NARODNA IN UNIVERZITETNA KNJIŽNICA
UDS
142 274
395890121
COBISS

OTTO FISCHER
BUCHHANDLUNG
LAIBACH

FRANZ SCHANTEL
M. Drelse
Laibach

Deutsch-slovenisches

Hand-Wörterbuch

von

Anton Janežič.

I 52274

Vierte, umgearbeitete und vermehrte Auflage

bearbeitet von

Anton Bartel.

Klagenfurt 1905.

Druck und Verlag der Buchdruckerei der St Hermagoras-Bruderschaft.

142274

142274

FZC 121/1958

Vorwort zur vierten Auflage.

Die vorliegende vierte Auflage wurde auf Grund des slovenisch-deutschen Wörterbuches von M. Pleteršnik und des Pravopis von Fr. Levec umgearbeitet und unterscheidet sich von der vorhergehenden Auflage namentlich dadurch, daß die slovenischen Wörter fast überall, wo es nötig schien, mit einem Accent versehen wurden. Für die praktischen Bedürfnisse des Buches war es nach meinem Ermessen genügend, zwei Zeichen, für die Länge /, für die Kürze \, einzuführen. — Bei der Betonung wurde folgender Vorgang beobachtet:

1. Bei einsilbigen Wörtern wird nur der kurze Ton bezeichnet; langbetonte einsilbige Wörter haben keinen Accent; z. B. bòb, brât, svèt, sît, krùh; dagegen grad, zob, tat, kralj, greh, zid, duh.

2. Zweisilbige Wörter, welche auf der Endsilbe betont sind, erhalten auf dieser Silbe das entsprechende Tonzeichen; die auf der ersten Silbe betonten zweisilbigen Wörter werden nicht accentuiert; z. B. sodník, kovâč, gospód, trepèt, trpèl; dagegen travnik, miza, pleme.

3. Drei- und mehrsilbige Wörter werden durchgehends mit Tonzeichen versehen; z. B. skládalnica, kovâčnica, kovačíca, gospodár, gospodič. Ohne Accent bleiben die Verba der VI. Klasse, bei denen regelmäßig im Infinitiv die Silbe ová, im Präsens ú betont wird; z. B delovati (-ujem), povzdigovati (-ujem); Ausnahmsfälle werden besonders bezeichnet: kmétovati, podédovati.

Kurzbetonte Endsilben werden bei der Verlängerung des Wortes regelmäßig lang: brât — bráta, svèt — svéta, poglèd — pogléda, trpèl — trpéla.

Der kurzbetonte Halbvokal einsilbiger Wörter sowie in den Endsilben mehrsilbiger Wörter wird in abgeleiteten Wortformen meist ausgelassen und die Ableitungssilbe wird betont; z. B.: pès — psà, psíca, psína, psoglàv, psováti; vès — vsà, vsak, prišèl — prišlà, hrbèt — hrbtà — hrbtíšče, menèk — menkà, tenèk — tenkà, tenkóst, tenčína, tenkonôg.

Fällt jedoch ein langer Ton auf den Halbvokal, so wird dieser regelmäßig in a verwandelt: pès — psà — pásji; sèn — snà — sánje; tenèk — tenkà — tenák; mènj — mánjši; denès — danášnji; mrtvèc — mrtvác — mrtvâški. Dialektische Abweichungen werden hier nicht besonders erwähnt.

Im übrigen wurde die Einrichtung der vorhergehenden Auflage unverändert beibehalten; schwierigeren Wörtern wurden die Genetive und die Präsensformen beigefügt.

Zur Ergänzung des Wortvorrates dienten umfassende Sammlungen aus dem slovenisch-deutschen Wörterbuche von M. Pleteršnik sowie Excerpte aus verschiedenen Lehrbüchern, Fachschriften und Wörterverzeichnissen; zu gleichem Zwecke wurde auch „Nemško-slovenska pravna terminologija“ von Dr. J. Babnik herangezogen.

Bezüglich einzelner Fehler und Inkonsequenzen (namentlich in der Betonung), die trotz aller Mühe in derartigen Büchern kaum zu vermeiden sind, verweise ich auf die im Anhange stehenden Verbesserungen und Zusätze.

Die Bearbeitung der vierten Auflage nahm mehrere Jahre in Anspruch, da mir bei meiner vollen Berufstätigkeit dazu nur wenig Zeit zur Verfügung stand. — Auch hätte ich das Buch in diesem Jahre nicht zu Ende führen können, wenn es mir nicht in letzter Zeit gelungen wäre, in den Herren Prof. M. Pleteršnik und Skriptor Prof. L. Pintar zwei Mitarbeiter zu gewinnen, welche einen bedeutenden Teil der Arbeit bereitwillig übernahmen und ausführten. Ferner hat Herr Anton Mikuš die Korrektur fast sämtlicher Druckbogen mit mir geteilt und mit trefflichen Ratschlägen die Arbeit gefördert. Allen diesen Herren spreche ich für ihre Opferwilligkeit und wirksame Beihilfe meinen aufrichtigen Dank aus.

Leider konnte in dieser Auflage die neue deutsche Rechtschreibung nicht durchgeführt werden, weil ein Teil des Buches schon vor der Veröffentlichung derselben gedruckt worden war. Die wichtigsten Abweichungen der neuen Orthographie von der alten, insoweit sie dieses Buch betreffen, mögen hier angeführt werden. (Vergl. die diesbezüglichen Wörterbücher von Dr. Fr. Streinz und Dr. Joh. Weide.)

Statt **th** wird in deutschen Wörtern nur mehr einfaches **t** geschrieben; z. B.: Tal, Tat, Tor, tun. — Die dem Griechischen entlehnten Wörter behalten das **th**, wenn im Griechischen ein ϑ entspricht, z. B.: Thron, Theater.

Vor **l, m, n, r** bleibt das Dehnungs-**h**, z. B.: mahlen, Mühle, lahm, nehmen, nahm, ermahnen, Gefahr.

Neu eingeführt wurde **h** in Gebühr, gebühren; beseitigt wurde es in gären, Feme, frönen, fronen, Frondienst, Fronleichnam, Meltau.

Der scharfe S-Laut wird im Auslaut durchwegs durch **ß** bezeichnet; es entfällt daher die Verbindung **ſs** gänzlich; z. B. daß, Guß, Haß, muß, mußte, Nuß. Im Inlaut bleibt aber **ſſ** nach kurzem, **ß** nach langem Vokal; Gasse, Straße.

In Fremdwörtern ersetzt man das **c** durch **k**, wenn es wie **k** gesprochen wird; z. B. Kandidat, Kapital, Kolonie, Kompaß, direkt, konkret, korrekt, Publikum, Skala, Sklave, Skribent. — Wenn dagegen **c** den Laut z bezeichnet, so schreibt man **z**; z. B. Zentrum, Zeremonie, Zigarre, Zivil, Dozent, Konzept, Konzert. — Doch ist auch die alte Schreibweise mit **c** zulässig in Centrum, Ceremonie, Cigarre, Civil, Docent.

Wenn demnach ein Fremdwort im Buche unter **K** und **Z** nicht zu finden ist, suche man es der alten Rechtschreibung gemäß unter **C**.

Für **cc** schreibt man **kk**, wenn es den K-Laut bezeichnet, und **kz**, wenn es wie **kz** gesprochen wird; z. B.: Akkusativ, Akklamation, akklimatisieren; Akzessist, Akzent, Akzept. Alle diese Wörter können auch mit **cc** geschrieben werden: Accusativ, Acclamation, Accent, Accept ꝛc.

Das **ti** mit dem Lautwerte **zi** erhält sich vor betontem Selbstlaut; z. B. Aktion, Direktion, Patient, Nation; ferner vor unbetontem Vokal nach **k**; z. B. Aktien; sonst schreibt man vor unbetontem Selbstlaut **zi**; z. B. Ingredienzien.

Laibach, im Oktober 1905.

A. Bartel.

A.

A a; A und O (Alpha und Omega) začétek in konec; von A bis Z od konca do kraja; wer A ſagt, muſs auch B ſagen kdor je začel, treba da i skonča; weder A noch B ni bev ni mev; *interi.* a! dè-te! *à* (bei Preiſen) po.

Aal *m.* jegúlja, ogór; *dem.* jegúljica; Aal= jegúlji.

aalartig jegúljast.

Aalquappe, =raupe, =rutte *f.* menèk (menkà).

Aar *m.* orèl, postójna; *dem.* orlič; Aar= orlov, orlji.

Aarweih *m.*, **=weihe** *f.* kanja.

Aas *n.* mrha, mrhovína, mrcína, mrlína, crknetína, mrtváčina; Aas= mršji; (Geſchwulſt) tvór, uljé (-ésa).

Aasblatter *f.* gnojna krasta.

aaſen (Felle) mézdriti.

Aasfliege *f.* mrhojédnica, mŕharica.

aasfreſſend mrhojèd, mrhojéden.

Aasfreſſer *m.* mrhar, mrhojèd.

Aasgeier *m.* mrhar, egiptovski jastreb.

Aasgeruch, =geſtank *m.* smrad po mrhovíni.

aashaft, aasig mršji.

Aaskäfer *m.* mrhobŕbec, mršnik.

Aasplatz *m.* mrhovíšče, ljéda.

Aasvogel *m.* mrhojédna ptica, mrhoáb *adv.* òd, doli, pròč,ràz, z *(c. gen.)*; auf und ab gori in doli, sèmpatja, sèmtertja; auf oder ab več ali manj; ab und zu tàmpatam, včasih; den Hut ab klobúk raz glavo (z glave)! odkrij se! [orati.

abackern odoráti (-órjem), izorati, do-

abändern premeníti, izpremeníti, prenaredíti, predrugáčiti; *impf.* premínjati, izpreminjati, prenarájati; (declinieren) sklánjati.

Abänderung *f.* premémba, prenarédba, preosnóva; (Declination) sklanjátev; (Varietät) razlíček.

abängſtigen uplášiti, v strah správiti; *impf.* plašiti, v strah spravljati, strah délati (komu).

abarbeiten dodélati; eine Schuld — z delom pláčati, odslúžiti; einen Stein — (kamen) odríniti, odvalíti; eine Axt — (sekiro) skŕhati; Unebenheiten — obdelati, ugládіti; ſich — ugnáti (-žénem) se, izgúliti se, izdelati se, pregnati (-ženem) se, pretégniti se, prevrédіti se. [ček.

Abart *f.* zvŕsta, zvrst (-í); izróden, spá-

abarten izvréči (-vŕžem) se, spáčiti se.

abäſten obkléstiti.

abätzen izjésti (-jem); *impf.* izjédati.

abbaden okópati (-kópljem), izkópati.

abbalgen odréti (-derem), iz kože dejáti (denem); *impf.* odírati, iz kože dévati; ſich — (mit etwas) ukvárjati se (s čim).

abbaſten béliti, líkati, lúpiti, májiti; obeliti, olikati, olupiti, omajiti.

Abbau *m.* zasìp; kopánje rude, zgradbe v rúdnikih.

abbauen podréti (-derem); *mont.* jamo predélati, zasúti (-spèm, -sújem); *impf.* podírati, predelovati, zasipati (-sipljem); (v rudnikih) dokópati, gradíti.

abbeißen odgrízniti, ugrizniti.

abberufen odpoklícati (-kličem), odzváti (-zóvem); *impf.* odzívati.

Abberufung *f.* odzòv, odzvánje.

Abberufungsſchreiben *n.* odzívnica, odzválno pismo.

abbeſtellen odpovédati (naročilo), oporéči (-rečem), preklícati (-kličem); *impf.* odpovedovati, oporékati.

Abbeſtellung *f.* odpóved (-i), preklic.

abbeten odmóliti, izmoliti.

abbetteln izprósiti, izmolédovati, priberáčiti.

abbeuteln otrésti; otresti se, iznebíti se (česa).

abbezahlen izpláčati, poplačati.

Abbild *n.* obràz, podóba, slika, posnétek, sníməк.

abbilden obráziti, slíkati; *pf.* naslikati, upodóbiti, posneti (-snamem).

Abbildung *f.* slíkanje; slika; narísek.

abbinden odvézati (-vežem), odpéti (-pnèm), razvezati; *impf.* odvezovati, odpénjati; *med.* prevezati, podvezati; *impf.* prevezovati, podvezovati.

Abbiss *m.* odgrízek, ugrízljaj.

Abbitte *f.* prošnja za odpuščénje.

abbitten prósiti odpuščénja.

abblasen odpíhniti; (m. d. Trompete) odtróbiti.

abblassen obledéti, zbledéti.

abblättern obráti (-bérem), osmúkati (-smukam, -smučem); *impf.* obírati, smukati; (Schieferſteine) krojíti, lúščiti, cépiti; ſich — luščiti se; (v. Blättern) obletéti se, osúti (-spèm, -sujem) se; *impf.* obletovati se, osípati (-sipljem) se.

Abblätterung *f.* obíranje, smúkanje; krojénje, cépljenje.

abblühen ocvèsti (-cvetem), odcvesti; *impf.* ocvétati, ocvetévati.

Abbrand *m.* pogorénje.

Abbrandler *m.* pogorélec; des —s pogorelcev; —in *f.* pogorélka.

Abbrandlergabe *f.* pogorélščina.

abbrechen odlómiti, ulomiti, odkŕhniti, odkrúšiti; *impf.* lomiti, krušiti; (pflücken) utrgati, odtrgati; *impf.* trgati; (Zweig) odčésniti, odčéhniti; (rundherum) oblómiti, okréhati; (d. Maiskolben) kŕhati; (die Rede) umólkniti, premolkniti, obmolkniti, preném hati; (die Unterhaltung) pretŕgati, razdréti (-dérem); (am Lohne, Preiſe) utŕgati, pritrgati; *impf.* pritrgovati; (Flachs) otréti (-tarem, -terem, -trem); (ein Gebäude) podréti (-dérem), razrúšiti, razvalíti.

abbrennen *tr.* opáliti, osmodíti, ožgáti (-žgèm), požgati; *impf.* požígati; *intr.* pogoréti, zgoreti; (von der Sonne) ogoreti.

Abbreviatur *f.* kratíca, okrájšek.

abbreviieren o-, prikrájšati, skrajšati.

abbringen odvŕniti; *impf.* odvrâčati; (eine Sitte) odpráviti, odstraníti; *impf.* odpravljati.

abbröckeln *tr.* oddrobíti, odkršiti, odmrvíti; *intr.* drobiti se; odkrúšiti se, odlúščiti se, odmrviti se.

Abbruch *m.* odlómek, ulòm, drobéc; škoda, kvar, utŕžek; — leiden pománjkanje trpéti, strádati; — thun krátiti, škodo —, kvar délati; ſich — thun pritŕgati si; an der Ehre — thun pošténje kratiti, dóbremu iménu škódovati.

abbrüchig krhèk, lómen, drobljiv, lomljiv.

abbrühen páriti; opariti, popariti.

abbügeln líkati, gláditi; polikati, pogladiti.

abbürden razpŕtati, odložíti.

abbürſten krtáčiti, ščétiti; okrtačiti, oščetiti.

Abbuße *f.* pokora; — leiſten pokoríti se; izpokoriti se.

abbüßen pokóro délati, pokoríti se; pokoro storíti, izpokoriti se.

Abbüßung *f.* pokóra, izpokorítev.

Abc *n.* abecéda, azbúka, alfabet; Abc- abecédni.

Abcbuch *n.* abecédnik.

Abctafel *f.* abecédnica.

abcopieren posnéti (-snamem), prepísati (-pišem), prerísati (-rišem).

abdachen (das Haus) odkríti (-krijem), razkríti; ostrmíti, poševíti; ſich — viséti, nagíbati (-gibljem) se, nagnjen biti.

abdachig nagnjen, položèn; *adv.* položno.

Abdachung *f.* razkrívanje strehe; (ſchiefe Fläche) nágnjenost, položnost, rebér (-i), strmína.

abdämmen gradíti, jezíti; zagraditi, zajeziti, pregraditi.

abdampfen izhlapéti, izpuhtéti, izpáriti se, izkadíti se; *impf.* izhlapévati, izpuhtévati.

Abdampfkeſſel *m.* parni kotèl, hlapílnik.

abdanken *tr.* poslovíti, odsloviti, slovó dati (dam), odpustíti, ob službo dejáti (denem), odstáviti; *impf.* ob službo dévati, odstávljati; *intr.* službo odpovédati (-vem), — pustiti, službi se odpovédati, odréči se.

Abdankung *f.* odstávljenje, odpóved (-i), ostávka.

Abdankungsſchein *m.* poslovílo, poslovílno pismo, odpóved (-i).

abdarben ſich pristrádati, pritŕgati si; *impf.* pritrgovati si.

abdecken odkríti (-krijem), odgrníti; *impf.* odkrívati, odgrínjati; (den Tiſch) z mize pospráviti; *impf.* — pospráv-ljati; (ein Thier) dreti (derem), odírati, iz kože dévati; odréti, iz kože dejáti (denem).

Abdecker *m.* konjedérec, konjáč; Ab-decker- konjedérski.

Abdeckergewerbe *n.* konjedérstvo.

abdienen odslúžiti, doslúžiti.

Abdomen *n.* trebuh; Abdominal- trebúšni.

abdorren sehníti (sáhnem), sušíti se, véniti; usehniti, posušíti se, uvéniti.

abdörren osušíti, posušíti, sesušíti, usušíti. [gati.

abdrechſeln strúgati; odstrugati, ostru-

abdrehen odsúkati (-sučem), odvíti (-vijem).

abdreſchen omlátiti; (das Dreſchen vollenden) domlatiti; abgedroſchenes Zeug prazna slama. [mem).

abdringen izsíliti, po sili vzeti (vza-

Abdruck *m.* odtìs, natìs, natìsk.

abdrucken natísniti; *impf.* natiskovati, tískati.

abdrücken odtísniti, natísniti; (das Gewehr) sprožíti, ustrelíti; ſich den Fuß — ožúliti si nogó.

abdunkeln potemnéti, zatemneti.

Abdünſtungshaus *n.* hlapílnica.

abebnen poravnáti; *impf.* poravnávati.

abeggen bránati, vláčiti; zabranati, povlačiti.

Abend *m.* večér; (Weſt) zahòd, zapàd; gegen — pod véčer, proti večéru, drevi; — werden večeríti se, mračíti se; zu — eſſen večérjati; zu — abeſſen odvečerjati, povečerjati; Abend- večérni; (Weſt-) zahódni, zapádni.

Abendbrot *n.* mala júžina, málica; — nehmen málicati.

Abenddämmerung *f.* mrak, sómrak, pómrak.

Abendeſſen *n.* večérja. [ščec.

Abendfalter *m.* vešča, sómračnik, ve-

Abendgebet *n.* večérna molítev.

Abendgeläute *n.* večérno zvonjénje, ángeljsko češčénje, avemarija.

Abendland *n.* zahódna dežéla, zahod, zapad.

abendländiſch zahódni, zapádni.

abendlich večérən, zvečerən. [zràk.

Abendluft *f.* večerni hlad, večerni

Abendmahl *n.* večérja; (Communion) sv. obhajílo.

Abendroth *n.*, =röthe *f.* večérna zarja.

abends *adv.* zvečér; geſtern — sinóči (*adi.* sinóčnji); heute — drevi (zuſünftig), nocój (*adi.* nocójšnji); vorgeſtern — predsinočnjim (*adi.* predsinočnji).

Abendſonne *f.* zahajajóče solnce, solnce v zatónu.

Abendſtändchen *n.* podóknica.

Abendſtern *m.* večérnica.

Abendvölker *pl.* prebivávci zahódnih dežél. [pádu.

abendwärts proti zahódu, proti za-

Abendwind *m.* večérna sapa; (Weſtwind) zahódni vetər, podsólnčnik, večérnik.

Abenteuer *n.* pustolovína.

abenteuerlich pustolóvən, pustolóvski; —es Beginnen pustolóvstvo.

Abenteurer *m.* pustolóvec, srečelóvec, klativítez.

aber *coni.* a, àli, nò, pà, pàk, àmpak, todà, vèndar; ein Aber haben izgóvor iméti (imam); *adv.* zópet, spét.

Aberglaube *m.* prazna vera, babja —, praznovérstvo, babjevérstvo, vraža, vraževérnost.

abergläubig praznovérən, babjevérən, vražən; —er Menſch babjevérec, praznovérec.

abermal, abermals *adv.* zópet, spét, drugóč, v drugo, vnovič, iznova.

abermalig drug, zópetən.

abernten požéti (-žanjem), doželi.

Abtwitz *m.* ábota, nespámet (-i), ábotnost, neslánost, brezúmnost.

abtwitzig ábotən, nespámetən, ávšast.

abeſſen odjésti (-jem), snesti (snem); (Kernfrüchte) obráti (-bérem), ozóbati (-zobljem); *impf.* odjédati, zobati; (morgens) odkósiti, pokósiti, odzájtrkovati; (mittags) odjúžinati, odobédovati, pojúžinati; (abends) odvečérjati, povečerjati.

abfahren odpéljati (-peljem) se; *impf.* odhájati, odprávljati se; (m. d. Schiff) odríniti, odjádrati, odplúti (-plujem u. -plovem); (entwiſchen) pobráti (-berem) jo, pocedíti jo, upíhati jo; fahre ab!

pobéri se! spravi se! izgubi se! pojdi se solit!

Abfahrt *f.* odhòd; Abfahrts- odhódni.

Abfall *m.* odpàd; (der Blätter) osìp, listopàd; (des Waſſers) vodopàd, slap, strmèc; (d. Bodens) obróneк, strmína, polóžnost, strmóst; (Überbleibſel) odpáдek; (d. Schneider) odrézek, odstrížek; (beim Drechsler) ostrúžek; (d. Bohren) izvŕtki; (d. Holzhacken) odlétki; (beim Schmied) opíлek; (vom Obſt) obrézek; (vom Wachs) voščína; (beim Mahlen) mekíne; (beim Buchweizen) lusk; (beim geſiebten Mehl) posévek, zadnja moka; in — bringen odpísati (-pišem), izbrísati (-brišem).

abfallen odpásti (-padem); *impf.* odpádati; (vom Laube) osúti (-spèm u. -sujem) se, obletéti; *impf.* osípati (-sipljem) se, obletévati; (v. Früchten) cépniti, pasti (padem); *impf.* cépati (cepljem), pádati; (v. Waſſer) upasti, utéči se; *impf.* upádati, utékati se; (am Körper) hújšati; shujšati; von jemand — odcepiti se, odpasti, iznevériti se, odstópiti.

abfällig odpadljìv, osipljìv; (geneigt) nagnjen, strm; —es Urtheil nepovóljna —, neprijázna —, neugódna sodba.

abfangen loviti; poloviti, ujéti (-jamem), prestréči (-strežem).

abfärben *tr.* bárvati; pobarvati; *intr.* barvo pustíti; *impf.* barvo púščati, ob barvo iti (grem).

abfaſſen sestáviti, zložíti, spísati (-pišem), napráviti, naredíti, uredíti; *impf.* sestávljati, zlágati, spisovati, napráv ljati, naréjati.

Abfaſſung *f.* sestávljanje, spisovánje, zláganje, sestáva.

abfaulen odgníti (-gnijem).

abfegen omésti (-metem), pomesti; *impf.* ométati.

abfeilen píliti; opiliti, izpiliti; (wegfeilen) odpíliti; (ein wenig) popíliti.

Abfeilicht *n.* piljevína, opílki *pl.*

abfertigen dogotóviti, dovršíti; odpráviti, posláti (pošljem); (zurückweiſen) zavŕniti; *impf.* zavráčati.

Abfertigung *f.* odpráva, dovršítev; odprávek.

Abfertigungsgebür *f.* odpravnína.

abfeuern ustrelíti, sprožíti.

abfiltrieren precediti; *impf.* precéjati.

abfinden *tr.* zadovóljiti, pláčati; ſich — pogoditi se, dogovoríti se, poravnáti se; *impf.* pogájati se, dogovárjati se.

Abfindung *f.* pogódba, dogóvor, poravnáva. [sèk.

Abfindungsſumme *f.* pogodítveni znè-

abfleiſchen (d. Felle) mézdriti. [nik.

Abfleiſchmeſſer *n.* mezdrílo, mezdril-

abfliegen odletéti.

abfließen odtéči (se); *impf.* teči, odtékati (se).

Abfluſs *m.* odtòk; Abfluſs- odtóčni.

abfordern térjati, zahtévati, ískati (iščem); izterjati.

abformen kalúpiti, podóbo zliti (-lijem), prenatísniti; *impf.* prenatiskovati.

abfragen izprášati; *impf.* izpraševati.

abfreſſen gristi (grizem), múliti, zóbati (zobljem); odgrizníti, odjésti (-jem), pozobati; (rund herum) objesti, oglódati, ogristi, obrebati; *impf.* objédati.

abfrieren zmŕzniti, ozébsti, pozebsti, prezebsti, uzebsti, odmŕzniti; *impf.* zmrzovati, prezébati.

Abfuhr *f.* odvòz, vožnja, odvážanje; (der Gelder) izročítev.

abführen odpéljati (-peljem), odvésti (-vedem), odgnáti (-ženem); pláčati, odrájtati, izročíti; *impf.* proč vóziti, odvájati; odrajtovati, plačevati, izročevati.

Abführmittel *n.* čistílo, dristílo, mečílo, čistílni lek.

abfüttern nakŕmiti, napásti (-pasem).

Abgabe *f.* oddája, predája, izročítev, oddájanje; (Steuer) davèk, dača, dávščina, dac; (v. Weinberge) górna, gornica, górščina; (v. Walde) gozdnína; Abgabs- oddájni.

Abgang *m.* odhòd, ločítev; (Mangel) primánjkljaj, pománjkanje, nedostátek; (Calo) upádek; (der Ware) prodája, razpečávanje, promèt; in — kommen izgubíti se, jénjati, néhati; *impf.* izgúbljati se, ponehávati, pojémati (-jemljem), pojenjevati; bei — ako ní . . .; Abgangs- odhódni.

abgannern ocigániti, opeháriti.

abgealtert ostarèl, starikav.

abgearbeitet izdelan, utrújen, izgúran.

abgeben oddáti, predati, izročíti; *impf.* oddájati, izročevati; Zeugnis — príčati, pričevati; izpričati; die Meinung — svoje mnenje izréči; etwas — (etwas sein) biti za ..., slúžiti za ...; sich — (mit jemand) pečáti se, drúžiti se, pajdášiti se; — (mit etw.) báviti se, pečáti se, ukvárjati se, otépati (-tepljem) se (s čim).

Abgeber *m.* oddájnik, izročevávec.

abgebrannt pogórel; von der Sonne — ogórel, zagorel.

Abgebrannte *m.* pogorélec; *f.* pogorélka.

abgebrochen (vom Stil) brez zveze, raztŕgan, razsékan.

Abgebrochenheit *f.* raztŕganost.

abgedreht zvit, presúkan, zvitorèp.

Abgefallene *m.* odpádnik, uskòk; *f.* odpádnica.

abgefeimt (raffiniert) premetèn, pretkán, zvit.

abgefroren ozébel, zmŕzel, premŕl, po-

abgehärtet utŕjen, trdèn, vztrájen.

abgehen *tr.* obhóditi, obláziti, prehoditi, premériti; *impf.* obhájati; die Schuhe — shóditi (črevlje), razdréti (-derem), obnósiti; einen Weg — obhoditi (pot), ugláditi; *intr.* oditi (-idem), odpráviti se; *impf.* odhajati, odprávljati se; — lassen odpraviti, posláti (pošljem); (fehlen) primánjkati, poíti; *impf.* manjkati, primanjkovati, gíniti, pojémati (-jemljem); (von Waren) iti (grem) [izpod rok]; von der Meinung — pustíti misél (nazor), prevréči (-vŕžem) misél, izpremísliti se; sich nichts — lassen ničésar si ne odréči (-rečem), ničésar si ne pritrgovati, vsega si privóščiti; es ist gut abgegangen dobro se je izšlo.

abgelebt shujšan, izdélan, ubít, ostarèl, medèl.

abgelegen odróčen, od rok, oddáljen, stranski, samótен, zatíšen; *adv.* v samóti, na samem, posébej, v strani; (v. Wein) staro, uležáno vino; (v. Obst) uležano, umedeno, umlajéno, medno sadje; (v. Tuch) preležano sukno.

Abgelegenheit *f.* oddáljenost, odróčnost, samóta.

abgemacht dognán, dogovorjèn, utŕjen, poravnán.

abgemattet truděn, shojen, izdélan, upéhan.

abgeneigt nenaklónjen, neprijázen, zoprn, naspróten; er ist mir — ne more me (trpeti), ní mi naklonjen.

Abgeneigtheit *f.* nenaklónjenost.

abgenützt odŕgnjen, ogúljen, obnóšen, shojen, izrábljen.

Abgeordnete *m.* poslánec, zastópnik; *f.* poslánka.

Abgeordnetenhaus *n.* poslánska zbór-

abgerben strójiti; ustrójiti.

abgerichtet izučèn, navájen.

abgeritten izjezdárjen, izjáhan.

abgeschieden ločen, odlóčen, samótèn; (verstorben) rájni, pokójni, umŕli.

Abgeschiedenheit *f.* samóta, samíja.

abgeschliffen obrúšen, uglájen; *fig.* omíkan, priljúden, udvorljiv.

abgeschlossen odlóčen, sam zase.

Abgeschlossenheit *f.* odlóčenost.

abgeschmackt neslán, pust, omléden, prinaskútèn.

Abgeschmackte *m.* neslánec, pustóba, suhopárnež; *f.* neslánka.

Abgeschmacktheit *f.* neslánost, puščóba, omlédnost, prinaskútnost.

abgesehen namérjen, naménjen; — davon ne gledé na to, brez ozíra na to.

abgesondert odlóčen, osámljen; *adv.* posámno, vsako o sebi.

abgespannt iznemógel, oslabèl, utrújen, izbégan, pregnán, ugnán, izdélan.

Abgespanntheit *f.* onemóglost, oslabélost, potŕtost, utrújenost.

abgestorben otŕpel, premŕl, mrtév.

abgestutzt prisékan, prirézan.

abgetragen obnóšen, ponošen, odŕgnjen, shojen.

Abgeurteilte *m.* obsójenec; *f.* obsó-

abgewelkt uvèl, vèl, usehèl.

abgewinnen dobíti; *impf.* dobívati; (im Spiel) priigráti; (den Vorsprung) pretéči (-tečem), prestréči (-strežem), prehitéti; (den Vorzug) prednost dobiti, prekosíti.

abgewöhnen odváditi; *impf.* odvájati.

Abgewöhnung *f.* odváda.

abgezehrt medèl, shujšan, shiran, slok, mršav, suh.

abgießen odlíti (-lijem), odtóčiti, odcedíti; *impf.* odlívati, odtákati, odcéjati.

Abglanz *m.* odsvít, odsèv, sij, žar.
abglätten gláditi, líkati; ogladiti, ugladiti, izgladiti, izlikati.
abgleiten dŕkniti, izpodŕkniti, izpodŕsniti, spolzniti, opolzniti, izpodletéti; *impf.* dŕčati, polzéti.
Abgott *m.* malík, krivi bog, pabog, oboževáněc.
Abgötterei *f.* malikovánje, malikovávstvo; — treiben malikovati, krive bogóve móliti.
Abgötterer *m.* malikovávěc; —in *f.* malikovávka.
abgöttisch malikovávski.
abgraben izkópati (-kopljem), odkopati, prekopati; *impf.* odkopávati, prekopavati.
abgrämen sich medléti, žálosti gíniti, gnati (ženem) si k srcu, prepádati, ujédati se.
abgrasen múliti; pomúliti, popásti (-pasem); (abmähen) pokosíti, požéti (-žanjem).
abgreifen otípati (-tipljem), ošlátati.
abgrenzen mejíti, mejníke stáviti; omejiti, mejnike postaviti.
Abgrund *m.* brezdno, prepàd, globočína, mlámol.
Abgunst *f.* neprijáznost, nenaklónjenost, zavídnost, nevoščljívost, zlohótnost, nemílost.
abgünstig neprijázěn, nenaklónjen, zlohótěn, zavíděn, nevoščljìv.
Abguss *m.* odlív, odlítje, odlívanje; odcéděk, odcéjěk; odlívěk, ulítěk.
abhacken odsékati, usekati, odkléstiti; obsekati, oklestiti; *impf.* obsekovati; (niederhacken) posekati, izsekati.
abhagern shújšati, upásti (-padem).
abhalten odvŕniti, ne pripustíti; zadŕžati (-držím), udržati, ovréti, ustáviti; *impf.* odvráčati; zadrževati, ovírati, ustávljati, brániti; (ein Fest) obhájati, iméti (imam).
abhandeln obravnáti, razpráviti, razložíti, razsóditi; *impf.* obravnávati, razprávljati, razlágati, razsojevati; (mündlich) méniti se, govoríti, poménkovati se; (schriftlich) písati (pišem) o čem; (unterhandeln) pogájati se; (abkaufen) kúpiti; *impf.* kupovati; (am Preise —) zbiti (-bijem), utŕgati.
abhanden sein nedostájati, ne biti (sem) pri roki, biti odrók; — kommen izgubíti se, izgíniti.
Abhandlung *f.* obravnáva, razpráva.
Abhandlungsgegenstand *m.* razprávni predmèt.
Abhandlungstagfahrt *f.* dan za obravnávo, nárok.
Abhang *m.* breg, strmína, obróněk, brežína, reběr (-i), pobóčje.
abhangen viséti, navdol léžati (-žím); (von jemd.) zavísěn biti (sem), odvísěn biti, v pokórščini biti, v oblásti biti; das hängt nicht von mir ab to ni v moji moči, to ni v moji oblasti, to ni v mojih rokah, v tem nisem jaz gospodár, v tem nimam jaz odločevati.
abhängen s. abhangen.
abhängig visèč, polóžěn, navdólěn, brežěn, strm; odvísěn, zavísěn, podlóžěn.
Abhängigkeit *f.* polóžnost, strmóst; odvísnost, zavisnost.
abhärmen sich prepásti (-padem); *impf.* medléti, prepádati.
abhärten tŕditi, krepíti; utŕditi, okrepiti; (Eisen) kalíti.
abhaspeln odmotáti, zmotáti.
abhauen odsékati; (d. Wald) izsékati, posekati; (behauen) obsekati.
abhäuten odréti (-derem), iz kože dejáti (denem); *impf.* odírati, dreti, iz kože dévati; sich — levíti se; oleviti se.
abheben vzdígniti, odvzdigniti, privzdigniti, sneti (snamem), posnéti; *impf.* odvzdigovati, privzdigovati, snémati (snemljem).
abhelfen pomóči (-morem), pomágati; (einem Mangel) odvŕniti, v okom priti (pridem).
abherzen ljúbiti, sŕčkati, gŕliti; poljubiti, obímčkati.
abhetzen upéhati, ugnáti (-ženem), utrúditi.
abheucheln s hinávščino, z licemérstvom pridobíti, prihlíniti.
Abhilfe *f.* pomóč (-i).
abhobeln ostrúgati, opehníti (-páhnem), pogláditi, poóblati; *fig.* obtésati, olíkati, izobráziti.
abhold s. abgeneigt.
abholen vzéti (vzamem), odnésti; —

gehen iti (grem) po koga (kaj); — kommen priti (pridem) po koga (kaj); — lassen poslati (pošljem) po koga (kaj).

Abholz *n.* kléstje, obséka, vejévje, dráčje.

abholzen krčiti, sékati; posékati, izsekati, poráziti.

abhorchen poslušáje izvédeti (izvem); poslúške utépati, poslúške pobírati.

abhören zaslíšati (-slíšim), izprášati; *impf.* zasliševati, izpraševati.

abhülfen lúščiti, róbkati; odluščiti, izluščiti, orobkati.

abhungern *tr.* sestrádati, izpostíti; *intr.* izstradati se, sestradati se.

äbicht *adv.* naróbe, naópak, vníc; *adi.* opáčen.

Abintestaterbe *m.* postávni dedič.

ab intestato brez oporóke.

abirren zaíti (-idem), zablóditi, zabrésti (-bredem), zagáziti, zgrešíti (pravo pot).

Abiturient *m.* odhódnik, diják na odhódu, abiturijent.

abjagen (wegjagen) odpodíti, odgnáti (-ženem); (nehmen) vzéti (vzamem), izpúliti; (ein Pferd) izjáhati, pregnati (-ženem).

abkämmen počésati (-češem).

abkanzeln oklícati (-klíčem); *fig.* okárati, oštéti (-štejem), okrégati.

abkarten skrivaj kaj nasnovati, skrivaj dogovoríti, skovati.

Abkauf *m.* odkúp, kup. [povati.

abkaufen odkúpiti, kupíti; *impf.* ku-

Abkäufer *m.* kupčc, odkúpnik.

Abkaufsumme *f.* odkupnína.

Abkehr *f.* odvráčanje, vrnitëv, povračanje.

abkehren (zurückerstatten) vŕniti, povrniti; *impf.* vráčati, povračati, povračevati; (den Staub) pomésti (-metem), omesti; *impf.* ométati, pométati; sich — (wegwenden) proč —, v stran obŕniti se; *impf.* obráčati se.

Abkehricht *n.* smetí (-i) *pl.*

abkeltern mastíti, tláčiti, iztískati, izžémati; iztlačiti, iztísniti, izžéti (-žámem).

abketten (Maschen) zazánkati.

abklären izčístiti, učístiti; sich — (v. Wein) ubrísati (-brišem) se, ustáviti se.

Abklatsch *m.* odtísk, stereotípni presnétëk, stereotípnica.

abklatschen odtísniti.

abklauben obráti (-berem); *impf.* obírati.

abkleiden sleči (slečem), razprávíti; *impf.* sláčiti, razprávljati.

abklopfen otépsti (-tepem), oklátiti, odbíti (-bijem); *impf.* otépati, klatiti; einen Derb — našéškati, pretepsti, namlátiti; (Eier) raztepsti; *impf.* raztépati.

Abklopfer *m.* otepáč.

abknelpen odščípniti, odščéniti.

abknüpfen odrésiti, razrešiti, odvézati (-vežem), odvozláti, razvozlati; *impf.* odvezovati, razreševati.

abkochen kúhati, varíti; skuhati, zvariti.

Abkochung *f.* kúhanje, varjénje, obára.

abkommen odíti (-idem), proč iti, odríniti; *impf.* odhájati; (vom Wege) zaíti; nicht — können ne utégniti; von etwas — opustíti, odpráviti (kaj), néhati, jénjati (s čim); *impf.* opúščati, odprávljati; (außer Gebrauch kommen) nehati, izgíniti, opustiti se, jenjati, pojenjati; *impf.* nehovati, giniti, izgúbljati se, pojémati (-jemljem, -jemam), opuščati se, jenjevati, pojenjevati; mit jemandem — poravnáti se, pogodíti se (s kom); *impf.* pogájati se.

Abkommen *n.* dogóvor, pogódba, poravnáva, sprava.

Abkömmling *m.* potómčc, mlajši.

abkratzen strgati (stržem), škrábati, práskati; ostrgati (-stržem), oškrabati, odpraskati.

abkühlen hladíti; ohladiti, izhladiti; das Eisen — gasíti, kalíti; ogasiti, skaliti.

Abkühlfass *n.* (bei den Eisenarbeitern) kalílnik, kalílnica.

Abkühlung *f.* hlajénje.

Abkunft *f.* rod, pléme (pleména), rodovína, pokolénje.

abkürzen krájšati, krátiti, krčiti; okrajšati, prikrajšati, skrajšati, skrčiti; *iter.* okrajševati, skrajševati.

Abkürzung *f.* krájšanje, okrajšáva, prikrajševánje; (das Abgekürzte) skrajšek, okrájšek.

Abkürzungszeichen *n.* kratíca, skrajšáj, známenje okrajšáve.

abküſſen poljúbiti; *impf.* poljubovati.

abladen odložíti, razložíti; (v. Saumthieren) raztovoríti; (vom Rücken) razpŕtati, odprtati; *impf.* odkládati, skladati, odlágati; raztovárjati; odprtovati.

Abladen *m.* razkladávec, raztovarjávec, skladáč.

Abladung *f.* skládanje, razkládanje, raztovárjanje.

Abladungsort *m.* skladalíšče.

Ablage *f.* (des Fluſſes) nanòs, naplavína, plavje.

ablagern odložíti, vložíti; *impf.* odkládati, skladati, vkládati, zlágati; (v. Fluſs) nanósiti, naplavíti; *impf.* nanášati, naplávljati; ſich — zložíti se, nabráti (-berem) se; *impf.* skládati se, nabírati se.

Ablagerung *f.* skládanje, vkládanje; (des Fluſſes) naplavína; (der Gebirge) sklàd gorá.

Ablagerungsſtätte *f.* odkladalíšče; naplavíšče.

Ablaſs *m.* odpúst, odpuščénje; (kirchlicher) odpústek; ohne — nepreneháma, venomér, nepretŕgoma, zdŕžema; Ablaſs- odpústni.

Ablaſsbrief *m.* odpústni list, opróstni list, opróstnica.

ablaſſen odpustíti; *impf.* odpúščati; (Waſſer) spustíti, odtóčiti; *impf.* spúščati, odtákati; (am Preiſe) odjénjati, prijénjati; von der Klage — odstópiti (od tožbe); von etwas — (aufhören es zu thun) pustíti, opustíti, odváditi se; *impf.* opuščati.

Ablaſsgeld *n.* odpustnína, oprostnína.

Ablaſsjahr *n.* sveto leto. [kov.

Ablaſskrämer *m.* prodajávec odpúst-

Ablaſſungsbeſchluſs *m.* popústni sklèp.

ablauben listje obráti (-berem), osmúkati (-smučem), obtŕgati; *impf.* obírati, smukati, obtrgovati.

ablauern spáziti, pričákati, prestréči (-strežem), ovédeti (-vem); *impf.* prežati (prežim), streči (strežem) na ..., zalezovati.

Ablauf *m.* odtòk; — der Zeitfriſt pretèk, iztèk, konèc; nach (mit) — des Jahres ko leto pretéče, — mine, konèc leta, ob letu; nach — eines Monates (Jahres) čez edèn mesec (eno leto); nach — der Functionsdauer po iztéku opravílne dobe; (Abgang) odhòd.

ablaufen *intr.* steči (-tečem), odtéči (se), doli teči; *impf.* stékati se, odtékati, odtékati se; (zu Ende) doteči, iziteči, poteči, končáti se; *impf.* dotekati, iztekati, potekati; (v. d. Zeit) poteči, pretéči, miníti; *impf.* potekati, minévati; — laſſen spustíti, odtóčiti; *impf.* spúščati, odtákati; ſich — nateči se; *impf.* natekati se; *tr.* die Fußſohlen — shóditi si podpláte; den Vorrang — prehitéti, prestréči (-strežem), preteči.

Ablaut *m.* preglàs.

ablauten preglasíti; *impf.* preglášati, preglaševati.

Ablautung *f.* preglaševánje.

ableben doživéti, umréti (-mŕjem u. -mrèm); geiſtig — dušévno obnemóči (-morem), opéšati, shírati.

Ableben *n.* konèc življenja, smrt (-i).

ablecken oblízati (-ližem), oblízniti; *impf.* lizati, oblizovati.

abledern dréti (derem), gúliti; odreti, oguliti. [viti.

ableeren prázniti; izprázniti, posprá-

Ablegat *m.* poslánec, odposlánec, sèl (slà).

ablegen odložíti, pròč deti (denem), doli položíti; *impf.* odlágati, proč dévati, pokládati, doli polagati; (die Kleider) sleči (slečem); *impf.* slàčiti; (die Schuhe) sezúti (-zujem); *impf.* sezúvati; (den Säbel) odpásati (-pašem); *impf.* odpasovati; den Eid — priséči (-sežem); *impf.* priségati; ein Geſtändniſs — povédati (-vém), spoznáti, pripoznati; die Beichte — izpóved opráviti, izpovédati (-vém) se; *impf.* izpoved opravljati, izpovedovati se; ein Zeugniſs — pričáti, izpričevati, svedóčiti; *pf.* izpríčati; ein Gelübde — obljúbiti, obljúbo storíti; *impf.* obljubovati, obljubo délati; eine Rechnung — obračúniti, obrájtati, porajtati, račún dati (dam); *impf.* obračúnjati, obrajtovati, račun dajáti (dajem); eine Prüfung — izkúšnjo —, izpìt napráviti; *impf.* izkušnjo —, izpìt délati, opravljati; eine Gewohnheit — pustíti, opustíti,

odváditi se; *impf.* opúščati; die Haut — levíti se; oleviti se, sleči (slečem) se; (absenken) gróbati, grebeníčiti; pogróbati, pogrebeničiti.

Ableger *m.* (Setzling) grebeníca, položníca.

Ablegung *f.* odláganje, poláganje.

ablehnen odslóniti, odmekníti (-máknem), odklóniti; *impf.* odslánjati, odmíkati (-mikam u. -mičem); zavréči (-vŕžem), ne sprejéti (sprejmem), odklóniti, odbíti, zavŕniti; *impf.* zamétati, zametovati, odklánjati, odbíjati, zavráčati.

Ablehnung *f.* odklòn, odklonítěv, odpóved (-i), odklánjanje.

Ablehnungsgrund *m.* odklonílni vzrok, odpóvedni razlog.

ableiten odvésti (-vedem), odpéljati, odvŕniti, napeljati (kam); *impf.* odvájati, odpeljávati, odvráčati, napeljávati (kam); *gram.* izvésti (-vedem), izpeljati, proizvesti; *impf.* izvájati, izpeljávati, proizvajati.

Ableiter *m.* odvódnik; (Blitzableiter) strelovòd.

Ableitung *f.* odvòd, odvájanje; izpeljáva, proizvájanje; Ableitungs- odvódni.

ablenken odvŕniti, odklóniti, nágniti; *impf.* odvráčati, odklánjati, nagíbati.

Ablenkung *f.* odvráčanje, odklòn.

ablernen naučíti se (česa od koga).

ablesen obráti (-bérem), obtŕgati, otrébiti; *impf.* obírati, tŕgati, trébiti; (geschriebenes) brati, čítati; prebrati, prečítati.

Ableser *m.* bravěc, trgávěc, trgáč, obiráč.

ableugnen tajíti, zanikávati; utajíti, zatajíti, zaníkati, ne priznáti (-znam).

Ableugnung *f.* tajénje, tajítěv, tajba, utájba.

abliefern izročíti, oddáti (-dam), predati; *impf.* izročevati, oddájati.

Ablieferung *f.* izročevánje, oddájanje; izročítěv, izróčba, izročílo, oddája, predája.

abliegen (entfernt liegen) v stran, oddáljen, odróčen biti (sem); (zur Genüge liegen) naléžati (-ležím) se; (v. Obst) medíti se, mečíti se, mehčáti se, mladíti se, godíti se; zmediti se, umehčati se, uležati (-ležim) se; das Abliegen des Obstes méča, máda.

ablisten opeháriti, preváriti, ukániti, zvóditi, spéljati (speljem koga), izlokáviti, izmámiti, izvábiti (od koga, komu kaj), prigoljufáti (od koga kaj).

ablocken vábiti; izvábiti, izmámiti, izpéljati, opeháriti (koga za kaj).

ablösbar odvezljìv, ločljìv, odkupljìv, odkúpěn.

ablöschen *tr.* gasíti; (Eisen) kalíti; pogasiti, ugasiti, skaliti; (abwischen) brísati (brišem), otírati; pobrisati, zbrisati, otréti (-térem, -tárem und -trèm); *intr.* ugásniti, pogásniti; *impf.* ugasovati, gásniti.

ablösen odréšiti, odvézati (-vežem), odlóčiti, odkrojíti; (etwas angeklebtes) odlepíti; (befreien) oprostíti, osvobodíti; (loskaufen) odkúpiti; (v. d. Wache) zameníti, premeniti, preménjati; *impf.* menjávati, premenjavati; (einen von der Arbeit) na mesto koga stópiti, naméstiti; (einer den andern) čréditi se, vrstíti se, namestovati se; sich — odlóčiti se, odkrúšiti se, odstópiti, odjénjati; *impf.* krúšiti se, odstópati, odjenjevati.

Ablösung *f.* ločítěv, odvéza, rešítěv; osvobodítěv, oprostítěv; (durch Kauf) odkúp; *mil.* menja, menjáva, zaména, premenjáva; Ablösungs- odkúpni.

Ablösungspreis *m.* odkupnína.

abluchsen ostroglédo iz koga kaj izvábiti, izpréžati (-prežím); ukániti.

abmachen (fertig machen) dodélati, dokončáti, dogotóviti, dognáti (-žénem); (eine Speise) béliti; obeliti, zabeliti, začíniti; (mit jmd. etwas) dogovoríti se, pogodíti se, zméniti se, poravnáti, uravnati; *impf.* dogovárjati se, pogájati se, uravnávati.

abmagern hújšati, medléti, sušíti se; shujšati, pomedleti, posušiti se; er ist abgemagert vzelo ga je.

abmähen kosíti, seči (sečem); (m. d. Sichel) žeti (žanjem); odkosíti, pokosíti, odseči, poseči, požeti; das abgemähte Gras košenina.

abmahnen odsvétovati, odvŕniti, posvaríti, iz misli izbíti (-bijem); *impf.* odvráčati, svariti, svetovati da ne, iz

misli (glave) izbíjati, odgovarjati (*opp.* prigovarjati).

abmarken mejníke postáviti, omejíti, omejníčiti; *impf.* mejnike stavíti, — postávljati, omejevati, mejníčiti.

Abmarſch *m.* odhòd, odhódnja.

abmarſchieren oditi (-idem), odríniti, odmaršírati, odpráviti se, vzdígniti se; *impf.* odhájati, odprávljati se.

abmartern múčiti, trápiti, moríti, trpínčiti; izmúčiti, iztrápiti, izdélati; ſich — izmučiti se, izdelati se.

abmatten *tr.* trúditi; utruditi, izdélati; *intr.* pésati, slabéti; opešati, oslabeti, upéhati se, ugnáti (-žénem) se, izdelati se, utruditi se; (glanzlos werden) otemnéti.

abmelden odhòd zglásiti.

Abmeldung *f.* odhódno zglasílo, odglasílo.

abmerken opáziti, spaziti, zapaziti, uglédati; an den Augen — poznáti (-znam), brati (berem) na očéh.

abmeſſen mériti; odmériti, premériti, pomeriti, umeriti, izmeriti; *impf.* odmérjati, premerjati.

abmildern zlájšati, olajšati, polajšati; *impf.* zlajševati, polajševati.

abmindern znížati, umánjšati; *impf.* zniževati, umanjševati.

abmühen trúditi; utruditi, upéhati; ſich — truditi se, upírati se, ubádati se.

abnagen glódati (-dam u. glojem), grúditi, gristi (grizem), rébati, škrbati (škrbljem); oglodati, ogruditi, objésti (-jem), ogristi, obrebati, oškrbati.

abnähen prešíti (-šijem), podšíti, obšíti; *impf.* prešívati, obšívati.

Abnahme *f.* snémanje, odjémanje; (der Kräfte) pésanje, pojémanje; (das Kleinerwerden) mánjšanje, ubítek; (des Waſſers) upàd, upádanje, utékanje; (des Eides) zaprisézba.

abnehmen *tr.* doli vzéti (vzamem), odvzéti, sneti (snamem); *impf.* doli jemáti (jemljem), snémati (snemam u. snemljem); (den Hut) odkríti (-krijem) se; *impf.* odkrívati se; (den Eid) v priségo vzeti, zapriséči (-sežem); *impf.* v prisego jemati, zapriségati; (ein Glied) odrézati (-režem); (einſehen) izprevídeti, spoznáti; *impf.* spoznávati; *intr.* mánjšati se, gíniti, krájšati se, krčiti se, kopnéti; zmanjšati se, skrajšati se, skrčiti se; (v. Kräften) pésati, pojémati (-jemljem), slabéti; opešati, oslabéti; (an Brauchbarkeit) izbogati se, unésti (-nesem) se; (v. Waſſer) utéči (-tečem) se, upásti (-padem); *impf.* utékati se, upádati; (v. d. Geſchwulſt) spláhniti; *impf.* splahovati; (v. Schmerze) odléči (-ležem), odjénjati; *impf.* jenjevati, pojenjevati; (vom Mond) pojémati, stárati se; der abnehmende Mond stari mesec.

Abnehmer *m.* jemávec, odjémnik, kupéc (kúpec Steierm.); —in *f.* jemávka, odjémnica, kupovávka.

abneigen odvŕniti, odklóniti; *impf.* odvráčati, odklánjati.

Abneigung *f.* odklánjanje; (des Gemüthes) nenaklónjenost, neprijáznost, zóprnost, nástornost, odpórnost.

abnorm nepravílen.

Abnormität *f.* nepravílnost.

abnöthigen po sili vzéti (vzamem), izsíliti.

abnützen obrábiti, ogúliti, odŕgniti; Schuhe — shóditi, skrevsáti; Kleider — obnósiti, udŕgniti.

Abnützung *f.* obrába.

Abonnement *n.* naróčba, predplačílo; (Geld) naročnína.

Abonnent *m.* naročník, predplačník.

abonnieren naročíti; ſich — naročíti se, oglásiti se.

abordnen poslàti (pòšljem).

Abordnung *f.* poslánstvo.

Abort *m.* zakótek, zakótje; straníšče, zahòd.

abortieren splavíti, negódno porodíti, izpovíti (-vijem); (von Thieren) izvréči (-vržem), povréči.

Abortiv *n.* splavílo. [povítek.

Abortus *m.* splàv, negódni porod, iz-

abpacken zložíti; *impf.* zlágati, skládati, odkládati.

abpaſſen prézati (-ím), páziti, čákati, zalezovati; spaziti, pričakati, zalésti (-lezem).

abpeitſchen otépsti (-tepem), našvígati, izšíbati, izbíčati; (von Früchten) klátiti, préklati; oklatiti, sklatiti, opreklati.

abpflücken trgati, brati (berem); utrgati, odtrgati, obtrgati, obráti; obtrgovati, obírati.

abpicken odkljúniti, pozóbati (-zobljem), ozobati, odkljuváti.

abpiquieren opíkati, izbóckati.

abplagen izmúčiti, izdélati.

abplatten plóščiti, zravnávati, na plosk zdelovati; splóščiti, zravnáti, na plosk zdélati; winkelrecht an den Enden — čéliti.

Abplattung *f.* splóščenost.

Abprall *m.* odskòk, odlèt, odbíjanje.

abprallen odletéti, odskóčiti, odbíti (-bijem) se; *impf.* odletovati, odskakovati, odbíjati se.

abprellen odbíti (-bijem).

abpressen iztísniti, iztláčiti, sežéti (-žamem); *impf.* iztískati, tláčiti, sežémati.

abprügeln pretépsti (-tepem), otepsti, ošéškati, nasékati, nabúnkati; *impf.* otepati, šeškati, pretepati.

abputzen čéditi, čístiti, snážiti; očéditi, očístiti, osnažiti, otrébiti; (die Kerze) utrníti, usékniti; *impf.* utrínjati, usekovati.

abquälen múčiti; izmučiti, izdélati.

abquittieren poravnáti, pobótati.

abrackern sich trúditi se, napénjati se, upírati se, ubádati se.

abrahmen posnéti (-snamem); *impf.* posnémati.

abrasieren obríti (-brijem).

abrathen odsvétovati, odvráčati, odgovárjati (*opp.* prigovarjati).

Abrathen *n.* odsvèt.

Abraum *m.* trébljenje, pospravljánje; trébež, hosta, šara; *mont.* raznòs, povrhnína, jalovína.

abräumen správiti, pospraviti; (im Forstwesen) iztrébiti, potrébiti; *impf.* spravljati, pospravljati, trebiti.

Abraumholz *n.* trebež, hosta, šara, vejévje.

Abräumung *f.* pospravljánje, trébljenje.

abrechen ográbiti; *impf.* ograbljevati; das Abgerechte ograbljíne.

Abrechling *m.* ográbek.

abrechnen obračúniti, porájtati, pobótati; (im Rechnen abziehen) odštéti (-štejem), odbíti (-bijem), odračúniti; *impf.* odštévati, odbíjati.

Abrechnung *f.* obračún, porajtovánje.

Abrede *f.* (Verabredung) dogóvor, doméněk, dana beséda; — treffen (nehmen, pflegen) dogovoríti se, doméniti se, besedo si dati (dam); (Ausrede) ugóvor, izgovor; etwas in — stellen (ziehen) odréči (-rečem), zanékati, tajíti; *impf.* odrékati, zanikávati, tajíti, ugovárjati.

abreden odsvétovati, odgovárjati (*opp.* prigovarjati), odvráčati; sich — dogovoríti se, pogovoriti se.

abreiben drgniti, strgati (stržem), meti (manem), gúliti, otírati; odrgniti, ostrgati, oguliti, otréti (-tarem u. -trem), udrgniti.

Abreibung *f.* drgnjenje, otíranje.

abreichen (abgeben) dati (dam), podáti, podelíti; *impf.* podájati.

abreifen dozoréti; *impf.* zoreti, dozorévati.

abreihen razvrstíti, raznízati.

Abreise *f.* odhòd, odhódnja.

abreisen odíti (-idem), odpráviti se, vzdígniti se, napótiti se, odríniti; *impf.* odhájati, odprávljati se.

abreißen *tr.* odtrgati, utrgati, odčésniti, odkréhniti; (ein Haus) podréti (-derem u. -drem), razvalíti, porúšiti; *impf.* rušiti, podírati; *intr.* trgati se; utrgati se.

abreiten (ein Pferd) izjáhati, razjézditi, z ježo ugnáti (-ženem), upéhati; (einen Raum) objezditi, objahati, prejezditi, prejahati; sich — najezditi se, najahati se.

abrennen (einen Raum) predírjati; (den Rang) pretéči (-tečem), prehitéti; sich — nadirjati se.

abrichten úriti, váditi, učíti; izuriti, privaditi, naučiti.

Abrichtung *f.* vája, úrjenje, uk.

Abrichtungsreglement *n.* vadílni pravílnik, učílni pravílnik.

abrinnen odtéči (-tečem); *impf.* odtékati (se).

Abriss *m.* načŕt, očŕt, črtež, osnóva, osnútek.

Abritt *m.* odjèzd.

abrollen *tr.* valíti, kotáti; odvaliti, zavaliti, skotati; (Wäsche) múngati,

líkati, váljati; pomungati, izmungati, izlikati, izvaljati; (d. Zusammengerollte) razvíti (-vijem), odviti, odmotáti; *impf.* razvíjati, odvijati; *intr.* valiti se, tóčiti se, tákati se, takljáti se, kotati se, odvaliti se, zvaliti se, pritakljati se, prikotati se.

abrösten prážiti; opražiti.

abrücken odmekníti (-máknem); *impf.* odmíkati.

abrudern odvesláti, odríniti.

Abruf *m.* odzòv, odklìc; oznanílo, oklìc, razglàs.

abrufen odzváti (-zovem); (durch Rufen erreichen) doklicati; (verkündigen) oznániti, oklicati, oglásiti.

abrühren mésti (metem), méšati; umésti, zamešati; Eier — stépsti (-tepem), raztépsti; *impf.* tepsti, raztépati.

abrunden zaokroglíti, zaokróžiti, izóbliti; *impf.* okrogliti, króžiti, óbliti.

Abrundung *f.* okroglína, oblína, skrožína, okrožítěv, zaokroževánje, zaokrožítěv.

abrupfen skúbsti (skubem), pípati (pipljem), púliti, púkati; oskúbsti, opipati, opuliti.

abrupt ulómljen, brez zveze; *ex abrupto* iznágla, kar, brez pripráve, na celem.

abrüsten razmétati (-mečem), podréti (-derem); razoróžiti, vójsko razpustíti; *impf.* razmetávati, podírati.

Abrüstung *f.* podíranje; razpréma; razoroževánje.

abrutschen dŕčati (drčím), melíniti se, tŕgati se, posípati (-sipljem) se; zdŕčati, utrgati se, zvalíti se, posúti (-spèm u. -sújem) se, usadíti se, posaditi se.

Abrutschung *f.* melína, usàd.

abrütteln otrésti; *impf.* otrésati.

Absage *f.* odpóved (-i); Absage- odpóvedni.

absagen odpovédati (-vém); (widerrufen) oporéči (-rečem), preklícati (-kličem); *impf.* odpovedovati; oporékati, preklicevati.

absägen odpíliti, odžágati.

absatteln odsedláti, razsedlati.

Absatz *m.* (Abschnitt) odstávěk, oddélěk; (Strophe) kítica; (Pause) prestáněk, oddíhljaj, prenéhljaj, odmòr; (bei Pflanzen) kolénce; (an Schuhen) peta, opétnica; (beim Verkaufe) prodája, promèt, spečávanje; die Ware findet — blagó se spečáva, po blagu vprašujejo.

absatzweise *adv.* po odstávkih, prenéhoma, polágoma.

absäubern čéditi, čístiti, snážiti; očediti, osnažiti.

absäugen dojíti; podojiti; (entwöhnen) odstáviti.

Abscess *m.* tvor, uljé (-esa), prišč, metljáj, vzmét (-í).

abschaben stŕgati (stržem), gúliti, škrábati; ostrgati, oguliti.

Abschabsel *n.* ostrúžěk, ostružína, ostrúžje; stržíne *pl.*

abschaffen odpráviti, odstáviti, odstrániti, spodíti; *impf.* odprávljati, odstávljati, odstranjevati; (Gesetze) ovréči (-vŕžem), preklícati (-kličem), razveljáviti; *impf.* odpravljati, razveljávljati; (Missbräuche) zatréti (-trèm u. -tárem), ustáviti; *impf.* zatírati.

Abschaffung *f.* odpráva, odstáva.

abschälen lúpiti, lúščiti, béliti, májiti, líčkati; (Nüsse) róbkati, rúžiti; olupiti, oluščiti, obeliti, omajiti, orobkati.

abschätzen céniti; preceniti, oceniti.

Abschätzung *f.* cenítěv; Abschätzungs- cenítveni.

abschaufeln odgrébsti (-grebem) z lopato, odkídati; *impf.* odgrébati, kídati.

Abschaum *m.* pena, posnétěk; *fig.* izvŕžěk, izmèt.

abscheiden lóčiti, delíti; odločiti, razločiti.

abscheren striči (strižem), briti (brijem); odstríči, ostriči, pristriči, obriti.

Abscheu *m.* gnus, stud, mrzénje; ich habe — vor etwas gnusi se, studi se, gabi se mi kaj; — erregen prignúsiti se, pristúditi se, prinaskútiti se.

abscheuern očístiti, očéditi.

abscheulich gnúsěn, nagnúsěn, ostúděn, odúrěn, grd, prinaskútěn, mŕzěk; —er Mensch gŕdež, odúrnež; —es Wesen grdávš (-i).

Abscheulichkeit *f.* gnusóba, gnúsnost, grdóba, ostúdnost, mrzkóča, odúrnost.

abſchicken posláti (pošljem), odposlati, odpráviti; *impf.* pošiljati, odprávljati.

abſchieben odmekníti (-máknem), odpehníti (-páhnem), odriniti, odvalíti; *impf.* odmíkati, odrívati; jemanden — odgnáti (-ženem), iztírati.

Abſchiebling *m.* odgnáněc.

Abſchied *m.* (Entlaſſung) odpúst, slovó (slovésa); — geben slovó (slobó) dajáti, slovíti; odsloviti, posloviti; — nehmen slovó jemáti (jemljem), poslávljati se; slovó vzéti (vzamem), poslovíti se, doslúžiti; (Trennung) razhòd, ločítěv, razstáněk; (des Soldaten) doslúžnica, doslúžni list, odpústnica.

Abſchiednehmen *n.* poslávljanje, slovó.

Abſchiedsrede *f.* govor na razhódu, slovó, poslávljanje.

Abſchiedstrunk *m.* odhódščina, zdravíca na razhódu, šentjánževec, razhódnja.

abſchießen strelíti, izstreliti, ustreliti; (von der Farbe) bledéti, gubíti barvo; obledeti, izgubiti barvo.

Abſchießen *n.* izstrèl.

abſchinden odréti (-derem); *impf.* odírati; ſich — ubíjati se, upírati se.

abſchirren izpréči (-prežem), razkomatáti, razpráviti; *impf.* izprégati, razprávljati.

abſchlachten zakláti (-kóljem), pobíti (-bijem).

Abſchlag *m.* odbítje, odbítěk; in — bringen odbíti (-bijem), odštéti (-štejem), odračúniti; *impf.* odbíjati, odštévati; nach — odštévši, odbívši, če odbíjemo, če odštéjemo; (Abprall) odlèt, odskòk; (vom Baume) vrhovína, hosta, vejévje, skleški *pl.*

abſchlagen odbíti (-bijem), odkrésati (-krešem), odsékati, odtrúpiti, odkléstiti; *impf.* odbíjati, kresati, klestiti; (den Feind) odbíti, odgnáti (-ženem), zadrevíti, zapodíti; *impf.* odbijati, odgánjati; (eine Bitte) odréči (-rečem), ne uslíšati, prošnjo odbíti, zavŕniti; vom Baume — klátiti; sklátiti; den Urin — scati (ščim u. ščijem); oscáti se; (von Kindern) cúrati.

abſchlägig odpovéděn, zavračajóč; —e Antwort zaníkanje, nepovóljen odgóvor, neugóděn odgóvor; — beſcheiden zavŕniti; *impf.* zavráčati.

abſchläglich *adv.* na odbítěk, na račún.

Abſchlagszahlung *f.* plačevánje na odbítěk. [biti.

abſchlämmen trébiti; potrebiti, iztre-

abſchleifen brúsiti; odbrusiti, nabrusiti, zbrusiti; *fig.* líkati; olikati, ugláditi, omíkati.

abſchleißen (Kleider) ogúliti, udŕgniti, obnósiti.

abſchleudern zagnáti (-ženem), vreči (vržem); lúčati, métati (mečem).

abſchließen zapréti, zakléniti; *impf.* zapírati, zaklépati; (eine Arbeit, Rechnung) dokončáti, dovršíti, završíti, skléniti; *impf.* sklépati; (einen Vertrag) pogódbo skleniti, pogodíti se, dogovoríti se; *impf.* pogodbo sklepati, pogájati se, dogovárjati se; abſchließende Bildung celótna omíka.

abſchlürfen odsrébati, odsŕkati.

Abſchluſs *m.* sklèp, konèc, zavŕšek, dovršítěv. [neslán.

abſchmeckend neslástěn, pust, pléhěk,

abſchmeicheln prisliníti, prisladkáti, izmámiti.

abſchmelzen *tr.* stopíti, raztopíti; *impf.* topíti, raztápljati; *intr.* topíti se, táliti se; (vom Schnee) kopnéti, tájati se; stopíti se, stajati se, skopneti, prekopneti.

abſchmutzen mázati (mažem); zamazati, umazati, udélati.

abſchnallen odpéti (-pnèm), odkopčáti; *impf.* odpénjati.

abſchneiden odrézati (-režem); (mit der Sichel) odžéti (-žanjem); (mit der Senſe) odkosíti; (mit der Schere) odstríči (-strižem); unterhalb — izpodrézati; *impf.* izpodrezovati; die Ehre — obrekovati, oprávljati, obírati.

Abſchnitt *m.* odrézek, odstrížek; (Cäſur) zaréza, odmòr; (im Buche) oddélěk, odstávěk, razdélěk.

Abſchnitzel *n.* odrézki *pl.*, obrezína, odstrížki *pl.*, rezíne *pl.*; (von Reben) rožje.

abſchnüren odvézati (-vežem), odpéti (-pnèm).

abſchöpfen posnéti (-snamem), odzajéti (-zajámem); *impf.* posnémati, odzajémati.

Abſchoſs *m.* odhodnína.

abſchrauben odvíti (-vijem), odsúkati (-sučem); *impf.* odvijati.

abſchrecken strášiti, plášiti; ostrašiti, oplašiti, splašiti.

abſchreiben (copieren) prepísati (-pišem); *impf.* prepisovati; (Schulden, Steuern) odpisati, izbrisati (-brišem); *impf.* odpisovati, izbrisovati; (ſchriftlich abſagen) pisméno odpovédati (-vém).

Abſchreiber *m.* prepisovávec; —in *f.* prepisovávka.

Abſchreibgebür *f.* prepisnína.

Abſchreibung *f.* prepis, prepisovánje; odpis, odpisovánje.

Abſchrift *f.* (Copie) prepis, prepísek; (aus dem Buche) izpis, izpísek.

abſchriftlich prepísan, izpísan; *adv.* v prepísu.

Abſchröter *m.* sekáč. [skati.

abſchuppen olúščiti; (den Fiſch) lú-

Abſchuß *m.* (des Waſſers) strmec, pád, pádanje; (des Berges) strmína, rebér (-i), breg, brežína, obróneк.

abſchüſſig strm, strmovit; (etwas geneigt) položen, nagnjen, brežen; —e Gegend strmína, strmál (-i); —es Gebirge plazovína.

Abſchüſſigkeit *f.* strmóst, brežnost, navdólnost, strmína.

abſchütteln otrésti, s sebe vreči (vržem), iznebíti se; *impf.* otrésati, s sebe métati (mečem).

abſchütten odlíti (-lijem), odtóčiti; *impf.* odlívati, odtákati.

abſchwächen *tr.* slabíti, slábšati; oslabiti, poslabšati; *intr.* slabéti, péšati, medléti; oslabeti, opešati, omedleti.

Abſchwächung *f.* slabljénje, slábšanje, oslába, oslabítev.

abſchweifen *intr.* zaíti (-idem), kréniti v stran, zakolovrátiti.

Abſchweifung *f.* ovínek.

abſchwemmen sprati (sperem), oplákniti; *impf.* spírati; Holz — plavíti; splaviti, odplaviti; (das Ufer) izpodríti (-rijem), izpodmléti (-méljem), izpodjésti (-jém), odnésti; *impf.* izpodrívati, izpodjédati, trgati, odnášati.

Abſchwemmung *f.* odplav.

abſchwindeln izmámiti, izcigániti, prislepáriti.

abſchwören priséči (-sežem); (widerrufen) s priségo odpovédati (-vém) se, odréči (-rečem) se, s prisego utajíti; *impf.* s prisego odpovedovati se, tajiti.

abſegeln odjádrati, odpéljati (-peljem) se, odríniti.

abſehbar doglédən.

abſehen (weg—) v stran glédati, pròč gledati; s poglédom doséči (-sežem), uglédati, opáziti, z očmí preséči, premériti, pregledati; (an den Mienen) vídeti, brati (berem), poznáti (-znam); (einem etw.) spáziti, naučíti se; (auf jemanden) mériti; nameriti, naméniti.

abſeihen ocediti, odcediti; (durch—) precediti; *impf.* océjati, odcejati, precejati.

abſeitig stranski, odróčen, nasáмen.

abſeits *adv.* v strán, na strani, posébej, na samem, od rok.

abſenden poslati (pošljem), odpráviti; *impf.* pošiljati, odpravljati.

Abſender *m.* pošiljávec; —in *f.* pošiljávka.

Abſendungsort *m.* oddájni kràj.

abſengen osmodíti, opáliti, ožgáti (-žgèm), pricvŕkniti; *impf.* smoditi, paliti, ožigati.

abſenken spustíti; *impf.* spúščati; (Reben) gróbati, grebeníčiti, pripogíbati in zakopávati; pogrobati, pogrebeníčiti, pripógniti in zakópati.

Abſenker *m.* grebenica, vláčenica, rozga, položnica.

abſent odsótən, neprisotən, nenavzóčen, nepričujóč, oddáljen.

Abſenz *f.* odsótnost, neprisótnost, nenavzóčnost.

abſetzbar odstávən, odstavljiv.

abſetzen (eine Laſt) odložíti, razpŕtati; *impf.* odlágati, odkládati; (Waren) blagó oddáti (-dam), razprodáti, spečáti, razpečati; *impf.* razprodájati, razpečávati; (vom Dienſte) odstáviti, odpustíti; *impf.* odstávljati; (pauſieren) prenéhati, prejénjati, premólkniti, oddehníti (-dáhnem) se, ustáviti se; *impf.* prenehovati, oddihovati se; b. Läuten — prezvoníti; *impf.* prezvánjati; ohne — auſtrinken na dušek izpíti (-pijem).

Abſetzen *n.* prenéhljaj, premólk, prestánek, prenéhanje.

Abſetzſäge *f.* žaga čepníca.

Absetzung *f.* (vom Amte) odstáva, odstavítěv; (einer Last) odložítěv, odláganje; (der Ware) prodája, razprodájanje, razpečávanje.

Absicht *f.* naméra, namèn, namémba; (Intention) namíšel (-i), namíslek; in der — s tem naménom da, zató, češ da; ohne — nehoté, brez naména, po nakljúčju.

absichtlich naméren, premíšljen; *adv.* nálašč; s premíslekom, s preudárkom.

Absichtlichkeit *f.* namérnost.

absichtslos *adi.* nenaméren, nenamíšljen; *adv.* brez naména, nehoté.

absieden *tr.* variti, kúhati; zvariti, obáriti, skúhati, zavréti.

absingen odpéti (-pojem), izpeti.

Absinth *m.* pélin; (Liqueur) pelínovec, pelínovka.

absitzen odsésti (-sedem), razsesti, zjáhati (s konja), stópiti (z voza); *impf.* odsédati, razsedati; (eine Schuld) odsedéti; (bis zu Ende) dosedeti; sich — nasedeti se, presedeti.

absolut absolúten, sam na sebi, nasében, sam ob sebi, samoobsében, brezpogójen, neomejèn; samovláden, samodŕžen; —er Herrscher samovladár, samodŕžec; —e Höhe nadmórska višína; (v. der Majorität) nadpolovíčen, čezpolovíčen; *adv.* brezpogójno, kar, povsè.

Absolution *f.* odvéza, odpuščénje, oproščénje.

Absolutismus *m.* absolutízem, neomejéna vlada, samovláda, samovladárstvo, samodŕštvo.

Absolutist *m.* privrženec samovláde, absolutíst.

Absolutorium *n.* odvéznica, odpústnica, absolutórij.

absolvieren odvézati (-vežem), odrèšiti; (vollenden) dokončáti, dognáti (-ženem); die Schule — izučíti se, izšólati se.

absolviert dokončán; izučèn, izšólan.

absonderlich čúden.

absondern odlóčiti, odbráti (-berem), oddelíti; *impf.* odbírati, ločiti, oddeljevati; (trennen) razkrojíti, razdvojíti, razdrúžiti, razlóčiti; *impf.* razdruževati, krojiti, ločiti.

Absonderung *f.* ločítěv, odločítěv, krojítěv, odbíranje, oddeljevánje.

Absonderungsorgan *n.* izločílo, razstávni ustrój.

absonnig odsólnčen, osójen; —e Gegend osója *pl.*

absorbieren vpíti (-píjem), popiti, posŕkati, navzéti (-vzamem) se; *impf.* vpíjati, srkati, navzémati se.

absorbierend pivèn, vpójen, srkálen.

Absorption *f.* vpój, vpójnost.

abspalten odcépiti; das Abgespaltene odcépek.

abspannen (etw. angespanntes) odpéti (-pnèm), odjénjati, popustíti; *impf.* odpénjati, odjenjevati; (Zugthiere) izpréči (-prežem), odpreči; *impf.* izprégati; (den Geist) slabíti, trúditi, prenapénjati; oslabiti, izbégati, presíliti, prenapéti, pregnáti (-ženem).

Abspannung *f.* (der Kräfte) oslabélost, iznemóglost.

absparen prihrániti si, pritŕgati si; *impf.* pritrgovati si.

abspeisen *tr.* nasítiti, napásti (-pasem), nahrániti, nakŕmiti, napítati; (m. Worten) odpráviti, iznebíti se; *impf.* odpráv̀ljati; *intr.* pojésti (-jém), odkósiti, pokósiti, odjúžinati, pojúžinati, odvečérjati, povečérjati.

abspenen odstáviti, odváditi, odsadíti, oddojíti; *impf.* odstáv̀ljati.

Abspenling *m.* odstáv̀ljenec, odstáv̀ljenček, odstávček.

abspenstig odpáděl, protívèn; iznevérjen; — machen odvŕniti, spéljati, otujíti, odvábiti, iznevériti; *impf.* odvráčati, otujevati; — werden odpásti (-padem), otujíti se, iznevériti se.

absperren zapréti, zakléniti, zagradíti; *impf.* zapírati.

Absperrung *f.* zapòr, zaklenítěv.

abspiegeln sich zrcáliti se, odsévati, odsvítati se.

abspielen (zu Ende) doigráti; naigrati se; einem etw. — obigrati koga, prigrati kaj.

absprechen odréči (-rečem), izpodbíti (-bijem), zaníkati; *impf.* odrékati, izpodbíjati; (nehmen) odsóditi, vzéti (vzamem); *impf.* jemáti (jemljem), odsójati; (Urtheil fällen) soditi, razsoditi.

abſpringen odskóčiti, odletéti, odbíti (-bijem)se; *impf.* odskakovati, odlétati, odbíjati se; (von einer Partei) odstópiti, odpásti (-padem), iznevériti se.

Abſprung *m.* odskòk, odlèt, odpàd.

abſpülen oplákniti, splákniti; (das Ufer) izpodmléti (-méljem), izpodjésti (-jém), odplavíti; *impf.* izpodjédati, izpodnášati.

Abſpülicht *n.* pomíje *pl.*, opláka.

abſtammen izhájati, biti (sem) rodú; er ſtammt von Königen ab kraljévega rodú je; *gram.* izvírati, izpeljávati se, proizvájati se.

Abſtämmling *m.* zarojénec, potómec; die —e zárod, potómstvo.

Abſtammung *f.* rod, pleme (-na), koléno, rodovína; *gram.* izvír.

Abſtand *m.* dálja, daljáva, oddáljenost, razstòj, náraznost, razstòp; (Unterſchied) razlíka, razlóček, razlíčnost; (v. Rechte) odstòp.

Abſtänder *m.* suhál (-i), mrlíka, sušíca.

abſtändig usehèl (usehlà), suh; — werden sehníti (sáhnem), sušíti se; usehníti, posušiti se, opéšati.

abſtatten opráviti; vŕniti; vráčati; (Gebüren) opraviti, pláčati; *impf.* oprávljati, plačevati; (Beſuch) obískati (-iščem); *impf.* obiskovati; (Bericht) poročiti; *impf.* poróčati; (Dank) zahváliti (se); *impf.* zahvaljevati (se).

Abſtattung *f.* opráva; povračílo, plačílo.

abſtauben izprašíti, odprašíti, prah pomésti (-metem), omesti, pobrísati (-brišem); *impf.* pométati, brisati.

Abſtauber *m.* omélo.

abſtechen *tr.* (ein Thier) klati (koljem); zakláti, zabósti (-bodem); (einen vom Pferde) pehníti (páhnem), súniti; *intr.* lóčiti se, razlikovati se, ne ujémati se, ne prilégati se.

Abſtecher *m.* ovíněk; einen — machen zavíti (-vijem) jo kam.

abſtecken zaklíniti, obmejíti s kolci, začŕtati, obtekníti (-táknem); *impf.* obtíkati.

Abſteckung *f.* začŕt, obmejítěv.

abſtehen oddáljen biti (sem), vsakšébi biti, nárazen biti; (ablaſſen) odstópiti, odjénjati, odnéhati; (v. Wein) zavréti, pokváriti se, izkazíti se; (v. Baume) usehníti (-sáhnem), posušíti se, opéšati; (v. Vieh) cépati, crkati, pádati; pocepati, pocrkati, popádati; cépniti, crkniti, pasti (padem), pogíniti.

abſteigen doli stópiti, doli iti (grem), razsésti (-sedem); (einkehren) ostáti (-stanem), prenočíti; *impf.* ostájati, prenočevati.

abſteigend navzdólnji; —e Linie navzdólnja vrsta, nizhódna loza.

Abſteigequartier *n.* ostajalíšče, stan, prenočíšče.

abſtellen (wegſtellen) odstáviti, odmekníti (-máknem); *impf.* odstávljati, odmíkati; (e. Gewohnheit) odpráviti, odstraníti; *impf.* odprávljati; (z. Militär) v vojake potŕditi, odbráti (-berem).

Abſtellung *f.* odpráva, odstranítěv; (zum Militär) potrditěv v vojáke.

abſtemmen odbíti (-bijem) z dletom; *impf.* odbíjati.

abſtempeln kolkovati.

Abſtempelung *f.* kolkovánje.

abſterben umréti (-mŕjem), pomreti; *impf.* umírati; (von Gliedern) otŕpniti, odrevenéti, premreti; (von Pflanzen) sehníti (sáhnem), sušíti se; usehníti, posušíti se; der Welt — svetu odmréti, svetu se odpovédati (-vém).

Abſterben *n.* smrt (-i), odmŕtje.

Abſtich *m.* (nach einem Muſter) posnétek; (Contraſt) razlíka, razlóček.

abſtimmen *tr.* (ein Inſtrument) ubráti (-berem); *impf.* ubírati; *intr.* (votieren) glasováti.

abſtimmig inoglásen, nesoglásen.

Abſtimmung *f.* glasovánje.

Abſtimmungsverzeichnis *n.* glasóvnik.

Abſtinenz *f.* zdržnost, zdrželjívost.

abſtocken (d. Wald) izsékati; der abgeſtockte Wald golosèk, izséka.

abſtoßen odpehníti (-páhnem), odbíti (-bijem), odtísniti, odríniti, pròč súniti; *impf.* odbíjati, odrívati, pròč suváti; (das Herz) trgati; presúniti.

abſtoßend (v. Benehmen) odúrěn, osórěn, odséčen.

abſtract posnét, abstráktěn, pójmověn.

Abſtraction *f.* posnéma, posnétje, abstrakcija.

abſtrafen kaznovati, strahovati, kázniti; v strah prijéti (primem).

Abſtrafung *f.* kazěn (-i), kaznovánje, strahovánje.

abſtrahieren *tr.* posnéti (-snamem), povzéti (-vzamem), abstrahírati, bistvénosti kákega pojma odlóčiti; *intr.* (abſehen) ne glédati, ne ozírati se na kaj.

Abſtrahl *m.* odsèv, odsvít.

abſtrahlen odsévati, odsijati.

abſtreichen *tr.* dŕgniti, gláditi; odrgniti, ogladiti; *intr.* (von Fiſchen) nadŕstiti se.

abſtreifen smúkati (smučem), múliti, dréti (derem), dŕgniti; osmukati, omuliti, odréti, sléči (slečem), odrgniti; abgeſtreifte Hülle lev, presvlák.

abſtreiten (ſtreitig machen) odrékati, zanikávati, izpodbíjati, ugovárjati, oporékati, ométati; izpodbíti (-bijem), oporéči (-rečem), ovréči (-vržem).

abſtrus temèn, nerazumljiv, zamotán.

abſtufen stopnjevati; po stopnjah razdelíti, — razvrstíti.

Abſtufung *f.* postópnost, razdelítěv —, razvrstítěv po stopnjah.

abſtumpfen tópiti, kŕhati; otópiti, skŕhati; (den Geiſt) oslabíti, izbégati, presíliti, preutrúditi.

Abſturz *m.* prepàd, prevàl; strmína, strmál (-i).

abſtürzen *tr.* izvŕniti, prekúcniti, zvalíti, strmogláviti; *impf.* prekucevati; *intr.* izvŕniti se, vdréti (vderem) se, pasti (padem), telébiti, prekucniti se, zvaliti se, strmoglaviti se.

abſtutzen prikrájšati, prikrojíti; *impf.* prikrajševati; prirézati (-režem), prisékati, pristríči (-strižem), prižéti (-žanjem); *impf.* prirezovati, prisekovati und prisekávati, prižínjati; (den Schweif) štúliti; prištuliti.

Abſtutzung *f.* prisèk.

Abſud *m.* (das Abgeſottene) zvrétěk, obárěk, prevrétěk, zavrélica.

abſurd ábotěn, nespámetěn, neúměn, bédast, brez zmisla, neslán.

Abſurdität *f.* ábota, nespámet (-i), brezúmnost, nezmíselnost.

Abt *m.* opát.

abtakeln (das Schiff) ladjo razpráviti; *impf.* razprávljati.

abtauſchen izmeníti, premeníti, premènjati, v zameno dati (dam) ali dobíti.

Abtei *f.* opatíja.

abteilich opatíjski.

Abteipfründe *f.* opatovína, opátska prebénda.

Abtheil *m.* delež.

abtheilen deliti, lóčiti; razdeliti, predeliti, razlóčiti, pregradíti; (rubricieren) razpredelíti; (d. Haare) razpréčati.

Abtheilung *f.* delítěv, razdelítěv; razdèl, razdélěk, oddélěk; prédal, pregráda, razpredélěk, predálec; (d. Haare) preča.

Abtheilungscommando *n.* oddélno povéljstvo.

Abtheilungszeichen *n.* ločílo, ločílno známenje.

abthun (herab) doli dejáti (denem); *impf.* doli dévati; (beendigen) dokončáti, dovršíti, dognáti (-ženem), opráviti, postoríti.

Äbtiſſin *f.* opática, opátinja.

abtödten zamoríti, zatréti (-trèm u. -tárem); *impf.* moríti, zatírati, mrtvíčiti, gonobíti.

Abtödtung *f.* krotítěv, zatíranje.

Abtrag *m.* (einer Schuld) pláčanje, plačílo; (Erſatz) odškódba, namestílo.

abtragen odnésti; *impf.* odnášati; (e. Mauer) razvalíti, podréti (-derem), porúšiti, razrúšiti; *impf.* podírati, rušiti; (eine Schuld) odpráviti, popláčati, poravnáti; *impf.* plačevati, poravnávati; (Kleider) obnósiti, ponósiti, udrgniti; (Schuhe) shóditi, ubrúsiti.

abträglich ſ. nachtheilig.

Abtragung *f.* odnášanje, podíranje; plačevánje, poravnánje.

[od...

abträufeln kápati (kapljem), kapljáti

abtreiben odgnáti (-ženem), odpodíti, odtírati, izpodíti, zapodíti; *impf.* odgánjati, poditi, preganjati; (das Vieh) pregnáti, presíliti; (die Leibesfrucht) odpráviti, splavíti; *impf.* odpràvljati, splávljati.

Abtreibung *f.* odgòn, odtíranje; (der Leibesfrucht) splàv.

Abtreibungsmittel *n.* splavílo.

abtrennen lóčiti, párati; raz-, odločiti, od-, razparati, razpráti (-pórjem).

Abtrennung *f.* odpáranje; oddružítěv.

abtreten *intr.* odstópiti, umekníti (-máknem) se; *impf.* odstópati; *tr.* (überlaſſen) odstopiti, prepustíti; *impf.*

prepúščati; (den Weg) teptáti, gláditi; poteptati, razhóditi, izhóditi, pomendráti, ugladiti; (die Schuhe) krevljáti, švedráti; shóditi, pokrevljáti, pošvedrati; (Hirſe) meti (manem), vršíti; ométi.

Abtretung *f.* odstòp, prepustítëv; **Abtretungs-** odstópni.

abtrinken odpíti (-pijem); *impf.* odpíjati.

Abtritt *m.* odstòp; (Abort) straníšče.

abtrocknen *tr.* sušíti; posušíti; (durch Wiſchen) obrísati (-brišem), otréti (-trèm u. -tárem); *impf.* brisati, otírati; *intr.* sušiti se, sehníti (sahnem); osušiti se, posušiti se, usehníti.

abtrumpfen oštéti (-štejem), izgŕda odpráviti, znósiti se nad kom; *impf.* oštévati, izgŕda odprávljati; er hat ihn tüchtig abgetrumpft dobro mu jo je zasólil, dobro ga je usékal.

abtrünnig odpádël, verolómën, nezvést; — machen pregovoríti k odstópu, iznevériti, izvábiti; — werden odstópiti, lóčiti se, iznevériti se, odpásti (-padem).

Abtrünnige *m.* odstópnik, odpádnik, uskòk; *f.* odstópnica, odpádnica.

Abtrünnigkeit *f.* odstòp, odpàd, verolómnost, iznevérje.

Abtwürde *f.* opátstvo, opátsko dostojánstvo.

Abundanz *f.* obílnost, obílje.

aburtheilen odsóditi, razsóditi; *impf.* odsójati, razsojati.

Aburtheilung *f.* odsódba, razsódba.

abuſiv *adv.* po razvádi, razvádno, po krivi navádi.

Abuſus *m.* kriva raba, zlorába, razváda, slaba naváda.

abwägen téhtati, vágati; potéhtati, izvagati; (wegwägen) odvagati, odmériti; (überlegen) pretéhtati, preudáriti, premísliti; *impf.* pretehtovati, preudárjati, premišljevati.

abwälzen doli váliti; odvaliti, zvalíti.

abwandelbar pregíbën, pregibljìv.

abwandeln pregíbati (-gibljem), spregáti. [sprega.

Abwandlung *f.* pregíbanje, spregátëv,

abwarten počákati; *impf.* pričakovati, čákati.

abwärts *adv.* doli, navdól, navzdól, nizdólu, vníz. [nica.

Abwaſchbecken *n.* umiválnik, umivál-

abwaſchen omíti (-mijem), umíti, opráti (-perem); *impf.* umívati, prati, spírati, pomívati; ſich — umíti se; *impf.* umívati se.

Abwaſchwaſſer *n.* pomíje *pl.*

Abwaſſer *n.* odtócna voda.

abwechſeln *tr.* izmeníti, ménjati; *impf.* izmenjávati, menjevati; *intr.* menjati se; *impf.* menjevati se; vrstíti se, čréditi se.

abwechſelnd premenjálën, izpremenljìv; *adv.* izménoma.

Abwechslung *f.* menjáva, menjávanje, izména, vrstitëv, čredítev.

Abweg *m.* stranpót, ovínek; auf —e gerathen zaíti (-idem), zablóditi, kréniti na kriva pota; —e nehmen po ovínkih hóditi.

abwegs *adv.* s pota, v stran, raz pot.

abwegſam odróčën, stránski.

Abwehr *f.* bran, bramba; odpòr, odvráčanje.

abwehren brániti; ubraniti; (ablenken) odvŕniti, odbíti (-bijem), odgnáti (-ženem); *impf.* odvrácati, odbíjati, odgánjati.

abweichen *tr.* (weich machen) mečíti, mehčáti; omečíti, zmehčati; *intr.* (weich werden) mečíti se; zmečiti se, omehčati se; (vom Wege) odstópiti, uklóniti se, odstraníti se, oddalíti se; (von der Meinung) drugih mísli biti (sem), ne ujémati se, ne strínjati se; (ſich unterſcheiden) lóčiti se, razlíčen biti (sem), ináč biti, razlikovati se.

Abweichen *n.* oddáljenje, oddáljenost; (Krankh.) hítrica, drista, driska, šviglja.

abweichend razlíčen, razën; *gram.* nepravílën, izjéměn.

Abweichung *f.* odstòp; (Unterſchied) razlóček, razlíka; *gram.* nepravílnost.

abweiden popásti (-pasem).

abweiſen odpráviti, pot pokázati (-kažem), zavŕniti, odgnáti (-ženem), zapodíti; *impf.* odprávljati, zavráčati, poditi, odgánjati; (eine Bitte) odréči (-rečem), odbíti (-bijem), odklóniti; *impf.* odrékati, odbíjati, odklánjati; (eine Klage) zavréči (-vržem), ne sprejéti

(sprejmem), odbiti, zavŕniti; *impf.* zamétati, ne sprejémati, zavračati.

abweislich odréčen, nepovóljen, neuslíšan.

Abweiſung *f.* odpráva, zavrnítev.

abwelken *intr.* véniti, sehníti (sáhnem); uveníti, zveníti, usehníti, posušíti se; *tr.* sušíti. [vrátən.

abwendbar odvračljiv, odstranljiv, od-

abwenden odvŕniti, odbíti (-bijem), odstraníti; *impf.* odvráčati, odbíjati; (durch Worte) pregovoríti; *impf.* pregovárjati.

abwendig nenaklónjen, otujèn; — machen u. — werden ſ. abſpenſtig.

Abwendung *f.* odvràt, odvrnítev.

abwerfen doli vreči (vŕžem), podréti (-derem), otrésti; *impf.* doli métati (mečem); (im Handel) nesti; vreči; dobíček dajáti, izplačevati se.

abweſend nenavzóčən, nepričujóč, neprisótən, odsótən, oddáljen; er iſt — ni ga túkaj, ni ga vpríčo.

Abweſenheit *f.* nenavzóčnost, nepričujóčnost, odsótnost, oddáljenost.

abwetzen brúsiti, gúliti; od-, izbrusíti, odŕgniti, ogláditi, izlízati, ogúliti.

abwichſen navoščíti, povoščíti; (die Schuhe) namázati (-mažem), ološčíti.

abwickeln od-, razvíti (-vijem), od-, razmotáti; *impf.* od-, razvíjati, od-, razmotávati.

Abwickelung *f.* (der Geſchäfte) opravljanje póslov.

abwirtſchaften (zu Ende) dogospodáriti, dogospodínjiti; (auf d. Felde) do-, od-, po-, obkmétovati; (durch ſchlechte Wirtſchaft verthun) zagospodáriti, zagospodínjiti.

abwiſchen obrísati (-brišem), pobrísati, otréti (-tarem); *impf.* brísati, otírati.

Abwiſchtuch *n.* brisávka, brisáča, otiráča, brisálo.

Abwurf *m.* izvŕžek; (Ertrag) donések, dohódek, dobíček, pridélek, korist (-i).

abzahlen pláčati, poplačati, izplačati.

abzählen (wegzählen) odštéti (-štejem); *impf.* odštévati; (überzählen) prešteti, preštevíliti, sešteti; *impf.* preštevati, seštevati.

abzapfen odtóčiti, odcedíti, odčépiti; *impf.* odtákati, odcéjati.

abzäumen razbrzdáti, razuzdáti, razpráviti.

abzehren *intr.* (mager werden) húj-šati, medléti, hírati; shújšati; *tr.* vzéti (vzamem), posušíti, izdélati, shujšati.

Abzehrung *f.* húj šanje, sušíca, jétika.

Abzeichen *n.* známenje, belèg.

abzeichnen rísati (ríšem), čŕtati; narisáti, obrisáti, občrtati, oznamenjevati.

Abzeichnung *f.* rísanje, čŕtanje; prerís, načrt.

abziehen *intr.* odíti (-idem), umekníti (-máknem) se, pobráti (-berem) se, odríniti; *tr.* (wegziehen) od-, potégniti, odmekníti; *impf.* odmíkati, pròč vleči, doli vleči; (Kleider) sleči (slečem); *impf.* sláčiti; (Schuhe) sezúti (sezújem); *impf.* sezúvati; (die Haut) odréti (-derem); *impf.* odírati; (Wein) pretóčiti; *impf.* pretákati; (den Ring) snéti (snámem); *impf.* snémati (snemljem); (an der Bezahlung) utŕgati, odštéti (-štejem), pritŕgati; *impf.* utrgávati.

Abziehſtein *m.* osla.

abzielen mériti; namériti, naméniti; namérjati.

abzirkeln s šestílom izmériti, obšestíliti, prešéstkati.

Abzug *m.* (Abmarſch) odhòd; (im Rechnungsweſen) odbítek, utŕžek; in — bringen odbíti (-bijem), odštéti (-štejem); (von Flüſſigkeiten) odtòk.

Abzugscanal *m.* odtóčni žleb.

Abzugsgraben *m.* prékopa, jarék, zdražnica, potóčina, grápa, odtóčno rovíšče.

Abzugspoſt *f.* odbítni postávek.

abzweigen odcépiti se; *impf.* cepíti se.

abzwicken odščípniti, odščéniti; (am Gelde) utŕgati; uščípniti.

Accent *m.* naglàs, poudárek, priglàs; (Ausſprache) zavíjanje.

accentuieren naglásiti, poudáriti; *impf.* naglášati, naglaševati, poudárjati.

Acceptiſſe *n.* prejémni list.

Accept *n.* vzétje, sprejétje, sprejèm.

Acceptant *m.* prejémnik. [stina.

Acceptationsurkunde *f.* prejémna lí-

acceptieren vzéti (vzamem), sprejéti (sprejmem); *impf.* jemáti (jémljem), sprejémati.

Acceſs *m.*, **Acceſſion** *f.* pristòp, pridružítev, prirástek.

Acceſſiſt *m.* čakávěc, pristópnik, akcesist. [gráda.
Acceſſit *n.* drugo darílo, druga na-
acceſſoriſch pristópěn, pripadajóč.
Acceſſorium *n.* pripáděk, prirástěk, priteklína, dodátěk.
Accidens *n.* (Accidentien) = Accidenz *f.* (Accidenzien) prigóděk, slučájnost; postránski dohóděk, postránščina; *phil.* pritíka.
accisbar dacu podvŕžen.
Acciſe *f.* dàc, užitnína, davěk na drugo rokó, potrošnína.
Acclamation *f.* vzklik; pritrjevánje; *per acclamationem* z vzklíkom, vzklíkoma.
acclamieren vzklíkniti; z vzklíkom pritŕditi, odobríti; *impf.* pritrjevati, odobrávati.
acclimatiſieren podnebju priváditi, udomáčiti.
accommodieren priravnáti, prisposobíti, prilagodíti, prilíčiti; ſich — poravnáti se, pogodíti se, vdáti se v kaj.
Accompagnement *n.* spremljevánje, prikládanje.
accompagnieren priglášati, prikládati, spremljati.
Accord *m.* soglás, sozvók, glasoskląd, akord; (Vertrag) dogóvor, pogódba.
accordieren *intr.* soglášen —, v soglásju biti (sem), ujémati se; (einig werden) poravnáti se, pobótati se, dogovoríti se, pogodíti se; *impf.* poravnávati se, pogájati se. [tŕditi.
accreditieren povériti, pooblastíti, po-
Accreditiv *n.* poverílni list, poverílnica, pooblastílo, priporočílni list, izpričeválo.
Accumulator *m.* nabirálnik.
accurat točěn, natánčen; *adv.* natanko, do pike, nadrobno, točno.
Accurateſſe *f.* točnost, natánčnost.
Accuſativ *m.* tožílnik, akusatív.
ach *interi.* àh! òh! jòj! hèj!
Achat *m.* agat.
Achel *f.* resa, osína; (vom Flachſe) pazdér; *coll.* pazdérje.
Achſe *f.* os (-í), podvóz (-i); (am Haſpel) vreténo; per — na kolih, z vozom.
Achſel *f.* pleče, rama u. rame (rámena); (Unterachſel) podpázduha; die — zucken z ramo skomízgniti, — zgeníti (zgánem), rame stísniti; Achſel- ramni, narámni, plečni.
Achſelband *n.* rámnica, narámnica.
Achſelbein *n.* ramna kost.
Achſelhöhle *f.* pázduha.
Achſelriemen *m.* obrámnica.
Achſeltheil *m.* prirámnica.
Achſelzucken *n.* skomízg, skomízganje.
Achſennagel *m.* osník, luněk.
Achſenſchmiere *f.* kolomàz, smolnják.
acht *num.* osěm; je — po osěm; um — Uhr ob osmih; (Ziffer) = Achter *m.* osmica.
Acht *f.* pazka, pažnja, pozòr; aus der — laſſen vnemar pustíti, zanemáriti; *impf.* vnemar púščati, zanemárjati; (Verbannung) pregnánstvo, izgnánje, izóbčenje; in — thun izgnáti (-ženem); pregnati, izóbčiti, v prepóved dejáti (dénem); *impf.* pregánjati, izobčevati, v prepóved dévati.
achtbar častít, spoštovánja vreděn, častítljiv, spoštèn. [šténje.
Achtbarkeit *f.* částnost, častítost, po-
achte *m. f. n. num. ord.* osmi, -a, -o.
Achteck *n.* osmerokótje, osmeroógelnik.
achteckig osmerokótěn, osmerooglàt.
Achteimer *m.* osmák.
Achtel *n.* osmi del, osmína, osmínka.
Achtelformat *n.* osmérka.
Achtelnote *f.* osmínka.
achten páziti, glédati, pozòr iméti (imam), skrbéti, na skrbi iméti, brígati se; poskrbeti, pobrigati se; (ſchätzen) spoštovati, číslati, v číslih iméti, céniti, obrájtati.
ächten pregnáti (-ženem), izgnati, izóbčiti, preklícati (-kličem).
Achtender *m.* osmorógi jelen.
achtens osmič, v osmo.
achterlei osmér.
achtfach, achtfältig osmérěn.
achtfüßig osmonòg.
achtgeben, achthaben ſ. achten; habt acht! pozòr!
Achtgeber *m.* varih, čuváj, páznik.
Achtgeſpann *n.* osmér (-i).
achthalb pólosmi.
achthändig osmoròk.
achthundert osemsto.
achtjährig osmolétěn.

achtköpfig osmoglàv.
achtlos nemárĕn, neróděn, vnémarĕn, nepázĕn, nepazljìv.
Achtloſigkeit *f.* vnémarnost, nepazljívost, neskrbnost.
achtmal ósemkrat.
achtmalig ósemkratĕn.
achtſam pazĕn, pazljìv, marĕn, skrbĕn, pozórĕn.
Achtſamkeit *f.* pazljívost, skrbnost, pozórnost. [ski.
achtſeitig osmerostràn, osmerostránaſtündig osmoúrĕn.
achttägig osmodnévĕn, osmerodnévĕn.
Achtung *f.* spoštovánje, číslanje, čast (-í); in — ſtehen v číslih biti, číslan biti.
achtungswürdig spoštovanja vredĕn, častítljiv, časti vredĕn.
achtzehn osemnájst.
achtzehnte *m. f. n. num. ord.* osemnájsti, -a, -o.
Achtzehntel *n.* osemnajstína.
achtzehntens osemnájstič.
achtzig ósemdeset.
Achtziger *m.* (Ziffer) osemdesetíca; ein Greis von 80 Jahren starčék ósemdesetih let, osemdesetlétĕn staréc.
achtzigſte *m. f. n. num. ord.* ósemdeseti, -a, -o.
ächzen stókati (stokam und stočem), jéčati (ječím), tárnati, jávkati.
Ächzen *n.* ječánje, stok, stókanje.
Acker *m.* njíva; *dem.* njívica; Acker= poljski.
Ackerarbeit *f.* póljsko delo, oránje.
ackerbar órĕn, orálĕn.
Ackerbau *m.* poljedélstvo, ratárstvo, kmetíjstvo.
ackerbauend poljedélski.
Ackerbauer *m.* poljedélec, oratár, kmèt. [ba.
Ackerbaugeſellſchaft *f.* kmetíjska druž-
Ackerbeet *n.* kràj, ogòn, ogónček.
Ackerfeld *n.* orno polje.
Ackerfrucht *f.* poljski pridélek, póljščina.
Ackerfurche *f.* brazda.
Ackergeräthe *n.* poljsko orodje, orálna pripráva.
Ackerland *n.* órna zemlja, oranica.
ackern oráti (órjem); izoráti.
Ackern *n.* oránje, orátev, ral (-í).
Ackerrain *m.* oméjek, vzára, okrájina; vzvráti *pl.*, razáre *pl.*, vzvrátnik. [ba.
Ackerſcholle *f.* kepa, gruda, krepa, gré-
Ackersmann *m.* oráč, ratár, poljedélec, kmèt.
Ackerwende *f.* vzáre *pl.*, vzvrátnik.
Ackerwinde *f.* slak, oslák, povijáč, oplétaneč.
à conto na račún, na konto. [vati.
acquirieren pridobíti; *impf.* pridobí-
Acquiſition *f.* pridobítev.
Act *m.* (*pl.* die Acte) dejánje, čin; = Acte *f.* (*pl.* die Acten) spis, urádni spis, službeno pismo.
Actenauszug *m.* izpísek, posnétek (iz urádnih spisov).
actenmäßig po spisih.
Actenſtück *n.* uradni spis.
Actenverzeichnis *n.* zaznáměk spisov, seznám spisov.
Acteur *m.* igrávec.
Actie *f.* délnica, ákcija.
Actiengeſellſchaft *f.* délniška družba.
Action *f.* čin, dejánje; (Gefecht) bítka; *dram.* gíbanje, krétanje, vedénje.
Actionär *m.* délničar, akcijonár.
activ dejálen, dejánski; *gram.* tvorĕn; —es Wahlrecht aktívna volílna pravíca; —er Dienſt dejánska slúžba.
Activa *pl.* imétek, imovína, premoženje.
activieren uvésti (-vedem) v dejálnost, postáviti v dejálnost.
Activierung *f.* ustanovítev; uveljávba.
Activität *f.* dejálnost, poslovánje. [da.
Activitätszulage *f.* dejálnostna dokla-
Actrice *f.* igrávka.
Actuar *m.* zapísnikar, aktuár.
actuell resníčĕn, istinít.
acut hud, píkĕr, ostĕr; (v. d. Krankheit) hitĕr, nagĕl.
Acutus *m.* ostrívec, zatégljaj.
ad acta legen na stran dejáti (denem), strani položiti.
adagio *adv.* láhno, počásno, polágano, na rahlo, v lag.
Adagio *n.* lagána skladba, igra v lag.
Adamsapfel *m.* kŕhelj.
adaptieren pripráviti, prirediti; *impf.* priprávljati, prirejati.
Adaptierung *f.* pripráva, prirédba.
adäquat primérĕn, príličĕn.

addieren (zusammen) seštéti (-štejem); (dazu) pri-, došteti; *impf.* se-, prištévati.
Addition *f.* seštévanje, prištévanje.
adé (adieu) z Bogom! srečno! Bog s tebój (Bog z vami)!
Adel *m.* (Vorzug) plemenítost, žlahtnost, blagoródnost; (des Geistes) plemenitost srcá, blagodúšnost; (die Adeligen) plémstvo, žlahtna gospóda, plemenítniki *pl.*; Adels- plemeníški, plémiški, žláhtniški. [rodú.
adelig plemenít, žláhtěn, plemenítega
Adelige *m.* plemenítnik, plemenitáš, plémič; *f.* plemenítnica.
adeln žlahtníti, plemenítiti; plemstvo podelíti, med plemenítnike povzdígniti, oplemenítiti; (erheben) poviševati, blážiti.
Adelstand *m.* plemstvo, plémištvo, žlahtni stan.
Adept *m.* zlatodèj, čúdežnik.
Ader *f.* žila; *dem.* žílica; (Blutader, *vena*) odvódnica; (Schlagader, *arteria*) privódnica, ciplja; zur — lassen púščati; kri izpustíti.
aderförmig žilast.
Aderhaut *f.* žílnica.
aderig žílav, žílnat, žilovít. [(krví).
Aderlass *m.* (*pl.* Aderlässe) púščanje
Aderschlag *m.* žilno trípanje, žilni utrìp. [vost.
Adhäsion *f.* sprijémnost, sprijemljí-
Adjectiv *n.* pridévnik, prilòg.
adjectivisch pridévěn.
adjudicieren prisóditi, pripoznáti; *impf.* prisójati, prisojevati.
Adjunct *m.* prístav, adjunkt.
adjungieren pridrúžiti, pridáti (-dam) za pomočnika.
adjustieren uravnáti, priredíti, odmériti, opráviti; *impf.* uravnávati, priréjati, oprávljati; *mil.* oboróžiti; *impf.* oboroževati; (im Rechnen) ugotóviti; *impf.* ugotávljati.
Adjustierung *f.* (im Rechnen) ugotovítěv, uravnáva, odméra; (milit. Anzug) vojáška opráva. [pìs.
Adjustierungsvorschrift *f.* oprávni pred-
Adjutant *m.* pribóčnik, adjutant. [tum.
Adjutum *n.* pripomóč, podpóra, adju-
Adler *m.* orěl, postójna; *dem.* orlìč; Adler- orlov, orlji; (Weibchen) orlíca.
Adlergeier *m.* bŕkasti ser.
Administration *f.* upráva, upravníštvo, upravíteljstvo, administrácija.
administrativ uprávěn, oskrboválěn.
Administrator *m.* upravítelj, uprávnik.
administrieren uprávljati, oskrbovati.
Admiral *m.* pomórski povéljnik, admiral.
ad notam nehmen zapómniti si, zapísati (-pišem) si, zaznamovati si, zabeléžiti si.
Adnotation *f.* zaznámba, zapísěk, zabeléžěk.
adoptieren dete za svoje vzéti (vzamem); (einen Knaben) posinóviti; (ein Mädchen) pohčériti.
Adoption *f.* usinovítěv; pohčerítěv.
Adoptivsohn *m.* posinóvljeněc.
Adoptivtochter *f.* pohčérjenka.
Adoptivvater *m.* posinovník.
Adressant *m.* nadpisávěc.
Adressat *m.* nadpísaněc.
Adresse *f.* nadpìs, napìs; (Zuschrift) písmo, adresa.
adressieren nadpísati (-pišem), nadpìs napráviti, adresírati.
Advent *m.* advènt, advéntni čas, prihod (Gospodov); Advent- advéntni.
Adverb *n.* prislòv.
adverbial prislóvěn.
Advocat *m.* odvétnik, advokát.
Advocatenkammer *f.* odvétniška zbórnica, advokátska kámera.
Aërometer *n.* zrakomèr.
Aëronaut *m.* zrakoplóvěc.
Aërostatik *f.* aerostátika, nauk o ravnotežju plinov in pár. [góděk.
Affaire *f.* posěl; (Streit) razpòr; do-
Affe *m.* ópica; Affen- ópičji.
Affect *m.* razvnétje, strast (-í), ogěnj, vnétost; in — gerathen razgréti (-grejem) se, razvnéti (-vnamem) se.
Affectation *f.* prisíljenost, hlimba, páčenje, pretíranost.
affectieren síliti se, délati se, hlíniti se, páčiti se, pretirávati, širokopériti se, spakovati se.
affectiert prisíljen, hlínjen.
äffen oponášati koga, rógati se, páčiti se komu, bebca délati iz koga; za nos vóditi, várati, slepáriti; preváriti, oslepáriti.

Affenliebe *f.* slepa ljubézěn (-i).

Affiche *f.* lepák, nabíto oznanílo, pribíto razglasílo, prilepljèn razglàs.

affichieren pribíti (-bijem), prilepíti, razobésiti naznanílo.

afficieren navtísniti, prijéti (prímem) (se) koga, okúžiti; *impf.* prijémati (se), kúžiti; dírniti, zadéti (-denem), stresti.

Affinität *f.* sváščina, svaštvo.

Affirmation *f.* potrdítěv, pritrjevánje, uverjávanje, zagotovítěv.

affirmativ trdílěn, pritrjeválěn.

Affront *m.* zasramovánje, zasméh.

After *m.* zádnjica, zadék, rìt (-i), goza.

Afterarzt *m.* mazáč, laživráč, doktorskaza. [hlínčc.

Afterchriſt *m.* nápačěn kristján, svetо-

Afterdarm *m.* rítnik, končnica, danka, ritno črevó (-ésa).

Afterglaube *m.* ležníva —, goljúfna vera; prazna —, babja vera.

Afterkönig *m.* neprávi kralj, vsíljeni kralj, prótikralj, lážikrálj.

Aftermiete *f.* pòdnajèm, pòdzakúp, pàzakúp.

Aftermieter *m.* pòdnajémnik. [nik.

Afterpächter *m.* pòdzakúpnik, pàzakúp-

Afterpartei *f.* ſ. Aftermieter.

Afterprophet *m.* ležnívi prérok.

Afterweisheit *f.* púhlo modrijánstvo, ležníva modrôst.

Age *f.* pazdér; *coll.* pazdérje; (am Getreide) resa, resína, osína.

Agende *f.* opravílni zapísnik, službenik; (kirchl.) obrédna knjiga, agenda, trebnik; —n *pl.* opravíla, posli.

Agent *m.* opravník, opravílnik, agent.

Agentie *f.*, **Agentſchaft** *f.*, **Agentur** *f.* opravníštvo, opravílstvo, agencíja.

Agglomerat *n.* gomíla, grmáda, gromáča.

agglutinierend pripenjálěn, prilepljálěn, pripenjajóč, prilepljajóč.

Aggregat *n.* skúpěk.

Aggregationszuſtand *m.* skúpnost.

aggreſſiv napáděn, sovrážěn.

Agide *f.* várstvo, krilo, okrílje, zaščítje, obrámba.

agieren číniti, délati; z rokámi kríliti; ponášati se, predstávljati, krétati se.

Agio *n.* nadávěk, ážija.

Agiotage *f.* menjársko dobičkárjenje, menjárska líhva, barantánje z nadávkom, ažijotaža.

Agitator *m.* agitátor, t. j. delovátelj, ki delúje za koga ali kaj s prigovárjanjem; šúntar.

agitieren agitírati, délati za koga ali kaj s prigovárjanjem; šúntati.

Agnat *m.* soródnik (po očétu), žlahtnik, sorodovínčc.

agnoſcieren za pravo spoznáti, priznati, pripoznati.

Agonie *f.* mrtváščica, umíranje, smŕtna težáva.

Agraffe *f.* spona, klupa. [póljstvo.

Agricultur *f.* kmetíjstvo, poljedélstvo,

ah! *interi.* a! ahà! o! dète!

Ahle *f.* šílo, bodílo.

ahlenförmig šílast.

Ahm *f.* vedro, dvovédrnik.

ahmen (sode) méríti; izméríti; (mero) preizkúsiti; *impf.* preizkúšati.

Ahmer *m.* sodoméřec.

Ahn *m.* ded, prednik, prádèd; —e *f.* bábica, prédnica; die —en pradédje, prédniki.

ahnden svaríti, kárati; posvariti, pokarati; (ſtrafen) kazníti, kaznovati, pokoríti.

Ahndung *f.* svarítěv, posvarílo, kazěn (-i), pokóra.

ähneln malo podóběn biti (sem) komu.

ähnelnd nekóliko podóběn.

ahnen slútiti, čútiti; ich ahne zdi se mi, dozdéva se mi.

ähnlich podóběn, sličěn.

Ähnlichkeit *f.* podóbnost, sličnost.

Ahnung *f.* dozdévěk, dozdévanje, slutnja.

Ahorn *m.* javor; Ahorn- jávorov.

Ahornwald *m.* jávorje.

Ähre *f.* klas (-a u. -ú); *coll.* klasjé, klasóvje; *dem.* Ährchen *n.* klasěk; —n leſen páberkovati, lávkati.

ähren klasíti se, v klasje iti (grem); izklasíti se.

ährenerzeugend klasoróděn.

Ährenleſe *f.* páberkovanje, lávkanje.

ährenreich klasàt.

Ährenſpitze *f.* résa, resína, osína.

Aichamt *n.* meroizkúsni urâd.

aichen (sode) méríti, (tehtnico) preizkúšati; *pf.* izméríti, preizkúsiti.

Aicher *m.* méřec, merčín, merčún.
Aichfaſs *n.* merjen sod.
Aichgebür *f.* meroizkúsna pristojbína.
Aichmaß *n.* postávna mera.
Aichmeiſter *m.* meroizkúsnik.
Aichſtab *m.* merílna pálica.
Aichweſen *n.* meroizkústvo.
Akademie *f.* akademíja; učéno drúštvo.
Akademiker *m.* akadémik.
akademiſch akademijski, akadémiški.
Akatholik *m.* nekatóličan; —in *f.* nekatóličanka.
akatholiſch nekatóliški.
Akazie *f.* akácija, nérod.
Akrobat *m.* vrvohódec, plesávec na vrvi.
Akroſtichon *n.* akrostih.
Akuſtik *f.* sluhoslóvje, zvokoslóvje, [akústika.
Alabaſter *m.* alabástər.
Alant *m.* oman; —wurzel *f.* véliki korén, ómanov korén.
Alarm *m.* hrup, šunděr, buka; klic k oróžju; — ſchlagen k oróžju bóbnati; — blaſen k orožju tróbiti.
alarmieren razbúriti, vzbúniti; vznemíriti, preplášiti; k oróžju sklícati (-kličem).
Alarmzeichen *n.* skliceválno známenje.
Alaun *m.* galún; Alaun- galúnov.
Alba *f.* alba, mašna srajca.
albern ábotěn, bedast, butast, trapast, gumpast, šemast, norčáv; —er Menſch ábotnež.
Albernheit *f.* ábota, bedáštvo, bedarija, norčávost.
Album *n.* (*pl.* die Albums) spomínska knjíga, album.
Alchemie *f.* zlatodélstvo, alhemija.
Alchemiſt *m.* zlatodèj, alhemist.
Aldermann *m.* starejšína, starína.
Alfanz *m.* šalobárda, šaljívec, burkež; norčija.
Alge *f.* alga.
Algebra *f.* algebra.
algebraiſch algebrajski. [nítěv.
Alimentation *f.* prežívljanje, prehra-
Alimentationsgebür *f.* prehránščina.
aliquot nekólik.
Alkali *n.* (*pl.* die Alkalien) lužnína, lúgasta sol (-í).
alkaliſch lúgast, alkálijski.
Alkohol *m.* vínski cvet, alkohól.
Alkoven *m.* pregráděk, pristéněk.
All *n.* vesóljnost, vesóljni svet.
all(er), -e, -es vès, vsà, vsè; slehérən, číherən, vsak; vor —em pred vsem drugim, najprej; aus —er Kraft na vso moč; in —er Früße na vse zgodaj; —er Anfang vsak začétək; —e Tage vsak dan. [večér.
allabends *adv.* vsak večér, vsak ljub
allbekannt povsód znàn.
allda tù, tù-le, le-tù, le-tód.
alldort tam, le-tàm, ondi.
Allee *f.* (*pl.* die Alleen) drevorèd.
Allegat *n.* (Beilage) dokláděk, prilóga; (Citat) navéděk. [alegorija.
Allegorie *f.* (*pl.* die Allegorien) prílika,
allegoriſch alegóričen, príličen.
allein sam, samoedín; ganz — sam samcat; *adv.* samó, zgòlj; *coni.* àli, pà, pàk, todà.
Alleinbeſitz *m.* samoposéstje.
Alleinbeſitzer *m.* samoposéstnik.
Alleineigenthümer *m.* samolastník.
Alleingewalt *f.* samooblást (-i).
Alleinherrſchaft *f.* samovláda, samodŕštvo. [dŕžec.
Alleinherrſcher *m.* samovladár, samo-
alleinig sam, prav sam, samoedín, osamèl.
alleinſeligmachend edinozveličálen.
allelujah! *interi.* aleluja! [krátən.
allemal vsákikrat, vsèlej; —ig vsako-
allenfalls mordà, morebíti; (auch mittelſt utégniti).
allenthalben povsód, povsódi. [naj-.
aller- (für den Superlativ) pre-, spre-,
allerdings na vsak način; zarés, seméda, kajpa, kájpada.
allererſt najprvo, najprej.
allerhand vsákršen, vsakovŕstən, razən, raznotér, mnogovŕstən; *adv.* márskàj.
Allerheiligentag *m.* Vsi sveti *pl.*; zu Allerheiligen o Vseh svetih.
Allerheiligſte *n.* sveto Rešnje Teló (Telésa); (im Tempel) svetíšče.
allerhöchſt najvíšji; Allerhöchſtdieſelben Njegóvo Veličánstvo.
allerlei ſ. allerhand.
allerliebſt preljúb, premíl, prelép; am —en *adv.* najrájše.
allerorten, -orts, -wegen povsód.
Allerſeelen *pl.* Vseh vérnih duš (dan).
allerſeits od vseh straní.

allesammt vsi vkùp, vsi od kraja, vsi čiherni.
allezeit vsèlej, vsak čàs, vsekdar.
allfällig morebítěn.
Allgegenwart *f.* povsódnost.
allgegenwärtig povsód pričujóč.
allgemach počási, polágoma.
allgemein splošèn, občí, občèn; *adv.* (im allgemeinen) splòh, splošno, vobče; povsód, vseskózi.
Allgemeinheit *f.* splošnost, občnost.
allgewaltig vseoblástěn, vsegamogóčěn.
Allgüte *f.* najvíša dobróta, neskónčna dobróta. [bĕr.
allgütig predobrótljiv, neskončno do-
allhier tù, le-tù, túkaj.
allhiesig túkajšnji.
Allianz *f.* zveza; Allianz- zvezni.
Alligator *m.* aligator. [zediníti.
alliieren zvézati (zvéžem), zdrúžiti,
Alliierte *m.* zavéznik; *f.* zavéznica.
Alliteration *f.* priglásba, aliterácija.
alljährlich vsakolétěn; *adv.* vsako leto.
Allmacht *f.* vsemogóčnost, vsegamogóčnost. [čèn.
allmächtig vsemogóččn, vsegamogó-
allmählig sčásoma, po malem, polágoma. [sĕc.
allmonatlich méseččn; *adv.* vsak me-
Allod *n.* prostolástna imovína, alod.
allodial prostolástèn, alodijálěn.
Allonge *f.* podáljšek.
Allopathie *f.* alopatija. [nost.
Allotria *pl.* postránščina, nepristój-
allsehend vse vídèč, vsevídèn.
allseitig vsestràn, vsestránski.
Allseitigkeit *f.* vsestránost.
alltäglich (alltägig) vsakdánji, vsédnji; navádèn.
Alltäglichkeit *f.* vsakdánjost, vsédnjost, navádnost.
allumfassend vseobsézčn.
Alluvium *n.* naplàv, naplavína, plavje.
allwissend vsevédèn, vsegavédèn, vsevedóč.
Allwissenheit *f.* vsevédnost, vsegavédnost. [dĕn.
allwöchentlich tédenski; *adv.* vsak te-
allzu pre-, prevèč.
allzubald prekmálu, preskóro, prezgódaj, prevréd.
allzugleich, allzumal hkratu, vsi obenem, vsi skùp, vsi kmalu.
allzuschnell prespéšèn, prenágĕl.
allzusehr prevèč, prezló.
allzuviel prevèč, premnógo, prevelíko.
Almanach *m.* zabávnik, álmanah.
Almosen *n.* míloščina, milodár, božji dar, vbógajme *(indecl.)*; — geben vbogajme dati (dam); *impf.* — dajáti.
Almosenbüchse *f.* púšica za milodáre.
Almosenier *m.* oskrbník míloščine, míloščinar.
almosenspendend milodárčn.
Aloe *f.* lopátika, aloa.
Alp *m.* mora.
Alpe *f.* planína; *dem.* planínica; Alpen- planínski.
Alpenbewohner *m.* planínar, planíněc; —in *f.* planínarica, planínka.
Alpenhirt *m.* plánšar; —in *f.* plánšarica; — sein planšáriti.
Alpenrose *f.* ravš, sleč, pljuváněc.
Alpenwegedorn *m.* smrdèl, smrdelíka.
Alphabet *n.* abece, abecéda; (cyrill.) azbuka.
alphabetisch abecédčn.
Älpler *m.* plánšar, planínar, planíněc; —in *f.* plánšarica, planínarica.
Alraunbeere *f.* nadlíšček, drisljívka.
Alraunwurz *f. (Mandragora)* Adámova glava, tolsti korén.
als *coni. temp.* ko, kàdar; *comp.* kòt, nego, od, mimo; (zum Beispiel) kàkor, na primer; sobald — bržko; so lange — dokler.
alsbald zdàjci, pri tej priči, takòj, kòj, kmalu, prècej.
alsdann nató, potèm, pótlej.
also *adv.* takó; *coni.* torej, tedàj, potemtakem.
alsogleich takòj, na mah, prècej, zdàjci, pri tej priči.
alt star, prilétěn; (alterthümlich) davčn, starodavčn; — werden stárati se; postárati se, ostaréti; wie — bist du? kóliko si star?
Alt *m.* alt, visóki srednji glas.
Altan *m.* altan, mostovž, balkon; pomóli *pl.*
Altar *m.* oltár, darílnik, žrtvenik; *dem.* oltárček.
altberühmt staroslávčn.

Alte *m.* stáréc, stárček, starína, dedec; *f.* stárka, bábica.

Alter *n.* starost, prilétnost; (Lebens-alter) doba, vek; er iſt meines Alters on je mojih let, moj vrstník je; von alters svoje dni, njega dni, nekdaj; von alterſher od nekdaj.

alterieren geníti (gánem), razvnéti (-vnámem), predrugáčiti; ſich — geníti se, si k srcu vzéti; — jemáti.

altern stárati se, v leta iti (grem); postárati se, ostaréti.

alternativ ſ. abwechſelnd.

Alternative *f.* dvoje na izbíranje, izbiranje med dvojim, alternativa.

alternieren črédití se, vrstíti se.

Altersclaſſe *f.* letna —, staróstna vrsta.

Altersgenoſſe *m.* vrstník; —genoſſin *f.* vrstníca.

Altersnachſicht *f.* izpreglèd nedolét-nosti.

Altersſchwäche *f.* ostarélost, obnemóglost.

Altersſtufe *f.* doba.

Alterthum *n.* stari vek, starodávnost, davnína; (Ding) starína.

alterthümlich starínski, starodávèn.

Alterthumsforſcher *m.* preiskovávec starín, starínar.

Alterthumskunde *f.* starinoslóvje, starínarstvo.

Alterthumsſtück *n.* starína.

Älteſte *m.* starejšína, stárosta, glavár.

altförmig starošégèn, po starem.

Altgeſell *m.* véliki hlapec, prvi pomagáč.

altgläubig starovérski, starovérèn.

Altgläubige *m.* starovérec; *f.* starovérka.

Altiſt *m.* altist; —in *f.* altístinja.

ältlich póstarèn, staríkav, staríkast.

altmodiſch starošégèn, po stari šegi, starínski.

Altmutter *f.* stara mati, bábica.

altrömiſch starorímski.

Altſaſſe *m.* prvoséléc, staroséléc.

altſlaviſch staroslovénski.

altſtädtiſch staroméški.

Altwater *m.* očák, ded.

Altvordern *pl.* prédniki *pl.*

Altweiberſommer *m.* babje leto.

Alumnat *n.* duhóvno semeníšče, bogoslóvnica.

Alumnus *m.* gojénec v semeníšču, bogoslóvec, semeníščnik.

Amalgam *n.* zmes (-i), amalgam.

amalgamieren zmẽšati, spojíti.

Amanuenſis *m.* priróčnik, pomočník, priróčni pisár.

Amarelle *f.* španska višnja, amaréla.

Amazone *f.* amazónka.

Ambaſſade *f.* poslánstvo.

Ambaſſadeur *m.* poslánec.

Ambe *f.* dvojica, amba.

Ambition *f.* častiželjnost, slavohlép-nost.

Amboſs *m.* (*pl.* die Ambоſſe) naklo, nakoválo; *dem.* nakoválce.

Amboſsſtock *m.* kováška klada.

Ambroſia *f.* ambrózija, nebéška jed (-i).

ambroſiſch vonjáv, blagodišéč.

ambulant popotèn, premekljiv.

Ameiſe *f.* mrávlja, mravljínec; rothe — ruska; *dem.* mrávljica; Ameiſen-mravljínji, mravljínčji.

Ameiſenbär, Ameiſenfreſſer *m.* mravljínčar.

Ameiſenhaufe *m.* mravljíšče, mravljínjak.

Ameiſenlöwe *m.* volkec, mravodèr.

Ameiſenſäure *f.* mravska kislína.

Amelioration *f.* izboljšáva.

Amen amen, zgodi se, izídi se, bodi.

Amendement *n.* poprávek.

Amethyſt *m.* ametíst.

Amme *f.* dojníca, dojka, dojílja, dojica, baja.

ammen dojíti; podojíti.

Ammer *f.*, **Ammerling** *m.* strnád; (Weiß-chen) strnádka; Ammer- strnádov.

Ammoniak *n.* amónijak.

Amneſtie *f.* pomiloščénje, pomilostítev, amnestija.

amneſtieren pomilostíti, prizanésti.

Amor *m.* Lelj, Amor.

amorph brezlíčèn.

Amortiſation *f.* (einer Urkunde) razveljávba, umrtvílo; (einer Forderung) razdolžítev, amortizácija; Amortiſa-tions- umrtvílèn, razdólžèn.

amortiſieren umrtvíti, razveljáviti; odplačevati, amortizovati.

amovieren odpráviti, odstraníti.

Ampel *f.* svetílnica, svetíljka.

Ampfer *m.* kíslica, kísavec.

Amphibie *f.*, **Amphibium** *n.* dvožívka.

Amphitheater *n.* polukróžno (okroglo) gledalíšče, amfiteatẽr.

Ampulle *f.* skúlica.

Amputation *f.* odréza, odvzétje (uda).

amputieren odrézati, odsékati.

Amſel *f.* kos; Amſel- kosov.

Amt *n.* urad, služba; von amtswegen urádoma, slúžbeno, urádno.

amthandeln (amtieren) službo opráv-ljati, uradovati.

amtlich urádẽn, službẽn, služábẽn; *adv.* urádno, urádoma.

Amtmann *m.* opravník, služábnik, uradník, opravítelj.

Amts- urádni, služábni, slúžbeni.

Amtsbezirk *m.* urádni okoliš, služábni okràj, podróčje.

Amtsblatt *n.* urádni list.

Amtsdiener *m.* urádni sluga, birič.

Amtsführung *f.* urádno poslovánje, uradovánje.

Amtsgeheimnis *n.* urádna tájnost.

Amtshandlung *f.* urádni čin, — poseł, uradovánje.

Amtskanzlei *f.* urádna pisárnica.

Amtsnachfolger *m.* naslédnik —, nastópnik v slúžbi.

Amtspflicht *f.* urádna dolžnóst. [(-í).

Amtsſache *f.* urádna —, služábna stvar

Amtsſiegel *n.* urádni pečát.

Amtstag *m.* urádni dan.

Amtsvorſtand, Amtsvorſteher *m.* predstójnik urádа.

Amtszeitung *f.* urádni časnik.

Amulet *n.* amulet.

amüſant zabávẽn, kratkočásẽn.

Amüſement *n.* zabáva, razveseljevánje.

amüſieren zabávati, kratkočásiti, razveseljevati.

Amylum *n.* skrob, skrobovína.

an *praep.* na; nàd, pò, v; (bei) prì, òb, polèg; *adv.* (beiläufig) blízu, okóli.

Anabaptiſt *m.* prekŕščenẽc, novokŕščenẽc.

Anachoret *m.* samotár, puščávnik, pustinják.

Anachronismus *m.* zmota v štetju let, časoslóvna zmeda, anahronízẽm.

Anagramm *n.* prestáva črk, anagrám.

Analekten *pl.* izpíski *pl.*, drobtínice *pl.*, zabeléžki *pl.*; zbírka.

analog nalíčen, podóben, slíčen.

Analogie *f.* naličnost, podóbnost, analogija.

Analphabet *m.* analfabét, nepismén človek.

Analyſe *f.* razlága, razláganje, razkládanje; *chem.* razlóčba, razkròj.

analyſieren razložíti; *impf.* razlágati, razkládati, analizírati; *chem.* krojíti, lóčiti; razkrojiti, razločiti.

Ananas *f.* (*pl.* Ananaſſe) kraljévsko jábelko, ananas.

Anapäſt *m.* anapest.

Anaphora *f.* začétno ponavljánje, anafora.

Anarchie *f.* brezzákonje, brezvládje, nerèd, anarhíja.

anarchiſch brezvládẽn, anarhijski.

Anathem *n.* cerkvéno izóbčenje, — prokléтje, — prokléтstvo.

anathemiſieren prokléti (-kólnem), izóbčiti.

Anatomie *f.* raztelesovánje, anatomíja.

anatomieren raztelésiti, razúditi.

Anatomiker *m.* raztelesovávẽc, anatóm.

anatomiſch anatomíjski, anatómski.

anbahnen pot délati; *pf.* pot narediti; (im Schnee) gaz délati, gáziti; gaz narediti, pregáziti; (im Walde) sékati, kŕčiti; presékati, prekŕčiti.

Anbau *m.* (des Feldes) obdelovánje; (Anſaat) setẽv; (Anpflanzung) sajénje, zasàd, nasàd; (am Gebäude) prizídek, prizídano poslópje.

anbauen (das Feld) obdélati, obsejáti (-séjem); *impf.* obdelovati, sejati; (Bäume) sadíti, zasájati; nasaditi, zasaditi; (e. Gebäude zubauen) prizídati; *impf.* prizidovati.

anbefehlen zaukázati (-ukažem), veléti, zapovédati (-vém); (empfehlen) priporočiti; *impf.* zaukazovati, velévati.

Anbeginn *m.* začétek, pričétek.

anbehalten na sebi obdŕžati (-držím), ne sleči (slečem).

anbei polèg, zráven; — folgt priložen(o) je.

anbeißen ugrízniti, pokúsiti, načéti (-čnèm); *impf.* pokúšati, načénjati; (anfaſſen) prijéti (primem), popásti (-padem), lotíti se, zagrábiti.

anbelang *adv.* in — deſſen zastràn tega, zatégadelj, kar se tega tiče.

anbelangen tikati (tičem) se, zadévati; *pf.* zadéti (-dénem).

anbellen lájati; zalájati nad kom; *fig.* obrégniti se, zadréti (-derem) se, zarévskati nad kom; *impf.* obrégati se, zadírati se nad kom.

anbequemen ſich prilagodíti se.

anberaumen (eine Friſt) postáviti, določíti, odredíti, ustanovíti (rok); *impf.* postávljati, določevati, ustanávljati.

anbeten móliti, častíti; falſche Götter — malikovati; *fig.* obožávati.

anbetracht *adv.* in — deſſen gledé na to, z ozírom na to.

Anbetung *f.* molítev, češčénje; (der Götzen) malikovánje; *fig.* obožávanje.

anbiegen uprégniti, upógniti, privíhati, pregeníti (-gánem); *impf.* nagíbati.

anbieten ponúditi; *impf.* núditi, ponújati.

Anbieten *n.*, **Anbietung** *f.* ponúdba.

Anbieter *m.* ponúdnik.

anbinden privézati (-vézem); natvésti (-tvézem); *impf.* privezovati.

Anbiſs *m.* nagrízek, ugrízek; (Köder) vada, vabílo.

anblaſen píhati (piham u. pišem); píhniti; (eine Blaſe vollblaſen) napihovati; napíhniti.

Anblick *m.* poglèd; prizòr; auf den — na oči.

anblicken glédati; poglédati, ozréti se; *iter.* pogledovati, ozírati se; ſich gegenſeitig — spoglédati se; *iter.* spogledovati se.

anbohren navŕtati, načéti (-čnem); *impf.* načénjati.

Anbot *n.* ponúdba.

anbrechen nalómiti, nakŕhniti, načéti (-čnem); *impf.* nalámljati, načénjati; der Tag bricht an zorí se, dani se, svíta se, dan se dela, dan se zaznáva; der Tag iſt angebrochen izdanílo se je, dan se je storil, dan je napóčil; die Dämmerung bricht an mrači se, temní se, mrak se dela, mrak nastája; die Dämmerung iſt angebrochen zmračílo se je, stemnílo se je, mrak je nastàl (nastópil); die Nacht bricht an noči se, noč nastópa; die Nacht iſt angebrochen znočílo se je, noč se je storíla, noč je nastála.

anbrennen *tr.* v-, pri-, zažgáti, zapáliti; *impf.* v-, pri-, zažígati; (im Kochen — laſſen) prismodíti; *intr.* vneti (vnamem) se, vžgati se; *impf.* vnémati se, vžígati se; ſich — prismodíti se, opéči se.

anbringen (heran) donésti, prinesti; (irgendwo) napráviti, naredíti; postáviti, naméstiti, natekníti (-táknem), nasadíti; *impf.* naprávljati, narájati, natíkati, nasájati; (verwenden) obŕniti, porábiti; *impf.* obráčati; ſchlecht — zaprávíti, potrósiti; *impf.* zaprávljati, trósiti; (ein Geſuch) vložíti, izročiti (prošnjo); *impf.* vlágati; (Waren) razprodáti, razpečáti; *impf.* razprodájati, razpečávati.

Anbruch *m.* nalóměk, načétek, načétje; (des Tages) svit, zòr, zazòr; mit — des Tages o prvem svitu, z dnevom vrèd, ko se je dan zaznàl, ko se razdanì; mit — der Nacht v mraku, z nočjó vred, ko se jame mračíti, ko se jame noč délati.

anbrüchig načét, nagnít, nakážen, izkažèn.

anbrummen rénčati (-im), godrnjáti, mrmráti nad kom; zarénčati, zagodrnjati.

Anbug *m.* zavíha; (Kanzleiſprache) prilóga.

Anciennetät *f.* služábna leta, služábna zaporédnost.

Andacht *f.* pobóžnost, nabóžnost; (Gottesdienſt) duhóvno opravílo.

Andächtelei *f.* svetohlínstvo, slutvopobóžnost, tercijálstvo.

andächtig pobóžen, nabóžen; *adv.* zvestó, z zbranim duhom.

Andächtler *m.* svetohlínec, tercijálec; —in *f.* svetohlínka, tercijálka.

Andachtsbuch *n.* molítvena knjiga, duhóvne bukve *pl.*

andante lahno, lagáno, polágoma.

Andenken *n.* spomín, pómnež; (Denkzeichen) spomíněk; ſeligen —s (er) pokójni, rájni; (ſie) pokójna, rájna.

andere, der, die, das drugi, -a, -o, ini, -a, -o, oni, -a, -o; die — Welt drugi svet; ein andermal drúgikrat, drúgo pot, drugič.

änderbar izpremenljìv.

ändern premeníti, preináčiti, prenarediti, predrugáčiti; *impf.* premínjati, prenarájati, predelovati, izpreminjevati; (d. Meinung) miſel izprevréči (-vŕžem), premísliti se; *impf.* miſel izprevrâčati; ſich — izpremeníti se ꝛc.; (v. Wetter) izprevréči (-vŕžem) se.

andernfalls drugáč, drugáče, ináče, sicèr.

anderntheils (andererſeits) z druge strani.

anders drugáče, ináče, ináko; — beſchaffen drugáčen.

anderſeitig onostránski, drugostránski, naspróten.

andersgläubig drugovérski, druge vere *(gen. sing.)*, inovérn. [vérec.

Andersgläubige *m.* drugovérec, ino-

anderswo drugjé, kje drugjé; drugód, inód.

anderswoher od drugód, od inód, od kod drugód.

anderswohin drugám, ínam, kam drugám.

anderthalb poldrúgi; — Jahre poldrúgo leto; in — Jahren v poldrúgem letu.

Änderung *f.* premémba, izpreminjáva, prenarédba, preména.

anderwärtig drugótèn.

anderwärts drugjé; drugám.

anderweitig *adv.* drugám, drugjé, od drugód; *adi.* drugi, drugáčen.

andeuten oméniti, v miſel vzéti (vzámem), namígniti, opómniti; *impf.* oménjati, v miſel jemáti (jémljem); (ſkizzieren) občŕtati, načŕtati (z nekóliko potézami).

Andeutung *f.* opómba, omémba, namig; občŕt, načŕtek.

andichten izmísliti kaj o kom, pod-, pritekníti (-táknem), obésiti komu kaj; *impf.* pod-, pritíkati, obéšati.

andonnern zagrméti nad kom. [nem).

andorren prisušíti se, prisehníti (-sáh-

Andrang *m.* naval, pritísk, pritòk, sila.

andrängen pritísniti, prirínіti; *impf.* pritískati, prirívati.

androhen pretíti, žúgati, grozíti (se); zapretíti, zažúgati, zagroziti (se). [nja.

Androhung *f.* grožnja, žúganje, pret-

Andruck *m.* pritísk.

andrücken pritísniti; *impf.* pritískati.

aneifern vnéti (vnamem), izpodbudíti, izpodbósti (-bodem); *impf.* vnémati, izpodbújati, izpodbádati.

Aneiferung *f.* vnémanje, izpodbádanje, izpodbudílo, izpodbújanje.

aneignen lastíti si, svojíti si, osvájati; prilastiti si, osvojiti si, polastiti se česa; (angewöhnen) pri-, navádіti se, pri-, naučíti se.

aneinander eno k drúgemu, skùp; =fügen zložíti; *impf.* zlágati; =gerathen spreti se, sporéči se; =grenzen dŕžati (dŕžim) se, mejíti (med sebój); =reihen zvrstíti; (Maſchen) nabráti (-bérem), nanízati.

Anekdote *f.* pripovédka, dogódbica, anekdota.

anekeln gábiti se, gnúsiti se, mrzéti, stúditi se.

Anemometer *n.* vetromèr, sapomèr.

Anemone *f.* vétrnica, zaspánka, travnica.

anempfehlen priporočíti; *impf.* priporóčati.

anerben podédovati, pridédovati.

anerbieten ſich ponúditi se; *impf.* ponújati se.

Anerbieten *n.* ponúdba.

anerkennen prizнáti, pripoznáti, za dobro spoznáti; *impf.* priznávati, pripoznávati.

Anerkennung *f.* priznánje, priznáva, priznátèv, pripoznátèv.

anerziehen z vzréjo vcépiti, priučíti, navádіti; *impf.* vcépljati.

aneſſen nagrízniti, načéti (-čnem); ſich — najésti (-jém) se; ſich Ekel — prenajesti se.

anfachen upíhati, podpíhati, podkúriti, podnétiti, razpíhati.

anfädeln nizati (nizam, nižem), nabírati; nanízati, nabráti (-berem).

anfahren pripéljati (-peljem) se; (an etwas) zadéti (-denem); jemanden — zadréti (-derem) se, zarêžati (-režim), obrégniti se; *impf.* zadírati se, režati; übel — iztekníti (-táknem) jo, izkúpiti jo, naletéti; (anführen) navóziti; *impf.* navážati; den Schacht — v jamo iti (grem), delo pričéti (-čnem).

Anfall *m.* napàd, napást (-i), naskòk, naval; (des Vermögens) pripàd.

anfallen napásti (-pádem), naskóčiti, prijéti (prímem), lotíti se, plániti —, navalíti —, udáriti na koga; *impf.* napádati, prijémati; pripásti; *impf.* pripádati.

Anfang *m.* za-, po-, pričétěk; den — machen začéti (-čnem); *impf.* začénjati; den — nehmen začéti se; *impf.* začénjati se; Anfangs- začétni, prvi.

anfangen za-, pričéti (-čnem), jeti (jámem); *impf.* za-, pričénjati; (unternehmen) lotíti se, prijéti (prímem) se česa, podjéti (-jámem); *impf.* podjémati (-jémljem), lotévati se; was ſoll ich — kaj mi je storíti, kaj mi je početi, kaj naj storím; er weiß nicht, was er — ſoll ne ve, kaj bi (storil); zu gehen — shóditi.

Anfänger *m.* začétnik, novíněc; —in *f.* začétnica, novínka.

anfänglich začétěn, pričétěn; *adv.* ſ. anfangs.

anfangs od začétka, od kraja, spočétka, izprva.

Anfangsbuchſtabe *m.* prva črka, začétnica.

Anfangsgründe *pl.* pričétki *pl.*, začétna vodíla *pl.*

Anfangspunkt *m.* izhodíšče.

anfaſſen prijéti (primem), popásti (-padem); *impf.* prijémati (-jemljem), popádati; (taſten) típati (tipljem), šlátati; potipati, pošlatati.

anfaulen nagníti (-gnijem), ogníti.

anfechtbar izpodbítěn.

anfechten napásti (-padem); *impf.* napádati; (beſtreiten) izpodbíjati, ométati, nasprotovati; (vom Satan, von der Sünde) mámiti, mótiti, izkúšati.

Anfechter *m.* napástnik, izkušnjávec.

Anfechtung *f.* izpodbíjanje; napád; (eines Kaufes) razdiranje; (des Satans) napást (-i), izkušnjáva; Anfechtungs- izpodbójen.

anfeinden črtíti, sovrážiti, mŕziti.

Anfeindung *f.* mŕžnja, sovráštvo.

anfertigen narediti, napráviti, zgotóviti; *impf.* narájati, naprávljati, zgotávljati.

Anfertigung *f.* napráva.

anfeſſeln prikléniti; *impf.* priklépati.

anfeuchten móčiti, vlážiti, namákati; namočiti, pomočiti, povlažiti.

anfeuern kúriti, nétiti, podžígati; podkúriti, zanétiti, zažgáti (-žgèm), razgréti (-grejem), razpáliti; (ermuthigen) izpodbudíti, izpodbósti (-bodem), osrčiti, vnéti (vnámem); *impf.* izpodbújati, izpodbádati, osrčevati, vnémati.

anflechten (hinzu) priplésti (-pletem); *impf.* priplétati; (voll) naplesti, splesti.

anflehen ponížno prósiti; pohlévno zaprósiti, — poprósiti.

anflicken prikŕpati, prišíti (-šíjem).

anfliegen priletéti; (anſtoßen) zaletéti se, udáriti; *impf.* zaletávati se.

anflößen pri-, naplavíti, nanésti, nanósiti; *impf.* naplávljati, nanášati.

Anflug *m.* na-, prilèt; (im Forſtweſen) zarod, zarástek, mladóvje, mládje; (bei Erzen) popŕh; (vom Hauche am Glaſe) nahuklína.

Anfluſs *m.* pritòk; (angeflößtes Erdreich) plavje, naplavína, prod.

Anforderung *f.* terjátěv, zahtéva.

Anfrage *f.* vprašánje, pítanje; die öftere — vpraševánje, povpraševánje.

anfragen vprášati, povprášati, zapítati, pobárati; *impf.* povpraševati.

anfreſſen nagrizníti, ogrísti (-zem), oškrbljáti; ſich — nažréti se.

anfrieren primŕzniti.

anfriſchen očvrstíti, osvéžiti, požíviti; *fig.* pozbudíti, osrčiti; *impf.* pozbújati, osrčevati.

anfügen pridejáti (-dénem), pristáviti, pritekníti (-táknem); zložiti, stekníti, spehníti (spáhnem); *impf.* pridévati, dostávljati, pritíkati; zlágati, stíkati.

anfühlen potípati (-típljem), pošlátati.

anführen (m. d. Fuhrwerk) pripéljati, navóziti; (leiten) vóditi, biti (sem) na čelu, načelovati; (citieren) navésti (-védem), oméniti, povédati (-vém), v misél vzéti (vzámem), pristáviti, opómniti; *impf.* navájati, oménjati, za zglèd jemáti (jémljem); (hintergehen) zvóditi, preslepíti, ukániti; *impf.* zvájati, slepíti.

Anführer *m.* vodník, vódja, voditelj; (im Kriege) vójvoda, vojskovòd, vojskovódja, načélnik.

Anführung *f.* vodítěv, vodstvo; (im Kriege) vojskovódstvo, povéljstvo, načélništvo, povéljništvo; (der Gründe) navédba; (Citat) navédek, opómba, citát.

Anführungszeichen *n.* ušésca *pl.*, narekáj.

anfüllen pólniti; napólniti; (m. Flüſſigkeiten) naliti (-líjem), natóčiti; *impf.* nalívati, natákati; (m. Getreide) nasúti (-spèm, -súјem); *impf.* nasípati (-pljem).

Anfurt *f.* pristán, pristaníšče.

anfüttern napásti (-pásem), nakŕmiti, nasítiti, napítati.

Angabe *f.* podátek, povédba, napóved (-i); (Anzeige) naznanílo; laut — kakor je bilo povédano, — naznánjeno.

angaffen zijáti (v koga). [slópje.

Angebäude *n.* prizídek, prizídano po-

angeben podáti (-dám); naznániti, na znanje dati, povédati (-vém), oglásiti; *impf.* naznánjati, oglášati; (b. d. Obrigkeit) ováditi, zatóžiti; *impf.* ovájati; den Ton — zvonèc nósiti, prvi biti (sem).

Angeber *m.* ovadník, tožník, ovadúh.

Angebinde *n.* vezílo, darílo.

angebiſſen ogrízen.

Angebiſſene *n.* ogrizék, nagrízek.

angeblich namíšljen; *adv.* bajè, prè, neki, kakor právijo.

angebogen pripógnjen, zavíhan.

angeboren prirojèn.

Angebot *n.* ponúdba.

angebracht gut primérèn, na pravem mestu, uméstèn; ſchlecht — neprimérèn, neuméstèn, ne na svojem mestu.

angebrannt prismójen, pricvŕknjen; —er Menſch prismójenec, prismóda, prismúknjenec; —es Holz ogórek; —e Stelle opeklína.

angebunden privézan; kurz — tenák, hitro se mu zaméri, kmalu se mu nos zavíha.

angedeihen laſſen delíti, dajáti; podelíti, dodelíti, dati.

angedonnert kakor od strele zadét, ostrmèl, osúpèl, odrevenèl.

Angehäufe *n.* namèt, kùp.

angehen (angreifen) lotíti se, napásti (-pádem), polotíti se, prijéti (prímem); (bitten) prósiti; poprosíti, zaprosíti, obŕniti se (do koga); (fordern) térjati; (anfangen) začéti (-čnèm); *impf.* začénjati; (betreffen) tíkati (tičem) se, zadévati; zadéti (-dénem); (beginnen) pričéti (-čnèm) se; prihájati, nastópati, nastájati; (noch ausreichen) še veljáti, še biti (sem) za silo; (kümmern) mar biti (sem) komu, brigati, skrbéti (koga).

Angehör *n.* imétje, imétek, posést (-i), svojína, iménje.

angehören pripádati (v last), prištévati se, spádati, biti (sem) čigáv; es gehört mir, dir, uns, dem Vater moje, tvoje, naše, očétovo je.

angehörig (wird mit poſſeſſiven Beiwörtern ausgedrückt) d. Hauſe — domáč.

Angehörige *m.* pripádnik, svojèc; unſer — našinèc; — des Landes deželjan; — des Volksſtammes roják; — des Staates državljan; der Gemeinde občan.

Angeklagte *m.* obtóženec, zatóženec; *f.* zatóženka.

Angel *f.* (Fiſch—) trnek, ódica; (Thürangel) tečáj, obračáj, stožér, stežáj.

angelaufen otékèl, zatékèl, zabúhèl; (v. Hauche) nahúkèl.

Angeld *n.* zadàv, zadávek, zadátje, ara.

angelegen bližnji, sosédnji; ſich — ſein laſſen prizadévati si, trúditi se, pogánjati se, skrbéti, brigati se.

Angelegenheit *f.* reč (-i), stvar (-i), opravílo, zadéva, zadévek.

angelegentlich vážen, imenítèn; *adv.* silno, na vso moč, prav toplo, prav zelò.

angelförmig ódičast, trnku podóben.

Angelhaken *m.* kljúka, máček.

angeln na trnek loviti.

angeloben obljúbiti; *impf.* obétati, obljúbljati, obljubovati.

Angelobnis *n.* slovésna obljúba, zaobljúba.

Angelruthe *f.* protíca; — ſammt Angel ríbnica.

Angelſchnur *f.* ódična vrvíca, ódičnica.

angelweit (offen) na stežáj (odprt).

angemeſſen primérjen, primérèn, prikládèn, prilážèn, pristójèn, priprávèn.

Angemeſſenheit *f.* primérnost, pristójnost.

angenehm prijétèn, ugódèn; povóljèn, všeč *(indecl.)*, všéčen, mil in drag.

angenommen, daſs denímo, postávimo, recímo, vzemímo (da).

Anger *m.* trata, ledína; (Rain) griva, meja, vzare *pl.*

Angeſchuldigte *m.* obdolžénec; *f.* obdolžénka.

angeſehen imenítěn, veljávěn, spoštován, čislan.

Angeſicht *n.* oblíčje, obràz, lice; ins — ſagen iz oči v oči, narávnost, v zobe (povédati).

angeſichts pred očmí, vpríčo.

angeſtammt prirojèn, rodovínski.

angeſteckt okúženo.

Angeſteckte *m.* okúženec; *f.* okúženka.

angethan (beſleidet) odét; (Gewalt, Unrecht) prizadét, storjèn.

angewandt obŕnjen, uporábljen.

angewöhnen váditi na-, privádíti; *impf.* navájati; ſich — navádíti se, navíkniti se.

Angewöhnung *f.* naváda, navíka, privája; ſchlechte — razváda.

angießen oblíti (-líjem), políti; *impf.* ob-, polívati.

Angina *f.* ſ. Bräune.

angloßen debélo glédati, zijáti, bolščáti (-ím) (v koga).

angreifen prijéti (prímem), popásti (-pádem), zagrábiti; *impf.* prijémati (-jémljem), popádati; (überfallen) napásti, zgrábiti, lotíti se; *impf.* napadati; (fremdes Gut) seči (sežem) po čem, polastíti se; *impf.* ségati, lastíti se; (von Krankheiten) oslabíti, prevzéti (-vzámem), izdélati; (beſtreiten) ométati, izpodbíjati; (rühren) iti (grem) k srcu, geníti (gánem); er weiß die Sache nicht anzugreifen ne zna začéti, se ne zna pripráviti k reči, — stvarí lotíti.

Angreifer *m.* napádnik.

angreiflich prijemljìv.

angrenzen mejíti (s kom), biti (sem komu) mejáč (sosed), držáti (-žím) se.

angrenzend mejni, sosédnji, bližnji.

Angrenzer *m.* mejáš, mejáč, sósed; (b. Weingärten) sogórnik; —in *f.* mejačica.

Angriff *m.* prijémek; (feindl.) napàd, navàl, naskòk; einen — thun napásti (-pádem), prijéti (prímem), naskóčiti; *impf.* napádati, naskakovati; in — nehmen lotíti se (česa), pripráviti se (k čemu), začéti (-čnem); Angriffs- napádni. [nik.

Angriffspunkt *m.* prijemališče, zastáv-

angriffsweiſe napádoma, v naskóku.

Angſt *f.* tesnóba, bridkóst, težáva, síla, stiska, strah, zona.

angſt und bange iſt (wird) mir tesnó mi prihája, strah me je, srcé mi stiska, sila mi prede, prigréva mi, tesno mi je pri srcu, bridkóst me obhája, zona me izpreletáva.

ängſten plášiti, tesnobíti, v strah pripràvljati, múčiti, strášiti; ſich — plášiti se, báti (bojím) se, strášiti se.

Angſtgefühl *n.* tesnóbni čut.

Angſtgeſchrei *n.* tesnóbni krik, vpítje v strahu.

ängſtlich tesnóběn, plašèn, plašljìv, bojèč, strašljìv.

Angſtlichkeit *f.* bojéčnost, plašljívost.

Angſtſchweiß *m.* mŕzèl pot, zona.

angürten pripásati (-pášem), opasati; *impf.* pri-, opasovati.

anhaben na sebi iméti (imam), nósiti; er kann mir nichts — nič mi ne more, ne more mi kaj.

anhacken nasékati; *impf.* nasekovati.

anhaften držáti (držím) se.

Anhalt *m.* držáj, držálo.

anhalten *tr.* držáti (držím); pridŕžati; *impf.* pridrževati; (zurück) zadržati, ustáviti; *impf.* zadrževati, ustávljati; (anſpornen) prigánjati, izpodbádati, síliti, opomínjati; primórati; *intr.* (um ein Mädchen anhalten) snúbiti, prósiti; (währen) trpéti, trájati, ne jénjati; (inne halten) obstáti (-stojím), postáti, prejénjati; halt an! stoj! postój!

anhaltend stanovítěn, trpéžen, neprenehljìv; *adv.* venomér, stanovítno, neprenéhoma, zdŕžema.

Anhaltſamkeit *f.* trpež, stanovítnost.

Anhaltspunkt *m.* opóra, oporíšče; (Regel) pravílo.

Anhaltung *f.* pridrževánje, ustávljanje; prijétba, ustávba; (zur Arbeit) prigánjanje; (um ein Mädchen) snubítěv.

Anhang *m.* privéšek, pridávek, prilépek; (im Buche) dostávek, pristávek, dodátek, prilóga, dokláda; (Partei) stranka, privrženci *pl.*

anhangen (jemdm.) držáti (-žím), vleči (vlečem) s kom; (anhaften) držáti se.

anhängen obésiti, pripéti (-pnèm), prilepíti; *impf.* obéšati, pripénjati; einen Proceſs — (pravdo) natvésti (-tvézem); e. Schimpf — osramotíti; e. Bären — natvésti kaj, nalegáti (-lážem) koga.

Anhänger *m.* privŕženec, pristáš; —in *f.* privŕženka.

Anhängeſchloſs *n.* ſ. Vorlegeſchloſs.

anhängig družljiv; (v. Proceſs) tekóč; einen Proceſs — machen tožbo začéti (-čnèm), pravdo komu na vrat obésiti; der Proceſs iſt — pravda teče.

anhänglich vdán, privŕžen, nagnjen, svojiv, privájen.

Anhänglichkeit *f.* vdánost, privŕženost.

Anhängſel *n.* privések, pristávek, pritikljaj.

anhauchen díhati, húkati (na, v kaj); díhniti (v), nadíhniti, nahúkati.

anhauen nasékati, zasékati.

anhäufeln (Erdäpfel, Kohl ꝛc.) osípati (-sípljem), osipávati, ogrébati (-grebljem), okopávati, prigrébati (krompírju); *pf.* ogrébsti (-grebem), okópati (-kópljem), prigrébsti (krompirju).

anhäufen kopíčiti, vrhovátiti, gomíliti, grmáditi; nakopíčiti, navrhovátiti, nagomíliti, nagrmáditi; ſich — nabráti (-berem) se, zaredíti se; *impf.* nabírati se, zaréjati se.

anheben *tr.* (anfangen) jéti (jámem), začéti (-čnèm), pričéti; *impf.* za-, pričénjati; *intr.* (den Anfang nehmen) za-, pričéti se; *impf.* za-, pričénjati se.

anheften pripéti (-pnèm), prišíti (-šíjem), prilepíti, naudáriti, pritekníti (-táknem); *impf.* pripénjati, prišívati, pritíkati; (feſt machen) pritŕditi, pribíti (-bíjem); *impf.* pritrjevati, pribíjati; (a. d. Kreuz) razpéti (-pnèm); razpénjati.

anheim *adv.* domóv; — fallen pripásti (-pádem); *impf.* pripádati; — geben prepustíti; *impf.* prepúščati; — ſagen odpovédati (-vém) se; — ſtellen dati (dam) v preudárek, pustíti na izvoljo; *impf.* dajáti v premíslek, púščati na voljo.

anheiſchig, ſich — machen zavézati (-vézem) se, obljúbiti, obréči (-rečem), na svojo vest (skrb) —, nase vzéti (vzamem); *impf.* obétati.

anher sèm, le-sèm, lès, sèmle, sèm-[kaj.

anheßen ščuváti, drážiti, šúntati, hújskati, podpihovati; naščuvati, podražiti, našuntati, podšúntati.

Anhieb *m.* nasèk; der Ort des —es naséka.

Anhöhe *f.* višáva, višína, bŕdo, rebèr (-i), brežína; holmec, gríček, vrh.

anhören slúšati, poslúšati.

animaliſch živálski.

animieren izpodbudíti, navdúšiti, osrčiti; *impf.* izpodbújati, navduševati, osrčevati.

Anis *m.* (*gen.* Aniſes) jánež (sladki).

Anisbogen *m.* jánežev zapógnjenec.

Anisöl *n.* jáneževo olje, jáneževec.

anjochen v jarèm vkléniti, ujármiti; *impf.* v jarèm vkélpati (-klépam und -klépljem).

ankämpfen boríti se, bojevati se, upírati se (proti čemu).

Ankauf *m.* kup, nakúp, nakupovánje.

ankaufen kúpiti, nakúpiti, pokúpiti; *impf.* kupovati, nakupovati, kupávati.

ankeilen s klinom pritŕditi, zagozdíti; *impf.* s klinom pritrjevati.

ankennen poznáti, vídeti (kaj na kom).

Anker *m.* (Schiffsanker) sídro, máček; (an Uhren) zapinjáča; (bei Magneten) kótvica; vor — legen spustíti sidro, usídrati se; die — lichten sidro vzdígniti; vor — liegen zasídran biti.

ankern zasídrati se, sidro spustíti, mačka —, sidro vreči (vržem), — zasadíti; *impf.* sídrati, sidro spúščati, — zasájati; zasídran biti (sem).

Ankerplatz *m.* sidríšče.

Ankerſchmied *m.* sidrár.

Ankertau *n.* sídrna vrv (-í).

anketten prikléniti, prikovati; *impf.* priklépati.

ankeuchen *intr.* prisopíhati, prihrípati (-hripljem).

ankitten prilepíti, priklejíti; (im Feuer) privarıti.

Anklage *f.* obtóžba, zatóžba; Anklage-obtóžni, zatóžni.

anklagen tóžiti; zatožiti; ſich — obtóžiti se; *impf.* obtoževati se.

Ankläger *m.* tožník, obtožítelj; —in *f.* tožnica, zatožnica, obtožíteljica.

Anklageſtand *m.* obtóžni stan; in — ſein tožen biti (sem); in — verſetzen pod obtóžbo dejáti (dénem).

anklammern prikléniti, pribíti (-bíjem); *impf.* priklépati, pribíjati; ſich — oprijéti (-prímem) se, okléniti se; *impf.* oprijémati (-jemljem) se, oklépati se.

Anklang *m.* soglás, soglásje; — finden dopásti (-padem), všeč biti (sem), goditi, ugájati, dopádati; prikúpiti se.

ankleben *tr.* prilepíti; *intr.* prilepíti se, prijéti (prímem) se; *impf.* prijémati (-jémljem) se, držati (držím) se.

Anklebſel *n.* prilépek.

ankleiden obléči (-lečem), napráviti; *impf.* obláčiti, naprávljati.

Ankleidezimmer *n.* napravljálnica.

anklingeln pozvoníti, pozvončkáti, pozvonkljáti.

anklopfen trkati; potŕkati.

Anklopfer *m.* trkáč, trkálo.

anknüpfen privézati (-vežem); *impf.* privezovati; c. Geſpräch — (govor) napéljati, (besedo) povzéti (-vzámem).

ankommen priti (pridem), doíti (-ídem); *impf.* pri-, dohájati; fahrend — pripéljati (-péljem) se; reitend — prijézditi; fliegend — priletéti; ſchwimmend — priplávati; ſingend — pripéti (-pójem); pfeifend — prižvížgati; tanzend — priplésati (-plešem); lachend — prismójati (-smejem) se; im vollen Athem — prisópsti (-sopem), prisopíhati; laufend — pritéči (-tečem), pridírjati; hüpfend — priskakljáti; jubelnd — privrískati; fluchend — prikléti (-kólnem); weinend — prijókati (-jóčem) ɔc. durch Zuſammenſetzung mit pri; übel — iztekníti (-táknem) jo, izkúpiti jo; es kommt mich die Luſt an želja me obhája, míka me; es kommt mich der Schlaf an spaněc me grúdi, dremlje se mi; es kommt mir ſchwer an težko mi je, težko mi dé (dene); auf dich kommt es an na tebi je, v tvoji roki je, od tvoje volje je odvísno; es kommt viel an mnogo je na tem, dosti zaléže.

Ankömmling *m.* prišlěc, došlěc.

ankritzeln načečkáti.

ankrümmen krivíti; nakrivíti.

ankündigen napovédati (-vém), navestíti, na znanje dáti (dam), oznániti, oglásiti; *impf.* napovedovati, navéščati, na znanje dajáti, oznánjati, oglášati; durch Läuten — obzvoníti; *impf.* obzvánjati.

Ankündiger *m.* napovedovávěc, oglasník, navéstnik, oznanjávěc; —in *f.* napovedovávka.

Ankündigung *f.* napóved (-i), oglàs, razglàs, naznanílo.

Ankunft *f.* prihòd, dohòd.

anlächeln nasmẽjati (-smejem) se, nasmehljáti se, namúzniti se (komu); *impf.* smehljati se.

Anlage *f.* (erſter Entwurf) osnóva, obrís, načŕt, črtež, umíslěk; (Beilage) dokláda, prilóga, dodátěk; (Fähigkeit) sposóbnost, nadárjenost, zmóžnost, talént, dar, priprávnost; von guten —n bistre glave, nadárjen; (Anpflanzung) zasàd, nasàd, vrtna napráva; (Werk) napráva; (Capital) glávnica; (z. Krankheit) naklónjenost, nágnjenost.

anlanden priti (pridem) h kraju, pristáti (-stánem); *impf.* pristájati.

anlangen priti (pridem), dospéti; was mich anlangt kar mene tiče, zadéva.

anlangend *adv.* gledé na to.

Anlaſs *m.* (*pl.* Anläſſe) povòd, začétěk, pričína, prílika, prilóžnost.

anlaſſen pustíti; *impf.* púščati (kaj na čem); Waſſer — napustiti (vode), natóčiti, napólniti (z vodo); ſich gut — na dobro obráčati se, dobro kázati (kažem), mnogo obétati.

anläſslich *adv.* o príliki, o, po povódu.

Anlauf *m.* zalèt, zagòn; — nehmen zaletéti se, zagnáti (-žénem) se, zakadíti se; (des Feindes) naskòk, navàl, napàd; (des Waſſers) nastòp, pritòk; der — von Bettlern ist groß beráči so pritegníli, — privréli, — zeló pritískajo, — silo délajo.

anlaufen zaletéti se, zagnáti (-žénem) se; *impf.* zaletávati se, zagánjati se; (vom Waſſer) rasti, naráščati, kipéti, natékati se; (anſchwellen) otéči (-tečem), zateči, zabúhniti; *impf.* otékati; (eine Summe) narásti, nabráti (-bérem) se; übel — izkúpiti jo, naletéti; (an die Wand) priletéti, naletéti na, bútniti, telébniti, udáriti se ob; (v. Schimmel) plésneti (plésnim, plésnejem); izplésneti, opŕhniti; (v. Roſt) rjavéti; blau anlaufend modro kaljèn.

Anlaut *m.* začétěk beséde.

anläuten pozvoníti; *impf.* pozvánjati.

anlegen na-, priložíti, dostáviti, deti (dénem); *impf.* nalágati, prikládati, pristávljati, dévati; (die Leiter an die

Wand) prisloníti, pristáviti; *impf.* prislánjati, pristávljati; (v. Schiffen) pristáti (-stánem); (das Gewehr) nastáviti, namériti, pomériti; (dem Faſſe einen Reif) (obróč) nabíti (-bíjem); Feuer — zažgáti (-žgèm); *impf.* zažígati; die Kleidung — obléči (obléčem) se; *impf.* obláčiti se; die Schuhe — obúti (obújem) se; *impf.* obúvati se; andere Kleider, Schuhe — preobléči se, preobúti se; *impf.* preoblačiti se, preobúvati se; (gründen) osnovati, vpéljati (-péljem), ustanovíti, napráviti; *impf.* ustanávljati, naprávljati; (Geld) naložíti; *impf.* nalágati; (Garten) zasadíti; *impf.* zasájati; (den Verſchluſs) pod pečat dejáti (dénem), zapečátiti; *impf.* pod pečat dévati (dévljem), pečátiti; Feſſeln — vkléniti; *impf.* vklépati (-klépam, -klépljem); Zaum — brzdáti; Zaun — gradíti; zagradíti.

Anlehen *n.* posojílo, zájêm.

Anlehne *f.* naslonílo, naslanjálo.

anlehnen na-, prislóniti, pripréti; *impf.* na-, prislánjati, pripírati; ſich — opréti se, naslóniti se.

Anleihe *f.* zájêm, posojílo.

anleimen priklejíti, prilepíti.

anleiten vóditi, napeljávati, ravnáti, navájati; napéljati, napótiti.

Anleiter *m.* napeljevávec, vodník.

Anleitung *f.* navodílo, navòd, napeljáva, napeljevánje.

anliegen priléči (-lézem) se; *impf.* prilégati se; tíščati (-ím) se, naslánjati se (na kaj); loše (v. Kleidern) hlamudráti.

Anliegen *n.* skrb (-í), želja, prošnja.

anliegend priložèn, prideján, prilézèn; (nachbarlich) sosédnji, blížnji; (von Kleidern) tesèn, napét, prilézno ukrojèn.

anlocken vábiti, míkati (míčem); privábiti, zvábiti. [mamljiv.

anlockend vabljîv, mikálen, mičen,

Anlockung *f.* vábljenje, vabílo.

anlöthen privaríti.

anlügen legáti (lážem), legáti se (komu); nalegáti (koga), zlegáti se (komu).

anmachen napráviti, naredíti; *impf.* naprávljati, narájati; (an etw. befeſtigen) pritŕditi, privézati (-vézem), pripéti (-pnèm), pribíti (-bíjem); *impf.* pritrjevati, privezovati, pripénjati, pribíjati; ein Feuer — nétiti, kúriti; zanétiti, ukrésati (-krésem), zakúriti.

Anmarſch *m.* prihòd.

anmarſchieren pri-, dohájati, približevati se; *pf.* priti (pridem).

anmaßen ſich lastíti si, svojíti si, ségati (po čem); prisvojíti si, prilastíti si, polastíti se (česa); *impf.* prisvájati si, prilastovati si; (ſich getrauen) úpati si, drźniti se, predrźniti se.

anmaßend prevzétèn, drźèn, predrźèn, preoblástèn.

Anmaßung *f.* drźnost, predrźnost, prevzétnost; — eines Rechtes lastítev pravíce. [vati.

anmauern prizídati; *impf.* prizido-

anmelden napovédati (-vém), oglásiti, zglásiti, naznániti, jáviti; *impf.* napovedovati, oglášati, zglášati, naznánjati, jávljati.

Anmelder *m.* napovedník, zglasítelj.

Anmeldung *f.* napóved (-i), oglás, zglasílo, zglasítev, prijáva; Anmeldungs- zglasílni, napóvedni.

anmelken namólsti (-mólzem).

Anmerkebuch *n.* vpísna knjíga, belézna knjíga, vpísnik, zapísnik.

anmerken (aufzeichnen) zapísati (-píšem), zaznámenovati, zaznámovati, zaznámenjati, zabeléžiti; *impf.* zapisovati, zaznamenjeváti, zaznamenávati; (zu einer Schrift) opómniti, pristáviti opómbo; (anfennen) opáziti, poznáti (-znám); man merft ihm den Fremdling an pozná se mu, da je inostráněc; takòj opázimo, da je tujec.

Anmerkung *f.* opómnja, opómba, opázka; zabeléžek, zaznámba.

Anmerkungszeichen *n.* opominjáj.

anmeſſen primériti, pomériti; *impf.* pri-, pomérjati; (voll) namériti.

Anmuth *f.* milína, milóta, ljúbkost, prijétnost, prisrčnost; krasóta, lepóta.

anmuthig mil, ljubèk, prijétèn, prisrčèn; krasèn, lep.

annageln pribíti (-bíjem); *impf.* pribíjati.

annagen nagrísti (-grizem), nagrízniti, ogrísti, oglódati (-glódam, -glójem), oškrbljáti, obrébati.

annähen pri-, našíti (-šíjem); *impf.* pri-, našívati.

annähern ſich blížati se, primíkati se, prihájati, približevati se; približati se, zblížati se, primekníti (-máknem) se, pristópiti.

annähernd približèn; *adv.* (annähe-rungsweiſe) blizu, približno, približema, priméroma.

Annäherung *f.* približevánje, prihòd.

Annahme *f.* vzétje, sprejétje, sprejèm; (Hypotheſe) domnévėk.

Annalen *pl.* letopísi *pl.*

Annaliſt *m.* letopísec.

annectieren privézati (-vézem), spojíti; prisvojíti.

annehmbar sprejémėn, sprejemljìv; prijétėn, ugóden, prikládėn.

Annehmbarkeit *f.* sprejemljívost; prijétnost, ugódnost.

annehmen vzéti (vzámem), sprejéti (spréjmem), prevzéti; *impf.* jemáti (jémljem), sprejémati; an Kindesſtatt — za svójega vzéti, posíniti; za svojo vzéti, pohčériti; (etwas als wahr —) iméti (imám) za resníco, smátrati za ístino; mísliti si, postáviti ž. B. nehmen wir an míslimo si, vzemímo, postávimo, recímo ɔc.; es wird allgemein angenommen sploh veljá za resníco, sploh míslijo; (ſich angewöhnen) priváditi se; ſich jemandes — skrb za koga nase vzéti, vzéti koga v svojo skrb, poskrbéti zanj; *impf.* jemáti koga v svojo skrb, skrbéti zanj; (vertheidigen) potégniti se za koga, pognáti (-ženem) se, postáviti se zanj; *impf.* potegovati se, pogánjati se (za koga), zagovárjati ga.

Annehmer *m.* sprejémnik.

annehmlich všeč, všečen, povóljėn, ugóden, prijétėn, mil.

Annehmlichkeit *f.* ugódnost, prijétnost.

Annerion *f.* pridrúžba, prispojítėv.

anno leta *(gen.)*, v letu.

Annonce *f.* oglàs, jávno oznanílo.

Annoncengeſchäft *n.* poſèl z jávnimi oglási; anónsni uràd.

annoncieren javno oznániti, (po novínah) razglásiti.

Annuität *f.* letno odplačílo, letnína.

annullieren uníčiti, razveljáviti, ovréči (-vržem); *impf.* uničevati, ométati; (d. Kauf, Vertrag) po-, razdréti (-dérem); *impf.* po-, razdírati.

anomal nepravílėn.

Anomalie *f.* nepravílnost.

anonym brez iména, breziménski, brezimén.

Anonymität *f.* breziménost, brezimén-stvo.

Anonymus *m.* breziménik, neimenován —, neznàn (pisátelj).

anordnen urediti, dejáti (dénem) v red, razvrstíti, uravnáti; *impf.* uréjati, v red dévati (dévam, dévljem), uravnávati; (befehlen) ukázati (-kážem), odrediti, zapovédati (-vém), veléti; *impf.* ukazovati, zapovedovati, velévati.

Anordner *m.* urejevávec, uredník.

Anordnung *f.* urédba, uréjanje, uravnáva, razvrstítėv, dolóčba; (Befehl) odrédba, ukàz, zapóved (-i).

anorganiſch neorgánski.

anpacken zgrábiti, popásti (-pádem), prijéti (prímem), lotíti se.

anpaſſen *tr.* primériti, priravnáti, prilagodíti, prilíčiti, prikrojíti; *impf.* primérjati, priravnávati; *intr.* priléči (-lézem) se, podáti (-dám) se; *impf.* prilégati se, podájati se.

anpaſſend prilížėn, primérėn, pristójėn, priličėn.

anpflanzen na-, ob-, zasadíti; *impf.* na-, ob-, zasájati; ſich — naséliti se.

Anpflanzung *f.* nasàd, zasàd; (der Ort) nasadíšče.

anpochen tŕkati; potŕkati.

Anprall *m.* nalèt, udár, pritísk, naskòk.

anprallen udáriti, tŕčiti, naletéti, tréščiti, zaletéti se, zagnáti (-ženem) se; *impf.* udárjati, zaletávati se, zagánjati se.

anpreiſen hváliti, slavíti, poveličevati, hvalísati; pohváliti, poveličati.

Anpreiſung *f.* hvalítėv, pohvála, poveličevánje.

anpreſſen pritísniti; *impf.* pritískati.

anprobieren poskúsiti, pomériti; *impf.* poskúšati, primérjati.

anputzen nalíšpati, nagízdati.

anrainen mejíti, dŕžati (-ím) se.

Anrainer *m.* mejáš, sosed.

anranken ſich ovíti (-víjem) se, omotáti se, oprijéti (-prímem) se; *impf.* ovíjati se, oprijémati (-jémljem) se.

anrathen nasvétovati (-svétujem).

anräuchern, anräuchern kadíti; o-, po-, prekadíti, odímiti.

anrechenbar vštévěn.
Anrechenbarkeit *f.* vštévnost.
anrechnen prištéti (-štějem), pripísati (-píšem); *impf.* prištévati, pripisovati; (einrechnen) vštéti, v račún postáviti, vračúniti; *impf.* vštévati, v račun stáviti.
Anrechnung *f.* vštèv, vštévanje, vštétěv, vračúnjanje.
Anrecht *n.* pravíca (do česa).
Anrede *f.* ogóvor, nagóvor.
anreden ogovoríti, nagovoríti; *impf.* ogovárjati, nagovárjati.
anregen sprožiti, obudíti, vzbudíti, napéljati, izpodbósti (-bódem), opómniti; *impf.* vzbújati, napeljevati, izpodbádati, opomínjati. [ljiv.
anregend budílěn, izpodbadljiv, vzbud-
Anregung *f.* pobúda, izpodbúda, sprožítěv, opomín.
anreihen vrstíti, nízati (-am, nížem); zvrstíti, urediti, nanízati, nabráti (-bérem); ſich — uvrstíti se, v vrsto stópiti, pridrúžiti se.
anreißen natŕgati, načéti (-čnèm), nakŕhniti.
anreizen drážiti, šúntati, izpodbádati, podpihovati, ščúvati; podrážiti, našúntati, izpodbósti (-bodem), naščúvati.
Anreizer *m.* dražívec.
Anreizung *f.* podpihovánje, ščúvanje, šúntanje, zdražba.
anrennen *intr.* pridréti (-dérem) na kaj, zaletéti (-ím) se, bútiti, telébniti; *impf.* zaletávati se, bútati, telébati; er wird — nalétel bode, opékel se bode, nasádil se bode; *tr.* jemanden — zaleteti se, zagnáti (-žénem) se v koga; *impf.* zaletávati se, zagánjati se v koga, zadévati se óbenj.
anrichten napráviti, storíti, naredíti, učíniti, osnováti, zgotovíti; *impf.* naprávljati, naréjati, zgotávljati; Schaden — storíti —, prizadéti (-dénem) škodo; *impf.* škódovati, škodo délati, — prizadévati; (den Tiſch —) pogŕniti; *impf.* pogrínjati.
anritzen prásniti, oprásniti, naškŕniti.
anrollen privalíti se, pritóčiti se, pritrkljáti se.
anrüchig sumèn, sumljiv, načŕnjen, na slabem glasu, razvpít.
anrücken *tr.* primekníti (-máknem), približáti; *impf.* primíkati (-míkam, -míčem), približevati; *intr.* priti (pridem), približáti se, primekníti se; *impf.* prihájati, približevati se, blížati se, primíkati se.
Anruf *m.* klic, klícanje, pozív, zazív.
anrufen klícati (klíčem), zváti (zóvem); poklícati, pozváti; (flehen) móliti, prósiti. [šnja.
Anrufung *f.* klícanje, zazívanje, pro-
anrühmen hváliti; pohváliti.
anrühren dotekníti (-táknem) se, pritekníti se, potípati (-típljem), pošlátati, zadéti (-denem) se česa; *impf.* típati, šlátati, dotíkati se, zadévati se (česa).
Anſaat *f.* setěv, nasétěv.
anſäen nasejáti (-séjem), po-, ob-, zasejáti.
Anſage *f.* napóved (-i), naznanílo, poročílo, oglàs, navestílo.
anſagen napovédati (-vém), izporočíti, naznániti, oglásiti; *impf.* napovedovati, izporóčati, naznánjati, oglášati; ſag an! povéj! reci!
anſammeln nabráti (-bérem), zbrati, skúpiti; *impf.* nabírati, skúpljati.
Anſammlung *f.* nabíra, nabor.
anſäſſig naséljen, nastánjen, stanujóč; ſich — machen naséliti se, nastániti se.
Anſäſſigkeit *f.* nastánjenost, naselítěv, domovánje.
Anſatz *m.* (Anlauf) zalèt, napàd, naskòk; (z. Rechnung) postávěk, stavěk; (bei Blaſinſtrumenten) nastávěk, tuléc; (zum Wachſen) zaróděk, zacímek; (angeſetztes Stück) pristávěk, dostávěk, nada, nastávěk; (zum Dreſchen) násad; (der Bodenanſatz) usedlína, uleglína, gošča; (Angeſchwemmtes) naplavína, plavje; (— vom Schimmel) opŕh; (natürliche Anlage, Empfänglichkeit) nágnjenje, dovzétnost; (— beim Geflecht) napéra.
Anſatzrohr *n.* tuléc, ustnik.
anſaugen ſich napíti (-píjem) se, preopíti se, upijániti se; nalókati se, nažlémpati se.
anſchaben stŕgati (stržem); nastŕgati.
anſchaffen (beſtellen) oskrbéti (-ím), omísliti, napráviti, nabáviti si, naročíti; *impf.* oskrbovati, omíšljati si, naprávljati, nabávljati si, naróčati;

(befehlen) ukázati (-kážem), reči (rečem), veléti (-ím); *impf.* ukazovati, velévati.

Anſchaffung *f.* napráva; nabáva; naročílo; Anſchaffungs- nabávěn.

anſcharren nagrébsti (-grébem), nabŕskati, nagŕniti, nagrábiti.

anſchauen glédati, ogledovati, ozírati se; *pf.* poglédati, ozréti se. [poglèd.

Anſchauen *n.*, **Anſchauung** *f.* glédanje,

anſchaulich nazórěn, očívíděn; razumljiv, jasěn.

Anſchaulichkeit *f.* nazórnost; (in der Erklärung) jasnost, razumljívost.

Anſchauung *f.* názor, nazíranje, miſèl (-i); Anſchauungs- nazórni.

Anſchein *m.* videz, podóba, dozdévěk; es hat den — vídeti je, kaže se, kazno je, dozdéva se, podóba je; dem —e nach kakor je podóba, kakor je vídeti, kakor se kaže; ſich den — geben délati se, kakor da..., na videz kaj storíti.

anſcheinend dozdévěn, navídezěn, na okó, na videz.

anſchicken ſich napráviti se; *impf.* na-, priprávljati se, ravnáti se.

anſchießen nastrelíti, obstrelíti.

anſchiffen pripéljati se v ladji, priplúti (-plóvem), prijádrati, priplávati, pribrodáriti.

anſchirren okomatáti, (konja) naprávíti; *impf.* komatáti, (konja) naprávljati; (die Ochſen) vkléniti, ujármiti; *impf.* vklépati, jármiti.

Anſchlag *m.* udár, udárec; (Affiche) prilépěk, lepák; (Entwurf) osnóva, načŕt; (der Maſchen) nasnútěk; (Gedanke) naklèp, nasnóva, naméra, namíslěk; (berechnende Schätzung) preudárěk, cenítěv, račún, proračún; (in der Mühle) tréslica; in — bringen vštéti (-štéjem), v poštèv vzéti (vzámem); *impf.* vštévati; Anſchläge ſchmieden naklépati, naklépe snovati, namerávati; durch öffentlichen — z javno nabítimi listi, z lepáki.

anſchlagen *tr.* udáriti, tŕčiti; *impf.* tŕkati, tolči (tolčem), bíti (bíjem), nabíjati, udárjati; (die Glocken) pritrkovati, plat zvoná biti, trijánčiti, nabívati; (das Gewehr) namériti, na muho dejáti (dénem); (Feuer) krésati (krešem); ukrésati; (Maſchen) nasnováti (-snújem); *impf.* nasnávati; (taxieren) céniti, kup postáviti; zu hoch — precéniti, previsóko kup (ceno) postáviti; (etw. irgendwo) nabíti, pribíti, obésiti; (mit weitläufigen Stichen anheften) pripéti (-pnèm), naudáriti; *intr.* priléči (-lézem) se, zaléči; *impf.* tékniti, prilégati se, ugájati, príjati; (v. Hunde) zalájati; ſich — udáriti se, potólči se.

Anſchlagzettel *m.* lepák, nabíto oznanílo.

anſchlämmen nablátiti, zablátiti.

anſchleppen navléči (-vléčem), privléči, navláčiti.

anſchließen prikléniti, prikovati (-kújem); *impf.* priklépati; (beilegen) priložíti, pridejáti (-dénem); *impf.* prilágati; ſich — pridrúžiti se, pristópiti, prijéti (prímem) se koga, skléniti se s kom; *impf.* drúžiti se, pajdášiti se.

anſchlingen prizánkati.

Anſchluſs *m.* priklèp, priklépanje; (Verbindung) pridrúžba, zveza, sklèp; stìk, stika (z drugo železnico); (Beiſchluſs, Beilage) prilóga, dokláda.

Anſchluſsbahn *f.* stíčna železnica.

Anſchluſsſtelle *f.* (einer Eiſenbahn) stikalíšče. [varíti.

anſchmieden prikovati (-kújem), pri-

anſchmiegen ſich pritísniti se, oprijéti (-prímem) se, stísniti se (h komu); *impf.* pri-, stískati se (h komu), oprijémati (-jémljem) se (koga).

anſchmieren mázati (mážem); na-, pomázati; (betrügen) ukániti, prevárìti, oplahtáti, opeháriti, opáliti.

anſchmunzeln múzati se; namúzniti se (komu).

anſchmutzen ogrdíti, onečéditi, onesnážiti, pováljati, po-, u-, zamázati (-mážem).

anſchnallen pripéti (-pnèm), prikopčáti; *impf.* pripénjati.

anſchnauzen obrégniti se, zarohnéti (na koga, nad kom).

anſchneiden narézati (-rézem), nakrojíti; (einſchneiden) zarézati; *impf.* na-, zarezovati; (mit der Schere) nastríči (-strížem); (angänzen) načéti (-čnèm); *impf.* načénjati.

Anſchnitt *m.* naréza, zaréza; (das Angeſchnittene) načétěk, narézěk, krajěc, krajčěk, okrájěk.

anſchnitzeln rezljáti; narezljáti.
anſchöpfen zajéti (zájmem), načrépati, pozajéti.
anſchoppen gnesti (gnetem), gátiti, trpati; nagnésti, nagátiti, natŕpati.
Anſchoppung *f.* zágata, zapŕtje.
anſchrauben navíti (-víjem), privíti, z vijákom pritŕditi, — pričvrstíti.
anſchreiben napísati (-píšem), zapísati; (voll —) popísati; *impf.* na-, za-, popisovati.
anſchreien zakričati (-čím), zavpíti (-vpíjem), zadréti (-dérem) se, obrégniti se, révsniti (nad kom).
anſchuldigen dolžíti, krivíti; obdolžíti, okrivíti.
Anſchuldigung *f.* dolženje, obdolžítev.
anſchüren podnétiti, podžgáti.
Anſchuſs *m.* nastrèl, prvi strel.
anſchütten nalíti (-líjem), natóčiti; *impf.* nalívati, pritákati; (mit Troćenem) nasúti (-spèm, -súјem), nagrébsti (-grébem); *impf.* nasípati (-sípljem), nagrébati; (begießen) oblíti; *impf.* oblivati.
anſchwängern napólniti, naplodíti; *chem.* nasítiti, napojíti.
anſchwärzen očŕniti, počŕniti; *impf.* čŕniti, obírati, opráv ljati.
anſchwatzen načenčáti, natvésti (-tvézem) (komu kaj).
Anſchweif *m.* snútek, osnútek, osnóva.
anſchweifen snováti (snújem); osnovati, nasnovati.
Anſchweifrahmen *m.* snováče *pl.*
Anſchweifſpule *f.* snoválnica.
anſchweißen privaríti; (b. d. Jägern) nastrelíti, rániti.
anſchwellen *tr.* napéti (-pnèm), napíhniti; *impf.* napénjati, napihovati; *intr.* otéči, napéti se, zabúhniti, zabrékniti, vzbobnéti; *impf.* napénjati se, otékati; (vom Waſſer) rasti, naráščati, kipéti; angeſchwollen nabrékel.
Anſchwellung *f.* otók, oteklína, zabuhlína; (des Fluſſes) natòk, velíka voda.
anſchwemmen naplavíti, nanésti, nanósiti; *impf.* nanášati.
Anſchwemmicht *n.* palúd, palúda, palúdje.
Anſchwemmung *f.* naplavína, plavje, prod, nasipína.
anſehen poglédati, ozréti se (na kaj), oglédati; *impf.* glédati, ogledovati, ozírati se; (anerkennen) poznáti (-znám), vídeti, brati (berem); (für etwas —) iméti (imám), šteti (štejem), číslati, smátrati.
Anſehen *n.* poglèd, glédanje, ozír, videž; (Anſchein) videz; dem — nach po vídezu, na videz, kakor se kaže, kakor je vídeti; (Autorität) imé, veljáva, uglèd, uglédnost, čast (-i), odličnost, číslanost; (Achtung) spoštovánje; in — ſtehen v číslih biti (sem), slovéti, mnogo veljáti, spoštován biti; (Geſtalt) podóba, postáva, zunánjost; (dem — nach) po obrázu.
anſehnlich veljávèn, imenítèn, znamenít, číslan.
Anſehung *f.* ſ. Anſehen; in — deſſen gledé na to, kar se tega tiče, zastràn tega.
anſengen osmodíti, opáliti.
Anſengung *f.* nasmód.
anſetzen nastáviti; *impf.* nastávljati; (hinzuſetzen) pristáviti, prisłóniti; *impf.* pristávljati, prislánjati; (die Flinte) na-, pomériti; *impf.* na-, pomérjati; (beſtimmen) ustanovíti, določíti; *impf.* ustanávljati, določevati; (Bäume) na-, zasadíti; *impf.* na-, zasájati, sadíti; (Blätter, Blüten, Knoſpen, Früchte) od-, pognáti (-žénem); *impf.* od-, pogánjati (popke, brst); (beim Geflecht) napériti; (Anlauf nehmen) zaletéti se, zapotéči se, zadrevíti se; (übervortheilen) posadíti koga na led, opehárити; ſich — naséliti se, nastániti se; *impf.* naseljevati se; (v. Staub) prijéti (prímem) se, uléči (-lézem) se; *impf.* prijémati (-jémljem) se, ulégati se.
Anſicht *f.* poglèd; (Meinung) miſèl (-i), mnenje.
anſichtig werden uglédati, zaglédati, [zapáziti.
Anſiedelei, Anſiedelung *f.* naselítev; nasélbina, selo, selíšče.
anſiedeln naséliti, nastániti; *impf.* naseljevati.
Anſiedler *m.* nasélnik, naséljenec, priséljenec; —in *f.* nasélnica, naséljenka.
anſinnen mísliti (o kom kaj), pričakovati (od koga kaj); zaprósiti.
Anſinnen *n.* namíslek; zaprósba.

anſpalten nacépiti; *impf.* nacepljevati.
anſpannen vpréči (vprégam), napréči; *impf.* vprégati, naprégati; (ſtramm) napéti (-pnèm), natégniti; *impf.* napénjati, nategovati.
anſpeien pljúniti (na koga), zaplju-váti; *impf.* pljuváti.
anſpielen začéti (-čnèm) igro; (am Inſtrument) zaigráti, zasvírati, zagósti (-gódem); auf etwas — mériti, cíkati, nacikovati (na kaj).
Anſpielung *f.* cíkanje, rahla omémba.
anſpießen nabósti (-bódem), nasadíti (na), natekníti (-táknem); *impf.* nabádati, natíkati.
anſpinnen naprésti (-prédem); (hinzu) priprésti; (anzetteln) naplésti (-plétem), nasnováti (-snújem).
anſpornen izpodbósti (-bódem), pognáti (-ženem), povzbudíti, podkúriti; *impf.* izpodbádati, povzbújati, podžígati.
Anſpornung *f.* izpodbádanje, pobúda, povzbúja, prigánjanje.
Anſprache *f.* nagóvor, ogóvor.
anſprechen na-, ogovoríti; *impf.* na-, ogovárjati; (bitten) prósiti; za-, poprósiti; (in Anſpruch nehmen) svojíti si, lastíti si; prisvájati si, lastíti se (česa); térjati, zahtévati, ískati; (gefallen) dopásti (-pádem); *impf.* dopádati, ugájati, zanímati.
anſprechend mil, ljub, prijétèn, zanimiv, ugóden.
anſpritzen nabrízgati, poškropíti.
Anſpruch *m.* pravíca (do česa), terjátev, zahtévek, zahtéva; — machen ſ. anſprechen.
Anſpruchsberechtigter *m.* upravíčeněc.
anſpruchslos ponížèn, zmérèn, skróměn. [jiv, prevzétèn.
anſpruchsvoll predŕzèn, oblástèn, svo-
anſpülen naplavíti, nanósiti; *impf.* naplávljati, nanášati.
anſtacheln ſ. anſpornen.
Anſtalt *f.* pripráva; (Maßregel) narédba; (Inſtitut) závod; napráva.
Anſtand *m.* (Zögerung) čákanje, odlášanje, odlòg, pomúda, oprezovánje; (Hindernis) ovíra, zadŕžek; (Würde) dostójnost, spodóbnost; (bei Jägern) stan, zaséda, preža; ohne — brez pomísleka, takòj, nemúdoma; mit — dostójno, spodóbno *adv.*
anſtändig dostójèn, spodóbèn; (entſprechend) po volji, všeč, ugóděn.
Anſtändigkeit *f.* dostójnost, spodóbnost.
anſtandslos *adv.* brez pomísleka, brez zadržka.
anſtarren strméti (nad čim), strmó gléda ti; *fig.* zavzéti (-vzámem) se.
anſtatt *praep.* namésto; *coni.* ne da — ampak, ne da — še.
anſtauben prašíti; na-, o-, zaprašíti.
anſtaunen ostrméti (nad čim), začúditi se, zavzéti (-vzámem) se; *impf.* strméti, čúditi se, občudovati.
anſtechen na-, zabósti (-bódem); *impf.* na-, zabádati.
anſtecken natekníti (-táknem), nasadíti; *impf.* natíkati, nasájati; (v. Krankheiten) okúžiti, otrováti (otrújem), (bolézèn) zatrósiti, — zanésti; angeſteckt werden (bolézèn) nalésti (-lézem); (ein Haus) zažgáti, (ogènj) zatrósiti.
anſteckend nalezljiv, kužèn. [ba.
Anſteckung *f.* okúženje; okúžba, naléz-
Anſteckungsſtoff *m.* okužílo, kužnína, skrnína.
anſtehen stati (stojím); (wohl anſtehen) priléči (-lézem) se, podáti (-dám) se; *impf.* prilégati se, podájati se, práv biti (sem); (behagen) všeč biti (sem), po volji biti, pogodu biti; — laſſen odlágati, odlášati, odkládati, oprezovati; *pf.* odložíti, počákati; es wird nicht lange — ne bode dolgo trájalo.
anſteigen dvígati se, vzdigovati se, navkréber popénjati se, vzbŕdo víšati se.
anſtellen postáviti; *impf.* postávljati; (anſtiften) napéljati, nagovoríti, podpíhati; *impf.* napeljevati, nagovárjati, podpihovati; (thun) storíti, narédíti, učíniti, napráviti; *impf.* délati, narájati; Betrachtungen — premišljevati, preudárjati, pretehtovati; e. Verſuch — poskús napráviti, poskúsiti; *impf.* poskúšati; im Dienſt — naméstiti, v službo vzéti (vzámem), — postáviti, službo dati (dam), — podelíti; angeſtellt werden službo dobíti; angeſtellt ſein naméščen biti (sem), v službi biti, službo iméti (imám); ſich — délati se, vesti (vedem) se, hlíniti se, kázati (kažem) se.

anſtellig spretẽn, roccẽn, priprávẽn.

Anſtellung *f.* namestítẽv, naméščanje; služba.

Anſtellungsgeſuch *n.* prošnja za službo.

anſtellungslos brez službe.

Anſtich *m.* nabòd.

anſtiften naprávіti, nasnováti (-snújem), naplésti (-plétem); *impf.* naprávljati, snovati, naplétati; (einen zu etwas) šúntati, ščuváti, nagovárjati, podpihovati; na-, podšúntati, naščuvati, podkúriti.

Anſtifter *m.* nasnovátelj, provzročítelj, začétnik; podpihovávec, šuntar.

anſtimmen ubráti (-bérem) jo, zakrožiti, zagósti (-gódem); ein Lied — zapéti (-pójem).

anſtopfen natláčiti, natŕpati, napháti, nažókati.

Anſtoß *m.* zadétje, udár, spotíkljaj; (im Reden) jecljánje; (Hinderniß) zapréka, zadéva, zadržek; (Ärgerniß) pohújšanje, spotíka, sóblazẽn (-i), pohujševánje; — geben pohújšati; *impf.* pohujševati; — nehmen pohújšati se, spoteknіti (-táknem) se; *impf.* pohujševati se, spotíkati se; hudovati se, grájati.

anſtoßen trčiti, súniti, drégniti; *impf.* tŕkati, suváti, drégati; (anrennen) zadéti (-dénem) (ob kaj), zaletéti se, telébniti, bútiti; *impf.* zadévati, zaletávati se, telébati, bútati; (m. d. Zunge) spotíkati se, jecljáti, žužnjáti, zaplétati se (z jezikom); (angrenzen) tikati se, mejíti, držati (-ím) se, biti (sem) tik česa.

anſtoßend tik ležẽč, tikajóč se, držẽč se, bližnji, sosédnji.

anſtößig spotikljìv, pohujšljìv, nespodóbẽn.

Anſtößigkeit *f.* spotikljívost, pohujšljívost, nespodóbnost.

anſtreben pogánjati se, gnáti (žénem) se (za čim), prizadévati si, težíti (na kaj, za čim), hlepéti; (wider etwas) upréti se; *impf.* upírati se (proti čemu, zoper kaj).

anſtreichen na-, pomázati (-mážem); (mit Farbe) pleskáti; obójati, pobárvati; (mit Kalk) béliti; pobéliti; (mit Bleiſtift) podčŕtati.

Anſtreicher *m.* mazáč; pleskár.

Anſtreichergewerbe *n.* pleskárstvo.

anſtreifen *tr.* opláziti; (Laub) smúkati, češúljati; nasmúkati; *intr.* dotekníti (-táknem) se, zadéti (-dénem) se; *impf.* dotíkati se, zadévati se.

anſtrengen napéti (-pnèm), natégniti; *impf.* napénjati, nategovati; (z. Arbeit) pri-, nagánjati, síliti (k čemu); (d. Kopf) ubíjati si, béliti si (glavo); (zu ſehr) pretégniti, presíliti; einen Proceſs — pravdo začéti (-cnèm), tožbo vložíti, tožbo gnati (ženem); ſich — trúditi se, upírati se, gnati (ženem) se, vbádati se, napénjati se, síliti se, žíliti se.

anſtrengend napórẽn, trudapóln.

Anſtrengung *f.* napòr, trud, prizadéva, napénjanje.

anſtreuen nasúti (-spèm), natrósiti, *impf.* nasípati (-sípljem).

Anſtrich *m.* námaz, lik; (Schminke) lepotílo, šarílo; (Anſchein) vídez, podóba, zunánjost.

anſtricken priplésti (-plétem), podplésti; *impf.* priplétati.

anſtücken dostáviti, prikŕpati, prišíti (-šíjem); *impf.* dostávljati.

anſtürmen navaliti, naskóčiti, napásti (-pádem), prihrumẽti (-ím), privréti, privršẽti, udáriti (na koga).

Anſturz *m.* pritísk, navàl, naskòk.

anſtürzen zagnáti (-žénem) se, zaletẽti se; *impf.* zagánjati se, zaletávati se.

anſuchen prósiti; zaprósiti, poprósiti; prošnjo vložíti.

Anſuchen *n.* prošnja, zaprósba.

anſummen pribrénčati (-ím); ſich — nabráti (-bérem) se, namnožíti se.

Antagonismus *m.* protívnost, nasprotovánje.

Antagoniſt *m.* protívnik, nasprótnik, zóprnik.

antaſten potípati (-típljem), pošlátati, dotekníti (-táknem) se; *impf.* típati, šlátati, dotíkati se; (die Ehre) škodovati poštẽnju; dotekníti se poštẽnja.

Antecedens *n.* (*pl.* Antecedentien) prejšnje dejstvo; prednji stavẽk.

antediluvianiſch predpotópẽn.

Antheil *m.* del, delež; — haben deléžnik biti (sem), deléžen biti; — nehmen udeléžiti se; *impf.* udeleževati se.

antheilmäßig *adv.* po deležu.

Antheilnehmer *m.* deležnik; —in *f.* deležnica.

Antheilrecht *n.* deležna pravica.

Anthera *f.* prašnica.

Anthologie *f.* cvetnik, antologija.

Anthrax *m.* črm, prisad.

Anthropologie *f.* človekoslóvje, antropológija.

Anthropomorphismus *m.* počlovéčba, učlovečítev.

Anthropophag *m.* ljudožèr, pesoglávec.

anthun (Kleid) obléči (-čem); *impf.* obláčiti; (Schuhe) obúti (-újem); *impf.* obúvati; Ehre — čast izkázati (-žem); *impf.* čast izkazovati; Gewalt — síliti; prisíliti, primórati; Schaden — poškódovati koga, škodo storíti; *impf.* škodo délati komu; ſich ein Übel — vréditi se, rániti se; ubíti (-bíjem) se.

Antichriſt *m.* antikrist.

anticipando *adv.* prej, popréj, napréj.

Anticipation *f.* predvzèm, predvzétje.

Anticipativrate *f.* predpláčni obròk, napréjšnji znesèk.

anticonſtitutionell protiustávèn.

antik starínski, nekdánji.

Antike *f.* starína, antika.

Antikenſammlung *f.* starínska zbirka.

Antilope *f.* antilopa.

Antipathie *f.* zóprnost, stud, mrzóst.

Antiphone *f.* odpévèk, antifona.

Antipode *m.* protinóžec.

Antiquar *m.* starínar; knjigár, ki trži s stárimi knjígami; starinoznánec.

antiquiert zastarèl.

Antiquität *f.* starína.

Antitheſe *f.* oporéka, prótistávèk.

Antlitz *n.* obráz, lice, obličje.

Antrag *m.* predlòg, nasvèt, ponúdba; — ſtellen predložíti; *impf.* predlágati, nasvétovati kaj; den — annehmen predlog sprejéti (sprejmem).

antragen nanésti; *impf.* nanášati; (vorſchlagen) predložíti; *impf.* predlágati, svétovati; ſich — ponúditi se; *impf.* ponújati se.

Antragſteller *m.* predlagátelj, nasvetovávec.

Antragſtellung *f.* predláganje, nasvétovanje.

antreffen najti (-dem), zalotíti, sníti (-dem) se s kom; *impf.* nahájati koga.

antreiben pognáti (-žénem); *impf.* pogánjati, tírati; (anſpornen) izpodbósti (-bódem); *impf.* izpodbádati, prigánjati; (ſchwingen) zagnáti (-žénem); *impf.* zagánjati.

Antreiber *m.* poganjáč, priganjáč, izpodbádavec, priganjávec.

antreten nastópiti; *impf.* nastópati; začéti (-čnem); *impf.* začénjati; den Dienſt — v službo stópiti; Erbſchaft — dédiščino nastópiti; Geſchäft — pričéti (-čnem), lotíti se.

Antrieb *m.* pogòn, pogánjanje, izpodbòd, izpodbádanje; (Beweggrund) nagòn, nagíb, vzrók; aus eigenem — sam od sebe, svojevóljno.

Antriebswelle *f.* gonílno vratílo.

antrinken napíti (-píjem) se; *impf.* napívati se.

Antritt *m.* nastòp, začétek; (e. Reiſe) odhòd; Antritts- nastópni.

Antrittsgeld *n.* nastopnína. [beséda.

Antrittsrede *f.* nastópni govor, prva

Antwort *f.* odgóvor; Red und — geben odgovoríti; *impf.* odgovárjati; odgóvor dati (dam); odgóvor dajáti; er blieb ihm keine — ſchuldig nobéne mu ni zamólčal; wie die Frage, ſo die — kak ogóvor, tak odgóvor.

antworten odgovoríti, odvŕniti; *impf.* odgovárjati; (ſchriftlich) odpísati (-píšem); *impf.* odpisovati; (kurz) odrézati (-rézem) se.

Antwortſchreiben *n.* odpis, odgóvor.

anvertrauen zaúpati; povériti, izročíti; *impf.* izróčati komu kaj; ſich — razodéti se komu; *impf.* razodévati se.

anverwandt soróden, v rodu biti (sem) komu, v rodu biti s kom.

Anverwandte *m.* soródnik, žlahtnik; *f.* soródnica, žláhtnica.

Anverwandtſchaft *f.* soródstvo, žlahta, sváščina, svaštvo.

Anwachs *m.* narást (-i), naráščaj, prirást (-i), priráščaj, mladína; (des Wildes) zaréja.

anwachſen prirásti (-rástem); *impf.* priráščati; (ſich mehren) rasti, množíti se; narásti, namnožíti se; *impf.* naráščati, namnoževati se.

Anwalt *m.* zagovórnik, právdnik, zastópnik; (Sachwalter) oskrbník.

Anwaltſchaft *f.* právdništvo; oskrbníštvo.

anwandeln obíti (-idem), izpreletéti; *impf.* obhájati, izprelétati; (reizen) míkati; die Furcht hat ihn angewandelt strah ga je obšèl, — izprelétel.

anwärmen pogréti (-grejem), ogreti; *impf.* ogrévati.

Anwartſchaft *f.* pričakovánje.

Anwehe *f.* zamèt.

anwehen píhniti; *impf.* píhati, pihljáti na koga; veti (vejem) na kaj; den Schnee — snega namésti (-métem).

anweichen mečíti, mehčáti; omečiti, omehčati.

anweiſen odkázati (-kažem), nakázati; *impf.* odkazovati; naročíti komu kaj; napótiti, poučíti koga; Geld — denar komu nakázati (-kažem); *impf.* nakazovati; angewieſener Betrag nakázani znesèk.

Anweiſung *f.* odkàz, nakàz, napot lo, poúk, napótek; (Poſt—) poštna nakáznica; Anweiſungs- nakázni.

anweißen béliti; pobeliti.

anwendbar raben, uporáben, rabljìv; veljávèn.

anwenden rábiti; uporábiti, upotrébiti; *impf.* uporábljati; Mühe — prizadéti (-denem); *impf.* prizadévati si; trúditi se; Koſten — trošíti; potrošiti; Geſetz — zakon uporabiti.

Anwendung *f.* raba, uporába; — finden veljáti, uporábljati se.

anwerben nabráti (-berem), najéti (najmem); *impf.* nabírati, najémati; ſich — laſſen med vojáke iti (grem).

Anwerbung *f.* nabíranje, nabor.

anwerfen ométati (-mečem); *impf.* ometávati.

Anweſen *n.* poséstvo.

anweſend navzóčen, pričujóč, prisótèn.

Anweſenheit *f.* navzóčnost, pričujóčnost, prisótnost; in meiner — vpričo mene.

anwidern gábiti se, mrzéti; das widert mich an to se mi gabi.

Anwinkel *m.* prikot.

Anwohner *m.* sósed, bližnji stanovávec; — eines Baches potóčnik, potókar; Save— Posávec; Drau— Podrávec; Meer— primórec.

Anwuchs *m.* narástek.

Anwurf *m.* omèt, namèt; (d. Waſſers) nanòs, naplàv; (Vorwurf) očítanje.

Anzahl *f.* število, bròj; eine große — Menſchen mnóžica, sila ljudstva; kleine — peščíca, nekoličína. [štévati.

anzählen naštéti (-štejem); *impf.* na-

anzapfen nastáviti, na čèp dejáti (denem), — postaviti; *impf.* — dévati.

anzäumen obrzdáti, obuzdáti; *impf.* obrzdovati.

anzechen upijániti koga; ſich — opíti (-píjem) se, napíti se, upijániti se; *impf.* opívati se.

Anzeichen *n.* známenje, znak.

Anzeige *f.* naznanílo, objáva; (gerichtliche) ováda, ovádba.

anzeigen naznániti, zglásiti; *impf.* naznánjati, zglášati; kázati (kažem); pokazati; (gerichtlich) ováditi; anzeigende Art kazálni (znanílni) načìn, dolóčni naklòn.

anzeigend kazálèn. [nik.

Anzeiger *m.* naznanívec, kazávec; ovád-

anzetteln snováti (snújem); osnovati, nasnovati.

Anzettelung *f.* osnóva, snovánje, osnútek; — einer Verſchwörung zaróta.

Anzettler *m.* snovač, snovávec.

anziehen potégniti; *impf.* potegovati; (anſpannen) natégniti, pritégniti, napéti (-pnèm); (Kleider) obléči (-čem); *impf.* oblačiti; (Schuhe) obúti (-újem); *impf.* obúvati; (Waſſer) napéti (-pnèm) se, obvólgniti; (anregen) míkati, zanímati, vábiti. [prijétèn.

anziehend míčèn, mikálèn, zanimìv,

Anzieher *m.* pritéznica (Muškel).

Anziehung *f.* natézanje, natezáva, vabljívost.

Anziehungskraft *f.* privláčnost, natéza.

Anzucht *f.* prireja, zaréja.

Anzug *m.* (Kleider) obléka, oprava; (Ankunft) prihòd, dohòd.

anzüglich žaljìv, zbadljìv.

Anzüglichkeit *f.* žaljívost, zbadljívost.

anzünden (Licht) pri-, vžgáti (-žgèm); *impf.* prižigati, vžigati; (Feuer) zakúriti, zanétiti, zatŕniti, zapáliti; (Haus) zažgati.

Anzünder *m.* zažigávec.

Anzündung *f.* prižìg, zažìg, zažíganje.

Aorte *f.* privódnica.
Apanage *f.* knéževsko letno izplačílo, oddélščina, apanaža.
Apathie *f.* brezčútje, brezčútnost.
apathisch brezčútěn.
Apfel *m.* jábolko; (wilder) lesník, lesníka; Apfel- jábolčni.
Apfelbaum *m.* jáblan (-i), jáblana; (wilder) lesníka.
apfelförmig jábolčast.
Apfelmost *m.* jábolčnik, jábolkověc, lesníkověc.
Apfelmotte *f.* jábolčni mòlj.
Apfelschnitz *m.* krhělj (krhljà), krhljìč.
apodiktisch neovŕžěn, apodiktičěn.
Apokalypse *f.* skrivno razodétje. [stěn.
apokryph neprávi, podtáknjen, neprí-
Apologet *m.* branítelj, zagovórnik.
Apologie *f.* zagóvor, apologija.
Apoplexie *f.* mrtvoùd.
Apostat *m.* odpádnik.
Apostel *m.* apóstelj, apostol; Apostel- apósteljski, apostólski.
Apostelamt *n.* apósteljstvo.
apostolisch apostólski.
Apostroph *m.* opuščáj.
Apotheke *f.* lekárnica.
Apotheker *m.* lekár; Apotheker- lekárski. [ník.
Apothekergehilfe *m.* lekárski pomoč-
Apothekergewerbe *n.* lekárska obŕt (-i).
Apothekergremium *n.* lekárski zbòr.
Apothekerkunst *f.* lekárstvo.
Apotheose *f.* pobožénje, obožávanje.
Apparat *m.* pripráva, oródje, pristròj.
Appell *m.* sklìc, pozòv.
Appellant *m.* prizívnik.
Appellation *f.* prizív, apelácija; Appellations- prizívni, apelacijski.
Appellationsfrist *f.* prizívni ròk.
Appellationsgericht *n.* prizívno sodíšče.
appellieren prizváti (-zóvem) višje sodíšče, pritóžiti se pri višjem sodíšču; apelovati; *impf.* pritoževati se p. v. s.
Appetit *m.* tek, slast (-í); guter — doběr tek; ich habe — diší mi, tékne mi.
appetitlich tečěn, slastěn, želčěn; apetítěn.
applaudieren plóskati, tléskati.
Applaus *m.* plòsk, plóskanje, tlèsk.
applicieren pritekníti (-táknem), priložíti.
Apposition *f.* pristávěk.
appretieren s. zubereiten. [trdílo.
Approbation *f.* odobrítěv, potŕdba, po-
approbieren odobríti, potŕditi; *impf.* odobrovati, potrjevati.
approximativ priblížno, priblížema.
Aprikose *f.* marélica.
April *m.* april, mali travěn; in — schicken po ptíčjega mleka posláti.
Aprilwetter *n.* nestanovítno —, izpremenljívo vreme (-na).
apropos *interi.* dà-tè! zbilja! pri tej príliki; na misěl mi pride.
Aquäduct *m.* vodovòd.
Äquator *m.* ravnik, ekvator; Äquatorial- rávnikov, rávniški.
Äquatorialströmung *f.* rávniški tòk, ekvatorski tòk.
äquinoctial enakonóčěn.
Äquinoctium *n.* enakonóčje.
Äquivalent *n.* enáčěk, istomočnína, naméstěk.
äquivalent enakovréděn, istomóčěn.
Ar *n.* ar.
Ära *f.* vek.
Aräometer *n.* gostomèr.
Ärar *n.* državni zaklàd.
ärarisch državěn, erarěn.
Arbeit *f.* delo, opravílo, oprávěk, posěl, dejánje; an die — gehen na delo iti (idem, grem); wie die —, so der Lohn kákršno delo, tako plačílo; Arbeits- délavěn, délověn.
arbeiten délati, poslovati; (knechtisch) tlako délati, rabotáti; schwer — trúditi se; sich empor — opomóči (-mórem) si; *impf.* opomágati si; ohne Kost — v dero delati.
Arbeiter *m.* délavěc, težák; —in *f.* délavka, težákinja.
arbeitsam délavěn.
Arbeitsamkeit *f.* délavnost.
Arbeitsgeber *m.* delodávěc.
Arbeitshaus *n.* délalnica, delárnica.
Arbeitsleistung *f.* storjéno delo.
Arbeitsleute *pl.* délavci, težáki *pl.*
Arbeitslohn *m.* zaslúžěk, mezdà.
arbeitslos brez dela, brezdélěn.
arbeitsscheu delomŕzěn, delobójěn.
Arbeitsscheu *f.* delomŕžnja, delomŕznost.
Arbeitstag *m.* délavnik.

Arbeitszeit *f.* délovni čàs.
Arcade *f.* obók.
Arcanum *n.* skrivnóst.
Archaismus *m.* zastaréla oblíka, za-
Archäolog *m.* starinoslóvec.
Archäologie *f.* starinoslóvje.
archäologiſch starinoslóvski.
Arche *f.* barka, ladja.
Archipel *m.* otóčje.
Architekt *m.* zidárski umétnik, stavbnik, gradítelj, arhitekt.
Architektonik *f.* zidárska umétnost, graditeljstvo, arhitektónika.
Archiv *n.* pismohrána, arhiv.
Archivar *m.* pismohránec, arhivar.
Area *f.* prostor, selíšče.
arg hud, zèl (zlà, zlò), zloben; das iſt doch zu — to je vendar preveč; — verfahren mit einem grdo ravnáti s kom.
Ärger *m.* nevólja, srd, jad, togóta.
ärgerlich nevóljen, srdit, jadovit, togóten, pohujšljiv.
ärgern jezíti, drážiti, togotíti, jáditi koga, nagájati komu; ſich — jezíti se, srdíti se, gnéviti se, hudovati se; es ärgert mich to me grize, — jé; ſich an etwas — pohújšati se nad čim; *impf.* pohujševati se, spotikati se.
Ärgernis *n.* pohújšanje, sóblazen (-i); öffentliches — javno pohújšanje, spogledovánje; ich gebe — svet se spogledúje nad menoj; — geben pohújšati; *impf.* pohujševati.
arggeſinnt hudovóljen, hudomúšen.
Arggeſinnte *m.* hudovóljnež.
Argliſt *f.* zvijáča, kovárstvo, lokávščina; lokávost, prekánjenost, zvítost.
argliſtig zvit, lokáv, zvijáčen.
arglos brezzlóben.
Argument *n.* ſ. Beweis.
Argusfalter *m.* okáč. [vanje.
Argwohn *m.* sum, sumljívost, natólce-
argwöhnen súmiti, natólcevati; gegen jemd. — koga na sumu iméti (imám).
argwöhniſch sumljìv, súmen.
Arie *f.* napèv; (Lied) popévka.
Ariſtokrat *m.* plemenítnik, plémič, plemenitáš, boljár.
Ariſtokratie *f.* plémstvo. [boljárski.
ariſtokratiſch plémiški, plemenitáški,
Arithmetik *f.* aritmetika, računstvo.
arithmetiſch aritmétičen.
arktiſch séverен, arktičen.
Arm *m.* lakét, laktí *pl. f.*; beide —e naróčje; (Oberarm) gornje laktí, nadlaktí; (Vorderarm) spodnje laktí, podlaktí, podkomólec; unter dem — pod pázduho; — des Fluſſes rokáv, pánoga; (bei der Drehbank) ročica; unter die — greifen pomóči (-morem); *impf.* pomágati komu; in die —e nehmen v naróčje vzéti (vzamem).
arm ubóg, revèn, sirótèn, siromáški; — werden obóžati; —e Leute siromáki.
Armatur *f.* orózje, vojáška opráva, opréma.
Armband *n.* zapéstnica, naróčnica.
Armbinde *f.* povój, prevéza.
Armbruſt *f.* samóstrel, samóstra.
Armbruſtſchütze *m.* samostélec.
Arme *m.* ubóžec, revež, siromák; *f.* ubóžica, reva, siróta.
Armee *f.* vojska, armáda; Armee-vojskni, vojni, vojínski.
Armeecorps *n.* vojno krdélo, vòj.
Armeetrain *m.* vojni tren.
Armel *m.* rokáv, rokávec.
Armelhemd *n.* rokávci *pl.*
Armencaſſe *f.* blagájnica za ubóžce.
Armenfonds *m.* ubóžni zaklàd.
Armenhaus *n.* ubóžnica.
Armeninſtitut *n.* zavod za siromáke, siromášnica.
Armenvater *m.* skrbník ubóžcev.
Armenverſorgung *f.* preskrba siromákov, preskrbovánje ubóžcev.
armförmig ročast, ramast.
Armhöhle *f.* podpázduha.
Armkorb *m.* pleteníca, ročníca, ročna košára, cajna.
Armlehne *f.* ročáj, ročni naslòn.
Armleuchter *m.* lesténec.
ärmlich siromáški, sirótèn, bedèn, ubórèn; —e Hütte bezníca, kočúra.
armlos brezróčen.
Armmuskel *m.* lákètna míšica.
armſelig siromášen, revèn, sirótèn, ubórèn.
Armſeligkeit *f.* révščina, siromáštvo, siróščina.
Armſpange *f.* zapéstnica.
Armut *f.* ubóštvo, siromáštvo, révščina, siróščina, siromačija.

Armutszeugnis *n.* izpričeválo ubóštva, ubóžno izpričeválo.
Armvoll *m.* naróčaj, naróčje.
Arnica *f.* brdnja, kukovíčnik, árnika.
Aroma *n.* vonjáva, dišáva.
aromatiſch vonjàv, blagodišèč.
Aronſtab *m.* pégasti káčnik, štrkavèc.
Arrangement *n.* napráva, pripráva, urédba.
Arrangeur *m.* priredník.
arrangieren na-, pripráviti, u-, prirediti; *impf.* priprávljati, prirejati.
Arreſt *m.* zapòr; (Locale) ječa.
Arreſtant *m.* jetník; —in *f.* jetníca.
Arreſtſtrafe *f.* zapórna kazèn.
arretieren zapréti; *impf.* zapírati.
arrogant preobjéstèn, preoblástèn, prevzétèn. [nost.
Arroganz *f.* preobjéstnost, prevzét-
arrondieren zaokróžiti, zložiti; *impf.* zaokroževati, zlágati.
Arrondierung *f.* zložba; zaokróžba, zaokroževánje.
Arrondiſſement *n.* okràj.
Arſch *m.* rìt (-i), sedálo, zádnjica; prda, gúzica.
Arſchbacke *f.* rítnica. [nal.
Arſenal *n.* oróžnica, orožárnica, arze-
Arſenik *m.* míšnica, arzenik; Arſenik-míšnični.
Arſis *f.* povzdìg.
Art *f.* (Weiſe) način; (Gattung) pleme (-na), rod; (Species) vrsta; (Anſtand) pristójnost, vljúdnost; (Beſchaffenheit) kakóvost; nach — der Thiere živínski.
arten vreči (vržem) se; nach ſeinem Vater — po očétu.
Arterie *f.* (žíla) odvódnica.
articuliert členkovít, razlóčèn. [tost.
Artikulierthеit *f.* členítost, členkovítartig pristójèn, vljúdèn.
Artigkeit *f.* pristójnost, vljúdnost.
Artikel *m.* člen, spolnik; (Abſatz) odstávèk; (Ware) blagó, roba; kos; (Aufſatz) sestávèk, článèk.
Artillerie *f.* topníštvo.
Artilleriſt *m.* topník, topničár.
Artiſt *m.* umétnik.
artiſtiſch umétniški.
Arve *f.* limba, cemprín.
Arznei *f.* zdravílo, lek; Arznei- zdravílski, lekarski.
arzneien zdráviti, léčiti, vráčiti.
Arzneikunde *f.* zdravílstvo, vraštvo, lekárstvo.
Arzt *m.* zdravník, lečnik, vrač.
ärztlich zdravníški; —e Behandlung zdravítèv, lečítèv; er ſteht in —er Behandlung zdravníka ima; —es Gutachten zdravníško mnenje.
Aſcendenten *pl.* vzhódno koléno, soródniki vzhódne vrste, soródniki v navzgórnji vrsti. [nosti.
Aſcet *m.* pokorívèc, krotívèc počút-
Aſcetik *f.* krotítèv počútnosti, pokorjénje mesá, vaja v pobóžnem življénju, zatajevánje sámega sebe.
aſcetiſch zatajeválèn.
Aſche *f.* pepél; (glimmende) prhál (-i), prhávka, prhálica; (glühende) žerjávica; in — verwandeln upepelíti; Aſchen- pepélni.
Äſche *f.* lípan. [njàk.
Aſchenbehältnis *n.*, **Aſchenfall** *m.* pepel-
Aſchenbrödel *n.* pepelúha, pepélčica.
Aſchenbrot *n.* podpepelník, mlinci *pl.*
aſchenfärbig pepélnast.
Aſchenkrug *m.* pepélnica.
Aſchenmann *m.* pepelár. [sol.
Aſchenſalz *n.* lúgasta sol (-í), alkalska
Aſchenſchaufel *f.* greblja.
Aſchentuch *n.* pepelúška.
Äſcher *m.* lug.
Äſcherfaſs *n.* lužnják.
Aſchermittwoch *m.* pepelníčna sreda, pepelnica.
äſchern pepelíti.
aſchgrau pepélnast; ein —es Pferd mišèc. [(dam).
äſen pítati, hrániti, krmíti, jesti dati
Aſpect *m.* (*pl.* —en) poglèd, izglèd; známenja; *astron.* stanje premíčnih zvezd.
Aſphalt *m.* zémeljska smola. [vèc.
Aſpirant *m.* aspirant, čakávèc, prosí-
Aſpiration *f.* zasópnjenje; hrepenénje.
aſpirieren zasópniti; prósiti, čákati česa, hrepenéti po čem.
Aſs *n.* as.
Aſſecurant *m.* zavarovávèc.
Aſſecuranz *f.* zavárovanje; =**anſtalt** *f.* zavaroválnica; =**gebür** *f.* zavarovalnína, premija; =**polizze** *f.* zavaroválna polica.
Aſſecurat *m.* zavárovanèc.

aſſecurieren zavárovati kaj.
Aſſel *f.* prasíček; Band— stónoga.
aſſentieren nabírati vojake; nabráti (-bérem); nováčiti; med vojake vzéti (vzámem); *impf.* jemáti (jémljem).
Aſſentierung *f.* vojáški nabòr.
Aſſentierungscommiſſion *f.* nabórna komisíja.
Aſſentort *m.* nabórni kràj.
Aſſeſſor *m.* prisédnik, asesor.
Aſſignant *m.* nakazovávec, nakazujóči dolžník. [káznica.
Aſſignat *m.* nakázanec; *n.* (Schein) na-
Aſſignation *f.* nakàz.
Aſſimilation *f.* prilikovánje. [vati.
aſſimilieren prilíčiti; *impf.* prilikoAſſiſen *pl.* porótna seja.
Aſſiſenhof *m.* porótno sodíšče.
Aſſiſtent *m.* asistent, pomočník.
Aſſiſtenz *f.* pomóč (-i). [družba.
Aſſociation *f.* združba, združevánje;
Aſſocié *m.* trgóvski drug.
aſſocieren drúžiti se; zdrúžiti se.
Aſſonanz *f.* ujéma glásnikov.
aſſortieren razdelíti; ſich — založíti se z blagom.
Aſt *m.* veja; *dem.* véjica; pánoga, grana; *coll.* vejévje; (mit Zacken) rogovíla; (Überbleibſel im Holze) grča, svrž (-í).
Äſthetik *f.* lepoznánstvo.
äſthetiſch lepoznánski.
Aſthma *n.* nadúha, sipljívost.
aſthmatiſch nadúšljiv, sipljiv.
äſtig véjnat; rogovílast; (knorrig) grčast, svržast, svržàt; (dicht) košàt.
aſtlos brezvéjnat.
Aſtmoos *n.* sédje, bradovína.
Aſtrognoſie *f.* zvezdoznánstvo.
Aſtrolabium *n.* zvezdomèr.
Aſtrolog *m.* zvezdár, astrolog.
Aſtrologie *f.* zvezdárstvo.
Aſtronom *m.* zvezdoslóvec, zvezdoglèd, astronom.
Aſtronomie *f.* zvezdoslóvje, astronomíja. [ski.
aſtronomiſch zvezdoslóven, astronómAſtvoll vejnat, vejevít.
Aſtwerk *n.* veje, vejévje, praščje.
Aſyl *n.* zavétje, zavetíšče, pribežalíšče.
Atelier *n.* umétnikova délalnica.
Atheismus *m.* brezbóštvo, bogotájstvo.
Atheiſt *m.* brezbóžec, bogotájec.
atheiſtiſch bogotájen, brezbóžen.
Athem *m.* sapa, dih, dúšek; den — holen díhniti; *impf.* díhati, sopsti (sopem); (ſchwer) sopíhati, sípiti; den — beſchweren zahlipíti, zasopíti; den — verlieren zasopíhati se, usopíti se, zahlípniti se; in einem — v enem dušku; zu — kommen oddehníti (-dáhnem) se.
Athemloch *n.* dušníca.
athemlos brez sape, zasopljèn, zahlipljèn, zasopíhan.
Athemorgan *n.* dihálo.
Athemſyſtem *n.* oddúšje.
Athemzug *m.* dušek, dih, díhljaj.
Äther *m.* hlip, etêr.
Ätherdämpfe *pl.* étrova sopárica.
ätheriſch hlipèn, étrski, etrov.
Athlet *m.* borívec, rokobórec, atlet.
athmen díhati, sopsti; dehníti (dáhnem), díhniti, sópniti; (ſchwer) sopíhati; (ſtark) dihtéti; (v. Blumen) díšati (dišim), dehtéti.
Athmungswerkzeug *n.* dihálo, sopílo.
Atlas *m.* zemljevíd, atlas (*pl.* atlanti).
Atmoſphäre *f.* vzdúšje, ozráčje, atmosfera.
atmoſphäriſch vzdúšen, izpodnébèn, atmosférski.
Atom *n.* atom, droběc.
Attaché *m.* pribóčnik, naméščenec.
Attaque *f.* napàd.
attaquieren napásti (-padem); *impf.* napádati.
Attentat *n.* zavrátni napàd.
Attergat *n.* nahŕbtni odpìs.
Atteſt *n.* izpričeválo, svedóčba.
Attich *m.* habát.
Attribut *n.* pridèv, pridévek, prilástek.
attributiv pridévèn.
Atz- razjéden, razjedljìv.
atzen, äzen pítati.
äzend jedèk, razjedljìv.
Atzkalk *m.* jedko apno.
Atzkraft *f.* razjedljívost, razjédnost.
Atzlauge *f.* razjedljívi lug.
Atzung *f.* píča; vába.
Atzwaſſer *n.* razjedljíva voda.
au! *interi.* òj, jòj, joj meni, gorjé!
auch *coni.* tudi, i; wer es — ſei bódisi kdorkòli; wenn — četúdi, čepràv, dàsi, akotúdi, akorávno; ſowohl . . . als —

i...i; nicht nur ... sondern — ne samo ... ampak tudi.

Auction *f.* drážba.

Audienz *f.* zaslúh, avdijencija.

Auditor *m.* vojáški sodník, avditor.

Auditorium *n.* poslušávci.

Aue *f.* loka, tráta, ledína, livada, draga.

Auerhahn *m.* divji petélin.

Auerhenne *f.* divja kura.

Auerochs *m.* tur.

auf *praep.* na, pò, v (mit dem Acc. u. Local); — dem Lande na kmetih; — slovenisch slovénski; — Anrathen po nasvétu; — den Sonntag v nedéljo; *interi.* auf! vstani! na noge! Glück auf! Bog daj srečo!

aufächzen jékniti, zajéčati (-ím).

aufackern izoráti (-órjem); nochmals — preoráti; locker — razoráti.

aufarbeiten podélati; sich — opomóči (-mórem) si; *impf.* opomágati si.

aufathmen díhniti, vzdíhniti; odehníti (-dáhnem) se.

aufbahren dejáti (dénem) na mrtváški oder; *impf.* dévati —.

aufbauen sezídati, zgradíti, postáviti; *impf.* postávljati.

aufbehalten hrániti; shrániti; den Hut — pokrít ostáti (ostánem).

aufbeißen pregrízniti; (m. d. Schnabel) razkljuváti (-kljújem).

aufbessern izbóljšati, pobóljšati; *impf.* izboljševati.

Aufbesserung *f.* izbóljšek, pobóljšek.

aufbetten postláti (-stéljem); *impf.* postíljati.

aufbewahren shrániti, správiti; *impf.* shránjati, správljati.

Aufbewahrungsanstalt *f.* hranílni závod.

Aufbewahrungsort *m.* hraníšče.

aufbiegen zavíhati (-víham, -víšem), zavíhniti.

aufbieten (Truppen) nabráti (-bérem); *impf.* nabírati; na vojsko sklícati (-klíčem); (Verlobte) oklicati; (Kräfte) prizadévati si.

aufbinden navézati (-vézem), privézati na kaj; *impf.* privezovati; obésiti komu kaj (na nos), natvésti (-tvézem); *impf.* obéšati; (den Sack) razvézati; *impf.* razvezovati.

aufblähen napíhniti, napéti (-pnèm), izbúhniti; *impf.* napénjati; sich — ščepériti se, napihovati se, nadímati (-dímljem) se.

aufblasen (Feuer) vzpíhniti, podpíhniti; *impf.* vzpihovati.

aufbleiben čúti (čújem), bedéti (bedím); (die Nacht) prečúti, prebedéti.

Aufblick *m.* poglèd.

aufblicken kvíšku poglédati, oči povzdígniti; *impf.* povzdigovati.

aufblitzen zablísniti (se), zablískati se, zasvétiti se.

aufblühen razcvèsti (-cvetèm) (se), razvíti (-víjem) se; *impf.* razcvétati, razvíjati se.

Aufblühen *n.* razcvèt, razvòj, razvítek.

aufbrausen skipéti, zavréti, zašuméti; *impf.* kipéti, vréti, šuméti; (im Zorn) razsrdíti se, raztogotíti se, razkáčiti se.

aufbrausend razsrdljiv, togotljiv, naglojézen.

aufbrechen *tr.* u-, razlómiti; *impf.* razlámljati; (Thüre) razbíti (-bijem) vrata; *impf.* razbíjati; (Brief) odpečátiti, razpečátiti; *intr.* (von Knospen) póčiti; *impf.* pókati; (von Blumen) razcvèsti (-cvetèm) se, odpréti se; *impf.* razcvétati se, odpírati se; (von Wunden) prepustíti se, predréti se; *impf.* prepúščati se, predírati se; (sich auf den Weg machen) vzdígniti se, odríniti, odpráviti se, iti (idem) na pot; *impf.* vzdigovati se, odprávljati se.

aufbreiten razgrníti, prostréti (prostrèm), razprostréti; *impf.* razgrínjati, razprostírati.

aufbringen správiti, pripráviti; *impf.* správljati; (ausfindig machen) nájti (-dem), iztekníti (-táknem); *impf.* iztíkati; eine Sitte — novo šego uvésti (-védem); *impf.* uvájati; ein Kind — dete odgojíti; *impf.* odgájati; (in Zorn bringen) razjezíti, razdrážiti, razkáčiti, razsrdíti koga; *impf.* razdraževati, razsrjevati.

aufbröckeln razdrobíti, razmrvíti; *impf.* drobíti, mrvíti.

Aufbruch *m.* odhòd; prelòm.

aufbrüllen zatúliti, zarjúti (-rjóvem).

aufbürden zadéti (-dénem), naložíti, napŕtiti, navaliti, obremeníti, natovoríti; *impf.* zadévati, nalágati, nakládati.

aufdecken odkríti (-kríjem), razkríti, odvézniti, odgŕniti; *impf.* odkrívati, odgrínjati; (den Tiſch) pogŕniti, pregŕniti; *impf.* pogrínjati, pregrínjati.

aufdingen najéti (nájmem); *impf.* najémati.

aufdrängen vsíliti; *impf.* vsiljevati; ſich — vríniti se komu; *impf.* vrívati se.

aufdrehen zasúkati (-kam, -čem), odsúkati, odvíti (-víjem); Uhr — navíti.

aufdringen posíliti, vríniti; *impf.* posiljevati, vrívati.

aufdrücken pritísniti; *impf.* pritiskovati; (Schloß) odpréti; *impf.* odpírati.

aufdunſen nabúhniti, zabúhniti, nabrékniti; aufgedunſen zabúhel.

aufeinander *adv.* drug za drugim, zapóred, zaporédoma.

Aufeinanderfolge *f.* sporèd, soslédica, zaporédnost.

aufeinanderfolgend zaporéden.

Aufenthalt *m.* bívanje, prebívanje; postánek, pomúdek; (Verzögerung) zadŕžek, zamúda.

Aufenthaltsort *m.* prebivalíšče, bivalíšče.

auferlegen naložíti; *impf.* nalágati; veléti, ukázati (-kážem); *impf.* velévati, ukazovati.

auferſtehen vstáti (vstánem); *impf.* vstájati.

Auferſtehung *f.* vstajénje.

auferwachen zbudíti se, prebudíti se; *impf.* zbújati se.

auferwecken zbudíti, obudíti; *impf.* zbújati.

auferziehen vzredíti, odgojíti; *impf.* vzréjati, odgojeváti.

Auferziehung *f.* vzréja, odgója.

aufeſſen pojésti, snésti (snem); *impf.* pojédati, snédati; (Kernobſt) pozóbati (-zóbljem).

auffahren *tr.* navóziti, napéljati (-ám, -péljem); *impf.* navážati, napeljevati; (Weg) utréti pot; *intr.* peljáti se, vozíti se; pripeljáti se; (aufbrauſen) zarohnéti, zarežáti (-ím), obrégniti se; (in den Himmel) vzdígniti se; (aufſpringen) poskóčiti. [jeze.

auffahrend rohnív, naglojézen, nagle

Auffahrt *f.* vzvóz (-i); (bei Dreſchtennen) most; (Chriſti) vnebóhod.

auffallen pásti (pádem), telébniti, bútniti; *impf.* pádati, bútati; es fällt ſehr auf v oči zbáda, pozórnost vzbúja.

auffallend, auffällig pozórnost vzbujajóč, opozorljív.

Auffallswinkel *m.* vpádni kot.

Auffangeapparat *m.* prestrezálo.

auffangen prestréči (-strežem), obstréči, ujéti (-jámem).

auffaſſen zagrábiti, zajéti (-jámem), ujéti, ulovíti, prestréči (-žem); (verſtehen) razuméti (-uméjem, -umém); *impf.* uméti, umévati, razumévati.

Auffaſſung *f.* razuméva, razumévanje; doúmnost; mnénje.

Auffaſſungskraft *f.*, **Auffaſſungsvermögen** *n.* razumljívost, razúmnost, doumljívost.

auffinden nájti (-dem); *impf.* nahájati.

Auffindung *f.* nájdba.

aufflackern ſ. auflodern.

aufflammen vzplamenéti, búkniti, plásniti; *impf.* plásati.

aufflechten razplésti (-plétem); *impf.* razplétati.

auffliegen zletéti; *impf.* zletévati, zlétati; (v. d. Thür) odpréti se; *impf.* odpírati se.

Aufflug *m.* zlèt.

auffordern pozváti (-zóvem); nagovoríti; *impf.* pozívati; nagovárjati; (zum Kampf) na bòj pozváti; (einladen) vábiti, povábiti.

Aufforderung *f.* pozív, povabílo.

Aufforderungsklage *f.* pozívna tožba; die — überreichen pozívno tožbo podáti (-dám).

aufforſten pogozdíti; *impf.* pogozdováti. [těv.

Aufforſtung *f.* pogozdovánje, pogozdí-

Aufforſtungscommiſſion *f.* pogozdoválna komisíja.

Aufforſtungsgebiet *n.* pogozdoválni okoliš.

auffreſſen požréti; *impf.* požírati; pozóbati (-bljem); (ätzen) razjésti (-jém); *impf.* razjédati.

auffriſchen osvéžiti; obnovíti; *impf.* obnávljati; (aufmuntern) osrčiti, razčíliti, oživíti; *impf.* osrčevati, oživljati.

aufführen navóziti, napéljati; *impf.* navážati, napeljeváti; (Mauer) postá-

viti, sezídati, zgraditi; *impf.* postávljati, zídati, graditi; (Schauſpiel) igráti, ígro predstáviti; *impf.* predstávljati; jemanden — predstáviti koga; *impf.* predstávljati; ſich — vésti (védem) se; obnášati se; (im Rechnen) vštéti (-štéjem), vračúniti, v račún dejáti (dénem); *impf.* vštévati.

Aufführung *f.* navòz, navážanje; grádba; predstáva, ígra; vedénje, obnášanje.

Aufgabe *f.* (Penſum) nalóga, zadáča; (Auftrag) naročílo; (Zugabe) priméček, privŕžek, dodátek; (d. Briefes) predája.

Aufgabeamt *n.* prejémni urád. [list.

Aufgabeſchein *m.* (poštno-) prejémni

Aufgang *m.* vzhòd, iztòk; (Oſtgegend) vzhódna stran; (Aufwand) potrôšek, trôšek; (Weg) pot.

aufgeben dáti (dam), naložíti; *impf.* dajáti, nalágati; (übergeben) oddáti, izročíti; *impf.* oddájati, izročevati; (zugeben) pridáti, privréči (-vŕžem); (fahren laſſen) opustíti, popustíti; *impf.* opúščati; den Geiſt — izdíhniti, umréti (-mŕjem), smrt storíti; den Patienten — obúpati nad bolníkom.

Aufgeber *m.* predájnik, predajávec.

aufgeblaſen napíhnjen, nadút; prevzétən.

Aufgeblaſene *m.* napíhnjenec; prevzétnež; *f.* napíhnjenka, prevzétnica.

Aufgeblaſenheit *f.* napíhnjenost, nadútost; prevzétnost.

Aufgebot *n.* sklic, pozív na vojsko; (Heer) sklícana vojska.

aufgedunſen obrékel, zabúhel, nadút.

Aufgedunſenheit *f.* obréklost, zabúhlost, nadútost.

aufgehen (Sonne) vzíti (-ídem), izíti; *impf.* vzhájati, izhájati, prisijáti; (Pflanzen) pognáti; *impf.* pogánjati, klíti (klíjem), kalíti; (Knoſpe) pócíti, razvíti (-víjem) se; *impf.* pókati, razvíjati se; (Teig) vzhájati, kipéti, kvásiti se; nakípnití, nakŕkniti; (Schnee) kopnéti, tájati se, talíti se; skopnéti, stájati se, raztalíti se; (Thür) odpréti se, otvoríti se; *impf.* odpírati se; (d. Geſchwür) prepustíti se; *impf.* prepúščati se; (Augen) izpreglédati; *impf.* izpregledovati, spámetovati se; (aufgewendet werden) potrošíti se, porábiti se; der Wein iſt aufgegangen vino je pošlò, potéklo; — laſſen potrósiti, porábiti, potrátiti, zaprávíti; *impf.* zaprávljati; (Knoten) razvozláti, razvézati (-vézem); *impf.* razvezovati; (Naht) párati se, razpárati se; (Rauch) dvígati se; vzdígniti se.

aufgeklärt razsvetljèn, omíkan.

Aufgeklärtheit *f.* omíka, prosvéta.

Aufgeld *n.* nadávek, ara. [ložèn.

aufgelegt dobre (žídane) volje, razpo-

aufgeſchaut *interi.* pozòr! pázi! pázite!

Aufgewärmtes *n.* pogrétina, pogrétki *pl.*, pogréta jed.

aufgeweckt zdrámljen; bistər, bodər.

aufgießen nalíti; *impf.* nalívati na kaj.

aufgraben razkópati (-kópljem); *impf.* razkopávati; die Erde um einen Baum — prst (-í) nakópati, nagrébsti (-grébem) okóli drevésa; (ausgraben) izkópati; *impf.* izkopávati, izkopovati.

aufgreifen (aufheben) pobráti (-bérem); *impf.* pobírati; jemanden — prijéti (prímem), zgrábiti, zasáčiti.

aufgrunzen zakrúliti, zarohnéti.

aufgürten opásati (-pášem); (Kleid) podpásati, podrécati; (Sattel) pripásati, pripéti (-pnèm); *impf.* pripénjati; (den Gurt öffnen) od-, razpásati, odpéti.

Aufguſs *m.* nalív, polív, nalívek; heißer — popárek.

Aufguſsthierchen ſ. Infuſionsthierchen.

aufhacken raz-, pre-, sesékati; *impf.* razsekovati; (aufpicken) prekljúniti.

Aufhalt *m.* zadŕžek.

aufhalten zadŕžati (-drží̀m), ustáviti; *impf.* zadrževati, ustávljati; ſich — biti (sem), bívati, prebívati, mudíti se; ſich über etwas — nevóljen biti nad čim, repénčiti se, čemeríti se; ich halte mich darüber auf to mi ni pràv.

aufhaltbar zadŕžən, zadržljìv.

aufhängen obésiti, razobésiti; *impf.* obéšati, razobéšati.

aufhäufen kopíčiti, grmáditi; nakopíčiti, nagrmáditi; ſich — nabráti (-bérem) se; *impf.* nabírati se.

aufheben vzdígniti, dvígniti; *impf.* vzdigovàti, dvígati; ein wenig — povzdígniti; (aufbewahren) hraníti; shraníti, správíti; *impf.* shranjati, správljati; (Geſetz) preklícati (-klíčem), ovréči

(-vŕžem), razkrepíti, razveljáviti, moč —, veljávo vzéti (vzámem); (Verſammlung) razpustíti; *impf.* razpúščati; (beenden) skléniti; *impf.* sklépati; (Vertrag) razvézati (-vézem); (Robot) odpráviti; (Unterſuchung) ustáviti; *impf.* ustávljati; die Tafel — izza mize vstáti (vstánem); *impf.* vstájati.

Aufheber *m.* (Muskel) vzdížnica.

Aufhebung *f.* odpráva, ovŕžba, razveljáva, preklic.

aufheitern vedríti, jasníti; razvedríti, iz-, razjasníti; jemanden — razveselíti, udobrovóljiti; *impf.* razveseljevati.

aufhelfen pomóči (-mórem); *impf.* pomágati komu; (einem Gefallenen) na noge správiti, vzdígniti; *impf.* správljati, vzdigovati; ſich — opomóči si.

aufhetzen naščuváti, našúntati, podpíhati, nahújskati; *impf.* podpihovati, drážiti; (Thiere) spodíti.

aufhiſſen natekníti (-táknem); *impf.* natíkati; (Fahne) razprostréti, razpéti (-pnèm); *impf.* razprostírati, razpénjati.

aufhorchen poslúšati, na uhó vléči (vléčem), prisluškovati.

aufhören (ablaſſen) néhati, jénjati, prestáti (-stánem); *impf.* nehávati, jenjevati, končevati se, prestájati; (vom Schmerz) odléči (-lézem); *impf.* odlégati.

Aufhören *n.* nehánje, prestánek; ohne — nepreném̀oma, neprestáno.

aufhüpfen skóčiti, poskóčiti.

aufjagen spodíti, splášiti.

aufjauchzen zaúkati, zavrískati, zavrísniti.

Aufkauf *m.* pokúp, nakúp.

aufkaufen nakúpiti, ponakúpiti.

aufkehren pomésti (-métem); *impf.* pométati.

aufkeimen vznikniti.

aufklären razsvetlíti, izjasníti; *impf.* razsvetljevati; (Verſtand) bístriti; razbístriti, prosvétiti; (erklären) razjásniti, pojasníti, razložíti; *impf.* razlágati; ſich — (v. Wetter) jasníti se, vedríti se.

Aufklärung *f.* razsvéta; pojasnílo, razjasnítev, razbistrílo; (beš Geiſtes) omíka, prosvéta.

aufklauben pobráti (-bérem); *impf.* pobírati.

Aufklaubſel *n.* pobírek.

aufkleben prilepíti.

aufklopfen raztólči (-čem), raztrúpiti.

aufknacken razgrísti (-grízem), razgrízniti.

aufknien poklékniti; *impf.* poklekovati.

aufknöpfen odpéti (-pnèm), razpéti; *impf.* odpénjati, razpénjati.

aufknüpfen (Dieb) obésiti; *impf.* obéšati; (auflöſen) razvézati (-vézem), razrêšiti, razvozláti; (befeſtigen) privézati, privozláti.

aufkochen skúhati; prekúhati, preváriti.

aufkommen vstáti (vstánem), vzdígniti se; *impf.* vstájati, vzdigovati se; (geneſen) ozdravéti, okrévati, preboléti, skoléhati; (kund werden) izvédeti se (zvem), na svetlo príti (prídem); mit ihm kommt niemand auf njemu ni nihče kos; (v. Umſtänden) opomóči (-mórem) si; eine neue Mode iſt aufgekommen novo šego so vpeljáli.

Aufkommen *n.* ozdravénje, okrévanje.

aufkrahen razpráskati, razčóhati.

aufkünden odpovédati (-vém); *impf.* odpovedovati.

Aufkündigung *f.* odpóved (-i).

auflachen zasméjati (-smějem) se.

Aufladegebür *f.* nakladnína.

aufladen naložíti, naprtíti, zadéti (-dénem), natovoríti; *impf.* nakládati, nalágati; obložíti (koga s čim); ſich etw. — nakópati (-kópljem) si; *impf.* nakopávati si.

Aufladen *m.* nakladávec, nadeváč.

Auflage *f.* nálog; (Steuer) nakláda; (v. Buches) natisk, izdáva; (v. d. Drehbank) nástava.

Auflagebaum *m.* leséna blazína.

auflaſſen opustíti; *impf.* opúščati.

Auflauerer *m.* zalezovávec, prežávec.

auflauern zalezovati; prežati (-žím), stréči (strežem) na koga.

Auflauf *m.* natèk, stèk, stékanje; (Aufruhr) rabúka; (Speiſe) kípnjenec, kípnik.

auflaufen natéči (-téčem), narásti (-rástem); *impf.* natékati, naráščati; (Speiſe) nakípniti; *impf.* kipéti; (Koſten) natéči se, nabráti (-bérem) se; (aufſchwellen) otéči; *impf.* otékati.

aufleben oživéti; *impf.* oživljati se.

auflegen položíti, dejáti (dénem) na kaj; *impf.* polágati, dévati; (zur Ein-

sicht) razgŕniti, razpoložíti; (Last) naložíti; *impf.* nalágati; (Steuer) naložíti; *impf.* nakládati; (Buch) izdáti, natísniti; *impf.* izdájati, natiskovati.

Auflegung *f* razgrnítěv; (der Wahllisten) razgrnítěv volívskih imeníkov.

auflehnen sich naslóniti se; *impf.* naslánjati se na kaj; sich wider einen — upréti se, ustáviti se komu; *impf.* upírati se, ustávljati se.

Auflehnung *f.* upòr.

auflesen pobráti (-bérem); *impf.* pobírati.

aufleuchten zasvétiti (se), zasijáti (-síjem), zasíniti (-nem).

aufliegen léžati (-žím) na čem; (Liste) razgŕnjen biti (sem); sich — preléžati se.

auflockern rahljáti, rášiti; zrahljáti, razdrásati.

auflodern vzplamenéti, švígniti, búkniti, plániti, zaplapoláti.

auflösbar razvezljìv, razvézěn; *chem.* raztopljìv, raztópěn, ločljìv.

auflösen razvézati (-vézem), razréšiti; *impf.* razvezovati, razreševati; (schmelzen) stopíti, raztopíti; *impf.* raztápljati; *chem.* razlóčiti, razkrojíti; *impf.* lóčiti, razločevati, razkrájati; (Vertrag) razvézati, razdréti (-dérem); *impf.* razvezovati, razdírati; (Versammlung) razpustíti; *impf.* razpúščati; (Gesellschaft) razdrúžiti; *impf.* razdruževati; (Räthsel) ugániti; *impf.* ugíbati; (Knoten) razvozláti; (Aufgabe) réšiti; sich — razpásti (-pádem); *impf.* razpádati; (Gesellschaft) razíti (-ídem) se; *impf.* razhájati se.

auflösend ločílěn, topílěn, krojílěn, razdružílěn.

Auflösung *f.* razvéza; razhòd; raztòp; (einer Versammlung) razpúst; (e. Vereinigung) razdrúžba; (d. Kaufes) razkúp.

Auflösungsmittel *n.* ločílo, topílo.

aufmachen odpréti, otvoríti; *impf.* odpírati; (aufbinden) razvézati (-vézem), odvézati; (Brief) razpečátiti; (Nuss) raztólči; Mund — zíniti, čŕhniti; sich — vzdígniti se, napótiti se, odpráviti se; *impf.* odprávljati se.

Aufmarsch *m.* razvrstítěv, razvòj na čelu.

aufmarschieren razvrstíti se; *impf.* razvrščevati se.

aufmerken páziti, poslúšati; (aufzeichnen) zapísati (-píšem), zaznámenovati, zabeléžiti; *impf.* zapisovati, zaznamenjevati.

aufmerksam pazljìv, pozórěn; — sein s. aufmerken.

Aufmerksamkeit *f.* pazljívost, pozórnost; besondere — schenken oko posébno obŕnjeno iméti (na kaj).

aufmischen zméšati, preméšati.

aufmuntern izpodbósti (-bódem), izpodbudíti; *impf.* izpodbádati, izpodbújati; (aufwecken) zdrámiti, vzbudíti; *impf.* vzbújati; (erheitern) razveselíti; *impf.* razveseljevati.

aufmunternd izpodbúděn, izpodbudljìv.

Aufmunterung *f.* izpodbáda, izpodbúda, izpodbudílo.

aufnähen prišíti (-šíjem), našíti.

Aufnahme *f.* sprejèm; (schriftl.) vpìs, zapìs, vpisovánje; (eines Protokolles) sestáva; (e. Gegend) načŕt; (photogr.) posnétěk.

Aufnahmsgebäude *n.* sprejemálnica.

Aufnahmsprüfung *f.* sprejémna izkúšnja.

Aufnahmsschein *m.* sprejémnica, sprejémni list.

Aufnahmstare *f.* sprejémščina.

aufnehmen sprejéti (spréjmem); *impf.* sprejémati; (heben) vzdígniti; *impf.* vzdigovati; (Arbeit) lotíti se (dela), pričéti (-čnèm); *impf.* pričénjati; eine Gegend — načŕtati obràz krajíne; (dingen) najéti (nájmem); *impf.* najémati; (Eid) v priségo vzéti (vzámem), zapriséči (-séžem); *impf.* zapriségati koga; (übel —) zaméríti, za zlo vzéti komu; *impf.* za zlo jemáti (jémljem); (vermehren) dovzéti; (Geld) na pósodo vzéti, izposóditi; *impf.* izposojevati; (Protokoll) sestáviti, naredíti, zapísati (-píšem) zapísnik; *impf.* písati zapísnik; der Mond nimmt auf mesec raste.

aufnöthigen vsíliti komú kaj; posíliti koga; vríniti; *impf.* vrívati.

aufopfern žrtvovati, darovati; podaríti, posvetíti.

Aufopferung *f.* žŕtěv, darítěv.

aufpacken naložíti, natovoríti, zadéti (-dénem), napŕtiti; *impf.* nakládati, nalágati.

aufpassen páziti, poslúšati; s. auflauern.

aufpflanzen nasadíti; *impf.* nasájati; ſ. aufhiſſen.

aufprobieren pomériti, izkúsiti; *impf.* poménjati, izkúšati.

Aufputz *m.* líšp, nakìt, okrášek, lepo-

aufputzen olépšati, okrásiti, ozáljšati, nakítiti; *impf.* lepotíčiti, lépšati, krásiti; ſich — naliſpati ſe, našopíriti ſe.

aufraffen ſich vzdígniti ſe, pobrati (-bérem) ſe.

aufräumen pospráviti; *impf.* pospráv-ljati; uréditi, v red správiti; *impf.* v red dévati.

aufrechnen zaračúniti; *impf.* zara-

aufrecht *adi.* pokónčen; *adv.* pokóncu; — ſtehend pokóncu stojèč; — bleiben veljávèn ostáti (-stánem); — erhalten v móči ohrániti, obdržáti (-držím).

Aufrechthaltung *f.* ohranítèv, vzdržáva.

aufrecken iztégniti, kvíšku pomolíti.

aufregen razdrážiti, razvnéti (-vnámem), razbúriti; *impf.* razvnémati; (d. Meer) vzbúriti, vzbúrkati; šúntati, podšúntati, podpíhniti; *impf.* podpíhovati; aufgeregt razbúrjen, razdrážen.

aufregend dražljìv.

Aufregung *f.* razdrážba; razdráženost, razvnétje.

aufreiben predŕgniti, otréti (-tárem), razméti (-mánem); *impf.* predrgovati, razmévati; (Haut) odŕgniti, ozúliti; (d. Pferd) oséniti (osédniti); (zu Grunde richten) ugonobíti, zatréti (-trèm); *impf.* zatírati.

aufreißen raztŕgati, pretŕgati, stŕgati; razríti; (Naht) razpárati; (Wunde) predréti (-dérem), naurázіti; *impf.* predírati; (Mund) zíniti, zazijáti; *impf.* zévati.

aufreizen razdrážiti; ſ. aufregen.

aufrichten postáviti pokóncu, vzdígniti; *impf.* postávljati, vzdigovati; (errichten) naprávіti, ustanovíti; *impf.* naprávljati, ustanávljati; ſich — vzdígniti ſe; *impf.* vzdigovati ſe.

aufrichtig odkrít, odkritosŕčen, iskrén.

Aufrichtigkeit *f.* odkritosŕčnost, iskrénost.

aufriegeln odpehníti (-páhnem), zapàh odríniti; *impf.* odrívati.

aufritzen odŕgniti, ogúliti, odréti (-dérem).

aufrollen navíti (-víjem); *impf.* navíjati; omotáti; (auseinander) razvíti, razmotáti; *impf.* razvíjati, razmotávati.

aufrücken pomekníti (-máknem) se; *impf.* pomíkati se.

Aufruf *m.* pozív, oklic.

aufrufen *tr.* pozváti (-zóvem), poklícati (-klíčem); *impf.* pozívati, poklicevati; *intr.* klíkniti, zavpíti (-vpíjem), zakríčati (-kríčim).

Aufruhr *m.* upòr, pùnt, vstája, krámola, búna; in — ſein púntati se; in — gerathen upréti se, spúntati se.

aufrühren zmẽšati, razmẽšati; *impf.* mẽšati.

aufrührerisch púntarski, upórèn.

Aufrührer *m.* upórnik, púntar, vstáj-

aufrütteln strésti, zmájati; *impf.* strésati, májati.

aufſagen odpovédati (-vém); *impf.* odpovedovati; (vorſagen) povédati; *impf.* narekovati.

aufſammeln pobráti (-bérem), skupíti; *impf.* pobírati, skúpljati.

aufſäſſig upórèn; sovrážèn, píkèr, zajedljìv; — ſein zajédati koga; er iſt ihm — piko ima nanj, ne mara ga.

Aufſäſſigkeit *f.* zajedljívost, nenavíst

aufſatteln osedláti (konja).

Aufſatz *m.* nastávèk, natìk, nasádèk; (ſchriftl.) sestávèk, spis; (Gewehr) muha.

aufſaugen posesáti, posrébati.

aufſäugen vzdojíti.

Aufſaugſtange *f.* (Blitzableiter) sesálni

aufſcharren razgrébsti (-bem); zgrébsti, nagrébsti; *impf.* nagrébati.

aufſchauen poglédati, kvíšku poglédati, kvíšku vzdígniti oči; aufgeſchaut! pázite! pozòr!

aufſchäumen skípniti.

aufſcheinen síniti, zasijáti (-sijem).

aufſcheuchen splášiti; naplástiti; (Holz) skládati, zlágati; zložíti.

aufſchiebbar odložèn.

aufſchieben odložíti; *impf.* odlágati, odlášati, odkládati; (auf einen andern Tag) preložíti.

aufſchiebend odložìv; —e Wirkung odložíva móč.

aufſchirren obrzdáti, obuzdáti, zasedláti.

Aufſchlag *m.* udár, udárec; (am Kleide) oslèc, zaslèc, zalèk, oblóžek; (Preis) podrážba, poskòk cene od. v ceni; *mus.* povzdig; (Steuer) nakláda.

aufſchlagen udáriti; *impf.* udárjati; (entzwei) raztólči, razbíti (-bíjem); *impf.* razbíjati; (Kleid) privzdígniti, privíhati, zalékniti; (Buch) odpréti; *impf.* odpírati; (im Buche eine Stelle) poískati (-íščem); (Preis) poskóčiti v ceni; (Wohnung) naséliti se, nastániti se; (Augen) izpreglédati; (Reife) nabíti; *impf.* nabíjati; ſich — rániti se.

aufſchließen odpréti (-prèm), otvoríti; (mit dem Schlüſſel) odkleníti; *impf.* odpírati, odklépati. [čarica.

Aufſchließer *m.* ključár; —in *f.* ključ-

aufſchlitzen razpárati, prerézati (-rézem); *impf.* prerezovati.

Aufſchluſs *m.* (der Thüre) odklèp; (Erklärung) pojasnílo; — geben pojasníti, razjasníti, razložíti; *impf.* pojasnjevati, razlágati.

aufſchnallen pripéti (-pnèm), zakopčáti; *impf.* pripénjati; (auseinander) odpéti, razkopčáti; *impf.* odpénjati.

aufſchnappen hlástniti, šávsniti; (ein Wort) ulovíti.

aufſchneiden *tr.* (Brot) narézati (-rézem); (öffnen) prerézati, razpráti (-pórjem); (m. d. Schere) prestríči (-strížem); *intr.* (prahlen) báhati se, širokoústiti se, hvalísati se, hlastáti; (lügen) legáti (lážem).

Aufſchneider *m.* baháč, širokoústnež, hlastáč.

Aufſchneiderei *f.* baháštvo. [ústěn.

aufſchneiderisch bahàv, hlastàv, široko-

aufſchnellen šíniti, skóčiti, švígniti kvíšku; brcniti.

aufſchnüren odpéti (-pnèm); *impf.* odpénjati; odvézati (-vézem); auf etw. — privézati; (Perlen) nízati (nízgati); nanízati.

aufſchrauben auf etwas privíti (-víjem); *impf.* privíjati; (losſchrauben) odvíti; *impf.* odvíjati.

aufſchrecken *tr.* splášiti, ustrášiti; *intr.* preplášiti se.

aufſchreiben zapisati (-píšem); *impf.* zapisovati.

Aufſchreibung *f.* zapìs, zapisovánje.

aufſchreien zakríčati (-čím), vzklíkniti, zavpíti (-vpíjem), zavéčati (-čím).

Aufſchrift *f.* napìs; (Adreſſe) naslòv.

Aufſchub *m.* odlòg, odklàd, odlášek; die Sache erleidet keinen — stvar se ne more odlášati; keinen — geſtattend neodlóžen.

aufſchüren (Feuer) podnétiti, podkúriti, podrášiti.

aufſchürzen podpásati (-pášem), podvézati (-vézem), izpodrécati se; *impf.* podpasovati, podvezovati; (Ärmel) zavíhati, zalékniti.

aufſchütten nasúti (-spèm u. -sújem); *impf.* nasípati (-sípljem), nasipávati; (Waſſer) naliti (-lijem); *impf.* nalívati.

aufſchwellen otéči (-téčem), zabúhniti; *impf.* otékati; (Waſſer) narásti, skipéti; aufgeſchwollen otékel, zabúhel.

aufſchwemmen naplavíti, nanósiti (drva).

Aufſchwemmung *f.* napláva, nanòs.

aufſchwingen ſich vznésti (-nésem) se, vzdígniti se; *impf.* vzdigovati se; zavihtéti se, zletéti.

Aufſchwung *m.* vznòs, vzlèt; *fig.* razvòj, razcvèt.

aufſehen poglédati, očí povzdígniti.

Aufſehen *n.* poglèd; pozórnost; ohne — na tihem, brez hrupa; — erregen pozórnost obudíti.

Aufſeher *m.* páznik, ogléda, nadzórnik; —in *f.* ogledníca, nadzórnica.

aufſetzen postáviti, nasadíti; *impf.* postávljati, nasájati; (Hut) pokríti (-jem) se; *impf.* pokrívati se; (ſchriftl.) spísati (-šem); *impf.* spisovati; (Deckel) povézniti; *impf.* povezovati.

Aufſetzer *m.* postavljáč, postavljávec.

aufſeufzen vzdíhniti, vzdehníti (-dáhnem); *impf.* vzdíhati.

Aufſicht *f.* nadzòr, pážnja; — führen nadzírati, nadzòr iméti (imám).

Aufſichtsbehörde *f.* nadzórništvo, nadzórno oblástvo.

Aufſichtsperſonale *n.* nadzórno osébje; pázniško osébje.

aufſieden *tr.* u. *intr.* prevréti, zavréti; *tr.* prevaríti.

Aufſitz *m.* zasèd.

aufſitzen sedéti na čem; (die Nacht) noč presedéti, prebdéti; (zu Pferde)

zasésti (-sédem) konja od. sésti na konja; ich bin ihm aufgeſeſſen spéljal me je na led.

aufſpannen (Saite) napéti (-pnèm); *impf.* napénjati; (Tuch) razpéti; *impf.* razpénjati; (über etw.) prepéti; *impf.* prepénjati.

aufſpeiſen použíti (-užíjem), pojésti (-jém); *impf.* používati, pojédati.

aufſperren odpréti, odkléniti, otvoríti; *impf.* odpírati, odklépati.

aufſpielen zaigráti, zagósti (-gódem), zasvírati, zabrénkati; *impf.* igráti, gósti, brénkati.

aufſpießen nabósti (-bódem), nasadíti, natekníti (-táknem); *impf.* nabádati, nasájati, natíkati.

aufſpreizen razgrníti, prepéti (-pnèm); *impf.* razgrínjati, prepénjati.

aufſpringen poskóčiti; *impf.* poskakovati; (entzwei) póčiti, régniti; (von Samenkapſeln) prézati se.

aufſpritzen *tr.* poškropíti; *impf.* škropíti, brízgati, pljúskati; *intr.* štŕkniti; *impf.* štŕkati.

aufſprudeln zavrvráti; *impf.* vrvráti; *fig.* er ſprudelt leicht auf hitro se vname, hitro se vžgè.

aufſpüren zaslediti, iztekníti (-táknem), izvóhati.

aufſtachеln izpodbósti (-bódem), podpíhniti; *impf.* izpodbádati, podpihovati, podžígati.

Aufſtand *m.* upòr, vstája, pùnt.

aufſtändiſch upórẽn, púntarski.

aufſtechen prebósti (-bódem), predréti (-dérem); *impf.* prebádati, predírati.

aufſtecken natekníti (-táknem), nasadíti; *impf.* natíkati, nasájati; ſ. aufſtiſſen.

aufſtehen vstáti (vstánem), vzdígniti se; *impf.* vstájati, vzdigovati se; (auf etwas) státi (stojím) na čem; (vom Krankenlager) ozdravéti, ozdráviti se, preboléti; (aufragen) moléti, strméti; (gegen jemand) upréti se; *impf.* upírati se komu; vzdígniti se zoper koga.

aufſtehend pokónčẽn, stojèč.

aufſteigen kvíšku iti (grem), dvígati se, kvíšku lésti (lézem) na kaj; popéti (-pnèm) se, zlésti; (Wagen) na voz sésti (sédem); (Pferd) konja zasésti; (Rauch) valíti se, vzdigovati se; (in die höhere Claſſe) prestópiti v višji razrèd; (von Haaren) ježíti se; (v. Speiſen) riga se mi; (Gedanken) prišlò mi je na misèl; —be Linie navzgórnja vŕsta.

aufſtellen postáviti; *impf.* postávljati; (eine Falle) nastáviti; *impf.* nastávljati; (Waren) razpostáviti; *impf.* razpostávljati; (Truppen) postáviti, razvrstíti; (Frage) stáviti vprašánje; ſich — postáviti se.

Aufſtellung *f.* nastáva; postávljanje; razstáva; razvrstítẽv.

aufſtöbern iztekníti (-táknem), zaslediti.

aufſtoßen *tr.* (öffnen) odpehníti (-páhnem), odríniti, ulómiti; *impf.* odpehovati, odrívati; *intr.* rígati se, hlémpati se, hlípati se; auf etwas ſtoßen zadéti (-dénem) na kaj; (begegnen) naletéti na koga, namériti na koga.

aufſtrahlen zasíniti, zasijáti (-síjem).

aufſträuben našopíriti, naščepériti; die Federn — našopíriti se.

aufſtreichen namázati (-mážem); (die Haare) pogláditi; *impf.* poglájati.

aufſtreifen zalékniti, zavíhati (rokáv); (Haut) odŕgniti, ogúliti, odréti (-dérem).

aufſtreuen posúti (-spèm u. -sújem), natrósiti, nastláti (-stéljem); *impf.* posípati, nastíljati.

aufſtülpen zavíhniti, privíhniti, zafŕkniti, zavíhati; aufgeſtülpte Naſe zafŕknjen nos; aufgeſtülpte Stiefel privíhanice.

aufſtützen upréti, podpréti, naslóniti; *impf.* upírati, podpírati, naslánjati.

aufſuchen poískati (-íščem); *impf.* ískati česa, slediti kaj.

Aufſud *m.* rázvar.

Auftakt *m.* dvig, dvigljaj.

auftauchen priti (pridem) na vrh, pomolíti se (iz vode); das Gerücht tauchte auf glas je počil.

aufthauen otájati se, raztalíti se, ojúžiti se, odmékniti se; *impf.* tájati se, talíti se; júžiti se; (Schnee) skopnéti; *impf.* kopnéti; aufgethaut tal, kopẽn, odmékẽl.

Aufthauen *n.* tájanje, odméka, kopnénje, raztòp.

auftheilen porazdelíti.

aufthun dejáti (dénem); *impf.* dévati na kaj; (öffnen) odpréti; *impf.* odpírati; (Mund) zíniti, črhniti, izpregovoríti; (Augen) izpreglédati.

aufthürmen nakopíčiti, nagrmáditi; *impf.* nakopičevati.

auftiſchen na mizo postáviti; *impf.* postávljati.

Auftrag *m.* nanòs; (Befehl) naročílo, povélje, nálog (-óga), ukáz; nach — po naročílu; — geben ſ. auftragen.

auftragen nanésti, nanósiti; *impf.* nanášati; (Speiſen) na mizo prinésti; *impf.* prinášati (jedí); (Eid) naložíti; *impf.* nalágati; (befehlen) naročíti, veléti, ukázati (-kážem); *impf.* naróčati, velévati, ukazovati.

auftreiben vzgnáti (vzžénem); *impf.* vzgánjati; (Wild) spodíti, splášiti; (Geld) denár dobíti, skup správiti; *impf.* dobívati, správljati; (aufblähen) napíhniti, napéti (-pnèm); *impf.* napénjati.

auftrennen párati, práti (pórjem); razpárati, razpráti.

auftreten nastópiti, prikázati (-žem) se očítno; *impf.* nastópati; als Kläger — zatóžiti koga, tožbo zoper koga podáti (-dám).

Auftrieb *m.* vzgòn.

Auftritt *m.* nastòp; (auf der Bühne) prizòr; (Stufe) stopnica; einen — haben spreti se s kom.

auftrocknen posušíti; (trocken werden) posušíti se; (Thränen) solze obrísati (-brîšem).

aufwachen zbudíti se, zdrámiti se; *impf.* zbújati se, zdrámljati se; (Unterbrechung des Schlafes) prebudíti se; *impf.* prebújati se.

aufwachſen zrásti (zrástem); *impf.* zráščati.

aufwallen zavréti, skipéti; *impf.* vréti, kipéti.

Aufwallung *f.* kipénje, vrénje; vzkìp; búrkanje.

Aufwand *m.* trošèk, strošèk, izdátèk, potrošèk; (groß) utrátèk, potráta; — machen potrátiti, potrošíti; *impf.* trátiti, trošíti; (in Kleidern) na obléki zanósiti.

aufwärmen pogréti (-grèjem); *impf.* pogrévati; *fig.* ponovíti; *impf.* ponávljati; aufgewärmte Speiſe pogrétina, pogréta jed (-í).

aufwarten postréči (-žem), poslúžiti; *impf.* stréči, slúžiti; mit etwas — ponúditi komu kaj; einem — poklóniti se komu; *impf.* poklánjati se.

Aufwärter *m.* strežník, strežáj; —in *f.* strežnica, strežájka.

aufwärts *adv.* gori, kvišku; (bergauf) navzgór, vkréber, vbrég; (flußaufwärts) proti vodi.

aufwartſam postréžèn, postrežljiv.

Aufwartung *f.* postrežba, strežba; (Complim.) poklòn, priklòn; — machen priklóniti se komu.

aufwaſchen omíti (omíjem), umíti; *impf.* umívati; (Wäſche) opráti (-pérem), izpráti; *impf.* izpírati.

aufwecken zbudíti, zdrámiti; *impf.* zbújati, drámiti; (v. d. Todten) obudíti; *impf.* obújati.

Aufwecker *m.* budítelj, budník; (Uhr) budílo.

aufweichen mečíti, móčiti; zmečíti, razmóčiti, odmóčiti; *impf.* razmákati, odmákati.

Aufweichmittel *n.* razmočílo.

aufweinen zajókati (-jókam, -jóčem), zaplákati.

aufwenden potrósiti, potrátiti; (Mühe) prizadéti (-nem) si; *impf.* prizadévati si.

aufwerfen navréči (-vržem), namétati (-méčem), nagrníti; *impf.* nametávati, nagrínjati; (Sand) nasípati (-sípljem); (Dünger) nakídati gnoj; Frage — povprášati; stáviti vprašánje; ſich zum Könige — razglásiti se za kralja; aufgeworfene Lippen debéle ústnice, nabrékle ústnice.

aufwickeln namotáti, navíti (-víjem); *impf.* navíjati; (los) razvíti, razmotáti.

aufwiegeln podščuváti (-ščúvam, -ščújem), podšúntati, podpíhniti; *impf.* ščuváti, šúntati, podpihovati.

Aufwiegelung *f.* ščuvánje, šúntanje, hújskanje, podpihovánje.

Aufwiegler *m.* ščuvávec, podpihovávec, šúntar, hujskáč.

aufwiehern rezgétniti.

aufwinden ſ. aufwickeln.

aufwiſchen obrísati (-brîšem), pobrísati, otréti (-tárem u. -térem); *impf.* obrisovati, otírati.

aufwühlen razríti (-ríjem), zríti; *impf.* razrívati, zrívati; razrváti (-rújem).

Aufwurf *m.* namèt, nagrèb, nasìp; (eines Maulwurfes) krtína.

aufzahlen dopláčati.

aufzählen naštéti (-štéjem), nabrójiti; *impf.* naštévati.

Aufzahlung *f.* doplačílo, doplačevánje.

aufzäumen obuzdáti, obrzdáti.

aufziehen použíti (-užíjem), pojésti (-jém); *impf.* používati, pojédati; (v. Vieh) požréti; *impf.* požírati.

aufzeichnen zapísati (-pîšem), zabeléžiti; *impf.* zapisovati; zaznámenovati; načŕtati.

Aufzeichnung *f.* zapìs, zapisovánje, zaznámba, zabeléžba.

aufzeigen pokázati (-kážem); *impf.* pokazovati.

Aufziehbrücke *f.* dvigljìv most, most na škrpcéh.

aufziehen dvígniti, vzdígniti, kvíšku potégniti; *impf.* vzdigovati, potegovati, kvíšku vleči (vlečem); (Segel) razvíti (-víjem), razpéti (-pnèm); *impf.* razvíjati, razpénjati; (Uhr) navíti; *impf.* navíjati; (Saite, Hahn) napéti; *impf.* napénjati; (erziehen) odgojíti, vzrediti; *impf.* odgojevati, vzréjati; (Thiere) rediti; zrediti; *impf.* zréjati; (auf die Wache) na stražo iti (idem, grem); ein Gewitter zieht auf k nevíhti se pripráv lja; (spotten) šalo ugánjati, zafrkovati, norca (bebca) délati iz koga.

Aufzug *m.* potegovánje, nategovánje, navíjanje; vzpenjáča; feierlicher — slovésni izprevòd, obhòd; (Verzug) odlòg, odláganje; (im Schauſpiel) dejánje, del; (Kleidung) noša, opráva; (bei d. Webern) snutèk, osnóva.

aufzupfen razcufráti, razskúbsti.

aufzwingen ſ. aufnöthigen.

Augapfel *m.* zrenica, púnčica, zrklo.

Auge *n.* okó (očésa); die Augen očí *f. pl.*; (auf der Pflanze) popèk, okó; (auf d. Brühe) srága; die —n zuhaben mežáti (-žím); die —n zumachen zamežáti, očí zatísniti; die —n herausſtrecken očí izbúljiti; vor d. —n vzóči; vor aller —n vpričo vseh; unter vier —n med nama, med dvema; es liegt vor —n očítno je; Augen- očésni, óčni.

äugeln mótriti; spogledovati; migljáti; cépiti.

Augenarzt *m.* zdravník za očí.

Augenblick *m.* hip, trenótèk.

augenblicklich *adi.* hipèn; *adv.* v hipu, na mah, ko bi trenil, ko bi mignil.

Augenbraue *f.* obŕv (-i); *pl.* obŕvi.

Augendiener *m.* hinávec, lizún.

augenfällig očít, očítèn, očivíden.

Augenfluſs *m.* krmežljívost.

Augengläſer *pl.* naóčniki, očáli *m. pl.*

Augenhaut *f.* (die harte) belóčnica.

Augenhöhle *f.* očésna jámica.

Augenkammer *f.* očésni prekàt.

augenkrank bolnoòk, bolán na očéh.

Augenlicht *n.* vid.

Augenlid *n.* veja, veka.

augenlos brezòk.

Augenmaſs *n.* mera na očí, očésna mera; nach dem — urtheilen po očéh sóditi.

Augenmerk *n.* poglèd, naméra; ſein — auf etw. gerichtet haben páziti na kaj.

Augenpunkt *m.* očíšče.

Augenſchein *m.* vid, poglèd; vídez; oglèd, izvìd; — aufnehmen oglèd opráv ljati, izvìd vršíti; dem — nach po vidu, na videz.

augenſcheinlich očítèn, očivéstèn, očivíden; *adv.* očítno, očivídno.

Augenſcheinlichkeit *f.* očítnost, očivéstnost, očivídnost.

Augenſchirm *m.* senčílo.

Augenſchleim *m.* krméželj.

Augenſchmerz *m.* očésna bolečína, bolečína v očéh.

Augenſchwäche *f.* slabóst očí, slabe očí.

Augenſpiel *n.* migljánje z očmí, mežíkanje.

Augenſprache *f.* govor z očmí.

Augenſtern *m.* zenica, púnčica.

augentriefig krmežljìv.

Augentroſt *m.* vesélje za očí; (Pflanze) smetlíka.

Augenweide *f.* paša za očí.

Augenwimper *f.* trepálnica, ozémci *pl.*

Augenwink *m.* mígljaj, mig, pomíg (z očmí).

Augenzahn *m.* (zob) podóčnik, očnják.

Augenzeuge *m.* priča samovídec.
äugig okàt; in Zuſammſetzgn.: -òk, z. B.: ein— enoòk, ſchwarz— črnoòk.
Augment *n.* pomnóžek, narástek.
Augur *m.* ávgur.
Auguſt *m.* avgúst, véliki srpàn.
Auguſtinermönch *m.* avguštínec.
Aurikel *f.* iglèc (iglecà) *(Primula auricula)*.
Aurora *f.* zárja, zóra.
aus *praep.* iz, òd; aus Eiſen iz —, od železa; aus d. Stadt iz mesta; aus Liebe zu ſeiner Mutter iz ljubézni do svoje mátere; aus der Mitte izmèd *c. gen.*; einer aus euerer Mitte eden izmèd vas; Jahr ein Jahr aus od leta do leta; der Wein iſt aus vino je poték lo, vina je nestálo; der Gottesdienſt iſt aus služba božja je miníla; aus iſt mit ihm po njem je; aus und aus venomér, od konca do kraja; er weiß weder aus noch ein ne ve ne napréj, ne nazáj.
ausantworten izročíti, izporočíti; *impf.* izročevati, izporóčati.
ausarbeiten izdélati; *impf.* izdelovati; (abfaſſen) spísati (spíšem); ſich — izdélati se; pretégniti se.
Ausarbeitung *f.* izdeláva, izdélek; spis, sestávek.
ausarten izvréči (-vržem) se, izprevréči se, izpríditi se, izrodíti se; (vom Getreide) zdivjáti. [nem).
ausathmen izdíhniti, izdehníti (-dáh-
Ausathmung *f.* izdíh.
Ausbau *m.* zgrádba; dodeláva.
ausbauen zgraditi, dozídati; dodélati.
ausbedingen izgovoríti si, pridržati (-držím) si; *impf.* izgovárjati si, pridrževati si.
ausbeſſern popráviti, izbóljšati; *impf.* popráv ljati, izboljševati.
Ausbeſſerung *f.* popráva, popráv ljanje.
Ausbeute *f.* dobíček, dohódek, pridélek.
ausbeuteln iztrésti, izprázniti; *impf.* iztrésati, izpraznjevati; izsípati.
ausbeuten dobíček iz česa vzéti (vzámem); *impf.* jemáti (jémljem); izžémati koga (kaj); v prid obrníti; *impf.* obráčati.
ausbilden izdélati; *impf.* izdelovati; (Geiſt) omíkati, olíkati, izbístriti, izobráziti; *impf.* izobraževati; (Körper) izúriti; *impf.* úriti; ſich — izobráziti se; izučíti se.
Ausbildung *f.* izomíka, izúčba, izobráz-
ausbitten izprósiti; das bitte ich mir aus prosim, tega nikár.
ausblaſen izpíhniti; (d. Licht) upíhniti; ugasíti; *impf.* upihovati; ugášati.
ausbleiben izostáti (-stánem); *impf.* izostájati; der Athem bleibt aus sapa zastáne, zastája; (nicht kommen) ne priti (prídem); eine Zeile iſt ausgeblieben vrsta je izpuščéna; das Ausbleiben, d. Ausgebliebene izostánek.
ausblühen razcvèsti (-cvetèm) se; *impf.* razcvétati se; odcvèsti; *impf.* odcvétati.
ausborgen izposóditi si, na pósodo vzéti (vzámem); *impf.* izposójati si, na pósodo jemáti (jémljem); jemdm. etw. — posóditi komú kaj, na pósodo dati; *impf.* posójati.
ausbrechen *tr.* izdréti (-dérem); *impf.* izdírati; izlómiti, izrváti (-rújem); *intr.* (anfangen) začéti (-čnèm); *impf.* začénjati; prikázati (-kážem) se, nastáti (-stánem), vnéti (vnámem) se; *impf.* prikazovati se, nastájati, vnémati se; in Thränen — zajókati (-am, -jóčem) se; in lautes Lachen — razhohotáti se.
ausbreiten razširiti, prostréti; *impf* razširjati, prostírati; razvréti; (Flügel, Tuch) razprostréti, razgrníti, raztégniti; *impf.* razprostírati, razgrínjati, raztegovati; (Getreide) razgréniti; die Flügel — razčepériti se; (ein Gerücht) razglásiti, raznésti, raztrósiti; *impf.* razglášati, raznášati; ſich — (v. Thieren) pomnožíti se, razširiti se, razploditi se; *impf.* pomnoževati se, razširjevati se; (von Pflanzen) razrásti se; *impf.* razráščati se; ſich über etwas — obširno govoríti o čem.
Ausbreitung *f.* razširjanje, razširjáva, raznášanje.
ausbrennen *tr.* iz-, požgáti (-žgèm), izpáliti; *intr.* izgoréti, pogoréti.
ausbringen iznésti (-nésem); správiti iz česa; einen Toaſt — zdravíco napíti (-píjem); *impf.* napívati komu; (Junge) izléči (-lézem), izvaliti, izploditi.
Ausbruch *m.* začétek; izbrúh; — des Feuers vžig, vnétje; (Wein) samotòk,

samomáščina; (d. feuerſpeienden Berges) bljuvánje.

ausbrüten izléči (-lézem), izvalíti; der Ausgebrütete izléženec, izvaljénec.

Ausbrütung *f.* izlézba.

ausbügeln izlíkati; *impf.* líkati.

Ausbund *m.* izbòr, cvet, zglèd; (im böſen Sinne) izvŕšek, izmétek.

ausbürſten izščétiti, izkrtáčiti; *impf.* ščétiti, krtáčiti.

Ausſcultant *m.* prislúšnik, avskultant.

Ausſcultation *f.* prisluškovánje, prisluškávanje.

ausscurieren ſ. ausheilen.

ausdampfen izkadíti se, izhlapéti, izpuhtéti; *impf.* hlapéti, páriti se, puhtéti.

Ausdauer *f.* vztrájnost, stanovítnost.

ausdauern *intr.* vztrájati; zdŕžati (-ím) se; *tr.* pretrpéti, prebíti (-bíjem, -bóm), prestáti (-stojím).

ausdauernd vztrájen, strpèn, stanovítен. [čen.

ausdehnbar raztézen, raztegljiv, vla-

Ausdehnbarkeit *f.* raztéznost, raztegljívost, vláčnost.

ausdehnen raztégniti; *impf.* raztézati, raztegovati; napéti (-pnèm); *impf.* napénjati; razširiti, razprostréti; *impf.* razširjati, razprostírati; ausgedehnt razširen, raztégnjen, razhóden; (fubiſch) razsézen.

ausdehnſam-flüſſig razteznotekóč.

Ausdehnung *f.* raztéza, raztèg; (Weitläufigkeit) obširnost; (fub.) razsežnost.

ausdenken izmísliti; *impf.* izmíšljevati; izuméti.

ausdienen doslúžiti, izslúžiti.

ausdorren usehníti (-sáhnem), posušíti se; *impf.* usíhati.

ausdrehen izvíti (-víjem); *impf.* izvíjati; (Wäſche) ožéti (ožmèm); *impf.* ožémati.

Ausdrehſtahl *m.* votlílo. [beséda.

Ausdruck *m.* izràz, izrèk, izjáva; (Wort)

ausdrücken iztísniti, iztlačíti; *impf.* iztískati, iztlačevati; Flüſſigkeiten — izžéti (-žmèm); *impf.* izžémati, žmíkati; mit Worten — izráziti; *impf.* izraževati; ſich ſchön — lepo govoríti.

ausdrücklich izréčen; (mit Vorſatz) nalášč (nálašč).

ausdrucksvoll izrazít, izrázen.

Ausdrucksweiſe *f.* izraževánje.

ausdünſten izhlapéti, izpuhtéti, izpáriti se; *impf.* hlapéti.

ausdünſten izpáriti, izhlapíti; *impf.* páriti, puhtíti.

Ausdünſtung *f.* para, izpárica, hlap; (üble) smrad.

Ausdünſtungsſtätte *f.* izhlapíšče.

auseinander *adv.* nárazen, vsaksébi, razdvóje; zu weit — predáleč eden od drúzega.

auseinanderblaſen razpíhniti; *impf.* razpihovati; =bringen razdejáti (-dénem), razkrúšiti; =fahren razpíhniti se, razpršíti se; =fliehen razbégniti, porazbégniti; =fließen raztéči se; *impf.* raztékati se; =kehren razmésti (-métem); *impf.* razmétati; =legen razložíti, razpoložíti; *impf.* razpolágati; =rücken razmekníti (-máknem); *impf.* razmíkati; =ſchlagen razbíti (-bíjem), razstrúpiti; *impf.* razbíjati; =ſetzen razposadíti; *impf.* razposájati; ſ. erklären.

Auseinanderſetzung *f.* razložítev, razpráva; razločítev; poravnáva. [ren.

auseinanderſtieben ſ. auseinanderfah-

auseinanderziehen raztégniti; *impf.* raztegovati.

auserleſen izbrán, izbórен, izvŕstен.

auserleſen, =erkieſen, =erwählen izvóliti, izbráti (-bérem); *impf.* izbírati.

Auserwählte *m.* izvóljenec, odbránec; *f.* izvóljenka.

ausfahren *tr.* izvóziti; *impf.* izvážati; *intr.* péljati (péljem) se; (auf d. Haut ausbrechen) izpehníti (-páhnem) se, osúti (-spèm) se; *impf.* izpehovati se, osípati (-sípljem) se. [hod.

Ausfahrt *f.* izvóžnja, vožnja na izpré-

Ausfall *m.* izpád; (Abgang) nedostátek, pománjkljaj; (m. Worten) napád, ugóvor; (Reſultat) izíd; e. — machen plániti (iz trdnjáve).

ausfallen izpásti (-pádem); *impf.* izpádati; gut — posréčiti se; die Ernte iſt gut ausgefallen létina se je dobro obnésla; die Haare fallen ihm aus lasjé mu gredó z glave; alles iſt gut ausgefallen vse je šlo po sreči, vse je šlo pogodu.

ausfechten izbojevati, z mečem razlóčiti; (bei Gericht) izprávdati.

ausfertigen izgotóviti, napráviti, naredíti, napísati (-píšem); *impf.* izgotávljati, naprávljati, narejáti, napisovati; izdáti (-dám).

Ausfertigung *f.* izgotávljanje, izdávanje, naprávа; (amtl.) izpísek, izdátek, odprávek.

ausfindbar najdljìv; das iſt ſchon — to se že more najti.

ausfinden iznájti (-nájdem).

ausfindig *adv.* machen iznájti, nájti, zasledíti, zalotíti, izmísliti.

ausflicken zakŕpati, zašíti (-šíjem).

ausfliegen izletéti; *impf.* izlétati.

Ausflucht *f.* beg, utèk; (Ausrede) izgóvor, izvíněk.

Ausflug *m.* izlèt; einen — machen oditi (-ídem), odpotovati kam.

Ausflugloch *n.* letálnica.

Ausfluß *m.* izlív, iztòk, ustje.

ausfolgen izročíti; *impf.* izróčati.

ausforſchen poizvédeti (-vém), izprášati, izvédeti, izsledíti; *impf.* poizvedovati, izpraševati, izvedovati, izsledovati.

ausfragen izprášati; *impf.* izpraševati, povpraševati.

Ausfuhr *f.* izvážanje, izvòz, izvóžnja; Ausfuhr- izvózni.

ausführbar izvéděn, izpeljìv, izvršèn.

ausführen izvóziti; *impf.* izvážati; (vollbringen) izvésti (-védem), izpéljati, izvršíti; *impf.* izpeljávati, izvrševati; jemanden — koga na izpréhod péljati (péljem); Pferd — konja prevóditi; *impf.* prevájati.

ausführlich obširěn, natánčen, podróben; *adv.* natánko, obširno.

Ausführlichkeit *f.* obširnost, natánčnost, podróbnost.

Ausführung *f.* izpeljáva, izvršítev, izvrševánje, izvòd; izdélek; in — bringen izpéljati, izvršíti, izvésti (-védem).

Ausfuhrzoll *m.* izvoznína.

ausfüllen izpólniti, napólniti; *impf.* izpolnjevati; (m. Waſſer) natóčiti, nalíti (-líjem); *impf.* natákati, nalívati; (mit Erde) nasúti (-spèm, -sújem), zasúti; *impf.* nasipávati; (m. Moos) zamašíti; *impf.* zamaševati; (m. Steinen) zadélati.

Ausfüllung *f.* izpolnjevánje; natákanje, zalívek.

ausfuttern podvléči (-vléčem), podstáviti, podložíti; *impf.* podstávljati, podlágati, podkládati.

ausfüttern napásti (-pásem), nakŕmiti; zredíti; *impf.* zrějati; den Winter hindurch füttern prežíviti, preredíti; *impf.* preréjati.

Ausgabe *f.* izdávanje; izdátek, trošèk, strošèk, potrošèk, razhódek; (d. Briefe) oddája; (der Bücher) izdáva; (die Emiſſion) izdátba, izdája.

Ausgabspoſt *f.* potrošni postávek.

ausgähren dovréti, dokipéti.

Ausgährung *f.* vzkip.

Ausgang *m.* izhòd, izíd; (Folge) posléděk, naslédek; (Ende) konec; Ausgangs- izhódni.

ausgeben *tr.* izdáti (-dám), potrošíti; *impf.* izdájati, trošíti; Karten — kvarte delíti, razdelíti; *intr.* (ergiebig ſein) izdáti; (Getreide) plénjati, zaléči (-lézem).

Ausgeber *m.* izdajátelj.

ausgebildet izobražen.

Ausgebot *n.* prodája, drážba.

Ausgeburt *f.* izròd, izróděk.

Ausgediente *m.* doslúženec.

Ausgedinge *n.* izgovorjéni užítek, preživítek.

ausgehen izíti (-ídem), iti z doma; (ſpazieren gehen) iti, oditi na izpréhod; leer — ne opráviti nič; (Geld, Ware) poíti, potéči (-téčem), nestáti; *impf.* potékati, nestájati; (enden) néhati, končáti; (vom Feuer) ugásniti, dogoréti; (ſich erfüllen) izpólniti se, uresničiti se; (von Haaren) izpásti (-pádem); *impf.* izpádati; auf etwas — mériti v kaj, glédati na kaj.

ausgekerbt narézan, narezljan.

ausgelaſſen poréděn, prešérěn, razposajèn, srbòrit, razpášen, lágoděn, razuzdán.

Ausgelaſſene *m.* porédnež, razposajénec, razuzdánec.

Ausgelaſſenheit *f.* prešérnost, razposajénost, razpášnost, srborítost, razuzdánost, lágoda.

ausgelernt izučèn.

ausgemacht dognán, gotòv.

ausgenommen *adi.* izvzét; *adv.* razen, mimo tega, izvzémši.

ausgerandet izróbljen.

ausgesucht izbrán, prebrán. [grbast.
ausgewachsen dorástěl; (buckig) grbav,
ausgezeichnet izvŕstěn, izbórěn.
ausgiebig izdátěn; (Getreide) plenjàv; (Speise) téčěn, tekovít.
Ausgiebigkeit *f.* izdátnost.
ausgießen izlíti (-líjem), razlíti; *impf.* izlívati, razlívati. [gódba.
Ausgleich *m.* poravnáva, pobóta, na-
ausgleichen poravnáti; *impf.* poravnávati; poenáčiti; (die Rechnungen) pobótati, poravnáti; d. Schaden — škodo povŕniti, popráviti; *impf.* povráčati, poprávljati; (eben machen) zravnáti; sich mit jemand — pogodíti se, dogovoríti se, pobógati se; *impf.* pogájati se, dogovárjati se.
Ausgleichung *f.* zravnáva, zravnávanje, poenáčba; pogódba.
ausgleiten izpodŕkniti, izpodŕsniti, izpodletéti, spólzniti; *impf.* izpodŕkati, izpodŕsati, izpodlétati.
ausgraben izkópati (-kópljem), izgrébsti; *impf.* izkopávati, izgrébati; (in Kupfer) urézati (-rézem).
Ausgrabung *f.* izkòp; (das Ausgegrabene) izkopanína, izkopína; Ausgrabungs- izkópěn.
ausgrübeln izmísliti; *impf.* izmíšljati.
ausgurgeln izgrgráti; *impf.* grgráti.
Ausguß *m.* izlívek, odlívek.
Ausgußrinne *f.* liják.
Ausgußstätte *f.* izlivalíšče.
aushacken izsékati; Augen — očí izkljuváti (-kljújem).
aushalten *tr.* prestáti, pretrpéti, prebíti (-bóm), prenésti; *impf.* prenášati; (ernähren) prežíviti, prereditì; *intr.* obstáti (-stánem), zdržati (-žím) se; *impf.* obstájati, zdrževati se.
aushändigen izročíti, oddáti; *impf.* izróčati, oddájati.
Aushändigung *f.* izročítěv, izróčba.
Aushängebogen *m.* izvésna pola.
aushängen obésiti, razobésiti, izvésiti; *impf.* obéšati, razobéšati.
Aushängeschild *n.* izvéšek, napìs.
ausharren vztrájati, strpéti, obstáti (-stánem), zdržáti (-žím) se; *impf.* obstájati, zdrževati se. [pěn.
ausharrend vztrájěn, stanovítěn, str-
Aushau *m.* izsèk, seč (-í).
aushaubar izséčěn, izsekljìv.
Aushauch *m.* izdíh, izdíhljaj; (Athem) sapa, duh; hlap.
aushauchen díhniti, izdíhniti; *impf.* díhati, izdihovati; (die Seele) umréti; (von Pflanzen) puhtéti, izhlapévati, díšati (díšim).
aushauen izsékati; *impf.* izsekovati; m. dem Meißel — izdólbsti (-dólbem).
ausheben dvígniti, izdvígniti; *impf.* izdvígati; Thüre — vrata snéti (snámem); Soldaten — nabráti (-bérem); *impf.* nabírati.
Aushebung *f.* vojáški nabòr.
ausheden izvalíti, izléči (-lézem); *fig.* izmísliti.
ausheilen *tr.* zacéliti, ozdráviti; *intr.* (gesund werden) ozdravéti.
ausheitern *tr.* (das Gemüth) razveseliti; *impf.* razveseljevati dušo, srcé; *intr.* es hat sich ausgeheitert razjasnílo se je; der Regen hat aufgehört izvedrílo se je; es heitert sich auß jasní se.
aushelfen pomóči (-rem), pripomóči; *impf.* pomágati, pripomágati komu.
Aushilfe *f.* pomóč (-i), pripomóč (-i), podpóra; Aushilfs- pomóžni, pomóčni, pripomóčni.
aushöhlen votlíti, dólbsti (dólbem), globíti; izvotlíti, izdólbsti, izglobíti.
Aushöhlung *f.* votlína, glob (-i); (Baumhöhle) dúplja, duplína, dúplo.
aushöhnen zasmehovati koga, rógati se komu.
ausholen (mit dem Arm) iztégniti, namériti; *impf.* namérjati roko; zamáhniti; (ausforschen) poizvedovati; (Reden) nazáj seči (sežem).
aushülsen lúščiti; olúščiti, izlúščiti; (Bohne) rúžiti; orúžiti; (Apfel) lúpiti; olúpiti.
aushungern izstrádati, izlákotiti; z gládom ukrotíti; ausgehungerter Mensch izstrádaněc, gladnež. [vati.
aushusten izkášljati; *impf.* izkašlje-
ausjäten izpléti (-plévem).
auskämmen česati (čésem); izčésati, počésati, razčésati.
auskehren pomésti (-métem); *impf.* pométati.
Auskehricht *n.* smet (-í); *pl.* smetí.
auskeimen izkalíti se, izcímiti se.

auskeltern izmastíti, iztísniti, izžéti (-žmèm); *impf.* iztiskovati, izžémati.

auskennen ſich uméti (-éjem, -ém), razuméti kaj, vešč biti čemu.

ausklären izčístiti; *impf.* čístiti, izčíščevati; Weizen — trébiti; otrébiti; ſ. ausheitern. [izbírati.

ausklauben izbráti (-bérem); *impf.*

ausklauberiſch izbírčen, izbirljiv.

auskleiden sleči (-čem); *impf.* sláčiti; ſich — sleči se; (mit etwas) obléči; *impf.* obláčiti.

Auskleideſtube *f.* slačílnica.

ausklopfen iztépsti (-tépem), izprašíti, iztólči; *impf.* iztépati, tolči.

ausklügeln izmísliti, izmodrovati, izvíti (-víjem) jo, iznájti (-nájdem).

auskochen *tr.* izkúhati, izvariti; *intr.* izkúhati se.

auskommen *n.* živež, kruh; mit dir iſt kein — s teboj ni živéti, izhájati.

auskommen izíti (-ídem); *impf.* izhájati; (v. Feuer) vnéti (vnámem) se; mit dem Gehalt kann er nicht — ob tej plači ne more živéti, s to plačo ne more izhájati; (mit jemdm.) izhájati; (bekannt werden) izvédeti se.

auskramen razpoložíti; *impf.* razpolágati; na ogled postáviti; *impf.* postávljati.

auskratzen izpráskati, izdrgniti.

auskriechen izlésti (-lézem); (aus d. Ei) izléči (-lézem) se.

auskühlen *tr.* ohladíti; *intr.* ſich — ohladíti se; *impf.* ohlájati se.

auskundſchaften poizvédeti (-izvém); *impf.* poizvedávati; izprášati; *impf.* izpraševati; ein Land — ogledovati.

Auskundſchafter *m.* ogledúh, ogledovávec.

Auskunft *f.* naznanílo, poročílo; (Aufklärung) pojasnílo, razbistrílo, dopóved (-i); — geben povédati (-vém), razjasníti, izporočíti, dopóved od sebe dati.

Auskunftsbogen *m.* dopovédnica, razkáznica; =bureau *n.* pisárnica za pojasníla.

auslachen smějati (-jem) se —, posmehovati se komu; zasmehovati koga.

ausladen raztovoríti, izložíti, izprázniti; *impf.* raztovárjati, izlágati, razkládati; (d. Bau) napustíti.

Ausladen *m.* izpraznjevávec, izkladáč.

Ausladung *f.* razkládba, izložítev; (d. Geſims) napùšč.

Auslage *f.* stróšek, potróšek, razhódek, izdátek; —n decken založíti stroške.

Auslagekaſten *m.* razlóžna omára, razlóga, razkládnica. [stvo.

Ausland *n.* vnánje dežéle *pl.*, inozém-

Ausländer *m.* inostránec, inozémec; —in *f.* inostránka, inozémka.

ausländiſch inostránski, inozémski, vnánji.

auslangen izhájati s čim, dosti —, dovòlj iméti (imám); zadostovati, dovòlj biti (je).

auslaſſen izpustíti; *impf.* izpúščati; Butter — razpustíti, raztopíti; *impf.* razpúščati, raztápljati; ſich über etwas — svojo misél razodéti o čem; den Zorn — jezo iztrésti nad kom, znósiti se nad kom.

Auslaſſung *f.* izpúst, izpúščanje.

Auslauf *m.* iztèk, iztòk; — d. Flotte odhòd ladjévja; (beim Bau) napùšč, pristrešek.

auslaufen iztéči (-téčem); *impf.* iztékati; (v. d. Flotte) odjádrati, odríniti, odplúti (-plóvem, -plújem), odplávati; (endigen) končáti se; *impf.* končevati se; (v. d. Zeit) potéči; *impf.* potékati.

Ausläufer *m.* tékavec, tekáč; (bei Pflanzen) pritlika, živíca; (d. Gebirge) razrástek.

Auslaut *m.* končnik.

auslauten končevati se.

ausläuten zvoníti komu; (aufhören z. läuten) odzvoníti; d. Meſſe — mašo odzvoníti; *impf.* odzvánjati.

ausleben doživéti.

auslecken polízati (-lížem), izlízati.

ausleeren izprázniti; *impf.* izpraznjevati.

auslegen izložíti, razložíti, razpoložíti; *impf.* izlágati, razpolágati; (erklären) razložíti, razjasníti, raztolmáčiti; *impf.* razlágati, razjasnjevati; (Geld) koga z denarjem založíti; *impf.* z denárjem zalágati; za koga izdáti denár; *impf.* izdájati denár.

Ausleger *m.* razlagávec, tolmáč.

Auslegung *f.* razláganje, razlága, razkládanje, razjasnítev.

ausleihen posóditi, izposóditi, razposóditi; *impf.* posójati, razposójati.

auslernen izučíti se, doučíti se.

Auslese *f.* izbòr, izbírek.

ausleſen izbráti (-bérem); *impf.* izbírati; Buch — prebráti, prečítati knjígo.

ausliefern izročíti, predáti; *impf.* izročevati, predájati.

Auslieferung *f.* izročítev, izróčba, predája.

auslöſchbar ugasljìv; (Geſchriebenes) izbrísen, izbrisljìv.

auslöſchen *tr.* ugasíti, pogasíti; *impf.* ugášati, pogášati; (Geſchriebenes) izbrísati; *impf.* izbrisovati; *intr.* ugásniti; *impf.* ugasovati.

Auslöſe- odkúpni; **=geld** *n.* odkupnína.

auslöſen izžrébati.

auslöſen odkúpiti, réšiti; *impf.* odkupovati, reševati; ſich — odkúpiti se.

Auslöſung *f.* žrébanje.

Auslöſung *f.* odkúp, rešítev.

auslüften prezráčiti, izvétriti, prevétriti; *impf.* prevetrovati.

ausmachen dokončáti, dovršíti; *impf.* dokončevati, dovrševati; (begleichen) poravnáti; *impf.* poravnávati; (betragen) znésti; *impf.* znášati; (ſchelten) oštéti (-jem) koga, ozmérjati; *impf.* oštévati, zmérjati; ausgemacht dognán, gotòv.

Ausmarſch *m.* odhòd.

ausmarſchieren odíti (-ídem), odpráviti se; *impf.* odhájati, odprávljati se.

Ausmaß *n.* méra, izméra, preméra.

ausmauern dozídati, prizídati.

ausmauſen ſich mísiti se, levíti se; omísiti se, olevíti se.

ausmeißeln izklésati (-klesám, -kléšem).

ausmergeln izmózgati.

ausmerzen iztrébiti; (aus dem Buche) izbrísati.

ausmeſſen iz-, pre-, odmériti; *impf.* iz-, pre-, odmérjati; (beſtimmen) določíti, ustanovíti; *impf.* določevati, ustanávljati.

Ausmeſſung *f.* izméra, izmérjanje.

ausmitteln izvédeti, iztekníti (-táknem), zasledíti; *impf.* izvedávati, iztíkati, zasledovati; izmériti, izračúniti.

Ausmittelung *f.* izvédba, zasledítev; izméra, izračún.

ausmünden iztékati se, iztákati se, izlívati se.

ausmuſtern prebráti (-bérem), odbráti; *impf.* pre-, odbírati; zavréči (-vržem), izmétati (-méčem).

Ausmuſterung *f.* preiskáva; izbíra; izmétanje.

ausnähen obšíti (-šíjem); *impf.* obšívati.

Ausnahme *f.* izjéma, izíměk; mit — razen, mimo, izvzémši; Ausnahms- izjemni.

ausnahmsweiſe *adv.* izímno, izjémno, izjémoma, po izímku.

Ausnahmszuſtand *m.* izjémni stan.

ausnehmen izvzéti (-vzámem), iznéti (-námem); *impf.* izvzémati, iznémati; (ausſchließen) izlóčiti, izkljúčiti; ſich — pridržati (-držím) si; ſich gut — podájati se, prilégati se, prístovati.

ausnehmend izbóren, posében.

ausnützen izkorístiti; (abnützen) izrábiti, obrábiti.

Ausnützung *f.* izkoriščevánje.

auspacken izložíti; *impf.* izlágati, izkládati.

ausparieren odbíti (-bíjem), prestréči (-strežem); *impf.* odbíjati, prestrézati.

auspeitſchen izpókati, z bičem izgnáti (-ženem).

auspfänden zarúbiti.

Auſpicium *n.* známenje; Auſpicien *pl.* okrílje; unter den Auſpicien pod pokrovíteljstvom.

ausplaudern počenčáti, izbebljáti, izblebetáti.

ausplündern opleníti, obrópati.

auspolſtern izblazíniti, oblazíniti, podložíti.

auspoſaunen raztróbiti, razvpíti (-vpíjem).

ausprägen izkováti (-kújem), vtísniti; izobráziti; ausgeprägt izrážen, vtísnjen.

auspreſſen iztláčiti, iztísniti, izžéti (-žmèm); *impf.* iztiskati, izžémati.

ausprügeln iztépsti, izpókati.

ausputzen očéditi, očístiti, osnážiti; (Licht) utrníti; *impf.* utrínjati; (ſchelten) oštéti, ozmérjati; (ſchmücken) olépšati, ozáljšati, okrásiti.

ausquartieren izséliti; *impf.* izseljevati.

ausradieren izstrgljáti, izbrísati (-bríšem).

ausraſten počíti (-číjem), počíti se; *impf.* počívati; oddehníti (-dáhnem) se.

ausräuchern pokadíti; *impf.* pokájati; (Fleiſch) prekadíti, povodíti; *impf.* prekájati.

ausraufen izpúliti, izpípati, iztŕgati, izrváti (-rújem).

ausräumen izprázniti, posprávíti; *impf.* izpraznjevati, posprávljati.

ausräuſpern ſich izhŕkati se, izkášljati se.

ausrechnen preračúniti, preštéti (-štéjem), prebrojíti; *impf.* preštévati.

ausrecken raztégniti, natégniti; *impf.* raztézati, natézati; ſich — zlékniti se; *impf.* zlécati se, izvírati se.

Ausrede *f.* izgóvor.

ausreden izgovoríti, dogovoríti; *impf.* izgovárjati; laſs mich — daj, da ti vse povém.

ausreiben izméti (-mánem), izmencáti; (Zimmer) omíti (-míjem), otréti; *impf.* otírati.

ausreichen zadostovati, dostájati; (m. etwas) izhájati, dosti iméti; ausreichend dovóljen, zadóstən.

ausreinigen ſ. reinigen.

ausreißen *tr.* izpúliti, izpípati (-pljem), izrváti (-rújem), izdréti (-dérem); *impf.* púliti, pípati, rváti, izdírati; *intr.* (entfliehen) pobégniti, zbéžati (-žím), uíti (-ídem).

Ausreißer *m.* uskòk, begún, ubéžnik, uhajávec, uhajáč.

ausreiten izjézditi, izjáhati (-jáham, -jášem).

ausreitern prerešetáti, presejáti (-séjem), občíniti, izčíniti; *impf.* občínjati.

ausrenken izvíniti, izpehníti (-páhnem). [(-rújem).

ausreuten iztrébiti, izkŕčiti, izrváti

ausrichten opráviti; *impf.* oprávljati; dognáti (-žénem), izpéljati (-péljem); *impf.* izpeljávati; (verleumden) obrekovati, oprávljati, raznášati, obírati koga; den Gruß — pozdráviti; *impf.* pozdrávljati.

ausringen *tr.* izvíniti, izpehníti (-páhnem); *impf.* izpehovati; (Wäſche) izžéti (-žmèm); *intr.* boj končáti; er hat ausgerungen prestál je, premínil je.

ausrinnen iztéči (-téčem), izcedíti se, izcurljáti; *impf.* teči iz česa, cedíti se, curljáti.

Ausritt *m.* izjézd, izjáhanje.

ausroden izrváti (-rújem), izkŕčiti.

ausrotten iztrébiti, pokončáti, uníčiti, zatréti (-tárem, -trèm); *impf.* pokončevati, zatírati.

ausrücken izíti (-ídem), izkoráčiti, vzdígniti se.

Ausruf *m.* vzklík, klic, oglàs.

ausrufen vzklíkniti, zaklícati (-čem), zavpíti (-vpíjem); (bekannt geben) oklícati, oglàsiti, razglàsiti; *impf.* oklicevati, oglášati.

Ausrufer *m.* glasnik, oklicevávec.

Ausrufspreis *m.* izklícna cena.

Ausrufungszeichen *n.* klicáj.

ausruhen počíti (-číjem); *impf.* počívati; izpočíti se.

ausrüſten oboróžiti; *impf.* oboroževati; (verſehen) prevídeti (koga s potrébnim), oskrbéti; *impf.* oskrbovati. [ma.

Ausrüſtung *f.* oboróžba, opráva, opré-

Ausrüſtungsſtation *f.* oprávna in oboróžna postája.

ausrutſchen ſ. ausgleiten.

Ausſaat *f.* sétev, sev (-í), posétev, posévek; (Getreide) seme, sémensko žito.

ausſäen sejáti (séjem); usejáti, posejáti; *impf.* posévati.

Ausſage *f.* izpóved (-i), izpovédba, povédba, izrèk; *gram.* povéd (-i), povédek; widerſprechende — govori so si navzkríž, ne ujémajo se; nach ſeiner — po njegóvih besédah.

Ausſageform *f.* način, naklòn.

ausſagen povédati (-vém), dopovédati, izréči (-réčem); *impf.* dopovedovati, práviti, govoríti, trditi; (von Zeugen) príčati, pričevati; izpríčati.

Ausſatz *m.* (Geld im Spiele) stava; (Krankheit) gobe *pl.*

ausſätzig *m.* góbavec.

ausſäubern očéditi, počéditi, osnážiti, otrébiti; *impf.* čéditi, snážiti; čístiti.

ausſaufen popíti (-píjem), izpíti, polókati; *impf.* píti, lókati.

ausſaugen iz-, posesáti, izsŕkati, izsrébati; *impf.* sesáti, srkati; *fig.* izpíti, izmólsti (-mólzem), obráti (-bérem).

ausſchaffen ſ. hinausſchaffen.

ausſchälen olúpiti, olúščiti; *impf.* lúpiti, lúščiti.

Ausſchank *m.* točnja, točárna, vinotòč, pivotòč.

ausſcharren izgrébsti (-grébem), razgrébsti, razbŕskati, razkópati (-pljem); *impf.* izgrébati, razkopávati.

ausſchauen ſ. ausſehen.

ausſcheiden *tr.* od-, izlóčiti, odbráti (-bérem), izvréči (-vŕžem), iztrébiti; *impf.* odločévati, odbírati, iztrebljevati; *intr.* (aus e. Geſellſchaft) izstópiti, odstópiti; *impf.* izstópati; durch Reitern des Getreides Ausgeſchiedenes občíněk.

Ausſcheidung *f.* odločítěv, izlóčba, izbòr, izbíra; izstòp, odstòp.

Ausſcheidungsorgan *n.* iztrébilo.

ausſchelten pokárati, oštéti, okrégati, ozmérjati; *impf.* oštévati, koríti, kárati, zmérjati, krégati, psovati (koga); hudovati se nad kom.

ausſchenken (Getränke) tóčiti; (ausgießen) izlíti (-líjem); *impf.* izlívati.

ausſchicken razposláti (-šljem); *impf.* razpošíljati.

ausſchießen *tr.* izstrelíti, strelíti; *impf.* stréljati; ſ. ausſcheiden; *intr.* (herauswachſen) pognáti (-žénem), níkniti; *impf.* pogánjati, klíti.

ausſchiffen izkŕcati, iz ladje správiti; *impf.* izkrcávati, iz ladje správljati.

ausſchirren izpréči (-prémem), razkomatáti; *impf.* izprégati.

ausſchlafen naspáti (-spím) se.

Ausſchlag *m.* premàh, omàh; (bei der Wage) pretèg; (des Pendels) zamàh; (Krankheit) prišč, opríšč, izpuščáj, priščáj, opáhki *pl.*, izpáhki *pl.*; srab, opŕh; den — bekommen spúhniti se, opríščiti se, osúti (-spèm) se; *impf.* izpehovati se, osípati (-sípam, -sípljem) se; den — geben odločíti; *impf.* odločevati.

ausſchlagen *tr.* izbíti (-bíjem); *impf.* izbíjati; (das Anbot) odbíti, zavréči (-vŕžem), odklóniti; *impf.* odbíjati, zametovati, odklánjati; (die Erbſchaft) zavŕniti; (Getreide) plévšati, mlátiti; oplévšati, omlátiti; mit etwas — obložíti, obíti (-bíjem); *impf.* oblágati, obíjati; (d. Getreide ausfachen) páhati; *intr.* (v. Pferden) rítniti, brcniti, cébniti; *impf.* rítati, brcati, cebáti; (von d. Wage) omáhniti, premáhniti, nágniti se; *impf.* omahovati, nagíbati (-bljem) se; (von Pflanzen) gnáti (žénem), pogánjati, klíti (klíjem), kalíti; pognáti (kal); (umſchlagen) prevréči se.

ausſchlaggebend odlóčen, odločílen.

ausſchließen izlóčiti, izóbčiti, izključíti, izkléniti; *impf.* izločevati, izobčevati.

ausſchließlich *adi.* izločljiv, izključílen; *adv.* izključno, samó, edíno.

Ausſchließung *f.* izključba, izlóčba, izločítěv, izklenítěv.

ausſchlummern naspáti (-spím) se, nadrémati (-drémljem) se.

ausſchlüpfen izlésti (-lézem), smúkniti iz česa; (aus d. Ei) izléči (-lézem) se.

ausſchlürfen po-, izsŕkati, posrébati (-srébljem), izsrébati, polókati (-lókam, -lóčem); *impf.* sŕkati, srébati, lókati.

Ausſchluß *m.* izklèp, izključba, izjéma, izímek; mit — razen, izjémši, izvzémši.

ausſchmähen oštéti (-štéjem), ozmérjati, obráti (-bérem); *impf.* oštévati, obírati.

ausſchmelzen raztopíti, razpustíti; *impf.* raztápljati, razpúščati.

ausſchmücken lepotíti, lépšati, krasotíti, záljšati; olépšati, ozáljšati.

ausſchnaufen odsópsti (-sópem), odsopíhati si.

ausſchneiden izrézati (-rézem), izkrojíti; *impf.* izrezovati. [vati.

ausſchneuzen usékniti; *impf.* usekovati

Ausſchnitt *m.* izrèz, izréza; (das Ausgeſchnittene) izrézek; (Sector) izsèk.

ausſchnitzeln rezljáti, škrcljáti; *pf.* izrezljáti, izškrcljáti.

ausſchnüren odpéti (-pnèm); *impf.* odpénjati.

ausſchöpfen izčrépati (-pam, -pljem), počrépati, izpláti (-póljem), pozajéti (-zájmem, -zajámem); *impf.* izčrepávati, pozajémati.

Ausſchößling *m.* mladíka, odráslek.

ausſchreiben razpísati (-píšem); *impf.* razpisovati; (aus einem Buche) izpísati; *impf.* izpisovati; (abſchreiben) prepísati; Steuern — davèk razpísati, naložíti; (zu Ende ſchreiben) izpísati; *impf.* izpisovati.

Ausſchreibung *f.* razpìs, izpìs.

ausſchreien razvpíti (-vpíjem), razkríčati (-čim), raztróbiti; ausgeſchrien razvpít.

Ausſchreitung *f.* prestópẽk, izgrèd.

ausſchroten drobíti; razdrobíti; (das Fleiſch) sékati.

Ausſchuſs *m.* strel, izstrèl; (das Vorzügliche) izbòr, cvet, jedro; (d. Schlechte) odbírẽk, izbírẽk, izvržẽk, izmèt, zaméčẽk; (die Verſammlung) odbòr; Ausſchuſs- odbórov.

Ausſchuſsmitglied *n.* odbórnik.

Ausſchuſsware *f.* odbírki *pl.*

ausſchütten izlíti (-líjem); *impf.* izlívati; (Körner) izsúti (-spèm, -súјem), razsúti; *impf.* razsípati; (Herz) odkríti (-kríjem); *impf.* odkrívati.

ausſchwatzen izblékniti, izblebetáti (-tám, -blebẽčem), počenčáti.

ausſchweifen zakróžiti, zaokróžiti, okróžiti, zaslóčiti; (Glas) izplákniti; *impf.* izplakovati; ausgeſchweift slok, zaokróžen.

ausſchweifend razpášẽn, samopášẽn, razuzdán; nasládẽn.

Ausſchweifende *m.* samopášnik, razuzdánẽc; *f.* samopášnica, razuzdánka.

Ausſchweifung *f.* samopášnost, razuzdánost; (in der Rede) ovínẽk.

ausſchweißen izvaríti (železo).

ausſchwemmen izplákniti, izplavíti; *impf.* izplakovati, izpírati.

ausſchwingen izvéjati (-véjem), prevéjati, izpláti (-póljem); veti (vejem), véjati, plati; (Wäſche) trépati (-pljem), trepáti (-pám), trépkati; otrépati, iztrépati.

ausſchwitzen izpotíti, izznojíti.

Ausſehen *n.* poglèd; vídez, vid; podóba, obráz; ſein — verräth vidi se mu na obrázu.

ausſehen *tr.* glédati, vídeti; preglédati, doglédati, dozréti; *impf.* dozírati, pregledovati; (auserſehen) izbráti (-bérem); *intr.* vídeti se, kázati (kážem) se; es ſieht darnach aus podóba je, kaže se, da; du ſiehſt geſund aus zdrav si vídeti; wie ſieht es aus? kako je?

ausſein zúnaj —, vnè biti (sem), z doma biti, ne biti domá; (zu Ende ſein) konẽc biti česa; es iſt aus mit ihm po njem je.

außen *adv.* zúnaj, vnè; von außen odzúnaj; nach außen navzvèn; *adi.* vnánji, zunánji.

ausſenden poslàti (pòšljem), razposlàti, odpráviti; *impf.* razpošíljati, odprávljati.

Außending *n.* vnánja reč (-í), vnánjost, vnánjščina.

Ausſendling *m.* odposlánẽc.

Außenſeite *f.* vnánja strán (-í), lice.

Außenwelt *f.* vnánji svet.

Außenwerke *pl.* vnánji okópi, prednje gradbe *pl.*

außer *praep.* razen, izvùn, mimo; (ohne) brez; außeracht laſſen vnemar pustíti, zanemáriti; *impf.* vnemar púščati, zanemárjati; — Kraft ſetzen razveljáviti, ob veljávo dejáti (dénem).

außeramtlich neuráden, neslúžben.

außerdem *adv.* vrh tega, mimo tega, šè, še tudi.

Äußere *n.* vnánjost, vnánjščina.

äußere *adi.* vnánji, zunánji.

außereheliche nezakónski.

außergerichtlich izvunsódẽn.

außergewöhnlich nenaváden, izréden, neobíčẽn.

außerhalb *adv.* zúnaj, vnè.

äußerlich *adi.* vnánji, zunánji; *adv.* zúnaj, po vnánjem.

Äußerlichkeit *f.* vnánjost, zunánjščina.

äußern izréči (-réčem), izústiti, povédati (-vém), razodéti (-dénem), izjáviti, na znanje dati; pokázati (-žem); *impf.* izrekovati, razodévati, na znanje dajáti, pokazovati.

außerordentlich *adi.* izréden, nenaváden, posében; *adv.* izrédno, nenavádno, posébno, močno, jako.

äußerſt *adi.* skrajẽn, najskrájnji, najvéči, najhújši; *adv.* silo, silno, zelo, rámeno, neizmérno, strašno.

Äußerung *f.* izrèk, izjáva, izrecílo, naznanílo, beséde *pl.*

außerweſentlich nebístven.

ausſetzen *tr.* izstáviti, izpostáviti, razpostáviti; *impf.* izpostávljati ɔc.; Friſt, Preis — odlóčiti, dolóčiti, ustanovíti; *impf.* od-, določevati, ustanávljati; (aufſchieben) odložíti; *impf.* odlágati, odlášati, odkládati; ein Kind — izpostáviti, izpoložíti; *impf.* izpostávljati; Wachen — razpostáviti; *impf.* razpostávljati; Fehler — očítati, izpočítati; (in der Buchdruckerei) sestáviti, zložíti; der Gefahr ſich — v nevárnost se

stáviti; der Gefahr jmdn. — v nevárnost pehníti (páhnem); *intr.* (aufhören) pre-, po-, odjénjati, odnéhati, odléči (-lézem), popustíti; *impf.* prejenjevati, odlégati, popúščati; (im Reden) premólkniti, umólkniti.

Aussicht *f.* razglèd, vid, ozír; (Hoffnung) up, nada; in — stellen obétati; obljúbiti; in — stehen na doglédu biti.

aussingen izpéti (-pójem); *impf.* izpévati.

aussinnen ſ. ausdenken.

aussöhnbar správen, spravljiv.

aussöhnen správiti, pomíriti, upokojíti, utéšiti; *impf.* správljati.

Aussöhnung *f.* správa.

aussondern izlóčiti, odlóčiti, odbráti (-bérem), razdrúžiti; *impf.* izločevati, odbírati, razdruževati.

ausspähen izpáziti; *impf.* izpazovati, ogledovati, ogleduhovati.

ausspannen razpéti (-pnèm), raztégniti; *impf.* razpénjati, raztegovati; ein Tuch — razgrníti, razprostréti, prostréti; *impf.* razgrínjati, razprostírati; Pferde — izpréči (-prézem), razpréči; *impf.* iz-, razprégati.

ausspeien pljúniti, izpljúniti; *impf.* pljuváti (pljújem); (v. Vulcan) brúhati, bljuváti (bljújem), métati (méčem) iz sebe; brúhniti, izbrúhniti, izbljuváti, izmétati.

ausspenden déliti; podelíti, razdelíti, podaríti, razdáti, porazdáti; *impf.* podeljevati, razdájati.

Ausspender *m.* delítelj.

Ausspendung *f.* delítěv, razdelítěv, podelítěv, podarítěv.

aussperren razpréti (-prèm), raztégniti; *impf.* razpírati, raztézati, raztegovati; Füße — (noge) razkobáliti, razkoráčiti se.

ausspielen izigráti, doigráti.

ausspinnen izprésti (-prédem), doprésti; eine Sache — razprésti, razsnováti (-snújem).

ausspotten zasmehovati koga, posmehovati se komu, rógati se komu, bebca délati iz koga.

Aussprache *f.* izréka, izgovárjanje, izgóvor kake besède.

aussprechbar izrekljiv, izréčen.

aussprechen izréči (-réčem), izgovoríti; *impf.* izrekovati, izgovárjati; ſich — svoje misli razodéti (-dénem), *impf.* razodévati.

aussprei̇zen razpréti (-prèm), razpéti (-pnèm); razprójiti; *impf.* razpírati, razpénjati; Füße — razkoráčiti se, razkobáliti (noge), v kobálj sésti (sédem); *impf.* razkobaljevati, v kobálj sédati.

aussprengen izkŕhniti, odkrúšiti, izbíti (-bíjem); *impf.* odkruševati, izbijati; Waſſer — kropíti, škropíti; ein Gerücht — raztrósiti, raznésti; *impf.* raztrôšati, raznášati.

ausspritzen brízgniti, dŕskniti, síkniti, pŕsniti, štŕkniti; *impf.* brízgati, dŕskati, síkati, pŕskati, štŕkati.

Ausspruch *m.* izrèk, rèk; (Urtheil) razsódba; — thun izréči (-réčem); *impf.* izrekovati.

ausspülen izplákniti, oplákniti, poplákniti; *impf.* izplakovati; Uſer — izpodpráti (-pérem), izpodnésti, izpodríti (-ríjem); *impf.* izpodpírati, izpodnášati, izpodrívati.

ausspüren izsledíti, zasledíti, iztekníti (-táknem), ovóhati; *impf.* izsledovati, zasledovati.

ausſtaffieren opremíti; ozáljšati.

Ausſtand *m.* zastánèk, zaostánèk, zastalína; (d. Arbeiter) popúst dela.

ausſtändig zastàl, zaostàl, neizpláčan.

ausſtatten opráviti, opremíti, oskrbéti; *impf.* oskrbovati; (ſchmücken) olépšati, ozáljšati; *impf.* ozaljševati.

Ausſtattung *f.* opráva, opréma, bala.

ausſtäuben izprašiti.

ausſtechen izdréti (-dérem), iztekníti (-táknem), izbósti (-bódem); *impf.* izdírati, iztíkati; mit dem Schnabel — izkljuváti (-kljújem); *fig.* izpodríniti; *impf.* izpodrívati.

ausſtecken (Lager) raz-, porazteknîti (-táknem); *impf.* raztíkati; (Grenze) zaznámiti mejo, zamejníčiti.

ausſtehen prestáti (-stojím), prebíti (-bóm), pretrpéti; *impf.* prestájati, pretrpévati; (a. d. Amte) stópiti (iz službe); er kann ihn nicht — ne mara ga; —de Forderung nepopláčana terjátěv.

ausſtellen razstáviti, razpostáviti, na oglèd postáviti, izložíti, razpoložíti;

impf. razstávljati, razpolágati ꝛc.; eine Urkunde — spísati (spíšem), izdélati, napráviti, dati od sebe list, pismo; *impf.* spisovati, naprávljati; (Wechſel) menico izdáti; *impf.* izdájati; (rügen) grájati, očítati, obírati.

Ausſteller *m.* razstávnik, izložník; izdátnik, izdátelj, izdajátelj (menice).

Ausſtellung *f.* razstáva, izlóžba; izdáva, napráva; (Rüge) graja, očítanje.

Ausſtellungsgegenſtand *m.* razstávek.

Ausſtellungsplatz *m.* razstavíšče.

Ausſtellungsſaal *m.* razstávnica.

ausſterben izmréti (-mŕjem), zamréti, pomréti; *impf.* iz-, za-, pomírati.

Ausſteuer *f.* dota, opréma.

ausſtöbern pretekníti (-táknem), iztekníti; *impf.* pretikovati; (weidmänn.) zasledíti, osledíti.

ausſtochern bezáti, becáti; izbezáti; (Zähne) trébiti; iztrébiti.

ausſtopfen nagátiti (meh), napážiti; napháti, podmašíti; *impf.* naphávati, podmaševati.

ausſtoßen súniti, izpehníti (-páhnem), izríniti, izbíti (-bíjem); *impf.* izrívati, izpehovati, izbíjati; (ausſchließen) izključíti, izóbčiti; Seufzer — vzdíhniti; *impf.* vzdihovati; Laut — zíniti, žúgniti, kŕkniti; Schrei — vzklíkniti, zavpíti (-vpíjem).

ausſtrahlen izžaríti; *impf.* izžarjevati.

Ausſtrahlung *f.* žarjénje, žarítev.

Ausſtrahlungsvermögen *n.* žarljívost.

ausſtrecken iztégniti; *impf.* iztégati, iztegovati; (auseinander) raztégniti, razpréti (-prèm); *impf.* raztézati, razpírati; die Zunge — pomolíti; *impf.* pomáljati; ſich — zlékniti se, *impf.* zlécati se; iztégniti se, *impf.* iztegovati se.

ausſtreichen izgláditi; prečŕtati, izbrísati (-bríšem).

ausſtreuen trósiti; raztrósiti; (Gerüchte) raznášati.

ausſtrömen izlíti (-líjem) se; *impf.* izlívati se.

ausſtudieren izmísliti; *impf.* izmišljevati; izučíti se, izšólati se, dovršíti nauke.

ausſtürzen izvŕniti; *impf.* izvrǎčati; Glas — na dúšek izpíti (-pijem), lúkniti.

ausſuchen izbráti (-bérem), odbráti; *impf.* izbírati.

austanzen doplésati (-plésem), izrá-

Austauſch *m.* zamenjáva, zaména, izména, premenjáva, menjátev.

austauſchen zameníti, premeníti, izmeníti, zaménjati; *impf.* zamenjávati, premínjati; Gedanken — méniti se, poménkovati se, prióbčiti misli.

Auſter *f.* óstriga.

Auſterbank *f.* ostrižíšče.

Auſterfänger *m.* óstrigar.

Auſtermuſchel *f.* óstrižnica.

austheilen delíti; razdelíti, porazdelíti, razdáti; *impf.* razdeljevati, razdávati.

Austheilung *f.* delítev, razdelítev.

austilgen iztrébiti, izkoréniti, pokončáti.

austoben izdivjáti, nadivjáti se; *fig.* poléči (-léžem) se, utíhniti, utéšiti se.

Austrag *m.* poravnáva, razsódek, rešítev.

austragen poravnáti, v red správiti; *impf.* správljati; Streit — prepír dognáti (-žénem), pravdo razsóditi, odlóčiti; (Briefe) poraznésti (-nésem), poraznósiti, porazdáti; *impf.* raznášati, poraznášati, razdávati; (hinaustragen) iznésti; *impf.* iznášati.

austragung *f.* poravnáva, rešítev, do-

austreiben izgnáti (-žénem), izpodíti, iztírati, izpókati; *impf.* izgánjati; (das Vieh) gnati (ženem); pognáti; *impf.* pogánjati.

austreten *tr.* pohóditi, razhóditi, izteptáti; krumm — švedráti; pošvedráti; (Getreide) meti (manem), vršiti, teptáti; izméti, ométi, izteptáti, ovršíti; (Trauben) mastíti, mozgáti, mečkáti, tláčiti; izmastíti, izmečkáti, iztláčiti; *intr.* (gehen) stópati, korákati, rézati (rézem) jo; (aus dem Amte) stópiti (iz službe), izstópiti; (vom Waſſer) razlíti (-líjem) se, čez bregove stópiti, udáriti; das Austreten (des Getreides) metév, vršítev, mev (-í).

austrinken izpíti (-píjem), lúkniti; *impf.* lúkati.

Austritt *m.* izstòp, odstòp; (d. Ware)

austrocknen posušíti, osušíti; *impf.* sušíti; (trocken werden) posušíti se, usehníti (-sáhnem); *impf.* usíhati.

ausüben délati, opráviljati, oskrbovati, vršíti, izvrševati; poslovati s čim, báviti se s čim, pečáti se s čim, ukvárjati se s čim; Rache — maščevati se; izmaščevati se; Gewalt — silo délati; den Landbau — kmétovati; Heilkunſt — zdráviti, ozdrávljati; ſein Recht — užívati, rábiti svojo pravíco, držati (držím) se svoje pravíce.

ausübend izvršujóč, poslujóč.

Ausübung *f.* vršítêv, vršba, izvrševánje, oskrbovánje, opráviljanje.

Ausverkauf *m.* razprodája.

ausverkaufen razprodáti; *impf.* razprodájati.

auswachſen zrásti (zrástem); *impf.* zráščati; (herauswachſen) izrásti; (das Wachsthum vollenden) dorásti; *impf.* doráščati; ſ. ausgewachſen.

Auswahl *f.* izbòr, izvólja, izbér (-i), izbíranje, izbíra; nach — izbéroma.

auswählen izbráti (-bérem), izvóliti; *impf.* izbírati.

Auswanderer *m.* izselník, izséljeněc.

auswandern izséliti se, preséliti se (v kako vnanjo dežélo); *impf.* izseljevati se, preseljevati se. [ljénje.

Auswanderung *f.* selítêv, izselítêv, se-

auswärtig *adi.* vnánji, zunánji, stránski, inostràn; *adv.* zúnaj, vnè, na tujem.

Auswärtige *m.* inostránec, vnánjec.

Auswärtsdreher *m.* (Mušk.) izvračávka.

auswaſchen izpráti (-pérem), opráti; *impf.* izpírati; Glas — oplákniti; *impf.* oplakovati.

auswäſſern izmóčiti, namóčiti; *impf.* izmákati.

auswechſeln izmeníti, premeníti, zameníti, zaménjati; *impf.* izmenjevati, zamenjevati.

Auswechslung *f.* izmenjáva, izména, zaména, zamenjáva.

Ausweg *m.* izhòd, izbég; (Ausflucht) izgóvor, ovíněk, izbéga.

ausweichen *tr.* (weich machen) mečiti, mehčáti; omečíti, omehčáti; *impf.* omečevati, omehčevati; *intr.* (weich werden) mečiti se, medíti se; omečíti se, omehčáti se; (aus dem Wege gehen) ogníti (ógnem) se, izogníti se, uklóniti se, umekníti (-máknem) se; *impf.* ogíbati (-bljem) se, izogíbati se, uklánjati se, umíkati se; ausweichend ogíběn, ogibljìv, izogíběn.

Ausweichſignal *n.* známenje izogíba.

ausweihen posvetíti; *impf.* posvečevati; der Ausgeweihte posvečénec.

ausweinen izjókati (-jókam, -jóčem) se, naplákati (-plákam, -pláčem) se.

Ausweis *m.* izkàz; (Zeugnis) izpričeválo; (Verzeichnis) kazálo, popìs.

ausweiſen izkázati (-kážem); aus d. Lande — izgnáti (-ženem), pregnáti; *impf.* izgánjati; ſich — izpríčati se, izkázati se; *impf.* izpričevati se, izkazovati se; ausgewieſen izgnán; der Ausgewieſene izgnánec, pregnánec.

ausweislos brez izkáza, — izpričevala.

Ausweiſung *f.* izgòn.

auswendig *adv.* zúnaj, vnè; *adi.* vnánji; — kennen na pamet znati, iz glave znati, naizúst znati.

auswerfen izmétati (-méčem), izvréči (-vŕžem), izbrúhniti, izbrúhati; *impf.* izmetávati; (Blut) pljuváti (pljújem), bljuváti (bljújem); izbljuváti; (beſtimmen) odmériti, odlóčiti, ugániti, ustanovíti; *impf.* odmérjati, odločevati; (Dünger) kídati; izkídati; ausgeworfene Bezahlung ugánjena plača.

auswetzen izbrúsiti, izdŕgniti, izostríti; *impf.* brúsiti, ostríti, dŕgniti; ſich — izlízati (-lížem) se, ogúliti se.

auswinden (Getreide) véjati, veti (vejem); izvéjati; (Wäſche) ožéti (-žmèm), izžéti; *impf.* ožémati, izžémati.

auswirken opráviti, dognáti (-ženem), izmóči (-mórem); storíti; (Teig) gnesti (gnetem); ugnésti; *impf.* ugnétati.

auswiſchen izbrísati (-brišem); *impf.* izbrisovati.

auswittern *tr.* (ausſpüren) izvóhati, zasledíti; prevétriti; *intr.* izvétriti se; es hat ausgewittert izgrmélo (se) je.

auswölben oblókati; izoblókati.

Auswuchs *m.* izrástek, izráslek; (Mark im Holze) svrž (-í); (Höcker) grba; (Fehler) hiba; (Knochen) morska kost (-í).

Auswurf *m.* izmèt, izméček, izvŕžek; (Speichel) pljuněc, pljunék, hrakélj, hrkélj; (der Menſchheit) smet (-í), izvŕžek, zavŕženec.

auswurzeln izkoréniti, izkoreníniti, izrváti (-rújem); *impf.* izkorenjevati.

auswüthen izdivjáti, nabesnéti se; umíriti se, poléči (-léžem) se, uléči se (vihár).

auszacken izzóbčati, ozóbčati, nazóbčati, narezljáti.

auszahlen izpláčati, popláčati; *impf.* izplačevati.

auszählen štéti (-jem), števíliti, brojíti; preštéti, seštéti, izbrojíti; *impf.* preštévati.

Auszahlung *f.* izpláča, po-, izplačílo.

auszanken oštéti (-štéjem), izkárati; *impf.* oštévati; napríčkati se, nakárati se.

auszehren *tr.* sušíti, hújšati; *intr.* hírati, hújšati, sehníti (sáhnem).

auszehrend jétičěn, hírav.

Auszehrung *f.* sušíca, jétika.

auszeichnen *tr.* zaznámovati, zaznámiti, zaznáčiti, zabeléžiti; jemanden — odlikováti; poslavíti; *intr.* sich — izkázati (-kážem) se, poslavíti se; *impf.* izkazovati se, odlikovati se.

Auszeichnung *f.* odlíka, odlikovánje, poslavítěv; (Zeichen) odlikoválo.

ausziehen *tr.* izvléči (-vléčem), potégniti, izdréti (-dérem); *impf.* potegovati, izdírati; (Kleid) sléči; *impf.* sláčiti; (Schuhe) sezúti (-zújem); *impf.* sezúvati; (schriftl.) izpísati (-píšem), posnéti (-snámem); *impf.* izpisovati, posnémati; (Wurzel) korén potézati; (berauben) odréti (-dérem); *impf.* odírati; ausgezogenes Rohr rísanica; ausgezogenes Kleid sleka; *intr.* (aus einem Orte ziehen) preséliti se, stanovánje premeníti; *impf.* séliti se, preseljevati se.

Ausziehzeit *f.* selílni čas.

auszieren s. ausschmücken.

auszischen síkati, psíkati; izsíkati.

Auszug *m.* potèg; (Abzug) odhòd; (Extract) izvléčěk, izvòd, izvárěk; (schriftl.) izpísěk, posnétěk; (Inhalt) vsebína; (Aufzug) izprevòd; (Übersiedelung) selítěv, preselítěv; (Mehl) cvetna moka.

Auszügler *m.* kótar, zakótnik; —in *f.* kótarka, zakótnica.

Auszugsbataillon *n.* odhódni bataljón.

Auszugsleistung *f.* dajátěv izgovorjénega užítka, zakótniški užítěk. [ku.

auszugsweise *adv.* nakrátko, v posnét-

auszupfen izpúkniti, izpúkati, izpúliti, popípati; *impf.* púkati (púkam, púčem), púliti, pípati (pípljem).

Authenticität *f.* pravótnost, pravost.

authentisch pravótěn, prístěn, právi; vérověn.

Autodidakt *m.* samoùk.

autodidaktisch samoúčěn. [sánje.

Autograph *n.* svojepìs, svojeróčno pi-

Autokrat *m.* samodŕžěc, samovladár; =**kratie** *f.* samovláda, samovladárstvo.

autokratisch samodŕžěn, samovláděn.

Automat *m.* samogìb, avtomát.

automatisch samogíběn. [ski.

autonom samouprávěn, samozakón-

Autonomie *f.* samoupráva, —zakónje.

Autopsie *f.* samovìd, samoglédstvo.

Autor *m.* pisátelj, spisovátelj, pisěc; skladátelj.

autorisieren pooblastíti; potŕditi; *impf.* potrjevati.

Autorität *f.* veljáva, veljávnost, uglèd, zakoníta oblást; (Behörde) oblástvo.

Autorschaft *f.* avtorstvo.

auweh! *interi.* jòj! o jòj! gorjé!

Auxiliar- pomóžni, pomóčni.

Avancement *n.* povíšba, poviševánje, napredovánje.

avancieren pomekníti (-máknem) se napréj; *impf.* pomíkati se naprej, na višjo stopnjo; povíšan biti v službi.

Avantgarde *f.* prednja vojska, prednja straža.

Ave-Maria! Češčéna si Marija.

Avers *m.* lična stran (-í), prednja stran, lice.

Aversion *f.* odpòr; ogába, odúra.

avisieren glas dati komu, priznániti, navestíti, poročíti; *impf.* priznánjati, poróčati.

Aviso *n.* obvestílo, priznanílo, glas; =**brief** *m.* priznanílnica, objávnica.

a vista (Wechsel) meníca na vid.

Axiom *n.* samoístina, samonasébna resníca, aksijóm.

Axt *f.* sekíra; *dem.* sekírica, topor; (Zimmerhacke) robílnica; (breite) bradlja; (Fällaxt) dreváča, bezjáča, balta.

Axthelm *m.* uhó (ušésa).

Axtstiel *m.* toporíšče, sekiríšče.

Azur *m.* lazur.

azurblau lazurěn, višnjev, sinji.

B.

Bachant *m.* bakhant.

Bach *m.* potok; *dem.* potóčič, potóček; Bach- potóčni.

Bachampfer *m. (Rumex aquaticus)* povódna kislica.

Bachamſel *f.* povódni kos.

Bachanwohner *m.* potóčnik, potočàn, potókar.

Bachbinſe *f.* bíček, sítovec, srpica.

Bache *f.* divja svinja, divja prasica.

Bacher *m.* divji praséc, divji prašič.

Bachforelle *f.* potóčna postŕv (-i).

Bachholunder *m.* kalína.

Bachhund *m.* vidrar, vidrolóvski pès.

bachreich potóčnat.

Bachrinne *f.* potóčna strúga, potóčina.

Bachſtelze *f.* pastiríca, tresorépka.

Bachthal *n.* popotóčje.

Bachwaſſer *n.* potóčnica.

Bachweide *f.* iva, rakíta.

bachweiden ívov, rakítov.

Bachweidenholz *n.* ívovina, ígovina, rakítovina.

Bacillen *pl.* bacíli.

Backbord *n.* leva stran (-í) na ladji.

Backe *f.*, **Backen** *m.* lice; Kinnbacken čeljúst (-i); Backen- líčni; die Backen voll nehmen ústiti se, báhati se.

backen peči (pečem), speči; (im Fett) cvréti (cvrèm), prážiti; ocvréti, oprážiti.

Backenbart *m.* zalízci *pl.*

Backenbein *n.* líčnica, podóčnica.

Backenknochen *m.* ſ. Backenbein.

Backenſtreich *m.* zaúšnica, klapoúšnica, brljúzga, klofúta; einen — geben klofútniti, pljúskniti; *impf.* klofutáti, pljúskati; brljúzniti, udáriti po obrázu.

Backenzahn *m.* kóčnjak, kotnják, kóčnik.

Bäcker *m.* pek, pekár; Bäcker- pékovski, pekárski.

Bäckerei *f.*, **Bäckerhandwerk** *n.* pekárstvo; — betreiben pekáriti.

Bäckerin *f.* pékovka, pekárica.

Bäckerladen *m.* pekárnica.

Bäckermeiſter *m.* pekárski mójstĕr.

Bäckerzunft *f.* pékovski ceh, pékovska družba.

Backfiſch *m.* ocvŕta riba; *fig.* nedoráslo deklè.

Backhaus *n.* pečnica.

backig (mit Backen verſehen) licast; (in Zuſammenſetz.) -líčen; z. B.: rothbackig rdečelíčen.

Backkorb *m.* slámnica, slamnjáča.

Backofen *m.* peč (-í), pečnica.

Backpfanne *f.* pónĕv (-e) za pečénje, ponĕv za cvrénje.

Backſchaufel *f.* lopár.

Backtrog *m.* nečké (-čák), ničke, kadúnje *pl.*, koríto.

Backwerk *n.* pecívo.

Bad *n.* kópel (kopéli); (das mineral. warme —) toplice *pl.*; Dampf— parna kópel; Schweiß— suha kópel; Badekopélni, kopélski, toplíški.

Badeanſtalt *f.* kópel (-éli), kopalíšče.

Badegaſt *m.* topličar.

Badehaus *n.* ſ. Badeanſtalt.

baden kópati (kópljem); s-, okópati; ſich — kópati se; skópati se; er badete ſich in Thränen solze so ga oblivále.

Badeort, Badeplatz *m.* kopalíšče.

Badeſchwamm *m.* spužva, morska goba.

Badewanne *f.* kopánja, banja. [ba.

Badezimmer *n.* kopálnica, kopálna so-

Bagage *f.* prtljága, potna roba; prátež (-i); (Geſindel) drhál (-i), sódrga, izmèt.

Bagatelle *f.* malótna stvar (-í), malenkóst.

baggern jarke trébiti, — globíti.

bähen pŕžiti, páriti; opŕžiti, opáriti; ogréti; *impf.* ogrévati; (Holz) páliti, smodíti.

Bähmittel *n.* ogreválo.

Bahn *f.* pot, tir; (Eiſenbahn) želézna cesta, železnica; (Fahrbahn der Straße) cestíšče; (Schneebahn) gaz (-í); die — brechen im Schnee gáziti; pregáziti, gaz narediti.

Bahnbeamter *m.* železniški urádnik.

Bahnbetrieb *m.* železniški obrát.

bahnen (gangbar machen) ugládити, uhóditi; *impf.* uglájati; einen Weg, eine Straße — pot, cesto délati, krčiti si; narediti, izkrčiti si, pretíriti; ſich

den Weg zu einem Amte — odpréti si pot do službe.

Bahnhof *m.* kolodvòr.

Bahnwächter *m.* železniški čuvàj.

Bahre *f.* mrtváški oděr, skolke *pl.*; (Tragbahre) nosíla *pl.*, pare *pl.*

Bahrtuch *n.* mrtváški prt, mrtváško pregrinjálo.

Bai *f.* zatòk.

Bajazzo *m.* bajác, glumáč, pavlíha.

Bajonnett *n.* bajonét.

Bakel *m.* učíteljeva pálica, — šiba.

Balance *f.* ravnotéžje, ravnovísje.

balancieren držáti se v ravnotéžju, balansírati.

bald *adv.* kmalu, skoraj; v kratkem; zu — preskóro; — hier, — dort zdaj tù, zdaj tàm.

Baldachin *m.* nebó, baldahín.

baldig skórajšnji, bŕz. [bŕže.

baldigſt *adv.* prav kmalu, prècej, nàj-

baldmöglichſt *adv.* bŕž ko bo mogóče.

Baldrian *m.* *(Valeriana larusta)* motovílec; *(Valeriana celtica)* špajka.

Balg *m.* koža, meh; *dem.* mešíček; (Schlangenbalg) lev, kačji lilek.

balgen ſich tŕgati, tépsti (tépem), boríti se, métati, pípati, púliti se, rváti (rújem) se.

Balger *m.* rvávec, pretepávec, rváč, tepún. [tánje.

Balgerei *f.* pretèp, tepèž, rvánje, me-

Balgfrucht *f.* mešíček, mošnjica.

Balken *m.* bruno; (Trambalken) tram, gréda; (a. d. Wage) grédeljnica, prečka; (a. Pflug) grédelj; (unbehauen) hlod.

Balkenwerk *n.* grédje, tramóvje, brúnovje. [*pl.*

Balkon *m.* mostovž, balkón, pomóli

Ball *m.* óblo, óblica, krogla; (Spiel—) žoga, mečka; *dem.* žógica; (Schnee—) kepa; *dem.* képica; (Tanzfeſt) ples, raj.

Ballade *f.* balláda.

Ballaſt *m.* težína, podtežílo, pritéžje; (das Schlechte) irvržek, izméček.

Balleiſen *n.* jerán.

Ballen *m.* gruda, gruča, kepa; (Hand—) peščáj; (Bündel) bútara, cula, bala.

ballen (die Hand) pestíti, stískati; der Schnee ballt ſich sneg se sprijéma, — se kopíči; die geballte Hand pestnica.

Ballett *n.* gledíščni ples, balét.

ballförmig óblast, oblíčast, žógast, képast.

Ballgaſt *m.* plesávec.

ballhornifieren potvoríti, izkazíti, spakedráti, spáčiti.

Ballkleid *n.* oblačílo za ples, plesno oblačílo.

Ballon *m.* zrakoplàv, balón.

Ballotage *f.* glasovánje s króglicami.

Ballſpiel *n.* žóganje.

Ballſpieler *m.* žógavec.

Balſam *m.* drago mazílo, dragomást (-i), balzam; *fig.* hladílo, utéha, tešílo.

balſamieren mazíliti, balzamovati.

balſamiſch bálzamov; blagodíšeč, blagovonjàv.

Balz *f.* rastítev, ráščenje, parjénje; auf die — gehen iti (idem, grem) divjih petelínov stréljat.

balzen rástiti se, páriti se; (b. Auerhahn) peti (pojem); (b. Birkhahn) krúliti.

Bambusrohr *n.* indijánski trst, bambus.

Ban *m.* ban (kraljévi naméstnik na Hrváškem).

Banal- banski. [nána.

Banane *f.* rajska smokev, bisang, ba-

Band *m.* zvezek; *dem.* zvezčič, snopič.

Band *n.* trak, vezálo, vezílo; (Holz—) goz (-í), gozva; (Knochen—) vez (-í); (Stroh—) poréslo, povéslo; (Schnur) motvóz, vrv (-í); *dem.* vrvca; *fig.* vez (-í), zveza; das — der Freundſchaft prijáteljska vez; (Feſſeln) želézje, spone *pl.*, okóvi *pl.*, vezí *pl.*; in Bande legen vkléniti, zvézati koga; das — d. Zunge lŏjen jezik odvézati, razmájati.

Bandage *f.* obvéza, obvezílo, ovijáča.

Bandaſſel *f.* striga.

Bande *f.* (von Muſikanten) godci *pl.*; (von Dieben) tatjé *pl.*, tatínska drhál (-i), trop tatóv.

Bandelier *n.* jerménasta obrámnica.

Bandfabrik *f.* trakárnica. [lisíca.

Bandhaken *m.* stožér; (b. d. Böttchern)

Bandhandel *m.* trákarstvo; — betreiben trakáriti; =händler *m.* trákar; =händlerin *f.* trákarica.

bändig ukrotljiv, ukrótèn.

bändigen krotíti, strahovati; ukrotíti.

Bändiger *m.* krotívec; —in *f.* krotívka.

Bandit *m.* razbójnik, ropar.

Bandkrämer *m.* ſ. Bandhändler.

Bandnagel *m.* (aus Eiſen) žebȇlj, žrebȇlj, čávẽlj; (aus Holz) klin.
Bandreif *m.* obróč.
Bandwurm *m.* trakúlja.
bange bojazljiv, tesnosŕčẽn; es iſt mir — tesnó, tesnóbno mi je; es iſt mir — um ihn bojím se zanj; davor iſt mir — tega se bojím, to me skrbí; in banger Erwartung ſtehen težko pričakovati česa; — machen einem plášiti; izplášiti koga.
bangen trápiti, múčiti; *intr.* bati (bojím) se, skrbéti (koga).
Bangigkeit *f.* bojázẽn (-i), nemír, skrb (-i), tesnóba.
Bank *f.* klop (-í); (in d. Kirche) stòl; (National—) národna banka; auf die lange — ſchieben dolgo odkládati, odlášati.
Bankactie *f.* bánčna délnica, ákcija.
Bankdirector *m.* bánčni ravnátelj.
Bankeiſen *n.* skoba.
Bänkelſänger *m.* poúlični popeváč.
Bankerott *m.* kupčíjski propàd, krida, bankrót, kànt.
bankerott werden krido napovédati (-vém), na kànt priti (pridem), na boben priti.
Bankett *n.* pojédina, gostíja, gostí *pl.*; céstna obkrajína.
Bankhaken *m.* skoba.
Bankhaus *n.* menjálnica.
Banknote *f.* bánkovẽc. [mož).
Bankſchraubſtock *m.* stolni primež (pri-
Bann *m.* preklétev, preklétstvo; izóbčenje, pregnánstvo; in den — thun prekléti (-kólnem); *impf.* preklínjati koga; izóbčiti, *impf.* izobčevati.
bannen privézati (-vézem), pribíti (-bíjem); *impf.* privezovati, pribíjati; Geiſter — duhóve zaklínjati, rotiti; zakléti (-kólnem), zarotíti; (austreiben) izgánjati; izgnáti (-žénem); er ſteht wie gebannt stoji, kakor bi bil okamenèl, kakor bi mu bile noge vkopáne.
Banner *m.* zaklinjávẽc, preklinjávẽc, izganjávẽc.
Banner *n.* prápor, zastáva.
Bannfluch *m.* kletev, preklétstvo. [(-i).
Bannlegung *f.* (des Waldes) prepóved
Bannmeile *f.* obméstje, mestna okólica.
Bannſtrahl *m.* ſ. Bannfluch.
Banquier *m.* menjevávẽc, bankír.
Banſe *f.* parma, parna.
Banſen *m.* (erſter Magen des wiederkäuenden Thieres) prežvekoválnik.
Baptiſt *m.* krstník.
bar (nackt) nag, gòl, bos; (leer) prazẽn; (frei) čist, pròst; (v. Gelde) gotòv; —es Geld gotovína; — bezahlen v gotóvih denárjih pláčati; *impf.* plačevati.
Bär *m.* medved; *dem.* medvédček, medvédec; (Sternbild) voz, medved; (Schweinbär) merjásec, nerésec.
Baracke *f.* lesenjáča, kolíba.
Barbar *m.* divják, siróvẽc, okrótnik, barbár.
Barbarei *f.* divjóst, siróvost, okrótnost, barbárstvo.
Barbarin *f.* divjákinja. [bárski.
barbariſch divji, divjáški, siróv, bar-
Barbarismus *m.* barbarízem.
Barbe *f.* mréna; *dem.* mrénica.
bärbeißig godrnjàv, gondràv, pust.
Barbier *m.* brivẽc, brijáč; Barbier- brívski, brijáški.
barbieren briti (brijem); obríti; *fig.* opehàriti, okániti.
Barbiermeſſer *n.* brítev; *dem.* brítvica.
Barbierſtube *f.* brívnica.
Barchent *m.* barhant.
Barde *m.* pevẽc starih Keltov, bard.
Bären- medvédji, medvédov.
Bärenfleiſch *n.* medvédina.
Bärenführer *m.* medvédar.
Bärengeſtirn *n.* ſ. Bär.
Bärenhaut *f.* medvédja koža; auf der — liegen polégati, lenóbo pasti (pasem).
Bärenhäuter *m.* polegáč, zavaljúh.
Bärenklau *f.* medvédja šapa, — taca; *(Heracl. sphondyl.)* dežẽn.
Bärenkoth *m.* medvédjak.
Bärenſpinner *m.* kosmatínẽc.
Bärentatze *f. (Clavaria flava)* ruména griva, lisíčji párkeljci *pl.*
Bärentreiber *m.* ſ. Bärenführer.
Barett *n.* duhóvna kapa, birét.
Barfonds *m.* gotovína.
Barfroſt *m.* golomrázica, suhi mraz.
barfuß bosonòg, bosopèt; — werden izbosíti se, obosẽti.
Barfüßer *m.* bosák, golonóžẽc, bosopétẽc; —in *f.* bosopétka, bosáča.

barhaupt razoglàv, gologlàv.
Bärin *f.* medvédka, medvédica.
Barke *f.* ládjica, barka.
barköpfig ſ. barhaupt.
Bärlappen *m. (Lycop. clav.)* lisíčjak; *(Lycop. complan.)* zaspáněc.
Bärme *f.* (der Schaum auf d. Biere) pene *pl.*; (die Hefe) drožjé (-žij) *f. pl.*, droži *pl.*
barmherzig usmíljen, milosŕčèn, smílečèn (Stmk.); —e Brüder usmíljeni bratje, milosŕčniki; —e Schweſtern sestre usmíljenke, milosŕčnice.
Barmherzigkeit *f.* usmíljenje, milosŕčnost; — ausüben milosŕčèn, usmíljen biti (sem).
barock čudèn, čudovít. [tèr.
Barometer *n. (m.)* tlakomèr, baromé-
Baron *m.* barón; =eſſe *f.* baronésa; =in *f.* barónինja, barónica, barónovka.
Barre *f.* šibíka, pálica; Gold— zlato v šibíkah, zlato v pálicah.
Barren *m.* drog.
Barricade *f.* úlična pregráda z zabóji, sodi, brúnovjem itd., barikáda.
Barrière *f.* pregráda, zagráda; =tractat *m.* mejebrámbna pogódba.
Barſch *m. (Perca fluviatilis)* ostríž; *(Acerina cernua)* okún.
barſch osórèn.
Barſchaft *f.* gotovína, gotóvi denárji.
Bart *m.* brada; *dem.* brádica; in den — murmeln sam pri sebi godrnjáti, — mrmráti; den — abnehmen briti (brijem); obríti; (des Hahnes) bradélj, podbráděk; (a. Getreide) os (-í), osína, resa; (am Schlüſſel) bradovnica.
Bartart *f.* bradlja, bezjáča.
Bartflechte *f.* brádověc, lišáj v bradi.
Bartgras *n.* kozja brada.
Barthaar *n.* vos, barúsa, kocína; das erſte — mah, puh.
bärtig bradàt, barúsast, brkast.
Bartläppchen *n.* podbráděk, bradélj.
bartlos golobràd, brez brade.
Bartſcherer *m.* ſ. Barbier.
Bartwachs *n.* voseк, voščílo za brado.
Bartweizen *m.* pšenica resúlja, résica.
Bartwiſch *m.* omélo, ométih.
Baryt *m.* barít, težèc.
Baryton *m.* baritón. [jih.
Barzahlung *f.* plačílo v gotóvih denár-
Baſalt *m.* bazált.
Baſe *f.* teta, strina; *dem.* tética, tétka; (Schweſter der Mutter) ujna; (in der Chemie) osnóva.
baſieren podlágo iméti (imám), opírati se, temeljíti.
Baſilie *f.* bosílje, bosíljek.
Baſilika *f.* stolna cerkèv, bazílika.
Baſilisk *m.* bazilísk (kúščarica čudovíte postáve).
Baſis *f.* podlága, podstáva, temelj; (der Säule) stalo, stojálo; *math.* črta osnóvnica.
Basrelief *n.* bareljéf, ploskorézba, nizki pridvìg, delo nízkega pridvíga.
baſs *adv.* zeló; bòlj; bolje; dalje.
Baſs *m.* bas, globóki glas.
Baſsgeige *f.* bas.
Baſsgeiger *m.* godèc na bas.
Baſſin *n.* krníca, jarín.
Baſſiſt *m.* basist. [vlakno.
Baſt *m.* lik, lub; *coll.* ličje; (a. Flachſe)
baſta *interi.* dosti, dovòlj!
Baſtard *m.* (unehel. Kind) nezakónski otròk, hotív; (Miſchling) polutàn, izróděk.
Baſtardfeile *f.* polgósta pila.
Baſtei *f.* bastíja.
baſten ličnat, iz ličja.
Baſtfaden *m.* lika, ličina.
Baſtgeflecht *n.* pletenína iz ličja.
Baſtkäfer *m.* likar.
Baſtonnade *f.* tepénje po podplátih.
Bataille *f.* bitèv, bitka.
Bataillon *n.* bataljón; Bataillons= bataljónski.
Bathengel *m.* ožánka, sv. Uršule roža.
Batiſt *m.* batíst.
batiſten batístast.
Batterie *f.* baterija; Batterie= bateríjski; galvaníſche — galvánski laněc, galvánska baterija.
Batzen *m.* (harter Körper) gruča; (weicher) kepa; (Münze) repar.
batzen krpáriti; skrpáriti.
Bau *m.* (das Bauen) délanje, stávljenje; zídanje, gradnja, gradba; (Gebäude) poslópje, stávba; (Bauart) zidáva, slog; (Körperbau) postáva, rast (-í); (d. Wildes) lož, brlòg, luknja; (d. Sprache) svojstvo, ustròj; (im Bergbau) delo; Bau= stavbni, stávbinski.

Bauamt *n.* stavbni urȁd.

Bauch *m.* trebuh; *dem.* trebúšek; (großer) vàmp; (des Schiffes) bòk; Bauch- trebúšni.

Bauchdiener *m.* požerúh, požrẽšnik.

Bauchfell *n.* trebúšnica, potrebúšnica.

Bauchfloſſe *f.* plavúta.

Bauchfloſſer *m.* trboplúta.

Bauchfüßler *m.* trbonóžec.

Bauchgrimmen *n.* grízenje, grízavica, ujédanje v trebúhu, ščipanje; ich habe — grize, ščiplje, ujéda me.

Bauchgurt *m.* podpróga, podpŕsnica.

Bauchhöhle *f.* trebúšna duplína.

bauchig trebúšnat, trebúšen; bókast, vámpast.

Bäuchlein *n.* trebúšček, trebúšec.

Bauchriemen *m.* pas.

Bauchſchmerz *m.* ſ. Bauchgrimmen.

Bauchwurm *m.* glista.

Bauconſens *m.* stavbno dovolílo, stávbinska dovolítev.

Baude *f.* kolíba, kočúra.

Baudepartement *n.* stavbni oddélek.

Baudienſtvorſchrift *f.* stávbinski slúžbeni predpìs.

bauen stáviti, zídati, délati; postáviti, sezídati, narediti; *impf.* postávljati, naréjati; (Feld) obdélati; *impf.* obdelovati, obdelávati; (Getreide) sejáti (séjem); vsejáti; (Mais) sadíti; nasadíti; (Wein) pridélati; *impf.* pridelovati; (Straße) délati, gradíti, naréjati; izdélati, izgradíti, narediti; (Bergbau) kópati (kopljem), délati v rúdniku; (Neſt) délati, znášati; (auf jemand) zanésti (-nésem) se, zaúpati; *impf.* zanášati se.

Bauer *m.* kmèt, kmetovávec; *dem.* kmetič; (verächtl.) kmetávs; (im Schachſpiele) pešec; (im Kartenſpiele) hlapec; (in Zuſammſetzgn.) -délec od. -ár, ž. B.: Landbauer poljedélec, Weinbauer vinár; — ſein kmétovati; — werden pokmétiti se.

Bauer *n.* kletka, gajba, gájbica.

Bäuerin *f.* kmetíca, seljánka; (verächtl.) kmetúlja, kmetávslja.

bäueriſch kmétiški, kmečki; *fig.* siróv, neotesán.

Bauern- kmétiški, kmečki, kmetski, kmétovski.

Bauerngut *n.*, **Bauernhof** *m.* kmetíja; (ein verlaſſen.) pušča.

Bauernſchinder *m.* kmetodèr.

Bauernſchinderei *f.* kmetodérstvo.

Bauernſtand *m.* kmétiški stan, kmetje.

Bauernvolk *n.* kmétiško ljudstvo, kmetje.

Bauernwirtſchaft *f.* kmetíjstvo, kmétiško gospodárstvo.

Bauersmann *m.* ſ. Bauer.

Baufach *n.* stávbinska stroka.

baufällig razpadljìv; — ſein podírati se, razpádati.

Baufeld *n.* ral (-í), órno, orálno polje.

Baugeräth *n.* oródje za zídanje.

Baugerüſt *n.* stavbni oděr.

Bauholz *n.* stavbni les, tesárski les.

Baukoſten *pl.* stavbni stróški, stróški za zídanje.

Baukunſt *f.* gradíteljstvo, stávbarstvo, zidárska umétnost.

Bauleitung *f.* stavbno vodstvo, vodstvo gradnje.

Bauleute *pl.* zidárji.

baulich stavbẽn; im —en Zuſtande v dobrem stanu.

Baulichkeit *f.* stavba, zgradba.

Baulinie *f.* stavbna črta.

Baum *m.* drevó (-ésa); *dem.* drévce, drevésce; *coll.* drevje; (hohler) skrámola, škrámola; es fällt kein — auf einen Hieb na en mah se hrast ne podére; (durch Pfropfen veredelter Baum) cépljenka; Baum- drevésni, drévni.

Baumaterial *n.* gradívo, stavívo.

Baumbaſt *m.* ſ. Baſt.

Baumeiſter *m.* stavbni mojstèr, gradíbaumeln bingljáti, gúncati se.

bäumen ſich speti (spnèm) se; *impf.* spénjati se; postáviti se, *impf.* postávljati se pokóncu, na zadnje noge.

Baumfrucht *f.* sad; *coll.* sadje.

Baumgarten *m.* sadovník, sadni vrt.

Baumgipfel *m.* vŕh; *dem.* vršič, vršíček.

Baumharz *n.* drevésna smola, kécmec.

Baumhöhle *f.* duplo, duplja, skrámola, žlambor.

Baumklotz *m.* panjáč.

Baumläufer *m.* plazívec, plezár.

baumleer brezdrévẽn, brezdrévnat; —e Stelle im Walde laz, jasa.

Baummarder *m.* kuna zlatíca.

Baummark *n.* stržén, svrž (-í), svrg.
Baummast *f.* žir, žirovína.
Baumöl *n.* laško olje.
Baumrinde *f.* skorja; die abgenommene — obelína.
Baumsaft *m.* mezga, drevésni sok.
Baumschere *f.* vrtnárske škarje *pl.*
Baumschule *f.* drevésnica.
Baumschwamm *m.* gliva.
Baumspecht *m.* detél, žolna.
baumstark tŕšast, korénast; —er Mensch hrust.
Baumstock *m.* štòr, štrómelj.
Baumstrunk *m.* obrúnek.
Baumstumpf *m.* štremélj, panj, paróbek, štòr, ril, tŕš.
Baumwachs *n.* vrtnárski voseк, drevomàz.
Baumwolle *f.* bombáž, pávola.
baumwollen bombážev, bombážast.
Baumwollenstaude *f.* bombáževec.
Baumwollenzeug *n.* bombáževina.
Baumzucht *f.* drevésarstvo, sadjárstvo.
Bauobject *n.* stavbni predmèt.
Bauordnung *f.* stavbni red.
Bauplan *m.* stavbni načŕt.
Bauplatz *m.* stavíšče, zidalíšče.
Bausback *m.* debeloličnik, licman.
bausbackig debeloličen.
Bausch *m.* guba, zbuhlína; in — und Bogen kaufen vse povprék kúpiti, zmésoma kúpiti. [riti.
bauschen nadúti, napíhniti, naščepé-
bauschig gúbav, nabúhel, nabúhnjen.
Baustätte *f.* ſ. Bauplatz.
Baustein *m.* stavbni kamen; *coll.* stavbno kámenje.
Baustil *m.* stavbni slog, zidáva.
Baute *f.* stávba, stávbina.
Bauunternehmer *m.* stavbni podjétnik.
Bauverständige *m.* stávbinski veščák.
Bauwerk *n.* ſ. Baute. [stvo.
Bauwesen *n.* stavíteljstvo, graditelj-
Bauzeit *f.* stavbna doba.
Bazar *m.* bazár, tržíšče, semnjíšče.
be- in Zſſetzgn. o-, ob-, po-, za-, na-.
beabsichtigen naméniti, naméniti se, namísliti; *impf.* namérjati, naménjen biti (sem), mísliti, na misli iméti (imám).
beachten méniti se za kaj, glédati na kaj, márati za kaj; opáziti kaj.
beachtenswert znamenít, pomísleka vreden, ozíra vreden.
Beachtung *f.* ozír, pomíslek; mit — z ozírom na ..., gledé na ...
Beamte *m.* urádnik; Beamten- urádniški.
Beamtenpersonale *n.* urádniško osébje.
Beamtenwesen *n.* urádništvo.
beängstigen plášiti, strášiti.
Beängstigung *f.* plášenje, strah.
beanspruchen zahtévati kaj.
beständen ustáviti, zadŕžati (-ím); *impf.* ustávljati, zadrževati; očítati, grájati.
beantragen predlágati, svétovati; predložíti, nasvétovati.
beantworten odgovoríti; *impf.* odgovárjati; (ſchriftlich) odpísati (-píšem); *impf.* odpisovati.
Beantwortung *f.* odgóvor, odpìs.
bearbeiten obdélati; *impf.* obdelovati; (Aufgabe) izdélati; *impf.* izdelovati; (Holz) tésati (tésem); obtésati. [věc.
Bearbeiter *m.* obdelovávec, izdelová-
Bearbeitung *f.* obdeláva, izdeláva.
beaufsichtigen nadzorovati, nadzírati, na skrbi iméti (imám) koga, čúvati nad kom.
Beaufsichtigung *f.* nadzorovánje, nadzíranje, nadzòr.
beauftragen naložíti komu kaj, naročíti, ukázati (-kážem); *impf.* nalágati, naróčati, ukazovati.
bebartet bradàt, barúsast.
bebauen obdélati; *impf.* obdelovati.
Bebauer *m.* obdelovávec.
beben tresti (tresem) se, trepetáti (-tám, -péčem); (vor Kälte) drgetáti (-tám, -géčem), drhtéti; (ſich bewegen) májati se, zíbati (zíbljem) se, gúgati se; —de Stimme tresóč glas.
Beben *n.* trepetánje, drgetánje; trepèt, drgèt.
Beccaſſine *f.* kozíca.
Becher *m.* kozárec, čaša, kupa; *dem.* kozárček, čášica, kúpica.
Becherfrucht *f.* sklédičasti plod.
Becherfrüchtler *pl.* sklédičnice.
Becken *n.* médenica; (Waſch—) umiválnica; (Waſſer— ſ. Baſſin); (Erd—) kotlína, rupa, jaška.
beckenförmig médeničast.

bedachen kriti (krijem); pokríti; *impf.* pokrívati; neu — prekríti; *impf.* prekrívati.

Bedacht *m.* pomíslek, premíslek, preudárek, opáznost; mit — opázno, premíšljeno; — nehmen auf etw. místiti, páziti, glédati na kaj; pomísliti na kaj.

bedacht pazèn, pazljìv; — ſein auf etw. skrbéti za kaj, místiti, páziti na kaj.

bedächtig preudarljìv, premišljìv, pomislìv, opázèn, oprézèn.

Bedächtigkeit *f.* preudarljívost, premišljívost, pomislívost.

bedachtlos nepreudárèn, nepremíšljen, nepremíseln.

Bedachtnahme *f.* ozír.

bedachtſam ſ. bedächtig. [ha.

Bedachung *f.* pokrívanje; (Dach) stre-

bedanken ſich zahváliti koga za kaj, zahváliti komu na čem, zahváliti se komu; *impf.* zahvaljevati se.

Bedarf *m.* potréba, potrébščina; nach — po potrébi, kakor potréba nanése.

bedauern milovati, obmilovati, pomilovati, obžalovati; ich bedauere ihn smili se mi, žàl mi je zanj.

Bedauern *n.* milovánje, pomilovánje, obžalovánje.

bedauernswert pomilovánja vredèn, obžalovánja vredèn.

bedecken kriti (krijem); pokríti, zakríti, prikríti; *impf.* po-, za-, prikrívati; založíti; *impf.* zalágati; (mit d. Decke) odéti (-dénem), pogrníti; *impf.* odévati, pogrínjati; (mit d. Deckel) zavézniti; (vom Waſſer) poplavíti, zalíti (-líjem).

Bedeckung *f.* pokrítje, pokròv, streha; (des Abganges) pokritje, založba, poravnáva; (Kleid) odéja, krilo, pokriválo; (Bewachung) straža, varstvo.

bedenken premísliti, preudáriti, presóditi; *impf.* premíšljati, preudárjati, presójati; (bedacht ſein) pomísliti, spómniti se; *impf.* pomíšljevati, spomínjati se; (jemanden mit etw.) vóliti, poročíti, zapustíti komu kaj.

Bedenken *n.* po-, premíslek, spotíkljaj.

bedenklich sumljìv, dvomljìv, sumèn, pomísleka vredèn, nevárèn.

Bedenklichkeit *f.* sumljívost, dvomljívost, nevárnost.

Bedenkzeit *f.* čas za premíslek, čas za premišljevánje.

bedeuten poméniti; *impf.* poménjati, znáčiti; (anzeigen) kázati (kažem), obétati; (befehlen) veléti, ukázati; (mittheilen) oznániti, naznániti; *impf.* oznánjati, naznánjati.

Bedeuten *n.* opomín, dostávèk; pristávèk; (Bedeutung) pomèn, veljáva.

bedeutend znamenít, imenítèn, precéjšnji; *adv.* precèj, dosti, dokàj.

bedeutſam pomenljìv, tehtèn, važèn.

Bedeutſamkeit *f.* pomenljívost, vážnost.

Bedeutung *f.* pomèn, poménba, značílo; (Wichtigkeit) znamenítost, vážnost, imenítnost; Sache von — važna stvar (-í), imenítna stvar. [žèn.

bedeutungslos ničev, neznátèn, nevá-

bedeutungsvoll poménbèn, pomenít, zeló važèn.

bedienen streči (strežem) komu; postréči; ſich — rábiti, poslužévati se; porábiti kaj, poprijéti (-prímem) se, poslúžiti se; — Sie ſich! (bei Tiſche) zajmíte, nujte, sezíte, izvolíte. [žáj.

Bediener *m.* stréžnik, postréžnik, stre-

Bedienerin *f.* stréžnica, postréžnica, strežájka.

bedienſam postréžèn, postrežljìv.

bedienſten v službo vzéti (vzámem); *impf.* jemáti (jémljem); službo komu podelíti; *impf.* podeljevati.

Bedienſtete *m.* služábnik.

Bedienſtung *f.* služba.

Bediente *m.* strežáj, strežnik.

Bedienung *f.* strežba, postréžba.

bedingen pogájati; izgovoríti si, pridržati (-ím) si; *impf.* izgovárjati si, pridržávati si; ein Ding bedingt das andere reč je zavísna od reči, ena reč pogája drugo, ena reč zavisí od druge.

bedingend pogójèn; —e Art pogójni naklòn, pogójnik.

bedingt pogójèn, uvétèn, zavísèn.

Bedingung *f.* pogòj, uvèt; (Verabredung) pogódba, dogóvor; (Vorbehalt) pridržèk; — ſtellen izgovoríti si.

bedingungsweiſe *adv.* pogójno, s pogójem, pogójema.

bedrängen stískati, pritískati, zatírati, nadlegovati.

Bedrängnis *f.* stiska, nadlóga, reva.

bedrohen einen žúgati, grozíti (se), pretíti komu; zažúgati, zagrozíti (se), zapretíti komu.

bedrohlich grozílěn, pretèč. [nja.

Bedrohung *f.* žúganje, grožnja, pret-

bedrücken stískati, treti (tarem), zatírati, tláčiti.

Bedrücker *m.* stiskávěc, zatíravěc.

Bedrückung *f.* stiska, stískanje, zatíranje, tláčenje.

bedünken, z. B. mich bedünft es zdi se mi, dozdéva se mi.

bedürfen potrebovati, treba biti česa, potréba biti.

Bedürfnis *n.* potréba, potrébščina.

bedürftig potréběn, ubóg.

Bedürftige *m.* potrébnik.

Bedürftigkeit *f.* potréba, ubóštvo.

beeggen pobránati.

beehren častíti; počastíti koga, čast komu izkázati (-kážem); *impf.* čast izkazovati.

beeiden etw. priséči (-sézem) na kaj, s priségo potŕditi; *impf.* priségati, s priségo potrjevati; jmdn. — zapriséči, v priségo vzéti (vzámem); *impf.* zapriségati, v priségo jemáti (jémljem).

beeidigt zapriséžen.

Beeidigte *m.* zapriséženec, priséžnik; *f.* zapriséženka.

Beeidigung *f.* zapriséžba, zapriséga.

beeifern ſich prizadéti (-dénem) si; *impf.* prizadévati si, potegovati se.

beeilen ſich podvízati se, páščiti se, žúriti se; popáščiti se, požúriti se.

beeinträchtigen škódovati komu; oškodovati koga; krátiti komu kaj; ukrátiti, prikrátiti komu kaj.

Beeinträchtigung *f.* oškódba, prikrátba, škoda, kvar.

beenden, beendigen končáti, dokončáti, dovršíti, dognáti (-ženem), dogotóviti, dodélati; *impf.* končevati, dovrševati, dogotávljati; oft durch Zuſammenſetzg. mit do-, iz-, po-, z. B.: dodélati die Arbeit beenden, domlátiti das Dreſchen beenden, požéti (-žánjem) die Ernte beenden, iznoréti aušloben, iztésati (-sem) fertig zimmern; ebenſo: doplésti, dopléti, domólsti, doplésati ꝛc.

Beendigung *f.* dokončávanje, dovršítěv, koněc.

beengen tíščati (tiščím), tesnobíti, tesníti; utesníti.

Beengung *f.* tesnóba, tesnóča.

beerben dédovati; podédovati.

beerdigen po-, zagrébsti (-grébem), pokópati (-kópljem); *impf.* pogrébati, pokopávati.

Beerdigung *f.* pogrèb, pokòp.

Beerdigungs- pogrébni; **=mahl** *n.* pogrébščina, sedmína.

Beere *f.* jágoda, bobíka; *dem.* jágodica; —n eſſen zóbati (zóbljem).

beerenförmig jágodast, jágodičast.

Beerenzapfen *m.* jágodasti stòrž.

Beet *n.* greda, leha; *dem.* gredica, léhica; (a. d. Acker) ogòn; (breites) slòg.

befähigen sposóbiti; usposóbiti. [žen.

befähigt usposóbljen; sposóběn, zmo-

Befähigung *f.* usposóbljenost; sposóbnost, zmóžnost.

Befähigungsnachweis *m.* dokàz sposóbnosti; **=prüfung** *f.* sposobílna preizkúšnja.

befahren vóziti se, péljati (péljem) se po ...; —e Straße povóžena cesta, uglájena cesta.

befallen napásti (-pádem), prevzéti (-vzámem), obíti (-idem), izpreletéti, lotíti se; *impf.* napádati, prevzémati, obhájati, izprelétati, lotévati se; von der Ohnmacht — werden omedléti; *impf.* omedlévati.

befangen (verwirrt u. verlegen) zmešan, zmočen; pristránski.

Befangenheit *f.* zméšanost, zmóčenost; pristránost.

befaſſen ſich pečáti se, báviti se, ukvárjati se s čim.

befehden jemanden vojsko napovédati (-vém); *impf.* napovedovati; eine Meinung — ovréči (-vržem), izpodbíti (-bijem); *impf.* izpodbíjati kako misél.

Befehl *m.* ukáz, povélje, zapóved (-i); (Commando) povéljstvo, vodstvo; was ſteht zu — kaj velévate, kaj bi radi? laut — po ukázu.

befehlen veléti; ukázati (-kážem), zapovédati (-vém); *impf.* velévati, ukazovati, zapovedovati; (herrſchen) zapovedovati, vládati; (anempfehlen) priporočíti; *impf.* priporóčati, priporočevati; Gott befohlen z Bogom; jemdn.

vor sich — klícati (klíčem), zváti (zóvem) predse; poklícati, pozváti predse; —de Art velélni naklòn, velélnik.

befehligen zapovedovati, velévati, vóditi.

Befehlshaber *m.* povéljnik, zapovedník; Befehlshabers- povéljniški.

befestigen utŕditi, ukrepíti, pričvrstíti; *impf.* utrjevati, ukrepljevati, pričvŕščati; (an etwas) pritŕditi; *impf.* pritrjevati; befestigter Ort trdnjáva, ostròg.

Befestigung *f.* utŕdba, utrdítěv, utrjevánje; *mil.* okòp, obzídje, taboríšče.

befeuchten vlážiti, móčiti; povlážiti, namóčiti, porosíti; *impf.* namákati; ein wenig — primóčiti; *impf.* primákati. [máka.

Befeuchtung *f.* povlážba, namáka; pri-

befiedern sich périti se, perje dobívati; opériti se, perje dobíti; (flügge werden) godnjáti se; izgodnjáti se.

befiedert pérnat; goděn.

Befinden *n.* zdravje, počútje.

befinden sich iméti (imám) se; počútiti se; (vom Orte) bívati, nahájati se; wie befindest du dich? kako ti je? ich befinde mich besser odléglo mi je, boljše mi je.

befindlich bivajóč, nahajajóč se.

beflecken oskrúniti, omádeževati, umázati (-mážem), ognúsiti, ogrdíti; *impf.* oskrúnjati, mázati, gnúsiti, grdíti; m. Blut — krváviti; okrváviti.

befleißen, befleißigen sich prizadéti, prizadejáti (-dénem) si; *impf.* prizadévati si, skrbéti (skrbím) za kaj, poprijémati se česa. [ljìv.

beflissen marěn, marljìv, skrběn, skrb-

Beflissenheit *f.* marljívost, skrbljívost, prizadéva.

beflügeln operútiti, perúti (peróti) dati (dám), krila dati, krila ustváriti; (beschleunigen) pospéšiti.

beflügelt krilàt.

befolgen slúšati, ubógati, ravnáti se po čem; (d. Beispiel) posnéti (-snámem); *impf.* posnémati.

Befolgung *f.* poslúšanje, izpolnjevánje, posnéma.

Beförderer *m.* pospeševávěc, pripomočník. [čěn.

beförderlich pospeševálěn, pripomó-

befördern pospéšiti; *impf.* pospeševati; (Wissenschaften) podpírati; (mehren) povéčati, pomnožíti; (Waren) odpráviti, posláti (póšljem); *impf.* odprávljati, prevážati, pošíljati; (im Amte) povíšati; *impf.* poviševati.

Beförderung *f.* pospeševánje, podpíranje; prevážanje, odpráva, pošiljáva; povíšba.

Beförderungsmittel *n.* sredstvo za pospeševánje; vozílo.

befrachten obložíti, naložíti, obtovoríti; *impf.* nalágati, nakládati.

Befrachtung *f.* nakláda, nakládanje; (Fracht) naklàd, tovor.

befragen povprášati, vprášati; *impf.* povpraševati, vpraševati.

befreien osvobodíti, oprostíti, otéti (otmèm), réšiti; *impf.* oproščevati, reševati; sich — otéti se, réšiti se, iznebíti se. [spasítelj.

Befreier *m.* rešítelj, odrešeník, rešník,

Befreite *m.* osvobojéněc, oproščéněc.

Befreiung *f.* osvobodítěv, oprostítěv, opróstba, oproščevánje, rešítěv, odrešítěv; Befreiungs- oprostílni.

befremden, es hat mich sehr befremdet začúdil, zavzél sem se, čudno se mi je zdelo; befremdend čuděn, čudovít.

Befremden *n.* zavzétje, začúdba.

befreunden sprijázniti, sprijáteljiti.

befriedigen zadovóljiti, zadostíti; *impf.* zadostovati; (Begierden) ustréči (-stréžem), nasítiti; *impf.* ustrézati; (Gläubiger) pláčati; popláčati; (Durst) gasíti; ugasíti; (besänftigen) tolážiti, miríti; potolážiti, umiríti, upokojíti; befriedigend dovóljěn, zadovoljìv.

Befriedigung *f.* zadovoljítěv, zadostítěv; izplačílo; (Zufriedenheit) zadovóljnost, zadovóljstvo.

befruchten plodíti; oplodíti; (v. Thieren) bréjiti, plemeníti; obréjiti, oplemeníti; (v. Geflügel) rástiti.

befruchtend rodovít, roděn, plodovít, ploděn; ein —er Regen dobrótljiv dež.

Befruchtung *f.* plodítěv, oplódba, brejénje, plemenjénje, ráščenje. [nílo.

Befruchtungsorgan *n.* plodílo, pleme-

befugen pooblastíti, oblast podelíti, pravíco dati (dám); *impf.* pooblaščevati, oblást, pravíco dajáti.

Befugnis *f.* pooblastílo, oblást (-i), pravíca.

befugt pooblaščèn; zu etwas — sein pravíco, oblást iméti (imám).

befühlbar potípěn.

befühlen típati (tipam, tipljem); šlátati; otípati, potípati, pošlátati.

Befund *m.* izvìd.

befürchten bati (bojím) se, strah biti česa (strah me je česa).

befürworten priporočíti; *impf.* priporóčati, podpírati (kaj).

Befürwortung *f.* priporočílo.

begaben obdáriti, preskrbéti; *impf.* obdárjati, preskrbovati.

begabt obdarován, preskrbljèn; *fig.* nadárjen, bistroúměn.

Begabung *f.* nadárjenost.

begatten sich *(hom.)* telésno, póltno se drúžiti; telésno, póltno se zdrúžiti, spóltiti se; (v. Säugethieren) po pleménu iti (grem); spojíti se; (v. Vögeln) rástiti se, páriti se; (v. Fischen) drstiti se.

Begattung *f. (hom.)* poltna združítěv, telésno drúženje; (von Thieren) spòj, parjénje, plemenítěv.

begeben oddáti (-dám); *impf.* oddájati; sich — napótiti se, správiti se, pojti (pojdem); *impf.* iti (idem), správljati se; (sich ereignen) pripetíti se, prigoditi se, primériti se; *impf.* pripetovati se, primérjati se; (eines Rechtes) odréči se, odpovédati (-vém) se; *impf.* odrekovati se, odpovedovati se; in die Flucht — popíhniti jo, potégniti jo, pobégniti.

Begebenheit *f.* prigódba, dogódba, dogódljaj.

Begebnis *n.* prigódek, dogódek, pripétljaj, primérljaj, nakljúčje.

Begebung *f.* oddája.

begegnen sréčati, sresti (sretem); *impf.* srečávati, srečevati; (einer Sache) ubrániti, odvŕniti; *impf.* odvrâčati; (treffen) zadéti (-dénem); *impf.* zadévati; (sich ereignen) prigoditi se, nakljúčiti se, namériti se. [dénje.

Begegnung *f.* srečávanje, sréčanje; ve-

Begegnungspunkt *m.* srečalíšče.

begehen obíti (-ídem), obhóditi, prehóditi; *impf.* obhájati, prehájati; (ein Fest) praznovati, obhájati; das Martinifest, Johannisfest — martínovati, kresováti; d. Hochzeitsfest — svatováti; eine strafbare Handlung — storíti kaznívo dejánje; eine Sünde — grešíti; pregrešíti se.

Begehr *n. (m.)* zahtéva, želja, terjátěv; was ist dein — kaj želíš, kaj bi rád?

begehren želéti, zahtévati; (fordern) térjati, hotéti (hóčem); (sich sehnen) koprnéti, hlepéti.

Begehren *n.* s. Begehr.

begehrlich poželjìv, pohótěn. [nost.

Begehrlichkeit *f.* poželjívost, pohót-

Begehrungsvermögen *n.* poželjnost, pohótnost.

Begehung *f.* obhòd, oglèd; politische — políticni obhòd; (e. Festes) praznovánje, svetkovánje.

begeifern oslíniti; *impf.* oslínjati; *fig.* oprávljati, obrekovati, čŕniti koga; očŕniti koga.

begeistern navdúšiti, vnéti (vnámem), oduševíti; *impf.* navduševati, vnémati, oduševljati.

begeistert navdúšen, vnet, vznesèn.

Begeisterung *f.* navdúšba, navdúšenost, zanòs, oduševljenost, vznesénost, vnéma.

Begierde *f.* (geistige) želja, poželénje, hrepenénje; (sinnliche) pohót (-i), pohótnost.

begierig željčn, želčěn, poželjìv; pohótěn, pohlépěn.

begießen oblíti (-líjem), políti; *impf.* oblívati, polívati; (die Erde) škropíti, kropíti, zalívati, namákati; poškropíti, pokropíti, zalíti, namóčiti; (m. heißem Wasser) páriti; popáriti; *impf.* popárjati.

Beginn *m.* pričétek, začétek, počétek.

beginnen pričéti (-čnèm), začéti, počéti, lotíti se, prijéti (prímem) za kaj, jeti (jámem); *impf.* pri-, za-, počénjati; *intr.* pričéti se, začéti se; *impf.* pričénjati se, začénjati se.

beglaubigen povériti, izpríčati, potŕditi; *impf.* povérjati, izpričevati, potrjevati.

beglaubigt povérjen, potŕjen.

Beglaubigte *m.* povérjenec, povérjenik.

Beglaubigung *f.* poverítěv, potrdítěv, poverílo.

Beglaubigungsschreiben *n.* poverílnica.

begleiten sprémiti, izprevóditi, oprémiti (prošnjo); *impf.* sprémljati, spremljevati, izprevájati; begleitet oprémljen.

Begleiter *m.* spremljevávec, izprevódnik; —in *f.* spremljevávka, izprevódnica.

Begleiterſcheinungen *pl.* spremne pri-

Begleitſchreiben *n.* sprémnica.

Begleitung *f.* sprémljanje, izprévod; (Perſonen) sprémstvo, družba; in — des Lehrers v družbi z učiteljem, z učiteljem vred.

beglücken osréčiti, sréčnega storíti; *impf.* osrečevati, srečnega délati.

begnadigen pomilostíti, milost izkázati (-kážem); *impf.* pomiloščevati, milost izkazovati.

Begnadigte *m.* pomiloščénec.

Begnadigung *f.* pomilostítev, pomiloščénje.

begnügen ſich zadovoléti, zadovoljíti se; *impf.* dovoléti, zadovoljevati se, zadovóljen biti (sem).

begnügſam zadovóljen, dovóljen.

begraben pokópati (-kópljem), pogrébsti (-grébem); *impf.* pokopávati, pogrébati; da liegt der Hund — v tem grmu zajec tiči.

Begräbnis *n.* pokòp, pogrèb.

Begräbniskoſten *pl.* pogrébščina, stroški (*pl.*) za pogrèb.

Begräbnismahl *n.* sedmína, kármina.

Begräbnisort *m.* (Grab) gròb, rakév, grobnica; (Friedhof) pokopalíšče, grobíšče.

begraſen s travo pokríti (-kríjem); *impf.* s travo pokrívati; (das Gras abfreſſen) popásti (-pásem); ſich — *fig.* gostíti se; pogostíti se, poživíti se; *impf.* požívljati se.

begraſt travnat, zelen, s travo zarástel.

begreifen (betaſten) típati (tipam, tipljem), šlátati; otípati, potípati, ošlátati, pošlátati; (in ſich faſſen) obséči (-séžem); *impf.* obségati; (verſtehen) razuméti, razbráti (-bérem), pójmiti; *impf.* uméti, umévati, razumévati.

begreiflich razumljiv, umévèn, doúmèn.

Begreiflichkeit *f.* umévnost, razumljívost, razumévnost, doúmnost.

begrenzen mejíti, mejníke stáviti, mejníčiti; omejíti, mejníke postáviti, omejníčiti; *impf.* omejevati, mejnike postávljati; (beſchränken) utesníti, stesníti; *impf.* stesnjevati.

Begrenzung *f.* omejítev, meja.

Begrenzungslinie *f.* mejna črta.

Begriff *m.* pójem; im —e ſein, ſtehen kániti, místiti, namerávati, od. es wird durch die imperf. Form des betreffenden Zeitwortes ausgedrückt, z. B. er iſt im — abzureiſen na pot se naprávlja.

begrifflich pójmovèn. [ma.

Begriffsinhalt *m.* vsebína kákega poj-

Begriffsſtützigkeit *f.* nedoumljivost, trmoglávje.

Begriffsvermögen *n.* razúmnost, pojmovítost.

Begriffswort *n.* pójmovna beséda.

begründen utemeljíti, utrditi, izpríčati, obrazložíti, z razlógi podkrepíti, z dokázi potrditi; *impf.* utemeljevati, izpričevati, z dokázi potrjevati; (ſtiften) ustanovíti, vpéljati, osnováti.

Begründer *m.* ustanovník, začétnik, utemeljítelj.

begründet osnován, utemeljèn.

Begründung *f.* (einer Anſtalt) ustanovítev, osnóva, vpeljáva; (Beweis) obrazlóžba, utemeljítev, dokáz.

begrüßen pozdráviti; *impf.* pozdrávljati; der Feind wurde mit Kanonen begrüßt sovrážnika so sprejéli s topóvi.

Begrüßung *f.* pozdràv, pozdravílo.

begünſtigen einen prednost dajáti komu; na roko iti (grem), — hóditi, — biti (sem) komu; pripomóči (-mórem) komu; *impf.* pripomágati komu, podpírati koga; (befördern) pospéšiti; *impf.* pospeševati; begünſtigter Preis znížana cena.

Begünſtigung *f.* ugódnost, prednost; pripomóč (-i), podpíranje; olajšílo, olajšáva.

Beguſs *m.* polív, oblív.

begutachten presóditi, océniti; *impf.* presójati.

Begutachtung *f.* presója, océna.

begütert imovít, premóžèn, bogàt.

begütigen tolážiti, míriti; utolážiti, umíriti, udobróviti; *impf.* udobrávljati.

behaaren z lasmi, z dlako obdáti; *impf.* obdájati; ſich — dobíti lasé,

dlako, kosmatíne; *impf.* dobívati lasé, dlako, kosmatíne.

behaart kosmàt, dlakast. zarástel.

behäbig (v. Sachen) prijétën, ugóden; (v. Personen) ki izláhka in dobro, prijétno živi; (wohlgenährt) dobro rejèn, debel; (phlegmatisch) hladnokŕvën, malomárën.

behaftet obložèn s čim, podvŕžen čemu; mit Schulden — zadolžèn; mit einer ansteckenden Krankheit — okúžen.

behagen einem všeč biti (sem), ugóden biti, godíti; ugodíti; *impf.* ugájati komu; veselíti koga, dobréti, dopásti (-pádem) komu; die Speise behagt mir jed mi tekne, jed se mi priléže.

Behagen *n.* slast (-i), zadovóljstvo; ich finde — an etwas všeč mi je kaj, pogódu mi je.

behaglich všéčën, ugóden, prijétën.

Behaglichkeit *f.* všéčnost, ugódnost, zadovóljnost, prijétnost.

behalten obdŕžati (-dŕžim), ohrániti; *impf.* obdrževati, ohranjevati; (für sich) zamólčati (-molčím); *impf.* zamolčevati; im Gedächtnisse — pómneti, v spomínu hrániti; zapómneti, v spomínu si ohrániti; die Oberhand — zmágati, zmóči (-morem); *impf.* zmagovati, premagovati; Recht — prav iméti (imám); obveljáti (moje obveljá ich behalte Recht).

Behälter *m.* shranílo, shrana, posóda.

Behältnis *n.* hramba, shramba; (Gefäß) posóda; (Kiste) skrinja; (für wilde Thiere) zverinják.

behaltsam ohranljìv; zamolčljìv; ein —es Gedächtnis dobër spomín.

behandeln obdélati, obravnáti; *impf.* obdelovati, obravnávati kaj, pretrésati; jemdn. gut, übel — s kom lepo, grdo délati, ravnáti, postópati; jmdn. gesetzlich — ravnáti s kom po zakónu; ärztlich — zdráviti, léčiti koga.

Behandlung *f.* obdelovánje, obravnáva; ravnánje, postópanje; ärztliche — zdravljénje, zdravítëv.

behängen einen mit etwas vésiti kaj na koga; obésiti, *impf.* obéšati; *fig.* obdáti, *impf.* obdájati; (weidmänn.) die Hunde — das Wild psi zverino popádejo in se na njo obésijo, se je prímejo; ein Zimmer — sobo zastréti (-strèm), obstréti, opéti (-pnèm); *impf.* zastírati, obstírati.

beharren vztrájati; — auf etw. ostáti (-stánem), *impf.* ostájati pri čem, držati (držím) se česa; ne odstópiti od česa.

beharrlich stanovítën, vztrájën.

Beharrlichkeit *f.* stanovítnost, vztrájnost.

behauen einen Baum kléstiti; okléstiti, obsékati; *impf.* obsekovati; einen Stein — sklésati (-klešem), obrézati (-rézem), obdélati; *impf.* klésati (klešem), obrezovati, obdelovati; grob — okrésati (-krešem), *impf.* okresávati; d. Bauholz — obtésati (-tešem), *impf.* obtesávati; —er Stein rezan kamen.

behaupten trditi; dokazovati; (das Recht, den Platz, den Besitz) obdŕžati (-dŕžim), *impf.* obdrževati; (d. Prozess) dobíti, *impf.* dobívati; sich — dŕžati se; obdŕžati se.

Behauptung *f.* trditëv; dokazovánje.

behausen (beherbergen) prenočíti, pod streho vzéti (vzámem); *impf.* prenočevati, pod streho jemáti (jémljem).

Behausung *f.* prenočítëv; (das Haus) stan, stanovalíšče, domóvje.

beheben (Zinsen) vzdígniti, potégniti; *impf.* vzdigovati; (ein Hindernis) odpráviti, odstraníti; *impf.* odprávljati, odstranjevati.

Beheizung *f.* kurjáva.

Behelf *m.* pomóček, pripomóček, pomagálo, pospešílo.

behelfen sich pomóči (-mórem) si, opomóči si; *impf.* pomágati si.

behelligen nadlegovati koga, nadlégo délati komu; sich mit etw. — ukvárjati se s čim, vtíkati se v kaj.

behende ročën, urën.

Behendigkeit *f.* ročnost, urnost.

beherbergen s. behausen.

beherrschen gospodovati (nad kom), vládati (koga, komu, s kom), oblást iméti (imám) nad kom; (vom Könige, Kaiser) kraljevati, carjevati; (d. Leidenschaften) krotíti, brzdáti; ukrotíti.

Beherrscher *m.* vladár, gospodár.

beherzigen premísliti, k srcu si vzéti (vzámem); *impf.* premišljevati, k srcu si jemáti (jémljem).

beherzt srčèn, pogúmèn, hraběr.

beheren narediti, zdéti (zdénem); *impf.* naréjati komu; (mit d. Augen) uróčiti.

Beherung *f.* urók, auch uróki *pl.*

behilflich pomagljìv, pripomogljìv, pomočljìv; — ſein pomóči (-mórem), pripomóči; *impf.* pomágati, pripomágati.

behorchen na tihem, skrivaj poslúšati, na ušésa vleči, prislúšati, prisluškovati.

Behörde *f.* oblástvo, oblást (-i), gospóska; competente — pristójno oblástvo.

behördlich oblástvèn.

Behuf *m.* prid, korist (-i); (Zweck) namèn, svrha; zum —e (= behufs) v namèn, zà, zarádi od. ein Satz mit da.

behüten várovati, čúvati; obvárovati, ohrániti; *impf.* ohranjevati; Gott behüte Bog obváruj, Bog ne daj; behüte dich Gott z Bogom, z Bogom hodi.

Behüter *m.* varih, čuváj.

behutſam pazèn, pazljìv, opázèn, oprézèn.

Behutſamkeit *f.* paznost, pazljívost, oprézност.

bei *praep.* pri; (an) òb, tik; — der Thür herein skozi vrata; beim Fenſter heraus skozi okno; (zur Zeit) pò, za, òb, z. B.: po noči, za dne, ob lepem vreménu; — Waſſer und Brot ob vodi in kruhu.

beibehalten pri-, obdŕžati (-držím); *impf.* pri-, obdrževati; den üblen Geruch behält es lange bei neprijétni duh mu dolgo ostáne, se ga dolgo drží.

Beiblatt *n.* prilóga, dokláda.

beibringen prinésti (-nésem), donésti; *impf.* pri-, donášati; (Beweiſe) podáti, predložíti, pokázati (-kážem) dokáze; (Zeugen) pripéljati (-péljem), privésti (-védem) priče; Gift — zavdáti, *impf.* zavdájati; Wunde — rániti koga; Biſswunde — oklàti (-kóljem); d. Zeugnis — izkázati se z izpričeválom; (Wiſſenſchaften) učíti koga kaj; poučíti; *impf.* poučevati koga v čem, razkládati komu kaj; razložíti, vcépiti komu kaj.

Beibringung *f.* predlóžba.

Beicht- izpóvedni.

Beichte *f.* izpóved (-i); — hören izpovédati, *impf.* izpovedovati.

beichten izpovédati se; *impf.* izpovedovati se; (bekennen) povédati, izpovédati, razodéti (-dénem); *impf.* razodévati.

Beichtſtuhl *m.* izpovedníca.

Beichtvater *m.* izpovednìk.

beide *num.* obá, obé; obádva, obédve.

beidemal *adv.* obákrat.

beiderlei obój, obójèn.

beiderſeitig obójèn; obojestránski; vzajémèn.

beiderſeits *adv.* (beide) obá, obé; ſie ſind — einverſtanden obá sta iste misli; z obéh strani, na obé strani.

beidrücken pritísniti; *impf.* pritískati, pritiskovati.

Beifall *m.* ugódek, dopádanje, pohvála; — finden ugoditi, dopásti (-pádem); *impf.* ugájati, dopádati; — geben pohváliti; *impf.* pohvaljevati; — klatſchen plóskati.

beifallen (ins Gedächtnis kommen) spómniti se, *impf.* spomínjati se česa; na misel, na um priti (pridem); *impf.* na misel, na um prihájati.

beifällig pohválèn, všeč; *adv.* s pohválo.

beifügen pridejáti (-dénem), dodáti (-dám), dostáviti, priložíti; *impf.* pridévati, dodávati, prilágati.

Beifügen *n.* pristávek, dostávek.

Beifügung *f.* prilóga, prikláda; *gram.* pridévek, prilástek.

Beifuß *m.* (*Artemisia absynthum*) pelín (pélin), komónika.

Beigabe *f.* pri-, dodátek, pridévek.

beigeben pri-, dodáti (-dám), priložíti; *impf.* pri-, dodájati, prilágati; (Perſonen) pridrúžiti; *impf.* pridruževati.

beigenannt imenován, s priímkom.

Beigeſchmack *m.* priokús, nacìk; — haben díšati (díšim), cíkati po čem.

beigeſellen pridrúžiti; *impf.* pridruževati.

beiher *adv.* zraven, mimogredé.

Beihilfe *f.* pripomóč (-i), pripomóček; — leiſten pripomóči (-mórem), priskóčiti; *impf.* pripomágati.

beikommen komu do živega priti (pridem), komu kaj moči (morem); ſich — laſſen predŕzniti se.

Beil *n.* sekíra; *dem.* sekírica; (breite Zimmeraxt) bradlja.

Beilage *f.* do-, prikláda, prilóga.
Beilager *n.* svatba, ženitvovánje.
beiläufig priblížèn; *adv.* (ungefähr) približno, okóli, blizu.
beilegen priložíti, pridáti (-dám), pridejáti (-dénem); *impf.* prilágati, pridévati (-dévam, -dévljem), pridájati; (ausgleichen) poravnáti, správiti; *impf.* poravnávati; (Streit) pomiríti, poravnáti (spòr), udušíti; *impf.* pomírjati; (Unruhen) utolážiti, utóliti; Glauben — verjéti (verjámem); einen Namen — vzdeti imé; die Sache iſt beigelegt stvar je poravnána.
Beilegung *f.* priláganje; (e. Streites) sprava, poravnáva.
Beileid *n.* sožálje, sožalénje, sožalovánje; — bezeugen prijáviti sožálje; milovati koga, žalovati s kom. [list.
Beileidsſchreiben *n.* sožálnica, sožálni
beiliegen priložèn biti (sem).
beimengen, beimiſchen primésiti, primẽšati; *impf.* primeševati.
beimeſſen pripísati (-písem); *impf.* pripisovati; Glauben — verjéti (verjámem); die Schuld — dolžíti, kriviti koga; obdolžíti, okrivíti koga.
Bein *n.* kost (-í); *dem.* koščica; (Oberſchenkel) bedro; die Beine bedra; (Schienbein) goleníca, piščál (-í); (Fuß) noga; Bein- koščén, kostén. [ne.
beinahe *adv.* skoro, skoraj, malo da
beinähnlich koščénast.
Beiname *m.* príimẽk, pridévẽk.
Beinbruch *m.* kostolòm, nogolòm.
beinern koščén, kostén.
Beinfraß *m.* brámorka, gnilóba kostí.
Beingerippe *n.* kostnják, okóstnica.
Beinhaus *n.* kostnica, kostíšče.
Beinhaut *f.* pokóstnica.
beinig koščén, kostnàt; in Zſetzgn. -nòg; z. B.: zwei— dvonòg.
Beinkleid *n.* hlače *pl.*; (leinene Unterhoſen) bragéše *pl.*, spodnje hlače *pl.*; (Hoſenhälfte) hláčnica.
beinlos brezkóstẽn, brez kostí.
Beinmehl *n.* koščéna moka, koščeníca.
Beinware *f.* koščenína, koščéna roba.
Beinwurz *f.* gavez.
beiordnen priredíti, privrstíti; *impf.* priréjati; beiordnend prirédẽn.
Beiordnung *f.* prirédje.
beipflichten pritégniti, pritrditi, prav dati; *impf.* pritegovati, pritrjevati, prav dajáti.
Beirath *m.* pridáni svèt; — svétnik.
beirren mótiti; zmótiti.
beiſammen *adv.* vkùp, skùp, skupaj.
Beiſaß *m.* (auf dem Lande) bájtar, kočar, želár; (Beiſitzer) prisédnik.
Beiſatz *m.* do-, pristávẽk, dodátẽk; primés (-i).
beiſchaffen pri-, oskrbéti, pripráviti; *impf.* pri-, oskrbovati, pripràvljati.
Beiſchaffung *f.* priskŕba.
Beiſchlaf *m.* telésna združítẽv, spòj.
Beiſchläfer *m.* priléžnik, hotník; —in *f.* priléžnica, hotnica, blodnica.
beiſchließen priložíti, pridejáti (-dénem), prikléniti (-klénem); *impf.* prilágati, pridévati, priklépati.
Beiſchluſs *m.* prilóga, pridátẽk.
Beiſchrift *f.* pripis, pripísẽk.
Beiſein *n.* pričujóčnost, navzóčnost, prisótstvo; im — zweier Männer vpričo dveh mož, pred dvema móžema.
beiſeite, beiſeits *adv.* nastrán, vstrán; nastráni, od strani; Scherz — brez šale, zarés.
beiſetzen pristáviti, pridejáti (-dénem); *impf.* pristávljati, pridévati; (e. Leiche) pokópati (-kópljem), pogrébsti (-grébem); *impf.* pokopávati, pogrébati; ſchriftlich — pripísati (-písem), *impf.* pripisovati.
Beiſetzung *f.* pristávljanje; (e. Leiche) pogrèb, pokòp; ſchriftliche — pripis, pripísẽk.
Beiſitz *m.* prisédanje, priséja.
beiſitzen sedéti pri čem; prisedovati.
Beiſitzer *m.* prisédnik.
Beiſpiel *n.* zglèd, primér; ſich ein — nehmen zgledovati se po kom, glédati na koga; zum — na primér, na príliko, postávim.
beiſpiellos brezprimérẽn, neslíšan, nečúven.
beiſpielsweiſe *adv.* na primér, na príliko.
beiſpringen priskóčiti, pripomóči (-mórem); *impf.* pomágati, pripomágati.
Beißbeere *f.* (*Capsicum*) páprika, turški popẽr.

beißen grísti (grízem), klati (kóljem); ugrízniti (-nem), ugrísti, ukláti, újesti (-jém); *impf.* újedati; (von Schlangen, Fliegen) píčiti, upíčiti; *impf.* píkati; (Körner) zóbati (zóbljem); (Knochen) glódati (glójem); (brennen) skeléti, skleti, peči, ščeméti; (jucken) srbéti; (v. Gewiſſen) múčiti, peči; ſich — kávsati se, gristi se, klati (kóljem) se.

beißend grizóč, grizljív; skeléč; (v. der Rede) zbadljív, rezék, ostér.

Beißer *m.* (auch Beißker) *(Cobitis fossilis)* piškúr, čik; *(C. barbatula)* kačéla.

Beiſtand *m.* pomóč (-i), pripomóč; (Perſon) pomočník, pomagáč; (als Zeuge) priča, svedòk; — leiſten v pomóč biti (sem), pomóči (-mórem), pripomóči; *impf.* pomágati.

beiſtehen pomóči (-mórem), pripomóči; *impf.* pomágati, na pomóč biti (sem), brániti.

beiſtellen dati, priskrbéti, omísliti; *impf.* dajáti, priskrbovati, omíšljati.

Beiſteller *m.* priskrbník.

Beiſtellung *f.* priskŕba, priskrbovánje.

Beiſteuer *f.* donések, prispévek, podárek; (milde Gabe) milodár, milostínja.

beiſteuern donésti (-nésem), prispéti (-spém, -spéjem), podaríti, priložiti; *impf.* donášati, darovati, prilágati.

beiſtimmen pritégniti, pritŕditi, privóliti; *impf.* pritegovati, pritrjevati, ujémati se, zlágati se s kom.

Beiſtimmung *f.* pritrdílo, privolítev, odobrávanje; privolílo.

Beiſtrich *m.* véjica.

Beitrag *m.* donések, prispévek, prinések, pripomóček; (für ein Druckwerk) članek, sestávek, spisék.

beitragen donésti (-nésem), pripomóči (-mórem); *impf.* donášati, pripomágati, prispévati; das Seinige — prizadévati si po svoji moči.

Beitragsſatz *m.* prispévni postávek.

beitreten pristópiti, *impf.* pristópati; einer Meinung — pristáti (-stánem) na predlòg, na mnenje, poprijéti (-prímem) se mnenja; einem Bündniſſe — stópiti v zvezo.

Beitritt *m.* pristòp; Beitritts- pristópni.

Beitrittsgebür *f.* pristopnína.

Beitrittsſchein *m.* pristópnica.

Beiwagen *m.* pridáni voz, drugi voz.

beiwohnen pričujóč biti (sem), zraven biti; einer Schlacht, dem Gottesdienſte — v boju biti, pri sveti maši biti; einer Hochzeit — v svatih biti, na svátovščini biti, svatováti.

Beiwort *n.* pridévnik, prilòg.

beiwörtlich pridévno.

beizählen prištéti (-štéjem), *impf.* prištévati, šteti med ...

Beize *f.* stroj, čimža, kvaša, lúženje; (im Waſſer) močénje; (der beizende Körper) strójnica, lužílo, močílo; (Falkenjagd) lov s sokóli.

beizeiten *adv.* začása, zarána, zgodaj.

beizen strójiti, lúžiti; (im Waſſer) móčiti, namákati; (von den Jägern) lovíti s sokóli.

beiziehen (Sachverſtändige) privzéti (-vzámem) (veščáke), *impf.* privzémati.

Beizmittel *n.* strojílo, lužílo.

bejahen trditi; po-, pritrditi; *impf.* potrjevati, pritrjevati.

bejahend trdílen, pritrjeválen.

bejahrt prilétən, póstarən, ostarèl.

Bejahung *f.* pritŕdba, potŕdba, pritrdítev, pritrjevánje.

bejammern objokovati, obžalovati, oplakovati.

bekämpfen bojeváti se, boríti se, vojskovati se s kom od. zoper koga; (Begierden) krotíti, brzdáti; (e. Lehre) izpodbíjati; (beſiegen) premóči (-mórem), zmágati; *impf.* zmagovati.

Bekämpfung *f.* borba; krotítev, brzdánje; zatòr, odpráva.

bekannt znán, poznán; — machen, geben razglásiti, razjáviti, oznániti, na znanje dati; *impf.* razglášati, oznánjati, na znanje dajáti; — werden seznániti se, spozná ti se s kom; *impf.* seznánjati se; die Neuigkeit wurde — novíca se je razglasíla.

Bekannte *m.* znanec; *f.* znanka.

bekanntermaßen, bekanntlich *adv.* kakor je znano, kakor je vsem vestno, kakor je sploh znano.

Bekanntgabe, Bekanntmachung *f.* naznanílo, oznanílo, objáva, razglášanje, oglàs, razglàs.

Bekanntſchaft *f.* znanje, znanstvo; — machen znániti se, znánje délati; seznániti se, znanje storíti.

bekehren preobŕniti, izpreobŕniti; *impf.* preobráčati, izpreobráčati.

Bekehrte *m.* izpreobŕnjenec; *f.* izpreobŕnjenka.

Bekehrung *f.* izpreobrnítev.

bekennen priznáti, izpovédati (-vém); *impf.* priznávati; (im Kartenſpiele) die Farbe — barvo dati, *impf.* dajáti; Steuer — davék napovédati; ſich zu etw. — spoznáti, *impf.* spoznávati kaj, držáti (držím) se česa, z. B. zu einer Religion, Kunſt.

Bekenner *m.* spoznavávec, vérnik; —in *f.* spoznavávka, vérnica.

Bekenntnis *n.* priznátev, priznáva, izpóved (-i); spoznátev, spoznáva; (Religionsbekenntnis) veroizpovédanje, vera; (der Steuer) napóved (-i).

Bekenntnisleger *m.* (der Steuer) napovedník.

beklagen (bedauern) obžalovati, milovati koga; ſich — tóžiti; pritóžiti se, potóžiti se; *impf.* pritoževati se zastrán česa.

beklagenswert obžalovánja vreden, pomilovánja vreden.

beklatſchen plóskati komu; (verleumden) oprávljati, obírati, raznášati koga.

beklauben obráti (-bérem), *impf.* obírati. [ljati.

bekleben olepíti, oblepíti; *impf.* olép-

bekleckſen mázati (mážem); umázati, zamázati.

bekleiden obléči (-čem), *impf.* obláčiti; (ein Amt) oskrbovati, oprávljati, iméti (imám) (službo), biti (sem) (v službi); jmdn. mit einem Amte — dati, podeliti komu službo; eine Charge — biti na stopnji; (das Zimmer) prevléči, obíti (-bíjem), obstréti (-strém); *impf.* obstírati.

Bekleidung *f.* obléka, oblačilo; Fuß— obútel (-i), obuválo; (der Wand) prevléka, prepréga; (eines Amtes) oskrbovánje, oprávljanje.

beklemmen stískati, tesnobíti, tesníti.

Beklemmung *f.* stíska, tesnóba.

beklommen tesnóben, v skrbéh.

bekommen dobíti, prejéti (préjmem); *impf.* dobívati, prejémati; Riſſe — póčiti, razpókati; eine Krankheit — oboléti, zboléti; ein Kind — roditi, povíti (-víjem), iméti (imám); (fangen) ujéti (-jámem), zasáčiti; ſatt — navelíčati se česa; Luſt — zaželéti, poželéti česa; das bekommt mir wohl to mi dobro dé, to mi ugája; übel — to mi škóduje, ne tekne mi, preséda mi; wohl bekomm's (beim Niesen) Bog pomágaj! (beim Trinken) na zdravje!

beköſtigen živíti, hrániti, redíti koga, živež, hrano dajáti komu.

Beköſtigung *f.* jed (-i), živež, hrana.

bekräftigen potŕditi, ukrepíti, okrepčáti; *impf.* potrjevati, okrepčevati.

bekräftigend potrdílen.

Bekräftigung *f.* potŕdba, potrdítev, okrepčáva.

bekränzen véncati; ovéncati.

bekreuzigen krížati; pokrížati, prekrížati; ſich — krížati se; pokrížati se, prekrížati se.

bekriegen vojskovati, bojevati se s kom; zavójščiti na koga, z vojsko se vzdígniti nad koga.

bekritteln (malenkóstno) pretrésati, rešetáti; pretrésti (-trésem), prerešetáti.

bekritzeln črčkáti, mázati (mážem); očrčkáti, počrčkáti, zamázati.

bekümmern skrbéti, trápiti, múčiti; ſich — über etwas v skrbi biti (sem) zavóljo česa, skrb iméti (imám) za kaj; ſich — um etwas skrbéti, márati, brigati se, méniti se za kaj.

Bekümmernis *f.* skrb (-i), briga, žalost.

bekümmert skrbén, skrbljiv; (betrübt) otóžen, žalostén.

bekunden naznániti, razodéti (-dénem); *impf.* naznánjati, razodévati, kázati (kážem).

belächeln, belachen smějati (smejem, smejam) se komu, čemu, posmehovati se čemu, zasmehovati kaj.

beladen obložíti, obtovoríti, naložíti, opŕtiti; *impf.* oblágati, obtovárjati, nalágati.

Belagerer *m.* oblegovávec, obsédnik, obsedovávec.

belagern obléči (-ležem), obsésti (-sédem); *impf.* oblégati, obsédati.

Belagerte *m.* obléženec, obsédenec.

Belagerung *f.* obléga, obséda; Belagerungs- obléžni, obsédni.

Belagerungszuſtand *m.* obsédni stan.

Belang *m.* tehtnost, važnost, pomenljívost; Sache von — tehtna reč (-í).

belangen (citieren) klícati (klíčem), zvati (zovem); poklícati, pozváti; jmdn. vors Gericht — tóžiti koga; (an etw. langen) doséči (-sézem), *impf.* doségati; (betreffen) zadévati, tíkati (tíčem) se; belangend kar se tiče.

belaſſen pustíti; *impf.* púščati.

belaſten obtežíti, obremeníti; *impf.* obremẽnjati, obteževati; (mit Farben) prepólniti; ein Haus mit Schulden — zadolžíti hišo; mit zu großen Steuern — preobložíti z davki.

beläſtigen nadlegovati, nadlégo, sitnost délati.

Beläſtiger *m.* nadlegovávec, nadléžnik, sitnež.

Beläſtigung *f.* nadléga, sitnóba.

Belaſtung *f.* obremenítev, obtéžba; obremenílo, obtežílo; breme; zadolžítev; Belaſtungs- obremenílni; obdólžni.

Belaſtungszeuge *m.* obdólžna priča.

belauben z listjem odéti (-dénem), pokríti (-krijem); *impf.* odévati, pokrivati; ſich — oblístiti se, zazelenéti, listje pognáti (-žénem), *impf.* pogánjati.

belaubt listnat, poln listja.

Belauf *m.* znesek; bis zum — von do.

belaufen die Grenze obtéči (-téčem), *impf.* obtékati mejo; ſich — znesti (-nesem), *impf.* znášati.

belauſchen poslúšati, prislúšati, na uho vleči (vlečem).

beleben oživíti, obudíti; *impf.* oživljati, obújati; (erquicken) poživiti, okrepčáti; *impf.* poživljati, okrepčevati; ſich — oživéti; belebend oživljajóč, životvórən; okrepčeválən.

belebt živ, oživljèn; *fig.* živáhən, vesél.

Belebtheit *f.* živóst, oživljénost; živáhnost, veselóst.

Belebung *f.* ožívək, oživítev; okrepčáva.

Belebungsverſuch *m.* oživljanje.

belecken oblízati (-lížem), oblízniti; *impf.* oblizovati.

Beleg *m.* dokazílo, dokàz, izkàz, izpričeválo; (Beilage) prilóga; (beim Kleide) obšítək.

belegen obložíti; *impf.* oblágati, obkládati; mit Strafe — naložíti kazən, kaznováti; mit Beſchlag, mit Verbot — zaséči (-séžem), v prepóved dejáti (dénem), ustáviti, obustáviti; *impf.* ustávljati; mit Beweiſen — dokázati (-kážem), *impf.* dokazovati; mit Beiſpielen — zglede —, primére naštéti, pridejáti; (Stute) zaskóčiti; belegte Stute zaskóčena kobíla.

Belegtare *f.* (für Stuten) pripustnína.

Belegung *f.* (Beſchälung) plemenítev, spúščanje.

belehnen fevd komu podelíti, *impf.* podeljevati.

Belehnung *f.* podelítev fevda.

belehren poučíti; *impf.* poučevati; belehrend poúčən, poučljìv.

Belehrung *f.* poúk, poučevánje, poučílo.

beleibt debel, tolst; (unterjetzt) tršàt, čokàt.

Beleibtheit *f.* debelóst, tolstóst; tršátost, čokátost.

beleidigen žáliti; razžáliti; beleidigend žaljìv, razžaljìv; žal.

Beleidiger *m.* žalívec, razžalívec; —in *f.* žalívka, razžalívka.

Beleidigte *m.* razžáljenec; *f.* razžáljenka.

Beleidigung *f.* žalítev, razžalítev.

beleſen načítan.

Beleſenheit *f.* načítanost.

beleuchten razsvétiti, razsvetlíti; *impf.* razsvetljevati; (erläutern) razjásniti, pojásniti, razložíti; *impf.* pojasnjevati, razlágati.

Beleuchtung *f.* svečáva; razsvéta; (Illumination) razsvetljáva, razsvečáva; (Erläuterung) po-, razjasnílo, razlága.

Beleuchtungsſtoff *m.* svetívo.

belfern lájati, bévkati, révkati.

belieben blagovóliti, ráčiti; es beliebt mir hoče se mi, ljubi se mi, rači se mi; wenn es euch beliebt če vas je volja, ako vam je prav, če vam je všeč; was — Sie? kaj bi radi?

Belieben *n.* volja.

beliebig poljúben, povóljen, katérikòli.

beliebt priljúbljen, prijétən, všeč; ſich — machen priljúbiti se, prikúpiti se.

Beliebtheit *f.* priljúbljenost, všéčnost.

beliſten kániti; ukániti, prevàriti koga.

Belladonna *f.* ſ. Tollkirſche.
bellen lájati.
Bellen *n.* lájanje.
Beller *m.* lájavec.
Belletriſt *m.* leposlóvec, beletríst.
Belletriſtik *f.* leposlóvstvo, beletrístika.
belletriſtiſch leposlóvsten, leposlóvən, beletrístičən.
beloben hváliti; pohváliti. [hválni.
Belobung *f.* pohvála; Belobungs- po-
Belobungsdecret *n.* pohválnica, pohválni dekrét.
belohnen pláčati, *impf.* plačevati; povrníti, *impf.* povráčati; obdaríti, *impf.* obdárjati.
Belohner *m.* plačevávec; povračevávec.
Belohnung *f.* plačílo, nagráda; povračílo.
belügen legáti (lážem) se komu; zlegáti se komu, nalegáti koga.
beluſtigen veselíti, kratkočásiti; razveselíti, *impf.* razveseljevati; beluſtigend kratkočásən.
Beluſtigung *f.* razveseljevánje, vesélje, zabáva.
Beluſtigungsort *m.* veselíšče, zabavíšče.
Belvedere *n.* lepovìd, razglèd, belvedér.
bemächtigen ſich polastíti se, prilastíti si, prisvojíti si, osvojíti, v oblást dobíti; (einer Perſon) zgrábiti, ulovíti, zasáčiti koga; (v. Schrecken) lotíti se, prevzéti (-vzámem), obíti (-ídem); *impf.* prevzémati.
bemalen naslíkati, oslíkati.
bemängeln nedostátke očítati (čemu), ométati (kaj), pomóte očítati; očítek izréči (-rečem).
Bemängelung *f.* očítek, očítanje pomót.
Bemannung *f.* moštvo.
bemänteln prikríti (-krijem), zakríti; *impf.* pri-, zakrívati.
Bemäntelung *f.* pri-, zakrívanje.
bemeiſtern premóči (-mórem), zmágati, obládati, ukrotíti; ſich — ſ. bemächtigen ſich.
bemerkbar viden, vidljìv.
bemerken opáziti, zapáziti; etw. übel — zamériti, *impf.* zamérjati kaj; (erwähnen) opómniti, oméniti, v miſel vzéti (vzámem); dazu — pripómniti.
bemerkenswert znamenít. [nja.
Bemerkung *f.* opázka, opómba, opóm-
bemeſſen mériti; iz-, od-, premériti; (beurtheilen) sóditi; presóditi.
Bemeſſung *f.* odméra, izméra; razmerílo; presója.
bemitleiden milovati, omilovati, pomilovati; ich bemitleide ihn mili se mi, smili se mi.
bemittelt premóžən, imovít.
bemoosen ſich z mahom se pokríti (-kríjem), *impf.* pokrívati.
bemoost mahovít, z mahom obrástel; *fig.* stàr, sìv.
bemühen ſich trúditi se, prizadévati si; potrúditi se, prizadéti (-dénem) si.
Bemühung *f.* trud, potrúda, prizadéva, prizadévek.
bemüſſigen mórati, síliti, núditi; primórati, prisíliti, prinúditi; ſich bemüſſigt ſehen primóran, prisíljen biti (sem).
benachbart sosédnji, bližnji.
benachrichtigen naznániti, obvestíti, izporočíti, na znanje dati; *impf.* naznánjati, obvéščati, poróčati, na znanje dajáti.
Benachrichtigung *f.* naznanílo, obvestílo, izporočílo.
benachtheiligen kváriti kaj, koga, škódovati komu; oškódovati, oškóditi, okváriti.
Benachtheiligung *f.* okvára, oškódba.
benagen glódati (glójem), gristi (grizem); oglódati, ogrísti. [vati.
benähen obšíti (-šíjem), *impf.* obši-
benebeln omeglíti, omračíti, otemníti; *fig.* ſich — opíti (-pijem) se, upijániti se.
benebelt meglén; *fig.* pijàn, vinjen, natŕkan.
benedeien blagrovati; slavíti; (ſegnen) blagosloviti, *impf.* blagoslávljati.
benedeit blagoslovljèn.
Benedictiner *m.* benediktín, benediktínec; Benedictiner- benediktínski.
Benedictinerorden *m.* benediktínski red, red sv. Benedíkta.
Beneficium *n.* dobróta; (Pfründe) nadárba, prebénda.
Benefizvorſtellung *f.* predstáva na korist (kákega igrávca).
benehmen vzéti (vzámem), odvzéti; *impf.* jemáti (jémljem); den Schlaf — odnésti, *impf.* odnášati spanje; ſich —

vesti (vedem) se, obnášati se, držati (držím) se, nósiti se; ſich nach etwas — ravnáti se, obráčati se po čem.

Benehmen *n.* vedénje, obnášanje, ravnánje.

beneiden einen zavídati komu, nevoščljiv biti (sem).

beneidenswert zavísti vreden.

benennen imenovati, imé dajáti, zvati (zovem); imé dati, nazváti.

Benennung *f.* imenovánje, nazív, nazívek, nazívalo, nazívanje; (Name) imé (iména).

benetzen omóčiti, namóčiti, porosíti; *impf.* omákati, namákati.

Bengel *m.* dremélj, cepéc, kij; *fig.* zaróbljenec, neotesánec, zagovédnež.

bengelhaft zarobljen, neotesán, zagovéden. [česa.

benöthigen potrebovati, treba biti

benutzen, benützen v prid obŕniti, porábiti, upotrébiti, poslúžiti se; *impf.* v prid obráčati, rábiti.

Benutzung *f.* raba, porába, upotréba.

Benutzungsconſens *m.* uporábna dovolítev.

Benutzungsrecht *n.* užítna pravíca, porábna pravíca.

beobachten mótriti, páziti —, glédati na kaj, opazovati; ſeine Pflicht — svojo dolžnost izpólniti, dopólniti, storíti; *impf.* izpolnjevati, délati; Stillſchweigen — mólčati (molčím); ein Geheimnis — skrivnóst hrániti; Rückſicht — ozírati se, glédati na kaj; eine Friſt — držati (držím) se roka.

Beobachter *m.* opazovávec, ogledovávec; (der Geſetze) izpolnjevávec, izvrševávec.

Beobachtung *f.* opazovánje, ogledovánje, pažnja; (Befolgung) izpolnjevánje, izvrševánje. [nost.

Beobachtungsgabe *f.* opazoválna zmóž-

Beobachtungsort, Beobachtungspunkt *m.* motríšče, opazovališče.

beordern jmdn. ukázati (-kážem), naročíti komu; einen wohin — odrediti, odpráviti, *impf.* odprávljati koga kam; er iſt dazu beordert to mu je ukázano, dobil je povélje to storíti.

bepacken obložíti, naložíti, natovoríti; *impf.* oblágati, nalágati.

bepfählen kóliti; nakóliti.

bepflanzen obsadíti, zasadíti; *impf.* obsájati, zasájati. [právljati.

bepflaſtern tlak napráviti, *impf.* na-

bequartieren nastániti, *impf.* nastanjevati. [vánje.

Bequartierung *f.* nastanítev, nastanje-

bequem priléžen, ugóden, priróčen, náročen, udóben, lágoten; (gemächlich) zložen; (geräumig) prostóren; *adv.* priléžno, udóbno; zložno; na roko.

bequemen ſich (ſich richten) ravnáti se po čem; (ſich fügen) prilagodíti se, vdati se; *impf.* vdájati se v kaj; ugodíti si.

bequemlich ſ. bequem.

Bequemlichkeit *f.* priléžnost, ugódnost, priróčnost, náročnost, udóbnost, lágotnost; zložnost.

berahmen ein Bild okvíriti sliko, dejáti (dénem) sliko v okvír.

berathen svétovati komu; (e. Sache) na razgóvor vzéti (vzámem), presóditi; *impf.* presójati; ſich — posvétovati se; du biſt gut — na dobri poti si, dobro so ti svétovali; berathend svetoválen, posvetoválen.

Berather *m.* svetovávec.

berathſchlagen posvétovati se, dogovárjati se, ugíbati (-gíbljem).

Berathſchlagung, Berathung *f.* posvétovanje, posvèt, dogovárjanje, presojevánje.

Berathungszimmer *n.* posvetoválnica.

berauben orópati, opléniti, okrásti (-krádem).

beräuchern okadíti, prekadíti; *impf.* okájati, prekájati.

berauſchen opijániti, upijániti, opojíti; *fig.* omámiti, oslepíti; ſich — upijániti se, opojíti se; berauſchend opójen, upijanljiv, omamljiv.

berauſcht pijan, natŕkan, nadélan; *fig.* omámljen, zamáknjen, prevzét.

Berauſchung *f.* pijánost; omámljenost, omáma.

Berberis *f.*, =ſtrauch *m.* česmín, česmína; *coll.* česmínje.

Berberisholz *n.* česmínovina.

Berberisſaft *m.* česmínovec.

berechenbar preračunljiv.

berechnen preračúniti, preštéti (-štéjem), preštevíliti; (erwägen) premísliti, preudáriti.

Berechnung *f.* preračún, preštétev; premíslek, preudárek.

berechtigen upravíčiti, pravíco dati; *impf.* upravičevati, pravíco dajáti.

Berechtigte *m.* upravíčenec.

Berechtigung *f.* pravíca, oblást (-i); pooblastílo.

bereden pregovoríti, *impf.* pregovárjati; ſich — méniti se, poménkovati se, dogovárjati se; poméniti se, dogovoríti se.

beredſam zgovóren, zgovorljiv, besedít, beséden.

Beredſamkeit *f.* zgovórnost, besedítost.

beredt ſ. beredſam.

Bereich *m.* obsèg, obsézje, okolíš; pod-

bereichern bogátiti; obogátiti; (Kenntniſſe) množíti; umnožíti; ſich — bogatéti, bogátiti se; obogatéti, obogátiti se.

Bereicherung *f.* obogátba.

bereifen nabíti (-bíjem), *impf.* nabíjati (obróče na sod).

bereiſen hóditi, potovati (kod, po čem); obhóditi, prehóditi, prepotovati.

Bereiſung *f.* obhòd, pot (po čem).

bereit priprávljen; (fertig) gotóv, dodélan, náreden; (willig) voljèn, rad; ſich — machen pripráviti se, *impf.* priprávljati se.

bereiten pripráviti, zgotóviti; pristrójiti; *impf.* priprávljati, zgotávljati; strójiti.

bereiten die Grenze mejo objézditi, [objáhati.

bereits *adv.* že, užé.

Bereitſchaft *f.* priprávljenost, gotóvost; in — haben priprávljeno iméti (imám), pri roki iméti.

Bereitung *f.* prípráva, priprávljanje; (der Felle) strojénje, strojítev.

bereitwillig radovóljen, dragovóljen, voljèn.

Bereitwilligkeit *f.* radovóljnost.

bereuen kesáti se (česa), žal biti (česa), obžalovati (kaj); du wirſt es — žal ti bode, kesàl se boš.

Berg *m.* gora, breg; (Alpe) planína; die Haare ſtehen mir zu Berge lasje se mi ježé, sršé; er iſt über alle Berge pobrísal jo je, peté je odnésel, odkúril je, šel je čez hribe in dolíne; Berg- gorski; rudárski, rúdniški.

bergab *adv.* navdól, navzdól, nizdólu.

Bergabhang *m.* rebér (-i), breg, obróneк, pobočje, nadól; Bergabhänge *pl.* porébrje.

Bergakademie *f.* rudársko učilíšče, rudarska akadémija.

Bergamotte *f.* bergamótka (hruška).

Bergamt *n.* rudárski urad; rudárska gospóska.

bergan *adv.* vkrébèr, navkrébèr, vbrég.

Bergarbeiter *m.* rudár, rudokòp.

Bergart *f.* rudovína.

Bergbau *m.* rudárstvo, rudárjenje, rudokópstvo; — betreiben rudáriti, rudo kópati (-pljem); =berechtigung *f.* rudárska pravíca; =kunde *f.* rudárstvena znanost; =verleihung *f.* rúdniška podelítev.

Bergbehörde *f.* rudársko oblástvo.

Bergbewohner *m.* gorjánec, hríbovec; planínar; —in *f.* gorjánka, hríbovka; planínarica.

bergblau sinji; **Bergblau** *n.* sinj.

Bergbuch *n.* rudárska knjiga.

Bergdroſſel *f.* planínski drozég.

bergen (retten) otéti (otmèm), résiti; (verbergen) kriti (krijem); skriti, *impf.* skrívati; (aufbewahren) hrániti; shrániti, správiti; *impf.* shranjevati, správiljati.

Bergfahrt *f.* (des Schiffes) vožnja (ladje) proti vodi, navzgórnja vožnja.

Bergfink *m.* gorski ščínkavec, pinóža.

Bergflecken *m.* gorjánsko méstece, (von Bergleuten bewohnt.) rudársko méstece.

Bergforelle *f.* planínska postŕv (-i).

Bergführer *m.* gorski vodník. [(-í).

Berggegend *f.* gorát kràj, goráta stran

Berggeiſt *m.* škratélj.

Berggericht *n.* (im Bergbau) rudársko sodíšče; (im Weinbau) gorníško sodíšče.

berggerichtlich rudarskosóden.

Berggeſetz *n.* rudárski zakon.

Berggiebigkeit *f.* górščina.

Berggipfel *m.* vŕh, vrhúnec.

Berggold *n.* rúdniško zlató.

Berggrün *n.* bákrova zeleníca.

Berggruppe *f.* gorska skupína, pogórje.

Bergharz *n.* ſ. Erdharz.

Berghaſe *m.* beli —, planínski zajec.

Berghauptmann *m.* rudárski glavár.

Berghauptmannſchaft *f.* rudársko glavárstvo.

Bergholb *m.* gornik, nagórnik.
Berghuhn *n. (Tetrao tetrix)* rúševec.
bergicht gorast, brdast, hribast.
bergig gorát, hribovít, bregovít.
Bergkeſſel *m.* kotél, kotlína, poníkva.
Bergkette *f.* pogórje, gorovje.
Bergknappe *m.* rudokòp, rudár.
Bergkogel *m.* hólm.
Bergkrümme *f.* gorski ovínek.
Bergkryſtall *m.* kaména strela.
Bergland *n.* goráta zemlja, pogórje.
Berglein *n.* goríca, grič, hribec, brdce.
Bergleute *pl.* rudárji, rudokópi *pl.*
Bergluft *f.* gorski —, planínski zrak.
Bergmann *m.* rudár, rudokòp; Bergmanns- rudárski. [tec.
Bergmännchen *n.* škrát, škratélj, škra-
bergmänniſch rudárski, rudoznánski.
Bergmeiſter *m.* rudárski mojstér; (in Weinbergen) gornik.
Bergnymphe *f.* gorska vila, vila pogórkinja.
Bergöl *n.* kaméno —, kamenéno olje.
Bergprivilegium *n.* rudárska pravíca, rudárski privilégij.
Bergrath *m.* rudárski svétnik.
Bergrecht *n.* rudársko pravo; (von Weinbergen) gorno pravo; (Abgabe) górščina, gornína.
bergrechtlich rudarskoprávèn; *adv.* po rudárskih zakónih, po gornem pravu.
Bergrevier *n.* rudársko okróžje.
Bergrücken *m.* hrbét, grebén, sleme (-na), hrbtóvje. [sol.
Bergſalz *n.* gorska sol (-í), kameneńa
Bergſattel *m.* sedlo, presèd, presédljaj.
Bergſchlucht *f.* žlebína.
Bergſchule *f.* rudárska šola.
Bergſpitze *f.* vrh, vrhúnec, kŕn (-í).
Bergſtadt *f.* gorsko mesto; rudársko mesto.
Bergſteiger *m.* hribolázec, gorolázec.
Bergſturz *m.* usád, usadína, vdrtína.
Bergſyſtem *n.* pogórje, gorstvo.
Bergthal *n.* dol, dolína v gorovju.
Bergung *f.* rešítev, otétba.
bergunter ſ. bergab.
Bergwerk *n.* rudnik; — bauen rudo kópati (kópljem), rudáriti; Bergwerks- rúdniški, rudárski.
Bergweſen *n.* rudárstvo, rudokópstvo.
Bergwieſe *f.* senožet (-i) v gori.
Bergwohlverlei *n. (Arnica montana)* kukovíčnik, brdnja.
Bergzehent *m.* rudna desetína; (in d. Weinbergen) górščina. [véstje.
Bericht *m.* poročílo, naznanílo, iz-
berichten poročíti, naznániti, na znanje dati; *impf.* poróčati, naznánjati, na znanje dajáti.
Berichterſtatter *m.* poročevávec.
Berichterſtattung *f.* poróčanje, poročílo.
berichtigen popráviti, *impf.* poprávljati; (bezahlen) pláčati, poravnáti; *impf.* plačevati. poravnávati.
Berichtigung *f.* poprávek, popráva; plačílo, poravnáva. [ma.
berichtlich *adv.* po poročílu, poročílo-
Berichtſchreiben *n.* naznanílno pismo.
beritten z. B. ein —es Pferd ojáhan, izjáhan kònj; —e Mannſchaft konjíca, konjiki *pl.*; —es Heer jezdéča vojska.
Bernhardiner *m.* bernardínec.
Bernſtein *m.* jantar; Bernſtein- jántarjev.
berſten póčiti, pókniti, razrégniti se, raznésti (-nésem) se; *impf.* pókati; geborſten počen, razpókel.
Berſtung *f.* poklína, razpoklína.
berüchtigen razvpíti (-vpíjem), razglásiti, razkríčati (-kričim); *impf.* razglášati.
berüchtigt zloglásen, razvpít.
berücken (einen Vogel) ujéti (-jámem), ulovíti; *impf.* lovíti; (bethören) obrezúmiti, oslepíti.
berückſichtigen uvážiti, ozréti (-zrèm) se; *impf.* uvaževati, ozírati se, glédati na kaj.
Berückſichtigung *f.* ozír, uvaževánje.
Beruf *m.* poklic, zvanje; (Neigung) nágnjenje, nagòn, vesélje; (Amt) služba, dolžnóst, opravílo.
berufen poklícati (-klíčem), pozváti (-zóvem); *impf.* klícati, zvati, pozívati; eine Verſammlung — zbor sklícati, *impf.* sklicevati; ſich auf etw. — pozváti (-zóvem) se, vzklícati (-klíčem) se; *impf.* pozívati se, vzklicevati se.
berufen *adi.* poklícan; postávljen.
berufsmäßig *adv.* po poklícu, po dolžnósti svójega poklíca.
Berufsofficier *m.* častnik po poklícu.
Berufsſtellung *f.* poklícni stališ.

Berufung *f.* pozívanje, pozív, prizív; pritóžba, vzklic; sklícanje, sklic.

Berufungsausführung *f.* vzklícni izvòd, prizívna obrazlóžba.

Berufungsfriſt *f.* vzklícni ròk, prizívni ròk.

Berufungsrecht *n.* vzklícna pravíca.

Berufungsweg *m.* prizívni pot.

beruhen auf etw. opírati se, naslánjati se na kaj; **der ganze Unterſchied beruht darauf** ves razlóček je ta, je v tem; **meine ganze Hoffnung beruht auf dir** ti si moje edíno úpanje; **es beruht auf dir** na tebi, pri tebi je; **etw. auf ſich — laſſen** pri miru pustíti, *impf.* púščati kaj; pustíti reč, kakor je.

beruhigen miríti, tolážiti, tóliti; u-, pomiríti, upokojíti, potolážiti, utéšiti; **beruhigend** pomirjeválen.

Beruhigung *f.* pomirítev, pomírba, upokojílo; tolážba.

Beruhigungsmittel *n.* tolažílo, tešílo.

berühmt slavén, slovéč, glasovít, slovít, imenítен; — **werden** proslúti (-slóvem, -slújem).

Berühmtheit *f.* slava, slovéčnost, sloves, slovítost, glasovítost, imenítnost.

berühren tíkati (tíkam, tíčem) se, dotíkati se; dotekníti (-táknem) se; (m. Worten) oméniti, v miſel vzéti (vzámem); *impf.* oménjati, v miſel jemáti (jémljem); **berührt werden** zadét, prizadét biti (sem).

Berührung *f.* dotíka, dotíkanje; omémba; **mit einem in — kommen** sniti (snídem) se s kom; opráviti (opravílo) iméti (imám) s kom.

Berührungsebene *f.* stíčna raván, dotikálna ravnína.

Berührungsfläche *f.* stična ploskév.

Berührungslinie *f.* dotikálnica, tangénta.

Berührungspunkt *m.* dotikalíšče.

beſäen ob-, posejáti (-séjem); (beſtreuen) posúti (-spèm), *impf.* posípati (-sípam, -sípljem).

beſäet obseján, poseján; posút, posípan.

beſagen oznániti, reči (rečem); *impf.* oznánjati, rékati, práviti.

beſänftigen tešíti, miríti, tolážiti, tóliti, krotíti; utéšiti, pomiríti, potolážiti, utóliti, ukrotíti.

Beſatz *m.* obšív, obšívek, rob, obròb, óbdel, zavláka.

Beſatzung *f.* posáda, posádka; **Beſatzungs-** posádni.

beſaufen *ſ.* betrinken.

beſchädigen poškódovati, pohábiti, pokváriti, pokazíti; (verwunden) rániti.

Beſchädiger *m.* poškódovavec, oškódnik, škodljívec.

Beſchädigte *m.* poškódovanec, oškódovanec, okvárjenec.

Beſchädigung *f.* poškódba, poškódovanje, pokvára.

beſchaffen dobáviti, nabáviti, priskrbéti, pripráviti; *impf.* dobávljati, priskrbovati, pripráviljati.

beſchaffen *adi.* wie — kak, kakóv, kákšen; ſo — tak, tákšen; **wie immer** — kákršenkòli, kákršensibódi.

Beſchaffenheit *f.* kakóvost, kákšnost.

Beſchaffenheitswort *n.* pridévnik, prilóg.

Beſchaffung *f.* dobáva, nabáva, pripráva, priskrba.

beſchäftigen opravílo, delo dati komu; *impf.* opravílo, delo dajáti komu; **ſich** — pečáti se, báviti se, ukvárjati se, oprávek iméti (imám).

Beſchäftigung *f.* opravílo, oprávek, delo, bavílo, poſel; (Gewerbe) obŕt (-a, -i).

beſchäftigungslos brezdélen, brezpóſeln, brez dela.

beſchälen lúpiti, májiti, béliti; olúpiti, omájiti, obéliti; **die Stute** — kobilo uplemeníti, ubréjiti.

Beſchälen *n.* plemenítev; spúščanje žrebcev.

Beſchäler, Beſchälhengſt *m.* pleménski žrebec, pastúh.

Beſchälknecht *m.* žrebčar.

Beſchälperiode *f.* spuščálna doba.

Beſchälweſen *n.* žrébčarstvo.

beſchämen sramotíti; osramotíti.

beſchatten sénčiti, senco délati; zasénčiti, obsénčiti; *impf.* obsenčevati.

Beſchattung *f.* obséna.

Beſchau *f.* oglèd, ogledovánje, razglèd.

beſchauen oglédati, raz-, preglédati; *impf.* o-, raz-, pregledovati; **ſich** — oglédati se, *impf.* ogledovati se.

Beſchauer *m.* ogledovávec, pregledovávec, ogléda, ogledník.

Beſchaugebür *f.* ogledarína.

beſchaulich vidljiv; (vom Leben) premišljevâlen, bogomíseln.

Beſchauprotokoll *n.* oglédni zapísnik.

Beſchauzettel *m.* oglédni list.

Beſcheid *m.* odgóvor; ſchriftlicher — odpis, odpísek; *iur.* odlòk; — geben odgovoríti; odpísati (-píšem); *impf.* odgovárjati; odpisovati; — wiſſen znati, vešč biti (sem), izvéden biti v čem.

beſcheiden vábiti, klícati (klíčem); povábiti, poklícati, pozváti (-zóvem); *impf.* pozívati; (entſcheiden, beſtimmen) odlóčiti, odmériti; *impf.* odločevati, odmérjati; prisóditi, *impf.* prisójati; es iſt mir beſchieden sójeno mi je; abſchlägig — odbíti (-bíjem), odklóniti, zavŕniti; ſich — vdáti se, privóliti; *impf.* vdájati se.

beſcheiden *adi.* skromèn, zmerèn.

Beſcheidenheit *f.* skromnost, zmernost.

beſcheinen sijáti (síjem), svétiti na kaj, greti (grejem); obsijáti, osvétiti, ogréti; *impf.* obsévati, ogrévati.

beſcheinigen izpríčati, pisméno potríditi; *impf.* izpričevati, potrjevati.

Beſcheinigung *f.* izpričeválo, pisméno potrdílo.

beſchenken obdaríti, obdarovati koga, podaríti; *impf.* obdárjati, darovati komu kaj.

beſcheren ostríči (-strížem); (geben) podaríti, podelíti, poklóniti; *impf.* podárjati, podeljevati.

Beſcherung *f.* dar, darílo; poklonítêv.

beſchicken eine Meſſe poslâti (-šljem), *impf.* pošíljati na semènj.

beſchießen etwas stréljati na kaj.

beſchimpfen zasramovati, grditi, psovati koga, rógati se komu; ogŕditi, opsovati.

Beſchimpfung *f.* zasramovánje, zasrámba, ogŕda, psovánje.

beſchirmen várovati, brániti; obvárovati, obrániti.

Beſchirmer *m.* varih, branítelj, pokrovítelj, zaščítnik.

Beſchirmung *f.* varstvo, bramba.

Beſchlag *m.* okòv, kov (-i), okóva, kovánje, oplát (-i); (gerichtl.) prepóved (-i); mit — belegen zapleníti, zapečáti, ustáviti, zaséči (-sézem).

Beſchläge *n.* Nebenf. zu Beſchlag *m.*

beſchlagen obíti (-bíjem), *impf.* obíjati; (Pferde) podkováti (-kújem), *impf.* podkávati; (Wagen) okováti, *impf.* okávati; *fig.* — ſein in etw. podkován biti (sem) v čem, razuméti, znati kaj.

Beſchlagnahme *f.* zapléna, zapečátba, zaséga, zaustáva.

beſchleichen zalésti (-lézem), *impf.* zalezovati; (v. Gedanken) obíti (-ídem), *impf.* obhájati.

beſchleunigen pospéšiti, ponágliti, pohítriti; *impf.* pospeševati; ſeine Schritte — podvízati se, páščiti se.

Beſchleunigung *f.* pospeševánje, pospéh, pospéšba, pospešítêv; podvízanje; mit möglichſter — brž ko je mogóče, brž ko se da.

beſchließen zapréti, zakléniti; *impf.* zapírati, zaklépati; (endigen) končáti, dokončáti, dovršíti, dognáti (-ženem), skléniti, dodélati; *impf.* končevati, dovrševati, sklépati; nakániti kaj, odlóčiti se; (feſtſetzen) skléniti, dolóčiti, ukréniti; *impf.* sklépati, ukrépati.

Beſchließer *m.* ključár; —in *f.* ključárica.

Beſchluſs *m.* sklèp, ukrèp.

beſchlusfähig sklepčen, ukrépičen.

Beſchlusfähigkeit *f.* sklepčnost. [nje.

Beſchlusfaſſung *f.* sklépanje, ukrépa-

beſchmutzen umázati (-mažem), zamázati, pobróditi, pogrdíti; udélati; (mit Koth) utépsti (-tépem); ein mit Koth Beſchmutzter utepénec.

beſchneiden obrézati (-rézem), *impf.* obrezovati; (mit der Schere) ostríči (-strížem); (den Baum) okléstiti, obsékati; *impf.* kléstiti, obsekovati; von unten — izpodrézati (-žem); die Spitzen d. Getreides — obžéti (-žánjem), *impf.* obžínjati; (platt am Ende) začéliti.

Beſchneidung *f.* obrezovánje; (der Reben) rez (-í), režnja; (eines Baumes) obsekovánje.

beſchneien osnežíti, pobéliti. [jati.

beſchönigen lépšati, lepotíti; zagovár-

beſchränken omejíti, skrčiti; *impf.* omejevati, skrčevati.

beſchränkt omejèn, utesnjèn; *fig.* maloúmen, kratkoúmen.

Beſchränktheit *f.* omejénost; kratkoúmnost.

Beſchränkung *f.* omejítěv, utesnítěv.
beſchreiben popísati (-píšem), opísati; (einen Kreis) načŕtati; *impf.* popisovati, opisovati.
Beſchreibung *f.* popìs, opìs; (Handlung) popisovánje.
beſchreien uréči (-réčem), uróčiti, naredíti; *impf.* urékati, naréjati.
Beſchreiung *f.* uròk, uróki *pl.*
beſchuhen obúti (-újem), *impf.* obúvati; obútěv komu omísliti; (einen Pfahl) okovati.
Beſchuhung *f.* obúvanje; (das Schuhwerk) obuválo, obútalo, obútel (-i).
beſchuldigen dolžíti, krivíti; obdolžíti, okrivíti; fałſch — natólcevati, podtíkati komu kaj. [něc.
Beſchuldigte *m.* obdolžénec, okrivljé-
Beſchuldigung *f.* obdolžítěv, obdólžba, okrívnja.
beſchütten ob-, posúti (-spèm, -sújem); *impf.* ob-, posípati (-sípam, -sípljem); (begießen) oblíti (-líjem), políti; *impf.* oblívati, polívati.
beſchützen várovati, brániti, čúvati, čuti (čujem) nad kom; obvarovati, obrániti.
Beſchützer *m.* varih, branítelj, zaščítnik, čuvár, zavétnik; —in *f.* várihinja, braníteljica, zaščítnica, zavétnica.
Beſchützung *f.* varstvo, bramba.
beſchwatzen ſ. bereden.
Beſchwerde *f.* težáva, nadlóga; breme (breména); (Klage) tožba, pritóžba; — führen tóžiti; pritóžiti se, potóžiti se; =buch *n.* knjiga za pritóžbe, pritóžna knjiga; =führer *m.* tožník, pritožník; =ſchrift *f.* pritóžni spìs; písana pritóžba.
beſchweren težíti; obtežíti, obložíti; (beläſtigen) nadlégovati; (beunruhigen) vznemíriti, *impf.* vznemírjati; der Brief iſt beſchwert mit v pismu je, v pismu je vloženo, pridejáno; ſich — pritóžiti se, potóžiti se; *impf.* pritoževati se, tóžiti.
beſchwerlich težávěn, nadlégen, neugóden, nepríličen.
Beſchwerlichkeit *f.* težávnost, nadlégnost, neprílika.
beſchwichtigen tolážiti, téšiti, míriti; utolážiti, utéšiti, umíriti, pomíriti; beſchwichtigend tolažílen, pomirljiv.
beſchwören priséči (-sézem) na kaj, s priségo potŕditi; *impf.* priségati, s priségo potrjevati; (Geiſter) zaklínjati, rotíti; zarotíti; (eine Krankheit) zagovoríti, *impf.* zagovárjati; (flehen) živo, za božjo voljo prósiti.
Beſchwörer *m.* zarótnik, zaklinjáč, zaklinjávec, zagovárjavec.
Beſchwörung *f.* priséga; potrdílo s priségo; zaklínjanje, rotítěv, zaróta; zagovárjanje.
beſeelen navdúšiti, oduševíti, vneti (vnamem), navdíhniti, osrčiti, oživíti; *impf.* navduševati, vnémati, navdihovati, oživljati; beſeelend životvóren, oživljajóč.
beſehen oglédati, preglédati; *impf.* ogledovati, pregledovati. [ník.
Beſeher *m.* ogléda, ogledovávec, ogled-
beſeitigen odstraníti, strani správiti, odpráviti; *impf.* odstranjevati, odpráv-ljati.
Beſeitigung *f.* odstranítěv, odvrnítěv.
beſeligen blážiti, sréčnega délati; oblážiti, sréčnega storíti, osréčiti; *impf.* oblaževati, osrečevati; beſeligend blažílen, osrečeválen, zveličeválen.
Beſeliger *m.* blažítelj, oblaževávec, osrečevávec.
Beſeligung *f.* bláženje, zvelíčanje.
Beſen *m.* metla; *dem.* metlica, metlíčica; =binder *m.* metlár; =reis *n.* metlíče, metlínje; =ſtiel *m.* metlíšče, ročník od metle.
beſeſſen obséden (od hudíča), besèn.
Beſetze *n.* obšìv, obšívek, opréməek.
beſetzen, den Tiſch mit Speiſen — postáviti, *impf.* postávljati jedí na mizo; den Tiſch mit Gäſten — posadíti, *impf.* posájati goste za mizo; *mil.* (e. Platz) za-, obsésti (-sédem), obléči (-lézem); *impf.* za-, obsédati, oblégati; einen Garten mit etwas — obsadíti, *impf.* obsájati vrt s čim; nasadíti, zasadíti kaj v vrtu; eine Gegend mit Leuten — naséliti, *impf.* naseljevati kraj; (verbrämen) z zavláko obšíti (-šíjem), oprémiti; *impf.* obšívati; ein Amt — službo komu dati, podelíti; *impf.* — dajáti, podeljevati; (eine Stelle) popólniti, izpólniti; (Rollen) razdelíti, *impf.* razdeljevati.

Beſetzung *f.* (einer Stadt) obséda, zasédba, obléga; (Beſetze) obšiv, rob; (eines Amtes) namestítëv (v službi), naméščanje; oddája služb.

beſichtigen oglédati, preglédati; *impf.* ogledovati, pregledovati.

Beſichtigung *f.* ogled, ogledovánje, preglèd, pregledovánje.

beſiegbar premagljìv, zmagljìv.

beſiegeln zapečátiti; potŕditi; *impf.* potrjevati.

beſiegen premóči (-mórem), premágati, zmágati, užúgati, obládati, nadvládati; *impf.* premagovati, zmagovati.

Beſieger *m.* premagávëc, premagovávëc, zmagávëc, zmagovávëc.

Beſiegung *f.* premága, zmaga.

beſingen opévati, v pesmih slavíti; prepévati (o čem).

beſinnen ſich spómniti se, domísliti se; *impf.* spomínjati se, domíšljati se, pámetovati; ſich eines anbern — premísliti se, *impf.* premíšljati se; (zu ſich kommen) zavédeti (-vém) se, *impf.* zavédati se.

Beſinnen *n.* domíslek; premíslek.

Beſinnung *f.* zavést (-i), zavédnost; zur — bringen osvestíti; spámetovati; zur — kommen osvestíti se, zavédeti (-vém) se; spámetovati se.

beſinnungslos nezavéden, nesvéstën.

Beſitz *m.* posést (-i); in — nehmen, — ergreifen zaposésti (-sédem), v posést vzéti (vzámem); prilastíti si; *impf.* v posést jemáti (jémljem); prilastovati si.

beſitzen posedovati, v posésti iméti (imám); premóči (-mórem).

Beſitzer *m. iur.* poséstnik; gospodár; — in *f.* poséstnica.

Beſitzergreifung *f.* zaposédba.

Beſitzerwerb *m.* pridobítëv posésti.

Beſitzklage *f.* poséstna tóžba.

Beſitznahme *f.* ſ. Beſitzergreifung.

Beſitzrecht *n.* poséstna pravíca.

Beſitzſtörung *f.* moténje posésti.

Beſitzthum *n.* poséstvo, imétje.

Beſitzung *f.* poséstvo.

beſoffen ſ. berauſcht.

beſohlen podšíti (-šíjem) podpláte, podplátiti.

beſolden pláčati, omezdíti; *impf.* plačevati, plačo dajáti.

Beſoldung *f.* plačevánje; (Sold) plača, mezdà.

Beſoldungsſteuer *f.* plačarína.

beſondere (der, die, das) posébën, osobít; (einzeln) posámezën, posámën; (ſelten) redëk; (wunderlich) čudën.

Beſonderheit *f.* posébnost, osobítost.

beſonders *adv.* posébej, posámem, posámezno; (vorzüglich) posébno, sósebno, osobíto, zlasti.

beſonnen pámetën, razbórën, razborít, preudárën, premíšljen.

Beſonnenheit *f.* pamet (-i), rázbor, razbórnost, preudárnost, premíšljenost.

beſorgen oskrbéti, poskrbéti, opráviti; *impf.* oskrbovati, oprávljati, na skrbi iméti (imám), skrb iméti za kaj; (befürchten) bati (bojím) se, v strahu biti (sem), v skrbi (si) biti, skrbéti koga.

Beſorger *m.* oskrbník, oskrbovávëc.

beſorglich česar se je bati.

Beſorgnis *f.* skrb (-í), bojázën (-i), strah.

beſorgt skrbën, skrbljìv, v strahu; ich bin um dich — skrbíš me, skrbí me zavóljo tebe.

Beſorgung *f.* oskrbovánje, oprávljanje.

beſpannen v-, na-, zapréči (-prézem); *impf.* v-, na-, zaprégati; mit Saiten — strune napéti (-pnèm), navíti (-víjem); *impf.* napénjati, navíjati.

Beſpannung *f.* vprége, napréga; (Vorſpann) priprége.

beſpeien o-, popljuváti (-pljújem); (durch Erbrechen) pokozláti, pobljuváti.

beſpicken einen Haſen zajca s slaníno napériti, naslaníniti; *fig.* einen Beutel — mošnjo napólniti; (beſtechen) podkúpiti, podmítiti; ſich — obogatéti, napólniti si žepe.

beſpötteln posmehovati se čemu.

beſprechen etwas govoríti, kramljáti, méniti se o čem; pretrésti; ſich — méniti se, poménkovati se, razgovárjati se, pogovárjati se; pogovoríti se.

Beſprechung *f.* razgóvor, pogovor, poménkovanje.

beſprengen kropíti, škropíti; pokropíti, poškropíti.

beſpritzen brízgati, škropíti; obrízgati, poškropíti; (mit Koth) poštŕkati, pošvŕkati; (mit Blut) okrváviti.

beſpülen oplákniti, splákniti; opráti (-pérem); *impf.* o-, splakovati; opírati.

beſſer boljši; *adv.* bolje.

beſſern bóljšati; iz-, pobóljšati, popráviti; *impf.* iz-, poboljševati.

Beſſerung *f.* bóljšanje, boljšáva, poboljšáva; popráva, poprávek, poprávljanje.

Beſſerungsanſtalt *f.* poprávnica, poboljševálnica.

Beſſerungsmittel *n.* popravílo, pomóček za poboljšávo (ljudi).

Beſtand *m.* (Fortdauer) trpež, obstánek, stanovítnost; (Zuſtand) stan, stanje; (Vorrath) zalóga, gotovína; (Pacht) zakúp, najèm; Beſtand- zakúpni, najémni.

Beſtandgeber *m.* najemodávec.

beſtändig stanovítən, stalən, trpéžən; (andauernd) vedən, neprestán, neprenehljiv; *adv.* vedno, venomér, neprenéhoma.

Beſtändigkeit *f.* stanovítnost, stalnost.

Beſtandmann *m.* najémnik, zakúpnik.

Beſtandtheil *m.* sestavína, del, kos; *chem.* prvína.

Beſtandzins *m.* zakupnína, najémščina, najemnína.

beſtärken potŕditi, utŕditi, podkrepíti, pokrepčáti; *impf.* potrjevati, pokrepčávati.

beſtätigen potŕditi, odobríti; *impf.* potrjevati, odobrávati; ſich — potŕditi se, uresníčiti se.

Beſtätigung *f.* potŕdba, potrdílo, potŕditev.

beſtatten pokópati (-kópljem), pogrébsti (-grébem); *impf.* pokopávati, pogrébati.

Beſtattung *f.* pokòp, pogrèb.

beſtauben oprašíti se, zaprašíti se.

beſtäuben oprašíti, zaprašíti.

Beſtäubung *f.* oprašítev.

beſte (der, die, das) najbóljši; am —n najbólje; das allgemeine Beſte občna blagínja, občno dobro; zum Beſten gereichen na hvalo priti (-dem), na dobro sníti (-dem) se; etw. zum Beſten geben postréči (-strežem) s čim; einen zum Beſten haben podájati, bébkati koga, šalo ugánjati s kom, za bebca iméti (imám) koga, norca délati se iz koga.

beſtechen podkúpiti, podmítiti; *impf.* podkupovati.

Beſtecher *m.* podkupovávec, podmítnik.

beſtechlich podkúpən, podkupljiv, podmítən.

Beſtechlichkeit *f.* podkúpnost, podkupljívost, podmítnost.

Beſtechung *f.* podkúp, podkupovánje, podmíta.

Beſtechungsgeld *n.*, **Beſtechungspreis** *m.* mita, mito, podkupnína, podkupílo.

Beſteck *n.* (Futteral) tòk, toka, nóžnica; (Eſsbeſteck) obédna pripráva, nož in vílice.

beſtecken obtekníti (-táknem), natekníti; *impf.* ob-, natíkati; (den Weingarten) kóliti; nakóliti.

beſtehen (dauern) trpéti, biti (sem), obstáti (-stojím); (giltig bleiben) veljávən, v moči biti, veljáti; veljávən, v moči ostáti (-stánem); auf etwas — držáti (držím) se česa, svojo trditi; pri čem ostáti, od česa ne odstópiti; aus etw. — biti iz česa, sestáti (-stojím), v sebi iméti (imám), obségati; (die Prüfung) opráviti, prestáti (-stojím), dostáti (-stánem), prebíti; den Kampf — boj prestáti, zmágati.

beſtehend obstojèč, sestojèč; zu Recht — zakonít, veljávən; —e Steuern sedánji davki; —e Verordnungen veljajóči, veljávni ukázi; nach den —en Geſetzen po zákonih, ki so zdaj v moči, veljávni.

beſtehlen okrásti (-kradem) koga, pokrasti, ukrasti komu kaj; der Beſtohlene okráden.

Beſtehlung *f.* okrádba.

beſteigen iti (grem), zlesti (zlezem), stópiti na kaj; (das Pferd) zasésti (-sédem), zajáhati (-jášem), zajézditi.

beſtellen (einen zu einem Amte) naméstiti, *impf.* naméščati; (einen Curator) postáviti, *impf.* postávljati; (etw. bei jemdm.) naročíti, omísliti si; *impf.* naróčati, naročevati, omišljevati si; (das Feld) obdélati, *impf.* obdelovati; (das Haus) oskrbéti, urediti; *impf.* oskrbovati, urejati; (den Brief) vročíti, izročíti, oddáti; *impf.* vročevati, oddájati; einen zu ſich — veléti, reči komu, da naj pride; poslati (pošljem) po koga; (bereiten) pripráviti, prigotóviti; *impf.* pripráv̀ljati.

Bestteller *m.* naročník, naročitelj.

Bestellgebür *f.* vročnína.

Bestellschein *m.* naročilni list.

Bestellung *f.* naróčba, naročilo; (des Briefes) vróčba, vročitěv; (des Ackers) obdeláva, obdelovánje; —en machen naročevati.

Bestellungsbuch *n.* naročilna knjiga.

Bestellungsgebür *f.* naročnína.

besteuern davěk naložiti komu, obdáčiti koga; *impf.* davěk nalágati, obdačevati; zu sehr — preobdáčiti.

Besteuerte *m.* obdáčenec.

Besteuerung *f.* nalog davka, obdáčba; (Steuer) davěk, dača; der — unterliegen davku biti zavézan.

bestialisch s. thierisch.

bestimmbar določljiv, določén.

bestimmen (die Zeit) določiti, ustanovíti, napovédati (-vém); *impf.* določevati, napovedovati; (die Strafe) prisóditi, odmériti; *impf.* prisójati, odmérjati; (jemanden zu etwas) nágniti, naklóniti; sklóniti; *impf.* nagíbati (-gíbljem), naklánjati; (v. Gesetze) veléti, ukázati (-kážem); *impf.* velévati, ukazovati; (zu e. gewissen Gebrauche) odméniti, naméniti, odredíti; *impf.* odménjati, naménjati.

bestimmt določen; določěn; prisójen, odmérjen; odménjen, naménjen; (gewiss) izvéstěn; ich finde mich — vzvídi se mi, spoznám za dobro; *adv.* zagotóvo, zarés, natánko.

Bestimmtheit *f.* določnost; izvéstnost; mit — zatŕdno, zagotóvo.

Bestimmung *f.* določba, ustanovílo, naménba, določílo; določevánje; (Zweck) namèn, svrha, cilj; (Los) usóda; (des Gesetzes) odrédba, ukàz, zapóved (-i).

Bestimmungsgleichung *f.* določílna enáčba.

Bestimmungsgrund *m.* nagìb, nagíbljaj.

Bestimmungsort *m.* določeni kràj.

Bestimmungswort *n.* določilno imé (-na), določílna beséda.

bestmöglich, bestmöglichst *adv.* kar je najbolj mogóče, kar se le dá, karkóli je mogóče.

bestrafen kazníti, kaznovati; oglobíti, pokoríti; (m. Worten) svaríti; posvaríti.

bestrafenswert kazni vréden.

Bestrafer *m.* kaznovávec.

Bestrafung *f.* kaznovánje; (Strafe) kazěn (-i).

bestreben sich prizadéti (-dénem) si, potrúditi se; *impf.* prizadévati si, trúditi se.

Bestreben *n.* prizadéva, prizadévanje, težnja, teženje, stremljénje.

bestrebsam prizadévěn, prizadevljiv, marljiv.

Bestrebsamkeit *f.* prizadévnost, marljívost.

Bestrebung *f.* s. Bestreben.

bestreichen po-, namázati (-mážem); die Stadt — mesto s strelom doséči (-sézem); *impf.* doségati, stréljati nanje.

bestreiten (den Antrag) pobíjati, izpodbíjati, zamétati; oporékati, prerékati; (Kosten) pláčati, *impf.* plačevati, zalágati.

Bestreitung *f.* (eines Aufwandes) zaláganje, zalóžba (stroškov).

Bestreitungsklage *f.* izpodbójna tožba.

bestreuen potrésti (-trésem), potrósiti, posúti (-spèm); *impf.* potrésati, potrôšati, posípati (-sípljem); (mit Stroh) nastláti (-stéljem), *impf.* nastíljati; (m. Salz) solíti; osolíti, posolíti; (mit Asche) opepelíti.

bestricken zamotáti, zaplésti (-plétem), omrežiti; *impf.* zaplétati, omreževati; (bethören) omámiti, zmótiti.

bestürmen naskakovati, napádati, zagánjati se v kaj; naskóčiti, napásti (-pádem), zagnáti (-ženem) se; (mit Bitten) nadlégovati, molédovati za kaj, drnjézgati.

Bestürmer *m.* naskakovávec, napadovávec.

Bestürmung *f.* naskòk, naval, napàd.

bestürzen prestrášiti, osúpniti, pretrésti, pobíti (-bíjem).

bestürzt osúpel, prepáděl, pobít; — werden osúpniti, ostrméti.

Bestürzung *f.* osúplost, prepást, prepádlost.

Besuch *m.* obísk, posèt, obiskovánje, pohòd, zahájanje (v krčmo); (am Fenster) vasovánje; — bei jmdm. abstatten obískati, posétiti; *impf.* obiskovati koga; iti (grem) h komu poglédat, v vas h komu iti; er hat — nekdó je pri njem; einen — annehmen sprejéti (sprejmem) koga.

besuchen obískati (-íščem), posétiti, v vas priti (pridem); *impf.* obiskovati, obiskávati, v vas prihájati; (fenſterln) vasováti; die Schule — v šolo hóditi; einander — dohájati drug k drúgemu, shájati se s kom.

Besucher *m.* obiskovávec, posétnik; vasovávec.

besudeln oskrúniti, onečéditi, ognúsiti, onesnážiti, pobrazdáti; *impf.* oskrunjevati, onečéjati.

betagt prilétən, póstarən, starovíčən.

betastbar potípən.

betasten típati (típljem), šlátati; potípati, pošlátati.

betäuben glušíti; oglušíti; *fig.* mámiti, mótiti; omámiti, omótiti; betäubend zaglúšən, glušílən; mamljìv, omótičən.

betäubt oglušən; omámljen, omóčen.

Betäubung *f.* glušénje, zaglúha; mámljenje; (Zuſtand) omámica, omóta, omótica, nezavést (-i).

Betäubungsmittel *n.* mamílo.

Betbruder *m.* bogomóljec; (im ſchlimmen Sinne) svetohlínec.

beten móliti, in Kärnt. auch žebráti.

Beter *m.* molívec; —in *f.* molívka.

bethauen rosíti; porosíti, orosíti.

Bethaus *n.* molílnica, bogomólja.

betheilen obdaríti (koga), podelíti, dati (dam) (komu kaj); *impf.* obdárjati, delíti, podeljevati.

betheiligen ſich udeléziti se; *impf.* udeleževati se, deléžən biti (sem).

Betheiligte *m.* udeléženec, deléžnik.

Betheiligung *f.* udelézba, deléžnost.

betheuern zagotávljati, rotíti se, zaklínjati se; zagotóviti, zarotíti se, zakléti (-kólnem) se; (bei der Seele) pridúšiti se, *impf.* pridúšati se.

Betheuerung *f.* zagotávljanje, rotítev; pridúšanje.

bethören mámiti, slepíti, bégati; omámiti, preslepíti, izbégati.

Bethörung *f.* slepljénje; omáma.

betiteln imenovati; poimenovati, imé (-na) dati (komu), *impf.* dajáti (dájem).

betonen poudáriti, s poudárkom izgovoríti, naglásiti; *impf.* poudárjati, s poudárkom izgovárjati, naglášati, naglaševati.

Betonung *f.* poudárek, poudár, naglàs.

Betracht *m.* ozír, oglèd; in — gledé (na kaj, česa), z ozírom (na kaj); in — nehmen uvážiti, v poštèv —, na um vzéti (vzámem); *impf.* uvaževati, v poštèv —, na um jemáti (jémljem).

betrachten mótriti, glédati, ogledovati; (erwägen) premísliti, preudáriti, pretéhtati; *impf.* premišljevati, preudárjati, pretehtovati; jemanden als etwas — iméti (imám), smátrati koga za kaj.

beträchtlich znatən, precéjšnji, znamenit.

Betrachtung *f.* glédanje, ogledovánje; (Erwägung) mótrenje, smátranje, premišljevánje, razmišljevánje, preudárjanje.

Betrachtungspunkt *m.* smatrališče.

Betrag *m.* znesèk, iznòs.

betragen znesti (znesem), *impf.* znášati, bíti (sem); ſich — vesti (vedem) se, obnášati se, ravnáti se.

Betragen *n.* vedénje, obnášanje, ravnánje.

betrauen einen mit etw. izročíti, zaúpati, povériti komu kaj; *impf.* izróčati, zaupovati komu kaj.

betrauern žalovati (nad kom), obžalovati (koga), žalostíti se (po kom).

Betreff *m.*, in — zastràn, gledé na, kar se tiče.

betreffen einen über einer böſen That zasáčiti, dobíti koga na hudóbnem dejánju; (vom Unglück) zadéti (-dénem), prigodíti se; das betrifft mich; to se tiče mene, to mene zadéva, to name leti; betreffend zadévən, dotičən.

betreiben (ein Geſchäft) izvrševati, oprávljati, oskrbovati kaj, pečáti se s čim; (urgieren) pognáti (-ženem), pospéšiti; po-, prigánjati; den Ackerbau — kmétovati; den Handel — kupčevati, tŕžiti; den Leinwandhandel — platnáriti; den Getreidehandel — žitáriti ɔc.

Betreibung *f.* pogòn, pogánjanje.

betreten stópiti (kam), *impf.* stópati; iti (grem), *iter.* hóditi; (auf der That) zatéči (-téčem), zalésti (-lézem), zasáčiti; den Rechtsweg — pravdno pot nastópiti, pravdo začéti (-čnem).

Betretungsfall *m.* im Betretungsfalle ako ga na dejánju zasáčijo, zalézejo.

Betrieb *m.* obrát, obŕtalo, delovŕšba; opravljanje, oskrbovánje; (d. Eisenbahn) železnični obrát; Betriebs- obrátni.

betriebſam prizadévčn, marljiv, marčn, skrbljiv, obŕtčn.

Betriebſamkeit *f.* prizadévnost, marljivost, skŕbnost, obŕtnost.

Betriebscapital *n.* obrátna glávnica.

Betriebsdirection *f.* obrátno ravnateljstvo.

Betriebskoſten *pl.* obrátni stróški *pl.*

Betriebsleiter *m.* obrátni vodítelj.

Betriebsleitung *f.* obrátno vodstvo.

Betriebsreglement *n.* obrátni pravílnik.

Betriebszweig *m.* obŕt (-i); delo, s katérim se kdo živí.

betrinken upijániti, opijániti; ſich — opíti (-pijem) se, upijániti se.

betroffen zadét, pobít, popárjen.

betrüben žáliti, žalostíti (koga), žalost délati (komu); užáliti, ožalostíti, žalost prizadéti (-dénem); betrübend žalostljiv, žalostílčn, tožčn.

Betrübnis *f.* žalost, žál (-i), toga, otožnost, bridkóst.

betrübt otóžčn, žalostčn.

Betrug *m.* prevára, goljufija, okána.

betrügen várati, goljufáti, noríti, slepíti; prevárіti, ogoljufáti, znoríti, preslepíti, okániti, prekániti, opehárіti; ſich — mótiti se, goljufáti se; zmótiti se, ogoljufáti se, prevárіti se.

Betrüger *m.* goljúf, slepár.

Betrügerei *f.* goljufija, slepárstvo.

Betrügerin *f.* goljufívka, sleparíca.

betrügeriſch goljufiv, slepárski, prevarljiv, ukanljiv.

betrunken pijàn, opít.

Betſchweſter *f.* bogomóljka; svetohlínka, tercijálka.

Betſtuhl *m.* klečálo, klečálnik.

Betſtunde *f.* molítvena ura.

Bett *n.* postelj (-i), póstelja; *dem.* pósteljica; (Kopftheil) zglavje; (Fußtheil) znožje; zu Bette gehen leči (ležem), spat iti (grem); das — machen postláti (-stélјem), *impf.* postíljati; (Flußbett) struga; Bett- pósteljni, za pósteljo.

Bettdecke *f.* odéja, odeválo; plahta.

Bettel *m.* beráštvo, prosjáštvo; Bettel- beráški, prosjáški.

bettelarm gòl in suh, gòl in bos, silo revčn.

Bettelei *f.* beráštvo, beračija, beračenje.

Bettelhandwerk *n.* beráštvo.

Bettelleute *pl.* beráči, prosjáki *pl.*

Bettelmönch *m.* menih prosják.

betteln beráčiti, vbógajme prósiti, prosjáčiti.

Bettelvolk *n.* beráči *pl.*

Bettelweib *n.* ſ. Bettlerin.

betten postíljati, pósteljo naprávljati; postláti (-stéljem), pósteljo naprávіti; wie man ſich bettet, ſo ſchläft man kakor si kdo postélje, takó bode ležal.

Bettflaſche *f.* grejáča, grélnica.

Bettgeher *m.* prenočevávec, nočevávec.

Bettgeräth *n.* pósteljna opráva, posteljnína.

Bettgeſtell *n.* posteljnják, posteljíšče.

Bettkammer *f.* spálnica, ložnica.

Bettkiſſen *n.* podzglávnik, zglávnik, zglávnica, zglavje.

bettlägerig ſein bolán léžati (ležím); polégati.

Bettler *m.* beráč, prosják; (verächtl.) bernjávs, beračón; —in *f.* beračica; (verächtl.) bernjávslja, beračúlja.

Bettſtatt *f.* ſ. Bettgeſtell.

Bettüberzug *m.* pósteljna prevláka, — povláka.

Bettuch *n.* ruha, pŕt, plahta. [ráča.

Bettvorleger *m.* predpósteljna prostí-

Bettwanze *f.* pósteljna stenica.

Bettwärmflaſche *f.* pogreváča, grejáča.

Bettwäſche *f.* pósteljna prtenína, pósteljno perílo.

Bettzeug *n.* ſ. Bettgeräth.

Betwoche *f.* križev teden.

Beuge *f.* krivína, pregib, vega.

Beugefall *m. gram.* sklòn, padež.

Beugemuskel *m.* míšica upogíbnica.

beugen uklóniti, upógniti, pripógniti; *impf.* uklánjati, upogíbati (-gíbljem), pripogíbati; die Knie — priklóniti se, poklékniti; *impf.* priklánjati se, poklekovati; (krümmen) kljúčiti, kríviti; skljúčiti, skríviti; *gram.* sklánjati (v. Nom.), spregáti, pregíbati (-gíbljem) (v. Verb); ſich vor jemandem — priklóniti se, uklóniti se, sklóniti se; *impf.* priklánjati se, uklánjati se; ſich

über die Leiche — nágniti se, *impf.* nagíbati se čez, nad mrlíča.

beugſam ſ. biegſam.

Beugung *f.* ſ. Beuge; *gram.* sklanjátěv, spregátěv; sklánjanje, spréganje; (Genuflexion) pripogíběk.

Beule *f.* tvor, bula, uljé (-sa), glúta; (an feſten Theilen) grča, hrga; (v. einem Stoß oder Schlag) bunka, gumpa.

beunruhigen vznemíriti, vznepokójiti; *impf.* vznemírjati; die Annäherung des Feindes beunruhigte die Einwohner prebivávci so se jeli bati, skrbéti jih je jelo, ker se je sovrážnik bližal; ſich — skrb si délati, v strahu biti (sem).

Beunruhigung *f.* okŕčba, krčba, kŕčenje.

beurkunden posvedočíti, izpríčati; *impf.* izpričevati.

Beurkundung *f.* posvedóčba, svedočílo.

beurlauben dopúst komu dati, *impf.* dajáti; ſich — poslovíti se, slovó vzéti (vzámem); *impf.* poslávljati se, slovó jemáti (jémljem).

Beurlaubte *m.* dopústnik.

Beurlaubung *f.* dopúst; poslovítěv.

beurtheilen presóditi, pretrésti (-trésem), preudáriti; *impf.* presójati, pretrésati, preudárjati.

Beurtheilung *f.* presójanje, pre-, razsója, pretrès.

Beurtheilungskraft *f.* razsódnost.

Beute *f.* plen, rop; — machen pleníti (pléniti), rópati; upleníti, ugrábiti.

Beutel *m.* mošnja; (in den Mühlen) sito, tresílnica, meketúlja; *dem.* mošnjica, mošnjíček.

Beutelmeiſe *f.* plášica, remčc.

beuteln tresti (-sem), meketáti (-tám, -éčem), mekíniti, májati; stresti, zmeketáti, zmájati.

Beutelſchneider *m.* zmikavt, zmikávčc.

Beutelſchneiderei *f.* zmikávstvo.

Beutelthier *n.* vréčar.

bevölkern obljúditi, naséliti, z ljudmi napólniti; *impf.* naseljevati.

bevölkert obljúden, naséljen, ljudnat.

Bevölkerung *f.* naselítěv; prebivávstvo, stanovníštvo; prebivávci, stanovávci *pl.*

bevollmächtigen pooblastíti, oblást podelíti komu; *impf.* pooblaščevati, oblast podeljevati.

Bevollmächtiger *m.* pooblastník, pooblastítelj.

Bevollmächtigte *m.* pooblaščéněc, povérjenik; *f.* pooblaščénka.

Bevollmächtigung *f.* pooblastítěv; pooblastílo.

bevor *adv.* prej, popréj; *coni.* preden, prejko.

bevormunden iméti (imám) koga v varstvu, varih biti (sem) komu; variha komu postáviti, *impf.* postávljati.

Bevormundete *m.* várovaněc; *f.* várovanka.

bevorſtehen čákati koga, blížati se.

bevorſtehend bližnji, bodóč, kar ima nastópiti.

bevorworten ſ. befürworten.

bevorzugen jemanden prednost komu dati, *impf.* dajáti.

bewachen várovati, pod stražo iméti (imám), čúvati, strážiti (nad čim), páziti, glédati (na kaj).

bewachſen obrásti (-rastem), zarásti; *impf.* obráščati.

bewachſen *adi.* obrástěl, porástěl.

Bewachung *f.* straža, varstvo; čúvanje, várovanje.

bewaffnen oboróžiti, z oróžjem oskrbéti; *impf.* oboroževati, z orožjem oskrbovati.

bewaffnet oboróžen, v oróžju; —e Macht oboróžena moč, oróžna moč.

Bewaffnete *m.* oróžnik, oboróženěc.

Bewaffnung *f.* oboróžba; (Waffen) oróžje.

Bewahranſtalt *f.* oskrboválnica, varoválnica.

bewahren várovati, čúvati, hrániti; obvárovati, ohrániti, očúvati; (aufheben) shrániti, *impf.* shranjevati; Gott bewahre Bog obváruj, Bog ne daj; ei bewahre nikár, nikákor ne.

bewähren ſich izkázati (-kažem) se, pokázati se, potŕditi se; *impf.* izkazovati se, potrjevati se.

bewahrheiten ſich potŕditi se, *impf.* potrjevati se.

bewährt izkúšen, potŕjen; (glaubwürdig) istinít, resníčen; (echt) prav, pristěn.

Bewahrung *f.* ohranítěv, varstvo; shramba.

bewalden pogozdíti, gozd zasadíti, zaredíti; *impf.* pogozdovati, gozd zasájati, zarájati.

bewaldet gozdnàt, z gozdi obrástel.

Bewaldung *f.* pogozdovánje.

bewältigen premóči (-mórem), zmágati, užúgati, odoléti (komu, čemu); *impf.* premagovati, zmagovati; einen Aufruhr — ukrotíti, zadušíti, potlačíti upor.

bewandert izvéden, vajen, učèn (v čem), vešč (čemu).

bewandt *adi.* wie — kak; so — tak; bei so —en Umſtänden ker je tako, v takih okóliščinah.

Bewandtnis *f.* okóliščina, okólnost; damit hat es dieſe — to je tako, s to rečjó je taka.

bewäſſern eine Wieſe napéljati, *impf.* napeljevati vodo; spustíti vodo na travnik; namákati; bewäſſerte Thäler doline, ki jih potóki móčijo, namákajo.

Bewäſſerung *f.* namáka, namákanje; napeljáva vode, dovájanje vodá.

Bewäſſerungsgraben *m.* draga.

bewegen geníti (gánem), omájati; *impf.* gíbati (gíbljem), májati; (verrüden) premekníti (-máknem), kréniti; *impf.* premíkati, krétati; *fig.* nágniti, pripráviti, sklóniti; *impf.* nagíbati, priprávljati (k čemu); (rühren) geníti, omečíti; prevévati; ſich auf und nieder — dréncati; den Steiß hin und her — mŕdati; ſich — (ſpazieren) izprehájati se, šétati se; gíbati (gíbljem) se, premíkati se; geníti se, premekníti se.

bewegend gibajóč, nagibajóč, kretajóč, kretálen; bewegende Kraft gonílna sila.

Beweggrund *m.* nagib, nagíbljaj, povòd.

beweglich premekljiv, premičèn, gibljiv, krétèn; —e Feſte prestópni, prestávni prázniki; —es Gut premičnina.

Beweglichkeit *f.* premičnost, pregíbnost, gibljívost, gibčnost.

bewegt ganjen, gínjen; —es Meer vzbúrkano morje.

Bewegung *f.* gibanje, premíkanje, krétanje; gib, pokrèt; in — ſein gíbati (gíbljem) se, krétati se, iti (grem); in — ſetzen pognáti (-žénem), zagnáti, sprožíti; *impf.* góniti; (das Rad) zatóčiti; ſich in — ſetzen začéti (-čnèm) se pomíkati.

bewegungslos nepremíčèn, negibljiv.

Bewegungsorgan *n.* gibálo.

beweiben žéniti; oženíti (koga).

beweinen objókati, oplákati; *impf.* objokovati, oplakovati, jókati se (nad čim).

beweinenswürdig joka, objokovánja, solz vredèn.

Beweis *m.* dokàz, izpríčba; — führen dokazovati, izpričevati; —e erbringen dokázati (-kážem); Beweis- dokázni.

beweiſen dokázati (-kážem), izpríčati; *impf.* dokazovati, izpričevati.

Beweisführer *m.* dokazovávèc.

Beweisgrund *m.* dokàz, razlòg.

Beweiskraft *f.* dokáznost, dokázna moč (-í).

Beweismittel *n.* dokazílo, dokázno sredstvo.

Beweisregel *f.* dokázno pravílo.

Beweisverfahren *n.* dokazovánje.

Bewenden *n.* ſ. Bewandtnis.

bewenden laſſen es bei etwas pustíti, *impf.* púščati pri čem; ostáti (-stánem), *impf.* ostájati pri čem; pustíti, *impf.* púščati, kákršno je.

bewerben ſich prósiti, iskati (íščem) česa, pogánjati se, potegovati se za kaj; um ein Amt — prósiti službe.

Bewerber *m.* prosívèc.

bewerfen ométati (-méčem), *impf.* ometávati.

bewerkſtelligen storíti, učíniti, napráviti, naredíti, izpéljati (-péljem); *impf.* délati, číniti, naprávljati, narájati, izpeljevati.

bewerkthätigen z delom, v dejánju pokázati (-kážem).

bewerten céniti; océniti, precéniti.

bewilligen do-, privóliti, do-, pripustíti; *impf.* do-, privoljevati, do-, pripúščati.

Bewilligung *f.* dovoljénje, dovolílo, dovolítev, dopúščanje, dopúst.

bewillkommen pozdráviti, blago sprejéti (spréjmem); *impf.* pozdrávljati, blago sprejémati.

Bewillkommung *f.* pozdràv, dobrodóšlica.

bewirken storíti, učíniti, naredíti, napráviti; *impf.* délati, číniti, narájati, naprávljati.

bewirten gostíti; pogostíti, *impf.* pogoščevati.

bewirtſchaften gospodáriti, gospodárstvo oskrbovati, uprávljati; (d. Boden) obdelovati.

Bewirtung *f.* gostítěv, pogostítěv.

bewohnbar priprávěn za stanovánje; prebivátěn, stanoválěn; das Haus iſt nicht mehr — v tej hiši se ne more več stanovati, prebívati.

bewohnen prebívati, stanovati, bívati, živéti (v čem).

Bewohner *m.* prebivávěc, stanovávěc, stanovník; — der Niederung dolénjěc; — e. Berggegend gorénjěc, gorjánec; — der Stadt mešćan; — des Dorfes vaščan; — des Oſtens iztočan; — e. öden Ortes pustótnik; — einer Inſel otočan.

Bewohnerin *f.* prebivávka, stanovávka.

Bewohnungsconſens *m.* dovolítěv za stanovánje, prebivátno dovoljénje.

bewölken ſich oblačíti se, mračíti se; pooblačíti se, pomračíti se.

bewölkt oblačěn.

bewundern čúditi se, díviti se (čemu), občúdovati (kaj); za-, počúditi se.

bewundernswert čuděn, čudovít.

Bewunderung *f.* občudovánje, začúdba.

bewuſſt zavéstěn, zavédėn; znán; es iſt mir noch — še pómnim, še pámetim; ſich — ſein v svesti si biti (sem); ſich ſelbſt nicht — ſein ne zavédati se.

bewuſſtlos nezavédėn, brezzavéstěn, brez zavésti.

Bewuſſtloſigkeit *f.* nezavést (-i), nezavédnost.

Bewuſſtſein *n.* zavést (-i), zavédnost; zum — kommen zavédeti (-vém) se, osvéstiti se; zum — bringen osvéstiti, správiti v zavést.

bezahlbar kar se dá pláčati.

bezahlen pláčati, poplačati; *impf.* plačevati; zu theuer — prepláčati, *impf.* preplačevati; bar — z gotóvimi denárji pláčati; *fig.* theuer — izkúpiti.

Bezahler *m.* plačník, plačevávec.

Bezahlung *f.* plačevánje; (das Geld) plača, plačilo.

bezähmen krotíti, uzdáti; ukrotíti, obuzdáti; ſich — premágati se, *impf.* premagovati se.

bezaubern očárati (koga); začárati, narediti (komu), obájati (koga); *impf.* očarovati, naréjati; (durch ſtieres Anſchauen) uréči (komu), uróčiti (koga).

bezaubernd čaróbėn.

bezaubert očáran; zamáknjen.

Bezauberung *f.* očára, čara; zamáknjenje; uróki *pl.*

bezechen ſich ſ. betrinken ſich.

bezeichnen zaznámenovati, oznaméniti, zaznámiti, zaznámovati; *impf.* zaznamenjevati, zaznámljati; das ganze Papier — vès papir počŕtati, porisati.

bezeichnend zaznamenjeválėn, znamenív, značílėn. [známenje.

Bezeichnung *f.* zaznámba, oznamenílo,

bezeigen pokázati (-kážem), izkázati; *impf.* po-, izkazovati.

bezeugen izpríčati, potŕditi, posvedočíti; *impf.* izpričevati.

bezichtigen ſ. beſchuldigen.

beziehen das Bett prevléči (-vléčem), pregrníti pósteljo; *impf.* pregrínjati; die Grenze — (= beſichtigen) mejo obíti (-ídem), obhóditi; *impf.* obhájati; (erſtrecken) zadévati kaj, tíkati se česa; (d. Haus) nastániti se, naséliti se; *impf.* nastanjevati se, naseljevati se; (Waren) dobíti, prejéti (préjmem); *impf.* dobívati, prejémati; ſich auf etwas — nanášati se, ozírati se, pozívati se; naslánjati se, opírati se na kaj.

beziehend nanašálėn, ozirálėn.

Beziehung *f.* (Verhältnis) razméra, razmérje; odnós; (Verbindung) zveza, dotíka; (Rückſicht) ozír, poglėd; in — auf das Vermögen gledé na premoženje, kar se tiče imétka; ich ſtehe in keiner — zu ihm nimam nikákršne zveze, dotíke ž njim. [no.

beziehungsweiſe *adv.* ozíroma, odnós-

beziffern s števílom naznáčiti, oštevíliti.

Bezirk *m.* okràj, okróžje, kotár; Bezirks- okrájni.

Bezirksfeldwebel *m.* okrájni narédnik.

Bezirksgericht *n.* okrájno sodíšče.

Bezirkshauptmann *m.* okrájni glavár; -ſchaft *f.* okrájno glavárstvo.

Bezirkskrankencaſſe *f.* okrájna bolniška blagájnica.

Bezirksrichter *m.* okrájni sodník.

Bezirksschulrath *m.* okrájni šolski svèt.
Bezirksstraße *f.* okrájna césta.
Bezoar, Bezoarstein *m.* bezoár, sredstvo zoper strup.
Bezug *m.* (Verhältnis) razméra, razmérje; (das Beziehen) prejèm, prejémek; dobívanje; mit — auf etwas gledé na kaj, z ozírom na kaj.
bezüglich dotíčen, zadévn, odnósen; (Bezug habend) nanašajóč se na.
Bezüglichkeit *f.* dotíčnost, ozírnost, odnósnost.
Bezugs- dotíčni, zadévni.
Bezugsberechtigter *m.* upravíčeni prejémnik.
Bezugsrecht *n.* pravíca do prejémkov.
bezwecken *s.* beabsichtigen.
bezweifeln dvómiti, dvojíti o čem.
bezwingbar premagljìv, zmagljìv.
bezwingen premóči (-mórem), zmóči, zmágati, premágati, užúgati, ugnáti (-žénem), obládati; *impf.* zmagovati, premagovati.
Bezwinger *m.* zmagávec, premagávec.
Bezwingung *f.* zmaga, premága; seit der — des Aufstandes odkar je bil upòr udušèn, zamorjèn.
bianco; etwas in — lassen pustíti kaj prazno, belo, nepopísano.
Bibel *f.* sveto pismo, bíblija; **Bibel-** svetopísemski, bíblijski. [bíbliji.
bibelfest učèn v sv. pismu, veščák v
Bibelstelle *f.* mesto iz sv. pisma.
Bibelübersetzung *f.* prestáva —, prevòd sv. pisma. [dabrov.
Biber *m.* bobr, dabr; **Biber-** bobrov,
Bibergeil *n.* bobrovína.
Bibliograph *m.* knjigopísec, bibliograf.
Bibliographie *f.* knjigopísje, bibliografija.
Bibliothek *f.* knjížnica, bibliotéka.
Bibliothekar *m.* knjížničar, bibliotekár.
biblisch svetopísemski, bíblijski.
biconcav dvojnojámast.
biconvex dvojnovzbóčen.
Bicyklist *m.* *s.* Radfahrer.
bieder vrl, poštèn.
Biederkeit *f.* vrlóst, pošténost.
Biedermann *m.* poštenják, vrl mož.
biegen upógniti, pregeníti (-gánem), úgniti, naklóniti, našíbiti; *impf.* upogíbati, pregíbati, ugíbati, naklánjati; (einen Ast) pripógniti, ušíbiti; *impf.* pripogíbati; krumm — krivíti, slóčiti; ukrivíti, uslóčiti; *gram.* pregíbati, sklánjati, sprégati; sich — ulékniti se; *impf.* šíbiti se, krivíti se. [vitèk.
biegsam upogljìv, pregibljìv, šíbek,
Biegsamkeit *f.* upogljívost, pregibljívost, šibkóst.
Biegung *f.* upogíbanje, zavíjanje; gib, pregìb; (Krümmung) ovínek, zavòj; *gram.* sklanjátev, spregátev.
Biene *f.* čebéla; *dem.* čebélica; **Bienen-** čebélni.
Bienenhaus *n.* čebelnják, uljnják.
Bienenkönigin *f.* mática.
Bienenkorb *m.* ulj, koš.
bienenreich čebélnat, poln čebél.
Bienensaug *m.* mrtva kopríva.
Bienenschwarm *m.* ròj; erster — prvénec, prvec; zweiter — drugec; den — auffangen roj ogrébsti (-grébem) oder ogréniti, *impf.* ogrébati.
Bienenstachel *m.* želo, žalec.
Bienenstock *m.* ulj, panj.
Bienenzucht *f.* čebelárstvo.
Bienenzüchter *m.* čebelár; — sein čebelàriti.
Biennium *n.* dvolétje.
Bier *n.* pivo, ol; — brauen pivo varíti, ol kúhati.
Bierbrauer *m.* pivovàr, pivár, olár.
Bierbrauerei *f.* pivárstvo, olárstvo.
Bierbräuhaus *n.* pivovárnica, pivovárna. [várna.
Bierhalle *f.*, **Bierhaus** *n.* pivárnica, pi-
Bierhefe *f.* ólove droži *pl.*, ólov kvas, ólovina.
Bierkrug *m.* vrč, vrček, ročka za pivo.
Bierschank *m.* pivotòč; pivárnica, olárnica.
Biersteuer *f.* pivarnína, olnína, davek od piva, ola.
Biersuppe *f.* pivna juha, juha od piva.
Bierwürze *f.* ólova začímba.
Bierzeche *f.* zapítek na pivu, olu.
Biestmilch *f.* mlezva, mlézivo.
bieten dati, podáti; *impf.* dajáti, podájati; die Spitze —, Trotz — upréti se, ustáviti se; *impf.* upírati se, ustávljati se; (anbieten) ponúditi, *impf.* núditi, ponújati.
Bieter *m.* ponúdnik.

Bigamie *f.* dvoženstvo, bigamija.
bigott pobožnjáški, svetohlínski.
Bigotterie *f.* pobožnjáštvo, svetohlínstvo.
Bijouterie *f.* dragotína, dragocenína.
Bilanz *f.* končni račun o dohódkih in stróških, o dobíčku in izgúbi, bilánca.
Bilch *m.* polh.
Bilchfalle *f.* pólšnica, samóstrelina.
Bilchfänger *m.* polhar.
Bilchfellmütze *f.* pólhovka.
Bilchfleiſch *n.* polšétina, polšína.
Bilchloch *n.* polšína.
Bild *n.* podóba, obràz, slika; (Gleichnis) prílika; (Standbild) kip; *dem.* podóbica, obrázek.
bilden obráziti, podóbiti; izobráziti, upodóbiti, podóbo dati; *impf.* izobraževati, upodábljati; (den Geiſt) míkati, líkati, obrazovati, bístriti; omíkati, olíkati, izobráziti, izbístriti; *impf.* izobraževati; (machen) délati, tvoríti; storíti, napráviti, naredíti, osnovati (-snujem), ustanovíti; *impf.* napráv-ljati, naréjati, snovati.
bildend obrazílen, obrazoválen, upodabljajóč; omikoválen, izobraževálen; —e Künſte obrazoválne, upodabljajóče umétnosti.
Bilderbibel *f.* sveto pismo s podóbami.
Bilderbuch *n.* knjiga s podóbami.
Bilderdeutung *f.* podoboznánstvo.
Bilderdienſt *m.* podobočástje.
Bildergallerie *f.* galerija slik, slikohràm.
Bilderhandel *m.* kupčija s podóbami.
Bilderrahmen *m.* okvír za podóbe.
bilderreich slikovít, poln slik, podób, prilik.
Bilderſammlung *f.* zbirka podób; nabíra podób, slik.
Bilderſchrift *f.* podobopísje.
Bilderſtreit *m.* prepír zastran podób.
Bilderſtürmer *m.* obrazobórec.
Bilderſtürmerei *f.* obrazobórstvo, kipobórstvo.
Bildfläche *f.* podobíšče.
Bildgießer *m.* kipolívec, podobolívec.
Bildgießerei *f.* kipolívstvo, podobolívstvo.
Bildhauer *m.* podóbar, kipár.
Bildhauerkunſt *f.* podóbarstvo, kipárstvo.
bildlich (übertragen) prenesèn; — darſtellen slikovíto predstáviti; —e Sprache slikovít jezik.
Bildner *m.* podóbar, obráznik, kipár; *fig.* izobraževávec, izobráznik, omikovávec.
Bildnis *n.* obràz, podóba; posnétek.
bildſam sposóben za omíko, kdor se dá omíkati, izobráziti; izobrázen.
Bildſäule *f.* kip, soha.
Bildſchnitzer *m.* rezbar.
bildſchön prelép, izprelép, čudo lep.
Bildung *f.* obrazovánje, tvorítev; (Erſchaffung) stvarítev, stvarjénje; sestáva; (Geſichtsbildung) obràz; (e. Vereines) ustanovítev; (des Verſtandes) izobraževánje; (Cultur) omika, olíka, olíkanost, izobrázba, izobráženost. [lišče.
Bildungsanſtalt *f.* izobraževálišče, uči-
bildungsfähig ſ. bildſam.
Bildungsſtoff *m.* tvorívo.
Bildwerk *n.* podóba naslíkana, izklésana, izrézana.
Bill *f.* nasvèt kakega zakóna.
Billard *n.* biljárd; =ſpiel *n.* igra na biljárd; =zimmer *n.* biljárdnica.
Bille *f.* (Kugel) óblica; (Zapfen) čèp.
Billet *n.* lístek, písemce, biljét.
billig pravíčen, pràv; (v. Preiſe) primérna, zmérna, nizka cena, dobèr kup; *adv.* po ceni, cenó; *comp.* cenéje.
billigen potrditi, odobríti, pohváliti; *impf.* potrjevati, odobrávati.
billigerweiſe *adv.* po pravíci, kakor je pràv.
Billigkeit *f.* pravíčnost, primérnost; (v. Preiſe) cenóst, nizka cena, dobèr kup.
Billigung *f.* potrditév, potŕdba, pohvála, odobrávanje.
Billion *f.* bilijón, milijón milijónov.
Bilſenkraut *n. (Hyoscyamus)* zobnik, blèn; Bilſenkraut= zóbnikov.
Bimsſtein *m.* plovec, puhláč, votlič.
Binde *f.* obvéza, prevéza, povijáča, ovijáča; Hals— ovrátnica; (um den Leib) pas, pojás; (in d. Heraldik) trak; (bei Muskeln) vez (-í), vezílo.
Bindegewebe *n.* vezna tkanína, vezívo, spojevína.
Bindehaut *f.* vezna kóžica.
Bindemittel *n.* vezílo, lepílo, spojílo, sklepálo.

binden vézati (vézem); zvézati, *impf.* zvezovati; alles nach der Reihe — povézati, *impf.* povezovati; an etwas — privézati, *impf.* privezovati k čemu; Kränze — vence plesti (pletem), viti (vijem); splesti, povíti; *impf.* splétati, povíjati; ſich an etw. — držati (-žim) se česa, ravnáti se po čem.

bindend vezálen, obvézen.

Binder *m.* vezáč, vezávec; sodar.

Binderreifig *n.* rogoz, rogozína.

Bindeſtrich *m.*, **Bindezeichen** *n.* vezáj.

Bindevocal *m.* spona.

Bindewort *n.* veznik.

Bindfaden *m.* vrvíca, vŕvca, motvòz.

Bindriegel *m.* vez (-í).

Bindung *f.* vez (-í), vezátev.

Bingelkraut *n.* golšec.

binnen *praep.* v, za.

Binnengewäſſer *n.* suhozémeljske vode, medzémne vode *pl.*; **=handel** *m.* nótranja —, domáča kupčija; **=land** *n.* medzémna —, nótranja dežéla; **=meer** *n.* nótranje —, sredozémsko morje.

Binom *n.* dvočléned.

binominal dvočlèn.

Binſe *f.* *(Scirpus)* sit; *coll.* sitje; auch srpica, bica; *(Iuncus)* loč, ločék; *coll.* ločje; *(Arundo phragmites)* trst, bič, bíček; *coll.* bíčje; **Binſen=** ločnat, bíčnat, iz ločja, sitja, bíčja.

Binſendecke *f.* štorja, rogožína.

Binſengeflecht *n.* pletenína iz sitja, ločja.

Biograph *m.* životopísec, življenjepísec.

Biographie *f.* životopis, življenjepis.

biographiſch životopísen, življenjepísen.

Birke *f.*, **Birkenbaum** *m.* breza; *dem.* brézica; **Birken=** brezov.

Birkenholz *n.* brezovína.

Birkenruthe *f.* brézovka, brezováča.

Birkenſaft *m.* brézovica, brezov sok, brézova mezga.

Birkhäher *m.* zeléna vrana.

Birkhahn *m.* rúševec, škárjevec.

Birkhenne *f.* rúševka, škárjevka.

Birn, Birne *f.*, **Birnbaum** *m.* hruška; *dem.* hrúškica; **Birn=** hrúškov.

Birnbaumholz *n.* hrúškovina.

Birnmoſt *m.* hrúškovec, hrúškovka, tépkovec.

Birnſchnitz *m.* hruškov krhélj (krhlja), klojec.

Birſch *f.* lòv s puško; auf die — gehen iti (grem) na lov, iti lovít, stréljat.

birſchen lovíti, góniti; stréljati; ustrelíti.

bis *praep.* dò; — jetzt doslej, dosihmál, dosihdób; — wie weit, — wohin? dokód? — auf weiteres za sedàj, dokler se drugáče ne ukréne; — wann doklej; *coni.* dokler, dokler ne.

Biſam *m.* mošek, moščják, pižém.

biſamartig moškast, pižmast.

Biſamthier *n.* pižmar, pižmovec.

Biſchof *m.* škòf, biskop; (griechiſcher) vladíka; des Biſchofs škofov.

biſchöflich, Biſchofs= škofóvski, škofji.

Biſchofsamt *n.* škofijstvo.

Biscuit *m.* prepečénec, suhár.

bisher *adv.* doslej, dosedàj, dozdàj, dosihmál, dosihdób.

bisherig dosedánji.

Biſs *m.* ugríz, ugrízek; (v. Fliegen, Mücken, Schlangen) pik.

Biſschen *n.* grižljaj, založáj, drobljaj, kosček; troha, tróhica, mŕvica; ein biſschen nekaj, nekóliko, nekaj málega.

Biſſen *m.* kos, kosček, grižljaj, založáj.

biſſig ujedljiv, ugrizljiv, popadljiv; (v. Worten) zajedljiv, zbadljiv, ostèr.

Biſswunde *f.* ugrizenína.

Bisthum *n.* škofija, vladikovína.

bisweilen *adv.* včasi, včasih.

Bitte *f.* prošnja, prosítev; e. — thun zaprósiti, poprósiti (koga česa); eine — für jmdn. einlegen prósiti za koga.

bitten prósiti; po-, zaprósiti; zu Gaſte — vábiti; povábiti; oft, dringend — molédovati; bittend prošnjiv.

Bitten *n.* prošénje, prósnja.

Bitter *m.* prosívec, prošnjik; molédovávec.

bitter greneк, grenkóben, gorjúp; *fig.* briděk, greneк.

bitterböſe zeló hud, srdít, razkáčen.

Bitterkeit *f.* grenkóta, grenkóba, grenkóst; bridkóst.

bitterlich grenkljàt, grenkóben, grenkàst; — weinen milo se jókati; — bedürfen hudo, silno, živo potrebovati.

Bitterſalz *n.* grenka, angléška sol (-í).

bitterſalzig grenkoslán.

Bitterstoff *m.* grenčěc.
bittersüß grenkosláděn.
Bitterwasser *n.* grenčíca, grenka voda.
Bittfahrt *f.* božja pot (-i).
Bittgang *m.* prošnji obhòd, procésija.
Bittopfer *n.* bogoprósni dar.
Bittschrift *f.* prošnja, pisména prošnja.
Bittsteller *m.* prosívěc, prosítelj, prošnjík; —in *f.* prosívka, prošnjíca.
bittweise *adv.* prosèč, s prošnjo.
Bittwoche *f.* križev —, próšnji teděn.
bivouakieren prenočíti, *impf.* prenočevati pod milim nebom.
bizarr čudovít; trmast, muhast.
Blachfeld *n.* planjáva, raván (ravní), ravnína, poljána.
Blachfrost *m.* golomrázica, suh mràz (t. j. brez snega).
blähen napíhniti, napéti (-pnèm); *impf.* napihovati, napénjati; sich — napihovati se.
blähend napihoválěn, napenjajóč.
Blähhals *m.* debéli vrat.
Blähung *f.* napihovánje, napénjanje; er leidet an —en rado ga napénja, vetróvi mu nagájajo, ga nadlegújejo.
Blamage *f.* osráma, osramotítěv.
blamieren osramotíti.
blank svetěl; (bloß) gòl, nag; (geldlos) suh, prazěn.
Blankett *n.* golíca, tískanica.
Bläschen *n.* mehúrěc, mehúrčěk; mozóljčěk.
Blase *f.* mehúr, mehír; (Hitzblase) mozólj; (Schwiele) žulj.
Blasebalg *m.* meh, pihálnik.
Blasehorn *n.* rog, trobílo.
blasen píhati (pišem); píhniti; (vom Winde) píhati, briti (brijem), duti (dujem); auf der Flöte od. die Flöte — pískati; zapískati na piščal; auf dem Horne — tróbiti; zatróbiti; in die Hände — húkati; húkniti v roke.
Blasenausschlag *m.* mehúrčasti izpuščáj.
blasenförmig mehúrjast, mehúrčkast, mozóljast.
Blasenpflaster *n.* mehúrnik, mozóljnik.
Blasenstein *m.* mehúrni kamen, kamen v mehúrju.
Blasenwurm *m.* mehurnják.
Blaserohr *n.* púhalica.
blasig mehúrnat, mozóljnat.
Blasinstrument *n.* trobílo, piskálo.
blass bled; — werden bledéti; o-, prebledéti; *impf.* obledévati.
Blässe *f.* bledóba, bledóst, bledíca; (a. Pferde) lisa; ein Pferd mit einer — lisast kònj; eine Kuh mit einer — brézasta krava.
Blässhuhn *n.* *(Fulica atra)* črna liska.
blasswangig bledolíčěn; ein —es Mädchen bledolíčnica.
Blatt *n.* list, peró (perésa), lépen; *coll.* listje, perje, lepénje; (v. Papier) list; das — hat sich gewendet drugi vetěr vleče, vreme se je prevŕglo, kolo sreče se je obrnílo; sich kein — vor den Mund nehmen na vsa usta povédati.
blattähnlich listast, listu podóběn.
Blättchen *n.* listěk, listič, perésce.
Blatter *f.* mozólj, mehúr; die —n *(variolae)* osépnice, kozé, kózice *pl.*; —n haben biti (sem) kozàv, osépničav, iméti (imám) kozé, osépnice.
blätterig listnat, pérnat, lepénjast; (schieferig) plenìv.
blätterlos brezlístěn, gòl.
Blättermagen *m.* devetogùb.
blättern lístati, prebírati, prevráčati liste; sich — lístati se, lúpiti se.
Blatternnarbe *f.* pika, jámica od koz.
blatternnarbig kozàv, osépničast, kózičav.
Blätterpilz *m.* pečénka, lístičasta gliva.
Blätterschwamm *m.* platníčarica.
Blattfläche *f.* listna ploskěv.
blattförmig listast.
Blattgold *n.* zlata pena.
Blatthäutchen *n.* listna kóžica.
Blattkäfer *m.* lepéněc.
Blattlaus *f.* listna uš (-í), ušíca.
blattlos brezlístěn.
blattreich listnat, listovít, pernat.
Blattrosette *f.* listna róžica.
Blattscheide *f.* listna nóžnica.
Blattseite *f.* listna stran (-í), plat (-í).
Blattsilber *n.* srebŕna pena.
Blattstiel *m.* listna škórnjica, pecělj, recělj, petlja, petljíka.
Blattwespe *f.* grízlica.
blau moděr; (himmelblau) víšnjev, višnjél; (meerblau) sinji; — anlaufend modrokaljèn.

blauäugig modroòk.
Bläue *f.* modrína; sinjína, višnjevost.
blauen modríti se, sínjiti se, sínjast prihájati.
bläuen modríti, modro bárvati, višnjéviti; pomodríti.
Blaufarbe *f.* modrílo.
blaugrau modrosìv.
blaugrün modrozelèn.
Blauholz *n.* višnjeva pražiljka.
Blaukehlchen *n.* višnjeva táščica.
bläulich višnjévkast, zamodrèl, sínjkast, modrast, osinjèl.
Blaumontag *m.* zaspáni ponedéljek.
blaurot(h) modrordèč.
Blausäure *f.* pruska kislína.
Blauspecht *m.* brglez.
Blaustein *m.* višnjélec.
Blech *n.* pločevína, valjéneč.
blechern pločnàt.
blechförmig platíčast.
Blechschere *f.* nožice za pločevíno.
Blechware *f.* pločevína.
blecken die Zähne rézati (režím) se, zobé kázati (kažem).
Blei *n.* sviněc, ólovo; Blei- svinčéni, svinčni.
bleiben ostáti (ostánem), *impf.* ostájati; stehen — postáti (-stojím), *impf.* postájati; stecken — obtíčati (-tičím); sitzen — obsedéti; hangen — obviséti; liegen — obléžati (-ležím); — lassen pustíti, *impf.* púščati; im Kriege — pasti (padem); bei etwas — držati (držím) se česa; aufrecht erhalten — v veljávi ostáti, obdržati pravno moč.
Bleiben *n.* ostáněk.
bleibend stanovítěn, stalěn, trpéžěn; (ewig) večěn.
bleich bled, obledèl; — werden bledéti; obledéti, *impf.* obledévati.
Bleichanstalt *f.* belílnica.
Bleiche *f.* bledóba, bledóst, bledóča; Leinwand— béljenje, belítěv, belež.
bleichen die Leinwand béliti; ubéliti platno; (bleich werden) bledéti; obledéti; *impf.* obledévati.
Bleicher *m.* belár, belívec; —in *f.* belarica, belívka; Bleicher- belárski.
Bleichfabrik *f.* belárnica.
Bleichmittel *n.* belílo.
Bleichplatz *m.* belíšče, belež.
Bleichsucht *f.* bledíca.
bleichsüchtig bledíčen.
bleiern svinčén, svinčěn.
Bleierz *n.* svinčéněc.
bleifarbig svinčénast, svinčenobárvěn.
Bleifrischofen *m.* pretapljálnica svinčéne rude.
Bleigelb *n.* svinčéna rumenica.
Bleigießer *m.* svinčár.
Bleigießerei *f.* svinčárnica.
Bleiglanz *m.* svinčéni sijájnik.
Bleiglätte *f.* svinčéna gladčína.
bleihaltig svinčnat.
Bleihütte *f.* topílnica za svinec.
bleiicht svinčnast, svinčénast.
Bleikalk *m.* svínčnato apno. [la.
Bleikugel *f.* svinčénka, svinčéna krog-
Bleilosh *n.* svínčnica.
Bleistift *m.* svinčnik, olóvka.
Bleiware *f.* svinčenína.
Bleiweiß *n.* svinčéna belína.
Bleizucker *m.* svinčéni sladkór.
Blende *f.* (b. Pferden) prikròv, zaslòn; (span. Wand) zaslonílo; (im Festungsbaue) zakròv; (Mineral) svetlica; (blind. Fenster) slepo okno; (Nische) dolbína.
blenden slepíti, bléščiti; oslepíti; *fig.* slepíti, slepáriti, mámiti, mótiti; zaslepíti, obséniti, omámiti, zmótiti; der Schnee blendet mich bléšči se mi od snega, sneg mi jemlje poglèd, vid.
blendend slepílen, motílen; (vom Glanze) bliščív, bleščéč; —e Schönheit divna lepóta.
Blender *m.* slepívec.
blendhell bleščéč, svetèl da se bleščí.
Blendlaterne *f.* slepíca, tatíca.
Blendung *f.* slepítev, slepljénje; slepárjenje, obséna, omáma, premóta; (Diaphragma) zaslónka.
Blendwerk *n.* slepárstvo, slepílo, slepárija, mamílo.
blessieren rániti; orániti.
Blessierte *m.* ránjenec, ránjenik.
Blessur *f.* rana, ránjenje, uráza.
Bleuel *m.* tolkáč, tolkáča; (Wasch—) peráča, trepka.
bleuen tolči, biti (bijem), trépkati.
Blick *m.* poglèd, ozír; (Schimmer) lèsk, blesk, bliščec, sij; —e wechseln spoglédati se, *impf.* spogledovati se; den — senken oči pobésiti, *impf.* pobéšati.

blicken glédati; poglédati, ozréti se; *impf.* pogledovati, ozírati se; (ſchimmern) bleščáti (-ščim), lesketáti (-tám, leskéčem) se, sijáti; zableščáti, zablísniti, posijáti; ſich — laſſen pokázati (-kážem) se, *impf.* pokazovati se.

Blickfeuer *n.* drnice *pl.*; ogénj na majákih.

blind slep; (vom Glaſe) temèn; — machen slepíti; oslepíti; — werden slepéti; oslepéti; — laden brez krogle nabíti (-bíjem), *impf.* nabíjati; —er Lärm prazèn hrup.

Blinddarm *m.* slepo črevó (črevésa).

Blinde *m.* slepèc; *f.* slepíca.

Blindekuh *f.* slepe miši; — ſpielen slepomíškati se, slepe miši loviti.

blindgeboren sleporójen.

Blindheit *f.* slepóta, slepóst.

Blindkohle *f.* siróvo oglje.

blindlings *adv.* slepo, nepremíšljeno.

Blindſchleiche *f.* slepèc, slepič, slepovóž.

Blindſchuſs *m.* slep —, prazèn strel.

Blindthür *f.* slepa vrata.

blinken lesketáti (-tám, leskéčem), bleščáti (-ščim) se; zalesketáti, zableščáti se; (von den Sternen) migljáti, trípati (-pam, -pljem); (v. d. Augen) svétiti se, blískati (se), bleščáti.

blinkend bleščéč, svetèl.

blinzeln mežíkati, mežgetáti (-tám, mežgéčem), mežúrkati, trípati (-pam, -pljem) od. trépati; zamežíkati, utripati.

blinzelnd mežíkav, mežàv.

Blinzler *m.* mežíkavec, mežávec.

Blitz *m.* blisk; (Blitzſtrahl) strela; wie der — kakor blisk, po blískovo.

Blitzableiter *m.* strelovòd.

blitzen blískati, blískati se; zablískati se, zablísniti se.

Blitzeseile *f.* velíka náglica; mit — blískoma, kakor blisk.

Blitzröhre *f.* strelna cev (-i), (kakor jo naredí strela, ako udári v peščéno zemljo).

blitzſchnell bliskovít, nagèl kakor blisk.

Blitzſtrahl *m.* strela, gromska strela.

Bloc, *en bloc* počéz, povprék.

Block *m.* panj, klada, porúngelj, bruno, trkèlj, štor; (Hauklock) tnalo, náton; (Sägeblock) krcèlj, krlj, hlod.

Blockade *f.* obstòp, oblégа (trdnjáve); blokáda; (auf dem Meere) zaprtíja, zaprtje.

Blockadezuſtand *m.* obstópno, oblèžno [stanje.

blockartig kladast, panjast.

Blockhaus *n.* kladára, čardak; strélnica.

blockieren obstópiti, obkóliti, oblèči (-ležem); *impf.* obstópati, oblégati; (a. d. Meere) zapréti, *impf.* zapírati.

Blockkalender *m.* skladni koledár.

Blockmauer *f.* podzídje, zid s kládami.

blöde slaboúmen, bedast, topoglàv; (furchtſam) bojèč, plah, plašljiv; (v. d. Augen) slab, slabótèn.

Blödigkeit *f.* slaboúmnost, bedáštvo, topoglávost; plahóta, plašljívost; slabóta.

blödſichtig slabovíden, brljàv, córav.

Blödſichtige *m.* slabovídec, brljávec; *f.* brljávka.

Blödſichtigkeit *f.* slabovídnost, brljávost.

Blödſinn *m.* slaboúmje, slaboúmnost, topoglávost, bebstvo.

blödſinnig slaboúmen, topoglàv, bedast, bebast.

Blödſinnige *m.* bebec, topoglávec.

blöken (v. Rindvieh) múkati; zamúkati; (v. Schafen) beketáti (-ám, -čem), béčati (-čim), bekáti; zabeketáti; (v. Ziegen) meketáti (-ám, -čem); zameketáti; blökend ankommen primúkati, pribeketáti, primeketáti.

Blöken *n.* múkanje; beketánje, bekèt; meketánje, mekèt.

blond (blaſsfarbig) plàv, plavkast.

Blonde *m.* plavolásec, rumenolasec, zlatolásec; *f.* (Blondine) plavoláska, rumenoláska, zlatoláska.

blondhaarig plavolàs; (goldhaarig) rumenolàs, zlatolàs.

bloß nag, gòl, odkrít; (vom Haupte) razoglàv, gologlàv; (v. Halſe) golovràt; (v. d. Händen) goloròk; (v. d. Füßen) bos, bosonòg, sezút; (allein) sam, zgòlj, samoedín; *adv.* samó, lè, zgòlj, edino.

Blöße *f.* nagóta, nagec, golóta, golóst; nedostátek; (eine baumleere Stelle) goličáva, goljáva, golína, jasa, laz; (Armut) siromáščina.

bloßfüßig ſ. barfuß.

bloßköpfig ſ. barköpfig.

bloßſtellen izpostáviti, *impf.* izpostávljati; odkríti, *impf.* odkrívati; jmdn. — sramotíti; osramotíti, v sramóto priprávíti koga.

Bloßſtellung *f.* izpostáva; odkrítêv; sramotítêv, odkrívanje slabósti kákega človéka.

blühen cvesti (cvetem), cvetéti.

Blümchen *n. dem.* cvetíčica, cvetlíčica, cvetka.

Blume *f.* cvetíca, cvetlíca; Blumen= cvetíčni, cvetlíčni.

Blumenausſtellung *f.* razstáva cvetlíc.

Blumenbau *m.* cvetlíčarstvo.

Blumenblatt *n.* cvetlíčni list.

Blumengarten *m.* cvetličnják, cvetlíčnik.

Blumengärtner *m.* cvetlíčar, cvetíčar.

Blumengöttin *f.* Cvetána.

Blumenkelch *m.* cvetna čaša. [ohrovt.

Blumenkohl *m.* cvetno zelje, cvetni

Blumenkorb *m.* košárica za cvetlíce.

Blumenkranz *m.* venêc od cvetlíc.

Blumenkrone *f.* cvetlíčni venêc.

Blumenleſe *f.* cvetobêr; (Anthologie) cvetnik, cvetje.

Blumenliebhaber *m.* cvetoljùb.

blumenreich cvetlíčnat, poln cvetlic.

Blumenſtaub *m.* cvetni prah; (an d. Füßen der Bienen) obnóžina.

Blumenſtrauß *m.* šopêk, kita, cvetnik; *dem.* kítica.

Blumentopf *m.* cvetnják, loncc za cvetlíce.

Blumenwerk *n.* cvetíčje.

blumicht cvetlíčast, cvetast.

blumig cvetlíčen, cvetên, cvetlíčnat, cvetnat.

Blümlein *n.* ſ. Blümchen.

Blut *n.* kri (krví); (Abſtammung) rod, koléno; das — ſtieg ihm ins Geſicht rdéčica ga je oblíla, zardèl je; das unterlaufene — podsédnica; Blutkrvni. [vódnica.

Blutader *f.* (Vene) žila privódnica, do-

blutarm malokrvên; *fig.* krvávo potrében, zeló ubóg.

Blutauswurf *m.* hrkanje krví; krváv hrkêlj. [klanje.

Blutbad *n.* krvolítje, prelívanje krví,

blutbefleckt okrvávljen, krváv.

blutbildend krvotvórên.

Blutbrechen *n.* bljuvánje, brúhanje krví; — haben kri bljuváti, brúhati.

Blutbuche *f.* krvna bukêv.

Blutdurſt *m.* krvolóčnost, krvoželjnost, žeja po krvi.

blutdürſtig krvolóčen, krvoželjen, krvožéjen.

Blutdürſtige *m.* krvolòk, krvolóčnik.

Blüte *f.* cvet, *dem.* cvetêk; *coll.* cvetje, *dem.* cvétjiče; Blüten= cvetni.

Blutegel *m.* pijávka, pijávica.

Bluteiter *m.* sókrovica, sókrvica.

bluten krvavéti; ich blute kri mi teče; das Herz blutet mir srcé mi poka, srcé me bolí.

blütenarm malocvétên, brezcvétên.

Blütenhülle *f.* cvetno ogrinjálo, cvetni ovòj.

Blütenkelch *m.* ſ. Blumenkelch.

Blütenköpfchen *n.* cvetna glavíca.

Blütenkuchen *m.* cvetna pogáča.

Blütenlager *n.* cvetno ležíšče.

blütenlos brezcvétên.

blütenreich cvetnat, poln cvetja.

Blütenſchaft *m.* betvo.

Blütenſcheide *f.* tulêc, cvetna nóžnica.

Blütenſtand *m.* razcvétje.

blütenſtändig nadcvétên.

Blütenſtaub *m.* cvetni prah, pelod.

Blütenſtiel *m.* cvetni pecêlj. [let.

Blütezeit *f.* čas cvetja; čas cvetóčih

Blutfink *m.* kalín, popkar.

Blutfleck *m.* krvni madež, krvavína.

Blutfluſs *m.* krvotòk.

blutflüſſig krvotóčen.

blutfremd celó neznán. [sóda.

Blutgefäß *n.* krvna cev (-í), krvna po-

Blutgeld *n.* s krvjó zadobljèn, krváv denár; (Wergeld) krvnína, krvarína.

Blutgericht *n.* krváva, zaglávna sodba.

Blutgerüſt *n.* smrtni, krvávi ódêr.

blutgierig krvoželjen.

Blutharnen *n.* krvávo scanje, krvomòk, krvomóča.

blutharnend krvomóčen, krvoséčen.

Bluthochzeit *f.* krváva svatba, krvávo ženitvovánje.

Bluthuſten *m.* ſ. Blutbrechen.

blutig krváv, okrvávljen; — machen krváviti, krviti; okrváviti, okrviti.

blutjung mlad kakor kaplja, mlad ko cvet, zeló mlad.

Blutkörperchen *n.* krvno telésce.
Blutkreislauf *m.* krvni obtòk.
Blutkreislauforgan *n.* krvno obtočílo.
Blutkuchen *m.* krvna gruda.
Blutlaſſen *n.* púščanje krví.
blutlos brezkŕvěn, brez krví. [ca.
Blutloſigkeit *f.* brezkŕvnost, brezkŕvi-
Blutmal *n.* zasédena, podplúta kri.
Blutmangel *m.* pománjkanje krví.
Blutrache *f.* krvno maščevánje, krvna osvéta.
blutreich krvnat, poln krví.
blutreinigend kri čistèč.
Blutreinigung *f.* čiščenje krví.
Blutreinigungsmittel *n.* čistílo krví.
blutroth krvavordèč, rdeč kakor kri.
blutrünſtig krváv, krvavèč. [žávěn.
blutſauer prebríděk, pretežèk, prete-
Blutſauger *m.* krvolòk, krvopíja, pijávka; *fig.* oderúh.
Blutſchande *f.* krvozmésje, krvosrámnost, krvosrámstvo, rodoskrúmba.
Blutſchänder *m.* krvosrámnik, rodoskrúnèc; —in *f.* krvosrámnica.
blutſchänderiſch krvosrámčn, rodoskrúmběn.
Blutſchlag *m.* krvni mrtvoùd. [ubòj.
Blutſchuld *f.* krivda prelíte krví, umòr,
Blutſchwamm *m.* krvnica.
Blutſchweiß *m.* krvávi pot, krváve srage *pl.*
Blutſerum *n.* krvna sírotka.
Blutsfreund *m.* soródnik, sorodovínèc, žlahtnik; —in *f.* soródnica, žláhtnica.
Blutsfreundſchaft *f.* soródstvo, sorodovínstvo, žlahta.
Blutſpeien *n.* pljuvánje krví.
Blutſtätte *f.* moríšče.
Blutſtein *m.* krvávec.
blutſtillend kri ustavljajóč; —es Mittel pomóček za ustávljanje krví.
Blutſturz *m.* krvotòk, krvolij, krvni udòr.
blutsverwandt soróděn, v rodu.
Blutsverwandte *m.* (krvni) soródnik.
Blutsverwandtſchaft *f.* krvno soródstvo.
Blutumlauf *m.* obtòk krví, krvotòk.
Blutung *f.* krvavénje; es trat eine ſtarke — ein jela mu je močno kri teči.
Blutunterlaufung *f.* podséděk, krvna podplútba, zasédla kri. [lítje.
Blutvergießen *n.* prelívanje krví, krvo-
Blutverluſt *m.* izgúba krví.
Blutwaſſer *n.* (*serum*) krvna sírotka.
blutwenig *adv.* celó malo, májckeno, míčkino.
Blutwurſt *f.* krváva klobása, krvavíca.
Blutzerſetzung *f.* razkròj krví.
Blutzeuge *m.* mučeník, mučéněc.
Blutzeugin *f.* mučeníca.
Bock *m.* kozél, mrkáč; Schaf— ověn; Reh— srnják; Sturm— zidodèr, stenolòm; Kutſch— sedálo; (der Zimmerleute, Maurer) koza, kozáča; (Fehler) pogrešek, pomóta, hiba; Bock= kozlov, kozlóvski.
bockbeinig kozonòg; *fig.* trmast, trmoglàv, trdovràt.
Böckchen *n.* kozlè (-ta), kozlič, kozlíček, kozěk.
bocken (von Ziegen) prskati se; (von Schafen) mŕkati se.
Bockfell *n.* kozlóvina, kozličevina.
Bockfleiſch *n.* kozlína, kozlétina.
Bockkäfer *m.* rogín.
Bocks= kozlov, kozlóvski, kozji.
Bocksbart *m.* kozja brada; der Mann mit dem — kozlobráděc.
Bocksdorn *m.* kustóvnica.
Boden *m.* tlà *pl.* (*gen.* tal); (Erd—) zemlja; (Grund u. —) zemljíšče, svet; (des Gefäßes) dnò; (unter dem Dache) podstrésje, dile *pl.*; (Fuß—) pòd; über dem — ſich erhebend odtálěn; Bodentalěn.
Bodenart *f.* vrsta zemlje.
Bodenbeſchaffenheit *f.* svojstvo tal.
Bodenbrett *n.* pódnica.
Bodencreditanſtalt *f.* zemljíški kredítni zavod. [délstvo.
Bodencultur *f.* poljedélstvo, zemlje-
Bodeneiſen *n.* klepársko nakoválo.
Bodenerzeugnis *n.* zémeljski pridélěk, priróděk. [ba.
Bodenkammer *f.* górnjica, zgornja iz-
Bodenkunde *f.* zemljeznánstvo.
Bodenloch *n.* (Dachfenſter) lina.
bodenlos brez dna; *fig.* neskónčěn, neizmérěn.
Bodenproduct *n.* zémeljski pridélěk.
Bodenſatz *m.* usedlína, gošča, troska; drožjé (-žij), droží, podmást (-i).
Bodenſchichte *f.* plast (-i).
Bodenzins *m.* površnína.
bodmen (ein Gefäß) zadníti.

Bogen *m.* (Gewölbe) oblók, svòd; (Schießbogen) strelni lok, samóstrel; (Fiedelbogen) lok, ločec; (Zirkelbogen) obód; — eines Rückenwirbels gombéla; (Regenbogen) mávrica, božji stòl; (Papier) pola; in Bausch und — povŕhu, povprék, počéz.

Bogendecke *f.* svòd, stròp.

Bogenfenster *n.* oblókano okno.

bogenförmig lokast; (concav) sločèn, slokast; (convex) vzbóčen, vzbókël, oblóčèn, oblókast.

Bogengang *m.* oblók, oblókan hodník.

Bogengrad *m.* ločna stopínja.

Bogenlampe *f.* oblóčnica.

Bogenmacher *m.* lokár; samóstrelar.

bogennervig slokastožílnat. [lëc.

Bogenschütze *m.* lokostrélëc, samóstre-

Bogensehne *f.* tetív (-i), tetíva.

bogenweise *adv.* pola za polo.

Bogenweite *f.* razmàk oblóka.

Bogenzirkel *m.* šestílo z lokom.

Bohle *f.* (eine Art Bretter) platníca, pódnica, mostníca.

Bohne *f.* bòb, fižól; Bohnen- bóbov, fižólov.

bohnen gláditi, voščíti (tla).

Bohnenacker *m.* bobíšče, bobovíšče.

bohnenartig, bohnenförmig bobast, bobóvnast, bobu podóbèn.

Bohnenbaum *m.* negnòj.

Bohnenerz *n.* zŕnata ruda, bobóva ruda, bóbovëc.

Bohnenhülse *f.* bobóv stròk; *coll.* bobóvo stročje. [bovína.

Bohnenstroh *n.* bobovíca, bobóvka, bo-

bohren vŕtati; izvŕtati; das Schiff in den Grund — ládjo potopíti, ládjo v morje pogrézniti.

Bohrer *m.* svedër; (Nagel—) žébeljnik, žebník; (Rechen—) grábeljnik; (Riegel—) ličílnik; (der bohrende Mann) vrtáč, vŕtavëc.

Bohrfliege *f.* vŕtavka.

Bohrloch *n.* preotlína, prevrtína.

Bohrmaschine *f.* vŕtalo.

Bohrmehl *n.* vrtanína, izvŕtki.

Bohrmuschel *f.* kamenovŕt.

Bohrschmied *m.* svedrár.

Bohrwinde *f.* ſ. Bohrzeug.

Bohrwurm *m.* živi svedër.

Bohrzeug *n.* vŕtalo, vŕtalnik.

Boisalz *n.* morska sol (-í).

Bojar *m.* boljár, plemič; Bojaren- boljárski.

Bole *f.* globóka, okrógla posóda, globóka skleda; (Samenbehältnis) glavica; (Zwiebel) čebúla, luk, *dem.* čebúlica.

Bollwerk *n.* (im Wasserbaue) zajézje, kašča; (Festungs—) braník, ostròg, ográdje, gradíšče, braníšče.

Bolzen *m.* puščica, strelica; (Keil) zagózda, klin.

Bombarde *f.* bombárda.

Bombardement *n.* bombardovánje.

Bombardier *m.* bombárdar.

bombardieren bombardovati, bombe métati (méčem), spúščati.

Bombardierkäfer *m.* puškar.

Bombast *m.* napetoličnost, nabúhlost, nadútost. [dút.

bombastisch napetoličën, nabúhël, na-

Bombe *f.* bomba.

bombenfest neprebítën.

Bon *m.* obvéznica.

Bonbon *m.* bonbon, slaščica.

Bonität *f.* dobróta, bonitéta.

Bonmot *n.* dovtìp, dovtípna beséda.

Bonvivant *m.* lahkožívëc, dobrožívëc.

Boot *n.* čoln, ládjica; *dem.* čolnič, čolníček.

Bootsmann *m.* čolnár, mornár.

Bora *f.* burja.

Borax *m.* boraks.

Bord *m.* rob; (am Schiffe) bòk, okráječk; an — na ladji, na krovu; (eines Flusses) kraj, breg; an — gehen v ládjo stópiti, iti (grem) na barko; über — werfen iz ládje métati (mečem); pométati, vréči (vržem); über — fallen iz ladje pasti (padem) v morje.

Bordell *n.* bordel, kurbíšče.

bordieren róbiti; ob-, zaróbiti; (mit etw.) obšíti (-šíjem), *impf.* obšívati.

Bordur *f.* obròb, obšìv, bordúra.

Boreas *m.* séver.

Borg *m.* posóda, zajëm; auf — geben posóditi, na pósodo, na up, na počák dati; *impf.* posójati, na pósodo dajáti; úpati; auf — nehmen v zájëm, na zájëm, na úpanje, na pósodo vzeti (vzámem), *impf.* jemáti (jémljem); auf — verkaufen na počák, na brado prodáti, *impf.* prodájati.

borgen (auf Credit geben) posóditi, na úpanje, na počák dati; *impf.* posójati, na úpanje dajáti; úpati; (auf Credit nehmen) na pósodo vzéti (vzámem), izposóditi si; *impf.* na pósodo jemáti (jémljem), izposojevati si.

Borger *m.* (Borggeber) posojávec, upnik, upodájnik; (Borgnehmer) upojémnik, kdor jemlje na pósodo.

Borke *f.* skorja, lub, lubád (-i); *coll.* lubje; (eines Geſchwüres) krasta.

Borkenkäfer *m.* zalúbnik, lubádar.

Born *m.* vir, vreléc, studénec.

borniert slaboúmen, budálast, bedast, top, trapast. [topóst.

Borniertheit *f.* slaboúmnost, budálost,

Borsdorferapfel *m.* mošánsko jábolko, mošánček.

Börſe *f.* mošnja, *dem.* mošnjica, mošnjíček; zbiralíšče kupčevávcev, borza; Börſen- borzni.

Borſt *m.* poč (-í), poklína, razpoklína.

Borſte *f.* ščetína; *dem.* ščetínica; *coll.* ščetínje; (beim Igel) igla.

borſten ſich ščetíniti se, sršiti se, ježíti se.

borſtenartig, borſtenförmig ščetínast.

Borſtenhaar *n.* ščetínje, srst (-í).

Borſtenthier *n.* ščetínec, ščetínka.

Borſtenvieh *n.* svinjád, krmétina.

borſtig ščetinàt.

Börtchen, Börtel *n.* pórtica, pramič.

Borte *f.* trak, tvez (-í), pram, porta; in Kärnt. prema.

bösartig hudóben, zloben, zločest, zél, malopríden, hudomúšen; (v. d. Krankheit) hud, nevárен.

Bösartigkeit *f.* hudóbnost, zlóbnost, malopŕidnost; nevárnost.

Böſchung *f.* položnost, pošévnost; bok, poboćje, ježa, obróneк.

Böſchungsmauer *f.* skarpa, podzid.

böſe hud, hudóben, zél, zloben, zločest; (zornig) srdít, ljut, jezén; — machen pohújšati, izpríditi; razsrdíti, razljútiti, ujezíti; — werden popáčiti se, pohújšati se, izpríditi se; razsrdíti se, razljútiti se, ujezíti se; — Buben poréдni, malopŕidni dečáki; —s Maul hud, zbadljiv, opravljiv jezik; —s Beiſpiel slàb, grd zglèd. [zlodej.

Böſe *m.* hudír, vrag, zlòm, zloméк,

Böſe *n.* zlo, zloba.

Böſewicht *m.* hudóbnež, hudodélnik, hudodélec, zločin, zločínec; du biſt ein — hudóba iz tebe gleda.

Bösgeſinnte *m.* hudóbnež.

bösgläubig zlomíseln.

boshaft poréden, hudóben, zloben, napástен, nástorен.

Boshaftigkeit *f.* porédnost, hudóbnost, zlobnost, nástornost, opákost.

Bosheit *f.* zloba, hudobíja, zlobnost, hudóbnost. [bèn.

böswillig zlovóljen, hudovóljen, zlo-

Böswilligkeit *f.* zlovóljnost, zlobnost.

Botanik *f.* rastlínstvo, rastlinoznánstvo, botánika.

Botaniker *m.* rastlinoslóvec, botánik.

botaniſch rastlínski, rastlinoznánski, botáničen. [bírati.

botaniſieren rastlináriti, rastlíne na-

Bote *m.* sél, poročník, vestnik.

Botengang *m.* hoja, pot poslov.

Botenlohn *m.* potnína, hodarína.

Botenweſen *n.* selstvo, poročníštvo.

Botin *f* poslánka; pótovka.

Botmäßigkeit *f.* gospóstvo, oblást (-i).

Botſchaft *f.* (Nachricht) poročílo, izporočílo, naznanílo, glas, novíca, vest (-í); (Geſandtſchaft) poslánstvo.

Botſchafter *m.* poslánec, poročník.

Böttcher *m.* bednjár, bečvár, čebrár; Böttcher- bednjárski, bečvárski, čebrárski.

Böttchergewerbe *n.* bečvárstvo.

Bottich *m.* bedènj, bečvà; grofjer — kàd (-í), čebér; *dem.* kadíca, čebrič, čebríček.

Bouquet *n.* šopek, kítica. [télja.

Bouteille *f.* steklénica, sklénica, bu-

brach *adv.* v prahi, neobdélano.

Brachacker *m.* praha, njiva v prahi, pusta njiva.

Brache *f.* praha, ledína; (unbebaute Gegend) puščína.

brachen prášiti, praho, ledíno oráti (órjem).

Brachkäfer *m.* prósnica.

Brachland *n.* ledína. [nij.

Brachmonat *m.* rožnik, rženi cvet, ju-

Brachvogel *m.* puščínska sloka.

Brachylogie *f.* kratkoréčje.

Brahmine *m.* bramín, bramáneč.

Branche *f.* vrsta, branša, razdélek, stroka.

Brand *m.* gorénje, páljenje; (Feuers-brunſt) požár, požig, ogénj; in — gerathen vžgáti (-žgèm) se, vnéti (vnámem) se; *impf.* vžígati se, vnémati se; in — ſetzen zažgáti, zapáliti; *impf.* zažígati; (am Getreide) snet (-í); (an Bäumen) ožig; (an Reben) palež; (angebranntes Stück Holz) ogórek, glavnja; (d. Ziegel) žganje; (d. Kalkes) kúhanje; (Hitze) vročína, pripéka, žgalína; (Krankheit) prísad; Brand- požárni.

Brandeiſen *n.* vžigálo.

branden búrkati, vreti, kipéti, zagánjati se.

Brander *m.* zažigálna ladja, zažigávka; (Zünder) zažigáč.

Brandfleck *m.* speklína.

Brandgeruch *m.* smod, zasmodína.

brandicht prismojèn.

brandig (v. Getreide) snetìv, snetjàv, snetljìv; prisáden; (v. Bäumen) pereč, pirav.

Brandigkeit *f.* snetjávost, snetljívost.

Brandleger *m.* zažigávec, požigávec; —in *f.* zažigávka, požigávka.

Brandlegung *f.* zažig, požig.

Brandmal *n.* vžgáno známenje.

brandmalen, brandmarken známenje vžgáti (-žgèm), *impf.* vžígati, žigósati (-šem); *fig.* sramotíti; osramotíti.

Brandmauer *f.* zídani opáž, zid proti ognju.

Brandopfer *n.* žgalna žrtev, žgalno darílo.

Brandordnung *f.* požárni, gasílni red.

Brandpilz *m.* snet (-í).

Brandplatz *m.* pogoríšče.

Brandſchaden *m.* škoda po požáru.

Brandſchadenvergütung *f.* odškódba za požárno škodo.

Brandſchadenverſicherungsanſtalt *f.* zavaroválnica proti požárni škodi.

brandſchatzen paležíno, požigávščino naložíti, *impf.* nalágati.

Brandſchatzung *f.* požigávščina, paležína, kontribucija. [ta.

Brandſohle *f.* notránji podplát, náplaš-

Brandſtätte *f.* pogoríšče, pogorélišče.

Brandſteuer *f.* pogorélščina.

Brandſtifter *m.* požigávec, zažigávec.

Brandſtiftung *f* požìg, požíganje, zažìg, zažíganje.

Brandung *f.* bíbavica; zagòn valóv, bútanje, kipénje morskih valóv.

Brandverſicherung *f.* zavárovanje proti ognju.

Brandverſicherungsanſtalt *f.* zavaroválnica proti ognju.

Brandwache *f.* požárna straža.

Brandwunde *f.* opeklína, spečenína, speklína.

Brandzeichen *n.* ſ. Brandmal.

Brandzeugnis *n.* pogorélski list, pogorélsko pismo.

Brantwein *m.* žganje, žganíca, páljenka; — brennen žganje kúhati, žgati (žgèm).

Brantweinbrenner *m.* žgánjar.

Brantweinbrennerei *f.* žgánjarstvo; (Ort) žganjárnica.

Brantweinſchank *m.* žganjarija.

Brantweinſteuer *f.* davek od žganja, žganjarína.

Brantweintrinker *m.* žganjepívec.

Braſilienholz *n.* bražíljka, pražíljka.

braten peči (pečem); speči; *refl.* peči se.

Braten *m.* pečénka.

Bratenwender *m.* (Perſon) obračávec; (Werkzeug) obračálo, sukálo.

Bratfiſch *m.* pečéna riba, riba za pečénje. [čénje.

Bratofen *m.* peč (-í), ognjíšče za pe-

Bratpfanne *f.* peklo, pekva, ponev za pečénje.

Bratröhre *f.* pečíca. [njak.

Bratroſt *m.* mreža za pečénje, pečé-

Bratrübe *f.* smojka, pečéna repa.

Bratſpieß *m.* ražénj.

Bratwurſt *f.* klobása pečeníca.

Brauch *m.* običáj, šega, naváda; (Gebrauch) potréba, raba. [(za kaj).

brauchbar raben, rabljìv, priprávèn

Brauchbarkeit *f.* rabnost, porábnost, rabljívost, priprávnost.

brauchen rábiti, užívati (zdravílo, jed), upotrebljevati; porábiti, užíti (-žijem), upotrébiti; (nöthig haben) potrebovati, trébati, treba biti (komu česa); (anwenden) obŕniti, *impf.* obráčati (v kaj). [hati.

brauen varíti, kúhati; zvaríti, skú-

Brauer *m.* pivovàr, olár.
Brauerei *f.* pivovárstvo, olárstvo; (Brauhaus) pivovárnica, olárnica.
braun rjàv, rus; (von der Sonne gebräunt) zagorèl; — machen rjáviti; porjáviti; — werden rjavéti; orjavéti.
Braun *n.* rjávost, rjáva barva.
Braunalge *f.* rjava alga.
braunäugig rjavoòk.
Braune *m.* rjávec; *f.* rjávka; (Pferd) kostánjevec.
Bräune *f.* rjávost; zagorélost; (Farbe) rjavína, rjáva barva; (Krankh.) davíca, vnética grla, golta.
Brauneisenstein *f.* rjávi železovec.
bräunen rjáviti; orjáviti, porjáviti; die Sonne bräunt die Kirschen solnce rdeči, zorí črešnje; die Sonne hat ihm die Haut gebräunt solnce mu je ožgálo, opéklo, opalílo kožo; in der Butter — v maslu rumeníti, cvreti, prážiti; sich — rjavéti, rumenéti, ogorévati; zarjavéti, zarumenéti, ogoréti; rdečíti se, zoríti se.
Braunerz *n.* rjáva ruda.
Braunfuchs *m.* rjáva lisíca; (Pferd) kostánjevec.
braungrau rjavosìv.
Braunkehlchen *n.* rjáva táščica.
Braunkohle *f.* rjávi premog.
bräunlich rjávkast, rus; (v. d. Sonne gebräunt) ogorèl.
braunroth rjavkastordèč, rus.
Braunschecke *m.* rjávo pisan, dimast konj, pegáš.
Braunspat *m.* klekèc, dolomèc.
Braunstein *m.* magnézija, mangán.
Braunwurz *f.* *(scrophularia)* črnobína, svinjski korén.
Braus *m.* hrup, direndàj, buka; in Saus und — leben v vednem hrupu in veselju, razkóšno živéti.
Brausekopf *m.* rohnè(-ta), buhtè(-ta).
brausen hrumeti, búčati (bučím), šumeti, vršéti; (gähren) vreti, kipéti, šumeti, péniti se.
Brausen *n.* hrup, hrušč, šum, vrišč.
Brausepulver *n.* šumeči prašek.
Braut *f.* nevésta, zaróčnica; Brautnevéstin.
Brautführer *m.* drug, továriš; — sein drugovati; —in *f.* družíca, druga.
Bräutigam *m.* ženin, ženih, mladoženja, zaróčnik; Bräutigams-ženinov, ženihov.
Brautjungfer *f.* družíca, svátevca, podsnehálja.
Brautleute *pl.* ženin in nevesta, zaročénci, mladíči.
Brautmahl *n.* svatovánje, ženítveno gostovánje, pir.
Brautring *m.* zaróčni prstan.
Brautschatz *m.* dota.
Brautschau *f.* ógled, ógledi *pl.*, rázgled, rázgledi *pl.*
Brautvater *m.* nevéstin oče.
Brautwerber *m.* snubáč, snúbok (snubóka), ógledník.
Brautwerbung *f.* snubítev, snúbljenje, prosítev.
brav priden, vrl; (tüchtig) naúročen, *adv.* naúrok; (tapfer) hrabér, pogúmen, junáški, moški; (rechtschaffen) poštèn, pravíčen.
bravo! *interi.* prav! dobro! izvŕstno!
Bravour *f.* pogúmnost, hrabrost, junáštvo, moštvo. [kov).
Breccie *f.* sprimék (razlíčnih kámenčbrechbar lomén, lomljìv, krhèk.
Brechbarkeit *f.* lomnost, lomljívost, krhkóst.
Breche *f.* tílica. [lica.
Brecheisen *n.* želézni kòl, dleto, prábrecheln treti (tarem); otréti.
Brechelstube *f.* terílnica, laníščnica.
brechen *tr.* lómiti, lámati, krhati, trúpiti; prelómiti, zlómiti, prekŕšiti, potrúpiti; (verletzen) prelómiti, prestópiti; (Blumen) trgati; utrgati; die Ehe — prešuštvovati; das Stillschweigen — izpregovoríti; etw. vom Zaune — iz trte izvíti (-víjem) kaj; Bahn — krčiti, odpréti pot; celíno obdelovati, oráti; kaj težkega začéti (-čnem); sein Wort — ne držáti besede, ne biti (sem) mož beséda, besédo snesti (sném); sich den Kopf — glavo si béliti; den Stab über jmdn. — obsóditi, *impf.* obsojevati koga; übers Knie — presíliti se, pretégniti se; *intr.* lómiti se, drobíti se, pókati; zlómiti se, razdrobíti se, póčiti, razpókati se; das Herz bricht mir srcé mi poka; (herausbrechen) predréti (-dérem), *impf.* predírati; (v. d.

Augen) steklenéti, ugasovati, tema se komu dela; mit jmdm. — spreti se s kom; *refl.* (ſich) erbrechen) bljuváti, kozláti, brúhati; (v. d. Wellen) razbíti (-bíjem) se, *impf.* razbíjati se; (vom Wetter) prevréči (-vržem) se, *impf.* prevrâčati se, ménjati se; (v. d. Kälte) popustíti, poném hati, újesti (újem) se; gebrochene Stimme slàb, napol mrtév glas; gebrochenes Herz potŕto srcé.

Brechen *n.* lomljénje, lomítev; (des Flachſes) trenje; (Erbrechen) bljuvánje, kozlánje.

Brechhaus *n.* terílnica, tárnica, laníšč-nica.

Brechkraut *n.* čemeríka.

Brechlerin *f.* teríca, terílja.

Brechmeißel *m.* lomílo, lomílno dleto.

Brechmittel *n.* bljuválo.

Brechpulver *n.* prah, prašék za bljuvánje.

Brechpunkt *m.* lomíšče.

Brechruhr *f.* bljuvna griža, kólera.

Brechung *f.* lomljénje, lomítev, lòm.

Brechungsebene *f.* lomna ravnína.

Brechungswinkel *m.* lomni kot.

Brechweinſtein *m.* bljuvna sol (-í).

Brechwurz *f.* bljuvni korén.

Brei *m.* kaša.

breiig kašnat, kašast, kaši podóben.

breit širòk, širén; ſich — machen košátiti se, ústiti se, báhati se.

breitäſtig košàt, širokovéjast.

Breitbeil *n.* širóčka, bradlja.

breitblätterig širokolístən.

breitbrüſtig širokopŕsən.

breitbuſchig košàt.

Breite *f.* širjáva, širína; širokóst.

breiten šíriti; razšíriti, razprostréti; *impf.* razšírjati, razprostírati.

Breitengrad *m.* širínska stopínja.

Breitenkreis *m.* krog širíne.

breitfüßig širokonòg.

Breitkölbchen *n.* mušnik, vimenják.

breitmäulig razústən, širokoústən.

breitnaſig širokonòs. [nàt.

breitſchulterig širokoplèč, plečàt, plečbreitſpurig širokotírən.

Bremſe *f.* obád, brencélj, konjska muha; *mech.* zavórnica, závor.

bremſen (ein Pferd) v kljupo dejáti (denem), *impf.* dévati; (Rad) zavréti, *impf.* zavírati.

brennbar gorljìv, žgalən.

Brennbarkeit *f.* gorljívost, žgalnost.

Brenneiſen *n.* žgalno železo, žigálo; kodrálo.

brennen *tr.* žgati (žgèm), páliti; opáliti, ožgáti; *impf.* ožígati; *intr.* goréti, žaréti; (beißen) ščemẽti, skelẽti, peči, ščípati (ščípljem); (v. d. Sonne) peči, pripékati, prigrévati, pritískati; ſchwach — brléti, mrléti; zabrléti.

Brennen *n.* ſ. Sodbrennen.

brennend pekóč, gorèč, žgoč, skelèč, ščemèč, grìv.

Brenner *m.* palílnik, gorílnik.

Brennerei *f.* žgálnica, palílnica.

Brenneſſel *f.* kopríva.

Brennglas *n.*, **Brennlinſe** *f.* zažigálno, zapálno steklo.

Brennholz *n.* drva *pl.*

Brennhütte *f.* pečnica, žgálnica.

Brennlinie *f.* žgalna črta.

Brennmaterial *n.* gorívo, kurívo, pa-

Brennort *m.*, **Brennpunkt** *m.* palíšče, goríšče, žaríšče.

Brennſpiegel *m.* vžigálno zrcálo, vžigálnik, zažigálnik.

Brennſtoff *m.* ſ. Brennmaterial.

Brennweite *f.* daljína goríšča.

Brennzunder *m.* netílo.

brenzeln smodéti, po smodu díšati (dišim).

Breſche *f.* predòr, vrzèl (-i), prestrèl; eine — ſchießen zid prestrelíti.

breſthaft nadlóžən, betéžən, hròm, nebogljén.

Breſthaftigkeit *f.* nadlóžnost, betéžnost, nebogljénost.

Brett *n.* deskà, dila; in St. blanja.

Brettchen *n.* deščica, dílica, blánjica.

brettern deskàt, dilnat.

Bretterverſchlag *m.* deščén obòj.

Bretterwand *f.* paž, opáž, stena iz desk.

Bretterwerk *n.* deskè, dile *pl.*

Bretſäge *f.* píla, žaga za deskè.

Bretſpiel *n.* kocke, kóckanje; (Mühlziehen) špana.

Bretzel *f.* presta; *dem.* préstica.

Breve *n.* pápežev list, breve.

Brevier *n.* brevír, časoslòv, službeník.

Brief *m.* list, pismo; jmdm. — und Siegel geben zagotóviti koga, dati písano komu; Brief- lístovẽn, písemski.

Briefabgabe *f.* izdája, oddája pisẽm.

Briefaufgabe *f.* predája písem.
Briefausgabe *f.* ſ. Briefabgabe.
Briefbote *m.* pismonòs, pismonóša, listonóša.
Briefchen *n.* listěk, listič, písemce.
Briefgeld *n.* ſ. Briefporto.
brieflich písmén, písemski.
Briefmarke *f.* písemska známka. [nína.
Briefporto *n.* písemska poštnína, list-
Briefpoſt *f.* písemska pošta.
Briefſteller *m.* pisávec pisem; (Buch) spisóvnik.
Brieftaſche *f.* lístnica.
Briefträger *m.* ſ. Briefbote.
Briefwechſel *m.* dopisovánje, dopisáva; — unterhalten dopisovati si.
Brigade *f.* brigáda.
Brigadier *m.* brigádnik, brigadír, brigádni povéljnik.
Brigant *m.* brigánt, cestni razbójnik.
Brigantine *f.* brigantína, ladja brzoplóvka.
Brillant *m.* briljánt, svetlín.
brillant briljántěn, bliščeč, izprelép.
Brille *f.* naóčniki *pl.*, očáli *pl.*
Brillenmacher *m.* očálar.
Brillenſchlange *f.* klobučárka.
bringen nesti (nesem), nósiti, nosévati; pri-, donésti; *impf.* pri-, donášati; anders wohin — prenésti, *impf.* prenášati; (mitnehmen) pripéljati (-péljem), privésti (-védem), s seboj vzeti (vzamem); *impf.* pripeljevati, s seboj jemáti (jémljem); um etwas — pripráviti ob kaj, dejáti (dénem) ob kaj; *impf.* priprávljati, dévati ob kaj; (v. d. Stelle) premekníti (-máknem), zgeníti (zgánem); *impf.* premikati; Frucht — roditi, sad roditi; in Erfahrung — izvédeti (-vém), doznáti; in Anſchlag — v račún dejáti; zuſtande — dogotóviti, zdélati, napráviti, doséči (-séžem); an Mann — omožiti, vdáti; *impf.* možiti, vdájati; zu Papier — zapísati, *impf.* zapisovati; in Sicherheit — správiti, shrániti; *impf.* správljati, hrániti; ins Reine — poravnáti, v red správiti; *impf.* poravnávati, v red správljati; zur Welt — roditi; porodíti; zu Ende — dovršíti, dognáti (-žénem), dokončáti; ums Leben — umoríti, usmrtíti; in Verdacht — v sum pripráviti, osúmiti; ich kann es nicht übers Herz — ne morem se predŕzniti, lotíti; srcé mi ne dá, srcé mi ne dopúšča; in Bewegung — pognáti (-žénem), *impf.* pogánjati; zur Vernunft — spámetovati, spámetiti; an den Tag — razodéti (-dénem), odkríti (-kríjem); *impf.* razodévati, odkrívati; Waren an Mann — razpečáti, razprodáti; *impf.* razpečevati, razprodájati; aus den Gedanken — izbíti (-bíjem) si iz misli, iz glave; in Erfüllung — izpólniti, dopólniti; *impf.* iz-, dopolnjevati; unter die Leute — raznésti, razglásiti, raztrósiti; *impf.* raznášati, razglášati.
bröckelig drobljìv, krhljìv, krušljìv, sipěk, razsípčen.
bröckeln drobíti, drobíriti, mrvíčiti, mrvíti, krúšiti.
Brocken *m.* kos, drobét, mrva, troha, drobtína, založáj.
brockenweiſe *adv.* po drobtínah, mŕvicah, kosih.
Bröcklein, Bröckchen *n.* kosec, kosček, drobljaj, mŕvica, tróhica, drobtínica.
brodeln brbotáti (-tám, -bóčem).
Brodeln *n.* brbòt.
Brodem *m.* hlap, par, čad, sopúh.
Brombeere *f.* kopínščnica, robídnica.
Brombeerſtaude *f.* robída, kopína, ostróžnica; *coll.* robídje, robídovje, kopínje.
Bronze *f.* brón, bróněc.
bronzen bronast.
Broſam *m.* (u. **Broſame** *f.*) drobtína; *dem.* drobtínica; (Krume) sredíca.
broſchieren mehko vézati (vežem), sešíti (-šíjem).
Broſchüre *f.* sešítěk; brošúra.
Bröſel *n.* drobtínica.
bröſelig drobljìv, mrvljìv.
bröſeln drobíti, drobíriti, mrvíti.
Brot *n.* kruh; *dem.* kruhec, kruhek; (Laib) hlèb; *dem.* hlebec, hlebček; ungeſäuertes — oprésnik; weißes — pogáča; (Lebensmittel) živež; *fig.* zaslúžek, služba; Brot- krušni, kruhov.
Brotbäcker *m.* krúhar, pekár; —in *f.* krúharica.
Brotbäckerei *f.* pekárstvo; pekárnica.
Brotbaum *m.* krúhovec, krušno drevó (drevésa).

Brötchen *n.* kruhěc, kruhěk.
Brotesser *m.* kruhojéděc.
Brotherr *m.* gospodár.
Brotkorb *m.* krúšnica, pletár, péhar.
Brotkrume *f.* sredíca.
Brotkuchen *m.* hlebec, kravájček.
brotlos brez kruha; brez zaslúžka.
Brotmangel *m.* pománjkanje kruha; strádanje.
Brotränftchen *n.* krajěc, krajček.
Brotrinde *f.* skorja, kórica, krúhova skorja.
Brotſack *m.* krúšna vrečica.
Brotſchrank *m.* krúšnjak.
Brotſtrutze *f.* kržič, krapěc.
Brotſtudium *n.* kruhodájni nauk, uk, učba za kruh.
Brotſuppe *f.* krúhověc.
Brotteig *m.* testó za kruh.
Brotverkäufer *m.* kruhar, krušnar, prodajávec kruha.
Brotverkäuferin *f.*, **Brotweib** *n.* krúšnarica, krúharica.
Bruch *m.* lòm, prelòm, razlòm, odlòm; (im Bergbaue) podòr, podŕtje; *arith.* ulómek; (Spalte) razpóka, razpoklína; (Leibſchaden) kila; — habend kilav; (im Eiſen) plena, lòm; (Falte) giba, guba, zgiba; (Bergſturz) usàd; (Steinbruch) kamenolòm; (Neubruch) novína; (d. Vertrages) prelòm, prestòp; (Moraſt) muža, mečáva.
Bruchband *n.* prevéza za kilo, nakílnik, kilni pas.
Bruchfeſtigkeit *f.* lomopórna trdnóst.
Bruchfläche *f.* prelomína. [hěk.
brüchig drobljìv, drobèč, loměn, kr-
Bruchkranke *m.* kílavěc.
Bruchſtück *n.* odlómek, kos, okrúšek, krhélj.
Bruchtheil *m.* ulómek; Bruchtheile *pl.* razbítki. [nica.
Bruchwaſſer *n.* močvírnica, mlakúž-
Bruchweide *f.* krhka vrba.
Brücke *f.* most; *dem.* mostič, mostek; eine — ſchlagen most délati, mostíti, most narediti; über einen Fluſs eine — ſchlagen premostíti reko; Brücken- mostni.
Brückenbalken *m.* mostníca.
Brückengebür *f.* mostnína, mostovína.
Brückenjoch *n.* kobíla, pola.
Brückenkopf *m.* predmóstje, mostni branik.
Brückenlehne *f.* naslòn, držáj.
Brückenmaut *f.* ſ. Brückengebür.
Brückenmautner *m.* mostnínar.
Brückenpfeiler *m.* mostni steběr, podmostník, podpéga.
Brückenwage *f.* téhtnica mostovníca.
Brückenzoll *m.* mostnína, mostovína.
Bruder *m.* brát; leiblicher — pravi brát; Wahlbruder pobrátim; Bruder- brátovski, bratínski, bratski.
Brüderchen *n.* bratěc.
Bruderkind *n.* (männliches) bratáněc, brátranec, sinóvec; (weibl.) bratánka, brátranka, sinóvka.
Bruderlade *f.* brátovska skládnica.
Brüderlein *n.* ſ. Brüderchen.
brüderlich brátovski.
Brüderlichkeit *f.* brátovstvo, bratínstvo.
Bruderliebe *f.* bratoljúbje, ljubézen med brati.
bruderlos brezbrátěn, brez brata.
Brudermord *m.* bratomòr, bratomórstvo; =mörder *m.* bratomórec.
Bruderſchaft *f.* brátovščina; družba.
Brühe *f.* juha; (Sauce) omáka, polívka; (Blutbrühe) godlja; (Beize) lug, stroj; eine lange — über etwas machen velíko kvásiti o čem.
brühen páriti, variti; opáriti, ovaríti.
Brühen *n.* (der Wäſche) parnja.
Brühfutter *n.* parívo.
brühheiß vrèl, vróč kakor kròp; —es Waſſer kròp.
Brühl *m.* močvír, prule *pl.*
Brühtrog *m.* parílnik, parílnica.
brühwarm ſ. brühheiß.
Brüllaffe *m.* vriskáč.
brüllen rjuti (rjovem, rjujem), ríkati, rúčati (-ím), túliti; (v. Rindvieh) múkati, búčati (-ím).
Brummbär *m.* medved; *fig.* godrnjáč, godrnjálo, mrmráč, gondrálo, nergáč.
Brummeiſen *n.* brunda, dromlja.
brummen godrnjáti, mrmráti, momljáti, nergáti; (v. Hunde) rénčati (-ím); (von der Katze) gosti (godem), presti (predem).
brummig godrnjàv, mrmràv.
Brummkreiſel *m.* volk, vrtávka.
Brunelle *f.* brunélica.

brünett črnikast, zamólkel, zagorèl, zagorélkast.

Brünette *f.* rjávka, zagorélka.

Brunft *f.* gonja, gonjénje; pójanje; mŕkanje; pŕskanje; búkanje; rúkanje u. s. w. s. brunften.

brunften (v. Pferden) góniti (orlíti) se; (v. Kühen) pójati se; (v. Schafen) mŕkati se; (v. Ziegen) pŕskati se; (v. Schweinen) búkati se; (v. Hirschen) rúkati se; (v. Hunden) góniti se, drevíti se; (v. Katzen) bréziti se, bréznati se; (v. Vögeln überhaupt) mrestíti se, orlíti se, páriti se, žéniti se; (v. Geflügel) rástiti se, járčiti se; (v. Fischen) drestíti se, brestíti se.

brunftig pójav, mŕkav, pŕskav.

Brunnen *m.* studénec, zdenec, kládez, štépih; (Quelle) vrelec, vir, studénec; (Cisterne) vodnják, rupa, štérna; Waſſer in den — tragen vodo v morje nósiti, bob v steno métati; Brunnen- studénci.

Brunnengeländer *n.* oklèp, ográja studénca, štérne.

Brunnenkreſſe *f.* vodna kreša. [njak.

Brunnenlebermoos *n.* studénci jetre-

Brunnenmeiſter *m.* studénčar; (b. Mineralbr.) nadzórnik slátine, slátinar.

Brunnenröhre *f.* studénčna cev (-i).

Brunnenwaſſer *n.* studénčnica, studénčna voda.

Brunſt *f.* (Hitze) gorečína, gorkóta; (heftige Leidenſchaft) pohlèp, pohót (-i); (Feuersbrunſt) ogènj, požár.

brünſtig goréč; pohlépen, pohótен, hotljiv.

brunzen s. harnen.

Bruſt *f.* prsi (-i) *pl.*; grod (-i), grodi *pl.*; (bei Frauen) nédrije, seski, auch prsi; *(mamma)* sès (sesa), sesék, sesec; dem Kinde die — reichen otróka dojíti; das Kind von der — entwöhnen otróka odstáviti; *fig.* srcé; Bruſt- prsni.

Bruſtarznei *f.* prsno zdravílo, zdravílo za prsi.

Bruſtbein *n.* pŕsnica; (bei Thieren) gródnica.

Bruſtbeklemmung *f.* prsna težáva, tíščanje v prsih, da kdo težko diha.

Bruſtbild *n.* dopŕsna podóba, dopŕsnica, dopŕsje.

Bruſteinſatz *m.* prsi (-i), kozíca.

brüſten ſich ščepériti se, ústiti se, košátiti se, báhati se, hrústiti se.

Bruſtfell *n.* prsna mrena, pŕsnica.

Bruſtfleck *m.* prsnik, napŕsnik.

Bruſtharniſch *m.* prsni oklèp.

Bruſthemd *n.* opléčje, rokávci *pl.*, ošpételj.

Bruſthöhle *f.* prsna duplína, votlína.

Bruſtkleid *n.* opŕsnik.

Bruſtkorb *m.* opŕsje, ográdi (-i) *pl. f.*

bruſtkrank na prsih bolán.

Bruſtlatz *m.* prsnik.

Bruſtlehne *f.* naslòn, ročáj.

Bruſtnadel *f.* prsna igla.

Bruſtſaft *m.* sok za prsi.

Bruſtſchmerz *m.* bolečína na prsih, prsna bolečina.

Bruſttüch *n.* (Fleiſch) prsni kos; opŕsje; (b. d. Fechtmeiſtern) napŕsnik.

Bruſtthee *m.* čaj za prsi.

Brüſtung *f.* (Bruſtmauer) dopŕsni zid, dopŕsnik; (am Schiffe) krma.

Bruſtwams *n.* s. Bruſtlatz.

Bruſtwarze *f.* sesék, sisék.

Bruſtwehr *f.* predpŕsje, prsobràn.

Brut *f.* zaléga, zarod, leglo, zaplòd, mladi, mladiči *pl.*; (das Brüten) valitêv, valjénje, sedénje na jajcih.

brutal (thieriſch) živínski; (wild, grauſam) divji, siróv, grozovít; brutálen.

Brutalität *f.* divjóst, sirovost, grozovítost; brutálnost.

Brutbiene *f.* trot.

Brüten *n.* podloženo, nasajéno jajce, nasajénka; (verdorbenes) klopótec, zapŕtek, žlapótek.

brüten valíti, na jajcih sedéti; *fig.* snováti (snujem), kováti (kujem), plesti (pletem).

Brüthenne *f.* koklja, kvočka, kvoklja.

Brütmaſchine *f.* valílnica.

Bruttoeinkommen *n.* kosmáti, sirôvi dohodki.

Bruttoertrag *m.* kosmáti, sirôvi znesék, kosmáti donòs.

Bruttogewicht *n.* kosmáta teža.

Bruttovermögen *n.* kosmáti imétek (t. j. imétek brez odbítih dolgóv).

Bruttowert *m.* kosmáta vrednost.

Bube *m.* dečék, dečák, fant, fantalín; *dem.* pobič, fantič; (verächtl.) pobalín,

frkolín, štŕkavěc; (Schurke) neporédnež, maloprídnež, razposajénèc; (im Kartenſpiele), fant.

Bubenſtreich *m.*, **Bubenſtück** *n.* maloprídno, hudóbno delo.

Büberei *f.* pobalínstvo.

bübiſch pobalínski; neporéděn, poréděn, maloprídèn.

Buch *n.* knjiga, bukve (*gen.* bukev) *pl.*

Buchbinder *m.* knjigovèz, bukvovèz; Buchbinder= knjigovéški.

Buchbinderei *f.* knjigovéštvo; (d. Ort) knjigovéznica.

Buchbinderlohn *m.* veznína.

Buchdrucker *m.* tiskár, knjigotiskár; Buchdrucker= tiskárski.

Buchdruckerei *f.* knjigotìsk, tiskárstvo; (Werkſtätte) tiskárna, tiskárnica.

Buchdruckerkunſt *f.* tiskárstvo, knjigotiskárstvo.

Buchdruckerſchwärze *f.* tiskársko črnílo.

Buche *f.* bukëv.

Buchecheichel *f.* búkevca, žir.

Büchelchen *n.* ſ. Büchlein.

Buchen= bukov.

buchen v knjige vpísati (vpišem), zapísati, *impf.* zapisovati.

Buchenholz *n.* bukov les, búkovina.

Buchenſchwamm *m.* kresílna goba, trod.

Buchenwald *m.* búkovje.

Bücher= knjížni.

Bücherbrett *n.* polica za knjige.

Bücherkaſten *m.* omára za knjige.

Bücherkatalog *m.* imeník knjig.

Bücherkenner *m.* knjigoznáněc.

bücherlich knjížěn; —es Eigenthum knjížna lastnína; —e Einlage knjížni vložèk; —e Eintragung vknjížba, knjížni vpis.

Bücherſammlung *f.* ſ. Bibliothek.

Bücherſchrank *m.* ſ. Bücherkaſten.

Bücherſprache *f.* knjížni jezik, književni jezik.

Bücherverzeichnis *n.* imeník knjig.

Bücherweſen *n.* knjíštvo, pisménstvo.

Bücherwurm *m.* knjížni mòlj; *fig.* kdor vedno v knjigah tiči.

Buchfink *m.* ščínkavěc.

Buchführer *m.* ſ. Buchhalter.

Buchführung *f.* ſ. Buchhaltung.

Buchhalter *m.* knjigovódja. [vódski.

buchhalteriſch knjigovódstven, knjigo-

Buchhaltung *f.* knjigovódstvo. [stvo.

Buchhandel *m.* knjigotŕštvo, knjigár-

Buchhändler *m.* knjigár, knjigotŕžec.

Buchhandlung *f.* (Geſchäft) knjigárstvo, knjigotŕštvo; (Gewölbe) knjigárnica, knjigotŕžnica.

Buchladen *m.* knjigárnica, bukvárnica.

Büchlein *n.* knjížica, búkvice *pl.*

Buchmagen *m.* devetogùb.

Buchmaſt *f.* (bukov) žir.

Buchsbaum *m.* zeleníka, pušpan.

buchsbäumen zeleníkov, zeleníčěn, púšpanov.

Buchsbaumholz *n.* zelenikovína, pušpanovína.

Büchſe *f.* púšica, škátlica; (Gewehr) puška; *dem.* púškica; (mit gezogenem Rohr) rísanica.

Büchſenmacher *m.* púškar.

Büchſenſchuſs *m.* strel (iz puške); (Weite) strelják.

Büchſenſpanner *m.* puškonósec.

Buchſtabe *m.* črka, pisménka, pisme (-éna); *dem.* črkica, pisménce.

Buchſtabenlehre *f.* črkoslóvje, nauk o črkah, pismènih.

Buchſtabenſchrift *f.* črkopìs, črkopísje.

buchſtabieren zlogovati, pismenkováti, črkovati.

buchſtäblich po pisménki, po črki; od besede do besede.

Bucht *f.* zatòk, zalív, zanóžje.

Buchweizen *m.* ajda; =acker *m.* ájdišče, ájdovišče; =brot *n.* ájdovnik, ájdovščak, ájdov kruh; =ſtroh *n.* ájdovica, ájdovščnica.

Buckel *m.* grba, grbáva, grbávica; (Rücken) hrbét.

buckelig grbast, grbav. [ka.

Buckelige *m.* grbavěc, grbec; *f.* grbav-

Buckelochs *m.* grbavi vòl, zebu.

bücken ſich priklóniti se, pripógniti se; *impf.* priklánjati se, pripogibati (-gíbljem) se; gebückt gehen pripógnjeno, zgrbljeno, prihúliv, v dve gubi hóditi.

Bückling *m.* priklòn, poklòn.

Bude *f.* bajta, koča; prodajálnica (zlasti leséna).

Budget *n.* proračún dohódkov in stroškov.

Budgetweſen *n.* proračúnstvo.

Büffel *m.* bivol; *fig.* zaróbljeněc, neotesán človek; Büffel= bívolov, bívolski.
büffelhaft bívolski; *fig.* zaróbljen, neotesán.
Büffelkalb *n.* bívolče (-ta).
Büffelkuh *f.* bívolica, bívolka.
büffeln béliti si glavo z ukom, ubíjati se s težkim delom.
Bug *m.* gib, zgib, zgiba, zapóga.
Bügel *m.* locěn, locánj; (Steigbügel) stremen.
Bügeleisen *n.* gladílo, gladež, likálnik; in Stmk. tiblo.
bügeln gláditi, líkati, tíblati; pogláditi, políkati.
bugsieren za seboj vleči (vlečem), vláčiti.
Bugspriet *n.* bugsprit, stožína, jambor čez prvi del ladje napošèv ležéč.
Bugstück *n.* prednja gnját (-i), prednja četŕt (-i).
Bühel *m.* gorica, hòlm; *dem.* holměc.
Buhldirne *f.* vlačúga, hotnica; ljubóvnica.
Buhle *m.* vlačúgar, hotník; ljubóvnik.
buhlen vláčiti se s kom; ljubovati; (werben) snúbiti.
Buhlerei *f.* vlačúganje; ljubovánje.
buhlerisch vlačúgarski; ljuboválěn.
Bühne *f.* oděr, igrálnica; Redner— govoríšče, govórnica; Blut— moríšče; (in den Sägemühlen) most.
Bühnenhaus *n.* odríšče.
Bühnenmeister *m.* odríščak.
Bühnenstück *n.* igra, igrokàz.
bukolisch pastírski.
Bulle *f.* bula, pápeževo pismo.
Bulle, Bolle *m.* bik.
Bullenbeißer *m.* mesárski pès.
Bulletin *n.* dnevni razglàs, dnevno naznanílo.
Bund *m.* zveza, zavéza, vez (-i); der alte, neue — stara, nova zavéza; der türkische — čalma, turban.
Bund *n.* zvezěk, povézěk, kosěm; ein — Stroh otèp slame; ein — Dachstroh škopnik; ein — Reiser bútara, breme suhljádi; ein — Flachs povésmo; ein — Spinnhaar kosmič predíva; ein — von geschnittenem Getreide snòp, *dem.* snopič.
Bundart *f.* robílnica, (púntaka).
bundbrüchig zvezolómen; — werden zvezo prelómiti.
Bundbrüchige *m.* zvezolómnik.
Bündel *n.* svežènj, zavítěk, cula; *dem.* cúlica; in Zstgn. s. Bund *n.* [sklèp.
Bundesbeschluss *m.* zvezni, zavézni
Bundesbruch *m.* prelòm zveze, zvezolómstvo.
Bundesfreund *m.* zveznik, zavéznik.
Bundesgenosse *m.* zavéznik, zdrúženec.
Bundeslade *f.* skrinja mirú in sprave; skrinja zavéze.
bundesmäßig *adv.* po zavézi.
Bundesstaat *m.* zavézna držáva.
Bundestag *m.* zavézni zbòr.
Bundfeile *f.* pila v povézkih.
Bundhacke *f.* s. Bundaxt.
bündig (bindend) vezálěn, veljávěn; (kräftig) jedèr, jedrovít, jédrnat, krepěk.
Bündigkeit *f.* vezálnost, veljávnost; jédrnatost, krepkóst.
Bündnis *n.* zveza, zavéza.
bunt písan, pestèr, šarèn; (verwirrt) zmešan, zmočen; — machen pestríti; es geht — zu nerèd je, križem gre; er treibt es zu — prehúdo ugánja.
Buntarbeit *n.* šara.
Buntheit *f.* pestróst, písanost, pestróta.
buntscheckig brezast, prižan, uprižan.
Buntspecht *m.* detěl, mala žolna.
Bürde *f.* breme (-na), bútara, tovor.
Bureau *n.* pisárna, pisárnica; urád; =krat *m.* birokrát (prijátelj urádniške vlade); =kratie *f.* birokracija, urádniška vlada.
Burg *f.* grad; *dem.* gradič; (fester Platz) trdnjáva, tabor; die kaiserliche — cesárski dvòr; Burg= grajski, grajščínski, dvorski.
Burgbewohner *m.* grajàn, grajščàn.
Bürge *m.* porok.
bürgen porok biti (sem), jámčiti, doběr biti za koga, poróštvo dati, porokovati.
Bürger *m.* (einer Stadt) meščàn; (e. Marktes) tržàn; (eines Staates) državljàn; grajàn; Bürger= meščánski; tržánski; državljánski; grajánski; —in *f.* meščánka; tržánka; državljánka.
Bürgerkrieg *m.* domáča, nótranja, medsebójna vojska.

bürgerlich meščánski; tržánski; državljánski; grajánski; —es Geſetzbuch državljánski zakónik; —es Recht državljánsko pravo; grajánsko pravo.

Bürgermeiſter *m.* župàn; —in *f.* župánja; =ſchaft *f.* župánstvo.

Bürgerrecht *n.* meščánstvo; državljánstvo.

Bürgerſchaft *f.* meščánje, meščánstvo; grajánstvo.

Bürgerſchule *f.* meščánska šola.

Bürgersmann *m.* meščàn; grajàn.

Bürgerſtand *m.* meščánstvo; grajánstvo.

Burgfriede *m.* obgrádje, obméstje.

Burggraf *m.* gradník, grajski knez.

burggräflich gradníški, grajskoknéški.

Burggrafſchaft *f.* grajsko kneštvo.

Burgherr *m.* grajščák, grajski gospod.

Burgrichter *m.* grajski sodník.

Bürgſchaft *f.* poróštvo; jamstvo; — leiſten porok biti (sem), poróštvo dati, porokovati; — ſtellen za poróka postáviti, *impf.* postávljati; Bürgſchafts-poróštven.

Bürgſchein *m.* poróštveni list.

Burgſtätte *f.* gradíšče.

Burgverließ *n.* grajska ječa.

Burgvogt *m.* gradník, kastelán.

Burgwarte *f.* grajsko stražíšče, grajski stolp.

burlesk glumljìv, smešèn, šutast, burkast.

Burſche *m.* dečák, mladič, fànt; (Lehrburſche) učénec; (eines Officiers) sluga, strežáj.

Burſchenleben *n.* fantovánje, fántovsko življénje; mladéništvo.

Burſchenſchaft *f.* fántovščina, fántovska družba; družba (nemških) visokošólcev.

Bürſte *f.* ščet (-í), krtáča; *dem.* ščetka, ščetica.

bürſten ščétati, krtáčiti; oščétati, okrtáčiti.

Bürſtenabzug *m.* ščetni odtísk, — po-

Bürſtenbinder *m.* ščetár, krtáčar; =**ware** *f.* ščetovína, ščetárska roba.

Bürzel *m.* zádnjica, repèk; (Steiß der Vögel) mrda.

Burzelbaum *m.* prekúcljaj, kozèlc, živi hrast; — machen ſ. burzeln.

burzeln prekúcniti se, prekopícniti se, prekobácniti se; *impf.* prekucevati se, prekopicávati se, prekobacevati se.

Buſch *m.* grm; *dem.* grmič; *coll.* grmóvje, grmíčje; (Strauß) šòp, šopèk.

Büſchchen *n.* grmíček.

Büſchel *m.* (*n.*) šopèk, čopìč, češúlja, češúljek, kozúlja, kučka, vehèt.

büſchelartig šopast, čopast, češúljast.

büſchelhaarig čopolàs.

Büſchelwurzel *f.* šópasta korenína.

Buſchholz *n.* hosta, hostje; (Laubholz) lístnato drevje; (Gebüſch) grmóvje.

buſchicht šopast, čopast, grmast.

buſchig košàt; mit —em Schwanze košatorèp, košatorépec.

Buſchklepper *m.* zasédnik, zalezovávec, gozdni razbójnik.

Buſchwerk *n.* grmóvje.

Buſen *m.* nedra *pl.*, nédrje, nédrja *pl.*, prsi *f. pl.*; (Meerbuſen) zalív, zatòk.

Buſenfreund *m.* prisrčni prijátelj, najljúbši prijátelj.

Buſenkind *n.* ljubčék, srčék.

Buſennadel *f.* prsna igla, búcika.

Buſenſchleife *f.* prsni trak, popŕsnica.

Buſentuch *n.* opŕsna ruta.

Buſſard *m.* kanja, mišár.

Buße *f.* pokóra; — thun ſ. büßen; (Geldbuße) globa, kazèn v denárjih; (Erſatz) povračílo.

büßen trpéti, pokoríti se, pokóro délati (za kaj); mit dem Leben — z glavo pláčati, *impf.* plačevati; er büßt ſeine Schuld utépa se mu, izkúpil jo je.

Büßer *m.* pokórnik, izpokórnik, izpokorjénec; —in *f.* izpokórnica, izpokorjénka; =thräne *f.* solza skesánega, izpokorjénca.

bußfertig izpokorjèn, izpokórčn, skesán.

Bußfertigkeit *f.* izpokorjénost, skesánost.

Bußgebet *n.* izpokórna molítev, molítev izpokorjénega, skesánega.

Bußkleid *n.* izpokórna obléka.

Bußlied *n.* izpokórna pesèm (-i).

Bußpredigt *f.* prídiga o pokóri.

Bußpſalm *m.* izpokórni psalm, psalm o pokóri.

Bußübung *f.* pokorjénje, pokóra.

Bußwerk *n.* pokorílo.

Büſte *f.* ſ. Bruſtbild.

Butte (**Bütte**) *f.* brenta, *dem.* bréntica.
Büttel *m.* birič; (Henker) rabêlj.
Buttenträger *m.* brentar.
Butter *f.* presno maslo, sirôvo maslo.
Butterbirn *f.* maslénka, masleníca.
Butterbrot *n.* z maslom namázani kruh.
Butterhandel *m.* kupčija s sirôvim maslom.
Buttermilch *f.* zmetki *pl.*, pínjeno mleko, pínjenêc, metúda.
buttern mesti (metem, auch medem), umétati; umésti.
Butternapf *m.* máslovnjak, maslénjak, maslenjáča.
Butterrührkübel *m.* pinja. [píne.
Buttersatz *m.* máselnik, masléne tro-
Butterteig *m.* masléno testó.
butterweich mehêk kakor maslo.
Büttner *m.* s. Böttcher.
Butz *m.* (in den Augen) krméžêlj; (Kerngehäuse) peščišče.

C.

Cabale *f.* kovárstvo, zvijáča, splétka.
Cabalist (**Cabalenmacher**) *m.* kovárnik, zvijáčnik.
Cabine *f.* ízbica, kabína.
Cabinet *n.* čúmnata, sóbica, ízbica; *fig.* vlada, kabinét; *zool.* zbirka živáli.
Cabinetsordre *f.*, **Cabinetsschreiben** *n.* kabinétno pismo, vladno povélje, cesárski list.
Cabotage *f.* obrežna plavba, pribrežno plovstvo, brodárjenje; =**licenz** *f.* dovolítêv obrežne plavbe.
cabotieren ob bregu brodáriti.
Cabriolet *n.* dvokolésnica, dvokolésni vozič.
Cadaver *m.* mrlič, mrtvêc; (Aas) mrha, mrhovína, mrlína.
Cadenz *f.* glasopàd, kadénca.
Cadet *m.* kadét.
Cadettencorps *n.* kadétski oddêlek.
Cadettenschule *f.* kadétska šola.
Cadre *m.* okvír; očrt; *mil.* kaděr, stežér.
Café *n.* kavárna.
Cafetier *m.* kavárnar. [uíma.
Calamität *f.* beda, nesréča, nezgóda,
calcinieren poápniti, v apno izpremeníti; poápniti se; kalcinírati.
Calcul *m.* cenílo, preudárêk, mnenje, račún, proračún.
calculieren preudárjati, račúniti; preudáriti, preračúniti.
Caliber *m.* u. *n.* luč (-i), premèr cevi (pri puškah in topih); (bei Münzen) kov; (von Waren) vrednost.
Calixtiner *m.* kalikstínêc.
Calomel *m.* prečíščeno živo srebro.
Calviner *m.* kalvínêc.
calvinisch kalvínski. [vínstvo.
Calvinismus *m.* kalvínska vera, kal-
Cambium *n.* *bot.* tvorílno staníčje, kambij.
Camelie *f.* kamélija.
Camelot *m.* tkanína iz velblódje dlake.
Cameral- kamerálni. [(-i).
Cameralbehörde *f.* kamerálna oblást
Camöne *f.* modríca, muza, kaména.
Campagne *f.* polje, poljána, raván (-i); vojna, vojska, bitka, bòj.
campieren taboríti, taborovati, šatóriti, v táboru, v šatórih bívati.
Canaille *f.* sódrga, drhál (-i), glota, (žlota).
Canal *m.* prekòp, vodotòk, vodotôč, vodotóčina; (im Meere) prelív, morska ožína; (Abzugscanal) jarêk; (im Knochen) cev (-i).
canalisieren prekópati, vodotóke napráviti, *impf.* naprávljati.
Canapee *n.* blazinják.
Candelaber *m.* svetílnik.
Candidat *m.* kandidát; nastajávêc, čakávêc; (Heirats—) snubêc, snubáč.
candidieren kandidírati; nastájati, čákati (službe).
candieren osladíti, *impf.* oslájati.
cannelieren žlébiti, brázditi; požlébiti.
Cannibale *m.* ljudožérêc, ljudojèd, pesoglávêc.
cannibalisch ljudožérski, pesoglávski.
Canoe *n.* s. Canot.
Canon *m.* pravílo, vodílo; (kirchlich) cerkvéni zakon.
Canonicat *n.* kórarstvo.

Canonicus *m.* korar, kanónik.
Canoniſation *f.* posvéta, posvetničevánje, razglášanje za svetnika.
canoniſch pravílen; cerkvenoprávěn, cerkvén, duhóvski.
canoniſieren posvetíti, posvetníčiti, proglásiti za svetníka; *impf.* posvetničevati, razglaševati za svetnika.
Canoniſſin *f.* kórarica.
Canot *n.* čoln iz drevésne skorje.
Cantate *f.* popévka, kantáta.
Cantilene *f.* pésmica.
Canton *m.* okràj, okrôžje, kotár, kantón. [gih.
cantonieren stanovati po vaséh in tr-
Cantor *m.* cerkvéni pevěc.
Cap *n.* rtič, nos, predgórje.
Capacität *f.* sposóbnost, zmóžnost; *fig.* zmožna, bistra, vešča glava; *phys.* navzétnost.
capieren uméti, razumévati; razuméti.
capillar lasovít, kapilárěn.
Capillarität *f.* lasovítost, kapilárnost.
Capital *n.* glávnica, kapitál; (Stammcapital) mática.
Capitäl *n.* zglavje stebra.
Capitaliſt *m.* glávničar; *fig.* bogatín.
Capitalverbrechen *n.* glavno zločínstvo.
Capitän *m.* ladjevódja, povéljnik ladje, kapitán; (Hauptmann) stotnik.
Capitel *n.* poglávje; (Domcapitel) kórarski zbor, kapitêlj.
Capitular *m.* korar, kanónik.
Capitulation *f.* obrôk vojáškega službovánja; (einer Feſtung) pogójna predája, pogodba zastran predáje.
capitulationsmäßig po pogódbi, po dogóvoru.
capitulationswidrig zoper pogódbo, zoper dogóvor.
capitulieren pogodíti se, *impf.* pogájati se; podáti se, predáti se, vdáti se; *impf.* podájati se, predájati se, vdájati se.
Capot *m.* zgornja suknja, dežni plašč.
Caprice *f.* trma, muha.
capricieren ſich trmast biti (sem) v čem, v glavo si kaj vbíti.
capriciös trmast, muhast, trmoglàv, svojeglávěn. [nost.
Capricität *f.* trmoglávost, svojeglávCapriole *f.* kozji skòk, poskòk.
Carabiner *m.* kratka puška.
Caraffe, Caraffine *f.* sklénica (za jesih in olje).
Carbonade *f.* zarébrnica, pržóla.
Carbunkel *m.* črm, tvor, uljé (-ésa).
Carcer *m.* zapòr, ječa.
Cardinal *m.* kardinál.
Cardinaltugend *f.* glavna čednost, poglavítna krepóst.
Cardinalzahl *f.* glavni števnik.
Carenz *f.* stradež, pòst; odbítěk, utržěk, nedostátěk.
Caricatur *f.* spaka, pokvéka, nagŕda, spáčenka.
carikieren spáčiti, pokvéčiti, nagrdíti.
Carmeliter *m.* karmelít, karmelitán.
Carmin *m.* rdeča barva, karmin.
Carneval *m.* pust, mesopùst.
Caroſſe *f.* kočija, karósa, krasótni, sijájni voz.
Carotte *f.* korénje (korenjé), mrkêv.
Carré *n.* četverokótnik, karé.
Carrière *f.* dir, dirka; (im Leben) življénje, tek življénja; (im Dienſte) napréděk, napredovánje v službi.
Carrouſſel *n.* víteška igra, ježa.
Carton *m.* lepénka, kartón; načŕt slike.
Cartonage *f.* lepénkarstvo; zlepljénina, kartonáža.
Cartouche *f.* obróbni nakìt; nabòj; nabójna torba.
Caſcade *f.* vodopàd, slap, sopòt, skočídalo, skakávěc.
Caſeïn *n.* sirnína.
Caſematte *f.* podzémski svòd (pod nasípom trdnjáve).
Caſino *n.* zbórnica, brálnica, čitálnica.
Caſſa *f.* denárnica, blagájnica; Caſſadenárnični, blagájnični. [nica.
Caſſaanweiſung *f.* blagájnična nakáz-
Caſſabeamte *m.* blagájnični urádnik.
Caſſabuch *n.* blagájnična knjiga.
Caſſagebarung *f.* uprávljanje blagájnice.
Caſſajournal *n.* blagájnični dnevnik.
Caſſaliquidation *f.* ugotovítêv blagájnice.
Caſſaſchein *m.* blagájnični listek.
Caſſaſcontrierung *f.* preglèd blagájnice.
Caſſaweſen *n.* blagájništvo.

Caſſation *f.* ovŕžba, uníčba, kasacíja.
Caſſationsgericht *n.* kasacíjsko sodíšče.
Caſſe *f.* ſ. Caſſa.
Caſſerolle *f.* poněv, kotlič, kastróla.
Caſſier *m.* blagájnik, denárničar.
caſſieren ovréči (-vŕžem), uníčiti; *impf.* uničevati; (einen Beamten) odstáviti, ob službo dejáti (denem); *impf.* odstávljati, ob službo dévati; prejéti (prejmem), vzeti (vzamem) denár; *impf.* prejémati, pobírati denár.
Caſſierung *f.* ovŕžba, uníčba; odstáva.
Caſtagnette *f.* kregúljec, škrgétec.
Caſtell *n.* ostròg, trdnjávica; grad, gradíšče.
Caſtellan *m.* gradník, kastelán.
Caſtor *m.* bobér.
Caſtorin *n.* bobrovína.
Caſtrat *m.* skopljéněc, rézaněc.
caſtrieren kopíti, skápljati, rézati (režem); skopíti, popráviti.
Caſtrierer *m.* rezár, skopívec, skapljár.
caſual slučájen, nakljúčen.
Caſualität *f.* slučájnost, nakljúčnost.
Caſuiſtik *f.* slučajeslóvje, nauk o posámeznih slučájih navzkrížnih dolžnosti; kazuístika.
Caſula *f.* mašni plašč.
Cäſur *f.* zaréza, cezúra.
Caſus *m.* slučáj, dogódek, prigódek, nakljúček, nakljúčba; *gram.* sklòn, padež.
Cataſter *n.* *(m.)* zemljíščna knjiga, katástər; (Steuerbuch) davčna knjiga.
Cataſtral- katástrski, katastrálni.
cataſtrieren v zemljíščno knjigo vpísati (vpišem), *impf.* vpisovati.
cauſal vzróčen.
Cauſalgericht *n.* predmétno sodíšče.
Cauſalität *f.* vzróčnost.
Cauſalſatz *m.* vzróčni stavek.
Cauſerie *f.* družábna zabáva; ljubkovánje; blebetánje.
Cautel *f.* kavtéla, opréznost, oprezílo, zavaroválni pristávek.
Caution *f.* várščina, jamčevína, položnína, kávcija.
Cautionserlag *m.* polóžba várščine.
Cautionsverfall *m.* zapàd várščine.
Cavalcade *f.* zabávni pojèzd, sijájna ježa; krdélo izúrjenih jahačev, kavalkáda.
Cavalier *m.* plémič, plemenítnik, plemenitáš, vitez.
cavaliermäßig víteški, plemeníški.
Cavalierparole *f.* víteška beséda.
Cavallerie *f.* konjíštvo, konjíca, kónjiki *pl.*; Cavallerie- konjíški.
Cavalleriſt *m.* konjik, jezdec.
Cavatine *f.* popévka.
Caviar *m.* slane ikre.
Cedent *m.* odstópnik, ustópnik, prepústnik.
Ceder *f.* cedra; Ceder- cedrov.
Cederholz *n.* cedrovína.
cedieren odstópiti, ustópiti, prepustíti; *impf.* odstópati, ustópati, prepúščati.
celebrieren slavíti, díčiti; (Meſſe) maševati, mašo slúžiti; (Feſt) obhájati, praznovati.
Celebrität *f.* svečánost, slavnost, slovésnost; vzórnik, slovéča osèba.
Celluloſe *f.* staničnína.
Cement *n.* cemènt.
Cementwaſſer *n.* bakreníca.
cenſieren presóditi, océniti; *impf.* presójati, presojevati, ocenjevati.
Cenſor *m.* presojevávec.
Cenſur *f.* presója, océna. [trésati.
cenſurieren presójati, océnjati, pre-
Cenſus *m.* cenílo. [pérka.
Centifolie *f.* vŕtnica, stolístnica, sto-
Centner *m.* stòt, cènt.
centnerweiſe *adv.* na stote, na cente.
central osrédnji, sredíščnji, sredínski.
Centralbewegung *f.* osrédnje gíbanje.
Centraliſation *f.* sredínjanje.
centraliſieren sredínjati; *fig.* pod eděn klobúk správiti, *impf.* správljati.
Centraliſierung *f.* centralizácija, sredínjanje, osredímba.
Centralleitung *f.* osrédnja vlada.
Centrallinie *f.* sredíščnica.
Centralpunkt *m.* sredíšče.
Centralverwaltung *f.* osrédnja upráva.
centrifugal odsréden, sredobéžen.
Centrifugalkraft *f.* odsrédnost.
centripetal sredotéžen.
Centripetalkraft *f.* sredotéžnost.
Centrum *n.* sredíšče.
Cerealien *pl.* žita *pl.*, žitne rastline.
Ceremonie *f.* obrèd; (Feier) slovésnost, svečánost; ohne — brez okóliščin, narávnost.

Ceremoniell *n.* obrédje, obrédi. [dar.
Ceremonienmeiſter *m.* obrédnik, obréceremoniös obréden; slovésen, svečán.
cernieren zajéti (-jámem), obdáti, obkóliti, obsésti (-sédem); *impf.* obdájati, obsédati.
Certificat *n.* potrdílo, poverílnica, potrdílnica.
Certification *f.* potŕdba, zagotovílo.
Ceſſion *f.* odstòp, césija; (Schein) odstópni list, odstópnica.
Ceſſionär *m.* odstópnik, cesijonár.
Ceſſionsurkunde *f.* odstópno pismo.
Chaiſe *f.* vozič, lahki voz. [njak.
Chamäleon *m., n.* kaméleon, dvolič-
Champagner *m.* (Wein) šampánjec, šampanjsko vino.
Champignon *m.* šampinjón, pečénka, kukmak.
Chance *f.* nakljúčba, prílika; nada, usóda; die —n ſind ihm gut stvarí mu dobro kážejo, usóda mu je ugódna.
changieren meníti, premeníti, izpremeníti; *impf.* preminjati, izpremínjati; premeníti se.
Chanſonette *f.* pésmica, popévka.
Chaos *n.* zmes (-i), zmešanína; *fig.* zmešnjáva, zmeda, metež.
Charade *f.* zastávica, zagonétka po zlogih.
Charakter *m.* znak; (Buchſt.) pisme (-na), črka; (ſittl.) značáj; (Gemüthsart) čud (-i), nrav; (Beſchaffenheit) svojstvo, kakóvost, lastnóst; (Würde) dostojánstvo; (Titel) naslòv.
charakterfeſt značájen, stanovítnega značája.
charakteriſieren označíti, opísati; *impf.* označevati, opisovati.
Charakteriſtik *f.* označba, označevánje.
charakteriſtiſch značílen, značájen.
charakterlos brezznačájen, nestanovítən.
Chardonnerstag *m.* Véliki četŕtek.
Charfreitag *m.* Véliki petek.
Charge *f.* dostojánstvo, čast (-í); vojáška stopnja; die —n částniki.
Charivari *n.* máčkovica, mačja godba.
Charlatan *m.* slepár, hlastáč, baháč; (Curpfuſcher) mazáč.
Charlatanerie *f.* slepárstvo, mazáštvo.
charmant ljubeznív, prisŕčen, mil, zál.
Charpie *f.* púkanica, šarpíja.
Charſamstag *m.* Vélika sobóta.
Charwoche *f.* Véliki teden.
Charybdis *f.* požirálnik, karíbda.
Chaſſeur *m.* strelec, lovec.
Chatouille *f.* skrínjica, púšica.
Chauſſee *f.* cesta, vélika cesta.
Chauvinismus *m.* pretírano narodnjáštvo, prenapéta národna težnja, šovinízem.
Check *m.* ček, nakáznica. [vár.
Chef *m.* načélnik, predstójnik, poglа-
Chemie *f.* kemíja, ločba.
Chemikalien *pl.* kémične tvaríne *pl.*, ločbeníne *pl.*
Chemiker *m.* kemik, ločbar.
chemiſch kémičen; kemíjski; —es Laboratorium lóčbenica.
Chemiſette *f.* predsrájčnik.
Chenille *f.* svílnata vrvca.
Cherub *m.* kerub.
chevaleresk víteški.
Chevalier *m.* vitez.
Chicane *f.* spletka, zvijáča, zabáva, dražba.
Chicaneur *m.* zvijáčnik, spletkar, kovárnik, nagajívec.
chicanieren zvijáče plesti (pletem), premeténo zbádati, nagájati komu, objédati koga. [pis.
Chiffre *f.* črka; tajna znamka, tajno-
Chimäre *f.* himéra; domišljija, izmišljáva, izmišljótina.
Chinin *n.* izvléček iz lubja kínovega drevésa.
Chiragra *n.* protín v roki.
Chiromant *m.* rokovédež, vedeževávec.
Chirurg *m.* ranocélnik, kirúrg.
Chirurgie *f.* ranocélstvo, ranocélništvo, kirurgija.
chirurgiſch ranocélski, ranocélniški, kirúrgičen.
Chlor *n.* klor, zeléneč, solík.
Chlorwaſſerſtoff *m.* klorovodík.
Chocolate *f.* čokoláda.
Cholera *f.* kólera.
Choleriker *m.* vročekŕvnik, kolérik.
choleriſch vročekŕven, nagle jeze, naglosŕden, koléričen.
Cholſäure *f.* žólčna kislína.
Chor *m.* zbor, kor; *n.* (ein Theil der Kirche) kor, pevalíšče, shodi *pl.*

Choral *m.* cerkvéna pesẽm (-i), koral.
Choralgeſang *m.* cerkvéne petje.
Choraliſt *m.* cerkvéni pevẽc.
Choramt *n.* peta maša.
Choreus *m.* korej.
Chorhemd *n.* kóretẽlj.
Chorherr *m.* korar, kanónik.
Choriambus *m.* koriámb.
Choriſt *m.* zborni pevẽc, koríst.
Chorographie *f.* krajepísje.
Chreſtomathie *f.* cvetnik, izbórno berílo, krestomatíja.
Chrie *f.* šolska razpráva o kakem izréku, krija. [ma.
Chriſam, Chriſma *n.* sveto olje, krizˊ
Chriſt *m.* kristján, krščeník; (Chriſtuš) Kristus, Krist.
Chriſtabend *m.* Sveti večér, Božíčni večér, Badnik. [nica.
Chriſtbaum *m.* božje drevésce, božíč-
Chriſtbeſcherung *f.* božíčno darílo.
Chriſten- krščánski. [svet.
Chriſtenheit *f.* krščánstvo, krščánski
Chriſtenverfolger *m.* preganjávẽc kristjánov. [vérẽn.
chriſtgläubig krščánske vere, pravo-
Chriſtgläubige *m.* pravovérẽc.
chriſtianiſieren kristjániti; pokristjániti; krstiti, krščevati. [níca.
Chriſtin *f.* kristjána, kristjánka, krščeˊ
Chriſtkindlein *n.* Jezusčẽk, Ježčẽk.
chriſtlich krščánski.
Chriſtmeſſe *f.* pólnočnica.
Chriſtmonat *m.* gruden, decémbẽr.
Chriſtnacht *f.* Sveta noč (-i). [dné.
Chriſttag *m.* Božič, Sveti dan (dneva,
Chriſtus *m.* Kristus, Krist; Chriſtus- Kristusov, Kristov.
Chriſtwoche *f.* božíčni teden.
Chrom *n.* krom.
chromatiſch barvẽn; *mus.* polnovŕstẽn, kromátičẽn.
Chromgelb *n.* krómovo rumenílo.
Chronik *f.* letopìs, krónika. [čẽn.
chroniſch počásẽn, dolgotrájẽn, króniˊ
Chroniſt *m.* letopísẽc.
Chronogramm *n.* kronográm, vrstíca, v kateri posébno dolóčene črke létnico kážejo.
Chronographie *f.* letopísje.
chronographiſch letopísẽn.
Chronolog *m.* časoslóvẽc.
Chronologie *f.* časoslóvje, kronologíja.
chronologiſch časoslóvẽn, kronológičẽn, (po času) razvrščẽn, urejẽn.
Chronometer *m., n.* časomẽr.
Chronoſkop *m.* časokàz.
Chryſolith *m.* krizolít, zlati kamen.
Cibebe *f.* cibéba.
Ciborium *n.* cibórij. [žatíca.
Cicade *f.* skržàt, skržád, skržák, skrˊ
Cichorie *f.* potrôšnik, cikórija.
Cider *m.* jábolčnik, jábolkovẽc. [čica.
Cigarette *f.* cigaréta, smótčica, sválj-
Cigarre *f.* smotka.
Cigarrenreſt *m.* čik; —e kauen číkati.
Cigarrentaſche *f.* cigárnica.
circa *adv.* okóli, po príliki.
Circular- okróžni.
Circulare *n.* okróžnica.
Circularverordnung *f.* okróžni ukàz.
Circulation *f.* obtòk, króženje.
circulieren króžiti, teči (tečem).
Circus *m.* cirkus; (Reiter—) jahalíšče.
ciſelieren vrézati (-rézem); *impf.* vrezovati, cizelírati.
Ciſtercienſer *m.* cistercijánẽc, cisterciján; —in *f.* cistercijánka.
Ciſterne *f.* kapníca, rupa.
Citadelle *f.* trdnjáva, ostròg.
Citat *n.* navédẽk, oménẽk, citát.
Citation *f.* pozív, dozív, dozívnica.
citieren pozváti (-zóvem), *impf.* pozívati; (ein Geſetz) navésti (-védem), oméniti; *impf.* navájati, citírati.
Citrone *f.* citróna; Citronen- citrónov.
citronenförmig citrónast.
Citronenwaſſer *n.* citrónovẽc.
civil civílẽn, državljánski, grajánski; posvétẽn.
Civilgericht *n.* civílno sodíšče.
Civiliſation *f.* omíka, izobrázba, olíka, prosvéta.
civiliſieren omíkati, izobráziti, *impf.* izobraževati.
Civilliſte *f.* troški za najvíšji dvòr.
Civilrecht *n.* civílno pravo, grajánsko pravo.
Clarinette *f.* klarinét.
Claſſe *f.* razrèd, vrsta, red; (Geſchlecht) rázpol; razròd; Claſſen- razrédni.
Claſſenlehrer *m.* razrédnik.
claſſenmäßig razrédẽn, porazrédẽn.
Claſſenſteuer *f.* razrédni davẽk.

Claſſification *f.* razvrstítěv, razrédba; porazdélba; klasifikácija; **Claſſifications-** razvrstílni, razrédbeni.

claſſificieren vrstíti; razvrstíti, razrediti; *impf.* razvrščati.

Claſſiker *m.* izbórni pisátelj, zgledni od. vzórni pisátelj, klasik.

claſſiſch izbórěn, vzórěn, klásičěn.

Clauſe *f.* (Schleuſe b. d. Mühle) zatvórnica, zapórnica; (Engpaſs) sotéska, klaněc; (Zelle) célica, meníška ízbica.

Clauſel *f.* pristávěk, opómba, klavzula.

Clausner *m.* samotárěc, puščávnik.

clauſulieren klavzulo pristáviti, *impf.* pristávljati.

Clauſur *f.* zapòr, zatvòr.

Claviatur *f.*, **Claves** *pl.* tipke *pl.*, klaviatúra.

Clavier *n.* klavír, glasovír.

Clavierſtück *n.* skladba za klavír.

clerical duhóvski, duhóvniški, svečeníški.

Clericat *n.* duhóvništvo, duhóvščina, duhóvstvo.

Cleriker *m.* duhóvěn, duhóvnik, kle-

Cleriſei *f.*, **Clerus** *m.* duhóvništvo, duhóvščina, duhóvstvo.

Client *m.* bránjeněc, klient.

Cloake *f.* odtòč, smradotòk, ròv.

Club *m.* shòd, shodíšče, sestáněk, klub.

Coadjutor *m.* pomočník.

Coaks *m.* koks, koaks, oglína.

Coalition *f.* zveza, združba.

Cocarde *f.* kokárda, roža.

Cochenille *f.* škrlátna ùš (-í), škrlátnica, košeníljka.

Cocon *m.* zapréděk, predívka, mešíčěk.

Cocosbaum *m.* kókosnik.

Cocosnuſs *f.* kókosov oreh.

Codex *m.* star rokopìs; (Geſetzbuch) zakónik.

Codicill *n.* oporóčni pristávěk, kodicìl.

Codification *f.* zakonodájstvo.

Coefficient *m.* koeficient, somnožívěc.

coeſſentiell sobítěn, enobístven.

Coeriſtenz *f.* sobítnost, sobítje.

coeriſtieren z drugim vred biti (sem).

Cognac *m.* konjak.

Cognat *m.* soródnik po máteri.

Cognition *f.* razsója, razsòd.

Cohäſion *f.* zveznost.

Cohäſionskraft *f.* zvezna moč (-í).

Cohorte *f.* kohórta, deséti del légije.

Coiffure *f.* nakràs v laséh, nakìt glave.

Cölibat *n.* brezzakónstvo, neoženjenost, celibat.

Collation *f.* ſ. Vergleichung; Verleihung; **collationieren** primériti, priravnáti; prispodóbiti; *impf.* primérjati, priravnávati, prispodábljati.

Collationierung *f.* primerjáva, primerjátěv, priravnáva.

Collatur *f.* ſ. Verleihung.

collaudieren pohváliti; potŕditi, odobríti; *impf.* potrjevati, odobrávati.

Collaudierung *f.* odobrílni oglèd, kolavdácija.

Collectaneen *pl.* zbornik.

Collecte *f.* bira (míloščine); (kirchl.) molítěv.

Collection *f.* zbirka, nabráno števílo.

collectiv skupěn, združěn, zborěn.

Collectur *f.* bira.

College *m.* sodrúg, tovàriš.

Collegial- zborni.

collegialiſch zborěn; (amtsbrüderlich) sodrúžěn.

Collegiengeld *n.* kolegijína; učnína, šolnína.

Collegium *n.* zbòr; kolégij; (Vorleſung) predávanje.

collidieren nasprotováti si, navzkríž, naspróti biti (sem), ne ujémati se.

Colliſion *f.* spòr, navzkrížje, nasprótje, kolízija; in — gerathen spreti se s kom.

Collo *n.* tovórni kos, nakláděk, kólo.

Colloquium *n.* izpítni razgóvor.

Colonial- naselbínski; prekmórski, koloniálni.

Colonialweſen *n.* nasélstvo.

Colonie *f.* naselbína, selíšče.

Coloniſation *f.* naseljevánje, naselítěv, kolonizácija.

Coloniſt *m.* nasélnik, naséljeněc.

Colonnade *f.* slopóvje, stebróvje.

Colonne *f.* slop, steběr, stolpěc; postát (-í); predélěk, predèl, razpredélěk.

Colophonium *n.* kolofónij, pegla.

Coloratur *f.* koloratúra; *mus.* umétni okràs petja.

colorieren bárvati; pobárvati, opísati (-píšem); *fig.* ozáljšati, olépšati, okrásiti.

Colorit *n.* barvítost, šarovítost.
Colportage *f.* raznášanje tiskovín (na pródaj), kolportáža.
Colporteur *m.* raznašáč, kolportér.
Columne *f.* slop; predélěk (na strani), straníca, plat (-í).
Combination *f.* sestáva, združěk; priméra; (Vermuthung) dozdéva, slutnja.
combinieren sestáviti, zdrúžiti; *impf.* sestávljati, združevati; primérjati; sóditi, sklépati.
combiniert sestávljen, združen.
Comfort *m.* zložnost, ugódnost, udóbnost. [níjski.
Comitat *n.* županíja; Comitat= župa-
Comité *n.* odbòr. [ník.
Commandant *m.* povéljnik, zapoved-
Commandeur *m.* komandér, zapovedník; =**kreuz** *n.* komandérski križ, zapovedníški križ.
commandieren veléti, zapovédati (-povém), ukázati (-kážem); *impf.* velévati, zapovedovati, ukazovati; einen wohin — odredíti, posláti koga kam.
commandiert odrejèn, poslán.
Commando *n.* povéljništvo, povéljstvo; =**wort** *n.* povélěk.
Commassation *f.* zložba zemljíšč, zláganje zemljíšč, komasácija.
commassieren zložíti, *impf.* zlágati.
Commende *f.* koménda.
Commentar *m.* razlága, tolmáč, komentár.
Commentator *m.* razlagávěc, pojasnjevávěc, tolmáč.
commentieren razložíti, pojasníti; *impf.* tolmáčiti, razlágati, razkládati, pojasnjevati.
Commercialrath, Commercienrath *m.* komercíjski svétnik.
commerciell trgovínski. [družba.
Commers *m.* pitje, popívanje, pivska
Commerz *n.* kupčíja, trštvo, trgovína, promèt.
Commis *m.* trgóvski pomočník.
Commiss= vojáški.
Commissär *m.* komisár, povérjenik.
Commissariat *n.* komisárstvo, povérjeništvo.
Commission *f.* komisíja, navòd, povérjenstvo; (Auftrag) naročílo; eine — ansuchen navòd vzdígniti.
commissionaliter, commissionell erheben ovédeti z navódom. [nár.
Commissionär *m.* opravník, komisijo-
Commissionsgebür *f.* opravnína.
Commissionsglied *n.* ud komisíje, člen povérjenstva. [ški.
Commissionskosten *pl.* komisíjski stro-
Committent *m.* naročník, poverítelj.
committieren naročíti, povériti, pooblastíti; *impf.* naróčati, poverjevati, pooblaščevati.
commode ugóděn, priléžěn, prikláděn, lágoděn; (gemächlich) zlóžěn.
Commode *f.* priróčni prédalnik, predálčnik.
Commodität *f.* ugódnost, prikládnost, zložnost.
Commotion *f.* s. Bewegung; — machen izprehóditi se, *impf.* izprehájati se.
Communal= óbčinski, srenjski; =**wesen** *n.* óbčinske od. srenjske stvari.
Commune *f.* óbčina, soséska, srenja.
Communicant *m.* obhájaněc; —in *f.* obhájanka.
Communication *f.* óbčenje, občevánje; (Mittheilung) naznanílo, vročílo, priobčevánje; (Mittel) občílo, vozílo.
communicieren *tr.* jáviti; prijáviti, prióbčiti; (kirchl.) obhájati, pričestíti; *intr.* óbčiti, občevati; (Theilnehmer sein) deléžnik biti (sem), v zvezi biti; (kirchl.) sv. obhajílo prejéti (préjmem), pričestíti se.
Communion *f.* délništvo, spolovína; (hl. Abendmahl) sv. obhajílo, zaužívanje; (der Heiligen) óbčestvo, óbčina.
Communismus *m.* zádrugarstvo, komunízěm.
Communist *m.* zádrugar, komuníst.
Communität *f.* óbčina, skúpščina, družba.
Commutator *m. elektr.* tókovo menjálo, komutator.
compact stísnjen, zažét; jédrnat, jezgrovít; —e Schrift mastne, debéle črke.
Compagnie *f.* društvo, družba; (zwisch. zwei Personen) spolovína; *mil.* stotníja.
Compagnon *m.* drug, družnik, továriš.
Comparation *f.* primerjátěv; stopnjevánje, stopnjáva.
Comparationsmethode *f.* primerjálni načìn.

Comparativ *m.* primerjálna stopnja, primerjálnik.

comparieren primériti, *impf.* primérjati.

Compaſs *m.* sévernica, kompas.

Compaſsnadel *f.* igla sévernica.

compendiös skračen, okrájšan, posnét.

Compendium *n.* posnétek, skrajšek; jezgra, izvòd.

Compenſation *f.* pobóta, pobótek, izravnílo, izenáčba, kompenzácija.

compenſieren pobótati, *impf.* pobotovati.

competent pristójen; dotíčen.

Competent *m.* prosívec.

Competenz *f.* pristójnost, oblást; **=geſuch** *n.* prošnja za službo; **=ſtreit** *m.* razpòr zaradi pristójnosti.

competieren prósiti, pogánjati se za kako službo.

Compilation *f.* skupljevánje; zbirka, nagráběk, kompilácija.

Compilator *m.* nabíravec, skupljevávec, kompilátor.

Complement *n.* dopolnílo, dovršek.

complet popóln, dovršen, cel.

completieren dopólniti, dovršiti; *impf.* dopolnjevati, dovrševati.

Complex *m.* obsèg, obséžek; (**Grund=complex**) zemljíšče.

Complexion *f.* telésna nárav (-i).

Complicen *pl.* sokrívci.

compliciert zapletèn, zamotán.

Compliment *n.* poklòn, priklòn, naklòn; **ein — machen** priklóniti se, poklóniti se; *impf.* priklánjati se.

Complimentenmacher *m.* klanjávec, priklanjávec.

Complot *n.* zaróta, zarótba, kovárstvo.

complotieren zaróto délati, plésti (pletem), kovati, zarotovati se.

Complotſtifter *m.* zarótnik.

Componente *f.* sila sestavljáča.

componieren zložíti, sestáviti; *impf.* zlágati, sestávljati; *mus.* uglásbiti, skládati; (ſchriftl.) spísati (-píšem), *impf.* spisovati.

Componiſt, Compoſiteur *m.* skladátelj.

Compoſition *f.* sestáva; *mus.* uglásba, skladba; (**Metall**) zmes (-i).

Compoſitionslehre *f.* nauk o skladbi, skladboslóvje.

Compoſitum *n.* sestávljenka, zloženka.

Compoſt *m.* méšanica; zmesni gnoj.

Compot *n.* kompot, zavárek (sadja).

compreſs stisnjen, tešèn.

compreſſibel stisljiv, zgostljiv.

Compreſſion *f.* stisk; zgostítev.

Compromiſs *m.* (*n.*) pogódba (na razsodníka).

compromittieren auf jemanden izbráti (-bérem) si dogóvorno koga za razsodníka; **ſich —** zaplésti (-pletem) se.

comptant gotòv, v gotóvih denárjih.

Comptoir *n.* trgóvska pisárnica.

Comteſſe *f.* grofica.

Comthur *m.* komtur.

concav jámičast, vbókel, uléknjen.

Concentration *f.* koncentrácija, osredotóčba.

concentrieren zdrúžiti, zbrati (-berem), skúpiti, osredotóčiti, koncentrírati; *impf.* združevati, zbírati; **ſich —** zbrati se, skúpiti se; *impf.* zbírati se.

Concentrierungspunkt *m.* središče, sredotóčje.

concentriſch istosréden, koncéntričen.

Concept *n.* koncept, osnútek, načrt.

Conceptsbeamte *m.* koncéptni urádnik.

Conceptsfach *n.* konceptna stroka.

Concert *n.* glásbena predstáva, koncért; **=geber** *m.* priredítelj koncérta.

Conceſſion *f.* dopustílo, dopustítev, pravíca, koncésija.

conceſſionieren dopustíti, pooblastíti; *impf.* dopúščati; conceſſioniert dopuščen, pooblaščen.

Conceſſionsdauer *f.* dopustílna doba.

Conceſſionsurkunde *f.* dopustílna listína.

Concilium *n.* cerkvéni zbòr.

Concipient, Concipiſt *m.* koncipient, koncipíst.

concipieren sestáviti, zložíti, spísati; *impf.* sestávljati, zlágati, spisovati.

Conclave *n.* zbórnica za izvolítev nóvega pápeža.

Concluſum *n.* sklèp.

Concordat *n.* konkordát, pogódba s pápežem.

concret konkrétèn, stvarèn.

Concubinat *n.* priléžništvo, hotníštvo.

Concubine *f.* priléžnica, pohotnica.

Concurrent *m.* soprosívec, tekmeník, konkurent; (**Beiträger**) skladník.

Concurrenz *f.* konkurénca; (Zuſammentreffen) sestánek, stòk; (Beiſteuer) sklàd; (Bewerbung) pogánjanje, natečáj; **=beitrag** *m.* skladni prispévek; **=ſtraße** *f.* skladna cesta.

concurrieren (zuſammentreffen) sniti (snidem) se, strníti se; *impf.* strínjati se; (bewerben ſich) pogánjati se za kaj.

Concurs *m.* natečáj, razpìs (službe); (Gläubiger) stečáj, konkurz; — eröffnen objáviti stečáj, na kant, na boben priti (pridem); **Concurs-** konkúrzni, natečájni, stečájni.

Concursausſchreibung *f.* razpìs natečája, razpìs službe.

Concursgläubiger *m.* konkúrzni úpnik.

Concursmaſſe *f.* konkúrzna imovína, masa; **=verwalter** *m.* uprávnik konkúrzne mase.

Concursproceſs *m.* konkúrzna právda.

Concursverhandlung *f.* konkúrzna obravnáva.

Condenſation *f.* zgostítev, zgóščanje.

Condenſator *m.* gostílnik, gostíč.

condenſierbar zgostljìv.

condenſieren zgostíti, *impf.* zgoščevati.

Condition *f.* pogòj, uvèt; (Dienſt) služba.

Conditional *m.* pogójnik, pogójni od. uvétni naklòn. [(sem).

conditionieren slúžiti, v službi biti

Conditor *m.* slaščíčar, sladčíčar.

Conditorei *f.* slaščičárnica.

Condolenz *f.* sožálje, sočútje; **=ſchreiben** *n.* sožálnica, sožálni list.

Condor *m.* kondor.

Conduct *m.* pogrèb, pogrébni izprevòd; **Conduct-** pogrébni. [tér.

Conducteur *m.* izprevódnik, kondukt-

Conductkoſten *pl.* pogrébni stroški *pl.*

Conductor *m.* vodílo; *elektr.* prevódnik.

Conduite *f.* vedénje, obnášanje.

Conduitliſte *f.* izpričálo o vedénju.

Confect *n.* slaščíca, zasládek.

Conferenz *f.* zborovánje, posvétovanje, konferénca; — halten s. conferieren.

conferieren zborovati, posvétovati se.

Confeſſion *f.* izpovédba, vera, veroizpovédanje, konfesija.

confeſſionslos brez izpovédbe (vere).

confidentiell zaúpen, skrivno dogovorjèn.

Confirmand *m.* bírmanec.

Confirmation *f.* potŕdba, potrdítev; (Firmung) birma.

Confiscation *f.* zaséga, zaplémba, konfiskácija.

confiscieren odvzéti (-vzámem), zapleníti, zaséči (-sézem), konfiscírati; *impf.* odvzémati, zaplenjevati.

Conflict *m.* spor, razpòr, sokob, navzkrížje; in — gerathen spreti se.

Conföderation *f.* zveza, zavéza.

conform sličen, podóben, enák, soglásen.

Conformität *f.* sličnost, podóbnost, enákost, soglásnost.

Confrontation *f.* soóčba, predstáva iz oči v oči.

confrontieren soóčiti, predstáviti iz oči v oči.

confundieren zmẽšati, zmesti (zmetem), zmótiti, izbégati.

confus zmešan, zmeten, zmočen, izbégan. [njáva.

Confuſion *f.* zmeda, zmešnjáva, zmot-

Congeſtion *f.* navàl (krvi), pritísk.

Conglomerat *n.* lábora, spriměk.

Congregation *f.* skúpščina, brátovščina.

Congreſs *m.* zbòr, shòd, sestánek, kongres.

Congrua *f.* pristójna duhóvniška pláča, kongrua.

congruent skladen.

Congruenz *f.* skládnost.

congruieren skládati se, ujémati se.

Conjectur *f.* ugíbanje, domnévanje, dozdéva, dozdévek. [gíbanje.

Conjugation *f.* sprega, spregátev, pre-

conjugieren sprégati, pregíbati.

Conjunction *f.* zveza; (ſprachl.) veznik.

Conjunctiv *m.* vezni naklòn, vezálnik.

Conjunctur *f.* okóliščina, odnošáji.

connational istonároden.

Conner *m.* zveza. [vati.

conſcribieren popísati, *impf.* popiso-

Conſcription *f.* popìs, popisovánje.

Conſcriptions- popísni; **=bureau** *n.* popisoválnica; **=flüchtling** *m.* ubéžnik, uhajáč; **=liſte** *f.* popísni imenik, popísnik.

Conſecration *f.* posvétba, posvečevánje.

conſecrieren posvetiti, *impf.* posvečevati.

consecutiv naslédèn, poslédèn, poslédičèn.

Consens *m.* privolítèv, privolílo, dopustílo.

consentieren privóliti, dovóliti.

consequent doslédèn.

Consequenz *f.* doslédnost; posléděk, poslédica.

conservativ držèč se stare merí, konservatívèn.

Conservator *m.* ohranjevávèc (starín), konservator.

Conservatorium *n.* konservatórij, glásbeno véliko učilíšče.

conservieren ohrániti, obvárovati; *impf.* ohranjevati.

considerabel znatèn, znamenít, odlíčèn.

Consideration *f.* premišljevánje; priznánje, číslanje.

Consignation *f.* zaznáměk, imeník, izkàz, spisèk.

consignieren zaznámenovati, naznáčiti; zapečátiti; die Truppen — vojáke odlóčiti, zbrati (zberem); consigniert sein priprávljen, odlóčen biti (sem).

Consilium *n.* posvèt, posvétovanje, svetováln zbòr.

consistent čvrst, jak, trpéžèn, gost.

Consistenz *f.* čvrstost, jakost, trpéžnost, gostóst.

Consistorial- konzistoriálni; **=rath** *m.* konzistoriálni svétnik.

Consistorium *n.* konzistórij.

Console *f.* podstávka, polica, napùšč.

consolidieren utŕditi, učvrstíti, ukoreníti; *impf.* utŕjati, utrjevati.

Consonant *m.* soglásnik.

Consonanz *f.* soglásje.

Consorten *pl.* družníki, továriši, pristáši, pajdáši.

Consortium *n.* družtvo, družba.

Conspiration *f.* zaróta, upòr.

Constabler *m.* ognjár; (in England) policijski služábnik, redár.

constant stanovítèn, vedèn.

constatieren potŕditi, dokázati (-kážem), izpríčati, dognáti (-žénem), konstatírati; *impf.* dokazovati, izpričevati, potrjevati.

Constatierung *f.* potŕdba, izpríčba; določítèv.

Constellation *f.* stanje zvezd, ozvézdje.

consterniert osúpèl, pobít, prepáděl; — werden osúpniti, ostrméti.

Constituante *f.* ustavodájni zbòr.

constituieren ustanovíti, sestáviti, osnováti; *impf.* ustanávljati, sestávljati.

constituierend ustavodájèn; ustanóvèn.

Constituierung *f.* ustanovítèv, sestáva, urédba.

Constitution *f.* ustáva; (d. Leibes) sestáva, kakóvost; von ſtarker — móčnega živóta.

constitutionell ustávèn. [ba.

Construction *f.* sestáva, gradnja, tvor-

construieren zgraditi, narediti, sestáviti, *geom.* načŕtati; *impf.* tvóriti, sestávljati.

consubſtantiell istobítèn, sobítèn.

Consul *m.* poročník, konzul.

Consulat *n.* kónzulstvo.

Consulent *m.* svétnik, posvetovávèc.

Consultation *f.* posvétovanje.

consultieren za svèt povprášati; *impf.* posvétovati se s kom. [sum.

Consum *m.* použítèk, potróšèk, kon-

Consument *m.* použítnik.

consumieren použíti (-žíjem); potrošíti; *impf.* používati, trošíti.

Contact *m.* dotíka, dotíkljaj.

contagiös nalezljiv, kúžèn, okužljiv.

Contagium *n.* nalezílo, okužílo, kužnína.

contemplativ razmišljìv, premišljeválèn, zamíšljen.

content zadovóljèn.

Conterfei *n.* podóba, slika, posnétèk.

conterfeien slíkati, obráziti; naslíkati, posnéti (-snámem), upodóbiti.

Contert *m.* zveza besed, zveza misli v spisu.

Continent *m.* celína, suha zemlja.

continental celínski, kontinentálèn.

Continentalſperre *f.* celínsko zapŕtje.

Contingent *n.* prispévèk, dotíčni del, štévilo (vojákov).

continuierlich neprenehljiv, nepretŕgan, neprestán; *adv.* nepreněhoma, neprestáno, enomérno.

Continuität *f.* neprenehljívost, neprestánost.

Conto *n.* račún, izpísèk; *à conto* na račún; *conto corrente* tekóči račún.

Contoinhaber *m.* imétnik račúna.

Contour *m.* obrís, očŕt.
contourieren očŕtati.
Contract *m.* pogódba.
Contraction *f.* krčenje.
Contractionsvermögen *n.* skrčljívost.
Contrahent *m.* pogódnik.
contrahieren pogoditi se, dogovoríti se; *impf.* pogájati se, dogovárjati se.
contramandieren preklícati (-klíčem), oporéči (-réčem); *impf.* preklicevati, oporékati.
Contraordre *f.* oporéka, preklìc.
conträr nasprótěn; *adv.* naspróti.
Contrasignatur *f.* nasprótni podpìs.
contrasignieren s kom vred podpísati, svoj podpìs dodáti, — pristáviti.
Contrast *m.* nasprótje, nasprótěk, razlíčje; odpòr.
contrastieren nasprotovati, razlikovati se, lóčiti se.
Contreadmiral *m.* pomórski podvójvoda, podadmirál.
Contrebande *f.* tihotápska roba, zabránjeno blagó; (Schleichhandel) tihotápstvo.
Contremine *f.* nasprótni podkòp.
Contribuent *m.* obdáčenec, prispévnik.
contribuieren prispéti (-spéjem); *impf.* prispévati, davke plačevati.
Contribution *f.* prispévek, davèk, dača.
Controlamt *n.* priglédni uràd, priglédništvo.
Controle *f.* priglèd, nadzórstvo.
controlieren prigledovati, nadzírati.
Controlor *m.* priglédnik.
Controlsbezirk *m.* priglédni okràj.
Controlsversammlung *f.* priglédni shòd.
Controverse *f.* razpòr, prepír.
Contumaz *f.* upórnost; (zdrávstveni) zapòr; (im Prozesse) neprihòd, izostánek, kontumácija.
Contumazanstalt *f.* kontumácijski zavòd, zdravstvenozapórni zavòd.
contumazieren zaóčno obsóditi, zavoljo neprihóda obsóditi, *impf.* obsójati.
Contumazurtheil *n.* zaóčna razsódba, sodba zavóljo neprihóda.
Contusion *f.* otíska.
Convalescent *m.* okrévavec, prebolévavec, prebolévnik.
Convalescenz *f.* okrévanje, prebolévanje, ozdravénje.
Convenienz *f.* pristójnost, spodóbnost; (Übereinkunft) dogóvor; (Anstand) vljúdnost.
convenieren ugájati, príjati; spodóbiti se; zložíti se, pogoditi se; *impf.* zlágati se. [stán.
Convent *m.* shòd, zbiralíšče; samo-
Conventikel *n.* skrivni shòd.
Convention *f.* pogódba, dogóvor.
conventional, conventionell dogóvorěn, konvencijski.
Conventionsgeld *n.* dogóvorni —, konvencijski denar.
convergent stičěn, primíčěn.
Convergenz *f.* stìk, stičnost.
convergieren stíkati se, primíkati se.
convergierend ſ. convergent.
Converſation *f.* razgóvor; óbčenje.
Converſationslexikon *n.* vseúčni slovár.
converſieren razgovárjati se, pogovárjati se, méniti se, poménkovati se, márnjati, kramljáti.
conver izbóčen, vzbókěl; — werden vzbóčiti se, vzbókniti se.
converconcav jamastoizbóčen.
Convict *m. (n.)* gojíšče; hranilíšče.
Convictler, Convictoriſt *m.* gojénec, rejénec.
Convocation *f.* sklìc, poklìc, pozív.
Convulſion *f.* trganje, zvíjavica, krč.
convulſiviſch krčevít.
Cooperator *m.* pomočník; *theol.* duhóvni pomočník.
Coordinate *f.* sorédna črta, sorédnica.
coordinieren vzporedíti, priredíti.
coordiniert priréděn, vzporédèn.
Copie *f.* posnétěk, posnéměk, sneměk; (Abſchrift) prepìs, kópija.
Copierbuch *n.* prepísnik, kópijska knjiga.
copieren posnéti (-snámem), *impf.* posnémati; (abſchreiben) prepísati (-píšem), *impf.* prepisovati; (b. Malern) preslíkati.
Copiermaſchine *f.* posnémni stròj.
Copiſt *m.* prepisovávec.
Copula *f.* vez (-í), vezílo, spojílo.
Copulation *f.* poróka, vénčanje.
copulativ vezálěn, vezílěn.
Copulator *m.* poročevávec.
copulieren poročíti; *impf.* poróčati, vénčati.

cordial srčèn, prisrčèn, iskrén.
Cordon *m.* mejna straža, kordon.
Corduan *m.* kordovan.
Cornet *m.* zastavonóšec, práporščak.
Corporal *m.* desétnik, korporál.
Corporation *f.* skúpščina, zádruga.
Corps *n.* vòj, kor. [tršat.
corpulent živótèn, debel, zastávèn,
Corpulenz *f.* živótnost, debelóst, zastávnost.
Corpus *(m.)* *n.* teló (telésa), truplo, živòt; *corpus delicti* kaznivo dejánje zadevajóča stvar (-i).
correct pravílen, práv.
Correctheit *f.* pravílnost, čistost.
Correction *f.* poprája, poboljšáva.
correctionell, correctiv poboljševálen; pokorílen, strahoválen.
Correctionsanſtalt *f.* pokorílnica, poboljševálnica, poprávnica.
Corrector *m.* popravljávec, popravljáč.
Correctur *f.* poprája, poprávek.
Correcturbogen *m.* poprávna pola.
Correferent *m.* soporočevávec.
correlativ soodnósen.
Correlativität *f.* soodnósnost. [vec.
Correſpondent *m.* dopísnik, dopisovál-
Correſpondenz *f.* dopisovánje, dopisáva, dopis, pisma; **=karte** *f.* dopísnica; **=nachricht** *f.* novíca, glas po pismih.
correſpondieren dopisovati; (entſprechen) skládati se, strínjati se, ujémati se.
Corridor *m.* hodník, mostovž.
corrigieren poprávljati, *impf.* poprávljati.
corrumpieren pokazíti, izpríditi, pohábiti, popáčiti, pokváriti; *impf.* pohábljati, popačevati, pokvárjati.
Corruption *f.* izkažénost, popáčenost; (Beſtechlichkeit) podkúpnost. [par.
Corſar *m.* korzár, gusár, morski ro-
Corvette *f.* korvéta.
Coſecante *f.* doséčnica.
Coſtüm *n.* obléka, oprava.
Cotangente *f.* sotíčnica.
Cote *f.* vpísana mera, kota.
Cotelett *n.*, **Cotelette** *f.* rébrce.
Coterie *f.* ſ. Sippſchaft.
Cotillon *m.* kotiljón.
coulant ustrežljiv, volján.
Couleur *f.* *(m.)* barva kot drúštveno známenje; dijáško društvo.
Couliſſe *f.* stranska stena, kulísa.
Coup *m.* udár, udárec, màh, mahljaj.
Coupé *n.* predélek na železníškem vozu, pregrádka.
coupieren odrézati (-rézem), odstríči (-strížem).
Couplet *n.* šegáva popévka.
Coupon *m.* kupón, odrézek.
Cour *f.* machen dvoríti, míliti se, sladkáti se, láskati, dobrikati se.
Courage *f.* srčnóst, hrabrost.
courant tokóč, gredóč.
Courier *m.* jádrnik, brzotèk, hitri sèl, kurír.
Cours *m.* cena, kurz; **Cours=** kurzni.
courſieren iti (idem, grem), teči (tečem), v obtéku biti (sem), krožiti.
Courtine *f.* zastor, pregrinjálo, prestirálo.
Courtoiſie *f.* udvorljívost, vljudnost.
Couſin *m.* brátranec, bratič; stríčič, strinič; sestránec.
Couſine *f.* brátranka, sestríčna.
Couvert *n.* zavítek, zavòj; (Gedeck) pogrínjek k jedi.
craſs ſ. dick, grob; **craſſe Unwiſſenheit** grozna nevédnost.
Cravatte *f.* zavrátnica.
Creatur *f.* stvar (-i); (verächtl.) pokvéka; **die ganze —** vse stvari.
credenzen pokúsiti in podáti; *impf.* pokúšati in podájati; z vinom streči; postréči, podvoríti; natóčiti, *impf.* natákati.
Credenztiſch *m.* postréžna miza.
Credit *m.* vera, up, úpanje; zaúp, kredit; **auf —** na up, na úpanje, na vero; **viel auf —** geben veliko zaúpati; **keinen —** haben ne iméti (imám) vere.
Creditanſtalt, Creditbank *f.* kredítni zavod, kredítna banka.
creditieren na up ob. na vero dati, zaúpati; *impf.* úpati, na up dajáti, zaupovati.
Creditiv *n.* povérno, poverílno pismo.
Creditnehmer *m.* dolžník.
Creditor *m.* upnik.
Credits= upni, kredítni. [nica.
Creditscaſſe *f.* upna, kredítna denár-
Creditsoperation *f.* upno ob. kredítno podjétje.
Credo *n.* vera.

creieren ustváriti; narediti; ustanovíti, izvóliti; *impf.* ustvárjati; narájati; ustanávljati.

crepieren crkniti, iztégniti se, pogíniti, gágniti; *impf.* crkati, pogínjati.

Cretin *m.* bebec, topoglávec.

Crida *f.* propádek, kánt; in — gerathen na kánt od. na boben priti (pridem).

Cridatar *m.* propádnik.

Crimen *n.* hudodélstvo, zločin, zločínstvo.

criminal kázenski, kriminálen.

Criminalgericht *n.* kázensko sodíšče.

Criminalhaus *n.* kaznílnica.

Criminalist *m.* poznavávec —, veščák kázenskega prava.

Criminalrecht *n.* kázensko pravo.

Criminalrichter *m.* kázenski, kriminálni sodnik.

Croquis *n. (m.)* načŕt, osnútek.

Croup *m.* davíca.

Crucifix *n.* razpélo, križec, bridka od. božja martra.

cubieren kubírati.

Cubik- kúbičen, kockov; **=maß** *n.* kúbična, kóckova mera; **=wurzel** *f.* kúbični, kóckov korén; **=zahl** *f.* kúbično število.

cubisch kúbičen.

Cubus *m.* kub, kocka.

Culmination *f.* vrh; vrhovánje, najvíšja stopnja; **Culminationspunkt** *m.* vrhovíšče, vršnik, višek.

culminieren vrhovati.

cultivieren obdelovati; gojíti; (bilden) líkati, míkati, obráziti; omíkati, olíkati, izobráziti; *impf.* izobraževati.

cultiviert izobražen, olíkan, omíkan; (v. Boden) obdélan.

Cultur *f.* izobraževánje; omíka, olíka, izobrázba, izobráženost, prosvéta; (Anbau) obdelovánje. [vánje.

Culturaufwand *m.* stroški za obdelo-

culturfähig izobrázen, sposóben izobraženja.

Culturgeschichte *f.* zgodovína omíke, povéstnica izobrázbe. [nósec.

Culturträger *m.* izobraževátelj, omiko-

Cultus *m.* bogočástje, bogoslúžje; **Cultus-** bogočástni, bogoslúžni; **=minister** *m.* minístr za bogočástje; **=gegenstand** *m.* bogoslúžna reč (-í).

cumulativ skupen, nakopíčen.

cumulieren zdrúžiti, nakopíčiti; združevati.

Cumulierung *f.* kumulácija, kopíčenje, združítev.

Cur *f.* zdravítev, léčenje, zdravljénje, vračítev, vračba.

curabel ozdravljiv, izlečljiv.

Curand *m.* oskrbovánec.

Curanstalt *f.* zdravílnica.

Curatel *f.* skrbstvo, varstvo; **Curatel-** skrbstven, varstven; **=verhängung** *f.* stávljenje pod skrbníka.

Curator *m.* skrbník, kurator.

Curatorspflicht *f.* skrbníkova dolžnóst.

Curgeld *n.*, **Curkosten** *pl.* zdravílski stroški.

Curialstil *m.* urádni jezik, služábna pisáva.

Curie *f.* zbor; zbórnica; volílna skupína; pápežev dvor, kúrija.

curieren zdráviti, léčiti, céliti, vráčiti; ozdráviti, izléčiti; *impf.* ozdrávljati.

curios čuden, čúdežen, divén, posében; radovéden, izvedljiv.

Curiosität *f.* redka stvar, čudna reč, posébnost.

Curmethode *f.* način zdravljénja.

Curort *m.* zdravilíšče, toplice *pl.*

Curpfuscher *m.* mazáč, ozdravljúh.

Currende *f.* okróžnica, okróžni list.

current tekóč.

Currentschrift *f.* tekóča pisáva z némškimi pisménkami.

Curs *m.* tečáj; cena vrednóstnih papírjev, vrednost menic; (Umlauf) **Cursus** *m.* obtèk; (Richtung) smer (-í), tek.

Curschmied *m.* konjski zdravník.

cursiv ležéč, nagnjen.

Cursivschrift *f.* ležéči pìs; ležéče črke, nágnjene pisménke.

cursorisch tekóč, neprestán; *adv.* tekóče, zdržema.

Curwesen *n.* zdravníštvo, zdravílstvo.

Custos *m.* varih, čuváj, stražník.

Cyklop *m.* kiklop, ciklop, enoók; gorostàs.

Cyklus *m.* koló, krog, kolobár; vrsta.

Cylinder *m.* valj, valjar, cilindêr.

Cymbel *f.* zvonček, kragúljček, címbale *pl.*

Cynismus *m.* brezobzírnost, nesrámnost, cinízem.

Cynoſur *f.* mali voz (ozvézdje); vodílo.
Cypreſſe *f.* ciprésa; **Cypreſſen-** cipréſov; **-holz** *n.* ciprésovina, ciprésov les.

Czako *m.* čaka, čako, pokriválo peščev pri vojákih.
Czar *m.* car; **—in** *f.* cárinja, cárica.

D.

Da *adv.* (hier) tù, tukaj, tù-le, le-tù; (dort) tàm, tàmkaj, tamkaje, tàm-le; (dann) tedàj, takràt; (— vorüber) tod, le-tod.
da *coni.* (weil, nachdem) ker; (obgleich, indem, anſtatt, als) ko; (— doch) čerávno, akorávno.
dabei *adv.* zraven, polèg, vpričo.
da capo *adv.* od kraja, še enkrat.
Dach *n.* streha, kròv; *dem.* stréšica; *coll.* ostréšje; einem — u. Fach geben pod streho vzeti (vzámem), sprejéti koga, preskrbéti koga; **Dach-** strešni.
Dachbalken *m.* ſ. Querbalken.
Dachboden *m.* podstréšje, nahíšje.
Dachdecken *n.* ſ. Dachdeckung.
Dachdecker *m.* krovèc, strehar.
Dachdeckung *f.* pokrívanje.
Dachfenſter *n.* lina.
Dachfirſt *m.* sleme (-na).
dachförmig strehast.
Dachfront *f.* strešno čelo, pročélje.
Dachgeſimſe *n.* svisli *pl. f.*
Dachgeſperre *n.* strešje, vez (-í).
Dachgiebel *m.* strešni vrh, sleme (-na), zatrèp.
Dachkammer *f.* zgórnjica, podstréšnica, izba.
Dachnagel *m.* strešnik.
Dachrinne *f.* žleb, žlot.
Dachs *m.* jazbec; *dem.* jázbeček; **Dachs-** jázbečev, jázbečji.
Dachsbau *m.* jázbina.
Dachſchaufel *f.* škopa.
Dachſchiefer *m.* skril (-i).
Dachſchindel *m.* skodla, strešnica, kálanica.
Dachsfalle *f.* past (-í) za jazbece.
Dachsfell *n.* jázbečevina.
Dachsfleiſch *n.* jázbečevo (jázbečje) meso.
Dachsgrau jázbečast.
Dachshund *m.* jázbečar; **-hündin** *f.* jázbečevka.
Dachsloch *n.* jázbina.
Dachſparren *m.* špérovèc, škárnica, škarnik.
Dachſtroh *n.* škopa, strešnica, krívnica.
Dachſtube *f.* podstrešnica, podkrívnica.
Dachſtuhl *m.* strešina, stropílo.
Dachtraufe *f.* kap, okáp.
Dachung *f.* strešje, ostréšje, krov.
Dachvorſprung *m.* podstréšek, ostréšek, napúšč.
Dachwaſſer *n.* kápnica.
Dachwohnung *f.* podstréšno stanovánje.
Dachziegel *m.* strešnik; (Hohlziegel) korèc, žlebnik.
Dachzimmer *n.* podstréšna soba.
dadurch *adv.* tod, le-tód, tù skoz; (Mittel) s tem, po tem.
dafern *coni.* àko, čè.
dafür *adv.* za to; — halten porók biti (sem) za kaj, jámčiti za kaj, odgovórèn biti.
dafürhalten iméti (imám) koga za kaj; méniti; ich halte dafür po moji misli je.
dagegen *adv.* naspróti, proti, zoper.
dagegen *coni.* àli, pa, naspróti pàk.
dagegen ſein upréti se, *impf.* upírati se, protíviti se čemu.
Daguerreotypie *f.* svetlotisk.
daheim *adv.* domá.
daher *adv.* od tod, od tùkaj; od tàm, od tàmkaj, od ondód.
daher *coni.* zató, zatórej, torej.
daherbrauſen privršéti.
daherfahren pripéljati (-péljem) se.
daherkommen priti (pridem), *impf.* prihájati; (fliegend) priletéti; (laufend) pritéči (-téčem); (pfeifend) prižvížgati; (ſingend) pripéti (-pójem); (zitternd) pritrésti se u. ſ. w.
dahier *adv.* tù, tukaj, tù-le, le-tù.
dahin *adv.* tjà, tjàkaj.
dahinaus *adv.* tod, tamtód, ondód.
dahinblühen véniti, ocvétati; gíniti.
dahinbrauſen šuméti; odšuméti.
dahinbringen prinésti (-nésem), *impf.* prinášati; einen — pripráviti koga, da bi . . .

dahineilen potékati, hitéti.
dahinfahren péljati (péljem, peljám) se tja, odíti (-ídem); *impf.* odhájati; *fig.* izgíniti, umréti.
dahingeben podáti, podaríti.
dahingegen *adv.* àli, naspróti pà, pàk, pà, proti temu.
dahingehen odíti (-ídem), tjà iti (grem); *fig.* umréti, preminíti (-mínem).
dahinliegen žděti, pojémati.
dahinſchlafen zaspáti (-spím).
dahinſchmachten medléti, gíniti, mreti.
dahinſein pròč biti (sem), po čem biti; komu odklénkati, propásti (-pádem).
dahinſtehen ſ. dahinſterben.
dahinſtellen tja postáviti, *impf.* postávljati, tja deti (denem); (etw. dahingeſtellt ſein laſſen) nedolóčeno pustíti.
dahinſterben umréti, preminíti; *impf.* umírati, pojémati.
dahinſtürzen telébniti, telébiti, bútiti, izvŕniti se, zvalíti se, zavalíti se.
dahinten *adv.* zadaj, od zadaj.
dahinter *adv.* za tem, v tem; zadaj; — kommen spáziti.
dahinwelken zvéniti, *impf.* véniti.
dahinziehen odríniti, odpráviti se, odíti (-ídem), *impf.* odprávljati se, odhájati.
dahlen tevljáti, bebljáti.
Dahlerei *f.* tevljánje, bebljánje.
daktyliſch dáktilski.
Daktylus *m.* daktil.
damalig tedánji, tedášnji, óndašnji, takrátěn.
damals *adv.* tedàj, ondaj, takràt.
Damascenerklinge *f.* damaščánka.
Damascenerſtahl *m.* damaščánsko jeklo.
damascieren podamáščiti; kalíti.
Damaſt *m.* damást.
damaſtartig damástast.
damaſten damástěn, damástov.
Dame *f.* dama, gospá; (i. Kartenſpiele) kraljíca; (i. Damenſpiele) dama; **Damen-** gospéjski; der Dame gospénji.
Damenbrett *n.* dámnica, dama; (Dame ſpielen) dámati, damo vleči (vlečem).
Damenſtein *m.* (i. Damenſpiel) damnik.
Damhirſch *m.* damjak, lanjěc.
dämiſch vrtoglàv, omótičěn; ábotěn.
damit *adv.* s tem; nur heraus — le vùn, kar imaš; le daj; le reci.
damit *coni.* dà, dà bi.
Damm *m.* jez, ježa, nasìp, zagrája.
Dammbruch *m.* predòr nasípa.
dämmen zajezíti, zagradíti; *impf.* jezíti, gradíti, zagrájati.
Dammerde *f.* črnica, črna prst (-í).
dämmerig mračěn, sómračěn, temótěn, mežàv.
Dämmerlicht *n.* pómrak, svit, zòr.
dämmern mračíti se, temníti se; es dämmert mrak se dela; (tagen) svítati se, prizárjati, razsvetljevati se; der Tag bricht an daní se.
Dämmerung *f.* mrak, pó-, sómrak; (Morgen—) zòr, svit, svítanje.
Dämmerungsbogen *m.* sómračni lok.
Dämmerungskreis *m.* sómračni krog.
Dämon *m.* hudóba, zli duh, bes, demon.
dämoniſch besěn, démonski.
Dampf *m.* par, sopár, sopára, hlap; **Dampf-** parni, sopárni.
Dampfbad *n.* parna kopel (-i).
Dampfbetrieb *m.* parna vršba.
Dampfboot *n.* paroplóvnik.
Dampfcanal *m.* parovòd.
dampfen páriti se, sopáriti se, hlapéti, kadíti se; (das Pfeifchen) púšiti.
dämpfen za-, udušíti, u-, pogasíti; *impf.* dušíti, gasíti, zaduševati, pogaševati; (den Zorn) utolážiti, *impf.* tolážiti; (das Licht) temníti; zatemníti; (gedämpfte Stimme) zamólkěl glas, priglušèn.
Dampfer *m.* parnik, parobròd.
Dämpfer *m.* gasílo, tolažílo; (d. Lichtes) temnílo.
dampfförmig parast.
Dampfkeſſel *m.* parni kotěl, hlapílnik, párovnik.
Dampfkraft *f.* parna moč, parna sila.
Dampfloch *n.* hlápnica.
Dampfmaſchine *f.* párni stròj.
Dampfmeſſer *m.* paromèr.
Dampfnudel *f.* opárjenik; opárjeni rézanci *pl.*
Dampfpfeife *f.* parno žvižgálo.
Dampfſchiff *n.* ſ. Dampfer.
Dampfſchiffahrt *f.* parobródstvo, paroplóvstvo; **Dampfſchiffahrts-** paroplóvski, parobróděn.
Dampfwagen *m.* parni voz, parovòz.
Damwild *n.* damjáčina, lánjčina.
danach *adv.* ſ. darnach.

daneben *adv.* zraven, polèg; gleich — tik; (überdies, zugleich) vrh tega, zraven tega, razen tega, mimo tega, pri tem, tudi.

danieden *adv.* tù doli, tàm doli.

danieder *adv.* doli; (zu Boden) na tla; na tleh.

daniederkommen ſ. niederkommen.

daniederliegen bolévati, bolovati (bolujem), bolán ležáti (ležím); (v. Handel) zastájati.

Dank *m.* hvala, zahvála; — ſagen zahváliti, zahváliti se; *impf.* zahvaljevati se; — wiſſen hvaléžen biti (sem); Gott ſei — hvala (bodi) Bogu, bodi (ga) Bog zahváljen; **Dank-** zahválni, hvalni.

Dankadreſſe *f.* ſ. Dankſchreiben.

Dankaltar *m.* zahválni oltár, zahválni žrtvenik.

Dankamt *n.* zahválna maša.

dankbar hvaléžen, zahválen.

Dankbarkeit *f.* hvaléžnost, zahválnost.

danken zahváliti (koga), *impf.* zahvaljevati; auf einen Gruß — odzdráviti.

Dankgebet *n.* zahválna molítev.

Dankgefühl *n.* čut hvaléžnosti. [nica.

Danklied *n.* zahválna pesém (-i), hvál-

Dankopfer *n.* zahválna darítev, zahválna žrtev.

Dankſagung *f.* zahvála.

Dankſchreiben *n.* zahválno pismo, zahválnica.

dann *adv.* (Zeit) tedàj, tačàs, ondaj; potèm, zatèm, nató, potlej; — und wann včasi, včasih.

dannen *adv.* von — odtód, odonód, od tamtód, od tistod.

daran *adv.* na tem, pri tem, v tem, na to.

daranfehlen mánjkati, pomanjkovati.

Darangabe *f.* zadàv, ara.

darangehen lotíti se česa, poprijéti (-prímem) se; *impf.* lotévati se, poprijémati se.

darankehren ſich zméniti se za kaj; *impf.* méniti se, márati, mar biti (sem) komu česa.

darankommen na vrsto priti (pridem), *impf.* na vrsto prihájati.

daranliegen komu do česa biti (sem), za kaj biti.

daranmachen ſich ſ. darangehen.

daranſein pri čem, na čem biti (sem), pri volji biti, naménjen biti; volja me je; gut — komu dobro kaže, sreča dobro streže; ſchlecht — na izgúbi biti; er iſt nahe daran zu ... malo da ne ...; wenn ich recht daran bin če se ne motim.

darauf *adv.* na to, na tem; (hernach) nato, potem, potlej; — ausgehen naklépati, namérjati. [dèv.

Daraufgabe *f.* naméček, nadávek, na-

daraufgehen poíti (-ídem), potéči; *fig.* umréti, pomréti; (benöthiget werden) treba je, potrebovati se.

Daraufgeld *n.* nadávek, nadèv.

daraufkommen iztekníti (-táknem), zaslediti, izvédeti (-vém) kaj, naletéti na kaj.

daraufwenden obŕniti, *impf.* obráčati na kaj.

Daraufzahlung *f.* pridálo, pridàv.

daraus *adv.* iz tega, iz teh reči.

darben strádati, pománjkanje trpéti, v révščini živéti.

darbieten ponúditi, podelíti, podáti; *impf.* núditi, ponújati, podeljevati.

Darbieten *n.* ponúdba.

darbringen do-, prinésti (-nésem), poklóniti; *impf.* do-, prinášati, poklánjati.

Darbringer *m.* poklonítelj.

Darbringung *f.* donòs, poklonítev.

darein *adv.* v to, v tega, vanj, vanjo, vmes.

dareinfinden ſich priváditi se česa, uvéščiti se, izúriti se v čem.

dareinlegen ſich vtekníti (-táknem) se, *impf.* vtíkati se, mêšati se v kaj.

dareinreden vmes govoríti, v besédo ségati, prigovárjati, ugovárjati.

dareinſchicken ſich ſ. dareinfinden ſich.

dargeben podelíti, podaríti, poklóniti, *impf.* podeljevati, poklánjati.

darin *adv.* v tem, v tej reči, v tej zadevi; (innerhalb) notri.

darlegen predložíti, razložíti; *impf.* predlágati, razlágati; (beweiſen) dokázati (-kážem), izpríčati; *impf.* dokazovati, izpričevati, izpričávati; (erklären) razložíti, pojasníti; *impf.* razlágati, pojasnjevati.

Darlegung *f.* predlóžba, predložítev; dokàz, izpričanje; razlága, pojasnílo.

Darlehen *n.* zájẽm, posojilo.
Darlehenscaſſe *f.* posojílnica.
Darlehensgeber *m.* posojilodávẽc.
Darlehensnehmer *m.* posojilojémnik, zajémnik.
Darleihe *f.*, **Darleihen** *n.* ſ. Darlehen.
darleihen na up dati, v zájem dati, posóditi; *impf.* na up dajáti, úpati, v zájem dajáti, posójati.
Darleihens- zajémni, posojílni.
Darleiher *m.* posojevávẽc, posodník.
Darm *m.* črevó (-ésa); *dem.* črevésce; **Darm-** črevni, črevésni.
Darmbein *n.* črévnica, bedrnica.
Darmbruch *m.* kila.
Darmentzündung *f.* črevna vnética.
Darmfell *n.* črevna mrena.
Darmgicht *f.* črevobólja, črevogrìz.
Darmgrimmen *n.* ſ. Kolik.
Darmſaft *m.* črevésni sok. [črev.
Darmſaite *f.* črevna struna, struna iz
Darmſchleim *m.* črevna žleza.
Darmſyſtem *n.* črevje.
Darmtyphus *m.* črevésni legar.
Darmverſchlingung *f.* zamòt črev.
darnach *adv.* po tem, po tej; potlej, potèm.
darnachachten ravnáti se po čem.
Darnachachtung *f.* ravnánje po čem; da se ravná po čem.
darnieder *adv.* ſ. danieder.
darob *adv.* ſ. darüber. [nica.
Darre *f.* sušílo, ozdíca; (Ofen) sušíl-
darreichen podelíti, podáti; *impf.* podeljevati, podájati.
darren posušíti, *impf.* sušíti, ozdíti.
Darrhaus *n.* sušílnica.
Darrofen *m.* pečnica, peč za sušílo.
Darrſucht *f.* sušíca, suhotíca.
darrſüchtig sušíčen.
darſtellbar predstávẽn.
darſtellen predstáviti, pred oči postáviti, razkázati (-kážem); *impf.* predstávljati, razkazovati; (bildlich) načŕtati, naslíkati, upodóbiti; *impf.* čŕtati, slíkati, upodábljati; (erklären) razložíti, *impf.* razlágati; (ſchriftl.) napísati (-píšem), opísati; ſich — skázati (-kážem) se, predstáviti se; *impf.* skazovati se, predstavljati se; —be Geometrie opísno merstvo; —be Künſte prikazujóče umétnosti.
Darſteller *m.* predstavljávẽc, razlagávẽc; igrávẽc.
Darſtellung *f.* predstáva, opìs, opisovánje, razlága, razlóžba; tabellariſche — preglédna razpredélnica.
Darſtellungsart *f.* predstavljáva, načìn predstávljanja.
Darſtellungsgabe *f.*, **Darſtellungsvermögen** *n.* predstavljávnost.
darthun izkázati (-kážem), dokázati, izpríčati; *impf.* iz-, dokazovati, izpríčevati.
darüber *adv.* nad tem, nad to, črez to, o tem; (deshalb) zató, zatórej, zarádi tega; darunter und — vse vprék, vse križem.
darum *adv.* zató, zatórej, zavóljo tega, zatégadelj, zarádi tega; (um das) po to, za to, o tem, ob to.
darunter *adv.* pod tem, pod to; med tem; pri tem, v tem.
das ſ. der. [biti.
daſein biti (sem), tù biti, pričujóč
Daſein *n.* bitje, bistvo, bitnost, bívanje; Kampf ums — boj za obstánek.
daſelbſt *adv.* tù, tùkaj, le-tùkaj; (dort) tàm, tàmkaj.
dasmal *adv.* takràt, to pot, sedàj.
daſs *coni.* dà, da bi; — nicht da nè, da ne bi, da bi ne; ohne — ne da bi; im Falle — àko bi; bis — doklér ne.
Daſſelfliege *f.* govéji zolj.
Daten *pl.* podátki *pl.*, data.
datieren dan in leto pripísati (-píšem), datírati.
Datierung *f.* pisánje leta in dne.
Dativ *m.* dajálnik, dativ.
Datowechſel *m.* oddnévna menica.
Dattel *f.* datelj.
Dattelbaum *m.* dáteljevo drevó (-ésa).
Dattelöl *n.* dáteljevo olje.
Datum *n.* dan in leto, datum; bis dato do sedàj, do danášnjega dne.
Daube *f.* doga; *dem.* dóžica.
Daubenhobel *m.* strug, strugálnik, spehálnik.
däuchten ſ. dünken. [doba.
Dauer *f.* trpež, obstánẽk, trájanje;
Dauerform *f.* trpéžna, trajna oblíka.
dauerhaft trpéžen, trajẽn, obstójẽn.
Dauerhaftigkeit *f.* trpéžnost, trájnost, obstójnost.

dauerlos netrpéžèn, brez trpéža.

dauern trpéti, trájati; es dauert mich žal mi je; er dauert mich smili se mi.

dauernd ſ. dauerhaft; —e Beurlaubung *f.* stalèn dopúst; — Beurlaubter *m.* trajni, stalni dopústnik.

Däumchen *n.* palček.

Daumen *m.* palèc; (an einer Welle) motoróga; (an der Stampfe) ročica, palèc, palčnik.

daumenbreit palèc širòk.

Daumenleder *n.* palčnjak.

Daumenſtock *m.* pálčnica, lisíce *pl.*

Däumling *m.* palčnik; (Menſch) palček.

Daunen *pl.* mehko perje, puh.

Daunenbett *n.* pérnica.

davon *adv.* òd tega, od te; o tem; iz tega, od te reči; weit — daleč pròč.

davonbleiben izostáti (-stánem), *impf.* izostájati.

davoneilen utéči (-téčem), potégniti jo, odnésti jo.

davonfliegen odletéti, odfŕčati (-čím).

davonfliehen pobégniti, odbéžati (-bežím), pŕhniti; *impf.* pŕhati.

davongehen od-, úiti (-ídem), ubéžati (-bežím), unésti jo, upíhniti jo, pobráti (-bérem) se; *impf.* od-, uhájati.

davonjagen izpodíti, odgnáti (-ženem), odtírati; *impf.* odgánjati, odtirávati.

davonkommen odíti (-ídem), odnésti jo, rèšiti se, otéti (otmèm) se; er wird nicht — ne ozdráви več, ne preboli.

davonlaufen utéči (-téčem), upíhniti jo, pobrísati jo, pocedíti jo, ulíti jo, pobráti (-bérem) se, upŕhniti.

davonmachen ſich ſ. davongehen.

davonrennen oddírjati, zbéžati (-ím).

davonſchleichen odpláziti se, izmúzniti se, ukrásti (-krádem) se, kopíta odnésti (-nésem).

davontragen odnésti, unésti; *impf.* odnášati, unášati; *fig.* doséči (-sézem), *impf.* doségati; (Krankheit) nalésti (-lézem); den Sieg — premágati, zmágati koga.

davor *adv.* prèd tem, pred to, pred to rečjó; da ſei Gott — Bog varúj; — erſchrecken ustrášiti se česa.

dawider *adv.* proti temu, zoper to, zoper to reč; (entgegen) naspróti; — ſein protíviti se, ustávljati se.

dazu *adv.* k temu, k tej reči; (deshalb) zató; — ſoll es nicht kommen do tega naj ne pride.

dazugeben pridáti, pridejáti (-dénem); *impf.* pridájati, pridévati; (beim Handeln) primekníti (-máknem).

dazugießen prilíti (-líjem), *impf.* prilívati; (mit einem Strahl) pricúrniti.

dazuhelfen pripomóči (-mórem).

dazulegen, dazuthun priložíti, pridejáti (-dénem); *impf.* prilágati, pridévati.

dazumal ſ. damals. [tega.

dazwiſchen *adv.* vmes, med tem, sredi

Dazwiſchenkunft *f.* posredovánje, pritégljaj, pripomóč (-i). [náva.

Debatte *f.* razpráva, razgóvor, obravdebattieren razprávljati, obravnávati, razgovárjati se, pretrésati, pretresávati.

Debet *n.* dolg; er iſt ſchuldig dolžán je.

Debit *m.* prodája, promèt, spečávanje.

Debitor *m.* dolžník.

Debut *n.* prvi nastòp (igrávca).

debutieren pŕvikrat nastópiti, pŕvikrat igráti.

Decan *m.* dekán.

Decanat *n.* dekanija; **Decanats-** dekanijski.

Decem *m.* desetína.

decem deset.

December *m.* gruden, decembèr.

Decemvir *m.* desetérnik, decemvir.

Decennium *n.* desetlétje.

decent spodóbèn, pristójèn.

Decenz *f.* spodóbnost, pristójnost.

Dechant *m.* dekán, nadžúpnik.

Dechantei *f.* dekanija.

Dechantswürde *f.* dekánstvo.

Decharge *f.* ustrèl.

dechiffrieren razrèšiti, razbráti (-bérem), razvozláti.

Dechiffrierkunſt *f.* razrešítèv tajnopísa.

decidiert odlóčèn; *adv.* odlóčno.

Decigramm *n.* desetínka grama.

Decimal- desetínski, decimálni.

Decimalbruch *m.* desetínski ulóměk, desetínski droběc.

Decimalmaß *n.* desetínska mera.

Decimalwage *f.* desetínska téhtnica.

decimieren desétiti, vsákega desétega ustrelíti.

Deck *n.* kròv, páluba.

Deckblatt *n.* krovni list.

Decke *f.* odéja, pregrinjálo; krò̀v; (Plafond) strò̀p, stropje; Binſen— štórja; Buch— platnica; Pferde— plahta.

Deckel *m.* pokrò̀v, pokróvka, rena, zaklòp, zaklópẽc; *dem.* pokróvčẽk, rénica.

deckelförmig pokróvnat.

decken kriti (krijem); pokríti, zavézniti; *impf.* pokrívati, zavezovati; ogrníti, odéti (-dénem); *impf.* ogrínjati, odévati; Auslagen — založíti, *impf.* zalágati; (den Tiſch) pogrníti, *impf.* pogrínjati; (ſich erſtellen) zavarovati.

Decker *m.* krovẽc, strehar; pogrinjávẽc.

Deckgebür *f.* pristojbína za spúščanje.

Decklicenz *f.* spuščálno dopustílo.

Deckmantel *m.* zagrinjálo; pretvéza.

Decknetz *n.* mreža zagrebáča.

Deckperiode, Deckzeit *f.* (für Hengſte) spuščálna doba.

Deckplatte *f.* plošča pokróvnica.

Deckſchuppe *f.* krovna luska.

Deckung *f.* kritje, pokrívanje; (Schutz) zaslómba, bramba, zaklòn, zakloníšče; (Sicherung) várščina, zavarovánje; — des Abganges pokritje, zalózba primánjkljaja.

Deckungsurkunde *f.* izkázna listína.

Declamation *f.* umétni govor, deklamácija; **Declamator** *m.* deklamator.

declamatoriſch deklamátorski.

declamieren umétno govoríti, deklamírati, deklamovati.

Declarant *m.* napovédnik. [rácija.

Declaration *f.* napóved, izjáva, dekla-

declarieren napovédati (-vém).

declinabel sklanjálẽn.

Declination *f.* odklòn; *gram.* sklanjátẽv, sklanja, sklánjanje.

Declinationsnadel *f.* odkloníca, odklónska igla.

declinieren sklánjati, pregíbati (-gíbljem); odklánjati se.

Decoct *n.* izvárẽk, prevrétẽk.

Decorateur *m.* olepševávẽc, ozaljševávẽc, dekoratér.

Decoration *f.* olepšáva, okrásje, dekorácija; red, častno známenje.

Decorationsmaler *m.* slikár dekorácij, gledíščni slikar.

decorieren olepotíti, okrásiti, olépšati, ozáljšati; *impf.* lepotíti, lépšati, záljšati; podelíti red, častno známenje.

Decorum *n.* spodóbnost, dostójnost.

Decret *n.* odlòk; dekrét.

decretieren odlóčiti, skléniti; *impf.* odločevati, sklépati.

Dedication *f.* posvetítẽv, posvečevánje, posvéta, posvetílo.

dedicieren posvetíti, *impf.* posvečevati.

deducieren izvésti (-védem), izpéljati; *impf.* izvájati, izpeljávati.

Deduction *f.* izvájanje, izvòd, izpeljáva, dedúkcija.

Defect *m.* pománjkljaj, nedostátẽk.

defect pomanjkljìv, nepopóln.

Defectbogen *m.* manjkajóča, dopolnílna pola.

defectiv nepopóln.

defenſiv branílẽn, odbijálẽn.

Defenſor *m.* ſ. Vertheidiger.

Deficient *m.* oslabélẽc, opésaněc, bolẽhẽn duhóvnik, deficient.

Deficit *n.* primánjkljaj, nedostátẽk.

defilieren snováti (snújem), v redu mimo koga iti (idem, grem), defilírati.

definieren opredelíti, pojẽm dolóčiti; *impf.* opredeljati, določevati.

Definition *f.* opredélba, opredelítẽv, definícija. [trdẽn.

definitiv dokónčẽn, končẽn, stalẽn,

definitiv *adv.* stalno, za trdno; —e Rechnungserledigung dokónčno rešen račún.

Definitum *n.* dokónčẽk, dolóčenost.

deform nespodóbẽn, spačen.

Deformität *f.* nespodóba, spaka. [ba.

Defraudation *f.* poneverítẽv, poneverdefraudieren poneverìti, *impf.* poneverjati; (ſchmuggeln) tihotápiti.

Degen *m.* mèč; **Degen-** mečev.

Degenfläche *f.* méčeva ploskẽv.

Degengehenk *n.*, **Degenkuppel** *f.* jermen za mèč, mečev prepàs.

Degengriff *m.* méčevo držálo, roča.

Degenklinge *f.* méčevo rezílo.

Degenknopf *m.* mečev gumb, méčeva glavíca.

Degenſpitze *f.* méčeva ost (-í).

Degenſtoß *m.* vbòd z mečem.

Degradation *f.* znížanje.

degradieren znížati, postáviti na nižjo stopnjo; *impf.* zniževati.

dehnbar raztézẽn, razteglìv, poteglìv, vlačẽn.

Dehnbarkeit *f.* raztéznost, razteglívost.
dehnen raz-, na-, potégniti, razprójiti; *impf.* raz-, natégovati, raz-, natézati, prójiti, vleči (vlečem); (Silbe) zatégniti, *impf.* zatézati; ſich — iztégniti se, *impf.* iztégati, iztegávati se, vleči se; (reden) zlékniti se, *impf.* zlécati se, zlecevati se; gedehnte Silbe zatégnjen zlòg.
Dehnung *f.* raztezáva, raztéganje; (d. Silbe) zatéza, zatezávanje.
Dehnungszeichen *n.* zatégljaj, zatezáj.
Deich *m.* jez, zasìp, gat, graja; **Deich-**jezov; **=bruch** *m.* predòr jeza.
deichen zajezíti, zagradíti, zasípati (-sípljem), zasúti (-spèm u. -sújem); *impf.* jezíti, gradíti, zaježevati, zagrájati, zasipávati.
Deichſel *f.* ojé (ojésa), ójnica; (hintere) sora, razvóra.
Deichſelarm *m.* trabje.
Deichſelgabel *f.* ójnice *pl.*, škarje *pl.*, škárnice *pl.*
Deichſelnagel *m.* igla.
dein tvoj; (du —) svoj.
deinesgleichen tebi enák, tvoje vrste.
deinethalben, deinetwegen zavóljo tebe, zarádi tebe.
deinig ſ. dein.
Deismus *m.* deízem, bogovérstvo.
Deiſt *m.* deíst, bogovérec.
deiſtiſch bogovérèn.
Dekade *f.* desetérica, desétka, dekáda.
Dekagramm *n.* desétka gramov, dekagram.
delectieren razveseljevati, veselíti.
Delegat *m.* odposlánec, delegát.
Delegation *f.* odrédba, odbéra, odredítev; odposlánstvo, delegácija.
delegieren odposlati (-pòšljem), odredíti, odbráti (-bérem), delegírati.
delegiert poslán, odbrán, delegíran.
Delegierte *m.* odposlánec, delegát.
delicat slastèn, izbrán; (zart) mil, nežèn; (heikelig) kočljiv.
Delicateſſe *f.* slaščica, poslást (-i), poslaščica; nežnost, razkòšje.
delicios slastèn, radostljiv, blagogó-
Delict *n.* zločin, hudodélstvo.
Delinquent *m.* zločínec, hudodélec, hudodélnik; obsójenec; —in *f.* hudodélnica; obsójenka.
delirieren blaznéti, blesti (bledem).
Delirium *n.* ſ. Wahnſinn.
delogieren razstániti, izséliti, iz stanovánja dejáti (dénem).
Delogierung *f.* razstanítev, izselítev, izgòn.
Delphin *m.* pliskavica, pliskávka, del-
Delta *n.* delta.
Deltamündung *f.* deltast izlív.
Demagog *m.* demagóg.
demagogiſch demagóški.
Demant *m.* ſ. Diamant.
Demarcation *f.* razmejítev.
demarkieren razmejíti.
demaskieren razšémiti, krinko (šemo) z lica potégniti, lice odkríti (-krijem), lice razkríti.
Dementi *n.* preklìc.
dementieren preklícati (-klíčem), za neresníčno razglásiti; *impf.* preklicevati.
demgemäß *adv.* potemtákem, obtórej, po tem, na ta načìn.
Deminutivum *n.* pomanjševálna beséda, manjšávka.
Demiſſion *f.* odpúst, ostávka.
demiſſionieren ostáviti (službo), odstópiti; *impf.* ostávljati.
demnach *adv.* po tem, potemtákem, torej, zatórej.
demnächſt *adv.* kmalu, koj, v kratkem, skoro.
demohngeachtet *adv.* vendar pa.
Demoiſelle *f.* gospodíčna, góspica.
Demokrat *m.* ljudoljùb, demokrát.
Demokratie *f.* ljudovládstvo, demokratíja.
demokratiſch ljudovládèn, demokrát-
demolieren podréti (-dérem), razdejáti (-dénem), razrúšiti, razsúti (-sújem u. -spèm); *impf.* podírati, razdévati, razsípati (-sípljem).
Demolierung *f.* podíranje, razrušítev.
Demonſtration *f.* dokàz, dokazovánje; skazovánje; *fig.* demonstrácija, očitovánje, izzívanje.
demonſtrativ kazálèn, skazoválèn; izzivajòč.
demonſtrieren do-, skázati (-kážem); *impf.* dokazovati; *fig.* očitovati, izzívati.
demontieren poškódovati, onémiti (tòp), razdejáti (-dénem) (stròj).

Demoralisation *f.* izpodkopávanje nrávnosti, pohújšanje; pokvárjenost, demoralizácija.

demoralisieren popáčiti, pokváriti, izpríditi; *impf.* páčiti, kváriti, príditi.

Demuth *f.* ponížnost, pohlévnost.

demüthig ponížen, pohlévèn.

demüthigen ponížati, ponížnega storíti, osramotíti; *impf.* poníževati, ponížnega délati, pokoríti, sramotíti.

Demüthigung *f.* ponížanje, poníževánje, osramotítev.

demuthsvoll ſ. demüthig.

demzufolge *adv.* vsled tega.

Dendrit *m.* drevník, dendrit.

Dendrometer *n.* deblomèr, drevomèr.

Dengelhammer *m.* klepèc, klepáč, klepálnik. [poklépati.

dengeln klépati (klépljem); sklépati,

Dengelſtock *m.* bábica.

Dengelſtuhl *m.* kobílica.

Dengelzeug *n.* klepí *pl. f.*, klepálo.

Dengler *m.* klepáč, klepávèc.

Denkart *f.* mišljénje, mišljáva, načìn mišljénja.

denkbar kar se more (dá) mísliti.

Denkbuch *n.* spomeník, spomínska knjiga.

denken mísliti; pomísliti, *impf.* pomišljevati, premišljati; hin und her — preudárjati, premišljevati, ugíbati (-gíbljem); ich dächte zdi se mi, dozdéva se mi, jaz bi dejál; der Menſch denkt, Gott lenkt človek obráča, Bog obŕne; (ſich erinnern) spómniti se, domísliti se; *impf.* pámetiti, pómniti, mísliti na kaj; spomínjati se, domišljati se; (geſonnen ſein) naklépati, v míslih iméti (imám), kániti, namérjati; (hoffen) úpati, nadéjati se; (meinen) méniti, sóditi, zdeti se komu; ſich — mísliti si, predstávljati si.

denkend mislèč, mislìv, premišljìv, preudárèn. [vávec.

Denker *m.* mislítelj, mislec, premišljedenkfähig mislìv, zmožèn mísliti.

Denkform *f.* ſ. Denkart.

Denkfreiheit *f.* svobódno mišljénje, svobódna miſel (-i), svobóda mišljénja.

Denkgeſetz *n.* zakon mišljénju.

Denkkraft *f.* úmnost, razúmnost, preudárnost, míselnost.

Denklehre *f.* ſ. Logik.

Denkmal *n.* spomeník, pómnik; (Grabes—) nadgróbnik; alte Denkmäler staríne, starodávni spomeníki.

Denkmünze *f.* spomínščica, spomínski novèc.

Denkſchrift *f.* spomeníca.

Denkſpruch *m.* modèr izrèk, rèk, prislovíca.

Denkübung *f.* vaja v mišljénju.

Denkungsart, =weiſe *f.* ſ. Denkart.

denkwürdig znamenít, znamenítèn, velikovážèn, spomína vreden.

Denkwürdigkeit *f.* znamenítost, imenítnost.

Denkzettel *m.* spomínski listèk.

denn *coni.* zakáj, kajti; was iſt — i kaj, kaj pa je; wer iſt es — kdo je mar; (als) kò, razen; (alſo) torej.

dennoch *coni.* vendar, pri vsem tem, vendarle.

Dental *m.* zobnik, dental.

Denunciant *m.* ovadník, ovadúh.

Denunciation *f.* ováda, ovádba.

denuncieren ováditi, *impf.* ovájati.

Departement *n.* oddélèk; okràj, okróžje, departement.

dependent zavísèn, odvísèn.

Dependenz *f.* odvísnost.

Depeſche *f.* depéša, brzojávka.

dephlegmieren vlago, vodo odlóčiti, *impf.* odločevati; ſ. entwäſſern.

Deponent *m.* položník, priča, svedòk.

deponieren položíti, izročíti, v hrambo dati; *impf.* polágati, izróčati, v hrambo dajáti; (ausſagen) príčati, pričevati, svedóčiti.

Deportation *f.* progòn, pregnánstvo.

deportieren pregnáti (-žénem), v tujo dežélo odpéljati (-péljem); *impf.* pregánjati, v tujo dežélo odpeljávati.

Depoſiten= hranílni, depozítni.

Depoſitenamt *n.* hranílni, depozítni urád.

Depoſitencaſſe *f.* hranílna, depozítna blagájnica. [nína.

Depoſitengebür *f.* hranílščina, polož-

Depoſitengelder *pl.* hranílni novci *pl.*, depozítni denárji *pl.* [list.

Depoſitenſchein *m.* polóžni —, hranílni

Depoſitenvermögen *n.* hranílno —, depozítno premoženje.

Depositenverwaltung *f.* oskrbovánje hranil, upráva hranilnih denárjev.
Deposition *f.* izpričeváuje, svedóčba.
Depositor *m.* hranítelj, depozítor.
Depositorium *n.* hranílnica, skládnica.
Depositum *n.* hranílo, pológa, pològ.
Depot *n.* skladíšče, založíšče, hraníšče; *mil.* dopolnílna vojska; vojáško skladíšče.
deprecieren prósiti odpúščanja.
Deputat *n.* dodátek, pridátek, pribóljšek, deputát.
Deputation *f.* poslánstvo, deputácija.
Deputierte *m.* poslánec; *f.* poslánka.
der bleibt als Artikel unüberſetzt; *pron.* (dieſer, dieſe, dieſes) ta, ta, to; (jener) óni, -a, -o; (welcher) katéri, -a, -o, kì.
derangieren iznerédіti, v nerèd správiti. [tákem.
derart *adv.* takó, na tak način, po-
derartig tak, takšèn, te vrste.
derb robàt, siróv, jédrnat, krepèk; čvrst, silèn, močèn; (bei d. Mineralien) grúčav, jeklén.
Derberz *n.* grúčava ruda.
Derbheit *f.* robátost, siróvost; jédrnatost, jedrína, krepkóst, čvrstóst.
dereinſt *adv.* kdàj, enkràt, nekdaj, nekoč.
derenthalben *adv.* zato, zarádi tega, zatégadelj, zastran tega.
dergeſtalt *adv.* takó, na tak način, potákem, potemtákem. [bèn.
dergleichen tak, takov, takšèn, podó-
derivat izpelján.
Derivation *f.* izvòd. [vájati.
derivieren izvésti (-védem), *impf.* iz-
derjenige (**diejenige**, **dasjenige**) tisti, tista, tisto; taísti, taísta, toísto.
dermalen *adv.* sedàj, zdàj.
dermalig sedánji.
dermaßen *adv.* takó, takó zeló, tóliko, takó močnó.
Dero Vaš; Njihov.
derohalben *adv.* zatórej, zavóljo tega.
derſelbe (**dieſelbe**, **dasſelbe**) taísti, taísta, toísto; tisti, -a, -o; eben— ravno tisti, -a, -o.
derſelbig ſ. derſelbe.
derweil *adv.* tačas, med tem.
Derwiſch *m.* derviš.
derzeitig tačásèn, sedánji.
desavouieren tajíti; zatajíti, preklícati (-klíčem).
Deſcendenten *pl.* zarod, zarojénci *pl.*, nizhódno koléno, soródniki nizdólnje vrste.
Deſcendenz *f.* potómci, soródniki nizdólnje vrste.
Deſcenſion *f.* nizhòd.
deſcriptiv opisoválen, opísen.
Deſerteur *m.* ubéžnik, uhajáč, begún, uskòk.
deſertieren ubégniti, ubéžati (-bežím), pobégniti, úiti (-ídem), utéči, uskóčiti; *impf.* ubégati, uhájati, utékati.
Deſertion *f.* ubèg, utèk, uhájanje.
Deſervit *n.* zaslúžek odvétnikov.
desfalls *adv.* zastran tega. [kísto.
desgleichen *adv.* takó, prav takó, ta-
deshalb *adv.* zató, zavóljo tega, zbog tega, zatégadelj.
deſignieren odlóčiti, odméniti; *impf.* odločevati.
Desinfection *f.* razkúžba, razkuževánje.
Desinfectionslocale *n.* razkuževálnica.
Desinfectionsmittel *n.* razkužílo.
desinficieren razkúžiti, desinficírati; *impf.* razkuževati.
deſolat opustóšen, pustótèn; žalostèn, obúpèn.
Desorganiſation *f.* razpàd, razstròj, razdejánje; razstrójstvo.
desorganiſieren razdejáti (-dénem), razstrójiti; *impf.* razdévati, razstrojevati.
Desorydation *f.* razkìs.
desorydieren razkísiti, odkísliti.
deſperat obúpèn, brezúpèn.
Deſperation *f.* obúp, brezúpnost.
Deſpot *m.* samosílnik, trinog, despot.
Deſpotie *f.*, **Deſpotismus** *m.* samosílje, samosílstvo, trínoštvo, despotízem.
deſpotiſch samosílèn, trínoški, despótski.
deſſenthalben, **deſſentwegen**, **deſſentwillen** *adv.* ſ. deshalb.
deſſenungeachtet *adv.* pri vsem tem, vendarle.
Deſſert *n.* zasládek, posládek.
Deſſin *m.* vzórec, načŕt.
Deſtillat *n.* prekapnína, prekapína.
Deſtillateur *m.* prekapljáč, prekapljevávec.

Deſtillation *f.* prekàp, prekápanje, prežìg.

Deſtillationsapparat *m.* prekapílo.

Deſtillierblaſe *f.* prekápni kotél.

deſtillieren prekápati; *impf.* prekapljeváti, prežígati.

Deſtillierhelm *m.* klobúk, kapa.

deſto *adv.* tem, s tem, tóliko, tólikanj; je mehr, — beſſer čim več, tem (tóliko) boljše; nichtsdeſtoweniger vendarle, pri vsem tem.

deswegen *adv.* ſ. deshalb. [délek.

Detachement *n.* odposlán vojáški od-

detachieren poslàti (pòšljem), odposlàti, odpráviti; *impf.* pošíljati, odpošíljati, odprávljati.

Detail *n.* nadróbnost, podróbnost; ins — nadróbno, natánko; im — verkaufen po drobnem, nadróbno prodáti; *impf.* nadróbno prodájati.

detaillieren nadróbno razložíti, natánko razkázati, navésti (-védem), naštéti (-štějem); *impf.* nadróbno razlágati, natánko razkazovati, naštévati.

detailliert nadróbèn, podróbèn, natánčèn, obšírèn; *adv.* nadróbno, natánko, obšírno.

Detailplan *m.* podróbni črtež.

Detailverzeichnis *n.* podróbni izkàz.

Detectiv *m.* tajni policíst, detektív.

detto *adv.* prav tako, enáko.

Deut *m.* božják, nézica, repar.

deuteln modrovati.

deuten razložíti, raztolmáčiti; *impf.* razlágati, tolmáčiti; (weiſen) pokázati (-kážem), *impf.* kázati; (winken) mígniti, pomígniti; *impf.* mígati, pomigovati; (mit d. Kopfe) kímniti, pokímati; *impf.* kímati (kimam, kimljem); (m. d. Augen) poméžkniti, *impf.* mežíkati, pomežkovati; (m. d. Hand) máhniti, *impf.* máhati; (vorbedeuten) kázati (kážem), oznánjati, poménjati. [máč.

Deuter *m.* razlagátelj, razlagávec, tol-

deutlich razlóčèn, razvídèn, jasèn; očítèn; — machen pojasníti, razjasníti, razložíti; *impf.* pojasnjevati, razlágati.

Deutlichkeit *f.* jasnost, razlóčnost, razvídnost, očítnost.

deutſch nemški; —e Sprache nemški jezik, némščina; — machen némčiti; ponémčiti.

Deutſchmeiſter *m.* véliki nemški kríževnik, glavár némškega reda.

Deutſchthum *n.* nemštvo.

Deutſchthümelei *f.* nemškovánje, nemškútarstvo.

Deutſchthümler *m.* nemškútar, nemškovávec; —in *f.* nemškúta, nemškútarica.

Deutung *f.* razlága, pojasnílo, razkláda, tolmáčenje.

deutungsvoll pomenljiv, znamenít, znamenítèn.

devaſtieren opustóšiti. [cija.

Devinculierung *f.* razvéza, devinkula-

Deviſe *f.* geslo.

Diacon *m.* diakon.

Diaconat *n.* diákonstvo.

Diadem *n.* zlati venèc, šapélj.

Diagnoſe *f.* spoznánje, poznánje bolézni; razpoznáva.

diagnoſticieren belézèn (-i) spozná-ti.

Diagnoſtik *f.* diagnóstika; uk o razpoznávi bolézni. [kótèn.

diagonal popréčèn, protikótèn, pre-

Diagonale *f.* popréčnica, prekótnica, diagonála.

Dialekt *m.* naréčje.

Dialektik *f.* dialéktika, razumoslóvje.

Dialog *m.* dvogóvor, razgóvor, pogóvor.

dialogiſch dialóški, v pogóvorih.

Diamant *m.* demant; **Diamant-, diamanten** démantèn, démantov.

Diameter *m.* premèr, premérnik.

Diäreſis *f.* razlóka, razstáva, dieréza.

Diarrhöe *f.* drista, driska, sračka, derečína, lijávica.

Diät *f.* zmernost v jedi in pijáči, pičla hrana, mera in red v življénju.

Diäten *pl.* dnévščina, dnévnice *pl.*, diéte *pl.* [razred.

Diätenclaſſe *f.* dnévnični —, diétni

Diätetik *f.* nauk o zdravju, dietétika.

diätetiſch zmerèn, dietétičèn.

dich tebe, te.

dicht gost, jédrnat; — an etwas tik; — machen zgostíti, *impf.* gostíti; — werden zgostíti se, zagostíti se; *impf.* gostíti se, zgóščati se, zgoščávati se, zgoščevati se.

dichtbelaubt košàt, gostolístèn.

dichtbewachſen gosto zarástèl.

dichtbuſchig košat, kocast.

Dichte *f.* gostóta, gostóst, goščáva; — der Bevölkerung naséljenost.

Dichtelei *f.* pesnikárjenje, pesnikárstvo; izmišljávanje.

dichten izmíšljati; pésniti, pesmi zlágati, skládati, pesmáriti, peti (pojem); ſ. dicht machen.

Dichten *n.* pesnikovánje, zláganje pes-

Dichter *m.* pesnik.

Dichterader *f.* pésniška žila.

Dichteranlage *f.* pésniški dar, pevska zmožnost.

Dichterei *f.* ſ. Dichtelei.

Dichtergeiſt *m.* pésniški duh.

Dichterin *f.* pésnica.

dichteriſch pésniški, pevski.

Dichterling *m.* pesmárček, pevče (-ta).

Dichterſprache *f.* pésniški jezik.

Dichtervolk *n.* pésniki *pl.*

dichthaarig gostolàs.

Dichtigkeitsmeſſer *m.* gostomèr.

dichtkörnig zrnat, jédrnat, jedrovít.

Dichtkunſt *f.* pésništvo, pevska umétnost, poezíja.

dichtlaubig ſ. dichtbelaubt.

Dichtung *f.* pesèn (-i), pesèm (-i), spév, poezíja; izmišljáva, izmišljótina.

Dichtungsart *f.* vrsta pesníštva.

Dichtungskraft *f.* pésniška moč (-í), obrazotvórnost, domišljívost, domišljíja.

dick debel; (fett) tolst, ratèn; (dicht) gost; — werden debelíti se, redíti se; odebeléti, zdebeléti, obredíti se; gostíti se, zgoščávati se; zgostíti se, zagostíti se; durch — und dünn črez drn in strn.

Dickbauch *m.* trebúšnik, debelúh.

Dickbein *n.* stegno.

Dickdarm *m.* debélo črevó (-ésa).

Dicke *m.* debelúh; *f.* debelína, debelóst, debelóta; gostóta, goščóba, gošča.

dickfüßig debelonòg.

Dickhals *m.* debelovrátnik.

dickhalſig debelovrátèn.

Dickhäuter *pl.* debelokóžci. [ljav.

dickhäutig debelokóžèn, kožnat; žu-

Dickicht *n.* gošča, goščáva, šuma.

dickknochig kostnàt, debelokóstèn.

Dickkopf *m.* debeloglávec, glaváč, patoglávec; (verächtl.) butèc, butèlj (-tlja, -teljna).

dickköpfig glavàt; butast, trdoglàv.

dickleibig debelúšèn, trusnat; —es Weib debelúša.

dickmäulig čobast.

Dickmilch *f.* kislo mleko; sesédeno, zagrízeno mléko.

dicknaſig nosàt, debelonòs.

Dickſchnabel *m.* debelokljùn.

Dickthuer *m.* baháč, hlastáč.

Dickwanſt *m.* vampež; ſ. Dickbauch.

Dictando *n.* narekovánje; — ſchreiben písati narekováno.

Dictat *n.* narekovánje, diktat. [tátor.

Dictator *m.* neomejèn povéljnik, dik-

dictieren narékati, narekovati.

Diction *f.* zlòg.

Didaktik *f.* didáktika, poúčno pésništvo; ukoslóvje, učba.

didaktiſch poúčèn; ukoslóvèn, didáktičèn, didáktiški.

die ſ. der.

Dieb *m.* tat, kradljívec, zmikávec.

Dieberei *f.* tatínstvo, kraja.

Diebs- tatínski, tatóvski.

Diebin *f.* tatíca, kradljívka.

diebiſch tatínski, kradljìv.

Diebsbande *f.*, **Diebsgeſindel** *n.* tatínska druhál (-i).

Diebshandwerk *n.* tatínstvo.

Diebshelfer *m.* tatínski pomočník.

Diebslaterne *f.* slepica. [piráč.

Diebsſchlüſſel *m.* vetrih, tatínski od-

Diebſtahl *m.* tatvína, kraja, kradež.

diejenige ſ. derjenige.

Diele *f.* deskà, blanja, žáganica, pódnica; (Boden) tlak.

dielen obdeskáti, popóditi, deskè položíti; *impf.* póditi, deskè polágati; tlak naredíti, *impf.* narójati.

dienen slúžiti, poslovati; zu etwas — slúžiti, rábiti; (als Knecht, Magd, Sclave) hlapčevati, deklovati, sužnjevati, rabótati; (nützlich ſein) streči (strežem), godíti, biti (sem) za kaj; wozu dient das? čemu je to?

Diener *m.* služábnik, sluga; strežáj, strežník; posél.

Dienerin *f.* služábnica, slúžkinja; strežnica, strežájka, kŕščenica.

Dienerſchaft *f.* služábništvo, slúžništvo, posli *pl.*; družína.

Dienſt *m.* služba; (Amt) uràd; (Bedienung) strežba, postrežba; (Frohn-

dienſt) tlaka, rabóta; (Hofdienſt) dvorba; (Pflicht) dolžnóst, oprávẽk; was ſteht zu —en? kaj bi radi? —e nehmen v službo stópiti; — erweiſen uslúžiti; Erweiſung eines —es uslúga; zu —en ſtehen na uslúgo biti (sem); **Dienſt-** služni, služabni, službéni.

Dienſtabſchied *m.* odpúst, doslúžẽk.

Dienstag *m.* vtorẽk.

Dienſtalter *n.* službna leta *pl.*

Dienſtantritt *m.* nastòp službe.

dienſtbar služẽn, služábẽn, podlóžẽn.

Dienſtbarkeit *f.* služábnost, podlóžnost; (Servitut) služnost.

Dienſtbefehl *m.* služábno povélje.

dienſtbefliſſen marljiv, prizadévẽn.

Dienſtbetrieb *m.* službovánje.

Dienſtbezüge *pl.* službni prejémki.

Dienſtbote *m.* poseł, družínče (-eta); **Dienſtboten** *pl.* družína; **=ordnung** *f.* póselski red; **=protokoll** *n.* póselski zapísnik.

Dienſteid *m.* služábna priséga.

dienſteifrig marljiv, goréč, vnét v službi, prizadevljiv.

Dienſteintritt *m.* vstòp v službo.

Dienſtentlaſſung *f.* odpúst iz službe.

Dienſtentſetzung *f.* odstáva, odpráva iz službe.

dienſterfahren izvéden, veščv službi.

dienſtfähig priprávẽn, sposóbẽn za službo.

dienſtfertig postrézẽn, postrežljiv, poslúžẽn, uslúžẽn.

Dienſtfertigkeit *f.* postrežnost, postrežljívost, uslúžnost, ustrežljívost.

Dienſtfrau *f.* gospodínja.

dienſtfreundlich postrézẽn, prijázẽn; — erſuchen službabnovljúdno naprósiti, v službni vljúdnosti naprósiti. [nje.

Dienſtführung *f.* službovánje, uradová-

Dienſtgang *m.* službni pot.

Dienſtgeber *m.* službodájnik, gospodár.

Dienſtgehalt *m.* službenína, službna plača.

Dienſtgenoſſe *m.* službni továriš.

Dienſtgeſuch *n.* prošnja za službo.

Dienſtherr *m.* gospodár.

Dienſtinſtruction *f.* službno navodílo, službni napótẽk.

Dienſtjahr *n.* službno leto.

Dienſtknecht *m.* hlapẽc, poseł.

Dienſtleiſtung *f.* služba, službovánje.

Dienſtleute *pl.* družína, posli.

dienſtlich službẽn, uráđen.

Dienſtlohn *m.* mezda, zaslúžẽk.

dienſtlos brezslúžbẽn, brez službe.

Dienſtmagd *f.* dekla, krščenica.

Dienſtmann *m. (ministerialis)* dvornik; (Taglöhner) služnik, postrézčẽk.

Dienſtordnung *f.* službni red.

Dienſtperſon *f.* službna oséba.

Dienſtpflicht *f.* službna dolžnost.

dienſtpflichtig podlóžẽn.

Dienſtpoſten *m.*, **Dienſtſtelle** *f.* služba, mesto službovánja.

Dienſtreglement *n.* službni pravílnik.

Dienſtreiſe *f.* službna pot, pot v službnih oprávkih. [be.

Dienſtſtreitigkeit *f.* prepír zastràn služ-

dienſttauglich sposóbẽn za službo.

dienſtthätig marljiv, priđen v službi.

dienſtthuend v službi, službo opravljajóč.

Dienſttreue *f.* zvestóba v službi.

Dienſtübung *f.* službna vaja.

dienſtuntauglich za službo neráběn, nesposóbẽn.

Dienſtverhältnis *n.* službno razmérje.

Dienſtverleihung *f.* podelítẽv službe.

Dienſtverluſt *m.* izgúba službe.

Dienſtvertrag *m.* službna pogódba.

dienſtwillig postrézẽn, poslúžẽn, uslúžẽn, postrežljiv.

Dienſtzeit *f.* službna doba, čas službe.

Dienſtzwang *m.* síljenje k službi, tlaka, rabóta.

diesämtlich touráđen, tega uráda.

Dieſe *f.* pihálo, pihálnik.

dieſer, dieſe, dieſes ta, ta, to; toti, tota, toto; — da le-tá, le-tá, le-tó; tá-le, tá-le, tó-le.

diesfällig dotíčẽn, zadévẽn.

diesfalls *adv.* v tem ozíru, v tej réči, v tej zadévi, v tem, zastràn tega.

diesgerichtlich tosóđen, tega sodíšča.

diesjährig létošnji. [zdàj.

diesmal *adv.* tákrat, ta (to) pot, sedàj,

diesmalig tákratẽn, sedánji.

diesſeitig tákrajnji, tostránski.

diesſeits *adv.* takraj, na tej strani, s te strani.

Dietrich *m.* vetrih, odpiráč, kljukẽc.

different razlíčẽn, razlóčẽn.

Differenz *f.* razlóčėk, razlíka, razlíčnost, razlíčje.

differieren lóčiti se, razlikovati se, razločevati se, v križ biti (sem).

Diffusion *f.* pronícanje.

diffusionsfähig pronikav.

Dignitär *m.* dostojánstvenik.

Dilemma *n.* dvojémni razsóděk, dilé-

Dilettant *m.* ljubítelj umétnosti, dobrovóljėc, diletant.

Diligence *f.* marljívost; naglost; brzo-

Dill *m.* kopėr, smrdílj.

Dille *f.* tulėk, tuljáva.

Dillöl *n.* kóprovo olje.

diluvianiſch potópėn, občnopotópėn.

Diluvium *n.* potòp.

Dimenſion *f.* razmér (-i), obmèr; (Abmeſſung) izméra.

Dimeter *m.* dvomèr.

dimorph dvolíčėn.

Diner *n.* obèd, gostíja.

Ding *n.* reč (-í), stvar (-í); *dem.* réčca, stvárca.

dingen najéti (-jmem, -jámem), pogodíti se; *impf.* najémati, pogájati se.

dinglich stvarėn, ročėn.

dingsda *adv.* oné, oná.

dinieren obédovati.

Dinkel *m.* píra, pír.

Dinkelſtroh *n.* pírjevica.

Dinte *f.* ſ. Tinte.

Dintenfiſch *m.* črníca.

Diöceſan- škofíjski.

Diöceſe *f.* škofíja, vladikovína.

Diorŋd *n.* dvokis.

Diphtheritis *f.* golta; Croup *m.* davíca.

Diphthong *m.* dvoglásnik.

Diplom *n.* listína o podelítvi kákega dostojánstva, diplom.

Diplomat *m.* povérjenėc za določítėv mednárodnih odnošájev, diplomát.

Dippelbaum *m.* stropník.

Dippelboden *m.* stròp iz stropníkov.

dir tebi, ti; (du —) sébi.

direct neposréden, narávnostėn; *gram.* nezavísėn; directe Steuern neposrédni davki, davki na prvo rokó; directe Rede premi govor, dobesédni govor; *adv.* premo, narávnost.

Direction *f.* ravnáteljstvo.

Directive *f.* vodílo, pravílo, ravnílo.

Director *m.* ravnátelj, vodja.

Directorin *f.* ravnáteljica.

Directorium *n.* ravnáteljstvo, vodstvo.

dirigieren vóditi, ravnáti, obráčati.

dirimieren razločevati, odločevati.

Dirne *f.* deklè (-ta), deklína, púnca, mladénka; (im üblen Sinne) vlačúga.

Discant *m.* visóki (ženski) glas.

Diſciplin *f.* veda, stroka, predmèt; (Zucht) strogi red, strahovánje; **Diſciplinar-** disciplinárni, strogorédni.

Disconto *m.* odbítėk, odštévėk.

discreditieren ob zaúpanje pripráviti, na slàb glas správiti.

discret preudárėn, razbórėn; molčljìv.

Discretion *f.* preudárnot, razbórnost; molčljívost.

discurieren razgovárjati se, pogovárjati se, méniti se, poménkovati se, kramljáti.

Discurs *m.* razgóvor, pogóvor, kramljánje, poméněk.

Discuſſion *f.* razpráva, pretrès, pretresovánje.

discutieren razprávljati, pretrésati, preudárjati, obravnávati, rešetáti.

disguſtieren omráziti, ozlovóljiti, v nevóljo pripráviti, *impf.* priprávljati.

Disharmonie *f.* neskládnost, razglásje; *fig.* neslóga, razpòr.

disharmonieren ne ujémati se, ne zlágati se.

disharmoniſch neskládėn, razglásėn, neubrán; neslóžėn.

disjunctiv razstávėn, ločílėn.

Dislocation *f.* premestítėv, prestáva; razpostáva, razmestítėv, porazmestítėv.

dislocieren premêstiti, prestáviti; razpostáviti, razméstiti, porazméstiti; *impf.* preméščati, prestávljati, razpostávljati.

Dispens *m.* izpreglèd, oprostítėv.

dispenſieren izpreglédati, oprostíti; *impf.* izpregledovati, oproščevati.

Disponent *m.* opravník.

disponibel razpolóžėn, priprávljen; na razpoláganje.

Disponibilität *f.* razpolóžnost, pripravljenost.

disponieren razporedíti, *impf.* razporéjati; ravnáti —, razpolágati s čim, obráčati kaj; naklóniti, *impf.* naklánjati (koga).

disponiert razpoložèn, dobre volje; naklónjen.

Disposition *f.* razpoláganje; (Geneigtheit) naklónjenost, dobra volja; (Verfügung) narédba, razporédba; (Entwurf) osnútek, načŕt; (zu einer Krankheit) nágnjenost.

Disput *m.* spórni razgóvor, prepírka, príčkanje.

Disputation *f.* razgóvor, príčkanje, prepírka; sporni govor, sporni spìs.

disputieren prepírati se, príčkati se; razgovárjati se.

Dissident *m.* drugovérec, inovérec.

Dissimilation *f.* razlikovánje.

Dissonanz *f.* razglásje, nesoglásje, neskládnost.

Distanz *f.* razdálja, razdaljína, oddaljénost, vzdaljénost; (Schußweite) strelják.

Distel *f.* osát, bodljíka, turèk; *coll.* osátje, bodljíkovje.

Distelfink *m.* lisček.

Distelgewächs *n.* osátnica.

distelig osáten, bodljíkav.

Distichon *n.* dvostih, dvovŕstje, distih.

Distinction *f.* razlóčba, razdelítev; odlíka, odličnost.

distinguiert odbrán, odlíčen.

distonierend razglásen.

distributiv ločílen; razdeljiv.

Distrikt *m.* (Kreis) okróžje; (Bezirk) okràj; **Distrikts**= okróžni, okrájni.

Diurnist *m.* dninar, diurnist.

Diurnum *n.* nadnévščina, dnina.

Divan *m.* počívalnica, počívalo, divan.

divergent, divergierend razmíčen, odmíčen, razhóden.

Divergenz *f.* razmíčnost, razhòd.

divergieren razmíkati se, razhájati se, lóčiti se.

Dividend *m.* deljénec, razstévanec.

Dividende *f.* dividénda.

dividieren delíti, razstévati.

Division *f.* delítev, deljénje; (Heer) vojni oddélek, divízija.

Divisor *m.* delívec, delítelj, razstévnik.

Döbel *m.* mozník, klìn; čèp; (Fisch) klèn.

Docent *m.* izrédni učítelj, docent.

doch *coni.* vèndar, pàk, todà; (wenigstens) vsàj; **hilf mir** — pomágaj mì nò; — **wohl** pač.

Docht *m.* stenj, duša.

Dochtabfall *m.* utríněk.

docieren učíti, predávati.

Dock *n.* ládjenica.

Docke *f.* (bei Tischlern, an d. Wagen) ročica; (bei den Drechslern) kljuka; (Puppe) čeča, donda, púnca, púnčka.

Dockenstock *m.* stebrič.

Doctor *m.* doktor; ſ. Arzt.

Doctorat *n.* dóktorstvo.

Doctrin *f.* nauk, vednost.

Document *n.* listína, dokázno pismo, dokument.

documentieren izpríčati, dokázati (-kážem) z listínami; *impf.* izpríčevati, dokazovati.

Dodekaeder *n.* dvanajstérec, dodekeder.

Dogge *f.* angléški pès.

Dogma *n.* verska resníca, dogma.

Dogmatik *f.* nauk o verskih resnícah, dogmátika.

dogmatisch veroúčen, dogmátičen, dogmátiški.

Dohle *f.* kavka.

Dohne *f.* zanka, zímnica, locèn, zádrga, progla.

Dolch *m.* bodálo, bodálce.

Dolde *f.* kobúl; *dem.* kobúlica, kobúldoldenartig kobúlast.

Doldenpflanze *f.* kobúlnica.

Doldentraube *f.* češúlja.

Dolmetsch *m.* tolmáč.

dolmetschen tolmáčiti, razkládati.

Dolmetscherin *f.* tolmačica.

Dolomit *m.* grintavec, dolomít.

Dom *m.* stólnica, stolna cerkev.

Domäne *f.* držávno poséstvo, kronsko poséstvo.

Domcapitel *n.* stolni kapítelj, kórarski zbór.

Domdechant *m.* stolni dekán.

Domestical= domestikálni, družínski.

Domestik *m.* poseł; *coll.* posli *pl.*, družína.

Domherr *m.* kanónik, korar.

Domherrnstelle *f.* kanonikát.

Domicil *n.* bivalíšče, domovánje, domovalíšče.

domicilieren bívati, prebívati, domovati.

Dominical= dominikálen, vlastelínski.

Dominicaner *m.* dominikánec.

Dominicanerorden *m.* red sv. Dominika; dominikánski red.

dominieren gospodovati, oblastovati.

Dominium *n.* gospóstvo, gospóščina, grajščina.
Domkirche *f.* stolna, škofijska cerkêv.
Dompfaff *m.* ſ. Blutfink.
Dompfarrer *m.* stolni župnik.
Dompropſt *m.* stolni prošt.
Dompropſtei *f.* stolna proštija.
Domſtift *n.* ſ. Domcapitel.
Donner *m.* grom, tresk, grmòt, grmljáva, grménje.
Donnerer *m.* gromóvnik.
Donnergekrach *n.* tresk, tréskanje.
Donnergott *m.* Perun.
Donnerkeil *m.* strela.
Donnerknall *m.* tresk, grom.
donnern grméti, tréskati; bobnéti.
donnernd grmèč, gromovít, grmótên.
Donnerſchlag *m.* tresk, udár; (udárilo je, tréščilo je).
donnerſchwanger gromonósên.
Donnerstag *m.* četŕtêk; Grün— Véliki četŕtêk.
Donnerſtein *m.* ſ. Meteorſtein.
Donnerſtrahl *m.* strela.
Donnerſturm *m.*, **Donnerwetter** *n.* grmljáva, grmljavína.
Donnerwort *n.* gromovíta beséda.
Doppel- dvojni, dvójnati, dvovŕstni, dvo-.
Doppeladler *m.* dvoglávi oréł.
doppelartig dvojnat, dvovŕstên.
Doppelbier *n.* ležák, korítnjak.
Doppelbrechung *f.* dvolòm. [nik.
Doppelconſonant *m.* podvojéni soglás-
doppeldeutig dvoznáčên.
Doppeldeutigkeit *f.* dvoznáčnost. [stvo.
Doppelehe *f.* dvojni zakon, dvozakón-
Doppelfaden *m.* dvojnik.
doppelfärbig dvobárvên, dvobójên.
Doppelflinte *f.* dvocévka.
doppelförmig dvolík, dvoobrázên.
Doppelgänger *m.* dvojíčnik.
Doppelgeſang *m.* dvospèv.
Doppelgeſpann *n.* dvovprége.
Doppelgeſtirn *n.* dvozvézdje.
doppelhaltig dvoróčên, dvoùh.
Doppelharfe *f.* vélika harpa; vézani kozèlc, stog.
Doppelheirat *f.* vzajémna ženítêv, dvojna svatba.
Doppelhobel *m.* (oblič) dvoréznik.
Doppelkönigthum *n.* dvokrálje.
doppelläufig dvocévên.
Doppellaut *m.* dvoglásnik.
doppellautend dvoglásên.
Doppelleinwand *f.* platno na štiri niti.
Doppelmaſche *f.* dvojna petlja.
Doppelmaß *n.* dvojna mera.
doppeln dvojíti; podvojíti; (Schuhe) podplátiti, podšíti (-šíjem).
Doppelpunkt *m.* dvopíčje.
Doppelreihe *f.* dvorédje, dvojna vrsta.
doppelreihig dvoréden, dvovŕstên.
doppelſchattig dvoséncên.
doppelſeitig dvostràn, dvostránski.
Doppelſeitigkeit *f.* dvostránost.
Doppelſinn *m.* dvoùm, dvoúmje.
doppelſinnig dvoúmên.
doppelt dvojèn, dvojnat, dvovŕstên, dvogùb, dvostròk; (v. Blumen) nasáden, gubàt; *adv.* po dvoje; — ſo viel dvakrat tóliko; das —e dvakrat tóliko, dvojína.
doppeljüngig dvojezíčên.
Doppeljüngigkeit *f.* dvojezíčnost.
Doppeljüngler *m.* dvojezíčnik.
Dorf *n.* vas (-í), selò, vesníca; *dem.* vasíca, selce; **Dorf-** vaški, selski.
Dorfbewohner *m.* vaščân, seljân, vesníčan.
Dorfflur *f.* trata, ledína.
Dorfgemeinde *f.* vaška óbčina, — sosáska, — srenja.
Dorfleben *n.* selsko življénje, življénje na kmetih.
Dörfler *m.* ſ. Dorfbewohner.
Dorfſchaft *f.* selíšče; (Leute) óbčina, soséska, srenja, seljáni *pl.*
Dorfſchöppe *m.* vaški priséžnik.
Dorn *m.* trn; *coll.* trnje; (an der Schnalle) jezíček; **Dorn-** trnov, trnjev.
Dornbaum *m.* trnúlja, tŕnovec.
Dörnchen *n.* trnèk, trnček.
Dorndreher *m.* srakopèr.
Dornen- trnov, trnjev.
dornenvoll trnovít.
Dornfortſatz *m.* trnèk.
Dorngeſtrüppe *n.* trnje, tŕnovje.
Dorngründel *m.* iglíca, kačéla.
Dornhecke *f.* tŕnova ográja, — živíca.
Dornicht *n.* trnje, tŕnovje.
dornicht trnast, trnjast.
dornig trnat, trnovít, trnav, trnjav.
Dornkönig *m.* ſ. Zaunkönig.

Dornrose *f.* ſ. Hundsrose.
Dornſtock *m.* trnovka, trnováča.
Dornſtrauch *m.* trnov grm.
Dörre *f.* sušílnica.
dörren posušíti, presušíti; *impf.* sušíti, presúšati.
dorren posušíti se, usehníti (-sáhnem); *impf.* posúšati se, usíhati.
Dörrling *m.* suhál (-i).
Dörrobſt *n.* suho sadje.
Dörrofen *m.* ſ. Dörre.
Dorſch *m.* trskà.
dort *adv.* tàm, tàmkaj, le-tàm, ondi, ondúkaj; von — odondód; hier und — tàmpatam.
dorther *adv.* odtód, odondód, od tam-
dortherum *adv.* ondód, tam okóli.
dorthin *adv.* tja, tjàkaj, tàmtja.
dortig támošnji, támkajšnji, ondótěn, óndešnji.
dortſeitig ſ. jenſeitig.
Döſe *f.* deža, čeběr; *dem.* dézica, čedóſe *f.* škatla, púšica, jaška; (Tabaksdoſe) tobáčnica.
Doſis *f.* zalóžek, vzéměk, popítěk, lek.
Dotation *f.* zalóžba, podpóra.
dotieren založíti s čim, *impf.* zalágati, zakládati.
Dotierung *f.* zaláganje, zakládanje.
Dotter *m.* rumenják, črmljàk; (Pflanze) (ridžek) ričék.
Dotter- rumenjákov, ričkov.
Dotterblume *f.* kalúžnica, júrjevka.
Doublette *f.* dvójnica, podvójka.
doublieren ſ. verdoppeln; umſegeln.
Douche *f.* pršna kopel (-i).
Drache *m.* zmaj, pozòj; **Drachen-** zma-
Drachenbaum *m.* zmájevec.
Drachenbrut *f.* zmájeva zaléga.
Drachenneſt *n.* zmájevo ležíšče.
Drachenſchlange *f.* letéča kača.
Draht *m.* žica, svilèk; (der Schuhmacher) dreta; **Draht-** žični, svilkov.
Drahtbinder *m.* loncevèz, piskrovèz, piskrovézec.
Drahtbohrer *m.* durgèlj.
Drahtfabrik *f.* žičárnica.
Drahtfeder *f.* svílkovo peró (-ésa).
drahtförmig žičast.
Drahtgitter *n.* žično omrézje.
Drahtſilber *n.* nítasto srebro.
Drahtwerk *n.* svilkovína.
Drahtzange *f.* žičarske klešče.
Drahtzieher *m.* žičar, svilkar.
Drainage *f.* cevba za odtákanje vode, drenáža.
drakoniſch neizprósno strog, drakondrall sesúkan, presúkan, krotovíčast; brdèk, čvrst.
Drall *m.* (beim Schießgewehr) ris.
Drama *n.* igrokàz, drama.
Dramatiker *m.* igropisèc, dramátik.
dramatiſch igrokázěn, dramátičěn, dramátiški.
dramatiſieren iz kake povésti dramo napráviti, *impf.* naprávljati; dramatizirati.
Dramaturg *m.* veščák o dramátiki; igropísec, dramatúrg.
Drang *m.* pritísk, navál, natísk; (Begier) pohót (-i), pohlèp; (Gedränge) tesnóba, gneča; (Trieb) nagòn.
drängen tíščati (-ím), stískati, pritískati, privíjati; gnati (ženem), góniti; ſich — tíščati kam, níniti se, gnesti (gnetem) se, riti (rijem) se; heran — pritísniti, pridréti (-dérem); *impf.* pritískati.
Drängen *n.* tíščanje, pritískanje.
Dränger *m.* tiščávec, tlačítelj, zatirávec.
Drangſal *f. n.* stiska, nadlóga, bridkóst, reva.
drangvoll briděk, nadlóžěn.
Draperie *f.* prepenjáva, draperíja.
drapieren prepéti (-pnèm), opéti; *impf.* prepénjati, drapírati.
draſtiſch silěn, drástičěn.
Draufgeld *n.* nadávek; ſ. Angeld.
draußen *adv.* zunaj, vnè; von — od zunaj.
Drechſelabfall *m.* ostrúžek, ostružína.
Drechſelbank *f.* strúžnica.
drechſeln strúžiti, strúgati.
Drechsler *m.* strugár.
Drechslerarbeit *f.* strugársko delo.
Drechslerhandwerk *n.* strugárstvo; das — betreiben strugáriti.
Drechslerin *f.* strugárica.
Drechslerwerkſtätte *f.* strugárnica.
Dreck *m.* blato, govno, lajno; ſ. Koth.
dreckig blatěn, nagnúsěn.
Dreckkäfer *m.* ſ. Aaskäfer.
Drehbank *f.* ſ. Drechſelbank.
Drehbaum *m.* vreténo, vratovílo.

Drehbrücke *f.* most na škripcéh.
Dreheiſen *n.* strug, točílo.
drehen zavrtéti, obŕniti, zatóčiti, kréniti; *impf.* vrtéti, obráčati, tóčiti, krétati; Zwirn — súkati (sučem); ſich — zavrtéti se, zasúkniti se, obŕniti se; *impf.* vrtéti se, súkati se, obráčati se; ſich wohin — kréniti, zavíti (-víjem), obŕniti se; ſich unruhig hin und her — izvírati se.
Dreher *m.* vrtívěc, obračávěc, sukáč; (Wirbel) okretáč.
Drehhals *m.* vrtoglávka.
drehkrank vrtoglàv.
Drehkrankheit *f.* vrtoglávost, vrtoglávica, metljávica.
Drehkreuz *n.* (in der Zaunöffnung) vrtáča, vrtélja, obrnílo; (an e. Hafpelwelle) motoróga.
Drehmaſchine *f.* vrtúlja, okretálo, sukálo.
Drehorgel *f.* lajne *pl.*; órglice na okretálo.
Drehpunkt *m.* vrtíšče.
Drehrad *n.* koló (kolésa); kolóvrat; (der Kinder) vrtávka, volk.
Drehſcheibe *f.* točílo.
Drehſtrom *m.* vrtílni tòk.
Drehwerk *n.* vrtílo.
drei trije, tri, tri; troje; je — po trije, po tri.
Drei *f.* trojka; **Drei-** tri-, tro-.
Dreiachtel *n.* tri osmíne.
Dreiachteltakt *m.* triosmínski takt.
Dreiblatt *n.* trilístnik.
dreidrähtig trožíčen.
Dreieck *n.* trikót, trikótnik.
dreieckig trikótən.
dreieinig troedín. [sv. Trojica.
Dreieinigkeit *f.* troedínost; (allerheil.)
Dreier *m.* trojka.
dreierlei trojěn, trojnat, trivŕstən.
dreierleikantig trojeròb.
dreifach trojěn.
dreifaltig trojnat, trigúbən.
Dreifaltigkeit *f.* ſ. Dreieinigkeit.
dreifarbig trobójěn, trobárvən.
dreiförmig trolíčən, trojnat.
Dreifuß *m.* trinòg, trinóžnik, kozíca.
dreifüßig trinòg, trinóžən, trinogàt.
Dreigeſpann *n.* trojka, trojína, trojád (-i), vpréga s tremi.
Dreigeſtirn *n.* trozvézdje.
dreigliederig tročlèn.
dreihändig triròk. [glavàt.
dreihäuptig triglàv, triglávən, tri-
dreihäutig trikóžən.
dreihörnig triròg, trirogàt.
dreihundert trísto.
Dreihundert *n.* tristotína.
dreihundertmal trístokrat.
dreihundertmalig tristokratən.
Dreihundertſte *m.* trístoti, tristótni.
Dreijahr *n.* trilétje.
dreijährig trilétən.
dreijährlich *adv.* vsako tretje leto.
Dreijährling *m.* tretják.
Dreijahrsfeſt *n.* trilétnica.
dreikantig triròb.
Dreiklang *m.* troglásje, trizvòk.
Dreikönigsfeſt *n.* praznik svetih Treh kraljev, pérnahti *pl.*
dreiköpfig ſ. dreihäuptig.
dreilappig trikŕpən.
Dreiling *m.* ſ. Drilling.
dreilöthig trilótən.
dreimal *adv.* trikrat, tripot.
dreimalig trikratən, trípotən.
Dreimaſter *m.* trijámborka.
dreimonatlich trimésečən; *adv.* vsake tri mésece.
dreipfündig trifúntən.
Dreiruderer *m.* trovesláča.
dreiſchneidig trirézən, trorèz. [plòsk.
dreiſeitig tristràn, tristránski, tri-
dreiſilbig trizlóžən. [deži.
dreiſitzig trojíčən, za tri, s tremi sé-
dreiſpännig trovprézən.
Dreiſpitz *m.* (b. d. Drehbank) triost (-i).
dreiſprachig trijezíčən.
dreißig trídeset; tridesetéro; je — po trideset.
Dreißiger *m.* tridesetàk, trídesetnik.
dreißigerlei tridesetér. [stən.
dreißigfach tridesetérən, tridesetvŕ-
dreißigfältig tridesetérnat.
dreißigmal trídesetkrat.
dreißigmalig trídesetkratən.
Dreißigſtamt *n.* tridesetníca, harmica.
dreißigſte trídeseti.
Dreißigſtel *n.* tridesetína, tridesetínka.
dreißigſtens trídesetič.
Dreißigſtgebür *f.* tridesetína.
dreißigtägig tridesetdnévən.
dreiſt drzən, predŕzən, smel, srbòrit.

Dreiſtigkeit *f.* predrznost, smelost, srborítost.
dreiſtimmig troglásẽn.
dreitägig tridnévẽn.
dreitauſend tritisoč, tri jezera.
dreitheilen raztrojíti, *impf.* trojíti, trojíčiti.
dreitheilig tridélẽn.
dreiundzwanzig triindvájset.
Dreiviertel *n.* tri četrtíne.
dreiwinkelig trikótẽn.
dreiwöchentlich vsak tretji teden.
Dreizack *m.* trizòb.
dreizackig trizòb, trizobàt.
dreizählig trištévẽn.
dreizehn trinájst, trinajstéro.
Dreizehner *m.* trinajstíca.
dreizehnerlei trinajstér.
dreizehnfach trinajstérẽn.
dreizehnfältig trinajstérnat.
dreizehnjährig trinajstlétẽn.
dreizehnmal *adv.* trinájstkrat, trinájst potov.
dreizehnte trinájsti.
Dreizehntel *n.* trinajstína, trinajstínka.
dreizehntens *adv.* trinájstič.
dreizeilig trivŕstẽn.
dreizöllig tripálčẽn, treh palcev.
Dreſchboden *m.* gumno, gumníšče, skeděnj, pòd.
dreſchen mlátiti; omlátiti, zmlátiti, domlátiti; ſ. ſchlagen.
Dreſchen *n.* mlat (-í), mlatév.
Dreſcher *m.* mlatič; **Dreſcher-** mlatíški.
Dreſcherin *f.* mlatíčevka, mlatíčna.
Dreſcherlohn *m.* mlatnína.
Dreſcherſchmaus *m.* domlátki *pl.*, pomlatílnica.
Dreſchflegel *m.* cep, cepẽc, cepič; (ſammt dem Stiele) cepí *pl. f.*; (deſſen Schwung) omàh.
Dreſchflegelriemen *m.* gožka, gož (-í).
Dreſchflegelſtiel *m.* ročník.
Dreſchlege *f.* nasàd.
Dreſchmaſchine *f.* mlatílnica.
Dreſchtenne *f.* ſ. Dreſchboden.
Dreſchzeit *f.* mlatév.
dreſſieren učíti, váditi, priučevati, úriti; priučíti, obučíti; (Haare) kodráti.
Dreſſur *f.* vaja, obúka.
Drieſel *m.* škripẽc, kolotúra, kolotàč, kólce; (Waſſerwirbel) vrtínẽc.
drieſeln súkati (sučem), vrtéti.
Driftſtrömung *f.* vétrni tòk morski.
Drillbohrer *m.* durgẽlj.
drillen vrtéti, súkati (sučem); (bohren) vŕtati, dúrgljati; Feldfrüchte — sádeže na brazdo sejáti.
Drillich *m.* trojnik, tronítnik.
Drilling *m.* préslica, vreténo, vrtélo; (Kind) trojčič, trojčẽk; *coll.* trójčina.
dringen *tr.* (drängen) tíščati (tiščím), síliti, pritískati; *intr.* proníkniti, udáriti, predréti (-dérem), vdréti, prešíniti, preletéti, priti (pridem); *impf.* proníkati, udárjati, predírati, preletávati, prešínjati, prihájati; heran — privréti, pritégniti; ins Herz — seči (sežem) v srce; auf etwas — pogánjati se za kaj, potegovati se; potégniti se; in jemanden — nadlegovati koga, síliti koga, zahtévati kaj od koga; es dringt mudí se.
dringend nujẽn, silẽn; —er Verdacht očítẽn sum; in —en Fällen v najvẽči sili; *adv.* nujno, silno.
dringlich ſ. dringend.
Dringlichkeit *f.* silnost, nujnost, sila.
Dringlichkeitsantrag *m.* nujni predlòg.
dritte tretji; zum —nmale v tretje, trétjikrat.
Drittel *n.* tretji del, tretjína.
Drittelbauer *m.* tretják, tretjínar.
dritteln raztrojíti, *impf.* trojíti.
Drittelzuſchlag *m.* tretjínski priklàd.
drittens *adv.* tretjič, v tretje.
Drittgeborene *m.* tretjerojénẽc.
dritthalb poltrétji.
drittletzt predpredzádnji.
Drittura *f.* dritúra, neposrédnja mera.
drob *adv.* ſ. darob.
droben *adv.* gori, zgoraj, tàm gori.
Droguen *pl.* lečílne —, zdravílske stvarí, dišáve.
Drohbrief *m.* pretílno pismo.
drohen pretíti, žúgati, grozíti; zapretíti, zažúgati, zagrozíti, nagrozíti se.
drohend pretẽč, grozẽč, žugálẽn, grozílẽn, pretílẽn.
Dроher *m.* žúgavẽc, pretívẽc, grozítelj.
Drohne *f.* trot, trótnica; **Drohnen-** trotji, trotov.
dröhnen bobnéti, grméti, brčati (-ím).
Drohnenbrut *f.* trotja zaléga.

Drohung *f.* grožnja, grozítěv, žúganje, pretnja, pretèž, preténje.
Drohwort *n.* pretílna beséda.
drollig smešèn, šaljìv, šegàv.
Drolligkeit *f.* smešnost, šaljívost, šegávost.
Dromedar *m.* enogŕbi velblòd, arábski velblòd, dromedár.
Drommete *f.* ſ. Trompete.
Droſchke *f.* izvózčkov vozìč, droška.
Droſſel *f.* drozg; (Luftröhre) sapnik; goltnik, goltánec; (Knorpel) grtánec, hrustánec.
droſſeln ſ. würgen. [nica).
Droſſelvene *f.* žila grlenica (dovód-
drüben *adv.* onkraj, na oni strani, le-tàm.
drüber *adv.* ſ. darüber; drunter u. — križem, vse križem, vse vprek.
Druck *m.* tisk, tíščanje, tlak, tláčenje; (d. Buches) tisk, natìsk; (der Gewichte) vlak; (Bedrückung) stískanje, zatíranje; im —e ſein tískati se, natiskovati se.
druckbar kar se more natísniti.
Druckberichtigung *f.* tiskóvni poprávek, popráva natíska. [natìsk.
Druckbewilligung *f.* dovolítěv v (za)
Druckbogen *m.* tiskóvna, tískana pola.
Druckbohrer *m.* vinta na pritìsk.
drucken natísniti, natískati; *impf.* tískati, natiskovati.
drücken tláčiti, pritískati, gnesti (gnetem), mečkáti; (in die Hand) stísniti, *impf.* stískati; (an die Bruſt) pritísniti, *impf.* pritískati; (Beſchwerde verurſachen) tíščati (tíščim), težíti, žúliti, treti (tarem), silo délati; *fig.* zatírati, gúliti, treti (tarem), stískati; ſich — stísniti se, *impf.* stískati se.
drückend težèč, težèk, težkótěn.
Drücker *m. fig.* zatirávec, stiskávec, trinog; *mech.* tlačílo, stiskálo; (am Gewehr) sprožílo; (am Schloſſe) kljuka.
Drucker *m.* tiskár; tiskávec; **Drucker-** tiskárski.
Druckerei *f.* tiskárna, tiskárnica.
Druckerkunſt *f.* tiskárstvo.
Druckerpreſſe *f.* tiskálnica.
Druckerſchwärze *f.* tiskálno črnílo.
Druckerſtling *m.* prvotìsk.
Druckexemplar *n.* tískani izvòd.
Druckfehler *m.* tiskárski pogrêšek.
druckfertig priprávljen —, gotov za natìsk.
Druckjahr *n.* leto natíska.
Druckkoſten *pl.* tiskárski stróški.
Druckkraft *f.* tiščálna moč (-í), tiščálnost.
Drucklegung *f.* tískanje, natìsk.
Druckmaſchine *f.* tiskárski, tiskálni stròj.
Druckort *m.* kraj natíska. [pir.
Druckpapier *n.* tiskárski, tiskóvni pa-
Druckpreſſe *f.* tiskálnica.
druckrichtig prav natísnjen.
Druckſache, Druckſchrift *f.* tiskovína.
Druckverbot *n.* prepóved (-i) natíska.
Druckwerk *n.* tiskálo; tiskano delo.
Druckwunde *f.* otíska.
Drude *f.* vešča, mora.
drunten *adv.* doli, zdolaj, spodaj, tàm doli.
Drüſe *f.* žleza; *dem.* žlézica; (bei Pferden) smolíka; **Drüſen-** žlezèn.
Drüſengeſchwulſt *f.* bezgávka, žlezni otók; smolíka.
Drüſenhaar *n.* žlézasta kocína.
drüſig žlezav, žlezast, smolíkav, smolíkast.
Dryade *f.* gorska vila.
du ti; — nennen tíkati.
Dual *m.* dvojína, dual.
Dualismus *m.* dvojstvo, dualízem.
Dualität *f.* dvojnost.
Ducaten *m.* zlat, cekín.
ducken ſich potúhniti se, podhúliti se, prihúliti se, počéniti; *impf.* potuhovati se, húliti se, počépati.
Duckente *f.* pondirèk, potópka.
Duckmäuſer *m.* potúhnjeneč, prihúljeneč, poníglavec.
duckmäuſerig potúhnjen, prihúljen, poníglav. [nje.
Dudelei *f.* díplanje, dúdlanje, golidrá-
Dudeler *m.* dudlar, diplar, škripáč.
dudeln díplati, dúdlati, golidráti, škrípati (škripljem).
Dudelſack *m.* duda, diple *pl.*, gajda, meh, mešnica; **=pfeifer** *m.* dudáš, dipláš, gajdáš.
Duell *n.* dvobòj.
Duellant *m.* dvobójnik.
duellieren bíti (bijem) se, dvobójiti se s kom, dvobojevati se.

Duett *n.* dvospèv.

Duft *m.* duh, vònj, vonjáva, dišáva; (Dunſt) hlap, para, puh.

duften, düften dišati (dišim), dehtéti, vonjáti.

duftend, duftig dišèč, blagodišèč, vonjìv, vonjàv.

dulden trpéti; (ertragen) prebíti (prebóm), prestáti (-stojím, -stánem), prenésti (-nesem), pretrpéti, strpéti; *impf.* prestájati, prenášati, trpéti; (geſchehen laſſen) pripustíti, dopustíti; *impf.* pripúščati, dopúščati.

Dulder *m.* trpín, trpínec; —in *f.* trpínka.

duldſam trpežljìv, potrpežljìv, strpljìv; prizanesljìv, prizanášljiv.

Duldung *f.* potrpljénje, trpljénje, strpljívost, strpnost.

dumm neúmen, brezúmen, nespámetèn, nerazbórèn, lud, glup; (blöde) bedast, budálast, trapast, avšast, butast; —er Kerl bedák, tepèc, butèc, neúmnež; —es Weib bedáča, neúmnica.

dummdreiſt neúmno predrzèn. [nost.

Dummdreiſtigkeit *f.* neúmna predrz-

Dummheit *f.* neúmnost, brezúmnost, brezúmje, bedáštvo, bedarija, glupóst, nespámet (-í).

Dummkopf *m.* neúmnež, bedák, tràp, tumpèc, tepèc, butèc, budálo.

dumpf molkèl, zamólkel, gluh, votèl; (vom Gefühl) tòp; (dem Geruche nach) zadúhel, zadeheľ, zatóhel; (vom Brot) prezólkel.

Dumpfgeruch *m.* zaduhlína, zatohlína.

dumpfig zatóhel; — werden zatóhniti.

dumpftönend votèl, votloglásen, zamólkel. [ščína.

Düne *f.* sipína, prod, prodovína, pe-

Dune *f.* puh, mehko perje.

düngen nagnojíti, pognojíti; *impf.* gnojíti.

Dünger *m.* gnoj, gnojívo.

Düngerhaufen *m.*, **Düngerſtätte** *f.* gnojíšče, gnojníšče.

Düngungsſtoff *m.* gnojílo, gnojína.

Dungwaſſer *n.* gnojníca.

dunkel temèn, temótèn, mračèn; etwas — temáčèn, ótemen, ómračen; (v. Farben) zamólkel; (trübe) obláčen, mežàv; — machen potemníti, omračíti; *impf.* temníti, mračíti; (trübe machen) kalíti, mótiti; skalíti; — werden otemnéti, mŕkniti; *impf.* temnéti, oblačiti se, otemnévati; es wird — mrači se, temní se, večeri se; mrak nastája; es wird mir — vor den Augen tema se mi dela pred očmí; dunkle Wege temótna —, neznána pota.

Dunkel *n.* tema, mrak, sómrak.

Dünkel *m.* domišljáva; domišljívost, domišljávost; er lebt im — domišljúje si; napihúje se.

Dunkelarreſt *m.* temníca.

dunkeläugig temnoòk.

dunkelblau temnomódeř, sinji.

dunkelbraun temnorjàv.

dunkelfarbig temnobójen, temnobárven, temèn, zamólkel.

dunkelgrau temnosìv.

Dunkelheit *f.* temóta, temnóst; nejásnost, kalnost; *fig.* tajnost, skritost.

Dunkelkammer *f.* temníca.

Dunkellicht *n.* pómrak, sómrak, temáčnost.

dunkeln temnéti, temníti se, mračíti se, tema se dela; stemnéti, stemníti se, zmračíti se.

dunkelroth temnordèč.

dünkelvoll domišljàv, domišljìv; napíhnjen.

dünken zdéti se, dozdévati se, vídeti se, podóba je; ſich — mísliti, méniti; es dünkt mich zdi se mi, meni je, kakor bi .., podóba je, kakor bi .., slutim.

dünn tenèk, tenák, tánek, drobèn; (Gegenſatz zu dicht) redèk; (ſchwächlich) šibèk, drobèn; — machen tánjšati, teníti, rédčiti; iztánjšati, poteníti, izteníti, izrédčiti.

dünnbeinig ſ. dünnfüßig.

dünnblätterig tenkolìst, tenkoperésen.

Dünndarm *m.* tánko črevó (-esa).

Dünne, Dünnheit *f.* tenkóst, tenkóta; redkost; šibkóst, šibkóta; ſ. Weiche.

dünnflüſſig redèk.

dünnfüßig tenkonòg, tenkonóžen, suhopèt.

dünnhaarig tenkolàs, redkolàs.

dünnhalſig tenkovràt.

dünnkörnig drobèn, drobnozrn.

dünnleibig vitèk, tenèk.

Dünnſchnäbler *m.* tenkokljúnec.

Dünntuch *n.* tenčíca, pajčolán.
dunsen s. aufdunsen.
Dunst *m.* hlap, para, sopár, sopára, sopárica, čad, čadež.
Dunstatmosphäre *f.* ohlapína.
Dunstbad *n.* parna kópel (-i).
Dunstbildung *f.* hlapénje.
dunsten páriti se, hlapéti, puhtéti.
dünsten páriti, prážiti; oprážiti; (gedünstetes Obst) čežána, praža.
Dunstflinte *f.* ptíčarska puška, ptíčarica.
dunstfrei brezsopárěn, ubrísan, čist.
Dunstgehalt *m.*, **Dunstmenge** *f.* hlapovína, količína hlapa.
Dunstgrübchen *n.* s. Schweißloch.
dunstig sopárěn, sopárnat, hlapěn.
Dunstkreis *m.* s. Atmosphäre.
Duo *n.* dvoglásje.
Duodez *n.* dvanajstérka, dvanajstína.
Duodezband *m.* zvezěk v dvanajstérki.
dupieren preváriti, prekániti, opeháriti.
Duplicat *n.* duplikát, drugopìs, dvojnik.
Duplik *f.* dúplika, drugi odgóvor.
Duplum *n.* dvoje, dvojína; in Duplo v dvojnem prepísu, v dveh izvódih, — prepísih.
durch skoz, skozi; (wegen) zarádi, zavóljo, zbòg; (mit Hilfe, mittelst) po, s; *adv.* — und — skoz, popólnoma, docéla; in Zsmstzgn.: pre-, pro-.
durchächzen prejéčati (-ječím), prestókati (-stókam, -stočem).
durchackern preoráti (-órjem), razoráti.
durcharbeiten predélati; sich — predréti (-dérem), preríti (-ríjem); *impf.* predírati, prerívati.
durchaus *adv.* skoz, docéla, céloma, vsekáko, na vsak načìn, po vsaki ceni; — nicht celó ne, nikákor ne, po nobéni ceni, v nobèn kup, kratko in malo ne.
durchbacken prepéči (-péčem), *impf.* prepékati.
durchbeben pretrésti, *impf.* pretresovati.
durchbegeben sich skoz iti (idem).
durchbeißen pregrízniti, pregrísti (-grízem), prejésti (-jém); *impf.* pregrizovati, prejédati.
durchbeizen prestrójiti; (v. Essig) prejésti (-jém), razjésti; *impf.* razjédati.
durchbellen prelájati.
durchbeten premóliti.
durchbetteln obráti (-bérem), oberáčiti, prebrnjáti; sich — preberáčiti se.
durchbeuteln pretrésti (-trésem), presejáti (-séjem); *impf.* presévati; jmdn. — pretépsti (-tépem), našéškati.
durchblasen prepíhniti, prepíhati; (zerblasen) razpíhniti, razpíhati; *impf.* razpihovati.
durchblättern prelístati; preglédati; *impf.* prelistovati, prebírati, pregledovati.
durchbleuen pretépsti (-tépem), nabúnkati, zmikástiti, océhtati; *impf.* tepsti, búnkati, céhtati.
Durchblick *m.* preglèd, razvìd.
durchblicken *tr.* preglédati, *impf.* pregledovati; (erkennen) spoznáti, zapáziti, uvídeti; *intr.* skoz glédati, lúkati; skoz poglédati.
durchbohren prevŕtati; (Schiff) predréti (-dérem); (m. d. Degen) prebósti (-bódem), presúniti, predréti; *impf.* prebádati, predírati; (mit dem Blick) prebósti.
durchbraten prepéči (-péčem), *impf.* prepékati.
durchbrausen prevršéti, prevŕšati (-vrším), prešuméti, pretúliti; *impf.* prevršévati.
durchbrechen *tr.* predréti (-dérem), pretŕgati; *impf.* predírati, pretrgovati; (zerbrechen) prelómiti, pretrúpiti; *impf.* prelámljati; *intr.* predréti (voda v hlev), predréti se, razlómiti se, póčiti (v. Eis).
durchbrennen *tr.* prežgáti (-žgèm), prepáliti; *impf.* prežígati; *intr.* pregoréti.
durchbringen správiti, *impf.* správljati skoz kàj; (Pflanzen, Vieh durch den Winter) preredíti, prezímiti; *impf.* preréjati; (Vermögen —) zapráviti, pognáti (-žénem), potrátiti, potrósiti; *impf.* zaprávljati, pogánjati, trátiti, razsípati (-sípljem), trósiti; sich — preživíti se, prebíti (-bóm); *impf.* prežívljati se.
durchbrochen predrt; —e Arbeit preslégasto delo.
Durchbruch *m.* predòr, prelòm, pretŕg.
durchbrüllen pretúliti, prerjúti (-rjovem).
durchdacht premíšljen, preudárjen.

durchdenken premísliti, preudáriti, preténtati, presóditi; *impf.* premíšljati, preudárjati, pretehtováti, presójati.

durchdrängen ſich pregnésti (-gnétem) se, predréti (-dérem, -drem), preríti (-ríjem) se; *impf.* predírati, prerívati se.

durchdreſchen premlátiti.

durchdringen predréti (-dérem), prodréti, proníkniti; *impf.* pre-, prodírati, pronícati; (v. Affecten) presúniti, prešíniti, izpreletéti, prevzéti (-vzámem), preséči (-sežem); *impf.* prešinjevati, izprelétati, prevzémati, preségati; das Herz — seči (sežem) v srce; (v. Waſſer) premóčiti, *impf.* premákati; er iſt mit ſeinem Antrage durchgedrungen njegóva je obveljála.

durchdringend predirajóč, presunljìv, pronícav; *fig.* bistěr, ostěr.

durchdringlich predirljìv; (durchdringend) presunljìv.

Durchdringlichkeit *f.* predirljívost. [nje.

Durchdringung *f.* predíranje, pronica-

Durchdruck *m.* protísk.

durchdrücken pretísniti, pretláčiti; *impf.* pretískati; (Saft) precéditi, prežéti (-žmèm); *impf.* precéjati, prežémati.

durchdrungen prevzét, navzét, prešínjen, navdíhnjen, navdúšen.

durcheilen prebégniti, pretéči (-téčem), prehitéti; *impf.* prebégati, pretékati.

durcheinander *adv.* križem, vse križem, vse vprek, vse splaz; in Zuſammenſetzungen: raz-, pre-; =laufen vse vprek bégati, sèmtertja tékati; =liegen vse križem léžati (ležím); =miſchen premẽšati, razmẽšati; =werfen razmétati (-méčem), *impf.* razmétati (-métam).

durchfahren *intr.* péljati (péljem) se skoz..., prepéljati se; *tr.* prevóziti, razvóziti; (von der Kälte) prevzéti (-vzámem), prešíniti, preletéti; *impf.* prevzémati, prelétati.

Durchfahrt *f.* prévoz, prevóžnja, vožnja skoz kak kràj.

Durchfahrtsſtraße *f.* prevózna cesta.

Durchfahrtszoll *m.* prevoznína.

Durchfall *m.* propád; (Krankheit) ſ. Diarrhöe.

durchfallen propásti (-pádem), *impf.* propádati; izpodletéti komu.

durchfaulen pregníti (-gníjem), strohnéti, pretrohnéti. [nèl.

durchfault pregnít, trohnèl, pretroh-

durchfechten prebíti (-bíjem) se, *impf.* prebíjati se.

durchfeilen prepíliti, izpíliti.

durchfeuchten prevlážiti, premóčiti; *impf.* prevlaževati, premákati; **durchfeuchtet** zamókěl.

durchfeuern razpáliti, razkúriti, raznétiti, razbéliti; (ſchießen) strelíti skoz .., prestrelíti; *impf.* stréljati skoz...

durchflechten preplésti (-pletem), *impf.* preplétati.

durchfliegen preletéti, prefŕčati (-fŕčim); *impf.* prelétati; *fig.* prebégniti, *impf.* prebégati.

durchfließen pretéči (-téčem), *impf.* teči skoz, pretékati; (v. Papier) móčiti, prepúščati.

Durchflug *m.* prelèt.

Durchfluſs *m.* pretèk, pretòk.

durchflüſtern prešepetáti (-šepetám, -šepéčem), preščebljáti.

durchfluten *intr.* pluti (plujem, plovem) skoz .., plímati skoz .., valóve gnati skoz ..; *tr.* preplúti.

durchforſchen preiskati (-íščem), raziskati; preprášati; prebróditi; *impf.* preiskovati, raziskovati.

Durchforſchung *f.* preiskovánje, preiskáva, raziskáva.

durchforſten pretrébiti gòzd.

Durchforſtungsſchlag *m.* trébežni posèk.

durchfreſſen prejésti (-jém), pregrísti (-grízem); *impf.* prejédati, pregrizovati.

durchfrieren premŕzniti, prezébsti (-zébem), premréti (-mrèm); *impf.* premrzovati, prezébati, premírati.

durchfroren prezéběl, premŕl, premŕt, premŕznjen.

Durchfuhr *f.* prévoz, prevóžnja; **Durchfuhr-** prevózni.

durchführbar izpeljìv, izvédčn.

durchführen prepéljati (-péljem), prevésti (-védem); *impf.* prepeljevati, prevážati; (ausführen) izpéljati, dognáti (-ženem), izvršíti, izvésti (-vedem), dovršíti, izdélati; *impf.* izpeljevati, izvájati, dovrševati, izdelávati, izvrševati.

Durchfuhrgebür *f.* prevoznína.

Durchführung *f.* izpeljáva, izvédba, izvršítev, izvájanje.

Durchführungsverordnung *f.* izvršílni ukáz; =vorschrift *f.* izvršílni predpis.

Durchfuhrverbot *n.* prepóved (-i) prevóžnje, prevózna prepóved.

Durchfuhrware *f.* prevózno blagó.

Durchfuhrzoll *m.* prevózna carína.

durchfüttern prerediti, preživíti; *impf.* preréjati, preživljati.

durchgähnen prezévati.

durchgähren prevréti (-vrem), prekísati se; *impf.* prevrévati.

Durchgang *m.* prehòd; (von Waren) prévoz; (Ort) prehodíšče, prélaz.

durchgangbar prehóden, prevózen.

durchgängig prehóden; (allgemein) občen, splošen; *adv.* vobče, splòh, povsèm.

Durchgangs- prehódni, prevózni.

durchgärben pre-, ustrójiti; *impf.* pre-, ustrojevati.

durchgehen *intr.* iti (idem, grem) skoz ..; preíti (-ídem); *impf.* hóditi skoz .., prehájati; (durch das Wasser) prebrésti (-brédem), prebróditi; *impf.* bresti (bredem), bróditi; (durchbohren) predréti (-dérem und -drèm), prebíti (-bíjem); *impf.* predírati, prebíjati; (angenommen werden) obveljáti, sprejét biti (sem); *impf.* obveljevati; (entfliehen) utéči (-téčem), uíti (-ídem), ubéžati (-bežím), upŕhniti, unésti jo; *impf.* utékati, uhájati, ubégati, unášati jo; (v. Vieh) zbezljáti; *impf.* bezljáti, bezáti; *tr.* einen Ort — prehóditi, preíti (-ídem); das Buch, die Rechnung — prebráti (-bérem), pregledati; *impf.* prebírati, pregledovati; (die Sohlen) prehóditi, shóditi; (die Füße) shóditi.

durchgehends *adv.* vse vkup, splòh, povsèm, brez izjéme, brez izímka.

durchgeigen pregósti (-gódem).

durchgeißeln prebíčati, prešíbati, pretépsti (-tépem); *impf.* pretépati.

durchgeistigen oduhóviti, *impf.* oduhóvljati.

durchgeleiten izprevóditi, sprémiti; *impf.* izprevájati, spréмljati.

durchgießen prelíti (-líjem), ulíti skoz .., precedíti; *impf.* prelíjati, ulívati skoz .., precéjati.

durchglühen prežaríti, razbéliti; *fig.* razplameníti, razvnéti (-vnámem); *impf.* razvnémati.

durchgraben prekópati (-kópljem), *impf.* prekopávati.

durchgreifen *intr.* seči (sežem) skoz .., *impf.* ségati; *tr.* prevzéti (-vzámem) (mraz ga prevzáme).

durchgreifend preseglјiv; ostér, krepèk; *fig.* temeljít, popóln.

durchgrübeln raz-, premísliti, preudáriti, razmózgati; *impf.* raz-, premišljevati, preudárjati.

Durchguss *m.* prelív; (Ausgussstein) liják, stòk.

durchhacken pre-, razsékati; *impf.* presekovati; (mit dem Schnabel) prekljuváti (-kljújem).

durchhallen razlégati se, donéti skoz ..

durchhämmern prekováti (-kújem).

Durchhau *m.* préseka; (als Weg) presekalíšče.

durchhauen presékati, *impf.* presekovati.

Durchhaus *n.* prehódna hiša.

durchhecheln pregrebéniti, predŕzati; *fig.* presóditi, pretrésti, prerešetáti; *impf.* presójati, pretrésati, prerešetávati.

durchheizen razkúriti, raznétiti, razpáliti, razgréti (-grejem); *impf.* razgrévati.

durchhelfen pomóči (-mórem), pomágati skoz ..; jemandem — pripomóči; sich — opomóči si, opomágati si.

durchheulen pretúliti, prebúčati (-bučím), prerjúti (-rjóvem).

Durchhieb *m.* presèk, préseka.

durchhöhlen prevotlíti, prevŕtati, predólbsti (-dólbem).

durchhüpfen preskakljáti, preskákati (-skáčem).

durchhusten prekášljati, *impf.* prekašljevati.

durchirren preblóditi, pretávati.

durchjagen (einen Wald) pregóniti, prelovíti; (den Feind durch etwas) pregánjati, gnati (ženem) skoz .., góniti skoz ..; (verprassen) zapráviti, potrátiti, pognáti (-ženem); *impf.* zaprávljati, pogánjati.

durchjäten prepléti (-plévem), opléti; *impf.* oplévati.

durchkälten ſich premráziti se, prezébsti (-zébem), prehladíti se; *impf.* premrážati se, prezébati, prehlájati se.

durchkämpfen prevojevati, prevojskovati (cel dan); *fig.* dognáti (-ženem), izvršíti, izpéljati; *impf.* izvrševati, izpeljevati.

durchkauen prežvéčiti; *impf.* prežvékati, prežvekovati.

durchklauben prebráti (-bérem), *impf.* prebírati.

durchklopfen pretólči (-tólčem), prebíti (-bíjem), pretépsti (-tépem).

durchkneipen preščéniti, preščípniti, preščípati (-pam, -pljem).

durchkneten pregnésti (-gnétem), premésiti; *impf.* pregnétati.

durchkochen *tr.* prekúhati, prevaríti; *intr.* prekúhati se, prevaríti se.

durchkommen priti (pridem) skoz .., predréti (-drèm, -dérem); *impf.* iti (idem, grem) skoz .., predírati; (im Leben) preživíti se, *impf.* preživljati se; (bei der Prüfung) dostáti (-stánem) (izkúšnjo).

durchkönnen (er kann nicht durch) ne more skoz.

durchkreiſen prekróžiti, *impf.* prekroževati.

durchkreuzen križem prehóditi, prekrížati; *impf.* križem prehájati; *fig.* prestríči (-strížem), prepréčiti; ſich — prekrížati se.

durchkriechen prelésti (-lézem), preláziti; *impf.* prelezovati.

durchkühlen prehladíti, ohladíti; *impf.* pre-, ohlájati.

Durchlaſs *m.* prepúst, prehòd, prélaz, mostíč; prelív, splàv.

durchlaſſen skoz pustíti, *impf.* skoz púščati; (Erze) prepustíti, *impf.* prepúščati; (Flüſſigkeiten) precedíti, *impf.* precéjati.

durchläſſig prepustljìv, premočljìv.

Durchlaucht *f.* svetlóst, presvetlóst.

durchlauchtig svetël.

durchlauchtigſt presvetël.

Durchlauf *m.* pretèk, prehòd.

durchlaufen pretéči (-téčem), predírjati, prebégniti; *impf.* pretékati, prebégati; (befallen) obíti (-ídem), izpreletéti; *impf.* obhájati, izpreletávati.

durchlaufend prehóděn; —e Poſt prehajálna postávka (v računu). [ščati.

durchläutern prečístiti, *impf.* prečí-

durchleben prežíveti, prebíti (-bóm, -bódem).

durchleſen prebráti (-bérem), prečítati; *impf.* prebírati.

durchleuchten *intr.* presijáti (-síjem), preblískniti se; *impf.* presvitati, presévati; *tr.* pre-, razsvétiti, razsvetlíti.

durchlichten (den Wald) iztrébiti, pretrébiti, izrédčiti; *impf.* iztrebljevati, pretrebljevati.

durchliegen preležati (-ležím); ſich — preléžati se, obsénjiti se.

durchlöchern preluknjáti, prelúknjičati, luknjo narediti; *impf.* naréjati.

durchlochern prerahljáti, zrahljáti; *impf.* rahljáti.

durchlodern preplamenéti, prešvígniti, plásniti.

durchlüften prezráčiti, prevétriti; *impf.* zráčiti, vetríti.

durchmachen dokončáti, napráviti; *impf.* dokončeváti, naprávljati; *fig.* doživéti.

durchmahlen pre-, domléti (-méljem); *impf.* premlévati.

Durchmarſch *m.* prehòd, próhod.

durchmarſchieren skoz iti (idem), prohájati; prohóditi.

durchmengen ſ. durchmiſchen.

durchmeſſen pre-, raz-, izmériti; *impf.* pre-, izmérjati.

Durchmeſſer *m.* premèr; debelína.

durchmiſchen pre-, razméšati; *impf.* premešávati.

durchmodern preprhnéti, preperéti, pretrohnéti.

durchmodert prepŕhël, preperèl.

durchmuſtern preglédati, preískati (-íščem); *impf.* pregledovati, preiskovati.

durchnagen preglódati (-glójem, -glódam), preškrbljáti, pregrísti (-grízem); *impf.* preglodovati, pregrizovati.

durchnähen prešíti (-šíjem), *impf.* prešívati.

durchnäſſen premóčiti, prevlážiti, razmóčiti; *impf.* pre-, razmákati.

durchnehmen preglédati, prebráti (-bérem); *impf.* pregledovati, prebírati.

durchnetzen s. durchnässen.

Durchpass *m.* prehòd, prélaz.

durchpassieren skoz iti (idem, grem), prohájati, skoz hóditi; preceditì, *impf.* precéjati.

durchpeitschen prebíčati, pretépsti (-tépem); *impf.* pretépati. [žvižgovati.

durchpfeifen prežvížgati, *impf.* pre-

durchpflügen pre-, razorâti (-órjem).

durchpilgern prerómati, prehóditi, obhóditi, obláziti.

durchprassen s. verprassen.

durchpressen prežéti (-žmèm), pretláčiti; *impf.* prežémati.

durchprüfen preprášati, doprášati, izprášati; *impf.* prepraševati, izpraševati; preizkúsiti, pretéhtati, preudáriti; *impf.* preizkúšati, pretehtovati, preudárjati.

durchprügeln pretépsti (-tépem), našéškati, nakléstiti, omlátiti, premlátiti, nabúnkati, nažgáti (-žgèm); *impf.* pretépati, nažigati.

durchrasen predivjáti, predírjati.

durchräuchern prekadíti; presušíti; *impf.* prekájati; presúšati, ozdíti.

durchrechnen preračúniti, preštevíliti, preštéti (-štéjem); *impf.* preštévati.

durchregnen premóčiti, predežíti; *impf.* premákati, pronícati (dež), skoz dežíti.

durchreiben predŕgniti, pretréti (-trèm, -tárem), preméti (-mánem).

Durchreise *f.* prehòd, pot ob. potovánje skoz..; bei meiner — ko sem tod potoval.

durchreisen *intr.* skoz iti (idem, grem); *impf.* tod potovati, onód hóditi, potovati skoz..; *tr.* prepotovati, prehóditi, obhóditi.

Durchreisende *m.* prepótnik, popótnik, prehódnik.

durchreißen *tr.* pretŕgati, raztŕgati, razčésniti; *impf.* pretrgováti, raztrgávati; *intr.* pretŕgati se, raztŕgati se; *impf.* tŕgati se.

durchreiten *intr.* jézditi skoz.., jáhati skoz..; *tr.* prejézditi, prejáhati.

durchreitern presejáti (-séjem), prečíniti; *impf.* presévati, prečínjati.

durchrennen *intr.* skoz dírjati; ubégati; ubégniti; *tr.* predírjati, prejáhati; preletéti.

durchrieseln curljáti, cuzéti skoz.., mŕščati (-ím); (vom Gefühl) mŕščati; premŕščati; mŕščí mi.

Durchriss *m.* predòr, pretŕg.

Durchritt *m.* prejèzd, prejéža; bei seinem — ko je tod mimo jezdil.

durchrollen *tr.* potóčiti, *impf.* potákati; (Wäsche) pre-, polikati; *intr.* vrtéti se, súkati (sučem) se; (v. Donner) bobnéti, ropotáti (ropóčem), tréskati.

durchrudern prevesláti.

durchrütteln pretrésti, premekástiti, zmájati; *impf.* pretrésati, zmajevati.

durchsäen presejáti (-séjem), *impf.* presévati.

durchsägen prežágati, prepíliti.

durchsäuern prekvásiti, prekísati; *impf.* kvásiti, prekvášati.

durchsausen prevršéti, prebúčati (-búčim), prešuméti. [...

durchschallen razlégati se, donéti skoz

durchschaudern groza obíde, zona izpreletí; *impf.* — obhája, — izpreléta.

durchschauen preglédati, previdéti, izprevídeti, spoznáti; *impf.* pregledovati, spoznávati; skoz glédati, lúkati.

durchschaufeln prekídati, pregrébsti (-grebem), premétati (-méčem); *impf.* prekidávati, pregrébati, premétati (-métam).

durchscheinen *intr.* presijáti (-síjem), preblískniti; *impf.* presvítati, presévati; *tr.* presvétiti, razsvetlíti.

Durchscheinen *n.* presòj.

durchscheinend presójen. [véti.

durchscherzen prešáliti, v šali preži-

durchschieben preríniti, pretísniti, potísniti skoz..; *impf.* prerívati, pretískati, potískati skoz..

durchschießen *intr.* strelíti skoz..; *tr.* prestrelíti, *impf.* prestreljevati; (ein Buch) z bélimi listi preložíti, *impf.* prekládati; (die Zeilen) razpréti (-prèm), razmekníti (-máknem); *impf.* razmíkati.

durchschiffen preplúti, prejádrati, prevóziti; *impf.* pluti (plovem, plújem), jádrati po..

durchschimmern migljáti, lesketáti (leskéčem, lesketám) (se) skoz..

durchschlafen prespáti (-spím), *impf.* prespávati.

Durchſchlag *m.* prebòj, prelòm; prekòp, presèk; (in der Küche) cedílo, cedílnik, precejálo; rešéto, mreža.

durchſchlagen *tr.* prebíti (-bíjem), pretólči (-tólčem), predréti (-drèm); *impf.* prebíjati, predírati; (Flüſſigkeit) precedíti, *impf.* precéjati; (Trockenes) presejáti (-séjem), *impf.* presévati; den Weg — pot si presékati, prekópati (-kópljem); (ſich durch den Feind) prebíti (-bíjem) se; *impf.* prebíjati se; *intr.* predréti; premóčiti; *impf.* predírati; premákati.

Durchſchläger *m.* prebijáč.

durchſchlängeln ſich viti (vijem) se, vijúgati se, zvíjati se skoz..

durchſchleichen prepláziti se, premúzniti se, prekrásti (-krádem) se.

durchſchlingen prepetljáti, preplésti (-plétem), zaplésti; *impf.* preplétati, zaplétati.

durchſchlummern predrémati (-drémljem), *impf.* predremávati.

durchſchlüpfen premúzniti se, prelésti (-lézem); *impf.* premuzávati se, prelezovati.

durchſchneiden prerézati (-rézem), razrézati, prekrojíti, prestríči (-strížem), precépiti, presékati; *impf.* pre-, razrezovati, prekrojevati, precépljati, presekovati; ſich — krížati se.

Durchſchnitt *m.* prerèz, presèk, precép, prekròj; (Graben) prekòp; im — vprék, navprék, povprék, počréz, poprék, premérno.

durchſchnittlich popréčen, načrézen; *adv.* poprék, počréz, povprék, premóma.

Durchſchnittsberechnung *f.* popréčni preračún.

Durchſchnittsgewicht *n.* popréčna —, srednja teža.

Durchſchnittspreis *m.* popréčna —, srednja —, počrézna cena; den — erfahren povprék ceno zvédeti (zvém).

Durchſchnittspunkt *m.* presečíšče.

Durchſchnittsrechnung *f.* popréčni račún.

Durchſchnittslehne *f.* preséčnica.

Durchſchnittsſumme *f.* popréčni znesék.

Durchſchnittszahl *f.* popréčno —, srednje števílo.

durchſchoſſen prestreljèn; preložèn; (v. Zeilen) razmáknjen, razpŕt.

durchſchreien prevpíti, (-pijem), prekríčati (-kričím); prevékati.

durchſchreiten prekoráčiti, *impf.* koráčiti skoz..

Durchſchuſs *m.* prestrèl; prekládek.

durchſchütteln pretrésti; prerahljáti; *impf.* pretrésati.

durchſchwärmen prerojíti, preletéti.

durchſchwelgen v razkóšju biti (sem), v razkóšju se gostíti; požreševati, prežírati; pregostovati.

durchſchwimmbar preplávěn.

durchſchwimmen preplávati, preplúti (-plovem).

durchſchwingen prepláti (-póljem), pretrépati (-trépljem, -páti, -pàm).

durchſegeln prejádrati.

durchſehbar pregléděn, prozórěn.

durchſehen pre-, razglédati, razvídeti; *impf.* pre-, razgledovati; ich ſehe durch skoz gledam.

Durchſeher *m.* pregledovávěc, pregléd.

durchſeihen precedíti, *impf.* precéjati.

Durchſeiher *m.* cedílo, cedílnik.

Durchſeihtuch *n.* precejálnik.

durchſein skoz biti (sem); prestáti (-stojím, -stánem), preživéti.

durchſetzen preíti (-ídem), preskóčiti, prejáhati, prejézditi; (erreichen) dognáti (-ženem), izpéljati (-péljem), veljávo čemu zadobíti; *impf.* dogánjati, izpeljevati, veljávo čemu zadobívati.

durchſeucht popólnoma okúžen.

Durchſicht *f.* preglèd, razglèd.

durchſichtig prozórěn, pregléděn; *fig.* jasěn, svetěl, razlóčen.

Durchſichtigkeit *f.* prozórnost, pregléd.

durchſickern premezéti, precurljáti, prekápati (-kápam, -kápljem); *impf.* prekapljevati, mezéti, curljáti skoz..

durchſieben presejáti (-séjem), preréšetati; *impf.* presévati, preréšetávati.

durchſingen prepéti (-pójem), *impf.* prepévati.

durchſinken vdréti (vdérem) se, pogrézniti se, skoz pasti (padem), preníkniti; *impf.* vdírati se, pogrezovati se, preníkati.

durchſinnen premísliti, preudáriti, preméhtati; *impf.* premíšljati, preudárjati.

durchſintern ſ. durchſickern. [vati.

durchſitzen presedéti, *impf.* presedévati.

durchſpähen preglédati, *impf.* pregledovati, osledovati.

durchſpalten pre-, razkláti (-kóljem), pre-, razcépiti; *impf.* klati, cépiti.

durchſpicken (mit Speck) preslaníniti.

durchſpielen preigráti; (verſpielen) zaigráti.

durchſpießen prebósti (-bódem), prepehníti (-páhnem), predréti (-dérem, -drèm); *impf.* prebádati, prepehovati, predírati.

durchſpinnen preprésti (-prédem), *impf.* preprédati.

durchſprengen *tr.* prelómiti, razstrelíti; *impf.* prelámljati; (beſprengen) poškropíti; *intr.* predírjati, prejáhati; *impf.* dírjati skoz . . , jáhati (jaham, jašem) skoz . . .

durchſpringen *tr.* skoz skóčiti, *impf.* skoz skákati (skáčem), preskakovati; *intr.* razpóčiti se, razpókniti.

durchſprißen prebrízgati, prebrízgniti, skoz brízgniti, preškropíti; *impf.* skoz brízgati.

durchſpüren preslediti, prevóhati, preískati (-íščem); *impf.* preiskovati.

durchſtänkern zasmráditi, nasmráditi; *impf.* zasmrájati.

durchſtäuben preprašíti.

durchſtechen prebósti (-bódem), predréti (-dérem), presúniti, prepehníti (-páhnem); *impf.* prebádati, predírati, prepehovati; (den Damm) prekópati (-kópljem), *impf.* prekopávati; durchſtochene Stelle prebodína.

durchſtecken pretekníti (-táknem), *impf.* pretíkati.

durchſteppen prešíti (-šíjem), preráliti; *impf.* prešívati, ráliti.

durchſteuern prekŕmiti; preplúti (-plújem, -plóvem).

Durchſtich *m.* prebòd, prebódljaj, prepáh, prepáhljaj; (d. Dammes) prekòp.

durchſtöbern, durchſtochern preizteknîti (-táknem), premétati (-méčem); *impf.* preiztíkati, premétati, premetávati.

durchſtöhnen prestókati (-am, -stóčem), prejéčati (-ječím).

durchſtören ſ. durchſtöbern.

durchſtoßen prebósti (-bódem), prepehníti (-páhnem), predrégniti, presúniti, predréti (-drèm); *impf.* prebádati, prepehováti, predírati.

durchſtrahlen *intr.* presijáti (-síjem); *impf.* presévati, presvítati; *tr.* presvétiti, prezáriti.

durchſtreichen prečŕtati, prekrížati, izbrísati (-bríšem); *impf.* prečrtovati, krížati, prekriževati; (als Landſtreicher) klátiti se po . . . , potépati se po . . . , skítati se; (vom Winde) prepihávati, vleči (vlečem) skoz . .

Durchſtreichung *f.* prečrtávanje.

durchſtreifen ſ. durchſtreichen.

Durchſtrich *m.* prečŕt, prekrížek; (der Vögel) prelèt.

durchſtrömen pretéči (-téčem) skoz . . , preplúti (-plóvem, -plújem), prevalíti se skoz . . ; *impf.* pretékati; (von Gefühlen) izprelétati, obhájati.

durchſtudieren proučíti, premózgati, premísliti.

Durchſtudieren *n.* proučevánje.

durchſtürmen previhráti, prehrúti (-hrújem); *impf.* vihráti, hruti, razsájati, razgrájati.

durchſuchen preískati (-íščem), raziskati; *impf.* preiskovati.

Durchſuchung *f.* preiskáva, raziskáva, preiskovánje. [titi.

durchtändeln preigráti, igráje potrá-

durchtanzen preplésati, prerájati.

durchtoben predivjáti, *impf.* divjáti, razgrájati, razsájati skoz . . , po . .

durchtönen razlégati se, donéti, glasíti se po . .

durchtragen prenésti, *impf.* prenášati.

durchträumen presánjati.

durchtreiben skoz gnati (ženem), skoz góniti, skoz tírati; (eine Sache) dognáti, *impf.* dogánjati.

durchtreten *tr.* shóditi, steptáti, preteptáti; *intr.* skoz stópiti, prestópiti; *impf.* prestópati.

Durchtrieb *m.* pregòn; (Ort) gónja.

durchtrieben zvit, zvitorèp, premetèn, navíhan, presúkan, prekánjen, muhast; —er Menſch navíhanec, zvitorépec, presúkanec, prekánjenec.

Durchtriebenheit *f.* zvítost, premetènost, prekánjenost, presúkanost.

Durchtritt *m.* prestòp, prehòd. [šati.
durchtrocknen presušiti, *impf.* presúdurchüben provéžbati, proučiti.
durchwachen prebedéti, prečúti (-čújem); *impf.* prebedévati.
durchwachſen prerásti (-rástem), *impf.* preráščati; *adi.* prerástel.
durchwägen pretéhtati, *impf.* téhtati; *fig.* presóditi, *impf.* presójati.
durchwallen prehóditi, prerómati; *impf.* prehájati.
durchwandeln prehóditi, prešétati; *impf.* prehájati, šétati (se) po . .
durchwandern prepotovati, prehóditi, obhóditi; omésti (-métem); *impf.* potovati po . ., hóditi po . ., prehájati.
durchwärmen razgréti (-gréjem), se-, pregréti; *impf.* raz-, se-, pregrévati.
durchwaſchen prepráti (-pérem), premíti (-míjem); *impf.* prepírati, premívati; ſ. unterwaſchen.
durchwäſſern raz-, premóčiti, zmóčiti; *impf.* razmákati, premákati.
durchwaten prebrésti (-brédem), prebróditi; pregáziti.
durchweben pretkáti (-tkám, -tkèm); preplésti (-plétem); *impf.* pretkávati, preplétati.
Durchweg *m.* prehòd.
durchwegs *adv.* vse skoz, popólnoma, skózinskoz, povsèm.
durchwegſam prehóděn.
durchwehen prepíhati, prevéti (-véjem); *impf.* píhati (piham, pišem) skoz . ., prepíhovati, veti.
durchweichen *tr.* raz-, premóčiti, prevlážiti; *impf.* raz-, premákati, prevlaževati; *intr.* odmékniti, premóčiti se.
durchweinen prejókati (-jóčem), preplákati (-pláčem), prevékati; *impf.* prejokovati.
durchwerfen skoz vreči (vržem), — zalúčati, — hítiti; *impf.* skoz métati (méčem), — lúčati, — hítati; (durcheinander) premétati, prevréči (-vržem); *impf.* premetávati; (das Getreide) prevéti (-véjem), prevéjati (-véjem).
durchwetzen izlízati (-lížem), predŕgniti, prebrúsiti; *impf.* izlizovati, predrgovati, prebrúšati.
durchwinden preplésti (-plétem), zaplésti, prevíti (-víjem); *impf.* pre-, zaplétati, prevíjati; ſich — izmotáti se, izvíti se.
durchwintern prezímiti, *impf.* prezimovati.
durchwirken pretkáti (-tkám, -tkèm), vtkáti, zavótčiti, prevótkati; *impf.* pretkávati.
durchwiſchen ſ. entwiſchen, auswiſchen.
durchwittern *intr.* razpásti (-pádem), *impf.* razpádati; izvetréti; *tr.* izvétriti; durchwittert razprézan (kamen).
durchworfeln prevéjati.
durchwühlen preríti (-ríjem), razríti, pregrébsti (-grébem), prevréči (-vržem), premétati (-méčem), razkópati (-kópljem); *impf.* pre-, razrívati, pregrébati, premétati (-métam), razkopávati.
Durchwurf *m.* premèt.
durchwürzen začíniti, *impf.* začínjati; presladíti; prevonjáti.
durchwüthen predivjáti.
durchzählen preštéti (-štéjem), prebrójiti; *impf.* preštévati.
durchzauſen razmrščiti, razkuštráti, razčóhati, razráhati.
durchzechen prepíti (-píjem); zapíti.
durchziehen pretégniti, skoz potégniti, prevléči (-vléčem); *impf.* pretégati, skoz potegovati; (Kabel) vdéti (-dénem), *impf.* vdévati; (eine Maſche) prevésti (-védem); (das Land) pre-, obhóditi, prepotovati; *impf.* prehájati, iti (idem, grem), potovati skoz . .; (verächtlich) vláčiti se, skítati se, potépati se; (v. d. Luft) skoz píhati (piham, pišem), prepíhovati.
durchzittern pretrésti, pretrésniti; *impf.* pretrésati.
Durchzoll *m.* prevoznína.
Durchzug *m.* prehòd; (der Ware) prevòz, prevóžnja; (der Luft) prepíh.
Durchzugsgut *n.* prevózno blagó.
durchzwängen skoz posíliti, skoz potísniti; *impf.* skoz posiljevati, skoz potískati; ſich — preríti (-ríjem) se, *impf.* prerívati se.
durchzwitſchern pregostoléti, prežvrgoléti; *impf.* pregostolévati, prežvrgolévati.
dürfen smẽti (smem); moči (morem), utégniti; (nöthig haben) treba biti (sem) komu česa, potrebovati.

dürftig potréběn, ubóžěn, siromášěn, revěn.

Dürftigkeit *f.* ubóštvo, siromášnost, révščina.

Dürftigkeitszeugnis *n.* ubóžni list, izpričeválo ubóštva.

dürr suh, oseheˇl, posušèn, vèl, ovenèl; ſ. mager; —er Baum suhál (-i), sehlíca; —es Reisholz sehljád (-i).

Dürre *f.* suša, suhóta.

Dürricht *n.* sehljád (-i), sušmád (-i).

Dürrſucht *f.* sušica, jétika.

Durſt *m.* žeja; *fig.* želja, pohlèp, hrepenénje; ich habe — žeja me; — machen užéjati, *impf.* žéjati.

durſten, dürſten žeja me, piti se mi hoče, žejen biti (sem); *fig.* hlepéti, hrepenéti, koprnéti.

durſtig žejèn; *fig.* željèn, pohlépèn, koprnèč; — werden užéjati se.

Duſel *m.* omótica, omáma, brezzavést (-i).

duſelig omótičěn, omámljen, brezzavéstèn.

düſter mračèn, mežàv, mrkèl; (mürriſch) čemérèn, zlovóljèn; — werden temníti se, mračíti se.

Düſterling *m.* mračnják.

düſtern mračíti se, temníti se, oblačíti se; zmračíti se, pooblačíti se. [nost.

Düſternheit *f.* mrak; otóžnost, čemér-

Düte *f.* zavitèk, škrnícèlj; (Münze) tútka, nézica.

Dutzend *n.* dvanajstérica, dvanajstéro.

dutzendweiſe *adv.* po dvanájst.

Dutzbruder *m.* pobrátim, bratěc.

duzen tíkati.

Dutzſchweſter *f.* poséstrima, séstrica.

Dynamik *f.* siloslóvje, dinámika.

dynamiſch siloslóvèn, silokázèn, dinámičèn.

Dynamiſt *m.* siloslóvec, dinamíst.

Dynaſt *m.* vladár; **Dynaſtie** *f.* vladárska rodovína, — rodbína, dinastíja.

Dyſenterie *f.* griža, krvavíca.

Dyſkraſie *f.* diskrazija, nápačna in škodljíva mešáva telésnih sokov.

Dyſpnöe *f.* nadúha, sígavica, sipljívost.

E.

Ebbe *f.* oséka; — und Flut oséka in plima, biba, bíbavica.

ebben osékniti, upásti (-pádem); *impf.* osékati, upádati.

Ebbeſtrom *m.* osekotòk.

eben *adi.* ravèn, plan; (flach) ploščàt; (glatt) gladèk; zu ebener Erde pri tleh; eben machen ſ. ebnen; *adv.* pràv, vprav, pràvkar, ravno, baš; eben jetzt pràv sedàj; ebenſo ravno takó, pràv takó, isto takó; —e Stelle ravníca.

Ebenbaum *m.* črni dob, eben.

Ebenbild *n.* podóba, prílika, obràz.

ebenbürtig enakoróděn, istoróděn, ístega rodú.

Ebenbürtigkeit *f.* enakoródnost.

ebendaſelbſt *adv.* ravno tàm, prav ondi.

ebenderſelbe taísti, ravno tisti.

Ebene *f.* ravnína, ravèn (-i), ravàn (ravní), ravníca, ravnóta; planjáva, plan (-i), planóta.

ebenerdig pritličèn.

ebenfalls *adv.* tudi, enáko, tako tudi.

ebenflächig ravnoplòsk.

Ebenholz *n.* ebenovína.

Ebenmaß *n.* somérje, somérnost, skladnost.

ebenmäßig somérèn, primérèn.

Ebenmäßigkeit *f.* somérnost.

ebenſoviel ravno —, pràv tóliko.

ebenſoweit enáko daleč.

ebenſowenig ravno —, pràv tako malo.

ebenzeitig ſ. gleichzeitig.

Eber *m.* merjásec.

Ebereſche *f.* jerebíka, oskóruš, oskórš.

Ebereſchenbeere *f.* jerebína, jerebíkova jágoda.

Eberraute *f.* áborat.

Eberwurz *f.* (*Carlina acaulis*) bodéča neža, kómpava, konjska potíca.

ebnen ravnáti; z-, po-, uravnáti.

Ebner *m.* ravnáč.

echauffieren razvnéti (-vnámem), razgréti.

Echo *n.* jèk, jeka, odmèv.

echt pristèn, pravi; (von der Farbe) stanovítèn; —es Gold čisto zlató; —e Kinder pravi —, zakónski otróci.

Echtheit *f.* pristnost, pravost.
Eck *n.* ogĕl, ogál, vogĕl; **Eck-** ógelni.
Eckbrett *n.* krájnik, krájnica, ógelna deskà.
Ecke *f.* ogĕl, ogál, vogĕl; (Kante) rob, rogĕlj.
Eckhaus *n.* skončna hiša, hiša na oglu.
eckig oglàt, voglàt; robàt; *fig.* neolíkan.
Eckpunkt *m.* oglíšče.
Eckſparren *m.* ógelni lemez.
Eckſtein *m.* ógelnik, ógelni kamen.
Eckzahn *m.* podóčnik, podočnják; (Hauzahn) čekàn.
eclatant sijájĕn, odlíčĕn; očít.
edel blag, plemenít, žlahtĕn; (von Metallen) drag; (v. Obſt) pitom.
Edeldame, Edelfrau *f.* plemeníta —, žlahtna gospá, plémkinja, plemenitášinja. [srca.
edeldenkend blagomislèč, plemenítega
Edelfink *m.* ščínkavĕc, zeba.
Edelfräulein *n.* plemeníta góspica.
edelgeboren plemenít, plemenítega rodú.
Edelgeſtein *n.* drago kámenje.
Edelgut *n.* plemenítnikovo —, plemenitáško poséstvo.
Edelherr *m.* plemenítnik, žlahtnik, plemič.
edelherzig blagosrčĕn, blagodúšĕn.
Edelhirſch *m.* navádni jelen.
Edelhof *m.* plémiški dvòr.
Edelknabe *m.* (plémiški) gospodìč.
Edelkoralle *f.* žlahtna koràlja.
Edelkrebs *m.* jélševec.
Edelleute *pl.* plemenitáši, plémstvo.
Edelmann *m.* plemenitáš, plemenítnik, plemič; vlastelín.
Edelmarder *m.* kuna plemeníta.
Edelminze *f.* meta.
Edelmuth *m.* blagodúšnost, blagosrčnost, plemenítost (srca).
edelmüthig blagodúšĕn, blagosrčĕn, plemenítega srca.
Edelſinn *m.*, **edelſinnig** ſ. Edelmuth, edelmüthig.
Edelſtein *m.* dragi —, žlahtni kamen.
Edelweiß *n.* *(Gnaphalium Leontopodium)* planíka, očníca, belúnec, pečnica, skálarica, óčino zélišče, skalíca.
Edelwild *n.* žlahtna divjáčina.
Edict *n.* oklìc, razglàs; ein — ergehen laſſen razglásiti.
Edictalladung *f.* oklícni pozív, ediktálno povabílo.
edieren izdáti, *impf.* izdájati.
Edition *f.* izdája, izdájanje.
Edle *m.* ſ. Edelmann; *f.* ſ. Edeldame.
Educt *n.* izvòd, izvlečĕk.
Effect *m.* učínĕk, uspéh, izíd, nasléděk; (Eindruck) vtísk.
Effecten *pl.* stvarí, rečí, pohíštvo; (Wechſel) menice; (Wertpapiere) vrédnostni papírji, efekti; (Ware) blagó, roba, pratež.
effectiv resníčĕn, dejánski; —e Zahlung plačílo v gotóvem denárju, plačílo v gotovíni.
effectuieren izvršíti, izvésti (-védem).
effectvoll dojmljìv, učinljìv.
egal enák, enakolíčĕn.
egaliſieren izenáčiti.
Egel *m.* pijávka, pijávica; (b. Schafen) metljáji *pl.*
egelkrank metljàv, metúljav. [vost.
Egelkrankheit *f.* metljávica, metúljaEgge *f.* brana, zobáča.
Eggebalken *m.* braníšče. [brani.
Eggehaken *m.* branovlèk, kljuka na
eggen vláčiti, bránati; povláčiti, zabránati; das Eggen vláka.
Egger *m.* branáč.
Eglanterroſe *f.* *(Rosa Eglanteria)* žolta vŕtnica.
Egoismus *m.* sebíčnost, samoprídnost, samoljúbnost.
Egoiſt *m.* sebíčnež, samoprídnež.
egoiſtiſch sebíčĕn, samopríděn, samoljùb, sebeljúběn.
ehe *conj.* preden, predno.
ehe, eher *adv.* prej; eheſtens brž ko brž, brž ko je mogóče, čim prej.
Ehe *f.* zakon; (Heirat v. Manne) ženítev, (v. Weib) možítev, vdája; — eingehen v zakon stópiti; — auflöſen, trennen zakon razvézati; — ſcheiden zakon lóčiti; **Ehe-** zakónski; ženítni, ženítveni.
Eheaufgebot *n.* oklìc.
Eheband *n.* zakónska vez (-í), ženítvena zveza.
Ehebewilligung *f.* ſ. Eheconſens.
ehebrechen prešuštvovati.

Ehebrecher *m.* prešuštnik; —in *f.* prešuštnica.

ehebrecherisch prešuštěn, prešuštljiv.

Ehebruch *m.* prešuštvo, prešuštvovanje.

Eheconsens *m.* ženítvena dovolítěv.

Ehecontract *m.* ſ. Ehevertrag.

ehedem, ehedeſſen *adv.* nekoč, nekdaj, popréj.

Ehedispens *m.*, **Ehedispenſation** *f.* izpreglèd zakónskega zadŕžka, oprostítěv ženítvene zapréke.

Eheerklärung *f.* izjáva za ženítěv.

Ehefrau *f.* zakónska žena, druža, sopróga.

Ehegatte *m.* zakónski mož, zakónski drug, soprog.

Ehegatten *pl.* mož in žena, zakónski.

Ehegeld *n.* dota.

Ehegelöbnis *n.* zakónska obljúba.

Ehegemahl, Ehegenoſs *m.* zakónski drug, soprog; —in *f.* zakónska druža, sopróga.

Ehegericht *n.* zakónsko sodíšče.

Ehegeſetz *n.* zakónski zakon.

ehegeſtern *adv.* predvčérajšnjim.

Ehegiltigkeit *f.* veljávnost zakóna.

Ehehälfte *f.* zakónski drug, zakónska druža, zakónsko podrúžje.

Ehehindernis *n.* zakónski zadŕžèk, ženítvena zapréka.

Ehekind *n.* zakónsko dete.

Ehekrüppel *m.* zakónska pokvéka.

eheleiblich zakónski.

Eheleute *pl.* zakónski, mož in žena.

ehelich zakónski.

ehelichen v zakon stópiti, zakon skléniti, v zakon vzéti (vzámem); *impf.* v zakon jemáti (jémljem); (v. Manne) oženíti se; (v. Weibe) omožíti se.

Ehelichung *f.* ženítěv, možítěv.

ehelos brezzakónski, neoženjen; samèc; (v. Weibe) nevdána, neomoženа, samica; der —e Stand samski stan, brezzakónstvo.

Eheloſigkeit *f.* brezzakónstvo.

eheluſtig ženítve željèn.

ehemalig nekdánji, nekdášnji.

ehemals *adv.* nekdaj, svoje dni.

Ehemann *m.* ſ. Ehegatte.

Ehemeldzettel *m.* ženítna zglásnica.

Ehepaar *n.* mož in žena, zakónska dvojica.

Ehepacten *pl.* ženítveno pismo, ženítna pogódba.

Ehepflicht *f.* zakónska dolžnóst.

Eherecht *n.* zakónsko právo.

Ehering *m.* zakónski —, ženítni prstan.

ehern méden, bronast.

Eheſchatz *m.* dota, jútrnja, jutrnjína; ljubíměc, ljuba.

Eheſcheidung *f.* ločítěv zakóna, razporóka, razporočítěv.

Eheſcheidungsklage *f.* tožba na ločítěv.

Eheſchließung *f.* sklenítěv zakóna, možítěv, ženítěv.

Eheſegen *m.* zakónski —, ženítveni blagoslov.

Eheſtand *m.* zakónski stan.

eheſtens *adv.* bŕž ko bŕž, kŕž ko bo mogóče, kar najprej mogóče.

Eheſtreit *m.* zakónski prepír, spòr.

ehethunlichſt ſ. eheſtens.

Ehetrennung *f.* razvéza zakóna.

Eheungiltigkeit *f.* neveljávnost zakóna.

Eheverbot *n.* prepóved zakóna.

Eheverlöbnis, Eheverſprechen *n.* zaróka, zaróke *pl.*

Ehevermächtnis *n.* zakónsko volílo.

Ehevertrag *m.* ženítna pogódba.

ehevor *adv.* popréj.

ehevorgeſtern *adv.* predvčérajšnjim.

Eheweib *n.* ſ. Ehefrau.

ehrabſchneiden čast(-í) vzéti (vzámem), *impf.* čast jemáti (jémljem), — krasti (kradem); oprávljati, obrekováti.

Ehrabſchneider *m.* opravljívec, obrekovávec; —in *f.* opravljívka, obrekovávka.

Ehrabſchneidung *f.* častikrája; oprávljanje, obrekovánje.

ehrbar poštèn, častít, častèn, častítljiv; (geziemend) spodóbèn, pristójen.

Ehrbarkeit *f.* pošténost, častítost; spodóbnost, pristójnost.

Ehrbegierde *f.* častiželjnost, častihlépnost.

ehrbegierig častiželjèn, častihlépen.

Ehre *f.* čast (-í); pošténje, dobro imé (-na); ich habe die — v čast mi je, v čast si štejem; jemanden zu —n komu na čast; in —n halten číslati, spoštovati, častíti; **Ehren-** častni.

ehren častíti; počastíti; (ſchätzen) spoštovati, číslati.

Ehrenamt *n.* častna služba.

Ehrenangelegenheit *f.* reč (-í), ki se tiče pošténja.
Ehrenbahn *f.* pot častí.
Ehrenbeleidigung *f.* žaljénje častí.
Ehrenbenennung *f.* častni naslòv.
Ehrenbezeugung *f.* počastítěv, počastílo, izkazílo častí.
Ehrenbürger *m.* častni meščàn; **=recht** *n.* častno meščánstvo.
ehrend častílěn, častěn, častljìv.
Ehrendame *f.* častna dvórnica.
Ehrendienſt *m.* častna služba.
Ehrenfall *m.* stvar (-í) tičóča se častí in pošténja.
Ehrengarde *f.* častna straža.
Ehrengeleit *n.* častno spremstvo.
Ehrengericht *n.* častno sodíšče.
ehrenhaft poštèn, častít, častí vredèn.
Ehrenhaftigkeit *f.* pošténost.
Ehrenklage *f.* tožba zarádi žaljénja častí.
Ehrenkleid *n.* pražnje oblačílo, prázníčna obléka; častna odév (-í).
Ehrenkränkung *f.* žalítěv častí, uvréda pošténja.
Ehrenkreuz *n.* častni križèc.
Ehrenlegion *f.* častna légija.
Ehrenmann *m.* poštenják.
Ehrenmitglied *n.* častni ud, — član.
Ehrenname *m.* častno imé (-na).
Ehrenpforte *f.* slavolòk.
Ehrenpoſten *m.* častno mesto.
Ehrenpreis *m.* častna nagráda; *bot. (Veronica)* jétičnik.
Ehrenpunkt *m.* reč (-í) tičóča se častí.
Ehrenrath *m.* častni svèt.
Ehrenretter *m.* rešítelj pošténja, spasítelj častí.
Ehrenruf *m.* častni pozív.
ehrenrührig čast žaléč, sramótěn.
Ehrenſache *f.* častna zadéva, — reč (-í); **das iſt eine —** to gre za pošténje.
Ehrenſäule *f.* častni stolp, — stebèr, spoménik.
Ehrenſchänder *m.* oskrunítelj častí; opraljívec; **—in** *f.* oskrunítelјica častí; opravljívka.
ehrenſchänderiſch oskrunjeválěn, sramotílěn; opravljìv, obrekoválén.
Ehrenſitz *m.* častni sedež.
Ehrenſold *m.* častna nagráda, častno plačílo.
Ehrenſtelle *f.* častno mesto, častna služba.
Ehrenſtufe *f.* stopnja častí.
Ehrentag *m.* častni dan, slovésni dan.
Ehrentempel *m.* slavohràm, tempèlj častí.
ehrenthalben (=r) zavóljo častí, zarádi
Ehrentitel *m.* častni naslòv.
Ehrentrunk *m.* častni napítek; zdra-
Ehrenverletzung *f.* žalítěv častí, uvréda pošténja.
ehrenvoll častítljiv, prečástěn, slavěn.
Ehrenwache *f.* častna straža.
ehrenwert častí —, spoštovánja vre-
Ehrenwort *n.* častna beséda, moška beséda; **das — geben** besédo dati; **auf mein —** mož beséda, na mojo besédo.
Ehrenzeichen *n.* častno známenje, znak častí.
ehrerbietig spoštljìv, spoštoválěn.
Ehrerbietigkeit, Ehrerbietung *f.* spoštljívost, spoštovánje.
Ehrfurcht *f.* spoštovánje, spoštljívost.
ehrfürchtig spoštljìv.
ehrfurchtsvoll prespoštljìv, preponí-
Ehrgefühl *n.* čuvstvo pošténja; **er hat kein —** ni mu mar za čast, — pošténje, ni ga sram, nima sramežljívosti.
Ehrgeiz *m.* častilákomnost, častihlépnost.
ehrgeizig častilákoměn, častihlépěn.
Ehrgier *f.* častižéljnost.
ehrgierig častižéljěn.
ehrlich poštèn.
Ehrlichkeit *f.* pošténost.
Ehrliebe *f.* častiljúbje.
ehrliebend častiljúběn.
ehrlos nepoštèn, brezčástěn, brez pošténja.
Ehrloſigkeit *f.* nepošténost, nepoštè-
ehrſam častít, častěn.
Ehrſamkeit *f.* častítost.
Ehrſucht *f.* častilákomnost, častihlép-
ehrſüchtig častilákoměn, častihlépěn.
Ehrtrieb *m.* nagòn po časti.
ehrvergeſſen nesráměn, nepoštèn.
ehrwidrig nečástěn, zoper čast.
Ehrwürden (Titel) prečástni gospód, prečastíti gospód.
ehrwürdig častí vredèn, častítljiv.
ei! *interi.* o! ej! lej! glej! dà-tè! **ei was** čemú to! kaj mi do tega!

Ei *n.* jajce; belíca (bei Radkersburg); *dem.* jájčece; (ohne Schale) mečúš; (verdorben) klopótec, zaprtek, skrnják; (unausgebrütet) mulček, mulják; (gefärbt) písanica, pirh; Hodenei módo, móda, modè (-éta).

Eibe *f. (Taxus)* tisa; **Eiben-** tisov; **-holz** *n.* tísovina; **-wald** *m.* tísovje, tisje.

Eibisch *m. (Althaea)* navádni slez; **Eibisch-** slezov; **-kraut** *n.* slézovina; **-thee** *m.* slezov čaj, slézovec.

Eiche *f.* hrast, dob; *dem.* hrastič, dobec; Stein— graden, črepínjak; Kork— pluta; **Eichen-** dobov, hrastov.

Eichel *f.* želod; Buch— žir; **Eichel-** želódov.

eichelförmig želódast.

Eichelgeld *n.* žírovnica, žirnína.

Eichelhäher *m.* šoja.

Eichelkelch *m.* želódova kápica.

Eichelmast *f.* želódna paša, — piča, žir.

Eichenblatt *n.* hrastov list, hrástovo peró (-ésa).

Eichenholz *n.* hrastovína, hrastína, dóbovina, hrastov les.

Eichenkranz *m.* hrastov venec.

Eichenmistel *f. (Loranthus)* ohmélje.

Eichenrinde *f.* hrástova skorja, hrastov lub, hrástovo od. dóbovo lubje.

Eichenwald *m.* hrastov les, — gòzd, — log, hrastje, dobje.

Eichhorn, Eichhörnchen *n.* véverica, vígorica; **Eichhorn-** véveričji.

Eichwald *m.* ſ. Eichenwald.

Eid *m.* priséga, zapriséga; einen — ablegen priséči (-sézem), *impf.* priségati; einem den — abnehmen koga zapriséči, v priségo vzéti (vzámem) koga; mit — bekräftigen s priségo potŕditi, *impf.* potrjevati; ſich mit einem — verpflichten zapriséči se; den — anbieten priségo ponúditi; den — ablehnen priségo odklóniti; den — antreten priségo nastópiti; den — auftragen priségo naložíti, *impf.* nalágati; in — genommen prisézen, zaprisézen; falſcher — kriva priséga; **Eid-** prisézni.

Eidam *m.* zèt (der Tochter Mann).

Eidbruch *m.* prelòm prisége, prisegolómstvo.

eidbrüchig prisegolómen, krivorótec; der Eidbrüchige prisegolómec.

Eidbürge *m.* prisézni pórok.

Eidechſe *f.* kúščarica, martínček; (grüne) kuščar, zeléneč; **Eidechſen-** kúščarjev, kúščarični.

Eiderdunen *pl.* puh, gagínje perje.

Eidergans *f.* gaga.

Eides- prisézni.

Eidesablegung *f.* priséga, priséganje.

Eidesanmeldung *f.* zglasítev k priségi.

Eidesannahme *f.* sprejèm prisége.

Eidesauftragung *f.* naláganje prisége.

Eideserlaſſung *f.* odpúst prisége.

Eidesformel *f.* besedílo prisége, prisézne besede.

eideskräftig pod priségo.

Eidespflicht *f.* prisézna dolžnóst.

eidesſtättig namésto prisége, priségo nadomestujoč.

Eidesverweigerung *f.* odréka prisége.

Eidgenoſſe *m.* sopriséznik, zavéznik, sorótnik.

Eidgenoſſenſchaft *f.* zavéza, zaróta.

eidgenoſſiſch sopriséžen, zavézen.

eidlich prisézen; *adv.* s priségo, po priségi.

Eidſchwur *m.* priséga.

eidvergeſſen ſ. eidbrüchig.

Eier- jajčji, jajčni.

Eierchen *n.* jájčece.

Eierdotter *m.* rumenják, črmljak.

Eierhandel *m.* kupčija z jajci; — betreiben jajčáriti.

Eierhändler *m.* jajčar; —in *f.* jájčarica.

Eierklar *n.* beljak.

Eierkuchen *m.* jajčnik, jajčni koláč.

eierlegend nosèn.

Eierpflaume *f.* sliva, drmóncelj, štrbóncelj.

Eierſchale *f.* jajčja lupína.

Eierſchmalz *n.* cvrtjè.

Eierſtock *m.* jájčnjak, jájčnik.

Eifer *m.* goréčnost, prizadévnost, marljívost, nástojnost; vnétost.

eiferig, eifrig goréč, prizadéven, marljìv, marèn, nástojen; vnét, iskrén.

eifern (zürnen) srdíti se, togotíti se, ujédati se; (ſich bemühen) prizadévati, potegovati se za kaj, pogánjati se, gnati (ženem) se za kaj, skrbéti, goréti; *pf.* prizadéti (-dénem) si, potégniti se; (gegen etwas) upírati se čemu, protíviti se, ustávljati se.

Eiferſucht *f.* ljubosúmnost, ljubomòr, sumnjívost.
Eiferſüchtelei *f.* sumníčenje.
eiferſüchtig ljubosúmen, ljubomórən.
Eiferſüchtler *m.* ljubosúmnik, sumnjívec.
Eiform *f.* jajčja podóba.
eiförmig jajčast, jajčkast.
eigen lastən, svoj; (beſonders, ſeltſam) posébən, čuden; (angeboren) svoj, prirojèn; zu — haben premóči (-mórem), v lasti iméti (imám); es iſt mein, dein — moje je, tvoje je; ſich — machen svojíti si, lastíti si; prisvojíti si, prilastíti si; *impf.* prisvájati si; auf —e Kraft sam od sebe, ob svojem; auf —en Namen na svoje imé; im —en Namen v svojem iménu.
eigenberechtigt samosvój, svojeprávən.
Eigenberechtigung *f.* samosvójnost.
Eigendünkel *m.* domišljávost. [zína.
Eigengeſchwindigkeit *f.* samosvója bri-
eigenhändig svojeróčən, lastnoróčən; *adv.* svojeròč, svojeróčno. [nost.
Eigenheit *f.* svojstvo, posébnost, last-
Eigenhilfe *f.* svoja —, samolástna pomóč (-i).
Eigenjagdgebiet *n.* samosvój lovski okráj.
Eigenliebe *f.* samoljúbje, samoljúbnost, svojeljúbje.
eigenliebig samoljúbən, svojeljúbən.
Eigenlob *n.* lastna hvala, samohvála, samohválje, samohválstvo.
eigenmächtig samolástən; samosílən; *adv.* samolástno, iz lastne močí, sam od sebe.
Eigenmächtigkeit *f.* samolástnost; samosílnost.
Eigenname *m.* lastno imé (-na).
Eigennutz *m.* samoprídnost, samopášnost, sebíčnost, samogóltnost.
eigennützig samoprídən, samopášən, sebíčən, samogóltən.
Eigennützige *m.* samoprídnež, samopášnik, sebíčnež, samogóltnik; *f.* samopášnica, sebíčnica.
Eigennützigkeit *f.* ſ. Eigennutz.
eigens *adv.* nalašč, navlašč.
Eigenſchaft *f.* lastnóst, svójstvo; kakóvost, kakšnost.
Eigenſchaftswort *n.* pridévnik.
Eigenſinn *m.* svojeglávnost, trdoglávost, trmoglávost, trma.
eigenſinnig svojeglàv, svojeglávən, trmoglàv, trmoglávən, trmast. [jina.
Eigenthum *n.* last (-í); lastnína, svo-
Eigenthümer *m.* lastník; —in *f.* lastníca.
Eigenthümerſchaft *f.* lastníštvo.
eigenthümlich lastən; posébən, lastovít, osobítən; *adv.* posébno, lastovíto.
Eigenthümlichkeit *f.* posébnost, osobítost.
Eigenthumsklage *f.* tožba radi lastníštva, lastnínska tožba.
Eigenthumsrecht *n.* lastnínska pravíca; lastnínsko pravo.
eigentlich lastən; pravi, istinít, resníčən; *adv.* pravzaprav, po pravíci, zarés.
Eigenwille *m.* lastna volja, svoja volja, samovólja, samovóljstvo, svojevóljnost.
eigenwillig samovóljən, svojevóljən.
Eigenwürde *f.* lastna veljáva.
eignen ſich svojíti si, lastíti si; prisvojíti si, prilastíti si; *impf.* prisvájati si; (zu etwas) biti (sem) za kaj, sposóbən biti za kaj; es eignet ſich spodóbi se, prístoji; dieſe That eignet ſich zum Verbrechen to dejánje je tako, da se more šteti med zločínstva; geeignet sposóbən, priprávən.
Eigner *m.* lastník.
Eignung *f.* sposóbnost, priprávnost.
Eiland *n.* ostròv, otòk.
Eilbote *m.* hitri sèl, jádrnik.
Eile *f.* hitrόst, urnost, naglost, náglica, speh, brzόst; in — nágloma, v náglici; es hat — mudí se.
eilen hitéti, podvízati se, spéšiti se, žúriti se, páščiti se; (v. d. Zeit) potékati, hitéti; er muſs — mudí se mu.
eilend hitər, nagel, jadrn, urən.
eilends *adv.* brzo, brž, hitro, naglo, urno.
eilf, elf enájst.
Eilf *f.*, **Eilfer** *m.* enajstíca.
eilferlei enajstér.
eilfertig spešən, urən, hitər.
Eilfertigkeit *f.* spešnost, urnost.
eilffach enajstérən, enajstérnat.
eilfjährig enajstlétən.
eilfmal enájstkrat.
eilfmalig enájstkratən.

eilftägig enajstdnévěn.
Eilftel *n.* enajstína, enajstínka.
eilftens enájstič.
Eilgut *n.* brzovózno blagó.
eilig hitěr, nagěl, urěn, bŕz.
eiligſt *adv.* kar nájbrž, bŕž bŕž.
Eilmarſch *m.* brzi pohód.
Eilpoſt *f.* brzovòz.
Eilzug *m.* brzovlàk, naglič.
Eimer *m.* vedro; čeběr, orna.
eimerweiſe po vedrih.
ein (als Artikel wird nicht überſetzt); *num.* éden (vor Subſtantiven èn), éna, éno; jeděn; *pron.* kdo, nekdó, neki; in einemfort venomér, nepreněhoma; unter einem obénem, vrèd, zajédno; der eine — der andere ta — oni; einer mit dem andern drug z drugim; einmal eins iſt eins enkrat ena je ena; ein und derſelbe isti, taísti; ein- eno-: enoòk einäugig.
einackern podorati (-órjem), zaorati; *impf.* zaorávati.
einander *adv.* (einer den andern) drug drúgemu, drug drúgega, eděn drúgega, med sebój; an— tik, tíkoma, drug polèg drúgega; nach— zapóred, zaporédoma, po vrsti, drug za drugim; aus— nárazěn, vsakségi; mit— vkùp, skùp; neben— vštríc; für— drug za drúgega, eděn za drúgega; durch— vse križem, križema; hinter— drug za drugim, eděn za drugim; alle mit — vsi skùp, vsi splàz.
einantworten prisóditi, *impf.* prisójati.
Einantwortung *f.* prisojílo.
Einantwortungsſchreiben *n.*, **-urkunde** *f.* prisojílno pismo, prisojílnica.
einarbeiten ſich izúriti —, izvéžbati se v čem.
einarmig enoròk, enoróčen; enokràk.
einartig enovŕst, enovŕstěn.
einäſchern upepelíti, požgáti (-žgèm), v pepél izpremeníti; *impf.* požígati; (die Stirn) pepelíti; opepelíti, s pepélom potrósiti.
einathmen v sebe —, váse díhati, sopsti, v se vleči (vlečem).
Einathmung *f.* vdih.
einäugig enoòk, samoòk.
einbalſamieren mazíliti, balzamovati; pomazíliti.
Einband *m.* vez (-í); vézanje.
Einbeere *f.* (*Paris quadrifolia*) volčja jágoda.
einbegleiten (ein Geſuch) prošnjo s poročílom predložíti, — oprémiti; *impf.* predlágati, oprémljati.
Einbegleitungsbericht *m.* predlóžno poročílo.
einbegreifen vštéti (-štéjem), vračúniti, vrèd vzéti (vzámem); *impf.* vštévati, vrèd jemáti (jémljem); einbegriffen ſein vmes biti (sem).
Einbegriff *m.* vštétje; mit — der Koſten s stroški vrèd; prištévši stroške.
einbeinig enonòg, enonóžen.
einbeißen vgrízniti, zatéti (-tnèm); *impf.* vgrizovati.
einbekennen napovédati (-vém), spoznáti, priznáti, pripoznáti; *impf.* spoznávati.
Einbekenntnis *n.* napóved (-i), priznánje.
einberufen poklícati (-klíčem), sklícati, pozváti (-zóvem); (Banknoten) preklícati in iz obtéka vzéti (vzámem), razveljáviti.
Einberufung *f.* poklìc, sklìc, pozív, sklicevánje (k službi); (von Münzen) preklìc novcev.
Einberufungsedict *n.* pozívni oklìc, pozívni razglàs.
Einberufungskarte *f.*, **-zettel** *m.* pozívni list, pozívnica.
einbeziehen vštéti (-štéjem), privzéti (-vzámem) k čemu; *impf.* vštévati; die Koſten nicht einbezogen brez vštétih stroškov.
Einbeziehung *f.* privzétek.
einbiegen upógniti, pregeníti (-gánem), zlékniti; *impf.* pregíbati (-am, -bljem), upogíbati.
Einbiegung *f.* pregìb, pregíbek; upogíbanje.
einbilden ſich mísliti si, zdeti se (komu); domísliti si, umísliti si; *impf.* domíšljati si, domišljevati si; (Stolz ſein) prevzémati se, domíšljati si.
einbilderiſch domišljiv, domišljàv.
Einbildung *f.* domíslek; domišljija, domišljáva, domišljevánje; (falſche) dozdévek.
Einbildungskraft *f.* domíselnost, domišljívost, obrazotvórnost.

Einbinddecke *f.* povójna odéja.

einbinden vézati (vézem); zvézati, *impf.* zvezovati.

einblasen vpíhniti, *impf.* vpihovati.

einblätterig enolîst, enolístən.

einbleuen vtépsti, zabíti (-bíjem); *impf.* vtépati, zabíjati.

einbohren zavŕtati, uvŕtati.

einbrechen *tr.* (Mauer) po-, razdréti (-dérem), razrúšiti, razsúti (-sújem u. -spèm); *impf.* podírati, rúšiti, razsípati (-sípljem); (die Thür) razbíti (-bíjem), polomástiti, ulómiti; (zerbrechen) razlómiti; *intr.* vdréti se, vlómiti se, predréti se; (in ein Haus) vlómiti, predréti, zlomástiti (v hišo); (von der Zeit) pritískati, nastópati, nastájati, blížati se; (in den Feind) zagnáti (-žénem) se, zakadíti se; *impf.* zagánjati se, naskakovati.

einbrennen vžgáti (-žgèm), *impf.* vžígati; (das Mehl für die Einbrennsuppe) prežgáti; das eingebrannte Mehl prežgánje; (ein Faſs) pokadíti (z žveplom).

Einbrennsuppe *f.* prežgánka, prežgána juha.

einbringen správiti, pospráviti, znósiti; *impf.* správljati, znášati; (ein Gesuch, eine Klage, einen Recurs) podáti, vložíti; *impf.* vlágati; (Schulden) iztérjati, potérjati; *impf.* izterjevati; (Verſäumtes) prihitéti, dohitéti, zatéči; *impf.* prihitévati; (Verbrecher) polovíti, ulovíti, prignáti (-žénem), dovésti (-védem); (Nutzen) nesti, dajáti (korist), príditi.

einbringlich izterljîv, dobítən.

Einbringung *f.* správljanje; (d. Klage) vlóžba, vláganje; (d. Schuld) izterjáva, izterjátëv, poterjevánje; (d. Verbrecher) prigón, ulovítëv; (d. Früchte) spravílo; (der Steuer) pobíranje.

einbrocken drobíti; na-, vdrobíti.

Einbruch *m.* vlóm, prelóm, vdŕtje; (der Nacht) pómrak; (der Diebe) vlóm, lomást (-i); (der Feinde) napád, navál, pritísk; bei — der Nacht ko se mrači, v mraku.

Einbruchsſtation *f.* vstópna —, vhódna postája.

einbrüderig enobratínski.

Einbug *m.* zagîb, upogîb.

einbürgern u-, podomáčiti, meščánstvo komu podelíti, med meščáne sprejéti (sprejmem); *impf.* sprejémati; ſich — naselíti se, nastániti se; *impf.* naseljevati se.

Einbürgerung *f.* u-, podomačítëv, podelítëv meščánstva.

Einbuße *f.* izgúba, izgubítëk, škoda.

einbüßen gubíti, na škodi bíti (sem); izgubíti, ob kaj priti (pridem); (das Leben) umréti.

einciſſieren prejémati, pobírati; prejéti (préjmem), pobráti (-bérem), iztérjati.

Eindachung *f.* krôv, streha.

eindämmen zajeziti, zagraditi, zagátiti; *impf.* zaježevati, zagrájati.

Eindämmung *f.* zajézba, zagrája.

eindecken kriti (krijem); pokríti.

eindorren sušíti se; usušíti se, usehníti (-sáhnem); *impf.* usíhati.

eindrängen ſich vsíliti se, vríniti se, vtláčiti se, vštúliti se; *impf.* vrívati se.

eindrehen zasúkniti, zasúkati, zafŕkniti, zavíhati.

eindringen vdréti (-dérem), predréti, pretŕgati v . . , zaríniti se, vríniti se; *impf.* dreti, vdírati, zadírati se; (vom Feinde) prodréti.

eindringlich *adi.* živ; *adv.* živo.

Eindringling *m.* vríjenec, vsíljenec.

Eindruck *m.* vtîs, vtísk, dojêm; genítëv; (in der Anatomie) vdrtína, vtísk, jámica; — machen geníti (gánem), dírniti, dójmiti se; es hat auf ihn einen — gemacht v srcé mu je seglo.

eindrücken vtísniti, *impf.* vtískati, vtiskovati; (in ein Gefäß) v-, stláčiti.

eineggen zavléči (-vléčem), zavláčiti, zabránati.

einen edíniti, drúžiti; zedíniti, zdrúžiti, spojíti; *impf.* združevati, spájati.

einengen utesníti.

Einer *m.* (Ziffer) enójka, edínka; (jemand) kdo, nekdó; (einziger) edín, edínec.

einerlei enák, isti, enój; mir iſt alles — meni je vse eno; — Meinung ſein ene —, iste misli biti (sem).

einerſeits *adv.* po eni strani, z ene straní.

einestheils *adv.* déloma, nekaj.

einfach enovít, enójen, enotérən, enostávən, enogúbən; (primitiv) prost, preprost, prvótən; —e Kleidung prosta obléka; —er Mensch preprost človek.

Einfachheit *f.* enovítost, enójnost, enostávnost; preprostóst, prostóta, preprôščina.

einfädeln vdéti (-dénem), *impf.* vdévati; *fig.* osnovati, prirediti, napéljati (-péljem).

einfahren vozíti v.., péljati v..; zapéljati v..; (in die Grube) spustíti se, *impf.* spúščati se.

Einfahrt *f.* vhòd za vozóve, vhodíšče.

Einfahrtgeleise *n.* uvózni tir.

Einfall *m.* vpàd; (Einsturz) podòr, podŕtje, vdòr; (Gedanke) misél (-i), domíslek; (des Feindes) navál, napàd; auf den — kommen komu na misél priti (pridem).

einfallen pasti (padem) v kaj, vpasti, vdréti (-dérem); *impf.* pádati, vpádati, vdírati; (v. Feinde) udáriti v.., napásti kaj, vdréti v..; in die Rede — v besédo seči (sežem); (v. Gedanken) na misél priti (pridem), na pamet —, v glavo priti, domísliti se; *impf.* na misél prihájati, domišljevati se; (einstürzen) podréti (-dérem) se, zrúšiti se, razrúšiti se, razvalíti se; *impf.* podírati se; (v. Gesichte) upásti, spláhniti; *impf.* upádati, splahovati; (v. Wetter) nastópiti, pritísniti, storíti se; *impf.* nastópati, pritískati, délati se; eingefallen upáděl, udŕt.

Einfallsebene *f.* vpádna ravnína.

Einfallsloth *n.* vpádna navpíčnica.

Einfallspunkt *m.* vpádna točka, padáj.

Einfallswinkel *m.* vpádni kot.

Einfalt *f.* preprôstnost, preprôščina, prostóta; (Redlichkeit) pošténost.

einfältig preprost, prost; (redlich) pošten; (vom Verstande) tòp, slaboúmen, trapast, ábotən; —es Herz nedólžno srcé; (einfach) enostávən.

Einfältigkeit *f.* preprôščina; topóst, slaboúmnost, ábotnost.

Einfaltspinsel *m.* tepéc, bebéc, butéc, [bedák.

einfangen ujéti (-jámem), uloviti, prijéti (prímem); *impf.* ujémati, ulávljati, prijémati; alles — polovíti.

einfärbig enobárvən, enobójən.

einfassen zajéti (zajámem, zájmem), *impf.* zajémati; (mit dem Saume) róbiti; obróbiti, zaróbiti, obšíti (-šíjem); *impf.* zarobljevati; (mit dem Zaune) o-, zagradíti; *impf.* ográjati; (mit dem Rahmen) v okvír deti, — dejáti (dénem), okvíriti; *impf.* v okvír dévati; mit Gold — v zlato vkovati, — okovati, — vdélati; *impf.* vdelovati; (mit der Mauer) obzídati; (mit geflochtener Arbeit) oplésti (-plétem), *impf.* oplétati.

Einfassung *f.* zajétje; (d. Kleides) obròb, obróbek, obšìv; (d. Goldes) okòv; (Zaun) ográja, plot; (d. Bildes) okvír; (lebendige — eines Gartens) seč (-i); (eines Mühlsteines) obód.

einfeuchten namóčiti, navlážiti; *impf.* namákati.

einfinden sich priti (pridem), znajti (znajdem) se, sniti (snidem) se; *impf.* prihájati, shájati se.

einflechten vplésti (-plétem), za-, priplésti; *impf.* vplétati ɔc.

einflicken v-, prikŕpati, vstáviti; *impf.* vstávljati; sich — vtekníti (-táknem) se, vštúliti se; *impf.* vtíkati se.

einfließen teči (tečem) v ...; izlíti (-líjem) se; *impf.* izlívati se; (in eine Tasse) teči, prihájati, dotékati; priti (pridem); — lassen in e. Rede v misél vzéti (vzámem), oméniti, opómniti, pritekníti (-táknem); *impf.* v misél jemáti (jémljem), oménjati.

einflößen vlíti (-líjem); *fig.* vdehníti (-dáhnem), navdehníti; einem etwas mit dem Trichter — v glavo vtépsti (-tépem); nauk v glavo vcépiti.

Einflug *m.* vlèt, vlétanje, dolétanje.

Einflugloch *n.* žrelo.

Einfluss *m.* vtòk, izlív; *fig.* vplìv; — haben vplívati, delovati, premóči (-mórem), veljáti; er hat großen — mnogo veljá.

Einflussnahme *f.* vplívanje.

einflussreich vplívən, veljávən.

einflüstern za-, prišepetáti; *impf.* prišepetávati.

einfordern térjati; iztérjati, potérjati; (einsammeln) pobráti (-bérem), *impf.* pobírati.

Einforderung *f.* izterjáva, izterjevánje.

einförmig enoličěn; —es Leben življénje brez premémbe.

Einförmigkeit *f.* enoličnost.

Einforſtung *f.* gozdni užítěk, drváščina, stéljščina.

einfreſſen ſich vjésti (-jém) se, zajésti se, zagrízniti se; *impf.* zajédati se.

einfrieden za-, ogradíti, zagájiti; *impf.* zagrájati; (mit der Mauer) obzídati, *impf.* obzidávati.

Einfriedung *f.* ográja, zagrája, plot; ográda; obzíděk.

einfrieren za-, primŕzniti; *impf.* zamrzovati.

einfrüchtig enoplódněn, z enim plodom.

einfügen vtekníti (-táknem), vstáviti, vložíti, vsadíti; *impf.* vtíkati, vstávljati, vlágati, vsájati.

Einfuhr *f.* uvòz, uvážanje, uvóžnja, vpeljáva; **Einfuhr-** uvózni.

einführbar uvózěn.

einführen uvésti (-védem), vpéljati; *impf.* uvážati, uvájati, vpeljávati; einen Gebrauch — običáj uvésti (-védem); (in Gebrauch nehmen) vpéljati, v rabo vzéti (vzámem); *impf.* vpeljávati, v rabo jemáti (jémljem).

Einfuhrgut *n.* uvózno blago.

Einfuhrſchein *m.* uvózni list, uvóznica.

Einführung *f.* uvòd, vpeljáva, vpeljevánje, uvédba; **Einführungs-** uvódni, uvédbeni.

Einführungscommiſſion *f.* uvódni odbòr, uvédbeno povérjenstvo.

Einfuhrverbot *n.* prepóved (-i) uvóžnje, uvózna prepóved (-i).

Einfuhrzoll *m.* uvoznína, uvózna carína.

einfurchen zabrázditi, vbrázditi.

einfüßig enonòg, enonóžěn.

Eingabe *f.* vlóga.

Eingang *m.* vhòd, vstòp; (Thor) vrata; (Einleitung) uvòd; (d. Ware) uvóžnja; — der Poſt prihòd pošte; (Anfang) začétěk; (Introitus) pristòp, začétěk; am —e spočétka, od konca, iz začétka; — finden obvelják, razširiti se; *impf.* razšírjati se.

eingangs *adv.* v začétku, spočétka, skraja, od konca.

Eingangsabgabe *f.* uvoznína.

Eingangszoll *m.* uvózna carína.

eingeben dati, *impf.* dajáti (zdravílo); (einreichen) vložíti, podáti; *impf.* vlágati, podájati; (inſpirieren) navdíhniti, *impf.* navdihovati; Gift — zavdáti, *impf.* zavdájati.

eingebildet domišljàv; prevzétěn, napíhnjen.

Eingebinde *n.* vezílo, darílo (krstno).

eingebogen upógnjen, slok.

eingeboren edinorójen.

Eingeborene *m.* edinorojénec, edínec; (im Lande geboren) roják, deželjàn; domoródec.

Eingebung *f.* navdíhnjenje, navdih; (— der Sinne) poželénje.

eingedenk pomnjiv, pómljiv, pámetljiv, svest; — ſein pómniti, pámetiti, v spomínu iméti (imám), pámetovati.

eingefallen upáděl, mŕšav, shujšan.

eingefleiſcht utelešen.

Eingeforſtete *m.* gozdni upravíčenec.

eingehen iti (grem) v .., hóditi v .., vhájati; auf etwas — v kaj privóliti, pristáti na kaj; (einen Vertrag, ein Geſchäft) skléniti, *impf.* sklépati; eine Ehe — v zakon stópiti, zakon skléniti; eine Verbindlichkeit — zavézati se, zavéznost sprejéti; (v. Geld) priti (pridem), *impf.* dohájati, dotékati; (von der Zeitung) prenéhati, prejénjati; (v. Tuche) skŕčiti se, uskóčiti se; beim Rechen, Dreſchen, Dörren — ugrábiti se, umlátiti se, usušiti se; eingegangene Briefe prejéti listi; eingegangene Verbindung sklénjena zavéza; — laſſen opustíti, zanemáriti.

eingehend natánčěn, podróběn.

eingeleiſig enotírěn.

Eingemachte *n.* obára, zakúha.

eingenommen vnét, vzgán.

eingeſchloſſen zaprt, zatvórjen.

eingeſchnitten (v. Inſecten) preščénjen, preščípnjen, zarézan.

eingeſchränkt omejèn, ograjèn, stíſ-

Eingeſottene *n.* zavára, vkúha.

eingeſprengt nadrobljèn.

Eingeſtändnis *n.* priznáva, priznánje, izpóved (-i).

eingeſtehen priznáti, obstáti (-stojím); *impf.* priznávati; (einwilligen) pripustíti, dovóliti; *impf.* pripúščati, dovoljevati.

eingewandert priséljen.

Eingeweide *n.* drob, drobje, otróba; (Gedärme) čreva *pl.*; =**nerv** *m.* drobova čútnica, otróbni živèc; =**wurm** *m.* glista.

eingeweiht posvečèn; (i. e. Sache) vešč čemu; (i. d. Künsten) izúrjen, izvéžban.

eingezogen odljúdèn, osámljen, samótèn, odlóčen od sveta; tih, skromèn; ein —es Leben führen samovati, samotáriti.

Eingezogenheit *f.* osámljenost, samóta; skromnost.

eingießen vlíti (vlíjem), *impf.* vlívati; (einschenken) natóčiti, *impf.* natákati.

eingliederig enočlénski.

eingraben zakópati (-kópljem), zagrébsti (-grébem); *impf.* zakopovati, zagrébati; (eine Schrift) vdólbsti (vdólbem), vsékati, vrézati (-rèžem), vdélati; *impf.* vsekovati.

eingravieren ſ. eingraben.

eingreifen prijéti (prímem) za kaj, seči (sežem); *impf.* prijémati, ségati; (in die Rechte eines anderen) seči, *impf.* ségati (v pravíce drúgega); einem in ſein Amt — vtíkati se, méšati se v slúžbo.

eingreifend krepèk, ostèr, živ.

Eingriff *m.* prijèm, prijémanje; (in eine fremde Sache) posèg, séganje, vtíkanje (v tujo reč).

Einguldenſtück *n.* goldínar, forínt, zlat.

eingürten opásati (-pášem), prepásati.

Einguſs *m.* vlív, vlítje, vlívanje; was eingegoſſen wird vlítek. [chen.

Einguſsthierchen *n.* ſ. Infuſionsthier-

einhäkeln zapéti (-pnèm), zakopčáti, vkváčkati; *impf.* zapénjati.

Einhalt *m.* ustáva, ustavítev, zadŕžba, zadŕžek, zavírek; — thun ſ. einhalten.

einhalten ustáviti, udŕžati (-držím), zadŕžati, ubrániti; *impf.* ustávljati, zadrževati, ovírati; den Termin — držati se roka; (das Wort) držati; (beibehalten) ob-, pridŕžati; halt ein! stoj! nikár! (d. Vertrag) izpólniti, *impf.* izpolnjevati, mož beséda biti (sem).

einhandeln nakúpiti; ſein ganzes Vermögen — izgubíti imétek v trgovíni, zabarantáti; (eintauſchen) zameníti, *impf.* zamenjevati.

einhändig enorók.

einhändigen vročíti, izročíti; *impf.* vróčati, izročevati, izróčati.

Einhändiger *m.* vročník, izročítelj, izročník, izročevávec.

Einhändigung *f.* vróčba, izročítev, izróčba.

einhängen obésiti, natekníti (-táknem); *impf.* obéšati, natíkati.

einhauchen vdíhniti, navdíhniti; *impf.* vdíhati, navdihovati.

einhauen vsékati, *impf.* vsekovati; vtésati (vtésem); die Thür — duri presékati; in den Feind — udáriti na sovrážnika.

einhäufig enodóméh.

einheben (die Thür) natekníti (-táknem), obésiti; *impf.* natíkati, obéšati; (einſammeln) pobráti (-bérem), *impf.* pobírati; (ein Capital) prejéti, iztérjati; *impf.* prejémati, izterjávati.

Einhebung *f.* pobíranje, izterjevánje; **Einhebungs-** pobírálni.

einheimiſch domáč; — werden udomáčiti se.

Einheimiſche *m.* domačín, domačínec.

einheimſen správiti, s polja zvozíti, pod streho správiti, *impf.* spravljati.

Einheimſen *n.* spravljanje, spravílo.

Einheit *f.* enóta, edínost; (Zahl) edínka, enójka; (einfache Zahl) ednína.

einheitlich enótèn, edínstven.

Einheitspreis *m.* enótna cena; =**tarif** *m.* enótni cenovník.

einheizen kúriti, nétiti; za-, podkúriti, zanétiti, zapáliti.

Einheizloch *n.* istéje *pl.*, mestéje *pl.*

einhellig so-, enoglásèn, enodúšèn.

Einhelligkeit *f.* soglásnost, enoglásnost, enodúšnost.

einhemmen zavréti, *impf.* zavírati (koló).

einher *adv.* sèm, le-sèm, sèmkaj.

einherfahren pripéljati (-péljem) se.

einherfliegen priletéti.

einherhüpfen priskakljáti.

einherkommen prikorákati.

einherlenken zakréniti.

einherrauſchen prišuméti, privršéti, pribúčati (-bučím).

einherſchreiten prihájati, prikorákati; *fig.* mogóčno korákati; ſchwerfällig — hacáti.

einherstürmen privihráti.
einherziehen prihájati, dohájati.
einholen doíti (-ídem), dotéči (-téčem), dohitéti, dostígniti; *impf.* dohájati, dotékati; (bringen) privésti (-védem); (mit der Arbeit) dotégniti; Rath — posvétovati se; Bewilligung — dovolítev izprósiti; Gutachten — mnenje poizvédeti (-izvém); eine Auskunft — za mnenje vprášati.
Einhorn *n.* enoròg, samoròg, enoróžec; =fisch *m.* samoròg, narval.
einhörnig samoròg, enoròg.
Einhufer *m.* kopítar.
einhufig kopítən, kopítast.
einhüllen zagŕniti, zavíti (-víjem), zakríti (-kríjem), odéti (-dénem); *impf.* zagrínjati, zavíjati, zakrívati, odévati.
einig (einzig) sam, edín; (übereinstimmend) složèn; — sein ujémati se; — werden zedíniti se, pogodíti se, dogovoríti se, stŕniti se.
einige nekatéri, neki; (nur wenige) nékaj, nekóliko; —mal nekólikokrat, nekatérikrat.
einigen zedíniti, stŕniti; *impf.* zedínjati, strínjati, edíniti. [rekóč.
einigermaßen *adv.* nekakó, nekaj, takó
Einigkeit *f.* sloga, edínost, slóžnost, soglásje.
Einigung *f.* dogóvor, zedímba, domémba, zedínjenje.
einimpfen cépiti; vcépiti.
Einimpfung *f.* cépljenje.
einjagen vgnáti (-ženem), *impf.* vgánjati; Furcht — koga v strah správiti, prestrášiti, oplášiti; *impf.* koga v strah správljati, plášiti, strášiti.
einjährig enolétən, énega leta.
Einjährige *m.* enolétnik; (Jährling, einjähriges Kalb, Lamm) letnik, létnjak; (Zweig) létnica.
Einjährig-Freiwillige *m.* enolétni prostovóljec.
Einkauf *m.* nakúp, kupovánje.
einkaufen kúpiti, nakúpiti, pokúpiti; *impf.* kupovati, nakupovati; sich — prikúpiti se.
Einkaufsgeld *n.* kupni denár, nakúpni novci, kúpščina, prikúpščina.
Einkehle *f.* žleb.
einkehlen užlébiti.
Einkehr *f.* ostája; — nehmen ſ. einkehren.
einkehren ostáti (-stánem), ugostíti se, nastániti se; *impf.* ostájati; (über Nacht) prenočíti, *impf.* prenočevati.
Einkehrhaus *n.* ostajališče, prenočíšče; gostílnica, krčma.
einkeilen zagozdíti, zabíti (-bíjem).
einkerben zarézati (-rézem), zarovášiti; *impf.* zarezováti.
einkerkern zapréti, v ječo vréči (vržem); *impf.* zapírati, v ječo métati; der Eingekerkerte *m.* jetník, ozník.
einklagen iztóžiti, s tožbo iztérjati kaj.
einklammern okléniti, med oklepáje dejáti (dénem); *impf.* oklépati.
Einklang *m.* soglásje, skládnost, slóžnost; im — stehen ujémati se; in — bringen v sklad správiti, zložíti; *impf.* skládati.
einklappen zapréti, zaklópiti (nož); *impf.* zapírati.
einkleben prilepíti, vlepíti.
einkleiden obléči (-bléčem), opráviti; *impf.* obláčiti, oprávljati; (in einen Orden) preobléči, *impf.* preobláčiti.
Einkleidung *f.* obléka, preobléka; obláčenje, preobláčenje.
einklemmen stísniti, vškŕniti, vščéniti, vkléniti; *impf.* stískati, vklépati.
einklinken kljuko zapehníti (-páhnem), vrata s kljuko zatvóriti, zaklópiti.
einkneten zamésiti, vgnésti (-gnétem); *impf.* vgnétati.
einknötig enokolénčast.
einkochen *tr.* zakúhati, vkúhati, zavaríti, podmésti (-métem); *intr.* ukúhati se, uvaríti se.
einkommen (um etwas) prósiti kaj (česa), prošnjo vložíti za kaj; (in einen Ort) priti (pridem), *impf.* prihájati; schriftlich — pisméno prósiti.
Einkommen *n.* dohódek, dohódki *pl.*; (b. Gerichte) spísana tožba, — prošnja; =bekenntnis *n.* napóved dohódkov; =steuer *f.* dohodnína, dohodarína.
Einkömmling *m.* príšlec, prihódnik.
einkörnig enozŕn.
einkramen správiti, zložíti (blago); *impf.* správljati.
einkriechen vlésti (-lézem), vpláziti se.
Einkünfte *pl.* dohódki, prihódki.

einladen vábiti, zvati (zovem); povábiti, pozváti; *impf.* pozívati; (Ware) na-, vložíti; *impf.* nalágati, vkládati.

einladend vabljív, vabílen; prijétən.

Einlader *m.* vabívec, vabník; —in *f.* vabívka.

Einladeſtation *f.* nakládna postája.

Einladung *f.* vabílo, povabílo; vabítev, pozív.

Einladungsſchreiben *n.* vabílni list, vabílo; pozívnica.

Einlage *f.* vlóga, vlóžba, vložítev, vkládanje; (v. Geld) vlòg, vlóžek; (im Spiel) stava, stavka; (bei Kleidern) vstávek; (Beilage) prilóga.

Einlagebuch *n.* vlóžna knjiga.

einlagern vložíti; *impf.* vkládati.

Einlagerung *f.* vkládanje.

Einlagsbogen *m.* vlóžni list.

einlangen priti (pridem), doíti (-ídem), dospéti; *impf.* prihájati, dohájati, dospévati.

Einlaſs *m.* vhòd; (als Erlaubnis) pripúst, dopúst, pripuščénje; bitte um — prosim, pustíte me noter.

einlaſſen spustíti v .., *impf.* spúščati; (bei Schneidern) napustíti, *impf.* napúščati; ſich in etwas — vtíkati se, mẽšati se, spúščati se.

Einlaſsgeld *n.* vstopnína.

Einlaſskarte *f.* vstópni listek.

Einlauf *m.* prihòd, dohòd; došle vlóge.

einlaufen pritéči (-téčem), *impf.* pritékati; (anlangen) priti (pridem), prispéti; *impf.* prihájati, prispévati; (v. Schiffe) priplúti (-plóvem), priplávati; die eingelaufenen Briefe prejéta pisma.

einläuten zvoníti (prázniku, k maši), pozvánjati; odzvoníti.

einlegen vložíti, položíti v .., dejáti (dénem); *impf.* vlágati, polágati, dévati, pokládati; (Urkunden zu Protokoll) priložíti, *impf.* prilágati; Lanze — napériti kopjé; Messer — nož zapréti; (Ware) shrániti; in ein Haus — nastániti v hišo; ein gutes Wort — izpregovoríti za koga, besédo reči (-rečem) za koga.

Einleger *m.* vložítelj, vložník; —in *f.* vložnica.

einlehren naučíti, navádíti koga česa; *impf.* navájati.

einleiten vpéljati (-peljám, -péljem), uvésti (-védem), upótiti; *impf.* vpeljevati; začéti (-čnèm); (vorbereiten) pripráviti, priredíti, napéljati; *impf.* pripráv ljati, napeljevati.

Einleitung *f.* uvòd, vpeljáva; začétek; (Vorbereitung) prípráva, pripráv ljanje.

einlenken *intr.* kréniti, obŕniti se; *impf.* obráčati se; zum Beſſeren — bóljšati se; pobóljšati se; *tr.* napótiti koga; ein verrenktes Glied — izpáhnjen ud uravnáti.

Einlenkung *f.* navràt, okrèt.

einlernen naučíti se česa, *impf.* učíti se česa.

einleuchten jasno —, očívídno —, očítno biti (sem); es will mir nicht — noče mi v glavo.

einliefern izročíti, posláti (pošljem); pripéljati, prignáti (-ženem).

Einlieferung *f.* izročítev, pošiljátev.

einlogieren *tr.* nastániti; *intr.* ſich — nastániti se.

einlöſen zameníti, zaménjati; *impf.* zamenjevati; (Wechſel) pláčati, izpláčati; *impf.* plačevati; (Pfand) rẽšiti, odkúpiti; *impf.* reševati.

Einlöſung *f.* zaména, zamenjáva, zamenjátev; rešítev, odkúp.

Einlöſungs- odkúpni; **-betrag, -preis** *m.* odkupnína.

einmachen deti, dejáti (dénem) v .., vložíti; *impf.* dévati, vlágati; (einwickeln) zavíti (-víjem), *impf.* zavíjati; (Früchte) vkúhati, zavaríti; (Teig) mẽsiti; zamẽsiti.

einmahnen opómniti česa, na kaj, *impf.* opomínjati.

Einmahnung *f.* opomín.

einmal *num.* enkrat, jédenkrat, en pot; auf — naénkrat, hípoma; alle auf — vsi skùp; *adv.* (einſt) nekdaj, nekoč, svoje dni, njega dni; endlich — véndarle, vendar enkrat; — ſo — ſo sedaj to, sedaj óno; ich habe es nicht — geſehen tega še videl nisem.

Einmaleins *n.* poštévanka.

einmalig enkrátən; (einſtig) nekdánji.

einmarken omejíti, zagájiti; *impf.* omejevati.

Einmarſch *m.* prihòd, dohòd; vhòd, [vstòp.

einmarſchieren priti (pridem), doíti (-ídem); *impf.* pri-, dohájati; iti v..

Einmaſter *m.* enojadrílnica, enojámbornica.

einmaſtig z enim jadrílom, enojadrílen, enojámborèn.

einmauern vzídati, zazídati; *impf.* vzidovati, zazidovati; (ummauern) obzídati, *impf.* obzidovati.

einmeißeln vdólbsti (-dolbem), vsékati; *impf.* dolbsti.

einmengen mẽšati med..; vmẽšati, zamẽšati; (Mehl zu Brot) umẽsiti, zamẽsiti; ſich — vtíkati se, mẽšati se, vplétati se.

Einmengſel *n.* primés, primẽsẽk.

einmeſſen namériti, odmériti; *impf.* odmérjati.

einmieten dati v najèm.

einmiſchen ſ. einmengen.

Einmiſchung *f.* vtíkanje, vmešávanje.

einmonatlich enomẽsẽčèn.

einmünden teči (tečem) v.., zlívati se, stákati se; zlíti (-líjem) se; stíkati se.

Einmündung *f.* vtòk, ustje; (d. Straße) zveza; (der Bahn) stìk, stíka.

einmünzen kováti (kújem); prekováti.

einmüthig enodúšèn, složèn.

Einmüthigkeit *f.* enodúšnost, enomíselnost, slóžnost.

einnähen všíti (-šíjem); (fürzer machen) navzéti (-vzámem), ujéti.

Einnahme *f.* (eines Platzes) osvojítèv; (am Gelde) prejèm, prejémẽk; (Einkünfte) dohódki *pl.*; eine gute — haben velíko izkúpiti, prodáti, iztrẽžiti.

Einnahmspoſt *f.* dohódna postávka.

Einnahmsquelle *f.* vir dohódkov.

einnamig enoimén, enoiménski; (gleichnamig) istoiménski.

einnehmbar dobítèn.

einnehmen vzéti (vzámem), *impf.* jemáti (jémljem); (Arznei) za-, použiti (-užíjem); *impf.* zaužívati; (Gelder) prejéti (prejmem), sprejéti; *impf.* prejémati, pobírati; (einen Platz) zavzéti, zaléči (-lézem), zasésti (-sédem); *impf.* zavzémati, zalégati, zasédati; (eine Feſtung) osvojíti trdnjávo, premóči (-mórem) —, premágati; *impf.* osvojevati, premagovati; (eines anderen Stelle) namestovati koga; er iſt für ihn eingenommen čísla ga, rad ga imá; er hat ihn für ſich eingenommen priljúbil se mu je, prikúpil se mu je; (den Kopf, das Herz) prevzéti, obíti (-ídem), lotíti se; *impf.* prevzémati, obhájati; das Mittagsmahl — júžinati; das Abendeſſen — večérjati.

einnehmend zanimìv, prijétèn, prikupljìv; —es Weſen prikupljívost, prikúpnost.

Einnehmer *m.* prejémnik, prejemávec; (Steuereinnehmer) davkar; —in *f.* prejémnica.

einniſten ſich vgnézditi se, *impf.* vgnezdovati se; (Ungeziefer) zaléči (-lézem) se.

Einöde *f.* pustínja, puščáva, samóta, puščóba, pusta.

einpacken zložíti, správiti; *impf.* zlágati, skládati (blagó v zabòj), správljati.

einpaſſen ujémati se, prilégati se.

einpfarren k župníji, k fari prištéti (-štẽjem), v župnijo pripísati (-písem); *impf.* prištévati, pripisovati; der Eingepfarrte župljàn, faràn; eingepfarrt ſein spádati v župnijo, v faro.

einpferchen vgnáti (-ženem), zagnáti (ovce v ográjo), utamáriti; *impf.* vgánjati; *fig.* vkùp stláčiti.

einpflanzen vsadíti, zasadíti; *impf.* vsájati, zasájati; eingepflanzt vsajèn, prirojèn, ukoreníjen.

einpflügen podoráti (-órjem), *impf.* podorávati.

einpfropfen vcépiti, *impf.* vcépljati.

einpfündig enofúntèn, énega funta.

einpökeln nasolíti, usolíti.

einprägen vtísniti, *impf.* vtískati; (in Metall) vdólbsti (-dólbem); ſich — vtísniti si —, zabíti (-bíjem) si —, vtépsti (-tépem) si v glavo; zapómniti, zapámtiti; e. etw. nachdrücklichſt — zabíčiti, zatŕditi; *impf.* zabíčevati.

einpreſſen stísniti, vtísniti; dejáti (dénem) v stiskálnico; *impf.* stískati; dévati v stiskálnico.

einpuppen zaprésti (-prédem) se, *impf.* zaprédati se.

einquartieren nastániti (koga), stan dati (komu); *impf.* nastanjevati; ſich — nastániti se; wo biſt du einquartiert? kje stanúješ, kje imaš svoj stan?

Einquartierung *f.* nastanítĕv; **Einquartierungs-** nastanjeválni.

einräderig samokólĕn, enokólĕn, na eno koló.

einrahmen okvíriti, v okvír dejáti (dénem); *impf.* v okvír dévati.

einrammeln zabíti (-bíjem), zatólči (-tólčem), zapháti; *impf.* zabíjati.

einrangieren ſ. einreihen.

einrathen svétovati kaj (k čemu); nasvétovati kaj.

Einrathen *n.* nasvèt, svèt.

einräuchern kadíti; pokadíti; (Kleider) prekadíti, *impf.* prekájati; (Fleiſch) sušíti; nasušíti, prekadíti, povodíti.

einräumen správiti, *impf.* správljati v . . ; (Recht) priznáti, dati, podelíti (pravíco); pripustíti, *impf.* pripúščati; (abtreten) odstópiti, prepustíti; *impf.* prepúščati; (erlauben) dovóliti, dopustíti; *impf.* dovoljevati, dopúščati.

Einräumer *m.* (auf Straßen) cestar.

einrechenbar vštévĕn.

einrechnen vštéti (-štejem), vračúniti, v račún vzéti (vzámem); *impf.* vštévati, v račún jemáti (jémljem).

Einrechnung *f.* vštétĕv, vštéva, vračúnjanje.

Einrede *f.* prigóvor, ugóvor; (auf die Klage) odgóvor; — thun prigovárjati čemu, ugovárjati.

einreden (bereden) nagovárjati k čemu; (widerreden) pri-, ugovárjati, protíviti se; (dazwiſchenreden) v besédo ségati (sežem), besédo presekovati.

einregiſtrieren vpísati (-píšem) v kazálo, — v knjigo; *impf.* vpisovati.

Einregiſtrierung *f.* vpis.

einreiben vméti (-mánem), vtréti (-tárem); *impf.* vtírati; (mit Öl) namázati (-mážem), natréti (-tárem); (Farben) razméti.

einreichen vložíti, podáti, izročíti; *impf.* vlágati, podájati.

Einreichung *f.* vlóžba, vložítĕv, izročítĕv.

Einreichungsprotokoll *n.* vlóžni zapísnik.

Einreichungstermin *m.* rók za vláganje.

einreihen uvrstíti, urediti med . . . ; *impf.* uvrščevati.

einreihig enovŕstĕn, enoréděn.

Einreihung *f.* uvrstítĕv.

einreißen *tr.* na-, pretŕgati; *impf.* pretrgovati; (Gebäude) podréti (-dérem), razvalíti, razrúšiti; *impf.* podírati; *intr.* zadírati se, tŕgati se, razdírati se; (v. Krankheiten) zanésti se, razširiti se, razplodíti se, razpásti se; *impf.* razširjati se, razpasovati se; (v. Gewohnheiten) ukoreníniti se, razmnožíti se; *impf.* ukorenínjati se, razmnoževati se.

einrenken uravnáti, *impf.* uravnovati.

einrennen *intr.* dírjati v . . ; *tr.* prevŕniti, predréti (-dérem), polomástiti; *impf.* prevrácati, podírati.

einrichten uredíti, v red dejáti (dénem); *impf.* uréjati, v red dévati; (ein Glied) uravnáti, *impf.* úravnovati; (ein Zimmer) opráviti, s pohíšjem oskrbéti; *impf.* oskrbovati; (machen) nareditи, napráviti; *impf.* naréjati, napráviljati.

Einrichtung *f.* urédba; uravnáva, ustrój; (Inſtitution) naredba, napráva, ustanovítĕv; (Zimmereinrichtung) pohíšje, hišna opráva.

einriegeln zapehníti (-páhnem), zapréti, zatvóriti.

Einritt *m.* ježa v . . ; beim — in die Stadt ko je jezdil v mesto.

einritzen vcŕtati, navráziti. [cévka.

einröhrig enocévĕn; —e Büchſe eno-

einroſten zarjavéti.

einrösten uprážiti.

einrücken priti (pridem), *impf.* prihájati; (in die Zeitung) v časnik dejáti (dénem), uvrstíti; *impf.* v časnik dévati, uvrščati; (v. Soldaten) vstópiti v vojáško službo, nastópiti vojáško službo; *impf.* vstópati, nastópati; in die Kaſerne — (von der Übung) iti, odíti v vojášnico, *impf.* odhájati.

Einrückung *f.* dohòd, prihòd; (v. Soldaten) nastòp vojášcine, vstòp v vojáško službo; vhòd; uvrstítĕv.

Einrückungsbefehl *m.* vstópno povélje.

Einrückungsgebür *f.* ſ. Einſchaltungsgebür.

Einrückungsſtation *f.* vstópna postája.

einrühren vmésiti, vmẽšati; (i.d. Suppe) pod-, vmésti (-mẽtem); *impf.* podmétati.

eins *num.* eděn, ena, eno; die Eins edínka; mir iſt alles — meni je vse eno; — ſein ene misli biti (sem); — werden zedíniti se, pogodíti se, zméniti se.

einſäen vsejáti (-séjem), *impf.* vsévati.
einſagen narekovati, napovedovati; prišeptávati.
einſalzen solíti; usolíti, nasolíti.
einſam sam, samótěn, osamèl; *adv.* samši, na samem; — ſein samovati, samotáriti, samévati, saméti; — machen osámiti; — werden osaméti.
Einſame *m.* samotár, samotník; *f.* samotnica, samica.
einſamenlappig enokalíčen.
Einſamkeit *f.* samóta, samína, samóča, samótnost, samija, samotína.
einſammeln brati (berem); pobráti, nabráti, skupíti; *impf.* po-, nabírati, skupljevati; (Obſt) trgati.
Einſammlung *f.* nabíranje, bira, nabíra; bratěv, trganje.
Einſattelung *f.* presèd, sedlo.
Einſatz *m.* vláganje, vkládanje, vkláda; (bei Kleidern) vstávěk; (Spiel) stava; (Pfand) zastáva; (beim Teich) násad; (in der Caſſe) vlóžek.
einſäuern ukísati; zakvásiti.
einſaugen sŕkati, srébati (-am, -bljem), piti (pijem), sesáti; posŕkati, posrébati, popíti, posesáti, navzéti (-vzámem) se; *impf.* popívati, navzémati se.
einſäumen róbiti; zaróbiti, obróbiti.
einſchalten uvrstíti, vložíti, vdejáti (vdénem); *impf.* uvrščevati, vlágati, vdévati.
Einſchaltung *f.* uvrstítěv, vlózba.
Einſchaltungsgebür *f.* uvrstnína.
einſchärfen zabíčiti, zatŕditi; *impf.* zabičevati, zatrjevati.
einſcharren zakópati (-kópljem), zagrébsti (-grébem); *impf.* zakopovati, zagrébati.
einſchätzen céniti.
einſchenken natóčiti, nalíti (-líjem); *impf.* natákati, nalívati; flaren Wein — čisto resníco komu povédati (-vém).
Einſchicht *f.* na samem stojéča hiša.
einſchichtig enovŕstěn, enoplástěn.
einſchicken posláti (pošljem), *impf.* pošiljati kam.
einſchieben vtekníti (-táknem), vríniti, vstáviti; *impf.* vtíkati, vrívati, vstávljati; (unterſchieben) podtekníti, *impf.* podtíkati; (Brot) vsadíti, *impf.* vsájati.
Einſchiebſel *n.* vmétěk, vtíkljaj, vstávěk.
Einſchiebung *f.* vtík, vríněk, vtíkanje, vrívanje.
einſchießen po-, razstrelíti; (Brot) vsadíti, *impf.* vsájati; ſich — izúriti se, izvéžbati se v čem, naučíti se česa, priučíti se čemu.
einſchiffen *tr.* naložíti na ladjo, vkŕcati; *impf.* nalágati, nakládati; *intr.* priplávati, pripéljati se, uvésti (-védem) se (v luko); ſich — vkŕcati se, iti (idem) —, stópiti na ladjo, — na brod.
Einſchiffung *f.* vkŕcanje.
einſchlafen zaspáti (-spím), zaspáněkati; (v. Gliedern) otŕpniti, premréti; *impf.* premírati; (von einer Sache) potíhniti, utíhniti.
einſchläfern uspávati, usopíti, zasopíti.
Einſchlag *m.* udár, tresk; (b. Webern) votěk; (bei Näherinnen) zagìb, podgíběk; prigíběk, podšiv; ſ. Umſchlag.
einſchlagen zabíti (-bíjem), zatólči (-tólčem); *impf.* zabíjati; (einwickeln) zavíti (-víjem), zamotáti; *impf.* zavíjati; (Fenſter) pobíti (-bíjem), razbíti, ubíti, raztrúpiti; *impf.* pobíjati; (vom Blitz) udáriti, tréščiti; den Weg — napotíti se, kréniti po poti; (b. Webern) vtkáti (-tkám, -tkèm), zavótčiti; dem Faſſe den Boden — dno izpehníti (-páhnem); (beim Nähen) zageníti (-gánem), podgeníti, podvíti; *impf.* podgíbati; (gehören) spádati v..., ségati v..., tikati (tíčem) se česa.
einſchlägig dotíčen, zadéven.
Einſchlagſeide *f.* vótkana svila.
einſchleichen ſich prikrásti (-krádem) se, vtépsti (-tépem) se, vlésti (-lézem).
einſchleppen privléči (-vléčem), zanésti, zatrósiti; *impf.* vláčiti v..., zanášati.
einſchließen zakléniti, zapréti, zatvoríti; *impf.* zaklépati, zapírati; (umgeben) zajéti (-jámem), obsúti (-spèm u. -sújem), obstópiti, obkóliti, obdáti; *impf.* obstópati, obdájati; (den Brief) v-, priložíti; *impf.* vlágati, prilágati; (ein Wort) okléniti, *impf.* oklépati; (einzählen) vštéti (-štéjem), prištéti; *impf.* vštévati; (umfaſſen) v sebi iméti (imám), obségati.
einſchließlich *adv.* vštévši, vštévno, vréd; — der Gebür z vštéto pristojbíno.

Einſchließung *f.* zapòr, zatvòr, zaklèp; (einer Stadt) obléga, obséda, zajétje. [ka.
Einſchließungszeichen *n.* oklepáj, zapór-
einſchließen napárati, narézati (-rézem).
einſchlummern zadrémati (-drémljem).
einſchlüpfen šíniti v .., smúkniti v ..
einſchlürfen sŕkati, srébati; posŕkati.
Einſchluſs *m.* prilóga, prikláda; mit — vred s...
einſchmeicheln míliti se, lízati (lížem) se, láskati se; omíliti se, prilízniti se, uláskati se, prikúpiti se; *impf.* prilizovati se, prikupljevati se.
einſchmeichelnd prilíznjen, láskav.
einſchmelzen raztopíti, razpustíti; *impf.* raztápljati, razpúščati.
einſchmieden za-, vkováti (-kújem).
einſchmieren mázati (mážem); namázati, zamázati.
einſchmuggeln vtihotápiti, tihotápsko —; skrivaj kaj prinésti (-nésem); *impf.* prinášati.
einſchnarchen zasmŕčati (-smrčím).
einſchneiden *tr.* zarézati (-rézem), narézati; *impf.* zarezovati; (hineín) vrézati, zažéti (-žámem, -žmèm); *impf.* vrezovati, zažémati; *intr.* rézati; tief ins Herz — globóko v srce seči (sežem), srce rániti.
einſchneidend rezèn, ostŕ. [rézen.
einſchneidig na eno stran ostŕ, eno-
einſchneien zamésti (-métem).
Einſchnitt *m.* vréza, zaréza, zaséka; zajéda; (Erdbildung) žleb, usedlína; — habend preščénjen, preščípnjen, vdŕt.
einſchnüren zadŕgniti, preščéniti; *impf.* zadrgovati; zavézati (-vézem); (Perlen) nanízati (-nízam, -nížem).
einſchöpfen zajéti (-jámem, zájmem), načrépati (-pljem); *impf.* zajémati.
einſchränken gradíti; zagradíti, omejíti; *impf.* zagrájati, omejevati; (Recht) krátiti; prikrátiti, prikrájšati; *impf.* prikrajševati; (beſchränken) omejíti, skrčíti, skrátiti, utesníti; *impf.* omejevati, skrčevati; ſich — prikrátiti si, pritŕgati si; *impf.* pritrgovati si.
Einſchränkung *f.* ográda; omejítev, omejílo; utesnjáva, utesnítev, skrčevánje; pritrgovánje.
Einſchreibe- vpísni; **=buch** *n.* vpísna knjiga, knjiga vpísnica.
Einſchreibegebür *f.* vpisnína.
einſchreiben vpísati (-píšem), zapísati, zabeléžiti; *impf.* vpisovati, zapisovati; der Eingeſchriebene zapísaněc, vpísaněc.
Einſchreiber *m.* zapisovávěc, vpisovávěc; —in *f.* zapisovávka.
Einſchreibung *f.* za-, vpisovánje, vpìs; **Einſchreibungs-** vpísni, zapísni.
einſchreiten potégniti se, nastópiti; *impf.* nastópati; (gegen einen) postópati zoper koga; (für einen) zastópati koga; (in einer Sache) posredovati; (um etwas) prósiti česa; prošnjo vložíti, *impf.* vlágati; dienſtgemäß — po službni dolžnósti storíti, *impf.* délati, postópati; über Einſchreiten na prošnjo.
einſchrumpfen krčíti se, gŕbiti se, grbáančiti se; skrčíti se, zgrbiti se, zgrbáančiti se, stísniti se, uskóčiti se.
Einſchub *m.* podtìk, vtìk, vmétek; — thun vtekníti (-táknem), vríniti.
einſchüchtern ostrášiti, o-, preplášiti, v strah pripráviti, *impf.* priprávljati.
Einſchuſs *m.* vlóžek denárja; (b. Webern) votèk; (an Waſſermühlen) vpàd vode; (des Projectils) vstrelína.
einſchütten vsúti (-spèm, -sújem), *impf.* vsípati (-sípljem); (Flüſſiges) vlíti (-líjem), *impf.* vlívati.
einſchwärzen čŕniti; očŕniti, počŕniti; (Waren) vtihotápiti, podnésti (-nésem).
einſegnen blagoslovíti, poblagoslovíti; (die Wöchnerin) vpéljati (-péljem), *impf.* vpeljevati; (Verlobte) poročíti, *impf.* poróčati.
Einſegnung *f.* blagoslovljénje; vpeljevánje, uvòd; poróka.
einſehen poglédati v .., *impf.* glédati v .., pogledovati v ..; (begreifen) izprevídeti, spoznáti, razuméti, razbráti (-bérem); *impf.* spoznávati, razumévati, razbírati; (Einſicht nehmen) vpoglédati, *impf.* vpogledovati; preglédati, prebráti (-bérem); *impf.* prebírati.
einſehend ſ. einſichtsvoll. [žem).
einſeifen z milom namázati (-má-
einſeitig enostrán, enostránski; (parteiiſch) pristránski; (vom Wiſſen) polovíčen, nepopóln.
Einſeitigkeit *f.* enostránost; pristránost; nepopólnost. [šíljati.
einſenden poslàti (pòšljem), *impf.* po-

Einſender *m.* pošiljátelj.

Einſendung *f.* pošiljátev, poslátev.

einſenken spustíti, pogrézniti; *impf.* spúščati, pogrezovati; (Reben) grebeníčiti; (eintauchen) utopíti, potopíti; *impf.* potápljati.

Einſenkung *f.* spúščanje, pogrezovánje; utápljanje; (Ort) usedlína, usàd, vdrtína, pónor.

Einſer *m.* edínka, edínica, enójka.

einſetzen postáviti, vstáviti; *impf.* po-, vstávljati; (Bäume) vsadíti, zasadíti; *impf.* vsájati, zasájati; (als Pfand) stáviti; zastáviti, *impf.* zastávljati; (einführen) ustanovíti, osnováti (-snújem); *impf.* ustanávljati; (die Klauen) zasadíti, *impf.* zasájati; einen Erben — postáviti koga za dédiča, *impf.* postávljati; (ins Amt) postáviti v službo, naméstiti, službo podelíti, službo dati (dam); ſich — sesti (sedem) v ..., usésti se, *impf.* usédati se.

Einſetzer *m.* postavljávec, postavljáč; ustanovítelj, ustanovník.

Einſetzung *f.* postavítev, postávljanje; namestítev, naméščanje; ustanovítev.

Einſicht *f.* poglèd v ..., vpoglèd, preglèd; *fig.* izprevídnost, razsódek, razsódnost, preudárnost, razbórnost; nach meiner — kakor jaz sodim, po moji izprevídnosti; — nehmen in die Bücher knjige vpoglédati; zur — aufliegend na videž razgrnjen (račún).

einſichtig, einſichtsvoll izprevíden, razsóden, razbórен, preudárен.

Einſichtnahme *f.* vpoglèd, preglèd.

einſickern poníkniti. [ta.

Einſiedelei *f.* pustínja, puščáva, samó-

einſiedeln samotáriti, samováti.

einſieden *intr.* zavréti; *tr.* povréti, zavréti, skúhati.

Einſiedler *m.* puščávnik, samotár, puščávec; —in *f.* samotárka, puščávnica.

einſiedleriſch samotárski, samótен, puščávniški; —es Leben führen samotáriti.

Einſiedlerleben *n.* samovánje, puščávniško življénje.

einſiegeln pečátiti; zapečátiti.

einſilbig enozlóžen, enoslóvčen; (von wenigen Worten) malobesédеn.

Einſilbigkeit *f.* enozlóžnost; (vom Menſchen) malobesédnost.

einſingen s petjem zazíbati (-bljem) (v spanje); ſich — uvéžbati —, izvéžbati se v petju.

einſinken pogrézniti se, zagrézniti se, ugrézniti, vdréti (-dérem) se, poníkniti; *impf.* grezíti, pogrézati se, pogrezovati se, vdírati se; (ins Waſſer) utóniti, utopíti se; *impf.* utápljati se; (vor Schrecken) zgrúditi se, na tla pasti (padem).

einſitzen sesti (sedem) v .., usésti se; *impf.* sédati v .., usédati se.

einſitzig z enim sédežem. [ski.

einſommerig enopolétèn, enopolétен-

einſpannen vpréči (-prézem), za-, napréči; *impf.* vprézati, naprézati, naprégati; (Ochſen) vkléniti, *impf.* vklépati; (Leinwand in einen Rahmen) razpéti (-pnèm), napéti; *impf.* napénjati.

Einſpänner *m.* voz saméč, voz saméček, enovpréžnik.

einſpännig enovpréžèn.

einſperren zapréti, *impf.* zapírati; (Rad) zavréti, *impf.* zavírati; (einſchließen) zakléniti, *impf.* zaklépati.

einſpinnen vprésti (-prédem), zaprésti; ſich — zaprésti se, *impf.* zapredati se.

Einſpinnen *n.* zaprédba.

Einſprache *f.* prigóvor, ugóvor, prerékanje.

einſprechen *tr.* (Muth) hrabríti, bodríti, srčiti, srce délati; (Troſt) tolážiti, tèšiti; *intr.* prigovárjati, ugovárjati; bei jemand — oglásiti se, zglásiti se; *impf.* oglášati se. [nik.

Einſprecher *m.* prigovórnik, ugovór-

einſprengen *tr.* kropíti, škropíti; pokropíti, poškropíti; potrésti, *impf.* potrésati; (eine Thür) razbíti (-bíjem), polomástiti; *impf.* razbíjati; (eingeſprengte Erzart, Holzart) naštrkan; *intr.* in die Reihe der Feinde — zagnáti (-žénem) se —, zakadíti se med sovrážnike.

einſpritzen vbrízgniti, vsíkniti, štrkniti v..; *impf.* brízgati v...

Einſpruch *m.* prigóvor, ugóvor; upòr, odpòr; — thun, erheben prigovárjati, ugovárjati, upírati se.

einſt *adv.* nékdaj, svoje dni, nekoč, njega dni; (einmal) enkrat.

einſtämmig enodébeln, énega debla.
einſtampfen vtláčiti, vpháti; (mit Füßen) vteptáti, razteptáti.
Einſtand *m.* nastòp (službe).
Einſtandsgeld *n.* nastopnína.
einſtechen zabósti (-bódem), vbósti, zaríniti; *impf.* zabádati, vbádati.
einſtecken vtekníti (-táknem), deti (denem) v...; *impf.* vtíkati, dévati; (einen Schimpf) požréti, *impf.* požírati.
einſtehen stópiti v službo, službo nastópiti; *impf.* nastópati; (für etw.) porok biti (sem), jámčiti, odgovórẽn biti.
einſtehlen ſich prikrásti (-krádem) se, podkrásti se.
einſteigen stópiti v.., vstópiti, priti (pridem) v..; *impf.* vstópati, prihájati; (in den Wagen) stópiti, sesti (sedem) na voz; *impf.* sédati.
einſtellen postáviti, dejáti (dénem) v.., ustanovíti; *impf.* postávljati, stáviti, dévati (devam, devljem); (Arbeit) ustáviti, prenéhati, popustíti; *impf.* ustávljati, prenehovati, popúščati; (Mißbrauch) odpráviti, *impf.* odprávljati; (unterlaſſen) opustíti, *impf.* opúščati; (in die Rechnung) zapísati (-píšem), zaračúniti; *impf.* zapisovati; ſich — nastópiti, priti (pridem); *impf.* prihájati.
Einſtellung *f.* postavítĕv, ustanovítĕv; ustavítĕv, ustáva, prenéhanje.
einſtens ſ. einſt.
einſticken uvésti (-vézem).
einſtig nekdánji, nekdášnji.
einſtimmen ujémati se, skládati se, zlágati se, strínjati se; (einwilligen) pritégniti, privóliti, pristáti (-stánem).
einſtimmig enoglásẽn, soglásẽn, skladẽn; *adv.* skladno.
Einſtimmigkeit *f.* enoglásnost, soglásnost, skladnost.
einſtöckig z enim nadstrópjem, enonadstrópẽn.
einſtopfen tláčiti, gátiti, mašíti v..; natláčiti, vgátiti, zamašíti.
einſtoßen vpehníti (-páhnem), zasúniti; zatólči (-tólčem), zabíti (-bíjem); (Spieß) zabósti (-bódem), zapíčiti, vsadíti; *impf.* zabádati, vsájati; (die Zähne) izbíti, pobíti; *impf.* izbíjati.
einſtreichen zamázati (-mážem), *impf.* zamazovati; (Geld) potégniti, pográbiti.
einſtreuen natrésti (-trésem), potrésti, natrósiti, nasúti (-sújem, -spèm); *impf.* nasípati (-sípljem); (d. Vieh) nastláti (-stéljem), *impf.* nastíljati; (in d. Rede) vplésti (-plétem), pritekníti (-táknem); *impf.* vplétati, pritíkati.
einſtricken vplésti (-plétem).
einſtrömen teči (tečem), dotékati, valíti se v...
einſtücken vstáviti, *impf.* vstávljati.
einſtudieren naučíti se česa, izúriti —, izvẽžbati se v čem; *impf.* učíti se, úriti se, vẽžbati se.
einſtürmen navalíti v.., plániti v.., pritísniti, zagnáti (-ženem) se na..; *impf.* pritískati, zagánjati se.
Einſturz *m.* udòr, podòr; razpàd; podrtíja; dem — naḥe rúšiti se, podírati se, razpádati.
einſtürzen *intr.* razrúšiti se, podréti (-dérem) se, razpásti (-pádem), sesúti (-sújem, -spèm) se; *impf.* rúšiti se, podírati se, razpádati, sesípati (-sípljem) se; (einſinken) pogrézniti se, vdréti se; (auf jemdn.) plániti, zagnáti (-ženem) se, navalíti, pritísniti na koga; *impf.* zagánjati se, pritískati; *tr.* porúšiti, podréti, razvalíti (zid).
eintàm.
einſtweilen *adv.* tačàs, za tačàs, med-
einſtweilig tačásẽn, začásẽn.
eintägig enodnévẽn, énega dne.
Eintagsfliege *f.* enodnévnica.
eintauchen pomóčiti; potopíti; *impf.* pomákati; potápljati.
Eintauſch *m.* zaména.
eintauſchen zameníti, zaménjati, preménjati; *impf.* zamenjevati.
eintheilen razdelíti, porazdelíti; *impf.* razdeljevati, delíti; (reihenweiſe) razvrstíti, razredíti; *impf.* razvrščevati, vrstíti.
eintheilig enodélẽn, énega dela.
Eintheilung *f.* delítĕv, razdelítĕv; razvrstítĕv; **Eintheilungs-** razvrstílni.
einthun dejáti (dénem), položíti, postáviti v.., vdejáti; *impf.* dévati, polágati, postávljati v...
eintönig enoglásẽn, enozvóčẽn. [nost.
Eintönigkeit *f.* enoglásnost, enozvóč-
Eintracht *f.* sloga, složnost, edínstvo; in — leben složno živéti.
einträchtig složẽn.

Einträchtigkeit *f.* složnost.

Eintrag *m.* (Nachtheil) škoda, kvar, uíma.

eintragen znésti (-nésem), znósiti; *impf.* znášati, nesti v..; (ins Buch) zapísati (-píšem), vpísati, vknjížiti; *impf.* vpisovati, vknjiževati; (v. Weber) vótčiti; zavótčiti, zavótkati; (Gewinn bringen) nesti, prinášati, dajáti.

einträglich kar nese (dobíček); —es Amt dobra —, mastna služba.

Eintragung *f.* vpis, vknjížba, vbelézba.

Eintragungsgebür *f.* vpisnína.

eintreffen (am Orte) priti (pridem), doíti (doídem, dojdem); *impf.* prihájati, dohájati; (in Erfüllung gehen) izpólniti se, zgodíti se, dogodíti se, uresníčiti se; *impf.* izpolnjevati se; (übereinstimmen) ujémati se, zlágati se, skládati se, vézati (vežem) se.

eintreiben vgnáti (-žénem), zagnáti, zapodíti v..; *impf.* vgánjati, góniti v..; (eine Schuld) iztérjati, potérjati; *impf.* izterjevati; (einen Keil) zabíti (-bíjem), *impf.* zabíjati.

Eintreibung *f.* vgòn, vgánjanje; terjátëv, izterjátëv, izterjevánje.

eintreten *intr.* vstópiti, stópiti v..; *impf.* vstópati, stópati v..; (entstehen) pripetíti se, zgodíti se, nastópiti; für etwas — potégniti, pognáti (-žénem) se za kàj; (stattháben) vršiti se; (von der Kälte) nastópiti, pritísniti; *impf.* nastópati, pritískati; die Nacht tritt ein nočí se, mračí se, noč se dela; zmračí se, noč nastópi; *tr.* (Wurzeln) vteptáti; Kraut — zelje tláčiti.

eintrichtern vlíti (vlíjem), *impf.* vlívati.

Eintritt *m.* vstòp, nastòp, vhòd, prihòd; — der Mondesfinsternis začétëk mésečnega mrka.

Eintrittsgebür *f.* vstopnína.

Eintrittskarte *f.* vstópnica, vstópni listëk.

Eintrittszimmer *n.* čakálnica, predízba.

eintrocknen posušíti se, usušíti se, usehníti (-sáhnem); *impf.* usíhati.

eintröpfeln po kapljah vlíti (vlíjem), kániti v.., vkapljáti; *impf.* vlívati.

einüben izúriti, izvéžbati; *impf.* úriti, véžbati, váditi.

einverleiben pripojíti, pridrúžiti, utelovíti; *impf.* pridruževati; (in öffentl. Bücher) vpísati (-píšem), vknjížiti; *impf.* vpisovati, vknjiževati.

Einverleibung *f.* pripojítëv, pridrúžba; (in die Bücher) vpis, vknjížba. [ljiv.

einverleibungsfähig vpisljiv, vknjíž-

Einverleibungsgesuch *n.* prošnja za vknjížbo.

einvernehmen dovprášati, zaslíšati (-slíšim), izprášati; *impf.* dovpraševati, zasliševati, izpraševati.

Einvernehmen *n.* zaslíšanje, izpraševánje; dogóvor, porazúm; ins — setzen dogovoríti se, doméniti se.

Einvernehmung *f.* zaslíšanje, zasliševánje, izpraševánje; dogóvor.

einverstanden sein s. einverstehen.

einverständigen správiti, zložíti.

einverständlich, einvernehmlich *adv.* dogóvorno, porazúmno.

Einverständnis *n.* porazúm, sporazúm, sporazúmëk; soglásje, dogóvor.

einverstehen sich porazuméti se, dogovoríti se, zméniti se, pobótati se; *impf.* dogovárjati se, porazumévati se; einverstanden sein zadovóljen biti (sem), ene misli biti, zlágati se; privóliti v kaj.

Einwand *m.* prigóvor, ugóvor; ein leerer — prazën izgóvor.

Einwanderer *m.* prisélnik, dosélec.

einwandern priséliti se, doséliti se, naséliti se.

Einwanderung *f.* priselítëv, vselítëv, dosélba.

einwärts *adv.* noter, navnóter. [ka.

Einwärtsdreher *m.* (Muskel) zavračáv-

einwässern namóčiti, *impf.* namákati.

Einwässerung *f.* namáka.

einweben vtkáti (-tkèm, -tkám), pritkáti; vplésti (-plétem).

einwechseln ménjati, izménjati, zaménjati. [kati.

einweichen razmóčiti, *impf.* razmá-

einweihen posvetíti, blagoslovíti; *impf.* posvečevati, blagoslávljati; in ein Geheimnis — skrivnost komu razodéti (-dénem), povériti.

Einweihung *f.* posvétba, posvetítëv, posvečevánje, blagoslovljénje.

einwenden prigovoríti, ugovoríti; *impf.* prigovárjati, ugovárjati; nasprotováti, upírati se.

Einwendung *f.* prigóvor, ugóvor; (Beſchwerde) pritóžba.

einwickeln zavíti (-víjem), zamotáti; *impf.* zavíjati; (ein Kind) povíti, *impf.* povíjati.

einwiegen zazíbati (-zíbljem), *impf.* zazibávati.

einwilligen pri-, dovóliti; pristáti (-stánem) na kaj; *impf.* dovoljevati.

Einwilligung *f.* privolítěv, privolílo, dovolítěv.

einwirken vtkáti (-tkám, -tkèm), uvótkati; auf jemanden — nagíbati koga, vplívati na koga; auf etwas — učinkovati, delovati, vplívati, vplìv iméti (imám) na kaj; wohlthätig — pospéšiti kaj, pripomóči (-mórem) k čemu; *impf.* pospeševati.

Einwirkung *f.* nagíbanje, vplívanje, učinkovánje, delovánje.

Einwohner *m.* stanovávec, prebivávec, stanovník; — der Stadt meščàn; — des Marktes tržàn; — d. Stadt Laibach Ljubljáncan; —in *f.* stanovávka, prebivávka.

Einwohnerſchaft *f.* prebivávstvo, prebivávci *pl.*

einwühlen ſich zaríti (-ríjem) se, *impf.* zarívati se.

Einwurf *m.* ſ. Einwendung.

einwurzeln ukoreníti se, ukoreníniti se, zakoreníti se; *impf.* ukorenjevati se.

Einzahl *f.* ednína, edíno število, enójno število.

einzahlen vpláčati, *impf.* vplačevati.

einzählen prištéti (-štéjem), pribrojíti; *impf.* prištévati; (in etwas) naštéti, odštéti, odbrojíti; *impf.* naštévati.

einzählig samótež, samotéžen.

Einzahlung *f.* vplačílo, vplačevánje.

Einzahlungskarte *f.*, **Einzahlungsſchein** *m.* vplačílnica.

einzapfen natóčiti, pretóčiti; *impf.* natákati, pretákati.

einzäunen nauzdáti.

einzäunen ogradíti, zagradíti; *impf.* ograjevati, zagrajevati.

Einzäunung *f.* ográja, zagrája, plot.

einzeichnen vrísati (-ríšem); zapísati (-píšem), vpísati, zabeléžiti, zaznámenjati; *impf.* zapisovati.

Einzeichnung *f.* zapìs, vpìs, zabeléžba.

Einzelding *n.* ſ. Einzelweſen. [člen.

Einzelglied *n.* posámezni ud, poedín

Einzelheit *f.* posámeznost, posámnost.

Einzelmenſch *m.* posámeznik, posámezni človek.

einzeln posámezèn, posáměn, poedín; *adv.* posébej, po sámosti, posámezi, vsak posébej, posámič; — verkaufen na drobno prodájati.

Einzelnarreſt *m.* posámezni zapòr, samótni zapòr.

Einzelnausverkauf *m.* razprodája na drobno, nadróbna razprodája.

Einzelnbeſtimmung *f.* posébna dolóčba, posébna odrédba.

Einzelngericht *n.* edinoosébno sodíšče.

einzelweiſe *adv.* posámič, posámez.

Einzelweſen *n.* posámezna reč (-í), posámna stvar (-í); poedínec, samec.

einziehen *tr.* potégniti v .., *impf.* potegovati v .., potézati; den Faden — vdéti (-dénem), *impf.* vdévati; (ein Band) uvésti (-védem); *impf.* uvájati; (Vermögen) odvzéti (-vzámem), pobráti (-bérem), zarúbiti, zaséči (-sézem); *impf.* jemáti (jémljem), pobírati; (Verbrecher) zapréti, zatvóriti; *impf.* zapírati; (Beſoldung) ustáviti, zapréti; *impf.* ustávljati, zapírati; (Kundſchaft) pozvédeti (-zvém), doznáti; *impf.* pozvedovati; (Banknoten) razveljáviti, iz obtéka vzéti (vzámem); der Schwamm zieht das Waſſer ein goba vodo pije; *intr.* (in die Wohnung) naséliti se, vséliti se, nastániti se; *impf.* vseljevati se; (in die Stadt) iti (idem), vhòd iméti (imám); priti, *impf.* prihájati; ſich — uskóčiti se, slókniti se.

Einziehung *f.* vdétje, potéga; (des Vermögens) odvzéma, zarubítěv; zapòr, zatvorítěv; razveljáva; vselítěv; — von Rechten odjémanje pravíc.

Einziehzeit *f.* priselílni čas.

einzig edín, sam; ein —er eden sam, samó eden; — und allein samó to, samó edíno to, zgolj samó to; das iſt — in ſeiner Art temu ni para, temu ni enákega; der —e Sohn edíněc; die —e Tochter edínka, edínica.

Einzigkeit *f.* edínstvo.

einzöllig énega palca, palěc dolg, — širòk.

einzuckern s sladkórjem potrésti, posladíti; *impf.* s sladkorjem potrésati.

Einzug *m.* vhòd, prihòd.

einzwängen vtláčiti, vtísniti, zatísniti, stísniti v kaj; *impf.* vtískati, vtiskovati.

eirund jajčast, okrógël kakor jajce.

Eis *n.* led; (das erſte dünne Eis, auch Eisſcholle, Treibeis) srež; mit — bedeckt werden zamŕzniti, *impf.* zamrzovati; zu — gefrieren zmŕzniti, *impf.* zmrzovati; **Eis-** ledéni.

Eisart *f.* vrsta ledú.

Eisbad *n.* ledéna kopel (-i).

Eisbahn *f.* drsalnica, drča, drsalíšče.

Eisbär *m.* beli —, séverni medved.

Eisberg *m.* ledeník, ledéna gora.

Eisbock *m.* ledéna koza, — kobíla.

Eisbrecher *m.* ledolòm.

Eisbremſe *f.* ledéna grebenica, mačék.

eiſen *tr.* led sékati; *intr.* leditì se.

Eiſen *n.* železo; (Feſſeln) okóvi *pl.*, železje; altes — železna starína; rohes — grodêlj; **Eiſen-** železni.

Eiſenader *f.* železna žila.

Eiſenarbeiter *m.* železar.

eiſenartig železast.

Eiſenauflöſung *f.* železna raztopína.

Eiſenbahn *f.* železna cesta, železnica; **Eiſenbahn-** železniški, železnični.

Eiſenbahnanlage *f.* železniška napráva.

Eiſenbahnbeamte *m.* železnični urádnik.

Eiſenbahnbetrieb *m.* železnični obrát.

Eiſenbahnbetriebsdirection *f.* železnično obrátno ravnáteljstvo.

Eiſenbahnbetriebsordnung *f.* železnični obrátni red.

Eiſenbahnfrachtbrief *m.* železniški vozni list. [štvo.

Eiſenbahngeſellſchaft *f.* železniško dru-

Eiſenbahnkörper *m.* železniško zgradbíšče.

Eiſenbahnlinie *f.* železnična proga.

Eiſenbahnſchiene *f.* kolejnica, železniška šina, — tráčnica.

Eiſenbahnſtation *f.* železniška postája.

Eiſenbahnverkehr *m.* železnični promèt. [práva.

Eiſenbahnverwaltung *f.* železnična u-

Eiſenbahnwächter *m.* železnični čuváj.

Eiſenbahnzug *m.* železniški vlak, železnični vlak.

Eiſenband *n.*, **Eiſenbeſchlag** *m.* železni okòv.

Eiſenbergwerk *n.* železni rudnik, železník. [tër.

Eiſenblech *n.* železna pločevína, kosí-

Eiſenblüte *f.* železni cvet.

Eiſenerz *n.* železna ruda, železovëc.

Eiſenextract *m.* izvléček iz železa.

Eiſenfabricat *n.* izdélek iz železa, železna tvorína.

eiſenfarbig železast, železne barve.

Eiſenfeil, Eiſenfeilicht *n.* železni opílki *pl.*, železna piljevína.

eiſenfeſt čvrst kakor železo.

Eiſenfreſſer *m.* hvastáč, ustnež.

Eiſengehalt *m.* količína železovíne.

Eiſengeräth *n.* železno oródje.

Eiſengewerkſchaft *f.* fužíne *pl.*, železarsko rúdništvo.

Eiſengießer *m.* železolívec.

Eiſengießerei *f.* železolívnica.

Eiſenglanz *m.* železni sijájnik.

Eiſenglimmer *m.* lúskavi železovec.

eiſenhaltig železnat.

Eiſenhammer *m.* plavž, fužína.

Eiſenhandel *m.* trgovína z železom, trgovína z železnino.

Eiſenhändler *m.* železnínar.

Eiſenherdreif *m.* ognjíščno opasílo.

Eiſenhut *m. (Aconitum)* preobjéda, omèj, lisják, vránjica, pasja smrt (-i).

Eiſenhütte *f.* ſ. Eiſenhammer.

Eiſenkalk *m.* ápnasto železo.

Eiſenkies *m.* železni kršec.

Eiſenocker *m.* železna okra.

Eiſenofen *m.* železna peč (-i).

Eiſenoxyd *n.* železni okís.

Eiſenplatte *f.* železna plošča.

Eiſenprobe *f.* poskúšnja železa; (Gottesurtheil) izkúšnjá z razbéljenim železom.

Eiſenroſt *m.* železna rjà.

Eiſenſäure *f.* železna kislína.

Eiſenſchimmel *m.* serec, zelénko.

Eiſenſchlacke *f.* žlindra, plind.

Eiſenſchlag *m.* okujíne *pl.*, okóvine *pl.*

Eiſenſchmied *m.* kováč.

Eiſenſchmiede *f.* kováčnica.

Eiſenſchmiedin *f.* kovačica.

Eiſenſchuſs *m.* slepa železna ruda.

Eiſenſpäne *pl.* ſ. Eiſenfeilicht.

Eiſenſpat *m.* jekléneč.

Eisenstab *m.* želézna šíbica.
Eisenstein *m.* železnják, želézověc.
Eisenvitriol *m. (n.)* želézna galíca, želézni vitrijól.
Eisenware *f.* železnína, želézna roba.
Eisenwerk *n.* železnína; želéznik; s. Eisenhammer.
Eisenzeug *n.* želézno oródje, želézno posódje, železnína.
eisern želézěn; *fig.* trd kakor želézo; (Herz) neusmíljen, okrútěn; —er Fleiß neumórna marljívost.
Eisfabrik *f.*, **Eiswerk** *n.* ledárnica.
Eisfahrt *f.* vožnja po ledu. [polje.
Eisfeld *n.* ledíšče, ledovíšče, ledéno
eisförmig ledast, ledénast.
Eisgang *m.* splàv ledú, lomljénje ledú.
Eisgebirge *n.* ledeníki *pl.*, ledéno pogórje.
Eisgefilde *n.* ledéno polje, ledovíšče.
Eisgrube *f.* ledeníca.
Eishändler *m.* ledár.
Eishauer *m.* ledosèk.
eisig ledén, ledovít.
eiskalt mrzěl kakor led.
Eiskeller *m.* ledeníca.
Eiskluft *f.* razzéba, razpóka od mraza.
eisklüftig razzéběn, razsápěl; —es Holz razzébni les.
Eiskruste *f.* ledéna skorja, srež.
Eislager *n.* ledíšče.
Eislauf *m.* dŕsanje.
Eislaufverein *m.* dŕsalno društvo.
Eismeer *n.* ledéno morje.
Eismöve *f.* tonóvščica, pijálo.
Eisnebel *m.* mráznica.
Eisperiode *f.* ledéna doba.
Eisplatz *m.* drsalíšče.
Eispol *m.* s. Nordpol.
Eispunkt *m.* ledíšče. [skrl (-í).
Eisscholle *f.* ledéna skril (-i), ledéna
Eisschuh *m.* dŕsalica, smuč (-í), smučke *pl.*; (zum Gehen) krplja.
Eisvogel *m.* *(Alcedo)* vodóměc.
Eiswind *m.* mrzli —, ledéni vetěr.
Eiszapfen *m.* ledéna sveča, kruncělj, sklénica.
eitel ničev, níčevěn, prazěn, čalárěn, puhěl; (vergänglich) minljìv; (eingebildet) ničémurěn, domišljàv; (lauter) sam, suh; — nennen po nemárnem —, po nevrédnem imenovati.

Eitelkeit *f.* níčevost, praznost, puhlost; ničémurnost; minljívost.
Eiter *m.* gnoj; mit Blut gemischter — sókrvica; (i. d. Augen) krmélj, krméžělj.
Eiterauge *n.* krmežljívo okó.
eiteräugig krmežljìv, krmežljàv.
Eiterbeule *f.* tvor, gnojavíca, vrèd.
eitericht gnojast, tvorast.
eitern gnojíti se; ognojíti se.
eiternd gnojěn.
Eiterstelle *f.* ognójěk.
Eiterstock *m.* stržén.
Eiterung *f.* gnojénje; in — übergehen ognojíti se.
Eiterungsmittel *n.* gnojílo.
Eiweiß *n.* belják.
eiweißhältig beljákovnat.
Eiweißstoff *m.* beljakovína, beljákověc.
Ekel *m.* gnus, stud, mrzkóta, grust, mrzénje; ich habe — s. ekeln; ich bekam — pristudílo se mi je, priskútilo se mi je, omrzélo mi je, ogádilo se mi je.
ekelhaft, ekelerregend ostúděn, gnusěn, nagnúsěn, ogáděn, ogávěn, oskútěn, mrzěk, gaděn; — machen gáditi, grustíti; der Ekelhafte ostúdnež; die Ekelhafte ostúdnica.
Ekelhaftigkeit *f.* ostúdnost, gnusóba, nagnúsnost, gadnost, mŕzkost.
ekeln, es ekelt mich gnusi se mi, studi se mi, gabi se mi, preséda mi, grustí se mi, mrzí mi (me).
Eklektiker *m.* izbirljívěc v modroslóvju, ekléktik.
eklektisch izbirljìv, ekléktičěn.
Eklipse *f.* mrk, omŕknjenje.
Ekliptik *f.* eklíptika, solnčna (dozdévna) pot (-i).
Ekloge *f.* seljánka, pastírska pesěm (-i), ekloga.
Ekstase *f.* zamáknjenost, vzhìt; neizmérna radost (-i).
Elaborat *n.* izdélěk. [elástičnost.
Elasticität *f.* prožnost, prožljívost,
elastisch prožěn, prožljìv, elástičěn.
electiv *adv.* na izbòr, na izbíro, izbéroma.
Elefant, Elephant *m.* slòn; **Elefanten**slonov. [běn.
elegant ličěn, nakíčen, sijájěn, bliščó-
Eleganz *f.* ličnost, nakíčenost, sijájnost, bliščóba.

Elegie *f.* žalostínka, elegíja.
elegiſch elégičen, milotóžen.
Elektricität *f.* eléktrika; eléktričnost.
Elektricitätserreger *m.* elektrobúdnik.
Elektricitätsleiter *m.* elektrovòd.
Elektricitätswerk *n.* elektrárna.
Elektriker *m.* eléktrik, elektrotéhnik.
elektriſch eléktričen; —er Stoff eléktrika; —er Strom elektrotòk.
elektriſieren elektrizovati, elektrizírati; *fig.* vnéti (vnámem), *impf.* vnémati. [vrat.
Elektriſiermaſchine *f.* eléktrični kolo.
Elektrodynamik *f.* elektrodinámika.
elektromagnetiſch elektromagnétčn.
Elektrometer *m.* elektromèr.
Elektromotor *m.* elektrobúdnik.
Elektrophor *m.* elektrofór.
Elektroſkop *n.* elektroskóp.
Element *n.* živélj, elemént; (Urſtoff) prvína, prvék; (Anfang) začétek, osnútek.
Elementarbuch *n.* začétna knjiga, počétne bukve *pl.*
Elementarereignis *n.* priródni dogódek, elementárni prigódek.
elementariſch priródčn; prvínski, prvótčn; počétčn.
Elementarlehre *f.* počétni nauk.
Elementarlehrer *m.* učítelj počétnih náukov.
Elementarorgane *pl.* osnóvni organi.
Elementarſchaden *m.* uíma.
Elementarſchule *f.* počétna šola.
Elementarſchüler *m.* učénec začétnik.
Elementarunfall *m.* priródna nezgóda.
Elementarunterricht *m.* počétni nauk.
Elen, =thier *n.* los; =kuh *f.* losíca.
Elend *n.* reva, beda; révščina, siróščina; nadlóga, stiska.
elend revčn, bedčn; elendes Haus beznica.
Elende *m.* reva, revež, révišče; ubóžec; *f.* reva, révica; ubóžica. [no.
elendiglich *adv.* revno, bedno; žálost-
Eleve *m.* vájenec, pítomec, elev.
Elevenprüfung *f.* izkúšnja za vájence.
elf ſ. eilf.
Elf *m.*, **Elfe** *f.* gorski duh, škrát.
Elfenbein *n.* slónova kost (-i), slonokóst (-í).
elfenbeinen (=ern) slonokostén.
eliminieren iztrébiti, izlóčiti.
Eliminierung *f.* izlóčba, izbris.
Eliſion *f.* izpàh; izpàd, zamólkljaj; elízija.
Elite *f.* izbòr, cvet, jedro; die — des Adels najvíšja gospóda, cvet plemenitášev.
Elixir *n.* lek, izvárek (od rastlín in raznih pridélkov).
Ellbogen *m.* lakét, lakát (-ktà, -ktú), komólec; **Ellbogen=** komólčni.
Ellbogenbein *n.* podláhtnica.
Ellbogenhöhle *f.* pázduha.
Ellbogenſpitze *f.* kljúčica.
Elle *f.* vatél, lakát (-ktà, -ktú), lakét; nach der — na vatél.
Ellenbogen *m.* ſ. Ellbogen.
ellenbreit vatél —, lakét širòk.
ellenlang lakét —, vatél dolg.
Ellenmaß *n.* láketna mera, mera na vatél.
Ellenritter *m.* vátlar, vátlarček.
ellenweiſe po vatlu, na vatle, na lakét.
Ellipſe *f. gram.* izpúst; *geom.* pakróg, elípsa.
elliptiſch pakróžen, elíptičen.
Elſebeerbaum *m.* brek, breka, brénkovec. [sračji.
Elſter *f.* sraka; *dem.* sráčica; **Elſter=**
elterlich staršev, rodíteljev *(gen. pl.)*, očétov in máterin, rodíteljski; domàč; im —en Hauſe v domáči hiši, v očétovi hiši.
Eltern *pl.* starši, rodítelji, oče in mati.
Elternliebe *f.* ljubézen (-i) staršev.
elternlos brez staršev, sirótčn; siróta (Waiſe).
Elyſium *n.* ràj, elízij.
Email *n.* sklenína, steklenína, posteklína.
Emailleur *m.* posteklínar.
emaillieren posteklíti, *impf.* posteklјevati.
Emanation *f.* iztòk, izhòd.
Emancipation *f.* osvobója, osamosvójba, oprostítev.
emancipieren osvobodíti se, osamosvójiti se, oprostíti se.
Emballage *f.* zavòj, posóda, ambaláža.
emballieren zavíti, zamotáti.
Embargo *m. (n.)* zadŕžba ladij, zaustáva ladij.

Emblem *n.* známenje, znak. [těk.
Embryo *m.* zamétěk, zaróděk, spočé-
emeritiert upokojèn, doslužívši.
Emeute *f.* s. Aufstand.
Emigrant *m.* izsélnik, uskòk.
Emigration *f.* izselítěv.
emigrieren s. auswandern.
eminent izvŕstěn, izbórěn; (v. d. Majorität) znamenít, očítěn.
Eminenz *f.* prevzvíšenost, eminéncija; (Fortgang) odlíka.
eminieren s. hervorragen.
Emissär *m.* posláněc.
Emission *f.* poslátěv, pošiljátěv; (der Banknoten) izdávanje, izdája, izdajátěv.
emittieren izdáti, *impf.* izdájati.
Emmerling *m.* strnád; (Weibchen) strnádka; *dem.* strnáděk.
Emolument *n.* koríst (-i); postránski dohóděk, emolument.
Empfang *m.* prejèm, prejéměk, prejétěv; in — nehmen prejéti (préjmem), dobíti, prevzéti (-vzámem); *impf.* prejémati, dobívati, prevzémati; annehmen vzéti, *impf.* jemáti (jémljem).
empfangen prejéti (préjmem), prevzéti (-vzámem), dobíti; *impf.* prejémati, dobívati; (jemdn.) sprejéti, *impf.* sprejémati; (v. weibl. Geschl.) spočéti, *impf.* spočénjati, auch znósiti.
Empfänger *m.* prejémnik, prejemávěc; —in *f.* prejémnica, prejemávka.
empfänglich dovzétěn, navzemljìv, sprejemljìv; spočétěn, spočetljìv.
Empfänglichkeit *f.* dovzétnost, navzétnost, sprejemljívost; spočétnost.
Empfangnahme *f.* prejèm, prejétje.
Empfängnis *f.* spočétje, spočétěv; unbefleckte — brezmádežno spočétje.
Empfangsbestätigung *f.* prejémno potrdílo.
Empfangsrecepisse *n.*, =schein *m.* prejémnica, prejémni list. [jémke.
Empfangsrubrik *f.* predélěk za pre-
empfehlen priporočíti, *impf.* priporóčati, priporočevati; sich jemandem — priporočíti se, izročíti se; *impf.* priporóčati se, izročevati se; (Abschied nehmen) poslovíti se, slovo vzéti (vzámem); *impf.* slovó jemáti (jémljem); ich empfehle mich z Bogom, srečno, klanjam se.

empfehlend priporočljìv, priporočeválěn; prikupljìv.
empfehlenswert priporóčěn, vreděn priporóčbe.
Empfehler *m.* priporočevávěc, priporočník; —in *f.* priporočníca.
Empfehlung *f.* priporočílo, priporóčba, priporočítěv; richte meine — aus priporóči me.
Empfehlungsschreiben *n.* priporóčni list, priporóčno pismo.
empfindbar čutěn, občútěn.
Empfindelei *f.* prenapéta občutljívost.
empfinden čútiti; občútiti; Freude — veselíti se, vesélje obhája (koga); Durst — žejěn biti (sem), žeja me.
Empfinden *n.* občútěk, čut.
Empfindler *m.* občutljívěc.
empfindlich občutljìv, čutljìv, občútěn; (schnell zornig) zamérljiv, nagle jeze; (groß) velik, znatěn; hud.
Empfindlichkeit *f.* občutljívost, občútnost; zamérljivost.
empfindsam občutljìv, rahločútěn, mehěk.
Empfindsamkeit *f.* občutljívost, rahločútnost. [těk.
Empfindung *f.* občút, občútěk, počú-
Empfindungskraft *f.*, =vermögen *n.* moč občútka, občútnost. [ljìv.
empfindungslos brezčútěn, neobčut-
Empfindungslosigkeit *f.* brezčútnost.
Empfindungsnerv *m.* čútnica, občútni živěc.
Empfindungsorgan *n.* občutílo.
Empfindungswort *n.* medmèt.
Empfohlene *m.* priporočéněc.
Emphase *f.* posébni poudárěk (posámeznih izrázov v góvoru), krepkóta.
emphatisch krepěk, živ, s poudárkom.
Emphysem *n.* napuhlína, napihnjenína.
Empirie *f.* izkústvo, izkúšenost, izkúšnja.
empirisch izkúsěn, izkúšen, empíričěn.
empor kvišku, kvíškoma, navzgór, gori, v višěk, pokóncu.
empören vzdígniti, povzdígniti, pobúniti; *impf.* povzdigovati; (unwillig machen) razgórčiti, razsrdíti, razjezíti, razkáčiti; sich — púntati se; vzdígniti se, spúntati se, pobúniti se.

empörend grozèn, strašèn, strahovít, grozovít.

emporfahren kvišku plániti, — skóčiti.

emporheben vzdígniti, povzdígniti; *impf.* povzdigovati.

emporhelfen na noge —, kvišku pomóči (-mórem), *impf.* pomágati; ſ. aufhelfen.

emporkeimen vznikniti.

Emporkirche *f.* kor, pevalíšče.

emporkommen kvišku priti (pridem), *impf.* prihájati; povzdígniti se, opomóči (-mórem) si; *impf.* povzdigovati se.

Emporkömmling *m.* novi povzdígnjeněc, novínèc v časti.

emporlodern vzplamenéti, vzplamtéti, plásniti, švígniti (plamen).

emporragen kvišku moléti, štrléti, strčati (strčím). [se.

emporranken ſich ovíjati se, vzpénjati

emporſchleudern zagnáti (-ženem), zalúčati kvišku; brúhniti, vréči (vržem); *impf.* brúhati, métati (mečem).

emporſchweben vzplávati, vzdígniti se; *impf.* vzdigovati se.

emporſchwingen ſich vzletéti, vznésti se, vzpéti (-pnèm) se; *impf.* vzletévati.

emporſtehen kvišku stati (stojím), moléti, štrléti, strčati (-čím); (v. Haaren) sršiti se, ščetíniti se.

emporſteigen vzdígniti se, kvišku stópiti; *impf.* vzdigovati se, kvišku stópati.

emporſträuben ſich ježíti se, ščetíniti se, sršiti se; naježíti se.

Empörung *f.* upòr, vstája, buna, pùnt; razgórčenost. [vzráščati.

emporwachſen vzrásti (-rástem), *impf.*

emporwuchern bohótno rasti (rastem); vzbohotáti.

emſig marèn, marljìv, prizadévèn.

Emſigkeit *f.* marnost, marljívost, prizadévnost.

En chef (Befehlshaber) *m.* najvíšji povéljnik.

Enclave *n.* osrédèk.

Encyklopädie *f.* jedro znánstva, enciklopedíja.

encyklopädiſch vseúčèn, enciklopédiški; (oberflächlich) površèn.

End- končni, zadnji.

Endabſicht *f.* glavni namèn, končni cilj, cilj in konèc.

Endbeſcheid *m.* končni odlòk.

Endbrett *n.* skončníca, skončník, skončna deščíca.

Ende *n.* konèc, kràj; am — d. Dorfes konèc vasí; von einem — zum andern od konca do konca, od konca do kraja, od kraja do kraja; (Ausgang) izíd; zu — bringen dokončáti, dovršíti, dognáti (-ženem); zu — gehen poíti (-ídem), potéči (-téčem), nestáti (-stánem) česa; *impf.* pohájati, potékati, nehávati, minévati; ein — nehmen pogíniti, končáti, konèc biti (sem) česa, konèc vzéti (vzámem); bis zu — dokónca, docéla; (des Lebens) smrt (-i); (Zacke am Hirſchgeweih) razrástek, párog, rožíč; zu — führen dodélati; zu — kommen mit Bauen, Säen, Dreſchen dozídati, dosejáti (-séjem), domlátiti.

Endel *n.* krajèc.

endeln črez prst šívati, na omético šívati, ométati.

Endelnaht *f.* omética.

Endelſtich *m.* ométni vbòd.

endemiſch endémičèn, v kakem kraju navádèn (o boléznih).

enden *intr.* končáti se, izvršiti se, izíti (-ídem), míniti, konèc vzéti (vzámem); *impf.* končevati se, izvrševati se, minévati; *tr.* končáti, dokončáti, dovršíti; *impf.* dokončevati, dovrševati; (aufhören) néhati, prenéhati; *impf.* prenehovati.

Endentſcheidung *f.* končna razsódba.

Endergebnis *n.* končni izíd, končni posléděk.

Enderledigung *f.* končna rešítèv.

Endesgefertigte *m.* podpísanèc.

endgiltig končno veljávèn.

endigen ſ. enden.

Endigung *f.* dokončánje, dovršítèv.

Endivie *f.* endívija, rezva (in Stmk.).

Endlaut *m.* končnik.

endlich *adi.* končni, zadnji, poslédnji; (vergänglich) umrljìv, minljìv; *adv.* končno, skonca, napósled, slednjič.

endlos brezkónčèn, neskónčèn, brezkrájèn. [nost.

Endloſigkeit *f.* brezkónčnost, neskónč-

Endmaſche *f.* končna petlja.

Endpunkt *m.* krajíšče.
Endreim *m.* končna rima, končni stik.
Endreſultat *n.* ſ. Endergebnis.
Endſchaft *f.* konèc.
Endſilbe *f.* končnica. [padež.
Endung *f.* končnica; (Caſus) sklòn,
Endurſache *f.* končni vzròk.
Endurtheil *n.* končni razsóděk, končna sodba.
Endzeile *f.* poslédnja vrsta.
Endzweck *m.* poglavitni smotěr, zadnji namèn, cilj in konèc.
Energie *f.* krepkóst, krepkóba, krepkovóljnost.
energiſch krepkóbèn, krepkovóljèn.
Engagement *n.* najétje v službo, najèm (-jéma), najéma; (Dienſt) služba; (Verpflichtung) zavéza.
engagieren v službo vzéti (vzámem), *impf.* jemáti (jémljem); (verpflichten) zavézati (-vézem); ſich — službo prevzéti, v službo stópiti; zavézati se, obljúbiti se.
engbrüſtig ozkopŕsèn; *med.* nadúšljiv, sipljiv.
Engbrüſtigkeit *f.* nadúha, sipljívost.
enge tesèn, tesnóbèn, ozèk; —r Weg sotéska, tesníce *pl.*, klanèc, tesnec; — ſchreiben drobnó písati (písem); —r Kamm gost glavník; es wird mir — ums Herz srcé mi stíska, tiščí me na srcu; — anliegend opésèn.
Enge *f.* tesnóba, tesnóst, tesnóča; (ein enger Ort) sotéska, klanèc, ožína; in die — treiben v zadrégo správiti; v kozji rog ugnáti (-ženem).
Engel *m.* angel, krilátec; **Engel-** ángelski, ángelov.
Engelbrot *n.* ángelski kruh.
Engelchen *n.* ángelčèk.
engelgleich kakor ángel, ángelu enák.
engelrein čist kakor angel.
Engelreinheit *f.* ángelska čistost.
Engelſchar *f.* truma ángelov. [vost.
Engelsgeduld *f.* ángelska potrpežljí-
Engelsgruß *m.* ángelsko češčénje.
Engelsſtimme *f.* ángelski glas.
engen stísniti, zózìti; *impf.* stískati.
Engerling *m.* podjèd; (unter d. Haut) ógrc.
Engflügler *m.* ozkokríléc.
engherzig tesnosŕčèn; malodúšèn.
Engherzigkeit *f.* tesnosŕčnost; malodúšnost.
engliſch ángelski, ángelov; der —e Gruß ángelsko češčénje, ángelov pozdràv; (v. England) angléški.
Engpaſs *m.* sotéska, klanèc.
Enkel *m.* vnúk; *dem.* vnúčèk, vnúčič.
Enkelin *f.* vnúka, vnúkinja.
Enklitik *f.* nasloníca.
enorm neizmérèn, ogróměn.
Enquête *f.* ankéta, preiskoválno povérjenstvo.
enrollieren vpísati (-píšem), zapísati; *impf.* zapisovati.
Enſemble *n.* skupnost, skladnost (posámeznih delov v celóto); celóta.
ent- (in Zuſammenſetzung) raz-, s-, u-, od-.
entadeln plemeníštvo vzéti (vzámem) (komu), *impf.* jemáti (jémljem).
entarten izvrèči (-vŕžem) se, izprevrèči se, izpríditi se, izrodíti se.
Entartung *f.* izróděk, izprevŕžèk; izpridba.
entäußern oprostíti, otéti (otmèm), rèšiti koga česa; ſich — iznebíti se česa, odrèči se, oddáti kàj; *impf.* oddájati.
Entäußerung *f.* iznebítev, oddája.
entbehren biti (sem) brez česa, ne iméti (nímam) česa; (den Mangel ertragen) utrpéti (-trpím), prebíti (-bóm) brez česa, prestáti (-stánem) brez česa; *impf.* utrpévati; (vermiſſen) pogrešíti, *impf.* pogrẽšati; die Nahrung — strádati, glad trpéti.
entbehrlich utŕpèn, pogrešljìv; das iſt mir — to lahko utrpím, brez tega sem lahko, to mi je odvèč.
Entbehrlichkeit *f.* utŕpnost, pogrešljívost.
Entbehrung *f.* pománjkanje, utŕpa; strádanje; utŕpèk.
entbieten poročíti, izporočíti, na znanje dati (dam); *impf.* poróčati, izporóčati, na znanje dajáti; jemanden zu ſich — posláti (póšljem) po koga, koga k sebi poklícati (-klícem), ukázati (-kážem) komu, naj pride; *impf.* pošíljati po koga, koga k sebi klícati, ukazovati komu, naj pride; einen Gruß — pozdráviti, vzdáti (srečo, dobẽr dan); *impf.* pozdrávljati (koga), vzdájati.

Entbietung *f.* poročílo, izporočílo; — eines Grußes pozdrav.

entbinden odvézati (-vézem), razvézati, razrésiti, oprostíti, osvobodíti; *impf.* odvezovati, razvezovati, razrešévati, opráščati; (von Frauen) roditi; porodíti, povíti (-víjem).

Entbindung *f.* odvéza, razvéza, oprostítev; (v. Frauen) pórod.

Entbindungsanſtalt *f.* porodílnica, porodníščnica.

Entbindungswiſſenſchaft *f.* porodoslóvje, porodoznánstvo.

entblättern listje obráti (-bérem), osmúkati, ogolíti; *impf.* listje obírati, osmukávati; ſich — osúti (-spèm und -sújem) se, *impf.* osípati (-sípljem) se.

entblöden ſich drzníti se, predrzníti se.

entblößen das Haupt odkríti (-kríjem) se, vzéti (vzámem) pokriválo z glave; *impf.* odkrívati se, jemáti (jémljem) pokriválo z glave; d. Körper — (während d. Schlafes) razodéti (-dénem) se, *impf.* razodévati se; (gegen die Scham) gáliti (gáriti) se; razgáliti se, *impf.* razgáljati se; eine Feſtung — vzéti (vzámem) vojáke iz trdnjáve, opustíti jo.

entblößt gòl, nag, razgáljen; —en Hauptes odkrít, razoglàv, gologlàv; aller Güter — brez imétka, gòl in suh.

entbrennen vžgáti (vžgèm) se, vnéti (vnámem) se, razvnéti se, vzplamtéti; *impf.* vžigati se, vnémati se; für etw. entbrannt ſein za kaj živéti (živím), goréti (gorím), vnet biti (sem).

entbürden razpŕtiti, razpŕtati, razbremeníti; *impf.* razbreménjati; (ein Thier) raztovoríti, *impf.* raztovárjati.

entdecken odkríti (-kríjem), najti (najdem), zasledíti; *impf.* odkrívati, nahájati; (verrathen) izdáti, ováditi, naznániti; *impf.* izdájati, ovájati, naznánjati; (bemerken) zapáziti, zaglédati; ſich — razodéti (-dénem) se, odkríti se, pokázati (-kážem) se; *impf.* razodévati se, odkrívati se, kázati se.

Entdecker *m.* najdnik, zasledítelj; izdajávec, ovadník.

Entdeckung *f.* odkrítje, najdba, zasledba; ovádba; razodétev; eine — machen zapáziti, najti, zasledíti; *impf.* zapazovati, nahájati.

Ente *f.* raca, otva; *dem.* ráčica.

entehren sramotíti, grdíti, nečást délati; osramotíti, onečástiti, ogrdíti, ob čast pripráviti, pošténje vzéti (vzámem); *impf.* onečaščévati, ob čast priprávljati; (ſchänden) skrúniti; oskrúniti, onečástiti; *impf.* oskrúnjati.

entehrend sramotílen, skrunílen, oskrunjeválen.

Entehrer *m.* onečástnik, sramotítelj, sramotívec; oskrunítelj.

Entehrung *f.* sramočénje, sramotítev, osramotítev, onečastítev; oskrúmba, oskrunjátev.

enteignen razlastíti, razsvojíti.

Enteigner *m.* razlastítelj.

Enteignung *f.* razlastítev.

enteilen ubéžati (-bežím), uíti (-ídem); *impf.* uhájati, béžati (bežím).

Enten- račji.

Entenadler *m.* račar, sivi orél.

entenartig racast.

Entenbeize *f.* račji lov s sokólom.

Entenbrut *f.* mlade race, ráčice.

Entenkoth *m.* ráčjak.

Entenruf *m.* gáganje.

Entenſtall *m.* račják.

Enterbeil *n.* ladjárska sekíra.

enterben razdedíniti, izdedíniti, zavréči (-vržem), izključíti od dédiščine.

Enterbrücke *f.* zapádni most s kopíkami.

Enterbung *f.* razdedímba, izdedínjenje, izključba od dédiščine.

Enterhaken *m.* mačék, kopíka, kljuka.

Enterich *m.* racman, racák.

entern z mačkom (s kopíkami, s kljúkami) pritégniti, *impf.* pritegovati.

entfädeln nit potégniti iz šivánke.

entfahren uíti (-ídem), ubéžati (-žím), izmekníti (-máknem) se, izmúzniti se; *impf.* uhájati, izmíkati se.

entfallen pasti (padem), *impf.* pádati iz .., s ..; (ausfallen) izpásti (-pádem), odpásti; *impf.* izpádati, odpádati; (aus dem Gedächtniß) pozábiti, *impf.* pozábljati; (v. Muth) upásti (-pádem), *impf.* upádati; (aufhören) néhati, miníti (minem), prestáti (-stánem); (v. Thränen) utŕniti se, pocedíti se; *impf.* utrínjati se, pocéjati se; die auf jemanden — de Summe znesék, ki pride na koga, pri-

padajóči zneseḱ; —de Strafe pristojéča kazẽn.

entfalten razvíti (-víjem), razprostréti, razvíhati (-am, -víšem); *impf.* razvíjati, razprostírati, razvihávati; (von Blüten) razcvésti (-cvetèm) (se), razvíti se; *impf.* razcvétati (se), razcvítati (se), razvíjati se; (v. Hülſen) prézati se; razprézati se, izprézati se; (die Stirne) razvedríti, razjasníti, izjasníti.

Entfaltung *f.* razvòj, razvítje, razvítḗk; razcvèt, razcvétḗk.

entfärben ſich barvo izpremeníti, *impf.* izpremínjati; (vor Schrecken) prepásti (-pádem) (se), obledéti, prebledéti; *impf.* prepádati, obledévati, prebledévati, bled prihájati; (vor Scham) zardéti, *impf.* zardévati.

entfaſern (ein Kleid) gúliti, dŕgniti; izgúliti, izdŕgniti; (Bohnen) lúščiti; izlúščiti.

entfernen (wegrücken) odmekníti (odmáknem), oddalíti, udalíti; *impf.* odmíkati, oddaljevati; (aus einer Geſellſchaft) odpráviti, odgnáti (-ženem), odstrániti; *impf.* odprávljati, odgánjati, odstranjevati; ſich — oditi (-ídem), oddalíti se; *impf.* odhájati, oddaljevati se; (von der Wahrheit) odstópiti, *impf.* odstópati; von der Tugend ſich — lóčiti se od krepósti, izpríditi se.

entfernt oddáljen, odléžen; *adv.* weit — daleč proč; weit — mir zu helfen, ... ne le, da mi ni pomagal, še ..., ne da bi mi pomagal, še ...

Entfernung *f.* odstranítev, odpráva; (Weite) daljáva, dalja, odstòj, razdálja, oddáljenost; (v. der Wahrheit) odstòp; die heimliche — skrivni pobẽg.

entfertigen odpráviti.

entfeſſeln razkléniti; oprostíti, osvobodíti; *impf.* razklépati; (Leidenſchaften) razbrzdáti.

entflammen *tr.* razplameníti, razvnéti (-vnámem), užaríti; *impf.* razvnémati, užárjati; *intr.* vžgáti (-žgèm) se, vnéti (vnámem) se; *impf.* vžígati se, vnémati se.

entfliegen odletéti, odfŕkniti; *impf.* odlétati, odletávati.

entfliehen úiti (-ídem), utéči (-téčem), ubẽžati (-bežím), pobégniti, unésti jo, izmekníti (-máknem) se; *impf.* uhájati, utékati, izmíkati se; (v. d. Zeit) hitéti, potékati.

entfließen pritéči (-téčem) iz .., ulíti (-líjem) se iz .., izíti (-ídem) iz ..; *impf.* pritékati iz .., ulívati se iz .., izhájati iz ..; (v. d. Thränen) pocedíti se, zarosíti; kein Wort entfließt ſeinen Lippen ne izpregovorí, ne izréče besédice.

entfrachten iztovoríti, raztovoríti.

entfremden otujíti, potújčiti, *impf.* potujčevati; (entziehen) vzéti (vzámem), izmekníti (-máknem); *impf.* jemáti (jémljem), izmíkati; ſich jemanden — ostrášiti koga, od sebe odgnáti (-ženem) od. odbíti (-bíjem) koga.

entführen odpéljati (-péljem), *impf.* odpeljevati; (rauben) ugrábiti, uhítati.

Entführer *m.* odpeljevávec, odpeljátelj; ugrábež, ugrabník.

Entführte *m.* odpeljánec; ugrábljenec; *f.* odpeljánka; ugrábljenka.

Entführung *f.* odpeljáva; ugrabítev.

Entgang *m.* izgúba, odkŕšek.

entgegen *praep.* proti, zoper; *adv.* naspróti, naprótі.

entgegengehen iti (grem) komu naspróti; dem Tode — iti v smrt.

entgegengeſetzt naspróten, protívẽn; im —en Falle sicer,ináče, drugáče.

Entgegenhaltung *f.* primérjanje.

entgegenkommen priti (pridem) naspróti, *impf.* prihájati naspróti; einer Bitte — prošnjo uslíšati (-slíšim).

Entgegennahme *f.* sprejèm, sprejétje.

entgegennehmen sprejéti (sprejmem), *impf.* sprejémati.

entgegenſehen nádejati se česa, pričakovati kaj.

entgegenſein zoper kaj biti (sem), upírati se čemu.

entgegenſetzen naspróti postáviti, *impf.* naspróti postávljati; ſich — ustávljati se, upírati se, protíviti se; upréti (-prèm) se.

entgegenſtehen biti (sem) proti čemu, upírati se, ustávljati se, brániti; —de Hinderniſſe nasprotujóče ovíre.

entgegenſtellen naspróti postáviti, po robu postáviti, *impf.* — postávljati.

entgegenſtemmen ſich upéti (-pnèm) se, upréti (-prèm) se; *impf.* upénjati se, upírati se.

entgegenziehen iti (grem) zoper koga, na koga, proti komu.

entgegnen odgovoríti, odvŕniti; *impf.* odgovárjati, odvráčati.

Entgegnung *f.* odgóvor.

entgehen úiti (-ídem), umekníti (-máknem) se, utéči (-téčem), ubéžati (-bežím), ogníti se, unésti jo; *impf.* uhájati, umíkati se, ogíbati (-gíbljem) se; es ſoll dir nicht — ob to ne prideš, tega ne izgubíš; entgangener Gewinn izgubljèn dobíček, dobíček, ki je ušèl.

Entgelt *m. (n.)* vračílo, povračílo; ohne — brezpláčno, brez povračíla, zastónj.

entgelten vŕniti, povŕniti; *impf.* vračati, povračati; etw. — müſſen trpéti za kaj; das wird er — to ga bode še bolélo; einem etwas — laſſen maščevati, znesti ob. znósiti se nad kom.

entgeltlich odplátěn, odpláčen, za plačílo. [nost.

Entgeltlichkeit *f.* odplátnost, odpláč-

Entgeltung *f.* odplačílo, povračílo.

entgleiſen s tíra skóčiti.

entgleiten zdŕčati (zdrčím), zdŕkniti, spólzniti se, izpoddŕsniti (se), izpoddŕkniti (se); *impf.* izpoddŕsati, izpoddŕkati.

Entgleitung *f.* izpólzek, izpoddŕsek, izmúzek.

entglimmen zatléti (-tlím), zažaréti, užaríti se, vnéti (vnámem) se.

enthaften izpustíti iz zapóra.

enthalten obséči (-sézem), *impf.* obségati, držati (držím); ſich — zdržati se, *impf.* zdrževati se, ogíbati (ogíbljem) se; — ſein nahájati se.

enthaltſam zdržèn, zdržljìv; zmérn.

Enthaltſamkeit *f.* zdržnost, zdržljívost; zmérnost.

enthaupten ob glavo dejáti (dénem), obgláviti, glavo komu odsékati; *impf.* ob glavo dévati.

Enthauptung *f.* obglávljenje, glavosèk.

entheben oprostíti (koga česa); des Dienſtes — odvézati (-vézem) službe, ob službo dejáti (dénem), iz službe odpustíti ob. odstáviti; — einer Pflicht réšiti, odvézati dolžnósti; enthoben ſein odvézan, odpuščèn, oproščèn biti (sem).

Enthebung *f.* oprostítev, oprostílo, odstáva; odpúst.

Enthebungsgeſuch *n.* oprostílna prošnja; odpustílna prošnja.

Enthebungskarte *f.* oprostílni list, oprostílnica; odpustílni list, odpustílnica.

entheiligen onesvétiti, oskrúniti, onečáſtiti; *impf.* onesvečevati, oskrúnjati, onečaščevati.

Entheiliger *m.* oskrunítelj, onečástnik.

Entheiligung *f.* onesvétba, oskrúnjanje, oskrunítev, oskrúmba.

enthüllen od-, razkríti (-krìjem), razgrníti; *impf.* razkrívati, razgrínjati; (d. Leib) razgáliti; (offenbaren) razodéti (-dénem), *impf.* razodévati; objáviti.

Enthüllung *f.* odkrívanje; odkritje, razodéva, razodétev, objáva.

enthüpfen odskakljáti.

enthuſiasmieren ſ. begeiſtern.

Enthuſiasmus *m.* ſ. Begeiſterung.

enthuſiaſtiſch ſ. begeiſtert.

entjungfern oskrúniti, izpríditi; *impf.* oskrúnjati; devíštvo vzéti (vzámem) komu, zapéljati.

entkleiden sleči (slečem), razpráviti; *impf.* slášiti, razprávljati.

entkommen úiti (-ídem), utéči (-téčem); *impf.* uhájati, utékati.

Entkommen *n.* ubèg, pobèg, utèk.

entkörnen rúžiti; izrúžiti.

entkräften *tr.* oslabíti, razjáčiti, ob moč pripráviti; *impf.* oslábljati, ob moč priprávljati; den Beweis — ovréči (-vržem), pobíti (-bíjem); *impf.* pobíjati; den Acker — izmólsti (-mólzem), izpíti (-píjem); *intr.* ſich — obnemóči (-morem), obnemágati, omágati, opéšati; *impf.* omagovati, péšati; entkräftend slabèč, pobijajòč.

entkräftet obnemógël, onemógël, iznemógël.

Entkräftigung *f.* onemóglost, iznemóglost; nemóč (-i).

entladen izložíti, odložíti, razložíti, raztovoríti; *impf.* izlágati, izkládati, razkládati; ſich — razpŕtiti se, zdeti si breme; *impf.* zdévati si breme; (v. Gewehr) sprožiti se; (von Wolken) izprázniti se.

Entladung *f.* razkládanje, razkládba, raztovorítěv; izpraznítěv.

entlang *adv.* polèg, òb, kràj.

entlarven razkrínkati, strgati krinko raz obràz.

entlassen od-, raz-, izpustíti; *impf.* odpúščati, razpúščati; (aus d. Dienste) iz službe dejáti (dénem), iz službe odpustíti koga, slovó dati komu: *impf.* iz službe dévati (dévam, devljem), odpúščati; (vom Militär) odpustíti od vojáščine.

Entlassene *m.* odpuščéněc, izpuščéněc; *f.* odpuščénka, izpuščénka.

Entlassung *f.* odpúst, izpúst, odstáva, odstavítěv; — eines Beamten odstáva urádnika; — aus der Armee odpúst iz vojske; **Entlassungsgesuch** *n.* prošnja za odpúst, — za izpúst.

entlasten razpŕtiti, zdeti (zdenem) komu breme; *impf.* zdévati komu breme; (den Grund) razbremeníti, odvézati (-vézem), oprostíti; *impf.* razbreménjati, odvezovati, oproščevati; eines Verdachtes — opravíčiti, odpráviti sum; *impf.* opravičevati.

Entlastung *f.* razprtítěv; (d. Grundes) razbremenítěv, odvéza, razbremenílo; Grund— zemljíška odvéza; (Hebung des Verdachtes) opravíčba, razdólžba; (v. Arbeiten) olajšílo.

Entlastungs- razbremenílni, odvézni, opravičeválni, razdólžni; **-zeuge** *m.* opravičeválna priča, razdólžni svedòk.

entlauben osmúkati, osmŕcati; *impf.* smúkati; sich — osúti (-sújem, -spèm) se, obletéti se; *impf.* osípati (-sípljem) se, obletovati se.

entlaufen utéči (-téčem), uskóčiti, ubégniti, pobégniti, úiti (-ídem); *impf.* uhájati, utékati.

entledigen oprostíti, izbáviti; sich — iznebíti se, rešíti se, osvojíti se, odkrížati se; *impf.* iznebávljati se, osvojevati se; des Auftrages sich — naročílo opráviti, *impf.* opravljati; der Schulden sich — razdolžíti se.

entleeren izprázniti, *impf.* prázniti; iztrébiti; sich — (der Excremente sich entledigen) očéditi se.

Entleerung *f.* izpraznítěv; (das Excrement) očédek, izmétek, otrébek.

entlegen oddáljen, odléžen, odróčen, daljen, zakrájen, stranski; *adv.* daleč, vstrán.

Entlegenheit *f.* dalja, daljína, odléžnost, odróčnost.

entlehnen na pósodo vzéti (vzámem), izposóditi si, v zajem vzéti; *impf.* izposójati si, na pósodo jemáti (jémljem); entlehnte Wörter izposójenke.

Entlehner *m.* izposojevávec.

entleiben usmrtíti; življénje vzéti (vzámem) komu; ubíti (-bíjem) koga, *impf.* ubíjati.

Entleibung *f.* ubòj, ubójstvo, usmrtítěv.

entleihen s. entlehnen.

entlocken izvábiti; izmámiti.

entlohnen nagradíti, pláčati, plačílo dati, mezdo pláčati; *impf.* plačevati.

Entlohnung *f.* plačílo, nagráda, mezda, povračílo.

entmannen skopíti, moštvo vzéti (vzámem); *impf.* kopíti, rézati (režem).

Entmannte *m.* skopec, skopljénec.

Entmannung *f.* skopítěv.

entmuthigen pobíti (-bíjem), popáriti, srčnóst vzéti (vzámem); *impf.* pobijati, srčnóst jemáti (jémljem).

entmuthigt pobít, popárjen, malosŕčen.

entnationalisieren túǰčiti, tujíti; potúǰčiti, potujíti, raznarodíti.

entnehmen vzéti (vzámem), odvzéti, povzéti, posnéti (-snámem), pozajéti; *impf.* jemáti (jémljem), posnémati; (ersehen) razvídeti, izprevídeti, uvídeti, spoznáti, razuméti kaj iz česa; *impf.* spoznávati, razumévati.

entnerven *tr.* oslabíti, pohábiti, zmedlíti; (entnervt werden) oslabéti.

entnervt oslabèl.

entquellen izvírati iz .., pritékati iz .., curljáti iz ..; zarosíti (solzé).

entrathen biti (sem) brez česa; utrpéti, *impf.* utrpévati.

enträthseln ugániti; *impf.* ugánjati, ugíbati (-gíbljem), odgonétati.

Enträthselung *f.* uganítěv, odgonétljaj.

Entree *n.* vstòp, vhòd; (Geld) vstopnína.

entreißen u-, iztŕgati, izdréti (-dérem), izpúliti; *impf.* utrgávati, izdírati, púliti; etw. — ugrábiti, pobráti (-bérem);

der Gefahr — otéti (-tmèm), rêšiti; *impf.* otémati, rešévati.

Entrepriſe *f.* podjétje.

entrichten opráviti, *impf.* opràvljati; eine Gebür — pláčati, poplačáti, povŕniti; *impf.* plačevati, povráčati; etwas — izročíti, *impf.* izróčati, izročevati; Dank — zahváliti (se).

Entrichtung *f.* opráva, plačílo, plača, izročílo; gegen — e. Gebür za plačílo.

entrinden omájiti, olúpiti, iz lubja dejáti (dénem).

entringen ſ. entreißen.

entrinnen utéči (-téčem), uskóčiti, ubégniti, popíhniti jo, upŕhniti; *impf.* utékati, ubégati; (v. d. Zeit) teči, hitéti.

entrollen ſ. aufrollen.

entrücken odmekníti (-máknem), umekníti; *impf.* umíkati.

entrüſten razgórčiti, razgnéviti, razsrdíti, razljútiti. [čen.

entrüſtet razgórčen, razsŕjen, razljú-

Entrüſtung *f.* razgórčenost, srd, razgnêv.

entſagen odréči (-réčem) se česa, odpovédati (-vém) se čemu; *impf.* odrékati se; (abtreten) odstópiti, *impf.* odstópati. [stop.

Entſagung *f.* odpóved (-i), odrèk, od-

Entſatz *m.* rešítêv, otétba.

entſchädigen povŕniti, odškóditi, odškódovati, škodo poravnáti; *impf.* povráčati, poravnávati. [čevávec.

Entſchädiger *m.* odškódovavec, povra-

Entſchädigte *m.* odškódovanec.

Entſchädigung *f.* odškódba, odškódovanje, odškodnína, povračílo; (für e. Weidefrevel) popašnína. [ski.

Entſchädigungs- odškódni, odškodnín-

Entſchädigungsanſpruch *m.* pravica do odškódbe, zahtévek odškódbe.

Entſchädigungsbetrag *m.* znesèk odškodnine.

Entſchädigungscapital *n.* odškódna glávnica, odškódni kapital.

Entſchädigungsklage *f.* tožba za odškódbo.

entſcheiden razsóditi, odlóčiti; *impf.* razsójati; (einen Zweifel, Kampf) razlóčiti; *impf.* razločevati; ſich — skléniti, odlóčiti se; *impf.* sklépati; —d odločílen, razsóden, razločílen.

Entſcheider *m.* razsodník, razsojevávec, odločevávec.

Entſcheidung *f.* odlòk, razsódba, razsójanje, razsodílo, odlóčba; razlòk, razlóka; sklèp; **Entſcheidungs-** razsódni, odlóčni.

entſchieden odlóčen, trden.

Entſchiedenheit *f.* odlóčnost, krepkóst.

entſchlafen zaspáti (-spím), *impf.* zaspávati; *fig.* umréti (-mŕjem, -mrèm), preminíti; *impf.* umírati.

entſchlagen izbíti (-bíjem), odbíti, odtrúpiti; *impf.* izbíjati, odbíjati; ſich — odréči (-réčem) se, otrésti se, iznebíti se, oprostíti se, okániti se, izbáviti se česa.

entſchleiern razkríti (-kríjem), raz-, odgrnîti; *impf.* razkrívati, razgrínjati.

entſchließen ſich skléniti, nakániti, odlóčiti se, naméniti se; *impf.* sklépati, naménjati se.

Entſchließung *f.* sklèp, odločílo.

entſchloſſen odločít, odlóčen, srčen.

Entſchloſſenheit *f.* odločítost, odlóčnost, srčnóst.

entſchlummern zadrémati (-mljem), zaspáti (-spím).

entſchlüpfen izmúzniti se komu, upŕhniti, izmekníti (-máknem) se; *impf.* izmíkati se.

Entſchluſs *m.* sklèp, odlóka, namèn, nakána; einen — faſſen skléniti, namísliti, odlóčiti se; nakániti; den — ändern premísliti se, *impf.* premíšljevati se.

entſchuldigen izgovoríti, opravíčiti; *impf.* izgovárjati, opravičevati; — Sie ne zamérite, oprostíte; ſich — izgovárjati se, opravičevati se.

Entſchuldigung *f.* izgóvor; opravíčba; **Entſchuldigungs-** opravičeválni, izgóvorni.

entſchweben vzdígniti se, vzletéti, vzplávati; *impf.* vzdigovati se.

entſchwinden izgíniti, miníti; *impf.* izgínjati; (von der Zeit) hitéti, teči (tečem).

entſeelt mrtèv, umŕl; der Entſeelte umŕlec, mrtvec, mrlič.

entſegeln odjádrati, odríniti; *impf.* odrívati.

entſetzbar odstávèn, odstavljiv.

entſetzen odstáviti, iz službe dejáti (dénem); *impf.* odstávljati, iz službe dévati; (einen Ort) otéti (-tmèm), oprostíti, osvobodíti; *impf.* otémati; ſich — osúpniti, prepásti (-pádem) se, uprepástiti se, zgrozíti se (nad čim); *impf.* prepádati se, zgrážati se.

Entſetzen *n.* osúp, groza, zgrážanje, prepást (-i).

entſetzlich grozèn, strahovít, grozovít, grozovítèn.

Entſetzlichkeit *f.* strahovítost, grozovítost.

Entſetzung *f.* odstáva, odpráva; — vom Amte odstáva od službe.

entſiegeln raz-, odpečátiti; *impf.* razpečátovati.

Entſiegelung *f.* razpečátba, odpečátba.

entſinken izmekníti (-máknem) se, izpásti (-pádem), izdŕkniti; *impf.* izmíkati se, izpádati; ſ. entſchwinden.

entſinnen spómniti se, domísliti se, dosétiti se; *impf.* spomínjati se, domíšljati se; ſo viel ich mich zu — weiß za moje pámeti, kólikor pómnim.

entſpinnen iz-, razprésti (-prédem), izplésti (-plétem), izmotáti; ſich — začéti (-čnèm) se, nastáti (-stánem), izcímiti se, vnéti (vnámem) se; *impf.* začénjati se, nastájati, vnémati se.

entſprechen primérèn biti (sem), skládati se, odgovárjati, ujémati se, zlágati se; (d. Wunſche) ustréči (-strežem), ugoditi, zadostíti, pogódu —, po volji storíti; *impf.* ustrézati, ugájati, zadostovati; er hat entſprochen dobro je oprávil, odgovóril (odgovárjal).

entſprechend primérèn, príličèn, ustrézèn, ustrezajóč, pristójèn.

entſprießen izcímiti se, pognáti (-žénem), izníkniti, priklíti (-klíjem), izrásti; *impf.* pogánjati, izráščati; *fig.* iziti (-idem), postáti (-stánem); *impf.* izhájati, postájati, izvírati; aus königl. Blute — kraljévega rodú biti (sem); entſproſſen rojen.

entſpringen izvírati, pritékati; (entweichen) uskóčiti, upŕhniti, úiti (-idem), pobégniti; (hervorkommen) izhájati, prihájati; (entſtehen) začéti (-čnem) se, izléči (-lézem) se; *impf.* začénjati se; ſ. entſprießen.

entſtammen izhájati.

entſtehen postáti (-stánem), nastáti, začéti (-čnèm) se, zarodíti se, vzníkniti, zakotíti se, priti (pridem); *impf.* postájati, začénjati se, izhájati, prihájati; (von Wolken) délati se, vstájati, zbírati se; (eintreten) nastópiti; es entſtand eine Hungersnoth lákota je pritísnila; *impf.* nastópati, pritiskati; der entſtandene Schaden storjéna —, naprávljena škoda; es entſteht die Frage vpráša se, vprašánje je; was wird daraus — kaj bode iz tega?

Entſtehen *n.* po-, nastájanje, začétèk, nastánèk, postánèk; ſ. Urſprung.

entſtellen páčiti, kazíti, grdíti; spáčiti, onespodóbiti, pokazíti, ogrdíti; (die Thatſache) prevréči (-vržem), izprevréči, napak zviti (zvíjem) kaj, spáčiti; *impf.* izprevráčati, zvíjati.

entſtellend kazílèn, pačílèn, grdílèn.

entſtellt spačen, izkažèn, nespodóbèn.

entſtrömen iztékati, teči (tečem) iz..

entſtürzen (v. Thränen) udréti (-dérem) se, ulíti (-líjem) se; *impf.* udírati se, ulívati se; solzé so ga oblíle.

entſumpfen osušíti.

Entſumpfung *f.* osúšba, osuševánje.

enttäuſchen razočárati; komu očí odpréti, resníco pokázati (-kážem); *impf.* očí odpírati; (enttäuſcht werden) izpreglédati; zmoto spoznáti, *impf.* spoznávati; (täuſchen) várati.

Enttäuſchung *f.* razočáranje; izpreglèd, spoznánje.

entthronen s prestóla pehníti (páhnem), — vréči (vržem), ob préstol pripráviti koga, komu krono vzéti (vzámem), odstáviti koga.

Entthronung *f.* odstáva vladárja, odvzétba prestóla.

enttragen odnésti, *impf.* odnášati.

entvölkern obrezljúditi; opustošíti, opustotíti; *impf.* opustoševati; (durch Auswanderung) razséliti.

entvölkert brezljúdèn, pustótèn.

entwachſen odrásti, *impf.* odráščati; *adi.* odrásèl.

entwaffnen razoróžiti, orózje komu pobráti (-bérem), orózje komu vzéti (vzámem); *impf.* razoroževati, orózje komu pobírati.

Entwaffnung *f.* razoróžba.

entwässern odpéljati vodo iz česa, posušíti (travnik), izsušíti; na suho dejáti (dénem), *impf.* — dévati.

Entwässerung *f.* posuševánje, odvájanje vode.

Entwässerungscanal *m.* prekòp za odvájanje vode, posuševálni vodotòk, kanal.

entweder *coni.* ali; — oder ali .. ali.

entweichen uskóčiti, ubégniti, pobégniti, uíti (-idem), izmekníti (-máknem) se; *impf.* izmíkati se, uhájati; (von Gasen) odhlapéti, *impf.* hlapéti.

Entweichung *f.* pobèg, ubèg.

entweihen oskrúniti, onesvétiti; *impf.* skrúniti, oskrúnjati.

Entweihung *f.* skrúnjenje, oskrúmba, oskrunítěv.

entwenden zmekníti (zmáknem), unésti (-nésem), ugrábiti, ukrásti (-krádem); *impf.* zmíkati, unášati, krasti.

Entwender *m.* zmikávěc, zmikavt.

Entwendung *f.* zmìk, zmíkanje, unòs, ugráběk, kradež, kraja.

entwerfen načŕtati, očŕtati, zasnovati, narísati, načŕt napráviti; *impf.* — naprávljati.

Entwerfung *f.* začrtovánje, sestáva, zasnóva.

entwerten vrednost —, veljávo zmánjšati, vzéti (vzámem); ceno čemu znížati, *impf.* — zniževati; razveljáviti, *impf.* razveljávljati; razvréditi.

Entwertung *f.* zmanjšáva vrédnosti; razvrédba.

Entwichene *m.* ubéžnik, begún.

entwickeln razvíti (-víjem), razmotáti; *impf.* razvíjati, razmotávati; sich — razvíti se, razsnováti (-snújem) se, razpásti (-pásem) se, razplésti (-plétem) se, razcvésti (-cvetèm) se; *impf.* razvíjati se, razpasovati se, razplétati se, razcvétati se; (gebeihen) uspévati, napredovati; (der Reife nähern) dozorévati; Dämpfe — izhlapévati.

Entwickelung *f.* razvòj, razvítěk, raznóva, razcvèt, razplèt.

Entwickelungsvermögen *n.* razvojítost.

entwinden izvíti (-víjem), iztŕgati; *impf.* izvíjati.

entwischen *s.* entweichen.

entwöhnen odváditi, *impf.* odvájati; (Kinder) odstáviti, *impf.* odstávljati; entwöhnt sein odvájen biti (sem).

Entwöhnung *f.* odváda, odstáva.

entwürdigen onečástiti, vzéti (vzámem) komu čast, dostójnost, veljávo, vrédnost; ponížati koga, v nič dejáti (dénem), oskrúniti; *impf.* onečaščévati, jemáti (jémljem) čast *ɔc.*, poniževati, v nič dévati, oskrúnjati.

Entwurf *m.* načŕt, črtež, zasnóva, osnóva, osnútěk.

entwurzeln izkoréniti, izkoreníniti, s korénom izdréti (-dérem), izpúliti; *impf.* izkorenjevati, s korénom izdírati.

entzaubern odčárati, razčárati, oddélati; *impf.* od-, razčarovati.

entzäumen razbrzdáti, razuzdáti; *impf.* razbrzdovati.

entziehen (jemd. etwas) odvzéti (-vzámem), odtégniti; (heimlich) izmekníti (-máknem); *impf.* odjemáti (-jémljem), odtegovati, izmíkati; sich — izogníti (-ógnem) se, umekníti (-máknem) se, odtégniti se; *impf.* izogíbati (-bljem) se, umíkati se; das Wort — vzéti, ustáviti, odtégniti besédo.

Entziehung *f.* odtézanje, odvzétba, vzétba, izmíkanje.

entziffern razrěšiti, raztolmáčiti; *impf.* razreševati.

entzücken zamekníti (-máknem), vzhítiti; *impf.* zamíkati; Entzücken zamáknjen, vzhíčen.

Entzückung *f.* zamáknjenost, zanòs, vzhìt, vzhíčenost.

entzügeln razbrzdáti, *impf.* razbrzdováti.

entzündbar, entzündlich vnétičěn, vnetěn, vnetljìv, upaljìv.

entzünden vžgáti (-žgèm), zažgáti, zapáliti, zanétiti; *impf.* vžígati, zapaljevati; sich — vnéti (vnámem) se, vžgáti se, razpáliti se; *impf.* vnémati se, vžigati se, razpaljevati se; (von Wunden) vnéti se, obotáviti se; *impf.* vnémati se, obotávljati se.

Entzünden *n.* vžíganje, vnémanje.

Entzündung *f.* vžig, zažìg, zanèt; (Krankheit) vnética; (bei einer Wunde) obotávica; **Entzündungsgeschwulst** *f.* vnétična oteklína.

entzwei *adv.* na dvoje, nárazen, vsak-

entzweibeißen pre-, razgrízniti; *impf.* pregrizovati.

entzweiberſten razpókniti, razpóčiti se.

entzweien razdvojíti, razmíriti, razsváditi, razpréti, razdrúžiti; *impf.* razdvájati, razmírjati, razdruževati; ſich — spreti se, sváditi se; *impf.* spírati se; die Entzweiten razdvojénci.

entzweigehen nárazen iti (grem); pókniti, razpásti (-pádem), razletéti, razlómiti se, raztŕgati se; *impf.* pókati, razpádati.

entzweireißen raztŕgati, pretŕgati, razčésniti, razdréti (-dérem).

entzweiſchlagen razbíti (-bíjem), prebíti, raztólči (-tólčem), raztrúpiti; *impf.* raz-, prebíjati.

entzweiſchneiden prerézati (-rézem), *impf.* prerezovati.

entzweiſpalten razkláti (-kóljem), precépiti, razcépiti; *impf.* razcépljati.

Entzweiung *f.* razdvój, razpòr, razprtija, svaja.

Enumeration *f.* naštétev, naštévanje.

Enzian *m. (Gentiana)* svišč, svedrc; gelber — košútnik; Frühlings— zaspánček.

Eparchie *f.* eparhija.

Epaulette *f.* narámnica.

ephemer kratkodóbèn, kratkovéčèn, enodnévèn; *fig.* nestanovítèn, minljìv, ničev.

Epheu *m.* bršljan.

Ephorat *n.* duhóvno nadzórništvo.

Epidemie *f.* kuga, kužna bolézèn (-i), epidemíja.

epidemiſch kužèn, kužljìv, nalezljìv, nalézèn.

Epidermis *f.* vnánja —, povŕšna koža, tenčica, pokóžica.

Epigramm *n.* pésniški napìs, napísnica, puščica, epigrám.

Epik *f.* epika, epično —, pripovédno pésništvo.

Epiker *m.* epik, épični pesnik.

Epikuräer *m.* epikuréjec, samopášnik, razkóšnik.

Epilepſie *f.* božjást (-i), božje, pádavica, pádeča bolézèn (-i).

Epileptiker *m.* božjástnik, pádavec.

epileptiſch božjástèn.

Epilog *m.* sklèp, končni govor, epilog.

Epiphora *f.* epífora, povzéma zadnje beséde.

epiſch épičèn, epski; junáški.

Epiſcopal- škofji, škofóvski.

Epiſcopat *n. (m.)* škofóvstvo, vladíštvo.

Epiſode *f.* epizóda, zastránica.

Epiſtel *f.* poslanica, list, pismo. [pìs.

Epitaph *n.* nagróbnica, nagróbni na-

Epitheton *n.* pridévek.

Epizootie *f.* živínska bolézèn, — kuga.

Epoche *f.* epóha, doba, razdóbje.

epochemachend delajòč posébno dobo; *fig.* preslávèn.

Epopöe *f.* epopéja, junáška pesèm.

Epos *n.* ep, epos, obšírna epična pesèm.

Eppich *m.* zélena; bršljan.

Equipage *f.* kočija, ekvipáža.

equipieren obléči (obléčem), opráviti; *impf.* obláčiti.

er *pron.* on, ſie ona, es ono; das iſt ein Er und nicht eine Sie to je saméc, pa ne samíca.

erachten méniti, mísliti, sóditi; ich erachte es für nothwendig meni se potrébno zdi, — vidi.

Erachten *n.* mnenje, misél (-i); nach meinem — po mojih mislih, kakor se mi zdi, kakor jaz sodim.

erarbeiten pridélati, pridobíti; *impf.* pridelovati.

Erb- dedni, dédinski.

Erbadel *m.* dedno plemstvo.

Erbamt *n.* dedni urád.

Erbanfall *m.* pripád dédiščine.

Erbanſpruch *m.* pravíca do dédiščine.

Erbantretung *f.*, **Erbantritt** *m.* nastòp dédiščine.

erbarmen ſich usmíliti se koga, česa, smíliti se, smilováti se; *impf.* usmiljevati se, pomilovati koga, žal biti komu koga; erbarme dich unſer usmíli se nas, pomilúj nas; der Arme erbarmt mich revež se mi smili, mili.

Erbarmen *n.* usmíljenje, smíljenje, milovánje, pomilovánje, milost (-i).

erbarmenswürdig usmíljenja —, milovánja —, mílosti vreden. [mílostnik.

Erbarmer *m.* milosŕčnik, pomilovávec,

erbärmlich revèn, borèn, siromáški; kukav, žálostèn; grd, ostúden; usmíljenja vreden.

Erbärmlichkeit *f.* révščina, bórnost, siromášnost; ostúdnost.
Erbarmung *f.* ſ. Erbarmen.
erbarmungslos brez usmíljenja, brez mílosti, neusmíljen, nemíl.
erbarmungsvoll usmíljen, mílostljiv, milosrčèn.
erbauen zídati, stáviti, délati, gradíti; sezídati, postáviti, naredíti, zgradíti; *impf.* postávljati, naréjati; (gewinnen) pridélati, *impf.* pridelovati; *fig.* bóljšati, blážiti; *pf.* pobóljšati, izpodbudíti, lep zgled komu dati; *impf.* izpodbújati.
Erbauer *m.* zidár, stavítelj, gradítelj.
erbaulich izpodbúden, izpodbudljiv, poúčen.
Erbaulichkeit *f.* izpodbúdnost, izpodbudljívost, poúčnost.
Erbauung *f.* stavba, zgradba, sezídanje; *fig.* izpodbúja k pobóžnosti.
Erbauungsbuch *n.* izpodbúdna knjiga, podúčne bukve.
Erbbegräbnis *n.* rodovínsko pokopalíšče, rodovínski grob.
erbberechtigt upravíčen k dédiščini.
Erbbeſitz *m.* dedna posést (-i).
Erbe *m.* dedič, dednik, dedni naslédnik; zum Erben einſetzen za dédiča koga postáviti.
Erbe *n.* dédiščina, dédina, dedovína; das väterliche — očínstvo; das mütterliche — materínstvo.
erbeben stresti se, potrésti se, zadrgetáti (-tám, -géčem), zmájati se, zgeníti (zgánem) se.
erbeigen dédiški, dednolástən.
Erbeigenthum *n.* dedna —, dédinska lastnína. [vati.
erben dédovati kaj po kom; podédo-
erberklären ſich oglásiti se za dédiča, — za naslédstvo.
Erberklärung *f.* oglasítev za dédiča.
erbetteln pri-, naberáčiti, izprósiti, primolédovati; *impf.* priberačevati.
erbeuten upleníti, zapleníti, urópati, ugrábiti.
erbfähig zmožèn dédovati, sposóbèn za dédovanje, — naslédstvo.
Erbfehler *m.* podédovana napáka.
Erbfeind *m.* stari sovrážnik.
Erbfolge *f.* dedno naslédstvo.
Erbfolger *m.* dedni naslédnik.
Erbfolgerecht *n.* dednonaslédno pravo.
Erbfürſt *m.* dedni knez.
Erbfürſtenthum *n.* dedna kneževína.
Erbfürſtin *f.* dedna knéginja.
Erbgebür *f.* dedna pristojbína.
Erbgenoſs *m.* sodédič.
Erbgenoſſin *f.* sodédnica.
Erbgenuſs *m.* užítek dédine.
Erbgerichtsbarkeit *f.* dednosódna oblást (-i).
Erbgraf *m.* dedni gròf.
Erbgräfin *f.* dedna grófinja.
Erbgrund *m.* dedno zemljíšče.
Erbgut *n.* dédina, dedno blagó.
Erbherr *m.* dedni lastník, — gospodár.
Erbhold *m.* grajščínski podlóžnik.
Erbholdſchaft *f.* podlóštvo, podlóščina.
Erbhuldigung *f.* poklónstvo dédnemu vladárju.
erbieten ſich ponúditi se, *impf.* ponújati se; ſ. erbötig.
Erbin *f.* dédična, dédnica.
Erbintereſſent *m.* dedni deléžnik.
erbitten izprósiti, priprósiti; erbetener Zeuge naprósena priča; durch Bitten erweichen preprósiti.
erbittern ogórčiti, ozlovóljiti; razsrdíti, razjezíti, raztogotíti; erbittert ſein jezíti se na koga, hudovati se nad kom.
Erbitterung *f.* ogórčenost; razsŕdba, razsŕjenost.
Erbkaiſer *m.* dedni cesar.
Erbkönig *m.* dedni kralj.
Erbkrankheit *f.* prirojéna —, podédovana bolézən (-i).
Erbland *n.* dedna dežéla.
erbländiſch dednodežélən.
erblaſſen obledéti, prebledéti; *impf.* bledéti, obledévati; *fig.* umréti.
Erblaſſer *m.* zapústnik.
Erblaſſerin *f.* zapústnica.
Erblehen *n.* dedni fevd.
Erblehensherr *m.* dedni fevdni gospod.
Erblehensmann *m.* dedni fevdnik.
erbleichen ſ. erblaſſen.
erblich deděn, dédinski, dédičen.
Erblichkeit *f.* dednost.
erblicken zaglédati, uglédati, zazréti.
erblinden oslepéti, oslépniti, vid izgubíti; *impf.* oslepévati.

erblöden ſich ſ. entblöden.
erblos brez dédine; (ohne Erben) brez dédičev, brezdédičen.
Erbloſigkeit *f.* brezdédičnost.
erblühen razcvésti (-cvetèm) (se); *impf.* razcvétati (se).
Erbmarſchall *m.* dedni maršal.
Erbmonarchie *f.* dedna monarhija.
Erbmundſchenk *m.* dedni točáj.
erborgen na up —, na úpanje —, na pósodo vzéti (vzámem), izpósòditi si; *impf.* na up jemáti (jémljem), izposojevati si; **erborgt** izposójen, na up vzet.
erboſen razhudíti, razzlobíti; **erboſt** razhujèn, razzlobljèn.
erbötig priprávljen, voljèn, volján.
Erbpacht *f.* dedni zakúp.
Erbpächter *m.* dedni zakúpnik, primščák, prímščič.
Erbpachtgut *n.* dednozakúpno posé-stvo.
Erbpachtvertrag *m.* dednozakúpna pogódba.
Erbpachtzins *m.* dedna zakupnína, primščina.
Erbprinz *m.* dedni králjevič, cesárjevič, cárjevič; prestolonaslédnik.
Erbprinzeſſin *f.* dedna kraljična, cesarična.
erbrauſen zabúčati (-čím), zašuméti.
erbrechen ulómiti, polomástiti, razbíti (-bíjem), stréti (sterem); *impf.* ulámljati, razbíjati; (den Brief) raz-, odpečátiti, *impf.* razpečatovati; ſich — bljuváti (bljuvam, bljujem), kozláti; izbljuváti, pokozláti, izhítiti.
Erbrechen *n.* ulòm, lomást (-i); (des Briefes) razpečátba; bljuvánje, kozlánje, brúhanje.
Erbrecht *n.* dédinsko pravo, dédinska pravica.
erbrechtlich dednoprávèn.
Erbrechtsklage *f.* tožba za priznávo dédinske pravice.
Erbreich *n.* dedna držáva.
erbringen den Beweis dokázati (-kážem), izkázati.
Erbſchaft *f.* dédiščina, dédina, dedovína.
Erbſchaftsantritt *m.* nastòp dédiščine.
Erbſchaftseinantwortung *f.* prisódba dédiščine.
Erbſchaftsgläubiger *m.* dédinski upnik.
Erbſchaftsklage *f.* dédinska tožba.
Erbſchaftsmaſſe *f.* dédinska imovína.
Erbſchaftsſache *f.* dédinska reč (-í).
Erbſchaftsſchuldner *m.* dédinski dolžník.
Erbſchaftsverhandlung *f.* dédinska razpráva.
Erbſchaftswerber *m.* dédinski prosívec.
Erbſchleicher *m.* dedinolóvec.
Erbſchleicherei *f.* dedinolóvstvo.
Erbſchuld *f.* dédinski dolg.
Erbſchutz *m.* dedno varstvo.
Erbſe *f.* grah; *dem.* grahèk, grašec.
Erbſen- grahov; **=acker** *m.* gráhovišče; **=ſtein** *m.* gráhovec; **=ſtroh** *n.* gráhovica, grahovína, grášnica; **=ſuppe** *f.* gráhovka; **=wicke** *f.* grahor, gráhora, gráhorica, grášica.
Erbſtaaten *pl.* dedne držáve.
Erbſteuer *f.* davek od dédiščine.
Erbſtück *n.* dédinska stvar (-í).
Erbſünde *f.* izvírni greh, prvi greh, prirojéni greh.
Erbtheil *m.* dédinski delež; (v. Vater) očínstvo; (v. d. Mutter) materínstvo.
Erbtheilung *f.* delítev dédiščine.
Erbtruchſeſs *m.* dedni stolnik.
erbverbrüdert dednozavézèn.
Erbverbrüderung *f.* dédinska zavéza.
Erbvergleich *m.* dédinska nagódba.
Erbverhandlung *f.* dédinska razpráva.
Erbvertrag *m.* dédinska pogódba.
Erbverzicht *m.* odpóved dédinske pravice.
Erbzins *m.* večna dača, dedna dača; **Erbzins-** dednodáčen; **=gut** *n.* večnodáčno —, dednodáčno poséstvo; **=mann** *m.* večnodáčnik.
Erd- zémeljski, zemski, pozémeljski, pozémski; (unter d. Erde) podzémeljski, podzémni.
Erdabrutſchung *f.* usàd, udòr; (Sandlehne) plaz (-a, -ú).
Erdachſe *f.* zémeljska os (-í).
Erdapfel *m.* krompír, korún, podzémljica.
Erdäpfelacker *m.* krompírišče, korúnišče.
Erdäpfelblätter *pl.* krompírjevica.
Erdäpfelbrantwein *m.* krompírjevec.
Erdart *f.* zemljína, prst (-í).
Erdbahn *f.* zémeljska pot (-i).
Erdball *m.* zémeljsko oblo.
Erdbeben *n.* potrès, potrès zemlje.
Erdbeerapfel *m.* jágodičar.

Erdbeere *f.* jágoda, jágodica, jágodnjak, smókvica.
Erdbeerköcher *m.* (Körbchen aus Baumrinde) kozòl, kozólec, kozólček, kozúlj, skorèc. [perje.
Erdbeerkraut *n.* jágodičevje, jágodovo
erdbeſchreibend zemljepísen.
Erdbeſchreibung *f.* zemljepìs.
Erdbewohner *m.* zemljàn, prebivávec zemlje. [tál) *pl.*
Erdboden *m.* zemlja, svet, tlà (*gen.*
Erdbrand *m.* podzémeljski ogènj.
Erdbürger *m.* zemljàn.
Erddurchmeſſer *m.* zémeljski premèr.
Erde *f.* zemlja; *dem.* zémljica; Dammerde prst (-í), brnja, črníca; (Oberfläche) povŕšje, površína; die lockere — ráhlica; die unfruchtbare — puhlica, mrtvíca; zähe — slínavka; Staub— prhlica; (Feſtland) celína; zur — beſtatten pokópati (-kópljem), *impf.* pokopávati; zur — fallen na tla pasti (padem), *impf.* pádati; zu ebener — pri tleh; zu — werden sprstenéti, strohnéti.
Erdeleben *n.* pozémeljsko življénje, življénje na svetu.
Erden- in Zuſtgn. ſ. Erd-.
erdenkbar kar se more mísliti, izmísliti, mogòč, možèn.
erdenken izmísliti, umísliti; *impf.* izmíšljati.
erdenklich ſ. erdenkbar.
Erdenkloß *m.* gruda, gruša; *fig.* hrust.
Erdenleiden *n.* trpljénje na svetu.
Erdenſohn *m.* zemljàn.
Erdentand *m.* posvétna reč (-í).
erdenwärts *adv.* k tlom, na tlà, pódse.
Erdenwonne *f.* posvétno vesélje. [ján.
Erdepheu *m.* popénjec, pritlíčni brš-
Erderhöhung *f.* zvišáva, zvišèk, griva.
Erderſchütterer *m.* zemljetrésec.
Erderſchütterung *f.* potrès, zemljetrès.
erdfahl prstén.
Erdfall *m.* udrtína, podsèd, udòr; prepadlína; (Ort) prepadlíšče.
erdfarben prsténe barve, prsténast.
Erdfeuer *n.* podzémeljski ogènj.
Erdfläche *f.* povŕšje, površína.
Erdfloh *m.* bolháč. [rojen.
erdgeboren pozémeljski, na zemlji
Erdgemüſe *n.* prstnína.
Erdgeſchoſs *n.* pritlíčje, prizémlje.
Erdgrille *f.* murin, murček.
Erdgrube *f.* jama, podsípnica.
Erdgürtel *m.* zémeljski pas, (pojás).
erdhaltig zémeljnat, prsténa.
Erdharz *n.* zémeljska smola, klej.
Erdhaue *f.* motíka; (ſchmale) rovnica, kopáča.
Erdhaufen *m.* kùp, gomíla.
Erdhöhle *f.* rupa, kotánja.
Erdhütte *f.* bezníca.
erdichten ſ. erdenken. [věc.
Erdichter *m.* izmišljávec, izmišljeva-
Erdichtung *f.* izmišljáva, izmišljevánje; izmíslek; das iſt eine — ta je bosa, — prazna.
erdienen prislúžiti, *impf.* prislúževati; (als Knecht) prihlapčevati; (als Hirt) pripastíriti.
erdig prstén, zémeljnat.
Erdkarte *f.* zemljevìd.
Erdkloß *m.* greba; ſ. Erdenkloß.
Erdkluft *f.* predòr, razsedlína, tokáva, prepàd; (mit einfließendem Waſſer) poníkva.
Erdklumpen *m.* gruča, kepa.
Erdkreis *m.* zemljekròg, zémeljski krog.
Erdkugel *f.* zémeljsko oblo.
Erdkunde *f.* zemljeznánstvo.
erdkundig zemljeznánstven.
Erdkundige *m.* zemljeznánec.
Erdlage *f.* leža zemlje; zémeljska plast (-í), lega prstí.
Erdloch *n.* ſ. Erdkluft.
Erdmännchen *n.* škrát, škratélj.
Erdmaus *f.* poljska miš (-i). [rec.
Erdmeſſer *m.* zemljemèr, zemljemé-
Erdmeſskunſt *f.* zemljemérstvo, mérjenje zemlje, meritév zemlje.
Erdmittelpunkt *m.* središče zemlje.
Erdnähe *f.* prizémje, perigéj.
Erdoberfläche *f.* povŕšje —, površína zemlje.
Erdöl *n.* kámeno olje, kámenovec.
erdolchen zaklàti (-kóljem), prebósti (-bódem); *impf.* prebádati. [vati.
erdonnern zagrméti, *impf.* zagrmé-
Erdpech *n.* zémeljska smola, klej kámena peklína.
Erdpol *m.* zémeljski tečáj.
Erdpunkt *m.* zémeljsko mesto.

Erdreich *n.* zemlja, zemljína, prst (-í); (Reich auf Erden) zémeljsko kraljéstvo.

erdreiſten drźniti se, predrźniti se, zdrźniti se, osméliti se; *impf.* predrzovati se.

Erdrinde *f.* zémeljska skorja.

erdröhnen zahruméti, zabobnéti; *impf.* zahrumévati.

erdroſſeln zadáviti, zadušíti, zadŕgniti; *impf.* zadávljati, zaduševati, zadrgovati.

erdrücken zmečkáti, utláčiti, zdrúščiti; das Kind — zadušíti.

Erdrücken *m.* brdo, hrbẽt, sleme, ŕt; *dem.* rtič.

Erdſalz *n.* zémeljska sol (-í), podzémeljska sol.

Erdſcheibe *f.* *(Cyclamen)* kokorík, korčẽk, krvávi lisẽc, (soldátki).

Erdſchildkröte *f.* želva, črépaha.

Erdſchlund *m.* predòr, prepàd, razpòr.

Erdſcholle *f.* gruda, grudovína.

Erdſenke *f.* usàd.

Erdſpalte *f.* razpóka, razpoklína.

Erdſtoß *m.* potrès.

Erdſtrich *m.* zémeljski pas, podnébje.

Erdtheil *m.* del zemlje.

erdulden pretrpéti, prebíti (-bíjem), prestáti (-stánem), prenésti (-nésem); *impf.* prestájati, prenášati, trpéti.

Erdumſegler *m.* zemljeplóvec, plovec okóli zemlje.

Erdumſeglung *f.* oplòv zemlje, plovstvo —, plovítev okóli zemlje.

Erdurſprung *m.* začétek zemlje, postánek zemlje.

Erdwall *m.* nasìp, osìp.

Erdwärme *f.* zémeljska toplóta.

erdwärts *adv.* k zemlji, proti zemlji, k tlom.

Erdwurm *m.* glista, črv.

Erdzirkel *m.* zémeljski krog.

Erdzone *f.* zémeljski pas, podnébje.

Erdzunge *f.* zémeljsko stegno, zémeljski rtič, zémeljska ožína; (zwiſchen zwei Meeren) medmórje.

ereifern ſich vnéti (vnámem) se, razvnéti se, ugréti (-grejem) se; *impf.* vnémati se, ugrévati se.

ereignen ſich zgodíti se, pri-, dogodíti se, pripetíti se, primériti se; *impf.* dogájati se, godíti se, primérjati se.

Ereignis *n.* dogódek, prigódek, primérek, primérljaj, slučáj, pripétljaj; zufälliges — nakljúčba.

ereilen dohitéti, zatéti (-tnèm) (noč), doíti (-ídem), dotégniti, dostígniti; *impf.* dohitévati, dohájati; (betreffen) zadéti (-dénem), *impf.* zadévati.

Eremit *m.* puščávnik, samotár, samotárec.

Eremitage *f.* ſ. Einſiedelei.

ererben podédovati, pridédovati.

erfahren zvédeti (zvem), do-, seznáti; (ermitteln, erheben) izvédeti, ovédeti; *impf.* doznávati, čuti (čujem), slíšati (slíšim); (probieren) izkúsiti, poskúsiti; *impf.* izkúšati.

erfahren izvéden, veden, vešč, izkúšen, preizkúšen.

Erfahrenheit *f.* izvédenost, izkúšenost.

Erfahrung *f.* izkúšnja, preizkúšnja, izkústvo; in — bringen iz-, pozvédeti (-vém); die — ergibt izkúšnja kaže.

Erfahrungsbeweis *m.* izkústveni dokàz.

erfahrungsmäßig izkústven, izkúšen; *adv.* po izkúšnji.

erfahrungsreich jako izkúšen, mnogoizkúšen.

Erfahrungsurtheil *n.* izkústvena sod[ba.

Erfahrungswiſſenſchaft *f.* izkústveno znanstvo.

erfaſsbar doséžen; douměn.

erfaſſen prijéti (prímem), popásti (-pádem), zgrábiti; *impf.* prijémati, popádati; (begreifen) razuméti, douméti, pójmiti, z úmom doséči (-sézem), razbráti (-bérem); *impf.* raz-, doumévati.

erfechten priboríti, pribojevati, z mečem dobíti; *impf.* dobívati; *fig.* priberáčiti, priprósiti, priprosjáčiti.

erfindbar izúmen.

erfinden iznájti (-nájdem), izúmiti, izmísliti; *impf.* izúmljati, izmišljevati; (erkennen) spoznáti, *impf.* spoznávati.

Erfinder *m.* iznájdnik, izúmnik, izumítelj; —in *f.* iznájdnica.

erfinderiſch iznajdljìv, izumljìv, izmišljìv.

Erfindſamkeit *f.* iznajdljívost, izumljívost.

Erfindung *f.* iznájdba, izúmek; (Unwahrheit) izmišljáva; das iſt eine — ta je bosa.

Erfindungskraft *f.* iznajdljívost, izumljívost, izmišljívost.

erflehen izprósiti, primolédovati.

erfließen izíti (-ídem), *impf.* izhájati.

Erfolg *m.* ſ. Folge; (Ausgang) izíd, uspéh, posléd̈k; mit gutem — uspéšno; guten — haben prospéti (-spém, -spéjem), uspéti; *impf.* pro-, uspévati.

erfolgen zgoditi se, nastópiti, nastáti (-stánem); *impf.* goditi se, nastájati; slediti, nasledovati; erfolgter Betrag pláčani znesék; ſ. ausfolgen.

erfolglaſſen izročíti, izdáti.

Erfolglaſſung *f.* izročítev, izplačílo.

erfolglos brezuspéšen; *adv.* brez uspéha.

erfolgreich uspéšen, z uspéhom.

erforderlich potréb̈en; — ſein treba biti; —en Falls *adv.* ako je treba, ko bi treba bilo.

erfordern zahtévati, potrebovati; treba biti (komu česa); meine Pflicht erfordert es moja dolžnóst zahtéva, — velêva; wie es die Umſtände — kakor okóliščine nanesó.

Erfordernis *n.* potréba, potréb̈ščina, potrébnost, zahtéva.

erforſchen poískati (-íščem) kaj, izsledíti, ovédeti (-vém); izprášati; *impf.* izsledovati, ovedovati, zasledovati, pozvedovati; izpraševati; (prüfen) preiskovati.

Erforſcher *m.* preiskovávec, izsledovátelj, pozvedovávec.

Erforſchung *f.* preiskáva, preiskovánje, pozvedovánje, izpraševánje, zasledovánje; ovédba, izsléd̈ba.

erfragen izprášati, *impf.* izpraševati.

erfrechen ſich predŕzniti se, dŕzniti se; *impf.* predrzovati se.

erfreuen *tr.* veselíti; razveselíti, obveselíti, vzradostíti; *impf.* razveseljevati; ſich — veselíti se, radovati se; razveselíti se, *impf.* razveseljevati se ɔc.

erfreulich radostljiv, razveseljiv; radóstn̈o.

erfrieren zmŕzniti, obumréti od mráza; *impf.* zmrzovati; (Pflanzen) pozébsti (-zébem), *impf.* pozébati.

Erfrieren *n.* pozéba, zmŕznjenje.

erfriſchen osvéžiti; *impf.* svéžiti, krepčáti, krepíti; okrepčáti, okrepíti, očvrstíti, oživíti; *impf.* okrepčevati, oživljati; (kühl machen) hladíti; ohladíti, razhladíti; *impf.* ohlájati.

erfriſchend svežílen, krepčeválen, krepílen, hladílen, otávен.

Erfriſchung *f.* osvéžba, okrepčáva, poživljáva, ohláda, otáv.

erfroren zmrzél, zmŕznjen; (von Pflanzen) ozébel, pozébel.

Erfrorene *m.* zmŕznjeneč, zmrzlec.

Erfüllbarkeit *f.* izpolnívost.

erfüllen izpólniti, dopólniti, storíti; *impf.* iz-, dopolnjevati; (mit etwas) napólniti, navdáti; *impf.* napolnjevati, navdájati; ſich — dopólniti se, izpólniti se, izvršíti se; *impf.* dopolnjevati se, izvrševati se.

Erfüllung *f.* iz-, dopolnítev, dopolnjevánje; in — gehen zgoditi se, dogoditi se, uresníčiti se, izíti (-ídem) se.

Erfüllungseid *m.* dopolnílna priséga.

ergänzen dopólniti, dostáviti; *impf.* dopolnjevati, dostávljati; ergänzend dopolnjujóč, dopolnílen.

Ergänzung *f.* dopolnítev, dopolnílo, dopolnjevánje; *gram.* dopolnílo.

Ergänzungs- dopolnílni, dopolnjujóči, dopolnítveni; **=bezirk** *m.* dopolnílni okráj; **=bezirkscommando** *n.* povéljstvo dopolnílnega okrája; **=geſchworene** *m.* nadoméstni porótnik; **=prüfung** *f.* dopolnílna preizkúšnja; **=wahl** *f.* dopolnílna volitev.

ergeben podáti, izročíti; *impf.* podájati, izróčati; ſich — podáti se, vdáti se, podvréči (-vŕžem) se; *impf.* podájati se, vdájati se; ergib dich vdáj se; ergib dich nicht ne vdáj se; (ſich zutragen) primériti se, prigodíti se, pripetíti se; *impf.* primérjati se; (hervorgehen) izhájati; nasledovati, razodévati se, kázati (kážem) se iz česa.

ergeben vdán, podán, privájen (komu); —er Diener ponížni služábnik, — sluga; ich danke —ſt lepa hvala.

Ergebenheit *f.* vdánost.

Ergebnis *n.* izíd; (Reſultat) posléd̈k, uspéh; (Folge) poslédica; ſ. Ereignis.

Ergebung *f.* vdánost; podája, vdája; izročítev; mit — vdán.

ergehen izíti (-ídem), príti (prídem) na dan; *impf.* izhájati; ein Urtheil —

laſſen izréči (-réčem) sodbo; das Erkenntnis ergeht razsódba se izdá; eine ergangene Verordnung izdána naredba; einen Befehl — laſſen zapovédati (-vém), zaukázati (-kážem), povélje izdáti; *impf.* zapovedovati, zaukazovati; (geſchehen) goditi se; es wird dir übel — huda bo s teboj, huda ti bo predla; ſich — izprehájati se, šétati (šétam, šéčem) se. [talíšče.

Ergehungsplatz *m.* izprehajalíšče, še-

ergiebig plenjàv, ploděn, izdátěn, nosèn; obílen; das Getreide iſt — žito plenja.

Ergiebigkeit *f.* plenjávost, plodnost, izdátnost, izdajílo; obílnost.

ergießen ſ. ausgießen; ſich — (vom Fluſſe) izlívati se, iztékati se, teči (tečem) v . .; (v. Regen, Thränen) ulíti se, *impf.* ulívati se; razlíti (-líjem) se, *impf.* razlívati se.

erglänzen zabléščati (-ím), zasvétiti se, zalesketáti (-kéčem, -ketám).

erglühen zažaréti, zagoréti, razbéliti se, vnéti (vnámem) se, razžariti se, razvnéti se; *impf.* zažarévati, zagorévati, vnémati se.

ergötzen veselíti; razveselíti, *impf.* razveseljevati; ſich — veselíti se, radovati se; razveselíti se, osladíti se s čim; *impf.* razveseljevati se, oslájati se.

ergötzlich veseljìv, radostljìv, vzradostljìv. [vost.

Ergötzlichkeit *f.* veseljívost, radostljí-

Ergötzung *f.* veselíca, radóst, razveseljevánje, veselje.

ergrauen osivéti; ergraut osivèl.

ergreifen prijéti (prímem), popásti (-pádem); *impf.* prijémati, popádati; (den Verbrecher) zasáčiti, ulovíti, ujéti (-jámem), uhvátiti; (auf friſcher That) zalotíti, zalésti (-lézem), zatéči (-téčem); (das Gemüth) geníti (gánem), presúniti, pretrésniti, v srce seči (sežem), dójmiti se; *impf.* ségati; (den Recurs) poprijéti se rekúrza, vložíti rekúrz; eine Beſchwerde — pritóžiti se, *impf.* pritoževati se; ein Mittel — lotíti se, poprijéti (-prímem) se česa, porábiti; *impf.* lotévati se, poprijémati (-jémljem) se; das Wort — besédo povzéti (-vzámem); die Flucht — ubégniti, uskóčiti; die Waffen — za orôžje zgrábiti, za orôžje prijéti; *impf.* — prijémati; (von der Furcht) obíti (-ídem), opásti (-pádem); *impf.* obhájati, prehájati, opádati; Beſitz — zaposésti (-sédem), polastíti se česa, osvojíti kaj.

ergreifend genljìv, ginljìv, v srce segajòč.

Ergreifung *f.* ujétěv, prijétba, zasáčba.

ergrimmen raztogotíti, razzlobíti, razsrdíti, razkáčiti, razgnéviti, razjáriti; er iſt ganz ergrimmt togóta ga lomi, vse vre po njem.

ergrimmt razkáčen, razjárjen, jar.

ergründen dognáti (-žénem), čemu do dna priti (pridem), na kraj priti, do dna seči (sežem), z umom doséči, preséči; ſ. erforſchen; (das Weſen Gottes) douméti, z umom preséči; *impf.* douméva ti.

Erguſs *m.* izlív, razlív, iztòk.

erhaben vzvíšen, vznosít, visòk, veličástěn; (v. Arbeiten) izbóčen, vzbókel.

Erhabenheit *f.* vzvíšenost, vznosítost, veličáva, veličástnost; (hervorragende Stelle) vrh, brdo, hrbét; ſ. Relief.

Erhalt *m.* prejèm.

erhalten (erlangen) dobíti, prejéti (préjmem), doséči (-sézem); *impf.* dobívati, prejémati, doségati; (aufhalten) vzdržati (-držím); (ernähren) rediti, živíti, hraníti, vzdržávati; prerediti, preživíti; *impf.* preživljati; (bewahren) ohraníti, obdržati; *impf.* ohranjevati; obdržávati; ſich — hraníti se, živíti se, preživljati se.

Erhalter *m.* hranítelj, ohranítelj, vzdrževávec, vzdržník.

Erhaltung *f.* ohranítěv, ohrámba; prejèm; vzdržba, vzdrževánje.

Erhaltungskoſten *pl.* stroški za preživljanje; stroški za vzdrževánje.

erhandeln pritržiti, prikupčevati, prikúpiti. [se.

erhängen ſich obésiti se, *impf.* obéšati

erharten strditi se, okréniti, zakrkniti, odrevenéti.

erhärten potrditi, dotrditi, utrditi, dokázati (-kážem), doistíniti; *impf.* potrjevati, utrjevati, dokazovati.

erhaſchen uloviti, zalotíti, usáčiti, uhvátiti.

erheben vzdígniti, povzdígniti; (ein wenig) privzdígniti, dvígniti, vzvíšati, povíšati, povznésti; *impf.* vzdigovati, vzdigávati, dvígati, vzviševati, povznášati; (rühmen) slaviti, hváliti, velíčati; povelíčati, povzdígniti; *impf.* povelíčevati, povzdigovati; (Steuern) pobráti (-bérem), *impf.* pobírati; (ermitteln) pozvédeti (-zvém), ovédeti, preískati (-íščem); *impf.* pozvédati, pozvedovati, preiskovati; eine Klage — tóžiti koga; zatóžiti koga, tožbo podáti zoper koga; die Anklage — obtóžbo dvígniti, obtóžiti; einen Anſtand — pomíslek navésti (-védem); *impf.* spotíkati se; eine Beſchwerde — pritóžbo oglásiti, pritóžiti se; Geld — vzdígniti, potégniti denár; die Stimme — izpregovoríti, oglásiti se; *impf.* oglášati se; den Ton — povzdígniti glas; Geſchrei — hrup zagnáti (-ženem), zakríčati (-čim); Gelächter — zakrohotáti se, smeh zagnáti; ſich — vzdígniti se, vstáti (vstánem); *impf.* vzdigovati se, vstájati; (über andere) povzdigovati se, veličati se, prevzetovati; (anfangen) začéti (-čnem) se, navstáti (-stánem), vnéti (vnámem) se; *impf.* začénjati se, navstájati, vnémati se.

erhebend vznósen, vznesèn.

erheblich znamenít, tehtovít, važèn; — erſchweren izdátno, znatno otežíti.

Erhebung *f.* povzdíga, povzdigovánje, povíšba; (amtliche) pozvédba, ovédba, pozvedovánje; pobíranje (dávščine).

erheiſchen ſ. erfordern.

erheitern iz-, razjasníti, iz-, razvedríti; razveseliti; *impf.* vedríti, razjasnjevati; razveseljevati.

Erheiterung *f.* razjasnítev, razjasnjevánje; razveselítev; razvedrílo.

erhellen (aus etwas) vídeti se, kázati (kážem) se, razodévati se.

erhenken ſich obésiti se, *impf.* obéšati [se.

erheucheln prihlíniti, prihinávčiti.

erhitzen razgréti (-grèjem), razpáliti; *impf.* razgrévati; (Eiſen) béliti; razbéliti; ſich — ugréti se, pregréti se; *impf.* pregrévati se; erhitzt razvnét, ugrét, pregrét, razbéljen.

Erhitzung *f.* razgrétje, razpàl, razbéljenje.

erhöhen povíšati, vzvíšati, povíkšati, povzdígniti; *impf.* poviševati, povikševati; (vermehren) množíti; pomnožíti, *impf.* pomnoževati.

Erhöhung *f.* povíšba, poviševánje, povíšek, pomnóžba.

erhöhungsfähig povíšen.

erholen ſich opočíti (-číjem) se, odpočíti se, oddehníti (-dáhnem) se, ukrepíti se, opomóči (-mórem) si, okrévati, popráviti se; Rathes — za svèt poprášati, *impf.* popraševati.

Erholung *f.* odpočítek, počítek, oddih.

Erholungsſtunde *f.* počítna ura.

erhören uslíšati (-slíšim), *impf.* usliševati.

erinnerlich, es iſt mir — pomnim, pámetim, spomínjam se.

erinnern *trans.* spómniti, opómniti; spoméniti (-nem), opoméniti; *impf.* spomínjati, opomínjati; (ermähnen) oméniti, v misél vzéti (vzámem); *impf.* oménjati, v misel jemáti (jémljem); ſich — kaj pómneti (-im), pámetovati; spómniti se, v misél priti (pridem) komu, domísliti se; *impf.* spomínjati se česa, na misél prihájati, domišljevati se.

Erinnerung *f.* spomín, pómnenje; (Ermahnung) opomín, opomínek; opázka, opómba. [spomeníca.

Erinnerungsbuch *n.* spomínska knjíga.

Erinnerungsfähigkeit *f.* spomenljívost.

erinnerungslos brez spomína.

Erinnerungsvermögen *n.* spomnjívost, pomnjívost.

Erinnerungszeichen *n.* spomínek.

erjagen ujéti (-jámem), ulovíti; ſ. einholen.

erkalten omŕzniti, *impf.* omrzovati; ohladíti se.

erkälten zmráziti, premráziti; *impf.* premraževati; ſich — premráziti se, prehladíti se, prezébsti (-zébem); *impf.* prezébati.

Erkältung *f.* premráza, prehláda, prehlâd, prehlája, prehlajénje, prezéba.

erkämpfen priboríti, pribojevati, pridobíti; *impf.* pridobívati.

erkaufen kúpiti, *impf.* kupovati; (bestechen) podkúpiti, podmíriti; *impf.* podkupovati; (loskaufen) odkúpiti, *impf.* odkupovati.

erkäuflich podkúpĕn, podkupljìv.
Erkaufte *m.* podkúpljeněc; (Losgekaufte) odkúpljeněc.
erkennbar poznátĕn, spoznátĕn, razločljìv, razlóčĕn.
erkennen poznáti; spoznáti, razpoznáti; *impf.* spoznávati; (über etwas) razsóditi, odlóčiti; *impf.* razsójati, odločevati; auf Strafe — prisóditi kazĕn, obsóditi v kazĕn; zu Recht — razsóditi; (unterscheiden) razlóčiti, *impf.* razločevati.
Erkenner *m.* poznavátelj; spoznavátelj, spoznavávĕc.
erkenntlich poznátĕn, spoznátĕn; (dankbar) hvaléžĕn.
Erkenntlichkeit *f.* poznátnost; hvaléžnost.
Erkenntnis *f.* spoznávanje, spoznáva; zur — kommen spámetiti se, spámetovati se; — *n.* (gerichtl.) razsódba, razsodílo, odlóčba, odlòk.
Erkenntnisgericht *n.* razsódno sodíšče.
Erkenntnisvermögen *n.* spoznávalnost.
Erker *m.* pomóli *pl. m.*, tìn.
erkiesen izvóliti, izbráti (-bérem), odbráti; *impf.* izbírati ɔc.
erklärbar razlóžĕn, razloljìv.
erklären razložíti, razjasníti, raztolmáčiti, razbráti (-bérem); *impf.* razlágati, razkládati, razjasnjevati, pojasnjevati; (den Willen) izréči (-réčem), izústiti, razodéti (-dénem); *impf.* izrekovati, razodévati; ſ. beleuchten; (zu etwas) pro-, razglásiti (za naslédnika), *impf.* proglášati; den Krieg — vojsko napovédati (-vém), *impf.* napovedovati; für unſchuldig — za nedólžnega spoznáti, izréči, da je nedólžĕn; ſich — svoje misli razodéti (-dénem), izjáviti, na znanje dati; *impf.* razodévati; erklärter Feind očítĕn sovrážnik.
Erklärer *m.* razlagátelj, razkladátelj, razlagávĕc, tolmáč.
erklärlich ſ. erklärbar.
Erklärung *f.* razláganje, razlóžba, razlága; (Declaration) izjáva, izrecílo, izustílo, izrèk; proglàs; (Beleuchtung) pojasnílo, razjasnílo, objasnílo.
erklecken zadósti biti (sem), zadostovati, dostájati; zaléči (-lézem).
erklecklich zadóstĕn, dovóljĕn; *adv.* dovòlj, dosti; precèj.
erklettern priplézati, splézati (na vrh), doplézati (do vrha).
erklingen zadonéti, zazvenéti, zazvoníti.
erknarren zaškrípati (-škrípljem), zaškrgati.
erkoren izvóljen, izbrán.
erkranken zboléti, razboléti, oboléti; *impf.* obolévati ɔc.
Erkrankte *m.* bolník, betežník; *f.* bolníca, betežnica.
Erkrankung *f.* obolénje; ſeit ſeiner — kar je obólel.
erkühnen ſich osméliti se, drzníti se, predrzníti se; *impf.* predrzovati se.
erkundigen ſich pozvédati, pozvedovati, opraševati, po(v)praševati; (bei jemandem) poprášati —, vprášati koga po čem; *impf.* popraševati.
Erkundigung *f.* pozvédba, pozvedovánje, popraševánje; —en einziehen ſ. ſich erkundigen.
erkundigungsweiſe *adv.* pozvedováje, popraševáje.
erkundſchaften iz-, dozvédeti (-vém).
erkünſteln umetovati; hlíniti; délati se, kázati (kážem) se; erkünſtelt narejèn, prihlínjen, nepristĕn.
Erlag *m.* vlóžba, polóžba, vláganje, poláganje; nach — vlożívši.
Erlagsgebür *f.* vložnína.
Erlagsgeſuch *n.* prošnja zastran vlóžbe, polóžna prošnja.
Erlagsſchein *m.* vložni list, polóžnica.
erlahmen ohrométi, *impf.* ohrómevati; *fig.* onemóči (-mórem), obnemóči, obnemágati, omrtvéti; *impf.* obnemagovati.
erlangen doséči (-séžem), dobíti, zadobíti, dokópati (-kópljem, -kopám) se do česa, steči (stečem); *impf.* doségati, dobívati; (durch Bitten) izprósiti.
Erlangung *f.* doséga, doséžba, zadobítĕv.
Erlaß *m.* razpìs; (die Nachlaſſung) odpúst, odpústek, popúst, izpreglèd.
erlaſſen (nachlaſſen) odpustíti, izpreglédati, prizanésti (-nésem); *impf.* odpúščati, izpregledovati, prizanášati; (Befehl, Schreiben) izdáti, razglásiti; *impf.* izdájati, razglášati; in Gemäßheit des —en Befehls po danem povelju.
Erlaßjahr *n.* sveto —, odpústno leto.
erläßlich odpústĕn, odpustljìv.

Erlaſsrecht *n.* pravica odpúščanja.

Erlaſſung *f.* odpúst, odpúščanje, izpreglèd; (des Geſetzes) izdáva, izdája, izdájanje.

erlauben dovóliti, dopustíti, pripustíti; *impf.* dovoljevati, dopúščati; es iſt erlaubt dopuščéno je, sme se.

Erlaubnis *f.* dovolítev, dovoljénje, dopúst, dovolílo, pripustílo; ich habe — smem; bitte um — prosim, dovolíte mi; mit — dopustíte, dovolíte.

Erlaubnisſchein *m.* dopústni list, dovolílni list, dopústnica, dovolílnica.

erlaubt dovóljen, dopuščèn, pripuščèn.

erlaucht svetèl, presvétel.

Erlaucht *f.* svetlóst, presvetlóst.

erlauern izprézati (-prežím), izpáziti, spasti (spasem).

erläutern pojasníti, razjasníti, razložíti; *impf.* razlágati.

Erläuterung *f.* pojasnílo, razláganje, razjasnjevánje.

Erle *f.* jelša; *dem.* jélšica; *coll.* jélševje.

erleben doživéti, učákati, dočákati.

Erlebnis *n.* dožítek; prigódek, pripétek.

erledigen osvobodíti, oprostíti, rêšiti; *impf.* reševati; (abthun) odpráviti, *impf.* odprávljati; (Geſuch) rêšiti, *impf.* reševati; erledigte Stelle izpráznjena služba; die Sache iſt erledigt reč je dognána, — rêšena.

Erledigung *f.* rešítev, rešílo; odpráva; in — des Berichtes rešujòč poročílo; in — kommen izprázniti se; — einer Stelle izpraznítev mesta.

Erledigungsentwurf *m.* načŕt rešítve.

erlegen vložíti, položíti; *impf.* vlágati, polágati; (Wild) ustrelíti, ubíti (-bíjem).

Erleger *m.* položník, vložník, vložítelj.

erleichtern lájšati, lehčáti; po-, olájšati, zlájšati, polehčáti, iz-, olehkotíti; *impf.* polajševati, polehčevati.

Erleichterung *f.* polajšáva, olajšáva, polajšílo, polájšek, olájšek, polákšica.

erleiden pretrpéti, prestáti (-stojím), prenésti (-nésem); *impf.* trpéti, prenášati; (Schaden) škodo iméti (imám).

Erlen- jelšev; **-baum** *m.* ſ. Erle; **-holz** *n.* jélševina; **-wald** *m.* jélševje.

erlernen naučíti se, priučíti se.

erleſen izbráti (-bérem), odbráti, izvóliti; *impf.* izbírati, odbírati.

erleuchten razsvétiti, razsvetlíti, osvétiti, razsijáti (-sijem); *impf.* razsvečevati, razsvetljevati, razsévati; ſ. aufklären, beleuchten.

Erleuchtung *f.* razsvečáva; razsvéta, razsvétba, razsvetljénje.

erliegen léžati (-ím), biti (sem); unter der Laſt — onemóči (-mórem), uléči (-lézem), iznemóči, obnemágati; er wird der Krankheit — ne bo prebólel, — shodil; die bei Gericht —den Gelder denárji shránjeni pri sodíšču.

erlogen izmíšljen, lažljìv, lažnìv, zle-

Erlös *m.* izkupílo, izkupíček, iztržèk.

erlöſchen *intr.* gásniti; u-, pogásniti; *impf.* ugasovati; (das Recht) izgubíti moč; (aufhören) néhati, prestáti (-stánem), miníti; *impf.* nehovati, prestájati, minévati; (ausſterben) pomréti (-mŕjem), odmréti; *impf.* pomírati; (v. Termin) iz-, potéči (-téčem); *impf.* potékati; *tr.* gasíti; po-, ugasíti; *impf.* pogášati; erloſchen ugásel, minúl, umŕl.

Erlöſchen *n.* ugás, ugásnjenje; prestánek, odmŕtje; (des Feuers) pogasítev; (eines Termins) iztèk, potèk.

Erlöſchung *f.* ſ. Erlöſchen.

erlöſen rêšiti, odrêšiti, otéti (-tmèm), izbáviti, osvobodíti, odkúpiti; *impf.* reševati, odkupovati.

Erlöſer *m.* odrešítelj, odrešeník, spasítelj, odkúpnik.

Erlöſte *m.* odrêšenec, rêšenec, odkúpljenec; *f.* rêšenka, odkúpljenka.

Erlöſung *f.* rešítev, odrešítev, odrešénje, rešílo, izbáva, otétba; odkúp.

Erlöſungsſtunde *f.* ura rešítve.

erlügen izmísliti, zlegáti (zlážem) se; erlogen izmíšljen, lažnìv.

ermächtigen pooblastíti, oblást komu dati; *impf.* pooblaščáti, oblást komu dajáti.

Ermächtigte *m.* pooblaščénec. [stílo.

Ermächtigung *f.* pooblastítev, pooblа-

ermahnen opómniti, opoméniti; posvaríti; *impf.* opomínjati; svaríti.

Ermahner *m.* opomínjavec, svarítelj, svarívec.

Ermahnung *f.* opomínjanje, opomín, svarítev, posvarítev, svarílo.

ermangeln mánjkati; po-, z-, primánjkati; *impf.* zmanjkovati; das Gericht wird nicht — dieš zu thun sodíšče ne opustí tega, — gotóvo to storí; ich werde nicht — zu kommen gotóvo pridem.

Ermangelung *f.* pománjkanje; in — eines Beſſeren ker nimam bóljšega.

ermannen ſich ohrábriti se, ojunáčiti se, srcé si vzéti (vzámem); *impf.* srcé si délati.

ermäßigen znížati; zmánjšati; *impf.* zniževati; zmanjševati.

Ermäßigung *f.* znižba, znížanje, zniževánje; zmanjšáva.

ermatten *tr.* utrúditi, upéhati; *intr.* upéhati se, opéšati, onemóči (-mórem).

Ermattung *f.* utrúdba, upèh, opéšanje; utrújenost, onemóglost.

ermeſſen pre-, izmériti; *impf.* pre-, izmérjati; izprevídeti, presóditi, preudáriti; *impf.* presójati, preudárjati.

Ermeſſen *n.* razsòd, izprevìd, preudárek, izvólja, izprevídnost; nach dem — des Richters kakor sodník razsódi.

ermeſslich izmérljiv.

ermitteln iz-, dozvédeti (-vém); izsledíti, dognáti (-žénem); *impf.* izvédati; izmériti, izračúniti.

Ermittelung *f.* iz-, dozvédba, ovédba, zaslédba; dolóčba, izračún.

ermöglichen omogóčiti, *impf.* omogočevati.

ermorden umoríti; (tödten) usmrtíti; (erſchlagen) ubíti (-bíjem), *impf.* ubíjati.

Ermordete *m.* umorjénec.

Ermordung *f.* umòr, morítev; (Todtſchlag) ubój; (Tödtung) usmrtítev.

ermüden *tr.* péhati, trúditi; upéhati, izpéhati, utrúditi, izdélati; *intr.* utrúditi se, upéhati se; (v. Gehen) izhóditi se; (durch Arbeit) izdélati se, prevréditi se.

ermüdend utrudljìv, trudapóln, truden.

ermüdet utrújen, izdélan, izpéhan, izhójen.

Ermüdung *f.* utrúdba; upèh, opéšanje; utrújenost.

ermuntern budíti, drámiti; zbudíti, zdrámiti; *impf.* zbújati; *fig.* izpodbudíti, izpodbósti (-bódem); *impf.* bodríti, izpodbújati, izpodbádati.

Ermunterung *f.* izpodbúda, izpodbúdba, izpodbújanje, izpodbádanje; bodrénje, bodrílo.

ermuthigen osrčiti, ohrabríti, podbudíti; *impf.* hrabríti, srčiti, podbújati, srce délati, osrčevati, bodríti.

Ermuthigung *f.* hrabrénje, podbúdba, izpodbúdba, osrčevánje.

ernähren redíti, živíti, hrániti; preredíti, preživíti; *impf.* preréjati, preživljati, živeż komu dajáti; ſich — redíti se, živíti se ɔc.

Ernährer *m.* redník, redítelj, hranítelj; —in *f.* redníca, redíteljica, hraníteljica.

Ernährung *f.* reja, redítev; hranitba, prehrána; živeż, hrana.

Ernährungsorgan *n.* hranílo.

ernennen imenovati koga za kaj, izvóliti, postáviti.

Ernennung *f.* imenovánje, postávljanje, postavítev.

Ernennungsdecret *n.* imenováln list, imenováln dekret.

Ernennungsrecht *n.* pravíca imenovánja, pravíca postávljanja.

erneuern po-, ob-, prenovíti; *impf.* ponávljati ɔc.

Erneuerung *f.* obnóva, ponóva, ponovítev, obnávljanje.

Erneuerungstermin *m.* obnóvni ròk, obnavljálni ròk.

erniedrigen ponížati, znížati; *impf.* poniževati, zniževati, v nič dévati; ſich — ponížati se, *impf.* poniževati se.

erniedrigend poniževálen.

Erniedrigung *f.* poniževánje, ponížba.

ernſt resèn, resnóbèn, ozbíljen, važèn; (ſtreng) ostèr, osórèn; (Wille) resníčna volja, trdna volja.

Ernſt *m.* resnost, resnóta; mit — zarés, v resnici, brez šale; mit — arbeiten s trdno vóljo délati.

ernſthaft resèn, resnóbèn; ſ. ernſt.

Ernſthaftigkeit *f.* resnost, resnóbnost.

ernſtlich resèn, resníčen, zarésen.

Ernte *f.* žetév; (Fruchtertrag) létina.

ernten žeti (žanjem); požéti; (vom Obſt) brati (berem); pobráti.

Eroberer *m.* osvojítelj, osvojevávec, osvajátelj, osvajáč.

erobern osvojíti, prisvojíti, pribojevati; *impf.* osvájati, osvojevati; die

Herzen — osvojíti —, pridobíti —, naklóniti srca.

Eroberung *f.* osvojítěv, osvájanje.

Eroberungskrieg *m.* osvojeválna vojna, osvojeválna vojska.

Eroberungsſucht *f.* pohlèp po osvojítvi.

eröffnen *tr.* odpréti, otvoríti; *impf.* odpírati, otvárjati; (Brief) razpečátiti, odpečátiti; *impf.* razpečatovati; (eine Sitzung) začéti (-čnèm), *impf.* začénjati; (mittheilen) razodéti (-dénem), naznániti; *impf.* razodévati, naznánjati; (Concurs) natečáj razglásiti, konkurz razpísati (-píšem); *impf.* razglášati; objáviti stečáj, — konkurz, na kant priti (pridem); ſich — odpréti se; *impf.* odpírati se, razodévati se.

Eröffnung *f.* odprtje, odpíranje, otvoritěv; (Mittheilung) naznanílo, razodétje, razodéva; (des Concurſes) razpìs, razglasítěv.

Eröffnungsrede *f.* otvorítveni govor.

erörtern preudáriti, presóditi, pretrésti, v pretrès vzéti (vzámem), preteháti; *impf.* preudárjati, presójati, pretrésati, pretehtovati; (auseinanderſetzen) razkládati, razlágati; razložíti.

Erörterung *f.* pretresovánje, pretrès, razgóvor, razpravílo, razkládanje.

Eroſion *f.* izmíljanje, izpíranje.

eroſiſch erótičen, erótiški, ljubávèn.

erpicht ſein drhtéti —, hlepéti po čem.

erpreſſen izsíliti, *impf.* izsiljevati.

Erpreſſung *f.* izsílba, izsiljevánje.

erproben izkúsiti, preizkúsiti, poskúsiti; *impf.* preizkúšati.

erprobt izkúšen, pre-, doizkúšen.

Erprobtheit *f.* iz-, preizkúšenost.

Erprobung *f.* preizkúšnja.

erquicken okrepčáti, okrepíti, očvrstíti, poživíti, otáviti; *impf.* okrepčevati, očvrščevati, požívljati, otávljati.

erquickend krepčálan, krepílěn, poživljálěn, poživílěn.

Erquickung *f.* okrepčáva, okrépa; požívěk, okrepčálo, poživílo.

errathen ugániti, zadéti (-dénem); *impf.* uganjevati, ugíbati (-gíbljem).

erregbar vzbúděn; razdražljìv, razdrážěn.

Erregbarkeit *f.* vzbúdnost; razdráž[nost.

erregen vzbudíti, zdrážiti, razdrážiti; *impf.* vzbújati, razdraževati; (d. Meer) vzbúriti, *impf.* vzbúrjati; (anſtiften) napráviti, vnéti (vnámem); *impf.* naprávljati, vnémati; ſ. aufregen.

Erregung *f.* vzbúda; razdrážba; razdráženost.

Erregungszuſtand *m.* vzbujénost, stanje vzbujénosti, razdráženost.

erreichbar doséžěn; dem Auge — dogléděn; (zugänglich) do-, pristópěn.

Erreichbarkeit *f.* doséžnost, pristópnost.

erreichen doséči (-sézem), *impf.* doségati, dosegovati; (im Gehen) dóiti (-ídem), dotéči (-téčem), dohitéti; *impf.* dohájati, dotékati; (ein Alter) doživéti, učákati; durch Warten etwas — dočákati; die Mündigkeit — dorásti.

Erreichung *f.* doséga.

erretten otéti (-tmèm), résiti, osvobodíti, oprostíti, spásiti; *impf.* otémati, reševati.

Erretter *m.* rešník, rešítelj.

Errettung *f.* otétba, otétěv, rešítěv, osvobodítěv.

errichten (eine Senkrechte) postáviti, *impf.* postávljati; (ein Dreieck) sestáviti; (eine Anſtalt) ustanovíti, utemeljíti, osnováti (-snújem), napráviti, vpéljati; *impf.* ustanávljati, naprávljati, vpeljevati; (eine Urkunde) délati; narediti (listíno); (ein Bündnis) skléniti, zvezo storíti; *impf.* sklépati.

Errichter *m.* ustanovník, osnovátelj.

Errichtung *f.* ustanovítěv, napráva, osnóva, ustanávljanje.

Errichtungsurkunde *f.* ustanovílna [stína.

erringen pridobíti, priboríti si, pritrúditi (si kaj); *impf.* pridobívati.

erröthen zardéti, zagoréti; *impf.* rdéti (se), zardévati, zagorévati; rdečíca ga je políla; erröthe vor dir ſelbſt sram te bodi.

errufen pri-, doklícati (-klíčem), dozváti (-zóvem).

Errungenſchaft *f.* pridobítěv, priboritěv, pridobítěk.

erſättigen nasítiti, nakŕmiti; *impf.* nasíčati.

erſättlich nasítěn.

Erſättlichkeit *f.* nasítnost.

Erſatz *m.* vračílo, povračílo, odména; die erſetzte Sache nadomestílo, name-

stílo, naméstěk; (Schadenerſatz) odškódba, zaména za kvaro, povračílo škode; (Surrogat) nadoméstěk; — leisten povŕniti, nadoméstiti, odškódovati, povračílo dati; *impf.* povráčati, nadoméščati.

Erſatzanſpruch *m.*, **Erſatzrecht** *n.* pravíca do povračíla.

Erſatzleiſtung *f.* povračílo, povrnítěv, odškódba; nadomestítěv.

Erſatzmann *m.* nadoméstnik.

Erſatzreſerve *f.* nadoméstna resérva; =reſerviſt *m.* nadoméstni reservíst.

erſaufen utóniti, utopíti se; *impf.* tóniti, utápljati se.

erſäufen u-, potopíti; *impf.* utápljati.

erſchaffen stváriti, ustváriti, storíti; *impf.* stvárjati, ustvárjati.

Erſchaffer *m.* stvarnik, stvarítelj.

Erſchaffung *f.* stvarjénje, stvarítěv; (das Erſchaffene) stvárstvo.

erſchallen zadonéti, zazvenéti, razlégniti se; *impf.* donéti, razlégati se.

erſchaudern zgrozíti se, zdŕzniti se, zadrhtéti, sŕhniti; *impf.* zgrážati se; lasjé mu sršé; groza ga obíde, strah ga izpreletí.

erſchauen uglédati, zaglédati.

erſcheinen prikázati (-kážem) se, pokázati se, pojáviti se; *impf.* prikazovati se, pokazovati se; (irgendwo) priti (pridem) kam, znajti (-najdem) se kje; (v. Buche) izíti (-ídem), na svetlo (na dan) priti; *impf.* izhájati, na svetlo prihájati; (erleuchten) zasijáti (-sijem), zasvétiti se; (vorkommen) zdeti se, dozdévati se, kázati (kažem) se.

Erſcheinen *n.* prikáz; (irgendwo) prihód; (v. Geſetze) izdáva.

Erſcheinung *f.* prikáz, prikázěk, pojáv; (Geſicht) prikázěn (-i); (des Herrn) prikázanje, razglašénje.

erſchießen ustrelíti; (nach und nach) postrelíti, postréljati.

erſchlaffen *intr.* onemóči (-mórem), obnemóči, oslabéti, omláhniti, omágati; *impf.* omagovati, oslabévati, omlahávati.

Erſchlaffung *f.* obnemóč (-i), oslabélost, mláhavost.

erſchlagen u-, pobíti (-bíjem); *impf.* ubíjati.

erſchleichen pritihotápiti, po zvijáči izviti (-víjem), dobíti, izpodlésti (-lézem); izpodlezovati.

erſchließen ſ. aufſchließen; ſich — odpréti se, régniti; *impf.* odpírati se; prézati se.

erſchmeicheln izláskati, prisladkáti.

erſchnappen uhlástniti, popásti (-pádem), ušápniti.

erſchöpfen iz-, počrépati (-črépam u. -črépljem), po-, izpozajéti (-zájmem); *impf.* izčrepávati, pozajémati; (ermüden) oslabíti, upéhati, izdélati, moč vzéti (vzámem) komu; (ausleeren) izprázniti; die Caſſe iſt erſchöpft blagájnica je prazna, denár je pošél; den Streitgegenſtand — pravdno stvar do dóbrega pojasníti; (erledigen) résiti, dovršíti; (den Boden) izmólsti, izmlésti (-mólzem); (das Vermögen) potrósiti, zapráviti; *impf.* zaprávljati; meine Geduld iſt erſchöpft moja potrpežljívost je pri kraju; ſich — opésati, obnemóči (-mórem), oslabéti.

erſchöpfend popóln, dovóljən, nadróběn, jédrnat; *adv.* popólnoma, dovólj, dodóbra, do jedra.

erſchöpft izpéhan, onemógěl, nevéčěn.

Erſchöpftheit *f.* onemóglost, izpéhanost.

Erſchöpfung *f.* utrúdba; onemóglost; — des Vorrathes kadar poíde zalóga.

erſchrecken *intr.* ustrášiti se, prestrášiti se, zgrozíti se, zdŕzniti se, strésniti se, prepásti (-pádem) (se); strah koga obíde; *impf.* prestraševati se, strah koga obhája, prepádati se; *tr.* ostrášiti, prestrášiti, splášiti, oplášiti, v strah pripráviti; *impf.* strášiti, plášiti, v strah priprávljati.

Erſchrecken *n.* strah, prepást (-i), groza.

erſchreckend, erſchrecklich strašén, strahovít, strahovítěn, strašánski, straší-lěn, grozěn; *adv.* strašno, grozno.

Erſchrecknis *n.* ſ. Erſchrecken.

erſchreien pri-, doklícati (-klíčem).

erſchrocken pre-, ostrášen, prepáden.

Erſchrockenheit *f.* prestrášenost.

erſchüttern stresti, pretrésti, zdŕmati; *impf.* pretrésati; (das Herz) omečíti, geníti (gánem); *impf.* omečevati; (den Credit) omájati, izpodkópati (-pljem); *impf.* izpodkopávati.

Erſchütterung *f.* strès, pretrès, potrésẽk, pretrésanje.

Erſchütterungskreis *m.* stresni krog.

erſchweren težíti; obtežíti, otežíti, otežkóčiti, pretežíti; *impf.* obteževati.

erſchwerend obtežílẽn; —er Umſtand obtežílo, obtežílna okólnost.

Erſchwernis *f.*, **Erſchwerung** *f.* obtéžba, zadŕžẽk, ovíra.

erſchwingen zmoči (-mórem), premóči, dotégniti; ſich — vzdigniti se, vzletéti; *impf.* vzdigovati se.

erſchwinglich doséžẽn, dosegljiv.

erſehen uglédati, zaglédati, zapáziti, ubráti (-bérem); *impf.* ugledovati, ubírati ꝛc.; (erwählen) izvóliti, izbráti; *impf.* izbírati; (erſennen) izprevídeti, razvídeti, razbráti, razuméti; es iſt zu — razvídno je, kaže se, pokazuje se.

erſetzbar nadoméstẽn, nadomestljiv.

erſetzen nadoméstiti, zameníti; *impf.* nadoméščati, zamenjevati; (Koſten) povŕniti, *impf.* povráčati.

erſetzlich ſ. erſetzbar.

Erſetzung *f.* zaména, nadomestítev, povráčba, povračílo.

erſichtlich viděn, razvídẽn, očítẽn; — machen poočítiti, na videž postáviti, pojasníti, razložíti; *impf.* pojasnjevati, razlágati; (in Büchern) zaznamenovati, vpísati (-píšem); *impf.* vpisovati; die Erſichtlichmachung poočítba, postavítev na videž.

Erſichtlichkeit *f.* razvídnost, vidnost, očítost.

erſinnen izmísliti, izuméti; *impf.* izmíšljevati, naklépati.

erſinnlich kar se da izmísliti, izúmẽn.

erſitzen priposestvovati.

Erſitzung *f.* priposestvovánje.

erſonnen izmíšljen; das iſt — ta je bosa.

erſpähen zapáziti, zapásti (-pásem), ubráti (-bérem); *impf.* zapážati, ubírati.

erſparen prihrániti, privárovati, priščéditi; *impf.* prihranjevati.

Erſparnis *f. n.* prihránẽk, priščédẽk, prihranílo, prihranítev, pričúvẽk.

erſprießen vzklíti (-klíjem), kal (-í) pognáti (-ženem).

erſprießlich prospéšẽn, koristẽn, dobrodéjẽn.

Erſprießlichkeit *f.* prospéšnost, koristnost, dobrodéjnost.

erſpüren zasledíti, zavóhati.

erſt *adv.* šele, stoprv; (früher) prej, popréj; (zuerſt) najprvo, najprej, izprva.

erſtarken ukrepíti se, ojáčiti se, ujáčiti se, močí dobíti, opomóči (-mórem) si.

erſtarren *intr.* okréniti (okrépniti), skrepenéti, okŕkniti, otŕpniti, odrevenéti, okrepenéti, ostekléti; (gerinnen) steti (stmèm) se; (v. Kälte) premréti, *impf.* premírati; (v. Gliedern) odrevenéti; (v. Erſtaunen) ostrméti.

erſtarrt okrépẽl, otŕpẽl; (okrénjen, otŕpnjen); premŕl, premŕt, odrevenèl.

Erſtarrung *f.* otŕplost, otrpnélost, okrepenélost; premŕlost, odrevenélost; (das Erſtarren) otŕpnjenje; premrétje.

erſtatten povŕniti, vŕniti; *impf.* povráčati, vráčati, vračevati; Bericht — poročíti, naznániti, dati poročílo; *impf.* poróčati, naznánjati; Anzeige — ováditi; die Einrede — vložíti, podáti odgóvor, — ugóvor.

Erſtattung *f.* povráčba, povráčanje, povračílo, povrnítev; (Bericht) poročílo.

erſtaunen ostrméti, osúpniti, začúditi se, zavzéti (-vzámem) se, presenétiti se; *impf.* ostrmévati, zavzémati se.

Erſtaunen *n.* strménje, osúp, zavzétje.

erſtaunlich osúpẽn, presenetljiv; čudovít; *adv.* osúpno.

erſte prvi; (urſprünglich) prvótẽn; der — ſein prvovati; fürs — vprvo, prvič; das erſtemal pŕvikrat, prvič; der Erſte prvák.

erſtechen zabósti (-bódem), presúniti; *impf.* zabádati.

erſtehen *tr.* zdražíti na dražbi; *intr.* vstáti (vstánem).

Erſteher *m.* zdražítelj.

Erſtehung *f.* zdražítev.

Erſtehungspreis *m.* drážbena cena, zdražnína.

erſteigen priti (pridem) na kaj, zlesti (zlezem) na kaj, popéti (-pnèm) se (na zid); *impf.* prihájati, popénjati se.

erſtens *adv.* prvič, vprvo, najprvo, najprej.

erſtere prvi, popréjšnji; óni — ta.

Erſtgebärende *f.* prvésnica.

erſtgeboren prvorojèn.

Erſtgeborene *m.* prvorojéněc, prvéněc; *f.* prvorojénka. [stvo.
Erſtgeburt *f.* prvoródstvo, prvorojén-
Erſtgeburtsrecht *n.* prvénstvo, pravo prvorojénstva.
erſtgenannt najprej imenováni, prvi.
erſticken *intr.* zadušíti se, zadehníti (-dáhnem), zadúhniti se, zahlípniti; (an etwas) zadáviti se; (vor Näſſe) zamókniti; (v. Teig ꝛc.) zadúhniti; *tr.* dušíti; zadušíti, zahlipíti, zadáviti; (v. Unkraut) zatopíti; der Erſticke zadušéněc.
erſtickend zadúšen, zadušljiv.
Erſtickung *f.* zadúha, zadušénje.
erſtillen utolážiti (jezo), utóliti; (v. Blut) ustáviti, *impf.* ustávljati.
erſtlich *adv.* prvič, vprvo, najprvo, najprej, pred vsem drugim.
Erſtling *m.* prvéněc, prvorojéněc; —e prvina, prvénščina, prvotina, novína.
Erſtlings- prvótni, prvi; **=verſuch** *m.* prva poskúšnja.
erſtreben doséči (-sézem), zadoséči; *impf.* doségati; ſ. anſtreben. [(rok).
erſtreckbar (Friſt) prelóžen, odlóžen
erſtrecken ſ. ausſtrecken; (verlängern) podáljšati, raztégniti, izdáljšati; *impf.* podaljševati, raztézati; (eine Tagſatzg.) preložíti, odložíti, predejáti (-dénem); (die Wirkſamkeit) razširiti; ſich — raztézati se, seči (sežem), ségati, obségati, razprostírati se; ſeine Gewalt erſtreckt ſich njegóva oblást sega, — gre, — se raztéza.
Erſtreckung *f.* raztéza; preložítev, odlóg, odložítev; podáljšanje. [lòk.
Erſtreckungsbeſcheid *m.* prelóžni od-
Erſtreckungsgeſuch *n.* prošnja za odložítev.
erſtreiten pribojevati, priboríti, z orožjem si pridobíti; *impf.* pridobívati si.
erſtrichterlich prvosódni; —es Urtheil razsódba prvega sodíšča.
erſtürmen z naskókom vzéti (vzámem), — osvojíti; *impf.* z naskókom jemáti (jémljem), — osvájati.
Erſtürmung *f.* osvojítev z naskókom.
erſuchen prósiti (koga česa); za-, naprósiti, nagovoríti; *impf.* nagovárjati.
Erſuchen *n.* prošnja, zaprósba, zaprosílo, prosba.
Erſuchſchreiben *n.* prosílno pismo, prošnja, zaprosílo.
ertappen prijéti (prímem), popásti (-pádem); (auf friſcher That) zalotíti, zasáčiti, zalésti (-lézem), zatéči; (feſtnehmen) zgrábiti.
ertheilen po-, dodelíti, dati; *impf.* po-, dodeljevati; (ausfolgen) izdáti, izročíti; Befehl — veléti; povélje dati; Rath — svétovati; Unterricht — učíti, poučevati; Nachſicht — oprostíti, izpreglédati; Weiſung — napótiti, ukázati (-kážem), navodílo dati; eine Genehmigung — odobríti.
Ertheilung *f.* podelítev, dodelítev.
ertödten smrtíti, mrtvíčiti; usmrtíti, umrtvíčiti.
ertönen zadonéti, zazvenéti, zazvoníti; *impf.* zadonévati, razlégati se, donéti.
Ertrag *m.* prinòs, donòs, donések; dohódek, dobíček; pridélek, obródek; auf die Hälfte des —es na spolovíno; — der Jagd lovína.
ertragen prenésti (-nésem), pretrpéti, strpéti, prestáti (-stojím), prebíti (-bóm, -bíjem); *impf.* prenášati, prestájati.
erträglich znosén, pretŕpěn, prenésen.
Erträglichkeit *f.* znósnost, pretŕpnost.
Erträgnis *n.* dohódek, dobíček, pridélek, obródek; **=antheil** *m.* delež prinósa. [plenjav.
ertragſam ploděn, roděn, plodovít,
Ertrags-anſchlag *m.* preudárek dohódkov; **=fähigkeit** *f.* plodovítost, rodnost, rodovítnost; **=loſigkeit** *f.* neplódnost; **=zweig** *m.* vrsta dohódkov. [tápljati.
ertränken utopíti, potopíti; *impf.* u-
ertrinken topíti se; utopíti se, utóniti, potóniti; *impf.* utápljati se.
Ertrinken *n.* utòp, potòp.
ertrotzen prikljubovati.
Ertrunkene *m.* utopljéněc, potopljéněc, utópnik; *f.* utopljénka.
erübrigen prihraníti, privárovati; *impf.* prihranjevati; es erübrigt noch treba je še.
eruieren izvédeti (-vém), izsledíti, dognáti (-žénem).
Eruierung *f.* iz-, zaslédba, najdba.
erwachen zbudíti se, zdrámiti se, prebudíti se, predrámiti se; *impf.* zbújati se, drámiti se.

Erwachen *n.* prebúja, vzbúja, prebujénje.

erwachsen zrasti (-rastem), dorásti, do vrha zrasti; *impf.* zráščati, doráščati; (hervorgehen) nastáti (-stánem); *impf.* izhájati, izvírati; in Rechtskraft — pravno (postávno) moč zadobíti, *impf.* zadobívati; *fig.* razmnožíti se, razrásti se; *impf.* razráščati, razmnoževati se.

erwachsen dorásel, odrásel, odrástel; der —e Schade nastála škoda.

Erwachsene *m.* odrásli človek, odrásla oséba.

erwägen premísliti, preudáriti, razmotríti, pretéhtati, presóditi; *impf.* premíšljati, preudárjati, razmátrati, uvaževati, presójati, razmíšljati.

Erwägung *f.* razmíšljanje, razmotrítev, ozír, pretehtovánje, premišljáva, presója; nach — der Umstände premislívši vse okóliščine; in — ziehen pomísliti, preudáriti; *impf.* uvaževati; in —, daß uvažujóč, da; z ozírom na to, da.

erwählen izvóliti, izbráti (-bérem); *impf.* vóliti, izvoljevati, izbírati.

Erwähler *m.* volívec, volítelj, izbórnik.

Erwählte *m.* izvóljenec, izbránec.

Erwählung *f.* izvolítev, izbòr.

erwähnen omeníti, navésti (-védem), imenovati, v miseli vzéti (vzámem); *impf.* omenjati, navájati, v miseli jemáti (jémljem). [novàn.

erwähnt omenjen, v miseli vzet, ime-

Erwähnung *f.* omèn, omének, omémba.

erwärmen se-, po-, razgréti (-grejem), otoplíti; *impf.* segrévati; sich — ogréti se, razgréti se, otoplíti se; *impf.* ogrévati se.

erwarten čákati (na) koga, pričakovati koga; po-, pri-, dočákati; (etwas) pričakovati, nádejati se česa; úpati od koga; einander — izčakovati se.

Erwartung *f.* pričakovánje; nada, up, úpanje.

erwartungsvoll *adv.* težko —, željno čakáje.

erwecken vzbudíti, zdrámiti; *impf.* budíti, drámiti, vzbújati; (jmds. Schlaf unterbrechen) prebudíti koga, *impf.* prebújati; (Mitleid) obudíti, *impf.* obújati.

Erwecker *m.* budítelj, probudítelj.

Erweckung *f.* vzbújanje; vzbúda, probúda, obúda; obudítev.

erwehren sich brániti se; ubrániti se česa od. čemu; (los werden) iznebíti se, otrésti se, odkrížati se.

erweichbar omečljiv, omèčen.

erweichen *tr.* mečíti, mehčáti, mécati; omečíti, omehčáti; (im Wasser) razmočiti, *impf.* razmákati; (rühren) geníti (gánem), omečíti; *intr.* mehčáti se; omehčáti se, omečíti se, odmékniti.

erweichend mečílen, mehčálen.

Erweichung *f.* mehčánje, mečítev, omehčáva, odméka.

Erweichungsmittel *n.* mečílo.

Erweis *m.* dokàz, izkàz, izpríčba.

erweisen do-, izkázati (-kážem), izpríčati; *impf.* do-, izkazovati, izpríčevati; (Gutes) izkázati, storíti; *impf.* izkazovati; Ehre — počastíti koga, čast komu izkázati, *impf.* izkazovati; sich — izkázati se, pokázati se; *impf.* izkazovati se.

erweislich dokázen, izkázen, kar se more dokázati.

erweitern šíriti; razšíriti, porazšíriti, razprostréti; *impf.* razšírjati, razprostírati; (ausdehnen) raztégniti, razmekníti (-máknem), podáljšati; *impf.* raztézati, razmíkati.

Erweiterung *f.* razšírjanje, razšírba, razšírítev.

Erweiterungsplan *m.* razširjálni črtež.

Erwerb *m.* delo, poseł (s katerim se kdo živi); (das Erworbene) pridobítek, prislúžek, pridobítev, zaslúžek; (Gewinn) dobíček; (Gewerbe) obŕt.

erwerben pridobíti kaj; *impf.* pridobívati; als Landwirt — prikmétovati; als Hauswirt — prigospodáriti; als Gastwirt — prikrčmáriti; als Fuhrmann — privozáriti; durchs Heiraten — prižéniti ɔc.; (erreichen) doséči (-sežem), *impf.* doségati.

Erwerber *m.* pridobivávec, pridobítelj, pridobítnik.

erwerbsam pridobljiv, prislužljiv.

Erwerbsamkeit *f.* pridobljívost, prislužljívost.

Erwerbsbeschäftigung *f.* pridobítni poseł.

erwerbsfähig zmožèn kaj pridobíti, *impf.* pridobívati; prislúžèn.

Erwerbsfähigkeit *f.* pridobítna zmóžnost, sposóbnost prislúžiti si kaj.

Erwerbsfleiß *m.* prídnost, prizadévnost v pridobívanju.

Erwerbsgenoſſenſchaft, =geſellſchaft *f.* pridobítna družba, — zádruga.

erwerbslos brez zaslúžka.

Erwerbsmittel *n.* pridobílo, zaslužílo.

Erwerbsquelle *f.* vir zaslúžka, iz česar si kdo kruh služi, s čimer se hrani.

Erwerbsſteuer *f.* pridobítni davèk, pridobnína; =claſſe *f.* razrèd pridobníne.

Erwerbstitel *m.* pridobítni naslòv.

Erwerbsunfähigkeit *f.* pridobítna nezmóžnost, nesposóbnost prislúžiti si kaj. [podjétje.

Erwerbsunternehmung *f.* pridobítno

Erwerbszweig *m.* vrsta pridobítkov, — zaslúžka. [doséga.

Erwerbung *f.* pridobítèv, prislúžba,

Erwerbungsart *f.* pridobítni načìn.

erwidern odgovoríti, odvŕniti; *impf.* odgovárjati, odvráčati; (ſchriftlich) odpísati (-píšem), *impf.* odpisovati; Gruß — odzdráviti, *impf.* odzdrávljati.

Erwiderung *f.* odgóvor, odzív, odpìs, odzdràv, odvrnítèv.

erwiedern ponovíti, *impf.* ponávljati, opetovati; (wiedervergelten) vŕniti, povŕniti; *impf.* vráčati, povráčati.

Erwiederung *f.* ponávljanje, ponovítèv, opetovánje; povráčba, vrnítèv, povrnítèv. [zano.

erwieſenermaßen *adv.* kakor je dokà-

erwirken doséči (-sézem), izprósiti, pridobíti si; *impf.* pridobívati si.

Erwirkung *f.* doséga, pridobítèv, izprósba.

erwirtſchaften prigospodáriti; (als Frau) prigospodínjiti.

erwiſchen zasáčiti, uhvátiti, zgrábiti, ulovíti.

erwuchern priskopáriti, z oderúštvom pridobíti.

erwünſchen poželéti, zaželéti; *impf.* zaželévati.

erwünſcht zaželèn, všeč, prijétèn; —e Gelegenheit prav lepa prílika.

erwürgen zadáviti, zadušíti; *impf.* dáviti, dušíti, zadávljati, zaduševati; (durch Zuſchnüren) zadŕgniti, zagŕčiti; *impf.* zadrgovati.

Erwürgen *n.*, **Erwürgung** *f.* zadáva, zadušítèv.

Erz *n.* ruda; (Gold—) zlatíca; (Silber—) srebrníca; (Glockenſpeiſe) bròn, zvonovína, médovina.

Erz- rudni; pre-, nad-; višji.

Erzader *f.* rudna žíla.

erzählen práviti, pripovedovati; pripovédati (-vém), povédati (-vém); —d pripovéden. [ník.

Erzähler *m.* pripovedovávèc, pripoved-

Erzählung *f.* povést (-i), pripovést (-i), pripovédka.

Erzart *f.* rudna vrsta, rudovína.

Erzaufbereitung *f.* priprávljanje rude.

Erzbetrüger *m.* pravi goljúf, najvéčji slepár.

Erzbiſchof *m.* nadškòf, nadvladíka.

erzbiſchöflich nadškófji, nadškofíjski.

Erzbisthum *n.* nadškofíja.

erzböſe prehudóbèn.

Erzböſewicht *m.* najvéčji hudóbnež, sama hudobíja.

Erzdieb *m.* prezvíti tat, da mu ga ni enákega.

erzdumm preneúmèn, glup.

erzeigen ſ. erweiſen.

erzen ruděn, rudnat; bronast, meden.

Erzengel *m.* arhángel.

erzeugen rodíti, plodíti; zarodíti, zaplodíti; *impf.* zarájati; (von menſchlicher Hand) narediti, napráviti, izdélati, proizvésti (-védem); *impf.* narájati, délati, izdelovati, proizvájati; (vom Boden) rodíti, dajáti (dájem); obrodíti, donésti; *impf.* donášati; (Naturproducte) pridélati; (v. Krankheiten) zarediti, zaplodíti; ſelbſt erzeugte Wolle domáča volna; Selbſterzeugtes domàč izdélèk; —d roděn, rodílèn; (Boden) ploděn, plodovít.

Erzeuger *m.* rodítelj, rodník; —in *f.* rodíteljica, rodníca; (von Naturproducten) pridelovávèc; (von Kunſtproducten) izdelovátelj; ſ. Producent.

Erzeugnis *n.* (Natur—) priródni proizvòd, pridélèk, plod, plodína; (Kunſt—) izdélèk; ſ. Product.

Erzeugnisort *m.*, **Erzeugnisſtätte** *f.* izdelovalíšče, izdeloválnica.

Erzeugte *m.* rojéněc, zarojéněc, zarod.
Erzeugung *f.* izdelovánje, izdeláva; naprávljanje, naréjanje, naréja; pridelovánje, prideláva.
Erzeugungskoſten *pl.* stroški izdelovánja, — pridelovánja.
Erzeugungspreis *m.* izdélna —, tvorna —, narejna cena.
erzfaul prelén, silo len, sama lenóba.
Erzfaulenzer *m.* najvéčji lenúh.
Erzfeind *m.* glavni sovrážnik, zakléti sovrážnik.
Erzgauner *m.* najvéčji —, pravi slepár.
Erzgräber *m.* rudár.
erzgrob silo nevljúden; siròv, robàt, zarobljen, neotesán, zagovéden.
Erzgrobian *m.* najvéčji nevljúdnež; sirovéž, zarobljenéc, zagovédnež.
Erzgrube *f.* rudnik, rudna jama.
erzhaltig ruden, rudnat, rudovít.
Erzhaltigkeit *f.* rudnost, rudovítost.
Erzhaus *n.* vladárska rodovína; vladajóča hiša; (bei den Schmelzhütten) rúdnica.
Erzherzog *m.* nadvójvoda; —in *f.* nadvójvodinja, nadvójvodica. [ski.
erzherzoglich nadvójvodov, nadvójvod-
Erzherzogthum *n.* nadvójvodstvo; (das Land) nadvojvodína.
erziehen *tr.* vzgojíti, odgojíti, vzredíti; *impf.* gojíti, vzgájati, vzréjati, kojíti; (den Wagen) potégniti, *impf.* potegovati.
Erzieher *m.* vzgojítelj, odgojítelj; —in *f.* odgojíteljica.
erziehlich vzgojeválen.
Erziehung *f.* odgója, vzgója; odgojítev; vzréja; **Erziehungs-** odgójni, vzgójni, vzréjni.
Erziehungsanſtalt *f.* vzgojevalíšče, odgojílnica, vzgojíšče, vzgajalíšče, vzrejalíšče, odgójni zavod.
Erziehungsart *f.* način odgója.
Erziehungsbeitrag *m.* vzgojeválni —, vzgójni prispévek. [vednost.
Erziehungskunde *f.* vzgójstvo, odgójna
Erziehungslehre *f.* vzgojeslóvje, nauk o odgóji.
Erziehungsmittel *n.* odgojílo, odgojílni pripomóček. [kunde.
Erziehungswiſſenſchaft *f.* ſ. Erziehungs-
erzielen doséči (-sézem).
erzittern strésniti se, strésti se, strepetáti (-péčem), zatrepetáti, zadrhtéti; *impf.* strésati se, trepetáti.
Erzkanzler *m.* nadkancelár.
Erzkaſten *m.* rúdnica.
Erzklauber *m.* rudobérec.
Erzkunde *f.* rudoslóvje, rudoznánstvo.
Erzkundige *m.* rudoznánec, rudoslóvec.
Erzlager *n.* rudíšče.
Erzlügner *m.* véliki lažnívec.
Erzmarſchall *m.* nadmaršal.
Erzmühle *f.* rudne stope *pl. f.*
Erznest *n.* rudno gnezdo.
Erzprieſter *m.* nadduhóvnik.
Erzprobe *f.* izkús, izkúšanje rude.
Erzſäuſer *m.* véliki pijánec, pijáněina.
Erzſchaum *m.* žlindra, rudna pena.
Erzſcheidung *f.* prebíranje rude.
Erzſchelm *m.* najvéčji zvijáčnik, prekánjenec.
Erzſchlacke *f.* žlindra, troska.
Erzſchlag *m.* okujíne *pl.*
Erzſtufe *f.* kos rude.
Erzteufe *f.* rudna globokóst.
Erztruchſeſs *m.* nadstólnik.
erzürnen *tr.* jezíti, svádíti, srdíti, dražíti; razjezíti, zjezíti, razsrdíti, razdražíti, razljútiti, razzlobíti, razhudíti; *impf.* razsrjevati; *intr.* jezíti se, srdíti se, hudovati se; razjezíti se, razhudíti se.
erzürnt razsŕjen, razkáčen, razdražen, nasajèn; ljut, togótěn, srdít.
Erzvater *m.* očák, praded.
Erzwage *f.* rudna téhtnica.
Erzwerk *n.* rudnína.
erzwingen prisíliti, izsíliti, primórati; *impf.* prisiljevati.
Escadron *f.* konjíška četa, konjíški oddélek, škadrón.
Escamoteur *m.* slepílni glumáč. [pih.
Escarpe *f.* nótranje pobóčje pri okó-
Eſche *f.* jésen, jeseníka, jesénovec.
Eſchen- jesénov; **-holz** *n.* jesénov les, jesenovína; **-wald** *m.* jesénov gozd, jesénovje, jesénovina.
Escompte *m.* odbítek, eskompt.
Escomptegeſchäft *n.* eskomptovánje, eskómptno opravílo.
escomptieren odbítkovati, kupovati z odbítkom, eskomptovati. [stvo.
Escorte *f.* varno —, várstveno sprem-

escortieren sprémiti, *impf.* sprémljati.
Eſel *m.* oséł; *dem.* oslič, oslíček, oslè (-ta).
Eſelchen *n.* ſ. Eſel.
Eſelei *f.* oslóvstvo, oslarija; neúmnost, bedarija.
Eſelfüllen *n.* oslè (-ta), oslič.
eſelhaft oslóvski, óslast.
Eſelin *f.* oslíca.
Eſels- oslóv, oslóvski.
Eſelsdiſtel *f.* *(Onopordon acanthium)* konjska podkóvica.
Eſelsfleiſch *n.* oslovína.
Eſelsgeſchrei *n.* rig, ríganje.
Eſelshaut *f.* oslóvska koža, oslovína.
Eſelskopf *m.* oslóva glava; *fig.* bedák, trap, tepèc.
Eſelsmilch *f.* oslóvo mleko.
Eſelsohr *n.* oslóvo uhó (ušésa); (in Büchern) zgibljaj, zavíhljaj.
Eſelsſtall *m.* oslóvski hlev.
Eſelstreiber *m.* oslár.
Eſparſette *f.* turška —, sladka dételja.
Eſpe *f.* trepetljika, jasika.
Eſpen- trepetljíkov, jasíkov; **-holz** *n.* trepetljíkovina, jasíkovina; **-wald** *m.* trepetljíkov gòzd, trepetljíčje, jasíkovje.
Eſplanade *f.* planíšče, raván (-í).
Eſprit *m.* duh, ostroùm, dovtìp, jedro.
eſsbar jeděn, užítěn.
Eſsbeſteck *n.* obédna pripráva, nož in vílice.
Eſſe *f.* ognjíšče, vígenj, ješa.
eſſen jesti (jem); snesti (snem), pojésti; **zu Mittag** — obédovati, kósiti, júžinati; **zu Abend** — večérjati; (Kernfrüchte) zóbati (-bljem); pozóbati; (gierig) žreti, goltáti; **ſich ſatt** — najésti se; **ſtückweiſe** — mrvíkati, mrvíčiti; **etwas** — založíti; **wenig eſſend** malojéděn.
Eſſen *n.* jed (-í), jelo, jedílo, jestvína; hrana, piča; (Mahlzeit) obèd, obédo, kosílo, obròk.
Eſſenz *f.* cvet, jedro, esénca; (Weſenheit) bistvo, bitnost.
Eſſer *m.* jedèc, jedež; (ein ſchwacher) malojédec, malojédež; (ſtarker) jédavec, pojédež, požerúh, neték; —in *f.* jedíca.
Eſsgabel *f.* vílice *pl.*; *dem.* víličice *pl.*
Eſsgelage *n.* pojédina, gostíja.
Eſsgeſchirr *n.* namízna posóda.
Eſsgier *f.* ješčnost, pojédčnost, jédičnost, požrešnost.
eſsgierig ješč, jédičen, požrešèn, pojédčen, lákotěn.
Eſſig *m.* océt, kis, jésih, vrisk; **Eſſig-** ócetni, kisni, jésihov.
eſſigartig kisast, jésihast.
Eſſigbrauer *m.* octar, kisovàr.
Eſſigfabrik *f.* octárnica, kisovárnica.
Eſſiggeiſt *m.* ócetni —, jésihov cvet.
Eſſiggurke *f.* kisla kúmara.
Eſſighandel *m.* kupčija z octom oder jésihom.
Eſſighändler *m.* óctar, jésihar.
Eſſigpilz *m.* ócetna gliva, zakvás.
eſſigſauer kiséł kakor océt.
Eſſigſäure *f.* ócetna kislína; in — übergehend cikast.
Eſſigzucker *m.* ócetni —, kisli sladkór.
Eſslöffel *m.* žlica; *dem.* žlíčica.
Eſsluſt *f.* jéščnost, jédičnost.
eſsluſtig ješč, jédičen.
Eſsplatte *f.* vígenjska ploča.
Eſsſaal *m.* obédnica.
Eſsware *f.* jestvína, jestívo, jelo.
Eſszeit *f.* obédni čàs; **zur** — ob jedi, med jedjo.
Eſszeug *n.* obédna pripráva.
Etafette *f.* ſ. Stafette.
Eſtrade *f.* vzvíšena tla, oděr, estráda.
Eſtragon *m.* torkanj, pehtran.
Eſtrich *m.* tlàk; (Zimmerdecke) stròp, ostrópje.
etablieren ustanoviti, osnovati, urediti; *impf.* ustanávljati; **ſich** — naséliti se, nastániti se; ustanoviti obrt, — trgovíno.
Etabliſſement *n.* ustanóva trgovíne, — obrta; zavod.
Etage *f.* nadstrópje.
Etappe *f.* postája, počivalíšče, oskrbovalíšče (vojákov na pohódu).
Etat *m.* stan; proračún.
etatmäßig *adv.* po proračúnu.
Ethik *f.* nravoslóvje, nrávstveni nauk, nauk o nrávstvenosti.
ethiſch nravoslóvèn, étiški.
Ethnographie *f.* narodopìs, etnografija.
ethnographiſch narodopísèn, etnográfski.
Ethnolog *m.* narodoslóvec.
Ethnologie *f.* narodoslóvje.

Etikette *f.* dvorska šega, dvorski običáj, etikéta; napísni listëk.
etliche *pron.* nekatéri, eni; nekóliko, nekaj.
etlichemal *adv.* nekólikokrat.
Etui *n.* tòk.
etwa *adv.* (vielleicht) morebíti, mordà; (beiläufig) okóli, blizu, pri.
etwaig kak (-a, -o), morebítën; der —e Überſchuſs ako morebíti kaj preostáne.
etwas *pron.* kaj, nekaj; — ſchwarz črnkast; — blond ruménkast ɔc.
etwelche ſ. einige.
Etymolog *m.* etimolog, besedoslóvec.
Etymologie *f.* etimologíja, besedoslóvje, korenoslóvje, izvájanje od. izsledovánje besed.
etymologiſch etimológški.
etymologiſieren etimologizírati, besséde izvájati.
euer *pron.* vaš; *refl.* svoj; euretwillen zavóljo vas, zarádi vas.
Eule *f.* sova, vir, sovír, skovír; *dem.* sóvica; (Falter) sovka; (Männchen) sovàn; **Eulen-** sovji.
Eulenſpiegel *m.* pavlíha, pavlíšec.
Eunuch *m.* skopljénec, kopljénec.
euphemiſch blagoréčen.
Euphemismus *m.* evfemízem, blagoréčje, polépšica.
Euphonie *f.* evfonija, blagoglásje.
euphoniſch blagoglásen.
Eurhythmie *f.* blagomérje, skladnost.
eurhythmiſch blagomérən, skladen.
eurig ſ. euer.
Euter *n.* víme (-na); *dem.* vímence, vimcëk.
eutern pripustíti, *impf.* pripúščati, vimenjáti, vimljáti.
evangeliſch evangélijski, evangéljski.
Evangeliſche *m.* evangélik, evangéljec.
Evangeliſt *m.* evangelíst, blagovéstnik.
Evangelium *n.* evangélij, evangélj, blagovést (-i).
Eventualität *f.* eventuálnost, slučájnost.
eventuell eventuálen, slučájen.
evident očívíden, očíten, razvíden.
Evidenz *f.* očívídnost, očítnost; *mil.* razpreglèd, razvídnost; in — halten na razpreglédu iméti (imám) (občáne); =**bezirk** *m.* razvídnostni okràj; =**haltung** *f.* razvídnost, razpreglédstvo.
evidenzzuſtändig po razvídnosti pristójen.
Evolution *f.* razvòj, razvítek. [jati.
evolvieren odvíti (-víjem), *impf.* odvíewig večen, vekovéčen, vekovít; *adv.* večno, vékomaj, na veke, na vse veke; eš iſt doch — Schade pač velíka škoda.
Ewigkeit *f.* večnost, vekovítost; von — od vékomaj; in — na veke; von — zu — od vékomaj do vékomaj; in alle — na vse veke.
ewiglich ſ. ewig.
Ex- bivši, nekdánji.
exact ſ. genau, pünktlich, präciš.
Exaltation *f.* ſ. Begeiſterung.
exaltiert vzhíčen; prenapét. [pit.
Examen *n.* izkúšnja, izpraševánje, iz-
Examinand *m.* izpraševánec.
Examinator *m.* izpraševávec.
Excedent *m.* izgrédnik, prestópnik.
excellent izvírsten, izbóren.
Excellenz *f.* prevzvíšenost, ekscelénca.
excellieren odlikováti se; nadkríliti; *impf.* nadkriljevati. [nost.
Excentricität *f.* izsrédnost, ekscéntrič-
excentriſch izsréden, odsréden; *fig.* prenapét.
Exception *f.* izjéma, izímek.
exceptionell *adj.* izjémen, izímen; *adv.* izjémno, izjémoma, izímkoma.
excerpieren izpísati (-píšem) iz ..., posnéti (-snámem); *impf.* izpisovati, posnémati.
Excerpt *n.* izpísek, posnétek. [ba.
Exceſs *m.* izgrèd, prestópek, prekorá-
exceſſiv izgredljiv; nezmérən.
excitativ podbúden, izpodbudljiv.
excitieren podbudíti, izpodbudíti; *impf.* podbújati.
excludieren izključíti, izkléniti, izlóčiti. [lóčba.
Exclusion *f.* izključba, izklenítev, iz-
exclusiv izključílen, izključljiv, izločljiv; **exclusive** *adv.* razen, izvzemši, izključljivo. [nje.
Excommunication *f.* izobčítev, izobče-
excommunicieren izóbčiti, izdrúžiti; *impf.* izobčevati.
Excremente *pl.* otrébki, iztrébki *pl.*; očédki, odpádki *pl.*

Excurs *m.* izlèt.
Excuſation *f.* opravičevánje, opravíčba, izgóvor.
Execut *m.* izvršenèc, eksekút.
Execution *f.* izvršba, izvrševánje; izvršílo; (Pfändung) rubílo, rubež, rubéžen (-i).
Executionsausweis *m.* rubílna izkáznica, rubílno izkazílo.
Executionsgeſuch *n.* izvršílna prošnja; rubílna prošnja, prošnja za eksekúcijo.
Executionsklage *f.* izvršílna tožba.
Executionsordnung *f.* izvršílni red.
executiv izvršílen; —e Feilbietung *f.* izvršílna dražba.
Executor *m.* izvrševávec.
Exegeſe *f.* eksegéza, razlága.
Exeget *m.* razlagátelj, razkladátelj.
Exempel *n.* zgled, primér; zum — na primér, postávim; ein — nehmen zgledovati se po kom.
Exemplar *n.* eksemplar, primérek; izvód; iztísk, odtísk.
exemplariſch zgledèn, svarílen.
exemplificieren s primérom razjasníti.
Exemption *f.* oprostílo, svobóščina, oprostítev.
Exequent *m.* izvršítelj.
exequieren iztérjati, potérjati; *impf.* izterjevati; (vollſtrecken) izvršíti, *impf.* izvrševati, eksekvírati.
exercieren váditi se (v oróžju), úriti se, vézbati se.
Exercieren *n.* vaja, vadba, vézbanje vojščákov.
Exercierplatz *m.* vadíšče, vežbalíšče.
Exercierreglement *n.* vádbeni pravílnik; vézbovnik.
Exercitium *n.* vaja, vadba.
Exfürſt *m.* bivši knez, razknéz.
exhibieren izročíti, vložíti, podáti; *impf.* izróčati, vlágati, podájati; zapísati (-píšem) v zapísnik.
Exhibitenprotokoll *n.* vložni zapísnik.
Exhibitum *n.* vlóga, vloženi spis.
Exhortation *f.* ſ. Predigt.
Exhumierung *f.* izkòp mrlíča.
Exil *n.* pregnánstvo.
exilieren izgnáti (-ženem), pregnáti, v pregnánstvo posláti (pošljem).
eximieren izvzéti (-vzámem), oprostíti, prizanésti (-nésem).
Exiſtenz *f.* bívanje, bitje; življénje, obstánek; =**berechtigung** *f.* pravíca obstánka; ſeine — beweiſen dokázati pravíco svójega obstánka.
exiſtieren ſ. beſtehen, ſein.
Exkönig *m.* razkrálj.
ex off(ici)o *adv.* urádno, urádoma.
exorbitant pretíran, črezmérn, pregnán.
exotiſch inostránski, inozémski.
Expanſion *f.* ſ. Ausdehnung.
Expanſivkraft *f.* razpenjávost.
Expedient *m.* odprávnik.
expedieren odpráviti, odposláti (-pošljem); *impf.* odprávljati, odpošíljati.
Expedit *n.* odpravníštvo.
Expedition *f.* odpráva, pošiljáva, pošiljátev; *mil.* ſ. Feldzug.
Expeditor *m.* odpravítelj; —in *f.* odpravíteljica.
Expenſar *n.* stroškovník.
Expenſen *pl.* stroški, tróški *pl.*
Experiment *n.* izkús, poskús.
experimental poskúsen.
Experimentator *m.* poskuševávec.
experimentieren izkúšati; poskuševati; izkúse od. poskúse délati.
expert izvéden, izkúšen.
Experte *m.* veščák, izvédenec.
Explication *f.* razlága, razkládanje.
explicieren razložíti, pojasníti, razsvetlíti; *impf.* razlágati, razkládati, pojasnjevati; ſ. erklären, entwickeln.
explicite *adv.* izréčno, izrékoma.
explodierbar razpóčen, razlétən.
explodieren razpókniti, razpóčiti (se), razletéti se, raznésti se; *impf.* razpokovati se.
Exploſion *f.* razpòk, razlèt.
Exponent *m.* eksponent, kazávec.
exponieren izpostáviti, *impf.* izpostávljati.
Export *m.* ſ. Ausfuhr.
exportieren ſ. ausführen.
Expoſé *n.* razklàd.
Expoſition *f.* razlága, razkláda.
Expoſitur *f.* podrúžnica, ekspozitúra.
expreſs ſ. eigens.
Expropriat *m.* razlaščénec. [tev.
Expropriation *f.* razlastítev, razsvojí-
expropriieren razlastíti, razsvojíti; *impf.* razsvojevati.

exquiſit izbrán, izbórěn.
exrotulieren razvíti (-víjem) spise.
Exrotulierung *f.* razvòj spisov.
Exſudat *n.* izcéděk, iznójěk.
Extabulation *f*, izknjížba, izbrís.
Extabulationsſtare *f.* iznjižnína.
extabulieren izknjížiti, iz zemljíških knjig izbrísati (-brîšem).
extemporieren na mestu —, brez prípráve govoríti.
Extenſion *f.* raztézanje; razséžnost, razséglost.
extenſiv razséžěn, raztégnjen.
Externiſt *m.* zunánji (učéněc).
exterritorial izdeželěn.
extra (in der Zuſammenſetzung) poséběn, izréděn; *adv.* posébej, nalašč.
Extraauslagen *pl.* izrédni stróški *pl.*
Extract *m.* izžémek, ožémek, izvléček; (ſchriftl.) izpísek.
extradieren ſ. ausfolgen.
extrafein najfinéjši, najbóljši.
Extrafracht *f.* izrédni tovor, izrédno vozno blagó.
extrahieren izvléči (-vléčem), ožéti (ožámem, ožmèm); izpísati (-pîšem); *impf.* izpisovati.
extraordinär izréděn, poséběn, neobíčěn.
Extrapoſt *f.* posébna —, izrédna pošta.
Extravaganz *f.* razbrzdánost, objéstnost.
Extrazimmer *n.* posébna —, gospóska soba.
Extrem *n.* krajnost, skrajnost; *fig.* prenapétost.
extrem *adi.* krajěn, skrajěn; *fig.* prenapét.
Extremitäten *pl.* okrájci udov, okolíne.
Exul, Exulant *m.* pregnáněc, izgnáněc.

F.

Fabel *f.* basěn (-i); bajka; *dem.* básenca; **Fabel-** básenski.
Fabeldichter *m.* basnopísec, basnik.
Fabeldichtung *f.* básenstvo.
Fabelei *f.* izmišljáva; bajka; **das iſt eine —** ta je bosa.
fabelhaft bajěn, izmišljen; básenski.
Fabelland *n.* bajna —, izmišljena dežéla, devéta dežéla.
Fabellehre *f.* bajeslóvje, mitológija.
fabeln basnovati, bajke —, basni skládati; izmišljevati si; (irre reden) blesti (bledem).
Fabelname *m.* izmišljeno ime.
fabelreich basnovít.
Fabelſammlung *f.* zbirka basni.
Fabelwolk *n.* bajni narod, izmišljeni narod.
Fabelwelt *f.* bajni svet.
Fabricat *n.* izdélěk.
Fabrication *f.* ſ. Erzeugung.
fabricieren izdélati, napráviti, narediti, izgotovíti; *impf.* izdelovati, naprávljati, tvoríti, naréjati, izgotávljati.
Fabrik *f.* továrna, továrnica, tvórnica, fábrika.
Fabrikant *m.* továrnar, továrničar, tvórničar, fabrikant.
Fabriks- továrniški, tvórniški, fábriški.
Fabriksarbeiter *m.* továrniški délavec.
Fabriksinhaber *m.* lastnik továrne.
fabriksmäßig továrniški, fábriški.
Fabriksniederlage *f.* továrniško skladíšče.
Fabrikspreis *m.* továrniška cena.
Fabriksware *f.* továrniško blago.
Fabriksweſen *n.* továrništvo, fabrištvo.
Façade *f.* líce, čelo (poslopja), pročélje, osprédje.
Fäcalien *pl.* odpádki.
Fach *n.* predal; *dem.* predálec, predálček; (Geſchäft) stroka, opravílo, oprávek; **das iſt nicht mein —** to ne spada v moje opravílo, to ni moj poseł; (Gegenſtand) predmèt; **Lehrfach** naúčna stroka.
Fachbogen *m.* (der Hutmacher) pahálnik.
Fache *f.* (bei d. Hutmachern) páhanje.
fächeln *tr.* pahljáti; *intr.* pihljáti, veti (vejem); **fächelnd** pahljàv.
fachen páhati, máhati; opáhati; (einreihen) rediti; razrediti, *impf.* razrejevati.
Fächer *m.* páhalica, pahljáča; *dem.* pahálce.
fächerförmig pahljáčast; *bot.* predál-

fächerig pregrajèn.
fächern ſ. fächeln.
Fächerpalme *f.* mahálasta palma.
Fachgebür *f.* predalnína.
Fachgelehrte *m.* strokovnják, veščák.
fachgemäß *adv.* strokóvno.
Fachlehrer *m.* strokóvni učítelj, učítelj posébnega predméta.
Fachmann *m.* ſ. Fachgelehrte.
fachmänniſch strokovnjáški.
fachmäßig strokóvèn.
Fachſchule *f.* strokóvna šola.
Fachſtudium *n.* strokóvni nauk, učénje posébnega predméta.
Fachwerkwand *f.* predálčasta stena.
Facit *n.* znesèk, vsota; koněc.
Fackel *f.* baklja, plameníca.
Fackelmacher *m.* bakljár.
Fackelmuſik *f.* godba pri bakljah. [se.
fackeln trpoléti, mígati; obotávljati
Fackelträger *m.* bakljáš, bakljenóšec, plameníčar.
Fackelzug *m.* bakljáda, izprevòd z bákljami.
Façon *f.* kròj; nach der neueſten — po najnovéjšem kroju. [písa).
Faſſimile *n.* snimèk, posnétek (roko-
faſſimilieren posnéti (-snámem), *impf.* posnémati.
factiſch dejánski, resníčen; *adv.* v dejánju, v resníci.
factitiv dejálen, delátèn.
Factor *m.* upravítelj, faktor; *arith.* činítelj.
Factorei *f.* upravílnica, upravíteljstvo.
Factotum *n.* vsetvòr; er iſt ſein — desna roka mu je.
Factum *n.* dogódek, dejánje, fakt; es iſt ein — res je; ſ. Thatſache.
Factur *f.* faktura, trgóvski račún (za posláno blago).
Facturbuch *n.* račúnska knjiga. [ščа.
Facultät *f.* fakulteta, oddélek vseučíli-
facultativ fakultativèn, dopuščèn.
fade pust, plehèk, mleden, omléden, neslán; ein fader Menſch pustež, neslánec.
fädeln vdéti (-dénem), *impf.* vdévati (nit); ſich — cefráti se, púkati se, prézati se.
Faden *m.* nit (-i), koněc; *dem.* nitka, končèk; (gedreht) súkanec; (ungeſponnen) vlakno; Ketten— snutèk; Einſchlag— votèk; (eines Seiles) stremen, pramen; (Maß) sežénj; leitender — nit vodníca; (Bindſ.) motvóz; **Fadennitni.**
fadenartig nitkast.
fädenig nitèn, v niti; z. B. zwei— dvonítèn, v dve niti.
fadennackt golonág, gol in nag.
fadenſcheinig ogóljen, odŕgnjen, preslégast.
Fadenſilber *n.* prédeno srebro, srebŕne nitke.
fadenweiſe *adv.* po niti.
Fadenwurm *m.* živa nit (-i), lasníca, trihina; podkóžnjak, živa struna.
Fadheit *f.* plehkóst, neslánost, omlédnost, plehkóta.
Fagott *m.* u. *n.* fagót.
Fagottiſt *m.* fagotist.
fähig zmožèn, sposóbèn, priprávèn, prikládèn; (geſchickt) sposóbèn, vešč, iznájden, prinárejen, ročèn; ein —er Kopf bistra glava.
Fähigkeit *f.* zmožnost, sposóbnost.
Fähigkeitszeugnis *n.* izpričeválo o sposóbnosti.
fahl plav, plavkast, prstén; (vom Menſchen) bled, obléden; (welk) osehèl, vèl.
fahlgelb bledorumèn, plavkast.
fahlgrau sivkast, sinji.
Fahlheit *f.* plavóča, prsténost.
fahlroth bledordeč, ridž.
fahnden ískati (iščem), zasledovati (koga).
Fahne *f.* zastáva, prápor, bandéro; (Kirchenfahne) karógla; *dem.* zastávica, bandérce, práporec; die — aufpflanzen zastávo razvíti (-víjem); **Fahnenzastávni, bandérni.**
Fahnenei *m.* priséga na zastávo.
fahnenflüchtig ubéžen; — werden zastávo zapustíti, ubéžati (-bežím); *impf.* ubégati.
fahnenförmig bandérast. [vo.
Fahnenſchwingen *n.* máhanje z zastá-
Fahnenſtange *f.* praporíšče, bandérišče.
Fahnenträger, Fähnrich *m.* práporščak, zastavonóšec. [ve.
Fahnenweihe *f.* blagoslovljénje zastá-
Fahr= vozni.

Fahrbahn *f.* vozna pot, cesta, tir, cestíšče.
fahrbar vozèn.
Fahrbarkeit *f.* voznost.
Fahrbillet *n.* ſ. Fahrkarte.
Fährde *f.* ſ. Gefahr.
Fahre *f.* rázor, brazda.
Fähre *f.* brod (-ú, -a), prévoz (-vóza).
fahren *tr.* péljati, vóziti; (über etw.) prepéljati; *impf.* prepeljávati, prevážati; *intr.* péljati se, vóziti se; (über etw.) prepéljati se, *impf.* prepeljávati se, prevážati se; —ð ankommen pripéljati se; ſich ſatt — navóziti se, naveličati se vožnje; ich werde — popéljem se; ſpazieren — izprevóziti se, *impf.* izprevážati se; (im Schlitten) sánkati se; in den Himmel — v nebésa iti (idem, grem); (aus d. Bette) skóčiti, plániti; (aus der Hand) izmekníti (-máknem) se, *impf.* izmíkati se; (mit der Hand hin und her) máhati; (in die Taſche) seči (sežem), poséči, poségniti (-nem); *impf.* ségati, poségati; (in die Haare) spopásti (-pádem) se, *impf.* spopádati se; etw. — laſſen vnémar pustíti, opustíti; *impf.* vnémar púščati, opúščati; (durch den Kopf) prešíniti (-nem), izpreletéti; *impf.* izprelétati; fahre wohl z Bogom! srečno! fahre ab pobéri se.
Fahren *n.* vožnja; durch — verdienen, verlieren privozáriti, zavozáriti.
fahrend vozèn, popótèn; —es Gut premíčno blago, premičnína.
Fahrgaſt *m.* vóženèc.
Fahrgeld *n.* voznína.
Fährgeld *n.* brodnína.
Fahrgelegenheit *f.* voz.
Fahrgeleiſe *n.* kolovòz, kolovóznica.
Fahrgut *n.* vozno blago, vozívo.
Fahrkarte *f.* vozni listèk.
fahrläſſig zaníkarèn, nemárèn, malomárèn.
Fahrläſſige *m.* zaníkarnež, nemárnež; *f.* zaníkarnica, nemárnica.
Fahrläſſigkeit *f.* zaníkarnost, nemárnost.
fahrlos ſ. gefahrlos.
Fährmann *m.* brodník, prevozník na brodu.
Fahrnis *f.*, **Fahrniſſe** *pl.* premíčne reči, pemičnine.
Fahrordnung *f.*, **Fahrplan** *m.* vozni red.
Fahrpoſt *f.* vozna pošta.
Fahrpreis *m.* voznína.
Fahrſendung *f.* pošiljátèv po vozni pošti.
Fährſtange *f.* drog.
Fahrt *f.* vožnja.
Fährte *f.* sled (-ú, -a, -í).
Fahrwaſſer *n.* plovna voda.
Fahrweg *m.* kolovòz, kolník, kolovózna pot, voznica; =ſervitut *n.* služnost kolovóza.
Fahrzeug *n.* vozílo, plovílo.
fahl plàv, bled, oblédèn, rumèn, žolt.
Falbe *m.* plavèc; *f.* plavka.
falben bledéti, rumenéti; obledéti, orumenéti; *impf.* obledévati.
Fälber *m. (salix alba)* bela vrba, rakíta; =**wald** *m.* vrbje, vŕbovje, rakítovje.
Falke *m.* sokol; (Weibchen) sokolica; *dem.* sokólič; **Falken-** sokólov, sokólji, sokólski.
Falkenauge *n.* sokólje okó; bistro okó.
Falkenbeize *f.* lov s sokóli.
Falkenblick *m.* sokólov poglèd; bistèr poglèd.
Falkenhof *m.* sokolínjak.
Falkner, Falkenier (auch **Falkonier**) *m.* sokolár.
Fall *m.* pàd, paděc; (das Fallen) pàd, pádanje; (d. Waſſers) slap, sopòt, skòk; (Vertrocknen) pádanje, usihanje; (Umſtand) okóliščina, slučáj, reč; (Ereignis) prigóděk, dogóděk, nakljúčba, slučáj; (in der Gramm.) sklòn; im —, daſs, falls ko bi; erforderlichenfalls ako je treba; auf jeden — vsekákor, po vsaki ceni; auf keinen — nikákor, kratko in malo ne, po nobéni céni; ſetzen wir den — mislimo si, recímo; nöthigenfalls ſ. erforderlichenfalls; von — zu — za vsak slučáj posébej; im entgegengeſetzten — naspróti, sicer, drugáče, ináče.
fällbar séčèn, posekljìv, kar se sme sékati.
Fallbewegung *f.* pádanje *(phys.)*.
Fallbrücke *f.* vzdížni most, zapádni most.
Falle *f.* past (-í); (Mäuſe—) míšnica; (mit Bogen verſehen) samóstrel; (für die kleinen Vögel) kloněk; *fig.* mreža, zanka, nastáva.

Falleiſen *n.* skopèc.

fallen pasti (padem), *impf.* pádati; (ungeſchickt) telébiti, telébniti; (ins Waſſer) strbúnkniti, pljúsniti (v vodo); (v. Waſſer) utéči se, upásti (-pádem), upláhniti; *impf.* utékati se, upádati, uplahovati; (zu Boden —) usédati se *(chem.)*; (ſich ergießen) teči, iztékati se, izlívati se; (umkommen) pogíniti, cépniti; *impf.* cépati, pádati; (niederfallen) zgrúditi se, sčéniti se; (in die Augen) (v oči) bíti (bíjem); ins Wort — v besédo seči (sežem), besédo presékati; *impf.* v besédo ségati, besédo presekávati; zur Laſt — na skrb, na glavo priti (pridem), nadlegovati koga, zadévati koga; — laſſen izpustíti, *impf.* izpúščati, kápati; er ließ den Muth — srce mu je upádlo; er ließ die Hoffnung — nádejo je izgúbil; ſich zu Tode — pasti in ubíti se; der Schnee, Regen ꝛc. fällt sneg —, dež naletuje, sneg —, dež gre.

fällen posékati, podréti (-dérem u. -drèm); *impf.* sékati, podírati; ein Urtheil — razsóditi, sodbo izréči; *impf.* razsojevati; (eine Senkrechte) spustíti, *impf.* spúščati *(math.)*; (Bajonnett) nastáviti.

Fällen *n.* sékanje; seč (-i).

Fallendung *f.* sklòn.

Fallfriſt *f.* zapádniròk.

Fallgeſchwindigkeit *f.* hitrόst pada *(phys.)*.

Fallgeſetz *n.* zakon pádanja *(phys.)*.

Fallholz *n.* sehljád (-i), dráčje, pábrki *pl.*, lomáča.

fallibel zmotljìv, zmoti podvŕžen, prevarljìv.

Fallibilität *f.* zmotljívost, prevarljívost.

fallieren propásti (-pádem), na bobèn priti (pridem).

fällig pláčèn, izpláčèn; (abgelaufen) dotékel, dospél; — ſein plačèn biti, do plačílne dobe dospéti, dotéči; der Wechſel iſt — meníca je dotékla.

Fälligkeit *f.* plačnost, dotéklost, dospélost.

Fälligkeitstag *m.* plačílni dan.

Fälligkeitstermin *m.* dospéli ròk, dotékli ròk.

Falliment *n.* propást (-i), kant.

Fallkraft *f.* pádnost.

Fallmaſchine *f.* padálo, padálnica.

Fallraum *m.* prostor pádanja *(phys.)*, padalíšče.

falls ako, če.

Fallſchloſs *n.* samopádna ključálnica.

Fallſtrick *m.* zanka, zádrga, nastáva, locèn.

Fallſucht *f.* božjást (-i), pádavica, pádava bolézèn (-i).

fallſüchtig božjástèn, pádavičèn.

Fallſüchtige *m.* božjástnik.

Fallthür *f.* samozaklópna vrata *pl.*, lopútnice, spustne duri.

Fallweite *f.* padáj.

Fallzeit *f.* čas od trájanje pada *(phys.)*.

falſch himbèn, lažniv, lažèn; lokáv; kriv, nápačèn; —er Freund hinávski od. licemérski prijátelj; —er Menſch himbenják; —e Lehre kriv náuk; —es Spiel goljúfna igra; —es Glück nestanovítna od. lažníva sréča; —er Weg kríva od. nápačna pot (-i); —er Schlüſſel ponarejèn ključ; —es Geld ponarejèn denar; —er Name izmíšljeno imé (-na); *fig.* podvŕžen, neprístèn.

fälſchen páčiti, kaziti, kváriti, príditi; popáčiti, pokazíti, pokváriti, izpríditi; ponarediti, *impf.* ponarέjati; gefälſchter Wein ponarejéno vino.

Fälſcher *m.* pačitelj, kvarež, kazívec; ponarejevávec.

falſchgeſinnt hinávski, licemérski.

falſchgläubig krivovérèn, krivovérski.

Falſchgläubige *m.* krivovérec; *f.* krivovérka.

Falſchgläubigkeit *f.* krivovérstvo.

Falſchheit *f.* himbnost, lažnívost; hinávstvo, licemérstvo, lokávost.

falſchherzig zavidljìv, hinávski, licemérski.

fälſchlich ſ. falſch; *adv.* po krivem, krivo, nápačno.

Falſchmeldung *f.* lažníva zglasítev.

Falſchmünzer *m.* ponarejevávec denárja; =münzerei *f.* ponarέjanje denárja.

Fälſchung *f.* ponarédba, popáčba.

Falſetſtimme *f.* ſ. Fiſtelſtimme.

Falte *f.* guba, zgíba, nabráněc; (vorne am Männerhemde) pleta; *dem.* gúbica, gubka; (in der Haut) grba, guba.

Fältel *n.* zgibèk.

fälteln zgíbati, gubáti; nagubáti, v gube nabráti (-bérem), *impf.* nabírati.
falten zgíbati, gubáti; zgeníti (zgánem); zložíti (pismo); (Stirn) grbáncˇiti, gubáncˇiti; zgrbáncˇiti; die Hände — roke skléniti, *impf.* sklépati; gefaltet nabrán, zgrbáncˇen.
faltenförmig gubast, nabrán.
faltenlos brezgúbeˇn, brez gub, brez grb, gladeˇk.
Faltenmagen *m.* devetogùb, devetogúbnik.
Faltennaht *f.* nabòr.
Faltenpilz *m.* lisícˇica. [bovít.
faltenreich gosto nabrán, gubàt, gu-
faltenweise *adv.* gúboma.
Faltenzahn *m.* (zob) gubáč.
Falter *m.* metúlj.
faltig nabrán, gubàt, nagubáncˇen.
Falz *m.* zgíb, pregíb; (Einſchnitt) zaréza, reža, režáneˇc; (die abgeſtoßene Ecke) žleb, žlebič.
Falzbein *n.* gladílo, vihálnik.
Falzbrett *n.* vihálnica.
Falzeiſen *n.* trebílnik.
falzen zgíbati, pregíbati, v gúbe zlágati; zgeníti (zgánem), pregeníti, v gúbe zložíti; žlébiti; ožlébiti; (Haut) trébiti, mézdriti. [zlagáč.
Falzer *m.* zgibáč, pregibáč; žlébicˇar;
Falzhobel *m.* oblič žlebnik.
Falzziegel *m.* žlebnják.
Familiarität *f.* ſ. Vertraulichkeit.
Familie *f.* družína, obítelj (-i); rodovína, rodbína; (Stamm) rod (-ú, -a), pléme (-na); die — des Lehrers, des Nachbars u. ſ. w. učíteljevi, sosédovi; **Familien-** družínski, obíteljski, rodbínski, domač, hišni.
Familienglied *n.* obíteljski —, družínski ud, domačín.
Familienglück *n.* rodbínska —, domáča sreča.
Familiengruft *f.* obíteljska rakev.
Familienhaupt *n.* gospodár. [(-i).
Familienkreis *m.* domáči krog, obítelj
Familienleben *n.* domáče življénje.
familienlos brez zaróda, brez obítelji.
Familienname *m.* priímeˇk, rodbínsko imé (-na).
Familienrecht *n.* obíteljsko pravo.
Familienſtolz *m.* rodbínski ponòs; er beſitzt einen großen — ponáša se s svojim rodom, velíko si domišljúje zavóljo svójega rodú.
Familienvater *m.* ſ. Familienhaupt.
Familienverband *m.* rodbínska zveza.
Familienzwiſt *m.* domáči prepír.
famos glasovít, razglašèn; zloglášèn; izbórèn.
Famulus *m.* ſ. Diener.
Fanatiker *m.* fanátik, prenapétnež.
fanatiſch prenapét, fanátičèn. [zèm.
Fanatismus *m.* prenapétost, fanati-
Fang *m.* lov (-í), lovljénje, lovítev; auf den — ausgehen iti (grem) lovít; (das Gefangene) lov (-a, -í), ulóvek.
Fangarm *m.* lovka.
Fangeiſen *n.* lisíca, progla; (mit zwei Federn) skopèc.
fangen lovíti, sáčiti; ujéti (-jámem), ulovíti, zasáčiti, uhvátiti; (ſchnell ergreifen) popásti (-pádem), zagrábiti; *impf.* popádati; (alles) polovíti; Feuer — vneti (vnamem) se, vžgáti (-žgèm) se; *impf.* vnémati se, vžígati se; gefangen halten v ječi iméti (imám); ſich — lovíti se u. ſ. w.; zaplésti (-plétem) se, *impf.* zaplétati se.
Fänger *m.* lovèc.
Fängerei *f.* lov (-í), lovítev.
Fanggeld *n.* lovnína, lóvščina. [ka.
Fangheuſchrecke *f.* hinávka, bogomólj-
Fangmeſſer *n.* lovski nòž.
Fant *m.* dečák, fantalín.
Fantaſie *f.* u. ä. ſ. Phantaſie ꝛc.
Fantom *n.* ſ. Phantom.
Farbe *f.* barva, boja, šaróta, vap; *dem.* bárvica, bójica.
Farbe-, färbend barvílen.
Färbegeräth *n.* bárvarsko oródje.
Färbehaus *n.* barvárnica.
Färbeholz *n.* bárvarski les; pražíljka (Braſilienholz).
Färbekraut *n.* (Waid) oblájst (-a).
Färbekunſt *f.* bárvarstvo.
Färbemittel *n.* barvílo.
färben bárvati; pobárvati; ſich — bárvati se; ſich roth, grün, gelb ꝛc. — rdečíti se, rdéti, zelenéti, rumenéti ꝛc.; (v. Obſt) dozorévati.
Farben- barvni; bárvarski.
Farbendruck *m.* barvotísk.
Farbenhandel *m.* kupčija z bárvami.

Farbenmaterial *n.* barvílo.
Farbenmuſchel *f.* školjka za barve, bárvnica.
farbenreich barvovít.
Farbenſpiel *n.* menjávanje od. prelívanje barv.
Farbenſtoff *m.* barvílo, šarílo, barvína.
Farbenton *m.* barvno somérje.
Farbenwechſel *m.* izpremínjanje barv.
Farbenzerſtreuung *f.* razsípanje barv.
Farbenzeug *n.* bárvana tkanína od. prtenína.
Färber *m.* bárvar; **Färber-** bárvarski.
Färberbaum *m.* rujevína, ruj.
Farberde *f.* barvílna prst (-i), barvílna zemlja.
Färberei *f.*, **Färberhandwerk** *n.* bárvarstvo.
Färberröthe *f.* broč.
farbig barvast, barvěn; (bunt) pisan, pestěr.
farblos brezbárvěn.
Färbung *f.* barvítost, barva; ſ. a. Anſtrich.
Farce *f.* norčija; (in der Küche) nadévka, sékanica; ſ. a. Poſſe.
Farn *m.* práprot (-i).
Farnkraut *n.* ſ. Farn; *coll.* práprotje; **Farnkraut-** práprotni; **-ſame** *m.* práprotno séme (-na); **-pflanzen** *pl.* práprotnice.
Farre *m.* (junger Stier) juněc.
Färſe *f.* telica, júnica.
Faſan *m.* fazan, tetrév; **Faſan-** fazán-
Faſanenhenne *f.* fazánka.
Faſanenzucht *f.* fazanoréja, reja fazánov.
Faſanerei (u. **Faſanerie**) *f.* fazanják.
Faſchine *f.* protje, bútara.
Faſchinenwerk *n.* protje, vejévje.
Faſching *m.* pust, predpúst; **Faſchings-** pustni, predpústni.
Faſchingsnarr *m.* pustna šema.
Faſchingszeit *f.* ſ. Faſching.
Faſcikel *m.* zvežénj, zvezék.
Faſel *m.* u. *f.* pleme (-na), plod (-ú, -a); **zum —** za pleme; **zum —** gehen po pleménu iti (grem).
Faſele *f.* fižol.
Faſelei *f.* čenče *pl.*
Faſelenſtroh *n.* fižólovka.
faſelhaft čenčast, bédast, ábotěn.
Faſelhans *m.* čenča, bedák.
faſeln bédasto govoríti, govoríčiti, besedičiti, čenčáti; (v. Vieh) plemeníti se.
Faſelſchwein *n.* plemeníca, prasíca za pléme (-na).
Faſelvieh *n.* živína za pléme (-na).
Faſen *m.*, **Faſer** *f.* vlakno, nit (-i); *dem.* vlákence.
Faſergebilde *n.* vlaknovína.
Faſergewächs *n.* vláknata rastlína.
Faſergewebe *n.* vlakněna tkanína, vlakněno pletívo.
Faſerhaut, Faſcie *f.* povójnica.
faſerig vlaknat, vlaknast, nitkast, žilast. [*ner.*).
Faſerkalk *m.* vláknasti apnéněc (*mi-*
Faſerſtoff *m.* vlaknína, fibrin.
Faſerwurzel *f.* vláknata korenína.
Faſerzellen *pl.* vlakněne staníce.
Faſs *n.* sod, bačěv, bačva, běč; *dem.* soděc, soděk; (mit einem Boden) bedénj, kàd (-i), brenta; (Saumfaſs) lodríca; — von zehn Eimern štrtín; — von fünf Eimern polovnják; (Waſſereimer) orna.
Faſsbinder *m.* sodár.
faſſen prijéti (prímem), zagrábiti, popásti (-pádem); *impf.* prijémati, popádati; (begreifen) uméti (umèjem); razuméti; (enthalten) držati (držim); obséči (-sézem), *impf.* obségati; einen Entſchluſs — skléniti, *impf.* sklépati; Beſchlüſſe — sklepe délati, sklépati; den Vorſatz — skléniti, namériti, nakániti; *impf.* sklépati, namérjati; Muth — ohrabríti se, usŕčiti se; *impf.* usrčevati se; ſich kurz — ob kratkem, z nekóliko besédami kaj razložíti; bei der Hand — za roko prijéti (prímem), *impf.* prijémati; in die Arme — objéti (-jámem); *impf.* objémati; Wurzel — prijéti (prímem) se; (einen Edelſtein) okovati; ſich — zavédeti (zavém) se, umiríti se, upokojíti se.
Faſsholz *n.* sodárski les.
Faſſion *f.* napóved (-i), fasíja.
faſslich uméven, umljív, razlóčen.
Faſslichkeit *f.* uméynost, umljívost, razlóčnost.
Faſsſpund *m.* veha; *dem.* véhica.
Faſſung *f.* (des Steines) okóv; (des Gemüthes) zavést (-i), mirnost; aus der — bringen zbégati, zmẽšati, presenétiti; aus der — kommen zbégati se, zmẽšati se, zavést izgubíti, ob zavést

priti (pridem); in der gegenwärtigen — v sedánji oblíki; gedrängte — jédrnata beséda; — des Geſetzes besedílo zakóna.

Faſſungsgabe *f.* razúmnost.

Faſſungskraft *f.*, **Faſſungsvermögen** *n.* doumljívost.

Faſſungsraum *m.* prostornína.

faſt skoro, skoraj, blizu, málone.

Faſte *f.*, gew. **Faſten** *pl.* pòst; — brechen post prelómiti, omŕsiti se; *impf.* mŕsiti se; **Faſten-** postni.

faſten póstiti se. [pùst.

Faſtenabend *m.* pustni večer, meso-

Faſtenkoſt, **Faſtenſpeiſe** *f.* postna jed (-í).

Faſtenzeit *f.* pòst, postni čas, postna doba.

Faſter *m.* postník, postívec.

Faſtnacht *f.* pust, pustni večer; **Faſtnachts-** pustni; **=narr** *m.* pustni norec, pustna šema.

Faſttag *m.* postni dan.

fatal usóden; (zuwider) zoprn, nadléžen, pust; (Unglück bringend) nesréčen.

Fatalismus *m.* usóda, vera v usódo, fatalízem.

Fatalität *f.* nezgóda, nesréča, neprijétnost.

fatieren napovédati (-povém).

Fatierung *f.* napovédba.

Fatſche *f.* povój.

fatſchen povíti (-víjem), *impf.* povíjati.

Fatum *n.* usóda.

fauchen píhati, púhati.

faul gníl, gnilóben; (morſch) trohnèl, trohljìv, preperèl, prhèl, opŕhèl; (träge) lén, lenóben, tožljìv, zanikaren; —er Geruch zatohlína; —es Waſſer smrdljíva voda; — werden poléniti se, uléniti se; (verfaulen) zgníti, strohnéti; *impf.* gniti, trohnéti; —es Holz gnílad (-i), trohljád (-i), prhljád (-i).

Faulbaum *m.* krhlíka, krhlíkovec.

Faulbrand *m.* smrdljívi snet, snet (-í).

Faulbrut *f.* gnila zaléga, smrad (-ú, -a).

faulbrütig gniloplóden.

Fäule *f.* ſ. Fäulnis.

faulen gniti (gnijem); (modern) trohnéti, prhnéti, peréti.

faulenzen lenúhati, lenúšiti, lenóbo pasti (pasem).

Faulenzer *m.* lenúh, lenívec, lenóbnež, postaváč; (Schreibunterlage) čŕtaneč; ſchreiben mit — písati ob čŕtancu.

Faulenzerei *f.* lenóba, zaníkarnost.

Faulenzerin *f.* lenóbnica, lenívka.

Faulfieber *n.* mačúh, gníla vročica.

faulfleckig nagníl, ognil, ognit.

Faulfleiſch *n.* hudo od. divje meso.

Faulheit *f.* lenóba, zaníkarnost.

faulig gnílast, nagnít.

Fäulnis *f.* gnilóba, gnilóta, gnilost, trohnóba, trohnóta; gnilež; (das Faulen) gnitje.

Fäulnisbewohner *m.* gniložívka.

Faulthier *n.* lenívec.

Faum *m.* péna. [pene.

fäumen péniti se; posnéti (-snámem)

Fauna *f.* živálstvo, favna.

Fauſt *f.* pest (-í), pestnica; *dem.* peščica; eine — voll prgíšče, peščica; auf eigene — na svojo roko; **Fauſt-** pestni.

Fauſtbirn *f.* pestnica, fúntnica.

fauſtdick pest debel.

fauſten pestíti.

Fauſthandſchuh, **Fäuſtling** *m.* palčnik, rokavica napéstnica.

Fauſthobel *m.* pestník.

Fauſtkampf *m.* rokobòr, boj s pestmi.

Fauſtkämpfer *m.* rokobórec.

Fauſtkolben *m.* gorjáča.

Fauſtpfand *n.* ročna zastáva.

Fauſtrecht *n.* pravica močnéjšega, volčja pravica.

Fauſtrohr *n.* kratka puška.

Fauſtſchlag *m.* udárec s pestjo.

Fauteuil *m.* naslanjáč, fotelj.

Favorit *m.* ſ. Günſtling.

Fare *f.*, gew. **Faren** *pl.* norčije *pl.*; — machen norce briti (brijem), šale zbíjati, burke ugánjati. [vek.

Farenmacher *m.* šaljívec, norčav člo-

Fayence *f.* poluporcelán, fajánsovina.

Februar *m.* februar, svečán.

fechſen posnéti (-snámem), dobíti, nabráti (-bérem); ſ. a. ernten.

Fechſung *f.* obròd, létina.

Fechtboden *m.* boríšče.

Fechtbruder *m.* beráč.

fechten boríti se, mečevati se, z mečem se bíti (bíjem); (kämpfen) bojevati se, bíti (bíjem) se, tolči (tolčem) se; (mit Worten) právdati se, prepírati se,

besedovati; (betteln) beráčiti; was ficht dich an? ali te luna trka?

Fechten *n.* borítëv, borjénje, mečevánje; beráčenje.

Fechter *m.* borítelj, boréc, borívec; **Fechter-** borski, boríteljski.

Fechterſtreich *m.* boríteljska zvijáča, zvijáča pri borjénju.

Fechthandſchuh *m.* boríteljska rokavica, rokavica za borjénje.

Fechtkunſt *f.* boríteljska umétnost, boríteljstvo.

Fechtmeiſter *m.* učítelj borjénja.

Feder *f.* peró (-ésa), perót (-i); *dem.* perésce, pérce; *coll.* perje, pérjiče; (am Schloſſe) vzmét (-i), peró (-ésa); (am Hute) kopa, pérjanica; (am Spinnrade) perotnica; Spiral— zavíta vzmét (-i); —n bekommen vzgodíti se, opériti se, obrásti (-rástem) se; *impf.* godíti se, périti se, obráščati se; —n ſchleißen perje prebírati od. trébiti; (die Rinde) múžiti; —n ändern (ſich mauſen) mísiti se; in die — dictieren narekovati; **Feder-** pérni, perésni.

federartig pérnast, perésast.

Federbeſen *m.* pérnata metlíca.

Federbett *n.* (Duchet, Tuchet) pérnica.

Federbüchſe *f.* perésnica.

Federbuſch *m.* čop, šop, pérjanica; *dem.* šopek (am Hut).

Federgras *n.* kovílje.

Federhalter *m.* perésno držálo.

Federhändler *m.* perésar, trgovec s perési.

federhart trd ko peró.

Federhaus *n.* vzmétnica *(phys.)*.

Federheld *m.* junák s perésom, junák v pisánju.

Federhut *m.* klobúk s pérjanico.

federig pérnat. [bòj.

Federkampf *m.* bòj s perésom, perésni

Federkelch *m.* perésasta čaša, kodéljica.

Federkiel *m.* perésna cev (-í), perésni tul. [zína.

Federkiſſen *n.* pernják, pérnata bla-

Federkraft *f.* prožnost, prožljívost; ſ. Elaſticität; — habend prožen, prožljiv.

Federlaus *f.* tekút.

federleicht lahek ko peró.

Federleſen *n.* prebíranje perja; obotávljanje.

Federling *m.* kúrjica, kurja uš (-í).

federlos gol, brez perja.

Federmatratze *f.* perésni matrác, blazína na vzméti. [nik.

Federmeſſer *n.* perésni nožek, perés-

Federmotte *f.* pérjasti mòlj, pernják; die weiße — petopŕsti pernják.

federn ſich golíti se, trébiti se, mísiti se. [som).

Federſtrich *m.* potèz, potéza (s peró-

Federventil *n.* prožna zaklópnica.

Federvieh *n.* perotnína, kúretina.

Federviehhändler *m.* kokošár.

Federwage *f.* prožna téhtnica, vzmétna téhtnica.

Federweiß *n.* smukec.

Federwerk *n.* prožílo.

Federwild *n.* divja perotnína, pérnata divjáčina. [njáča.

Federwiſch *m.* pérnato omélce, perot-

Federwolke *f.* mrénasti oblák, mreža.

Federzeichnung *f.* perésna risba.

Federzirkel *m.* prožno šestílo.

Federzug *m.* ſ. Federſtrich.

Fee *f.* rojenica, bela žena, vila.

feenhaft čaróben, čarovít.

Fege *f.* trebež; sito, rešéto.

Fegefeuer *n.* vice *pl.*

fegen trébiti, čéditi, čístiti, snážiti; potrébiti, počéditi, očístiti, osnážiti; (Getreide) presejáti (-séjem), *impf.* presévati; (Zimmer) pomésti (-métem), *impf.* pométati; (Bienen) izpodrézati (-rézem), *impf.* izpodrezovati.

Fehde *f.* razpòr, prepír.

Fehdebrief *m.* poziv na bòj.

Fehdehandſchuh *m.* izzívna rokavíca; den — hinwerfen pozváti (-zóvem) koga na bòj.

fehdelos mirèn, brez prepíra.

fehden prepírati se, bojevati se.

fehl *adv.* naópak, naróbe; (vergebens) zastónj; (vorbei) zraven, mimo.

Fehl *m.* pogrêšek, híba.

Fehlanzeige *f.* zanikajóče naznanílo.

Fehlausweis *m.* prazèn izkàz.

fehlbar zmotljiv.

Fehlbarkeit *f.* zmotljívost.

Fehlbitte *f.* prazna oder neuslíšana prošnja.

fehlen (unmoraliſch handeln) grešíti; pregrešíti se; (irren) mótiti se; zmótiti

se; den Weg — zaíti (-ídem), zablóditi, pravo pot zgrešíti; (mangeln) mánjkati, nedostájati, ne iméti (nímam) česa, biti (sem) brez česa; (nicht treffen) ne zadéti (-dénem), ne pogoditi, zgrešíti; (fehlſchlagen) izpodletéti; er fehlt ni ga tù; was fehlt dir kaj ti je? gefehlt naópak, napak; es fehlte nicht viel, ſo ... malo da ne, tóliko da ne ...

Fehler *m.* (moraliſch) greh, pregréšek, napáka; (Irrthum) zmóta, pomóta, pogréšek; (Mangel) nedostátek, pománjkljaj; (Gebrechen) hiba, kvar; Vergeſſenheits— pozábek; Unterlaſſungs— opústek; Verſpätungs— zamúdek.

fehlerfrei, fehlerlos brez pogréška, brez hibe.

fehlerhaft nápačen, pogrešèn. [nost.

Fehlerhaftigkeit *f.* pogrešnost, nápač-

fehlfahren zavóziti.

fehlführen zapéljati, zavóditi.

Fehlgang *m.* nápačna pot.

fehlgebären ſ. abortieren.

Fehlgeburt *f.* spláv, izpovítje.

fehlgehen zaíti (-ídem), zablóditi, zagáziti, zabrésti (-dem), v stran máhniti.

fehlgreifen nápak prijéti (prímem), *impf.* prijémati. [híba.

Fehlgriff *m.* pomóta, zmota, pogréšek,

fehlkaufen okúpiti se.

fehllos brezmádežèn, brez pomóte, brez híbe.

fehlreiten zajézditi.

fehlrennen zaletéti se.

fehlſchießen mimo ustrelíti, ne zadéti (-dénem); *impf.* mimo stréljati, ne zadévati.

Fehlſchlag *m.* nápačèn od. prazèn udárec, premàh, izpodlèt.

fehlſchlagen izpodletéti, unésti (-nésem); *impf.* izpodletovati.

Fehlſchluſs *m.* nápačèn, kriv od. nepravílèn sklèp.

Fehlſchuſs *m.* nápačèn od. prazèn strel.

fehltreten nápačno stópiti, *impf.* stópati; spotekníti (-táknem) se, izpoddŕsniti; *impf.* spotíkati se, izpoddrsovati.

Fehltritt *m.* nápačna stopínja; spotíkljaj; prestópek, pregréšek.

Fehm, Fehme *f.* (Fehmgericht) tajno sodíšče; kopa, kopíca, stòg; (Maſt) žir, búkvica.

Fehmgeld *n.* žirovína.

feien očárati, začárati; neranljívo storíti.

Feier *f.* praznik, praznovánje; (Feſtlichkeit) slavnost, slovésnost, svečánost; (Ruhe) pokoj, počítek, odmòr.

Feierabend *m.* delopùst, večérni počítek; **Feierabends-** delopústen.

Feierkleid *n.* pražnja oder práznična obléka.

feierlich pražnji, prázničen, slovésen, svečan; — begehen praznovati, (slovésno) obhájati.

Feierlichkeit *f.* praznovánje, slovésnost, slavnost, slavje, svečánost.

Feiermahl *n.* gostí *f. pl.*, gostje *n.*

feiern praznovati, obhájati; (ruhen) praznovati, počívati; gefeiert slavèn, slovèč; (erheben) poslavíti, povelíčati; *impf.* slavíti, poveličevati.

Feierſtunde *f.* slovésna ura; ura počítka, delopùst.

Feiertag *m.* praznik, svetek; gebotener — zapovédan praznik; ein nicht gebotener — sópraznik.

feiertäglich pražnji, prázničen.

Feiertagskleid *n.* pražnja obléka.

Feierton *m.* slovésni glas.

feig bojazljìv, strašljìv, strahopèt, strahopétèn; (gemein) strahopezdljìv; —e Memme strahopétnež, bojazljívec.

Feige *f.* smokva, figa.

Feigel *m.*, gelber — šebenik, ruména vijólica; blauer — polétni šebój; rother — zimski šebój *(bot.)*.

Feigenbaum *m.* smokva, smokóvno drevó (drevésa), fígovec.

Feigendiſtel *f.* kakt, turška smokva, nópal.

Feigendroſſel *f.* grmúša.

feigenförmig smokvast, smokvi podóben. [njàk.

Feigengarten *m.* smokóvnik, smokov-

Feigenlaub *n.* smokóvno listje.

Feigenwald *m.* smokvíšče, smokvov od. figov gozd.

Feigheit *f.* bojazljívost, strahopétnost; (gemein) strahopezdljívost.

feigherzig ſ. feig.

Feigling *m.* bojazljívec, strahopétec, plašljívec.

Feigwurz *f.* lopática.

feil napródaj; — (wohlfeil) sein vceno od. hkupu biti (sem); — haben napródaj iméti (imám), prodájati; (bestechlich) podkúpěn, podmítěn, podkupljìv.

feilbieten prodájati, napródaj ponújati; na dražbi prodáti.

Feilbieter *m.* prodajávěc.

Feilbietung *f.* prodája; drážba; (öffentliche) javna dražba, licitácija.

Feilbietungs- drážbeni, prodájni; **-edict** *n.* drážbeni oklìc; **-gesuch** *n.* prošnja za prodájo od. dražbo.

Feilbock *m.* ověn za píljenje; podkóvno stojálo.

Feildirne *f.* vlačúga.

Feile *f.* pila; *dem.* pílica; *fig.* gladkóst, uglájenost, olíka, omíka.

feilen píliti, brúsiti; gláditi, líkati.

Feilhauer *m.* pilar; — sein piláriti.

Feilheit *f.* podkúpnost, podkupljívost, podmítnost.

Feilicht *n.* piljáva, opílki *pl.*

Feilschaft *f.* blagó napródaj, prodájna stvar (-í).

feilschen tŕžiti, kupčevati; pogájati [se.

Feilscher *m.* trgóvěc, kupěc; pogajáč.

Feilspäne *pl.* s. Feilicht.

Feim *m.* pena.

feimen péniti se; peno posnéti (posnámem).

fein teněk, taněk, tenák, droběn; (zart) nežěn; (nett) ličěn; (von Sitten) vljúděn, omíkan, olíkan; (vom Tuch) taněk, fin; (geläutert) čist, preseján; (verschmitzt) prebrísan, pretkán, prekánjen, zvit, premetèn; —es Sieb gosto sito; —er Wind teněk vetěr; wie — kako modro od. premeténo; —es Gold čisto od. suho zlato; —e Arbeit umételno delo.

feinaderig gostolétěn (o lesu).

feind sóvraž *indecl.*, sovrážěn, nasprótěn, protívěn.

Feind *m.* sovrážnik, neprijátelj; (Gegner) nasprótnik, protívnik, zóprnik; der böse — vrag, hudóba, zlódej, hudi duh; er ist sein eigener — sam sebi hudo dela; —in *f.* sovrážnica, neprijáteljica, zóprnica, nasprótnica.

feindlich sovrážěn, sovražljìv, nasprótěn, protívěn, neprijáteljski.

Feindlichkeit *f.* s. Feindseligkeit.

Feindschaft *f.* sovráštvo, neprijáteljstvo, črt, zavíst (-i).

feindselig s. feindlich.

Feindseligkeit *f.* sovrážnost, sovražljívost, nasprótnost, neprijáteljstvo, protívje.

Feine *f.* s. Feinheit.

feinfühlend s. feinfühlig.

feinfühlig rahločútěn, občutljìv.

Feingehalt *m.* čista vrednost, čistína.

Feingehaltsgrad *m.* čistínska stopínja.

Feingold *n.* čisto od. suho zlato.

feinhaarig tenkolàs.

feinhäutig tenkokóžěn.

Feinheit *f.* tenkóst, drobnóst; nežnost; uglájenost; ličnost, čistost; prekánjenost; — der Sitten olíka, olíkanost.

feinkörnig drobnozŕn, droběn.

Feinschmecker *m.* sladkosnédež.

feinsinnig nežnočútěn, rahločútěn.

feist tolst, debel, mastěn, rejèn, pitan; — im Gesicht debelolíčěn, polnolíčěn; — machen debelíti, pítati, redíti; odebelíti, opítati, obredíti.

Feiste *f.* tolšča, tolščóba, maščóba, debelóst.

Felbel *m.* kócasti baršún, kosmatínasti žamet.

Feld *n.* polje; bojíšče; *dem.* póljce; (Acker) njiva; auf freiem — pod milim Bogom, pod milim nebom, na planem, na jasnem; freies — prosto polje; das — einer Thätigkeit popríšče; zu — ziehen na vojsko od. na boj iti (idem, grem); aus dem —e schlagen sovrážnika pobíti (-bíjem), z bojíšča pregnáti (-žénem); das — räumen umekníti (-máknem) se, *impf.* umíkati se, premágan biti (sem); (ein eingefriedetes Stück) ográda; **Feld-** poljski; *mil.* vojáški, bojěn, vojěn.

Feldahorn *m.* maklèn, klèn. [kárna.

Feldapotheke *f.* vojáška od. bojna le-

Feldarbeit *f.* poljsko delo, kmétovanje, delo na polju; Pferde für die — konji za kmétovanje.

Feldartillerie *f.* bojno topníštvo.

Feldarzt *m.* vojáški zdravník. [prapor.

Feldbanner *n.* bojna zastáva, bojni

Feldbau *m.* poljedélstvo, kmétovanje, poljsko delo.

Feldbauer *m.* kmetovávec, poljedélec.
Feldbewohner *m.* poljánec. [-a).
Feldbinde *f.* vojni od. vojáški pas (-ú,
Felddienſt *m.* bojna služba.
Felddienſtbarkeit, Feldſervitut *f.* poljska služnost.
feldein črez polje, po polju. [sadež.
Felderzeugnis *n.* poljski pridélek, —
Feldfrevel *m.* poljska kvara, poljska okvára.
Feldfrucht *f.* póljščina; ſ. a. Felderzeugnis; (Getreide) žito.
Feldgarbe *f.* rmán.
Feldgeiſtliche *m.* vojáški duhóvnik.
Feldgeräth *n.* poljsko oródje; *mil.* bojno oródje, bojna opráva.
Feldgerechtigkeit *f.* poljska pravíca; *mil.* vojáška pravíca.
Feldgericht *n.* vojno sodíšče.
Feldgeſchrei *n.* bojni krik.
Feldgewächs *n.* poljska rastlína; *coll.* poljsko bilje.
Feldgrille *f.* poljski murin, božji volék, krikavec.
Feldherr *m.* vojskovódja, vojskovòd, vójvoda.
feldherrlich vojskovódski, vójvodski.
Feldherrnwürde *f.* vojskovódstvo, vójvodstvo, čast (-í) vojskovódje.
Feldhüter *m.* polják, poljski čuváj.
Feldkaplan *m.* vojáški kaplan od. duhóvnik.
Feldlager *n.* tabor, ostròg.
Feldlerche *f.* škrjánec, lévica, skrljec, skrljíca, skrljič.
Feldmarſchall *m.* maršál; =lieutenant *m.* podmaršál. [rica.
Feldmaus *f.* poljska miš (-i), volúha-
Feldmeſs- zemljemérski.
Feldmeſſer *m.* zemljemérec.
Feldmeſskunſt *f.* zemljemérstvo.
Feldmuſik *f.* vojáška godba.
Feldnachbar *m.* mejáč, mejáš. [(-ú, -a).
Feldordnung *f.* poljski zakon, — red
Feldpater *m.* vojáški duhóvnik.
Feldpoſt *f.* vojáška od. vojna pošta.
Feldrapunzel *f.* motovílec.
Feldrequiſiten *pl.* bojno oródje.
Feldrüſtung *f.* bojna opráva.
Feldſalat *m.* motovílec.
Feldſchaden *m.* uíma, poljska škoda.
Feldſcherer *m.* vojáški ranocélnik.
Feldſchnepfe *f.* kozíca.
Feldſchule *f.* vojáška šola.
Feldſchutz *m.* poljska obrámba.
Feldſpat *m.* živec.
Feldſpital *n.* vojáška bólnica, bólnica v vojski, vojáška bolníščnica.
Feldſtecher *m.* vojno kukálo, dvozòr.
Feldſtein *m.* mejník.
Feldſtück *n.* kos polja; *mil.* top.
Feldthymian *m.* máterina dúšica.
Feldulme *f.* brest.
Feldung *f.* poljína. [vojski.
Feldwache *f.* bojna straža, straža v
feldwärts črez polje, proti polju.
Feldwebel *m.* narédnik, naddesétnik, feldvebélj.
Feldweg *m.* poljski kolovóznik, razgòn, poljska pot.
Feldweide *f.* vrba. [stvo.
Feldwirtſchaft *f.* kmetíjstvo, poljedél-
Feldwundarzt *m.* vojáški ranocélnik.
Feldzeichen *n.* bojno známenje.
Feldzug *m.* vojni pohòd, vojska.
Felge *f.* platíšče; (die — eines Ackers) novína.
felgen (e. Acker) nanóvo oráti (órjem); (ein Rad) platíti; oplatíti.
Fell *n.* koža; *dem.* kóžica; (im Körper) mrena.
Felleiſen *n.* torba (od usnja ali kože), krnír; (aus Kalbsfell) telečják; (Rucſack) nahrbtnik.
Fellhändler *m.* kožar, krznár.
Fellwerk *n.* kožúhovina.
Felonie *f.* iznevéra, verolómnost, izdájstvo.
Fels *m.* skala, pečína; *dem.* skálica; *coll.* skalóvje, pečévje.
felsab s skale.
Felsart *f.* hribína, skalovína.
Felsbank *f.* skalovína.
Felſen- skalèn, skálnat.
Felſenbein *n.* skálnica.
Felſenbewohner *m.* skalar, pečník, pečevník.
felſenfeſt trdèn ko skala.
Felſenfeſte *f.* trdnjáva na skali.
Felſengegend *f.* skalovína, skalóvje, pečévje.
Felſengeklüft *n.* skalne razpoklíne.
Felſengrund *m.* skálnata tla (tal).
Felſengruppe *f.* skalóvje.

Felſenhang *m.* skalna podvésa, viséča od. strma skala.
felſenhart trd ko skala.
Felſenhöhle *f.* skálnica, pečina, votlina v skalóvju, zijávka.
Felſenkette *f.* skalóvje, oskálje.
Felſenklippe *f.* kleč (-í), čer (-í), skalnat grebén.
Felſenkluft *f.* skalna razpóka.
Felſenmaſſe *f.* skalóvje, pečévje.
Felſenriff *n.* ſ. Felſenklippe.
Felſenritze *f.* skalna razpóka.
Felſenrücken *m.* skalni rob od. hrbét.
Felſenſchacht *m.* skalni predúh, votlina v skalóvju.
Felſenſchnecke *f.* bodíc; die feindornige — trnjavi bodíc.
Felſenſpalt *m.* skalna raza, skvožnja.
Felſenſpitze *f.* rt, skalna ost (-í).
Felſenſtück *n.* peč (-í), pečina, skalína.
Felſenvorſprung *m.* skalna podvésa.
Felſenwand *f.* skalna —, kameníta stena; (mit Echo) živa stena.
felſern skalén, skalnat.
Felsgegend *f.* ſ. Felſengegend.
felſicht skalast, pečínast.
felſig skalnat, skalovít, pečévén, pečévnat, kamenít.
Felsmaſſe *f.* skalína, skalovína.
Felsſturz *m.* skalni podòr, zavàl skalóvja.
Fench *n. (m.)* bar; *(Panicum crus galli)* srakonóga; (Borſtenhirſe) kostréba; =brei *m.* bárovec.
Fenchel *m.* komárček, koprc, kópríč, komoráč, sladki janež; **Fenchel-** kópríčev; =öl *n.* kópríčevo olje.
Fenſter *n.* okno; *dem.* ókence; (im Thurme, Dache) lina; blindes — slepo okno; (Ort unter dem Fenſter) podókna *pl.*
Fenſterbalken *m.* ſ. Fenſterladen.
Fenſterbank *f.* podóknica.
Fenſterbeſchlag *m.* okòv na okna.
Fenſterbrüſtung *f.* ókenski naslòn, podokník.
Fenſtereinfaſſung *f.* ókenski obòj.
Fenſterflügel *m.* ókensko krilo, óknica.
Fenſtergitter *n.* ókensko omrézje, ókenski križ.
Fenſterladen *m.* óknica, obóknica, vétrnica; gew. óknice *pl.*
fenſterln vasovati.
fenſterlos brez oken.
Fenſterparapet *n.* ókenski naslòn.
Fenſterpfeiler *m.* stebrič med okni.
Fenſterrahmen *m.* ókenski okvír, okník.
Fenſterſcheibe *f.* ókenska šipa.
Fenſterſturzbogen *m.* ókenski obók.
Ferge *m.* brodník, prevóznik.
Feriaitag *m.* praznik.
Ferien *pl.* počítnice *pl.*, prázniki *pl.*
Ferkel *n.* prasé (-ta), prasci *pl.*, prasíček, ščene (-ta), kocék, kóce (-ta).
Ferkelfleiſch *n.* prasétina.
ferkeln prásiti se; oprásiti se; mlade iméti (imám) od. storíti.
Ferment *n.* kvas (-ú), kvasína; snovátelj; ferment *(chem.)*; ſ. a. Gährſtoff.
fern *adi.* daljén, daléč; *adv.* daleč; von — oddáleč, izdáleč.
Fernambukholz *n.* bražíljka.
Ferne *f.* dalja, daljáva, daljína; aus der — oddáleč, iz daljine; *fig.* prihódnost, bodóčnost.
Ferner *m.* ledeník; ſ. a. Gletſcher.
ferner *adv.* dalje, nadálje; der —e nadáljnji, nadáljšnji.
fernerhin *adv.* nadálje, zanapréj, v prihódnje.
Fernglas *n.* daljnovìd.
fernhalten odvŕniti, *impf.* odvráčati.
fernher *adv.* izdálje, izdáleč, oddáleč.
fernhin *adv.* nadáleč, dálečtja.
fernländiſch iz daljne dežéle.
Fernleitung *f.* daljnovòd, tokovòd na daljávo.
Fernrohr *n.* daljnoglèd, daljnovìd.
Fernſicht *f.* daljni razglèd.
fernſichtig daljnovíden. [petén.
Ferſe *f.* peta; *dem.* pética; **Ferſen-**
Ferſenbein *n.* pétnica.
Ferſengeld *n.*, — geben peté pokázati (-kážem) od. odnésti, upíhati jo, ulíti (-líjem) jo, pocedíti jo.
Ferſengelenk *n.* petni sklèp. [peta.
Ferſenkäppchen *n.* = kleine Ferſe mala
Ferſenleder *n.* opétnica.
fertig (bereit) gotòv, priprávljen, náreden, nared *adv.*; (vollendet) narejèn, gotòv; (hurtig) ročén, urén, brz, spešén, priprávén; — ſein in kraju od. pri koncu biti (sem); — machen do-

dělati, dovršiti, dokončáti, naredíti, izgotóviti, dognáti (-ženem); *impf.* dodelovati, dovrševati, dokončevati, narějati, izgotávljati; ſich — halten priprávljen biti (sem).

fertigen narějati, naprávljati, izdelovati; naredíti, napráviti, izdélati; (eine Urkunde) podpísati (-pišem).

Fertigkeit *f.* ročnost, urnost, priprávnost, spešnost, speh.

Fertigung *f.* podpìs.

Feſſel *f.* spona, veríga, okóvi *pl. m.*, vezi *pl. f.*; želézje *coll.*; die —n anlegen vkléniti, v želézje dejáti (dénem); *impf.* vklépati, v želézje dévati; —n tragen hlapčevati, slúžiti, hlapčc ob. sužénj komu biti (sem); (ein Theil des Pferdefußes) bincélj. [bóden.

feſſelfrei brez spon ob. okóvov, svo-

feſſeln vkléniti, vkovati (-kujem), v spone ob. želézje dejáti (dénem); *impf.* vklépati, okávati, v spone ob. želézje dévati; (an etwas) prikléniti, pripéti (-pnèm); *impf.* priklépati, pripénjati; (mit Stricken) vézati (vézem); zvézati; *fig.* míkati (míčem); gefeſſelt v sponah, v želézju, v okóvih.

feſſelnd zanimìv. [nje.

Feſſelung *f.* vklèp, vklépanje, okáva-

feſt trdèn; (kräftig) močèn, krepèk, čvrst; (dauerhaft) stanovítèn, trajèn, trpéžèn; — werden skrepenéti (*min.*); —es Land suha zemlja, suho *adi.*; —er Preis stalna ob. stanovítna cena; —e Gebür trdna pristojbína.

Feſt *n.* praznik, godíšče; slávnost; (Freuden—) veselica, veséli dan (dneva); (Hochzeits—) pir, svatba, gostí *f. pl.*; (Namens—) god (-ú); **Feſt-** prázničèn, pražnji.

Feſtabend *m.* delopùst.

Feſte *f.* trdnjáva; (Himmelsgewölbe) nebéški stròp; (Burg) grad (-a, -ú).

Feſteinzug *m.* slovésni vhòd. [*pl.*

Feſteſſen *n.* obèd, gostovánje, gostí *f.*

feſtgeſetzt ustanovljèn, ustanovíčen, dolóčen.

feſthalten zasáčiti, zapréti; v zapóru iméti (imám); einen Grundſatz — trdno se držati načéla.

Feſtigkeit *f.* trdnóst, trdnóta, stanovítnost; die rückwirkende — tlakopórna ob. odpórna trdnost; abſolute — trgopórna trdnost; relative — lomopórna trdnost.

Feſtkleid *n.* pražnja obléka, svátovsko oblačílo.

Feſtland *n.* kopnína, celína, suho ob. kopno *adi.*

feſtlich prázničèn, svečán, slovésèn, slávnostèn.

Feſtlichkeit, Feſtfeier *f.* slavnost, svečánost, slovésnost, slavje.

Feſtlied *n.* slovésna pésèm (-i).

feſtmachen pritŕditi, *impf.* pritrjevati; prijéti (prímem).

Feſtmahl *n.* obèd, pojédina, gostí *f. pl.*

Feſtnahme *f.* ujétje, zaprtje.

feſtnehmen ujéti (-jámem), prijéti (primem); *impf.* prijémati.

Feſton *m.* kita cvetja in ovóčja, cvetni venèc.

Feſtopfer *n.* slávnostni dar.

feſtſetzen ustanovíti, dolóčiti, postáviti; *impf.* ustanávljati, določevati; ſich — ustanovíti se, nastániti se, naséliti se; *impf.* ustanávljati se, naseljevati se. [tèv.

Feſtſetzung *f.* določevánje, ustanovi-

feſtſtehen trdno stati (stojím); ſo viel ſteht feſt tóliko je gotóvo, — resnica.

feſtſtellen ustanovíti, dolóčiti, ugotóviti, dognáti (-ženem), dotŕditi.

Feſtſtellung *f.* (im Geſetze) določba, določílo, ustanovítèv, ustanávljanje.

Feſttag *m.* praznik, svetèk.

feſttäglich ſ. feſtlich.

Feſtung *f.* trdnjáva; gradíšče, taboríšče, ostròg.

Feſtungs- trdnjávski; **=artillerie** *f.* trdnjávsko topništvo; **=commandant** *m.* trdnjávski povéljnik, povéljnik trdnjáve; **=werk** *n.* trdnjávska gradba, trdnjávsko zidóvje. [vòd.

Feſtzug *m.* slovésni —, svečáni izpre-

Fete *f.* slovésnost, veselica. [stíti.

fetieren slovésno sprejéti; slavíti, ča-

Fetiſch *m.* malik.

Fetiſchanbeter *m.* malikovávec.

Fett *n.* tolšča, tolščóba, tolst (-í), mašča, maščóba, mast (-í); (an den Gedärmen) salo; (zum Abſchmalzen) zábel (-i), zabéla; das — gerinnt mast okréne ob. se strdi.

fett tolst, mastẽn, tučẽn; (dick) debel, rejẽn, pitan, živótẽn; — machen (Kleider) omastíti, z maščóbo onesnážiti; (Speisen) béliti; zabéliti, začíniti; *impf.* začínjati; (Thiere) redíti, debelíti, pitati; obredíti, zredíti, otolstíti, odebelíti, opítati; — werden debeléti, tolstéti, debelíti se, redíti se; odebeléti, odebelíti se, otolstéti, zredíti se; —er Boden debéla od. mastna zemlja.

Fettauge *n.* cink, cinka, skvara.

Fettbauch *m.* trebúšnik.

fettbäuchig trebúšẽn.

Fettbildner *m.* tolstotvòr.

Fettbläschen *n.* tolščni mehúr oder mehúrčc. [nik.

Fettdarm *m.* končnik, mastnica, rit-

Fettdrüse *f.* (žleza) tólstnica.

Fettfleckeu *m.* skruna od. madež od masti.

Fettgans *f.* tolsta od. opítana gos (-í).

Fetthändler *m.* tolščar, salar.

Fetthaut *f.* tólstnica, mezdra; (auf der Milch) smétana. [kẽlj.

Fetthenne *f.* opítana kokóš (-i); žmi-

fetticht mastnat, masti podóbẽn.

fettig mastẽn, tolst.

Fettigkeit *f.* tolstóst, debelóst.

Fettkrankheit *f.* tolščica.

Fettkraut *n.* mastnica.

fettleibig debel, tolst, tučẽn.

Fettleibigkeit *f.* debelóst, tučáva.

Fettpflanze *f.* debelolístnica.

Fettsäure *f.* tolščna kislína *(chem.)*.

Fettsucht *f.* tolščica.

Fettzelle *f.* sálovka. [-ú).

Fetzen *m.* cunja, capa; (Stück) kos (-a,

fetzen cúnjati, tŕgati, drápati; razcúnjati, raztŕgati, razdrápati, razcapáti.

fetzig cunjast, cápast, razcapán, razdrápan, raztŕgan.

feucht vlažẽn, volgẽk, volhẽk, močẽn, zamókẽl, zatégẽl, mokrótẽn, mokẽr; —er Boden vlažína; (v. Schweiß) potẽn; (vom Auge) solzẽn, rosẽn; — machen močíti, rosíti, vlážiti; namóčiti, orosíti, ovlážiti; *impf.* namákati, zamákati; — werden natégniti, odvólgniti.

Feuchtigkeit *f.* vlaga, vlažnost, moča, mokróta, volhkóta, volhkóst, močáva; (von eindringendem Wasser) zamòk; (im Boden) podmòk.

Feuchtigkeitsgrad *m.* stopínja vlage.

Feuchtigkeitsmesser *m.* vlagomèr, mokromèr. [mrázẽn.

feuchtkalt mokẽr in mrzẽl, mokro-

feuchtlich vlažnat, natégẽl, zatégẽl, zamókẽl, podmókẽl.

feudal fevdẽn.

Feudalrecht *n.* fevdno pravo.

Feudum *n.* fevd.

Feuer *n.* ogẽnj; *dem.* ógenjček; *fig.* žar, ogẽnj, plamen, vnétost; — schlagen krésati (krẽsem); ukrésati; (der Ruf, wenn es brennt) gorí! voll — ognjén, iskrén, vnet. [ognja.

Feueranbeter *m.* ognjemóljẽc, častítelj

Feuerarbeit *f.* delo z ognjem.

Feuerauge *n.* bistro okó, ognjevít od. žarẽk poglẽd.

feueräugig žaroòk.

Feuerausbruch *m.* začétẽk požára.

Feuerbahn *f.* ognjéna cesta; preséka (da požár ustávi).

Feuerbecken *n.* žerjávnica.

Feuerberg *m.* ognjénik, ognjebljúvna gora, sopka.

Feuerbeschau *f.* oglẽd zavóljo ognja, požárno ogledovánje.

Feuerbock *m.* kozẽl, koza, kozíca.

Feuerbohne *f.* rdéči fižol, laški fižol.

Feuerbrand *m.* živ ogórẽk, goréča glavnja, goréče poléno; (Feuersbrunst) ogẽnj, požár.

Feuereifer *m.* goréčnost, vnétost.

Feuereimer *m.* gasílno vedro. [nica.

Feuereisse *f.* kováško ognjíšče, kováč-

feuerfangend vnetljiv, vnemljiv.

feuerfest nezgorljiv, nepregórẽn, nezgórẽn, zavarován od. trdẽn proti ognju.

Feuerfunken *m.* iskra.

Feuergabel *f.* burklje (burkelj) *pl.*

Feuergefahr *f.* nevárnost od. opásnost ognja.

feuergefährlich nevárẽn zavóljo ognja.

Feuergeräth *n.* gasílo, gasílno oródje.

Feuerglocke *f.* požárni zvon, plat zvoná; — ziehen plat zvoná biti (bijem).

Feuerhaken *m.* mačẽk, ključ.

Feuerherd *m.* ognjíšče, koménik.

Feuerholz *n.* drva *pl.*, kurjáva, netívo.

Feuerkröte *f.* pubič, urẽh.

Feuerkrücke *f.* krévlja, gréblja; *dem.* grébljica.

Feuerkugel *f.* ognjéna képa od. krógla.
Feuerkunſt *f.* ognjárstvo, pirotéhnika.
Feuerlärm *m.* požárni hrup; — läuten plat zvoná biti (bíjem).
Feuerlilie *f.* rdéča lílija. [*pl.*
Feuerloch *n.* žrelo, istéje *pl.*, mestéje
Feuerlöſchmann *m.* gasivec.
Feuerlöſchordnung *f.* gasílni red.
Feuermauer *f.* požárni zid, zídani opáž, ognjepáž.
Feuermeſſer *m.* ognjemèr.
feuern strelíti, ustrelíti; *impf.* stréljati; (glühen) žaréti, svetlíkati se; *tr.* kúriti, páliti.
Feuerofen *m.* peč (-í); =**mantel** *m.* zaslonílo pri peči.
Feuerpfanne *f.* poněv (ponve) za žerjávico, žerjávnica.
Feuerpolizei *f.* požárna policíja, požárno redárstvo.
Feuerraum *m.* ognjevíšče.
feuerroth žarèč, plameněč, razbéljen; — werden zažaréti; (erröthen) zardéti, zaripéti; *impf.* zardévati.
Feuersbrunſt *f.* požár, ogènj.
Feuerſchaden *m.* požárna škoda, škoda po ognju.
Feuerſchirm *m.* ognjebrán. [blisk.
feuerſchnell *adv.* po blískovo, kakor
Feuerſchraubſtock *m.* véliki primož.
Feuerſchröter *m.* ſ. Hirſchkäfer. [žvag.
Feuerſchwamm *m.* kresílna goba, trod,
feuerſicher varèn pred ognjem.
Feuerſicherheit *f.* varnost pred ognjem.
Feuersnoth *f.* nadlóga po požáru.
feuerſpeiend ognjemétèn, —bljúvèn; —er Berg ognjebljúvna gora, sopka.
Feuerſpritze *f.* brizgálnica, gasílnica.
Feuerſtahl *m.* kresílo, kresálo, ognjílo.
Feuerſtätte *f.* gorišče; pogorišče; (Herd) ognjíšče.
Feuerſtein *m.* kresílnik, kresálnik, kresílni kaměn, ognjík.
Feuerung *f.* (Nahrungsmittel d. Feuers) kurivo, netívo, drva *pl.*; kurjáva.
Feuerungsvorrichtung *f.* kurílna napráva.
Feuerunke *f.* plútarica, smúkalica.
Feuerverſicherung *f.* zavarovánje proti ognju; **Feuerverſicherungs-anſtalt** *f.* zavaroválnica proti ognju; =**polizze** *f.* požarnozavaroválna polica.
Feuerwächter *m.* požárni čuváj, požárni paznik.
Feuerwaffe *f.* strélno oróžje.
Feuerwehr *f.* požárna bramba, gasílno društvo, gasívci *pl.*; =**hauptmann** *m.* načélnik požárne brámbe; =**mann** *m.* gasívec, gasítelj, ognjegásec.
Feuerwerk *n.* umétni ober umételni ogènj.
Feuerwerker *m.* ognjár.
Feuerwerks-körper *m.* ognjárska tvarína; =**kunſt** *f.* umétno ognjárstvo.
Feuerzeug *n.* vžigálo; kresálo, kresílo; (Zündhölzchen) vžigálica, žveplénka, vžigálni klinček.
Feuerzunder *m.* netívo, ognjívo, trod.
Feuilleton *n.* listek, podlístek.
Feuilletoniſt *m.* listkar, podlístkar.
feurig ognjén; *fig.* vnet, goréč, iskrén; (vom Pferde) iskér, skočen, čil, živ; —e Kohlen žerjávica; —er Ofen razbéljena peč (-í).
Feurigkeit *f.* vročína; vnétost, goréčnost; čilost, živáhnost.
Fiaker *m.* prevóznik.
Fiakerordnung *f.* prevózniški red.
Fiasko *m.* (*n.*) propád, propást (-i); er hat — gemacht propáděl je.
Fibel *f.* abecédnik, abecédica.
Fiber *f.* (Faſer) vlakno, mesna nitka.
Fibrin *n.* vlaknec, vlaknína.
Fichte *f.* smreka, brina; *dem.* smréčica; *coll.* smrečje; **Fichten-** smrekov.
Fichtenborkenkäfer *m.* smrekov lubádar, zalúbnik, pisár.
Fichtenholz *n.* smrékovina, smrékov les; smrečje.
Fichtenſpinner *m.* smrekov prélec.
Fichtenſtamm *m.* smrekov hlod, rkélj, krcélj.
Fichtenwald *m.* smréčje, smrékovje, smrékov gozd.
Fichtenzapfen *m.* smrékov češárek, smrékov storž. [cija.
Fiction *f.* domišljíja, izmišljáva, fik-
Fideïcommiſs *n.* fidejkomís, povéra;
Fideïcommiſs- fidejkomísen.
fidel vesél, dobre od. žídane volje.
Fidibus *m.* vžígalica, prižígalica.
Fieber *n.* mrzlica, gróznica, tréslica, trésljika, trésavica, zímnica; (das hitzige —) vročica, vročnica; ich habe das

(kalte) — mrzlica me trese, (hitzige) vročica me kuha; **Fieber=** mrzlični.

Fieberanfall *m.* napàd oder nastòp mrzlice ob. vročice.

Fieberfroſt *m.* mraženje, mrázница.

fieberfroſtig mrazèn, mrzličav, trésljikav.

fieberhaft mrzličast, mrzličav, grózničav.

Fieberhitze *f.* vročina, ogènj.

fieberiſch mrzličèn; — ſprechen blesti (bledem).

fieberkrank mrzličèn.

fiebern, ich fiebere mrzlica me trese, vročica me kuha.

Fiedel *f.* škripálo, stare gosli *pl.*, koritnica *pl.*; (Strafwerkzeug) klada, tflica.

Fiedelbogen *m.* lok, ločèc.

Fiedeler *m.* ſ. Fiedler.

fiedeln slabo gosti (godem), škrípati (škrípljem), cígati.

fiederförmig pérnast.

fiederlappig pernastokrp.

fiedern périti; opériti.

fiedernervig pernastožílnat.

Fiederpalme *f.* pérnasta palma.

fiederſchnittig pernastodélen.

Fiedler *m.* škripáč, škrípavec.

Figur *f.* podóba, obràz; kip, slika; (Geſtalt) postáva, rast (-í); (Gleichniß) prílika; (Muſter) obrázec; (in der Geometrie) lik; ebene — ravni lik.

Figuralgeſang *m.* figurálno petje.

Figurenſchneider *m.* podoborézec, podóbar.

figurieren *tr.* upodóbiti, predstáviti; *impf.* upodábljati, predstávljati; *intr.* kázati (kažem) se.

figürlich prenesèn; *adv.* v príliki, v podóbi.

Filatorium *n.* odvijálnica, odmotálnica.

Filial= podrúžni.

Filiale *f.* podrúžnica.

Filigran *n.* drobna zlata ali srebrna pletenína.

Filter *m.* cedílnik, cedílo.

Filtrat *n.* precédek, precéjek, océdina.

Filtration *f.* precéja, precéjanje.

Filtrierapparat *m.* cedílo, cedílnica, precejálnica.

filtrieren cedíti; precedíti, *impf.* precéjati.

Filtrierſtein *m.* precejálnik, cedílnik.

Filz *m.* klobučína, klobučevína; *fig.* (ein Geiziger) stiskávec, skopúh; **Filz=** klobučínast, od klobučíne, klobučárski.

filzen klobučíno délati; (einen Verweis geben) kárati; pokárati; ſich — krotovíčiti se, kuštráti se, kodráti se.

Filzhut *m.* klobúk.

filzicht klobučínast.

filzig kuštrast, zmršen, skodrnán, kodrast; (geizig) skop.

Filzkappe *f.* čépica od klobučíne.

Filzlaus *f.* kršélj, krpélj, kripévec, klošč, klòp.

Filzſchuh *m.* črevélj od klobučíne.

Filzwerk *n.* klobučína, klobučevína.

Fimmel *m.* belica, samorásla konóplja, konóplja samosévka; (Keil) klin, zagózda.

Final= končni.

Finale *n.* konèc.

financiell denárstven, finančèn.

Finanz= denárni, denárstveni, finánčni; **=angelegenheit** *f.* denárstvena zadéva ob. reč (-í).

Finanzdirection *f.* finánčno ravnateljstvo.

Finanzen *pl.* finánce *pl.*, denárstvo.

Finanzminiſter *m.* finánčni minister, minister denárstva.

Finanzoperation *f.* finánčna operácija.

Finanzrath *m.* finánčni svétnik.

Finanzverwaltung *f.* finánčna uprava.

Finanzwache *f.* finánčna straža.

Finanzweſen *n.* denárstvo, finánce.

Findelanſtalt *f.* nájdenški závod, najdeníščnica.

Findelhaus *n.* híša za nájdence; ſ. Findelanſtalt.

Findelkind *n.* nájdenec.

finden najti (najdem), obrésti (-rétem); *impf.* nahájati; zufällig etw. — naletéti na kaj; (ein Wild) zaslediti; (etwas für gut —) za dobro spoznáti, vzvídi se komu; *impf.* za dobro spoznávati, — iméti (imám), izprevídeti, da je dobro; (entdecken) iznájti (-nájdem), odkríti (-kríjem); *impf.* iznajdovati, odkrívati; (erlangen) doséči (-sézem), *impf.* doségati; ſich — najti se, sniti (snidem) se, sestáti (-stánem) se; *impf.* nahájati se, shájati se, sestájati se; ſich in etwas — priváditi se čemu, navádíti se česa; ſich bewogen

— zazdéti se komu; ich finde mich beſtimmt vzvídi se mí; ich finde anzuordnen ukazújem; ſich — (offenbar werden) razodéti (-dénem) se, na dan priti (pridem), pokázati (-kážem) se; es fand ſich našli so, zvédeli so.

Findeort *m.* nahajalíšče.

Finder *m.* najdnik, najdèc.

Finderlohn *m.* najdenína, obréstek.

findig iznajdljìv, iznájden. [nost.

Findigkeit *f.* iznajdljívost, iznájdenfindlich najdljìv.

Findling *m.* ſ. Findelkind.

Findung *f.* najdba.

Fineſſe *f.* tenkóst, drobnóst; pretkánost, prevéjanost.

Finger *m.* pŕst; *dem.* prstec, prstek; (der kleine) mezínec; (der große) palec; — Gottes roka božja, prst božji; Finger= prstni.

fingerförmig prstast, prstu podóben.

Fingergeſchwür *n.* zanóhtnica, črv (na prstu).

Fingerhandſchuh *m.* rokavíca s prsti.

Fingerhut *m.* napŕstnik, napŕstek; napŕstec (*bot.*).

fingerig prsten, prstnat.

Fingerkraut *n.* petopŕstnik. [palčnik.

Fingerling *m.* opŕstnik; (d. Daumens)

Fingerring *m.* prstan.

Fingerwurm *m.* črv na prstu.

Fingerzeig *m.* migljaj, namígljaj.

fingieren izmísliti, *impf.* izmíšljati; fingiert izmíšljen.

Fink *m.* ščinkavec, ščínkavka, zeba; *dem.* ščinkavček; **Finken=** ščínkavski, ščínkavčev.

Finkenhabicht *m.* skobec.

Finkenherd *m.* ptičnica od. kletka za ščínkavce.

Finkenſchlag *m.* ščínkavčevo petje, ščínkanje, ščink.

Finkler *m.* ptičar.

Finkmeiſe *f.* vélika siníca.

Finne *f.* (im Geſichte) ogrc; (d. Fiſche) plavúta; (Krankheit der Schweine) ikra, pšeneк, stroge *pl.*

finnig ógrčav, ógrčast, mozóljčast; ikrav, pšenív, ikrast, strogast.

finſter temèn, temótèn, mračèn, oblačèn; etw. — temáčen; (v. Geſicht) grdoglèd, čemérèn, čemerikav; — werden temnéti, mračíti se, tema se dela; otemnéti; — ſchauen hudo —, grdo —, čemérno —, izpod čela od. potmúrjeno glédati, somúriti se.

Finſterling *m.* mračnják.

Finſternis *f.* tema, temóta, temína; (Sonnen—) mrk, mŕknjenje; partielle — delni mrk; totale — polni mrk; ringförmige — obróčasti mrk.

Finte *f.* zvijáča, lèst (-í).

Fioringras *n.* kíhec.

Fipps *m.* brsk, cebljaj; jmdm. einen — geben v nos bŕsniti koga.

Firlefanz *m.* norčávost, bedarija.

Firma *f.* tvrdka, firma.

Firmament *n.* obnébje, nebó, nebes, nebésni stròp, nebosklòn.

firmen bírmati.

Firmling *m.* bírmanec; (der weibliche) bírmanka.

Firm=pathe *m.* bírmski od. bírmanski botèr, kum; **=pathin** *f.* bírmska od. bírmanska botra, kúmica.

Firmung *f.* birma.

Firn *m.* zeléni sneg, večni sneg na planínah; snežéni planínski vrh.

Firnis *m.* pókost, povlák; **Firnis=** pókostni.

firniſſen pokostíti, s pókostom prevléči (-vléčem).

Firnſchnee *m.* zeléni sneg.

Firnwein *m.* staro vino, starína.

Firſt *m.*, **Firſte** *f.* vrh, vrhúnec; (im Bergbau) téme (-na); (Dach—) sléme (slémena).

Fiscal *m.* državni pravdnik in odvétnik, skrbník državnega zakláda, fiskal; **Fiscal=** fiskálni.

Fiſch *m.* riba; *dem.* ríbica; **Fiſch=** ríbji.

Fiſchaar *m.* ribji orél, ribja kanja, jézerska postójna.

Fiſchangel *f.* trnek, ódica.

Fiſchbehälter *m.* ribnjáča, ribárnica.

Fiſchbein *n.* ribja kost (-í). [(-a, -ú).

Fiſchbrut *f.* ribja zaléga, ribji plod

fiſchen ribáriti, ribe loviti; (mit dem Handnetz) sáčiti; *fig.* loviti, zasledovati.

Fiſcher *m.* ríbič, ribár.

Fiſcherei *f.* ribištvo, ribolóvstvo, ribárstvo, ribji lov; die — betreiben ribáriti, ribičevati; **Fiſcherei=** ribolóvni, ribárski, ribolóvski.

Fischereiberechtigte *m.* ribolóvni upravíčenec.
Fischereibetrieb *m.* izvrševánje ribárstva, ribárjenje.
Fischereikarte *f.* ribolóvni listek.
Fischereirecht *n.* ríbiška pravíca, ribolóvna pravíca.
Fischereirevier *n.* ribárski okràj.
Fischerhütte *f.* ríbičeva oder ríbiška koča, — kolíba.
Fischerin *f.* ribarica, ríbičinja; ríbičevka. [jenje.
Fischfang *m.* ribji lòv, ribolòv, ribár-
Fischfänger *m.* ſ. Fiſcher.
Fischflosse *f.* plavúta, plavút (-i), splàv.
Fischgabel *f.* ostve (ostev) *pl.*, ostí *pl. f.*
Fischgräte *f.* ríbja kost (-í) od. koščica.
Fischhamen *m.* sak. [bami.
Fischhandel *m.* kupčija od. trstvo z ríFischhändler *m.* ríbar, ribji trgóvec.
Fischköder *m.* ribja vada.
Fischkorb *m.* ſ. Fiſchreuſe.
Fischkunde *f.* riboslóvje, riboznánstvo.
fischleer brezríbèn, brez rib.
Fischlein *n.* ríbica.
Fischlurche *pl.* paribe.
Fischmarkt *m.* ribji trg, ribíšče.
Fischnetz *n.* sàk, sačnik.
Fischotter *f.* vidra. [rib.
fischreich ribàt, ribnat, ribovít, poln
Fischreichthum *m.* ribovítost.
Fischreiher *m.* síva čaplja.
Fischreuse *f.* vrša.
Fischrogen *m.* ikra, ribja jajca *pl.*
Fischsäugethier *n.* ribák.
Fischschuppe *f.* ribja luska, luskína.
Fischsteg *m.* preplàv, prehòd za ribe.
Fischteich *m.* ribnik, ribnjak.
Fischthran *m.* ribja mast (-í).
Fischverkäufer *m.* ribár.
Fischversteinerung *f.* okamenéla riba, ribja okamenína.
Fischwechsel *m.* ribja selítev.
Fischweib *n.* ribarica, ríbičevka.
Fischzoll *m.* ribnína. [goja.
Fischzucht *f.* ribstvo, ribárstvo, ribja
Fischzug *m.* ribji vlak od. ulóvek.
Fiscus *m.* državni zakląd, fiskus.
Fisole *f.* fižól; (Erbſe) grah.
fispern šepetáti (-ám u. šepéčem).
Fist *m.* pezdéc.
Fistel *f.* cev (-í), cevka; pijávka (*med.*).
Fistelkraut *n.* ušívec.
fisteln pezdéti.
Fistelstimme *f.* (Falſetſtimme) falzet, prevŕženi glas.
fistulös cévkast, pijávkast.
Fittich, Fittig *m.* perót (-i), perotnica, kreljút, krilo.
Fitze *f.* motvóz, prevéza; (Gebünde) povésmo; (Falte) guba.
fitzen vézati (vézem); prevézati, *impf.* prevezovati.
fix stalèn, stanovítèn, trdèn, nepodaljšljiv, neprelóžen; — und fertig popólnoma od. docéla priprávljen.
fixieren ſ. feſtſetzen; *photogr.* ustáliti; einen — z očmí koga mériti.
Fixſtern *m.* zvezda nepremíčnica od. stálnica.
Fjord *m.* zanožína.
flach (ſeicht) plitèv, plitèk; (platt) ploščat, ploščnat, ploščast, ploskóvèn; — machen razplóčiti; (eben) ravèn, plan, plosk; die —e Hand dlan (-i), šaka; auf dem —en Lande po kmetih; —er Kopf puhla glava. [ladja.
Flachboot *n.* ladja plítvica, navádna
Fläche *f.* (Ebene) plan (-i), planjáva, planóta, poljána, ravnína, ravan (-vní); (tiefe) dníka; (öde) golína, goljáva, golíca, goličáva; (Oberfläche) povŕšje, površína; (Platte) ploča, plošča; *geom.* ploskèv; (Eſplanade) ploščád (-i).
Flacheisen *n.* ploščnáto dleto.
flächen ravnáti, ravníti, plóščati.
Flächeninhalt *m.* površína, ploščína, povŕšje, oplóščje.
Flächenmaß *n.* površínska —, ploskóvna mera, ploščína.
Flächenwinkel *m.* ploskóvni kot.
Flachfeld *n.* poljána, ravníca, ravno polje.
Flachfuß *m.* ploskonóžec, ravnodílec.
flachfüßig ploskonòg, ravnodíl.
Flachgelehrſamkeit *f.* plitva učenóst.
Flachheit *f.* ravnóta, ploščóta, ploščnátost; plitvost, plitvína; puhlost, puhlóta.
Flachkopf *m.* prazna —, puhla —, plitva glava, površnják.
flachköpfig praznoglàv, puhloglàv, plitkoglàv, kratke pámeti.
Flachküſte *f.* ravno obrézje.

Flachland *n.* planóta, raván (ravní), planjáva, poljána.

Flachländer *m.* poljáněc, dolíněc.

flachnasig ploskonòs.

Flachs *m.* lan (-a, -ú); (Winter—) ozíměc, turěk; (Sommer—) jarěc, jari lan; (Herbſt—) jesénščak, újdovščak; (Baſt des Leines) predívo; beim Hecheln abfallender — otre (oter) *pl.*, tule *pl.*; **Flachs-** lanéni.

Flachsabfall *m.* pezdír; *coll.* pezdírje.

Flachsacker *m.* laníšče.

flachsartig predívast.

Flachsbau *m.* sejánje lanú.

Flachsbleuel *m.* tolkáč za lan.

Flachsbreche *f.* tŕlica; (Ort) teríšče, tárnica, terílnica.

Flachsbrechen *n.* terílo, trenje.

Flachsbrecher *m.* teríčnik, teráč; —in *f.* terica, terílja.

Flachsbündel *n.* kosěm od. povésmo predíva.

Flachsdörre *f.* sušílnica za predívo, laníščnica.

flächſen lanén, konópěn, prtén.

Flachsgarbe *f.* rváča.

Flachshaar *n.* (Spinnhaar) predívo; predívnast las (-ú).

Flachshandel *m.* kupčíja od. trgovína s predívom.

Flachshechel *f.* mikálnica, mikálnik, grebén.

Flachskammer *f.* predívnica.

Flachsraufe *f.* (die Handlung des Raufens) smúkanje, dŕzanje; (das Werkzeug) smukálo, smukálnica, drzáj, drzálnica.

Flachsreiſte *f.* pest (-í) od. ročáj predíva.

Flachsriffel *f.* ſ. Flachsrauſe.

Flachsröſte *f.* gojénje —, močénje lanú; (Ort) godíšče, rosíšče.

Flachsſame *m.* lanéno seme.

Flachsſchwinge *f.* tréslica.

Flachsſeide *f.* prédenica, prédeněc.

Flachswerg *n.* predívo, kodélja; tule *pl.*, otre (oter) *pl.*

Flachteller *m.* plitvi krožnik.

Flachziegel *m.* ploščáta opéka, ploščáti strešnik.

flackern švígati, migljáti, trpoléti, bakljáti, gomoléti (-léjem, -lím).

Flacon *n.* skleníčica; vonjálnica.

Fladen *m.* mliněc, gibánica; (Honigfladen) sat, satovjé; (Kuh—) kravjak.

Fladenbrot *n.* mlinci *m. pl.*

Flader *m.*, *f.* žila, žílica, maróga v lesu ali kámenu.

fladerig žilàt, žilast, žiličast.

Flagge *f.* bandéro, zastáva, prapor; die — aufſteckeu zastávo razvíti (-víjem), *impf.* razvíjati; **Flaggen-** bandérski, práporni.

flaggentragend banderonóšen.

Flamingo *m.* plamenják, plaméněc, rdéča gos (-í), flamingo.

Flamme *f.* plamen, zubělj; *dem.* plaméněc, plaménček; *fig.* žar, ogěnj; **Flammen-** ognjén, plaménast.

flammen plamenéti, plapoláti, bakljáti; žaréti, goréti; páliti.

Flammendurſt *m.* pekóča žeja.

Flammenofen *m.* peč (-í), plamenica.

Flammenſäule *f.* ognjén steber.

Flammentod *m.* smrt v ognju.

Flanell *m.* flanéla; **Flanellen-** flanélast, flanélen.

Flanke *f.* bòk, stran (-í); (b. Thieren) lákotnica.

Flankenbrett *n.* bočnica, straníca, skrajnik.

flankieren klátiti se, potépati se, vlačúgati se; *mil.* ob strani zajéti.

Flaſche *f.* stekleníca, skleníca, lagěv (lagve); *dem.* skleníčica, lágvica.

Flaſchen- stekleníčni.

Flaſchenbehälter *m.* stekleníčnik.

Flaſchenkürbis *m.* buča, tikva, grljánka.

Flaſchenmündung *f.* durnjak.

Flaſchenwein *m.* vino v steklenícah.

Flaſchenzug *m.* sestávljeni škripěc, kolotúrnik; Potenzen— vzmnóžni škripěc od. kolotúrnik.

Flaſchinett *n.* piščál (-i), piščálka.

Flaſer *f.*, *m.* žíla.

flaſerig žilàt, žiličast.

flatterblütig dolgopecljàt.

Flattergeiſt *m.* vihrávěc, lahkožívec, vetrenják, frfra.

flatterhaft vihràv, lahkožìv, sikav, vzletàv, lahkomíseln, frfrast.

Flatterhaftigkeit *f.* vihrávost, lahkomíselnost, nestanovítnost.

flattern frfoléti, frfráti, fofotáti, fréti, kríliti, prhútati, mahljáti (s perótmi); (von Fahnen) vihráti, plapoláti, veti (vejem).

Flatterſinn *m.* ſ. Flatterhaftigkeit.

Flatterthier *n.* prhútar, pírpogačica.

flau méděl, slab, mlahav.

flauen oplákniti, sprati (sperem); *impf.* oplakovati, spírati.

Flauigkeit *f.* medlóst, slabóst, mlahavost.

Flaum *m.* puh, dlaka.

Flaumbart *m.* golobráděc.

flaumbärtig golobrád.

Flaumfeder *f.* ſ. Flaum.

flaumig púhast, dlákast.

Flaumhaar *n.* pódlanka.

Flaus, Flauſch *m.* kosmatúlja, kosmič; kócasta volnína.

Flauſe *f.* prazno besedíčenje, čenče *pl.*; prazěn izgóvor; laž (-i), bajka; —n treiben besedíčiti, čenčáti, širokoústiti se, hlastáti.

Flauſenmacher *m.* širokoústnež, čenča, hlastáč.

Flechſe *f.* kita, suha od. bela žila; *dem.* kítica, suha žílica.

flechſig kitav, žilav, žilast.

Flechte *f.* pleteníca, pletér; (Körbchen) pleteníca, pletérka, locánja; (Haar—) kíta; (zum Trocknen) lésa, pletér; (Krankheit u. Pflanze) lišáj.

flechten plesti (pletem), viti (vijem); splesti, zaplésti, preplésti, zviti, ovíti; *impf.* splétati, zvíjati ꝛc.; ſich d. Haare — splesti se, *impf.* splétati se.

flechtenartig lišájast.

Flechter *m.* pletáč, splétavec; —in *f.* pletica, splétavka, pletílja.

Flechtruthe *f.* vitra.

Flechtſtich *m.* spleténi vbòd.

Flechtſtück *n.* pletěk.

Flechtweide *f.* beka; von der — bekov.

Flechtweidenholz *n.* békovina.

Flechtwerk *n.* pletenína, oplèt, pletívo, pletér, pleténje; lesa.

Fleck *m.* krpa, záplata; (am Schuh) župán, župáněc, náda, vstáva; (Tintenfleck) madež; (Stück) kos (-a, -ú), del; (Stelle) mesto; (Speiſe: Fleckerl) kŕpice *pl.*; vom — gehen odsédati se, od rok od. izpod rok iti (idem, grem).

flecken ſ. flicken; (beſudeln) mázati (mažem), skrúniti, marógati, madeževati; omázati, oskrúniti, omadeževati.

Flecken *m.* (Markt—) trg; *dem.* tržič; (Fett—) maróga, madež, skruna; (Farbfleckeu) lisa, priža; (Schmutz—) zamázek; (im Geſichte) pega; (Kinderflecken) óšpice *pl.*, opáhki *pl.*

fleckenlos brezmádežen, čist.

fleckig lisast, marógast, šar; (ſchmutzig) zamázan, umázan.

Flecktyphus *m.* rdečelísni legar.

flectieren pregíbati; —d pregibálen.

Fledermaus *f.* netopír, pomračník, prhútar, mižkút, pírpogačica.

Flederwiſch *m.* ométalo, omélo.

Flegel *m.* cep, cepěc, cepí *f. pl.* (ſammt dem Stiele); grober — cepěc, tepěc, zaróbljeněc, telebàn, zagovédnež, neotesáněc.

flegelhaft neotesán, zagovéděn, siróv, zaróbljen.

Flegeljahre *pl.* nora od. neúmna leta.

Flegelſtiel *m.* ročník.

flehen prósiti, milo prósiti, móliti, molédovati.

Flehen *n.* prošnja, mila prošnja, molítěv, molédovanje.

flehentlich milo od. živo prosèč.

Flehet *m.* molívec, prosítelj.

Fleiſch *n.* mesó; *dem.* mesce; (der Früchte) sredíca, mehčína; (Wild—) hudína, hudo od. divje mesó; geräuchertes — prekajéno od. povojéno od. suho mesó, povojenína; (Rind—) govédina; (Kalb—) telétina; (vom Kitzchen) kozlétina; — werden učlovéčiti se, utelésiti se; *impf.* učlovečevati se; aus — mesén; — zum Ausſchroten pródalno mesó; **Fleiſch-** mesni.

Fleiſchausſchrotung *f.* mesárstvo.

Fleiſchbank *f.* mesníca.

Fleiſchbeil *n.* mesaríca.

Fleiſchbeſchau *f.* oglèd mesá.

Fleiſchbeſchauer *m.* mesóvni ogledník.

Fleiſcher *m.* mesár, klavec.

Fleiſcher- mesárski; **-gewerbe** *n.* mesárstvo; — betreiben mesáriti.

Fleiſcherin *f.* mesarica.

fleiſchern mesén, od mesá.

fleiſchеſſend mesojèd, mesojéden; —es Thier mesojéděc, mesojédka.

Fleiſcheſſer *m.* mesojédëc.
fleiſchfarben poltnast, poltne barve.
Fleiſchfaſer *f.* mesno vlakno, mesna nit (-i) od. lika. [karica.
Fleiſchfliege *f.* zapljúnkarica, zapljívfleiſchfreſſend mesojèd, mesojéden.
Fleiſchfreſſer *m.* mesojédec, mesojèd, mesožérec.
Fleiſchhauer *m.* ſ. Fleiſcher.
Fleiſchhaut *f.* mezdra.
fleiſchig mesnàt, mesén, mesóvën.
Fleiſchkoſt *f.* mesna jed (-i), — hrana.
fleiſchlich mesén, poltén, poltën.
Fleiſchlichkeit *f.* mesénost, polténost, poltnost.
fleiſchlos mršav, brezmésën.
Fleiſchmangel *m.* pománjkanje od. nedostája mesá. [trg.
Fleiſchmarkt *m.* mesárski od. mésni
Fleiſchmaſſe *f.* mesóvje, mesó.
Fleiſchmilchſäure *f.* mesomléčna kislína *(chem.)*.
Fleiſchpreis *m.* mesna cena.
Fleiſchſpeiſe *f.* mesna od. mesnáta jed (-i) od. hrana.
Fleiſchſteuer *f.* mesarína, mesni davëk.
Fleiſchware *f.* mesenína, mesó.
Fleiſchwerdung *f.* učlovéčenje. [níca.
Fleiſchwurſt *f.* meséna klobása, mast-
Fleiß *m.* pridnost, marljívost; gehöriger — potrébna marljívost; mit — od. zu — hkljubu, nalašč, hoté.
fleißig pridën, marljiv, marën, prizadévën.
flennen cmériti se, krémžiti se, čemeríti se, kísati se.
Flenner *m.* cméra, kíslica, cmérdalo.
fletſchen razplóčiti, raztánjšati; Zähne — zobé kázati (kažem), rézati (režím).
Flerion *f.* pregíbanje.
flerionslos nepregíbën.
Flibuſtier *m.* morski razbójnik.
Flickarbeit *f.* krpanje, krparíja.
flicken krpati, krpúcati; zakŕpati.
Flicken *m*, ſ. Fleck.
Flicker *m.* krpár, krpáč.
Flickerei *f.* krpanje, krparíja.
Flickerin *f.* krparica.
Flicklappen *m.* krpa, záplata; (am Schuh) župánëc.
Flickwerk *n.* skrpanína, krpež, krparíja.
Flieder *m.* (—baum) lípovka, španski bezëg, bezgóvec; **Flieder-** bezgóv.
Fliege *f.* muha; *dem.* muška; **Fliegen-** mušji.
fliegen letéti, létati; in Stücke — razletéti se, raznésti se.
fliegend letëč; mit fliegenden Haaren prostolàs, razpletën, z razpleténimi lasmí; fliegende Fahne razvíta zastáva.
Fliegendreck *m.* mušjak.
Fliegenfalle *f.* muholóvka *(bot.)*.
Fliegenfänger *m.* muhar, muhëc, laška pénica.
Fliegengeſchmeiß *n.* zapljúnëk, zapljúvëk, zapljívëk, mušja zaléga.
Fliegengift *n.* múšnica, muhomòr.
Fliegenklatſche *f.* pókalnik.
Fliegennetz *n.* sítnica, mreža.
Fliegenſchnäpper *m.* muhar, muholóvec, múhovcëk.
Fliegenſchrank *m.* sítnica, omrežnica.
Fliegenſchwamm *m.* múšnica.
Fliegenwedel *m.* muhálnik, muhálnica, múhovnik; mit dem — die Fliegen abwehren muháti.
fliehen bézati (bežím), bégati; ubégniti, pobégniti, utéči (-téčem), ubézati; ſ. a. entfliehen; (v. d. Zeit) hitéti, bézati; jemanden — umekníti (-máknem) se komu, ogníti se koga od. komu; *impf.* ogíbati od. izogíbati se koga, umíkati se komu; etwas — čúvati se česa, várovati se česa; zu jmdn. — pribézati (-bežím) od. pritéči (-téčem) h komu.
Fliehkraft *f.* sredobéžnost.
Fliese *f.* (Steinplattenbekleidung) oplóčnica, opločílo.
Fluß *n.* potok, vodica.
fließen teči (tečem); (tröpfelnd) kapljáti, curljáti, cedíti se, solzéti; (v. d. Zeit) hitéti, potékati; — machen topíti, tájati, talíti; raztopíti, raztájati; (von Thränen) liti (lijem), cedíti se; Thränen floſſen über ſeine Wangen solzé so ga oblile, solze so se mu pocedile; das Licht fließt sveča se océja, sveča se kída.
fließend tekoč; — gemacht raztopljèn, raztájan, razpuščën; (von der Rede) gladëk; — werden tájati se, talíti se; raztájati se.
Fließpapier *n.* pívnik.
Flimmer *m.* blesk̀ot.

flimmern migljáti, iskríti se; (ſchwach brennen) mrléti, brléti.

Flimmerzelle *f.* migetálka.

flink urẽn, ročẽn, skočẽn.

Flinkheit *f.* urnost, ročnost, skočnost.

Flinte *f.* puška; **Flinten-** puškni.

Flintenkolben *m.* bat, kopíto.

Flintenkugel *f.* svinčénka, krogla.

Flintenſchloſs *n.* celín.

Flintenſchuſs *m.* puškni strel.

Flintenſtein *m.* puškni kremen oder kresálnik.

Flitter *m.* bleščica, bleska.

Flittergelehrſamkeit *f.* puhla od. plitva učenóst.

Flitterglanz *m.* bleščica, neprávi lèsk.

Flittergold *n.* zlata pena, lošč.

flittergolden loščast.

Flitterjahr *n.* medéno leto.

Flittersilber *n.* srebŕna pena.

Flitterſtaat *m.* bliščóba; ničémurnost.

Flitterwerk *n.* ſ. Flitterſtaat.

Flitterwoche *f.* medéni teden.

Flocke *f.* kosẽm, kodẽr, kocẽlj; *dem.* kosmič, kosmíček; (Schnee—) kocẽnj, kosmúlja.

flocken kosmáti; skosmáti; *intr.* kosmáto snežíti, kocnjáti.

Flockenblume *f.* glaviněc, plavíca, mo-

Flockengewölk *n.* mrénasti obláki *pl.*, jánjčki *pl.*

Flockenſtäubling *m.* navádna krvníca.

flockicht kodrast, kocnjast.

Flockſeide *f.* kosmáta svila.

Floh *m.* bolha; *dem.* bolšica.

flohen bolhe loviti.

Flohfänger *m.* bolhobèr.

flohig bolhàv, bolhast.

Flohkoth *m.* bolhínjak.

Flohkraut *n.* dresẽn, dresẽlj; bolšník.

Flohneſt *n.* bolšínjak.

Flohſame *m.* bolšíněc.

Flohſtich *m.* bolšji pik.

Flor *m.* cvet, cvetje, razcvèt; *fig.* blagínja, blagostánje, blagovítost; (gewebtes Zeug) tenčica, pajčolán.

Flora *f.* cvetána, flora.

Florband *n.* pajčolánast trak, pajčolánasta prevéza.

Floret *n.* borílni měč, rapír; svilni odpádki; kosmáta svila.

Florfliege *f.* tenčičarica.

florieren cvesti (cvetem), slovéti.

Florſeide *f.* súkana svila.

Flortuch *n.* tenčica.

Floskel *f.* góvorni nakràs; prazno lepotíčje.

Floß *n.* plav, plavíca, vòr; **Floß-** plavski, plavni.

flößbar plavẽn, splavẽn.

Floßbrücke *f.* plavni most (-ú).

Flöße *f.* plavítẽv, plavba, plavljénje.

Floſſe *f.* plavúta, plavút (-i).

flößen plavíti, plavíčiti; (Wäſche) oplákniti, izplákniti, izpráti (-pérem); *impf.* o-, izplakovati, izpírati.

Floſſenfüßer *m.* plitvonóžec.

Floſſenthier *n.* plavútar.

Flößer *m.* plavẽc, plavíčar.

Flößerei *f.* plavba, plavítẽv, plavíčarstvo.

Floßfahrt *f.* vožnja na plavu.

Floßfeder *f.* plavúta, plavút (-i).

Floßgebür *f.* plavnína.

Floßgerechtigkeit *f.* plavna pravíca.

Floßholz *n.* plavni les, plávščina, splavljéna drva.

floſſig plavútẽn, plavútast.

Floßwerk *n.* plavska napráva.

Flöte *f.* piščál (-i), piščálka, flavta.

flöten pískati, na piščál svírati od. igráti.

Flötenſpieler *m.* piskáč, flavtist.

Flötenwerk *n.* piščáli *pl. f.*

Flotille *f.* malo brodóvje, flotílja.

flott plavajòč; lahkoživ, razuzdán, vesél; — werden splávati; — machen ladjo s proda vzdígniti, odríniti; — leben razuzdáno od. zapravljívo od. vesélo živéti; ein —er Menſch lahkoživẽc.

Flotte *f.* brodóvje, ladjévje.

Flötz *n.* slòj, sklad, vrsta.

Flötzgebirge *n.* slojevíto od. skladovíto goróvje.

Fluch *m.* kletẽv, kletvína, proklétstvo; (Schwur) zaklétẽv, rota, zarótba.

fluchbeladen proklét, zaklét.

fluchen kleti (kolnem), preklínjati, hudičevati, zlodejevati, šentovati.

Flucher *m.* preklinjáč, preklinjávẽc; —in *f.* preklinjávka.

Flucht *f.* bég, ubèg, utèk, pobèg; die — ergreifen pobégniti, v beg spustíti se, pocedíti jo, ubrísati (-brîšem) jo;

in die — ſchlagen zapodíti, razgnáti (-zénem), razkropíti, v beg zapodíti; auf der — bežé, bežéč.

Fluchtbau *m.* ubežíšče.

flüchten ſich po-, ubégniti, ubéžati (-bežim), peté odnésti (-nésem), utéči (-téčem); v pustív iti; ſich zu jemandem — pribéžati (-bežim) h komu, zatéči (-téčem) se h komu.

flüchtig béžen, ubéžen, ubegljiv, begótën; — werden ſ. Flucht ergreifen; (eitel) begljìv, minljìv, nestanovítën; (ſchnell) urën, nagël, hitër; (in der Chemie) hlapën, izhlapljìv; (leichtſinnig) vnémarën, lahkomíseln, nestanovítën; (oberflächl.) površën, hitër; *adv.* naglo, površno, mimogredé.

Flüchtige *m.* begljívec, begún; *f.* begljívka, begúnka.

Flüchtigkeit *f.* begljívost, bežnost, minljívost; *chem.* izhlapljívost.

Flüchtling *m.* begún, begúnec, ubéžnik, uskòk; pribéžnik.

Fluchtpunkt *m.* bežíšče.

fluchtverdächtig begosúmën.

Fluchwort *n.* klétvica.

Fluder *n.* žleb, splàv; rake *pl.*; zajéza.

Flug *m.* lèt, polèt, vzlèt; (v. Bienen) ròj; (von Vögeln) vlák, kita; **Flug-** letálni.

Flugbahn *f.* pot poléta.

Flugblatt *n.* ſ. Flugſchrift.

Flugbrand *m.* prášnati snet (*bot.*).

Flugbrett *n.* letálnica.

Flügel *m.* perotnica, perót (-i), krilo, kreljút (-i); (an der Windmühle) vétrnica; (bei der Thür) dúrnica, plat (-í); (bei der Armee) krilo; (Seite) bòk; (muſikaliſches Inſtrument) klavír; (bei der Uhrſpindel) perótka; (am Webeſtuhl) polica; **Flügel-** krilni.

Flügeladjutant *m.* krilni pobóčnik.

Flügelbahn *f.* krilna železnica.

Flügelfrucht *f.* perótka.

Flügelfrüchtler *m.* perótkarica.

Flügelfuß *m.* krilonóžec.

flügelig krilàt, okríljen, s perótmi.

flügellos brezperótën, brezkríl, brezkrílën, brez perotníc.

Flügelmann *m.* krajnik, krilnik.

flügeln operótiti; einen Vogel — ptíču peróti ostrelíti; geflügelt krilàt.

Flügelpferd *n.* kriláti kònj, pegaz.

Flügelſchlag *m.* fofót, flafót, fofotánje, máhanje s perótmi.

Flügelſchnecke *f.* perótar.

Flügelthor *n.* dvokrílna vrata *pl.*

Flügelvieh *n.* perjád (-i), perotnína, kúretina, kurjád (-i), letávina.

Flugfeuer *n.* letéče iskre, od vetra gnani plamen.

Flugfiſch *m.* poletáš.

flügge goden; — werden goditi se, godnjáti se; izgoditi se, izgodnjáti se.

Flughahn *m.* morski petélin.

Flugloch *n.* žrelo, žèkno, žvokno, leteníca; vrátca *pl.*

Flugmehl *n.* palíska.

flugs *adv.* v tem hipu, ko bi trenil od. mignil.

Flugſand *m.* svižec, svišč, sipa.

Flugſchrift *f.* razposláni list, spis.

Flugwerk *n.* letálo.

Fluh *f.* skalna stena.

Flühvogel *m.* (Alpenſänger) gorník.

Fluidum *n.* tekočína, kapljevína.

flunkern svetlíkati se, migljáti; hlastáti, širokoústiti se.

Fluoreſcenz *f.* fluorovánje.

Fluorid *n.* fluorid, fluorec.

Fluorkieſel *m.* kreménčev fluorec (*chem.*).

Fluorwaſſerſtoff *m.* vodíkov fluorec (*chem.*)

Fluorwaſſerſtoffſäure *f.* fluorovodikova kislína (*chem.*).

Flur *f.* trata, loka, liváda, polje; (Weide) ledína, pašnik; — *m.* (Vorhaus) veža; (Hofraum) dvoríšče.

Flurenpolizei *f.* poljska policija.

Flurhüter *m.* poljski čuváj.

Flurſtein *m.* mejník.

Fluſs *m.* reka; *dem.* réčica, potok; (flüſſiger Zuſtand) ték, tòk; (v. Metallen) raztòp, taljénje, topljénje; talilo, topílo; (Rheuma, Gicht) kostenica; **Fluſs-** rečni, reški, poréčni.

Fluſsaal *m.* ogór, navádna jegúlja.

Fluſsadler *m.* ribji orël.

Fluſsanwohner *m.* poréčnik, potóčnik, potókar.

Fluſsarm *m.* pánoga od. rokáv reke.

Fluſsbad *n.* kopel (-i) v reki, rečna kopel.

Flußbarſch *m.* ostríž, okún.
Flußbett *n.* struga reke, rečna struga, korito reke, vodotóčina.
Flußbinnenland *n.* medréčje, medvódje.
Flußentwickelung *f.* razvòj reke.
Flußfahrzeug *n.* čoln, ladja, plovílo.
Flußfall *m.* slap.
Flußfiſchadler *m.* ribji orèl, (lunj).
Flußgebiet *n.* poréčje.
Flußgefälle *n.* strmèc, pàd reke.
Flußgerölle *n.* prod, prodje.
Flußgroppe *f.* kapèlj.
flüſſig tekòč; (geſchmolzen) raztopljèn, raztaljèn, razpuščèn; (tropfbar—) kapljìv; —er Körper tekočína; —es Capital razpolóžna glávnica; — machen topíti, talíti; raztopíti, raztalíti; (Metalle) plavíti; ein Capital — machen nakázati glávnico v izplačílo.
Flüſſigkeit *f.* kapljívost; (das Flüſſige) tekočína, moča; (Krankheit) tòk; tropfbare — kapljína; gebrannte — žganína, žganje.
Flußinſel *f.* osréděk, otòk.
Flußkrabbe *f.* potóčna rakúlja, réčna rákovica.
Flußkrebs *m.* potóčni ràk.
Flußlauf *m.* tòk reke.
Flußmittel *n.* topílo.
Flußmuſchel *f.* skržèk.
Flußnetz *n.* omréžje rek.
Flußnixe *f.* povódna od. morska déklica, povódna víla.
Flußofen *m.* plavž, talílnica.
Flußotter *f.* vídra.
Flußperlmuſchel *f.* potóčna bísernica.
Flußpferd *n.* povódni od. nilski kònj.
Flußpolizei *f.* poréčna policíja; **=ordnung** *f.* red za poréčno policíjo.
Flußſpecke *f.* piškúr, kačéla.
Flußregulierung *f.* urédba od. uravnáva rek.
Flußſand *m.* pesèk, svižèc.
Flußſchiffahrt *f.* vožnja po reki, rečno brodárstvo.
Flußſee *m.* rečno jézero.
Flußſeite *f.* vodna stran, stran proti reki.
Flußſpat *m.* jédavèc.
Flußſyſtem *n.* rečje.
Flußüberfuhr *f.* brod.
Flußwaſſer *n.* tekóča od. živa voda, potóčnica.
Flüſterer *m.* šepetávèc, šepetáč.
flüſtern šepetáti (-tám u. šepéčem), šušljáti; šépniti, po-, zašepetáti; (von Thieren) čebljáti; (v. Winde) šumljáti, žuboríti.
Flüſtern *n.* šepèt, šepetánje; čebljánje; šumljánje.
flüſternd šepetajòč, šepetàv; čebljajòč, čebljàv.
Flut *f.* povódenj (-i), potòp; (das Wachſen des Waſſers) pritòk, nastòp, plíma; (Woge) val; Ebbe u. — oséka in plima, odtòk in pritòk, odlìv in prilív; (v. Schriften) kùp, grmáda; eine — von Thränen potok solzá.
flutbewegt vzbíban, vzbúrkan, burèn.
Flutbewegung *f.* plimovánje.
fluten plímati, pluti (plujem, plovem), plimováti, plívkati; *fig.* vreti (vrem), kipéti.
Flutmündung *f.* plimujóče ustje.
Flutſtrom *m.* plimotòk.
Flutzeit *f.* plíma, doba pritóka.
Focus *m.* ſ. Brennpunkt.
Föderaliſt *m.* federalist.
föderativ federatívèn, zavézèn.
Föderierte *m.* zavéznik.
Fohlen *n.* (Füllen) žrebe, žrebíček.
Föhn *m.* jug, južni vetèr, toplek.
Föhre *f.* bor, borovèc; **Föhren=** borov.
Föhrenblattweſpe *f.* boróva osa.
Föhreneule *f.* boróva sova od. sovka.
Föhrenholz *n.* borovína.
Föhrenwald *m.* borovje.
Folge *f.* naslédek, poslédica, učínek, nastópek; (Reihenfolge) réd (-i), vrsta, sporèd, zaporédnost, čreda; (die — in der Herrſchaft) naslédovanje, naslédba, nastòp; infolge vslèd (*c. gen.*), po (*c. loc.*), polèg (*c. gen.*), za (*c. instr.*), z. B. infolge höherer Bewilligung po višjem dovoljénju, infolge der Gerichtsordnung po sodnem redu, poleg sódnega reda, infolge der Geburt za poródom; (Lauf) ték; — leiſten poslúšati, ubógati, izpólniti; — geben uslíšati, dovóliti, dopustíti, ugodíti (prošnji); die — davon iſt iz tega sledí od. izvíra, iz tega sklépamo; von übler — ſein slabe naslédke iméti (imám);

slabo zaléči (-lézem); demzufolge potemtákem; in der — der Zeit s časom; in der — v príhódnje, zanapréj, poznéje, kesnéje.

Folgeleiſtung *f.* pokórnost, poslúšnost, ubogljívost, izpolnítev ukáza.

folgen einem slediti komu od. koga, naslédovati koga, iti (idem u. grem) od. stopínje pobírati za kom; auf jemanden — nastópiti, *impf.* nastópati; (der Zeit nach) priti (pridem), *impf.* prihájati za kom, z. B. auf den Meiſter folgt der Schüler za učiteljem oder po učitelju pride učéněc; (nachahmen) posnémati, ravnáti se od. délati po kom; der Leiche — mrliča sprémiti, *impf.* sprémljati; (Folge leiſten) slúšati, poslúšati, ubógati; folge mir poslúšaj me, ubógaj me; nicht — ne márati za kaj; Fortſetzung folgt dalje prihódnjič, nadaljevánje prihódnjič, dalje od. nadaljevánje pride.

folgend sledéč, naslédnji, nastópen.

folgendermaßen takó-le, na ta-le način.

folgends *adv.* v prihódnje, zanapréj; (hernach) poznéje, potèm, pótlej, nató.

folgenlos brez naslédkov.

folgenreich poln naslédkov.

Folger *m.* naslédnik, nastópnik, nasledovávec.

folgerecht dosléden.

folgerichtig ſ. folgerecht.

Folgerichtigkeit *f.* doslédnost.

folgern sklépati, sóditi, izvájati, povzémati, posnémati; skléniti, izvésti (-védem), povzéti (-vzámem).

Folgerung *f.* sklèp, izvòd; sklépanje, izvájanje.

Folgeſatz *m.* poslédični stavèk; posléden, izvódèk (*arith.*).

folgewidrig nedosléden.

Folgewidrigkeit *f.* nedoslédnost.

Folgezeit *f.* prihódnost, bodóčnost, poznéjši od. prihódnji čas.

folglich *adv.* torej, zatórej, zató, tedáj, potemtákem, zatégadelj.

folgſam poslúšen, ubogljìv, pokórěn.

Folgſamkeit *f.* poslúšnost, ubogljívost, pokórnost.

Foliant *m.* foliant.

Folie *f.* list; leskéči podlóžek, pena: zlata —, srebŕna pena.

Folioformat *n.* oblíka cele pole.

Folter *f.* tezálnica, natezálnica, tŕlica, mučílo; (Marter) muka; jemanden auf die — ſpannen koga na tezálnico deti (dénem), koga múčiti.

Folterbank *f.* tezálnica, raztezálnica.

Folterer *m.* mučítelj, trinog, rabèlj.

Folterkammer *f.* mučílnica, raztezálnica, natezálnica.

foltern múčiti, trpínčiti; (vom Gewiſſen) peči (pečem), gristi (grizem).

Fond *m.* temelj, osnóva; (Hintergrund) ozádje, dnò, dníšče; **Fonds** *m.* mática, zalóga, zaklàd.

Fontäne *f.* vodomèt.

Fontanell *n.* mehko téme (-na), mečáva; (Geſchwür) pijávka.

foppen norčevati se s kom, koga za norca iméti (imám), drážiti koga, nagájati komu.

Force *f.* moč (-í); sila.

Forchgras *n.* Maríjini lasci, lasjé devíce Maríje.

forcieren síliti, do skrájnosti gnati (ženem), pretirávati; prisíliti.

Förderer *m.* pospešítelj, podpórnik; ſ. a. Beförderer.

förderlich pospéljiv, pospeševálen.

fördern *tr.* pospéšiti, pomóči (-mórem), povíšati; *impf.* pospeševati, pomágati, poviševati, podpírati; izvážati, iznášati; (Erze) na dan správiti, *impf.* správljati; *intr.* odsédati se, od rok od. izpod rok iti (idem u. grem).

fordern térjati, zahtévati, ískati (iščem), hotéti (hóčem); (vorladen, heraus—) zvati (zovem), klícati (klíčem); pozváti, poklícati; *impf.* pozívati.

Förderung *f.* pospešítev, pospéšek, povzdíga; izvážanje, správljanje; ſ. a. Beförderung.

Forderung *f.* terjátev, zahtéva, zahtévek; (Heraus—) pozív, pozòv.

Förderungsmittel *n.* pospešílo; ſ. a. Beförderungsmittel.

Forderungsrecht *n.* terjátvena —, zahtévna pravica.

Forderungsſatz *m.* zahtévek, postulát.

Forelle *f.* postŕv (-í), postŕva; *dem.* postŕvica.

Forellen- postŕvji, postŕvski; **-teich** *m.* postrvnják.

Form *f.* podóba, oblíka, lice, obràz, lik; (Modell) kalúp, tvorílo; (Tortenform) obód od. obróč (za torte); (in der Grammatik) oblíka; (Muſter) vzóręc, obrázęc.

formal oblíkovęn, formálęn.

Formalität *f.* vnánja oblíka, oblíčnost, formálnost.

Format *n.* oblíka, podóba, velikóst, formát; (Octavformat) osmérka; (Duodezformat) dvanajstérka.

Formation *f.* tvorba, sestáva.

Formel *f.* beséde *pl.*, besedílo, obrázęc, fórmula.

formell oblíkovęn, formálęn, navídezęn; *adv.* na videz.

formen podóbiti, obráziti, tvoríti, délati; upodóbiti, izobráziti, stvoríti, izdélati; *impf.* upodábljati, izobraževati, izdelovati; (durch Guſs) liti (lijem); ulíti.

Formenlehre *f.* oblikoslóvje.

Formenſchneider *m.* kalúpar, kaluporézęc; pismorézęc, lesorézęc.

Formfehler *m.* pogréšęk od. hiba v oblíki.

Formierung *f.* sestáva, sestávljanje.

Formierungsſtation *f.* sestávna postája.

förmig in Zſſgn. mittels der Endung -ast oder durch podóbęn auszudrücken, z. B. eiförmig jajčast, jajcu podóbęn.

förmlich redęn, pravílęn; formálęn, oblíčęn; slovésęn; *adv.* rédno, pravílno, pravíloma; tako rekóč.

Förmlichkeit *f.* pravílnost, formálnost, oblíčnost, slovésnost.

formlos brezlíčęn, nelíčęn, brez podóbe od. lica.

Formloſigkeit *f.* brezlíčnost, nelíčnost, brezlíčje.

Formrahmen *m.* oklèp, okvír. [lár.

Formular *n.* vzórec, obrázec, formu-

Formularienbuch *n.* knjiga obrázcev, vzglédnik, primérnik.

formulieren izráziti. [vost.

Forſchbegier *f.* vedoželjnost, izvedljí-

forſchbegierig vedoželjęn, izvedljiv, poizvedoválęn.

forſchen poizvedovati, zasledovati, premišljevati, preiskovati, raziskovati; (befragen) popraševati, opraševati, izpraševati, ovédati; ovédeti (-vém).

Forſcher *m.* poizvedovávec, preiskovávec, zasledovávec.

Forſchſucht *f.* izvedávost, radovédnost; ſ. a. Forſchbegier.

Forſchung *f.* poizvédba, poizvedávanje, preiskáva, preiskávanje, zasledovánje; izpraševánje.

Forſchungsgeiſt *m.* poizvedoválnost, preiskoválnost.

Forſt *m.* gozd, les, hosta, log; **Forſt-** gozdni, gozdárski.

Forſtamt *n.* gozdárski urád.

Forſtbaumzucht *f.* gozdárstvo.

Forſtbehörde *f.* gozdársko oblástvo.

Forſtbenützung *f.* raba gozda.

Forſtbetrieb *m.* gozdárjenje, oprávljanje gozda.

Forſtbezirk *m.* gozdni okràj.

Forſtdienſt *m.* gozdárska služba.

Forſtdirection *f.* gozdno ravnáteljstvo; Forſt- u. Domänendirection gozdno in doménsko (gospóščinsko) ravnáteljstvo.

Forſteleve *m.* gozdárski vájeneč.

Förſter *m.* gozdár.

Förſterei *f.* gozdárstvo; gozdárjeva od. gozdárska koča od. hiša.

Förſterin *f.* gozdarica.

Forſtfrevel *m.* gozdni kvar, gozdni prestópęk.

Forſtfrevler *m.* gozdni prestópnik.

Forſtgebür *f.* gozdnína.

Forſtgerechtigkeit *f.* gozdna pravica.

Forſtgericht *n.* gozdno sodíšče.

Forſtgeſetz *n.* gozdni zákon, gozdna postáva. [hiša.

Forſthaus *n.* gozdárjeva od. gozdárska

Forſthüter *m.* gozdni čuváj, logar.

Forſthütersfrau *f.* lógarica.

Forſtinſpector *m.* gozdni nadzórnik.

Forſtkunde *f.* gozdoznánstvo.

Forſtkundige *m.* gozdoznánec.

Forſtlehranſtalt *f.* gozdársko učilíšče, gozdárska šola.

forſtlich gozdęn, gozdárski.

Forſtmeiſter *m.* gozdárski mojstęr.

Forſtproducte *pl.* gozdni pridélki *pl.*

Forſtrath *m.* gozdni svétnik; gozdno svétništvo od. svetovávstvo.

Forſtrecht *n.* gozdno pravo, gozdni zakon; (Holzſervitut) drváščina.

Forſtrevier *n.* gozdni okràj; **=leiter** *m.* vodítelj gózdnega okrája.

forſtſchädlich gozdu kvarĕn od. škodljiv.

Forſtſchule *f.* gozdárska šola.

Forſtſchutz *m.* gozdno varstvo, obrána gozdov; =**dienſt** *m.* lógarska služba; =**perſonale** *n.* gozdni čuváji *pl.*, lógarsko osébje.

Forſtſtreitigkeit *f.* prepír zarádi gozda.

Forſttechniker *m.* gozdni tehnik.

Forſtverwalter *m.* gozdni oskrbník.

Forſtwächter *m.* gozdni čuváj.

Forſtwart *m.* logar.

Forſtweſen *n.* gozdárstvo. [jenje.

Forſtwirtſchaft *f.* gozdárstvo, gozdár-

Forſtzins *m.* gozdnína, lesnína.

fort *adv.* dalje, napréj; (vom Orte weg) pròč, s poti, v kràj; (in Zſtgn.) od-, u-, dalje, napréj; — und — venomér, zdržema; ſofort takòj, prècej, máhoma; — mit dir pobéri se; fortan odsehdób, odslèj; (künftig) posehdób, poslèj, za naprèj, v prihódnje.

Fort *n.* trdnjávica.

fortan *adv.* odslèj.

fortarbeiten dalje od. napréj délati.

fortbannen pregnáti (-žénem), iztírati; *impf.* pregánjati.

fortbauen dalje stáviti od. zídati; (im Bergbau) dalje kópati (kópljem).

fortbegeben ſich odpráviti se, odíti (-ídem), odríniti; *impf.* odprávljati se, odhájati.

Fortbeſtand *m.* daljnji obstánĕk, nadáljnja veljáva.

Fortbezug *m.* nadáljnje prejémanje.

Fortbildung *f.* nadáljnja izobrázba.

fortbringen odpráviti, z mesta správiti, odnésti; *impf.* odprávljati, odnášati; ſich — preríti (-rijem) se, prežíviti se; *impf.* prežívljati se.

Fortdauer *f.* trajnost, trpež, obstánĕk.

fortdauern trájati, trpéti; obstáti (-stojím u. -stánem), *impf.* obstájati.

fortdauernd trajĕn, stanovítĕn, neprenehljiv. [zati se.

forteilen proč od. dalje hitéti, podví-

Fortepiano *n.* klavír, piano.

forterben ſich preíti (-ídem), *impf.* prehájati.

fortfahren nadaljevati; (m. d. Wagen) odpéljati se, odvésti (-vézem) se; *impf.* odpeljevati se.

fortfliegen odletéti, *impf.* odletávati.

fortfliehen ubégniti, utéči (-téčem); *impf.* ubégati, utékati.

fortführen odvésti (-védem), odpéljati; *impf.* odvájati, odpeljevati; (v. Winde oder Waſſer) odnésti, *impf.* odnášati; die Wirtſchaft — dalje gospodáriti.

Fortgang *m.* uspéh, prospéh, napréděk; (Fortſetzung) napredovánje, nadaljevánje; einen guten — nehmen odsédati se, spéšiti se, srečno od rok od. izpod rok iti (grem), dobro napredovati.

Fortgangsclaſſe *f.* naprédni red.

Fortgangszeugnis *n.* izpričeválo o naprédku.

fortgehen odíti (-ídem), odríniti; *impf.* odhájati.

forthin zanapréj, nadálje, v prihódnje, posehdób.

Fortification *f.* utrdba.

fortjagen odgnáti (-žénem), odpodíti, izpodíti, od-, iztírati; *impf.* odgánjati; *intr.* (zu Pferde) odjáhati, oddírjati.

fortkommen odíti (-ídem), *impf.* odhájati; (ſich fortbringen) prežíviti se, kruh si slúžiti; (von Gewächſen und Thieren) rasti (rastem), uspévati; zrasti, uspéti, obnésti se.

Fortkommen *n.* odhòd; napréděk, uspéh; ein beſſeres — boljši kruh, boljše življénje; (v. Pflanzen) rast (-í); (Lebensmittel) kruh, živež, hrana.

Fortlauf *m.* ték.

fortlaufen utéči, ubéžati (-bežím); *fig.* raztézati se, razprostírati se.

fortlaufend zaporédĕn, nepretŕgan, tekòč; *adv.* zdržema, zaporédoma; —e Nummer tekóča —, zaporédna številka.

Fortleben *n.* daljnje življénje.

fortleiten odvóditi, razvóditi; *impf.* razvájati, prenášati *(phys.)*.

Fortleitung *f.* prenòs; — der Bewegung prenòs gíbanja *(phys.)*.

Fortleitungswelle *f.* prenósno vratílo *(phys.)*.

fortmachen ſich správiti se, pobráti (-bérem) se, pocedíti jo; *impf.* správiljati se, pobírati se.

fortpflanzen prenésti, presadíti; *impf.* prenášati, presájati; (vermehren, erzeugen) redíti, množíti, plodíti, sadíti; zaredíti, pomnožíti, razmnožíti, zaplo-

díti, razplodíti, zasadíti; *impf.* razmnoževati, razplojevati, zasájati; (die Wärme) razširjati, raznášati *(phys.)*; ſich — razplodíti se, zaredíti se, razrásti (-rastem) se; *impf.* razplojevati se, zaréjati se.

Fortpflanzung *f.* zarédba, zaréja, razplódba, razplòd, razplodítěv; (des Menſchen) zárod; **Fortpflanzungs-** razplodílen.

Fortpflanzungsgeſchwindigkeit *f.* brzína od. hitrόst širjenja.

Fortpflanzungsorgan *n.* plodílo.

fortrennen oddírjati.

fortrollen *tr.* valíti, váljati, tákati; zatóčiti, zavalíti; *intr.* tákati se, takljáti se.

Fortſatz *m.* podáljšek, nastávěk.

fortſchaffen odpráviti, správiti, s poti správiti; *impf.* odprávljati, správljati.

Fortſchaffung *f.* odpráva.

fortſchicken posláti (pošljem), odposláti, odpráviti; zagnáti (-ženem).

fortſchleichen izmúzati se, izmúzniti se, ukrásti (-krádem) se.

fortſchreiten pomekníti (-máknem) se, *impf.* pomíkati se, dalje stópati od. koráčiti; (in Kenntniſſen) napredovati, uspévati.

fortſchreitend postópen; —e Bewegung postópno gíbanje, pomíkanje.

Fortſchritt *m.* napréděk, napredovánje, uspéh, prospéh; — machen napredovati.

fortſchrittlich napréden.

Fortſchrittsmann *m.* naprednják.

fortſetzen nadaljevati, podaljševati.

Fortſetzung *f.* nadaljevánje, podáljšek; — folgt dalje prihódnjič.

fortwährend *adi.* veděn, neprenehljìv; *adv.* nepreném homa, vedno, zdržema, venomér, vsevdílj.

fortziehen odríniti, odíti (-ídem), preséliti se; *impf.* odhájati, preseljevati se.

Fortzug *m.* odhòd, selítěv, preselítěv.

Forum *n.* (Gerichtsſtand) podsódnost.

foſſil okamenèl; kopán.

Foſſilien *pl.* okameníne, izkopíne.

Fötus *m.* spočétěk, zaróděk.

Fourage *f.* klaja, krma, piča.

fouragieren klajo ꝛc. preskrbéti, *impf.* preskrbovati.

Fourier *m.* vojáški pisár, furír.

Fournier *n.* obkláda, nadèl, oplatíca.

fournieren obložíti, nadélati, oplatíti; *impf.* oblágati, obkládati.

Fracht *f.* tovor, naklàd; vozno blago, vozívo; (Gebür) voznína; **Fracht-** vozni, tovórni.

frachtbar vozěn.

Frachtbrief *m.* vozni list.

Frachtempfänger *m.* prejémnik blagá.

frachten za plačílo vóziti.

Frachter, Frachtführer *m.* vozník (tovórov).

Frachtgeld *n.* voznína.

Frachtgeſchäft *n.* vozníško podjétje, vozníški obŕt, vozníštvo.

Frachtgut *n.* vozno blagó, vozívo.

Frachtkarte *f.* nakládni list.

Frachtkoſten *pl.* vozni stroški *pl.*

Frachtſatz *m.* postávěk vozníne.

Frachtſchiff *n.* tovórna od. prevózna ladja.

Frachtſtück *n.* tovor, tovórni kos, naklàdek.

Frachttarif *m.* tovórna taríf a, tovórni cenóvnik.

Frachtverkehr *m.* tovórni promèt.

Frachtverſender *m.* pošiljátelj od. razpošiljávec vóznega blagá.

Frachtwagen *m.* tovórni voz, težki voz.

Frack *m.* frak.

Fraction *f.* stranka, frákcija.

Fractur, Fracturſchrift *f.* nemško —, gótiško —, fraktúrno —, lomno pismo.

Frage *f.* vprašánje; eine — ſtellen vprášati, poprášati; *impf.* vpraševati, popraševati; **Frage-** vpraševálni.

Fragebogen *m.* vpraševálni list, vpraševálna pola.

fragen vprášati, prášati, poprášati, pobárati; *impf.* vpraševati, popraševati, pítati, bárati; (herumfragen) oprášati, *impf.* opraševati.

fragend prašajóč, prašáje, poprašujóč, izprašujóč ꝛc.

Fragepunkt *m.* vprašánje.

Frageſteller *m.* vprašávec, vpraševávec.

Frageſtellung *f.* vprašánje.

frageweiſe *adv.* v vprašánjih, z vprašánji, vprašujóč.

Fragewort *n.* vprašálna beséda, vprašálnica.

Fragezeichen *n.* vprašáj.

fraglich zadévěn, dotíčen, omènjen; (ungewiſs) negotòv.

Fragment *n.* odlóměk, kos (-a u. -ú).
fragmentarisch v odlómkih. [nar.
Fragner *m.* bránjevěc; sadjár, kruš-
Fraisen *pl.* božjást, lišák; ſ. a. Epilepſie.
Franciscaner *m.* frančiškán, frančiškáněc, fránjevěc; =kloſter *n.* frančiškánski samostán; =orden *m.* frančiškánski réd (-a u. -ú), réd sv. Frančíška.
franco *adv.* pláčano, poštníne prosto.
frank svoboděn, prost; — und frei ves svoj, prost kakor ptica pod nebom.
Frank *m.* (Münze) francóski denár, frank.
frankieren poštníno napréj pláčati, pismo poštníne oprostíti, frankírati; *impf.* poštníno napréj plačevati.
frankiert *adi.* plačan, poštníne prost; *adv.* ſ. franco.
Frankierung *f.* plačílo poštníne.
Franſe *f.* resa, résica; prèm, čipèk, cembi *m. pl.*; Franſen knüpfen résice vozláti.
Franzband *m.* francósko vézanje od. vezílo, vézanje z usnjátim hrbtom.
Franzbaum *m.* pritlíkovec.
Franzbrantwein *m.* francósko žganje.
Franzoſen *pl.* (Krankheit) nesrámna bolézěn (-i), francózi *pl.*
Franzperle *f.* francóski od. ponarejéni od. neprávi biser.
Franzwein *m.* francósko vino.
frappant presenetljiv, čuděn; ſ. a. überraſchend.
frappieren presenétiti, prevzéti (-vzámem); das hat mich frappiert zavzél sem se nad tem, začúdil sem se temu; ſ. a. überraſchen.
Fraß *m.* žrtje, žrenje; (Futter) živež, piča, krma; (Freßgier) požrêšnost, samogóltnost, goltnost.
Fraßtrog *m.* koríto.
Frater *m.* brat, fratèr.
fraterniſieren brátiti se, drúžiti se.
Fraternität *f.* brátovščina.
fratſcheln izpraševati, popraševati, govoríčiti; branjáriti, krušnáriti, prekupovati.
Fratz *m.* smŕkavěc, smrkolín, otročáj, páglavěc.
Fratze *f.* spaka; Fratzen machen páčiti se; spáčiti se.
Fratzenbild *n.* spaka, grda od. pretírana podóba.
Fratzengeſtalt *f.* spaček, pošást, grdóba.
fratzenhaft spakast; nagnúsěn, smešěn, pretíran.
Frau *f.* gospá; (Ehefrau) sopróga, žena, pridrúga; (Hausfrau) gospodínja, gospodarica; eine — nehmen žéniti se; oženiti se; die — Meden gospá Medénka, gospá Medénova; der — gospéjni.
Frauchen *n.* ženka, ženica. [ljiv.
fraudulos goljufiv, slepárski, prevar-
Frauen- ženski; gospéjski.
Frauenbild *n.* ženska; (ein Bildnis der Jungfrau Maria) podóba device Marije.
Frauencis *n.* Marijino steklo.
Frauenfeind *m.* sovrážnik ženstva; ſ. a. Weiberfeind.
Frauenfingerkraut *n.* devíce Marije kožúščck.
Frauenfiſch *m.* platica.
Frauengürtel *m.* (v. Metall) sklepáněc.
Frauenhaar *n.* ženski lasjé *pl.*; *bot.* devíce Maríje lasci; prédenica.
Frauenhemd *n.* ženska srajca.
Frauenkäfer *m.* polónica, božji volék.
Frauenkirche *f.* cerkêv Mátere Božje.
Frauenkloſter *n.* nunski samostán.
Frauenorden *m.* ženski réd (-a u. -ú), réd za ženske.
Frauenſchuh *m.* ženski črevélj; *bot.* ceptèc, črevelje.
Frauensperſon *f.* ženska.
Frauenſtand *m.* ženstvo; (in d. Kirche) ženska stran (-í).
Frauentag *m.* Šmarên, Smárni dan, Gospójnica; Groß— Véliki Šmarên, Vélika maša, Vélika Gospójnica; Klein— Mali Smarên, Mala maša, Mala Gospójnica.
Frauenunterkleid *n.* gózěc.
Frauenvolk *n.* ženstvo, ženske *pl.*
Frauenzeit *f.* ženska doba, žensko číščenje.
Frauenzimmer *n.* ženska stanica; (Perſon) ženska.
Fräulein *n.* góspica, gospodíčna.
Fräuleinſtift *n.* odgojišče od. odgojevališče za gospodíčne.
frech drzovít, predrzèn, smél; (ausgelaſſen) razuzdán, nesrámèn; ein —er

Menſch predrznež, nesrámnik; die —e Perſon nesrámnica.

Frechheit *f.* drzost, drzovítost, predrznost, smélost.

Fregatte *f.* fregáta.

Fregattenvogel *m.* črna búrjevka od. búrnica.

frei svobóden, pròst, svoj; (ohne etwas) brez *c. gen.*, pròst, čist; (ungefreit) svobóden; — werden osvobodíti se, oprostíti se, osvojíti se, otéti (-tmèm) se; *impf.* osvobájati se, oprášćati se, osvájati se, osvojevati se; (in der Chemie) razvézati (-vézem) se, *impf.* razvezovati se; — von Schulden brez dolgóv; im Freien na planem, na jasnem, pod milim nebom; ein —er Platz odprt prostor; im —en Felde ſ. Feld; auf —em Fuße v prostósti; auf —en Fuß ſetzen izpustíti koga iz ječe od. iz zapóra; der Baum ſteht — drevó stoji na samem; er iſt nicht — ni sam svoj; aus —en Stücken sam od sebe, radovóljno; aus —er Hand prostovóljno, dobrovóljno; —en Lauf laſſen dem Rechte prava ne ovírati; es ſteht ihm — na izvólji mu je, na izbér mu je dano; —e Wohnung brezpláčno stanovánje; —er Gegenſtand neobvézni od. prosti predmèt; ich bin ſo — drznem se; —e Wärme razvézana toplóta; — heraus narávnost, odkritosŕčno, iz oči v oči.

Freibataillon *n.* bataljón prostovóljcev.

Freibauer *m.* svobódnik.

Freibeuter *m.* pomórski ropar, — tolovàj, gusár.

Freibeuterei *f.* pomórsko róparstvo, gusárstvo.

freiblätterig prostolíst, prostolístěn.

Freibrief *m.* svobódnica, oprostílni list.

Freibürger *m.* svobódni državljàn.

Freicorps *n.* krdélo od. vòj prostovóljcev.

freidenkend svobodnomíseln.

Freie *f.* plan (-i), planóta.

freieigen prostolástěn.

freien snúbiti; zasnúbiti; — gehen na ógledi od. na rázgledi iti (grem) (Brautſchau).

Freien *n.* snubítěv.

Freier *m.* snubáč, snuběc, snubok; auf —s Füßen ſtehen žéniti se.

Freiersmann *m.* ſ. Freier.

Freifahrung *f.* pregledovánje (pri rúd[niku).

Freifrau *f.* barónica, barónka, barónovka.

freigeben osvobodíti, izpustíti; *impf.* osvobájati, izpúščati; (erlauben) dopustíti, *impf.* dopúščati; den Handel — svobódno kupčíjo dopustíti.

freigebig darežljìv, radodárěn, dobrót[ljiv.

Freigebigkeit *f.* darežljívost, darljívost, radodárnost.

freigeboren svobodnorójen, svobódnega rodú.

Freigebung *f.* osvobodítěv, izpúst; (der Obligation) odvéza (obligácije).

Freigeiſt *m.* svobodnomíselnik, svobodnovérěc.

freigeiſteriſch svobodnomíseln, svobodnovérěn.

Freigelaſſene *m.* osvobojénec; *f.* osvobojénka.

Freigeld *n.* mrtváščina.

freigeſinnt svobodnomíseln.

Freigewicht *n.* prosta teža.

Freiglaube *m.* prostovérstvo, svojevérstvo.

Freihafen *m.* svobódno pristaníšče, prosta luka.

freihalten živeż od. hrano komu zastónj dajáti.

Freihandel *m.* svobódna kupčíja od. trgovína.

Freihandzeichnen *n.* prostoróčno rísanje.

Freiheit *f.* svobóda, prostóst; (Kühnheit) drznost, predrznost; —en *pl.* svobóščine; in — ſetzen osvobodíti, izpustíti koga iz ječe od. iz zapóra, dati (dam) komu svobódo; *impf.* izpúščati ɔc., dajáti ɔc.; ich nehme mir die — bodi mi dovóljeno, drznem se.

Freiheitsbrief *m.* svobóščinska listína.

Freiheitsdrang *m.* svobodoželjnost, hrepenénje po svobódi.

freiheitsliebend svobodoljúběn.

Freiheitsſtrafe *f.* kazěn na svobódi, — na prostósti.

Freiherr *m.* barón.

freiherrlich barónov, barónski.

Freihufe *f.* svobódno zemljíšče.

Freiin *f.* ſ. Freifrau.

Freikarte *f.* brezpláčni listék.
Freiknecht *m.* konjedérski hlapéc; krvník, rabélj.
freilaſſen ſ. freigeben.
Freilaſſung *f.* oprostítév, izpúst, izpústba, osvobodítév; dopustítév.
Freilehen *n.* svobódni fevd.
freilich kájpada, sevéda, kako pa, res; (zwar) sicer.
freimachen osvobodíti, oprostíti; *impf.* osvobájati, oproščevati; ſich — osvojíti se česa, osamosvójiti se; *impf.* osvájati se, osamosvájati se.
Freimarke *f.* brezpláčna znamka.
Freimaurer *m.* svobodnják, prostozidár; **Freimaurerei** *f.* svobodnjáštvo, prostozidárstvo.
Freimuth *m.* odkritoſrčnost, prostodúšen.
freimüthig odkritoſrčen, prostodúšen.
Freimüthigkeit *f.* prostodúšje.
Freiſaſs *m.* svobódnik, svobodnják, lastínec.
Freiſchärler *m.* prostovóljec; *pl.* vojáški radovóljci.
Freiſchüler *m.* neplačujóči učénec, učénec prost učnine.
Freiſchurf *m.* svobódni rudoslèd, svobódna rudoslédba.
Freiſchürfer *m.* svobódni rudoslédec.
Freiſchurfgebür *f.* rudoslednína.
Freiſinn *m.* svobodnomíselnost, svobódna miſél (-i).
freiſinnig svobodnomíseln; der Freiſinnige svobodnják.
Freiſinnigkeit *f.* ſ. Freiſinn.
freiſprechen oprostíti, za nedólžnega spoznáti; *impf.* oproščevati, za nedólžnega spoznávati; (v. der Anklage) oprostíti obtóžbe; von Sünden — grehov odvézati (-vézem), *impf.* odvezovati; (von Lehrjungen) iz učénja pustíti, učénja oprostíti; *impf.* iz učénja púščati, učénja oproščevati.
freiſprechend, ein —es Urtheil oprostílna razsódba.
Freiſprechung *f.* osvobója, oprostítév; odvéza.
Freiſtadt *f.* svobódno mesto.
Freiſtätte *f.* zavétje, pribežališče.
freiſtehen, es ſteht ihm frei na izvólji mu je, na voljo od. na izbér mu je dano.
Freiſtelle *f.* brezpláčno mesto.
freiſtellen, jmdm. etwas — na voljo, na izvóljo od. na izbér komu kaj dati (dam), *impf.* dajáti.
Freiſtunde *f.* ura praznovánja, prosta ura
Freitag *m.* petek; am — v petek; an —en od petkih.
Freitiſch *m.* brezpláčna hrana.
freivererblich prostodéden.
Freiwerber *m.* snubáč, snubec; —in *f.* snubačica.
Freiwerbung *f.* snubítév.
freiwillig *adi.* prostovóljen, radovóljen, dobrovóljen, samovóljen, samohótèn, samoodsében, samorád; *adv.* sam od sebe, iz svoje volje, radovóljno.
Freiwillige *m.* radovóljnik, dobrovóljnik; *f.* radovóljka, dobrovóljka; der Einjährig-Freiwillige enolétni radovóljnik od. prostovóljec.
Freiwilligkeit *f.* prostovóljnost, radovóljnost, dobrovóljnost.
Freizügigkeit *f.* svobódna selítév, svobódno preseljevánje.
fremd tuj, stranski; inostránski, inozémski; vnánji, ljudski; (unbekannt) neznán, nepoznán; (seltſam) čuden.
fremdartig tuj; drugovŕsten, drugoróden, inoróden; čudovít.
Fremdartigkeit *f.* drugoródnost, inoródnost, inovŕstnost; posébnost, čudovítost.
Fremde *f.* tujína; tuja zemlja od. deželа, neznána deželа; in die — gehen po svetu od. na tuje iti (idem, grem), z doma iti; er war in der — z dóma je bil, po svetu je bil.
Fremde *m.* tujec; inostránec, inozémec; vnánji človek; *f.* tujka.
Fremdenbuch *n.* zapísnik tujcev, tujska knjiga, knjiga za tujce.
Fremdengeſetz *n.* zakon o tujcih.
Fremdenpolizei *f.* policíja za tujce.
Fremdenthum *n.* tujínstvo.
Fremdenverkehr *m.* dohájanje tujcev.
Fremdenweſen *n.* tujstvo, kar se tiče tujcev, tujska opravíla.
fremdgeboren tujeróden, tujega od. vnánjega rodú.
Fremdheit *f.* tujstvo; (Unkenntniß) nevédnost, neznánje.
Fremdling *m.* tujec, inostránec, vnánji človek, priséljenec; — werden túјčiti

se; potújčiti se; *impf.* potujčevati se; **Fremdlings-** tujski.

Fremdſucht *f.* tujčeválnost, pretírano posnémanje tujih šeg.

fremdſüchtig tujčeválen.

Fremdwort *n.* tujka, tuja beséda.

fremdzüngig inojezíčen, túјega jezíka.

frenetiſch razvnét, razjárjen, besén, frenétičen.

frequent pogóstěn; ljudnat, zeló obiskován.

Frequentation *f.* obiskovánje.

Frequentationszeugnis *n.* izpričeválo o obiskovánju šole.

Frequentativum *n.* (Verbum —) ponavljálnik, ponavljálni glagol.

frequentieren obiskovati.

Frequenz *f.* mnoštvo, pogóstno prihájanje; obiskovánje; obiskovánost.

Frescomalerei *f.* slíkanje na mokro od. na presno.

Freske *f.* slika na presno, podóba na mokro slíkana, freska.

Freſsbegierde *f.* požrẽšnost, samogóltnost, snédenost.

freſsbegierig požrẽšen, samogóltěn, snéden, hlastézěn, lákotěn.

Freſſe *f.* žrelo; gobec, rilec.

freſſen žreti (žrem), jesti (jem); požréti, pojésti, snesti; *impf.* požírati, pojédati; (Körner) zóbati (zobljem); pozóbati; (Gras) múliti; pomúliti; (gierig —) hlastáti; pohlastáti; (um ſich —) razjédati; razsírjati se.

Freſſen *n.* žrtje, žrenje; (Speiſe) piča, krma, jed (-í); *fig.* slabo jelo.

freſſend (gefräßig) goltàv, hlastézěn; (ätzend) razjedljiv.

Freſſer *m.* žerec, snedež, snéda, požerúh, požrẽšnik; —in *f.* požrẽšnica.

Freſsgier *f.* ſ. Freſsbegierde.

freſsgierig ſ. freſsbegierig.

freſſig, freſſend in Zſſgn. -jèd, -jéden, -žrtěn. [*n. pl.*

Freſsloch *n.* (im Schweinſtall) jádrna

Freſsluſt *f.* lákot (-i), lákota, požrljívost.

Freſsſucht *f.* ſ. Freſsbegierde.

Freſstrog *m.* koríto.

Freſswerkzeug *n.* žirálo, žrelo.

Frettchen, Frettwieſel *n.* bela podlásica, vrética.

Freude *f.* veselje, rádost; — haben veselíti se, radovati se; ein Tag der — veséli dan, dan vesélja; mit —n z veséljem, prav rad; **Freuden-** veséli, rádostni.

Freudenbecher *m.* kupa vesélja od. rádosti.

Freudenbotſchaft *f.* vesélo oznanílo, veséla vest (-í), veséli glas (-a u. -ú).

Freudenfeſt *n.* veselíca, veséli god (-a u. -ú) od. praznik, veséla slavnost.

Freudenfeuer *n.* kres.

Freudengeſchrei *n.* vrisk, veséli krik, veséli hrup; ein — erheben vrisk zagnáti (-ženem), zavrískati, zaúkati.

Freudenhaus *n.* dom vesélja; hotníščnica.

Freudenleben *n.* vesélo od. prijétno življénje.

Freudenlied *n.* radovánka. [rádosti.

freudenlos nevesél, brez vesélja od.

Freudenmahl *n.* veséla pojédina, veséle gostí *pl.*, veséla gostba, gostíja.

freudenreich poln vesélja od. rádosti, prevesél, prerádostěn.

Freudenruf *m.* rádostni krik, veséli klic, vrisk.

Freudentag *m.* veséli dan, dan vesélja.

Freudentaumel *m.* rádostna opojénost, rádostna omáma, opójna radost.

Freudenthräne *f.* solza vesélja od. rádosti.

freudenvoll vesélja od. rádosti poln.

freudetrunken vesélja pijàn, rádosti opojèn.

freudig vesél, rádostěn.

Freudigkeit *f.* vesélje, radost.

freuen veselíti; razveselíti; ſich — veselíti se, radovati se, vesél biti (sem); razveselíti se, vzradovati se; *impf.* razveseljevati se.

Freund *m.* prijátelj; er iſt ein — vom Spielen, Trinken ꝛc. rad igrá, pije ꝛc.

Freundchen *n.* ljubi prijátelj, prijátelj-

Freundin *f.* prijáteljica. [ček.

freundlich prijázěn, mil; — thun prikupovati se, dobríkati se, míliti se, prilizovati se, sladkáti se; (hübſch) lep, ugóděn.

Freundlichkeit *f.* prijáznost.

freundlos brez prijátelja od. prijáteljev.

Freundſchaft *f.* prijáteljstvo; pobrátimstvo; — ſchließen sprijáteljiti se, sprijázniti se, pobrátiti se.

freundſchaftlich prijáteljski, prijázen; *adv.* prijáteljsko.

Freundſchafts- prijáteljski.

Freundſchaftsbund *m.* prijáteljska zveza od. vez (-í).

Frevel *m.* zlobnost, zloba, hudobíja, pregréha; (Verbrechen) hudodélstvo, zločínstvo, zlódejstvo; (Beſchädigung) škoda, kvar; (Entheiligung) oskrunítev, oskrúmba.

frevelhaft zloběn, hudóběn, zlóčestěn, zločest, zločínski; (verwegen) predŕzen, drzovít.

Frevelmuth *m.* zlóbnost, zlóčestost; (Verwegenheit) predŕznost, drzovítost.

freveln grešíti, zločíniti, zloběn biti (sem).

Frevelthat *f.* hudodélstvo, zločin, zločínstvo, hudobíja; zlobno od. brezbóžno dejánje.

freventlich predŕzen; ſ. a. frevelhaft.

Frevler *m.* hudóbnež, zlobnež, zlóčestnik, brezbóžnik; hudodélec, hudodélnik, zločínec; predŕznež; —in *f.* hudóbnica, brezbóžnica, zlóčestnica; hudodélnica; predŕznica.

Fricaſſee *n.* sesekljáno mesó z rázними priméski, sesekljanína.

Friction *f.* drgnjenje, trenje.

Friede *m.* mir (-a u. -ú); (Ruhe) pokoj; Frieden ſchließen mir skléniti, pomiríti se; — ſei mit euch! mir vam bodi! mir z vami! —n ſtiften miríti; pomiríti; in —n leben v miru živéti; den —n ſtören mir rúšiti od. kalíti; mir razrúšiti; — ſeiner Aſche Bog mu daj večni mír in pokoj; **Friedens-** miróvni, mirni.

Friedensabſchluſs *m.* pomírje, sklep

Friedensbedingung *f.* pogój oder uvèt mirú, miróvni pogój od. uvèt.

Friedensbote *m.* glasník —, glasítelj —, vestnik mirú.

Friedensbotſchaft *f.* oznanílo mirú, vest (-í) o miru.

Friedensbrecher *m.* mirolómec, rušítelj mirú.

Friedensbruch *m.* prelomítev mirú, mirolòm, mirolómstvo.

Friedensbund *m.* zavéza mirú.

Friedenscongreſs *m.* sestánek miroljúbov, miróvni shòd, zbòr za mir od. zarádi mirú.

Friedensengel *m.* angel mirú.

Friedensgage *f.* plača ob miru; vojáška miróvna plača, mirovnína.

Friedensgericht *n.* miróvno sodíšče.

Friedensgöttin *f.* bogínja mirú.

Friedensliebe *f.* miroljúbje.

Friedensrichter *m.* miróvni sodník, razsodník.

Friedensſchluſs *m.* pomírje, sklèp mirú.

Friedensſtand *m.* miróvni staléž.

Friedensſtifter *m.* mirítelj, pomiritelj, snovátelj mirú.

Friedensſtörer *m.* kalívec od. rušítelj mirú, zdražník.

Friedensunterhändler *m.* pogájavec za mir od. zarádi mirú.

Friedensvermittler *m.* posrédnik mirú.

Friedenszeit *f.* čas od. doba mirú, mirovánje; zur — ob miru, v miru, v mirnem času.

friedfertig miroljúben, miroljubìv, mirèn, mirljiv.

Friedfertigkeit *f.* miroljúbje, miroljúbnost.

Friedhof *m.* pokopalíšče, grobíšče, grobje.

friedlich mirèn, krotèk; *adv.* izlépa, **friedliebend** miroljúben, miroljubìv.

friedlos nemírèn, nepokójen, brez mirú.

friedſam mirèn; tih, krotèk.

Friedſamkeit *f.* mirnost, krotkóst.

Frierbeule *f.* ozeblína, ozéba.

frieren pozébati, mraz trpéti; ich friere zebe me, mraz mi je; (zu Eis werden) zmŕzniti, zamŕzniti; *impf.* zmrzovati, zamrzovati.

Frieren *n.* mraz, zmrzlína, zmrzál (-i).

Fries *m.* fris, debéla volnína; (in d. Baukunſt) nakitje.

Frieſel *f. m.* opáhki *pl.*, izpáhki *pl.*, izpuščáj, prhljáj, prišcáj, prišč, prosénec.

friſch svež, siróv, présen; (kühl) hladen, studèn; (neu) nòv, mlad; (munter) živ, živáhen, čvrst, čil, iskèr; (eben gebracht) pričèn, tódinji, z. B. tódinja voda, d. i. otódi (ſoeben) prinesèna voda; —es Holz siróv les; —es Blatt zelen

list; —e Ware novo blagó; —er Baum mladíkavo od. omládno drevó (-vésa); —es Brot kruh po péki; —es Gemüse presnína; —es Pferd spočít od. čil konj; — gemolkene Milch prícno mleko; — gewagt srčnóst veljá; auf —er That na samem dejánju; — zur Arbeit urno na delo! etwas —es novína. [ge!

frischauf! *interj.* kvišku, hàjdi, na no-

Frische *f.* svežóst; čvrstóst, čvrstóta; mrzlóta, studenóst; hlad (-a u. -ú), hladnost; živóst, živáhnost, čilost.

frischen (Eisen) prekovati, pretopíti, prečístiti, prepustíti; *impf.* pretápljati, prečíščati, prepúščati; ſ. erfrischen.

Frischeſſe *f.* pretapljálnica, čistilnica.

Frischherd *m.* pretopílnica, topílno ognjíšče.

Frischling *m.* (junges Schwein) prasíček, mladíček, spomladánjec. [ca.

Frischofen *m.* pretapljálnica, topílni-

Frischſtahl *m.* siróvo jeklo.

Friſchung *f.* ſ. Erfrischung.

Friſeur *m.* lasníčar, frizér.

friſieren razčésati (-čêšem); (Zöpfe flechten) splésti (-plétem); *impf.* razčesávati, splétati; (die Haare kräuſeln) kodráti, svedríti.

Friſierkamm *m.* češélj, redki glavník.

Friſt *f.* rók, obrók, doba; (Aufſchub) odlóg, odlášek; binnen Monatsfriſt črez mesec dni; zu jeder — vsak čas; letzte — zadnji —, končni rók; geſetzliche — zakoníti rók; unüberſchreitbare — neprestópni rók; — überſchreiten rók prestópiti.

friſten rók od. odlóg dati (dam), *impf.* dajáti; odložíti, *impf.* odlágati; das Leben — ubíjati se, borno živéti, životáriti, komáriti.

Friſtengeld *n.* odložnína.

Friſtenprotokoll *n.* rokóvni zapísnik.

Friſttag *m.* dolóčeni dan (dneva), rók, obrók. [odlóg.

Friſtung *f.* odklàd, odláganje, odlóžba,

Friſtverlängerung *f.* odlóg, podáljšanje obróka.

friſtweiſe *adv.* po obrókih, obrókoma.

Friſur *f.* česanje, uravnáva las, frizúra.

frivol frivólen; ničévšn, prazèn; lahkomíseln ali objéstèn v važnih, svetih rečéh.

Frivolität *f.* frivólnost; ničévnost; lahkomíselnost, objéstnost.

froh vesél, rádostèn, ràd; ich bin — veselím se, povšéči mi je.

fröhlich vesél, rádostèn, dobrovóljèn; — ſein veselíti se, radovati se, dobre od. žídane volje biti (sem).

Fröhlichkeit *f.* radost, veselóst; (als Handlung) vesélje, radovánje, veselica.

frohlocken radovati se, vesélja poskakovati, vesélja vrískati od. úkati.

Frohlocken *n.* radovánje, vrískanje od. úkanje (od vesélja).

Frohn- tlačánski, tlaški, rabótni.

Frohnarbeit *f.* tlaka, rabóta.

Frohnarbeiter *m.* tlačàn, rabotník; zum — machen potlačániti.

Frohndienſt *m.* tlaka, rabóta; —e verrichten tlačániti, rabótati, tlako délati od. oprávljati.

Frohne *f.* tlaka, rabóta.

fröhnen tlačániti, rabótati, tlako délati od. oprávljati; (den Lüſten) streči (strežem), slúžiti.

Frohnfaſten *pl.* kvatre (kvater) *pl.*

Frohnfeſte *f.* ječa, tranča.

Frohnfuhre *f.* tlaka z vozom, vožnja za tlako, vozna rabóta.

Frohngeld *n.* tláščina, rabotnína.

Frohnherr *m.* gospodár tlake od. rabóte.

Frohnleichnamsfeſt *n.* Télovo (-vega), dan od. praznik sv. Rêšnjega Telésa.

frohnpflichtig tlaki od. rabóti podvržen, dolžèn tlako délati, rabótèn.

Frohſinn *m.* veselóst, veselosŕčje, dobra od. žídana volja, vesélo srcé.

frohſinnig dobrovóljèn, veselosŕčèn, rádostèn, dobre od. žídane volje, vesélega srcá.

fromm pobóžèn, blagovérèn, bogoljúbèn, bogoslúžèn, bogomìl; (ſanft) krotèk, tih, pohlévèn; (gütig) dobrótljiv, blag, usmíljen, milostìv, milosŕčèn; eine —e Stiftung blagovérna ustanóva; ein —es Legat blagovérna oporóka, pobóžno volílo.

Fromme *m.* pobóžnik; *f.* pobóžnica.

Frömmelei *f.* svetohlínstvo, svetohlímba, pobožnjáštvo.

frömmeln svetohlíniti, pobóžnost hlíniti, svétega se délati.

frommen streči (strežem), koristiti, hásniti, v prid od. v hasek od. na korist biti (sem).

Frommen *n.* hasẽn (-i), hasẽk, korist (-i), prid.

frommherzig pobóžẽn, pobóžnega srca.

Frömmigkeit *f.* pobóžnost, bogoljúbnost, bogoslúžnost; krotkóst, pohlévnost; dobrótljivost.

Frömmler *m.* svetohlínẽc, pobožnják, licemérẽc; —in *f.* svetohlínka, pobožnjáča.

Fronte *f.* čelo, lice, pročélje, osprédje, prednja stran (-í).

Frosch *m.* žaba; *dem.* žábica; (Laubfrosch) rega, rákovẽc, vega; (Unke) urẽh; (Wasserfrosch) rujht, rujhtáč; ein abscheulicher — žabúra; **Frosch-** žabji.

Froschader *f.* podjezíčna žila, žila podjezíčnica.

Froschfang *m.* žabja lov (-í).

Froschfisch *m.* morska žaba, žábovka.

Froschfuß *m.* krak.

Froschgequake *n.* regljánje, kvákanje.

Froschkraut *n.* žabja zel (-í).

Froschlache *f.* žabja mlaka od. mlakúža.

Froschlaich *m.* žabnjak, žabnik, krak.

Frost *m.* mràz, zmrzál (-i), mrzlína, sren.

Frostbeule *f.* ozeblína, ozéba.

frösteln, es fröstelt mich mrazi me, mraza drgetám od. drgéčem, mraza se tresem, mràz me trese.

Frösteln *n.* mrzálica.

frostig mrzẽl, zmrzẽl, mrazẽn, ledén, zimẽn; ozébẽl, prezébẽl.

Frostler *m.* zmrzlež, zmrzlák, zmrzljívẽc, zmrzli človek.

Frostsalbe *f.* mazílo za ozeblíno.

Frostschmetterling *m.* zimski pedíc.

Frostwetter *n.* mrzlo vréme (-ména), ostra od. huda zima.

frottieren otírati, drgniti; otréti (-tárem u. -trèm); (bohnen) voščíti; ovoščíti.

Frucht *f.* sad (-a u. -ú), plod; obróděk, pridélek; durch Pfropfen veredelte — cépljenka; *dem.* saděk, ploděk; *coll.* sadje, sadóvje; die Früchte pridélki, plodóvi; *fig.* nasléděk, nastópek; ausstehende Früchte nepobráni plodóvi; Früchte der Barschaften donéski, užítki; — ansetzen zarodíti, zarod zastáviti; *impf.* zarájati, zarod zastávljati; **Fruchtsadni**; zaródni.

Fruchtauge *n.* popẽk, brst.

fruchtbar rodovítẽn, rodovít, ploděn, plodovít, plodovítẽn, plodonósẽn, plenjàv; (v. Bäumen) sadonósẽn, sadovít; — sein rodíti, nesti (nesem), plénjati.

Fruchtbarkeit *f.* rodovítnost, plodnost, plodovítost ɔc. [tẽv.

Fruchtbarmachung *f.* oplódba, oplodí-

Fruchtbaum *m.* sadno od. sadonósno drevó (-vésa).

Fruchtbaumzucht *f.* sadjárstvo.

Fruchtblatt *n.* plodni list.

Fruchtboden *m.* žítnica, kašča, kašta; plodíšče (*bot.*).

fruchtbringend sadonósẽn, plodonósẽn, koristonósẽn.

fruchten rodíti, sad nosíti od. prinášati; koristiti, hásniti; zaléči (-lézem), *impf.* zalégati; pomóči (-mórem), *impf.* pomágati. [tina.

Fruchtertrag *m.* pridélẽk, obróděk, lé-

Fruchtfeld *n.* rodno polje.

Fruchtfolge *f.* poljsko kolobárjenje.

Fruchtgarten *m.* sadni vrt, sadovnják.

Fruchtgehäuse *n.* oplódje; stachlichtes — ježíca.

Fruchtgenuss *m.* užítẽk; lebenslänglicher — dosmŕtni užítẽk.

Fruchthandel *m.* žitna kupčíja, kupčíja od. trgovína z žitom; den — betreiben žitáriti, z žitom tŕžiti.

Fruchthändler *m.* žitni kupẽc, trgovẽc z žitom.

Fruchthäufchen *n.* plodni kupẽček.

Fruchthaut *f.* mrena, koža, lupína, luščína.

Fruchthorn *n.* rog obílnosti.

Fruchthülle *f.* oplódje.

Fruchthülse *f.* stròk, luščína.

Fruchtkeim *m.* kal, klica, zarod, zaróděk.

Fruchtknospe *f.* brst, popẽk.

Fruchtknoten *m.* plódnica (*bot.*).

fruchtlos *adi.* brezplódẽn, neplódẽn, jalov, brez sadú; (vergeblich) prazẽn, nekoristẽn, brez prida; *adv.* zastónj, brez uspéha.

Fruchtlosigkeit *f.* brezplódnost ɔc.; nekorist (-i).

Fruchtmangel *m.* slaba létina, pománjkanje, stradež.
Fruchtmarkt *m.* sadni trg; (Getreidemarkt) žitni trg.
Fruchtnießer *m.* užítnik, uživávec.
Fruchtnießung *f.* uživanje, užitek.
Fruchtnießungsrecht *n.* pravíca užítka.
Fruchtpreis *m.* žitna cena; sadna cena.
Fruchtſchaden *m.* uíma, škoda na polju.
Fruchtſpeicher *m.* ſ. Fruchtboden.
Fruchtſtand *m.* plodóvje.
Fruchtſtiel *m.* pecélj, recélj.
Fruchttrieb *m.* mladíka, zaróděk.
Fruchtwechſelwirtſchaft *f.* menjáva setve, poljsko kolobárjenje, poljski kolobár.
Fruchtwein *m.* jábolčnik, hrúševec, hrúškovec.
Fruchtzweig *m.* mladíka; klíca.
Fructificierung *f.* oplódba, oplodítev; — der Barſchaften koristonósno naláganje —, fruktifikácija gotovíne.
frugal malojéden, zmérən; skromən.
früh *adi.* ran, zgodnji, prigódnji, zorən, jutránji; *adv.* zarána, rano, zgodaj; ſehr — na vse zgodaj, prav zgodaj; heute — davi, *adi.* dávišnji; — morgens na vse zgodaj, za bélega dné, za ránega jutra, s svítom od. z vídom, za vída; zu — prezgódaj, preráno; vom —en Morgen bis ... od ránega jutra do ...
Früharbeit *f.* jutránje od. jútrnje delo.
Frühbirne *f.* zgodnja hruška.
Frühe *f.* jutro; zgodnji čas; in der — zjutraj, zgodaj, zarána; in aller — na vse zgodaj.
früher *adi.* prejšnji, popréjšnji; *adv.* prej, popréj.
früheſtens najprej, najpopréj, kar najprej. [lítev.
Frühgebet *n.* jutránja od. jútrnja mo-
Frühgeburt *f.* negódni plod; pórod pred časom, negódni pórod.
Frühgetreide *n.* jaro od. zgodnje žito, jarína.
Frühgottesdienſt *m.* zgodnja od. rana maša, zgódnjica, prva maša; (in der Adventzeit) zorna maša, zornica.
Frühjahr *n.* ſ. Frühling.
Frühkirſche *f.* zgodnja od. rana črešnja, črešnja zgódnjica.
Frühkoſt *f.* kosílo, zájutrek, zájtrk.
Frühling *m.* pomlád (-i), spomlád (-i), vesna, vigred (-i), mladolétje, mladolétek; im — spomládi; **Frühlings-**pomládnji, pomladánji, pomladánski, mladolétni, vígredni; (v. Früchten u. Thieren) jar: jaro žito, jara kokóš.
Frühlingsäquinoctium *n.* pomladánsko enakonóčje.
Frühlingsenzian *m.* svedrc.
Frühlingsfliege *f.* mladolétnica.
Frühlingsflur *f.* pomladánska od. cvetóča liváda od. trata. [mládi.
Frühlingsgöttin *f.* Vesna, boginja po-
Frühlingshenne *f.* járica, jarka, jarčka.
Frühlingshungerblümchen *n. bot.* kurje zdravje.
Frühlingslamm *n.* (männl.) jaréc, jarček; (weibl.) járčica.
Frühlingspflanze *f.* pomladánska oder jára rastlína.
Frühlingspunkt *m. astr.* spomladíšče.
Frühlingsſafran *m.* pomladánski žafrán.
Frühlingszeit *f.* pomladánski čas.
frühmorgig dávišnji, zgodnji.
Frühnebel *m.* jutránja megla.
frühreif rano zrèl, prezgódaj od. preráno razvít, prigódnji. [vítek.
Frühreife *f.* rana zrélost, preráni raz-
Frühroth *n.* zárja, zora, jutránji žar.
Frühſaat *f.* rana od. jara setév.
Frühſtück *n.* kosílo, kosílce, zájutrek, zajtrk. [čati.
frühſtücken zajtrkovati, kósiti, kosíl-
frühzeitig *adi.* zgodnji, prigódnji, ran; *adv.* zgodaj, rano; allzufrühzeitig *adi.* prezgódnji, prerán; *adv.* prezgódaj, preráno, prevréd.
Fuchs *m.* lisíca; *dem.* lisíčica; (Männchen) lisják; (Pferd) rjàv kònj, ridžan, ridžek, ridžko; (Menſch) prekánjenec; (Ducaten) rumenják; **Fuchs-** lisíčji.
Fuchsbalg *m.* lisíčja koža, lisíčina, lisičevina.
Fuchsbau *m.* lisíčja luknja, lisíčina.
Fuchseiſen *n.* lisíce *pl.*, železni skopéc za lisice.
fuchſen lisíčji.
Fuchsfell *n.* ſ. Fuchsbalg.
fuchſig lisičjerjàv, ridž.
Füchſin *f.* lisíca.

Fuchsjagd *f.* lòv na lisíce. (kožuh.
Fuchspelz *m.* lisíčina, lisičevina, lisičji
fuchsroth rjàv ko lisíca, ridž.
Fuchsschrot *n.* lisíčnjak.
Fuchsschwanz *m.* lisičji rep, metálica; rother — *bot.* rdéči ščir.
fuchsschwänzen lízati (ližem) se; prilizovati se, dobríkati se.
Fuchsschwänzer *m.* prilizovávec.
fuchsteufelswild, fuchswild hud kot vrag, vražjedívji.
Fuchtel *f.* ploščnáti meč.
fuchteln s ploščnátim mečem biti (bíjem), z golo sabljo máhati, s ploskom od. plóskoma biti (bíjem), šuštráti.
Fuder *n.* voz, pelják, tovor.
Fug *m.* pravíca, oblást (-i); dovolítev; pristójnost, primérnost; mit — und Recht po vsej pravíci.
Fuge *f.* sklèp, skląd, spàh, stìk, sklada; *mus.* skląd, fuga.
Fügebank *f.* stružnik, spehoválnik, spehálnik.
Fügebock *m.* kobíla (kolárska).
fügen skléniti, spehníti (spáhnem), stekníti (stáknem), strníti, spojíti, zložíti; *impf.* sklépati, spehovati, stíkati, strínjati, spájati, zlágati; (lenken) obrníti, uravnáti, urediti; *impf.* obráčati, ravnáti, uravnávati, uréjati; sich — ujémati se, strínjati se, stíkati se; sich in etwas — vdáti se v kaj, *impf.* vdájati se; sich dem Gesetze — podvréči (-vržem) se zakónu, pokoríti se zakónu; (geschehen) primériti se, nakljúčiti se, pripetíti se, prigodíti se; *impf.* primérjati se, dogájati se.
Fügewort *n.* veznik.
füglich primérən, pristójən, prikládən, príličən; *adv.* primérno, pristójno ɔc.; dobro, zložno; tíkoma; (mit Recht) po pravíci, po potrébi.
Fügung *f.* zvéza; (Lenkung) uravnáva; — Gottes božja volja od. narédba od. previdnost, usóda.
fühlbar občútən, občutljìv, čutən.
Fühlbarkeit *f.* občútnost, občutljívost.
fühlen čútiti; občútiti; (durch Berührung) típati; otípati, potípati; ich fühle Lust hoče se mi, želim, želja me obhája; sich — čútiti se, iméti (imám) se; svojo vrednost poznáti; wie fühlst du dich? kako ti je? kako se čutiš? kako se ti godi?
Fühlen *n.* čuténje, čuvstvovánje.
fühlend čutljìv, čutən, občútən.
Fühlfaden *m.* tipálnica, tipálo.
Fühlhorn *n.* ſ. Fühlfaden; (b. Schnecken) rožíček.
fühllos brezčútən, neobčútən; brezsŕčən, trdosŕčən, trd.
Fühllosigkeit *f.* brezčútnost, neobčútnost; brezsŕčnost, trdosŕčnost.
Fuhre *f.* vožnja, spelják; —n machen vóziti, péljati; (Wagen) voz.
führen vesti (vedem), vóditi, péljati; (zu Wagen) vóziti, péljati; (verwalten) vóditi, upravljati, oskrbovati; bei sich — s seboj nósiti; — in ... vtekníti (-táknem), *impf.* vtíkati v kàj; — durch ... prevésti, *impf.* prevájati skoz kaj; die Feder — písati (pišem); Reden — govoríti; Krieg — vojskovati se; Klagen — tóžiti; Processe — právdati se, prepírati se; Aufsicht — nadzorovati kaj; den Beweis — dokazovati; das Protokoll — zapísnik písati; die Verwaltung — upravljati; den Vorsitz — predsedovati; das Wort — (v iménu drugih) govoríti; hinter das Licht — prekániti, preváriti, oslepáriti; *impf.* várati, slepáriti; führe uns nicht in die Versuchung ne vodi nas v izkušnjávo, ne izkúšaj nas; einen Titel — naslòv iméti (imám); dieser Weg führt nach Krain ta pot drži na Kranjsko; die Regierung — vládati; zu Ende — dokončáti, dovršíti; einen Namen — imenovati se, zvati (zovem) se, klícati (kličem) se.
Führer *m.* vodník, vodja, vòj, vodítelj, vodèc, vojarín; —in *f.* vodníca, vodílja, vodíteljica.
Fuhrlohn *m.* voznína; (Fährgeld am Wasser) brodnína, brodovína.
Fuhrmann *m.* vozník, vozár, vozáč; — sein vóziti, vozáriti.
Fuhrmanns- vozárski; **-gewerbe** *n.* vozárstvo, vozárjenje.
Fuhrstraße *f.* vozna cesta.
Führung *f.* vodba, voja, vodstvo; (Leitung) oskrbovánje, upravljanje; — der Vormundschaft upravljanje varstva; ſ. a. Fügung.

Fuhrweg *m.* vozna pot, kolovòz, kolovóznik, kolovóznica.
Fuhrwerk *n.* vozílo; (Wagen) voz.
Fuhrwesen *n.* vozárstvo, vozníštvo.
Fulgurit *m.* strélna cev (-í).
Fülle *f.* polnóta, polnóst; (Überfluß) obílica, obílnost, izobílje, prebítek; in Hülle und — leben v izobílju ob. razpášno živéti; ſ. a. Füllſel.
füllen *tr.* pólniti; napólniti; *impf.* napolnjevati; (mit Flüſſigkeiten) nalíti (-líjem), natóčiti; *impf.* nalívati, natákati; (mit Körnern) nasúti (-spèm u. -sújem), *impf.* nasípati; (die Würſte) nadéti (-dénem), *impf.* nadévati; *intr.* žrebíti, žrebetéti, žrebé iméti (imám); ožrebíti se, storíti.
Füllen *n.* žrebé (-ta), žrebíček; (weibl.) žrebíca; — werfen ſ. füllen *intr.*
Füllen *n.* polnjénje, polnítèv.
Füller *m.* polnívec, napolnjevávec.
Füllfaſs *n.* lij, liják.
Füllhorn *n.* rog obílnosti ob. izobílja.
Füllofen *m.* nasípna peč (-í).
Füllſel *n.* nadèv, nadévek; zalíjavica.
Füllſtich *m.* polnílni vbòd.
Füllung *f.* polnítèv.
Füllungsfähigkeit *f.* natóčna zmóž- [nost.
Füllungsmahl *n.* polnjénica.
Füllwein *m.* zalíjavica, zalívka, dolív, vino za zalívanje.
Function *f.* delo; opravílo, oprávek, služba, posél.
Functionär *m.* opravník, opravítelj.
Functions-dauer *f.* poslóvna doba, čas službovánja; **-gebür** *f.* opravilnína, poslovnína; **-zulage** *f.* poslóvna —, opravílna dokláda.
Fund *m.* najdba; *fig.* iznájdba.
Fundament *n.* temelj, osnóva, stojálo, stalo, podstáva, podlóga.
Fundamental- teméljni, osnóvni, podstávni, glavni, poglavítni; **-abſtand** *m.* teméljna razdálja *(phys.)*; **-geſetz** *n.* glavni zakon; **-ſatz** *m.* glavni stavèk; glavni rèk; načélo, podstávna misél (-i), glavno vodílo.
Fundation *f.* utemeljítèv, ustanovítèv, ustanóva, zalóžba. [lohn.
Fundgeld *n.* najdnína; ſ. a. Finder-
Fundgrube *f.* rudnik; bogáta zalóga.
fundieren ſ. ſtiften.
Fundort *m.* nahajališče.
Fundus instructus *m.* gospodárske ob. gospodárstvene potrébščine *pl.*
fünf pet, petéro; **fünf-** pet-, petéro-.
Fünf *f.* pétka, petérka, petíca.
fünfarmig peteroròk.
fünfblätterig peterolístèn.
Fünfeck *n.* peterokót, peterokótnik, peteroógelnik.
fünfeckig peterokótèn, peteroógeln.
Fünfer *m.* petka, petérka, petíka; (Geldſtück) peták.
fünferlei petér, peterovŕstèn.
fünffach, fünffältig petérèn, petérnat.
fünffüßig peteronòg, peteronózèn.
fünfgliederig peteroùd, peteroúdèn, peteročlèn.
fünfhundert petsto.
fünfhundertmal pétstokrat.
fünfhundertſte petstótni.
fünfjährig petlétèn.
fünfmal petkrat.
fünfmalig pétkratèn, petérokratèn.
fünfmonatig petmésečèn.
fünfmonatlich vsak peti mesec.
fünfpercentig petodstótèn.
fünfpfündig petfúntèn.
fünfſeitig peterostrán.
fünfſilbig peterozlóžèn.
fünfſtimmig peteroglásèn.
fünfſtöckig s pétimi nadstrópji, peteronadstrópèn.
fünftägig petdnévèn, peterodnévèn, peterodánski.
fünfte péti.
fünftel *n.* petína.
fünftens petič, v peto.
fünfthalb pólpeti.
fünfzackig peterozòb, peterozobàt.
fünfzehn petnájst.
fünfzehner *m.* petnájstka, petnajstérka; (Geldſtück) petnajstica.
fünfzehnerlei petnajstér. [nat.
fünfzehnfach petnajstérèn, petnajstér-
fünfzehnhundert petnájststo.
fünfzehnmal petnájstkrat.
Fünfzehntel *n.* petnajstína.
fünfzehntens petnájstič, v petnájsto.
fünfzig pétdeset.
Fünfziger *m.* petdeseták; (der Fünfzigjährige) pétdesetnik, petdesetlétnik.
fünfzigerlei petdesetér.

fünfzigfältig petdesetérẽn, petdesetérfünfzigmal pétdesetkrat. [nat.
Fünfzigstel *n.* petdesetína.
fünfzigstens pétdesetič, v pétdeseto.
fungieren poslovati, službo oprávljati, službovati.
Fünkchen *n.* iskrica; *fig.* troha, tróhica, betva, bétvica.
Funke *m.* iskra.
funkeln lesketáti (-tám u. -kéčem) se, plamíkati, iskríti se, žaréti, migljáti.
funkelnagelneu čisto nòv, ves nòv.
funken iskríti se, iskre métati (méčem) od. sípati (sípljem).
Funkenzieher *m.* iskrovàběc, izvajáč.
für zà; (anſtatt) namésto; was — ein kak, kakóv, kakšèn; Mann — Mann mož za možem; an und — ſich sam ob sebi; Tag — Tag dan na dan, vsak dan; ich — meine Perſon jaz sam, jaz zase; — mein Leben nicht za ves svet ne, za živi svet ne; — ſich ſprechen sam pri sebi govoríti; aus Liebe — iḥn iz ljubézni do njega; (wider, gegen) zoper *c. acc.*, proti *c. dat.*
fürbaſs *adv.* dalje, mimo, napréj.
Fürbitte *f.* prósnja, priprósnja; eine — einlegen prósiti za koga.
Fürbitter *m.* prošnjík, priprošnjík; (vor Gericht) zagovórnik, odvétnik.
Fürbitterin *f.* prosívka, prosíteljica, priprošnjica; zagovórnica.
Furche *f.* brazda, rázor, razgòn; *dem.* brázdica, razórčk; (Runzel) guba, gubánica; (zum Ableiten des Waſſers) žleb (-a u. -ú), draga.
furchen brázditi, brázdati, brazde od. razóre délati, razorávati; (runzeln) grbíti, grbáncìti, gubáncìti, nabírati.
Furcht *f.* bojážen (-i), strah (-a u. -ú); — Gottes strah božji, bogabojéčnost; gerechte — pravíčen strah; ungerechte — krivíčen strah; — haben bati (bojím) se, strah biti koga (strah me je); in — gerathen zbati (zbojím) se, ustrášiti se, preplášiti se; in — halten strahovati; in — ſetzen ustrášiti, prestrášiti, preplášiti, v strah pripráviti.
furchtbar strašèn, strahótèn, strahovít, strahovítèn, strašánski, grozèn, srepínski; ein —er Menſch srépež.
Furchtbarkeit *f.* strašnost, strahovítost, groza.
fürchten, auch ſich — bati (bojím) se, strášiti se, plášiti se, v strahu biti (sem); ich fürchte mich bojím se, strah me je; fürchte dich vor Sünde boj se od. čuvaj se greha.
fürchterlich strašèn, strahovít, grozovít, grozèn, strašánski.
furchtlos nebojèč, nebojazljìv, nestrašljiv, neprestrášen, neustrášen, neplašljiv.
Furchtloſigkeit *f.* neustrášenost, neprestrášenost, nebojéčnost, nebojazljívost.
furchtſam bojèč, plah, plašèn, bojazljìv, plašljiv; ein —er Haſe bojazljívec, plašljívec, plašljìv kakor zajec.
Furchtſamkeit *f.* plašnost, plašljívost, bojazljívost, bojéčnost.
Furie *f.* bésnica, divjávka, peklenica, fúrija; (Wuth) bésnost, razjárjenost.
furiös divji, besèn.
Fürkäufer *m.* prekúpec, prekúpnik, prekupovávec.
fürlieb ſ. vorlieb.
Fürſorge *f.* skrb (-í), oskrbovánje; ſ. a. Vorſorge.
Fürſprache *f.* priprósnja, zagóvor, zavèt; — einlegen prósiti za koga, zagovárjati koga.
Fürſprecher *m.* priprošnjík, zavétnik, zagovórnik; (Anwalt) odvétnik; —in *f.* priprošnjica, zavétnica, zagovórnica, besédnica, odvétnica.
Fürſt *m.* knez; (Herrſcher) vladár; zum —en machen poknéžiti, *impf.* poknéževati.
Fürſtbiſchof *m.* knezoškòf, knez in vladíka.
Fürſten- knéžji.
fürſtenmäßig knéžji, knéževski; *adv.* po knéžje.
Fürſtenſohn *m.* knéževič, knézovič.
Fürſtenſtand *m.* knéževstvo.
Fürſtenthum *n.* knéževína, knežija.
Fürſtentochter *f.* knežna.
Fürſtin *f.* knéginja, knežna.
fürſtlich knéžji, knéževski.
Furt *f.* brod (-a u. -ú), pregàz, pregazíšče.

Fürtrag *m.* odnòs.
Furunkel *m.* tvór. [níto.
fürwahr *adv.* res, zarés, resníčno, isti-
Fürwitz *m.* ſ. Vorwitz.
fürwitzig objéstěn; ſ. a. vorwitzig.
Fürwort *n.* zaimé (-iména), zaiměk.
Furz *m.* prděc.
Fuſel *m.*, =öl *n.* pátoka.
füſilieren ustrelíti, *impf.* stréljati.
Fuſion *f.* združítěv, fuzíja.
Fuß *m.* noga; *dem.* nožica, nógica; (Fuß des Berges) vznóžje, podnóžje, korén; (als Längenmaß) črevélj; (Versfuß) stopa, stópica; (am Webſtuhl) koza; zu — peš, pésice; zu — dienen za pešca od. pri pešcih slúžiti; mit bloßen Füßen bos, bosonòg; gut zu — ſein dobér pešec biti (sem); ſich jmdn. zu Füßen werfen na koléna pasti (padem); auf freiem Fuße bleiben ostáti v prostósti; auf freien — ſtellen izpustíti iz zapóra; feſten — faſſen ustanovíti se; mit Füßen treten z nogámi teptáti; Fuß= nožni.
Fußbad *n.* kopel (-i) za noge.
Fußball *m.* nožna žoga.
Fußballen *m.* stopálo, blazína.
Fußbank *f.* podnóžje, podnóžnica.
Fußbekleidung *f.* obútalo, obuválo, obútel (-i).
Fußbeuge *f.* petni pregìb.
Fußblatt *n.* podplàt.
Fußboden *m.* tlà (tál) *pl.*, pòd, tlak.
Fußeiſen *n.* okóvi *pl.*, želézje, spona za noge; (zum Bergſteigen) deréze *pl.*
fußen opréti (oprèm) se, naslóniti se; *impf.* opírati se, slonéti; (ſich verlaſſen) zanésti se, *impf.* zanášati se.
Fußfall *m.* poklèk; einen — thun poklékniti, na koléna pasti (padem); *impf.* poklekovati.
fußfällig klečéč, na kolénih; ponížen; *adv.* klečé.
Fußfetzen *m.* obójek, krpa.
fußförmig stopálast.
Fußgang *m.* stezà; (im Schnee) gaz (-í), tir (-a u. -ú).
Fußgänger *m.* pešec, pešák; —in *f.* pésica, peška.
Fußgegend *f.* vznóžje.
Fußgeſtell *n.* podnóžje, podstávek, stojálo, stalo.
Fußkiſſen *n.* podnóžna blazína, blazína podnóžnica.
Fußkuſs *m.* poljùb na nogo.
Fußlappen *m.* ſ. Fußfetzen.
Fußmaß *n.* čréveljska méra.
Fußpfad *m.* stezà.
Fußreiſe *f.* peš-potovánje, hoja.
Fußrücken *m.* nart (-a), plesno.
Fußſchemel *m.* podnóžnik, podnóžnica, podnóžje. [nogi.
Fußſchmerz *m.* bol (-i) od. bolečína v
Fußſocke *f.* kratka —, moška nogavica.
Fußſohle *f.* podplàt; (d. vordere Theil) stopálo, stopál (-i).
Fußſtapfe *f.* stopínja; in jemandes —n treten hóditi za kom, stopínje pobírati, posnémati koga, ravnáti se po kom.
Fußſteig *m.* stezà; hodník; *dem.* stezíca; =**recht** *n.* pravíca steze.
Fußſtoß *m.* brca, cèbljaj, cebáda, cèběc, vrítnik; einen — geben brcníti, cèbniti; *impf.* cebáti.
Fußſtrick *m.* zádrga, zanka.
Fußſtück *n.* nožje.
Fußtritt *m.* stopínja; (Schritt) korák, stopáj; (Spur) sled (-a, -ú u. -í); ſ. a. Fußſtoß.
Fußvolk *n.*, **Fußtruppe** *f.* pehóta, pěštvo, pěšci *pl.*
Fußweg *m.* stezà, peš-pot.
Fußwurzel *f.* ſ. Fußrücken.
Fußzehe *f.* prst na nogi.
Futter *n.* piča, krma, klaja, poklája, klast (-í); (grünes Futter) muljáva; (Körnerfutter) zob (-í), zobánje; (Aſtwerk) veje *pl.*, vejévje; (mit Mehl) oblóda; (für Menſchen) hrana, živež; (bei Kleidern) pódlaka, podvláka, podlóga, podšiv, pódšěv (-a), podstáva; (hölzerne Bekleidung) obód, oból; (übrig gebliebenes —) izjédi *f. pl.*; (das den Kühen vor dem Melken gereichte —) prílast (-i); **Futter=** pični, klajni.
Futteral *n.* tòk, obóděk.
Futterbank *f.* slamoréznica, slamorézni stòl.
Futterboden *m.* svisli *f. pl.*, seníca, seník, senják.
Futterbrett *n.* pážnica, platnica.
Futtergemenge *n.* mešanica, mešana krma. [lišče.
Futtergewächs *n.* travúlja, pašno zé-

Futterleinwand *f.* platno za podlógo od. podšiv.
Futtermangel *m.* pománjkanje krme; es herrscht — ljudjé nímaje krme.
Futtermehl *n.* oblóda, oblója.
füttern krmiti, klasti (kladem); poklásti; *impf.* pokládati; (mästen) pítati, redíti; (von innen bekleiden) podvléči (-vléčem), podložíti, podstáviti, podšíti (-šíjem); *impf.* podlágati, podstávljati; (von außen) obložíti, obíti (-bíjem), obléči (obléčem), opážiti; *impf.* oblágati, obíjati.
Futternoth *f.* síla za krmo, pománjkanje krme.
Futterraufe *f.* jasli *f. pl.*
Futterschneider *m.* slamorézec, rezáč.
Futterschwinge *f.* rešétce, pòl.
Futterstroh *n.* slama za klajo; (in Bündeln) otépi *pl.*
Futtertrichter *m.* senomèt.
Futtertrog *m.* koríto.
Futtervorrath *m.* zalóga krme.
Futterwicke *f.* grášica. [stáva.
Futterzeug *n.* podvláka, podlóga, pod-
Futurum *n.* prihódnjik, prihódnji čas.

G.

Gabe *f.* dar, darílo; *dem.* darèk, darílce; (Abgabe) davèk, dávščina, dača; (Fähigkeit, Talent) zmožnost, sposóbnost, nadárjenost; er hat die —, sich beliebt zu machen zna se prikúpiti.
Gabel *f.* vile *pl.*; (Essgabel) vílice *pl.*; (an Bäumen) rázsoha, rogovíla, rogúlja; (Ofengabel) burklje *pl.*
Gabeldeichsel *f.* ójnice *pl.* [ljast.
gabelförmig víličast, rogovílast, rog-
Gabelfrühstück *n.* kosílce, predjúžnik, dojúžnik.
gabeln natekníti (-táknem), nabósti (-bódem), nasadíti; *impf.* natíkati, nabádati; sich — razcépiti se.
Gabensammlung *f.* nabíranje darov od. milostínje.
gackern kokotáti (kokóčem) kokodákati, kokodájskati, jáskati; (v. Enten, Gänsen) gágati.
Gackern *n.* kokotánje, kokodájskanje.
gaffen zijáti, zijála prodájati; (vom Abgrund) zévati, rézati (režím).
Gaffer *m.* zijálo, zijávec; —in *f.* zijála, zijávka.
Gage *f.* plača, plačílo, mezda.
gäh *s.* jäh.
gähnen zéhniti, zévniti; *impf.* zéhati, zévati; ich gähne zéha se mi.
Gähner *m.* zéhavec, zeváč, zeválo.
Gähnsucht *f.* zéhavica, zéhavost.
Gähre *f.* kísanje; (von Bier, Wein) vrenje, kúhanje; (v. Brote) kvášenje.
gähren kísati se, kúhati se, vreti, kipéti; (v. Brote) kvásiti se, vzhájati.
Gährmittel *n.*, **Gährstoff**, **Gährteig** *m.* kvas (-a u. -ú), kvasílo.
Gährung *f.* vrenje, kipénje; saure — kísanje; Teig— kvášenje, vzhájanje; faule — gnilóba; in — kommen vzkipéti, zavréti, skísati se; die saure — vollenden dokísati se.
Gainze *f.* pošévni žleb v straníščih, — pri lijákih.
Gala *f.* dvorna slovésnost od. svečánost, dvorska slavnost; prázničnа opráva.
Galakleid *n.* prázničnо oblačílo, pražnja obléka, svečánostna opráva.
Galaktometer *n.* mlekomèr.
Galan *m.* ljubček, ljubóvnik, dragi, ljubi, mílček.
galant (artig) vljúden, prijúden, udvorljiv; (verliebt) zaljúbljen; (geputzt) nalíšpan, lep, gizdáv.
Galanterie *f.* vljúdnost, prijúdnost, udvorljívost, uglájenost; ljubovánje, milkovánje; (Putz) líšp; lepotíčje; =händler *m.* prodajávec lepotíčja, lepotínar; =ware *f.* lepotína, lepotíčje, lepotíčno blagó.
Galauniform *f.* pražnja —, slovésna uniforma.
Galeere *f.* galéja.
Galeerensclave *m.* sužnik na galéji, galijáš, galijót.
Galgen *m.* víslice *pl.*, vešála *pl.*; =frist *f.* kratèk odlòg (usmrtítve); =humor *m.* podvísliški humor; =strick *m.* obešenjak; maloprídnež.

Galimathias *m.* kolobócija, klobuštránje, neúmnost.

Gallapfel *m.* šiška, dobljíca.

Galle *f.* žolč; (Zorn) jeza, srd, zloba; **Gallen-** žolčni.

gällen žólčiti, greníti; ožólčiti, ogrenívati.

gallenartig žolčast.

gallenbitter gorjúp, grenčk kakor žolč.

Gallenblaſe *f.* žolčnik, žolčni mehúr.

Gallengang *m.* žolčevòd.

Gallenſtein *m.* žolčni kamen.

Gallerie *f.* mostovž, hodíšče; (im Theater) pristrópje, galerija.

Gallerte *f.* žólica, zdrìz, hladétina, ledétina.

gallicht žolčast.

gallig žolčen; *fig.* čemérən.

Galloſche *f.* galóša, nabótnica.

Gallſucht *f.* žólčnica, zlaténica.

gallſüchtig zlaténičen; čemérən.

Gallweſpe *f.* šíškarica.

Galmei *m.* kalamína.

galonieren z résami obšíti (-šíjem), — okítiti.

Galopin *m.* brzotèk.

Galopp *m.* skòk, skokòt, skakónčc; **im —** skakóma, skókoma, v skòk.

galoppieren skakóma, v skòk jézditi.

galvaniſch galvánski.

galvaniſieren galvanizírati.

Galvanismus *m.* galvanízəm.

Galvanoplaſtik *f.* galvanoplástika.

Gamander *m.* vredník.

Gamaſche *f.* dokoleníca, dokolénka, gamáša.

Gang *m.* hòd, prohòd, pohàj, hoja; (Curs) tek; (Gallerie) hodíšče, hodník, prehódi *pl.*, mostovž; (in der Mühle) kamen, tečáj, koló (-ésa); (Weg) pot, stezà; (ein unterirdiſcher —) prekòp, predòr; (in der Geologie) greda, žila.

gang und gäbe v navádi, naváden, običájən.

gangbar hodən; izhójen, uhójen, utŕt; (im Curſe) tekòč, veljávən.

Gängelband *n.* povódəc, vojka.

gängeln vóditi, hóditi učíti, hóditi váditi.

Gängelwagen *m.* hodílnica, hodúlja.

Ganggeld *n.* hodarína, potnína.

Gans *f.* gos (-í), gosa; *dem.* goska; *fig.* avša, beba, goska; **Gänſe-** gosji.

Gänſeblume *f.* (*Bellis perennis*) marjética.

Gänſebraten *m.* pečéna gos.

Gänſediſtel *f.* (*Sonchus oleraceus*) škrbínəc.

Gänſefuß *m.* metlíka, kozji rep.

Gänſegang *m.* koracánje.

Gänſegeſchnatter *n.* gáganje, gogòt.

Gänſehändler *m.* gosár; **=in** *f.* gosarica.

Gänſehaut *f.* kurja polt (-í), gomezíce *pl.*, omráznica.

Gänſehirt *m.* gosár; **=in** *f.* gosarica.

Gänſerich *m.* gosák.

Gänſeſtall *m.* gosínjak.

Gant *f.* dražba, stečáj.

ganz (*totus*) vès, vsà, vsè; (*integer*) cel; (vollſtändig) popóln; *adv.* celò, povsèm, popólnoma, čisto, zgòlj, pràv; — und gar docéla, dočísta, dodóbra, do kraja, sevséma, sčínoma, sčístoma; — und gar nicht nikákor ne, celó ne, po nobéni ceni; — allein pràv sam; — gewiſs prav zarés od. gotóvo.

Ganze *n.* celóta, celína; vsè, celo; im ganzen v vsem, splòh.

Ganzhübler *m.* celozémnik, celják, zemljàk.

ganzjährig celolétən, za celo leto.

Ganzleinen *n.* čisto platno.

gänzlich *adv.* celò, povsèm, dočísta, dodóbra, do konca, črézinčrez, popólnoma; *adi.* popóln, docélən, vseobséžən.

ganzrandig celoròb.

ganztägig celodnévən. [(-í).

Ganzzeug *n.* popólnoma izdélana snov

gar *adi.* gotòv, dogotóvljen, priprávljen, prirejèn, dovršèn; (von Speiſen) skuhan; *adv.* celò, pràv, kàj, pàč; — viel prav mnogo, kaj mnogo, dokàj.

Garantie *f.* poróštvo, zagotovílo, jamstvo.

garantieren biti (sem) porok, dati (dam) zagotovílo, jámčiti.

garantiert zajámčen, zagotóvljen.

Garaus *m.* kraj in konèc; — machen konèc storíti, ukončáti, pogubíti, ubíti (-bíjem), ugonobíti.

Garbe *f.* snòp; *dem.* snopək, snopìč; *coll.* snopje.

Garbenband *n.* povréslo, povéslo.

Garbenbinder *m.* vezáč. [razstáva.

Garbenhaufen *m.* kopíca, razstávka,

Garbenſchichte *f.* nasad.
Garbenzehent *m.* snopovína.
Garbe *f.* telésna straža.
Garderobe *f.* oprâva, obléka, oblačíla *pl.*; (Kleiderkammer) oblačílnica.
Garderobier *m.* garderóbnik, oblačílničar.
Gardine *f.* zagrinjálo, zástor, zavésa.
Gardiſt *m.* stražar, stražnik.
Gare *f.* gotóvost, godnost, zrelóst, dodélanost; (der Häute) ustrój; (vom Kupfer) čistost.
Garerz *n.* čista od. prečíščena ruda.
Garherd *m.* prečiščeválnica.
Garkoch *m.* skuhar, hranar.
garkochen skúhati.
Garküche *f.* kúhinja, skuhárna.
Garkupfer *n.* čisti bakêr.
Garleder *n.* ustrójeno usnje, írhovina.
Garmachung *f.* strojítêv, ustrój; (des Kupfers) čistítêv, číščenje, prečiščevánje.
Garn *n.* preja; (Netz) mreža; (verwickeltes —) krotovíca; (zu ſehr gedrehtes —) presúkaněc. [néla.
Garnele *f.* rák brez klešč, račič, gar-
Garnhandel *m.* kupčíja od. trgovína s prejo, préjarstvo.
Garnhaſpel *m.* motovílo. [panje.
Garnichtsthun *n.* brezdélnost, postó-
garnieren oprémiti, *impf.* oprémljati.
Garniſon *f.* posádka, garnizíja, garnizóna.
garniſonieren biti (sem) v posádki.
Garniſons- posádni; **=mannſchaft** *f.* vojáštvo v posádki, posádka.
Garnitur *f.* obróbêk, obšív; (Verzierung) líšp, olepšáva, okít; pripadajóča opréma. [čič.
Garnknäuel *m.* klobkó, klobčêk, klob-
Garnleute *pl.* drágarji *pl.*
Garnſack *m.* sàk, mreža, vrša.
Garnſpule *f.* vítel, naviják, cevka.
Garnwinde *f.* motovílo, vijálo.
Garnwindhölzchen *n.* vivčêk.
Garofen *m.* prečiščeválnica, čistílnica.
Garſalz *n.* uvarjéna sol (-í).
Garſchlacke *f.* žlindra.
garſtig grd, gnusên, nagnúsên, nesnážên, umázan, nepogléden.
Garſtigkeit *f.* grdóst, nagnúsnost, nesnážnost.

Gärtchen *n.* vrtêc, vrtíč, vrtíčêk.
Garten *m.* vrt, ográd; **Wein—** vinógrad; **Baum— sadovnják; Blumen—** cvetnják; **Kräuter—** zelnik, zelinják; **Garten-** vrtni, povŕtni. [vrta.
Gartenbau *m.* vrtníštvo, obdelovánje
Gartenbeet *n.* greda, leha; *dem.* gredíca, léhica.
Gartenbuch *n.* vrtnárske bukve *pl.*
Gartenebereſche *f.* oskóruša, skorš.
Gartenerde *f.* (črna) prst (-í).
Gartenfenchel *m.* komárček, komaráč.
Gartenfrucht *f.* povrtnína, vrtni sad.
Gartengemüſe *n.* zelenjáva, povŕtna zelenjád (-í).
Gartengeräth *n.* vrtnársko oródje.
Gartengewächs *n.* vrtna rastlína, povrtnína.
Gartenhaus *n*, vrtna híšica.
Gartenkunſt *f.* vrtnárstvo.
Gartenlaube *f.* hladnica.
Gartenleiter *f.* vrtnárska lestva.
Gartenmeſſer *n.* krivêc, vinjak, kosír, rezník, srpíca.
Gartenpflanze *f.* povŕtna rastlína.
gartenreich vrtnat.
Gartenroſe *f.* vŕtnica, goščávka, šipêk.
Gartenſchere *f.* vrtnárske škarje *pl.*
Gartenſchierling *m.* mala trobelíka.
Gartenſchwarzkehlchen *n.* pogorélček.
Gartenſenf *m.* bela gorčica, gorúšica.
Gartenweſen *n.* vrtnárstvo. [ja.
Gartenzaun *m.* vrtni plot, vrtna ográ-
Gartenzins *m.* vrtnína.
Gärtner *m.* vrtnár, vrtník; **Gärtner-** vrtnárski; **=burſche** *m.* vrtnárski učêněc.
Gärtnerei *f.* vrtnárstvo; — betreiben vrtnáriti; mit der — erwerben privrtnáriti; mit der — verthun zavrtnáriti.
Gärtnerin *f.* vrtnarica.
gärtnern vrtnáriti.
Gartroſe *f.* j. Gartenroſe.
Gas *n.* plin, gaz.
Gasbehälter *m.* plinohrân.
Gasbeleuchtung *f.* plínova razsvetljáva od. svečáva. [vreti.
gäſchen péniti se, kipéti, šuméti,
Gäſcht *m.* pene *pl.*, kipénje.
gasförmig plinast.
Gasleitung *f.* plinovòd; **Gasleitungs-** plinovóden.
Gaſometer *m.* plinomèr, gazometêr.

Gäſpe *f.* periſšče, prgíšče.
Gäſschen *n.* úličica.
Gaſſe *f.* úlice *pl.*, úlica; enge — zágata; **Gaſſen-** úlični, poúlični.
Gaſſenbube *m.* pouličnják, poúlični klatež; potepúh.
Gaſſenhauer *m.* poúlična popévka, kosmáta pesẽm, kvanta.
Gaſſenkehrer *m.* úlični pometáč.
Gaſſenlaufen *n.* (Strafe) tek skoz šibe, šibanje.
Gaſſenmädchen *n.* poúlična od. zaníkarna deklína, vlačúga, vlačúgarica.
Gaſſenpöbel *m.* poúlična druhál (-i).
Gaſſentreter *m.* postopáč.
Gaſt *m.* gost; (geladener —) povábljenec, pozvánec; povábljenka, pozvánka; zu —e gehen v gostje od. v goste iti (grem); zu —e ſein v gostéh od. povábljen biti (sem), gostovati; **Gaſt-** gostínski, za gosta, za goste.
Gaſtbitter *m.* vábič, vabívec, vabnik.
Gaſterei *f.* gostí *f. pl.*, gostíja, gostítev, pir, pirovánje.
gaſtfrei pogostljiv, postrežljiv.
Gaſtfreiheit *f.* pogostljívost, postrežljívost.
Gaſtfreund *m.* gost, gostoljùb.
gaſtfreundlich gostoljùb, gostoljúben.
Gaſtfreundlichkeit *f.* gostoljúbnost.
Gaſtfreundſchaft *f.* gostoljúbje.
gaſtfreundſchaftlich gostínski; —e Verbindung gostínska zveza.
Gaſtgeber *m.* gostítelj, gostník, gostílnik.
Gaſtgemach *n.* gostínska soba, soba za goste.
Gaſtgeſchenk *n.* gostínski dar.
Gaſtgewerbe *n.* gostílničarski obŕt.
Gaſthaus *n.* gostílnica, gostílna.
Gaſthausinhaber *m.* gostílničar.
gaſthöflich gostílničarski, krčmárski.
gaſtieren gostovati, gost od. v gostih biti (sem).
Gaſtin *f.* gostja, gostínja.
Gaſtleute *pl.* gosti.
gaſtlich gostoljúben; *adv.* gostoljúbno.
Gaſtmahl *n.* gostíja, gostba, pojédina, obẽd, pir, gostí *f. pl.*, gostje *n.*, gostovánje.
Gaſtrecht *n.* gostno pravo, pravo gostoljúbja.
gaſtriſch želódčen, trebúšen, gástričen; —es Fieber želódčna mŕzlica.
Gaſtſpiel *n.* gostóvna —, gostínska igra, gostovánje.
Gaſtſtube *f.* gostínska soba.
Gaſtwirt *m.* gostílničar, krčmár; **=in** *f.* gostílničarica, krčmarica.
Gaſtwirtſchaft *f.* gostílničarstvo, krčmárstvo; — betreiben krčmáriti; durch — verthun zakrčmáriti, s krčmo zapráviti; mit der — erwerben prikrčmáriti, z gostílničarstvom pridobíti.
gäten ſ. jäten.
Gatte *m.* (zakónski) mož od. druže, soprog.
gatten ſich drúžiti se, továrišiti se; žéniti se, možíti se; páriti se.
Gattenmord *m.* umòr zakónskega drúžeta, soprogomòr.
Gatter *n.* mreža, rešétka, pletér, omréžje.
gattern omréžiti, zamréžiti, z omréžjem ográditi.
Gatterwerk *n.* rešétke *pl.*, omréžje.
Gattin *f.* (zakónska) žena, sopróga.
Gattung *f.* *(genus)* pleme (-na), rod (-ú u. -a); *(species)* vrsta, zvrst (-í); (Kategorie) rázpol (-óla).
Gattungsname *m.* imé (-na) rodú od. pleména, splošno imé.
Gau *m.* okròg.
Gauch *m.* golobráděc; prismóda, bedák; gizdalín.
Gauchbart *m.* podlásci *pl.*, mah, puh, prva brada.
Gauchheil *n.* *(Anagallis)* kuroslèp, kozje zdravje, kurja čréšnjica.
Gaugraf *m.* okróžni gròf.
Gaukelbild *n.* mamílo, slepílo, mamljíva podóba.
Gaukelei *f.* obséna, sleparíja, slepárstvo.
gaukelhaft glumljiv, slepárski, slepíłen, mamljiv.
gaukeln glúmiti, slepíti, slepáriti, mámiti.
Gaukler *m.* glumáč; bajálnik; slepár; **=in** *f.* glumačíca; bajálnica; sleparíca, slepívka.
Gaul *m.* kònj; (verächtl.) kljúse (-ta), kljusa, gura.
Gaumen *m.* nebó; **Gaumen-** nebni.
Gaumenbogen *m.* nebni obók.
Gaumenknochen *m.* nébnica, nebna kost (-i).

Gaumenlaut *m.* nebnik.

Gaumenlüſtling *m.* sladkosnéděc, sladkosnédež.

Gauner *m.* slepár, goljùf, cigàn.

Gaunerei *f.* sleparíja, cigánstvo, goljufíja.

Gaunerin *f.* sleparíca, cigánka, goljúfinja, goljufica.

gauneriſch slepárski, cigánski, goljúgaunern slepáriti, peháriti, cigániti, goljufáti; oslepáriti, opeháriti, ocigániti, ogoljufáti.

Gaze *f.* tenčica, pajčolán.

Gazelle *f.* gazéla.

geachtet spoštován, častít, čislan.

Geächtete *m.* pregnánec, izgnánec, izóbčenec; *f.* pregnánka, izóbčenka.

Geächze *n.* stok, stókanje, ječánje.

Geäder *n.* žile *pl.*, žilje, žilstvo.

geartet naprávljen, uravnán; ſo — tak, takšèn, tákovšèn, take naráve, take čudi.

Geäſte *n.* veje *pl.*, vejévje.

Gebäck *n.* pecívo.

Gebackene *n.* pečénje, pečenína.

Gebälk *n.* tramóvje, gredje.

Gebäranſtalt *f.* porodílnica.

gebaren postópati, ravnáti; poslovati; gospodáriti; ſich — obnášati se, vesti (vedem) se, vládati se.

gebären rodíti; porodíti, poviti (povíjem); *impf.* rájati, porájati; (v. Vieh) storíti, vreči (vržem), skotíti; (v. Kühen) telíti, telétiti (se); otelíti se, obráviti se; (von der Stute) žrebíti (se), žrebetéti; ožrebíti se.

Gebärerin *f.* poródnica.

Gebärhaus *n.* ſ. Gebäranſtalt.

Gebärmutter *f.* máternica.

Gebärorgan *n.* rodílo.

Gebarung *f.* postópanje, ravnánje; poslovánje; uprája, gospodárjenje.

Gebarungs-periode *f.* uprávna doba; **-überſchuſs** *m.* uprávni prebítek.

Gebärzeit *f.* čas od. doba poróda, poródni čas.

Gebäude *n.* stavba, zgradba, poslópje, zidánje.

Gebäudeſteuer *f.* hišni davèk, domarína.

Gebein *n.* kostí *pl.*, okóstje.

Gebelfer *n.* bévskanje, revskanje, brehánje.

Gebell *n.* lájanje.

geben dati, podáti; *impf.* dajáti, podájati; zum Geſchenke — podáriti, poklóniti; *impf.* poklánjati; Unterricht — učíti, poučevati; Ärgernis — pohújšati, *impf.* pohújševati; die Erlaubnis — dovóliti; Folge — einem Geſuche ugodíti prošnji, uslíšati prošnjo; an Zahlungsſtatt — dati namésto plačila; die Nachricht — naznániti; auf etwas nichts — nič se ne zméniti za kaj; ſich Mühe — prizadéti (-dénem) si; *impf.* prizadévati si, trúditi se; ſich — vdáti se, podáti se, odjénjati; was gibt es? kaj je? es gibt viele mnogo jih je; es gibt keinen Menſchen ni ga človéka; es wird ſich ſchon — se bode že uravnálo.

Geben *n.* dajánje.

Geber *m.* dajávec, darovávec, delítelj, delívec; **-in** *f.* dajávka.

Geberde *f.* pokrèt, gibljaj (obrázni); krétanje, gíbanje.

geberden ſich nósiti se, ob-, ponášati se, vesti (vedem) se, krétati se, délati se, páčiti se, držati (-žím) se; (ungebürlich) izvírati se; (wild) udelovati, divjáti, robániti, šáriti, zdelovati; (anmaßend) ščepériti se, prevzetovati, kršiti se, repénčiti se.

Geberdenausdruck *m.* izràz na obličju, izrážanje s pokrétom.

Geberdenſpiel *n.* krétanje, obnášanje, pantomíma.

geberdig pačljiv.

Gebet *n.* molítev; **Gebet-** molítveni.

Gebetbuch *n.* molítvenik, molítvena knjiga, molítvene bukve *pl.*

Gebetläuten *n.* zvonjénje k molítvi.

Gebetzeit *f.* čas molítve.

gebeugt upógnjen, sključen, zgrbljen, pripognív.

Gebiet *n.* ozémlje, oblást (-i), okráj, okolíš, pokrájina; (Fluſs—) poréčje; (der Stadt) obméstje, mestna okólica; (der Wiſſenſchaft) stroka, polje znánosti.

gebieten ukázati (-kážem), zapovédati (-vém), veléti; *impf.* ukazovati, zapovedovati, velévati; (erfordern) zahtévati, térjati.

gebietend zapovedoválen, velélen, zapovedujoč; —e Art *f.* velélni naklòn, velélnik.

Gebieter *m.* zapovedník, zapovedovávěc, oblastník, poveljník, ukazovávěc; gospodár; =in *f.* zapovedníca, zapovedovávka, oblastníca, ukazovávka.

gebieterisch ukazljìv, zapovedljìv, oblástěn, gospodljìv; velélěn, zapovedoválěn; —e Noth silna —, huda —, neogíbna potréba. [žáve.

Gebietstheil *m.* del ozémlja, del dr-

Gebietsumfang *m.* ozémlje. [ba.

Gebilde *n.* tvor, tvorína; *geol.* stvorgebildet olíkan, izobrážen.

Gebildete *m.* olíkaněc, izobráženěc.

Gebinde *n.* zvežènj, zvezljaj, zvezèk; (beim Spinnen) pasmo, povésmo; (bei Zimmerleuten) vezník.

Gebirge *n.* pogórje, goróvje, gorstvo, goré *pl.*; kahleš — goličáva.

gebirgig goràt, hribovít, brdovít.

Gebirgs- gorski, pogórski, planínski, gorjánski, hríbovski.

Gebirgsabhang *m.* obróněk; (stark abschüssig) plazovína, plazína.

Gebirgsart *f.* vrsta kámenja, kakóvost goróvja, hribína.

Gebirgsbach *m.* gorski potok, bístrica.

Gebirgsbatterie *f.* gorska baterija.

Gebirgsbeschreibung *f.* goropísje.

Gebirgsbevölkerung *f.* hríbovsko ljudstvo, gorjáni, gorjánci, hríbovci, pogórci.

Gebirgsbewohner *m.* gorjàn, gorjáněc, pogórěc, hríbověc. [selo.

Gebirgsdorf *n.* gorska vas (-í), gorsko

Gebirgsformation *f.* stvorba gorá, sestáva gorá.

Gebirgsgegend *f.* goráti kraj, pogórje, brda *pl.*, gorski svet. [grebén.

Gebirgsgrat *m.* gorsko sleme (-na),

Gebirgsgruppe *f.* sogórje, goróvje, obgórje, gorska skupína.

Gebirgskamm *m.* pogórsko sleme (-na), grebén.

Gebirgskarte *f.* goropísni zemljevìd.

Gebirgskenner *m.* goroznáněc.

Gebirgskessel *m.* gorska kotlína.

Gebirgskette *f.* pogórje. [górje.

Gebirgsknoten *m.* gorski sklòp, raz-

Gebirgskunde *f.* goroznánstvo.

Gebirgsland *n.* goráta dežéla, hribovíta od. brdovíta dežéla.

Gebirgsleute *pl.* gorjánci, hríbovci *pl.*

Gebirgsluft *f.* gorski zrak, planínski zrak.

Gebirgsmasse *f.* gorstvo, goré *pl.*

Gebirgspass *m.* (*pl.* —pässe) gorska sotéska, klaněc.

Gebirgsregion *f.* j. Gebirgsgegend.

Gebirgsrücken *m.* pogórski hrbèt.

Gebirgsschutt *m.* grušč.

Gebirgssee *m.* gorsko jézero. [ré).

Gebirgsspitze *f.* vrh, vrhúněc, rtič (go-

Gebirgsstock *m.* gorski korén, gorski sklòp, — vozěl.

Gebirgssystem *n.* gorstvo.

Gebirgsvolk *n.* gorjánci, hríbovci *pl.*

Gebirgsweg *m.* gorska pot (-i), steza.

Gebirgszug *m.* pogórje.

Gebirgszweig *m.* gorska veja, gorski odráslek.

Gebiss *n.* ozóbje, zobjé *pl.*; (des Zaumes) brzda, uzda, žvala.

Geblase *n.* píhanje.

Gebläse *n.* puhálo, mehóvi *pl.*, sápniki *pl.*, pihála *pl.*

Geblök *n.* (des Rindviehs) múkanje; (der Schafe) beketánje, bléjanje; (der Ziegen) meketánje.

geblümt cvetěn, cvetnat, cvetast, cvetíčast, rožast.

Geblüt *n.* kri (krví); (Abstammung) rod (-ú), rodovina.

gebogen slok, upógnjen, zakrivljèn, kriv, sključen, uprégnjen.

geboren rojen; — werden rodíti se, porodíti se.

geborgen varěn, shranjen, skrit, zavárovan, v zavétju, na varnem. [tost.

Geborgenheit *f.* várnost, zavétje, skri-

Gebot *n.* zapóved (-i), ukàz, povélje; die zehn —e Gottes deset božjih zapóvedi; zu —e stehen biti (sem) na službo, na ponúdbo, na voljo, na izbíro, pri rokah, na razpológanje.

geboten zapovédan; —er Feiertag zapovédan praznik.

Gebräme *n.* obšítěk, obšìv, obròb, okrájec, obróběk, okrájevina, rob.

Gebräu *n.* kuha, zvárěk (piva).

Gebrauch *m.* raba, porába, upotréba, užívanje; von etw. — machen porábiti, upotrébiti, obrníti (v prid); *impf.* rábiti, upotrébljati, obráčati; zum täglichen — za vsakdánjo rabo od. potrébo;

(Gepflogenheit) naváda, šega, običáj; (Ceremonie) šega, obrèd; ſchädlicher — razváda; im —e ſein biti (sem) v navádi; zum —e dienen biti v porábo, slúžiti v kàj, rábiti za kàj; außer — ſetzen dejáti (denem) iz rabe, umekníti (-máknem) iz rabe; davon kann ich keinen — machen to mi ni za nobéno rabo, mi ne rabi, mi ne služi.

gebrauchen rábiti, upotrébljati; porábiti, upotrébiti; (anwenden) obŕniti (v kaj), užíti (-žíjem); *impf.* obráčati (v kaj, v prid), uživati.

gebräuchlich naváděn, običájen, ráběn; v navádi; (v. Ausdrücken) rekóvěn.

Gebräuchlichkeit *f.* navádnost, rabnost.

Gebrauchsanweiſung *f.* navòd od. poúk, kako kaj rábiti, navòd o porábi.

gebrauchsberechtigt upravíčen k rabi; — ſein iméti (imám) pravíco do uporábe.

Gebrauchsberechtigte *m.* upravíčenec k rabi, kdor imá pravíco rábiti ali uživati kaj.

Gebrauchsordnung *f.* obrédnik.

Gebrauchsrecht *n.* pravíca do rabe od. do užítka.

Gebrauſe *n.* šum, šumòt, vršénje, šu-

gebrech lomljiv, krhěk; ſ. mürbe; (v. Geſtein) drobljiv, rušljiv.

Gebrechе *n.* trenje, lomljénje; bljuvánje; (weidm.) razríti kraj; rilec divjih svinj.

Gebrechen *n.* napáka; hiba, nedostátek, pomanjkljivost; körperliches — telésna hiba, napáka.

gebrechen mánjkati, pri-, po-, zmanjkovati, nedostájati; zmánjkati, poíti (-ídem); es gebricht an etwas pomanjkúje, nedostája česa.

gebrechlich lomljiv, lómen, drobljiv, krhěk; (am Leibe) onemógel, slàb, slabótен, hromótен, nebogljén.

Gebrechlichkeit *f.* lomljívost, krhkóst; onemóglost, nebogljénost, hromóta, slabótnost.

Gebreite *n.* raván (ravní), širjáva, planjáva, prostrána dolína.

Gebreſte *n.* ſ. Gebrechen (körperl.).

Gebröckel *n.* drobíž, mrvljénje.

Gebrüder *pl.* bratje *pl.*; brata *dual.*

Gebrüll *n.* rjovénje, tuljénje; (der Rinder) múkanje.

Gebund *n.* zvezèk, povézek; (Garbe) snòp; (Stroh) otèp, stepnik, škopnik; (bei Waren) sod, bečèk; (bei Buchbindern) povézica.

gebunden (z)vezan; —e Rede vézana beséda, stihi; —e Wärme utajéna toplóta, speča gorkóta; mit —er Marſchroute z odkázanim potom.

Gebundenheit *f.* vézanost, obvézanost.

Gebür *f.* pristójnost, spodóbnost; (Schuldigkeit) dolžnóst; (Abgabe) pristojbína; Schreibgebür pisnína; Einſchreibgebür vpisnína; Poſtgebür poštnína ɔc. mittelſt der Endſilbe -nína.

gebüren pristáti (prístojim), pristájati (-jam, -jem), iti (grem) komu; es gebürt ſich spodóbi se, prístoji se, prístuje (pristje), pristójno je.

Gebürenäquivalent *n.* pristojbínski naméstèk.

Gebürenausweis *m.* izkàz pristojbín.

gebürend spodóběn, pristójen, dolžèn; —e Strafe zaslúžena kazèn (-i).

gebürendermaßen pristójno, kakor se spodóbi.

Gebürenermäßigung *f.* zmanjšáva pristojbín.

gebürenfrei pristojbíne pròst, brez pristojbíne.

Gebürenfreiheit *f.* oprostítev od pristojbín, pristojbínska prostóst.

Gebürennachlaſs *m.* izpreglèd pristojbíne.

Gebürenpflicht *f.* pristojbínska dolžnost.

gebürenpflichtig pristojbíni zavézan.

Gebürenſteigerung *f.* pristojbínski povíšek.

Geburt *f.* pórod, rojénje, rodítev, porodítev; (das Geborenwerden) rojstvo; (die Frucht ſelbſt) zaróděk, spočétek; unzeitige — izpovítek; (die Abſtammung) rod; ein Edelmann von — rojen plemič, žláhtnega od. plemenítega rodú, plemenite krví, plemenít po rodu; unehelicher — nezakónskega rodú; eheliche —, uneheliche — zakónsko —, nezakónsko rojstvo.

gebürtig rojen v..., rodú iz..., rodom iz...; woher — kje si rojen?

Geburts- poródni, rodni; rojstni, rójstveni; (abſtammend) po rodu, po krvi.

Geburtsact *m.* porod.

Geburtsadel *m.* plemstvo po krvi, krvno plemstvo.
Geburtsarzt *m.* porodni zdravník, porodničár.
Geburtsbrief *m.* rojstni list.
Geburtsbuch *n.* rojstna knjiga.
Geburtsdorf *n.* rojstna vas (-í).
Geburtsfehler *m.* prirojéna hiba, prirojéna napáka.
Geburts-feier *f.*, **-feſt** *n.* rojstni dan, rojstni god, slávnica, god, slávina.
Geburtsglied *n.* rodílo.
Geburtshelfer *m.* porodni pomočník, porodničár; **-in** *f.* porodna pomočnica, bábica.
Geburtshilfe *f.* pomóč pri porodu, porodničárstvo, bábljenje, bábištvo; — leiſten pri porodu pomágati, bábiti.
Geburtsjahr *n.* rojstno leto, leto rojstva. [žéla.
Geburtsland *n.* rojstna od. rodna de-
Geburtsliſte *f.* spiſek od. imeník rojéncev.
Geburtsmatrik *f.* rojstna knjiga, — mática.
Geburtsort *m.* rodíšče, rojstni kràj.
Geburtsrecht *n.* pravo po rodu oder po krvi, rodno pravo.
Geburtsregiſter *n.* knjiga rojéncev, rojstna mática.
Geburtsſchein *m.* rojstni list.
Geburts-ſchmerzen *pl.*, **-wehen** *pl.* porodne bolečine, porodni popádki.
Geburtsſtätte *f.* ſ. Geburtsort. [stva.
Geburtstag *m.* rojstni dan, dan roj-
Geburtstagsgeſchenk *n.* vezílo, darílo na rojstni dan.
Geburtstheile *pl.* rodíla *pl.*; (männl.) plodíla *pl.*
Geburtsverheimlichung *f.* zatájba —, zatajítèv poróda.
Geburtszeit *f.* čas poróda, porod.
Gebüſch *n.* grmóvje, hosta, gošča, šuma, goščáva.
gebüſchreich grmóvnat, hostnat.
Geck *m.* gizdalín, gizdávec; šemež; štulež, napíhnjeneč.
geckenhaft gizdàv, nadút, napíhnjen.
Geckenhaftigkeit *f.* gizdávost, napíhnjenost, nadútost.
gedacht premíšljen; (erwähnt) omènjen, v miſèl vzét.

Gedächtnis *n.* spomín, pamet (-i), pomnež; (Denkmal) spomíněk, spomeník; dem — einprägen v spomín (v glavo) vtísniti, zapómneti (-nim) si, zapámtiti; im — haben pómneti (-im), pámetovati, spomínjati se; aus dem — kennen znati (znam) na pamet, védeti (vem) na izúst; er hat ein ſchwaches — slabe glave je, slábega spomína je, težko pomni; **Gedächtnis-** spomínski, v (na) spomín.
Gedächtnisbuch *n.* spomínska knjiga, spomenica.
Gedächtnisfeier *f.* spomínska svečánost, spomínska slavnost.
Gedächtnismangel *m.* pománjkanje spomína, slab spomín.
Gedächtnismünze *f.* spomínski denár.
Gedächtnisrede *f.* spomínski govor.
Gedächtnisſchwäche *f.* oslabévanje spomína, slabo pámetovanje, slab spomín.
Gedächtnistag *m.* spomínski dan; (jährl.) oblétnica.
gedämpft podušèn; (von der Stimme) priglušèn.
Gedanke *m.* miſèl (-i); mišljénje, mnenje; naméra; —n haben misliti; auf andere —n kommen premísliti se, drúgega mnenja (drugih misli) postáti (-stánem); um einen —n za spoznánje, za dlako, prav malo; **Gedanken-** míselni, v mislih.
Gedankenflug *m.* vzlèt misli. [red.
Gedankenfolge *f.* zveza mísli, míselni
Gedankenfülle *f.* obílnost misli.
Gedankengang *m.* snovánje misli, míselni sporèd. [krog.
Gedankenkreis *m.* omíselje, míselni
gedankenleer brez misli, brezmíseln; pust, prazèn, puhèl.
Gedankenleere *f.* brezmíselnost; praznóta, puhlost.
gedankenlos brez misli, brezmíseln, tja v en dan; nepremíšljen.
Gedankenloſigkeit *f.* brezmíselnost; nepremíšljenost.
gedankenreich bogàt z míslimi; domíseln.
Gedankenreichthum *m.* obílje misli, bogástvo misli.
Gedankenſtrich *m.* pomíšljáj.
gedankenvoll ves v mislih, zamíšljen.

Gedankenwelt *f.* misli *pl.*, míselni svet.

Gedärm *n.* čreva *pl.*

Gedärmentzündung *f.* vnética črev.

Gedeck *n.* kritje; krov; (Tiſch—) namízje; die Tafel beſteht aus drei —en za tri je pogrnjeno, — priprávljeno.

gedeckt, —e Stute breja kobíla.

gedeihen prospévati, uspévati, uspéh iméti (imám), spéšiti se, izponášati se, rasti, napredovati; dospéti, prospéti; (von Speiſen) tékniti, v slast iti (grem), slúžiti; (gerathen) obroditi, obnésti se.

Gedeihen *n.* tek, uspéh, napréděk; Gott gebe ſein — Bog blagoslóvi, Bog daj srečo, — svoj blagoslov.

gedeihlich prospéšen, spešen; tečen; tekóten, tekovít.

Gedeihlichkeit *f.* prospéšnost, spešnost; tečnost.

Gedenkbuch *n.* spomenica.

gedenken (geſonnen ſein) místiti, naménjen biti (sem), kániti, namerávati; nádejati se, úpati; (ſich erinnern) spómniti se, *impf.* spomínjati se, pómneti, pámetovati, v mislih iméti (imám), místiti na; (erwähnen) oméniti, v misél vzéti (vzámem), opómniti; *impf.* oménjati, v misél jemáti (jémljem).

Gedenken *n.*, ſeit Menſchen— odkar ljudje pómnijo, — pámetujejo, od pámtiveka.

Gedenkmann *m.* pámetnik.

Gedicht *n.* spèv, pesem (-i), pesen (-i); (Erdichtung) izmišljáva, umíslek, basen (-i).

gediegen izvŕsten, dovŕšen, jédrnat, izbórěn; (v. Metallen) samoróden, samočist; čist, suh, gòl.

Gediegenheit *f.* izvŕstnost, dovršenost, izbórnost; čistost.

Gedinge *n.* pogájanje, dogovárjanje; pogódba, zmena, dogóvor.

Gedonner *n.* grménje.

gedrang tesen, stisnjen.

Gedränge *n.* gneča, stisk, stiska, prerív, prerívanje; (Verlegenheit) zadrégа, stiska.

gedrängt stisnjen, tesen; kratek; in —er Kürze kratko, obkrátkem, jédrnato; —er Stil jédrnat slog.

Gedrängtheit *f.* stísnjenost, stláčenost; jédrnatost.

gedrückt potŕt, pobít.

gedrungen jedrén, jedrovít.

Geduld *f.* potrpljénje, potŕpež, potrpežljívost, strpljívost; mit — potrpežljívo, strpljívo.

gedulden ſich potrpéti, strpéti; *impf.* potrpévati, potrpljénje iméti (imám).

geduldig potrpežljiv, strpljiv, potŕpen; —es Schaf krotka ovca.

geduldlos nestrpljiv, nepotŕpen, neučákan, neučákavěn, nepotrpežljiv.

Geduldloſigkeit *f.* nestrpljívost, neučákanost.

gedünſtet dušen, parjen.

geehrt častít.

geeignet sposóben, priprávěn, prikláden, primérěn, zmožen, dobělj.

Geeſt *f.* visóka ledína ob. goljáva.

Gefahr, Gefährde *f.* nevárnost, opásnost, napást (-i), pogíbel (-i); — laufen v nevárnosti biti (sem); — im Verzuge nevárnost v odláganju.

gefährden v nevárnost priváviti, *impf.* priprávljati, nevárěn biti (sem).

Gefährdete *m.* tisti, komur nevárnost preti.

gefahrdrohend z nevárnostjo pretéč.

Gefährdung *f.* nevárnost, pretéča škoda.

gefährlich nevárěn, opásen, pogíbeln.

Gefährlichkeit *f.* nevárnost, opásnost.

gefahrlos brez nevárnosti, varen.

Gefahrloſigkeit *f.* varnost.

Gefährte *m.* továriš, drug, sodrúg, paj[dáš.

Gefährte *n.* (Fuhrwerk) vozílo, kola *pl.*; (Spur) sled.

Gefährtin *f.* tovarišica, družica.

gefahrvoll zeló nevárěn ob. opásen.

Gefälle *n.* pád, padéc, strméc, skók; ein ſtarkes — habend padovít; (Abgaben) davki, dohódki *pl.*

gefallen ugájati, dopásti (-pádem) (se), dopádati (se), po godu biti (sem), všeč biti; (behagen) goditi, prijati; ugoditi; es gefällt mir godi mi, ljubi mi, všeč mi je, ljubo mi je; wenn es dir gefällt če se ti poljúbi, če ti je drago, če ti je práv, če se ti zdi; ſo lange es Gott gefällt dokler je božja volja; ſich — laſſen strpéti, prenésti.

Gefallen *n.* ugájanje, vščečnost, ugódnost, povóljnost; mir zu — meni na (za) ljubo, zavóljo mene; ich finde kein — daran to mi ne ugája, to mi ni po godu (všeč), to mi ne godí, to me ne veselí; er handelt nach ſeinem — ravná po svoji misli, po svoji volji, po svoji glavi; einem ein — erweiſen ustréči (-strézem), ugoditi, za (na) ljubo kaj storíti; einem zu — ſein ugájati, po godu (po volji, po misli) ravnáti, streči njegóvim željam.

gefallen *adi.* paděl, pàl; —es Vieh crkovína.

Gefallene *m.* padli (človek, vojàk); *f.* padla (ženska).

gefällig prijétčn, ugódčn, všeč, všéččn, prikúpčn; (dienſtfertig) postrežljiv, postrézčn, uslúžčn, ustrežljiv, ustrézčn, udvórčn; iſt es Ihnen — hóčete li? ali Vam je drago? es iſt mir ſo — tako se mi ljubi, — rači, — hoče; was iſt —? kaj bi radi? kaj želíte? kaj Vam je ugódno? ſich — machen prikúpiti se, priljúbiti se; er hat ein —es Äußere je ugódnega obráza, — prikupljive vnánjosti; wollen Sie —ſt izvólite, ráčite.

Gefälligkeit *f.* ugódnost, prijétnost, všéčnost; (Dienſtfertigkeit) postrežljívost, ugodljívost, postrézност, poslúžnost, udvorljívost; aus — iz ljubávi; er iſt die — ſelbſt dobra duša je, sama postrežljívost ga je; Erweiſung einer — uslúga; eine — erweiſen ljubáv storíti, ustréči (-strézem), komu na (za) ljubo kaj storíti, prijáznost izkázati (-kážem), uslúžiti se.

Gefälls- dohodárstveni.

Gefällsamt *n.* dohodárstveni urád.

Gefällsgeſetz *n.* dohodárstveni zakon.

Gefällsſtrafe *f.* dohodárstvena kazčn (-i).

Gefällsübertretung *f.* dohodárstveni prestópčk.

Gefallſucht *f.* želja dopásti; spogledljívost. [ljiv.

gefallſüchtig željčn dopásti; spogled-

Gefälls-verkürzung *f.* dohodárstvena prikrajšáva; **-verwaltung** *f.* dohodárstvena uprája; **-verweſer** *m.* dohodárstveni upravítelj.

gefaltet gubast; pregánjen.

gefangen u-, zajét, ulovljèn; — nehmen ujéti (-jámem), zajéti, ulovíti, prijéti (prímem); — halten ujétega iméti (imám) koga.

Gefangenanſtalt *f.* jetníščnica.

Gefangenaufſeher *m.* jetníški čuváj, — paznik.

Gefangene *m.* jetník; vóznik; Kriegs— vojni ujetník; *f.* jetníca, ujetníca.

Gefangennehmung *f.* u-, pri-, zajétje; u-, pri-, zajétba.

Gefangenſchaft *f.* jetníštvo; sužnost, robstvo.

Gefangenſetzung *f.* zapŕtje, zaprétje, zapòr.

Gefangenwärter *m.* jetníški čuváj, jetníčar.

gefänglich einziehen zapréti.

Gefängnis *n.* ječa, voza, temnica; zaprtíja, zapòr; (Gebäude) jetníščnica, tranča.

Gefängnisgenoſſe *m.* sojetník.

Gefängnisſtrafe *f.* kazčn (-i) zapóra, zapòr. [stvo.

Gefängnisweſen *n.* jetníštvo, ječár-

Gefäß *n.* posóda; *coll.* posódje; *zool.* u. *bot.* cev (-í), cevka, žila.

Gefäßbündel *n.* cevni povézčk.

gefäßreich cevnat, žilnat, žilovít.

Gefäßſyſtem *n.* océvje, žilje.

gefaſſt priprávljen, mirčn; — ſein pripravljen biti (sem), pričakovati; ſich — machen pripráviti se.

Gefaſſtheit *f.* priprávljenost, mirnost.

Gefecht *n.* borba, bòr; (Kampf) bòj; (Schlacht) bitčv, bitka; (Scharmützel) praska; (Zuſammenſtoß) spopàd, sprijèm; es kam zu einem — sprijéli so se, udárili so se, zbíli so se. [ja.

Gefechtsübung *f.* mečevánje; bojna vaje-

gefeiert slavčn, slovèč, slavljen.

Gefeierte *m.* slávljenec, godovník; *f.* slávljenka, godovnica.

gefeit začáran; neranljiv.

Gefertigte *m.* podpísani, podpísanec; *f.* podpísana, podpísanka.

Gefiedel *n.* škrípanje (na gosli).

Gefieder *n.* perje; *dem.* pérjiče; (Geflügel) perotnína.

gefiedert pernat; (an den Füßen) kocast, kocínast, koconòg.

Gefilde *n.* poljána, polje, planjáva; liváda.
gefingert prstast.
Geflatter *n.* vihránje, frfránje.
Geflecht *n.* pletenína, pletér (-i), preplèt, preplétek.
geflechtt pikast, lisast, pegav, pisan, prižast, marógast.
Geflimmer *n.* leskèt, lesketánje, sij.
geflissentlich *adv.* nalášč, hótoma, hoté, premíšljeno; *adi.* nakánjen, namíšljen.
Gefluder *n.* rake *pl.*, žleb, splàv.
Geflügel *n.* perotníce *pl.*, peróti *pl. f.*, krila *pl.*; (Federvieh) perotnína, kúretina, letávina, kurjád (-i), perjád (-i).
geflügelt krilàt, okríljen, perótnat.
Geflunker *n.* bleskòt, bleščílo; hlastánje.
Geflüster *n.* šepèt, šepetánje, ščebèt, ščebljánje. [ba.
Gefolge *n.* spremstvo, drúščina, družGefolgschaft *f.* spremstvo.
Gefräß *n.* piča, krma, žir; (Maul) gobec, rilec.
gefräßig požréšen, samogóltən, sneden, ješč, glodìv, hlastéžen.
Gefräßigkeit *f.* požrešnost, samogóltnost, ješčnost, hlastéžnost.
Gefreite *m.* poddesétnik, razvódnik.
gefrieren zmŕzniti, skrepenéti, zamŕzniti; *impf.* zmrzovati; (an den Gliedern) pre-, ozébsti (-zébem), *impf.* prezébati.
Gefrierpunkt *m.* ledíšče. [lína.
Gefröre *n.* zmrzál (-i); ozéba, ozebGefroren zmrzèl, zmrznjen; ozébel.
Gefrorenes *n.* zmrzlína; sladoléd.
Gefüge *n.* sestáva, sestàv, stìk, skládj, skladje.
gefügig gibek, gibčen, vitek; voljen, povóljen. [nost.
Gefügigkeit *f.* gibčnost, vitkost; voljGefühl *n.* čut, čutje, čuvstvo; (Tastsinn) tip, otìp; (Empfindung) občútek, čutílo, občútljaj; mit — čutno, milo.
gefühlig občúten, občutljiv.
gefühllos brezčúten, neobčúten, tòp, neobčutljiv; *fig.* nemíl, brezsrčen, trd, brezdúšen, nemilosrčen.
Gefühllosigkeit *f.* brezčútnost, topóst, neobčutljívost; *fig.* brezsrčnost, brezdúšnost, nemilosrčnost.
Gefühlsorgan *n.* čutílo; tipno čutílo, tipálo, tipálnica.
Gefühlstiefe *f.* globokočútje, globokočútnost. [vost.
Gefühlsvermögen *n.* čutnost, čutljigefühlvoll občúten, živočúten, občutljiv, milosrčen.
Gefüllsel *n.* nadèv, nadévek.
gefüllt napólnjen; (von der Blume) gibàt, polnocvétən.
Gefunkel *n.* lesk, migljánje, leskèt, lesketánje.
gefurcht brazdàt, brazdovít; *fig.* zgrbánčen, zgrbljen, nagubán, nagubánčen.
gefürstet poknéžen.
Gegacker *n.* kokotánje, kokodájskanje.
gegen proti, k (h), *(erga)* dò; (feindl.) zoper, na; (beim Austausch) za, Ware — Ware blagó za blagó; — bare Bezahlung za gotòv denár, za gotóvo plačílo; — Bestätigung proti potrdílu; (zeitl.) pòd, nà, okóli; — Abend pod večer, na večer; — den Herbst pod —, na jesen; — sechs Uhr okóli šestih.
Gegen- nasprótni, protívni.
Gegenabsicht *f.* nasprótna misél (-i), nasprótni namèn, protívna naméra.
Gegenanstalt *f.* nasprótna narédba, protívna napráva, protinarédba, obrámba; —en treffen pripráviti se na odpòr, — na obrámbo, upréti se; *impf.* upírati se.
Gegenantrag *m.* nasprótni nasvèt.
Gegen-aussage, -äußerung *f.* protiizjáva, nasprótna izpóved (-i).
Gegenbefehl *m.* nasprótno povélje, protívna zapóved (-i); einen — geben povélje preklícati (-klícem), — ovréči (-vržem), — oporéči. [(-i).
Gegenbekenntnis *n.* protívna izpóved
Gegenbemerkung *f.* opómba na opómbo, nasprótna opómba.
Gegenbesuch *m.* vrnítev obíska, povrátni posèt, nasprótni obísk; einen — abstatten obísk —, posèt vrníti.
Gegenbeweis *m.* nasprótni dokàz, protidokàz.
Gegenbund *m.* nasprótna zveza, protívna zavéza.
Gegend *f.* kràj, krajína, stran (-i); okólica; (am Meere) pomórje; (an der

Save) Posávje; (an der Drau) Podrávje; (ums Herz) osrčje; in dieſer — tod, le-tód; in einer anderen — drugód, drugjé; in irgend einer — nekód; in einigen —en ponekód.

Gegendbeſchreibung *f.* krajepìs.

Gegendienſt *m.* povŕnjena uslúga, odslúga, odslúžba; einen — erweiſen uslúgo povŕniti, nasprótno poslúžiti, odslúžiti.

Gegendruck *m.* nasprótni pritísk, protitísk, protitlák, odbòj, odpòr.

gegeneinander eděn (drug) proti drúgemu, eděn (drug) zoper drúgega, nasprótno, naspróti; — halten primérjati.

Gegeneinwurf *m.* ugóvor na ugóvor, protiugóvor.

Gegenerklärung *f.* nasprótni izrèk, naspótno izrecílo.

Gegenforderung *f.* nasprótna terjátěv.

Gegenfüßler *m.* protinóžec.

Gegengefälligkeit *f.* povrátna ljubáv (-i), povŕnjena uslúga, nasprótna poslúžba.

Gegengeſchenk *n.* povračílo, vzdárje, povŕnjeno darílo.

Gegengewicht *n.* protiutéž (-i), nasprótna teža, protitéžje, protipéza.

Gegengift *n.* lek zoper strup, protistrúp, raztròv.

Gegengrund *m.* nasprótni vzròk, protívni razlòg.

Gegengruß *m.* odzdràv, odzdravílo, odzdrávljanje.

Gegenkaiſer *m.* proticésar.

Gegenkönig *m.* protikrálj.

Gegenkraft *f.* nasprótna moč (-í), nasprótna sila, protisíla.

Gegenleiſtung *f.* povrátno odpravílo, vračílo.

Gegenliebe *f.* nasprótna ljubézěn (-i), ljubáv za ljubáv, vzajémna ljubézěn, povrátna ljubáv (-i).

Gegenliſt *f.* nasprótna zvijáča; — brauchen zvijáčo z zvijáčo odbíjati.

Gegenliſte *f.* (Controlsliſte) priglédnica.

Gegenpapſt *m.* protipápež, krivi papež.

Gegenpart *m.* zóprnik, nasprótnik, protívnik.

Gegenpartei *f.* nasprótna stranka, nasprótniki *pl.*

Gegenrede *f.* protigóvor, prigóvor.

Gegenſatz *m.* nasprótni stavěk, protislóvje, protistávěk; (Contraſt) nasprótje, protívnost, nasprótěk.

Gegenſchein *m.* odsvít, odsíj, odblèsk; (Revers) nasprótni list, protipìs, reverz.

Gegenſchrift *f.* nasprótni spìs, odpìs, protispis; Schrift und — spìs in odpìs.

Gegenſeite *f.* nasprótna —, druga —, naróbe stran (-í).

gegenſeitig nasprótěn; medsebójěn, vzajéměn, obojestránski; *adv.* vzajémno, drug drúgemu.

Gegenſeitigkeit *f.* vzajémnost.

gegenſeits eděn drúgemu, drug drúgemu, med sebój.

Gegenſperre *f.* sozaklèp, sokljúč; mit der — betrauen drugi ključ izročíti.

Gegenſpieler *m.* nasprótnik v igri.

Gegenſpruch *m.* ugóvor, prigóvor.

Gegenſtand *m.* predmèt, reč (-í), stvar (-í).

gegenſtändlich predmétěn, stvarěn, [bistven.

Gegenſtändlichkeit *f.* predmétnost, stvarnost.

gegenſtandslos brezpredmétěn, brez [podlage.

Gegenſtellung *f.* protistáva; (Confrontation) soóčba.

Gegenſtich *m.* navzkrížni vbòd.

Gegenſtichnaht *f.* navzkrížna omética.

Gegenſtoß *m.* nasprótni udárec, odbòj.

Gegenſtrömung *f.* nasprótni tòk.

Gegenſtück *n.* nasprótna podóba, nasprótěk.

Gegentheil *m.* nasprótna stranka; nasprótnik, protívnik; *n.* nasprótěk, nasprótje; im — naspróti, pàk.

gegentheilig nasprótěn, nasprótne stranke.

Gegentreue *f.* vzajémna zvestóba, zvestóba za zvestóbo.

gegenüber naspróti.

Gegenüber *n.* nasprótnost, nasprótje.

gegenüber-liegend, -ſtehend nasprótěn, onostránski.

gegenüberſtellen naspróti postáviti; (confrontieren) predstáviti iz očí v očí, soočíti.

Gegenvermächtnis *n.* nasprótno volílo, nasprótni zapis; (Gegenausſteuer) zaženílo, pripis, nasprótnja.

Gegenverpflichtung *f.* nasprótna obvézanost.

Gegenvorkehrung *f.* protinarédba.
Gegenvorstellung *f.* nasprótno ugovárjanje.
Gegenwart *f.* pričujóčnost, vpríčnost, navzóčnost, prisótnost, priča; (Zeit) sedánjost, zdanjost; *gram.* sedánji čas, sedánjik; in — vpríčo.
gegenwärtig pričujòč, vpričěn, navzóčěn, prisótěn; — sein prisotstvovati; (jetzig) sedánji, zdanji, sedášnji; —e Zeit sedánji čas, sedánjost; —es Jahr to leto, létošnje leto, tekóče leto, letos.
Gegenwehr *f.* bramba, obrámba, odbòj, odpòr, upòr; sich zur — stellen v bran se postáviti, upréti se; *impf.* upírati se. [píh.
Gegenwind *m.* nasprótni vetěr, proti-
Gegenwinkel *m.* protikót, nasprótni kot.
Gegenwirkung *f.* nasprótni učíněk, odpòr, nasprótno dejánje.
Gegenwohner *m.* protidóměc.
Gegenzeichen *n.* nasprótno známenje.
gegenzeichnen z drugim vred podpísati (-píšem), sopodpísati; *impf.* sopodpisovati. [pìs.
Gegenzeichnung *f.* protipodpìs, sopod-
Gegenzeuge *m.* nasprótna priča.
gegliedert členkovít, členast.
Gegner *m.* nasprótnik, zóprnik, protívnik; =in *f.* nasprótnica, zóprnica, protívnica.
gegnerisch nasprótěn, protívěn, protívniški.
gegründet utŕjen, utemeljèn, osnován; upravíčen.
gehaben sich iméti (imám) se, čútiti se, biti (sem); gehabe dich wohl zdrav bodi, dobro se iméj, z Bogom!
Gehacke *n.* sékanje, seč.
Gehalt *m.* (Inhalt) obsèg, obséžěk, vsebína; (Besoldung) plača, plačílo, službenína; (Wert) nótranja vrednost, jedro, zrno.
gehalten dolžěn, za-, obvézan; ein gut —es Bild skladna od. primérna slika.
gehaltig obséžěn, prostórěn; *fig.* jédrnat, jedrovít.
gehalt-leer, =los prazěn, puhěl, plehěk, votěl, plitěv, jalov, brez vrédnosti.
Gehaltlosigkeit *f.* praznota, puhlost, plitvost, brezvrédnost.
Gehaltmesser *m.* mera obséžnosti.
gehaltreich jédrnat, jedrovít, zrnat, bogátega jedra.
Gehaltsabzug *m.* odbítěk pri plači, utŕžěk od plače.
Gehaltsclasse *f.* plačílni razrèd.
Gehaltserhöhung *f.* povíšanje plače, povíšba plače.
Gehaltszulage *f.* pribóljšěk, dodátěk k plači, priplátěk, dokláda k plači.
Gehänge *n.* obéski *pl.*; venci *pl.*, kite *pl.*; (Abhang) polóžnost, navzdólje, strmína, obróněk; (Eingeweide) drob, črevа *pl.*
gehässig sovrážěn, nenavístěn; sich — machen zaméritі se. [(-i).
Gehässigkeit *f.* sovrážnost, nenavíst
Gehau *n.* seč (-í); (junges) mladjè.
gehäufelt kupčast.
gehäuft vrhovàt, vrhan, z vrhom.
Gehäuse *n.* ohíšje, okròv; (d. Schnecke) pólževa híšica, polžína; (bei Früchten) ježíca, lupína, lusk, luščína.
gehbar hoděn, prehóděn.
Gehecke *n.* leglo, gnezdo.
Gehege *n.* ográja, plot, ogràd, obòr; ins — gehen v pravíco (tujo) hóditi, v škodo hóditi.
geheim *adi.* skrivěn, skrit, tajěn; *adv.* skrivno, skriváj, na skrívnem, na tíhem, skrivši, skrívoma; — halten skrívati, tajíti, v potáji iméti (imám); — thun skrivnósti iméti.
Geheimbund *m.* skrivna zavéza, zaróta. [nje.
Geheimbündelei *f.* skrivno združevá-
Geheimhaltung *f.* tajba, zatájba, skrívanje. [lek.
Geheimmittel *n.* skrivni pomóčěk, —
Geheimnis *n.* skrivnóst, tajnost.
Geheimniskrämer *m.* skrivnóstnež.
geheimnisvoll skrivnóstěn, tajěn.
Geheimrath *m.* tajni svétnik.
Geheimschreiber *m.* tajnik, tajni pisár.
Geheimthuer *m.* zaplótnik, podhúljeněc.
Geheimthuerei *f.* skrívanje, prikrívanje; húljenje, podhúlba.
Geheimzeichen *n.* skrivno známenje.
Geheiß *n.* povélje, zapóvěd (-i), ukàz.
gehen iti (grem, idem); *iter.* hóditi; ich werde — pojdem; (von der Uhr)

zu früh — prehitévati, zu spät — za-, prikesnévati; ans Werk — lotíti se, poprijéti (-prímem) se (dela), pričéti (-čnèm) delo; an die Hand — na roko iti, podpírati; irre — zaíti (-ídem), pot zgrešíti, zablóditi; sich müde — upéhati se, shóditi se; vonſtatten — iti izpòd rok, odsédati se, spéšiti se, po sreči vesti (vedem) se, prospévati, izponášati se; zu — anfangen shóditi; (ergehen) godíti se, wie geht's dir kako se ti godí? kako se imáš? zugrunde — pogíniti, (im Waſſer) utóniti; hinkend — krevljáti; wankend — opotékati se, lovíti se; zur Neige — potékati, iti h koncu, biti (sem) na málem; die Thür geht in den Garten duri držé na vrt.

Gehen *n.* hoja; im — gredé.

Gehenk *n.* obések, obesílo, obešenína.

Geher *m.* hodèc.

geheuer varèn.

Geheul *n.* tuljénje, cviljénje; plákanje, vekánje; (Sturm) bučánje, šuménje.

Gehilfe *m.* pomočník, pomagáč.

Gehilfin *f.* pomočnica.

Gehirn *n.* možgáni *pl.*; (Mark) mozèg; **Gehirn-** možgánski.

gehirnlos brez možgánov; *fig.* ábotèn, bedast, nespámetèn.

Gehöft *n.* dvorèc, poslópje, pohíštvo.

Gehölz *n.* lesóvje, hosta, les, gozdič; (Holzwerk) les, lesenína, lesovína.

Gehör *n.* sluh, poslúh; (das Hören) slíšanje, poslúšanje; ein feines — haben tenká ušésa od. tenák sluh iméti (imám), tenkó slíšati (-šim); er hat kein — nič ne sliši, gluh je; das — verlieren oglušéti (-ším); — geben poslúšati; einer Bitte — geben uslíšati (prošnjo); — finden uslíšan biti (sem).

gehorchen slúšati, ubógati, poslúšèn od. pokórèn biti (sem); dem Geſetze — ravnáti od. délati od. storíti po postávi, zakónu se podvrèči (-vržem).

Gehorcher *m.* poslúšnik.

gehören spádati, pripádati (komu); das gehört mir (euch) to je moje (vaše); das gehört dem Bruder (der Mutter) to je brátovo (máterino); biti (sem) mitteilſt der poſſeſſiven Pronomina und Adjectiva; (paſſen) ujémati se, prilégati se, skládati se; zu einer Geſellſchaft — biti (sem) izmed .., biti od ..; (erforderlich ſein) treba biti (je), potrében biti (sem), zahtévati se; ſich — spodóbiti se, prístovati se, spodóbno od. pristójno biti (sem); wie ſichs gehört práv, pošténo, kakor je treba, kakor se spodóbi.

Gehörgang *m.* sluhovòd.

gehörig, gehörend, mir — moj, dir — tvoj, dem Peter — Petrov, der Agnes — Nežin ɔc. mittelſt der poſſeſſiven Pronomina u. Adjectiva; (angemeſſen) primérèn, pristójèn, práv prilížèn; (dazu gehörig) k temu spadajòč, dotíčèn.

Gehörigkeit *f.* pristójnost, spodóbnost.

Gehörknöchelchen *n.* slušna koščica.

Gehörlehre *f.* sluhoslóvje, akústika.

gehörlos brez sluha, gluh.

Gehörloſigkeit *f.* gluhóst, gluhóta.

Gehörn *n.* rogóvi *pl.*, rogóvje; (bei Hirſchen) rogovíle *pl.*

Gehörnerv *m.* slušni živec, slušna čútnica.

gehörnt rogàt.

Gehörorgan *n.* slišálo.

Gehorſam *m.* pokórščina, pokórnost, poslúšnost, ubogljívost; — leiſten poslúšèn od. pokórèn biti (sem) komu, slúšati koga, ubógati.

gehorſam poslúšèn, pokórèn, ubogljìv, poslušljìv; gehorſamſt *adv.* ponížno, preponížno, prepokórno.

Gehörſinn *m.* sluh.

Gehörſteinchen *pl.* slušni kámenčki *pl.*

Gehre *f.* prečnica; klin; (Gabel) ostí *pl. f.*; (Zwickel) kozíca, zaklínek; (Falte) guba.

Gehrmaß *n.* jerálnik.

Gehrock *m.* vsednja suknja.

Gehrung *f.* prečnost.

Gehrungsſchneidelade *f.* zajerálnica.

Gehrungsſtoßlade *f.* spehálnica.

Gehudel *n.* vihránje, vihrávost.

Gehweg *m.* steza.

Gehwerk *n.* kolésa *pl.* (pri uri).

Geier *m.* jastreb; geh zum — pojdi se solít, vrag te vzemi!

Geieradler *m.* bŕkasti ser.

geierartig jástrebast.

Geierblick *m.* lákomi poglèd; er hat einen — gleda kakor jastreb.

Geierfalke *m.* bélkasti sokol.
Geifer *m.* glén, slina, pena; sline *pl.*
geiferig glenast, slinav, penav.
geifern glen cedíti, slíniti se, péniti se, sline cedíti.
Geige *f.* gosli *pl. f.*
geigen gosti (godem), góslati; ſchlecht — cígati, škrípati.
Geigenblatt *n.* (Griffbrett a. d. Geige) góselno grlo, vrat, goslíšče.
Geigenbogen *m.* góselni lok.
Geigenbohrer *m.* durgẽlj.
geigenförmig goslast.
Geigenfutteral *n.* góselnik, goselnják.
Geigenharz *n.* pegla.
Geigenmacher *m.* goslár.
Geigenſaite *f.* struna za gosli, góselna struna.
Geigenſattel *m.* kobílica.
Geiger *m.* goslár; (verächtl.) škripáč, cígavẽc, škripavt.
Geigerei *f.* góslanje, škrípanje.
geil (von Speiſen) zagátẽn, silẽn; (fett) mastẽn, tolst; (vom Boden) pregnojẽn; (v. Wachsthum) bujẽn, bohótẽn; (wollüſtig) pohótẽn, hotljiv, pohotljiv; ein Geiler hotljívẽc, hotník; eine Geile hotníca, hotljívka.
Geile *f.* ſ. Hode u. Geilheit.
geilen *intr.* hotljiv biti (sem), silno poželéti; *tr.* ſ. düngen.
Geilheit *f.* pohótnost, hotljívost, pohót (-i); (v. Wachsthum) bujnost, bohótnost; (v. Speiſen) zagátnost.
Geilwurz *f.* múhovnik.
Geiſel *m.* talnik, talẽc, tal, zastávljenẽc, porok.
Geiß *f.* koza; *dem.* kozíca; (Reh) srna; **Geiß-** kozji.
Geißbart *m.* medvédovo latjé, kozja brada. [*pl.*
Geißblatt *n.* kováčnik, kozji párkeljci
Geißbock *m.* kozẽl, mrkáč, trkáč.
Geißbohne *f.* kozjak, kozji bobki *pl.*
Geißel *f.* bič, korobáč; *fig.* (Strafe) šiba, nadlóga.
Geißelbruder, Geißelmönch *m.* bičar.
Geißelhieb *m.* udárẽc z bičem.
geißeln biti (bíjem) od. tepsti (tepem) z bičem, bíčati, šíbati, pretépati.
Geißelruthe *f.* šiba.
Geißelſtiel *m.* bíčevnik, koprívovẽc.
Geißelung *f.* bíčanje, šíbanje.
Geißfell *n.* kozlóvina, kozlétina, kozlíčevina.
Geißfuß *m.* kozja noga.
geißfüßig kozonòg.
Geißhaar *n.* kozja dlaka.
Geißherde *f.* čreda koz.
Geißhirt *m.* kozár; — ſein kozáriti; **=in** *f.* kozarica.
Geißklee *m.* kozja dételja.
geißledern iz (od) kozje kože.
Geißmilch *f.* kozje mleko.
Geißſtall *m.* kozják, kozji hlev.
Geiſt *m.* duh; (Seele) duša; (Scharfſinn) um, razúm, ostroúmje, razúmnost, bistri duh; der böſe — hudóbẽc, hudóba, hudník, hudír, hudi duh; (Quinteſſenz) cvet (-ú u. -a), jedro; (— der Sprache) svojstvo —, posébnost —, duh jezika; (— des Geſetzes) zmiſel —, duh zakóna; (Geſpenſt) pošást (-i), duh, strah, prikázẽn (-i); ein Mann von — jako razúmẽn mož, duhovít mož.
geiſtarm slaboúmẽn, topoglàv.
geiſtbegabt bistroglàv, bistroúmẽn.
Geiſterbann *m.* zaklínjanje oder izgánjanje duhóv.
Geiſterbanner *m.* zaklinjávẽc od. izganjávẽc duhóv.
Geiſtererſcheinung *f.* prikázẽn (-i), pošást (-i), strah.
Geiſtergeſchichte *f.* pravljíca o duhóvih od. o pošástih od. o prikáznih, povést o strahóvih.
geiſterhaft kakor duh, kakor prikázẽn (-i); (geſpenſtiſch) pošástẽn.
Geiſterlehre *f.* duhoslóvje.
geiſtern (ſpuken) strášiti.
Geiſterſchar *f.* zbòr od. krdélo duhóv.
Geiſterſeher *m.* duhovídẽc.
Geiſterſtunde *f.* ura duhóv od. strahóv.
Geiſterwelt *f.* svet od. dežéla duhóv.
Geiſtes- dušni, dušévni.
Geiſtesabweſenheit *f.* nezavédnost, razmíšljenost.
Geiſtesanlage *f.* dar duhá, dušna zmožnost. [napór.
Geiſtesarbeit *f.* dušévno delo, dušni
Geiſtesarmut *f.* slaboúmnost, topoglávost.
geiſtesbeſchränkt dušévno omejẽn, kesné glave, topoglàv.

Geistesbeschränktheit *f.* duševna omejénost.
Geistesentwicklung *f.* razvòj duhá.
Geistesfrucht *f.* duševni plod, umotvòr.
Geistesgegenwart *f.* zavédnost, prisótnost duhá.
Geistesgröße *f.* veličína, vzvíšenost duhá. [(-í).
Geisteskraft *f.* moč duhá, dušna moč
geisteskrank umobólen, bolán na duhu, bolán na umu.
Geisteskrankheit *f.* umobólnost, bolézen (-i) na umu.
Geistesnahrung *f.* duševna hrana.
geistesschwach slaboúmen, topoglàv.
Geistesschwäche *f.* slaboúmnost, topóst duhá, topoglávost.
Geistesschwung *m.* vzlèt duhá.
Geistesstärke *f.* krepóst duhá.
Geistesstörung *f.* otemnélost uma, dušna zmóčenost.
Geistesthätigkeit *f.* dušna délavnost; dušni napòr.
Geistesverkehr *m.* duševno óbčenje, dušna vzajémnost.
geistesverwandt soróden po duhu.
Geistesverwandtschaft *f.* duševna sorodnost.
geistesverwirrt zmeden, zmešan.
Geistesverwirrung *f.* zmešanost, zmédenost.
Geisteszerrüttung *f.* zmotnjáva uma.
Geisteszustand *m.* dušni stan.
geistig duševen, dušen; breztelésen; (v. Getränken) opójen, upijanljiv; gebrannte —e Flüssigkeit žgana opójna tekočína; —es Wohl dušna blagínja.
Geistigkeit *f.* duševnost, dušnost.
geistlich duhóven, duhóvski; —er Herr duhóvnik, duhóvni gospód, — oče.
Geistliche *m.* duhóvnik.
Geistlichkeit *f.* (Eigenschaft) duhóvnost; (die Geistlichen) *coll.* duhóvščina, duhóvstvo, duhóvniki *pl.*
geistlos brez duhá, brezdùh; brez uma, brezúmen; *fig.* puhèl, prazèn.
Geistlosigkeit *f.* nedostátek duhá; brezúmje; *fig.* puhlost, praznost, praznóta.
geistreich duhovít, umen, bistroúmen, ostroúmen, prebrísane glave.
geisttödtend duhomórn.

Geiz *m.* skopóst, stísnjenost, skrljívost; (Habsucht) lákomnost, samogóltnost.
geizen (mit etw.) skopáriti, stískati, skrljáti; nach etw. — (gierig sein) hlepéti od. hrepenéti po čem, lákomen biti (sem) na kaj, lakomnovati; polákomniti se.
Geizhals *m.* skopúh, stiskávec, stiskáč, skrljívec; lákomnik, samogóltnež.
geizig skop, stísnjen, skrljìv, skopárski; (habsüchtig) lákomen, lakom, gladóven.
Geizige *m.* skopúh; *f.* skopúlja.
Gejauchze *n.* vrisk, vrískanje, úkanje.
Gekeife *n.* režánje, drenje, lájanje.
gekerbt narézan.
Geklagte *m.* tóženec; *f.* tóženka.
Geklapper *n.* klopòt.
Geklatsch *n.* tlèsk, tléskanje, tleskòt, plòsk, plóskanje.
Geklaubsel *n.* pobírki *pl.*, pobérščina.
Geklimper *n.* brénkanje, brenkèt.
Geklingel *n.* žvenkljánje, cingljánje.
Geklippe *n.* skalóvje, pečévje.
Geklirr *n.* rožljánje, žvenkèt, žvenketánje.
Geknirsch *n.* škrípanje, škrgòt, škrgútanje.
Gekniste *n.* praskèt, prasketánje, pokljánje.
Geknurr *n.* renčánje.
Gekoller *n.* krúljenje; (d. Truthenne) kavdèr, kávdranje.
Gekose *n.* ljúbkanje, milkovánje.
Gekrabbel *n.* kobácanje, gomezljánje; brbanje.
Gekrach *n.* poknjáva, pókanje, tréskanje, hreščánje.
Gekrächze *n.* krokòt, krókanje.
Gekrähe *n.* kikiríkanje, petelínovo petje.
gekraust kodrast, kodrav. [karija.
Gekritzel *n.* čiričáre *pl.*, čečkánje, čečGekröse *n.* nabornják, opornják, mrežica, vréčica, péčica; (in der Küche) drobovína, rajžljec.
gekünstelt prisíljen, prihínjen, ponarejèn, nenarávèn.
Gelächter *n.* smeh, smejánje; (überlautes) grohòt, hahljánje, hohòt; ein — erheben zasméjati se, smeh zagnáti

(-ženem); (überlaut) zagrohotáti (-ám, -hóčem) se; zum — ſein biti (sem) v zasméh; er iſt zum — smějejo se mu, zasmehújejo ga. [ljenka.

Geladene *m.* povábljeněc; *f.* povábljeněc; **Gelage** *n.* lega, skląd, plast (-í); (Schmaus) gostija, obéd, pojédina.

Gelände *n.* zemljíšče, zemlja.

Geländer *n.* držáj, ográja, opérnica, opirálo, priróč; (b. Weingarten) brajda.

geländern ograditi, držáje napráviti.

gelangen priti (pridem), dospéti v kaj, doséči (-sežem) kaj, dostígniti kaj; zur Reife — dozoréti (-ím); zur Kenntnis — zvedeti (zvem); zur Erkenntnis — spoznáti; zum Amte — službo dobíti; zum Beſitze — dobíti kaj v posést (-i); zur Entſcheidung — dospéti v razsódbo; zu dem Seinigen — priti do svójega.

gelappt krpast, capast.

Gelaſs *n.* prostor, prostoríšče.

gelaſſen vdán, mirẽn, tih, pohlévẽn, potrpežljiv, hladnokŕvẽn, krotẽk; *adv.* počási, polágoma, mirno, lagáno, hladnokŕvno.

Gelaſſenheit *f.* mirnost, krotkóst, potrpežljívost, hladnokŕvnost.

geläufig izúrjen, vajen, okrétẽn, ročẽn, spešẽn; —e Hand hitra —, lahka —, spretna roka; —e Zunge zgovórẽn jezik; er ſpricht — gladko —, brez spotíkljaja govorí; das iſt mir — to dobro znam, tega sem dobro vajen, to mi gre gladko od rok.

Geläufigkeit *f.* ročnost, vájenost, izúrjenost, okrétnost, urnost.

gelaunt volján, pri volji; gut — dobre volje, dobrovóljẽn, žídane volje, vesél; übel — slabe volje, pust, čemérẽn.

Geläute *n.* zvonjénje, zvonílo; (mit der Schelle) zvončkánje, žvenkljánje; (die Glocken) zvonóvi, zvonílo.

gelb rumẽn, žolt; — machen rumeníti, žoltíti; orumeníti, požoltíti; — werden rumenéti, žoltéti, rumeníti se; o-, po-, zarumenéti, ožoltéti; *impf.* orumenévati; —er Farbeſtoff rumenílo, žoltílo; —e Rüben korénje.

gelbblättrig žoltolíst, rumenopérẽn.

gelbbraun žoltorjàv, rumenkastorjàv.

gelbbrüſtig rumenoprsnat.

gelbbunt rumenopísan, žoltopísan.

Gelbe *f.* rumenóst, žoltóst; rumenína, žoltína; rumenílo, žoltílo.

gelben *tr.* gelb machen, *intr.* gelb werden s. b. gelb.

Gelberde *f.* žoltáča, zemlja rumenica od. žoltica.

gelbgefleckt rumenomarógast, z žóltimi marógami.

gelbgelockt rumenokódrast; rumenolàs, žoltolàs.

gelbgeſtreift rumenoprógast, z žóltimi prógami.

Gelbgießer *m.* médar (ki iz žolte medí posóde dela).

Gelbgießerei *f.* médarnica.

gelbgrau žoltosìv.

gelbgrün rumenozelèn, žoltozelèn.

gelbhaarig ruménih las, žoltolàs.

Gelbkehlchen *n.* ruména pénica.

gelbköpfig žoltoglàv.

gelblich ruménkast, ruménkljat, žoltav, žoltkast.

gelbroth rumenordèč, žoltordèč.

Gelbſchnabel *m.* rumenokljúnẽc; (verächtl.) mlečnogóbẽc.

gelbſchnäbelig rumeno—, žoltokljùn.

Gelbſtoff *m.* rumenílo, žoltílo.

Gelbſucht *f.* zlaténica, žolténica, rumenica. [ničẽn.

gelbſüchtig zlaténičẽn, žoltèl, žoltè-

Geld *n.* (Stück) denár, novẽc, penez; *coll.* denar, denarji, novci, penezi *pl.*; kleines — drobíž; bares — gotovína; für ſein — zehren ob svojem živéti; **Geld-** denárni, novčni.

Geldabgabe *f.* davẽk v denárju.

Geldangelegenheit *f.* denárna zadéva, opravílo z denárjem.

Geldanweiſung *f.* denárna nakáznica; nakazílo denárja.

geldarm brez denárja.

Geldauflage *f.* denárna nakláda.

Geldausgleich *m.* novčna poravnáva.

Geldaushilfe *f.* denárna podpóra.

Geldauslage *f.* denárni stroški *pl.*

Geldbedarf *m.* potréba denárja, denárna potréba.

geldbedürftig denárja potrébẽn.

Geldbeitrag *m.* denárni prispévẽk, donesẽk.

Geldbeſchaffung *f.* dobáva —, nabáva novcev.

Geldbetrag *m.* novčna vsota, denárna vsota.

Geldbeutel *m.* mošnja (za denár), mošnjica.

Geldbrief *m.* pismo z denárjem, denárno pismo.

Geldbuße *f.* globa, denárna kazěn (-i).

Geldcurs *m.* kurz, cena denárjev.

Geldeinnahme *f.* prejèm denárja; denárni dohódek, izkúpljeni denár.

Gelderpreſſer *m.* oderúh, odrtník, pijávka.

Gelderwerb *m.* zaslúžek, pridobítěv denárja.

Geldforderung *f.* novčna terjátěv, terjávščina.

Geldgebarung *f.* ravnánje od. gospodárjenje z denárjem.

Geldgehalt *m.* prava vrednost denárja.

Geldgeſchäfte *pl.* novčni posli *pl.*, denárno opravílo.

Geldgier *f.* pohlèp po denárju.

geldgierig denárja lákoměn, pohlépen.

Geldgürtel *m.* denárni pas, opašnják.

Geldinſtitut *n.* denárni zavod.

Geldklang *m.* cvènk, žvènk.

Geldklemme *f.* denárna stiska, sila za denár; huda od. tesna je za denár.

Geldleiſtung *f.* dajátěv v denárju.

geldlos brez denárja, brezdenárěn; suh.

Geldmäkler *m.* denárni mešétar, kupčevávěc od. trgóvěc z denárji.

Geldmangel *m.* pománjkanje —, nedostátek denárja.

Geldmittel *pl.* denárna sredstva *pl.*, novci *pl.*

Geldnoth *f.* sila za denár; potréba denárja.

Geldpoſt *f.* denárna pošta; =en *pl.* denárji *pl.*, denárni zneski.

geldreich denárěn, premóžěn, petíčěn.

Geldſammlung *f.* nabíranje denárja, skląd.

Geldſendung *f.* denárna pošiljátěv.

Geldſtolz *m.* prevzétnost od. napùh zavóljo bogástva.

Geldſtrafe *f.* globa, denárna kazěn; eine — verhängen oglobíti, globo prisóditi, denárno kazěn naložíti.

Geldſtück *n.* nověc, denár, penez.

Geldſumme *f.* novčna vsota, denárna vsota.

Geldtag *m.* dan plačíla, plačílni dan (dneva).

Geldumlauf *m.* obtèk denárja, obhòd, króženje denárja.

Geldwechſel *m.* menica; (das Wechſeln) menja —, izmenjávanje denárjev.

Geldwert *m.* denárna vrednost.

Geldweſen *n.* denárstvo.

Geldzahlung *f.* plačílo v denárju.

Geldzulage *f.* denárna dokláda, priboljšek v denárju.

Geldzuſammenſchuſs *m.* denárni skląd.

Gelee *n.* ovóčna žólica.

gelegen (liegend) ležěč, stojěč; — ſein léžati (-ím), stati (stojím); es iſt mir daran (viel) — do tega mi je (mnogo); (bequem) príličěn, priróčěn, prilóžen, ugóděn, priprávěn; es iſt mir — pri náredi mi je, na roke mi je; zu —er Zeit o pravem času, udóbno, ob ugódnem času; du kommſt mir — ravno prav si prišel.

Gelegenheit *f.* prilóžnost, prílika; bei — o príliki; (bequeme Lage) priróčnost, nared (-i), príličnost, ugódnost; (Lage) lega.

gelegentlich príličěn, popríličěn, prigóděn; *adv.* o príliki, o prilóžnosti.

gelehrig účěn, naúčěn, učljìv, dobre glave.

Gelehrigkeit *f.* učnost, naúčnost, učljívost, dobra glava.

Gelehrſamkeit *f.* učenóst.

gelehrt učěn; —e Sprache knjižni —, pisméni —, znánstveni jezik.

Gelehrte *m.* učenják, učéni mož.

Gelehrtheit *f.* ſ. Gelehrſamkeit.

Geleiſe *n.* kolovòz, tir; aus dem — kommen iz tira priti (pridem); eine Sache ins rechte — bringen naravnáti, uravnáti, na pravo pot od. v pravi red pripráviti.

Geleit *n.* izprevòd, spremstvo, prevòj; ſicheres — straža, varstvo; das — geben sprémiti, sprémljati.

geleiten sprémiti, sprémljati, spremljevati; izprevájati, vóditi; Gott geleite dich z Bogom hodi, Bog bodi s teboj.

Geleiter *m.* spremljevávec, spremnik, izprevódnik; drug, továriš.

Geleiterin *f.* spremljevávka, sprémnica; družíca, tovarišica.

Geleitsbrief *m.* izprevódni —, spremni list, sprémnica.

Geleitschaft *f.* izprevódstvo, spremstvo, spremljevávstvo.

Geleitschiff *n.* izprevódna od. spremna ladja, ladja izprevódnica. [na.

Geleitsgeld *n.* izprevodnína, spremní-

gelenk, gelenkig gibčěn, giběk, okrétěn.

Gelenk *n.* člen, sklèp, zglòb, zgìb; (am Halme) kolénce; (a. d. Kette) klèp.

Gelenkbein *n.* sklepna kost (-í); zapéstna kost, kost zapéstnica.

Gelenkchen *n.* členěk; kolénčece.

Gelenkigkeit *f.* gibčnost, gibkost, okrétnost.

Gelenkkapsel *f.* sklepna gožva.

Gelenkkopf *m.* sklepna jábolčica.

Gelenkpfanne *f.* sklepna pónvica.

Gelenkschmiere *f.* sklepna maz (-í).

gelfern dreti (derem) se, révkati, vréščati (-ím).

Gelichter *n.* vrsta, baža, sorta, ploha, škvart; (verächtl.) druhál (-i), sódrga, klika.

geliebt ljubljen, drag, ljub; —este preljúb, predrág.

Geliebte *m.* ljubíměc, ljubčěk, milčěk, ljubóvnik; *f.* ljúbica, ljuba, mílica, ljubóvnica.

gelinde mehěk, rahěl, lahěn; mehkótěn, lehkótěn; (sanft) krotěk, mil, blag; (v. Regen) pohlévěn; (von der Haut) volján, mehák, gladěk; *adv.* rahlo, na lahko, izlépa.

Gelindigkeit *f.* rahlost, voljnost, mehkóst, lehnóst, pohlévnost; mehkóta, lehkóta.

gelingen po sreči izíti (-ídem) se, posréčiti se, uspéšiti se, pogódu iztéči (-tečem) se, obnésti (-nésem) se; iti (grem) izpod rok, spéšiti se, odsédati se, po godu iztékati se.

Gelingen *n.* uspéh, doběr izíd.

Gelispel *n.* šepèt, šepetánje, žubòr.

gellen zvenéti, brnéti, donéti; óriti se, razlégati se.

geloben obljúbiti, zaobljúbiti, obéčati, zaréči (-rečem) se, obljúbo storíti; *impf.* obétati, obečávati; das gelobte Land obljúbljena dežéla.

Gelöbnis *n.* obljúba, zaobljúba, obèt.

Gelse *f.* komár; *dem.* komárčěk.

gelt! *interi.* (= nicht wahr?) jèli; *pl.* jèlite; kaj ne, ali ne, ali ni res? ali ni takó?

gelt (unfruchtbar) jalov, neplóděn, strpěl, brez mleka; —e Kuh jálovka, jálovica; —es Vieh jalovína; — werden izjalovíti se.

Gelte *f.* golída, káblica, vedríca; (z. Schöpfen) korěc.

gelten veljáti, vreděn biti (sem), ceno od. vrednost iméti (imám), stati (stanem); — lassen dopustíti, priznáti; was gilts? kaj veljá? kaj staviš? koliko stave? (von Einfluss sein) veljáti, veljávo —, vplív iméti (imám); premóči (-morem), izdáti (-dam).

geltend veljávěn; — machen dognáti (-žénem), potégniti se za kaj, do veljáve správiti, veljávno naredíti; sich — machen veljávo si zadobíti, do veljáve priti (pridem); sein Recht — machen utŕditi, dokázati (-kážem) svojo pravíco, svojo pravíco zglásiti, svoji pravíci veljávo zadobíti, se zanjo pognáti (-žénem); *impf.* svojo pravíco utrjevati, dokazovati, se zanjo pogánjati; einen Grund — machen vzrok postáviti, opréti se na vzrok; *impf.* opírati se, stáviti za vzròk.

Geltendmachung *f.* dokazovánje, obveljáva.

Geltling *m.* jálověc.

Geltung *f.* (Wert, Bedeutung) veljáva, veljávnost; cena, vrednost; zur — kommen priti (pridem) do veljáve, obveljáti, zmoči (zmorem); zur — bringen uveljáviti, *impf.* uveljávljati; — haben veljáti, veljávo iméti (imám), v veljávi biti (sem), iméti veljávnost; — verschaffen dem Gesetze zakónu veljávo zadobíti, — dati; außer — setzen razveljáviti, ob veljávo deti (dem u. denem), ovréči (-vŕžem), veljávo odvzéti (-vzámem); *impf.* razveljávljati, ob veljávo dévati.

Geltungsdauer *f.* doba veljávnosti, veljávna doba. [veljá.

Geltungsgebiet *n.* ozémlje, za katero

Geltvieh *n.* jálova živína, jalovína.

Gelübde *n.* obljúba, zaobljúba; ein — machen obljúbiti, obljúbo storíti, zaobljúbiti.

Gelüſte *n.* pohlèp, pohót (-i), pohòt, hlepnost, poželénje.

gelüſten, es gelüſtet mich hlepím, hrepením, željo imám; mika me, hoče se mi, rači se mi, volja me ima do, zažélel sem, zahtélo se mi je, ljubi se mi, rad bi; ſich — laſſen polákniti se česa, polákomniti se.

gelüſtig pohlépen, hlepljìv, pohótèn, hotljiv, poželjiv.

gemach polágoma, zlágoma, počási, po malem, v lag.

Gemach *n.* (*pl.* Gemächer) predèl, hram, hiša; izba, soba; (Kammer) čúmnata; Schlaf— spálnica.

gemächlich *adv.* ſ. gemach); *adi.* zložèn; lágotèn; udóbèn, príličèn, priprávèn; prijétèn, mirèn; (langſam) počásèn.

Gemächlichkeit *f.* zložnost; lágotnost, lágot (-i); udóbnost, príličnost; mirnost.

Gemahl *m.* soprog, mož, zakónski drug; =in *f.* sopróga, žena, zakónska družíca.

gemahnen spómniti, opómniti; *impf.* spomínjati, opomínjati; es gemahnt mich zdi se mi, dozdéva se mi, hodi mi po glavi, hodi mi na miſèl.

Gemälde *n.* podóba, slika, obràz; slíkanje, slikarija.

Gemäldeſammlung *f.* zbirka slik.

Gemarkung *f.* meja.

Gemäß *n.* mera, merílo.

gemäß *adi.* primérjen, primérèn, pristójèn; *adv.* po, v zmislu, po zmislu, z. B.: dem Befehle — po povélju, dem Geſetze — po zakónu.

Gemäßheit *f.* primérnost, pristójnost; in — po, v zmislu, z ozírom.

gemäßigt zmerèn; (v. Klima) zmernotópel. [mirje.

Gemäuer *n.* ozídje, zidóvje, zidíne *pl.*,

gemein navádèn, vsakdánji, vsednji, prost, preprést; (allgemein) obči, občèn, splošèn; (niedrig, ſchlecht) malopríden, podèl; prostáški; nizèk, nízkega stanú; ein —er Bruch navádni ulómèk; der —e Mann *mil.* prosti vojàk, prostàk; —er Mord prosti umòr, podli umòr; —es Verbrechen podlo hudodélstvo.

Gemein- splošni, obči, občni; (der Gemeinde gehörig) srenjski, občinski; =acker *m.* občinska od. srenjska njiva.

Gemeinbeſte *n.* občna blagínja.

Gemeinde u. **Gemeine** *f.* občina, srenja, soséska; **Gemeinde-** občinski, srenjski.

Gemeindeamt *n.* občinski urád.

Gemeindeamtsdiener *m.* občinski sluga, — služábnik.

Gemeindeangehörige, Gemeindebürger *m.* občàn, občinski domačínèc, srenjàn, soséščan; *f.* občánka.

Gemeindeangehörigkeit *f.* občinsko domačínstvo.

Gemeindeangelegenheit *f.* občinska stvar (-i).

Gemeindeanſtalt *f.* občinska napráva, občinski zavod.

Gemeindeauflage *f.* občinska nakláda, občinski davèk.

Gemeindeausſchuß *m.* občinski odbòr.

Gemeindebehörde *f.* občinsko oblástvo.

Gemeindebezirk *m.* občinski okràj.

Gemeindeeigenthum *n.* občinska last (-i) od. lastnína.

Gemeindegebiet *n.* občinsko ozémlje.

Gemeindegenoſſe *m.* občinski družník.

Gemeindegeſetz *n.* občinski zakon.

Gemeindeglied *n.* občàn, ud občíne.

Gemeindegut *n.* občinsko blagó.

Gemeindehaus *n.* občinska hiša; =halt *m.* občinsko gospodárstvo.

Gemeindelaſt *f.* občinsko breme.

Gemeindematrikel *f.* občinska mática.

Gemeindemittel *pl.* občinski imétèk.

Gemeindeordnung *f.* občinski red.

Gemeindepolizei *f.* občinsko redárstvo, občinska policija.

Gemeinderath *m.* (Corporation) občinski svèt, občinsko svetovávstvo; (Perſon) občinski svetovávèc, — svétnik.

Gemeindeſtraße *f.* občinska cesta.

gemeindeüblich v občini navádèn.

Gemeindeumlage *f.* občinska prikláda.

Gemeindeverband *m.* občinska zveza.

Gemeindeverfaſſung *f.* občinska ustáva.

Gemeindevermögen *n.* občinska imovína.

Gemeindevertretung *f.* občinski zastòp.

Gemeindevoranſchlag *m.* občinski proračún.

Gemeindevorſtand *m.* županstvo, občinsko starejšínstvo; (Perſon) župàn.

Gemeindevorſteher *m.* župàn, občinski glavár.

Gemeindewahl *f.* občinska volítěv.
Gemeindewahlordnung *f.* občinski volílni red.
gemeinfaſslich občnoumévěn, sploh razumljìv.
Gemeinfaſslichkeit *f.* občna umévnost, splošna razumljívost.
gemeingefährlich obče nevárěn.
Gemeingeiſt *m.* duh edínstva, skrb (-í) za občno blagínjo.
gemeingiltig občnoveljávěn, splošnoveljávěn, povsód od. splòh veljávěn.
Gemeingut *n.* obče —, vkúpno blagó, občno imétje.
Gemeinheit *f.* prostóta, prostáštvo, nizkóst; zbòr, korporácija.
gemeinhin *adv.* splòh, navádno.
Gemeinhirt *m.* občinski črednik, srenjski pastír.
gemeiniglich splòh, splošno, v obče, navádno.
Gemeinintereſſe *n.* obča —, splošna korist (-i).
Gemeinname *m.* splošno imé (-na).
Gemeinnutzen *m.* občni prid, splošna korist (-i).
gemeinnützig občekorístěn, občnokorístěn.
Gemeinnützigkeit *f.* občna korístnost.
Gemeinplatz *m.* občni prostor, skupno mesto; *(loc. comm. rhetor.)* splošnoveljávni od. občeveljávni od. obči izrèk.
gemeinſam vkúpěn, obči, občěn.
Gemeinſamkeit *f.* vkupnost, občnost.
gemeinſchädlich občeškodljìv, vsem škodljìv, občekvárěn.
Gemeinſchaft *f.* vkúpnost, združba; (zwiſchen zweien) spolovína; (eheliche) zakónska združba od. zveza; (die Verbindung) óbčestvo, družba; — des Eigenthums solastnína, soposéstje; in — beſitzen vkup iméti (imám), (von zweien) v spolovíni iméti; — haben drúžiti se, pečáti se, pajdášiti se, iméti s kom opráviti, iméti ga za továriša.
gemeinſchaftlich skupěn, vkúpěn, obči; *adv.* vkùp, skupaj.
Gemeinſchaftsvermögen *n.* vkúpna imovína.
Gemeinſchatz *m.* obči zaklàd, občevína.
Gemeinſchenke *f.* občа krčma, občna pívnica.
Gemeinſchreiber *m.* občinski od. srenjski pisár.
Gemeinſinn *m.* enomíselnost, enodúšnost, složnost; skrb za občno blagínjo.
gemeinſinnig enomíseln, enodúšěn; skrběn za občo korist.
Gemeintrift *f.* občinski pašnik, srenjski pašnik.
gemeinüblich sploh naváděn, povsód v navádi.
gemeinverſtändlich ſ. gemeinfaſslich.
Gemeinweſen *n.* óbčinstvo.
Gemeinwohl *n.* občа blagínja.
Gemenge, Gemengſel *n.* zmes (-i), méšanica, meša; zbroda, sódrga.
Gemengtheil *m.* zmesnína, zmesěk.
gemeſſen iz-, premérjen, umérjen; —er Befehl odlóčno povélje, ostěr ukáz.
Gemetzel *n.* klanje, mesársko klanje, mesárjenje, krvoprelívanje, krváv pobòj.
Gemiſch *n.* zmes (-i), méšanje, mešavína, méšanica; zmešnjáva.
gemiſchtlinig raznočŕtěn.
Gemme *f.* dragi kaměn; rézani od. izbrúšeni dragulj.
Gems, Gemſe *f.* divja koza.
Gemsbock *m.* divji kozěl.
Gemsjagd *f.* lov na divje koze.
Gemsjäger *m.* lověc od. strelěc divjih koz.
Gemsleder *n.* írhovina od divje koze.
Gemünd *n.* sovódènj (-i); sovódnje *f. pl.*, ustje, stočje.
Gemunkel *n.* šepetánje, čebljánje.
Gemurmel *n.* žubòr, žuborjénje, šumljánje; mrmránje.
Gemurre *n.* godrnjánje, mrmránje.
Gemüſe *n.* zelenjáva, zelenjád (-i), zelénje, zelenína, zélščina, zeleníčje; prikúha; (Erdgemüſe) prstnína; (Hülſenfrüchte) sočívje; (Kraut) zelje; (Rübe) repa.
Gemüſegarten *m.* zelenják, vrt za zelenjávo, zelnik.
Gemüſekohl *m.* kapus.
gemüſſiget primóran, prisíljen.
Gemüth *n.* srce, čut; (Naturell) nárav (-i), čud (-i); ein gutes (böſes) — haben biti (sem) dóbrega (zlega) srca; ſich zu —e führen k srcu vzéti (vzámem) si; *impf.* k srcu jemáti (jémljem) si, skr-

béti za kaj; *impers.* skrbí, peče, bolí, žali me, sega mi do srca.

gemüthlich *adi.* dobrodúšèn, blagodúšèn, dobrosŕčèn; —er Mensch dobríčnik; (heiter) dobrovóljèn; (angenehm) ugóděn, prijétèn; *adv.* ugódno, pogódu, všeč, po všeči, po volji.

Gemüthlichkeit *f.* dobrodúšnost, blagodúšnost, dobrosŕčnost; ugódnost; dobrovóljnost.

gemüthlos brez čuvstva, — srca, trd.

Gemüthsart *f.* čud (-i), nárav (-i).

Gemüthsaufregung *f.* razbúrjenost, razbúrjena duša.

Gemüthsbewegung *f.* duševna razvnétost, strast (-i).

Gemüthsgabe *f.* dušni dar, dušna zmožnost.

Gemüthskraft *f.* dušna moč (-i).

gemüthskrank bolán na duši.

Gemüthskrankheit *f.* dušna bolézèn (-i).

Gemüthsruhe *f.* srčni mir, dušni pokoj.

Gemüthsschwäche *f.* slabodúšnost.

gemüthsstark krepkodúšèn.

Gemüthsstärke *f.* krepkodúšnost.

Gemüthsstimmung, Gemüthsverfassung *f.*, **Gemüthszustand** *m.* dušni stan (-ú), dušno stanje; in üblen Gemüthszustand versetzen ozlovóljiti.

Gemüthsunruhe *f.* srčni nemír, dušni nepókoj.

gemüthvoll, gemüthreich čutljìv, čuvstven, poln čuvstva; rahločútèn.

gen ſ. gegen.

genannt imenován, oménjen, rečèn.

genant tesnóbèn; nadléžèn, neprijétèn.

genäſchig sladkosnèd, sladkosnéděn, poslástèn, láskrn. [krnost.

Genäſchigkeit *f.* sladkosnédnost, lás-

genau natánčèn, natáněk, popóln, nadróbèn, točèn; (enganliegend) tesèn, ozèk, napét; (ſparſam) varčèn, skop, *triv.* skoporit; —es Gewiſſen tenka vest (-i); —er Freund iskrén prijátelj; mit —er Noth komaj, jedva, tóliko da, rávno da; der —eſte Preis najnížja od. skrajna cena, zadnji kup; — genommen pravzaprav; *adv.* natánko, natánčno, nadróbno, do pike, do zobca, točno, popólnoma; (ſorgfältig) pazljívo, zvesto.

Genauigkeit *f.* natánčnost, točnost, popólnost.

Gendarm *m.* (*pl.* Gendarmen) žandár, oróžnik.

Gendarmerie *f.* žandárstvo, oróžništvo.

Gendarmeriepoſtencommando *n.* povéljstvo oróžniške postáje.

Genealog *m.* rodoslóvec, rodopísec.

Genealogie *f.* rodoslóvje, rodopìs, rodopísje; rodoslédje.

genealogiſch rodoslóvèn, rodopísèn.

genehm všeč, všéčèn, povšéčèn, povóljèn, prijétèn.

Genehmhaltung *f.* dovolítèv, potrdítèv, dovolílo, potrdílo.

genehmigen potŕditi, odobríti, dovóliti, privóliti; *impf.* potrjevati, odobrávati.

Genehmiger *m.* potrdník, odobrítelj, dovolítelj.

Genehmigung *f.* odobrílo, potrdítèv, odobrítèv, dovolítèv, pritrdítèv. [stína.

Genehmigungsurkunde *f.* odobrílna li-

geneigt naklónjen, nagnjen, visèč, polóžèn; *fig.* nagnjen, naklónjen, sklon; ich bin — zu glauben kmalu od. skoraj bi verjel.

Geneigtheit *f.* nágnjenost, polóžnost; *fig.* nágnjenost, sklonost, naklónjenost.

General *m.* (*pl.* Generale) vojáški povéljnik, general, vójvoda, vojskovódja; **General-** generálski, generálov; glavni, generálni.

Generalcommando *n.* generálni komando, generálno povéljstvo.

Generalfeldmarſchall *m.* najvíšji oder glavni maršal, general-feldmaršal.

Generalien *pl.* splošna vprašánja, splóšnosti.

Generalinſpector *m.* glavni nadzórnik.

Generaliſſimus *m.* najvíšji vojskovòd.

Generalkarte *f.* glavni zemljevìd.

Generalmajor *m.* generálmajor.

Generalmarſch *m.* generálni marš.

Generalprobe *f.* glavna izkúšnja.

Generalprocurator *m.* generálni prokurátor.

Generalſtab *m.* generálni štab.

Generalſuperintendent *m.* véliki superintendént.

Generalswürde *f.* generálstvo, generálska čast (-i).

Generalversammlung *f.* glavni shòd, občni zbòr.

Generation *f.* rod, zarod, koléno; (Nachwuchs) naraščáj.

generell splošèn, občèn.

generös velikodúšen, blagosrčèn, blágega srca, blagomíseln.

Generosität *f.* velikodúšje, velikodúšnost, plemenítost srca, blagosrčnost.

genesen ozdravéti, ozdráviti se, preboléti, okrévati; izléčiti se; *triv.* skoléhati.

Genesis *f.* postánek, počétek, izvír.

Genesung *f.* ozdravénje, ozdráva, ozdravítev, prebolénje.

Genesungsmittel *n.* zdravílo.

genetisch postánèk zadevajòč, genétičèn, vznikoslóvèn.

Genetiv *m.* rodílnik, génetiv.

genial veleúmèn, bistroúmèn, domíseln, geniálèn.

Genialität *f.* veleúmje, veleúmnost, bistroúmnost, geniálnost.

Genick *n.* tílnik, zatílnik, zatílek, šijnjak, šija.

Genickschmerz *m.* bolečína v zatílniku.

Genie *n.* (*pl.* Genies) veleùm, bistroùm.

Geniecorps *n.* ženíjski oddélek.

genieren mótiti, nadlégen biti (sem), nepríličen biti; sích — tesníti se, sram biti *(impers.)*, sramovati se.

genießbar užítèn, použitèn.

Genießbarkeit *f.* užítnost.

genießen užíti (-žíjem), použíti, zaužíti; *impf.* používati, zaužívati, užívati; nüchtern etwas — odteščáti se; Fleisch — mŕsiti (se). [telj.

Genießer *m.* uživávec, uživáč, uživá-

Genießreich *m.* veleúmni čin, geniálni čin.

Geniewesen *n.* vojáško stavíteljstvo, ženíjstvo.

Geniße *n.* znes (-í), smetjè, smetí *pl.*, stelja.

Genitalien *pl.* rodíla, plodíla.

Genius *m.* genij, duh; (*pl.* Genien) dobri duhóvi *pl.*

Genoß, Genosse *m.* drug, továriš, zádružnik, družábnik.

Genossenschaft *f.* zádruga.

Genossenschafter *m.* zádružnik.

genossenschaftlich zádružèn.

Genossenschafts-antheil *m.* zádružni delež; **-krankencasse** *f.* zádružna bolníška blagájnica; **-vermögen** *n.* zádružna imovína.

Genossin *f.* družíca, tovarišíca, zádružnica, družábnica.

Genre *n.* (*m.*) rod, način; (im Schreiben) pisáva; (im Bauen) zidáva.

Genrebild *n.* obráz (slika, podóba) iz življénja.

Gentleman *m.* poštenják, vrli mož, víteški človek.

genug dosti, zadósti, dovòlj.

Genüge *f.* dovóljnost, zadóstnost; zur — schlafen, trinken naspáti (-spím) se, napíti (-píjem) se ɔc. mittelst eines mit dem Präfix na- gebildeten perfectiven reflexiven Verbums.

genügeleisten zadostíti, zadovóljiti; *impf.* zadóščati, navdóljati.

Genügeleistung *f.* zadostítev, zadostílo, zadovoljítev.

genügen dosti biti (sem), zadostovati; navdoléti (nadovoléti).

genügend zadóstèn, dovóljèn.

genügsam zadovóljèn z malim, dovóljèn, zmerèn.

Genügsamkeit *f.* zadovóljnost z malim, dovóljnost, zmernost.

genugthun zadostíti, zadovóljiti, zadosti storíti; *impf.* zadóščati.

Genugthuung *f.* zadostítev, zadostílo, zadoščénje, zadovóljščina; — leisten ſ. genügeleisten.

Genus *n.* (lat.) rod (-a u. -ú), spòl.

Genuß *m.* užítek, užívanje, zaužívanje, používanje, zaužítje; im Genusse sein užívati; es ist ein — vesélje (radost) je.

Genußmittel *n.* užítna stvar (-í), použitnína; nasládje, nasladílo.

Genußsucht *f.* poželénje po uživánju, poželjívost, pohlèp po nasládnostih.

genußsüchtig poželjiv, pohlépèn po nasládnostih.

Genziane *f.* ſ. Enzian.

Geodäsie *f.* zemljemérstvo.

geodätisch zemljemérski. [zija.

Geognosie *f.* zemljeznánstvo, geogno-

geognostisch zemljeznánski.

Geograph *m.* zemljepísec, geograf.

Geographie *f.* zemljepìs, zemljepísje, geografíja.
geographiſch zemljepísèn, geográfski; —e Breite zemljepísna širína; —e Länge zemljepísna dolžína; —e Lage zemljepísna lega.
Geolog *m.* zemljeslóvec, geolog.
Geologie *f.* zemljeslóvje, geológija.
geologiſch zemljeslóvèn, geológski, geologíjski.
Geometer *m.* zemljemérec, mérjavec, mercín, geometer. [trija.
Geometrie *f.* zemljemérstvo, geome-
geometriſch zemljemérski, geometríjski, geométričen.
Gepäck *n.* pratež, prtljága; cula.
Gepäckſchein *m.* list o prtljági, prátežnica.
Gepantſch *n.* brozga, čobódra, čorba, zbroja.
Gepflogenheit *f.* naváda, običáj, šega.
Geplapper *n.* blebetánje, žlabudránje, blebèt, gobezdánje.
Geplärr *n.* vek, vekánje, večánje, vreščánje, plákanje.
Gepolter *n.* ropòt, ropotánje.
Gepräge *n.* kov, kovánje; (Zeichen) vtísk, podóba, známenje, znak, belèg.
Gepränge *n.* blišč, bliščóba; velikolépje, gizda, veličástnost, krasóta, sijájnost. [ljánje.
Gepraſſel *n.* praskèt, prasketánje, pok-
geprüft izprášan, preizkúšen.
gequetſcht zdruznjen, zmečkán, zmlinčen, stisnjen.
Ger *m.* metálno kopje, súlica.
gerade ravèn, prem; (v. d. Zahl) sod, sodèv; (aufrecht) pokónčen; (offenherzig) odkritosrčèn, prostodúšen; —n Weges narávnost, naravnóč; *adv.* ravno, báš, práv; (— früher) otódi, zdájka, zdájkar; (aufwärts) po koncu.
Gerade *f.* prema (*sc.* črta).
geradeaus *adv.* narávnost napréj.
geradehin *adv.* narávnost tja.
geradeweg *adv.* narávnost, brez ovínkov, naravnóč.
geradezu *adv.* narávnost, kar.
Geradflügler *m.* ravnokrílec, premokrílec.
Geradheit *f.* premóst; odkritosrčnost, prostodúšnost, iskrénost.
geradlinig ravnočŕtèn, premočŕtèn.
geradſinnig odkritosrčèn, prostodúšen, iskrén.
geradſtellig sodeméstèn.
geradzahnig premozòb, ravnozòb.
Geraffel *n.* návlaka.
Geraſſel *n.* rožljánje, rompljánje; (v. Wagen) drdránje, ropotánje, drkòt.
Geräth *n.* sprava, opráva, pripráva; (Geſchirr) posóda, posódje; (Werkzeug) oródje; Haus— pohíšje, pohíštvo.
gerathen priti (pridem), dospéti, pasti (padem), zaíti (-ídem); (ungefähr kommen) zabrésti (-brédem), zagáziti, namériti se, naletéti; in Streit — spreti se, skrégati se, zbeséditi se; in Zorn — razjezíti se, ujezíti se, razsŕditi se; in Schulden — zadolžíti se; in Brand — vnéti (vnámem) se, vžgáti se; ins Stocken — zastáti, *impf.* zastájati; in Verluſt — izgubíti se; in Armut — obózati, obubóžati; (gelingen) po sreči izíti (-ídem) se, posréčiti se, izponésti se, obnésti se; nicht — pokazíti se; (v. Früchten) rodíti; obrodíti, obnésti se.
Gerathewohl *n.* aufs — na slepo srečo, tjavendán, po naméri, navdán.
Geräthſchaft *f.* ſ. Geräth.
geraum prostórèn, prostrán; —e Zeit mnogo časa; ſeit —er Zeit iz davna; vor —er Zeit pred davnim časom.
geräumig prostórèn, prostrán, obšírèn, razsézèn. [nost.
Geräumigkeit *f.* prostórnost, prostrá-
Geräumte *n.* krčevína, novína, laz, rovt.
Geräuſch *n.* šum, hrum, hrušč, trušč, hrup, vrišč, šuménje, šunder; (b. Zerbrechen oder Zerreißen) rèsk, hrèst; (weidm.) drob, drobovína.
geräuſchlos brez šuma, tih.
geräuſchvoll šuměn, šumovít, hruměn, hrupèn.
Geräuſper *n.* hrk, hŕkanje.
Gerbebaum *m.* strojílnik.
Gerbeeiſen *n.* strgálo.
gerben strójiti, udelovati; ustrójiti, udélati; *fig.* mázati (mažem), búnkati; namázati, nabúnkati.
Gerben *n.* stroj, strojítev.
Gerber *m.* strojár, kožar; (Weiß—) irhar; **Gerber-** strojárski.

Gerberei *f.* strojárstvo. [nica.
Gerbergrube *f.* strojárska jama, var-
Gerberlohe *f.* čreslo.
Gerberlohmühle *f.* stope *(pl.)* za čreslo.
Gerberwolle *f.* strojárska volna.
Gerbeſtoff *m.* čreslovína, strojílo.
gerbeſtoffhältig čreslovít.
gerecht pravíčen; (recht) práv; (angemeſſen) primérn; (gewachſen) kos biti (sem) čemu.
gerechtfertigt opravíčen.
Gerechtigkeit *f.* pravica; (Eigenſchaft) pravíčnost; den Händen der — überliefern pravíci izročíti.
Gerechtigkeitspflege *f.* pravosódje.
Gerechtſame *f.* oblást (-i), pravica.
Gerede *n.* govorjénje, govorica; es geht das — govoré, právijo.
gereichen biti (sem) za kaj, slúžiti; es gereicht ihm zur Ehre čast mu dela, na čast mu je, častí ga; es gereicht zum Vortheil v korist biti, v prid biti; zum Schaden — v škodo biti, na kvar biti; zur Schande — sramotíti, sramóto délati, biti v sramóto.
Gereiße *n.* trganje; um dieſe Sache iſt viel — za to reč se trgajo, púlijo, ženó.
Gerenne *n.* létanje, dírjanje.
gereuen kesáti se; es gereut mich kesám se, žal mi je, grize me, obžalújem.
Gereut *n.* laz, novína, krčevína, trebež, rovt, posékovje.
Gergel *m.* utór.
gergeln utóriti.
Gerhab *m.* ſ. Vormund.
Gericht *n.* sod; sodíšče, sodnija; (das Richten) sodba; — halten sóditi; beſonderes — posébno sodíšče; zuſtändiges — pristójno sodíšče.
gerichtlich soděn, sodnji, sodben, sodnijski.
Gerichts- sodni, sodnijski.
Gerichtsacten *pl.* sodni spisi.
Gerichtsadjunct *m.* sodni pristav.
Gerichtsamt *n.* sodíšče, sodníštvo.
Gerichtsarzt *m.* sodni zdravník.
gerichtsbar sodíšču podvŕžen.
Gerichtsbarkeit *f.* sodstvo, sodnost, sodna oblást (-i).
Gerichtsbeamte *m.* sodni urádnik.
Gerichtsbehörde *f.* sodno oblástvo.
Gerichtsbeiſitzer *m.* sodni prisédnik.
Gerichtsbeſcheid *m.* sodni odlók.
Gerichtsbezirk *m.* sodni okráj.
Gerichtschemiker *m.* sodni kemik.
Gerichtscommiſſion *f.* sodni navód, sodna komisíja.
Gerichtscompetenz *f.* sodna pristójnost.
Gerichtsdiener *m.* birič, sodni sluga.
Gerichtseid *m.* sodna priséga.
Gerichtseintheilung *f.* sodna razrédba.
Gerichtsferien *pl.* sodni prázniki, sodne počítnice *pl.*
Gerichtsgebür *f.* sodna pristójbina, sodnína.
Gerichtshaus *n.* sodna hiša.
Gerichtshof *m.* zborno sodíšče, sodni dvór; oberſter — najvíšje sodíšče.
Gerichtskanzlei *f.* sodna pisárnica.
Gerichtskoſten *pl.* sodni stroški.
Gerichtslehen *n.* sodni fevd.
Gerichtsordnung *f.* sodni red.
Gerichtsorganiſation *f.* sodna urédba, urédba sodíšč.
Gerichtsperſon *f.* sodna oséba.
Gerichtsplatz *m.* sodíšče.
Gerichtsrath *m.* sodni svétnik.
Gerichtsſaal *m.* *(pl.* —sále) sodilnica.
Gerichtsſiegel *n.* sodni pečát.
Gerichtsſitzung *f.* sodna seja.
Gerichtsſprengel *m.* ſ. Gerichtsbezirk.
Gerichtsſtand *m.* podsódnost.
Gerichtsſtelle *f.* sodíšče.
Gerichtsſtillſtand *m.* prestánek pravosódja.
Gerichtsſtuhl *m.* sodni stól.
Gerichtsſtunde *f.* sodna ura.
Gerichtstafel *f.* sodna deska.
Gerichtstag *m.* sodni dan (dneva).
Gerichtsverfahren *n.* sodno postópanje.
Gerichtsverfaſſung *f.* urédba sodnih oblástev.
Gerichtsverhandlung *f.* sodna razpráva, sodna obravnáva.
Gerichtsverwaltung *f.* pravosódna upráva.
Gerichtsvogt *m.* sodník.
Gerichtsvollzieher *m.* sodni izvršítelj od. izvrševávec.
Gerichtsvorſtand *m.* sodni predstójnik, načélnik sodíšča.
Gerichtsweſen *n.* sodstvo, sodníštvo.
Gerichtszeuge *m.* sodna priča.

gerichtszuſtändig pristójěn, podsóděn.
Gerichtszuſtändigkeit *f.* pristójnost sodíšč.
gerieben (fein, durchtrieben) premetèn, zvit, pretkán, predélan.
gerieren ſich nósiti se, obnášati se, vesti (vedem) se.
Gerieſel *n.* cizénje, curljánje; šumòt, šumljánje.
gering mali, -a, -o, majhěn, drobèn, laheˊk; (dem Werte nach) ničev, malovréděn, slàb; — an Zahl malobróječn, maločíseln; —es Einkommen pičli dohodki *pl.*; —er Preis doběr kup, nizka cena, po ceni; der —ſte Preis zadnji kup, zadnja cena; nicht im —ſten kratko nikar ne, ni malo; —es Erz jálova ruda.
geringachten za malo šteti (štejem), nizko céniti, malo číslati, prezírati.
Geringachtung *f.* nespoštovánje, zaničevánje, prezíranje, prezírnost.
geringfügig malenkóstěn, majhěn, malovážèn, malovréděn, neznátěn.
Geringfügigkeit *f.* malenkóst, malovážnost, neznátnost.
geringhaltig maloobsébžèn, malo v sebi držèč; slàb, ubóg, malovréděn, laheˊk.
Geringhaltigkeit *f.* maloobsébžnost; malovrédnost, lehkóst.
geringſchätzen za malo šteti (štejem), nizko céniti, malo číslati, prezírati.
geringſchätzig malovážèn, male vrédnosti, malo číslan; malo číslajòč, zaničeválen, prezirljiv, prezíren; — von etwas reden zaničljívo, prezírno, prezirljívo o čem govoriti, kaj v nič dévati.
Geringſchätzigkeit *f.* malovážnost; prezírnost; jemanden mit — behandeln zaničljívo s kom ravnáti.
Geringſchätzung *f.* nespoštovánje, zaničevánje, prezíranje, prezírnost. [*pl.*
Gerinne *n.* vodotòk, žleb, struga, rake
gerinnen stŕditi se, zgostíti se; pokréniti se, zakŕkniti, steti (stámem, stmèm) se; (v. der Milch) zasíriti se, skísati se, sesésti (-sédem) se, zgrísti (-grízem) se.
Gerippe *n.* okóstje, okóstnica, kostnják, ogródje; *fig.* sama koža, kost in koža.
gerippt gábrnat; —er Häkelſtich gábrnati kváčkani vbòd.
Germ *m.* drožjé (-íj) *f. pl.*, droží *f. pl.*
Germane *m.* German, Germáněc.
germaniſieren poném̀čiti, *impf.* ponemčevati; —d nemčeválen.
Germanismus *m.* germanízěm.
Germer *m.* čemerika.
gern ràd, -a, -o; lieber rajši; herzlich gern iz (od) srca rad; gern haben ràd iméti (imám), ljúbiti.
Geröchel *n.* grgránje, hropénje.
Geröhricht *n.* trstje, trstíčje.
Geroll *n.* (d. Wagens) drdránje; (des Donners) grménje, gromovína, gromòt.
Gerölle *n.* prod, proděc, prodovína, gruh, grušec, gramoz, kršje.
Gerölllhalde *f.* láberje.
geröſtet oprážen. [ječménji.
Gerſte *f.* ječmen; **Gerſten-** ječménov,
Gerſtenacker *m.* (nach der Ernte) ječmeníšče. [njàk.
Gerſtenbrot *n.* ječménov kruh, ječme-
Gerſtengraupe *f.* ječménova kaša, ječmenica, ječménka, obdélan —, phan ječmen.
Gerſtenkorn *n.* ječmen, ječméněc, ječménovo zrno.
Gerſtenmehl *n.* ječménova moka. [ka.
Gerſtenſtroh *n.* ječménica, ječménov-
Gerſtenzucker *m.* ječménov sladkor.
Gerte *f.* šiba, prot, vitra, vitva, šibína; *dem.* šíbica, vítrica, proteˊc; *coll.* šibje, protje.
Geruch *m.* vòh, vònj, duh; e. angenehmer — prijétèn duh, vonjáva, dišáva; ein übler — neprijétèn duh, zadàh, smrad (-a, -ú); — haben dišati. [vonja.
geruchlos nedišeˊc, brez duha; brez
Geruchloſigkeit *f.* nedišéčnost, pománjkanje duha, nevonjávost.
Geruchsnerv *m.* vonjálni živeˊc, vohálni živeˊc. [njálo.
Geruchsorgan *n.* vohálo, duhálo, vo-
Geruchsſinn *m.* vònj, vòh.
Gerücht *n.* govoríca, glas; es geht das — govoré, govoríca je; es verbreitete ſich das — glas so zagnáli, glas je počil, govoríca se je raznésla; gutes — sloves, dobro imé (-na); das — ausbreiten glas —, novice raznášati.
gerüchtweiſe *adv.* po govoríci, kakor se govorí, kakor (ljudje) právijo (pripovedújejo), bajé da, menda.

geruhen blagovolíti, ráčiti.
Gerumpel *n.* ropòt, ropotánje.
Gerümpel *n.* ropotíja, šara, brkljaríja.
gerundet zaokróžen, zaóbljen, okrógěl, óblast.
Gerundium *n.* gerúndij, glágolnik.
Gerüst *n.* oděr, ogrédje.
Gerüstbrett *n.* ódrnica.
Gesäge *n.* žáganje, píljenje.
gesägt napíljen; sežágan.
Gesäme *n.* sémenje, sémena *pl.*
gesammelt zbran.
gesammt vès, vsà, vsè; skupěn, cel, celótěn, celokúpěn, splošěn; alle — vsi skùp, kar jih je; *adv.* skupno.
Gesammtbetrag *m.* vès znesěk, vsota, skupni znesěk.
Gesammtertrag *m.* ves dohóděk, ves donésěk, cel dobíčěk.
Gesammtheit *f.* skupnost, splošnost, celóta, celovítost.
Gesammtmacht *f.* vsa moč (-í), skupna moč.
Gesammtministerium *n.* celo od. skupno ministrstvo.
Gesammturtheil *n.* splošna sodba, splošni razsóděk.
Gesammtverband *m.* celótna od. vkúpna zveza.
Gesammtverbürgung *f.* splošno poróštvo, vzajémno (nerazdélno) poroštvo.
Gesammtwirkung *f.* vkúpni učíněk.
Gesandte *m.* poslaník, posláněc, sěl, posěl.
Gesandtschaft *f.* poslánstvo; **Gesandtschafts-** poslaníški, poslánski.
Gesang *m.* petje, prepévanje; spèv; (Lied) pesěm (-i), popévka; (Melodie) napèv.
Gesangbuch *n.* pesmaríca, pésemska knjiga.
Gesanglehrer *m.* učítelj petja.
Gesangliebe *f.* pevoljúbje.
gesangliebend pevoljúběn, radopévěn.
gesanglos brez petja, brez glasú, brezpévěn.
gesangreich spevěn, radopévěn.
Gesangsunterricht *m.* poúk (poučevánje) v petju.
Gesangverein *m.* pevsko društvo.
Gesangweise *f.* napèv.
Gesäß *n.* zaděk, zádnjica, goza, sedálo; =**muskel** *m.* gozna míšica, míšica sedáča.
gesättigt nasíčen.
Gesaus *n.* hrušč, šuménje, šumotánje, vršénje.
Gesäusel *n.* šumljánje, šumotljánje, šumòt.
Geschäft *n.* oprávěk, opravílo, delo, posěl; (Angelegenheit) reč (-í), zadéva; den —en nachgehen po (svojih) oprávkih iti (grem); —e abwickeln posle oprávljati, — vršíti; —e besorgen posle oskrbovati; (Handlungs—) kupčíja, trgóvsko opravílo; (Localität) prodajálnica; **Geschäfts-** poslóvni, opravílni.
geschäftig délavěn, priděn, obŕtěn, prizadévěn, marljìv.
Geschäftigkeit *f.* délavnost, pridnost, prizadévnost, marljívost.
geschäftlich opravílěn; in —er Beziehung kar se tiče opravíl, gledé na opravila.
Geschäftsantheil *m.* opravílni delež.
Geschäftsauftrag *m.* naročéni posěl, naročílo.
Geschäftsbesorgung *f.* oskrbovánje opravíl, oprávljanje.
Geschäftsbetrieb *m.* opravílni obrát, poslovánje, oprávljanje poslov.
Geschäftscorrespondenz *f.* poslóvno dopisovánje.
geschäftsfrei brez opravíl, brez dela, brez oprávka, pròst.
Geschäftsführer *m.* poslovódja, opravítelj.
Geschäftsführung *f.* poslovódstvo, poslovánje.
Geschäftsgang *m.* poslovánje, oprávljanje dela; (das Gehen) pot v (po) oprávkih.
Geschäftsgebarung *f.* oprávljanje posla, oskrbovánje.
Geschäftskosten *pl.* opravílni stroški.
Geschäftskreis *m.* podróčje; das fällt in meinen — to je moje opravílo, to spada v moje poslóvno podróčje.
Geschäftskunde *f.* poslóvna veda, poslóvna izvédenost.
geschäftskundig vešč poslu, izvéden v opravílih.
Geschäftsleiter *m.* opravítelj, opravník, poslovódja.
Geschäftsleitung *f.* poslovódstvo, opravíteljstvo.
Geschäftslocale *n.* posloválnica, prodajálnica, opravílnica.

geſchäftslos brez dela, brez opravíla, brezdélen.

Geſchäftsmann *m.* trgóvec.

geſchäftsmäßig *adi.* poslóven; *adv.* poslóvno, opravíloma.

Geſchäftsordnung *f.* opravílni red, poslóvni red.

Geſchäftspraxis *f.* izúrjenost od. ročnost v opravílih.

Geſchäftsreiſende *m.* trgovínski potovávec.

Geſchäftsrückſtand *m.* zastánek v opravílih, zastála opravíla *pl.*

Geſchäftsſache *f.* opravílo, poseł, poslóvna reč (-i).

Geſchäftsſprache *f.* poslóvni jezik, služábni jezik.

Geſchäftsſtück *n.* poslóvni —, služábni [spis.

Geſchäftsſtunde *f.* poslóvna ura, opravílna ura.

Geſchäftsthätigkeit *f.* poslovánje.

Geſchäftsträger *m.* opravílnik.

Geſchäftsüberbürdung *f.* preobloženost z opravíli.

Geſchäftsübergabe *f.* izročítev opravíl, predája poslov.

Geſchäftsverbindung *f.* opravílna —, poslóvna zveza, kupčíjska zveza.

Geſchäftsvermittlung *f.* poslóvno posredovánje, mešétarstvo.

Geſchäftsvertheilung *f.* razdélba poslov, razdelítev opravíl.

Geſchäftszahl *f.* opravílno število, poslóvni bròj; *num. exhib.* vložno števílo.

Geſchäftszweig *m.* opravílo, vrsta opravíla.

geſchämig sramežljìv.

geſchändet oskrúnjen; osramočèn.

geſchätzt cenjen, spoštován, čislan.

geſchehen goditi se; zgoditi se, dogoditi se, prigoditi se, storíti se, pripetíti se; zufällig — nakljúčiti se; (erfüllt werden) izpólniti se, dopolníti se, izíti (-ídem) se; (vollendet werden) dodélati se, dovršíti se; dokončáti se.

Geſchehnis *n.* dogódek, prigódek, primérljaj, pripétljaj; slučáj.

geſcheit pámetèn, umèn, razúmèn, razsódèn, preudárèn, razbórèn, prebrisan, razborít; — machen spámetiti, izmodríti, spámetovati, izučíti; — werden spámetovati se, izmodríti se, izučíti se, spámetiti se.

Geſcheitheit *f.* pamet (-i), pámetnost, razúmnost, preudárnost, razsódnost, razborítost.

Geſchenk *n.* dar, darílo, podárek; (an Fleiſch und Würſten von einem für das Haus geſchlachteten Schweine) kolíne *pl.*; ein — machen podaríti, v dar dati.

Geſchenkannahme *f.* jemánje daróv, sprejémanje daríl.

Geſchenkgeber *m.* darovátelj, darívec; =in *f.* darovátelјica, darovávka.

Geſchenknehmer *m.* obdarjénec, obdarovánec; =in *f.* obdarjénka, obdarovánka.

geſchenkweiſe v dar, dároma, zastónj.

Geſchichtchen *n.* povéstica, zgódbica, povédka.

Geſchichte *f.* zgodba, dogódba, prigódba, prigódek; (Welt—) zgodovína, povéstnica, zgodopísje; (Erzählung) povést (-i), pripovést, pripovédka; die bibliſche — zgodbe sv. pisma, svetopísemske zgodbe *pl.*

Geſchichtenbuch *n.* pripovédna od. zgodovínska knjiga.

geſchichtlich zgodovínski, zgodopísen.

Geſchichts- zgodovínski.

Geſchichtsbuch *n.* zgodovínska knjiga, zgodovínske bukve *pl.*, zgodovína.

Geſchichtsforſcher *m.* zgodovinar, preiskovávec zgodovíne.

Geſchichtsforſchung *f.* preiskovánje zgodovíne, povéstništvo.

Geſchichtskenner *m.* poznavávec zgodovíne, zgodoznánec, zgodovínar.

Geſchichtskenntnis *f.* znanje zgodovíne, zgodoznánstvo.

Geſchichtsquelle *f.* zgodovínski vir.

Geſchichtsſchreiber *m.* povéstničar, zgodovínar, zgodopísec.

Geſchichtsſtoff *m.* zgodovínsko gradívo.

Geſchichtswiſſenſchaft *f.* zgodovínska veda, povéstna znanost, zgodoznánstvo.

Geſchick *n.* (Geſchicklichkeit) spretnost, priprávnost, ročnost; (Schickſal) usóda.

Geſchicklichkeit *f.* spretnost, priprávnost, ročnost, umételnost, okrétnost, izúrjenost.

geſchickt spretèn, priprávèn, izúrjen, ročèn, okrétèn.

Geſchiebe *n.* potiskovánje, porívanje, suvánje; *(mont.)* spljaka, prod, prodovína, naplavína.

Geſchirr *n.* posóda; *dem.* posódica; *coll.* posódje; (Geräth) opráva, pripráva; (bei Pferden) zapréga, konjska opráva; **=händler** *m.* posódar; lončár; **=handlung** *f.* posódarstvo; lončárstvo.

Geſchlecht *n.* rod (-a u. -ú), pleme (-na), rodovína; das männliche (weibliche) — moški (ženski) spòl; (Art) razpol, vrsta; (Generation) zarod, naraščáj.

geſchlechtlich spolèn, po spolu.

Geſchlechts= po rodu, rodovínski; po spolu, spolni.

Geſchlechtsfolge *f.* rodoslèd, rodoslédje; männliche — naslédba móškega spola.

Geſchlechtsfolger *m.* naslédnik rodú, rodoslédnik.

Geſchlechtsforſcher *m.* rodoslóvec.

Geſchlechtskunde *f.* rodoslóvje.

geſchlechtslos brezspólen, brez spola.

Geſchlechtsname *m.* rodovínsko imé (-na); (Zuname) priímek.

Geſchlechtsorgan *n.* spolovílo, rodílo, plodílo, plemenílo.

Geſchlechtsregiſter *n.* rodopìs, rodóv[nik.

Geſchlechtsreife *f.* spolna godnost, godna leta za možítev, za ženítev.

Geſchlechtstheile *pl.* rodíla, spolovíla, spolni udje.

Geſchlechtstrieb *m.* spolni nagòn; poltna pohótnost.

Geſchlechtswappen *n.* rodovínski grb.

Geſchlechtswort *n.* (Artikel) spolnik, člen.

geſchliffen izbrúšen, nabrúšen, uglájen; *fig.* omíkan, olíkan.

Geſchliffenheit *f.* izbrúšenost, uglájenost; omíkanost, olíkanost.

Geſchlinge *n.* zánkanje; zankanína, preplèt; drob, osrčje, otróba.

Geſchmack *m.* okús, vkus; slast (-í); er findet — daran to mu je všeč, to mu je pogódu, to mu dopáde, to mu godí, to mu ugája; bitterer — grenèc; bittern, ſüßen — haben (po)grenéti, (po)sladéti; feiner — tanèk od. dobèr okús; den — bilden okús bístriti, čístiti, líkati; ein Mann von — mož dóbrega okúsa, razsóden (razbórèn) mož, ki uméje, kaj je lepo.

geſchmacklos brezokúsen, neokúsen; neslástèn; (fade) plevèk, plehèk, omlédeн, pust, neslán.

Geſchmackloſigkeit *f.* brezokúsnost, neokúsnost; neslástnost; plevkóst, omlédnost, neslánost.

Geſchmacksbildung *f.* číščenje od. líkanje okúsa.

Geſchmackslehre *f.* krasoslóvje, nauk o okúsu.

Geſchmackſache *f.* stvar (-í) okúsa.

Geſchmackſinn *m.* okús.

geſchmackvoll okúsen.

geſchmackwidrig neokúsen.

Geſchmeide *n.* kována dragotína; (Gold—) zlatnína; (Silber—) srebrnína; nakít.

Geſchmeidekäſtchen *n.* shranílo —, skrínjica za dragotíne.

Geſchmeidewaren *pl.* dragotíne *pl.*, dragotínje.

geſchmeidig voljèn, gibèk, gibčèn, mehèk; (gewandt) okrétèn; (v. Körper) šibèk, vitèk; — machen omehčáti, omečíti.

Geſchmeidigkeit *f.* voljnost, gibčnost, mehkóst; okrétnost; šibkóst, vitkost.

Geſchmeiß *n.* blato, govno; (v. Vögeln) ptičjak; (v. Inſecten) zapljúnek, zapljívek, zaléga; (Ungeziefer) mrčes, črvád (-i); (Geſindel) druhál (-i), izmèt, glota.

Geſchmetter *n.* trobéntanje, tróbljenje; (v. Donner) grménje.

Geſchnatter *n.* gáganje; blebetánje.

geſchnörkelt izprelepotíčen, s prepletki okrášen.

Geſchöpf *n.* stvar (-í).

Geſchoß *n.* strela; (an Pflanzen) mladíka, mladica, omlád, letorást (-i), odráslek, pogánjek; (Stockwerk) nadstrópje; ein Haus mit drei —en trínadstropna hiša, tristrópna hiša; *mil.* izstrélek.

Geſchrei *n.* krik, kričánje, vek, vekánje, večánje, vpítje, vika; ein — erheben zakríčati (-čim), zavpíti (-píjem), krik zagnáti (-žénem).

Geſchreibſel *n.* pisárjenje, pisarija.

Geſchütz *n.* tòp, kanón, strélba, topóvi *pl.*, kanóni *pl.*; **=donner** *m.* grménje —, grmljáva —, grmljavína topóv.

Geſchützſalve *f.* skupni strel iz topov.
geſchützt zavarován, v zavétju.
Geſchützweſen *n.* topníštvo.
Geſchwader *n.* oddélek bójnega brodóvja; konjíška četa.
geſchwänzt repàt.
Geſchwätz *n.* blebetánje, žlabudránje, čebljánje, čeljustánje, čvekánje. [čen.
geſchwätzig blebetàv, žlabudràv, jezí-
Geſchwätzigkeit *f.* blebetávost, žlabudrávost, jezíčnost.
geſchweift zaslóčen.
geſchweige *adv.* nikár, kámo-li, da molčím, da nič ne rečem, da ne omènim.
geſchwind hitër, urën, brz, nagël; *adv.* brž, hitro, urno, naglo, ročno.
Geſchwindigkeit *f.* hitróst, urnost, brzóst, brzína, hítrica.
Geſchwindigkeitsmeſſer *m.* brzinomèr.
Geſchwindſchreibkunſt *f.* hitropísje, brzopìs. [nje.
Geſchwirr *n.* brnénje, brenčánje, frčá-
Geſchwiſter *pl.* sorojénci, bratje in sestre.
Geſchwiſterkind *n.* brátranec; bratrána, brátranka; (v. d. Schweſter) sestráneč, sestrič, séstrnič; sestrána, sestránka, sestríčna; strínič (strnič).
geſchwiſterlich brátovski, séstrski; *adv.* po brátovsko, brátovski, po séstrsko, séstrski, kakor bratje in sestre.
Geſchwiſterliebe *f.* brátovska (séstrska) ljubézën (-i).
Geſchworne *m.* porótnik, priséženec; — ſein porotnikovati.
Geſchwornen- porótniški; **=amt** *n.* porótniško opravílo, porótniška služba; **=bank** *f.* porótniška klop (-í); **=gericht** *n.* porótno sodíšče, poróta; **=liſte** *f.* imenik porótnikov.
Geſchwulſt *f.* oteklína, zateklína, otók, obotáva, obotávica, hrga; (Aufgedunſenheit) zabúhlost, nadútost.
Geſchwür *n.* uljé (-ésa), tvór (-a u. -ú), vréd, prišč, čir, čiráj, ščírjevec; (hartes) trdnica; (durch Quetſchen entſtanden) otíska; Nagel— zanóhtnica, zagnída.
geſchwürig tvorast, čírav.
geſegnen ſ. ſegnen; Gott geſegne es dir Bog ti blagoslóvi; Bog povríni; das Zeitliche — preséliti se (s sveta) v večnost, ta svet zapustíti.
Geſelchte(s) *n.* povojéno mesó, povojenína.
Geſelle *m.* pomagáč, pomočník; (Gefährte) továriš, drug, družník; ein liederlicher — malopridnež, razuzdánec; ein fauler — lenúh, tožljívec.
geſellen drúžiti; z-, pridrúžiti; ſich — drúžiti se, pajdášiti se; pridrúžiti se.
Geſellen-buch *n.* imenik rokodélskih pomočníkov; **=lade** *f.* skládnica rokodélskih pomočníkov; **=verein** *m.* društvo rokodélskih pomočníkov.
geſellig družën, druzljìv; priljúden.
Geſelligkeit *f.* družnost, druzljívost; priljúdnost.
Geſellin *f.* druža, drugarica, družica, tovarišica.
Geſellſchaft *f.* družba, društvo; drúščina, tovarišija.
Geſellſchafter *m.* družábnik; továriš; **=in** *f.* družábnica; družica, tovarišica.
geſellſchaftlich družbén, društvén, družábn; (geſellig) družën, druzljìv.
Geſellſchafts- družbén, društvén, družábn; **=fräulein** *n.* góspica družábnica; **=glied** *n.* član društva, društvenik, družábnik, družník; **=kreis** *m.* družba, društvéni krog; **=rechnung** *f.* družbéni račún.
Geſenk *n.* grezílo, potapljávka; (Abſenker d. Weinſtockes) grebenica, vláčenica, živica; (b. Schmied) kalupnják.
Geſenkamboß *m.* žlebáto nakoválo.
Geſenke *n.* položína, poníkva.
Geſetz *n.* zakon, postáva; (Richtſchnur) vodílo, pravílo; im Sinne des —es, kraft des —es po zakónu; das — vollziehen zakon izvršiti; das — erlaſſen zakon izdáti; ein — aufheben zakon preklícati (-klíčem), — ovréči (-vržem), — razveljáviti; **Geſetz-** zakonít.
Geſetzauslegung *f.* razláganje zakóna.
Geſetz-blatt, =buch *n.* zakónik; allgemeines bürgerliches Geſetzbuch občni državljánski zakónik.
Geſetzentwurf *m.* načŕt zakóna, osnútek postáve.
Geſetzeskraft *f.* zakoníta moč (-í), moč zakóna.
Geſetzesverletzung *f.* prekršèk zakóna, prelomítev zakóna. [vën.
geſetzgebend zakonodájen, zakonodá-

Geſetzgeber *m.* zakonodávec.
Geſetzgebung *f.* zakonodájstvo.
Geſetzkunde *f.* zakonoznánstvo, zakonoslóvje.
geſetzkundig vešč zakónom, v zakónih izvéden, — iznájden.
Geſetzkundige *m.* zakonoznávec, zakonoslóvec.
geſetzlich *adi.* zakonít, postávěn; *adv.* po zakónu, zakoníto.
Geſetzlichkeit *f.* zakonítost.
geſetzlos brez zakóna, samovóljěn, brezvláděn.
Geſetzloſigkeit *f.* brezzákonje, samovóljnost, brezvládnost.
geſetzmäßig ſ. geſetzlich.
Geſetzmäßigkeit *f.* ſ. Geſetzlichkeit.
geſetzt resnóběn, zastávěn, postávěn, važěn; — daſs postávim, vzemímo da, recímo da ꝛc.
Geſetztheit *f.* resnóbnost, važnost.
Geſetzübertreter *m.* prestópnik zakóna.
Geſetzübertretung *f.* prestópek zakóna.
Geſetzvollſtrecker *m.* izvrševávec zakóna, izvršitelj zakóna.
Geſetzvollſtreckung *f.* izvršítev zakóna, izvršba zakóna.
Geſetzvorlage *f.* predlózba zakóna, predloženi zakon.
Geſetzvorſchrift *f.* popis zakóna, ukàz zakóna, zakon; nach — kakor zakon veléva, — ukazúje, po zakónu.
geſetzwidrig nezakonít, protizakónski, proti zakónu, nepostávěn, zakónu protívěn.
Geſetzwidrigkeit *f.* nezakonítost, nepostávnost, protizakónje.
Geſicht *n.* (Geſichtsſinn) vid; (Anblick) poglèd; (Antlitz) oblíčje, obràz, lice; (Viſion) prikázěn (-i), pošást (-i); vor das — kommen pred očí priti (pridem); ein ſaueres — machen krémžiti se, kislo se držati (-ím); namŕdniti se; etwaš zu — bekommen za-, uglédati, zapáziti kaj; ein gutes — dobre —, bistre očí *f. pl.*; ein ſchlechtes — slabe očí.
Geſichtchen *n.* obrázek, ličce.
Geſichts- očésni; vidni; oblíčni, ... obráza, ... oblíčja. [lica.
Geſichtsausdruck *m.* izràz oblíčja, —
Geſichtsfarbe *f.* barva obráza, barva v licu.
Geſichtsfeld *n.* (Horizontfläche) vidni prostor, obzórni prostor, vidik.
Geſichtsknochen *m.* lična kost (-i), kost líčnica.
Geſichtskreis *m.* obzòr, obzórje.
Geſichtsmuskel *m.* (ob)líčna míšica.
Geſichtsnerv *m.* vidni živec.
Geſichtsorgan *n.* vidílo.
Geſichtspunkt *m.* motríšče, vidik, poglèd; betrachten wir nun die Sache aus einem anderen —e ogléjmo si stvar z druge strani.
Geſichtsſchärfe *f.* bistrovídnost.
Geſichtsſchwäche *f.* slabovídnost, slab vid, slabe očí *pl.*
Geſichtsſinn *m.* vid.
Geſichtszug *m.* črta obráza, črta v oblíčju, obrázna črta.
Geſims *n.* okrájek, napústek, okróžica, robník, zidec.
Geſimshobel *m.* oblič véncenjak.
Geſinde *n.* družína, posli *pl.*; Geſinde- póselski, družínski.
Geſindel *n.* druhál (-i), sódrga, návlaka, glota, znes (-i).
Geſindelohn *m.* póselska plača.
Geſindeordnung *f.* póselski red.
Geſindeſtube *f.* družínska izba, izba za posle, izba za družíno, híštrna.
Geſindeverband *m.* družínska zveza.
geſinnt ſein mísliti, kake misli biti (sem); freundſchaftlich (feindlich) — naklónjen (sovrážen) biti.
Geſinnung *f.* mišljénje, misli *pl.*; mnenje; naméra.
Geſinnungsgenoſſe *m.* somíšljenik.
geſinnungslos brez stálnega mišljénja, brez trdnega prepríčanja.
geſinnungstüchtig vrlega mišljénja, blagomíseln.
geſittet nravěn; ſein — lépega vedénja, lepih šeg; omíkan, olíkan.
Geſittung *f.* nravnost; omíkanost.
geſonnen naménjen, nakánjen; — ſein namerávati, mísliti, kániti, iméti (imám) namèn.
geſpalten nacépljen, razcépljen.
Geſpan *m.* drug; *(comes)* župàn.
Geſpann *n.* vprége, zaprége, plug.
geſpannt napét, natégnjen; ſie ſind miteinand. auf —em Fuße v zaméri sta, grdo (písano) se glédata, sprla sta se.

Gespanschaft *f.* (Comitat) županíja; (nach dem Slovakischen) stólica.

Gesparr *n.* škárnice *pl.*, lémezi *pl.*, tramóvje, ogrédje.

Gespenst *n.* strah (-ú), strašílo, pošást (-i), prikázěn (-i), duh.

Gespenstererscheinung *f.* prikázěn (-i).

Gespenstergeschichte *f.* pripovédka o strahóvih, — duhóvih, — prikáznih.

Gespensterglaube *m.* vera v strahóve.

Gespensterstunde *f.* ura strahóv, čas ko duhóvi pohájajo.

Gesperr *n.* zapòr, zaklèp, zapérica, zapirálo; (am Wagen) závor, zavórnica, zavirálnica.

gesperrt zapr̀t.

Gespiele *m.* vrstník, drug, továriš v otróških igrah; wir waren —n in der Jugend v mladosti smo se skupaj igráli.

Gespielin *f.* vrstníca, družíca, tovarišíca v otróških igrah.

Gespinst *n.* preja.

gespornt ostróžěn.

Gespött *n.* zasramovánje, zasmehovánje, róganje, po-, zasméh, zasrámba, sramotítěv, sramočénje, oponášanje; — treiben zasramovati, zasmehovati, sramotíti; grdíti, rógati se (komu).

Gespräch *n.* pogóvor, razgóvor, govoríca, poméněk, pogovárjanje, poménkovanje, gòlč; ein — führen razgovárjati se, pogovárjati se, méniti se, poménkovati se, pogóvor iméti (imám s kom); das — beendigen dogovoríti, izgovoríti; das — führte darauf beséda je nanésla.

gesprächig zgovórěn, razgovórěn, govorljìv, besedljìv.

Gesprächigkeit *f.* zgovórnost, razgovórnost, govorljívost.

gesprächsweise *adv.* v razgóvoru.

gesprenkelt pikast; prižan, písan.

Gestade *n.* breg, obréžje, obála; primórje.

Gestalt *f.* podóba, oblíka; obràz; (v. Körper) postáva; *adv.* dergestalt takó; gleichergestalt pràv takó, isto takó; anderergestalt drugáče, ináče, ináko; nach — der Sachen po okóliščinah, kakor nanése, kakor bo kazálo, (kakor se bo zdelo, kakor se bo vídelo); —en schaffend obrazotvórěn; eine unbekannte — neznàn človek; (Erscheinung) prikázěn (-i).

gestalten podóbiti, obráziti, tvoríti; upodóbiti, izobráziti, oblíčiti; sich — podóbo náse vzéti (vzámem), dobíti podóbo, postáti (-stánem); *impf.* podóbo náse jemáti (jémljem), dobívati podóbo, postájati, prihájati; sich anders — drugáče zasúkati (-súčem) se, prevréči (-vŕžem) se, obŕniti se.

gestaltet sein kake podóbe biti (sem); wohl— lepe postáve, leporásěl, stasít; miss— grde postáve, potvorjèn; so — takšěn, tak.

gestaltlos brez podóbe.

Gestaltung *f.* tvorítěv, tvorba, upodobítěv; — eines Landes uravnáva, urédba, ustrójba.

Gestaltungskraft *f.* tvorna moč (-í), obrazotvórnost, tvoríteljnost.

Gestampfe *n.* topòt, cepět, cepetánje, teptánje.

geständig sein priznáti, *impf.* priznávati.

Geständnis *n.* priznávanje, priznáva; — ablegen priznáti.

Gestank *m.* smrad (-ú); einen — von sich geben smrdéti (-ím); einen — machen smráditi; zasmráditi.

gestatten do-, pripustíti, do-, privóliti, na voljo pustíti; *impf.* do-, pripúščati, do-, privoljevati; gestattet dopuščéno.

Gestattung *f.* dovolítěv, dovoljénje, dopustítěv, dopustílo.

Geste *f.* telésna kretnja, obrázni pokrèt, telésni gibljaj.

gestehen priznáti, izpovédati (-vém); (zulassen) dovóliti, pripustíti.

Gestein *n.* kámenje, hribína.

Gestell *n.* stalo, stojálo; podstávěk; (für Töpfe) políca; (Fuß—) podnóžje.

gestellig machen postáviti, dostáviti; privésti (-védem), pripéljati; sich — — priti (pridem), postáviti se (pred sodníka).

gestern včéraj; — abends snoči; von — včérajšnji; von — abends snočnji, snóčkanji.

Gesticulation *f.* telésno —, obrázno krétanje, gíbanje, gestikulácija.

gesticulieren krétati se, krétati teló, — obràz.

gestiefelt obút.

Geſtion *f.* oprávljanje službe, uradovánje, poslovánje.

Geſtionsprotokoll *n.* oprávni zapísnik.

Geſtirn *n.* ozvézdje, zvezde *pl.*; (Stern) zvezda.

Geſtirnanbeter *m.* zvezdomólječ, častívěc zvezd. [zvezd.

Geſtirndienſt *m.* zvezdočástje, češčénje

geſtirnt zvezdnat, zvezděn, zvezdovít, z zvézdami obsejan, — obsút. [vica.

Geſtöber *n.* meténje, metelica, metá-

Geſtöhne *n.* ječánje, stókanje.

Geſtotter *n.* jecljánje.

Geſträuch *n.* grmóvje, grmje.

geſtreckt iztégnjen, napét; —en Laufes v skòk, v dir, skókoma.

geſtreift progast, pisan; prižast, brezast, pasast, rižast, marógast.

geſtrenge ostěr, strog; (tapfer) hraběr, junáški; —er Herr mílostljivi gospód, vaše gospódstvo.

geſtrig včérajšnji.

Geſtrüppe *n.* grmóvje, goščáva, hosta, čúmovlje, šuma, halóza.

Geſtübe *n.* prah, prašína.

Geſtüt *n.* žrebčárnica, kobilárnica.

Geſtütmeiſter *m.* oskrbník kobilárnice.

Geſtütpferd *n.* konj iz žrebčárnice.

Geſtütſtute *f.* kobíla iz kobilárnice.

Geſuch *n.* prošnja; ein — abſchlagen prošnjo odbíti (-bíjem), prošnje ne uslíšati (-slíšim); — belegen obložíti —, oprémiti prošnjo; einem —e Folge geben ugodíti prošnji, prošnjo uslíšati.

Geſuchsbeilage *f.* prilóga prošnje.

Geſuchserledigung *f.* rešítěv prošnje.

Geſumme *n.* brenčánje, brnénje.

geſund zdrav; — werden ozdravéti; — machen ozdráviti, *impf.* ozdrávljati.

Geſundbad *n.* (warmes) toplíce *pl.*

Geſundbrunnen *m.* zdravílna voda, lekovíta voda, zdravílni studénec.

geſunden (geneſen) ozdravéti (-im), okrévati, ozdráviti se.

Geſundheit *f.* zdravje; eine — ausbringen napíti (-píjem) komu na zdravje, nazdráviti. [zor.

Geſundheitsaufſicht *f.* zdrávstveni nad-

Geſundheitskunde *f.* nauk o zdravju, zdravoznánstvo, zdravoslóvje.

Geſundheitspflege *f.* gojítěv zdravja, pospéšba —, negovánje zdravja.

Geſundheitspolizei *f.* zdrávstveno redárstvo, zdrávstvena policíja. [vílo.

Geſundheitsregel *f.* zdrávstveno pra-

Geſundheitsrückſichten *pl.* zdrávstveni ozíri.

Geſundheitsſtörung *f.* pokazítěv zdravja, pokažéno zdravje.

Geſundheitsweſen *n.* zdravstvo.

Geſundheitszeugnis *n.* zdrávstveno izpričeválo, svedóčba o zdravju.

Geſundſein *n.* zdravje, zdravost.

Getäfel *n.* leséni obòj, leséna obkláda, opážba, oblóžci *pl.*

getheilt razdeljèn.

Getöſe *n.* hrum, hrup, hrušč, šum, ropòt.

Getrampel *n.* topòt, topotánje, cepèt (ceptà, cepéta), cepetánje, peketánje.

Getränk *n.* pijáča, pitje, pilo; napój; berauſchendes — pijána —, upijanljíva pijáča; geiſtiges — opójna pijáča.

getrauen ſich úpati si, drzníti se, srcé —, pogúm iméti (imám), osméliti se.

Getraute *m.* poročénec; *f.* poročénka.

Getreide *n.* žito; zrnje, teg, silje; **Getreide-** žitni.

Getreideart *f.* vrsta žita.

Getreidebau *m.* sejánje žita, pridelovánje žita.

Getreideboden *m.* (Magazin) žítnica, kašča; (Erdreich) žitoródni svet, žitoródna zemlja; svet —, zemlja za žito.

Getreidebrand *m.* snet (-í, -a), snetjé, snetljáj.

Getreidefeld *n.* žitno polje, žítišče.

Getreidegewächs *n.* žitóvnica.

Getreidehandel *m.* trgovína —, kupčija z žitom, žítarstvo, žitotŕštvo; den — betreiben z žitom tŕžiti, — kupčevati, žitáriti.

Getreidehändler *m.* trgóvec z žitom, žitni kupec, žitar.

Getreidehaufen *m.* (z. Austreten) vršáj.

Getreidehülſe *f.* pleva.

Getreidekammer *f.* žítnica, kašča.

Getreidemarkt *m.* žitni seménj, žitni trg, žitno tŕžíšče. [žito.

Getreidemaß *n.* žitna mera, mera za

Getreidepreis *m.* žitna cena, žitni kup.

Getreideproduction *f.* pridelovánje žita.

getreidereich žítěn, žitoródèn.

Getreideroſt *m.* travna rjà.

Getreideſchnitt *m.* žetěv; den — beenden dožéti (-žánjem), *impf.* dožínjati.
Getreidevorrath *m.* žitna zalóga.
Getreidewurm *m.* žužék, žitni mòlj.
Getreidezehent *m.* žitna desétina, žitni desétek.
Getreidezins *m.* žitna dača, žitnína; (Getreideabgabe an die Grundherrſchaft) žitna kazěn (-i), vršník.
getreu zvest, verěn; (gewiſſenhaft) vestěn.
Getreuheit *f.* zvestóst, vernost.
getreulich *adi.* zvest, verěn; *adv.* zvestó, verno, vestno.
Getriebe *n.* gonílo, kolésa *pl.* ſ. Triebwerk; (das Treiben) gíbanje, snovánje, počénjanje.
getroſt potolážen, brezskrběn, mirěn, brez skrbí; ſei — ne boj se, bodi mirěn, nič ne maraj!
getröſten ſich nádejati se, obétati si, úpati, zanésti se, zanášati se, biti (sem) si česa v svesti.
Getrümmer *n.* podrtíne *pl.*, razvalíne *pl.*, groblje *pl.*, podrtíja. [nje.
Getümmel *n.* hrum, hrup, vreva, vre-
geübt vajen, izúrjen, izvéžban.
Geübtheit *f.* vájenost, izúrjenost, izvéžbanost.
Gevatter *m.* kum, botěr; zu — bitten kúmiti, za botra prósiti; — ſtehen (ſein) kumovati, botrovati, za botra biti (sem); =in *f.* kuma, botra, bótrica, kúmica.
Gevatterſchaft *f.* kumstvo, botrínstvo, botrína; — auf ſich nehmen botríniti se, bótriti se; zur — gehörig botrínski.
Gevatterſchmaus *m.* botrínja.
Gevattersleute *pl.* botri, kúmovi *pl.*
Gevatterſtehen *n.* kumovánje, botrovánje.
Geviere *n.* četvérěk.
geviert četvérěn, četvérnat; četverogéln, štirjáški.
Gevierte *n.* četverooglína, četverogélnik; četvérěc, štirják.
Gevögel *n.* ptiči, ptice *pl.*, letečína.
Gewächs *n.* rastlína; bil (-i), zel (-í), zélišče; *coll.* rastlínje, bilje; (d. Wuchs) rast (-í); (der Auswuchs) izrástek, hrga.
gewachſen zrasél, zrastél; ſchön — lepe rasti, lepe postáve, stasít; — ſein (einer Sache) kos biti (sem) (čemu), zmágati (kaj), zmoči (-morem).
Gewächshaus *n.* rastlinják.
Gewächskunde *f.* rastlinoznánstvo.
Gewächsreich *n.* rastlínstvo, rastlínje.
gewächsreich rastlinoróděn, biljevít.
Gewächsſammler *m.* rastlínar, nabirátelj rastlín.
Gewächsſammlung *f.* zbirka rastlín.
Gewäge *n.* téhtanje.
gewagt smel, predrzěn; na slepo srečo započét; —es Geſchäft opravílo na srečo.
Gewähle *n.* izbíranje.
gewahr werden zapáziti, opáziti, spáziti, začútiti, zaglédati; (erkennen) spoznáti, uvídeti.
Gewähr *f.* jamstvo, poróštvo; — bieten, leiſten jámčiti, doběr biti (sem) za koga, zagotóviti; — erlangen jamstvo doséči (-sézem).
Gewährbrief *m.* zagotovílni list, dokazílo o knjižni lastníni.
gewahren opáziti, spáziti.
gewähren dovóliti, dopustíti; *impf.* dovoljevati, dopúščati; (angeloben) obétati; obljúbiti, zagotóviti, zavériti se; eine Bitte — (prošnjo) uslíšati, izpólniti; (bringen, tragen) dajáti, delíti, donášati; Freude — veselíti, razveseljevati; Nutzen — koristíti.
gewährleiſten jámčiti, doběr biti (sem) za kaj, poróštvo dajáti.
Gewährleiſtung *f.* jamčevánje, zagotovílo, poróštvo.
Gewahrſam *m.* varstvo, hramba; zapòr; in — bringen zapréti, pod ključ dejáti, pod stražo postáviti.
Gewährsmann *m.* jamčevávec, porok; er iſt mein — nanj se opíram, — sklicújem.
Gewährung *f.* dopustítev, dopustílo, dovolítev, dovolílo, podelítev.
Gewalt *f.* sila, moč (-í); (Macht) oblást (-i); höhere — premóč (-i), presíla; dem Geſetze — anthun postávo napak razlágati, zakon zavíjati; jmd. — anthun silo storíti, silo prizadéti (-denem) komu, posíliti; *impf.* silo délati, — prizadévati, síliti; in die — jemds. kommen priti (pridem) komu v roke, — v pest, v oblást.

Gewaltgeber *m.* pooblastítelj.

Gewalthaber *m.* oblastník, pooblaščéněc; mogótěc; =in *f.* oblastníca, pooblaščénka.

Gewaltherrſcher *m.* samosílnik, trínog, krut vladár, despot.

gewaltig (ſtark) silěn, močěn, silovít, hud, ogróměn; (mächtig) mogóčěn, oblástěn, velemóžěn; *adv.* močno, silno, jako, zeló.

Gewaltige *m.* mogótěc, oblastník.

gewaltſam silěn, posílěn, silovít; *adv.* po sili, síloma, s silo, posílno.

Gewaltſtreich *m.* sila, nasílje, nasílstvo, nasílni čin.

gewaltthätig nasílěn, posílěn, silovít.

Gewaltthätigkeit *f.* posílnost, sila, nasílje, nasílstvo.

Gewaltträger *m.* pooblaščéněc; =in *f.* pooblaščénka.

Gewand *n.* oblačílo, obléka, odéva, opráva.

gewandt urěn, ročěn, gibčěn, okrétěn, spretěn, obŕtěn.

Gewandtheit *f.* urnost, ročnost, gibčnost, okrétnost, spretnost.

gewärtig ſein, **gewärtigen** pričakovati, nádejati se, zanášati se, biti (sem) si v svesti (česa); (dienſtfertig) poslúžěn; des Winkes — ſein čákati na mígljaj.

Gewärtigung *f.* čákanje, pričakovánje; in — čakáje, pričakujóč.

Gewäſch *n.* blebetánje, brbljánje, prazno govorjénje, besedíčenje, praznomlátje.

Gewäſſer *n.* vodóvje, vode *pl.*

Gewebe *n.* tkanje, tkanína; pletenína, pletež; (der Spinne) pájčevina; (der Bienen) satje, satovjé.

Gewehr *n.* branílo, orózje; (Schieß—) puška; gezogenes — rísanica.

Gewehrfabrik *f.* puškárnica.

Gewehrfabrikant *m.* puškar.

Gewehrfeuer *n.* stréljanje s púškami, pókanje pušek. [víšče.

Gewehrkolben *m.* kopíto, puškno gla-

Gewehrſchmied *m.* puškar.

Geweih *n.* rogóvi *pl.*, rogovíle *pl.*, rogóvje (jelénovo).

Gewende *n.* obráčanje.

Gewerbe *n.* obŕt, obŕtstvo, obrtnija; (Handwerk) rokodélstvo; ein — treiben obŕt izvrševati, obrtovati; živéti (živíti se) ob obŕtu; betriebspflichtiges — obŕt z obvéznim obrátom; **Gewerb-** und **Gewerbs-** obŕtěn, obrtníški.

Gewerbebefugnis *f.* obŕtna pravíca.

Gewerbebetrieb *m.* obrtovánje, vršba obŕta.

Gewerbeconceſſion *f.* obŕtno dopustílo.

Gewerbefreiheit *f.* svobóda obŕta, obŕtna svobóda.

Gewerbegehilfe *m.* obŕtni pomočník.

Gewerbegeld *n.* obŕtni davěk, obrtnína.

Gewerbegenoſſenſchaft *f.* obŕtna zádruga.

Gewerbegericht *n.* obŕtno sodíšče.

Gewerbekammer *f.* obŕtna zbórnica.

Gewerbelehrling *m.* obŕtni učéněc.

Gewerbeordnung *f.* obŕtni red.

Gewerbethätigkeit *f.* obŕtnost. [nica.

Gewerbetreibende *m.* obrtník; *f.* obrt-

Gewerbeweſen *n.* obŕtstvo, obŕtne stvarí.

Gewerbfleiß *m.* obŕtnost.

gewerblich obŕtěn, obrtóvěn. [stva.

gewerblos brez obŕta, brez rokodél-

gewerbſam obŕtěn; prizadévěn. [(-í).

Gewerbsangelegenheit *f.* obŕtna stvar

Gewerbsausſtellung *f.* obŕtna razstáva.

Gewerbsgenoſs *m.* obŕtni továriš, soobrtník.

Gewerbsgeſchäft *n.* obŕt, obrtnija, obŕtni poseł.

Gewerbsgeſetz *n.* obŕtni zakon.

Gewerbsleute *pl.* obrtníki.

Gewerbsmann *m.* obrtník. [toma.

gewerbsmäßig obrtníški, obŕtěn; obŕ-

Gewerbsſtand *m.* obŕtni stan.

Gewerbsſtätte *f.* obrtovalíšče.

Gewerbsſteuer *f.* obŕtni davěk, obrtarína. [jétje.

Gewerbsunternehmung *f.* obŕtno pod-

Gewerbsverein *m.* obŕtno društvo.

Gewerbsverleihung *f.* podelítev obŕta.

Gewerbsverluſt *m.* izgúba obŕta.

gewerbsverſtändig veščobŕtu, izvéden —, izúrjen v obŕtu.

Gewerbsverſtändige *m.* obŕtni veščák.

Gewerk *n.* delo; (Werkſtätte) délavnica, továrna; (Innung, Zunft) ceh, družba; rudársko društvo; rudnik.

Gewerke *m.* rokodélěc; rudárski družábnik.

Gewerkenbuch *n.* knjiga rudárskih družábnikov.

Gewerkſchaft *f.* rudárska družba.

Gewerksherr *m.* továrnar, poséstnik rúdnikov.

Gewerksmann *m.* továrniški délavec, rúdniški délavec, rudár.

Gewicht *n.* (Schwere) teža, peza; (an der Wage) utéž (-í); (Wichtigkeit) váżnost, tehtnost, imenítnost, znamenítost, pomémba, veljáva; eine Sache von — imenítna —, važna reč (-í); ein Mann von — veljávėn mož; ein — auf etw. legen smátrati —, iméti (imám) kaj za važno, visóko céniti, važnost pripisovati čemu.

gewichtig tehtėn, težėk; *fig.* važėn, tehtovít, znamenít, imenítėn, veljávėn.

Gewichtigkeit *f.* tehtnost, tehtovítost, važnost, znamenítost, veljáva.

Gewichtsverhältnis *n.* razmérje teže.

Gewichtsverluſt *m.* izgúba teže.

gewichtvoll tehtėn, tehtovít, važėn, imenítėn, veljávėn, znamenít.

gewiegt izvéden, izkúšen, izúrjen, veščˇ. [nje.

Gewieher *n.* rezgèt, rezgetánje, hrzá-

gewillt naménjen, pri volji; ich bin — nakánil sem, naménil sem, namerávam, mislim, volja me je, miſèl me je.

Gewimmel *n.* (Wimmeln) mrgolénje, gomezénje, mrgoljáva, vrvénje; (Gedränge) gneča, vreva, vrenje.

Gewimmer *n.* ječánje, stok, stókanje.

gewimpert véjicat.

Gewinde *n.* (Winden) vitje, motánje, navíjanje; (Garn—) navítek, namótek, pasmo; (in der Schraube) viják, navòj.

Gewinn *m.* dobíček, dobítek, pridobítek.

gewinnbringend koristonósėn, hasnovít; — ſein dobíček donášati, — nesti, — dajáti.

gewinnen dobíti, pridobíti; pridélati; *impf.* dobívati, pridobívati; pridelovati; (erreichen) doséči (-sézem); Oberhand — premóči (-mórem), premágati, užúgati, preobládati; (im Spiele) priigráti; (durch Landbau) prikmétovati; (durch Wirtſchaft) prigospodáriti, prigospodínjiti; (durch Handel) prikupčevati; (durch Betrug) prigoljufáti u. ſ. w.; (an Stärke —) močnéjši postáti (-stánem), okrepíti se, ojáčiti se; opomóči (-mórem) si, izgóršati se. [lėn.

gewinnend pridobljìv, míkavėn; vabí-

Gewinner *m.* dobítelj, dobítnik, dobívec, dobiváč; (einer Schlacht) zmagodobítnik; =in *f.* dobívka.

gewinnreich hasnovít, zeló koristėn, mnogo dobíčka donašajòč.

Gewinnſucht *f.* pohlèp po dobíčku, dobičkoželjnost, dobíčkarstvo, koristolóvje.

gewinnſüchtig pohlépėn po dobíčku, dobičkoželjėn, koristolóvėn, dobíčkarski.

Gewinntheil *m.* delež dobíčka.

Gewinnung *f.* dobívanje, pridobívanje, pridobítev.

Gewinſel *n.* cviljénje, cvil.

Gewinſt *m.* dobíček, dobítek.

Gewinſtlotterie *f.* loterija na dobítke.

Gewinſtſchein *m.* dobitkóvnica.

Gewirk *n.* tkanje, tkanína.

Gewirr *n.* zmeda, zmešnjáva, metež, homatija.

gewiſs gotòv, resníčėn, izvéstėn; (feſt) trdėn, varėn; ein gewiſſer nekdo, neki, nekak; mit einer gewiſſen Naturanlage z nékako prirojéno zmóžnostjo; (feſtgeſetzt) odlóčen, gotòv, stanovítėn; einer Sache — ſein v svesti si biti (sem) česa; *adv.* gotóvo, za trdno, zarés, izvéstno.

Gewiſſen *n.* vest (-í); das gute — čista vest; das böſe — slaba, huda vest; laxes — kosmáta vest; zartes — tanka, rahla vest; das nagende — črv vestí; jemdm. ins — reden na srce govoríti, prigovárjati, vest vzbújati, opomínjati, svaríti; ſich ein — aus etwas machen iméti (imám) ob. šteti (štejem) kaj za greh; daraus mache ich mir kein — zavóljo tega me vest ne peče (grize), — mi vest ničésar ne očíta.

gewiſſenhaft *adi.* vestėn, zdušėn, natančėn; *adv.* vestno, natánčno, zdušno.

Gewiſſenhaftigkeit *f.* vestnost, natančnost, zdušnost; von geringer — malovéstėn.

gewiſſenlos brezvéstėn. [véstnica.

Gewiſſenloſe *m.* brezvéstnik; *f.* brez-

Gewiſſenloſigkeit *f.* brezvéstnost.
Gewiſſensangſt *f.* huda (težka) vest (-í), tesnóba vestí, dušni nemír.
Gewiſſenserforſchung *f.* izpraševánje vestí.
Gewiſſensfreiheit *f.* svobóda vestí, duševna svobóda.
Gewiſſenspflicht *f.* dolžnóst vestí, vestna dolžnóst.
Gewiſſensruhe *f.* mir vestí, mirna vest.
Gewiſſensſache *f.* vestna reč (-í).
Gewiſſensſcrupel *m.* pomíslek vestí, dvom vestí, nemírna vest.
Gewiſſensunruhe *f.* nemír ob. nepókoj vestí, nemírna (nepokójna) vest.
gewiſſermaßen nekakó, nekam, v nekem ozíru, tako rekoč, rekel bi.
Gewiſsheit *f.* gotóvost, resníčnost; (Sicherheit) varnost; — ſich verſchaffen zagotóviti se, prepríčati se.
Gewitter *n.* huda ura, hudo vreme (-na), nevíhta; vihár.
gewitterhaft hudoúrен; vihárен.
Gewitterluft *f.* hudoúrni vzdúh.
gewitterſchwer hudoúrен; sopárен.
gewitterſchwül sopárен, zagátен.
Gewitterſchwüle *f.* sopárica, sopárnost, zagátnost.
Gewitterſturm *m.* piš, vihár. [čica.
Gewitterwolke *f.* hudoúrni oblák, oblagewitzigt spámetovan, poučen; er iſt — spámetoval se je, izučílo ga je, izmodrílo ga je.
Gewoge *n.* valovánje, zíbanje valóv, zagánjanje valóv, bíbavica.
gewogen nagnjen, naklónjen; blagovóljen, dobrohótен.
Gewogenheit *f.* nágnjenost, naklónjenost; dobrohótnost.
gewohnen navádіti se, privádіti se, priučíti se.
gewöhnen navádіti, privádіti, naučíti, priučíti; *impf.* váditi, priučevati; ſich — navádіti se, privádіti se, priučíti se.
Gewohnheit *f.* naváda; običáj, šega; üble — grda naváda, razváda; eine — ablegen odváditi se (česa). [váde.
Gewohnheitsdiebſtahl *m.* tatvína iz na-
Gewohnheitsrecht *n.* običájno pravo.
Gewohnheitsſünde *f.* greh iz naváde, prinavájeni greh.
gewöhnlich navádèn, običájen, obíčen; (alltäglich) vsakdánji; *adv.* navádno, po navádi, običájno; véčjidel, večínoma.
gewohnt vajen, navájen; — ſein navádo iméti (imám).
Gewölbe *n.* (Wölbung) svòd, oblók; (Raum) hràm, shramba; (Kaufmannsgewölbe) prodajálnica, štacúna.
Gewölbebogen *m.* svodni oblók.
gewölbeförmig oblókast, svodast.
gewölbt oblókan, v oblók zidan, na oblók.
Gewölk *n.* obláki *pl.*
Gewölle *n.* svaljèk perja ali dlake (bei den Vögeln).
Gewühl *n.* gneča, vreva, metež, stiska.
gewulſtet nabrékel.
Gewürm *n.* črvád (-i), črvi *pl.*
Gewürz *n.* dišáva, dišéčina; záprava, začímba; (Wurzeln) dobrodišéče koreníne.
gewürzhaft dišávèn.
Gewürzhandel *m.* kupčíja z dišávami.
Gewürzhändler *m.* dišávar, trgóvec —, kupčevávec z dišávami.
Gewürznelke *f.* klinčèk, cvečič, (nágeljnova) žrebíca, žrebínčc.
gewürzreich dišávèn, blagodišéč.
gezackt nazóbčkan.
gezähnt nazóbčan, zobčast, zobàt.
Gezänk *n.* prepír, razpòr, svaja; *triv.* ravs in kavs.
Gezauder *n.* obotávljanje, obotáva, oprézovanje.
Gezeiten *pl.* morske dobe *pl.*, biba, morski pogibi *pl.*, bíbavica; (Ebbe u. Flut) oséka in plima.
Gezelt *n.* šator, šatoríšče; ein — aufſchlagen šator razpéti (-pnèm), šator postáviti, ušatóriti se.
Geziefer *n.* mrčès, golázen (-i).
geziemen ſich spodóbiti se, pristáti (prístojim), prístovati.
geziemend spodóbèn, pristójen.
geziert okrášen, nalepotíčen, ozáljšan, nakíčen.
Gezirp *n.* cvrčánje, skŕganje.
Geziſch *n.* síkanje, zvízdanje, psikanje.
gezogen vlečen, potégnjen; —es Gewehr rísanica.
Gezücht *n.* zaléga.
Gezwitſcher *n.* žvrgolénje, gostolénje.

gezwungen siljen, prisíljen, primóran, prinújen.

Ghasele *f.* (Dichtungsform) gazéla.

Gicht *f.* protín, skrnína, údnica, koščína, pokóstnica, kosteníca; (in den Füßen) podgròm, pútika. [jiče.

Gichtbeere *f.* črni ribez, kresno grózdje.

Gichtbruch *m.* mrtvoùd, mrtvoúdnost.

gichtbrüchig mrtvoúdèn.

gichtisch protínast, skrnínast; podgrómast.

Gichtrose *f.* potónika, kresník.

Gichtstoff *m.* protinína.

Gichtwurz *f.* jesenèk.

Giebel *m.* hišno čelo, zatrèp; (Verschalung) obòj, opáž.

Giebeldach *n.* dvostrána streha, cela streha.

Giebelseite *f.* čelna stran (-í), opážna stran (hiše).

Giebigkeit *f.* dávščina, davèk, dača.

Gier *f.* pohlèp, poželénje, pohlépnost, lákomnost.

gierig pohlépèn, prihotljiv, lákoměn, hlastèn; *adv.* pohlépno, hlastno.

Gierige *m.* pohlépnež, lákomnik.

Gierigkeit *f.* pohlépnost, lákomnost.

Gießbach *m.* hudoúrnik, liják, neúrnik, sušèc, bujica.

Gießbecken *n.* médenica, umiválnica.

Gießbeckenknorpel *m.* kopítasti hrustánčec.

gießen liti (lijem), tóčiti; nalíti, natočiti; *impf.* nalívati (u. nalíjati), natákati; hinein— vlíti, *impf.* vlívati u. vlíjati; eine Form — zliti, (*impf.* zlívati).

Gießer *m.* livèc, liváč.

Gießerei *f.* livárnica, lívnica.

Gießkanne *f.* naliválo, poliválnik, zaliváča, škropílnica.

Gießkelle *f.* livárska žlica.

Gießofen *m.* topílnica.

Gießrinne *f.* žleb-liják.

Gießschaff *n.* lij, liják, lákomnica.

Gift *n.* strup, ótrov, jad, trovílo; čemér; — eingeben zavdáti (-vdám), ostrúpiti, otrováti (-trújem); — und Galle speien togóte péniti se, besnéti.

giftabtreibend protistrúpèn. [nica.

Giftdrüse *f.* strupna žleza, žleza strúp-

giften ſ. ärgern.

giftig strupén, strupovít, otróvèn; *fig.* togótèn, zloběn.

Giftigkeit *f.* strupénost, strupovítost.

Giftkraut *n.* strupéno zélišče, otróvna zel (-í).

Giftkunde *f.* strupoznánstvo, struposlóvje, otróvarstvo.

Giftmehl *n.* míšnica.

Giftmischer *m.* zavdajávec, otróvnik, strupár; =in *f.* zavdajávka, otróvnica.

Giftmischerei *f.* zavdajávstvo, priprávljanje —, kúhanje strupov, trovánje.

Giftmittel *n.* lek —, pomóček zoper strup, prótistrup.

giftreich strupovít, močno strupén.

Giftschwamm *m.* strupéna goba.

Giftstoff *m.* strupenína, trovílo.

Gifttropfen *m.* kaplja strupa, strupéna kaplja.

Giftware *f.* otrovílo.

Giftwurz *f.* *(Polygonum bistorta)* kačja korenína.

Giftwütherich *m.* *(Cicuta virosa)* vélika trobelíka. [nik.

Giftzahn *m.* strupni zob, zob strup-

Gigant *m.* velikán, orják, gigant.

gigantisch velikánski, orjáški.

Gilbe *f.* rumenóst, žoltóst; (Stoff) žoltílo; (Erde) žoltíca, rumeníca.

Gilde *f.* továrištvo, društvo, družba, brátovščina.

Gilet *n.* telóvnik, prsnik, opŕsnik.

giltig veljávèn, v veljávi.

Giltigkeit *f.* veljávnost, veljáva.

Gimpel *m.* kalín, popkar, brstník, zímovka; *fig.* prismóda, tepèc, prismójeneč, bedák, topoglávec, budálo.

Ginster *m.* (Geniste *f.*, *Genista tinctoria)* žoltilína, žoltovína; *(G. sagittalis)* košeníčica; *(G. germanica)* bodíčevje.

Gipfel *m.* vŕh, vrhúnèc, vršác; *dem.* vršič, vršíček; *coll.* vrhóvje, vršíčje.

Gipfelholz *n.* vrhóvje, vrhovína.

Gipfelpunkt *m.* vršíšče.

gipfelreich vrhovàt.

Gips *m.* sadra, malèc, gips; Gipssadrén, sadrov, malčev.

Gipsabdruck *m.* sadréni odtísk.

Gipsarbeit *f.* sadréni izdélek, izdélek iz malca.

Gipsarbeiter *m.* sadrar, malčar.

gipſen sádriti; posádriti, z malcem pokríti (-kríjem).
Gipserde *f.* sadrovína, sadrenína.
Gipsform *f.* sadréni kalúp, kalúp iz malca.
Gipsware *f.* sadrovína, roba iz malca.
Giraffe *f.* žirafa.
Girandole *f.* ognjéno koló (in der Pyrotechnik); mnogocévni vodomèt; mnogorámni svetílnik.
Girant *m.* prevódnik menice, žirant.
Giratar *m.* prevodojémnik, žiratár.
girieren menico prevésti (-védem) na koga; *impf.* prevájati, žirovati.
Girierung *f.* prevédba menice, žirovánje.
Giro *m. (n.)* prevòd menice, žiro; *giro in bianco* prevòd na praznem, — na belem.
girren grúliti, grgútati, grgoljáti, grléti.
giſchen ſ. gäſchen.
Giſcht *m.* pene *pl.*, pénjenje. [sétka.
Gitter *n.* omrézje, okríže, mreža, re-
Gitterfenſter *n.* okno z omrézjem, zamréženo okno.
gittern mréziti; o-, premrézíti.
Gitterwerk *n.* mreže *pl.*, omrézje.
Glacéhandſchuh *m.* svetla rokavica.
glacieren ledeníti; oledeníti; svetlíti, lóščiti; líkati, gláditi; usvetlíti, olóščiti; izlíkati, izgláditi.
Glacis *n.* zunánje pobóčje trdnjávskih obkópov, predgrádje, obméstna planjáva. [tor.
Gladiator *m.* borívec, borítelj, gladiá-
Glanz *m.* svetlóst, lèsk, sijájnost, svetlóba; (des Leders) lošč; (Schein) sij, sijáj; (Schimmer) bliščˇ, bliščóba, leskèt; (Pracht) bliščóba, sijáj; (b. Mineralien) sijájnost; (Mineral) sijájnik (*pl.* Glanze sijájniki); göttlicher — bogozárnost.
Glanzbügelei *f.* líkanje na lesk.
Glanzbürſte *f.* loščílna ščetka.
glänzen svétiti se, sijáti (síjem), lesketáti (leskéčem) se, bleščáti (-ščím); — wollen báhati se, po sijájnosti hrepenéti.
glänzend svetèl, bleščéč, leskèč, sijájen; *fig.* slovèč, znamenít, slavèn.
Glanzfarbe *f.* svetla barva.
Glanzgeber *m.* loščívec.
Glanzkohle *f.* sijájni premog, svetli premog, svetlo oglje. [platno.
Glanzleinwand *f.* lóščeno —, svetlo
glanzlos brez svetlobe, brez leska.
Glanzperiode *f.* najslávnejša ob. najsijájnejša doba.
Glanzpunkt *m. geom.* svetla točka; *fig.* najlépši del, najodlíčnejši —, najsijájnejši del.
Glanzruß *m.* svetle saje *pl.*
Glanzſtärke *f.* skrob na lesk.
Glanzſucht *f.* bleskožéljnost, pohlèp po sijájnosti; slavohlépnost.
glanzſüchtig bleskoželjèn, pohlépèn sijájnosti; slavohlépèn.
Glanztaffet *m.* lóščeni tafet.
glanzvoll presvétèl, presijájèn, bliščóbèn, leskovít.
Glanzwolle *f.* svetla volna.
Glas *n.* steklo; (—flaſche) steklénica, sklénica; (gläſerner Becher) kúpica, kozárèc, čaša; (Augenglas) očáli *pl. m.*, naóčniki *pl.*; zu — werden ostekléti, osteklenéti; zu tief ins — gucken navléči se ga; **Glas-** (aus Glas) steklén; (zum Glasmachen gehörig) steklárski.
Glasarbeit *f.* steklárska roba, steklenína, stekléni izdélèk.
glasartig steklénast, steklast.
Glasblaſe *f.* steklén mehúr, plena.
Glasblaſen *n.* píhanje —, razpihovánje stekla.
Gläschen *n.* čášica, kozárček.
Glaſer *m.* steklár; **Glaſer-** steklárski.
Glaſerarbeit *f.* steklársko delo.
Glaſerhandwerk *n.* steklárstvo; das — betreiben stekláriti.
gläſern steklén.
Glasfabrik, Glashütte *f.* steklárnica.
Glasflaſche *f.* sklénica, steklénica.
Glasgeſchirr *n.* stekléna posóda.
Glashandel *m.* trgovína s steklenino, — s steklom, — s stekléno robo.
Glashändler *m.* trgóvec s steklenino, steklenínar. [nica.
Glashandlung *f.* steklárska prodajál-
Glashaus *n.* cvetličnják; (Treibhaus) rastlinják, stekleník.
glaſieren steklíti, lóščiti; osteklíti, posteklíti. [*min.*
Glaskopf *m.* svitoglàv, svetloglàv,
Glaskörper *m.* steklovína.

Glaslampe *f.* stekléna svetíljka.
Glasmacher *m.* steklár.
Glasmaler *m.* slikár na steklo.
Glasmalerei *f.* slíkanje ob. slikárstvo na steklu.
Glasmasse *f.* stekléna zmes (-í), steklovína.
Glaspapier *n.* steklíti papír.
Glasperle *f.* ponarejéni (stekléni) biser.
Glasscheibe *f.* stekléna šipa.
Glasschleifer *m.* brusár, brusáč stekla, steklobrúsec.
Glasschneider *m.* steklorézec.
Glasspinner *m.* stekloprédec.
Glasspinnerei *f.* predílnica stekla; prédenje stekla.
Glassturz *m.* stekléni poklòp.
Glastafel *f.* steklénasta ploskëv.
Glasthür *f.* stekléne duri, óknaste duri *pl. f.*
Glasur *f.* steklenjénje; lošč, osteklína, glazúra.
Glasware *f.* stekléna roba, stekléno blagó, steklení izdélki *pl.*, steklenína.
glatt gladek; (schlüpfrig) polzek, opólzel, sklizek; *adv.* gladko, narávnost, čisto; (vom Getreide) golén; —es Getreide golenína.
Glattbart *m.* golobrádec.
glattbrennen žgati (žgèm) na gladko.
Glätte *f.* gladkóst, izglájenost, gladčína; *chem.* glaj; polzkost, opólzlost.
Glatteis *n.* žled, polédica, požlédica, požlépica, gololédica.
Glätteisen *n.* gladílo, likálo, likálnik.
glätten gládíti, líkati; ugládíti, izgládíti, pogládíti, izlíkati; *fig.* omíkati, olíkati.
Glätter *m.* gladívec, líkavec; (Werkzeug) s. Glätteisen.
glatterdings *adv.* zgolj, povsèm, čísto.
Glättgetriebe *n.* gladílnica.
glatthaarig gladkolàs.
Glatthafer *m.* páhavka, ovseníca.
Glatthobel *m.* gladílni strúžič, gladílnik.
Glättmaschine *f.* gladílnica.
glattweg *adv.* narávnost, brez ovínkov, čísto, popólnoma.
Glättwerkzeug *n.* gladílo, likálo, glaženj.
glattzüngig sladkobeséden, prilizljiv, sladkoústen.
Glatze *f.* pleša, plešína, lisa.
glatzig plešast.
Glatzkopf *m.* plešec, plešívec.
Glaube *m.* vera; Glauben schenken verjéti (-jámem), vérovati; guter — dobra vera, dobra misél (-i); der falsche — kriva vera, krivovérstvo.
glauben vérovati; verjéti (-jámem); (meinen) méniti, mísliti; jemanden — machen uvériti, prevériti (koga).
glaubenfest trden v veri, trdne vere.
Glaubens- verski.
Glaubensabfall *m.* odpád od vere.
Glaubensartikel *m.* člen vere.
Glaubensbekenner *m.* spoznávávec vere, veroizpovédnik.
Glaubensbekenntnis *n.* spoznávanje vere, izpovédba vere, veroizpovédba.
Glaubensbote *m.* blagovéstnik, verovéstnik, oznanjevávec vere, apostol.
Glaubensformel *f.* besedílo vere.
Glaubensfreiheit *f.* svobóda vere, svobódnost vere.
Glaubensgenoss *m.* sovérnik, istovérec, sovérec.
Glaubenslehre *f.* veronáuk, veroùk, verozákon, verski uk.
Glaubenslehrer *m.* učitelj veronáuka.
Glaubensleugner *m.* verotájec. [vérec.
Glaubensneuerer *m.* novovérnik, novo-
Glaubensneuerung *f.* nova vera, novovérstvo.
Glaubensregel *f.* versko pravílo.
Glaubenssatz *m.* verska resníca.
Glaubensstreit *m.* prepír o veri.
Glaubensstürmer *m.* verobórec. [(-i).
Glaubensvorschrift *f.* verska zapóved
Glaubenswissenschaft *f.* veroznánstvo.
Glaubenszwang *m.* siljenje k veri, verosílje.
Glaubenszweifler *m.* dvomljívec o verskih rečéh.
Glauberfalz *n.* Glavberjeva sol (-í).
glaubhaft verjétën, vérovën; *adv.* vérovno.
Glaubhaftigkeit *f.* verjétnost.
gläubig verën; (recht—) pravovérën.
Gläubige *m.* vernik, pravovérnik; *f.* vérnica, pravovérnica.
Gläubiger *m.* upnik, vérovnik; =in *f.* úpnica.
Gläubigkeit *f.* vernost.
glaublich s. glaubhaft.

glaubwillig radovérẽn, lahkovérẽn.
glaubwürdig verjétẽn, verodostójẽn, vérovẽn, vere vredẽn.
Glaubwürdigkeit *f.* verjétnost, vérovnost, verodostójnost.
Glaukolith *m.* glavkolit, sivẽc.
gleich enák, jednák; (gerade) ravẽn; der —e isti; — groß enólik, enáko velik; —e Größe enólikost, enáka velikóst; —en Alters enáko star, iste stárosti, istih let (vrstník); — machen enáčiti; izenáčiti; (gerade) ravnáti; izravnáti; *adv.* enáko; (alsogleich) kòj, takòj, máhoma, vàdlje, vàlje; in —er Fläche, Fronte zlícema.
gleichabständig enáko nárazẽn, enáko razdáljen.
gleicharmig enakoráměn, enakokràk.
gleichartig istovŕstẽn, enovŕstẽn, enoróden, istoróden.
Gleichartigkeit *f.* enovŕstnost, istovŕstnost.
gleichbedeutend istoznáčẽn, istega pomména.
gleichberechtigt enakoprávẽn, ravnoprávẽn, enákih pravíc.
Gleichberechtigung *f.* enakoprávnost, ravnoprávnost.
gleichbeschaffen enák.
gleicheckig enákih oglov, enakoógeln, istoóglast.
gleichen *intr.* (gleich od. ähnlich sein) enák biti (sem), podóbẽn biti, biti kakor ...; *tr.* (gleich machen) enáčiti, ravnáti; izenáčiti, izravnáti.
-gleichen enáke vrste, iste vrste; meines— moje vrste; deines— tvoje vrste; mit seines— umgehen pečáti se z ljudmi svoje vrste; der— (des—) tak, takov, takšẽn; *adv.* ravno takó, isto takó.
Gleicher *m.* ravnáč; (Äquator) rávnik.
gleichermaßen, gleicherweise *adv.* ravno takó, isto takó, enáko, na enák načìn.
gleichfalls *adv.* tudi, enáko, ravno takó.
Gleichflügler *pl.* enakokrílci. [čẽn.
gleichförmig istolíčẽn, istolík, enolí-
Gleichförmigkeit *f.* enolíčnost.
gleichgesinnt enomíseln, istomíseln, enakomíseln, enakomislèč, enákega mišljénja.
Gleichgesinnte *m.* enomíselnik, istomíselnik.
gleichgestellt komu enák, enáke veljáve.
Gleichgewicht *n.* ravnovésje, enakotéžje, ravnotéžje.
Gleichgewichtslage *f.* enakotéžna lega, položáj ravnotéžja.
gleichgiltig, gleichgültig ene vrédnosti, vse eno; (theilnahmslos) nebrížẽn, mlačẽn, malomárẽn, vnémarẽn; (geringfügig) neznátẽn, malenkóstẽn, malováženn; —e Handlungen brezpomémbna dejánja, nevážna —, indiferentna dejánja; — sein gegen etwas ne méniti se, ne brígati se (za kaj), v číslih ne iméti (imám).
Gleichgiltigkeit *f.* (Theilnahmslosigkeit) nebrížnost, mlačnost, malomárnost, vnémarnost, prezirljívost; (Geringfügigkeit) neznátnost, malováženost.
Gleichheit *f.* enákost; (ebene Beschaffenheit) ravnost.
Gleichheitszeichen *n.* enačáj, enáčnik.
gleichkantig enakoròb.
Gleichklang *m.* enakozvóčje, sozvóčje, soglásje.
gleichkommen (jemandem) izenáčiti se (s kom), doséči (-sẽžem) ga; biti (sem) mu kos.
gleichlaufend istosmérẽn.
Gleichlaut *m.* enakoglásje, enoglásje.
gleichlautend enakoglásẽn, soglásẽn.
Gleichmaß *n.* enáka mera, enakomérnost.
gleichmäßig *adi.* enakomérẽn, istomérẽn, razmérẽn; *adv.* enakomérno, v isti meri, ravno takó.
Gleichmuth *m.* ravnodúšje, enakodúšnost, mirnost srcá (duše).
gleichmüthig ravnodúšẽn, enakodúšẽn, mirnosrčẽn.
Gleichmüthigkeit *f.* ravnodúšnost, enakodúšnost, mirnosrčnost.
gleichnamig istoimén, enoimén, enákega iména, istoiménski, soimén.
Gleichnamige *m.* ženskv (*gen.* ženska), soiméněc. [nost.
Gleichnamigkeit *f.* istoiménost, soimé-
Gleichnis *n.* prílika, pripodóba, prispodóba; primérjanje, pripodobítev.
Gleichnisrede *f.* govor v prílikah, govorjénje v pripodóbah.
gleichnisweise *adv.* v príliki, v pripodóbi.

gleichſam *adv.* kakor, kakor da bi; rekël (dejal) bi, takó rekóč. [měn.

gleichſchenkelig enakokràk, enakorá-

gleichſeitig enakostraníčen, enakostrán, enakostránski.

Gleichſinn *m.* enakomíselnost.

gleichſinnig (gleichbedeutend) enakopoménběn, enákega poména.

gleichſtellen enáčiti, v eno (isto) vrsto stáviti; vzporedíti; ſich jemandem — enáčiti se, méríti se (s kom).

Gleichſtellung *f.* enáčenje, primérjanje; izenáčba, izravnáva.

gleichſtimmig enakoglásěn, soglásěn; skladěn, ubrán.

Gleichſtimmigkeit *f.*, **Gleichſtimmung** *f.* enakoglásnost, soglásnost, soglásje; skladnost, ubránost.

Gleichſtrom *m.* istoérni tòk.

gleichtheilig enakodélěn.

Gleichung *f.* enáčenje, izravnávanje; *math.* enáčba.

gleichviel ravno tóliko, onóliko; (einerlei) vse eno.

gleichweit istodáljěn, enáke daljáve (oddáljenosti), ravno takó daleč.

gleichwerthig iste vrédnosti, istovréděn, enakocèn.

gleichwichtig enáke vážnosti, enakovážěn.

gleichwie kakor, kakor bi, kot bi.

gleichwinkelig enakokótěn.

gleichwohl vendar, pa vendar, vendarle, ípak, pri vsem tem.

gleichzeitig istodóběn, istočásěn, sodóběn, sočásěn; *adv.* obénem, hkrátu, ob istem času, zajédno, ravno tedàj, ravno tisti čas.

Gleichzeitigkeit *f.* istočásnost, istodóbnost, sodóbnost, sovreménost.

Gleis *n.* ſ. Geleiſe.

gleiſen hlíniti se, húliti se, pretvárjati se, délati se, hinavčevati.

Gleisner *m.* hinávěc, liceméřec, licemèr, svetohlínec; podhúljeněc, prihúljeněc.

Gleisnerei *f.* hlimba, licemérstvo, hinávščina, hinávstvo.

Gleisnerin *f.* hinávka, svetohlínka, licemérka.

gleisneriſch hinávski, licemérski, svetohlínski, prihúljen.

Gleiße *f.* (*Aethusa cynapium*, Hundspeterſilie *f.*, Gartenſchierling *m.*) mala trobelíka, pasji peteršìlj.

gleißen (glänzen) bleščáti (-ím) se, lesketáti (-ám, -éčem) se, svétiti se.

Gleitbahn *f.* drsalnica, drča, drkálnica, drasta, drič̆a.

Gleitbügel *m.* drsálni locěn.

gleiten drkniti, smúkniti, drsniti (se); *impf.* drkati se, dríčati se, smúčati (-ím), drsati se; (glitſchen) izpoddrsniti, spólzniti; es gleitet polzí, opólzlo je, spolzlo je, polzko je; (v. Waſſer) teči.

gleitend opólzěl, polzčk; —er Reim tekóča rima.

Gletſcher *m.* ledník, ledeník.

Gletſcherlawine *f.* ledníški ulòm, plaz.

Glied *n.* ud, člen; *dem.* členèk; (bei Pflanzen) kolénce; (bei Soldaten) red, vrsta; (Ketten—) sklèp; (Mit—) ud, član, družábnik, društvenik.

Glieder- uděn, udov, v udih.

gliederartig členast, udast; —es Öffnen der Frucht razčlémba.

Gliederband *n.* sklèp, vez (-í).

Gliederbau *m.* sestáva udov.

gliederig členkovít.

gliederkrank udobólěn, bolnih udov, bolán na udih.

Gliederkrankheit *f.* udobólje, tŕganje po udih, skrnína.

gliederlahm mrtvoúděn, hromoúděn.

gliedern razčléniti; razložíti, razvrstíti, razdelíti.

Gliederreißen *n.* tŕganje po udih.

Gliederſchmerz *m.* bolečína po (v) udih, udobòl.

Gliederthier *n.* členar.

Gliederung *f.* razčlémba; razrédba, razvrstítěv; (Articuliertheit) členkovitost; die ſenkrechte — navpíčna izobrázba, vzpétost; die horizontale — porázna izobrázba.

gliederweiſe *adv.* údoma, ud za udom, členoma, člen za členom; (reihenweiſe) vŕstoma, rédoma, v vrstah, vrsta za vrsto.

Gliedmaßen *pl.* udje; äußere — (Extremitäten) krajni udje, okončíne.

glimmen tleti (tlim).

Glimmer *m.* sljúda, tinjěc.

glimmern bleščáti (-ím) se, lesketáti se, migljáti. [věc.

Glimmerſchiefer *m.* blestník, sljúdo-

Glimmſtengel *m.* tlinka, smotka.

Glimpf *m.* blagóst, prizanesljívost, voljnost, rahlost, dobrótnost; mit — ſ. glimpflich *adv.*

glimpflich *adi.* blag, voljèn, raháel, prizanesljìv; *adv.* blago, voljno, rahlo, povóljno, prizanesljívo.

Glitſchbahn *f.* ſ. Gleitbahn.

glitſchen ſ. gleiten.

glitſchig polzèk, opólzel, sklizèk.

glitzern iskríti se, bleščáti (-ím) se, blískati se.

Globus *m.* zémeljsko oblo, zémeljska krogla, globus.

Glöckchen *n.* zvonèc, zvončék, zvončíč.

Glocke *f.* zvon (-a, -ú).

glöckeln zvonkljáti, zvončkáti, žvenkljáti, cingljáti.

Glockenblume *f.* zvončíca.

glockenförmig zvonast.

Glockengeläute *n.* zvonjénje, zvonílo.

Glockengießer *m.* zvonár.

Glockengießerei *f.* zvonárnica.

Glockengut *n.* zvonovína.

Glockenhaus *n.* zvoník.

Glockenmetall *n.* ſ. Glockengut.

Glockenſchlag *m.* udár na zvon, glas zvoná; mit — ko zvon udári, ko ura odbíje.

Glockenſchwengel *m.* kembèlj, betíca, klepet.

Glockenſpeiſe *f.* ſ. Glockengut.

Glockenſpiel *n.* potrkávanje, pritrkávanje (na zvonóve), trijánčenje.

Glockenſtube *f.* zvoníca.

Glockenſtuhl *m.* zvoníšče, zvoník.

Glockentaufe *f.* blagoslovljénje —, posvečevánje zvonóv.

Glockenthurm *m.* zvoník.

Glockenwelle *f.* vreténo —, vitlo zvónovo, jarèm.

Glockenzug *m.* zvónova vrv (-í).

Glöckner *m.* zvonívec, zvonikár.

Glorie *f.* slava, veličástvo.

Gloriett *n.* vrtna híšica, hladnica, útica. [stěn.

glorreich slovèč, veleslávèn, veličá-

Gloſſarium *n.* slovár, tolmáčnik.

Gloſſator *m.* razlagátelj, tolmáč.

Gloſſe *f.* razlága, tolmáčenje; glosa; opómba; Gloſſen machen tolmáčiti, opómbe délati; *fig.* neugódne opómbe délati, zabávljati, zbádati.

Gloſſenmacher *m.* tolmáč; *fig.* zabavljívec, zabavljáč, očítar.

gloſſieren tolmáčiti; ſ. Gloſſen machen.

glotzäugig bolščéčih očí; ein —er Menſch okáč.

glotzen bolščáti (-ím).

gluck *interi.* klòk!

Glück *n.* sreča; — auf dobro srečo, Bog daj srečo; — wünſchen srečo želéti, čestítati; zum — k (po) sreči.

Glucke, Gluckhenne *f.* koklja, kloča, klokáča, kvočka; (Geſtirn) gostosévci *pl.*

glucken, gluckſen klókati (-am, kločem), kvókati.

glücken po sreči iti (grem); po sreči izíti (-ídem) se, srečno izíti se, posréčiti se.

glücklich srečèn, blažen; —e Anlage dobra (bistra) glava; — machen sréčnega storíti, osréčiti; sréčnega délati, osrečevati; — preiſen blagrovati.

glücklicherweiſe *adv.* k sreči, po sreči.

Glücksbote *m.* srečenóšec.

Glücksbotſchaft *f.* vesélo oznanílo, veséla novica.

glückſelig blažen, srečèn.

Glückſeligkeit *f.* bláženost, blagovítost, blagóst.

Glücksfall *m.* srečèn prigódek, srečèn nakljúček.

Glückskind *n.* srečèn človèk, srečnež, srečnik.

Glücksrad *n.* koló sreče.

Glücksritter *m.* srečelóvec. [*pl.*

Glücksumſtände *pl.* srečne okóliščine

Glückwunſch *m.* čestítanje, čestítka, voščílo; =ſchreiben *n.* čestítka.

glühen *intr.* žaréti, žarèč biti (sem), žehtéti; *fig.* goréti, vnet biti (sem); (vor Zorn) kipéti, vréti; vzkipéti, zavréti; (von den Augen) blískati se, iskríti se; (von der Sonne) pripékati, prigrévati; *tr.* béliti, žaríti; razbéliti, razžaríti.

glühend žarèč, žarék, žarèn, žarovít, razžárjen, razbéljen; *fig.* vnet, razvnét, ognjevít, gorèč, kipèč, ognjén; — machen žaríti.

Glühhitze *f.* žarnost, razbéljenost, žaréča vročina.
Glühlampe *f.* žárnica.
Glühofen *m.* razbéljena peč (-í), žehtéča peč.
Glühwein *m.* kúhano vino, vrelo vino.
Glühwurm *m.* kresnica.
Glut *f.* žar, žarína, žarečína, pekočína; (Feuer) ogénj; (glühende Kohlen) žerjávica, žerjávka.
Glutpfanne *f.* žerjávnica, oglénka.
glutroth žarén, žarkordéč; zagórel.
Gluträthe *f.* žarkost, žarnost.
glutſprühend iskréč.
Glutſtrahl *m.* ognjéni žarék.
Glycerin *n.* glicerin.
Glyptik *f.* ſ. Bildhauerkunſt.
Gnade *f.* milost; Euer Gnaden Vaša milost, milostljívi gospód, milostljíva gospá; von Gottes Gnaden po božji mílosti, z božjo mílostjo; auf — und Ungnade na milost in nemílost; Gnade! milost! odpustíte! prizanesíte! halten Sie mir's zu —n ne jemljíte mi za zlo, ne zaméríti, oprostíte; — widerfahren laſſen pomilostíti, prizanésti, odpustíti; haben Sie die — izvolíte milostljívo, bodíte tako dobri; von —n leben od míloščine (mílosti, milostínje) živéti.
Gnadenbezüge *pl.* prejémki iz mílosti, mílostni prejémki.
Gnadenbild *n.* čudodélna podóba, čudotvórna slika.
Gnadenbrot *n.* milostínja, míloščina.
Gnadengehalt *m. n.* plača iz mílosti, mílostna plača.
Gnadengenuſs *m.* míloščinski užítek.
Gnadengeſuch *n.* prošnja za milost.
Gnadenjahr *n.* mílostno leto.
Gnadenmittel *n.* sredstvo mílosti.
gnadenreich, gnadenvoll mílosti poln, premílostljiv.
Gnadenſtoß *m.* smrtni udárec.
gnadenweiſe *adv.* mílostno.
Gnadenzeit *f.* čas mílosti.
gnädig mílostiv, mílostljiv, mílostěn; milosrčén.
gnädiglich *adv.* milostívo.
Gnais *m.* gnajs, rula.
Gnom *m.* škrát, škratélj, skrkljič, malík.
Gnome *f.* moděr izrek, poslovica.
Gnomon *m.* solnčne ure kazálo, solnčna ura.
Gnomonik *f.* nauk o solnčnih urah, gnomónika.
Gnoſtirismus *m.* tajnoslóvje, gnostícizém.
Gnoſtiker *m.* tajnoslóvec, gnostik.
Gnu *n.* gnu, pakonj.
Gobelin *n.* (*pl.* Gobelins) pestra prepróga, pregrinjálo z vtkánimi liki (podóbami), goblín; **Gobelin-** goblínski.
Gockelhahn, Göckelhahn *m.* kokót, domáči petélin.
Gold *n.* zlató; gemünztes — kováno zlató; — waſchen zlato izpírati, zlató izplakovati.
Goldader *f.* zlata žila.
Goldammer *f.* strnád.
Goldamſel *f.* volga, kobílar.
Goldarbeiter *m.* zlatár.
Goldauflöſung *f.* zlata raztopína.
Goldbergwerk *n.* zlati rudnik.
goldbeſchwingt zlatokríl, zlatokrílat.
Goldblatt *n.* zlatolíst, zlata pena.
Goldblech *n.* zlata pločevína.
Goldblume *f.* zlatíca.
Goldborte *f.* zlata porta, zlata tvez (-í).
Golddraht *m.* zlata žica.
Golddruck *m.* zlati tisk.
golden zlat, zlatén.
Golderz *n.* zlata ruda.
Goldfaden *m.* zlata nit (-i).
Goldfarbe *f.* zlata barva, zlatílo.
goldfarbig zlaténkast.
Goldfinger *m.* prstanec, zakónski prst.
Goldfiſch *m.* zlata riba, zlatíca.
Goldfliege *f.* zlata muha, svetla muha, zlatnica.
Goldflügler *m.* zlatokrílec.
goldführend zlatonósen.
Goldgang *m.* zlata žila.
goldgefiedert zlatopèr.
goldgeflügelt zlatokríl, zlatokrílat.
goldgehörnt zlatoròg.
goldgelb zlatorumèn, zlatožólt.
Goldgeräth *n.* zlatnína.
Goldgewicht *n.* zlatárska utéž (-i).
Goldglanz *m.* zlatozárnost, zlata svetlóba, zlati lèsk.
goldglänzend svetél kakor zlató, zlatozárèn.
Goldgräber *m.* zlatokòp.
Goldgrube *f.* zlati rudnik.

Goldgulden *m.* zlat, zlatník.
Goldhaar *n.* zlati lasjé *pl.*, ruméni lasjé *pl.*
goldhaarig zlatolàs, rumenolàs. [sèc.
Goldhaarige *m.* zlatolásèc, rumenolá-
Goldhähnchen *n.* kraljíček, zlatoglávec, palček.
goldhältig zlatonósèn.
Goldhaufen *m.* kup zlatá.
goldig zlatén, zlatnat. [tárka.
Goldkäfer *m.* zlatokrílec, sijájnik, zla-
goldköpfig zlatoglàv.
Goldkorn *n.* zlato zrno.
Goldlack *m.* zlati pókost; zlatoruméni pečátni vosèk; (Pflanze: *Cheiranthus cheiri*) šebeník, ruména vijólica.
Goldland *n.* zlatoródna dežéla, zlatonósna dežéla.
Goldmacher *m.* zlatotvórec.
goldmählig zlatogrìv, z zlato grivo.
Goldmarder *m.* kuna zlatíca, zlatka.
Goldmünze *f.* zlati denár, zlatník.
Goldperle *f.* zlati biser.
Goldregen *m.* zlati dèž; *fig.* obílno podkupílo; *bot.* negnòj.
goldreich zlatá bogàt, zlatovít.
Goldrente *f.* zlata renta.
Goldring *m.* zlati prstan. [pesèk.
Goldsand *m.* zlati pesèk, zlatonósni
goldsandig zlatopésknat.
Goldschläger *m.* zlatoklèp; =**papier** *n.* zlatoklépni —, pozlatárski papír.
Goldschmied *m.* zlatár.
Goldschneider *m.* zlatorèz, zlatorézec.
Goldschnitt *m.* zlati obrèz, pozlačéni obrézek.
Goldschwanz *m.* zlatorépka.
Goldspinner *m.* zlatoprédec; =**in** *f.* zlatoprédka.
Goldsticker *m.* zlatovézec; =**in** *f.* zlatovezílja, zlatovézka.
Goldstickerei *f.* vézenje z zlatom, zlato vézenje; zlatovezílnica.
Goldstoff *m.* zlatovína; zlata tkanína.
goldstrahlend zlatozárèn.
Goldstück *n.* (Münze) zlat, zlatník.
goldtragend zlatonósèn.
Goldwage *f.* zlatárska téhtnica; (Gewicht) zlatárska utéž (-i).
Goldwährung *f.* zlata vrednóta.
Goldware *f.* zlatnína.
Goldwäsche *f.* izpíranje zlatá.
Goldwäscher *m.* izpíravec zlatá.
Goldwirker *m.* zlatotkálec.
Goldwurz *f.* zlati korén.
Golf *m.* zalív, zatòk, zanózje.
Golfstrom *m.* zalívski tòk.
Gondel *f.* gondola, ládjica, čolnič.
Gondelier, Gondolier *m.* gondoljér, ládjičar, čolnár.
Goniometer *m. n.* kotomèr, oglomèr, goniometèr.
Goniometrie *f.* kotomérstvo, oglomérstvo, goniometrija.
goniometrisch kotomérèn, oglomérèn.
gönnen vóščiti, želéti; privóščiti, priželéti; nicht — zavídeti (-im), *impf.* zavídati.
Gönner *m.* dobrohótnik; dobrótnik; podpórnik, zaščítnik, pokrovítelj; =**in** *f.* dobrohótnica; dobrótnica; podpórnica, zaščítnica, pokrovíteljica.
Gönnerschaft *f.* dobrohótnost; dobrohótniki *pl.*; dobrótniki *pl.*, zaščítniki *pl.*, pokrovíteljstvo.
Göpel *m.* vitél, vitál (rudárski).
Göpelherd *m.* vitlíšče.
Göpelwelle *f.* vratílo vitla.
Gosse *f.* liják, žleb; (in d. Mühle) grot.
Gothe *f.* (Pathin) botra, bótrica, kuma.
Gothe *m.* Got.
gothisch gotski.
Gott *m.* Bog; die Götter bogóvi (maliki); helf —! Bog pomágaj! na zdravje! pomózi Bog! — befohlen! z Bogom! srečno! zdrav ostáni! um —es willen! za Boga! za božjo voljo! — sei Dank! hvala Bogú! Bog bodi zahváljen! — sei es geklagt! Bogú bodi potóženo! žálibog! — bewahre (behüte)! Bog obvarúj! Bog ne daj! Bog ne zadéni! will's — ako Bog da, če je božja volja.
gottähnlich Bogú podóbèn.
Götterbaum *m.* božje drevó (-ésa).
Götterbild *n.* božánska slika.
Götterlehre *f.* (Mythologie) bajeslóvje.
Götterlust *f.* rajsko veselje, božánska slast (-i), božánsko razkóšje.
Göttermahl *n.* pojédina bogóv.
Gottes- božji.
Gottesacker *m.* pokopalíšče, grobíšče, groblje.
Gottesanbeterin *f.* (*Mantis religiosa*) bogomóljka, hinávka, zahvalibógca.

Gottesbild *n.* božja podóba.
Gottesbote *m.* božji poslánec.
Gottesdienst *m.* božja služba, bogoslúžje, sveto opravílo, duhóvno opravílo; (Cultus) bogočástje. [[stěn.
gottesdienstlich bogoslúžen, bogočástni.
Gottesfreund *m.* bogoljùb.
Gottesfriede *m.* božji mir. [nost.
Gottesfurcht *f.* strah božji, bogabojéčnost.
gottesfürchtig bogabojèč, bogobójen.
Gottesfürchtigkeit *f.* bogabojéčnost, bogobójnost.
Gottesgabe *f.* dar božji.
Gottesgebärerin *f.* bogorodíca, božja porodníca.
Gottesgelehrsamkeit *f.* bogoznánstvo, bogoslóvje. [věn.
gottesgelehrt bogoznánski, bogoslóvec.
Gottesgelehrte *m.* bogoznánec, bogoslóvec. [ba.
Gottesgericht *n.* božji sod, božja sod-
Gottesglaube *m.* bogovérstvo, vera v Bogá.
Gotteshaus *n.* hiša božja, hràm božji, veža božja. [usmíli.
gottesjämmerlich béden, da se Bogú
Gotteslamm *n.* Jágnje (-eta) božje.
Gotteslästerer *m.* bogoklétnik, bogohúlnik, bogoskrúnec, preklinjáč Bogá.
gotteslästerlich bogoklétno, bogohúlen.
Gotteslästerung *f.* bogoklétje, bogoskrúnstvo, bogohúlstvo, preklínjanje Bogá.
Gotteslehre *f.* nauk o Bogu.
Gottesleugner *m.* bogotàj, bogotájec; =in *f.* bogotájka. [jen.
gottesleugnerisch bogotájski, bogotá-
Gottesleugnung *f.* bogotájstvo.
Gotteslohn *m.* božje plačílo.
Gottesräuber *m.* božjerópnik.
Gottesreich *n.* božje kraljéstvo.
Gottesseher *m.* bogovídec, bógovec.
Gottessohn *m.* Sin božji.
Gottesstimme *f.* glas božji.
Gottestisch *m.* miza božja.
Gottesurtheil *n.* sodba božja.
Gottesverächter *m.* zaničevávec Bogá.
Gottesverachtung *f.* zaničevánje Bogá.
Gottesverehrer *m.* častítelj Bogá, bogočástnik.
Gottesverehrung *f.* češčénje božje, bogoslávje, bogočástje.
Gotteswelt *f.* božji svet; er hat auf der — nichts zu thun nima pod milim Bogom ničésar opráviti.
Gotteswerk *n.* delo božje.
Gotteswille *m.* volja božja; um —n za božjo voljo, za Boga.
Gotteswort *n.* beséda božja.
gottgefällig Bogu prijétno, Bogu dopadljìv, Bogu ugóden.
gottgeweiht Bogú posvečen.
Gottgläubige *m.* bogovérec.
Gottheit *f.* božánstvo, bóžestvo, boštvo.
Göttin *f.* bogínja, božica.
göttlich božji, božánski.
Göttlichkeit *f.* božánstvenost.
gottliebend bogoljúben, bogoljubìv.
Gottliebende *m.* bogoljùb. [ljen!
gottlob! hvala Bogú, Bog bodi zahvágottlos brezbóžen; nevérən. [nica.
Gottlose *m.* brezbóžnik; *f.* brezbóž-
Gottlosigkeit *f.* brezbóžnost, brezbóžje.
Gottmensch *m.* Bog-človek.
gottselig pobóžen, bogoróden, vdan v božjo voljo; (verstorben) rajni, pokójni (*subst.* rajnik *m.*, rájnica *f.*); —en Andenkens bláženega spomína.
Gottseligkeit *f.* pobóžnost, bogoródnost, vdánost v božjo voljo.
gottvergessen bogopozáben, brezbóžen.
Gottvergessenheit *f.* bogopozábnost, brezbóžnost.
gottverlassen od Bogá zapuščen.
Gottvermenschlichung *f.* božje učlovéčenje.
gottverworfen od Bogá zavržen.
Götze *m.* malík, balván; **Götzen**= malíkov, balvánski.
Götzenbild *n.* malíkova podóba, malík.
Götzendiener *m.* malikovávec; =in *f.* malikovávka.
Götzendienst *m.* malikovánje, malikovávstvo, balvánstvo.
Götzenhaus *n.* malíkovska hiša, malikoválnica.
Götzenpriester *m.* malíkovski svečenik.
Götzentempel *m.* ſ. Götzenhaus.
Gourmand *m.* pojédež, pojedúh; sladkosnédež, pótrihiš.
Gout *m.* okús, blagougódje.
goutieren pokúsiti, okúsiti; *impf.* pokúšati; za okúsno —, ugódno spoznáti, odobrávati; er goutiert etwas

pogódu (všeč, dopadljívo, ljubo) mu je kaj, godí mu, ugája mu, ustréza mu; er kann ihn nicht — ne more ga prav, nima ga rad, ne mara zanj, ne more ga trpéti, — prenášati; nicht zu — neznósèn, neprebavljiv.

Gouvernante *f.* odgojíteljica, vzgojíteljica, vzgojílja.

Gouvernement *n.* (Regierung) vlada, uprâva; (Präſidium) predsédništvo; (Statthalterei) naméstništvo; (Provinz) pokrajína.

Gouverneur *m.* upravítelj; dežélni predsédnik, naméstnik, guvernér; odgojítelj.

Grab *n.* gròb, jama; (Hügel) gomíla; (Gruft) ráka, grobníca; zu —e tragen pokópati (-kópljem).

Graben *m.* ròv, jarèk; (vom Regen hohl ausgewaſchener Weg) grapa; *mil.* okòp; tiefer — jarúga; (Flußbett) struga; (zum Ableiten des Waſſers von der Straße) odvódnik, zdrážnica, (vábljenica, prévor); (längs einer Wieſe) prékopa, potóčina.

graben kópati (kópljem), grebsti (grebem), riti (rijem), dolbsti (dolbem); izkópati, izdólbsti; (in Stein) vdólbsti, vrézati (vrèžem), vsékati.

Graben *n.* kopánje.

Grabenleitung *f.* jarèk, prékopa.

Grabenübergang *m.* brv (-i), prélaz preko rova.

Gräber *m.* kopáč; =in *f.* kopačica.

Grabesnacht *f.* grobna tmina, groba noč (-i).

Grabesruhe *f.* pokoj v grobu.

Grabesſtille *f.* grobna tihóta od. tišína.

Grabeule *f.* mrtváška ptica, pégasta sova.

Grabgedicht *n.* nagróbna pesèm (-i), nagróbnica, pogrébna pesèm.

Grabgeſang *m.* nagróbno petje, pogrébno petje.

Grabhöhle *f.* grobníca, raka.

Grabhügel *m.* gomíla, gròb.

Grabkammer *f.* ſ. Grabhöhle.

Grabkreuz *n.* nagróbni križ.

Grablegung *f.* pogrèb, pokòp, pokopávanje.

Grablied *n.* nagróbna pesèm (-i), pogrébna pesèm, nagróbnica.

Grabmal *n.* nagróbni spomeník.

Grabrede *f.* nagróbni govor.

Grabſcheit *n.* lopáta.

Grabſchrift *f.* nagróbni napìs, nagróbnica.

Grabſtätte *f.* grobíšče.

Grabſtein *m.* nagróbni kaměn, nagróbnik.

Grabſtichel *m.* dletce, vrezílo.

Grabtuch *n.* mrlíški —, mrtváški prt, (mrtváško) naličje.

Grabzeug *n.* kopálo.

grăciſieren grčiti; pogrčiti, po grškem zavíti (-víjem).

Grăcismus *m.* po grškem zavíti, prikrojéni izràz, grecizèm.

Grad *m.* stopínja; (Rangſtufe) stopnja; (Verwandtſchaftsgrad) koléno soródstva; (Würde) čast (-í), dostojánstvo, (častno) mesto; in hohem —e močnó, jako, zelò; in demſelben —e enáko, ravno takó, v isti meri.

gradatim *adv.* postópno, (korákoma), postópnjema, po stopínjah.

Gradation *f.* stopnjevánje, postópnost.

Gradhältigkeit *f.* stopínja alkoholovíne, alkoholovítost.

gradieren slaníco ali slano vodo z izhlapévanjem vodé izčístiti in slanóto zgostíti; zlatožólto bárvati; gradírati, gradovati.

Gradierwaſſer *n.* zlatílna voda, zlatílo.

Gradnetz *n.* stopínjska mreža, stopínjsko omrézje.

graduell postópno, od stopnje do stopnje.

graduieren (abſtufen) po stopínjah razdelíti (razvrstíti); (einen akademiſchen Grad ertheilen) povzdígniti od. povíšati na akadémiško stopnjo, podelíti (komu) akadémiško dostojánstvo, graduírati.

graduiert na akadémiško stopnjo (čast) povíšan, graduíran, z akadémiškim dostojánstvom odlikován.

Graduierung, Gradtheilung *f.* razstopnjevánje, razdelítèv na stopínje; povíšba na akadémiško stopnjo.

gradweiſe ſ. gradatim.

Graf *m.* gròf; des —en *(poss.)* grofov; **Grafen-** grófovski, grofóvski.

Grafenſtand *m.* grofóvstvo.

Grafentitel *m.* grofóvsko imé (-éna), grofóvski naslòv.
Gräfin *f.* grófinja, grofíca.
gräflich grofóvski.
Grafſchaft *f.* grofíja, grofovína.
Gram *m.* toga, žalost, grenkóst, pečál (-i); — nagt an ſeinem Herzen nekaj ga peče (grize) v srcu.
gram goréč, gorjúp; — ſein jmdm. komu gorák biti (sem), srdíti se na koga, čŕtiti (sovrážiti), mrzíti koga.
grämen ſich žalostíti se, trápiti se, pečáliti se; es grämt mich grize (peče, bolí, jé, žalostí) me.
grämig, grämlich (o)tóžen, čemérən, kiséł, sitən, slabe volje, neprijázən.
Grämlichkeit *f.* (o)tóžnost, čemérnost.
Gramm *n.* gram.
Grammatik *f.* slóvnica, gramatika.
grammatikaliſch slóvniški.
Grammatiker *m.* slóvničar, gramátik.
grammatiſch j. grammatikaliſch.
gramvoll togovít, žalovít.
Gran *m.* (zrno), gran.
Grän *n.* zrnce, 1/3 grana.
Granat *m.* granát; **=apfel** *m.* granátovo jábolko, margarán.
Granate *f.* granáta.
Grand *m.* (Kieſſand) prod, (solobór), gramoz, sìp, gruščˇ.
Grande *m.* velikáš, mogóčnik, španski velmož, grand.
Grandezza *f.* mogóčnost, vznesénost, veličástvenost, ponosítost.
grandig prodast, peščˇen; (verdrießlich, mürriſch) godrnjáv, čemérən.
grandiös velikánski, ogróməən; velikolépən, veličástən.
Granit *m.* granit, (zrnčˇec); von — granítən.
Granne *f.* resa, resína, osína; *coll.* osjé, osovjé; mit langen —n dolgorésast.
grannenartig osínast, resast.
grannig resnat, osinàt.
granulieren *tr.* zrníti; *intr.* zrnéti.
granuliert zrnčˇast.
Graphik *f.* pisáva, gráfika.
Graphit *m.* grafit; (Stift) olóvnik, svinčnik, olóvka.
graſen hlástniti, hlástiti; *impf.* hlastáti, hlastno grábiti; pográbiti.

Gras *n.* trava; *dem.* trávica; (ſaftiges) muráva; (ſchlechteres) travúlja; ins — beißen iti (grem) rakom žvižgat, iti v krtovo dežˇélo; **Gras=** travˇen, travnat.
grasartig travast, travnat.
Grasboden *m.* trata, trátina, travnik.
graſen pasti (pasem) se, (travo) múliti.
Graseule *f.* travna sovka.
grasfreſſend travojédˇen.
Grasfreſſer *m.* travojédˇec.
Grasfroſch *m.* rosníca, hrženica, sékulja, uscánka.
Grasfutter *n.* zeléna klaja, travna piča, zeléna krma.
Grasgarten *m.* travnik. [zelˇen.
grasgrün zelen kakor trava, travnato-
Grashalm *m.* travna bil (-i), — bilka.
graſicht travast, travi podóbˇen.
graſig travˇen, travnat.
Graskorb *m.* kòš za travo, travnjáča.
Gräslein *n.* trávica.
Grasmonat *m.* travˇen.
Grasmücke *f.* pénica; (ſchwarzköpfige) kováček, črnoglávka.
Grasplatz *m.* trata, trátina, trate *pl.*
grasreich travˇen, travnat.
Grasſchnitt *m.* travna košnja.
graſſieren zavládati, razširiti se; *impf.* razgrájati, iti (grem) po ljudeh; die Krankheit graſſiert bolézˇen gre po ljudeh, bolézˇen razgrája, — razsája.
gräſslich grozˇen, grozovít, strašˇen, strahovít, neznánski.
Gräſslichkeit *f.* grozovítost.
Graswuchs *m.* rast (-í) trave.
Grat *m.* grebˇen, ostro, sléme (-na); (Rückgrat) hrbtenica.
Gräte *f.* ribja koščica.
Grathobel *m.* oblič grábničar.
Gratification *f.* priboljšˇek, nagráda, gratifikácija.
grätig koščičav, poln koščˇic.
gratis zastónj, brez plačˇila, v dar.
Gratisexemplar *n.* poklónjeni iztisk, podárjeni eksemplar, brezplačˇni izvòd.
Gratisgage *f.* podárjena (poklónjena) vojáška plača.
Gratſäge *f.* žaga grábničarica.
grätſchen razkrečˇiti se, razkrékniti se; *impf.* razkrečˇevati se, šatráti, razkoračˇeno hóditi, koracáti.
Grätſcher *m.* šátra, šátravčˇec.

grätſchig razkréčen, šátrast, šatrav.
Grätſchſtellung *f.* razkréka.
Gratulant *m.* voščívec, čestítavec.
Gratulation *f.* voščílo, čestítanje, čestítka.
Gratulationsbrief *m.* voščílno pismo, čestítka.
gratulieren srečo vóščiti, čestítati.
grau siv, sed, ser; — werden sivéti; osivéti, osedéti; —e Vorzeit starodávnost.
Grau *n.* sívost, sedóst, serost.
grauäugig sivook, sivih očí.
Graubart *m.* sivobrádec.
graubärtig sivobràd.
graubraun sivorjàv.
Grauchen *n.* sívec, sivče (-eta), sivček.
grauen sivéti, sivíti se; (vom Tage) svítati se, daníti se, zorìti se; der Tag graut dan se dela; (dunkel werden) temníti se, mračíti se; *v. impers.* es graut mir groza me je, strah me je, groza me obhája (izpreletáva).
Grauen *n.* groza, strah.
grauenhaft, grauenvoll grozèn, grozovítěn, strašèn.
graugelb sivorumèn, sivožólt.
grauhaarig sivolàs, sedolàs.
Graukopf *m.* sivoglávec, sivèc, serèc, sedoglávec; (verächtl.) plésnjavec, sivór.
grauköpfig sivoglàv, sedoglàv.
gräulich sivkast, sívkljat, osìv, sedast.
Graupe *f.* kaša; (Hirſe) pšeno, pira.
Graupeln *f. pl.* (Hagel) sodra, sódrica, babje pšeno, (briža), sódražica, solíka.
Graupengang *m.*, **Graupenmühle** *f.* stope *pl.*, tečáj za pšeno.
Graus *m.* groza, strahóta, strah; (Trümmer) razsìp, razvalína, podrtína.
graus grozèn, grozljìv, strašèn, strahótěn.
grauſam grozovít, grozovítěn, ljut, okrútěn, srep, krvolóčen.
Grauſame *m.* grozovítnež, okrútnik, krvolóčnik, trinog.
Grauſamkeit *f.* grozovítost, okrútnost, srepóst, ljutost, krvolóčnost.
Grauſchimmel *m.* sivi kònj, sivèc, serèc, sivko, sivče (-eta), plésnjavec.
grauſeln, grauſen (ich grauſele, ich grauſe) es grauſelt —, es graušt mir groza me je, strah me je, groza me obhája, groza me stresa, — izpreletáva; *pf.* groza me obíde, — strese, — izpreletí.
Grauſen *n.* ſ. Grauen u. Graus.
grauſenhaft, grauſenvoll, grauſenerregend, grauſelig grozljìv, grozèn, strašèn, pregrózen.
grauſig grozèn, grozljìv, strašèn; ostúden, gnusèn.
grauslich ſ. graus u. grauſenhaft.
Grauſpecht *m.* sivozelèna žolna, pivka.
Grauſpießglanz *m.* sivi raztòk.
Grauſtein *m.* sivèc.
Grauwacke *f.* drobnják, drobník.
Grauwackenformation *f.* drobnjáška —, drobníška tvorba.
grauweiß sivobélkast.
Gravamen *n.* težáva, nadlóga.
Graveur *m.* vrezovávec, gravér.
gravieren vrézati (vrézem), *impf.* vrezovati; *fig.* obtežíti, *impf.* obtežévati; —de Umſtände obtežujóče —, obtežílne okóliščine.
Gravis *m.* (Accent) težki naglàs.
Gravität *f.* važnost, resnóbnost, ozbíljnost, dostojánstvenost.
Gravitation *f.* težnost, gravitácija.
gravitätiſch važèn, resnóbèn, ozbíljen, dostojánstven.
gravitieren težíti na kaj, gravitírati.
Grazie *f.* milóta, milína, ljubkost, milovídnost; (Huldgöttin) grácija.
graziös milovídèn, ljubèk, milótěn.
Greif *m.* kriláti lev.
greifbar prijemljìv, oséžen, prihvátěn, otípen; *fig.* očívíden.
Greifbarkeit *f.* prijemljívost, oséžnost, otípnost.
greifen prijéti (prímem), zgrábiti, zagrábiti, popásti (-pádem), seči (sežem) po čem; *impf.* prijémati (-jémljem), grábiti, ségati (po čem); (taſten) šlátati, hvátati, típati (tipljem); pošlátati, potipati, ohvátati; um ſich — (v. Krankheiten, vom Feuer) razšíriti se; omàh dobíti, razrásti se (v. Pflanzen); *impf.* šíriti se, razšírjati se; omàh dobívati, razráščati se; ins Amt — seči (sežem), vmešati se, vtekníti (-táknem) se (v posél); *impf.* ségati, vmešávati se, vtíkati se; jmdm. unter die Arme — podpréti koga, pomóči (-mórem) komu; *impf.* pomágati komu.

Greiffüße *pl.* noge grábežnice.
Greifklaue *f.* krempẽlj.
Greifzirkel *m.* objémno šestílo.
greinen (murren) godrnjáti, momljáti; rẽžati (-ím); (weinen) dreti (derem) se, vékati, véčati (-ím).
Greis *m.* starẽc, starčẽk; (verächtl.) sivẽc, sivór.
greis sìv, sed; stàr.
greisen stárati se, sivéti; postárati se, osivéti, osedéti.
Greisenalter *n.* (siva) starost.
Greisin *f.* starka, staríca.
Greisler *m.* bránjevẽc, krúšnar; =in *f.* krúšnarica, bránjevka.
Greislerei *f.* branjárstvo, krušnárstvo.
grell ostẽr, rezẽk, pronícav; (glänzend) jarẽk; (v. Farben) prežív, presvétẽl, (vekàv).
Gremial- zborov, zborni, skúpščine.
Gremium *n.* zbòr, skúpščina, društvo.
Grenadier *m.* grenadir.
Grendel *m.* (Riegel) zapàh; (Schlagbaum) zapórnica, zavóra; (Pflugbalken) gredẽlj.
Grendelkette *f.* grédeljnica, gredáljnica.
Grenz- mejni, obmẽjni, poméjni, mejáški, gráničnі.
Grenzberichtigung *f.* mejna popráva, izpráva meje.
Grenzbesichtigung *f.* oglèd meje, ogledovánje meje.
Grenzbezirk *m.* krajína, mejni okràj.
Grenze *f.* meja, gránica; (Militär—) krajína; (Ende) kràj, konẽc; ohne —n brez kraja, brezmẽjen.
grenzen mejíti, mejo délati; an etw. — mejiti s čim, — s kom, mejášiti; držáti (-ím) se, dotíkati se (česa).
grenzenlos *adi.* brezmẽjen, neomejèn, brez meje, — kraja, brezkónčen, neizmérẽn, neskónčen; *adv.* neskónčno, brezmẽjno, neizmérno.
Grenzer *m.* (Grenzsoldat) gráničar.
Grenzfestung *f.* mejna trdnjáva, trdnjáva na (ob) meji.
Grenzfurche *f.* (zwischen zwei Ackerbeeten) rázor, rázbor, ométljaj.
Grenzgebirge *n.* mejno goróvje, gore mejnice *pl.*, razmẽjno goróvje.
Grenzgemeinschaft *f.* soméjnost.
Grenzland *n.* krajína, pokrajína.
Grenzlinie *f.* mejna črta, razdvójna črta, (črta) mejnica.
Grenzmark *f.* ſ. Grenzland.
Grenznachbar *m.* mejáš, mejáč.
Grenzpfahl *m.* mejni kòl, mejník.
Grenzpunkt *m.* mejíšče.
Grenzregiment *n.* gráničarski polk, polk gráničarjev.
Grenzregulierung *f.* urédba meje.
Grenzsäule *f.* mejni stebẽr, — stolp, stebẽr mejník.
Grenzscheide *f.* razméja, razmẽjẽk.
Grenzstein *m.* mejni kamẽn, kamẽn mejník.
Grenzstreit *m.* prepír zastran meje, — za mejo, mejni prepír.
Grenzverkehr *m.* obmẽjno občeváuje, promèt na meji.
Grenzwache *f.* straža na meji, obmẽjna straža.
Grenzwächter *m.* mejni stražnik, stražnik na meji; gráničar.
Grenzzoll *m.* mejna carína, mejni col.
Grenzzollamt *n.* mejni carínski uràd.
Greuel *m.* groznóba, groznost, gnus, gnusóba, grdóba, mrzóba, ostúda, mrzkost.
Greuelthat *f.* grozovíti čin, grozno dejánje, zločínstvo, grozovítost.
greuelvoll grozovít, gnusóbẽn, ostúgreulich grozovít, grozẽn, strašẽn, grd, strahovít; (ekelhaft) gnusẽn, ostudẽn.
Griebe *f.* ocvírẽk.
Griebs *m.* (Kerngehäuse) oplódje pečkátih plodov, peščíšče, pužína, ogrizẽk, srce.
Grieche *m.* Grk.
griechisch grški.
griechisch-katholisch grško-katoliški.
Griesgram *m.* nevólja, zlovólja; (Person) zlovóljnež, sitnež, godrnjávẽc, čemeríka, puščóba, mrmrálo, godrnjáč.
griesgrämig zlovóljẽn, sitẽn, pust, čemeríkav, natáknjen, nasajèn.
Grieß *m.* prod, grušč, gramoz; (geſchrotetes Getreide) pšeno, pšenika, zdròb; *med.* kamen.
grießicht prodast, peskast; pšenast.
Grießig prodnat, peščẽn.
Grießmehl *n.* pšénasta —, zrnasta moka.
Grießsand *m.* prga, pržína, drstẽv (-a), drsten.

Griff *m.* prijèm, prijémljaj, zagrábek; (die Handvoll) pest (-i), peščica, prgišče; (Handhabe) ròč, roča, ročáj, ročník, držáj, držálo, (pestnik, násad); (bei Körben) lócen, locánj; (b. d. Axt) toporíšče.

Griffel *m.* pisálo, pisálce, držálo; (bei der Blüte) vrat.

Griffelsäule *f.* vratni stebrič.

Griffloch *n.* lúknjica na piščáli, prebirálnica.

Grille *f.* murin, murček, cvrček, čiríček, (božji volek); (Haus—) ščurek; *fig.* (seltsamer Einfall) muha, čudna misèl (-i).

Grillenfänger *m.* múhavec, múhasti človek, muhélj. [nje.

Grillenfängerei *f.* muhe *pl.*, muhová-

grillenhaft muhast, muhav.

Grillenkrankheit *f.* s. Hypochondrie.

Grimasse *f.* zmrdek, zmrda, spaka, namŕdnjen —, spačen obràz; —n schneiden zmrdovati se, mrgóditi se, spakovati se, páčiti se, mŕdati se; namŕdniti se, zmŕdniti se, mrgódniti se, spáčiti se.

Grimassenschneiden *n.* spakovánje, zmrdovánje.

Grimm *m.* srd, togóta, jarost, razkáčenost, ljutost.

Grimmdarm *m.* danka, čmàr.

grimmen *intr.* srdíti se; *tr.* gristi (grizem); es grimmt mich im Bauche ščiplje me, kolje me, grize me, reže me (v trebúhu), trebuh me bolí.

Grimmen *n.* (Bauchgrimmen) klanje, ujéd (-i), grízenje.

grimmig srdít, togótèn, jar, razkáčen, ljut; (v. d. Kälte) hud, ostèr.

Grind *m.* krasta, srab, grinta; (Krätze) gárje *pl.*, (peráčec).

grindig krastav, srabljìv, grintav, garjav, rúšav.

Grindkopf *m.* (ein Grindköpfiger) krástavec, srabljívec, grintavec.

Grindkraut *n.* (*Scabiosa*) gárjavo zélišče, grintavec.

Grindwurz *f.* ščavje.

grinsen rézati (-žím) se, škrébiti se, zobe kázati (kažem).

Grinser *m.* režálo, škrebljívec.

Grippe *f.* hripa, influenca.

grob debel; (unhöflich) nevljúden, neotesán, zarógljen, siróv, grob, robàt; (ungeschickt) neokrétèn, okórèn, nespréten, neróden; —e Fahrlässigkeit velika nemárnost; (von der Ware) kosmàt, grob, raskav; —e Leinwand hodníčno platno; — anfahren nahrúliti koga, láníti (na koga).

Grobheit *f.* debelóst, grobóst; zarógljenost, neotesánost, siróvost, robátost.

Grobian *m.* nevljúdnež, zarógljenec, neotesánec, sirovéž, brdávs.

Grobkalk *m.* debéli apnénec.

Grobkohle *f.* zrnati premog, debélo oglje.

grobkörnig debelozrnat.

gröblich *adi.* debélkast; *adv.* hudo, močno, zeló. [sán.

grobschrötig na debélo mlet; neote-

grobsinnig groboúmen, grobočútèn; s čuti že od daleč spoznávèn.

grobwollig debelovólnat, debéle volne.

Groll *m.* srd, jeza; črt, mržnja, nastor, pika.

grollen srdíti se, jezíti se; črtíti, mrzíti.

grollend srdít.

Gros *n.* vélika dvanajstérica, (dvanajst tucatov); mnoštvo; — d. Heeres glavna vojska; *en gros* na debélo.

Groschen *m.* gròš.

groß velik; sehr — velikánski, ogrómen, orjáški; (v. Berge) visòk; (v. d. Kälte) hud; wie —, so — kolik, tolik; so — ich bin kólikor me je; —er Mensch dolgín, velikán; — werden rasti, naráščati; narásti; —e Augen machen debélo glédati, čúditi se; — und klein veliko in malo, odrásli in otróci; —e Stücke auf jmdn. halten zeló číslati, v číslih iméti (imám) koga; ein —es Wort važèn —, imenítèn izrek, mogóčna beséda; groß- véliki, (in der Bedeutung sehr) pre-, zeló, močno.

großartig velikánski, veličástèn, velikolépèn.

Großartigkeit *f.* veličje, velikolépje.

großäugig debeloòk, okàt.

Großbart *m.* bradáč.

großbärtig bradàt.

großbäuchig trebúšen, trebúšnat.

großblätterig velikolístèn, velikolist.

Großbotſchafter *m.* véliki poročník od. poslaník.

Großcomthur *m.* véliki komtur od. koméndnik.

Großconcept *n.* (Papier) véliki koncéptni papír.

Große *m.* velikáš, mogóčnik; boljár, velmož.

Größe *f.* velikóst, veličína; Stern erſter — zvezda prvega reda; *math.* količína.

Großeltern *pl.* ded in bábica, stari oče in stara mati.

Großenkel *m.* pravnúk; =in *f.* pra-

Größenlehre *f.* nauk o količínah, matematika.

großentheils véčjidel, večínoma.

Größenwahn *m.* samovelíčje, blodnovelíčje, veledomišljívost.

Großfürſt *m.* véliki knez.

Großfürſtenthum *n.* vélika kneževína.

Großfürſtin *f.* vélika knéginja.

großfürſtlich velikoknéžji.

großfüßig nogàt, dolgih nog, dolgovézen.

Großfüßige *m.* dolgovéznik.

Großgewerbe *n.* véliki obŕt.

Großgrundbeſitz *m.* véliko poséstvo, veleposéstvo.

Großgrundbeſitzer *m.* veleposéstnik, véliki posédstnik, vlastelín.

Großhandel *m.* vélika trgovína, veletŕstvo.

Großhändler *m.* véliki trgóvec, veletŕžec. [car.

Großherr *m.* padišah, sultan, turški

großherzig velikodúšen, velikosŕčen.

Großherzigkeit *f.* velikodúšnost, velikosŕčnost.

Großherzog *m.* véliki vójvoda; =in *f.* vélika vójvodinja.

großherzoglich velikovójvodski.

Großherzogthum *n.* vélika vojvodína.

Großhirn *n.* véliki možgáni *pl.*

Großiſt *m.* ſ. Großhändler.

großjährig polnolétən, dolétən; — ſein leta iméti (imám), polnolétən biti (sem); — werden v leta priti (pridem), svoja leta izpólniti; — erklären proglásiti —, razglásiti koga polnolétnim, proglásiti —, razglásiti koga za polnolétnega.

Großjährigkeit *f.* polnolétnost; die — erreichen izpólniti svoja leta.

Großjährigkeitserklärung *f.* razglasítəv polnolétnosti.

Großkanzler *m.* véliki kancelar.

Großknecht *m.* véliki hlapec.

Großkopf *m.* debeloglávec, glavàn, glavína.

großköpfig debeloglàv, glavàt.

Großkreuz *n.* véliki križ; *m.* véliki križnik; =ritter *m.* véliki križár, véliki križnik, velikokrížnik.

Großmacht *f.*, **Großſtaat** *m.* vélika država, velemóč (-i), velevlást (-i).

großmächtig premogóčən, oblástən, velemóčən; (ſehr groß) velikánski.

Großmarſchall *m.* véliki maršal.

Großmaul *n.* (Großſprecher) širokoústnik, širokoústnež, baháč, goſija.

großmäulig širokoústən, razústən, velíkih ust.

Großmeiſter *m.* véliki mojstər, véliki predstójnik.

Großmuth *f.* velikodúšje, velikodúšnost; (Edelmuth) blagosŕčnost, plemenitodúšnost.

großmüthig velikodúšən, blagodúšən, visokomíseln.

Großmutter *f.* stara mati (-ere), bábica.

großmütterlich bábičin; bábiški.

Großnaſe *f.* nosáč, nosàn.

großnaſig nosàt, dolgonòs.

Großneffe *m.* prabrátranec.

Großnichte *f.* prabratíčna.

Großoctav *n.* vélika osmérka.

Großoheim *m.* praújec, stari stric.

großöhrig uhàt, dolgoùh.

Großquart *n.* vélika četérka.

Großſchnäbler *pl.* velekljúni *pl.*

großſprechen širokoústiti (se), ústiti se, báhati (se).

Großſprecher *m.* širokoústnik, širokoústnež, baháč. [vánje.

Großſprecherei *f.* baháštvo, prevzeto-

Großſprecherin *f.* širokoústnica.

großſprecheriſch širokoústən, bahàv, baháški, razústən.

Großſtädter *m.* velikomeščan.

großſtädtiſch velikoméstən.

Großtante *f.* stara teta.

größtentheils véčjidel, večínoma, ponájveč, navádno.

Großthuer *m.* ɔc. ſ. Großſprecher.

großthun báhati se, šopíriti se, ščepériti se, ústiti se, košátiti se, velíčati se, prevzetovati.

Großvater *m.* stari oče, ded.

großväterlich dedov, dédinski.

Großvaterſtuhl *m.* dedov naslonjáč, dedov stòl.

Großverſchleiß *m.* prodája na debélo.

Großvezier *m.* véliki vezír.

Großwürdenträger *m.* véliki dostojánstvenik.

grotesk čuden, nenaváden, smešen, čudnolik, grotesk.

Grotesken *pl.* čudne —, nenavádne —, čudnolíke podóbe, grotéske.

Grotte *f.* jama, špilja, votlína, pečína, pečínka, podmòl, zijávka.

Grottenolm *m.* močeríl, človéška ríbica.

Grübchen *n.* jámica, jamič, kotánjica.

Grube *f.* jama; rupa, kotánja; (Bergwerk) rudnik; (Grab) jama, gròb; (Senkgrube) grezníca.

Grübelei *f.* vŕtanje; razglábanje, mózganje, túhtanje, modrovánje.

grübeln vŕtati, bŕbati; *fig.* (klügeln) razglábati, mózgati, glavo si béliti, modrovati.

Gruben- jamski.

Grubenarbeit *f.* rudokópnja, delo v jami, — v rúdniku.

Grubenarbeiter *m.* rudokòp, délavec v rúdniku.

Grubenbau *m.* ſ. Grubenarbeit.

Grubenerz *n.* jamska (rúdniška) ruda.

Grubenfeld *n.* jamsko polje; friſches — celína.

Grubengas *n.* jamski plin.

Grubenkarte *f.* jamska mapa.

Grubenkleid *n.* jamsko oblačílo.

Grubenlaterne *f.* jámščarica.

Grubenlicht *n.* jamska luč (-i).

Grubenmauerung *f.* podzídje rúdnika.

Grubenſteiger *m.* rúdniški paznik, plezáč.

Grubenwaſſer *n.* jamska —, rúdniška voda, jámščica.

Grubenzimmerung *f.* podpórje rúdnika, rúdniške podpóre.

grubig jamast.

Grübler *m.* razglabáč, modrovávec, mozgovŕtec.

Gruft *f.* raka, grobníca, (žrh, žrť).

Grummet *n.* otáva; zweites — tretjákovica, vnúka, otávčič.

Grummeternte *f.* košnja otáve.

grün zelen; (unreif) nezrèl, negóděn; — machen zeleníti; ozeleníti; — werden zelenéti; ozelenéti; auf einen — en Zweig kommen opomóči (-mórem) si.

Grün *n.* zelenóst, zelenína, zelénje; (Färbemittel) zelenílo.

Grünalge *f.* zeléna alga.

grünblau zelenomóder.

Grund *m.* dnò; *(fundament.)* temelj, podstáva, podzídje; podlaga, osnóva, stalo, stalíšče; *(causa)* vzròk, povòd, razlòg; (Beweggrund) nagìb, nagíbljaj; *(argumentum)* razlòg, dokàz, dokazílo; (Boden) tlà *pl.* (*g.* tal); (— u. Boden) zemljíšče, zemlja, svet; zugrunde gehen konèc vzéti (vzámem), po zlu iti (grem), pod (na) nič priti (pridem), pogubíti se, pogíniti; zugrunde richten ugonobíti, ukončáti, pogubíti, uničíti, poráziti, zatréti (-trèm u. -tárem), razdejáti (-dénem), upropástiti; in den — bohren (ladjo) potopíti, pogrézniti; auf den — kommen (do konca) do dna priti (pridem), temeljíto —, korenito proučíti; aus dem — verſtehen do dna —, do dobra —, temeljíto —, korenito razuméti; auf — na podstávi, na podlági, na témelju, po; mit — za trdno, po pravíci; auf Grund der kaiſerlichen Verordnung po cesárskem ukázu; das hat ſeinen — darin to izvíra (izhája) od tod; er hat — ſich zu freuen ima se za kaj veselíti; du haſt keinen — zu zürnen nimaš za kaj se jezíti; er hat ſeinen — že vé zakaj; mit — beſorgen po pravíci se bati (bojím); den — legen postáviti temelj, ustanovíti, osnovati (-snújem); zu — e legen vzéti (vzámem) za podlágo, — za podstávo; — faſſen utrditi se, ukoreníniti se; im — e (genommen) pravzapràv; Grund- (Anfangs-) počétni, začétni; (Haupt-) glavni, poglavítni; (Fundamental- témeljni, podstávni, začétni, osnóvni; (zum — und Boden gehörig) zemljíški.

Grundablöſung *f.* odkùp zemljišča.

Grundabtrennung *f.* oddružítev zemljišča.

Grundbalken *m.* podsèk, podrébrnik; (des Schiffes) hrbtíca (ládijska).

Grundbau *m.* témeljna stavba, podzíd, temelj.

Grundbedingung *f.* glavni —, poglavítni pogój.

Grundbegriff *m.* témeljni —, začétni —, osnóvni pojém.

Grundbein *n.* osnóvnica. [ljíšča.

Grundbelastung *f.* obremenítev zem-

Grundbesitz *m.* posést (-i) zemljíšča.

Grundbesitzer *m.* zemljíški poséstnik, zemlják; =in *f.* zemljíška poséstnica, zemljákinja.

Grundbestandtheil *m.* glavna sestavína, poglavítni del.

Grundbirn *f.* podzémljica, krompir.

Grundblei *n.* olóvnica, grezílo.

grundbös do kraja hudóbèn, ves zločest, skózinskoz zloběn.

grundbrav vrlo dobér, vseskóz poštèn, prav izvŕstèn.

Grundbruch *m.* predór.

Grundbuch *n.* zemljíška knjiga, zemljíške (gruntne) bukve *pl.*; **Grundbuchs-** zemljíškoknjížni. [uràd.

Grundbuchamt *n.* zemljíškoknjížni

Grundbuchsblatt *n.* list zemljíške knjige.

Grundbuchsdirector *m.* vodja zemljíških knjig.

Grundbuchsextract *m.* zemljíškoknjížni izpísek.

Grundbuchsführer *m.* vodítelj zemljíških knjig.

Grundbuchsführung *f.* vodstvo zemljíških knjig.

Grundbuchsgesetz *n.* zemljíškoknjížni zakon.

Grundcomplex *m.* skupína zemljíšč, zdrúžena zemljíšča *pl.* [nost.

Grunddienstbarkeit *f.* zemljíška služ-

grundherrlich preposlèn. [na.

Grundeigenthum *n.* zemljíška lastní-

Grundeigenthümer *m.* lastník zemljíšča, zemljíški lastník. [ski.

Grundeigenthums- zemljíškolastníń-

Grundeisen *n.* dnilno dleto.

gründen ustanovíti, utemeljíti, osnovati; postáviti, naprávíti, vpéljati; **gegründet** utemeljèn, osnován, utŕjen; veljávèn, resničèn.

Grundentlastung *f.* zemljíška odvéza, zemljíško razbremenílo, zemljíška razbremenítev.

Grundentlastungsfonds *m.* zemljíškoodvézni zaklàd.

Gründer *m.* ustanovítelj, ustanovník, osnovátelj, začétnik, utemeljítelj; =in *f.* ustanóvnica, začétnica, utemeljíteljica.

Grunderträgnis *n.* zemljíščni dohódek; (an Früchten) létina, pridélek.

grundfalsch (unrichtig) popólnoma nápačèn, do kraja —, docéla nápačèn, popólnoma kriv, povsem neistinít; (unaufrichtig) vseskoz hinávski, himbèn.

Grundfarbe *f.* glavna barva. [melj.

Grundfeste *f.* podstáva, podzídje, te-

Grundfläche *f.* podlága; *math.* osnóvna ploskév.

Grundform *f.* glavna oblíka. [šča.

Grundfreilassung *f.* oprostítev zemljí-

grundgelehrt temeljíto —, koreníto —, globóko učèn, preučèn.

Grundgesetz *n.* osnóvni zakon, témeljna postáva.

Grundgestalt *f.* osnóvni lik.

Grundgewebe *n.* osnóvno staníčje *bot.*

Grundgröße *f.* osnóvna —, prvótna —, začétna količína.

Grundhaar *n.* pódlanka.

Grundherr *m.* zemljíški gospodár, grajščák, vlastelín; =in *f.* grajščákinja, vlastelínka. [ski.

grundherrlich grajščínski, vlastelín-

Grundherrschaft *f.* zemljíščna gospóska; grajščína.

Grundholde *m.* (Vasall) zemljíški podlóžnik, vazál; **der zehentfreie** — danjko, danjščak.

Grundidee *f.* glavna misél (-i).

grundieren dno —, ozádje naprávíti, podbárvati, dnišče pobárvati.

Grundlage *f.* podstáva, podlága, osnóva, temelj.

Grundlast *f.* zemljíško breme.

Grundlegung *f.* pokládanje témelja; ustanávljanje, ustanovítev.

Grundlehre *f.* glavni —, osnóvni nauk.

gründlich *adj.* temeljít, korenít, natánčèn, popóln; *adv.* do dna, do konca, do kraja, docéla, natánko, popólnoma.

Gründlichkeit *f.* temeljítost, koreníost, natánčnost, vsestráno uvaževánje.

Gründling, Gründel *m.* šiváńčica, iglíca, piškúr, jélšnica, šarín, sploh na dnu (Grund) vode živéča ríbica, osobíto *Gobio* in *Cobitis*.

Grundlinie *f.* (črta) osnóvnica; die Grundlinien *pl.* osnóva.

grundlos brez dna, neskónčen, brezkrájen, neizmérен; (unbegründet) brez témelja (podláge), neosnován, prazén, nedokázan, ničev, ničevén.

Grundloſigkeit *f.* brezkónčnost, neizmérnost; neutemeljénost, neosnovánost, praznost, ničevost.

Grundmauer *f.* podzídje, podstávno zidóvje.

Grundoberfläche *f.* zemljíško površje, zemljíška površína.

Gründonnerstag *m.* Véliki četŕtek.

Grundpfahl *m.* podzídni kòl.

Grundpflaſter *n.* tlak.

Grundprinzip *n.* osnóvno —, glavno načélo, vodílo.

Grundrecht *n.* témeljna —, osnóvna pravíca.

Grundregel *f.* poglavítno pravílo, glavno vodílo.

Grundrente *f.* dohódek od zemljíšč, zemljíški dohódki.

Grundriſs *m.* tlocŕt, podstávni osnútek; *fig.* načŕt, črtež, osnútek.

Grundſatz *m.* načélo, pravílo, glavno vodílo, podstávna miśel (-i); (Axiom) témeljna resnica, podstávna resnica; (Geſinnung) mišljénje.

grundſätzlich načélen, podstávен, témeljen.

Grundſäule *f.* glavni stolp, podstávni stebér.

grundſtändig pritlíčen *bot.* [kamen.

Grundſtein *m.* témeljni —, vkládni

Grundſteuer *f.* zemljíški davék, zemljarína; **Grundſteuer-** zemljíškodávčni.

Grundſtoff *m.* prvína, element.

Grundſtück *n.* zemljíšče.

Grundtext *m.* izvírnik, izvírna (prvótna) beséda, prvopis.

Grundton *m.* glavni glas, témeljni glas, — ton.

Gründung *f.* ustanovítev, utemeljítev, osnóva, napráva.

Gründungsbeitrag *m.* ustanovnína, ustanóvni prispévek.

Gründungsfonds *m.* ustanóvni zaklàd.

Grundurſache *f.* glavni —, poglavítni vzròk, prvi povòd.

Grundwahrheit *f.* podstávna —, témeljna resnica.

Grundwaſſer *n.* podtálna —, podzémna —, nadánja voda.

Grundwerk *n.* (im Mühlenbaue) podžlébje. [bitje.

Grundweſen *n.* prvótno —, osnóvno

Grundwort *n.* (beséda) osnóvnica.

Grundzahl *f.* osnóvno števílo; (*num. cardinale*) glavni števnik.

Grundzehent *m.* desetína od zemljíšča, poljska desetína.

Grundzerſtückelung *f.* razkosávanje —, razdrobítev —, razdelítev zemljíšča.

Grundzins *m.* (Bodenzins) dača od površja zemlje, površnína.

Grundzug *m.* bístvena osnóvna črta, glavna potéza; **Grundzüge** *pl.* glavna vodíla, — pravíla; témeljni načŕt, načŕt v glavnih potézah.

grünen zelenéti; ozelenéti.

Grünfink *m.* ſ. Grünling.

Grünfutter *n.* zeléna krma, sirovína, zelínje, zelenjé (Unterkrain).

grüngelb zelenorumèn, zelenožólt.

grüngeſtreift zelenoprógast, zelenopísan.

Grünkraut *n.* zelenjád (-i), zelenjáva, zelénje.

grünlich zelénkast, zelénkljat.

Grünling *m.* zelénkasti dlesk, zelénček, konópka.

Grünſpan *m.* zeléni volk, kotlovínska zeleníca.

Grünſpecht *m.* zeléna žolna.

grunzen krúliti, króhati, gróhati.

Grunzen *n.* krúljenje, krulba.

Grunzer *m.* krulèc, krulívec.

Grünzeug *n.* zelenjáva, zelenjád (-i).

Gruppe *f.* skupèk, skupína.

gruppenweiſe *adv.* v skupínah, v skupkih, skupínoma.

gruppieren skupíti, v skupíne razvrstíti, — porazstáviti, — dejáti (dénem); *impf.* skúpljati, v skupíne razvrščati, v skupíne porazstávljati, — dévati.

Gruppierung *f.* razvrstítev, razpostávljanje od. porazdelítev v skupíne.

Grus *m.* pržína, pŕga, gruh, grušèc.
gruſeln ſ. grauſeln.
Gruß *m.* pozdrâv, pozdravílo, pozdravljénje; engliſcher — ángelsko češčénje, zdrava Marija; den — entbieten pozdráviti, *impf.* pozdrávljati; den — erwidern odzdráviti, *impf.* odzdrávljati.
grüßen pozdráviti, *impf.* pozdrávljati; ſei gegrüßt! zdrav bodi! pozdrávljen! zdravo!
Grüßer *m.* pozdravljávec.
Grußformel *f.* pozdravílo, pozdrâv.
Grütze *f.* pšeno, pira, kaša; *fig.* er hat — im Kopfe imá sol v glavi, na drobno je sejân, imá glavo na pravem koncu.
Grützſtampfe *f.* stopa, stope *pl.*, kašnik.
Grützwurſt *f.* kášnica, kášnata klobása.
Guano *m.* obíloma nakopíčen ptičji gnoj, gvano.
Guardian *m.* gvardiján. [drog.
Gubernal *n.* (beim Fahrrad) krmílni
Gubernium *n.* vlada, namêstništvo.
gucken lúkati, kúkati; polúkati, pokúkati.
Gucker *m.* lúkavec; kukálo, kukálce.
Guckfenſter *n.* línica.
Guckkaſten *m.* kukálnica, omára z gledálcem.
Guckloch *n.* lúknjica, lukálnica.
Guerilla *f.*, =krieg *m.* vojska z mánjšimi raztrésenimi krdéli, razkropljéna vojska.
Gugelhopf, Gugelhupf *m.* šartêlj.
Guillotine *f.* giljotína, glavoséčna pripráva.
guillotinieren z giljotíno glavo odsékati, giljotinírati.
Guipüre *f.* gipíra.
Guipürenſpitze *f.* gipírska čipka.
Guirlande *f.* kita cvetja, cvetni venec, cvetna kita.
Guitarre *f.* gitára.
Gulaſch *m.* golaš.
Gulden *m.* goldínar, forint.
Gülte *f.* dávščina.
gültig ſ. giltig. [díka.
Gummi *n.* gumi, (drevésni) klej, ce-
gummicht gumast, klejast.
gummieren z gumijem mázati (mažem), klejíti; namázati, naklejíti.
Gummigutt *n.* gúmismola, gúmigut.
gummihaltig gumovít, klejàt.
Gundelrebe *f.*, **Gundermann** *m.* (*Glechoma hederacea*) grenkúljica, stráčič, povójček.
Günſel *m.* (*Ajuga*) skrečnik, vimčič, máselnik, bučnik.
Gunſt *f.* naklónjenost, blagovóljnost, dobrohótnost, mílost, nágnjenje, prijázen (-i); jemdm. zu — en komu na ljubav, v prid, v korist, na korist; ſich um jmds. — bewerben prikupovati se komu, izkúšati se mu prikúpiti; lízati se, prilizovati se (komu); er hat ſich ſeine — erworben priljúbil od. prikúpil se mu je; er ſteht in hoher — v veliki mílosti je.
Gunſtbezeigung *f.* izkazovánje mílosti, dobróta, mílost, odlikovánje.
günſtig (geneigt) naklónjen, nagnjen, prijázen, dober; (vortheilhaft) ugóden, udóben, prijétèn; — ſein prijati, goditi, ugájati; (nützlich) koristèn.
Günſtling *m.* ljúbljenec, míljenec; *dem.* ljúbljenček; *f.* ljúbljenka.
Gupf *m.* kok (kolk).
Gurgel *f.* grlo, grtánec, goltánec, žrelo, požirálnik.
gurgeln grgráti, grgotáti (-ám u. grgóčem).
Gurke *f.* kúmara, krástavec, ogúrek.
Gurkenbeet *n.* greda (leha) za kúmare.
gurkenförmig kúmarast, kúmari podóben.
Gurkenkraut *n.* kópèr, smrdílj.
Gurkenſalat *m.* kúmarična saláta, kúmare *pl.*
Gurt *m.* pas, prepás; (Pferde—) podpróga, podpròg, podpàs; (zum Tragen) obrámnica, narámnica, prtóvnica, oprtnica; (in Wölbungen) opróga.
Gürtel *m.* pas, pojás, opasílnica.
gürtelartig (geſtreift) pasast.
Gürtelbahn *f.* pasna železnica.
gürtellos brez pasa, neopásan, razpásan.
gürteln, gürten pásati (pašem); opásati, prepásati.
Gürtelſchließe *f.* pasna zapónka.
Gürtelthier *n.* pásanec; Roll— tripas.
Gürtler *m.* pasar.
Gürtlerhandwerk *n.* pásarstvo.
Gurtriemen *m.* podpròg, podpróga, podprôžni jermen.

Guſs *m.* litje, zlívanje; (Regen—) nalív, ploha; (Thränen—) potok solz; (Ausguſs, Ausguſsröhre) izlívek.

Guſseiſen *n.* lito železo, lítina.

Guſsform *f.*, **Guſsmodell** *n.* kalúp, tvorílo.

Guſsregen *m.* nalív, ploha.

Guſsſtahl *m.* lito jeklo, jekléna lítina.

Guſsſtein *m.* liják, pomíjnjak.

Guſsware *f.* ulíta roba, zlítek, zlítina.

gut dober; (nützlich) koristèn, prospéšen; (angenehm) ugóden, prijétèn; kurz und — skratka, z eno besédo; er hat ein —es Ausſehen zdràv je vídeti; im —en etwas ſagen izlépa povédati; zu —e halten ne zamériti, ne za zlo vzéti (vzámem), prizanésti; *impf.* ne za zlo jemáti (jémljem), prizanášati; zu —e kommen biti (sem) v korist; —ſtehen porok biti, jámčiti; eine —e Weile precèj dolgo; —e Nacht lahko noč.

Gut *n.* dobro, dobrína; (Ware) blagó; das bewegliche — premično blagó, premičnína; das unbewegliche — nepremično blagó, nepremičnína; (Habe u. —) imétek, imovína, poséstvo, imétje; (Landgut) zemljíšče, poséstvo, kmetíja.

Gutachten *n.* mnenje, misèl (-i); fachmänniſches — strokovnjáško mnenje; ſein — abgeben mnenje oddáti, — povédati (-vém), svoje mnenje izréči.

gutächtlich einbegleiten s svojim mnenjem vred predložíti, priložíti svoje mnenje.

gutartig dober, dobre čudi; (v. Krankheiten) lahèk, nenevárèn.

Gutbefinden *n.* previdèk, presódek, preudárek.

Gutdünken *n.* razsódnost, izprevídnost; razsódek, dozdévek, izprevídek; nach deinem — kakor se ti zdi, kakor izprevídiš, (nach Belieben) kakor te je volja, kakor misliš da je prav.

Güte *f.* dobróta, dobrína, dobrótljivost; in — zlepo, izlépa; durch — po dobróti; er iſt die — ſelbſt sama dobróta ga je; (Wert) vrédnost, izvrstnost.

Güterabtretung *f.* odstòp poséstva, prepustítev imovíne.

Güteranweiſung *f.* nakàz na imétje, nakàz na blagó.

Güterbeſchauer *m.* ogledovávec blagá.

Gütergemeinſchaft *f.* vkúpnost imétka, spolovínstvo.

Güterrecht *n.* imovínsko pravo.

Gütertransport *m.* prevòz, prevážanje blagá.

Guterz *n.* dobra ruda (kovína).

gutgelaunt dobre volje, pri volji, dobrovóljèn, žídane volje.

gutgeſinnt dobro mislèč, blagо mislèč, dobromíseln.

gutgläubig v dobri veri, dobrovérèn, dobromíseln.

Guthaben *n.* imovína; (Forderung) terjátev; mein — beträgt imám dobíti, meni gre.

gutheißen odobríti, potrditi, pohváliti; *impf.* odobrávati, potrjevati, hváliti.

Gutheißen *n.* odobrílo, potrdítev, pohvála.

gutherzig dóbrega srca, dobrosrčèn, milosrčèn.

Gutherzigkeit *f.* dobrosrčnost, milosrčnost, dobro srce.

gütig dobrótljiv, dobrótèn, dober.

Gütigkeit *f.* dobrótljivost, dobrótnost.

gütlich prijáteljski, prijázèn; ſich — vergleichen zlepo se pogoditi, izlépa se poravnáti, — správiti.

gutmachen popráviti, poravnáti; (verſöhnen) udobríti, utolážiti, správiti se s kom.

gutmeinend dobrohótèn.

gutmüthig dobrodúšen, dobrosrčèn, blagosrčèn; —er Menſch dobríčnik.

Gutmüthigkeit *f.* dobrodúšnost, blagosrčnost.

gutrechnen na korist pripísati.

Gutrechnung *f.* pripis na korist, zapísek v imovíno (Haben *opp.* Soll), zapísek pod »dal«.

Gutsbeſitzer *m.* zemljíški poséstnik, grajščák, vlastelín; =in *f.* zemljíška poséstnica, grajščákinja, vlastelínka.

gutſchreiben na korist vpísati, zapísati v imovíno (Haben), zapísati pod »dal« (*opp.* Soll »ima dati«.)

Gutsherr *m.* ſ. Gutsbeſitzer.

Gutsherrſchaft *f.* grajščínska gospóščina; grajščína.

Gutsobrigkeit *f.* grajščínska gospóska.

Gutſteher *m.* porok.

Gutsverwalter *m.* grajščínski oskrbník, upravitelj zemljíšča (poséstva).
Gutsverwaltung *f.* grajščínsko oskrbníštvo, — upraviteljstvo.
Guttapercha *f.* gutapérča, neki posušèn drevésni sok.
Gutthat *f.* dobro delo, blago delo, dobróta.
Gutthäter *m.* dobrótnik, dobrodélnik; **=in** *f.* dobrótnica, dobrodélnica.
gutthätig dobrótljiv, dobrótèn, dobrodélèn.
Gutthätigkeit *f.* dobrótljivost, dobrodélnost.
gutthun dobro délati; dobẽr biti (sem), poslúšen biti, pokórèn biti; ſich — postréči (-strẽžem) si, privóščiti si; *impf.* streči si, goditi si.
Guturallaut *m.* goltnik.
gutwillig dobrovóljèn; radovóljèn, prostovóljèn, dragovóljèn; *adv.* drage volje, radovóljno.
Gutwilligkeit *f.* dobrovóljnost, radovóljnost, dragovóljnost.
Gymnaſial= gimnazíjski, gimnazijál-ni.
Gymnaſiallehrer *m.* gimnazíjski učítelj.
Gymnaſialſchüler, Gymnaſiaſt *m.* gimnazíjski učéněc, gimnazíjec, (gimnazíjski) diják.
Gymnaſialunterricht *m.* gimnazíjski [uk.
Gymnaſium *n.* gimnázija, gimnázij.
Gymnaſt *m.* telovádec, gimnást.
Gymnaſtik *f.* telovádba, gimnástika.
gymnaſtiſch telovádski, gimnástičèn.
Gynäkolog *m.* ženski zdravník.
Gyrotrop *m.* obrátič, menjálo (eléktričnega toka).

H.

Ha *interi.* à! ahà! (eine Nachahmung des Lachens) hà, hà, hà!
Haar *n.* (das menſchliche Haupthaar) las, *dem.* lasẽc, lasẽk; *coll.* lasjé, *dem.* lasci; (am Leibe des Menſchen) kocína, kosmatina; *dem.* kocínica, kosmatínica; (am Leibe d. Thiere) dlaka; *coll.* dlačje; (d. dickere u. längere) kocína; (am Pelz) kosmína; (Roſshaar) žima, žinja; (zarte Faſer) vlakno, lika; *coll.* predívo; (an Pflanzen) kosmatína, las; *dem.* kosmatínica, lasẽc; zerzauſtes — kuštri *pl.*
Haarabtheilung *f.* preča, prečka.
Haarauffatz *m.* lasúlja.
Haarbalg *m.* lasni mešíček.
Haarband *n.* oplétẽk, vplétẽk, vplétnik.
Haarbeutel *m.* mešič za lasé.
Haarboden *m.* lasíšče, lasník.
haarbreit *adi.* za las širòk; *adv.* za las.
Haarbürſte *f.* ščet (-i), ščetka za lasé.
Haarbüſchel *m.* kukma, šopẽk oder čopẽk las.
haaren (Nbf. hären) *intr.* u. *refl.* goliti se, misiti se, mísati se, lasé (dlako) izgúbljati; ſich — lasáti se; *tr.* goliti.
Haarflechte *f.* kita, pletenica; *dem.* kítica.
haarförmig lasast, kocínast, dlakast.
haarig lasàt, kosmàt, kocinàt, dlačèn.
Haarigkeit *f.* dlákavost, kosmátost.
Haarkamm *m.* glavník, česálnik.
Haarkelch *m.* lásasta čása, kodéljica.
haarklein *adi.* majhẽn kakor las; *adv.* na drobno, na tanko.
Haarkrauſe *f.* koděr, kódrasti las.
Haarlocke *f.* ſ. Haarkrauſe.
haarlos brezlàs, brezlásèn, gòl.
Haarnadel *f.* igla lasníca, lasna igla, búcika za lasé.
Haarnetz *n.* mreža za lasé.
Haarpapille *f.* lasna buška.
Haarpuder *m.* prah za lasé.
Haarputz *m.* lišp, nakìt v laséh.
Haarröhre *f.* lasna cévčica, lasníca.
Haarſalbe *f.* maža, mazílo za lasé.
Haarſchaft *m.* lasna bétvica, — betva.
haarſcharf *adi.* briděk, bridkoóstẽr; *adv.* do zobca, prav na tanko.
Haarſcheitel *m.* preča, prečka, razdélẽk.
Haarſchopf *m.* kečka, kukma, čòp.
Haarſchuppen *pl.* prhljáj, prháj, prhút (-i), luskíne *pl.*; voll — prhájast.
Haarſchur *f.* strižba, stríženje las.
Haarſieb *n.* žímnato sito.
Haarſpalterei *f.* cepidláčenje; prenatánčno preiskovánje, presojevánje.
haarſpalteriſch cepidláčèn, dlakocépẽn.

Haarstaub *m.* s. Haarschuppen.
Haarstrich *m.* tanka potéza, — črta.
Haartour *f.* lasníca, lasúlja.
Haartuch *n.* žímnata ruta.
Haarwickel *m.* zavítěk, ovítěk lás.
Haarwuchs *m.* rast (-í) lás, lasna rast.
Haarwulst *m.* svitěk lás.
Haarzelle *f.* dláčnica.
Haarzopf *m.* kita, pleteníca.
Habe *f.* imétěk, iménje, imovína, premožénje.
haben iméti (imám); (als Hilfszeitwort) biti (sem); habt Acht pozor! da hast na! vzémi! da habt nate! vzemíte! Hunger, Durst — lačěn, žejěn biti; Unglück — nesréčěn biti ꝛc.; — Sie die Güte bodíte tako dobri; hier ist zu — tukaj je na prodaj, tukaj se prodája, tukaj se dobíva; feil — na pródaj iméti; es hat keine Eile ne mudí se, ni taka náglica; nicht — ne iméti (nímam); (müssen, sollen) dolžán biti, mórati.
Habenichts *m.* némanič, revež.
Habgier *f.* lákomnost.
habgierig lákoměn, gladóvěn.
habhaft werden jmds. zasáčiti, prijéti (prímem), zalotíti, zatéti (-tnèm), uhvátiti koga; — werden einer Sache polastíti se česa, prisvojíti si, dobíti kaj.
Habicht *m.* (Hühnerhabicht) kragulj, kragúljič; (Finkenhabicht) skóběc.
Habichtseule *f.* skovík.
Habichtsfang *m.* lov na kragúlje.
Habichtskraut *n.* skržolíca, régratnik.
Habichtsnase *f.* kljukonòs, kljúkasti nos, orlov nos.
habil s. tauglich.
habilitieren sich osposóbiti se, usposóbiti se, habilitírati se, dobíti pravíco predávanja na visóki šoli.
Habilitierung *f.* osposóbljenje, usposobítěv.
Habit *m.* obléka, oblačílo.
habituell naváděn, navájen.
Habitus *m.* naváda, vájenost; (Haltung) obnášanje; telésna zunánjost.
habselig premóžěn, imovít.
Habseligkeit *f.* premóžnost, imovítost.
Habsucht *f.* lákomnost, gladóvnost, samogóltnost. [góltěn.
habsüchtig lákoměn, gladóvěn, samo-
Habsüchtige *m.* lákomnik, lákotnik; *f.* lákomnica, lákotnica.
Hack *m.* sek, usèk.
Hackbeil *n.* sekálo, sekáča. [kálnik.
Hackblock *m.* tnalo, klada, náton, se-
Hackbrett *n.* sekálnica; (musikalisches Instrument) címbale *pl.*
Hacke *f.* (Axt) sekíra, tepáča; (Haue mit einem breiten Eisen) motíka; (mit einem schmäleren Eisen) róvnica; (mit zwei Zähnen) kràmp; kop (-í), kopnja.
hacken sékati; razsékati, sesékati; (in kleine Stücke) sekljáti; (mit dem Schnabel) kljúniti, kávsniti; *impf.* kljuváti (kljúvam, kljújem), kávsati.
Hackenstiel *m.* toporíšče, sekiríšče.
Hacker *m.* sekáč, sékavěc.
Häckerling *m.* rez (-í), rézanica, rézanje, rézanka.
Häckerlingsbank *f.* slamoréznica, slamorézni stòl.
Hackmesser *n.* sekálo, sekálce, sekúlja.
Häcksel *m.* s. Häckerling.
Häckselmesser *n.* škoporézna kosa.
Hacktrog *m.* sekálnica.
Hader *m.* capa, cunja; (Zank) prepír, razpòr, svaja.
Haderbalg, Haderer *m.* prepirljívěc, svadljívěc.
haderhaft prepírljiv, svadljìv.
Haderlump *m. fig.* capín, zaníkarnež; =**en** *m.* capa, cunja, prténa starína.
hadern prepírati se, v svaji živéti, svájati se, krégati se.
Hadersammler *m.* cunjar.
Hadersucht *f.* prepirljívost, svadljívost.
hadersüchtig prepírljiv, svadljìv.
Hafen *m.* pristán, pristaníšče, luka; (Topf) loněc, piskěr; **Hafen**= pristánski.
Hafenamt *n.* pristánski uràd.
Hafenbehörde *f.* pristánsko oblástvo.
Hafenbinder *m.* piskrovèz, piskrovézěc, loncevèz, loncevézěc. [klòp.
Hafendeckel *m.* pokròv, pokróvěc, po-
Hafengebür *f.* pristánska pristojbína, pristanína. [z luko.
Hafenstadt *f.* mesto s pristánom od.
Hafer *m.* ověs, zob (-í); **Hafer**= ovsén.
Haferacker *m.* njiva z ovsom obsejána; (nach der Ernte) ovsíšče, ovseníšče.
Haferbrot *n.* ovsenják.
Haferfeld *n.* s. Haferacker.

Haferſack *m.* zobnica.
Haferſtroh *n.* ovsénica, ovséna slama.
Haff *n.* lokva.
Hafner *m.* lončár; =in *f.* lončarica.
Haft *m.*, **Haftel** *n.* oprijèm; zapóna, zapónec, kópčica; ſ. Eintagsfliege.
Haft *f.* zapòr, voza, ječa; in — nehmen zapréti, *impf.* zapírati.
haftbar odgovórèn, zavézan.
Haftbefehl *m.* zapórni ukàz, zapórno povélje.
Haftbrief *m.* zapórni list, iskálni list, tíralica.
Haftelmacher *m.* zapónkar.
haften prijéti (prímem) se česa, opéti (-pnèm) se na kaj; *impf.* držáti (-žím) se česa, prijémati se, opénjati se; es — einige Schulden auf dem Hauſe hiša imá nekaj dolgóv, nekaj dolgóv je pri hiši, nekaj dolgóv je vpísanih na hišo; — für etwas odgovórèn biti, jámčiti za kàj.
Häftling *m.* zapórnik, jetník.
Haftpflicht *f.* odgovórnost.
Haftung *f.* poróštvo, odgovórnost, zavéza, zavéznost.
Haftungsentbindung *f.* odvéza odgovórnosti, odvéza poróštva.
Haftungsurkunde *f.* zavézna listína, listína o odgovórnosti, — o poróštvu.
Haftvorrichtung *f.* oprijémna naprâva.
Hag *m.* (Gehege) gaj; (Zaun) plot, meja, ográja.
Hagapfel *m.* lesníka, lesník, lesnjáča; =baum *m.* lesníka, lesnjáča, divje jábolko.
Hagebuche *f.* gabér; **Hagebuchen**= gabrov; =holz *n.* gábrovina, gabrína; =wald *m.* gábrje, gábrovje.
Hagebutte *f.* šipék, ščipék; (Frucht) šípečja jágoda, šípkova jágoda.
Hagedorn *m.* glòg, beli trn; *coll.* glógovina.
Hagel *m.* toča; **Hagel**= točni, toče.
hageln *impers.* toča gre; toča se usípljе.
Hagelſchaden *m.* škoda po toči, uíma po toči; =verſicherung *f.* zavarovánje zoper točo.
Hagelſchlag *m.* toča. [točo.
Hagelwetter *n.* hudo vreme (-na) s
Hagelwolke *f.* točenósni oblák.
hager suh, medèl, slok, mršav.
Hagerkeit *f.* suhóta, medlóst, slokóst, mršavost.
hagern hújšati (se), medléti, mršavéti, hírati; shújšati (se), omršavéti.
Hagerroſe *f.* ſ. Hagebutte.
Hageſtolz *m.* brezžénec, stari mladénič, samosvójnik, samojâk.
Häher *m.* šoja, šojka.
Hahn *m.* petélin, kokót; *dem.* petelínček; (am Gewehr) petélin, kokót; (am Faſs) pipa, zapípek; — im Korbe ſein priljúbljen biti (sem), gospodár biti; darnach kräht kein — nihče se ne zmeni za to, nihče ne vpraša po tem; den rothen — jmdm. aufs Dach ſetzen zažgáti —, zapáliti komu hišo, rdécega petelína mu na streho postáviti; **Hahnen**= petelínji, petelínski.
Hahnenfuß *m.* zlatíca, žabjak, vranka, samojèd, pizdogríz; ſcharfer — ripéča zlatíca, kuroslèk; (Feigenwurzel) lopática, bradavíčnik.
Hahnengeſchrei *n.* petelínovo petje, kikirikanje, kikirík.
Hahnengewächſe *pl.* zlatíčnice *pl.*
Hahnenkamm *m.* petelínov grebén, petelínova roža; (Pflanze) petelínov grebén.
Hahnenruf *m.* ſ. Hahnengeſchrei.
Hai, Haifiſch *m.* morski volk.
Hain *m.* log, gaj, dobráva.
Hainbuche *f.* ſ. Hagebuche.
Häkchen *n.* káveljček, kavljič; kvaka, kljúčica; ein — auf jmdn. haben piko na koga iméti (imám), gorák mu biti (sem).
Häkel *m.* (*n.*) ſ. Häkchen.
Häkelarbeit *f.* kváčkanje. [kanje.
Häkelei *f.* zbádanje, píkanje; kváč-
Häkelgarn *n.* preja za kváčkanje.
häkelig ſ. heikel.
häkeln píkati, zbádati; (ſticken) kváčkati, kávljičati. [kanje.
Häkelnadel *f.* kvačka, igla za kváč-
Häkelſtich *m.* vbòd pri kváčkanju; —e kváčkani vbódi.
Haken *m.* kavèlj, kljuka, kvaka; Hölzerner — klin; *fig.* ovírek, zadržèk, spotíkljaj. [kast.
hakenförmig kavljast, kljukast, kva-
Hakenpflug *m.* nakolésnik, oráča, ralo.

Hakenzahn *m.* čekàn, oklo, okěl, okli *pl.*
halb pol, polovíca, polovína; polovíčěn; z. B. ein —es Brot pol hleba, polovíca kruha; eine —e Stunde pol ure; das Gefäß ist — leer posóda je napól prazna; etw. — von einander schneiden prerézati kaj črez pol, črez polovíco, na dvoje; auf —em Wege napól poti, na sredi poti; ein —er Feiertag napól praznik, sópraznik, nedélěc.
Halb- pol-, polu-, polovíčěn.
Halbbauer *m.* polovíčar, poluzemlják.
halbblind poluslép.
halbbrüchig dvolóměn, po sredi prégnjen.
Halbbruder *m.* polubràt, popólibrat.
halbbürtig poluródni; ein —er Bruder (nach dem Vater) brat po očétu; (nach der Mutter) brat po máteri.
Halbconsonant *m.* polusoglásnik.
Halbdunkel *n.* sómrak, polumrák.
Halbe *f.* polovíca, polovína; (Gefäß) polič.
halben, halber *praep.* zavóljo, zarádi, zbòk.
halberhoben poluzvíšan.
Halbfeiertag *m.* sópraznik, nedélěc.
Halbfenster *n.* poluókno.
Halbflügler *m.* polukrílěc.
Halbfranzband *m.* vez (-í) napól z usnjem; ein Buch in — knjiga vézana napól z usnjem.
Halbgelehrte *m.* nedoúk.
Halbgeschwister *pl.* polubrátje, poluséstre *pl.*, napól bratje, napól sestre, popólibratje, popólisestre.
Halbgetreide *n.* zmes (-i), sóržica.
Halbgläubige *m.* poluvérnik; *f.* poluvérnica.
Halbgott *m.* polubóg.
Halbheit *f.* polovíčnost.
Halbhemd *n.* opléček, rokávci, ošpétělj.
Halbhengst *m.* modrávěc, mendrávěc.
Halbhube *f.* pol zemljíšča, pol kmetíje.
Halbhuber, Halbhübner, Halbhufner *m.* s. Halbbauer.
halbieren polovíti, polovíniti, polovíčiti, na dvoje delíti; razpolovíti, razpolovíniti, na dvoje razdelíti.
Halbinsel *f.* poluotòk, poluostròv.
Halbjahr *n.* polulétje, pollétje.
halbjährig polulétěn, pollétěn.
halbjährlich vsakopolulétěn, vsákega pol leta.
Halbkenntnis *f.* polovíčna od. nepopólna znánost.
Halbkreis *m.* polukróg, polukróžje.
halbkreisförmig polukróžěn.
Halbkreislinie *f.* polukróžnica.
Halbkreuzer *m.* polukrájcar, polkrájcar.
Halbkugel *f.* poluóblo, polukrógla, polútka.
halbkugelförmig poluóblast, polukróglast.
Halblaut *m.* poluglásnik.
halblaut zamólkěl, poluglásěn.
halbleer napól prazěn.
Halbleinwand *f.* poluplátno.
Halbmensch *m.* polučlóvek.
Halbmesser *m.* polumèr, polupremérnik, polupréčnik.
Halbmond *m.* polumésec.
halbmondförmig polumésečěn.
halbnackt polunág, napól nag.
halboffen pripŕt, napól odpŕt.
Halbpacht *f. m.* polovíčni zakúp, spolovína.
Halbpächter *m.* spolovínar.
Halbpart *m.* polovíca.
Halbpferd *n.* polukònj.
Halbpfund *n.* pol funta.
halbpfündig polfúntěn.
halbreif nedozórěl, napól zrèl.
Halbschatten *m.* prisénčje, polusénčje, sosénčica.
Halbschlummer *m.* dremávica.
Halbschuh *m.* nizki črevělj, papúča.
Halbschwester *f.* poluséstra.
halbseiden napól svilnat.
halbsichtbar napól viděn, poluvíděn.
Halbstiefel *m.* nizki škorěnj.
halbstündig polúrěn, pol ure.
halbtägig poldnévěn, poludnévěn.
halbtodt polumŕtěv.
Halbton *m.* poluglás.
Halbtrauer *f.* malo žalovánje.
halbverbrannt napól ožgán, napól ogórel.
halbvergangen polupretékěl, poluminúl.
Halbvocal *m.* poluglásnik.
halbwach polubúděn.
halbwahr napól res.
halbwegs *adv.* kóličkaj, le nekóliko, napól.
Halbwisserei *f.* polovíčarstvo.
Halbzeug *n.* napól izdélana snov (-í).

Halde *f.* (Bergabhang) rebẽr (-i), strmẽc, strmina; *mont.* izsipalíšče, kup glúhega, jálovega kámenja.

Hälfte *f.* pol, polovíca, polovína, polúta; zur — do poli, napól.

Halfter *m. f.*, **Halfterſtrick** *m.* povódec, oglávnik, oglàv.

halftern ogláviti, oglávati.

Hall *m.* jèk, zvok, žvènk, don.

Halle *f.* (Hütte) lopa, veža; (Saal) dvoràna.

hallelujah! aleluja!

hallen donéti, glasíti se, razlégati se; dumpf — bobnéti.

hallo! halloh! *interi.* aló! haló!

Hallor *m.* solinar, solovàr.

Halm *m.* bil (-i), bilka, steblo, betvo; *dem.* bílčica, stébelce, bétevce.

halmen stebláti, v bil od. v steblo iti (grem).

Halogen *n.* solotvòr, halogén.

Haloid *n.* sololík, haloíd.

Hals *m.* vrat, šijnjak; (Kehle) grlo; aus vollem Halſe lachen na ves glas se smẽjati (smejem, smejam), grohotáti (-ám, -hóčem); aus vollem — ſchreien na vse grlo od. na vsa usta se dreti (derem); über — und Kopf na vrat na nos, strmoglávo; es koſtet den — gré za glavo, za življénje; es geht ihm an den — življénje njegóvo je v nevárnosti; bis an den — in Schulden ſtecken vès v dolgéh tíčati (tičím), zadolžèn biti (sem); (am Pfluge) klešče *pl.*; (an der Geige) vrat, žábica; mit einem — verſehen grlast, grlàt.

Hals- vratni.

Halsband *n.* zavrátnik, zavrátnica; (für Hunde) ogrlják; (mit eiſernen Nägeln) grebenica.

Halsbeſatz *m.* ovrátni opréмek.

Halsbinde *f.* zavrátnica, ovrátnica.

halsbrechend, —brecheriſch vratolómen.

Halsbürge *m.* kdor je s svojo glavo porok, zaglávni porok.

Halsdrüſe *f.* vratna žleza; (als Krankheit b. Menſchen) bezgávka; kúščarji; (bei Pferden) smolíka.

halſen objémati, grliti; objéti (-jámem), ogrliti.

Halsentzündung *f.* vnética v grlu, vrátna vnética.

Halsgegend *f.* (vorn) grlo; (hinten) zatílnik, zatilnjak.

Halsgericht *n.* krváva —, zaglávna sodba, zaglávno sodíšče.

halsgerichtlich, Halsgerichts- krvavosódni, zaglavnosódni; **-ordnung** *f.* zaglávni sodni red.

Halsgeſchwulſt *f.* otók na vratu, vratni otók.

Halsgeſchwür *n.* tvor od. vrèd na vratu, — v grlu.

Halshemd *n.* opléček, rokávci *pl.*

Halskette *f.* ovrátna verížica, nagrlína, ogrlína.

Halskragen *m.* ovrátnik, kolér.

Halskrauſe *f.* ovrátna nabórnica, obórki *pl.*, nabráni ovrátnik.

Halsſchmuck *m.* ovrátno lepotíčje, ovrátni nakìt, — nakràs.

Halsſchnur *f.* ovrátna vrvca.

halsſtörrig, halsſtörriſch trdovrátẽn, trdokórẽn, trdoglávẽn, upórẽn.

Halsſtörrigkeit *f.* trdovrátnost, trdoglávost, upórnost.

Halstuch *n.* ovrátna ruta, ovrátnica.

Halsverbrechen *n.* zaglávno hudodélstvo.

Halsweh *n.* bolečína v grlu, grlobólja.

Halszapfen *m.* jezíček, grčánek, čepič.

halt! *interi.* stoj! stójte!

Halt *m.* držẽk, držáj, držálo; (Feſtigkeit) trpež, trpéžnost, trdnost, stanovítnost; — machen ustáviti se, obstáti (-stojím); *impf.* obstájati, postájati; keinen — haben ne držáti (držím) se, ne vztrájati.

haltbar trpéžẽn, trpèč, držèč, obstójẽn, stanovítẽn.

Haltbarkeit *f.* trpéžnost, obstójnost, stanovítnost.

halten držáti (držím); (umfaſſen) obséči (-sézem), *impf.* obségati; ein wenig — podržáti (-držim), pridržáti; Gericht — sóditi; Rede — govoríti; Schule — učíti; Vieh — živíno redíti; Rath — posvétovati se; haus— gospodáriti, hiševati; Wache — strážiti, na straži biti (sem); für etwas — iméti (imám), smátrati; (meinen) méniti, mísliti; Wort — mož beséda biti, pri besédi ostáti (ostánem), *impf.* ostájati; nicht Wort — figa-mož biti; in Zucht — strahovati, v strahu iméti; ſtand

— držati (držím) se, ne vdáti se; ein Geſetz — držati se postáve, po postávi ravnáti; ſich tapfer — junáško se nósiti; (ſich) aufführen) obnášati se, vesti (vedem) se; (dauern) trpéti, trájati; es wird ſchwer — iz tega bo težko kaj.

Halter *m.* držéc, držáč; (Werkzeug) držáj, držálo; (Hirt) pastír.

Halteſtelle *f.* postajalíšče, postájica.

haltig, hältig držéč, obsežèn; —es Geſtein dobra ruda, kamen, ki ima kaj rude v sebi.

haltlos ničèn, ničev, prazèn. [nost.

Haltloſigkeit *f.* ničnost, ničevost, praz-

Haltpunkt *m.* opóra, oporíšče; vzrók.

Haltung *f.* držánje; (Benehmen) obnášanje, vedénje; (Halt) trpež, trpéžnost.

Haltvieh *n.* preréjek.

Halunke *m.* malopridnež, malovrédnež, potepúh, potepín.

Hamen *m.* sàk, mreža.

hamen s sakom od. z mrežo loviti.

hämiſch zloběn, kovárèn, porogljìv, zasmehljiv.

Hammel *m.* skopèc, koštrún; =fell *n.* skópčeva od. koštrúnova koža; =fleiſch *n.* skopčevína, koštrúnovina, bravína.

Hammer *m.* kládivo; *dem.* kládivce; (hölzerner) bat, bèt (betà), mlat; (im Ohr) batič; (an der Thür) klepálo, tolkáč; Mühl— oskŕd (-i), škrl.

Hammerart *f.* balta, kládivnica, sekírica s kládivom.

hämmerbar kovèn, koválèn, kar se dá kováti.

Hämmerer *m.* kováč.

Hammerfiſch *m.* kládivnica, jarèm.

Hammerherr *m.* fužínar, gospodár kládiva.

Hammerknecht *m.* fužínski délavec.

Hammermeiſter *m.* fužínski mojstèr.

hämmern kováti (kújem), s kládivom tolči (tolčem).

Hammerordnung *f.* kováški red.

Hammerſchlag *m.* udárec s kládivom; (Schlacken) okujíne *pl.*, škaja, troskèv, žlindra.

Hammerſchmied *m.* fužínarski kováč.

Hammerſtiel *m.* kládivišče, betíšče.

Hammerwerk *n.* fužíne *pl.*, plavž.

hämorrhoidal zlatožílen, krvávničast.

Hämorrhoiden *pl.* zlata žila, krvávnica.

Hampelmann *m.* možíc, možícelj.

Hamſter *m.* hrček; *fig.* požerúh; skopín; **Hamſter-** hrčkov.

Hand *f.* roka; *dem.* ročica, (rókica); flache — dlan (-í); hohle — peščica; eine — voll peščica, šaka; beide Hände voll prgíšče; geballte — pest (-í); rechte — desnica; linke — levica; zur rechten — na desni; zur linken — na levi; — an etwas legen lotiti se česa, prijéti (prímem) se česa; aus freier — prostovóljno, dobrovóljno; freie — lasjen dati komu na voljo; freie — haben polno oblást iméti (imám); auf der — očívidno, jasno; überhandnehmen zaredíti se, razprésti (-prédem) se, zaléči (-lézem) se; *impf.* zaréjati se, množíti se; vorderhand za sedàj, za zdàj; unter der — izpòd roké, skrivaj, skrivši; mit beiden Händen z obéma rokáma, obéroč, oberóčki; zu Handen v roke; die Hände in den Schoß legen roke križem držati (držím); an die — gehen podpírati; eine — wäſcht die andere roka roko umíva; Hände ringen roke si lómiti; aus der — in den Mund leben iz rok do ust živéti; komaj zaslúži, že sne; von der — gehen odsédati se, izpòd rok iti (grem), spéšiti se; zur ungetheilten — nerazdélno; im Handumdrehen hípoma.

Hand- ročni, priróčni.

Handarbeit *f.* ročno delo, rokotvòr; rokodélstvo.

Handarbeiter *m.* délavec z rokámi, rokodélec; =in *f.* délavka z rokámi, rokodélka.

Handausgabe *f.* (eines Werkes) malo od. ročno izdánje.

Handball *m.* ročna žoga, lopta.

Handballen *m.* peščáj.

Handbecken *n.* umiválnica, médenica.

Handbeil *n.* ročna sekíra, ročnica; bradlja, širóčka.

Handbibliothek *f.* ročna knjížnica.

Handbillet *n.* lastnoróčno pismo.

Handbohrer *m.* svedrc, ročni svedèr.

handbreit dlan širòk.

Handbuch *n.* priróčna knjiga, priróčnica.

Handcaſſe *f.* priróčna blagájnica.

Händchen *n.* ročica, (rókica).

Händedruck *m.* stísnjenje od. stískanje rok; diesen Worten folgte ein — to rekši mu je stisnil roko.

Handeisen *n.* lisíca, spona od. želézje na roki.

Händeklatschen *n.* plóskanje z rokámi, rokoplósk.

Handel *m.* trgovína, kupčíja, kupčíjstvo, trštvo; — im großen trgovína na debélo; — im kleinen trgovína na drobno; — treiben trgovati, tŕžiti, kupčevati; (Zänkerei) prepír, razpòr, razprtija; — und Wandel življénje, dejánje in počénjanje; —eins werden pogoditi se; **Handels-** trgóvski, trgovínski, kupčíjski.

Händelmacher *m.* prepirljívec, svadljívec; **-in** *f.* prepirljívka, svadljívka.

handeln trgovati, tŕžiti, kupčevati; mit Tuch — suknáriti; mit Getreide — žitáriti; mit Pferden — konjáriti ɔc.; von etwas — govoríti o čem, govorjénje je o čem; (thätig sein) délati, ravnáti; *v. refl.* sich — iti (gre) za kaj, tíkati (tiče) se česa, zadévati kaj; es handelte sich (im Gespräche) um ... beséda je bila o ..., meníli smo se o ..., govoríli smo o ...

Handelsagent *m.* trgovínski agent, trgóvski oprávnik.

Handelsallianz *f.* trgovínska zveza.

Handelsartikel *m.* roba, blagó, trgovínski predmèt.

Handelsbeflissene *m.* trgóvski učéneč.

Handelsbefugnis *f.* trgovínska pravíca; oblast od. pravíca trgovati.

Handelsbestellter *m.* trgovínski naméščenec, — nastávljenec.

Handelsbetrieb *m.* trgovánje, kupčevánje.

Handelsbilanz *f.* trgovínski obračún, trgovínska bilánca.

Handelscompagnie *f.* trgóvska od. kupčíjska družba.

Handelscorrespondenz *f.* trgóvski dopis; *coll.* trgóvsko dopisovánje.

Handelsfirma *f.* trgovínska firma, — tvrdka.

Handelsfrau *f.* trgóvka.

Handelsfreiheit *f.* trgovínska svobóda.

Handelsgehilfe *m.* trgovínski pomočník.

Handelsgericht *n.* trgovínsko sodíšče.

Handelsgeschäft *n.* trgovínsko opravílo, kupčíja.

Handelsgesetz *n.* trgovínski zakon.

Handelsgesetzgebung *f.* trgovínsko zakonodájstvo.

Handelsgewölbe *n.* prodajálnica.

Handelsherr *m.* trgóvec, kupčevávec.

Handelskammer *f.* trgovínska zbórnica.

Handelslehrling *m.* trgóvski učéneč.

Handelsleute *pl.* trgóvci.

Handelsmann *m.* trgóvec, kupčevávec.

Handelsmarine *f.* trgovínsko pomórstvo, — mornárstvo.

Handelsministerium *n.* trgovínsko ministrstvo.

Handelsplatz *m.* tržno mesto, tŕžíšče.

Handelsrecht *n.* trgovínsko pravo.

Handelsreisende *m.* trgovínski potovávec.

Handelsschiff *n.* trgovínska ladja.

Handelsstaat *m.* trgovínska držáva.

Handelsstadt *f.* trgovínsko mesto, tŕžíšče.

Handelsstand *m.* trgóvski stan; trgóvci.

Handelssucht *f.* prepirljívost, svadljívost.

handelssüchtig prepírljiv, svadljiv.

Handelssüchtige *m.* prepirljívec, svadljívec.

Handelsunternehmung *f.* trgovínsko podjétje.

Handelsverkehr *m.* trgovínski promèt, trgovínsko občevánje.

Handelsvertrag *m.* trgovínska pogodba.

Handelsvolk *n.* trgóvski narod, trgovínski narod.

Handelsweise *f.* ſ. Handlungsweiſe.

Handelswesen *n.* trgóvstvo, trštvo, kupčíjstvo.

handeltreibend trgóvski, kupčeválen, kupčevávski.

Händeringen *n.* vitje rok, lomljénje rok.

handfest čvrst, jak, krepèk; einen — machen zapréti koga.

Handfeste *f.* obljúba; zaróka; potrdítèv z lastnoróčnim podpísom.

Handfläche *f.* dlan (-í).

handförmig dlanast.

Handgebrauch *m.* priróčna raba.

Handgeld *n.* nadávèk, zadàv, ara.

Handgemein werden spopásti (-pádem) se, sprijéti (sprímem) se, zgrábiti se, stepsti (stepem) se.

Handgemenge *n.* spopàd, tepèž. [vica.

Handgeſchmeide *n.* zapéstnica, nárok-

Handgewehr *n.* ročna puška.

handgreiflich otipljìv, otípen; *fig.* očítən, očivíden; *adv.* otípno.

Handgriff *m.* prijèm; roč, ročáj, ročník, držálo; (Eigenſchaft) ročnost, urnost.

Handhabe *f.* roč, ročáj, držáj, držálo; (am Korbe) ločénj, ločèn, locánj; (am Pfluge) ročíca; (an der Weberlade) ročélj, primež; (b. Schaff) uhó (ušésa); (am Dreſchflegel) ročník.

handhaben v roke jemáti (jémljem), v rokah iméti (imám); (einen Apparat) uporábljati; uporábiti; (verwalten) oskrbovati, izvrševati.

Handhabung *f.* uporábljanje, uporába; oskrbovánje, izvrševánje.

Handhacke *f.* ſ. Handbeil.

händig ročèn, ročnat.

Handkatalog *m.* priróčni katològ.

Handknöchel *m.* zapéstni člen.

Handkorb *m.* cajna, locánja, pleteníca; *dem.* pleteníčica.

Handkuſs *m.* rokoljùb, poljùb, poljúbek od. poljúbljaj na roko.

handlangen podájati, streči (strežem).

Handlanger *m.* podajáč, strežnik; (Taglöhner) dninar, težák; =in *f.* podajávka, strežnica; težákinja.

Händler *m.* trgovèc, tržèc, kupèc, kupčevávèc; Buch— knjigár, bukvár; Leinwand— platnar; Getreide— žitar, žitni trgovèc ꝛc.

Handleuchter *m.* mali od. ročni svečnik.

Handlexikon *n.* ročni slovár.

handlos brezrók, brezróčèn.

Handlung *f.* (That) delo, dejánje; (im Schauſpiel) dejánje, čin; (Geſchäft) trgovína; (Verkaufslocal) prodajálnica, štacúna; in Zuſammenſetzungen mittelſt der dem Beſtimmungsworte angehängten Endung -árna, -árnica, z. B. Buchhandlung knjigárna, knjigárnica, bukvárna; Tuch— suknárna; Glas— steklárna ꝛc.

Handlungs- trgóvski, kupčíjski.

Handlungsart *f.* ſ. Handlungsweiſe.

Handlungsbevollmächtigte *m.* trgovínski pooblaščénèc. [ník.

Handlungscommis *m.* trgóvski pomoč-

Handlungsdiener *m.* trgóvski služábnik, — sluga.

Handlungsfonds *m.* trgovínski zaklàd.

Handlungsgeſchäft *n.* trgovína, kupčija.

Handlungshaus *n.* trgóvska hiša.

Handlungslehrling *m.* trgóvski učénèc.

Handlungsvollmacht *f.* trgovínsko pooblastílo.

Handlungsweiſe *f.* ravnánje, délanje, počénjanje.

Handlungsweſen *n.* trgóvstvo, trgovínstvo, kupčíjstvo.

Handmühle *f.* žrnèv (žrnve), auch žrne *pl.*, žrnlja; *dem.* žrnèk; auf der — mahlen žrnáti, žrníti; sežrnáti.

Handpfand *n.* ročna zastáva.

Handpferd *n.* povódnik.

Handpreſſe *f.* ročna stiskálnica, — tlačílnica.

Handreichung *f.* podájanje; *fig.* postrežba, pomáganje.

handſam ročèn, priróčèn, spretèn.

Handſchlag *m.* rokosèg; den — geben v roko seči (sežem), podáti roko.

Handſchlitten *m.* samotéžke *pl.*, samotéžnice *pl.*

handſchnittig dlanastodélèn.

Handſchreiben *n.* ročno pismo.

Handſchrift *f.* pisáva; ſchöne — lepa pisáva; (Unterſchrift) svojeróčni podpìs; (Manuſcript) rokopìs.

handſchriftlich rokopísèn.

Handſchuh *m.* rokavíca; *dem.* rokavíčica, rokavíčka.

Handſchuhleder *n.* írhovina od. usnje za rokavíce.

Handſchuhmacher *m.* rokavíčar; =in *f.* rokavíčarica.

Handſiegel *n.* ročni pečát.

Handſpritze *f.* ročna brizglja, brizgálnica, síkalica.

Handtuch *n.* brisáljka, brisáča, obrisáča, oteráč, oteráča.

Handverkauf *m.* prodájanje na golo roko, ročna prodája.

Handvoll *f.* peščíca, rokovét (-i), [rokovát (-i)], pest (-í), šaka; (ein wenig) troha, trohica.

Handwaffe *f.* ročno orožje.

Handwagen *m.* samotéžni vozíček, samotéžnik, kolca *pl.*

Handwahrſager *m.* vedeževávec iz rok.

Handwerk *n.* rokodélstvo; in ſpeciellen Fällen kann es im Slovenischen auch unüberſetzt bleiben, z. B. das Fleiſcher— mesárstvo, auch bloß mesársko (nämlich delo); Müller— mlinarstvo; Schuſter— črevljárstvo; (ein Werk der Hand) delo, izdélek rok, ročno delo; ein — betreiben ob rokodélstvu živéti, z rokodélstvom se báviti; das Fleiſcher—, das Schuſter— betreiben mesáriti, črevljáriti; einem das — legen delo komu prepovédati od. ustáviti.

Handwerker *m.* rokodélec; **=in** *f.* rokodélka.

Handwerker-, Handwerks- rokodélski.

Handwerksburſche *m.* potujóči rokodélec.

Handwerksjunge *m.* rokodélski učénec.

Handwerkslade *f.* rokodélska skládnica.

Handwerksleute *pl.* rokodélci *pl.*

handwerksmäßig rokodélski, po pravílih rokodélstva.

Handwerksmeiſter *m.* rokodélski mojster.

Handwerksordnung *f.* rokodélski red.

Handwerkszeug *n.* rokodélsko oródje.

Handwerkszunft *f.* rokodélska zádruga, — brátovščina.

Handwinde *f.* ročni vitél.

Handwörterbuch *n.* ročni slovár od. besednják, rečník.

Handwurzel *f.* zapéstje.

Handzeichen *n.* ročno známenje.

Handzeichnung *f.* ročna risba, ročni narisék, — zrisék.

Handzug *m.* ročni potèz.

Hanf *m.* konóplja; (der weibliche) sémenica, črnica; (der männliche) belica; **Hanf-** konópni, konopljéni.

Hanfacker *m.* konópljišče.

Hanfbreche *f.* trlica za konóplje.

hänfen konópen, konopljén.

Hanfgarbe *f.* rvača.

Hanfgarn *n.* konópna preja.

Hanfgewächs *n.* konopnica.

Hanfkorn *n.* konópno zrno.

Hanfleinwand *f.* konópno platno, konopnína, konopljína.

Hänfling *m.* konopljíščica, konopljénka, repník.

Hanfmeiſe *f.* meníšček, šápljica.

Hanföl *n.* konópno olje.

Hanfſame *m.* konópno seme (-na).

Hanfſtengel *m.* konópno steblo.

Hang *m.* nágnjenost, polóžnost, nadólnost; *fig.* nagíb, nágnjenje, nágnjenost, naklónjenost; (Abhang) rebér (-i), brežína.

Hängebett *n.* ódrga, auch ódrige *pl.*, viséča póstelja.

Hängekette *f.* zavóra, zavórnica.

Hängeleuchter *m.* viséči svečnik.

Hängematte *f.* viséča mréžnica.

hangen viséti; den Kopf — laſſen glavo pobésiti, *impf.* pobéšeno glavo iméti (imám); an jemdm. — držati (držím) se koga, vdán biti komu; (verächtl.) obésiti se na koga; die Kinder — ſehr an ihm otróci ga imájo kaj radi; — bleiben obviséti, zapéti (-pnèm) se; am Irdiſchen — ljúbiti svet od. časno; die Sache hängt reč je zastála od. zaspála.

hängen vésiti, obésiti, *impf.* obéšati; etwas an den Nagel — na kljuko obésiti, vnemar pustíti, zanemáriti kaj; das Herz an etwas — natvésti (-zem) srce na kaj, z vsem srcem okléniti se česa; *impf.* vézati (vežem) srce na kaj, koprnéti po čem.

hangend viséč; *fig.* nedognán, nedovršèn.

Hängeplatz *m.* vesíšče, veša.

Hänger *m.* obešáč, obéšavec.

Hängeſäule *f.* viséči stebér.

Hängeſchloſs *n.* obesílna ključálnica, vésenka, žábica, taška.

Hängeſeil *n.* privézna vrv (-í), konópljena.

Hängeſtock *m.* kljuka, obesílnik, obešálo.

Hängewerk *n.* viséča stavba.

Hängſel *n.* vez (-í) za obéšanje obléke.

Hanguhr *f.* viséča ura.

Hanſa *f.* hansa, trgóvska zveza.

hanſeatiſch hansáški.

hänſeln nagájati komu, drážiti koga.

Hanswurſt *m.* pavlíha, glumáč.

Hantel *m. (f.)* ročník.

hantieren opravljati, délati kaj, pečáti se, ukvárjati se s čim.

Hantierung *f.* delo, opravílo, pečánje, ukvárjanje.

hantig žolhèk, gorjúp, žaltav.

hapern zadírati se, spotikati se; es hapert ne gre, obtičálo je.

haranguieren ogovárjati, nagovárjati; ščuváti.

Härchen *n.* lasèc, lasèk, dlačica.

Harem *m.* hárem.

hären žimnat, dlakav; —es Kleid raš, ráševnik; —es Zeug ráševina.

Häretiker *m.* razkólnik, krivovérec.

Harfe *f.* (Getreideharfe) kozèlc, kozólèc, stòg; (muſikaliſches Inſtrument) harfa, plunka.

Harfeniſt *m.* harfeníst, plunkar; =in *f.* harfenístka, harfenístinja, plúnkarica. [zvok.

Harfenklang *m.* zvok harfe, harfni

Häring *m.* sled; (eingeſalzen) slaník; **Härings-** sledji; slaníkov.

Häringsfiſcher *m.* sledolóvec.

Harke *f.* grablje *pl.*

harken grábiti, grabljáti.

Harlekin *m.* harlekín, pavlíha, burkež, glumáč; (Schmetterling) šarèc.

Harlekinade *f.* gluma.

Harm *m.* toga, tarnja, tárnanje, pečál (-i); žalítev.

härmen ſich togovati, tárnati.

harmlos pròst od toge, brezpečálen; (unſchädlich) nedólžen, neškodljiv.

Harmloſigkeit *f.* breztóžnost, brezpečálnost; nedólžnost, neškodljívost.

Harmonie *f.* soglásje, skladje; skladnost, složnost; in — leben složno živéti.

harmonieren ujémati se, skládati se, zlágati se, vézati (vežem) se, ubírati se; složno živéti.

Harmonika *f.* harmónika, meh, mehi *pl.*, mešíčki *pl.*

harmoniſch skladèn, slóžen, ubrán, soglásen.

Harn *m.* scálnica, seč (seča), scalína, auch voda.

Harnblaſe *f.* mehúr.

Harnblaſenſtein *m.* kamen v mehúrju.

Harnbrennen *n.* žgoča bolečína pri scanju.

harnen scati (ščim), vodo púščati.

Harnfluſs *m.* uščívanje, poščívanje; den — haben uščívati se, poščívati se.

Harngang *m.* scalni žleb.

Harniſch *m.* oklòp, oklèp, oklópje; jmdn. in — bringen razkáčiti, razsrditi koga; in — gerathen razsrditi se.

Harniſchmacher *m.* oklopár, oklépar.

Harnleiter *m.* sečevòd. [vodo.

Harnmittel *n.* zdravílo, ki žene na

Harnorgan *n.* mokrílo.

Harnröhre *f.* scalo, scalnik.

Harnruhr *f.* uscána bolézen, uščívanje.

Harnſäure *f.* scálnična kislína.

Harnſtoff *m.* scanína, sečnína.

Harnſtrenge *f.* zapíranje vode, težko scanje; (beim Vieh) opárnost: an der — leidend opárèn; er hat die — voda se mu zapíra, težko šči.

Harntreibend kar na vodo žene.

Harnverhaltung *f.* zadrževánje vode.

Harnverſtopfung *f.* zapòr, zapíra vode; er leidet an — voda se mu je zapŕla od. ustávila.

Harnzwang *m.* ſ. Harnſtrenge.

Harpune *f.* harpúna, ostve *pl.*

harren čákati, pričakovati, dočakovati; auf einander — sčakovati se.

harſch okorèl, oskórjen, okrépel.

Harſchdecke *f.* skrapa, sren, srež.

harſchen oskóriti se, oskórjati se, oskórjiti se, okréniti, osrézìti se.

hart trd; — werden otrdéti, otrdniti; (vom Ausdrucke) okórèn, rod; ſchlimm, arg) hud, ostèr; *fig.* trdosŕčèn, neusmíljen.

Härte *f.* trdóba, trdóta, trdóst; (des Ausdruckes) okórnost, rodóst; *fig.* trdosŕčnost, neusmíljenost.

härten trditi; utrditi, potrditi; das Eiſen — železo kalíti.

Hartfrucht *f.* tvrdka.

hartgläubig nevérèn, neuvérèn, težko verujòč.

harthäutig trdokóžèn.

hartherzig trdosŕčèn, neusmíljen.

Hartherzigkeit *f.* trdosŕčnost, neusmíljenost.

Hartheu *n.* (*Hypéricum*) krčna zel (-i), sv. Jáneza roža.

harthörig nágluh, naglúšen.

Harthörigkeit *f.* naglúhost, naglúšnost, nagluhóta.

harthörnig trdorògˌ

Harthopf *m.* trdoglávec, trdoglàv; (Eigenſinn.) svojeglávec, trmoglávec.

hartköpfig trdoglàv, trdoglávẽn, svojeglàv, trmoglàv, svojeglávẽn.

Hartköpfigkeit *f.* trdogláv(n)ost; svojeglávnost, trmoglávost.

hartleibig zaprt, zapečẽn.

Hartleibigkeit *f.* zaprtost, zapečénost.

hartmäulig trdoústẽn. [sekáč.

Hartmeißel *m.* trdo kaljéno dleto, raz-

hartnäckig trdovrátẽn, trdokórẽn, trmast.

Hartnäckigkeit *f.* trdovrátnost, trdokórnost, trma.

Hartriegel *m.* *(Cornus)* drèn; rother — *(C. sanguinea)* rdeči —, pasji —, divji drèn, sviba; gelber — *(C. mas)* = Kornelkirſche ruméni drèn; (Frucht) drenúlja; gemeiner — *(Ligustrum vulgare)* = Liguſter, Rainweide kosteníka, kostíka, psika, psíkovina, pasji les.

Hartriegelholz *n.* drénovina, svíbovina, psíkovina.

hartrindig trdoskórjast, trde skorje.

hartſchalig trdolùp, trde lupíne; —e Nuſs koščák.

Härtung *f.* trdítev; (des Eiſens) kalež, kaljénje, kalítev.

Härtungsmittel *n.* kalílo.

Harz *n.* smola.

Harzbaum *m.* smolno drevo, smólovẽc.

harzen smolo brati (berem) od. nabírati, smolo dreti, smoláriti.

Harzfluſs *m.* smolotòk.

Harzholz *n.* smolni les, smolno drevje.

harzicht smolast, smolnast.

harzig smolnat, smolẽn.

Harzmeſſe *f.* kozòl, kozúlj za smolo.

Harzpflanze *f.* smólnata rastlína.

harzreich smolovít.

Harzſchaber, Harzſcharrer *m.* smolár.

Harzwald *m.* črni les, črni gòzd.

haſchen hlastáti, hlápati, grábiti, loviti; hlástniti, hlápniti, zgrábiti; (ſtreben) hlepéti, koprnéti, hrepenéti, gnati (ženem) se; *iter.* pogánjati se.

Haſchen *n.* hlastánje, hlápanje, grábljenje, lovljénje.

Haſcher *m.* revež, ubóžẽc.

Häſcher *m.* birič, pandúr.

Haſe *m.* zajẽc, zec; (Weibchen) zajka, zajklja; *dem.* zajčẽk.

Haſel *f.* leska, lešča, leščína; **Haſel-** leskov, leščev.

Haſelbuſch *m.*, **Haſelgebüſch** *n.* leskov grm, léskovje, léščevje.

Haſelholz *n.* léskovina.

Haſelhuhn *n.* léščarka, rdéča oder gozdna jerebíca.

Haſelkätzchen *n.* ábraněk, ábranka.

Haſelnuſs *f.* lešnik, leščnik.

Haſelruthe *f.* léskova šiba, léskovka, léskovica.

Haſelſtock *m.* leskováča.

Haſelſtrauch *m.* leskov grm, léskovẽc.

Haſelwurz *f.* kopítnik, viréh.

Haſen- zajčji.

Haſenbalg *m.* zajčji meh.

Haſenfleiſch *n.* zajčje mesó, zajčevina.

Haſenfuß *m.* zajčja noga; *fig.* strahopétẽc, strašljívẽc.

Haſenklee *m.* zajčja dételja.

Haſenlager *n.* zajčje ležíšče.

Haſenpanier *n.* nur in der Redensart: daš — ergreifen pobrísati (-brišem) jo, lisíci na rep sesti (sedem), svoja kopíta pobráti (-bérem).

Haſenſcharte *f.* zajčja ústnica, zajčja škrbína.

Haſenſchrot *n.* (*m.*) zajčnik.

Häſin *f.* zajka, zajklja.

Haſpe *f.* stežáj, tečáj, štekẽlj.

Haſpel *m. f.* motovílo, motálnik; (Hebezeug) vitẽl, vitlo, vreténo; (der Weber) snoválo, snováča.

Haſpelarm *m.* motoróga.

Haſpelbaum *m.* vratílo, vreténo.

haſpeln motáti, motovíliti; zmotáti.

Haſpelwelle *f.* vreténo.

Haſpelwinde *f.* motoróga.

Haſpler *m.* motávẽc, motáč; =in *f.* motávka, motačíca.

Haſs *m.* črt, sovráštvo, mržnja.

haſſen črtíti, sovrážiti, mrzíti.

Haſſer *m.* črtívẽc, sovrážnik; =in *f.* črtívka, sovrážnica.

häſslich grd; ostúdẽn. [nost.

Häſslichkeit *f.* grdóst, grdóba; ostúd-

Haſt *f.* hlastnost; náglica, vihrávost.

haſtig *adi.* hlastẽn; vihràv, nagẽl; *adv.* hlastno; vihrávo, naglo; — etw. thun nágliti se, vihráti, hitéti, gnati (ženem) se.

Haſtigkeit *f.* naglost, vihrávost.

hätſcheln bóžati, gláditi; razváditi, razmázati (-mážem).

Hau *m.* (Hieb) màh, udár, udárěc, sèk; (Fällen des Holzes) seč (-í), sékanje, podíranje.

haubar sečěn, posekljìv; —es Holz les za sékanje od. podíranje.

Häubchen *n.* čépica, ávbica.

Haube *f.* čépica, oglávnica, avba; ein Mädchen unter die — bringen dekle omožíti, za mož dati; unter die — kommen omožíti se, vdáti se; (zweiter Magen bei den Wiederkäuern) kápica; (bei den Vögeln) čòp.

Haubendroſſel *f.* čópasti drozg.

Haubenfalke *m.* čópasti sokol.

Haubenkrämer *m.* čépičar.

Haubenſtock *m.* čépičnik, leséna glava za čépice.

Haubitz *m.* u. **Haubitze** *f.* havbíca.

Hauch *m.* (Ausſtoßung der eingeathmeten Luft) pih, puh, huk; (der Athem) dih, duh, pridíh; (der Hauch der Luft) sapa, sápica, pihljaj.

hauchen díhati (-am u. díšem); díhniti, dehníti (dáhnem); ſtark — píhati (-am, pišem), púhati, húkati.

Hauchlaut *m.* sapnik.

Haudegen *m.* sekálni meč; *fig.* bojník, rváč.

haudern (die Stimme des Truthahnes) gávdrati, ávdrati.

Haue *f.* motíka, róvnica, kopáča.

hauen (hacken) sékati; usékati; (behauen) tésati (tešem); otésati, obdélati, *impf.* obdelovati; (mit d. Ruthe) tepsti (tepem), biti (bijem), šéškati, švŕkati; natépsti, nabiti, nasékati, našéškati, našvŕkati; (in d. Stein) vsékati, vdólbsti (vdolbem), vrézati (vrézem); *impf.* vsekovati, vrezovati; (im Weingarten) kópati (kopljem); in Stücke — razsékati, sesékati; über die Schnur — črez mero máhniti, mero prestópiti.

Hauer *m.* (in den Weingärten) kopáč; sekáč; (im Bergbaue) rudokòp; (Wildſchwein) divji merjásec, divji prasec; (Hauzahn) čekàn, okèl, oklo.

Hauergeld *n.* kopáščina.

Häufchen *n.* kupčc, kupčèk.

Haufe *m.* kùp, grmáda; (Strohhaufe) kopa, kopíca; (Getreidehaufe) vršáj; (Heerhaufe) truma, krdélo; gemeiner — druhál (-i); ein — Vieh tròp, čreda; über den Haufen werfen razmétati (-méčem), razdréti (-dérem), razvalíti, razrúšiti; *impf.* razmetávati, razdírati.

häufeln okópati (-kópljem), ogrébsti (-grébem); *impf.* osípati (-pljem), osipávati, okopávati, okopovati, ogrébati.

häufen kopíčiti, skúpljati, na kup správljati, vršíti; nakopíčiti, skúpiti, na kup správiti; einen Scheffel häufen mérnik s kupom od. z vrhom nasúti (-spèm, -sújem), zvŕhati; ein gehäufter Scheffel mernik s kupom, z vrhom, vrhovàt, zvrhan mernik; ſich — množíti se, kopíčiti se; namnožíti se, nakopíčiti se; (v. Ungeziefer) redíti se; zaredíti se; die Menge der Zuſchauer häufte ſich mnóžica gledávcev je vedno rastla, — naráščala, — prihájala večja.

haufenweiſe *adv.* kúpoma, na kupe, v trumah, vŕhoma, krdéloma.

häufig *adi.* pogóstěn, čest; *adv.* pogóstoma, pogósto, često, čéstokrat, velíkrat, mnógokrat.

Häuflein *n.* kupčc, kupčèk; (Volkes) trúmica, krdélce.

Haugeld *n.* plačílo rudokópov, kopáščina.

Hauhechel *f.* (*Onopis spinosa*) gladež.

Hauklinge *f.* sekáča; podkóvna sekíra.

Hauland *n.* novína, trebíšče, trebež, krčevína.

Haumeſſer *n.* sekálo.

Haupt *n.* glava; *dem.* glávica; (Oberhaupt) glavár, poglavár, načélnik; die Häupter des Volkes velikáši, boljári, prváki; den Feind aufs — ſchlagen sovrážnika pobíti (-bíjem), — potólči, — popólnoma premágati; — des Bettes zglavje; **Haupt-** glavni, poglavítni.

Hauptabſchnitt *m.* glavni —, poglavítni odstávěk.

Hauptabſicht *f.* glavni namèn.

Hauptaltar *m.* véliki oltár.

Hauptamt *n.* glavni urád.

Hauptartikel *m.* glavni člen; glavna točka; glavna roba, — stvar (-í).

Hauptbalken *m.* greda.

Hauptbinde *f.* šapélj, povezáča.

Hauptbuch *n.* glavna knjiga, glavne bukve.

Hauptclaſſe *f.* glavni razrèd.

Haupteigenſchaft *f.* glavna lastnóst.

Haupteingang *m.* glavni vhòd.

Häuptel *n.* glavíca.
häupteln sich glave délati, v glave iti (grem), — rasti (rastem), glavíčiti se.
Häuptelſalat *m.* glaváta saláta, glávnata saláta.
Haupterbe *m.* prvi —, glavni dedič.
Haupterkenntnis *n.* glavna razsódba.
Hauptfehler *m.* glavna napáka, glavni pogrêšek.
Hauptfeind *m.* najvéčji sovrážnik.
Hauptfrage *f.* glavno vprašánje.
Hauptgattung *f.* glavna vrsta.
Hauptgefälle *n.* glavni dohódki *pl.*
Hauptgegenſtand *m.* prvi —, glavni predmèt, glavna reč (-í).
Hauptgemeinde *f.* glavna óbčina.
Hauptgeſchäft *n.* glavno opravílo.
Hauptgeſtell *n.* oglávno reménje.
Hauptgläubiger *m.* glavni upnik.
Hauptgrund *m.* glavni vzròk.
Haupthaar *n.* las; *coll.* lasjé *pl.*
Haupthandlung *f.* glavno dejánje; glavna trgovína.
Hauptheer *n.* glavna vojska; jedro vojske.
Haupthindernis *n.* glavni zadŕžek.
Hauptinhalt *m.* poglavítna vsebína.
Hauptkatalog *m.* glavni katalog.
Hauptkirche *f.* glavna cerkêv.
Hauptkiſſen *n.* zglavje, podzglávje, podzglávnica, podzglávnik.
Hauptkrankheit *f.* glavna —, huda bolézen (-i).
Hauptlager *n.* glavni tabor; glavna zalóga.
Hauptlehre *f.* poglavítni od. podstávni nauk. [nik.
Häuptling *m.* glavár, poglavár, načélhauptlos brezglávèn; brez glavárja.
Hauptmann *m.* stotnik, kapitán; glavár, poglavár.
Hauptmannſchaft *f.* stótništvo, kapitánstvo; glavárstvo, poglavárstvo.
Hauptmauer *f.* glavni zid.
Hauptmittel *n.* glavno sredstvo.
Hauptmoment *m.* glavni trenótek; *n.* poglavítna reč (-í). [kraj.
Hauptort *m.* glavni —, poglavítni
Hauptperſon *f.* glavna od. prva oséba; glavár, vodja.
Hauptpfarre *f.* glavna fara, — župa od. župnija.
Hauptpoſt *f.* glavna pošta.
Hauptpoſten *m.* glavni znesèk; *mil.* glavna straža.
Hauptpunkt *m.* glavna točka.
Hauptquartier *n.* glavni stan.
Hauptregel *f.* glavno pravílo.
Hauptrolle *f.* prva ulóga.
Hauptſache *f.* glavna stvar (-í), poglavítna stvar.
hauptſächlich *adi.* glavèn, poglavítèn; *adv.* posébno, sosébno, zlasti. [vèk.
Hauptſatz *m.* glavni od. neodvísni sta-
Hauptſatztheil *m.* glavni stavkov člen.
Hauptſchacht *m.* glavni predih.
Hauptſchlacht *f.* glavna bitka, odločílna bitka.
Hauptſchub *m.* glavni odgòn.
Hauptſchule *f.* glavna šola. [šoli.
Hauptſchullehrer *m.* učítelj na glavni
Hauptſchwierigkeit *f.* glavna težkóča, glavna ovíra.
Hauptſeite *f.* glavna stràn (-í), lice.
Hauptſitz *m.* prvi sedež. [(-í).
Hauptſorge *f.* prva od. najvéčja skrb
Hauptſtadt *f.* glavno mesto.
Hauptſtädter *m.* prebivátelj glávnega mesta, velikomeščàn.
Hauptſtamm *m.* glavno deblo; glavni rod; (Capital) glávnica.
Hauptſtellung *f.* glavni nabòr.
Hauptſteueramt *n.* glavni davčni urâd.
Hauptſtollen *m.* glavni rov, glavni rudorôv.
Hauptſtraße *f.* vélika od. glavna cesta.
Hauptſtück *n.* (eines Buches) poglávje, glava; (des Glaubens) poglavítni člen, poglavítni del. [sèk.
Hauptſumme *f.* glavni od. skupni zne-
Hauptſünde *f.* poglavítni greh.
Haupttheil *n.* glavna dolína.
Haupttheor *n.* vélika vrata *pl.*
Haupttheür *f.* vélike duri *pl.*
Haupttreffer *m.* glavni dobitèk.
Haupturſache *f.* glavni vzròk.
Hauptverhandlung *f.* glavna razpráva.
Hauptverſammlung *f.* véliki zbòr.
Hauptwache *f.* vélika od. glavna straža.
Hauptwerk *n.* glavno delo, poglavítno delo.
Hauptwort *n.* samostálno imé (-na), samostálnik.
hauptwörtlich samostálèn.

Hauptwurzel *f.* glavna korenína.
Hauptzahl *f.* glavno število.
Hauptzahlwort *n.* glavni številnik.
Hauptzollamt *n.* glavni carínski urád.
Hauptzweck *m.* glavni namèn, glavna naméra.
Haus *n.* hiša, in Stmk. auch hram; (Vaterhaus) dom, domačija; zu Hause domá; nach Hause domóv; vom Hause z doma, od doma; (Familie) rod, rodovína; ein großes — machen gospósko živéti, v gospodárstvu mnogo trošíti; aus fürstlichem Hause knéžjega rodú; das kaiserliche — cesárski rod, cesárska rodovína; (Parlament) zbórnica; Haus- hišni; domáči, dománji.
Hausandacht *f.* domáča pobóžnost, domá oprávljena molítev.
Hausapotheke *f.* domáča lekárna.
Hausarbeit *f.* domáče delo od. opravílo.
Hausarme *m.* domáči siromák.
Hausarrest *m.* hišni zapòr.
Hausarznei *f.* domáče zdravílo.
Hausarzt *m.* hišni zdravník.
Hausaufgabe *f.* domáča nalóga.
Hausbedarf *m.* domáča potréba.
Hausbesitzer *m.* hišni poséstnik; =in *f.* hišna poséstnica.
Hausbrauch *m.* domáča naváda; nach — po domáče.
Hausbrot *n.* domáči krùh.
Häuschen *n.* híšica, hraméc.
Hausclassensteuer *f.* hišnorazrédni davék, porazrédna domarína.
Hauscommunion *f.* zádruga.
Hausdieb *m.* domáči tat; =in *f.* domáča tatica.
Hausdienstbarkeit *f.* hišna služnost.
Hausdurchsuchung *f.* hišna raziskáva.
Hausehre *f.* hišna čast (-í).
Hauseigenthümer *m.* hišni lastník.
Hauseinrichtung *f.* pohíšje, pohíštvo, hišna opráva.
hausen (wohnen) domovati, prebívati, stanovati; (haushalten) gospodáriti, gospodínjiti; (lärmen) razgrájati, razsájati, razbíjati.
Hausen *m.* viza, belúga; **Hausen-** vizji.
Hausenblase *f.* vizji klej.
Hausenfleisch *n.* vizína, vizovina.
Hausflucht *f.* hišna širína.
Hausflur *m.* veža, in St. auch príklet.
Hausfrau *f.* gospodínja; als — walten gospodínjiti.
Hausfreund *m.* hišni prijátelj.
Hausfriede *m.* hišni mir, mir pri hiši.
hausgebacken domá pečèn, domáč.
Hausgebrauch *m.* domáča raba.
Hausgeflügel *n.* domáča perotnína od. kúretina.
Hausgeist *m.* hišni škrát, hišni duh.
Hausgenoss, Hausgenosse *m.* domáčin, domačíněc, domáči človek; die —en domáči, dománji (ljudje).
Hausgenossenschaft *f.* zádruga.
Hausgeräth *n.* pohíšje, pohíštvo, hišna opráva.
Hausgesinde *n.* družína, posli *pl.*
Hausgewand *n.* domáča obléka.
Hausgrille *f.* hišni cvrčék od. striček.
haushalten gospodáriti, gospodínjiti.
Haushälter *m.* gospodár, in St. auch gazda; (Hausverwalter) hišni oskrbník od. ključár; =in *f.* gospodínja, gázdarica; (Hausverwalterin) hišna oskrbníca, ključárica.
haushälterisch gospodárěn, varčèn.
Haushaltung *f.* gospodárstvo, gospodínjstvo.
Haushaltungsvorstand *m.* glavár híšnega gospodárstva.
Hausherr *m.* gospodár, gazda, hišni oče (-ta); — sein gospodáriti; als — erwerben prigospodáriti (si); als — verthun zagospodáriti.
haushoch visòk kakor hiša.
Haushofmeister *m.* gl. Hofmeister.
hausieren krošnjáriti, po hišah prodájati.
Hausierer *m.* krošnjár; =in *f.* krošnjárica.
Hausiergebür *f.* krošnjarína.
Hausiergesetz *n.* zakon o krošnjárstvu.
Hausierhandel *m.* krošnjárjenje, krošnjárstvo.
Hausierpass *m.* krošnjárski list.
Hausindustrie *f.* domáče obrtstvo.
Hauskalender *m.* domáči koledár, domáča prátika.
Hauskleid *n.* domáča obléka.
Hausknecht *m.* (domáči) hlapèc.
Hauskost *f.* domáča hrana.
Hauskrieg *m.* domáča razprtija, domáča vojska.
Hauslehrer *m.* domáči učítelj.

Häusler *m.* kočar, želár, kajžar; (Miets-mann) gostáč; =in *f.* kóčarica, želárka; gostja, gostačica.

Hausleute *pl.* domáči (ljudje).

häuslich domàč, hišen; ſich — niederlaſſen naséliti se, nastániti se, udómiti se; (ſparſam) gospodárěn, varčèn, ščedljiv.

Häuslichkeit *f.* domáčnost; gospodárnost, varčnost, ščedljívost.

Hausmagd *f.* (hišna) dekla, kŕščenica.

Hausmarder *m.* kuna belica, hišna kuna.

Hausmeier *m.* pristávnik.

Hausmeiſter *m.* hišnik; =in *f.* híšnica.

Hausmiete *f.* najèm hiše; (Mietzins) najemnína, najémščina, gostáščina.

Hausmittel *n.* domáče zdravílo, domáči lek.

Hausmutter *f.* hišna mati (mátere), gospodínja, gázdarica.

Hausmütze *f.* domáča kapa.

Hausordnung *f.* hišni red.

Hausrecht *n.* hišna pravíca.

Hausregel *f.* domáče od. hišno pravílo.

Hausſaſſe *m.* gospodár, hišni lastník.

hausſäſſig udomóvljen, udomáčen.

Hausſchlange *f.* gož, (voz, už).

Hausſchuh *m.* papúča, brezpétnik.

Hausſchwelle *f.* hišni prag.

Hausſtand *m.* gospodárstvo; domáče življénje.

Hausſteuer *f.* hišni davèk, domarína.

Hausthier *n.* domáča žival (-i), domáče živínče (-ta); die —e živína, domáče živáli.

Hausthor *n.* hišna od. vežna vrata *pl.*

Hausvater *m.* hišni oče (-ta), gospodár.

Hausweſen *n.* hišno gospodárstvo, — gospodínjstvo.

Hauswirt *m.* gospodár; =in *f.* gospodínja; =ſchaft *f.* gospodárstvo, gospodínjstvo.

Hauswurz *f.* (*Sempervivum tectorum*) netrésk, úheljnik.

Hauszins *m.* hišna najemnína.

Hauszinsſteuer *f.* hišnonajemninski davèk, hišna najmarína.

Hauszucht *f.* domáče strahovánje.

Haut *f.* koža, b. Menſchen auch polt (-i); *fig.* eine gute, ehrliche — doběr, poštèn človek od. dobra, pošténa duša; (auf d. Auge) mrena; (auf der Milch) smétana; (die — der Zwiebel) lup; die zarte — auf friſcher Wunde mezdra; **Haut-** kožni.

Hautabſchürfung *f.* kožna odrgnína, ogulína, odrápa.

Hautausſchlag *m.* izpuščáj, prišč, izpáhki, opáhki *pl.*

Hautbois *n.* hobój.

Hautboiſt *m.* hobojíst.

Häutchen *n.* kóžica, mrénica.

häuteln, häuten ſich levíti se, líliti se; olevíti se, olíliti se.

Hautfarbe *f.* polt (-i).

Hautflügler *m.* kožekrílec.

Hautgewebe *n.* kózasto staníčje.

häutig kožnat, mrenat; —e Bräune davíca; (b. Thieren) kúščarji *pl.*

Hautkrankheit *f.* kožna bolézen.

Hautmuskel *m.* kožna míšica.

Hautnerv *m.* kožni živec.

Hautrelief *n.* visóko izbókla rezba.

Hautwaſſerſucht *f.* zakóžna vodeníca.

Hautwurm *m.* zakóžni črv.

Hauzahn *m.* čekàn, riváč, okěl, oklí *pl.*, oklo.

Havarie *f.* pomórska škóda.

Hazard *m.* nakljúčje, slučáj, prigódek.

hazardieren na dobro od. slepo srečo igráti, hazardirati.

Hazardſpiel *n.* igra na dobro srečo, slepa igra, hazárd.

he! *interi.* oj! ej! hej!

Hebamme *f.* bábica; — ſein bábiti, babičevati.

Hebammencurs *m.* šolski tečáj za bábice, bábiški učni tečáj; den — machen bábištva se učíti.

Hebammendienſt *m.* bábiška služba, babičevánje.

Hebammenkunſt *f.* bábištvo, bábiška umétnost.

Hebammenlehre *f.* porodoslóvje.

Hebarzt *m.* (*accoucheur*) porodničár.

Hebe *f.* (Heb(e)opfer) s povzdigovánjem darován dar, podvíg; (Dreſcherlohn in Getreide) žitna dača, in St. mértek; (Baumhebe) vod, vzvód, navòr; **Hebe-** dvigálni, vzdigoválni.

Hebebalken *m.* podjèm, dvigálnik.

Hebebaum *m.* vzdigáča, in Stmk. u. Kärnt. auch manga.

Hebel *m.* (in d. Physik) vzvód, navòr; (in Mühlen) auch praljka, prálica; **Hebel-** navórën.

Hebelzeug *n.* vzdigálo, vzdigálnik.

heben vzdígniti, dvígniti, po-, privzdígniti; *impf.* vzdígati, dvígati, vzdigovati, po-, privzdigovati; aufs Pferd — na konja posaditi; einen aus der Taufe — botër, kum biti (sem) komu; einen aus dem Sattel — koga s konja vreči (vržem), prekosíti ga, užúgati ga; einen Schatz — zaklad vzdígniti, izkópati (-kópljem); sich — povzdígniti se, povíšati se, povelíčati se; *impf.* povzdigovati se, poviševati se, poveličevati se.

Hebepunkt *m.* vzdigalíšče.

Heber *m.* vzdigovátelj, vzdigávec; (Hebe) vzvód, navòr; (Weinheber) nategáča, natéga.

Hebestange *f.* vzdigávka, vód.

Hebewinde *f.* vitël, vitlo.

Hebezeug *n.* vzdigálo, dvigálo, dvigálnik.

hēblich vzdížen, vzdigljìv, kar se dá vzdígniti.

Hebung *f.* vzdìg, povzdìg, dvíganje, povzdigovánje; (Arsis) povzdìg; (Hügel) vrh, gríček.

Hechel *f.* grebén, drzáj, rihljáča, mikálnik.

hecheln míkati (-am, mičem), dŕzati; omíkati; *fig.* rešetáti, zbádati.

Hechler *m.* mikáč, dŕzavec; *fig.* rešetávec, zbádavec.

Hecht *m.* ščuka; **Hecht-** ščukov.

Hechtbarsch *m.* smoj, smuč.

Hechtenfleisch *n.* ščukovína.

Hecke *f.* (Einfriedung v. Strauchwerk) živa ográja, živi plot, seč (-í); (Busch- od. Strauchwerk) grmóvje; (die Fortpflanzung d. Vögel) gnézdenje, valjénje, léženje; (der Ort zum Hecken) gnezdo, valíšče; (das Gehecke) mladíči énega gnezda, leglo, podsàd.

hecken (sich fortpflanzen, v. Vögeln) gnézditi, páriti se, mlade iméti (imám); (brüten) valíti, leči (ležem); (v. Säugethieren) kotíti, plodíti; *fig.* (über etw. nachsinnen) kovati (kujem), snovati (snujem); skovati, nasnovati.

Heckenkirsche *f.* navádna pesíkovina, kosteličevje.

Heckenrose *f.* šipèk, pasja roža.

Heckenschere *f.* škarje za živi plot.

Heckenweißling *m.* glogov belín.

Heckenwinde *f.* plotni slak.

Heckenzaun *m.* živi plot, živa meja, seč (-í), živíca.

Heckherberge *f.* zakótno prenočíšče, bezníca.

heckicht sečast, živíčast, grmóvjast.

heckig grmovít, goščnat.

Heckmutter *f.* rodovítnica, rodovítna [žena.

Heckvogel *m.* (v. Männchen) staréc; (v. Weibchen) starka.

Heckzeit *f.* čas valjénja, auch valjénje, léženje.

heda! *interi.* hej! hola! slišiš! slíšite!

Hede *f.* hodník.

heden hodën, hodníčen.

Hederich *m.* gríntava zel (-í); repič, répnica; česnovka.

Heer *n.* vojska, armáda, vojstvo; (Menge) truma, krdélo, množica; stehendes — stalna vojska.

Heerbann *m.* s. Aufgebot.

Heeresanstalt *f.* vojáški zavod.

Heeresfolge *f.* vojskoslédstvo; vojáška dolžnóst.

Heeresmacht *f.* vojna moč (-í), vojska.

Heeresverwaltung *f.* vojáška uprâva.

Heereszug *m.* pohòd vojske.

Heerführer *m.* vójvoda, vojskovòd, vojskovódja.

Heergeräth *n.* vojna sprava. [délo.

Heerhaufe *m.* vojna truma, vojno kr-

Heerschar *f.* truma —, četa vojščákov.

Heerschatz *m.* vojni zaklàd, vojna denárnica.

Heerschau *f.* preglèd od. oglèd vojske; — halten pregledovati od. ogledovati vojsko.

Heerstraße *f.* vojna cesta, vélika cesta.

Heerwagen *m.* vojáški voz, vojáška kola *pl.*

Heerwesen *n.* vojstvo.

Hefe *f.* (Bodensatz) gošča, kalež, goščica, troska; (v. Wein, Bier) drožjé (-ij) *f. pl.*, droži *f. pl.*, kvásnice *pl.*; (des Volkes) druhál (-í), sódrga, smetí *f. pl.*

Hefenhändler *m.* drožjár, kvásničar; **=in** *f.* drožjárka.

Hefepilz *m.* gliva kvásovka.

hefig drožén, drožnat; kvásničen.

Heft *n.* (Griff) roč, ročáj, ročník; (Spange) zapóněc, zapóna, spona; (bei den Buchbindern) zvezék, sešítek.

Heftchen *n.* zvezček.

Heftel *f.* kópčica, zapóněc, zapónka.

Heftelhaken *m.* dedèc, kljuka, kljúčica.

heften za-, pripéti (-pnèm); *impf.* zapénjati, pripénjati.

Hefteröhr *n.* baba.

heften (mit Nägeln) pribíti (-bíjem), *impf.* pribíjati; (mit Nadeln ꝛc.) pri-, zapéti (-pnèm); *impf.* pri-, zapénjati; (Reben) privézati (-vèzem), *impf.* privezovati; (ein Buch) vézati (vežem); zvézati, sešíti (-šíjem), *impf.* sešívati; die Augen auf etwas heften oči upréti (uprèm), *impf.* upírati v kaj; seine Gedanken auf etwas — svoje misli obrníti, *impf.* obráčati na kaj.

heftig silèn; (aufbrausend) naglojézen, žestòk; (stark) strašèn, hud, močán; (heiß) vróč, goréč.

Heftigkeit *f.* sila; nagla jeza; moč (-i); goréčnost; mit — silno, močno, hudo.

Heftpflaster *n.* zalepílo.

Heftwolle *f.* nit za pripénjanje.

Hegemonie *f.* nadvláda, vodstvo, hegemonija.

hegen einen Wald gájiti; zagájiti gózd; (das Wild) redíti, hrániti; (umzäunen) gradíti; ogradíti, zagradíti; Hass — sovráštvo imèti (imám), sovrážiti; Liebe — ljúbiti; Hoffnung — nádejati se; Zweifel — dvómiti; eine Meinung — mísliti, misli biti (sem).

Heger *m.* hranítelj; logar.

Hegerhaus *n.* lógarska hiša.

Hehl *n.* (*m.*) skrivnóst, tajnost; ohne — odkríto, odkritosrčno, očítno; kein — machen ne skrívati, ne prikrívati, ne tajíti.

hehlen prikrívati, skrívati.

Hehler *m.* prikrivávec, skrivávec; gäbe es keinen —, so gäbe es keinen Stehler ako bi nihče ne skrival, bi nihče ne kradel.

Hehlerei *f.* prikrívanje, potúha.

Hehlerin *f.* prikrivávka, skrivávka.

hehr vznesèn, visòk; *fig.* slovít, svet.

Heide *m.* ajd, pogán; (Götzendiener) malikovávec; (Ungläubige) nevérnik.

Heide *f.* pustína, goljáva; (Pflanze) vres, vresa; (Getreide) ajda, in Stmk. ájdina, hájdina.

Heideacker *m.* z ajdo posejána njiva; (nach der Ernte) ájdišče.

Heidebrei *m.* ájdova kaša.

Heidebrot *n.* ájdovnik, ájdov krùh.

Heidefeld *n.* vresíšče.

Heidegrütze *f.* ájdovo pšeno.

Heidekorn *n.* ajda, ájdina.

Heidekraut *n.* (*Erica vulgaris*) vres, vresèk, vresje.

Heideland *n.* vresíšče, goljáva, pustína.

Heidelbeere *f.* (*Vaccinium myrtillus*) borovníca, črníca.

Heidelbeerstaude *f.* borovníčevje, črníčevje.

Heiden *pl.* (*Ericáceae*) vrésnice *pl.*

Heiden *m.* ſ. Heidekorn.

Heiden- (Heidekorn betreffend) ajdov; (heidnisch) ájdovski, pogánski, nevérski, malikoválen.

Heidengeld *n.* paševína; nekrščánski denár.

Heidenglaube *m.* pogánska vera.

Heidenkind *n.* pogánski otròk.

Heidenleben *n.* pogánsko življénje.

heidenmäßig pogánski, ájdovski; nevérski.

Heidenmehl *n.* ájdova moka, lúskova moka.

Heidenschaft *f.* ájdovščina.

Heidenthum *n.* ájdovstvo, pogánstvo; nevérstvo; (die Heiden) ájdje, pogáni; nevérniki, nevérci.

Heidenzeit *f.* čas ob. doba pogánstva.

Heidepflanze *f.* vrésnica.

Heidestroh *n.* ájdovica.

heidi! *interj.* hajdi!

heidicht vresast.

Heidin *f.* pogánka, ájdinja; malikovávka; nevérka.

heidnisch pogánski, ájdovski; nevérski; —es Leben brezbóžno življénje.

Heiduck *m.* hajdúk.

heikel, heiklig kočljìv, pikèr, zamérljiv; (wählerisch) izbírčen, izbirljìv.

Heiklichkeit *f.* kočljívost, pikróst.

Heil *n.* blagor, blagínja; sreča; (Glückseligkeit) bláženost, bláženstvo; (Seligkeit) zveličanje; im Jahre des —es v letu mílosti; — dir blagor ti! zdravo! srečno!

heil cel. zdráv; — werden zacéliti se, ozdravéti; mit —er Haut davonkommen srečno peté odnésti (-nésem).

Heiland *m.* Zveličar, Odrešenik.

Heilanſtalt *f.* zdravilíšce, zdravílni zavod.

Heilart *f.* način zdravljénja, ozdravljáva.

Heilbad *n.* zdravílna kopel (-i).

heilbar ozdravljìv, ozdrávěn, zaceljìv, izlečljìv.

Heilbarkeit *f.* ozdravljívost, zeceljívost, izlečljívost.

heilbringend blažílěn, blagonósěn, osrečeválěn; zveličálěn.

Heilbringer *m.* blažítelj, rešítelj, oblaževávěc; zveličar.

heilen zdráviti, céliti, léčiti, vráčiti; ozdráviti, zacéliti, izléčiti; *impf.* ozdrávljati; *intr.* céliti se, celéti; zacéliti se.

heilend zdravílěn, celílěn, lečílěn.

heilig svet; (geheiligt) posvečèn; (fromm) pobóžen.

Heilige *m.* svetník; *f.* svetníca.

heiligen svetíti; posvetíti, *impf.* posvečevati.

Heiligenbild *n.* sveta podóba; svetníkova podóba.

Heiligengeſchichte *f.* življénje in dejánje svetníkov.

Heiligenſchein *m.* obstrét (-i), osvít.

Heiligkeit *f.* svetóst. [lěn.

heiligmachend posvečujòč, posvečevá-

Heiligmacher, Heiliger *m.* posvetítelj, posvečevávec, posvečeník.

heiligſprechen za svetníka (za svetníco) proglásiti, posvetníčiti; *impf.* za svetníka (za svetníco) proglášati.

Heiligſprechung *f.* proglasítev za svetníka, posvetníčenje.

Heiligſte *n.* sveto Rešnje Teló (Telésa).

Heiligthum *n.* svetínja; (Ort) svetíšče.

Heiligthumſchänder *m.* svetoskrúnec, oskrunitelj svetíšča, svetogrdec.

Heiligthumsraub *m.* svetokrája, svetokrádstvo. [nje.

Heiligung *f.* posvečevánje, praznová-

Heilkraft *f.* zdravilna moč (-i), samozdrávnost.

Heilkraut *n.* (*Heracleum sphondylium*) dežèn; zdravílno zélíšče.

Heilkunde *f.* zdravílstvo, zdravníštvo.

heilkundig vešč zdravljénju, vešč lečbi; zdravníški.

Heilkünſtler *m.* zdravník, vrač, lečnik.

heillos brezbóžen, hudóben, zlóčesten; (unheilbar) neozdravljìv, neozdrávěn; (verzweifelt) brezúpen; grozen, strašen.

Heilloſigkeit *f.* brezbóžnost; neozdravljívost; brezúpnost; groza.

Heilmittel *n.* zdravílo, lek, lečílo; (für Wunden) celílo.

Heilmittelverkauf *m.* prodája zdravíl, zdravílarstvo.

Heilquelle *f.* zdravílni studénec, zdravílna voda.

heilſam lekovít, zdravílen; *fig.* blag, zdráv, koristen.

Heilſamkeit *f.* lekovítost, zdravílnost; blagóst, koristnost.

Heilsmittel *n.* pomóček za odrešítev, zvelíčanje.

Heilſtoff *m.* zdravílo, celílo, lečílo.

Heilung *f.* zdravljénje, zdravítev, lečba; (v. Wunden) céljenje, celítev; ozdravljénje, ozdravítev, zacéljenje, zacelítev.

heilvoll blagonósen, oblaževálen.

Heilwaſſer *n.* zdravílna od. lekovíta voda.

Heilwiſſenſchaft *f.* ſ. Heilkunde.

heim *adv.* (nach Hauſe) domóv, na dom; (zu Hauſe) domá.

Heimat *f.* dom, domačija, domóvje; (Vaterland) domovína, očetnjáva.

heimatlich domač, domovínski.

heimatlos brezdomóven, brez domačije, brez domovíne.

Heimats- domovínski.

Heimatsberechtigte *m.* domačíněc. [na.

Heimatsgemeinde *f.* domovínska občí-

Heimatsgeſetz *n.* domovínski zakon.

Heimatsliebe *f.* domoljúbje, ljubézen (-i) do domovíne.

Heimatsrecht *n.* domovínska pravica, domovínstvo.

Heimatsſchein *m.* domóvnica, domovínski list. [méra.

Heimatsverhältnis *n.* domovínska raz-

heimatszuſtändig ſein domovínsko pravíco iméti (imám).

heimbegeben ſich domóv se napótiti, domóv iti (grem).

heimbringen domóv prinésti od. správiti, *impf.* — prinášati od. správljati.

Heimchen *n.* cvrček, striček.

heimeln domačiji podóben biti (sem); es heimelt mich zdi se mi, kakor bi bil domá; (Heimweh empfinden) tóžiti se po domu.

Heimfahrt *f.* vožnja proti domu.

Heimfall *m.* povrátni pripàd.

heimfallen nazáj pripásti (-pádem) od. priti (pridem), *impf.* nazaj pripádati.

heimfällig pripáden, pripádel.

Heimfallsrecht *n.* zapádlostna pravíca.

Heimgang *m.* pot domóv, hoja domóv, auch pot proti domu; beim —e domóv gredé, domóv gredóč.

heimisch domáč, udomáčen; — werden podomáčiti se, udomáčiti se; ich fühle mich — zdi se mi, kakor bi bil domá.

Heimkehr *f.* povrátek —, vrnítev domóv.

heimkehren, heimkommen vrníti se, povŕniti se, domóv nazaj priti (pridem); *impf.* vráčati se, povráčati se, nazaj prihájati.

heimkrank domotóžen, komur se po domu toži.

Heimkunft *f.* prihòd domóv.

heimleuchten domóv posvétiti; *fig.* zapodíti.

heimlich *adi.* skrivén, tajen; *adv.* skrivši, skrivája, na skrivnem, natíhoma, na tihem, tajno; — thun délati kakor bi imél kake skrivnósti; — halten skrívati, skrivno iméti (imám), tajíti.

Heimlichkeit *f.* skrivnóst, tajnost.

Heimreise *f.* potovánje —, pot domóv, hod od. hoja domóv.

heimreisen domóv potovati, domóv iti (grem).

heimschicken domóv poslàti (pošljem), *impf.* pošíljati.

heimsuchen obískati (-íščem), posétiti, v vas priti (pridem), gledat priti h komu; *impf.* obiskovati, v vas hóditi, gledat prihájati h komu; kázniti.

Heimsuchung *f.* obísk, posèt; *fig.* kazen (-i), nadlóga.

Heimtücke *f.* lokávstvo, potúha, potúhnjenost, kovárstvo.

heimtückisch lokàv, potúhnjen, kovárnik; *f.* potúhnjenka.

heimwärts *adv.* proti domu, domóv.

Heimweg *m.* pot domóv; auf dem —e domóv gredé od. gredóč.

Heimweh *n.* domotóžnost, domotóžje, toževánje od. koprnénje po domu.

Heirat *f.* ženítev; (vollendet) oženítev; (v. weiblichen Personen) možítev; omožítev, auch vdája.

heiraten ženíti se; oženíti se; ein Weib — ženo poročíti; (v. weiblichen Personen) možíti se, vdájati se; omožíti se, vdáti (vdám) se.

Heirats- ženítni, ženitvánski; **-caution** *f.* ženítna várščina, kávcija.

heiratsfähig doràstel (dobèlj) za ženítev (možítev); (von Männern) ženílen; (von Mädchen) zamóžen; — sein biti (sem) za ženítev (možítev).

Heiratsgut *n.* dota, jútrnja; (Wäsche, Kleidung ꝛc.) bala; wie groß war das — deiner Frau? kóliko si prižénil?

Heiratslust *f.* želja po ženítvi (možítvi), ženílo, možílo.

heiratslustig ženítve (možítve) željen; er ist — rad bi se oženíl; sie ist — rada bi se omožíla od. vdála.

Heiratsumstände *pl.* er ist in —n ženi se; moži se, vdája se.

heisa! *interj.* hejsa! heja! hejsasa!

heischen želéti, zahtévati, hotéti (hóčem).

Heischesatz *m.* želélni stavèk.

heiser hripav, zagŕljen, zamólkel, pívkav; — werden ohripéti.

Heiserkeit *f.* hrípavost, zagŕljenost, zamólklost, pívka.

heiß vróč, gorèč; (brennend) goréč, pekóč, žgoč; (siedendheiß) vróč, vrèl; siedendheißes Wasser kròp; (glühend—) razbéljen, žaréč; —e Quelle toplice *pl.*; —er Durst huda od. velika žeja; —e Liebe goréča ljubézen (-i); einem die Hölle — machen komu podkúriti.

Heißabgesottene *n.* obárek.

heißblütig vročekŕvèn, vroče krví.

heißen (nennen) imenovati, klícati (-čem), zvati (zovem), práviti komu; (befehlen) velèti, ukázati (-kážem), dati; *impf.* velévati, ukazovati, dajáti; jmdn. willkommen heißen reči komu: Bog te sprimi, auch bogosprijéti (-sprímem); *impf.* bogosprijémati; (genannt werden) imenovati se, zvati se, klícati se; (mit

dem Taufnamen) imé biti (je) komu, zvati se; (mit dem Zunamen) pisati (pišem) se; (bedeuten) poménjati, poméniti; es heißt právijo, govoré, pripovedújejo, govorí se, pripovedúje se, bajè; das heißt to je, to se pravi.

heißgeliebt preljúb, predrág.

Heißhunger *m.* hudi —, strašni glad, volčja lákota.

heißhungrig gladóvèn, hudo gladèn, strašno lačèn.

Heißluftmaſchine *f.* vročezráčni stròj.

heiter jasèn, vedèr; (fröhlich) vesél, bodèr; (von der Stimme) jarèn; — werden jasníti se, vedríti se; razjasníti se, razvedríti se.

Heiterkeit *f.* jasnost, jasnóta, vedrost, vedrína; (Fröhlichkeit) veselóst, radost, dobra volja, dobrovóljnost.

heitern jasníti, vedríti; razjasníti, razvedríti; ſich — jasníti se, vedríti se; razjasníti se, razvedríti se.

Heizanlage *f.* kuríšče. [rílo.

Heizapparat *m.* kurílna pripráva, ku-

heizbar kar se dá kúriti, kar se more kúriti.

heizen kúriti, nétiti; zakúriti, podkúriti, zanétiti.

Heizer *m.* kurjáč, kurívec, netívec; =in *f.* kurívka, netívka.

Heizfläche *f.* kurílna ploskèv.

Heizgeräth *n.* kurílna potrébščina.

Heizhaus *n.* kurílnica.

Heizholz *n.* drva *pl.*

Heizkörper *m.* kurílo.

Heizmaterial *n.* kurívo, netívo.

Heizung *f.* kurjáva, kurítev.

Hektar *m. n.* hektar.

Hektik *f.* jétika, sušíca.

hektiſch jétičen, sušíčen.

Held *m.* junák, korenják; (d. Stückes) glavna od. poglavítna oséba.

Helden- junáški.

Heldenarm *m.* junáška roka.

Heldendichter *m.* épiški pesnik, épik.

Heldengedicht *n.* junáška pesën (-i).

Heldengeſchichte *f.* pripovést (-i) o junákih. [ska.

Heldenheer *n.* junáška truma od. voj-

Heldenherz *n.* junáško srcé, pogúm.

Heldenjungfrau *f.* junáška devíca, junákinja.

heldenmäßig *adi.* junáški; *adv.* junáško, junáški, kakor junák.

Heldenmuth *m.* junáštvo, korenjáštvo, junáški pogúm.

heldenmüthig junáški. [dën.

heldenreich, heldenzeugend junakoró-

Heldenſtück *n.*, **Heldenthat** *f.* junáško dejánje, junáški čin, junáštvo.

Heldenthum *n.* junáštvo.

Heldenzeit *f.* junáška doba.

Heldin *f.* junákinja.

helfen pomóči (-mórem), na pomóč priti (pridem); *impf.* pomágati, na pomóč biti (sem); (unterſtützen) na roko biti komu, podpírati koga; (nützen) koristíti, hásniti, pomágati; (ausgeben) zaléči (-lézem); was hilft dir das Geld čemú ti je denár? einem auf die Beine — koga na noge správiti.

Helfer *m.* pomočník, pomagáč; =in *f.* pomočnica, pomagávka.

Helfershelfer *m.* pomagáč.

Helianthus *n.* sólnčnica.

heliocentriſch solnčnosréden. [tër.

Heliometer *m. n.* solncemèr, heliome-

Helioſkop *n.* solncegléd, helioskop.

Heliotrop *n.* solncevrát, heliotrop.

hell svetël, jasèn; bei —em Tage za dné, za bélega dné; (klar) čist, bistër; (von der Stimme) čist, zvočën, zveneč, jarèn; (v. Verſtand) bistër, bistroúmen; —e Wahrheit gola od. očívidna resníca.

helläugig bistroòk.

hellblau svetlomódër.

Hellblick *m.* bistroúmje.

hellbraun svetlorjàv.

Helldunkel *n.* somrak.

Helle *f.* svetlóst, svetlóba, jasnost, čistost; (d. Verſtandes) bistrost, bistroúmnost; (der Platz zwiſchen dem Ofen und der Wand) zapéček, zapéčka.

Hellebarte *f.* helebárda, bradnica.

hellen ſ. heitern.

Heller *m.* vinar, heler.

hellfarbig živobójen, svetle —, jasne od. žive barve.

hellhaarig svetlolàs, plavolàs.

hellklingend čistoglásen, tenkoglásen, zveneč, zvočën.

hellroth svetlordeč. [vídka.

Hellſeher *m.* bistrovíděc; =in *f.* bistro-

Hellſichtigkeit *f.* bistrovídnost.

hellſtimmig čistoglásen.

Helm *m.* čeláda, šlèm; (Stiel) toporíšče; (an der Deſtillierblaſe) klobúk, pokrôv, kapa.

helmartig čeládast, šlemast.

Helmbuſch *m.* čeládna pérjanica.

helmförmig ſ. helmartig.

Helmſchmied *m.* čeládar.

Hemd *n.* srajca, (in St. auch srákica), košúlja, robáča; *dem.* srájčica, košúljica; (Frauenhemd bis unter die Bruſt reichend) rokávci *pl.*, srajčnik.

Hemdärmel *m.* srajčni —, robáčni rokáv.

Hemdmacher *m.* srajčar, košúljar.

Hemdſchlitz *m.* srajčni razpórek.

Hemiſphäre *f.* polúta.

hemmen ustáviti, zaustáviti, zadŕžati (-držím), ovréti; *impf.* ustávljati, zaustávljati, zadrževati, ovírati; (den Wagen) zavréti, *impf.* zavírati; (Waſſer) jezíti; zajezíti.

hemmend ovirajôč, ovírən, zadržujôč, ustavljajôč.

Hemmkette *f.* zavóra, zavórnica, zapenjáča.

Hemmnis *n.* ovírek, opovírek, zadŕžek.

Hemmſchuh *m.* coklja.

Hemmung *f.* ustáva, zaustáva, zavíra, ovíra, opovíra, zapréka; (in der Uhr) kótvica.

Hengſt *m.* žrebec, pastúh, celják.

Hengſtendepot *n.* žrebčárnica, pastúšnica.

Hengſtfüllen *n.* žrebček, žrebíček.

Henkel *m.* uhó (ušésa), držáj, ročáj; (am Korbe) locén, locénj.

Henkelkorb *m.* locánja, cajna.

Henkelkrug *m.* ročka, róčkica.

henken obésiti, *impf.* obéšati; ſ. auch hängen.

Henker *m.* rabelj, krvník; geh zum — pojdi se solit, pojdi rakom žvižgat; daiſs dich der — da te šentaj! da bi te plent!

Henkerbeil *n.* rábljeva sekíra.

Henkergeld *n.* rábeljščina.

henkeriſch rábeljski; *fig.* krvolóčen.

Henkersknecht *m.* rabljev hlapec.

Henne *f.* kokóš (-i), kura, piška, puta; *dem.* kokóška, kúrica, pútka, pútica; **Hennen-** kokóšji, kurji.

her *adv.* sèm, le-sèm, les, sèm-le, sèmkaj; hin und — sèmtertja, sèmpatja; von dort — odondód; von da — odtód, od le-tod; von oben — od zgoraj; von alters — od pámtiveka, od nekdaj, odkar se pámeti.

herab *adv.* doli, sèm doli; von oben — od zgoraj; vom Baume — z drevésa; vom Berge — z gore; in der Zuſammenſetzung mit Zeitwörtern wird es im Slovenischen mit z- oder s- gegeben, oft aber bloß durch z oder s mit dem *gen.* des betreffenden Subſtantivs, z. B.: vom Baume herabnehmen vzéti (vzámem) z drevésa.

herabbeugen (doli) pripógniti, naklóniti, priklóniti; *impf.* pripogíbati (-gíbljem), naklánjati, priklánjati.

herabblicken (doli) poglédati, *impf.* pogledovati (na koga).

herabdrängen tíščati (-ím) navzdól.

herabfallen spasti (-dem), osúti (-spèm) se; *impf.* spádati, osípati (-sípljem) se.

herabfliegen zletéti s (z) (*c. gen.*).

herabfließen teči; steči s česa.

herabhangen (doli) viséti, májati (majím), bingljáti.

herabhauen sékati; odsékati (s česa).

herabkommen doli priti (pridem); *fig.* zanemáriti se; shújšati; propásti (-pádem); herabgekommen zanemárjen; shujšan; propáděl.

herablaſſen spustíti, *impf.* spúščati; ſich — spustíti se, *impf.* spúščati se; *fig.* ponížati se, *impf.* ponižévati se.

herablaſſend ponížen, vljúden, priljúden.

Herablaſſung *f.* ponížanje, vljúdnost, priljúdnost.

herabmindern znížati, *impf.* znižévati.

herabnehmen sneti (snamem), vzéti (vzámem) s (z) . . .; *impf.* snémati, jemáti (jémljem) s . . .

herabpurzeln prekúcniti se, pekopícniti se s . . .; *impf.* prekucevati se, prekopicevati se.

herabreichen doli podáti, *impf.* podájati; *intr.* ségati do . . .

herabreißen trgati s . . .; strgati, potrgati s . . .

herabrieſeln cedíti se, curljáti s . . ., cizéti s . . .

herabrollen kotáti, valíti, tóčiti s...; skotáti, zvalíti s ...; *intr.* kotáti se, valíti se, tóčiti se s ...

herabſchlagen klátiti; sklátiti, zbiti (zbijem).

herabſchütteln stresti, *impf.* strésati.

herabſchwemmen plavíti; splavíti.

herabſenken spustíti, *impf.* spúščati; (Augen) pobésiti, *impf.* pobéšati.

herabſetzen znížati, ponížati; *impf.* zniževati, poniževati.

Herabſetzung *f.* znížba, ponížba, poniževánje.

herabſteigen stópiti s ..., *impf.* iti (grem, idem), hóditi s ...

herabſtimmen znížati, popustíti, pomíriti; *impf.* zniževati, popúščati, pomírjati. [s ...

herabſtoßen poríniti, súniti, potísniti

herabſtrömen doli teči, pluti (plovem), valíti se.

herabſtürzen poríniti, zvŕniti, zvalíti s ..; *intr.* telébniti, pasti (padem) s ..

herabthun sneti (snamem), dejáti (dénem) s...; *impf.* snémati, dévati s...

herabtransformieren (bei der Elektr.) pretvárjati na šibkéjše toke.

herabträufeln (doli) kápati (kapljem), kapljáti, curljáti s ...

herabwärts *adv.* doli, navzdól, navdol, vníz.

herabwerfen (doli) vreči (vržem) s.., *impf.* métati (méčem) s ...

herabwürdigen ponížati, *impf.* poniževati, v nič dévati, sramotíti.

Herabwürdigung *f.* ponížanje, poniževánje, sramočénje, sramotítev.

Heraldik *f.* grboslóvje, heráldika.

Heraldiker *m.* grboslóvec, heráldik.

heraldiſch grboslóven, heráldičen.

heran *adv.* sèm; in der Zſtzg. mit Zeitwörtern pri-, do-, iz-, vz-.

heranbilden izobráziti, *impf.* izobraževati.

Heranbildung *f.* izobrázba.

heranbrauſen prišuméti, pribúčati (-bučím), privršéti.

heranbrechen nastópiti, nastáti (-stánem), pritísniti; *impf.* nastópati, nastájati, pritískati.

heranbringen pridréti, pritísniti; *impf.* pridírati, pritískati, tíščati (tiščím) k...

heranfahren pripéljati (-péljem) se, *impf.* péljati se sèm, proti ...

heranfließen pritéči, dotéči; *impf.* pritékati, dotékati.

herankommen priti (pridem), prispéti, primáhati jo, približati se; *impf.* prihájati, bližati se, približevati se; pfeifend — prižvížgati; ſingend — pripéti (-pójem); tanzend — priplésati (-plésem); zitternd — pritrésti se ꝛc.

herankriechen prilésti (-lézem), priplaziti se; *impf.* lesti, plaziti se k...

heranlocken vábiti, mámiti; privábiti, primámiti.

herannahen bližati se; približati se, *impf.* približevati se.

heranreifen dozoréti, *impf.* dozorévati.

heranreiten jézditi, jáhati (jašem u. jaham) proti komu; prijézditi, prijáhati.

heranrennen dírjati proti komu; pridírjati, pripodíti se.

heranrücken približati se, prispéti.

heranrudern vesláti k ...; privesláti.

heranſchleichen prikrásti (-krádem) se, priplaziti se skrivši, — tihotápsko.

heranſchwemmen plavíti k ...; priplavíti.

heranſchwimmen plávati k ...; priplávati.

heranſegeln vesláti k .., jádrati k ..; privesláti, prijádrati.

heranſprengen dírjati k ..; pridírjati.

heranſpringen skákati (skačem) proti komu; priskákati, priskóčiti.

heranſtrömen pritékati; pritéči; *fig.* vreti k ..., valíti se k ...; privréti, privalíti se, pridrevíti se.

heranwachſen dorásti (-rástem), odrásti, vzrásti; *impf.* doráščati, odráščati, vzráščati.

heranwackeln zíbati (zibljem) se ob. gúgati (gugljem) se semkaj; prizíbati se, prigúgati se.

heranwälzen valíti k .., kotáti k ..; privalíti, prikotáti.

heranziehen vleči k ..; privléči, pritégniti, privzéti (-vzámem) k ..; *impf.* pritegovati k ...; *fig.* vzrediti, *impf.* vzrejati; *intr.* bližati se, prihájati.

Heranziehung *f.* privzétba, privzétek, pritég.

herauf *adv.* gori, sèm gori, navzgór.

heraufbeschwören rotíti; zarotíti, vzklícati (-klíčem), *impf.* vzklicevati; *fig.* nakópati (-kópljem) si, *impf.* nakopávati si.

heraufrufen gori poklícati (-klíčem), *impf.* gori klícati.

heraus *adv.* vùn, vùnkaj, sem vùn, tu vùn; — damit pokáži, na dan z njim; — mit der Sprache reci, povéj; in Zssgn. mit Zeitwörtern iz-.

herausackern izoráti (-órjem), *impf.* izárjati.

herausarbeiten ſich izkoléhati se, izkobacáti se, izkópati (-kópljem) se.

herausbegeben ſich izíti (-ídem), *impf.* izhájati, iti (grem) iz česa.

herausbekommen izpráviti iz česa, izvléči; *fig.* iznájti (-nájdem).

herausbringen iznésti; izvésti (-védem), izpráviti; izvédeti (-vém), izsledíti. [tem).

herausdrängen izríniti, izgnésti (-gné-

herausfahren péljati se vùn, péljati se iz ...; izíti (-ídem), izletéti; búhniti, švígniti, plásniti; zíniti, vzklíkniti; úiti (-ídem), utéči.

herausfinden najti (najdem); iznájti, *impf.* iznajdovati; *fig.* izuméti, spoznáti; glas čemu védeti (vem).

Herausforderer *m.* izzivátelj, pozívnik.

herausfordern (z. Zweikampf) pozváti (-zóvem), poklícati (-klíčem); *impf.* pozívati, klícati (na dvobòj).

Herausforderung *f.* poklíc, pozív, pozívanje.

herausführen izpéljati (-péljem), izvóziti; *impf.* izpeljevati, izvážati.

Herausgabe *f.* (eines Buches) izdája, izdáva, izdávanje; (Auslieferung) izročítev, predátev.

herausgeben izdáti, na svetlo dati; *impf.* izdájati, na svetlo dajáti; (beim Wechseln) nazaj dati, *impf.* — dajáti.

Herausgeber *m.* izdátelj, izdajátelj.

Herausgeforderte *m.* izzváněc, pozváněc. [lívati.

herausgießen izlíti (-líjem), *impf.* iz-

herausgraben izkópati (-kópljem), izgrébsti (-grébem); *impf.* izkopávati, izgrébati.

herausgucken lúkati iz ...

heraushängen razobésiti, *impf.* razobéšati.

herausheben dvígniti iz ...

herausjagen izgnáti (-ženem), izpodíti, iztírati, izpókati; *impf.* izgánjati.

herausklügeln izmodrovati.

herauskommen izíti (-ídem), *impf.* izhájati; (erſcheinen) na svetlo priti (pridem), *impf.* prihájati; was kommt da heraus? kaj bo(de) iz tega?

herauslassen izpustíti, *impf.* izpúščati.

herauslocken izvábiti, izmámiti.

herausnehmen vzéti (vzámem) iz ..., *impf.* jemáti (jémljem) íz ...; (den Zahn) izdréti (-dérem), izpípati (-pípljem); *impf.* izdírati; ſich — drzníti se, predrzníti se.

herausplatzen izblékniti, izblebetáti (-blebetám, -blebéčem).

herausrecken pomolíti, iztégniti; *impf.* molíti, iztegovati; (die Augen) izbúljiti.

herausreißen izdréti (-dérem), izvráti (-rujem), izpúliti; *impf.* izdírati.

herussagen povédati (-vém), narávnost povédati.

herausschauen glédati iz...; es ſchaut da nichts heraus slabo kaže, ne kaže prida.

herausstellen izpostáviti, *impf.* izpostávljati; es ſtellte ſich heraus pokazálo se je.

herausstrecken molíti iz.., iztézati; pomolíti iz ..., iztégniti.

herausstreichen izbrísati (-brísem), *impf.* izbrisovati; *fig.* prehváliti, povzdígniti; *impf.* prehvaljevati, povzdigovati.

herausstürzen (vun) plániti, púhniti, zagnáti (-ženem) se.

heraustragen nesti iz.., nósiti iz..; iznésti, iznósiti; *impf.* iznášati.

herauswinden izmotáti, izvíti (-víjem); *impf.* izvíjati.

herausziehen izvléči, potégniti iz..; *impf.* potegovati, vláčiti iz ...

herb trpék, gorjúp, zagóltən, ogáven; (ranzig) žarék, žaltav; (jäuerlich) rezén, rezék; *fig.* bridék, hud.

Herbarium *n.* zeliščnják, herbárij.

Herbe *f.* trpkóst, gorjúpost, zagóltnost, ogávnost; žalta, žarkost; reznóst, rezkost; bridkóba, bridkóta.

herbei *adv.* sèm, le-sèm, sèmkaj; in Zuſammenſetzungen pri-.

herbeibringen prinésti, *impf.* prinášati; (Zeugen) pripéljati (-péljem), *impf.* pripeljevati.

herbeidrängen ſich prisíliti se, *impf.* prisiljevati se.

herbeieilen prihitéti, privréti; *impf.* prihitévati, privrévati.

herbeifahren pripéljati (-péljem) se, *impf.* pripeljevati se.

herbeifliegen priletéti, prifrléti, prifofotáti (-fofotám, -fofóčem); *impf.* priletévati.

herbeiführen pripéljati (-péljem), privésti (-védem).

herbeiholen pripéljati (-péljem), iti (grem) po koga; (herbeitragen) prinésti (-nésem), *impf.* prinášati.

herbeikommen priti (pridem), *impf.* prihájati.

herbeilaſſen ſich privóliti v kaj, vdáti se v kaj, dopustíti kaj; *impf.* dopúščati kaj.

herbeiſchaffen pripráviti, dobáviti, priskrbéti; *impf.* priprávljati, dobávljati, priskrbovati.

herbeiſchleichen prikrásti (-krádem) se, prilésti (-lézem), pritihotápiti se.

herbeiſchwanken prigúgati se, primájati se, prizíbati (-zíbljem) se.

herbeiſpringen priskóčiti, priskákati (-skáčem).

herbeiſtrömen pritéči, privréti; *impf.* pritékati, privírati.

herbeiziehen privléči, privláčiti.

herbekommen dobíti, pridobíti; *impf.* dobívati, pridobívati.

Herberge *f.* prenočíšče, stan, stanovíšče; (Obdach) streha; — geben pod streho vzéti (vzámem), prenočíti; *impf.* — jemáti (jémljem), prenočevati.

herbergen prenočíti, pod streho vzéti (vzámem); *impf.* prenočevati, — jemáti (jémljem); *intr.* stanovati, pod streho biti (sem), prenočevati.

Herbergsgebür *f.* prenočnína. [nik.

Herbergsprotokoll *n.* prenočílni zapis-

Herbergsvater *m.* prenočílničar, imételj prenočíšča.

herbeſtellen komu sèm ukázati (-kážem); naročíti komu, da sèm pride.

Herbheit *f.* ſ. Herbe.

herbig trpèk, žarèk, ogávėn. [nost.

Herbigkeit *f.* trpkóst, žarkost, ogávherbrauſen prišuméti, privršéti, pribúčati (-bučím).

herbringen prinésti (-nésem); *impf.* prinášati; hergebracht *fig.* star, starodávėn, ustáran.

Herbſt *m.* jesén (-i); **Herbſt-** jesénski.

Herbſtäquinoctium *n.* jesénsko enakonóčje.

Herbſtbirn *f.* ozímka.

herbſten jeseníti se, jesén se bliža od. nastája.

Herbſtferien *pl.* jesénske počítnice *pl.*

Herbſtflachs *m.* jesénščak.

Herbſtfrüchte *pl.* jesenína, jesénski prideľki *pl.*; druga žetėv.

herbſtlich jesénski, kakor v jeséni.

Herbſtling *m.* jesénček. [tium.

Herbſtnachtgleiche *f.* ſ. Herbſtäquinoc-

Herbſtobſt *n.* jesénsko —, pozno sadje.

Herbſtpunkt *m.* jeseníščе.

Herbſtſaat *f.* jesénska —, ozímna setėv od. sétvina.

Herbſttag *m.* jesénski dan.

Herbſtzeit *f.* jesénski čas; zur — jeséni, na jesen.

Herbſtzeitloſe *f. (Colchicum autumnale)* podlések, ušívec.

Herd *m.* ognjíšče, in St. koměn; *fig.* dom, hiša; eigener — iſt Goldes wert svoja híšica svoja vóljica; (Vogelherd) gumno.

Herde *f.* čréda, krdélo, truma, trop; (v. Vögeln) jata, jato.

herdenreich bogat s črédami.

herdenweiſe *adv.* trúmoma, trópoma, v črédah.

herein *adv.* noter, sèm noter; (als Ruf an den Anklopfenden) napréj! noter! svobódno! in der Zuſammenſetzung mit Zeitwörtern v-, pri-.

hereinbrechen pritisníti, nastópiti; *impf.* nastópati, nastájati; pridréti (-dérem), vdréti, vlómiti, pridrevíti se.

hereinbringen prinésti, *impf.* prinášati; (Geld) potérjati, iztérjati; *impf.* poterjevati, izterjevati.

hereinlaſſen noter pustíti, pustíti v..; *impf.* noter púščati, púščati v . . .

hereinwärts *adv.* noter.

hererzählen pripovedovati od. práviti po vrsti, na drobno.

herfahren pripéljati (-péljem) se.

herfallen über einen koga napásti (-pádem), lotíti se koga, navalíti na koga.

herfliegen priletéti, *impf.* prilétati, priletévati.

herführen pripéljati (-péljem), privésti (-védem).

Hergang *m.* hòd —, hoja —, prihòd sèm; den — der Sache erzählen pripovedovati, kako je bilo od. kako se je vse zgodílo.

hergeben od sebe dati, oddáti; *impf.* od sebe dajáti, oddájati; er wird sich dazu nicht — ne bo hotel slúžiti na to, ne bo hotel pomágati k temu.

hergebracht star, starodávěn.

hergehen iti (grem) sèm, hóditi sèm, prihájati sèm; (zugehen) goditi se, vršíti se; über etw. — lotíti se česa, polotíti se, prijéti (prímem) se, poprijéti se.

hergehören sèm iti (grem), sèm spádati, sèm šteti (štejem) se.

herhalten moliti, držati (držím); pomolíti, podržati; *fig.* trpéti.

herhinken sèm šántati, sèm šépati; prišántati, prišépati.

herholen prinésti; privésti (-védem), pripéljati (-péljem); *impf.* prinášati, privážati; *fig.* weit — daleč seči (-sežem) po kaj, daleč ségati.

Hering *m.* s. Häring.

herkommen priti (pridem), doíti (doídem), (dójti [dojdem]); *impf.* prihájati, dohájati; jauchzend — priúkati; pfeifend — prižvížgati; singend — pripéti (-pójem); tanzend — priplésati (-plésem); weinend — prijókati se &c.; (resultieren) izhájati, prihájati, izvírati.

Herkommen *n.* stari običáj, stara naváda, šega.

herkömmlich običájen, naváden, starodávěn.

Herkules *m.* Herkul; er ist ein zweiter — močén je kakor Štempihar.

herkulisch Herkulov; velikánski, orjáški, neznáno močán.

Herkunft *f.* prihòd, dohòd; (Abstammung) rod, rodovína, pokolénje.

herleihen posóditi, *impf.* posójati, posojevati.

herleiten izvésti (-védem); *impf.* izvájati.

herlenken sèm kréniti, zakréniti od. obŕniti proti ...

Herling *m.* kíslica, sv. Martína gròzd.

herlocken sèm vábiti, sèm mámiti; privábiti, primámiti.

hermachen sich über etw. lotíti se česa, poprijéti (-prímem) se česa, správiti se na kaj, vreči (vržem) se na kaj.

Hermaphrodit *m.* s. Zwitter.

Hermarsch *m.* pohòd sèm, hoja sèm, pot sèm, (v to stran, v ta kraj).

Hermelin *n.* vélika bela podlásica, gornostáj, hermelín; Hermelin= gornostájev, hermelínov.

Hermeneutik *f.* hermenévtika, nauk o tolmáčenju, tolmáštvo.

hermeneutisch hermenévtičěn, hermenévtiški.

hermetisch neprodúšen, nepropústen, nepropuščajòč; *adv.* nepropústno.

hernach *adv.* potèm, potle, potlej, posléj, nató.

hernehmen od kod vzéti (vzámem), *impf.* jemáti (jémljem); jemdn. har — koga trdo (hudo) prijéti (prímem), *impf.* prijémati.

hernieder *adv.* doli, sèm doli.

Heroide *f.* heroída, junáško pismo, neka vrsta líričnih pesmi.

heroisch junáški, víteški.

Heroismus *m.* junáštvo, víteštvo.

Herold *m.* glasník, klicár.

Heronsbrunnen *m.* Héronov kladez, — zdenèc.

herpeitschen prignáti (-ženem) z bičem, pribíčati.

Herr *m.* gospód; (Haus—) gospodár; — Gott Gospod Bog, Bog Oče; das Haus des —n Gospódova hiša, hiša božja; — sein gospodovati; gospodáriti; der junge — gospodič.

herrauschen privršéti, prišuméti.

Herrchen *n.* gospodič, gospodíček.

herreichen podáti, *impf.* podájati; prožiti; *intr.* seči (sežem), ségniti; *impf.* ségati, dosegovati.

Herreise *f.* pot sèm (v to stran, v ta kraj); auf der — sèm potujòč.

herreisen sèm potovati.

Herren= gospóski, gospódov.

Herrendienſt *m.* gospóska služba; tlaka, robóta.

Herrenhaus *n.* gospóska hiša; (d. einer Volksvertretung) gospóska zbórnica.

Herrenhof *m.* gospóski dvor od. dvoréc.

herrenlos brez gospodárja, brez službe; (Sache) ničij, nikógaršèn; ein herrenloſes Gut ničija reč (-í).

Herrenpilz, Herrenſchwamm *m.* užítni gobàn, jur (-ja).

Herrenſchenke *f.* gospóska krčma, krčma za gospóde.

Herrenſtand *m.* gospóda; (Ritterſtand) víteštvo; (in d. Kirche) moška stran (-í).

Herrgott *m.* Bog Oče (-ta), Gospod Bog.

herrichten pripráviti, prirediti; *impf.* priprávljati, priréjati.

Herrichtung *f.* prípráva, prirédba.

Herrin *f.* gospá; gospodínja.

herriſch gospóski; oblástèn, gospodovávski, zapovedljìv.

herrlich krasèn, krasótèn, prelép; slavèn.

Herrlichkeit *f.* krasóta, lepóta; slava, čast (-í); Eure — Vaše gospóstvo.

Herrſchaft *f.* gospóstvo; oblást (-i), moč (-í); (Gut) grajščína, gospóščina; (Gericht) gospóska; —en *pl.* gospóda.

herrſchaftlich gospóski, grajščínski.

Herrſchaftsbeſitzer *m.* grajščák, vlastelín.

Herrſchbegierde *f.* vladoželjnost, vladohlépnost. [pèn.

herrſchbegierig vladoželjèn, vladohlé-

herrſchen gospodovati, vládati; (als Kaiſer) carjevati, cesarjevati; (als König) kraljevati; (als Fürſt) kneževati; (v. Krankheiten) biti (sem) (razširjen); (ſein) biti (sem).

herrſchend gospodujòč, kraljujòč; —e Krankheit razširjena bolézèn (-i).

Herrſcher *m.* vladár, vladávèc, gospodár, gospodovávèc; **Herrſcher-** vladárski, vladárjev; **-in** *f.* vladárica, gospodovávka.

Herrſcherſtab *m.* žezlo.

Herrſchgier, Herrſchſucht *f.* vladohlépnost, vladoželjnost, oblastljívost.

herrſchgierig, —ſüchtig vladohlépèn, vladoželjèn, gospodljìv, oblastljìv.

herrücken primekníti (-máknem), pomekníti k ...; *impf.* primíkati, pomíkati k ...; *intr.* pomekníti se, *impf.* pomíkati se.

herrufen poklícati (-klíčem), pozváti (-zóvem).

herrühren izhájati, prihájati, izvírati.

herſagen povédati (-vém), *impf.* práviti, pripovedovati po vrsti.

herſchaffen pripráviti, priskrbéti, pribáviti; *impf.* priprávljati, priskrbovati.

herſchießen *tr.* sèm strelíti, *impf.* sèm stréljati; *intr.* priletéti; Geld — denárja dati.

herſchleichen prikrásti (-krádem) se, pripláziti se, primúzati se.

herſchleppen privléči, privláčiti.

herſchwimmen sèm plávati, plávati k ...; priplávati.

herſein od kod biti (sem); hinter etw. — pogánjati se za kaj, ne odíti (-ídem) od česa.

herſetzen sèm postáviti, *impf.* sèm postávljati; ſetzen Sie ſich zu mir her k meni sédite.

herſtammen rodú biti (sem), iz rodovíne biti, pokolénja biti, izhájati.

herſtellen sèm postáviti, sèm dejáti (dénem); *impf.* sèm postávljati, dévati; pripráviti, urediti; in den vorigen Stand — popráviti, *impf.* poprávljati; einen Kranken — bolníka ozdráviti, izléčiti; den Beweis — dokázati (-kážem), izpríčati, dokàz dognáti (-žénem); die Ordnung — red napráviti.

Herſtellung *f.* naprávljanje, napráva; popráva, poprávèk; ozdravítèv, ozdravénje.

Herſtellungskoſten *pl.* stroški za naprávo.

hertragen prinésti (-nésem), donésti; *impf.* prinášati, donášati.

hertreiben sèm gnati (ženem), sèm podíti; prignáti, pripodíti.

hertreten sèm stópiti, pristópiti.

herüber *adv.* sèm-le, sèm na to stran, sèm na ta kraj.

herüberführen (sèm) prepéljati (-ljem), *impf.* prepeljevati.

herüberziehen sèm potégniti, na to stran potégniti; *impf.* — potegovati; *intr.* preséliti se na ta kraj, *impf.* preseljevati se na ta kraj.

herum *adv.* okóli, okróg; in der Zusammensetzung mit Zeitwörtern o-, ob-, auch okóli, okróg.

herumagieren okóli sebe máhati, kríliti, krétati se.

herumbalgen ſich trgati se, púliti se, métati (méčem) se, boríti se. [čati.

herumblättern prebírati, liste preobrá-

herumblicken ozréti se, oglédati se; *impf.* ozírati se, ogledovati se.

herumdrehen súkati (sučem), vrtéti; zasúkati, zavrtéti, obŕniti; *impf.* obráčati.

herumerzählen raznášati; raztrósiti.

herumfahren péljati (péljem) se okóli; (hin und her fahren) vóziti se okróg, — po ...; mit der Hand — z rokó máhati, kríliti.

herumflattern, herumfliegen obletéti, *impf.* obletovati, okóli létati, okóli prhútati.

herumforſchen pozvédati, pozvedovati.

herumfragen povpraševati (po čem).

herumführen izprevóditi, *impf.* izprevájati, okóli vóditi, vóditi po ...; bei der Naſe — za nos vóditi; e. Graben um den Garten — naredíti —, *impf.* naréjati jarék okóli vrta.

herumgehen okóli hóditi, pohájati, izprehájati se; (um etw.) obíti (-ídem), obhóditi.

herumirren klátiti se, potíkati se, távati po svetu, trapáti, trapáriti.

herumjagen okóli podíti, góniti, pójati, pogánjati; *intr.* pójati se, dirjástiti, okóli létati.

herumkriechen okóli pláziti, — láziti.

herumlaufen okóli létati, bégati; skítati se, potépati se.

Herumläufer *m.* potèp, potepín, skitáč, vlačúgar; =in *f.* potepénka, potepúlja, vlačúga. [obkládati.

herumlegen obložíti, *impf.* oblágati,

herumliegen okóli léžati (-ím), léžati kjekod, raztrésen biti (sem).

herumlungern pohájati, pohájkovati.

herumplagen ſich ubíjati se, vbádati se, trápiti se.

herumplätſchern okóli pljúskati, čopotáti, cmákati, čapljáriti.

herumpoltern razbíjati, razgrájati, ropotáti (-ám, ropóčem).

herumreichen po vrsti dajáti ob. podájati.

herumreiſen okóli potovati, po svetu potovati, po svetu hóditi, hóditi križem svetá.

herumrennen okóli dírjati; ſ. herumlaufen.

herumſchießen *tr.* stréljati (zdaj tu, zdaj tam); *intr.* okóli smúkati.

herumſchiffen okóli brodáriti, jádrati, vóziti se po morju.

herumſchlagen ein Tuch ogŕniti, omotáti; *impf.* ogrínjati z ruto (kaj); mit der Hand — z rokó máhati, kríliti, otépati; ſich — tepsti (tepem) se, pretépati se; (mit den Füßen) kopitljáti.

herumſchleichen pláziti se okóli ..., múzati se okóli ...

herumſchlendern pohájkovati, potépati se, krožíti (po svetu).

Herumſchlendern *n.* potèp, potépanje.

herumſchnüffeln okóli vóhati, njúšiti, iztíkati.

herumſchwärmen rojíti, klátiti se okóli.

herumſitzen okóli sedéti, — posédati.

herumſpringen poskakovati, skákati (skačem) okóli; (im Weichen) mezgetáti.

herumſpritzen brízgati, štŕkati, síkati po ..., okóli ...

herumſteigen klátiti se, láziti, hóditi okóli, pohájkovati.

herumſtöbern okóli iztíkati, pretíkati.

herumſtreichen potépati se, klátiti se, vlačúgati se, skítati se.

Herumſtreicher *m.* potepín, potepúh, klatež, skitáč, vlačúgar; =in *f.* potepúlja, vlačúga, vlačúgarica.

herumſtreuen razsípati (-sípljem), razsipávati, trósiti, raztrésati.

herumtappen okóli távati, slepomíšiti.

herumtaſten okóli šlátati, típati (típljem); obšlátati, obtípati, prešlátati, pretípati. [šati.

herumtragen raznósiti, *impf.* raznáHerumträger *m.* raznošáj, raznašávec.

herumtreiben ſich klátiti se, klatáriti se (po svetu), vláčiti se, pohájkovati.

herumtummeln okóli podíti, drevíti, súkati (sučem); ſich — podíti se, súkati se, vrtéti se.

herumwallen, herumwandeln okóli hóditi, izprehájati se.

herumwälzen váljati, valíti, kotáti; ſich — váljati se, valjúckati se; (in der Lache) kalúžati se.

herumwaten okóli gáziti, bresti (bredem), bróditi (po vodi).

herumwerfen prevréči (-vŕžem), premétati (-méčem), razmétati; *impf.* razmétati (-métam), premetávati.

herumwühlen okóli riti (rijem), rováti (róvljem), grebsti (grebem), brskati; (in der Flüſſigkeit) brózgati.

herumzanken ſich rávsati se, svájati se, prepírati se.

herumziehen *tr.* okóli potégniti; *impf.* potézati, vleči, vláčiti; *intr.* klátiti se, vláčiti se, vlačúgati se; ein herumziehender Lebenswandel vlačúganje, potépanje, skítanje.

herunter *adv.* doli, sèm doli; in der Zſſtg. mit Zeitwörtern s- (z-), raz-; den Hut — odkrij (odkríjte) se!

herunterhandeln zbiti (zbijem) —, *impf.* zbíjati na ceni.

herunterkommen doli priti (pridem), *impf.* doli prihájati; *fig.* obubóžati, na nič priti, zanemáriti se, shújšati, propásti (-pádem).

herunterlaſſen spustíti, *impf.* spúščati.

herunterleiern izlájnati.

heruntermachen oštéti (-štéjem), *impf.* oštévati.

herunternehmen snéti (snámem), *impf.* snémati; den Hut — odkríti (-kríjem) se, *impf.* odkrívati se.

herunterſchlagen sklátiti, skrepelátí.

herunterwälzen zvaliti, skotáti.

herunterwärts *adv.* navzdól, navdól, z vrha doli.

hervor *adv.* vùn, na dan; (aus einer Menge) izmèd; in der Zſſtg. mit Zeitwörtern iz-, pre-, pri-.

hervorbrechen predréti (-dérem), *impf.* predírati; izbrúhniti; udáriti (znoj na čelo); (v. d. Sonne) prisvétiti, zasijáti (-síjem), síniti; (v. d. Morgenröthe) napóčiti; (v. d. Flamme) búhniti.

hervorbringen prinésti (-nésem), *impf.* prinášati; (ſchaffen) ustváriti, *impf.* ustvárjati; (von der Erde) rodíti, donášati; (ein Wort) zíniti, blékniti, izpregovoríti.

hervordämmern svítati se, prizárjati.

hervordringen pridréti (-dérem), privréti; *impf.* pridírati, privrévati.

hervorgehen izíti (-ídem), priti (pridem) na dan, prikázati (-kážem) se; *impf.* izhájati, izvírati; daraus geht hervor iz tega se vidi, kaže, razodéva.

hervorgucken lúkati; polúkati iz ...

hervorheben povzdígniti, povíšati; poudáriti; *impf.* povzdigovati, povíševati; poudárjati.

hervorholen izvléči, potégniti iz ..; *impf.* vláčiti, potegovati iz ...

hervorkeimen kliti (klijem) iz ...; priklíti, pognáti (-žénem) iz ...; *impf.* pogánjati iz ...

hervorkommen priti (pridem) na dan, pokázati (-kážem) se; *impf.* prihájati na dan, pokazovati se.

hervorlangen poséči (-séžem) po kaj in iznéti (iznámem), vzéti iz ...

hervorleuchten svétiti se iz česa; posvétiti se.

hervorquellen privréti, pricuréti, pricurljáti; *impf.* privírati, curéti, curljáti iz ...

hervorragen moléti, štrléti, stŕčati (-ím); (durch Kenntniſſe) odlikovati se; vor andern — prekosíti druge, *impf.* prekášati druge.

hervorragend odličen, visòk.

hervorrufen poklícati (-klíčem) iz ..; *fig.* sprožiti, vzbudíti, provzročíti; — e. Streit prilóžnost, vzrok sporu dati.

hervorſprießen ſ. hervorkeimen.

hervorſprudeln privrvráti, izvréti, privréti; *impf.* izvrévati, iz-, privírati, vrvráti iz ..., hahljáti.

hervorſtehen moléti, štrléti, stŕčati (strčím). [ljati.

hervorſtrecken pomolíti, *impf.* pomá-

hervorſtrömen privréti; *impf.* privírati, vreti, valíti se iz ..., izpòd ...

hervorſuchen poískati (-íščem).

hervorthun ſich izkázati (-kážem) se, poslavíti se; *impf.* izkazovati se, poslávljati se, odlikovati se.

hervortreten stópiti napréj izmed ..; *fig.* v očí biti (bijem), v očí bosti (bodem).

hervorziehen potégniti, *impf.* potegovati, potézati iz .., izmed ...

Hervorzieher *m.* (Muſkel) izpotéznica.

herwackeln sèm zíbati (zíbljem) se, sèm gúgati se; prizíbati se, prigúgati se, prikínkati.

herwagen ſich úpati si sèm, drzníti se sèm.

herwärts *adv.* tu sèm.

Herweg *m.* pot sèm; auf dem —e sèm gredé.

herweiſen sèm pokázati (-kážem), sèm napótiti; *impf.* sèm pokazovati.

Herz *n.* srcé; *dem.* srčece; (Muth) srčnóst, srcé; (Kern) jedro, osrčje; — faſſen osrčiti se, ohrabríti se; vom —en iz srca, od srca; mein — duša moja, srce moje; das — bricht mir srce se mi trga, srce mi poka; das — pocht srce utrípa ob. triplje; das — ſchlägt srce bije ob. tolče; zu —en gehen v srce seči (sežem), *impf.* ségati; Herz- srčni.

Herzader *f.* srčna žila, srčnica.

herzählen naštéti (-štéjem), *impf.* naštévati.

herzallerliebſt preljúb, prisrčèn.

Herzbeklemmung *f.* srčna tesnóba.

Herzbeutel *m.* osrčnik; =waſſerſucht *f.* srčna vodenica.

herzbewegend v srce segajòč, ginljiv.

Herzblatt *n.* (noch nicht entwickelt. Blatt) srčika; *fig.* ljubček, milček, srček.

Herzchen *n.* srčece; *fig.* duša, dúšica.

Herzeleid *n.* srčna bolečína, srčna žalost, srčna bol (-i).

herzen objémati, gŕliti, na srce pritískati; ljúbkati, milovati.

Herzens- srčni; =angſt *f.* srčna skrb (-i), srčna bridkóst.

Herzensbangigkeit *f.* srčna tesnóba, tesnóba pri srcu.

Herzensbruder *m.* prisrčni ob. preljúbi [brat.

Herzenseinfalt *f.* prostosrčnost, prostodúšnost.

Herzensfreude *f.* srčno ob. prisrčno veselje.

herzensfroh iz srca vesél, prav vesél.

Herzensgrund *m.* dno ob. globína srcá.

herzensgut iz srca doběr, predoběr, prav doběr.

Herzensgüte *f.* srčna dobróta.

Herzensjunge *m.* prisrčni dečèk.

Herzenskind *n.* srček, milček, míljenček, prisrčno dete (-ta).

Herzenskummer *m.* srčna žalost.

Herzensluſt *f.* srčno veselje, srčna radost; nach — handeln délati po vólji, kamor koga srce pelje, kakor si srce požélí.

Herzensqual *f.* srčna muka.

Herzensſchweſter *f.* preljúba ob. prisrčna sestra.

Herzenstroſt *m.* tolózba ob. utéha srcá, srčna tolážba; (Pflanze) gozdna meta.

Herzenswunſch *m.* prisrčna, živa želja; nach — prav kakor si je kdo želel.

Herzentzündung *f.* srčna vnética, vnética srca.

herzerfreuend srce razveseljujòč; das iſt — to razveseljúje človéku srcé.

herzergreifend v srce segajòč, ginljiv, presunljiv.

herzerhebend srce povzdigujòč.

herzerſchütternd pretresljiv.

Herzerweiterung *f.* razšírjenje srca.

Herzfehler *m.* srčna hiba.

herzförmig srčast, srcu podóběn.

Herzgegend *f.* osrčje.

herzgeliebt prisrčèn, presrčèn.

herzgewinnend srce osvajajòč, prikupljiv, pridobljiv.

Herzgrube *f.* srčna žlíčica, — jámica.

herzhaft srčèn, hrabèr, korenjáški.

Herzhaftigkeit *f.* srčnóst, hrábrost.

Herzhöhle *f.* srčna votlína.

herzig srčèn, prisrčèn, presrčèn.

herzinnig srčèn, prisrčèn, presrčèn.

Herzkammer *f.* srčni prekàt.

Herzkirſche *f.* srčíca.

Herzklappe *f.* srčna zaklópnica.

Herzklopfen *n.* srčno utrípanje, bitje.

Herzkohl *m.* glaváto zelje.

herzkundig srcevídèn.

herzlich prisrčèn, presrčèn, srčèn; — gern pràv ràd, iz srca ràd; — ſauer pràv kisél, močno kisél.

Herzlichkeit *f.* prisrčnost, srčnost.

herzlieb prisrčno ljub, preljúb.

herzlos brezsrčèn, trdosrčèn, brezdúšen; (furchtſam) plah, plašljiv.

Herzloſigkeit *f.* brezsrčnost, trdosrčnost, brezdúšnost; plašljívost.

Herzog *m.* vójvoda; =in *f.* vójvodinja, vojvodica.

Herzogs- vójvodov, vójvodski.

Herzogsſohn *m.* vójvodič.

Herzogswürde *f.* vójvodstvo, vójvodska čast (-í).
Herzogthum *n.* vojvodína, vójvodstvo.
Herzohr *n.* srčno ušésce.
Herzpochen *n.* ſ. Herzklopfen. [(-i).
Herzröhre *f.* srčna cev (-í) od. piščál
Herzſchild *n.* srednji ščitek.
Herzſchlag *m.* bitje od. utrípanje srcá, srčni udárec od. utrip.
herzſtärkend srce krepčajóč. [srcá.
Herzſtärkung *f.* krepčánje od. krepčilo
herzu *adv.* sèmkaj, k meni, k nam.
herzueilen priskóčiti, prihitéti.
herzunähern ſich blížati se; približati se, *impf.* približevati se.
herzutreten pristópiti.
Herzwaſſerſucht *f.* srčna vodeníca.
Herzweh *n.* srčna bol (-i) od. bolečina.
Herzwunde *f.* srčna rana.
Herzwurzel *f.* srčna korenína, živák.
herzzerreißend srce trgajóč, presunljiv.
Heſperiden *pl.* Hesperídke *pl.*
Heſperus *m.* večérnica, večérna zvézda.
heterodox inovérski, drugovérski.
Heterodoxie *f.* ino-, drugovérstvo.
heterogen raznovŕstěn, raznoróděn, inoróděn.
Heterogenität *f.* raznovŕstnost, raznoródnost, inoródnost.
Heteronomie *f.* inozákonje.
Hetze *f.* dražba, ščuvánje, húskanje, šúntanje; (Treibjagd) gonja.
hetzen drážiti, ščuváti (ščúvam, ščújem), húskati, šúntati; razdrážiti, naščuváti, nahúskati, podšúntati.
Hetzer *m.* dražívec, dražljívec, ščuváj, hujskáč, šuntar; =in *f.* dražívka, ščuvájka, šúntarica.
Hetzjagd *f.* gonja, lov z gonjo.
Hetzpeitſche *f.* lovski bič.
Heu *n.* senó; **Heu-** senén.
Heuabfall *m.* senéni drobír, snipor.
Heubauer *m.* senár. [*pl. f.*
Heuboden *m.* senják, seníca, svísli
Heubund, Heubündel *n.* povésmo sená.
Heuchelbuße *f.* hinávska pokóra.
Heuchelei *f.* hinávščina, hinávstvo, hlimba, licemérstvo.
heucheln hlíniti se, hiníti se, húliti se, auch délati se, kázati (kážem) se, z. B. er heuchelt Freundſchaft dela od. kaže se prijátelja.
Heuchler *m.* hinávec, hlinèc, svetohlínec, licemér; =in *f.* hinávka, svetohlínka, licemérka.
heuchleriſch hinávski, hlinljiv, svetohlínski, licemérski, licemérčn.
heuen senó správljati.
Heuer *f.* najèm.
heuer *adv.* letos.
Heuerling *m.* létošnjik.
Heuernte *f.* senokósnja, senoséča; auch bloß košnja, seča.
Heufutter *n.* senéna klaja od. piča.
Heugabel *f.* senéne vile *pl.*, rázsohe *pl.*
Heuhaufe *m.* kopíca od. kùp senà, lónica, stòg; in St. auch návěl.
Heuicht *n.* senéni drobír.
Heuleine *f.* povéznica, porépnik.
heulen túliti, rjuti (rjovem); (v. Menſchen) túliti, véčati (večím), vréščati (vreščím), dreti (dérem) se; (aufheulen) zatúliti; (v. Winde) búčati (bučím).
Heulen *n.* tuljénje, rjovénje; večánje, vrešč, vreščánje, drénje; bučánje.
Heuler *m.* vreščák, vreščálo, večáj, večálo.
Heumacher *m.* kosèc.
Heumahd *f.* Heuernte.
Heumäher *m.* senokósec, kosèc.
Heumarkt *m.* senéni trg.
Heurechen *m.* senéne grablje *pl.*
heurig létošnji.
Heuſcheibe *f.* senéna plast (-í).
Heuſcheuer, Heuſcheune *f.* seník, senišče, seníca, parma.
Heuſchober *m.* kopíca sená.
Heuſchoppen *m.* ſ. Heuboden.
Heuſchrecke *f.* kobílica.
heute *adv.* dánes, denès; — früh davi; — abends drevi; — nachts nocój.
Heute *n.* danášnji dan.
heutig danášnji; die —e Nacht nocójšnja noč (-í). [dan.
heutzutage *adv.* dándanes, danášnji
Heuwagen *m.* senéni voz, voz sená.
Heuwieſe *f.* senóžet (-i); Berg— košeníca, rovt.
Heuzeit *f.* košnja, kosítěv, seča.
Hexaeder *n.* (*m.*) heksaedèr, šestérec, kocka.
Hexagon *n.* šesterokótnik.
Hexameter *m.* heksámetèr, šestomèr.
hexametriſch šestomérčn.

Hexapodie *f.* šesterostópje.
hexapodiſch šesterostópen.
Hexe *f.* čarovnica, čarodéjka, vešča, (cópmica).
hexen čárati, čarovati, vražíti, (cópmati); začárati, narediti; *impf.* naréjati.
Hexen- čarodéjni, čarodéjski.
Hexenbuch *n.* črne bukve *pl.*, čarodéjske bukve *pl.*
Hexenfahrt *f.* ježa ob. vzlèt čarovníc.
Hexenkreis *m.* ris.
Hexenmehl *n.* čárovna moka.
Hexenmeiſter *m.* čarovník, čarodèj, veščec, (cópmik).
Hexenmilch *f.* pasje mleko.
Hexenproceſs *m.* čarovníška pravda.
Hexenſchuſs *m.* tŕganje v bedru, tŕganje v ledjih.
Hexenſtich *m.* lúknjičasti šiv, vbòd z lúknjicami.
Hexentanz *m.* čarovníški ples, auch ples na Kleku. [stvo.
Hexenweſen *n.* čarovníštvo, čarodéj-
Hexerei *f.* čarodéjstvo, čara, čaróba, (coprnija).
hi! *interi.* hi! hihi!
Hiatus *m.* zèv.
hie *adv.* hie und da tàmpatam, tùpatam, sèmtertja.
Hieb *m.* màh, mahljaj, udár, udárec; (Narbe) brazgotína; er hat einen — (kleinen Rauſch) vinjen je, trčen je; einen — geben máhniti, udáriti.
hiebei *adv.* pri tem, polèg, vpričo.
Hiebwunde *f.* sečna rana, rana od udárca, mahnína.
hiedurch *adv.* s tem, po tem.
Hief *m.* zatrôb, zatróbljaj.
Hiefhorn *n.* lovski rog.
hiefür *adv.* za to.
hiegegen *adv.* zoper to, proti temu.
hieher *adv.* sèm, semkaj, le-sèm.
hienach *adv.* po tem, za tem; potèm, potlej.
hienächſt *adv.* zraven tega, tik tega.
hienieden *adv.* tù, na tem svetu.
hier *adv.* tù, tukaj, tu-le, túkaj-le, ovde; (auf dieſem Wege) tod, tod-le; — und da sèmtertja, tàmpatam, tùpatam; weit von — daleč odtód; von — aus odtód.
hierämtlich tega urada, (tourádèn).
hieramts *adv.* pri tem urádu, pri túkajšnjem urádu.
hieran *adv.* tù, na tem mestu; na tem, na to, nad tem.
Hierarchie *f.* duhóvska vlada, hierarhija. [hijski.
hierarchiſch duhovskovládèn, hierar-
hierauf *adv.* na to; (auf dieſer Sache) na tem; potèm, potle, potlej.
hieraus *adv.* iz tega, iz te reči.
hieraußen *adv.* tukaj zunaj, — vnè.
hierbei *adv.* pri tem, zraven, polèg.
hierein *adv.* v to, v tega, vanj.
hierfür *adv.* za to.
hiergerichtlich tega sodíšča, (tosóden).
hierher *adv.* sèm, sèmkaj, le-sèm, lès; **=wärts** *adv.* le-sèm, proti tej strani.
hierhin *adv.* tu sèm, k tej strani.
hierin *adv.* v tem, v tej reči. [žéle.
hierländiſch tozémski, iz domáče de-
hiermit *adv.* s tem.
hiernach *adv.* po tem, po tej; potlej, potèm.
hiernächſt, hierneben *adv.* tu zraven, tu blizu.
hierniedeu *adv.* tù doli, na tem svetu.
Hieroglyphen *pl.* podobopísje, hieroglífi *pl.* [ski.
hieroglyphiſch podobopísen, hieroglíf-
hierortig túkajšnji.
hierorts *adv.* tù, tukaj; tod.
Hierſein *n.* bívanje ob. navzóčnost na tem mestu.
hierzu, hiezu *adv.* k temu.
hieſig túkajšnji.
Hift *m.* ſ. Hief.
Hilfe *f.* pomóč (-i), pripomóč (-i); zu — na pomóč! pomágaj! pomagájte! ohne fremde — samotéž; — leiſten pomóči (mórem), pripomóči; *impf.* pomágati.
Hilfeleiſtung *f.* pomóč (-i), pripomóč (-i), pripomáganje.
Hilferuf *m.* klic na pomóč, klic na pomagáj.
hilflos brez pomóči, zapuščen.
Hilfloſigkeit *f.* brezpomóčnost, zapuščénost.
hilfreich pomóčen, pripomóčen, pomagljiv.
Hilfs- pomóčni, pomózni.
Hilfsamt *n.* pomózni urad.

Hilfsarbeiter *m.* pomagáč, pomočník, pomóžni délavěc.
Hilfsbeamte *m.* pomóžni urádnik.
hilfsbedürftig pomóči potrében.
Hilfsgeld *n.* denárna pomóč (-i).
Hilfsgenoſs *m.* pomočník; zavéznik.
Hilfsheer *n.* pomóčna vojska, pomóžna vojska.
Hilfslehrer *m.* pomóžni učítelj.
Hilfsmacht *f.* pomóžna moč (-i).
Hilfsmittel *n.* pomóček, pripomóček.
Hilfsperſonale *n.* pomóčno osébje.
Hilfsquelle *f.* pomóčni vir, pomóček.
Hilfsſtich *m.* pomóžni vbòd.
Hilfstruppe *f.* pomóžna četa; —n *pl.* pomóčna vojska od. armáda.
Hilfszeitwort *n.* pomóžni glagol, pomóžnik.
Himbeer- malínov.
Himbeerabguſs *m.* malínověc.
Himbeerapfel *m.* malínčar.
Himbeere *f.* malína, málinica; *coll.* malínje.
Himbeerſaft *m.* malínověc, malínov sok.
Himbeerſtrauch *m.* malínjak, malínov grm; *coll.* malínje, malínovje.
Himbeerwaſſer *n.* malínovica.
Himmel *m.* nebó; (Ort der Seligen) nebésa *pl.*, sveti ràj; (Himmelsſtrich) podnébje; dem — ſei Dank hvala Bogú, Bog bodi zahváljen; um des Himmels-willen za božjo voljo, za božji čas; der — ſei mein Zeuge Bog mi bodi priča; unter freiem — pod milim Bogom, pod milim nebom, na planem; beim — za Boga, pri živem Bogu; **Himmel-** nebni, nebésni; nebéški.
himmelan *adv.* proti nébu, kvišku.
himmelanſtrebend nebotíčen.
himmeläugig modroòk.
himmelberührend ſ. himmelanſtrebend.
Himmelbett *n.* póstelja z nebom.
himmelblau sinji.
Himmelbrand *m. (Verbascm thapsus)* lučnik, pápeževa sveča.
himmelentſproſſen neboróden, iz nebés.
Himmelfahrt *f.* Vnebóhod; Mariä — Vnebóvzetje Marije od. Maríjino, Véliki Šmarén, Vélika Gospójnica, Vél. maša.
Himmelfahrtswoche *f.* Križev teden.
Himmelfarbe *f.* višnjeva barva, sinjína.
himmelgeſandt iz nebés poslán.
Himmelgeſandte *m.* nebéški poslánec.
himmelhoch nebotíčen, do neba visòk; er iſt — neba se zadéva, zvezde klati.
Himmelreich *n.* nebésko kraljéstvo, nebésa *pl.*, nebéški ràj.
Himmels- nebni, nebésni; nebéški.
Himmelsachſe *f.* nebésna ós (-i).
Himmelsatlas *m.* nebovid, nebokàz.
Himmelsbahn *f.* nebésna pot.
Himmelsbeſchreibung *f.* nebopísje, popìs nebá.
Himmelsbewohner *m.* nebéščan.
Himmelsbogen *m.* nebésni oblók (obók).
Himmelsbote *m.* nebéški sél, nebéški poslánec.
Himmelsbraut *f.* nebéška nevésta od. zaróčnica.
Himmelsbürger *m.* nebéščan.
Himmelschor *m.* nebéški zbòr.
Himmelserſcheinung *f.* nebésna prikázen (-i).
Himmelsferne *f.* daljína od. daljáva nebés.
Himmelsfeſte *f.* nebésna trdína, nebésni stròp.
Himmelsgegend *f.* stran (-i) svetá.
Himmelsgewölbe *n.* nebésni oblók, nebésni svòd.
Himmelsgleicher *m.* nebésni ravník, polútnik.
Himmelsglobus *m.* nebésni globus.
Himmelsheer *n.* nebéška truma, nebéški stròp.
Himmelskarte *f.* nebovid, nebokàz.
Himmelskönig *m.* nebéški kralj; =in *f.* nebéška kraljíca.
Himmelskörper *m.* nebésno teló.
Himmelskreis *m.* nebésni krog.
Himmelskugel *f.* nebésna krogla.
Himmelskunde *f.* neboznánstvo; zvezdoznánstvo.
Himmelslicht *n.* nebéška luč (-i).
Himmelspforte *f.* nebéška vrata *pl.*
Himmelsraum *m.* nebésna prostornína, nebésa *pl.*
Himmelsſegen *m.* nebéški blagoslòv
Himmelsſpeiſe *f.* nebéška hrana, nebéška jéd (-i).
Himmelsſtrich *m.* podnébje.
Himmelsſtürmer *m.* nebobórec.
Himmelswagen *m.* nebéški voz, nebéška kola *pl.*; (der große Bär) véliki voz, véliki vozník, medved.

Himmelsweg *m.* nebéška pot, pot proti nebésom, pot v nebésa.

Himmelswonne *f.* nebéška slast (-í), rajsko veselje.

Himmelszeichen *n.* nebéško známenje.

Himmelszirkel *m.* ſ. Himmelskreis.

Himmelthau *m.* srákona, srakonóga.

himmeltragend nebonósen.

himmelwärts *adv.* kvišku, proti nebu.

himmelweit *adj.* silo velik; *adv.* neizmérno daleč.

himmliſch nebéški, božji.

hin *adv.* tja, tjàkaj; — werden poginiti, proč biti (sem), preminíti (-mínem); — und her sèmtertja, tàmpatam, tupatam, tod in tamkaj, kjekód; — und her denken premíšljati, razmíšljati; — und her führen prevájati, vóditi semtertja; — und her gehen izprehájati se.

hinab *adv.* doli, tja doli, navzdól.

hinabbringen doli prinésti (-nésem); *impf.* — prinášati; doli správiti.

hinabfallen doli pasti (padem), *impf.* — pádati.

hinabgleiten zdŕkniti, izpoddŕkniti, spólzniti (se).

hinablaſſen spustíti, *impf.* spúščati.

hinabrollen *tr.* kotáti, valíti s ...; skotáti, zvalíti s ...; *intr.* doli kotáti se.

hinabſchlucken pogóltniti, požréti; *impf.* požírati, goltáti.

hinabwärts *adv.* navzdól, z vrha doli.

hinabwerfen doli vreči (vržem), *impf.* doli métati (méčem).

hinan *adv.* gori, tja gori; den Berg — v breg, v rebér, navkréber; in der Zſſg. mit Zeitwörtern pri-, vz-.

hinauf *adv.* gori, tja gori, kvišku; den Berg — v breg, navkréber.

hinaufarbeiten ſich skópati (skópljem) se, spláziti se, vzkobacáti.

hinaufbegeben ſich gori iti (idem, grem); gori priti, stópiti.

hinaufbinden privézati (-vézem), *impf.* privezovati na kaj.

hinaufbitten prósiti koga, naj pride gori, gori povábiti.

hinaufblicken kvišku poglédati, gori se ozréti; *impf.* pogledovati kvišku, gori se ozírati.

hinauffliegen kvišku letéti; vzletéti.

hinaufgehen gori iti (idem, grem), hóditi; (vom Preiſe) poskóčiti, *impf.* rasti (rastem).

hinaufklettern plézati na ..., gori plézati; splézati, spláziti se.

hinaufkransformieren (bei der Elektr.) pretvárjati na jačje toke.

hinaufwärts *adv.* gori.

hinaufziehen gori potégniti, zvléči, *impf.* potegovati, potézati.

hinaus *adv.* vùn, tja vùn.

hinausbegeben ſich iti (idem, grem) vùn; iziti (-idem).

hinausführen vùn péljati (péljem).

Hinausgabe *f.* izdávanje, izdája.

hinausgeben izdáti, *impf.* izdájati.

hinausgehen vùn iti (idem, grem); izíti (-idem).

hinausjagen vùn zapodíti, izpodíti, izpókati.

hinausmachen ſich správiti se vùn, pobráti (-bérem) se.

hinausſchaffen vùn správiti, izgnáti (-žénem), iztírati.

hinausſchauen vùn glédati; — zum Fenſter skozi okno glédati.

hinausziehen vùn vleči, vláčiti; izvléči, izdréti (-dérem), potégniti iz...; *impf.* potézati iz ...; *fig.* odlášati, zavlačevati, zatézati.

hinbauen sezídati, kàm postáviti.

hinbegeben ſich tja iti (grem, idem), tja odpráviti se.

hinbeſtellen tja naročíti, ukázati (-kážem); tja pozváti (-zóvem) (koga).

hinbetten ſich tja postláti (-stéljem) si, *impf.* postíljati si.

Hinblick *m.* poglèd, ozír; mit — auf ... gledé na ..., z ozírom na ...

hinblicken poglédati, ozréti se tja; *impf.* pogledovati, ozírati se.

hinbringen tja prinésti, *impf.* prinášati; (Zeit, Jahr) preživéti, prebíti (-bíjem); die Zeit mit Spiel, Geſang, Schlaf ꝛc. — čas preigráti, prepéti (-pójem), prespáti (-spím)

hinbrüten zamíšljen biti (sem), túhtati; —d ſitzen, hočen ždeti (ždím), čemeti.

Hinderer *m.* ovirávec, zadrževávec, napótnež.

hinderlich ovírën, ovirajòč, napótën, zadrževálën, zadržljìv; — ſein ovírati, zadrževati, na poti biti (sem).

hindern ovírati, opovírati, zavírati, zadrževati, préčiti, napótje délati; zadŕžati (-ím), zabrániti.

Hindernis *n.* zadŕžek, ovíra, opovíra, zavíra, napóta, ovírëk, opovírëk, napótje, zapréka.

Hinderung *f.* zapréka, zabrána, zabranítëv, ovíra, zadŕžba.

hindeuten pokázati (-kážem) na ..., *impf.* pokazovati na ...

Hindeutung *f.* pokàz, namìg.

Hindin *f.* košúta.

hindorren sušíti se; posušíti se, usehníti (-sáhnem); *impf.* usíhati.

hindrängen ſich tja se ríniti, gnesti (gnetem) se, tíščati (tiščím), pritískati; pritísniti tja.

hindurch *adv.* skoz, tja skoz; durchs Feld — prek polja, črez polje; die Nacht, den Tag — vso noč, ves dan.

hindurchbrechen predréti (-dérem), *impf.* predírati.

hineilen tja hitéti, páščiti se, podvízati se.

hinein *adv.* noter, tja noter, v ...

hineinarbeiten ſich zakópati (-kópljem) se v ..., zadélati se v ...

hineinbegeben ſich noter iti (idem, grem); vníti (vnidem).

hineinbeißen vgrízniti.

hineinbringen vnésti (-sem), prinésti v ...; *impf.* vnášati, prinášati v ...

hineindenken ſich v duhu od. mislih se prestáviti v..., se postáviti v...

hineinfahren péljati (peljem) se v...; (m. d. Hand) poséči (-sežem), poségniti.

hineinfinden ſich razbráti (-bérem), izvédeti (izvém) se.

hineingehen vníti (vnídem), iti (grem, idem) v ...

hineingreifen seči (sežem), ségniti; *impf.* ségati v ...

hineinjagen vgnáti (vžénem), spodíti v ...; *impf.* vgánjati.

hineinkommen priti (pridem), *impf.* prihájati noter, v ...

hineinlangen seči (sežem), *impf.* ségati v ...

hineinlaſſen pustíti, *impf.* púščati v...

hineinlaufen teči v...; pritéči, *impf.* pritékati v ...

hineinlocken vábiti v ...; privábiti, zmámiti v ..., — noter.

hineinrinnen curéti, curljáti, teči v..., — noter.

hineinſchaffen správiti, *impf.* správljati v ..., — noter.

hineinſchicken poslàti (pošljem), *impf.* pošíljati v ..., — noter.

hineinſchieben zaríniti, potísniti v...

hineinſchlagen zabíti (-bíjem), *impf.* zabíjati v ...

hineinſtecken vtekníti (-táknem), *impf.* vtíkati v ...

hineinſtehlen ſich prikrásti (-krádem) se, zmúzati se v ...

hineinſtoßen poríniti, súniti, pehníti (páhnem); *impf.* porívati, suváti v...; (ein Schwert) zabósti (-bódem), zapíčiti; *impf.* zabádati v ...

hineinſtürzen telébniti, lópniti, trésniti v ...

hineintreiben vgnáti (-žénem), *impf.* vgánjati.

hineinwagen ſich úpati si, drźniti se iti v ..., — noter.

hineinwärts *adv.* noter, proti nótranji strani.

hinfahren tja péljati (péljem) se; *fig.* preíti (-ídem), miníti (mínem).

Hinfahrt *f.* vožnja tja.

hinfallen pasti (padem), telébniti (na tla); —de Krankheit ſ. Fallſucht.

hinfällig razpadljìv, minljìv, prhljìv, izginljìv; padav; neosnován, slàb.

Hinfälligkeit *f.* razpadljívost, minljívost, prhljívost.

hinfort *adv.* zanapréj, v prihódnje, nadálje.

hinführen tja péljati (peljem); tja odpéljati.

Hingang *m.* odhòd, hod tja; *fig.* smrt (-i), odhòd v večnost.

hingeben dati, podáti, izročíti; *impf.* dajáti, podájati, izróčati; ſich — predáti se, izročíti se, izročíti svoje življénje; *impf.* izróčati se, darovati se.

Hingebung *f.* vdánost; izročítëv.

hingegen *adv.* pàk, naspróti.

hingehen tja iti (grem), odíti (-ídem); *impf.* odhájati; *fig.* umréti, *impf.* umí-

rati; (verfließen) preíti (-ídem), potéči (-téčem); *impf.* prehájati, potékati; etwas — laſſen dopustíti, *impf.* dopúščati kaj, ne brániti česa; es mag — naj bo, naj veljá; —de Reihe tja tekóča vrsta.

hingehören tja spádati, tja šteti (štejem) se.

hingelangen tja dospéti, dojti (dojdem); *impf.* dospévati, dohájati.

hingerathen tja priti (pridem), zaíti, auch zajti (zaídem, zajdem).

Hingerichtete *m.* usmrčeník.

Hingeſchiedene *m.* umŕli, umŕlěc, rajni, rajnik, pokójnik.

hinhalten tja držáti (držím); die Hand — moliti, prózíti; pomolíti roko; (aufhalten) zadŕžati, *impf.* zadrževati, muditi, za nos vóditi.

hinheften pripéti (-pnèm), *impf.* pripénjati; (d. Blick) upréti, *impf.* upírati.

hinhelfen tja pomóči (-mórem), *impf.* pomágati. [niti.

hinhuſchen tja smúkniti, šíniti, púh-

hinken šépati, šantáti, švedráti, plántati, šantúcati, hromátati. [nje.

Hinken *n.* šépanje, šantánje, švedrá-

hinkend šépav, šepast, šántav, plantav; kruljav.

Hinker *m.* šépavec, šántavec, plántavec; krúljavec.

hinkommen tja priti (pridem), prispéti; *impf.* prihájati, prispévati.

Hinkunft *f.* prihòd, dohòd; in — v prihódnje, prihódnjič.

hinlangen pomolíti, podáti; *impf.* pomáljati, podájati; *intr.* (nach etwas) seči (sežem), poséči; *impf.* poségati; (bis zu etwas) doséči, *impf.* doségati; (hinreichen) dovolj biti (sem), zadostovati.

hinlänglich *adi.* zadóstěn, dovóljen, zadostoválen; *adv.* dosti, zadósti, dovólj.

Hinlänglichkeit *f.* zadóstnost, dovóljnost.

hinlehnen naslóniti, prislóniti; *impf.* naslánjati, prislánjati.

hinleiten, hinlenken napéljati (napéljem), obŕniti, kréniti; *impf.* napeljevati, obráčati.

hinmachen ſich naprávíti se tja, iti tja, kréniti tja; *impf.* naprávljati se tja.

Hinmarſch *m.* hod tja; auf dem —e gredóč tja, potujòč tja.

hinmetzeln pomoríti.

hinnehmen prejéti (préjmem), vzéti (vzámem); *impf.* prejémati.

hinneigen ſich nágniti se, naklóniti se; *impf.* nagíbati se, naklánjati se.

Hinneigung *f.* nágnjenje, naklónjenost.

hinnen *adv.* von — odtód.

hinpflanzen tja posadíti, tja zasadíti; *impf.* posájati, zasájati.

hinraffen pobráti (-bérem), pográbiti; *impf.* pobírati.

hinreichen zadostovati, zadósti biti (sem); dotégniti.

hinreichend zadóstěn, dovóljen.

Hinreiſe *f.* pot tja; auf der —e potujòč tja.

hinreiſen tja potovati.

hinreißen zgrábiti, popásti (-pádem), prevzéti (-vzámem); *impf.* prevzémati, zamíkati.

hinreißend vnemálěn, zanosít.

hinrichten tja obŕniti, naravnáti, naméríti; *impf.* obráčati, naravnávati, namérjati; (einen Miſſethäter) ob življénje dejáti (dém, dénem), usmrtíti; *impf.* ob življénje dévati; (enthaupten) obgláviti, ob glavo dejáti, glavo komu vzéti (vzámem); *impf.* ob glavo dévati; (henken) obésiti, *impf.* obéšati; (mit Pulver und Blei) ustrelíti; (zugrunde richten) pogubíti, ugonobíti, upropástiti, pokončáti, uníčiti; *impf.* pogúbljati, ugonábljati, uničevati.

Hinrichtung *f.* usmrtítev, usmŕtba, usmrčénje, obglávljenje, obéšanje; ugonobítev.

Hinrichtungsplatz *m.* moríšče.

hinſchaffen tja správiti, *impf.* tja správljati.

hinſcheiden umréti (umrèm, umŕjem), zamréti, preminíti; *impf.* umírati, zamírati.

Hinſcheiden *n.* smrt (-i), selítev (v večnost).

hinſchicken tja posláti (pošljem), *impf.* tja pošíljati.

hinſchleppen tja vleči; ſein Leben — revno —, bedno živéti.

hinſchreiben zapísati (-píšem), *impf.* zapisovati.

hinſchwinden gíniti, sehníti (sáhnem), véniti, gubíti se; (von der Zeit) hitéti, potékati, minévati.

hinſehen tja glédati, tja zreti. [si.

hinſehnen ſich tja hrepenéti od. želéti

Hinſicht *f.* ozír, poglèd; mit — darauf z ozírom na to, gledé na to.

hinſichtlich *adv.* z ozírom na ..., gledé na ..., gledé tega.

hinſinken zgrúditi se, zvŕniti se.

hinſtellen tja postáviti, *impf.* tja postávljati.

hinſterben umréti (umrèm, umŕjem), *impf.* umírati.

hinſteuern tja kŕmiti, tja krmáriti, tja kormániti.

hinſtreben tja težíti, prizadévati si.

hinſtrecken tja molíti; tja pomolíti; (zu Boden ſtrecken) ob tla vreči (vržem), tréščiti, zvalíti, zvŕniti, bútiti; (tödten) umoríti, ugonobíti.

hinſtürzen *intr.* zvŕniti se, zgrúditi se, zvalíti se, tja plániti.

hintan *adv.* nazáj, nazád; odzád.

hintangeben oddáti, iznebíti se česa, opustíti kaj; *impf.* oddájati, púščati.

hintanhalten ustáviti, ubrániti, odpráviti, odstraníti, odvŕniti; *impf.* ustávljati, odprávljati.

Hintanhaltung *f.* odvrnítěv, odvráčanje, ustavítěv, odpráva.

hintanſetzen zapostáviti; *fig.* zanemáriti, vnemar pustíti; prezréti; *impf.* zapostávljati; zanemárjati, prezírati.

Hintanſetzung *f.* zanemárjanje, prezíranje; mit — von ne gledé na ..., brez ozíra na ...

hinten *adv.* zadaj, zadi, zad, vzadi; von — odzád, odzádaj; nach — nazád.

hintendrein *adv.* zatèm, potèm, nató.

hintennach *adv.* potlej, zatèm.

hinter *praep.* za; — einander zapóred, zaporédoma, drug za drugim, eden za drugim; ſich etwas — die Ohren ſchreiben dobro zapómniti si kaj, v glavo vtísniti si kaj; in der Zſtzg. mit Zeitwörtern za-.

Hinter- zadnji; **=backe** *f.* rítnica, zádnjica, goza; **=bein** *n.* zadnja noga.

hinterbleiben zaostáti (-stánem), zastáti, ostáti za čim; *impf.* zaostájati, zastájati, ostájati za čim.

Hinterbliebene *m.* ostáli, zaostáli, zapuščénec.

Hinterbrett *n.* (am Pfluge) kozèlc, kozólec.

hinterbringen donésti (-nésem), skrivaj naznániti, ovádíti; *impf.* donášati, skrivàj naznánjati.

Hinterbringer *m.* donašáč, donašávec, ovadník; **=in** *f.* donašávka, ovadníca.

Hinterbringung *f.* donášanje, donos, ováda, skrivno naznanílo.

Hinterbug *m.* pregìb. [je.

hinterdrein *adv.* potlej, potèm, poznéj.

Hintere *m.* rit (-i), zádnjica, goza, gózica.

hintere (der, die, das) zadnji, -a, -e; der Hinterſte najzádnji, poslédnji; das Vorderſte zu hinterſt kehren vse prevréči (-vŕžem), prevŕniti.

Hinterfleck *m.* opétek, opética.

Hinterfuß *m.* zadnja noga.

Hintergedanke *m.* skrita —, tajna misél (-i), primíslek.

hintergehen preváriti, ukániti, prenoríti; *impf.* prevárjati, ukánjati. [ča.

Hintergehung *f.* prevára, ukána, zvijá-

Hinterglied *n. mil.* zadnja vrsta; *arith.* zadnji člen.

Hintergrund *m.* ozádek, ozádje; (eines Gartens) dno.

hinterhalb *praep.* za, zadi za; — des Berges za goró, zadi za goro, izza goré.

Hinterhalt *m.* podpóra, pomóč (-i); (im Kriege) zaséda, preža, zaléga; im —e liegen biti (sem) skrit v zasédi; ſich in den — legen skriti se (leči) v zasédo.

hinterhalten (vorenthalten) zadŕžati (-držím), pridŕžati; *impf.* zadrževati, pridrževati; (verhehlen) tajíti; utajíti, prikríti (-krijem); *impf.* prikrívati.

Hinterhand *f.* zapéstje, zaróčje; in der — ſein za roko biti (sem), zadnji biti.

Hinterhaupt *n.* tilnik, zatílnik, zatílek, zaglávje.

Hinterhaupts=bein *n.* zatílnica, zatílna kost (-í); **=loch** *n.* zatílna rupa.

Hinterhaus *n.* zahíšje, zahíšni prizídek.

hinterher *adv.* poznéje, kesnéje; odzád; — gehen odzád iti (grem), za kom iti.

Hinterhirn *n.* zatílčni možgáni *pl.*
Hinterhof *m.* zadnje dvoríšče.
Hinterkorn *n.* opréměk.
Hinterland *n.* zalédje, ozádje.
hinterlaſſen zapustíti, *impf.* zapúščati; (vermachen) vóliti, izporočíti; *impf.* izporóčati.
Hinterlaſſene *m.* zapuščéněc; *f.* zapuščénka.
Hinterlaſſenſchaft *f.* zapuščína.
Hinterlaſſer *m.* zapústnik; =in *f.* zapústnica.
Hinterlauf *m.* zadnji krak. [opética.
Hinterleder *n.* (am Schuh) opétnica,
hinterlegen položíti, v hrambo dati.
Hinterleger *m.* položník, deponent.
Hinterlegung *f.* položítěv.
Hinterleib *m.* zadék.
Hinterliſt *f.* kovárstvo, lokávstvo, lokávščina, prevára, prekánjenost.
hinterliſten prevárити, okániti, opeháriti; *impf.* prevárjati.
hinterliſtig lokáv, kovárěn, zvit, prekánjen, zvijáčen.
Hinterliſtigkeit *f.* lokávost, kovárnost, zvitost, prekánjenost.
Hintermann *m.* zádnjik, poslédnjik.
Hinternaht *f.* zadnji šiv.
hinterrücks *adv.* (rückwärts) odzád za hrbtom; (hinterliſtigerweiſe) iz preváre, po zvítosti; (heimlich) skrivàj, na tihem.
Hinterſaſſe *m.* bajtar, kajžar, kočar.
Hinterſatz *m.* ſ. Nachſatz.
hinterſte (der, die, das) najzádnji, -a, -e, poslédnji.
Hintertheil *m.* (*n.*) zadnji del, zadnji konec; (des Thieres) zadék; (am Wagen) zadnja préma, zadnji del; (am Schiffe) (zadnja) krma.
Hintertreffen *n.* zadnja vojska.
hintertreiben ubrániti, odvŕniti, opovréti, ovréči (-vŕžem), podréti (-dérem); *impf.* odvráčati, opovírati, podírati.
Hinterwald *m.* zagórje.
Hinterwäldler *m.* zagórec, zagorjánec.
hinterwärts *adv.* (nach hinten zu) nazáj, nazád; (von hinten) odzád, od zadaj.
Hinterzeug *n.* podrépnica.
hinthun dejáti (dénem, dem), položíti; *impf.* dévati, polágati; (verthun) zapráviti, *impf.* zaprávljati. [svetá.
Hintritt *m.* odmrétje, odhòd s tega
hinüber *adv.* tja črez, tja prek, na oni kraj, na ono stran, na ono plat; in der Zſſg. mit Zeitwörtern pre-.
hinüberblicken tja črez poglédati; *impf.* tja črez pogledovati.
hinüberbringen črez správiti, prenésti; *impf.* črez správljati, prenášati.
hinüberfahren prepéljati (-péljem) se, prevésti (-vézem) se; *impf.* prepeljávati se, prevážati se.
hinüberführen prepéljati (-péljem), prevésti (-védem); *impf.* prepeljevati, prevájati.
hinüberhelfen na óno stran pomóči (-mórem), *impf.* — pomágati.
hinüberkommen priti (pridem) črez, na óno stran; *impf.* prihájati črez.
hinübertragen prenésti —, *impf.* prenášati črez, na óno stran.
hinüberwagen ſich úpati si črez, dŕzniti se črez, na ono stran.
hinunter *adv.* doli, tja doli, navzdól; in Bezug auf die Zuſammenſetzungen mit Zeitwörtern ſ. hinab und die damit zuſammengeſetzten Zeitwörter.
hinunterfahren navzdól —, doli péljati (péljem) se.
hinunterſpringen doli skóčiti.
hinuntertrinken iz-, popíti (-pijem).
hinunterwärts *adv.* doli, navzdól.
hinwärts *adv.* tja, tjàkaj.
Hinweg *m.* pot tja; auf dem —e tja gredóč, tja gredé.
hinweg *adv.* proč, vstrán, nastrán, strani, s poti, v kraj; — von hier správi se odtód, poběri se odtód; in der Zſſg. mit Zeitwörtern od-, u-.
hinwegbegeben ſich odíti (-ídem), odríniti, správiti se; *impf.* odhájati, správljati se.
hinwegbeißen odgrízniti.
Hinwegnahme *f.* odvzétje, odvzétek.
hinwegnehmen odvzéti (-vzámem), *impf.* odjémati (-jémljem), odvzémati.
hinwegraffen ſ. hinraffen.
hinwegſetzen ſich über etw. ne glédati na kaj, ne márati česa, ne spotíkati se nad čim.
hinwegwehen odvéti (-véjem).
hinwegziehen odtégniti, *impf.* odtegovati; *intr.* preséliti se, odíti (-ídem); *impf.* preseljevati se, odhájati.

hinweiſen kázati (kažem) na kaj; pokázati, *impf.* pokazovati na kaj.

hinweiſend kazálen.

Hinweiſung *f.*, unter — auf ... kazáje na ..., kažóč na ...

hinwelken véniti (venem), sehníti (sáhnem).

hinwenden tja kréniti, obŕniti; *impf.* obráčati.

hinwerfen tja vreči (vržem), zagnáti (-ženem), bútiti; *impf.* métati (méčem), zagánjati; etwas aufs Papier — načŕtati, naglo napísati (-píšem) kaj; ein Wort — podtekníti (-táknem), oméniti besédico; ſich — zavalíti se, zvŕniti se na tla; ſich auf die Knie — poklékniti, pasti (padem) na koléna (pred koga).

hinwieder *adv.* zopet (spet), iznóva.

hinwirken auf etwas delovati na kaj.

hinwürgen dáviti, dušíti; podáviti, podušíti.

hinzielen mériti; naméreti.

hinzu *adv.* k temu; in der Zſſg. mit Zeitwörtern pri-, do-.

hinzuaddieren prištéti (-štejem), *impf.* prištévati.

hinzubrocken pridrobíti, *impf.* pridrábljati.

hinzudringen pritísniti, privréti, pridréti (-dérem); *impf.* pritískati, privrévati, pridírati.

hinzufügen pristáviti, dostáviti, dodáti, pridéti (-dénem); *impf.* pristávljati, dodájati, dodévati, pridévati.

Hinzufügung *f.* pristávek.

Hinzugabe *f.* dodátek, pridatek.

hinzugießen pri-, dolíti (-líjem); *impf.* prilívati, dolívati.

hinzulaſſen pripustíti, *impf.* pripúščati.

hinzulaufen pritéči, priletéti; *impf.* pritékati, priletávati.

hinzulegen doložíti, priložíti; *impf.* dolágati, prilágati.

hinzuſchleichen pripláziti se, primúzati se, prikrásti (-krádem) se.

hinzuſchütten prilíti (-líjem), dolíti; *impf.* prilívati, dolívati; (trockenes) prisúti (-spèm); *impf.* prisípati (-sípljem).

hinzuthun pridejáti (-dénem, -dém), *impf.* pridévati.

hinzutreiben prignáti (-ženem), *impf.* prigánjati.

hinzutreten pristópiti, *impf.* pristópati.

Hinzutritt *m.* pristòp.

hinzuwerfen privréči (-vržem), *impf.* primétati (-métam).

hinzuzahlen pri-, dopláčati; *impf.* priplačevati, doplačevati.

hinzuzählen prištéti (-štejem), doštéti; *impf.* prištévati, doštévati.

hinzuziehen privléči, pritégniti.

Hiobspoſt *f.* žálostni glas, otóžno oznanílo.

Hippe *f.* óblat, mlinec; (kleine Sense) kosa, résnica; (Gartenmeſſer) vinjak, vinóraz, noraz, rezník, kosír; *fig.* smrtna kosa.

Hippenbäcker *m.* óblatar.

Hirn *n.* možgáni *m. pl.*; (Mark) možeg; Hirn- možgánski.

Hirnentzündung *f.* vnétje možgánov.

Hirngeſpinſt *n.* izmíšlek, izmišljáva, izmišljotina, blodnja.

Hirnhaut *f.* možgánska ópna; -bruch *m.* predòr možgánske ópne.

Hirnhöhle *f.* možgánska votlína.

hirnkrank na možgánih bolán.

Hirnlehre *f.* nauk o možgánih, možganoslóvje.

hirnlos brez možgánov; *fig.* budálast, bedast, nespámetèn.

Hirnloſigkeit *f.* budálost, nespámetnost.

Hirnmark *n.* mozeg.

Hirnſchädel *m.* črepínja, lobánja; *fig.* buča, betíca.

Hirnſchlag *m.* kap (-í) na možgánih.

Hirſch *m.* jelen; *dem.* jelénec, jelénček; Hirſch- jelénov, jelénski, jelénji.

Hirſchbock *m.* jelen saméc, jelénšcak.

Hirſchbrunſt *f.* jelénji gònj, jelénovo rúkanje.

Hirſchfänger *m.* lovski nož; játagan.

hirſchfarben jelénast, jelénove barve.

Hirſchfleiſch *n.* jelénovo mesó, jelenína.

Hirſchgarten *m.* jelenják, košutnják.

Hirſchgeweih *n.* jelénovi rogóvi *pl.*

Hirſchhaut *f.* jelénova kóža.

Hirſchhorn *n.* jelénov rog.

Hirſchhorngeiſt *m.* jelénovec.

Hirſchjagd *f.* lov na jeléne.

Hirſchkäfer *m.* rogáč, kleščar.

Hirſchkalb *n.* jelénče (-ta).

Hirſchkuh *f.* košúta, jelénovka, jelénka.

Hirſchleder *n.* jelénje —, jelénsko usnje.

hirſchledern iz jelénjega od. jelénskega usnja. [žila.
Hirſchruthe *f.*, **Hirſchziemer** *m.* jelénova
Hirſchzunge *f.* jelénov jezik.
Hirſe *f.* prosó; (geſtampft) pšeno, phanje; (gekocht) kaša, jaglíči *pl.*; **Hirſe-** prosén.
Hirſeacker *m.* prosíšče.
Hirſebrei *m.* proséna kaša, jaglíči *pl.*
Hirſebrot *n.* prosenják.
Hirſekorn *n.* prosó, proséno zrno.
Hirſemehl *n.* proséna moka.
Hirſeſtampfe *f.* stopa za prosó.
Hirſeſtroh *n.* prosénica, proséna slama.
Hirſetreter *m.* menèc (mencà).
Hirt *m.* pastír; *dem.* pastírček; **Gemeinde—** črednik, varovčin; **Kuh—** kravár; **Schaf—** ovčár; **Ziegen—** kozár; **Schwein—** svinjár ꝛc.; — ſein pasti, pastirjevati; **Hirten-** pastírski.
Hirtenamt *n.* pastírska služba, pastírstvo.
Hirtenbrief *m.* pastírski list.
Hirtenflöte *f.* pastírska piščál (-i), žvegla; *dem.* piščálka, žvéglica; auf der — blaſen pískati, žvegláti.
Hirtengedicht *n.* pastírska pesém (-i), seljánka.
Hirtenhaus *n.* pastírska koča.
Hirtenknabe *m.* pastírček.
Hirtenleben *n.* pastírsko življénje, pastírjevánje; ein — führen pastírčevati, pastirjevati, pastiríčiti.
Hirtenmädchen *n.* pastírica.
hirtenmäßig pastírski; *adv.* pastírski, pastírsko.
Hirtenpfeife *f.*, **Hirtenrohr** *n.* pastírska piščál (-i), trstenica, žvegla.
Hirtenſtab *m.* pastírska pálica, (krávala). [stvo.
Hirtenſtand *m.* pastírski stan, pastír-
Hirtentaſche *f.* pastírska torba, (baška, lavšék); *dem.* tórbica; (Pflanze) plešec.
Hirtenvolk *n.* pastírji *pl.*
Hirtin *f.* pastírica; **Kuh—** kravarica; **Schaf—** ovčarica; **Ziegen—** kozarica; **Gänſe—** gosarica ꝛc.; — ſein pastíriči, pastiričevati.
Hiſſe *f.* škripec, vitél.
hiſſen razpéti (-pnèm), razvíti (-víjem); *impf.* razpénjati, razvíjati; s škripcem vzdigniti, *impf.* vzdigovati.

Hiſtorie *f.* zgodovína, povéstnica; (Erzählung) pripovédka.
Hiſtorienmaler *m.* zgodopísni slikar.
Hiſtoriker, Hiſtoriograph *m.* zgodovínar, povéstničar, zgodopísec.
hiſtoriſch zgodovínski, zgodopísen.
Hitzbläschen *n.*, **Hitzblaſe, Hitzblatter** *f.* mozól, ogrc, ogórec, prišč; *dem.* mozóljček, ogórček.
hitzblütig vročekŕvèn, vroče krví.
Hitzblütigkeit *f.* vročekŕvnost.
Hitze *f.* vročína; (Glüh—) žgalína, peklína, pekóča vročína; (Sonnen—) pripéka, prigrévanje; (Schwüle) sopárica, sparína; *fig.* (Eifer) ogènj, goréčnost, vnetost; (Zorn) srd, gnev, jeza; (Heftigkeit) náglica, sila.
hitzen greti, toplíti, žaríti, vročino délati; razgréti, razžaríti; (von der Sonne) žgáti (žgèm), peči (pečem), pripékati, prigrévati.
hitzig vroč, goréč, gorkótèn; žgóč, pekóč; *fig.* ognjén, goréč, vnet; (heftig) nagél, silèn; —e Krankheit vročínska bolézen (-i), vročíca, vročnica; —es Getränk močna pijáča; —es Eiſen razbéljeno železo; —er Kampf vroča od. huda bitka; nicht ſo — nikár tako naglo! le počási! polágoma! er wird gleich — precej mu zavrè, brž zraste; — antworten jezno odgovoríti, obrégniti se nad kom.
Hitzkopf *m.* vročeglávec, naglež, naglič, človek nagle jeze.
hitzköpfig vročeglàv, vročeglávèn, nagél, silèn, nagle jeze.
Hitzmeſſer *m.* gorkomèr.
ho! *interi.* hò!
Hobel *m.* skobélj, stružec, strugálnik, (oblič); (ein großer —) rogljáč.
Hobelbank *f.* skóbeljnik, strúžnica.
Hobeleiſen *n.* strúžno železo.
hobeln skóbljati, strúgati, (óblati); oskóbljati, ostrúgati, (poóblati); *fig.* gláditi, likati.
Hobelſpan *m.* strúžek, ostrúžek; *coll.* ostrúžina, ostrúžki *pl.*, (óblanje, óblanci *pl.*).
Hoboe *f.* ſ. Hautbois.
hoch visòk; hoheſ Waſſer velika voda; hohe Meſſe vélika maša; hoheſ Feſt véliki praznik; hohe See široko morje,

odpŕto morje; es iſt hohe Zeit čas je, že davno je bil čas, poslédnji čas je; im hohen Grade zeló, močnó, jako, silno; — und theuer ſchwören rotíti se, pridúšati se; etwas — aufnehmen v veliko část šteti (štejem) si kaj; Hoch! slava! in Zſſgn.: pre-, prav, jako.

hochachtbar prespoštován, visóko cenjen, velecénjen, velespoštován.

hochachten zeló od. močno číslati, spoštovati, céniti, častíti.

Hochachtung *f.* velíko —, visóko spoštovánje, číslanje.

hochachtungsvoll *adv.* z velíkim spoštovánjem.

Hochaltar *m.* véliki oltár.

Hochamt *n.* vélika maša.

hochanſehnlich veleugléden, prečastít, prespoštován.

hochäſtig visokovéjen, visokovéjnat.

Hochbau *m.* vrhutálna stavba.

hochbegabt bogáto obdarován; *fig.* zeló nadárjen. [nòg.

hochbeinig nogàt, visokonòg, dolgo-

hochbejahrt jako stár, zeló prilétен.

hochberühmt veleslávèn, preslávèn, preimenítèn, slovèč.

hochbetagt ſ. hochbejahrt.

Hochblatt *n.* ovŕšni list.

Hochdero Vaš, Njih, Njegòv.

hochdeutſch visokonémški.

Hochdruck *m.* visóki tlak.

Hochebene *f.* visóka raván (ravní), — planóta.

hochedel visokoplemenít, prežláhtèn.

hochedelgeboren preblagoróden, visokoróden; Euer Hochedelgeboren preblagoródni gospód, Vaše preblagoródje.

hochehrwürdig prečastít, velečástèn, prečastítljiv, prečástèn.

hocherfreut ves vesél, jako vesél.

hocherhaben vzvíšen.

hochfahrend prevzétèn, napíhnjen.

Hochfläche *f.* gorska planóta, gorska raván (ravní).

hochfliegend visokoletèč.

Hochflut *f.* visóka plima; povódenj (-i).

hochfürſtlich knéževski; —e Gnaden svetli knez. [njen.

hochgeachtet visóko spoštován, velecé-

hochgebildet veleizobrážen.

Hochgebirge *n.* visóko goróvje, planína.

Hochgebirgsſee *m.* planínsko jezéro.

hochgeboren visokoróden; Euer Hochgeboren visokoródni gospód, Vaše visokoródje.

hochgeehrt prečastít, velečastít, prespoštován.

hochgelobt zeló hvaljen, velehváljen.

hochgeprieſen visóko slavljen, veleslávljen.

Hochgericht *n.* moríšče. [spèv.

Hochgeſang *m.* visóka pesèm (-i), slavo-

hochgeſinnt visokomíseln, visokodúšèn.

hochgeſpannt jako napét, z velíko napétostjo.

hochgeſtellt visòk, na visóki stopnji stojèč.

hochgewaltig preoblástèn.

hochhalſig dolgovrátèn, dolgovràt.

hochhalten spoštovati, visóko číslati od. céniti.

hochheilig presvét.

hochherzig blagosŕčèn, blagodúšen; velikosŕčèn, velikodúšèn.

Hochherzigkeit *f.* blagodúšje, blagosŕčje; velikodúšnost, velikosŕčnost.

Hochholz *n.* vrhovína, vrhóvje.

hochintereſſant velezanimìv.

Hochland *n.* višávje, visóke goré *pl.*

Hochländer *m.* gorénjec, gorjánec.

höchlich *adv.* jako, zeló, močnó.

hochlöblich preslávèn, veleslávèn.

Hochmuth *m.* napùh, prevzétnost, ošábnost, oholóst.

hochmüthig napúhnjen, napíhnjen, prevzétèn, ošáben, ohól; — ſein prevzetovati.

Hochmüthige *m.* prevzétnik, prevzétnež, ohólež, napíhnjenec, ošábnik; *f.* prevzétnica, ošábnica.

Hochofen *m.* plavž.

Hochplateau *n.* ſ. Hochebene.

hochpreiſen slavíti, poveličeváti.

Hochprieſter *m.* véliki duhóvnik, véliki mašnik; =amt *n.* véliko duhóvništvo, služba vélikega duhóvnika, duhóvsko poglavárstvo.

hochroth zarípljen, zarípèl, živo rdeč.

hochſchätzen zeló spoštovati, číslati, céniti.

Hochſchätzung *f.* visóko spoštovánje, visóko číslanje. [bedrat.

hochſchenkelig visokostegnàt, visoko-

Hochschule *f.* vseučilíšče, visóka šola.
hochschulterig visokoplèč, visokoplečàt.
hochschwanger blizuporódna, blizu poróda.
hochselig rajni, *(subst.)* rajnik, slávnega spomína.
Hochsinn *m.* visokodúšje, blagodúšje.
hochsinnig visokodúšen, blagodúšen, visokomíseln.
Hochsitz *m.* prestol, prestólje.
Hochspannungsleitung *f.* (bei d. Elektr.) jako napét tokovòd, tok z velíko napétostjo.
höchst *adv.* zeló, prav zeló, jako; —e (der, die, das) najvíšji; —e Zeit skrajni od. zadnji čas; in Zijgn. pre-.
hochstämmig visokodébeln.
Hochstapler *m.* baháški slepár.
Höchstbesteuerte *m.* najvíšji obdáčenec.
Höchstbetrag *m.* najvíšji znesék, največji znesék.
höchsteigen svoj, lastèn.
höchstens *adv.* kvéčjemu, največ.
höchstgnädig premílostljiv.
höchstgütig predobrótljiv.
Hochstift *n.* stólnica.
Hochstoß *m.* sunèk kvišku.
hochtrabend šopírèn, napúhnjen, ošábèn, nadút.
hochverdient velezaslúžèn.
Hochverrath *m.* veleizdája.
Hochverräther *m.* veleizdajávec, veleizdájnik.
Hochwald *m.* visóki gòzd, visokoplódni [gòzd.
Hochwasser *n.* povódènj (-i).
hochwichtig prevážèn, velevážèn, preimenitèn.
Hochwild *n.* vélika divjáčina.
hochwipfelig visokovŕh.
hochwohlgeboren preblagoróden; Euer Hochwohlgeboren Vaše preblagoródje, Vaša veleblagorodnost, preblagoródni gospod.
Hochwürden, Euer — prečastíti, prečástni od. velečástni gospod.
hochwürdig prečastít, prečastítljiv; das Hochwürdige, das Hochwürdigste sveto Rešnje Teló (-lésa).
Hochzeit *f.* svatba, ženitnína, ženitvovánje, pir, gostovánje; auf der — sein svatovati, pirovati, v svatih biti (sem); zur — gehen v svate iti (grem).
hochzeitlich svátovski, svatben, ženitvovánjski, pírovèn.
Hochzeits- svátovski, ženítbeni, pírovèn.
Hochzeitsanführer *m.* starejšína.
Hochzeitsbett *n.* svátbena póstelja.
Hochzeitsbitter *m.* zovčín, pozavčín, pozóvič.
Hochzeitsfeier *f.* svatba, svátovščina, pirovánje.
Hochzeitsgast *m.* svat, gostovánjščak; (ein ungeladener) prežar, voglár, šeškar.
Hochzeitsgeschenk *n.* svátbeno darílo, svátbeni dar.
Hochzeitsgewand *n.* svátbeno oblačílo, svátovska obléka.
Hochzeitskranz *m.* svátovski venèc.
Hochzeitskuchen *m.* svátbeni koláč, (in Stmk. bosman).
Hochzeitsleute *pl.* svatje, gostovánj- [ščaki.
Hochzeitslied *n.* svátovska pesèm (-i).
Hochzeitsmahl *n.* svátbeni obèd, pir, svátbeno gostovánje, svatovánje.
Hochzeitsmäßig svátovski. [ka.
Hochzeitsmutter *f.* teta pri svatbi, svat-
Hochzeitspaar *n.* ženin in nevésta, (novíci *pl.*).
Hochzeitsvater *m.* oče starejšína.
hochzuverehrend prespoštován, zeló spoštován.
Hocke *f.* stavèk, razstávka; (e. größere) kopa, kopíca; krošnja; die Garben in —n setzen snope stávkati od. v kopo (kopíco) dévati; einen auf die — nehmen koga na hrbèt, štuporámo zadéti (-dénem) od. vzéti (vzámem), oprtív vzéti koga.
hocken Garben snopje stávkati, razstávljati, v kope dévati; *intr.* (sauern) čepéti, tíčati (tičím), kúčati (kučím); (niederhocken) počéniti. *impf.* počépati.
Höcker *m.* grba, grbína.
höckerig grbav, grbast, grbínast.
Höckerige *m.* grbavèc, grbèc.
Höckerzahn *m.* grbáč.
Hockstellung *f.* počépni ustòp.
Mode *f.* modo, *pl.* moda; e. Thiere die — ausschneiden kopíti živál.
Hodenbruch *m.* kila; am — leidend kilav, putav.
Hodensack *m.* mošnja, modnják, módnik.
Hof *m.* dvòr, dvoríšče, borjáč; (um den Mond) obstrét (-i), kolobár, krog;

(Meierhof) pristáva; **Hof-** dvorni, dvorski.

Hofagent *m.* dvorni opravník.

Hofamt *n.* dvorni urȁd.

Hofbeamte *m.* dvorni urádnik.

Hofbediente *m.* dvorni služábnik.

Hofbrauch *m.* dvorska naváda od. šega.

Hofburg *f.* dvòr, prestólni grad; **=wache** *f.* dvorska —, dvorna straža.

Hofcommiſſion *f.* dvorna komisíja.

Hofdame *f.* dvorjánka.

Hofdecret *n.* dvorni dekrét.

Hofdienſt *m.* dvorska od. dvorna služba.

hoffähig sposóben za dvor, kdor ima pri dvoru pristòp.

Hoffart *f.* gizda, gizdávost; napùh.

hoffärtig gizdàv, gizdáven; napúhnjen; — ſein gízdati se, gízditi se.

Hoffärtige *m.* gizdalín, gizdávec, gizdáč; *f.* gizdávka.

hoffen úpati, nádejati se; (erwarten) čákati, pričakovati, zanášati se na kaj; ſicher — v svesti si biti (sem) česa.

hoffentlich *adv.* upam, úpati je, da..., bržkone, najbrž.

Hoffer *m.* úpavec; pričakovávec.

Hoffnung *f.* up, úpanje, nada, nádeja; (Erwartung) pričakovánje; ſich — machen auf etwaš zanášati se na kaj; in der — ſein noséča, košáta biti (sem); die — iſt zu Waſſer geworden up je po vodi splaval.

hoffnungslos obúpen, brezúpen, brez upa, brez nade.

Hoffnungsloſigkeit *f.* obúpnost, brezúpnost.

hoffnungsvoll nadepóln, poln nade, poln úpanja.

Hoffrau *f.* dvorska gospá, dvorjánka.

Hoffräulein *n.* dvorska gospodična.

Hofgericht *n.* dvorno sodíšče.

Hofgeſinde *n.* dvorska družína, dvórniki *pl.*

Hofhaltung *f.* dvorjánstvo, dvòr.

hofieren dvoríti, dvorovati; (ſchmeicheln) prilizovati se, prikupovati se, slíniti se, sladkáti se okoli koga.

Hofjäger *m.* dvorski lovec.

Hofjunker *m.* dvorjánič.

Hofkammer *f.* dvorna kómora.

Hofkanzlei *f.* dvorna pisárnica.

Hofkanzler *m.* dvorni kancelár.

Hofkaplan *m.* dvorni kaplán.

Hofkirche *f.* dvorna cerkev.

Hofkriegsrath *m.* dvorni vojáški svèt.

Hoflager *n.* dvòr, dvorno stanovalíšče; ſein — halten dvorovati, stolovati.

Hoflehen *n.* dvorski fevd.

Hofleute *pl.* dvórniki, dvorjáni.

höflich vljúden, priljúden; dvorljìv.

Höflichkeit *f.* vljúdnost, priljúdnost; dvorljívost.

Höfling *m.* dvorjàn, pridvórnik.

Hofmann *m.* dvorjàn, dvorjánec, dvornik.

hofmäßig dvorski, dvorjánski.

Hofmeier *m.* dvorni pristávnik.

Hofmeiſter *m.* dvorni uprávnik; (Hauslehrer) domáči učitelj, odgojitelj.

Hofnarr *m.* dvorski norec od. pavliha.

Hofpartei *f.* dvorna stranka.

Hofplatz *m.* dvorni trg.

Hofprediger *m.* dvorni pridigar.

Hofrath *m.* dvorni svétnik; (Amt) dvorni svèt.

Hofraum *m.* dvoríšče, borjáč.

Hofrecht *n.* dvorska pravica.

Hofſchatzmeiſter *m.* dvorski blagájnik.

Hofſchranz *m.* podli pridvórnik.

Hofſecretär *m.* dvorni tajnik.

Hofſitte *f.* dvorska od. dvorna šega.

Hofſtaat *m.* dvor cesárski od. kraljévski, dvórništvo; (Hofleute) dvorjáni, dvorjánstvo.

Hofſtab *m.* dvorski štab.

Hofſtelle *f.* dvorna služba, dvorno oblástvo.

Hoftafel *f.* dvorna miza, dvorni obèd; dvorna deská, — knjiga.

Hoftheater *n.* dvorno gledíšče.

Hofthür *f.* dvoríšne duri *pl. f.*

Hofweſen *n.* dvorstvo, dvorjánstvo.

Hofzirkel *m.* dvorsko društvo od. kolo.

Höhe *f.* višáva, visočína, višína, vršína; (ein Hügel) vrh, viršek, vršína; in die — kvišku; in die — ſpringen poskóčiti, *impf.* poskakovati; ſich in die — richten zravnáti se, pokóncu se postáviti, (mit Anſtrengung) skoléhati se; in die — gehen (vom Preiſe) rasti; poskóčiti; in die — treiben gnati (žènem); povzdígniti.

Hoheit *f.* visokóst; — Gottes božje veličástvo; kaiſerliche — cesárska Visokóst.

Hoheitsrecht *n.* vladárska pravíca.
Hohelied *n.* visóka pesẽm (-i), Salomónova pesem (-i).
Höhenlage *f.*, **Höhenſtand** *m.* višína.
Höhenmaß *n.* mera visokósti.
Höhenmeſſer *m.* višinomèr.
Höhenrauch *m.* čad, višávski dim.
Höhenunterſchied *m.* razlóčẽk visokósti.
Hoheprieſter *m.* véliki duhóvnik; **=amt** *n.* véliko duhóvništvo, — duhóvstvo.
Höhepunkt *m.* vrh, višẽk, témenik.
höher višji; *adv.* više; höhere Gewalt presila.
hohl votẽl, šupẽlj; (eingebogen) vbókẽl, uléknjen, vdŕt, žlámborast; (von der Stimme) votẽl, zamólkẽl; (von den Augen) vdŕt, upáděl; —e Hand pest (-i), šaka; —er Weg sotéska, tésẽn (-í); die See geht — morje se je vzbúrkalo, morje žene velike valóve.
Hohl- votli; **=ader** *f.* votla žila, vélika privódnica.
hohläugig z vdŕtimi očmí, vdŕtih očí, upádlih očí.
Hohlbacke *f.* upádlo lice.
Hohlbeil *n.* teslo, tesla.
Höhle *f.* votlína, duplína, duplo, šupljina; (Erdhöhle) jama, špilja, nora; (des Wildes) luknja, brlòg; (Abgrund) brezno (brezdno, brezdẽn), udrtína.
Hohleiſen *n.* žlebílo, žlebáto dleto.
höhlen votlíti, dolbsti (dolbem), šúpljiti; izvotlíti, prevotlíti, izdólbsti.
Höhlenbär *m.* medved brlógar, medved jamar.
Höhlenbewohner *m.* jamar, jamnik, špiljar, dúpeljnik; **=in** *f.* jámarica.
Höhlenfluſs *m.* reka jámarica.
höhlenförmig jamast, špiljast.
Hohlgang *m.* podzémeljski hodník, podzémski svòd.
Hohlglas *n.* jámičasto steklo, vbóklo —, žlébasto steklo.
Hohlhand *f.* pest (-i), šaka.
Hohlheit *f.* votlost, šupljost, praznost, puhlost.
Hohlkehle *f.* žlebič.
Hohlkehlhobel *m.* žlébičnik.
Hohlkopf *m.* puhloglávẽc; bedák.
Hohlkreiſel *m.* volk, brndalo, brunda.
Hohllinſe *f.* jámičasta leča.
Hohlmaſche *f.* votla petlja.
Hohlmaß *n.* suha mera, posodna mera.
Hohlmeißel *m.* žlébasto dleto, žlebílo, dolbílo, dolbáč.
Hohlnaht *f.* živi šiv.
Hohlraum *m.* votlína.
Hohlſaum *m.* živi rob. [cálo.
Hohlſpiegel *m.* vdŕto ob. jámasto zr-
Höhlung *f.* votljénje, šúpljenje; votlína, šupljína; (ausgemeißelte —) dolbína; (durch u. durch gemacht) tuljáva.
Hohlvene *f.* vélika privódnica.
hohlwangig vdŕtih lic, suhih lic.
Hohlweg *m.* klanẽc, sotéska, tesẽn (-í); (zwiſchen hohen Felſen) predúh.
Hohlwurz *f.* (*Corydalis cava*) votlogomóljčasti petelínčẽk.
Hohlziegel *m.* koréc, žlebnják, žlebnik, koritnik.
Hohlzirkel *m.* ostí *pl. f.*, šestílo za merílo votlín.
Hohn *m.* poróga, róganje, zasmehovánje, posmehovánje, zasrámba; einem — ſprechen rógati se, posmehovati se komu; zasramovati —, zasmehovati koga.
höhnen zasramovati, zasmehovati, sramotíti (koga), posmehovati se ob. rógati se (komu).
Höhner *m.* zasmehovávẽc, sramotívẽc; **=in** *f.* zasmehovávka, sramotívka.
Hohngelächter *n.* zasmehovánje, posmehovánje, róganje.
höhniſch porogljìv, posmehljìv, zasmehljìv, zasramoválẽn.
hohnlachen posmehovati se (komu), rógati se (komu), zasmehovati (koga).
Hohnlachen *n.* zasmehovánje, posmehovánje, róganje.
Hohnlacher *m.* zasmehovávẽc, posmehovávẽc; **=in** *f.* zasmehovávka, posmehovávka.
Hohnrede *f.* porogljívi govor.
Hohnſprecher *m.* ſ. Hohnlacher.
Hohnwort *n.* porogljíva ob. zasmehoválna beséda.
hoho! *interi.* ohó!
Höker *m.* bránjevẽc, prekúpẽc; **=ei** *f.* branjárstvo, prekupčíja, prekupovánje; **=in** *f.* bránjevka, prekupovávka.
hökern branjáriti, prekupovati.
hold vdán, naklónjen, nagnjen; (liebreich) mil, blag, ljubezniv, ljubẽk.

Hold *m.* (Unterthan) podlóžnik; (Berg-hold) gornik, nagornják.

holdſelig blagomíl, ljubezniv. [vost.

Holdſeligkeit *f.* blagomílost, ljubezní-

holen etwas iti (grem) po kaj, prinésti (-nésem) kaj; *impf.* hóditi po kaj, prinášati kaj; jemanden auf einem Wagen — po koga z vozom iti; — laſſen etwas poslâti (pošljem), *impf.* pošíljati po kaj; ſich Schläge — izteknîti (-táknem) jo, izkúpiti jo; ſich eine Krankheit — nalésti (-lézem) od. nakópati (-kópljem) si kako bolézen; Athem — dihati, sopsti (sopem), oddihovati si; Seufzer — vzdíhniti; *impf.* vzdihovati, stókati.

Holfter *f.* (Piſtolenbehältniß) tòk.

holla! *interi.* àla! àlo! na noge! pokóncu!

Hölle *f.* pekèl; *fig.* einem die — heiß machen podkúriti komu; **Höllen-** peklénski.

Höllenangſt *f.* peklénski strah, neizrečéni strah. [nèc.

Höllenbewohner *m.* peklénščak, pekle-

Höllenbrut *f.* peklénski rod, vražja zaléga, vražje pleme (-na).

Höllendrache *m.* peklénski zmaj.

Höllenfahrt *f.* hod —, pot v pekèl.

Höllenfeuer *n.* peklénski ogènj.

Höllenfürſt *m.* peklénski vladár.

Höllengeiſt *m.* peklénščak, peklénski od. hudi duh.

Höllenmacht *f.* peklénska oblást (-i).

Höllenmaſchine *f.* peklénski stroj.

Höllenpein *f.* peklénsko trpljénje.

Höllenpforte *f.* peklénska vrata *pl.*

Höllenreich *n.* peklénsko kraljéstvo.

Höllenſchlund *m.* peklénsko žrelo od. brezno.

hölliſch peklénski, vražji, zlódejski.

Holm *m.* holmèc; otóčèk; (Querbalken) prečnik; *turn.* brádelnica, léstvenica.

Holper *m.* grbavína, grba, gruda.

holperig grbavínast, grbast, grudast, grudnat; nerávèn.

holpern, der Weg holpert cesta je grbavínasta; (vom Wagen) dréncati se, drkotáti (-ám, drkóčem), strésati se; spotíkati se.

Holunder *m.* bezèg, bezgóvèc; ſpaniſcher — španski bezèg, lípovka; **Holunder-** bezgóv.

Holunderblüte *f.* bezgóvo cvetje.

Holunderholz *n.* bezgóv les, bezgovína.

Holunderſtrauch *m.* bezgóvèc; *coll.* bezgóvje, bezgovína.

Holunderthee *m.* bezgóv čaj.

Holz *n.* lés; *coll.* lesovína; Brenn— drva *pl.*; grünes — sirovína; morſches — prhljád (-i), gnilád (-i); ein Scheit — poléno; *dem.* polénce; — ſpalten drva cépiti; Bau— fällen les sékati; Brenn— fällen drva sékati, drváriti; zu — werden lesenéti, drevenéti; zlesenéti, zdrevenéti; in Zſetzgn. mittelſt -ovina od. -ina, z. B. Eichenholz dobovína, hrastovína; Buchenholz búkovina ɔc.; **Holz-** (Holz betreffend) lesni; (aus Holz beſtehend) lesén.

Holzabfälle *pl.* ivér (-i) *f.*, ivér *m.*, trščice *pl.*; *coll.* ivérje.

Holzader, Holzflader *f.* lesna žila, lesna maróga, imra.

Holzapfel *m.* lesníka, lesnjáča.

Holzapfelbaum *m.* lesníka, lesnjáča.

Holzapfelmoſt *m.* lesníkovèc. [lesá.

Holzarbeit *f.* leséna roba, izdélèk iz

Holzarbeiter *m.* drvár; izdelovátelj leséne robe.

holzarm brezdŕvèn, brezlésèn.

holzartig drvénast, lesénast.

Holzart *f.* drevníca, dreváča, tepáča.

Holzband *n.* leséni obróč.

Holzbeſtand *m.* rastóče lesóvje. [nje.

Holzbezug *m.* dobívanje lesá, drvárje-

Holzbirn *f.* drobníca, loška hruška, lesnjáča.

Holzbock *m.* (Sägebock) kobíla, koza; (Zecke) navádni klòp, klèšč.

Holzboden *m.* drvárnica.

Holzbündel *n.* bútara od. naráměk drv.

Holzdeputat *n.* dodátèk, priboljšek v drvih.

Holzdieb *m.* lesni tat, drvni tat.

holzen les od. drva sékati, drváriti, les od. drva správljati.

Holzer *m.* lesar.

Hölzer *pl.* (Stiefelhölzer) les za škornje, kopíta *pl.*, kalúpi *pl.*

hölzern lesén, drvén; (ungeſchickt) okórèn, štorast; (v. Geſchmack) pust, neslástèn, neslán.

Holzersparnis *f.* prihranítěv drv.
Holzfäller *m.* drvár.
Holzfaser *f.* lesno vlakno, lesna lika.
Holzfassung *f.* leséni obróbek.
Holzfäule *f.* gnilóba, trohnóba, prhnénje drv od. lesá.
Holzfresser *m.* drvojédec, kukec.
Holzfuhre *f.* voz drv; vožnja drv.
Holzgegend *f.* lesóvje, drvánja.
Holzgeist *m.* lesna ẑestína.
Holzgerechtigkeit *f.* pravíca na drva, pravíca na gozd.
Holzgrund *m.* leséna podlága.
Holzhacker *m.* drvár. [drvi.
Holzhandel *m.* kupčíja z lesom od. z
Holzhändler *m.* lesni trgóvec, trgóvec z lesom, lesar.
Holzhaufe *m.* kùp drv; (geſchichtet) skládanica, skládalnica.
holzicht lesénast, drvénast.
holzig z lesom od. drevjem zarástel; lesén, lesnat, drevén.
Holzkeil *m.* zagózda.
Holzkern *m.* lesni srdek.
Holzkirſche *f.* necépljena črešnja.
Holzklotz *m.* klada, tnalo, panj, panják.
Holzkohle *f.* drvni ogel; *coll.* drvno oglje.
Holzkrähe *f.* siva vrana, zeléna vrana; črna žolna, pivka.
Holzlege *f.* drvárnica.
Holzleſe *f.* pobíranje drv.
Holzlieferung *f.* dobáva lesá, dostávljanje lesa, — drv.
holzlos brezdrvén, brezlésen. [lesá.
Holzmangel *m.* pománjkanje drv, —
Holzmarkt *m.* lesni od. drvni trg, trg za les od. za drva.
Holzmaſt *f.* žir, žirovína.
Holzmehl *n.* črvojédina, črvojéd (-i).
Holzmiſt *m.* listni gnoj.
Holznagel *m.* klin.
Holzpflanzung *f.* gozdni nasád.
Holzpflege *f.* lesoréja. [drvíšče.
Holzplatz *m.* tnalo, drvotòn, náton;
Holzpreis *m.* drvna cena.
Holzrechen *m.* grablje *pl.* za drva.
holzreich lesovít, drvnat.
Holzrieſe *f.* drča za drva, drča za les.
Holzſache *f.* leséna roba, lesovína.
Holzſäge *f.* žaga za lés.
Holzſäger *m.* žagar.
Holzſammlung *f.* zbirka ráznega lesá.
Holzſcheit *n.* poléno.
Holzſchieber *m.* véslica, lopár.
Holzſchlag *m.* sékanje drv, drvosek; posekalíšče, (frata).
Holzſchlägel *m.* bat, batec, kij, kijáča.
Holzſchläger *m.* drvár, drvosek.
Holzſchleife *f.* ſ. Holzrieſe.
Holzſchneidekunſt *f.* lesorézba.
Holzſchnepfe *f.* kljunáč, sloka.
Holzſchnitt *m.* lesorez; **Holzſchnitt-** lesorézni.
Holzſchnitzer *m.* lesorézec, izdelovátelj lesénih podób.
Holzſchoppen, -ſchuppen *m.* drvárnica.
Holzſchuh *m.* coklja. [drv.
Holzſchwemme *f.* plavljénje drv, splàv
Holzſervitut *f.* drváščina, služnost drvoséka.
Holzſieb *n.* rešéto, reta.
Holzſpan *m.* ivér (-a, -i), ščep, ščepa, treska, trska.
Holzſpanleuchter *m.* čelésnik, čelešnjak.
Holzſplitter *m.* ivér (-a, -i), ivérje, ščèp, ščepíca, trščica.
Holzſtift *m.* kliněc; *dem.* klinček.
Holzſtoff *m.* lesovína.
Holzſtoß *m.* sklada, skládanica, skládalnica, krada.
Holzſtumpf *m.* panj, štor, paróbek.
Holztaube *f.* divji golób, duplar.
Holztheer *m.* lesni katran.
Holztrift *f.* plovba, plavljénje lesa.
Holzung *f.* drvárjenje, sékanje drv; (Gehölz) grmóvje, šuma.
Holzungsrecht *n.* pravíca drvárjenja, drváščina.
Holzverkauf, Holzverſchleiß *m.* prodája lesá od. drv.
Holzverwalter *m.* oskrbník lesá, — drv.
Holzvorrath *m.* zalóga lesá, — drv, lesna zalóga.
Holzwanze *f.* gozdna stenica.
Holzware *f.* leséno blagó, leséna roba.
Holzwärter *m.* logar.
Holzweg *m.* pot v lés, pot v gozd, gozdna pot; er iſt auf dem —e zašel je s prave poti, moti se.
Holzwerk *n.* lesenína, izdélki iz lesá.
Holzwurm *m.* kukec, trdoglàv, drvotòč.
Holzzeit *f.* drvárski čas, doba za sékanje lesá.

Holzzucht *f.* lesoréja, lesogója.
Holzzunder *m.* žigra.
Homiletik *f.* homilétika, nauk o cerkvénem govórništvu.
homiletiſch homilétičën.
Homilie *f.* homilija, razkládanje sv. pisma.
homogen istovŕstën, istoróden, enovŕstën.
homolog, homonym ſ. gleichnamig, gleichlautend.
Homöopathie *f.* homeopatíja.
homeopathiſch homeopátski.
honett poštën, pristójen.
Honig *m.* med (-a, -ú), strd (-í); — bauen čebeláriti; — brechen čebéle izpodrézati (-režem), *impf.* izpodrezávati; einem — um den Bart ſchmieren prilizováti se komú, sladkáti se okóli koga; **Honig-** medéni, medni, strdéni, strdni.
Honigapfel *m.* medeník, medíška.
Honigbär *m.* medved čebelár.
Honigbau *m.* čebelárstvo.
Honigbauer *m.* čebelár, medár.
Honigbehältnis *n.* medna posóda.
Honigbiene *f.* medonósna čebéla.
Honigbirne *f.* medníca, medénka.
Honigbrantwein *m.* medénovec.
honigerzeugend medoróden.
Honigeſſer *m.* medojédec.
honigfarben medenobárvën.
Honigfladen *m.* sat (-a, -ú); *coll.* satovjé.
honigfließend medotóčën, medonósën.
Honigfrau *f.* medaríca.
Honiggaſſe *f.* medárske úlice *pl.*
Honiggefäß *n.* medovník, medovnják.
Honiggelte *f.* golída za med.
Honiggeruch *m.* duh po medu, vònj po medu, medni duh, medni vònj.
Honiggeſchmack *m.* okús po medu, medni okús.
Honiggras *n.* medéna trava.
honighaft medast, medovít.
Honighandel *m.* medárstvo.
Honighändler *m.* medár.
Honighummel *f.* čmrlj medokrádnik.
Honigkorb *m.* medovnják.
Honigkuchen *m.* medéni od. strdéni koláč, strdenica.
Honiglese *f.* nabíranje medú.
Honiglippe *f.* medéna ústnica.
Honigmaul *n.* medolízec.
Honigmund *m.* medéna od. medenosládka usta.
Honigprobe *f.* oglèd od. poskús medú.
Honigquelle *f.* izvírek od. izvòr medú.
Honigrede *f.* medosládki govor.
honigreich medovít, médovnat.
Honigſaft *m.* medéni sok.
Honigſammler *m.* medobèr.
Honigſcheibe *f.* sat; *coll.* satovjé, satjé.
Honigſchneiden *n.* izpodrezovánje satovjá.
Honigſchnitte *f.* rezljaj kruha z medom.
Honigſeim *m.* čisti med, čista strd (-i) (ki se cedí iz satovjá), med samotòk.
Honigſtimme *f.* medosládki glas.
honigſüß medén, medosládek, sladek kakor med.
Honigthau *m.* medéna rosa.
Honigtopf *m.* loneč za med.
Honigtrank *m.* medíca.
Honigwaſſer *n.* medéna voda.
Honigwein *m.* medíca.
Honigzehent *m.* desetína od medú.
Honigzelle *f.* medéni lonček.
Honigzins *m.* medarína.
Honorar *n.* nagráda, plačílo.
Honoratioren *pl.* imenítniki, odličniki, dostojánstveniki, dostójniki, častna gospóda.
honorieren častíti; počastíti; (bezahlen) nagradíti, pláčati; *impf.* plačevati.
Hopfen *m.* hmèlj; da iſt — und Malz verloren vse je izgubljéno; **Hopfen-** hmeljni, hmeljev.
hopfen hméljiti; ohméljiti, nahméljiti.
Hopfenacker *m.* hmeljník, njiva za hmèlj.
Hopfenbau *m.* hmeljárstvo; den — betreiben hmeljáriti, s hmeljárstvom se pečáti.
Hopfenbauer *m.* hmeljár.
Hopfenbier *n.* hméljevec.
Hopfenboden *m.* svet od. tlà (tal) za hmèlj.
Hopfendarre *f.* hmeljna sušílnica.
Hopfenfeld *n.* hméljišče, polje za hmèlj.
Hopfenhandel *m.* hmeljárjenje, kupčija s hmeljem.
Hopfenkammer *f.* hmeljnica.
Hopfenklee *m.* pólžarica.
hopfenreich hmeljevít.

Hopfenſack *m.* vreča za hmèlj.
Hopfenſeide *f.* ſ. Flachsſeide.
Hopfenſtange *f.* kol za hmèlj; *fig.* (eine lange hagere Perſon) dolgež, rantež, dolgín.
Hopfenwaſſer *n.* hmeljevíca.
Höpfner *m.* hmeljár.
Hopp, hops *interi.* hop! hops! hopsasa!
hopſen poskakovati; poskóčiti.
Hopſer *m.* poskakovávec, skakáč; poskòk.
hörbar slišèn, slišljìv, kar se more slíšati.
Hörbarkeit *f.* slišnost.
horchen prisluškovati, prislúškati, posluškovati, prislúšati, na uho vleči.
Horcher *m.* prisluškovávec, prisluškávec, prisluševávec; =in *f.* prislušávka, prisluševávka.
Horchhaus *n.* poslušálnica.
Horchwinkel *m.* kotíček za prisluševánje.
Horde *f.* čreda; (v. Menſchen) truma, tròp, krdélo.
Hordenführer *m.* krdélnik.
hordenweiſe *adv.* na trume, krdélohören slíšati (-šim), čuti (čujem); auf etwas — kaj poslúšati; man höre nur le poslušájte; laſs — no povéj; das läſst ſich — to je nekaj, ta nekaj veljá; er läſst nichts von ſich — ne dá glasú od sebe; er hört nicht auf meinen Rath ne poslúša me, ne mara za moj svet.
Hören *n.* sluh, slíšanje; daſs einem das — und Sehen vergeht da preslíšati ni mogóče.
Hörenſagen *n.*, von — po slíšanju, po drugih, od drugih; ich habe es von — povédano mi je, drugi so mi to povédali, od drugih vém.
Hörer *m.* poslušávec; =in *f.* poslušávka.
hörig podlóžen.
Hörigkeit *f.* podlóštvo, podlóžnost, podáništvo.
Hörigkeitsverband *m.* zveza podlóštva, podániška vez (-í).
Horizont *m.* horizont, obzòr; das geht über ſeinen — tega njegov um ne doséže, tega ne douméje.
horizontal vodorávèn, porázèn, horizontálen; —e Gliederung porázna izobrázba.
Horizontalebene *f.* vodorávna —, horizontálna ploskêv.
Horizontalität *f.* vodorávnost.
Hörmittel *n.* slíšálo.
Horn *n.* rog; *dem.* rožič, rožíček; (Zacken) rogèlj; (Blasinſtrument) rog, róžnica, trobílo; zu — werden roženéti; oroženéti, oroženíti se; Hörner habend rogàt; ohne Hörner mulast; von — rožén; mit gewundenen Hörnern vitoròg; **Horn-** (mit Hörnern verſehen) rogàt; (aus Horn gemacht) rožén.
Hornadler *m.* kljunorózec.
Hornamboſs *m.* rogáč.
Hornarbeit *f.* rožéno delo, roženi izdélek, roženína.
Hornarbeiter *m.* roženínar.
hornartig roženast, rogast.
Hornbeize *f.* rožno lužílo.
Hornbläſer *m.* trobívec na rog; =in *f.* trobívka na rog.
Hornblende *f.* rogováča.
hornen tróbiti, na (v) rog tróbiti.
hörnen bosti (bodem); einander — bosti se; (vom Kleinvieh) trkati se.
hörnerlos brezròg, mulast.
Hörnerſchall *m.* trobljenje, trobljáva.
Hörnerv *m.* slušni živec.
Horneule *f.* *(Strix otus)* mala úharica.
hornförmig rogast; ſich — krümmen rožíčiti se.
hornfüßig rogonòg, s kopítom na nogi.
hornhart trd kakor rog.
Hornhaut *f.* (im Auge) roženica, belohornicht roženast, rogast.
hörnig rogàt.
Hornis *f.* sršen (-šéna); **Hornis-** sršénov, sršénji.
Horniſt *m.* troběc, trobentáč.
Hornjagd *f.* lov z rogom.
Hornjagen *n.* gonja z rogom. — s trobljenjem, — s trobljávo.
Hornklee *m.* nokóta; device Marije kožúšček.
Hornkraut *n.* *(Cerastium)* smiljka.
Hornmaſſe, Hornſubſtanz *f.* roženína.
Hornſalbe *f.* mazílo za rog, kopítna maža.
Hornſchlange *f.* rogáta kača.
Hornſpäne *pl.* rožni ostrúžki, roženа strugovína.
Hornſtein *m.* dresva, rogolíčnik.

Hornſtoff *m.* rogovína.
Hornung *m.* ſ. Februar.
Hornvieh *n.* rogáta —, govéja živína.
Hornviehbremſe *f.* obád.
Hornviehklaue *f.* parkèlj.
Hornwerk *n.* (im Feſtungsbaue) rogáto delo, rogóvje.
Horologium *n.* časoslòv. [šálnik.
Hörrohr *n.*, **Hörtrichter** *m.* slušálo, sli-
Hörſaal *m.* poslušálnica, poslušalíšče.
Horſt *m.* (Gebüſch) hosta, gošča, goščáva; (Neſt) gnezdo.
horſten (niſten) gnezdo délati, gnezdo iméti (imám), gnézditi.
Hort *m.* (Zufluchtsort) zavétje, pribežališče, zatočíšče; (Schutz) bramba, varstvo, opóra; (Schatz) zaklàd, poklàd.
Hörweite *f.* slišáj.
Hörwerkzeug *n.* slišálo.
Hoſe *f.* (meiſt im *pl.*) hlače *pl.*; *dem.* hláčice; Linnenhoſen bregéše *pl.*; lange — dopétnice, hlače dopetáče; Unterhoſen svítice, spódnjice *pl.*; die — anziehen hlače obléči, auch obúti (-bújem); **Hoſen-** hlačni.
Hoſenband *n.* pas; (unter dem Knie) podvézek, hlačna podvéza.
Hoſenbandorden *m.* podvézni red.
Hoſengürtel *m.* hlačni pas.
Hoſenhälfte *f.* hláčnica.
Hoſenlatz *m.* hlačna vratca *pl.*, hlačne durce *pl.*
hoſenlos brez hlač, brezhláčen.
Hoſenſchlitz *m.* hlačni razpórek.
Hoſenſchnalle *f.* hlačna zapóna.
Hoſenträger *m.* hlačnik, narámnica, prerámnik, obrámnica. [rálnica.
Hoſpital *n.* siromášnica; bólnica; hi-
Hoſpiz *n.* gostíšče.
Hoſtie *f.* (die conſecrierte) sv. Rešnje Teló; ſonſt hóstija, oblat.
Hotel *n.* gostíšče, gostílnica, hotél.
hott *interi.* hot! hi hot!
Hub *m.* vzdig, vzdígljaj.
Hube *f.* kmetíja, zemlja, zemljíšče; ganze — cela zemlja, celo zemljíšče, cel grùnt; halbe — pol zemlje; Drittelhube poddrúštvo; Viertel— maseljc; Sechſtel— polupoddrúštvo.
Huber, Hufner, Hübner, Hübler *m.* zemljàk; Halb— poluzemljàk; Drittel— poddrúžnik; Viertel— máseljčar.
hübſch zal, brdèk, čeden, ličèn; —er zaljši, gorši.
Hübſchheit *f.* zalost, brdkóst, čednost, ličnost.
Huchen *m.* sulèc, sulàč.
huckepack *adv.* štuporámo, opŕtiv.
Hudel *m.* (Lappen) krpa, cunja; (Lump) lopov.
Hudelei *f.* krparíja, šušmárstvo; vihránje, vihrávost; trápljenje.
Hudeler, Hudler *m.* šušmár, krpár, krpúcar; vihráč; trapič.
hudeln šušmáriti, krpati, krpúcati; vihráti; trápiti.
Huf *m.* kopíto, rog.
Hufbein *n.* kopítna kost (-í).
Hufbeſchlag *m.* (das Beſchlagen) podkávanje, podkóvstvo; (Hufeiſen) podkèv, podkóva.
Hufbeſchlagſchule *f.* podkóvska šola.
Hufe *f.* ſ. Hube.
Hufeiſen *n.* podkèv, podkóva; *dem.* podkóvica; die — aufſchlagen podkovati (-kújem), *impf.* podkávati; (a. d. Schuhe) krampež, krampížar, deréze *pl.*
hufeiſenartig podkóvast.
Hufeiſennaſe *f.* podkovnják.
hufförmig kopítast.
hufig kopítèn, z rogom.
Huflattich *m.* lapúh.
Hufmeſſer *n.* podkóvni nòž, porezílnik.
Hufnagel *m.* podkóvnik, podkóvčar, konják.
Hufraſpel *f.* podkóvna pila.
Hufſäugethier *n.* parkljar.
Hufſchlag *m.* udár od. udárec s kopítom; (d. Fährte eines Pferdes) konjski tir od. sled; (der für d. Pferde gebahnte Weg an den Flüſſen, wenn ſie Schiffe ziehen) vlačílna steza, steza vlačílnica, stegna. [vač.
Hufſchmied *m.* podkováč, konjski ko-
Hufſchmiede *f.* podkoválnica.
Hufſtempel *m.* podkóvni probòj, lúknjičar.
Hüftader *f.* kólkova žila odvódnica.
Hüftbein, Hüftblatt *n.* kolčnica.
Hüfte *f.* kòlk.
Hüftenbreite *f.* kolčna širína.
hüftenlahm hròm v kolku. [zgib.
Hüftgelenk *n.* kolkov sklèp, kolčni
Hufthier *n.* parkljar.

Hüftmuskel *m.* kólkova míšica.
Hüftnerv *m.* kolkov živěc.
Hüftweh *n.* bolečina v kolku.
Hufvorbeißer *m.* jámičar.
Hufzwickzange *f.* podkóvne ščípalice, — ščipávke.
Hügel *m.* grič, hòlm, brdo, breg, kok (kolk), hrib; *dem.* griček, holmec, brdce; (Maulwurfs—) krtína; (Grab—) gomíla.
hügelab *adv.* navzdól.
hügelauf *adv.* vkréber, navkréber.
Hügelbewohner *m.* gričar, holmčan, rtinják, hríbovec.
hügelicht gričast, holmast, brdast, hribast, hribčast. [bovít.
hügelig gričàt, brdovít, hribàt, hri-
Hügelland *n.* gríčevje, holmje, brdje.
Hügelreihe *f.* vrsta gričev, pohólmje.
Hügelrücken *m.* holmsko sleme (-na), hrbét griča.
Huhn *n.* (Henne) kura, kokóš (-i), puta; (junges Huhn) pišče (-eta), piščanec, piška, putka; (1 Jahr altes Huhn) járica, járčica; (Rebhuhn) jerebíca.
Hühnchen *n.* kúrica, pútica, kokóška.
Hühner- kurji, kokóšji.
Hühnerauge *n.* kurje okó (očésa).
Hühnerdarm *m.* *(Stellaria media)* zvézdnica, auch kurja čreva *pl.*
Hühnerdieb *m.* kurji tat.
Hühnerei *n.* kurje od. kokóšje jajce.
Hühnerfleisch *n.* kurje mesó, kúretina.
Hühnergeschrei *n.* kokodák, kokodájsk, kokodákanje.
Hühnerhabicht *m.* kragulj, kokošár.
Hühnerhahn *m.* ſ. Hahn.
Hühnerhandel *m.* kokošárstvo, piščetárstvo, kupčija s kokóšmi od. kúrami.
Hühnerhändler *m.* kokošár, piščetár; -in *f.* kokošarica, piščetarica.
Hühnerhaus *n.* kurnik, kúrnica, kurnjak, kokošínjak.
Hühnerhirse *f.* kostréba, srakonóga.
Hühnerhof *m.* kurji od. kokóšji dvòr.
Hühnerhund *m.* pès jerebíčar od. prepeličar. [rečjak.
Hühnerkoth *m.* kurjak, kokóšjak, kú-
Hühnerkropf *m.* putáča, pután.
Hühnerlaus *f.* tekút.
Hühnerleiter *f.* ſ. Hühnersitz.
Hühnermarkt *m.* kurji od. kokóšji trg, trg za kokóši od. za kúretino.
Hühnerruf *m.* jerébji klic.
Hühnersitz *m.*, **Hühnersitzstange** *f.* gred (-í), *pl.* gredí u. gréde.
Hühnerstall *m.* kurnik, kurnjak, kokošínjak.
Hühnerstelge *f.* kurnik, kobáča.
Hühnervieh *n.* kúretina, perotnína, perjád (-i), perjádina. [stvo.
Hühnerzucht *f.* kokošárstvo, piščetár-
hui! *interi.* hoj! smùk! in einem Hui na màh, ko bi (z očmi) trenil.
Huld *f.* milost, blagovóljnost, blagosklónost.
huldigen zvestóbo od. vérnost priséči (-sézem), *impf.* priségati; *fig.* poklánjati se, láskati se, dvoríti.
Huldigung *f.* poklónstvo; priséga zvestóbe od. vérnosti; *fig.* spoštovánje, blagosklónost.
Huldigungseid *m.* priséga zvestóbe od. vérnosti.
Huldigungstag *m.* dan poklónstva, dan prisége zvestóbe od. vérnosti.
huldreich, huldvoll milostìv, mílostljiv, blagosklòn.
Hüllblatt *n.* ovójni —, ogrinjálni list.
Hülle *f.* ogrinjálo, zagrinjálo, pokriválo, odévek; (Decke) odéja, odeválo; (Emballage) ovòj, zavòj; in — und Fülle haben vsega dovòlj iméti (imám), na prebítek iméti.
hüllen zagŕniti, ogŕniti, pregŕniti, pokríti (-krijem); *impf.* za-, o-, pregrínjati, pokrívati; sich in e. Mantel — v plašč zavíti (-víjem) se, s plaščem ogŕniti se; *impf.* zavíjati se, ogrinjati se; (bedecken) odéti (odénem), pokríti (-krijem); *impf.* odévati, pokrívati.
Hüllkelch *m.* ovójek.
Hülse *f.* stròk; tòk; Hülsenfrüchte stročje; Hülsenschale lupína, luščína; (der Hirse) mekína; (der Kastanien) ježica; (der Nüsse) robína; (Balg) pleva; (am Bajonett) natikáča; (der Patrone) tulec, tòk; (aus Papier) ovójka.
hülsen lúščiti, lúpiti, líkati, líčkati, kožúhati, róbkati.
hülsenartig luščínast, lupínast, strokast, mekínast, ježíčast, robínast.
Hülsenfrucht *f.* sočívo; *coll.* sočívje.
Hülsenfrüchtler *m.* stróčnica.
Hülsengewächs *n.* stróčnica.

hülſig strokàt, luščinàt.
human človekoljúběn, ljudomìl, človéčen.
Humanität *f.* človekoljúbje, ljudomílost, človéčnost.
Humanitätsſchüler *m.* humanist.
Hummel *f.* čmrlj.
Hummer *m.* jastog.
Humor *m.* (dobra) volja, šaljívost, humór.
Humoriſt *m.* šaljívec, humorist.
humoriſtiſch šaljiv, humorístičen.
humpeln hlamudráti, rogačkáti, opotékati se.
Humpen *m.* kupa, vrč.
Humus *m.* rodovítna prst (-í), črna prst, brna.
Humusſchichte *f.* prst črníca.
Hund *m.* pès, kuzèlj; junger — pse (-ta), ščene (-éta), kužej, kužèk, psiček; der große — *(astr.)* kuzlák; (der Böttcher) klešče *pl.*, natezílnik; (Göpel-hund) rudárski vozèk, trúžica.
hundartig *adi.* pasji; *adv.* pasje.
Hündchen *n.* pesèk, psiček, kužej, kužèk.
Hunde- pasji.
Hundegebell *n.* lájanje psov.
Hundehaus *n.* pesják.
Hundeloch *n.* pesják; *fig.* temna luknja, beznica.
hundert *num.* sto, stotína.
hundertarmig storòk.
hundertblätterig stolístěn, stoperésen.
Hundertel *n.* ſ. Hundertſtel.
hundertens *adv.* stotič, stotnič.
Hunderter *m.* (Ziffer) stotíca; (Banknote) stoták.
hunderterlei stotér.
hundertfach stotéren, stotérnat, stostrók.
hundertfältig stotérnat, stogúběn.
hundertfüßig stonòg.
hunderthändig storòk.
Hunderthaupt *n.* stoglàv, stoglávec.
hunderthäuptig stoglàv, stoglávěn.
hundertjährig stolétěn; das —e Feſt stolétnica.
hundertjährlich *adv.* vsakih sto let.
hundertmal *adv.* stokrat.
hundertmalig stókratěn.
Hundertpfünder *m.* stofúntnik.
hundertpfündig stofúntěn.
hundertruderig stovéseln, stovéselnat.
hundertſte (der, die, das) stoti, stotni.
Hundertſtel *n.* stotína, stotínka, stotni del.
hundertſtimmig stoglásen.
hundertägig stodnévěn.
hunderttauſend *num.* stotisoč.
hundertheilig stodélěn.
hundertweiſe *adv.* na stotíne, stotínoma.
hundertzüngig stojezíčen.
Hundeſtall *m.* pesják, pásjica, psinják.
Hundeſteuer *f.* pasji davèk, psetnína.
Hündin *f.* psica, kuzla.
hündiſch: **Hunds-** pasji.
Hundsbiſs *m.* pasji ugríz od. popàd.
Hundsfott *m.* maloprídnež, lopov, pasjevéreč.
hundsföttiſch pasjevérski, lópovski.
Hundsgras *n.* (Knäuelgras) *(Dactylis glomerata)* pasja trava.
Hundshai *m.* kuček.
Hundskamille *f.* smrdéla, smrdelíka, pasja kamílica.
Hundskette *f.* pasja veríga, pasji lanec.
Hundskopf *m.* pasja glava; *fig.* pesoglávec.
hundsköpfig pesoglàv, pasjeglàv.
Hundskoth *m.* pasjak.
Hundskrankheit *f.* pasja bolézen (-i).
Hundslager *n.* pasje leží̆šče.
Hundslaus *f.* pasja ùš (-í).
Hundsleben *n.* pasje življénje, revno —, borno življénje.
Hundsloch *n.* pasja luknja.
Hundspeterſilie *f.* mala trobelíka, pasji peteršílj.
Hundsquecke *f.* pasja pírnica.
Hundsroſe *f.* šipek.
Hundsſtern *m. (Sirius)* kuzlák, pasja zvezda.
Hundstage *pl.* pasji dnevi *pl.*
Hundstod *m. (Aconitum)* pasja smrt (-i), omej.
Hundsveilchen *n.* pasja vijólica.
Hundswürger *m.* črmelíka.
Hundswuth *f.* pasja steklína.
Hundszahnwurz *f. (Erythronium dens canis)* pasji zob.
Hundszunge *f. (Cynoglossum)* pasji jezik.
Hüne *m.* velikán, obèr, orják.
Hünengrab *n.* óbrska od. orjáška gomila.

Hunger *m.* lákota, glad; (Heißhunger) volčja lákota; (großer, anhaltender —) strádanje, strádež; großen — leiden zeló strádati od. gladovati.

Hungerblümchen *n.* gladnica; Frühlings— *(Draba verna)* kurje zdravje.

hungerig, hungrig lačen, lákoten, gláden, gladóven; — werden izláčniti se, izlákati se, izlákotati se, izgladovati se; — machen izlákotiti, izgladovati, sestrádati.

Hungerleider *m.* stradáč, strádavec, gladúh, lákotnik.

Hungerleiderei *f.* strádanje, strádež.

hungern lačen biti (sem), lákoto iméti (imám) od. čútiti, glad trpéti (trpím); sehr — gladovati, strádati.

Hungersnoth *f.* lákota, strádež.

Hungerstrafe *f.* pòst.

Hungerthurm *m.* gladomórnica.

Hungertod *m.* smrt (-i) za lákoto od. gladom.

Hungertuch *n.*, am —e nagen gladovati, strádati, lakotovati.

Hungrigkeit *f.* lačnost, gladnost, gladovnost.

hunzen kváriti, kazíti; pokváriti, pokazíti; *fig.* psovati (psujem), zmérjati.

Hupf *m.* poskòk, skakljáj, poskakljáj.

hüpfen skóčiti, poskóčiti; *impf.* skakúcati, skakútati, poskakovati, skakljáti; (v. Herzen) igráti.

Hüpfer *m.* skakljáč, skakálo, poskakovávec.

Hürde *f.* lésa, pletenica; (Schafhürde) tamar, osèk, ográja, borjáč.

hürden tamar ográditi, — zagráditi; *impf.* ográjati, zagrájati; tamáriti.

Hure *f.* kurba, blodnica, nečístnica.

huren kurbáti se, nečistovati.

Hurenhaus *n.* kurbíšče, hotníščnica.

Hurenkind *n.* kurbič, mulček,(pankrt).

Hurenlied *n.* nesrámna od. umázana pesém (-i).

Hurenneſt *n.* kurbíšče, hotníščnica.

Hurenpack *n.* kurbírska zaléga, kurbírska druhál (-i).

Hurer *m.* kurbír, nečístnik.

Hurerei *f.* kurbarija, kurbánje, hotništvo; — treiben kurbáti se.

hurerisch kurbírski, kurbárski, nečist.

hurrah! *interi.* hurá!

hurtig urèn, nagèl, bŕz; hurtig! hàjdi! àla! hitro!

Hurtigkeit *f.* urnost, naglost, brzóst.

Huſar *m.* huzár; **Huſaren-** huzárski.

huſch! *interi.* vš! frk!

huſchen smúkniti, púhniti, pŕhniti, šíniti, frkniti.

hüſteln pokašljevati; heiser — hrécati, hrépati.

huſten kášljati; zakášljati, odkášljati se; Blut — kri pljuváti (pljújem) od. hŕkati; ganze Nächte hindurch — cele noči prekášljati, *impf.* prekašljevati.

Huſten *m.* kašelj; den — haben kášljati.

Huſter *m.* kášljavec, pokašljevávec, kašljálo.

Hut *m.* klobúk; *dem.* klobúček; (Zuckerhut) glava, krhèt; ohne — razoglàv; — ab odkríj se! odkríjte se! den — aufſetzen pokríti (-kríjem) se, *impf.* pokrívati se.

Hut *f.* varstvo, pažnja, čúvanje, straža; (Weide) paša, pašnik; (das Hüten) pásenje, pašnja, paša; auf der — ſein várovati se, páziti, pazko iméti (imám), glédati, čúvati se.

Hutband *n.* trak na klobúku, klobúčni trak.

Hutbürſte *f.* ščetka oder krtáčica za klobúk.

hüten várovati, čúvati; (weiden) pasti (pasem); ſich — várovati se, čúvati se, ogíbati (ogíbljem) se, páziti, glédati; das Bett — bolán léžati (ležím), ne smeti (smem) iz póstelje; das Zimmer — ne iti (idem, grem) iz hiše, domá biti (sem).

Hüter *m.* varih, čuváj, čuvár; (Gemeindehirt) varovčin; =in *f.* várihinja, čuvájka, čuvarica.

Hutfabrik *f.* klobučárnica.

Hutfabrikant *m.* klobučár.

Hutfeder *f.* peró (-ésa) za klobúkom.

Hutfilz *m.* klobučína, klobučevína.

hutförmig klobúkast.

Hutfutteral *n.* prevléka za klobúk, klobúčnica.

Hutgeld *n.* (Weidegeld) pašnína.

Hutgerechtigkeit *f.* pravíca do paše, pašna pravíca.

Huthändler *m.* trgóvec s klobúki.

Hutkrämpe *f.* klobúčni krajčc, klobúčni okrájčc, krájevci *pl.*

hutlos brez várstva; brez pastírja; (unbedeckt) razoglàv.

Hutmacher *m.* klobučár.

Hutmacherei *f.*, **Hutmacherhandwerk** *n.* klobučárstvo; das — betreiben klobučáriti. [ka.

Hutmacherin *f.* klobučarica, klobučár-

Hutschachtel *f.* klobúčnica.

Hutsche *f.* gúgalica, gúgalnica, guge *pl.*, gunca, gúncalica.

hutschen gúgati (-am u. gúgljem) se, gúncati se, zíbati (-am u. zíbljem) se.

Hutschleife *f.* petlja —, obéz (-i) na klobúku.

Hutschnur *f.* vrvca za na klobúk, klobúčna vrvca.

Huttare *f.* pašnína.

Hütte *f.* koča, kolíba, bajta; (eine elende Hütte) beznica, kočúra; *dem.* kóčica, kolíbica, bájtica; (Schmelzhütte) plavž, topílnica, talílnica; (im Bergwesen) izdeloválnica.

Hüttenarbeit *f.* delo v topílnicah, — v plavžih.

Hüttenarbeiter *m.* plavžar, topílničar.

Hüttenbesitzer *m.* lastník plavža, fužínar. [žar.

Hüttenbewohner *m.* bajtar, kočar, kaj-

Hüttengebäude *n.* topílnično poslópje.

Hüttenkunde *f.* plávžarstvo, topílničarstvo.

Hüttenmann *m.* plavžar, topílničar.

hüttenmännisch plávžarski, topílničarski.

Hüttenwerk *n.* plavž, topílnica, talílnica.

Hüttenwesen *n.* plávžarstvo, topílničarstvo.

Hutweide *f.* pašnik.

Hutzeug *n.* klobučína, klobučevína.

Hutzel *f.* krhélj, krhljič (suhe hruške od. jábolka).

Hyacinthe *f.* hiacínta.

Hyäne *f.* hiéna.

Hyder, Hydra *f.* hidra.

Hydraulik *f.* hidrávlika; vodovódstvo.

hydraulisch hidrávličen; vodovóden; —e Presse hidrávlična tiskálnica.

Hydrodynamik *f.* hidrodinámika, nauk o gíbanju vode.

Hydrographie *f.* vodopis, vodopísje.

hydrographisch vodopísen.

Hydrologie *f.* vodoslóvje.

Hydrometer *m.* (*n.*) vodomèr.

Hydropath *m.* vodoléčnik, hidropát.

hydropathisch vodoléčen, hidropátski.

Hydrostatik *f.* hidrostátika, nauk o ravnotéžju vode.

hydrostatisch hidrostátičen.

Hydrotechnik *f.* hidrotéhnika, vodostávstvo, vodostrójstvo.

Hydrotechniker *m.* hidrotéhnik, izvédenec v vodnih stavbah.

hydrotechnisch hidrotéhničen, vodostávben.

Hygrometer *m.* (*n.*) vlagomèr.

Hygroskop *n.* vlagokàz, vlagovìd.

Hymne *f.*, **Hymnus** *m.* hválnica, hvalna pesém (-i); slávnica, slavna pesém, himna.

Hyper- pre-.

Hyperbel *f.* hipérbola.

hyperbolisch hiperbólski.

Hyperkritik *f.* preóstra od. pretírana kritika, — océna.

Hypochonder *m.* hipohónder, turóbnež.

Hypochondrie *f.* hipohondrija, težkomíselnost, turóbnost. [ben.

hypochondrisch hipohóndričen, turó-

Hypotenuse *f.* hipotenúza, podpóna.

Hypothek *f.* hipotéka, nepremična zastáva; **Hypothek-** hipotekárni, hipotéčni, zastávni.

Hypothekarforderung *f.* hipotéčna terjátev.

Hypothekargläubiger *m.* hipotéčni od. knjížni upnik.

Hypothekarverschreibung *f.* hipotéčni zapis.

Hypothekenbank *f.* hipotéčna banka.

Hypothese *f.* hipotéza; (Bedingung) uvèt, pogòj; (Voraussetzung, Vermuthung) domnéva, podména. [ven.

hypothetisch uvétен, pogójen; domné-

Hysterie *f.* máternica, histerija.

hysterisch máternicav, histéričen.

Hysteronproteron *n.* histeronproteron, nasprótni sporèd besedí.

J.

J! *interi.* i! i nu! no! i no!

Ibis *m.* ibis, gavěc.

ich jaz; (vor dem Zeitw. gemeiniglich unüberſetzt); das Ich moja oséba, jaz.

Ichthyographie *f.* ribopís, riboslóvje.

Ichthyolith *m.* okamenéla riba.

Ichthyophag *m.* ribojèd, ribojédec.

Ideal *n.* vzòr, ideál.

ideal, idealiſch vzórən, vzorít, ideálən; pomíseln; (fingiert) mišljen, namíšljen, izmíšljen.

idealiſieren vzoríti, idealizírati; povzoríti.

Idealismus *m.* vzórstvo, idealízem.

Idealiſt *m.* vzórnik, idealíst; sanjár.

Idealität *f.* vzórnost, vzorítost, ideálnost.

Idee *f.* miſèl (-i), pomíſèl (-i), idéja; es handelt ſich um die Realiſierung einer großen Idee ide za to, da ostvárimo (oživotvórimo, izvršímo) velíko miſèl; (Begriff) pójem.

ideell ſ. ideal.

Ideenaſſociation *f.* združevánje —, drúženje —, vézanje pomísli, asocijácija idéj.

Ideengang *m.* povŕstnost misli, razvŕstba —, sporèd misli.

Ideenkreis *m.* omíselje.

ideenlos brezmíseln, brez misli; er iſt — nima misli.

ideenreich bogat z idéjami, mnogomíseln.

idem toísto, ravno tisto, ravno to.

identificieren istovétiti, ístoviti, identifikovati; poistovétiti, izenáčiti.

Identificierung *f.* istovétba, poistovétba, izenáčba, identifikácija.

identiſch istovétən, ístovən, isti, ta isti, ravno tisti.

Identität *f.* istovétnost, ístovnost, istost, toístost, enákost, identitéta.

id est to je, to se pravi.

idioelektriſch samoeléktričən.

Idiom *n.* naréčje, podnaréčje.

Idioſynkraſie *f.* vsečútnost, posébna čutljívost, idiosinkrazíja.

Idiot *m.* nevédnež, bebec, ábotnik, [idiot.

Idiotikon *n.* naréčnik, naréčni slovár.

Idiotismus *m.* posébnost kákega jezíka, idiotízem.

Idol *n.* ſ. Götze.

Idylle *f.* seljánka, pastírska pesèm (-i), idíla.

idylliſch seljánski, idílski.

Igel *m.* jež; *dem.* ježèk; **Igel-** ježev.

igelartig ježast, ježevít.

Igelfiſch *m.* jézarica.

Igelhaut *f.* ježevína, jéževa koža.

Igelskopf *m.* *(Sparganium)* jéževa ježica.

Ignorant *m.* nevédnež, malovédnež.

Ignoranz *f.* nevédnost, neznánje, malovédnost.

ignorieren ne védeti (vem), ne méniti se za kaj; nevédnega se délati, ignorírati; er ignoriert ihn dela, kakor bi ne vedel zanj, prezíra ga.

ihr vi, ve.

ihr, ihrig (ihr gehörig) njen; (ihnen zwei gehörig) njun; (ihnen gehörig) njih; (in der Höflichkeitsſprache) Vaš; (in Bezug auf das Subject) svoj: ſie mögen das Ihrige thun naj storé svojo dolžnost.

Ihro Vaš; — Gnaden Vaša milost; — Majeſtät Njega Veličánstvo, Njegóvo Veličánstvo.

ihrzen víkati.

Ikonograph *m.* slikopísec, ikonográf.

Ikonographie *f.* slikopis, ikonografija.

Ikonologie *f.* slikoznánstvo, podoboznánstvo, kiposlóvje, ikonologija.

Ikoſaeder *n.* dvajsetérec, ikozaedér.

illegal nepostávèn, nezakonít.

Illegalität *f.* nepostávnost, nezakonítost.

illegitim nezakónski.

illiquid nejásən, negotòv; neugotóvljiv.

illoyal nezakonít, neprávi, nezvést, nelojálən.

Illumination *f.* razsvetljáva, osvetljáva, razsvečáva, razsvéta.

illuminieren razsvetlíti, osvetlíti; *impf.* razsvetljevati, razsvečevati.

Illuſion *f.* slepílo, omáma, iluzíja.

illuſoriſch slepílěn, omamljìv, navídezěn.
Illuſtration *f.* ſ. Erläuterung, Zeichnung.
illuſtrieren ſ. erläutern; illuſtrierte Zeitung časopìs s podóbami, ilustrován časopis.
Iltis *m.* dehór (dihúr); **Iltis-** dehórjev.
Iltisfalle *f.* past (-i) za dehórje. [vína.
Iltisfell *n.* dehórjeva koža, dehórje-
imaginär umíšljen, dozdévěn, imaginárěn.
Imagination *f.* ſ. Einbildung.
Imbiſs *m.* prigrízěk, zalozáj, málica.
Immaterialität *f.* breztvárnost, brezsnóvnost, breztelésnost.
immateriell brezsnóvěn, breztelésěn.
Immatrikulation *f.* vpìs (v mático, imenik ɔc.).
Immatrikulationsſchein *m.* vpísni list.
immatrikulieren vpísati, *impf.* vpisovati (v mático).
Immaturität *f.* negódnost.
Immen *pl.* medíčarji *pl.*
immer *adv.* vselej, vsekdar; (ununterbrochen) vedno, venomér, zmeraj, zmerom, ves čas.
immerdar *adv.* skoz in skoz, venomér.
immerfort *adv.* vedno, nepreněhoma, zméraj, zmerom, neprestáno.
Immergrün *n.* zimzélen.
immergrün vednozélen.
immerhin *adv.* vsekáko; naj le.
immermehr *adv.* čedálje bòlj, čimdálje bòlj, črezdálje bòlj, bòlj in bòlj, vse bòlj in bòlj.
immerwährend veděn, nepreněhljìv, neprestán, trajěn; *adv.* vedno, venomér, nepreněhoma, neprestáno.
immobil nepremíčěn, nepremekljìv, negíběn.
Immobilien *pl.* nepremičnìne *pl.*, nepremekljíva poséstva *pl.*
immoraliſch ſ. unſittlich.
Immoralität *f.* ſ. Unſittlichkeit.
Immortelle *f.* neven (neveni), smilj, smiljka, imortélka.
Immunität *f.* nedotíčnost, svobóščina.
Impenſen *pl.* stroški, potróški *pl.*
Imperativ *m.* velélnik.
Imperator *m.* ſ. Herrſcher.
Imperfect *n.* polupretékli čas.
imperfectiv nedovršěn.
Imperial- cesárski, imperiálěn.
Imperſonale *n.* brezosébni glagol.
impertinent neznósěn; nesráměn, predrzěn.
Impertinenz *f.* nesrámnost, predrznost. [nost.
Impfanſtalt *f.* cepílnica osépnic.
Impfausweis *m.* izkàz o cépljenju koz.
impfen (pfropfen) cépiti; (Pocken) cépiti, osépnice od. kozé stáviti.
Impfer *m.* cepívec.
Impfling *m.* cépljeněc.
Impfſtoff *m.* cepívo, vcepnína.
Impfung *f.* cépljenje —, stávljenje osépnic od. koz.
Impfungszeugnis *n.* izpričeválo o cépljenju koz.
Imponderabilien *pl.* netežnìne *pl.*, nevaganìne *pl.*
imponieren spoštovánje vzbújati, moževati, možá kázati (kážem), imenítěn —, važěn biti (sem), imponírati; — wollen imenítiti se, veljáviti se komu s čim, vážnosti si dajáti (dájem).
imponierend spoštovánje vzbujajóč, moški, važěn, znamenít, oblástěn.
Import *m.* uvòz, dovóžnja.
Importen *pl.* uvózno blagó.
Importeur *m.* uvozník.
importieren uvóziti, vpéljati; *impf.* uvážati, vpeljevati.
impoſant veleznamenít, velevážěn, velekrásěn.
Impoſt *m.* dávěk na blagó, nakláda.
impotent nezmóžěn.
Impotenz *f.* nezmóžnost.
imprägnieren (Holz) napojíti, nasítiti; *impf.* napájati.
Imprimatur naj se natísne; *n.* dovolítěv v natìs.
Impromptu *n.* brez pripráve (stvar); duhovíta miśel (-i).
Improviſator *m.* pesnik, ki poje brez pripráve, improvizator.
improviſieren brez pripráve peti (pojem) od. skládati, govoríti.
Impuls *m.* nagìb, nagíbljaj, nagòn, podnét, izpodbúda. [dólžba.
Imputation *f.* pripìs, prištéva; obin v, na; (zur Bezeichnung der Bewegung) po; im Anfange od začétka, iz začétka, v začétku, izpŕva; — Gegenwart vpríčo (česa), pred (kom); —

der Meſſe pri maši; — der That zarés; im Sommer po léti; im Winter po zími; bis — do.

Inangriffnahme *f.* pričétěk, začétěk.

Inbegriff *m.* skupěk, obség, obsézěk; (Auszug) posnétěk; mit — des s tem vred.

Inbetriebſetzung *f.* začétěk obratová-[nja.

Inbrunſt *f.* goréčnost, vnétost, iskrénost; mit — lieben goréče ljúbiti, iskréno ljúbiti.

inbrünſtig goréč, vnet, iskrén, plamenéč.

Inbrünſtigkeit *f.* ſ. Inbrunſt.

Incaſſogeſchäft *n.* pobíranje novcev, izterjevánje novcev.

Inceſt *m.* krvosrámnost.

Inchoativ *n.* začétni glagol.

Incidenz *f.* nastòp, pripétljaj, pripétek, naključba.

Incidenzfall *m.* vmésni zgoděk, pritíčni zgoděk.

Incidenzſtreitigkeit *f.* vmésni spòr, vmésna pravda.

Inclination *f.* naklòn, nágnjenje.

Inclinationsnadel *f.* nakloníca, naklónska igla.

Inclinationswinkel *m.* naklónski kot.

inclinieren nagíbati (-bljem) se (k čemu), težíti (na kàj), nagnjen biti (sem) (k čemu); ſ. neigen.

incluſive *adv.* s (tem) vred, vštévši, vštévno.

incognito *adv.* nepoznàn, pod tujim iménom. [ljiv.

incommenſurabel neizmérěn, neizmer-

incommodieren nadlégovati (koga), nadlégo (komu) délati.

Incommodität *f.* nadléga, nadléžnost.

Incompatibilität *f.* nezdrúžnost, nezlóžnost. [jěn.

incompetent brezoblástěn, nepristó-

Incompetenz *f.* brezoblástje, nepristójnost.

inconſequent nedoslédeň.

Inconſequenz *f.* nedoslédnost. [ka.

Inconvenienz *f.* nepríličnost, nepríli-

Incorporation *f.* prispojítěv, pridrúžba, priklòp, priklopítěv.

incorporieren prispojíti, pridrúžiti, priklópiti, utelovíti; *impf.* pridrúževati, prispájati.

incorrect nepravílěn, pogréšěn, hiběn.

Incorrectheit *f.* nepravílnost, pogréšnost.

Increment *n.* prirástěk, narástěk.

Incruſtation *f.* oskorjanína, oskorjáva, inkrustácija.

incruſtieren oskórjati.

Inculpat *m.* zatóženec, obdolžénec.

inculpieren dolžíti, krivíti; obdolžíti, okrivíti.

Incunabeln *pl.* inkunábule *pl.*, prvotíski *pl.*

incurabel neozdravljìv, neozdrávěn, nezaceljìv, neizlečljìv.

indeclinabel nesklonljìv.

Indefinitum *n.* nedolóčni glagol.

indem *coni.* kadar, ko, med tem ko, v tem ko; (urſächl.) ker, ki, kajti.

Indemnität *f.* oprostílo, odvezílo, indemnitéta.

independent ſ. unabhängig.

Independenz *f.* ſ. Unabhängigkeit.

indeſs, indeſſen *adv.* med tem, v tem; *coni.* v tem ko, med tem ko, tačàs ko, dočim; (conceſſiv und mildernd) pri vsem tem pa, pa vendar, toda.

Inder *m.* kazálo.

Indian *m.* ſ. Truthahn. [čin.

Indicativ *m.* znanílnik, znanílni na-

Indizien *pl.* znaki, ovádljaji *pl.*

indifferent nebrížěn, mlačěn, malomárěn, nemárěn.

Indifferentismus *m.* nebrížnost, mlačnost, malomárnost, indiferentízěm.

Indifferenz *f.* nemárnost; nerazlóčnost.

Indignation *f.* ſ. Entrüſtung.

indigoblau índigast.

Indigopflanze *f.* índigo.

indirect posréděn; —e Frage zavísno vprašánje; —e Steuern posrédni davki; *adv.* posrédno.

indiscret (unbeſcheiden) neskróměn; (unvorſichtig) nepremíšljen, neprevíděn, brez premíselka; (rückſichtslos) brezozírěn.

Indiscretion *f.* neskrómnost; nepremíšljenost, neprevídnost; brezozírnost.

individualiſieren osébiti, poosébiti, posámez vzéti (vzámem).

Individualität *f.* posámeznost, osébnost, poedínost, individuálnost.

individuell oséběn, poséběn; —e Meinung mnenje poedínega človéka, osébno mnenje; — verſtändigen vsákoga posébej obvestíti.

Individuum *n.* (Perſon) oséba; (einzelner Menſch) poedíněc, posámeznik; *(res singularis)* posámezna stvar, poedínka.

indolent brezčútěn, neobčutljìv; malomárěn; neróděn.

Indolenz *f.* brezčútnost, neobčutljívost; malomárnost; neródnost.

Indoſſament *n.* prenòs meníce; hrbtopìs, nahrbtnica.

Indoſſant *m.* prenosník meníce.

Indoſſatar *m.* indosatar, prejémnik meníce.

Indoſſierung *f.* prenòs meníce.

Induction *f.* navòd. [vodílo.

Inductionsapparat *m.* eléktrično na-

Inductionsrolle *f.* navódna cev (-í).

Inductor *m.* návodič.

Indulgenz *f.* odpústěk, odpúst, prizanésba.

Indult *m.* mílostni odlòg, odgóda plačílnega roka.

Induſtrie *f.* obŕtstvo, industrija.

Induſtrieerzeugnis *n.* obŕtni izdélěk.

induſtriell obŕtěn.

Induſtrielle *m.* obrtník; *f.* obrtnica.

Induſtrieſchule *f.* obŕtna šola.

induſtriös obŕtěn.

ineinander *adv.* eno v drugo, drugo v drugo, eden v drúgega, eden v drugem.

infam ſ. ſchändlich.

infamierend grdílěn, sramotílěn.

Infant *m.* infant, španski králjevič.

Infanterie *f.* pehóta, pešci *pl.*; **Infanterie-** pehótni, pešáški; **-regiment** *n.* pehótni polk, pešáški polk, péšpolk.

Infanteriſt *m.* pešec, pešák.

Infantin *f.* španska kraljična.

Infection *f.* okúženje, okúžba.

Infectionskrankheit *f.* kužna bolézěn.

Infel *f.* mitra, škofóvska kapa.

inficieren kúžiti, trovati (trujem); okúžiti, oskrúniti, otrovati.

inficiert okúžen, navzét.

Infiltration *f.* vcéděk.

infiltrieren vcedíti, *impf.* vcéjati.

Infinitiv *m.* nedoločnik.

infleribel nepregíběn, nepregibljiv.

Influenz *f.* ſ. Einfluſs.

Influenza *f.* hripa, influénca. [trika.

Influenzelektricität *f.* influénčna elék-

influieren ſ. einwirken.

infolge vsled, za, glasom.

in folio v celi poli.

Information *f.* poučílo, napotílo, napótěk, navòd, navodílo; popraševánje, pozvédba.

Informator *m.* učítelj, odgojítelj.

informieren poučíti, napótiti, obvestíti; *impf.* poučevati, napotovati, obvéščati.

Infrau *f.* gostja, góstinja.

Inful *f.* ſ. Infel. [ván.

infuliert z mitro odlikován, infulo-

Infuſion *f.* nalív.

Infuſionsthierchen *n.* močélka.

Ingber *m.* ſ. Ingwer.

Ingeborene *m.* rojàk, domačín.

Ingenieur *m.* inženér, téhniško izobražen veščák v raznih strokah staviteljstva; **Ingenieur-** inženérski; **-corps** *n.* inženérski oddélěk; **-kunſt** *f.* inženérska umétnost.

ingeniös veleúměn, umovít, bistroúměn, iznajdljiv.

Ingerenz *f.* vplìv; vmešáva; **-nahme** *f.* vplívanje, ingerénca.

ingleichen *coni.* tudi, tako tudi, i, ravno tako, enáko tudi.

Ingredienz *f.* primés (-i), primések.

Ingrimm *m.* srd, razkáčenost, razjárjenost, zloba, gnev.

ingrimmig srdít, razkáčen, razjárjen, gnevěn.

Ingroſſation *f.* vknjížba, vpìs v knjige.

Ingroſſator, Ingroſſiſt *m.* vknjiževávec, vpisovátelj.

ingroſſieren vknjížiti, vpísati (-píšem); *impf.* vknjiževati, vpisovati.

Ingwer *m.* ingver.

inhaben iméti (imám), v lasti iméti, v moči iméti.

Inhaber *m.* imételj, imétnik; **-in** *f.* imételjica, imétnica.

Inhabung *f.* imétje, iménje.

Inhalt *m.* vsebína, obsèg, obsézěk; (Kern) jedro; laut — des Artikels III po besédah člena III.

inhalten vsebovati.

inhaltlich *adv.* po obségu, vsebínoma.

inhaltlos prazèn, brez jedra.
Inhaltsangabe *f.* kazálo.
inhaltsreich obsézèn, bogàt, jédrnat.
inhaltsschwer tehtèn, pretéhtèn, prevážèn.
Inhaltsverzeichnis *n.* ſ. Inhaltsangabe.
inhärent vsóbèn, vsóbljen, zapopáden.
Inhärenz *f.* vsóbnost, vsóbljenost.
inhuman nevljúdèn, nepriljúdèn, nečlovéški.
Inhumanität *f.* nevljúdnost, nepriljúdnost, nečlovéčnost.
Initiative *f.* iniciatíva, začétek; pravíca začétka; die — ergreifen prvi kaj sprožíti od. začéti.
Injurie *f.* razžalítev na pošténju od. na časti.
Injurienklage *f.* tožba zavóljo razžalítve na pošténju od. časti.
Injurienproceſs *m.* pravda zarádi razžáljene časti.
inkrafttreten moč zadobíti, obveljáti, v veljávo stópiti.
Inlage *f.* vlóga, vlóžba.
Inland *n.* tuzémstvo, tozémstvo, domáča deželа (država).
Inländer *m.* tozéměc, domáči državljan, domačín; =in *f.* tozémka, domačínka.
inländiſch domàč, todežélski, tozémski.
Inlaut *m.* srédnik.
Inleute *pl.* gostáči *pl.*
inliegen priložèn biti (sem).
inliegend priložèn, vložèn, vpísan.
inne *adv.* notri, znotraj.
innebehalten pri sebi od. v svoji moči obdržáti (-držím), *impf.* obdrževati.
innehaben iméti (imám), v oblásti iméti, v rokah iméti.
innehalten držáti (držím); vzdržáti; (ſiſtieren) ustáviti, prekíniti; *impf.* ustávljati; (aufhören) prenéhati, prestáti; *impf.* prenehávati; m. d. Stimme — premólkniti, *impf.* premolkovati.
Innehaltung *f.* zaustáva, pridržba.
innen *adv.* notri; von — odznótraj; nach — navznóter, vnoter.
Innenwelt *f.* nótranji svet.
inner nótranji, znótranji, znótrajšnji.
Innere *n.* notrína, nótranjost, nótranjščina; (des Menſchen) srce, duša; (eines Landes) sredína; Miniſter des Innern minístèr za nótranje stvarí, minístèr nótranjih stvarí.
innerhalb *praep.* v, med.
innerlich *adi.* ſ. inner; *adv.* znotraj, odznótraj.
Innerſte *n.* sredína, globína, osŕčje.
innewerden opáziti, spáziti, zapáziti, zaznáti (-znám), doznáti, dovédeti (dovém) se česa; *impf.* opazovati, zaznávati.
innewohnend bivajóč (v čem); die ihm —e Fertigkeit njemu lastna róčnost.
innig prisŕčèn, srčèn, iskrén, istinít; vróč, goréč; (eng) tesèn; innigſt gerührt v dušo ganjen od. ginjen.
Innigkeit *f.* prisŕčnost, srčnost, iskrénost; goréčnost, vnétost.
inniglich ſ. innig.
Innung *f.* ceh, brátovščina, zádruga rokodélcev.
Innungsgeld *n.* cehovína.
Innungsvorſtand *m.* cehov starejšína, cehov predsédnik, — načélnik.
inoculieren ſ. einimpfen.
Inquirent *m.* preiskovávec.
inquirieren preiskovati, izpraševati.
Inquiſit *m.* preiskovánec; =in *f.* preiskovánka.
Inquiſition *f.* preiskáva, preiskovánje; versko sodíšče, inkvizicija.
Inquiſitor *m.* preiskovávec; verosódnik, inkvizitor.
inquiſitoriſch preiskoválen.
Inrotulation *f.* zavòj pravdnih spisov.
inrotulieren spise v zavòj dejáti (dénem), *impf.* dévati. [ljak.
Inſaſſe *m.* naséljenec, stanovník, se-
insbeſondere *adv.* sosébno, posébno, zlasti.
inſcenieren uprizoríti.
Inſcenierung *f.* uprizorítev.
Inſchrift *f.* nadpis, napis. [sov.
Inſchriftenſammlung *f.* zbírka napí-
inſcribieren vpísati (vpíšem), *impf.* vpisovati.
Inſcription *f.* vpis, vpisovánje.
Inſect *n.* žužélka, žúžek, kúkec; (Ungeziefer) mrčès.
Inſectenblütler *m.* žužkocvétka.
Inſectenfreſſer *m.* žužkojèd.
Inſectenlehre *f.* nauk o žužélkah.
Inſectenpulver *n.* mrčésni prašek.

Inſectenſtendel *m.* mačje uhó (ušésa).
Inſel *f.* otòk, ostròv; Fluſs— osrédek; **Inſel-** otóški.
Inſelbewohner *m.* otočàn, otókar; **-in** *f.* otočánka.
Inſelchen *n.* otóčič.
Inſelgruppe *f.* otóčje.
Inſelkette *f.* pootóčje, otóčja vrsta.
Inſelmeer *n.* otóčnato morje, otočíšče.
inſelreich otóčnat, otóčen, ostróvnat.
Inſelreihe *f.* ſ. Inſelkette.
Inſelvolk *n.* otočánje *pl.*, otókarji *pl.*
inſeparabel nerazdélen, nerazlóčen, neločljìv.
Inſerat *n.* uvrstílo, uvŕstek; objáva, inserát.
Inſeratgebür *f.* uvrstnína, pristojbína za inserát.
Inſeratengeſchäft *n.* opravílo časnikarskega uvrščevávca.
inſerieren uvrstíti, *impf.* uvrščevati.
Inſerierung *f.* uvrstítev (v časnik).
insgeheim *adv.* tajno, skrivàj, skrivši, skrívoma.
insgemein *adv.* splòh, vóbče, počréz.
insgeſammt *adv.* vsi skùp, skupaj, vse splàz.
Inſiegel *n.* pečát.
Inſignien *pl.* znaki dostojánstva, — visóke častí.
Inſinuation *f.* prišepetávanje, prilizovánje; podtíkanje; vróčba.
inſinuieren vročíti, izročíti; *impf.* vročevati, izróčati; prišepetáti, *impf.* prišepetávati, podtíkati; ſich — prilizovati se, prikupovati se (komu).
Inslebentreten *n.* des Geſetzes počétek veljávnosti zakónove.
inſofern *adv.* kólikor, àko, če.
Inſolation *f.* sólnčanje.
inſolent predŕzen, objéstèn.
Inſolenz *f.* predŕznost. [čila.
inſolvent neplačevít, nezmóžen pla-
Inſolvenz *f.* neplačevitost, nezmóžnost plačíla, insolvéntnost.
inſonderheit, inſonders *adv.* sosébno, posébno, osobíto.
inſoweit *adv.* ſ. inſofern.
Inſpection *f.* nadzorovánje, nadzórstvo, nadzòr.
Inſpector *m.* nadzórnik.
Inſpectorat *n.* nadzórništvo.
inſpicieren nadzorovati, nadzirati.
Inſpiration *f.* navdìh, navdíhnjenje.
inſpirieren navdíhniti, *impf.* navdíhati, navdihovati.
Inſtallateur *m.* naprávnik.
Inſtallation *f.* umestítev, vpeljáva, vpeljevánje.
inſtallieren uméstiti, vpéljati; *impf.* uméščati, vpeljevati.
inſtandhalten v dobrem stanu ohrániti, *impf.* ohranjevati, vzdrževati.
Inſtandhaltung *f.* vzdrževánje, ohranítev v dobrem stanu.
inſtändig silèn, neprestán; *adv.* jako, silno, neprestáno, na vso moč; — bitten živo —, srčno prósiti.
Inſtandſetzung *f.* izvršítev, izvŕšba; urédba.
Inſtanz *f.* stopnja; (Gerichtshof) sodíšče; Behörde erſter, zweiter Inſtanz oblástvo prve, druge stopnje.
Inſtanzenzug *m.* red sodnih stopenj, pravdni tek po sodnih stopnjah.
inſtanzmäßig po sodnih stopnjah.
inſtehend nastópen, bližnji.
Inſtinct *m.* nagòn, narávni nagíb.
inſtinctmäßig *adv.* po narávnem nagíbu.
inſtituieren ustanovíti, napráviti; *impf.* ustanávljati, naprávljati.
Inſtitut *n.* závod.
Inſtitution *f.* ustanovítev, napráva, urédba.
inſtradieren odpráviti, upótiti, napótiti, odlóčiti pot; *impf.* napotovati, odločevati pot.
Inſtradierung *f.* napotílo, napotovánje, odpráva.
Inſtruction *f.* navodílo, navòd, poučílo, napótek, napotílo; (Unterricht) poúk, poučevánje; (der Klage) urédba.
inſtructiv poúčen, poučeválen, napotoválen.
Inſtructor *m.* domáči učítelj.
inſtruieren (Inſtruction geben) navodíla dati, *impf.* dajáti; (unterrichten) učíti, poučevati; eine Klage — tožbi prilóge priložíti; e. Proceſs — pravdo urediti; inſtruiertes Geſuch prošnja s prilógami obložéna, — oprémljena.
Inſtruierung *f.* (der Rechtsſachen) prirejanje, prirédba, opráva.

Inſtrument *n.* oródje, nastròj, instrument; muſikal. — glasbílo; (Rechtsbehelf) dokazílo.

Inſtrumental *m.* družílnik, oródnik, instrumental. [godba.

Inſtrumentalmuſik *f.* instrumentálna

Inſtrumentenmacher *m.* izdelovátelj glasbíl, glasbílni izdelovátelj.

Inſubordination *f.* nepokórščina, upòr.

Inſulaner *m.* j. Inſelbewohner.

Inſult *m.* napàd, sramočénje, sramotítev, onečástba, insult.

inſultieren napádati, sramotíti, grdíti, psovati (psujem); napásti (-pádem), osramotíti, ogrdíti. [válen.

inſultierend sramotílen, grdílen, psо-

Inſurgent *m.* vstáš, vstájnik, upórnik, púntar.

inſurgieren vstáti (vstánem) —, vzdígniti se zoper ..., spúntati se; *impf.* vstájati —, vzdigovati se zoper ...

Inſurrection *f.* vstája, vstáněk, pùnt.

Intabulation *f.* vpìs v zemljíško knjigo, vknjížba.

Intabulationsbewilligung *f.* dovolítev vknjížbe.

intabulationsfähig vknjížljiv, vpisljiv.

Intabulations-geſuch *n.* prošnja za vknjížbo; =taxe *f.* vknjížnína, vpisnína.

intabulieren vpísati (vpíšem) v zemljíško knjigo, vknjížiti, intabulírati; *impf.* vpisovati v —, vknjiževati.

Integralrechnung *f.* integrálni račún.

integrieren céliti, dopolnjevati, integrírati; docéliti, dopólniti.

integrierend celovít, celoskúpen, nerazdrúžen.

Integrität *f.* celovítost, celóst, celoskúpnost; pošténost, pravíčnost.

intellectuell úmstven, uméн, razúméн, razborít.

Intelligenz *f.* umnost, razúmnost, umstvo, razborítost; razúmništvo, inteligénca.

Intendant *m.* intendánt, oskrbník.

Intenſion *f.* jakost, sila (nótranja), natéza, raztéza.

Intenſität *f.* napétost, krepkóča, jakost, sílnost.

intenſiv intenzívеn, močen, raztézen, natézen, natánčen; —e Größe nerazširjena —, intenzívna količína.

Intention *f.* naklèp, naméra, namíšel (-i), namíslek.

Intercalare *n.* vmésni dohódki *pl.*

intercedieren potégniti se —, prósiti za kàj.

Interdict *n.* prepóved (-i).

intereſſant zanimìv, míkavеn.

Intereſſe *n.* zanímanje, zanimívost; (Theilnahme) udeléžba; (Nutzen) korist (-i), dobíček, prid, prospéh.

Intereſſen *pl.* (vom Capital) obrésti *pl. f.*; Intereſſen- obréstni; =ausſtände *pl.* zastále obrésti *pl. f.*

Intereſſent *m.* deléžnik, udeléženec.

Intereſſentafel *f.* obréstni razkázek.

intereſſieren zanímati koga, interesírati; das intereſſiert mich to me zaníma, tega mi je mar; ſich — zanímati se, radovédеn biti (sem) zastran česa; (theilnehmen) udeléžiti se, *impf.* udeleževati se.

intereſſiert (eigennützig) samopríden, sebíčen, lákomen; —er Menſch samoprídnež, sebíčnik, lákomnik; (betheiligt) deléžen, prizadét.

Interferenz *f.* des Lichtes krížanje svetlóbe.

interim *adv.* začásno, za nekaj časa, za ta čas, za sedàj.

Interim *n.* začásnost.

interimiſtiſch začásen.

Interims- začásni, medčásni; =ſchein *m.* začásni list.

Interjection *f.* medmèt.

Interlinearüberſetzung *f.* medvírstna prestáva.

Interludium *n.* medígra.

Intermezzo *n.* vmésna igra, vmésnica.

Intermiſſion *f.* prenéhljaj.

intermittieren prenéhati, prestáti (-stánem); *impf.* prenehovati, prestájati; (von der Quelle) presíhati.

intermittierend prenehujòč; (von der Quelle) presihajòč.

Internat *n.* nótranje vzgajalíšče, nótranja šóla.

international mednárodеn, sonárodеn.

internieren zapréti (-prèm), omejíti koga na dolóčeni kràj; *impf.* zapírati.

Internuntius *m.* internúncij, nižji pápežev poslaník. [nje.

Interpellation *f.* interpelácija, vpraša-

interpellieren vprášati, povprášati; *impf.* povpraševati; v besédo seči (sežem), *impf.* ségati.

interpolieren uvrstíti, podtekníti (-táknem); *impf.* uvrščati, podtikati.

Interpret *m.* tolmáč, razlagátelj.

Interpretation *f.* tolmačenje, razlága, razláganje.

interpretieren tolmačiti, razlágati, razkládati; raztolmáčiti, razložíti.

Interpunction *f.* ločílo, interpúnkcija.

Interpunctionszeichen *n.* ločílo.

Interregnum *n.* medvládje, brezkrálje.

interrogativ vprašálen.

Intervall *n.* prestánek, medčásje; medglásje.

Intervenient *m.* posrédnik, posredováveč; naméstnik.

intervenieren posredovati; vmés poséči (-sézem).

Intervention *f.* posrédba, posredovánje, intervéncija.

Inteſtaterbe *m.* postávni dédič, dedič po zakónu.

Inteſtaterbſchaft *f.* postávna dédiščina.

intim ſ. vertraut.

Intimat *n.* naznanílo, obvestílo.

intimieren naznániti, na znanje dati (dam), obvestíti; *impf.* naznánjati, na znanje dajáti, obvéščati.

intolerant nestrpljìv.

Intoleranz *f.* nestrpljívost.

Intonation *f.* povzétje glasú, intonácija.

intonieren glas dati (dám), — povzéti (-vzámem) od. zavzdígniti; *impf.* glas povzémati.

Intrade *f.* uvòd.

Intranſitivum *n.* neprehajálnik, neprehajálni —, neprehódni glagol.

Intrigant *m.* kovárnik, lokávec, splétkar.

intrigant kovárən, lestìv, lokàv, zvit.

Intrigue, Intrige *f.* kovárstvo, lèst (-í), zvijáča, spletka.

intriguieren spletke délati, zvijáče plesti (pletem).

introducieren vpéljati (-péljem), *impf.* vpeljevati.

Introduction *f.* uvòd, vpeljáva.

Introitus *m.* vhòd, uvòd.

invalid onemógəl, oslabèl, opéšan.

Invalide *m.* invalíd, onemógli voják, opéšanec; *fig.* oslabljénec.

Invalidenfonds *m.* zakládza onemógle vojáke, zakládza opéšance.

Invalidenhaus *n.* invalídnica.

Invaſion *f.* sovrážni navál.

Inventar *n.* inventár; (Verzeichniß) popìs imovine.

inventariſieren popísati (-píšem) imovíno, napráviti inventár.

Inventur *f.* popìs imétka.

Inventurkoſten *pl.* popísni od. inventúrni stroški *pl.*

inveſtieren v službo vpéljati (-péljem), uméstiti; *impf.* vpeljevati, uméščati; Geld — denár vložíti.

Inveſtitur *f.* vpeljáva v službo, umestítev.

Invocation *f.* ſ. Anrufung.

inwärts *adv.* znotraj.

inwendig nótranji, znótranji.

Inwendige *n.* znótranjost, nótranjost, nótranjščina.

inwiefern, inwieweit *adv.* v kólikor.

inwohnen stanovati, bívati, prebívati.

Inwohner *m.* gostáč, gost; stanovník, osebénjek, želár; =in *f.* gostačica, osebénjica, želarica, gostja; — ſein osebénjkovati.

Inwohnerzins *m.* gostáščina.

Inzicht *f.* ovádljaj, znak zločinstvu, obdólžba, obdolžítev, natolcevánje.

Inzucht *f.* domáča reja, domáča gojítev (živíne).

inzwiſchen *adv.* med tèm, v tèm, tačas.

irden prstén, zemljén, ílovèn, glínast, lončén; —es Geſchirr lončéna posóda, lončenína.

irdiſch svetèn, posvétèn, zémeljski, pozémeljski.

Irdware *pl.* prstenína, lončenína, glínina.

irgendein neki, kak, nekak, nékakov, nékakšen.

irgendeiner kdo, nekdó; kdorkóli, kdòrsibodi; auf —einem Wege nekód.

irgendetwas kàj, nékaj; kàrsibodi.

irgendwann *adv.* kdàj, nékdaj; kàdarkòli, kàdarsibodi.

irgendwer ſ. irgendeiner.

irgendwie *adv.* kakó, nekakó, po nékakem, po nékakšnem; kakorkòli.

irgendwo *adv.* kje, nekjé, kod, nekód.

irgendwoher *adv.* od kód, od nekód; od kódersibodi, od koderkòli.
irgendwohin *adv.* kàm, nékam; kamorkòli, kámorsibodi.
irgendwomit s čim, z nečim; s čimerkòli.
Iris *f.* mávrica, božji stòl, védrnica; (Regenbogenhaut) šarenica; (Göttin) Irida.
Ironie *f.* zasméh, posméh, zasmehovánje, ironija.
ironisch zasmehljìv, posmehljìv, zasmehoválen, porogljìv.
irrational nerazlóžen, iracionálen.
irre bloden, blodljìv, pomóten, zmotljìv; — reden blesti (bledem), blázniti; — werden zablóditi; zblaznéti.
Irre *m.* blaznik, zmóčenec.
Irre *f.* blodnja, zmota, zmotnjáva.
irreführen zapéljati (-péljem), zvóditi; *impf.* zapeljevati, zvájati.
irregehen zablóditi, zajti (zajdem) u. zaíti (-ídem), s prave poti kréniti, pravo pot zgrešíti; *impf.* zahájati.
irregulär nepravílen.
Irregularität *f.* nepravílnost, neréd- [nost.
irrelevant nevážen, brez poména.
irreligiös brezbóžen, brezvérен. [nost.
Irreligiosität *f.* brezbóžnost, brezvér-
irremachen mótiti, bégati; premótiti, izbégati.
irren *tr.* s. irremachen; *intr.* blóditi, távati, klátiti se, krožiti; (sich täuschen) mótiti se, várati se; zmótiti se, prevárati se; im Zählen sich — uštéti (-štéjem) se; im Reden sich — zaréči (-réčem) se, zaréče se mi.
Irrenanstalt *f.*, **Irrenhaus** *n.* bláznica, norišènica. [tèv.
Irrfahrt *f.* blodnja, blodnjáva, blodí-
Irrgang, **Irrgarten** *m.* zahodnják, blodnják, blodíšče.
Irrgeist *m.* nevérnik, nevéreč, krivovéreč; strašílo.
Irrglaube *m.* kriva vera, krivovérstvo.
irrgläubig krivovéren, krivovérski.
Irrgläubige *m.* krivovéreč, krivovérnik; *f.* krivovérka, krivovérnica.
Irrgläubigkeit *f.* krivovérnost.
irrig pomóten, zmotèn; krív, nápačen.
irrigerweise, **irrig** *adv.* pomótno, zmótno, zmótoma; napak, krivo.
irritabel dražljìv, razdrážen.
Irrlehre *f.* krivi nauk.
Irrlehrer *m.* krivi učítelj.
Irrlicht *n.* vešča.
Irrpfad *m.* s. Irrweg.
Irrsal *n.* blodnja.
Irrsinn *m.* blaznost, blodoúmje, umobólnost.
irrsinnig blazèn, umobólen; der Irrsinnige blaznik.
Irrstern *m.* s. Planet.
Irrthum *m.* zmota, pomóta, zmotnjáva, blódnost, blodnja; (Fehler) pogréšek; (im Zählen) uštévek; einen — begehen zmótiti se, v zmoto zabrésti (-brédem); Sie sind im —e mótite se, várate se; Irrthümer lehren krivo učiti, krive náuke dajáti (dájem).
irrthümlich, **irrthümlicherweise** *adv.* po zmoti, zmótoma.
Irrung *f.* blojénje, blodnja, blodstvo, zmota, zmotnjáva.
Irrwahn *m.* kriva misél (-i), blodnja, blodba, krivi dozdévek.
Irrweg *m.* stranpót, kriva pot; auf —e gerathen zajti (zajdem) und zaíti (-ídem), zablóditi, zabrésti (-brédem).
Irrwisch *m.* s. Irrlicht; strašílo, pošást (-i); *fig.* vetrenják, nestanovítnež.
Isabellfarben rjavorumèn, rjavožólt, izabélast; ein —es Pferd seréc.
Isegrim *m.* volk; *fig.* mrmrálo, godrnjálo, zagovédnež.
Islandmoos *n.*, isländisches Moos islandijski mah, svinjski mah; (in Kr.) bohínjski mah.
isochromatisch istobárven.
isochron istočásen, istodóben.
isodynamisch istomóčen, enakomóčen.
Isolator *m.* samílo, osebílo, izolátor.
isolieren sámiti, samotíti; osámiti, osamotíti, osébiti; —de Sprachen enozložni —, samozložni jeziki.
Isolierraum *m.* osamljìvi prostor.
isoliert osámljen, osamèl, samótèn.
Isoliertheit *f.* osámljenost, osamélost.
Isolierung *f.* osámljenje, osamótba.
isomer izomérèn, enakodélen.
Isomorphie *f.* istolíkost, izomorfija.
isoperimetrisch istoobsézen, istega obséga.

Isothere *f.* enakolétnica, solétka.
Isotherme *f.* sotoplíca, enakotoplíč-
Isthmus *m.* ſ. Landenge. [nica.

item *adv.* enáko, ravnotakó, takísto.
Iterativum *n.* opetoválni glagol.
itzig, itzt ſ. jetzig, jetzt.

J (Jot).

Ja *interi.* dà, kájpada; —wohl to je dà, anti dà; — freilich sevéda, kájpada; — nicht nikár ne, nikákor ne; er iſt — fleißig saj je priděn; — ſagen pritŕditi, prikímati. [jahta.
Jacht *f.* enojámborna brzojádrnica,
Jacke *f.* jopa, rokaváč; *dem.* jópica.
Jackett *n.* jopič, suknjič.
Jagd *f.* lòv; (die Handlung des Verfolgers) gonja, gonjba, gonítěv, lovítěv; von der — leben ob lovu živéti; **Jagd-** lovski.
Jagdanzug *m.* lovska obléka.
jagdbar lověn, lovítěn.
Jagdbarkeit *f.* lovnost, lovítnost; (Jagdrecht) lovska pravíca.
Jagdberechtigte *m.* lovski upravíčeněc.
Jagdbezirk *m.* lovski okràj, lovíšče.
Jagdeigenthümer *m.* lastník lova.
Jagdflinte *f.* lovska puška.
Jagdfrevel *m.* lovski kvar.
Jagdfrevler *m.* lovski prestópnik.
Jagdgebiet, Jagdrevier *n.* ſ. Jagdbezirk.
Jagdgehege *n.* lovska ográja.
Jagdgeld *n.* lovnína.
Jagdgeräth *n.* lovsko oródje.
jagdgerecht lovu priučen, vešč; po lovskem običáju, po lovskih pravílih.
Jagdgeſetz *n.* lovska postáva, lovski zákon.
Jagdgewehr *n.* ſ. Jagdflinte.
Jagdhaus *n.* lovska hiša.
Jagdhorn *n.* lovski rog, lovsko trobílo.
Jagdhund *m.* lovski pès.
Jagdhüter *m.* lovski varih.
Jagdkarte *f.* lovski listěk.
jagdkundig v lovu izvéden.
Jagdkunſt *f.* lovstvo.
Jagdleute *pl.* lovci *pl.*; (Treiber) gonjáči *pl.*
Jagdliebhaber *m.* prijátelj lova, lovski prijátelj.
Jagdlied *n.* lovska pesěm (-i). [lov.
Jagdordnung *f.* lovski red, postáva za
Jagdpachtbetrag *m.* lovarína.
Jagdpächter *m.* zakúpnik lova.
Jagdpolizei *f.* lovski nadzòr. [pravo.
Jagdrecht *n.* lovska pravíca, lovsko
jagdrechtlich lovskoprávěn, po lovskem pravu.
Jagdrechtsausübung *f.* užívanje ob. izvrševánje lovske pravíce. [víca.
Jagdregale *n.* vladárska lovska pra-
Jagdſchaden *m.* škoda po lovu storjéna.
Jagdſchloſs *n.* lovski gradič.
Jagdſpieß *m.* lovska súlica.
Jagdtaſche *f.* lovska torba.
Jagdverbot *n.* prepóved (-i) lova.
Jagdweſen *n.* lovstvo.
Jagdzeit *f.* lovna doba, lovski čas.
Jagdzeug *n.* lovska roba, lovska priprávа.
jagen *tr.* loviti, stréljati; (treiben) góniti, drevíti, podíti; (davontreiben) zapodíti, zadrevíti, izpókati, pognáti (-ženem); ein Meſſer in den Leib — prebósti (-bódem) koga, kaj; *intr.* drevíti se, podíti se, loviti se, pójati se.
Jagen *n.* lòv, lovítěv, gonja, gonítěv.
Jäger *m.* lověc; **Jäger-** lovski.
Jägerburſche *m.* lovski dečák. [lov.
Jägerei *f.*, **Jägerhandwerk** *n.* lovstvo,
Jägerhaus *n.* lovska hiša; lóvčeva hiša.
Jägerin *f.* lovíca; lóvčevka.
jägeriſch lovski.
Jägerkunſt *f.* lovstvo.
jägermäßig lovski. [pravo.
Jägerrecht *n.* lovska pravíca, lovsko
Jaguar *m.* jaguar; amerikánski —, amériški tigěr.
jäh nagěl, brz; (ſteil) strm, strmovít, strmoglàv; (plötzlich) nenáděn.
Jähe *f.* strmína, strmčc; (Eile) náglica, hítrica, hitrósť.
jählings *adv.* nágloma, nanágloma, nenádoma, iznenáda, iznenádoma, na hip.
Jahn *m.* réd (-í), vrsta, postát (-i); das Getreide liegt auf dem — žito leží v redóvju.

Jahr *n.* leto; das heurige — letos, létošnje leto, tekóče leto; voriges — lani, lansko leto; vor zwei —en predlánskim; künftiges —, aufs — k letu, prihódnje leto; ein gemeines — navádno leto; in den besten —en v najlépših letih, v najlépši dobi; ein trockenes —, nasses — sušno (suho) leto, močno leto; fruchtbares —, unfruchtbares — dobra —, slaba létina; in einem —e ob letu, v enem letu; ein Mann von —en prilétěn od. póstarěn mož; nach zurückgelegtem dreißigsten —e izpolnívši trídeseto leto; über — und Tag črez leto dni, k letu; — aus — ein od leta do leta; nach —en črez nekaj let, za nekaj let; **Jahr-** letni.

Jahrbuch *n.* létnik, letopis.

Jahrbuchschreiber *m.* letopísec.

jahrelang mnogolétěn, dolgolétěn.

Jahres- letni.

jahresalt enolétěn, leto stár.

Jahresbericht *m.* letno poročílo, letno izvéstje.

Jahresbetrag *m.* letni znesék.

Jahresclasse *f.* letni razrèd; Leute einer — vrstniki *pl.*

Jahresdotation *f.* letna dotácija.

Jahresfest *n.*, **Jahresfeier** *f.* oblétnica, oblétni god, godíšče.

Jahresfrist *f.* leto, letni ròk; binnen — v enem letu, k letu.

Jahresgehalt *m.* letnína, letna plača.

Jahresrate *f.* letno plačílo, letnína, letni obròk.

Jahresring *m.* létina, létnica.

Jahresschluss *m.* konec leta, letni sklèp.

Jahrestag *m.* oblétni dan (dneva), godíšče.

Jahresviertel *n.* četrtlétje.

Jahreszahl *f.* letna številka, létnica.

Jahreszeit *f.* letni čas, letna doba, oblétje.

Jahrfest *n.* létnica, oblétnica, godovníca.

Jahrfünfzig *n.* petdesetlétje.

Jahrgang *m.* letni tečáj, tečáj; (einer Zeitschrift) letnik, letni zvezék.

Jahrgeld *n.* letno plačílo; s. Pension.

Jahrhundert *n.* stolétje, vek.

jährig letěn, enolétěn.

jährlich *adi.* letěn, vsakolétěn; *adv.* vsako leto.

Jährling *m.* letnik, letnjak, létnica.

Jahrmarkt *m.* semènj (semnjà), (senjèm, sèjèm).

Jahrmarktsgeschenk *n.* semnjína, se-

Jahrmarktstag *m.* semánji dan.

Jahrtausend *n.* tisočlétje, tisoč let.

Jahrtausendfest *n.* tisočlétnica.

Jahrwuchs *m.* letorást (-i).

Jahrzahl *f.* s. Jahreszahl.

Jahrzehent *n.* desetlétje.

Jähzorn *m.* nagla jeza, gnevljívost, jeznorítost, togóta, togótnost.

jähzornig naglojézěn, jeznorit, togó-

Jalousie *f.* obóknica, vétrnice *pl.*, rebráče *pl.*, polkne *pl.*

Jambus *m.* jamb, jambska stopa.

Jammer *m.* beda, gorjé, sila, nadlóga, žálost; (das Jammern) jávkanje, tárnanje, stókanje.

Jammerbild *n.* podóba žálosti od. reve, tožni od. žalovíti prizòr, obràz, da se Bogu usmíli.

Jammergeheul, -geschrei *n.* vek, javk, vékanje, jávkanje, tárnanje.

Jammergestalt *f.* žálostna od. žalovíta podóba.

jämmerlich béděn, žálostěn, jaděn, revěn, tožěn.

Jämmerlichkeit *f.* bédnost, révnost, tóga.

jammern tárnati, jávkati, vékati, stókati (stóčem), jadikovati; es jammert mich sein Unglück smili se mi, žal mi ga je, umílilo se mi ga je, boli me njegóva nesréča.

Jammerschade *m.* preškóda, prebéda.

Jammerthal *n.* solzna dolína, dolína solz.

jammervoll prežálostěn, prebéděn, prerévěn, žalovít, nadlóžěn.

Janitschar *m.* janičár; **Janitscharen-** janičárski.

Jänner, Januar *m.* prosíněc, januar.

jappen s. schnappen.

Jasmin *m.* jazmín; **Jasmin-** jazmínov.

Jasminstrauch *m.* jazmínovec.

Jaspis *m.* jaspis, jašma.

jäten pleti (plevem); opléti; *impf.* oplévati; (den Weingarten) múliti; omúliti.

Jäten *n.* plétev.

Jäter *m.* plévec, pleváč; **-in** *f.* plevíca, plevačica.

Jäthaue *f.* srpíca, prálica, plevélnica, pleváča, kávčica.

Jauche *f.* gnójnica. [vrískati.

jauchzen úkati, vrískati; zaúkati, za-

Jauchzen *n.* úkanje, vrískanje.

Jauchzer *m.* ukáč, vriskáč, úkavec; (der Laut) vrisk, zaùk.

jauen, jaulen mijávkati; ſ. heulen.

Jauſe *f.* málica, mala júžina.

jauſen málicati, máličevati.

Jawort *n.* privolítev, privoljénje; das — geben reči (rečem) da; privóliti, prikímati; privoljevati, prikimávati.

je *adv.* kdàj; von jeher od nékdaj; je zwei, je drei po dva, po trije; je — deſto čim — tem; več ko — več, bolj ko — več, kolikor bolj — toliko bolj; je mehr, je mehr čim več, tem več; je länger, je ſchlimmer čim dalje, tem huje; je nachdem kakor, po tem kakor; je eher, deſto beſſer čim prej, tem bolje; prej ko bo, bolje bo.

je! *interi.* jej! i jej! jòj!

jedenfalls *adv.* po vsaki ceni, vsekáko, na vsak način, po vsakem.

jeder *pron.* vsak, vsakatéri, slednji, sléherni; ein — vsakdo.

jedermann *pron.* vsakdo.

jederzeit *adv.* vsékdar, vsèlej, vsakčas, vsakdaj.

jedesmal *adv.* vsákikrat, vsákpot.

jedesmalig vsakokrátěn.

jedoch *coni.* vendar, àli, pà, todà, pa vendar.

jedweder *pron.* vsakatéri, slednji, sléherni.

jeglicher *pron.* ſ. jeder.

jeher *adv.* von — odnékdaj, oddávnaj.

Jehovah *m.* Jehóva, Gospód, Bog.

jemals *adv.* kdàj; nekdaj, svoje dni, njega dni.

jemand *pron.* kdo, nekdó, neki človek.

jemine, o jemine! *interi.* jémnasta!

jener *pron.* oni; — dort oni-le, le-oni.

jenſeit, jenſeits *adv.* ónostran, onkraj, na oni strani.

jenſeitig onostránski.

Jenſeits *n.* boljše življénje, posmŕtno življénje.

Jeremiade *f.* žalostínka, žálostna pesém (-i), jeremijáda.

Jerichoroſe *f.* jerihónska roža.

jerum *interi.* jeha, jéhata.

Jeſuit *m.* jezuít, jezuítar; Jeſuiten- jezuítski, jezuítovski.

Jeſuitenorden *m.* Jézusov réd, jezuítski réd, jezuítovski réd.

Jeſuitismus *m.* jezuitízem.

Jeſuskind *n.* Jézusček.

jetzig sedánji, zdánji.

jetzt *adv.* sedàj, zdàj; — gleich pri tej priči, kòj, prècej, prèce; — erſt šele sedáj, sedàj šele; von — an odsedàj, odsihmál, odsihdób; bis — dosedàj, dozdàj, dosléj, dosihdób, dosihmál.

Jetzt *n.* sedánjost, zdanjost, sedánjščina.

jeweilig tačásěn, vsakokrátěn.

Joch *n.* jarém, igo (ižésa), teléga; (Feldmaß) orál (-i, -a); (Jochbalken) blazína, podvàl, kobíla; (Gebirgsjoch) sédlo; *fig.* sužnost, jarém.

Jochalge *f.* jármasta alga.

Jochbein *n.* podóčnica.

Jochbeinmuskel *m.* úzdasta míšica.

Jochbrücke *f.* most na polah, most na kobíle.

jochen vpréči (vprézem), vkléniti; *impf.* jármiti, vézati (vežem), vklépati, vprégati.

Jochholz *n.* ſ. Joch.

Jochnagel *m.* pregélj. [svež (-i).

Jochochs *m.* vpréženi vòl; =ochſen *pl.*

Jochpolſter *n.* podíž.

Jochriemen *m.*, **Jochwiede** *f.* gož (-i), goža, góžvica, dega, jermen.

Jochſeil *n.* jármovka.

Jochträger *m.* blazína, podvàl.

Jod *n.* jod; **Jod-** jodov.

Johannis- svétega Jáneza; kresni.

Johannisapfel *m.* kresníkovec.

Johannisbeere *f.* rdeče —, kresno [*pl.* grózdjiče, ribez.

Johannisbeerſträucher *pl.* grózdjičnice

Johannisbrot *n.* rožič, rožíček.

Johannisfeſt *n.* kres, kresni dan, Ivánjevo; das — begehen kresovati.

Johannisfeuer *n.* kres.

Johanniskäfer *m.* kresníca, ivánjščica, jánževica, svetlíca; *dem.* kresníčica, svetlíčica.

Johanniskraut *n.* *(Hypericum)* krčevec, krčnica, krčna zel (-i), sv. Jáneza roža.

Johannisnacht *f.* kresni večér, Ivánja noč (-í).

Johannissegen *m.* šentjánževec, šentjánževica.

Johannistag *m.* sv. Jáneza dan (dneva), Ivánji dan; am — o kresu.

Johanniswürmchen *n.* ſ. Johanniskäfer.

Johanniter *m.* johanít, maltéški vitez; **-orden** *m.* maltéški réd sv. Jáneza.

johlen kríčati, túliti.

Joppe *f.* jopa, jópica; (des Mannes) jópič.

Journal *n.* dnevnik; (Zeitſchrift) časnik, časopis, novíne *pl.*

Journalartikel *m.* članek v dnévniku.

journaliſieren v dnevnik vpísati (vpíšem), *impf.* vpisovati od. zapisovati.

Journaliſt *m.* časnikar, novínar.

Journaliſtik *f.* časnikarstvo, novínarstvo, časopísje.

journaliſtiſch časnikarski, novínarski.

jovial vesél, dobrovóljen, dobre od. zídane volje. [volja.

Jovialität *f.* dobrovóljnost, dobra

Jubel *m.* vrisk, úkanje; *fig.* radost, vesélje.

Jubelfeier *f.*, **Jubelfeſt** *n.* slavnost, slovésnost, slavje, veselíca.

Jubelgeſang *m.* vesélo petje.

Jubelgeſchrei *n.* radóstni krik, vrisk, úkanje.

Jubelhochzeit *f.* zláta poróka.

Jubeljahr *n.* slávnostno —, sveto leto.

Jubellaut *m.* vrisk, veséli vzklik.

jubeln úkati, vrískati, (radostno) vzklikovati; zaúkati, zavrískati, zavrísniti; *fig.* radovati se, veselíti se.

Jubelpaar *n.* zlatoporočénca *(dual)*, zakónska dvojíca, slavéča srebŕno ali zlato poróko.

Jubelpredigt *f.* slávnostna propóved, propóved o svetem letu.

Jubelprieſter *m.* zlatomášnik.

Jubelſchmaus *m.* slávnostni obèd.

Jubilant, Jubilar *m.* slávnostnik, jubilár, jubilánt.

Jubiläum *n.* oblétnica, jubiléj; sveto leto; (100jähr.) stolétni praznik, stolétnica; (500jähriges) petstolétnica; (1000jähr.) tisočlétnica.

jubilieren slavíti; ſ. jubeln. [juhéj!

juch, juchei *interj.* ju! ju ju! juhú!

Juchten *m.* juhtovína, juhta, juftovína, jufta; **Juchten-** juhtén, juftén.

Juchtenware *f.* juhtovína, juftenína.

jucken srbéti (srbí), ščeméti (ščemí), skropéti; eine juckende Stelle am Leibe srbečína.

Jucken *n.* srbež, srbénje, ščeménje; (Krankheit) srbečica.

judaiſieren ſ. jüdeln.

Judas *m.* Judež; izdajávec.

Judaskuſs *m.* izdajávski poljùb.

Jude *m.* žid, jùd; **Juden-** židovski, júdovski.

jüdeln júditi, židovsko se vesti (vedem), židovsko govoríti.

Judenkirſche *f.* púnčica, mošnjíčnik.

Judenſchaft *f.* židovstvo, židje *pl.*, judje *pl.*

Judicatur *f.* pravosódje, judikatúra.

judiciell pravosódèn.

Jüdin *f.* židovka, žídinja, júdinja.

jüdiſch židovski, júdovski.

Jugend *f.* mladóst, mlada leta *pl.*; (Perſonen) mladína, mládež (-i), mladi ljudje *pl.*; — hat keine Tugend mladóst je norost; von — auf iz mládega, od mladih nog; **Jugend-** mladóstni.

Jugendalter *n.* mladóst, mlada leta *pl.*

Jugendbekannte *m.* znánec iz mladih let.

Jugendbild *n.* podóba mladósti.

Jugendblüte *f.* mladóstni cvet, cvet mladósti; prva mladóst.

Jugendbuch *n.* knjiga za mládež.

Jugendfreund *m.* prijátelj mladósti, — mladíne; prijátelj iz mladih let.

Jugendgefährte *m.* továriš iz mladósti, vrstník iz mladih let.

Jugendjahre *pl.* mladóstna leta *pl.*, mlada leta *pl.*

Jugendkraft *f.* mladóstna moč (-i).

Jugendleben *n.* mladóstno življénje.

jugendlich mladóstèn, mladéniški, mlad; (zart) nežèn; — werden pomladíti se, omladíti se. [nost.

Jugendlichkeit *f.* mladóst, mladóst-

Jugendreife *f.* doráslost.

Jugendreiz *m.* mladóstna milóta, milína, drážest (-i).

Jugendſchrift *f.* spis za mladež.

Jugendſtreich *m.* mladéniški čin.

Jugendſünde *f.* mladóstni greh.

Jugendwelt *f.* mladína, mladež (-i).
Jugendzeit *f.* mladóstni čàs, čàs mladósti, mlada leta *pl.*
Juli *m.* mali srpàn, julij.
jung mlad, mladolèt; — werden mladéti (-ím), mladíti se; omladéti, omladíti se, premladíti se, izpremladíti se; *impf.* izpremlájati se; —er Adler orlič; —er Herr gospodič, gospodíčič; —e Hühner *pl.* píščeta *pl.*, píščanci *pl.*; —er Hund ščéne (-éta); —e Katze máče (-eta); —er Mensch mladénič, mladèc, déčék, dečák, fànt.
Junge *m.* mladič, mladè (-éta); *n.* mladič, mlado (mládega); *coll.* mladína, mladjé; die ersten —n prvi skoti; — werfen skotíti, mláde iméti (imám), storíti; (von Schweinen) oprásiti se; (von der Kuh) otelíti se; (vom Schaf) ojágnjiti se ɔc.
Jünger *m.* učéněc; vérnik.
Jungfer *f.* devíca, devójka, mladénka, deklè (-ta), deklína; **Jungfer-** devíški, deklíški.
Jungferbraten *m.* mrežna pečénka, péčica, poledvíca, ríbica, zarébrnica.
Jungferhäutchen *n.* devíška kóžica.
Jungferhonig *m.* čista strd (-i).
jungferlich devíški, deklíški.
Jungfernkranz *m.* devíški venèc.
Jungfernraub *m.* ugrabítěv devójke, ótmica.
Jungfernschwarm *m.* paròj, prvèc, devičnik.
Jungfernschwefel *m.* samoráslo žveplo.
Jungfernstand *m.* devíštvo, devíški stan, deklíški stan.
Jungfernwein *m.* samotòk.
Jungferschaft *f.* devíštvo, deklíštvo.
Jungfrau *f.* devíca, déva, devójka, mladénka; **Jungfrau-** devíški.
jungfräulich devíški, deklíški.
Jungfräulichkeit, Jungfrauschaft *f.* devíštvo, deklíštvo.
Junggeselle *m.* saměc, neoženjeněc.
Junggesellenschaft *f.*, **Junggesellenstand** *m.* samski stan, sámíštvo, samstvo.
Jüngling *m.* mladénič, mladéněc; **Jünglings-** mladéniški, mladénčev.
Jünglingsalter *n.*, **Jünglingszeit** *f.* mladéništvo, mlada doba.
jüngst *adv.* nedávno, ónkrat, otódi.
jüngste najmlájši; (letzte) zadnji, poslédnji; der — Tag sodnji dan (dneva); Ihr —s Schreiben Vaše zadnje pismo, Vaše poslédnje pismo.
Jungvieh *n.* mladína, jalovína.
Juni *m.* rózník, rženi cvet, kresnik, junij.
Junikäfer *m.* prósnica.
junior mlajši.
Junker *m.* plemič, mladi žlahtnik.
junkermäßig junáški, plémiški.
Juno *f.* Junóna.
Jupiter (Juppiter) *m.* Júpitěr, Zevs.
Jura *pl.* pravoznánstvo.
juridisch pravoslóvěn, pravoznánski.
Jurisdiction *f.* sodna oblást, sodstvo; (Kreis) sodnooblástni okràj.
Jurisdictions-gebür *f.* pristojbína sodne oblásti; **-norm** *f.* pravílnik sodne oblásti.
Jurisprudenz *f.* právništvo, pravoznánstvo, pravoslóvje.
Jurist *m.* právnik, jurist.
juristisch právniški, pravoslóvěn, pravoznánski.
Jury *f.* poróta.
Jus *n.* právo, pravoznánstvo. [otódi.
just *adv.* ravno, rávnokar, pràvkar,
justament *adv.* — nicht pa ravno ne, pa nalàšč ne.
justieren uravnáti, uredíti; *impf.* uravnávati, urejevati.
Justification *f.* opravíčba; popráva; usmrtítěv.
justificieren opravíčiti, *impf.* opravíčevati; popráviti, *impf.* poprávljati; usmrtíti.
Justitiar *m.* právnik, pravoznáněc.
Justiz *f.* pravica; (Rechtspflege) pravosódje, pravosódstvo; **Justiz-** pravosódni, sodni.
Justizbeamte *m.* pravosódni urádnik.
Justizbehörde *f.* pravosódno oblástvo.
Justizdienst *m.* pravosódna služba.
Justizetat *m.* proračún stroškov za pravosódje.
Justizfach *n.* pravosódna stroka; (Justizabtheilung) pravosódni oddélěk.
Justizgesetzgebung *f.* pravosódno zakonodájstvo.
Justizgesetzsammlung *f.* zbirka pravosódnih zakónov.

Justizhof *m.* sodíšče; oberſter — najvíšje sodíšče.
Justizminiſter *m.* pravosódni minístěr, justíčni minístěr.
Justizminiſterium *n.* pravosódno minístrstvo, justíčno minístrstvo.
Justiznorm *f.* pravosódno pravílo.
Justizpflege *f.* pravosódje.
Justizrath *m.* pravosódni svetnik.
Justizſenat *m.* pravosódni svèt.
Justizverwaltung *f.* oskrbovánje pravosódja, pravosódna upráva.
Justizwache *f.* pravosódna straža.
Justizweſen *n.* pravosódje, pravosódstvo, právništvo.

Juwel *n.* biser, dragi kamen; —en *pl.* drago kámenje, dragotíne.
Juwelenhandel *m.* kupčíja z bíseri, dragotínarstvo, bíserništvo.
Juwelenhändler *m.* dragotínar, bísernik, biserár.
Juwelenkäſtchen *n.* skrínjica od. škátlica za dragotíne.
Juwelenſchmuck *m.* dragotínje, nakìt od drágega kámenja, bisernína.
Juwelier *m.* dragotínar, juvelír.
Jux *m.* šala, gluma, burka.
Juxbruder *m.* šaljívi dobrovóljček.
juxen šale zbíjati, burke ugánjati.
jurta *adv.* zravěn, polèg.

K.

Kaaba *f.* hiša božja v Meki.
Kabel *n.* sídrna vrv (-í); telegráfska podmórska žica.
Kabel *f.* srečka, žreb. [ka.
Kabeljau, Kabliau *m.* treská, polénov-
kabeln sréčkati, žrébati.
Kachel *f.* pečnica; kahla, lončič.
Kachelofen *m.* peč (-í) s pečnícami.
Kadi *m.* kadi (-ja), turški sodník.
Käfer *m.* hrošč, žužek, žužélka, kebér; *dem.* hrošček, žužček; **Käfer-** hroščev.
Käferſchnecke *f.* oklópnik.
Kaffee *m.* kava; **Kaffee-** kavni.
Kaffeebau *m.* kavárstvo, pridelovánje kave.
Kaffeebaum *m.* kávovec.
kaffeebraun čadast, sajav, rjavkast kakor kava; ſ. a. dunkelbraun.
Kaffeebüchſe *f.* kávnik.
Kaffeegeſchirr *n.* posóda za kavo.
Kaffeehaus *n.* kavárna. [kavo.
Kaffeemaſchine *f.* kavovàr, samovàr za
Kaffeemühle *f.* mlinič za kavo.
Kaffeeſatz *m.* kavna gošča, mòt.
Kaffeeſchale *f.* kávnica, čaša za kavo.
Kaffeeſchweſter *f.* kavopívka.
Kaffeeſieder *m.* kavárnar, kavár.
Kaffeeſud *m.* kavni zavrélek.
Kaffeeſurrogat *n.* nadoméstek kave.
Kaffeezeug *n.* prtenína za kavo.
Kaffeezimmer *n.* kavárnica.
Käfig *m.* kletka, ptíčnica, gajba, kobáča.
Käfigmacher *m.* kletkar.
Kaftan *m.* kaftan.
kahl gòl; (am Kopfe) plešast, plešav, pleš, plešiv, golovŕh; — werden golíti se; ogoléti, ogolíti se; (am Kopfe) oplešivéti, plešo dobíti; *impf.* plešo dobívati, plešivéti; (v. Tuch) izlízan, odŕgnjen, ogóljen; —er Platz golína, goljáva, goličáva; (am Kopfe) pleša; —er Berg gólovec, golíca.
Kahlbart *m.* golobrádec.
kahlbärtig golobrád.
Kahlbäuche *pl.* golotŕbe *pl. (zool.).*
kahlflügelig golokríl.
Kahlheit *f.* golóst, golóta; (am Kopfe) plešavost; (kahle Stelle) golína, goljáva, goličáva, golíca.
Kahlkopf *m.* plešec, plešívec, plešeglávec, gologlávec, golobúčnik.
kahlköpfig plešast, plešiv, plešav, pleš, golobúčen.
Kahlköpfigkeit *f.* plešavost, plešóta, plešívost.
Kahlrücken *m.* gololédnica, drhtávec.
Kahlſchwanz *m.* golorépka.
Kahm *m.* plésen (-i), plesnóba, plesnína, (na tekočínah) kan, bersa.
kahmen plésneti (-ejem), bérsati.
kahmig plésniv, kánast, bérsast.
Kahmpilz *m.* bersna glíva.
Kahn *m.* čoln; *dem.* čolnič, čolníček.
Kahnbein *n.* čolníčasta kost (-í).
kahnförmig čolnast, čolníčast.

Kahnmacher *m.* čolnár.
Kaimakam *m.* kajmakam, turški naméstnik.
Kaiman *m.* kajman, aligátor, ameriški krokodil.
Kaiſer *m.* cesar, car; — ſein cesarjevati, carjevati, vládati; **Kaiſer-** cesárski, carski, cesárjev.
Kaiſeradler *m.* cesárski oréł.
Kaiſerbirne *f.* cesárska hruška, cesárščica.
Kaiſerburg *f.* cesárski dvòr, cesárski
Kaiſerhaus *n.* cesárska hiša; — obítelj (-i), — rodovína, cesárski rod (-ú).
Kaiſerin *f.* cesarica, cárica.
Kaiſerkrone *f.* cesárska krona; (Pflanze) cesárski túlipan.
kaiſerlich cesárski, carski; —er Prinz cesárjevič, cárjevič; —e Prinzeſſin cesaríčna; —e Majeſtät cesársko Veličánstvo, cesaróst, presvétli césar.
Kaiſerling *m.* (Pflanze) jardána, karželj.
Kaiſermantel *m.* (Schmetterling) góspi-
Kaiſerpflaume *f.* cesárska sliva, damaščánska sliva.
Kaiſerreich *n.* ſ. Kaiſerthum.
Kaiſerſchnitt *m.* cesárski prerèz, izrèz déteta.
Kaiſerſohn *m.* cesárjevič, cárjevič.
Kaiſerſtaat *m.* cesárska država.
Kaiſerthum *n.* cesárstvo, carstvo.
Kaiſertochter *f.* cesaríčna.
Kaiſerwahl *f.* volítèv —, izbòr cesár-
Kaiſerwürde *f.* cesársko dostojánstvo, cesárska čast (-i).
Kajüte *f.* kajúta, ízbica na ladji.
Kakadu *m.* kakadúj, čópasta papíga.
Kakao *m.* kakáo.
Kakaobaum *m.* kakáovnik, kakáovèc.
Kakaomaſſe *f.* kakaovína.
Kakerlak *m.* belín, belínèc; hirav človek mrtvaškobléde barve; ſ. a. Schabe.
Kakodämon *m.* bes, zli duh.
Kakophonie *f.* neblagoglásje, slaboglásje, zlozvóčje.
Kaktus *m.* kakt; **=pflanzen** *pl.* káktice, káktovnice.
Kalanderlerche *f.* laški škrjánèc, kalándra.
Kalb *n.* tele (-ta); *dem.* telék, telce, telčék, telétce; (männliches) telíček, junčék; (weibl.) telíca, junica, telíčica, telíčka; *fig.* telebàn, teléběc; ein — werfen teliti (se); otelíti se, obráviti se, storíti; **Kalb-** teléčji. [vica.
Kalbe *f.* telíca, junica, jálovka, jálo-
kalben teliti; otelíti se, storíti; (unglúčlich) izvréči (-vŕžem); aufhören zu — iztelíti se.
Kälber- teléčji.
Kälberbraten *m.* ſ. Kalbsbraten. [bast.
kälberhaft telétast; telebálast, tele-
Kälberhändler *m.* telétar, telíčar.
Kälberkropf *m.* (*Chaerophyllum*) podlísèc, lisa. [létom.
Kälberkuh *f.* breja krava, krava s te-
kälbern ſ. kalben.
kälbern teléčji.
Kälberne *n.* ſ. Kalbfleiſch.
Kälberſtall *m.* teléčják, teléčji hlev.
Kalbfell *n.* telétina, teletína, telétovina, teléčja koža.
Kalbfleiſch *n.* telétina, teléčje mesó.
Kalbleder *n.* telétina, telétovina, teléčje usnje.
kalbledern telétovèn, od telétine, od teléčjega usnja.
Kalbs- teléčji.
Kalbsbraten *m.* teléčja pečénka, pečéna telétina.
Kalbsbruſt *f.* teléčje prsi *pl.*; **=drüſe** *f.* teléčja prsna žleza, priželjc.
Kalbskeule *f.* teléčja gnjat (-i).
Kalbskopf *m.* teléčja glava; *fig.* telebàn, teléběc.
Kalbslab *n.* sirišče.
Kalbsſchlegel *m.* teléčje stegno.
Kalbsviertel *n.* teléčja četŕt (-i).
Kalbszunge *f.* teléčji jezik. [*pl.*
Kaldaunen *pl.* drob, drobovína, vampi
Kaleidophon *n.* kalejdofón.
Kaleidoſkop *n.* krasoglèd, kalejdoskop.
Kalender *m.* koledár; *dem.* koledárček; (Bauern—) prátika.
Kalenderjahr *n.* koledársko leto.
Kalendermacher *m.* prátikar.
Kalendertag *m.* koledárski dan.
Kaleſche *f.* koléšelj, koléska.
kalfatern smolíti, mašíti (s smolo); zasmolíti, zamašíti.
Kali *n.* kali, kálijev oksid; **kohlenſaures** — (Pottaſche) kálijev karbonat, pepelíka.

Kalium *n.* kalij, kalium.
Kaliumoxyd *n.* kálijev oksíd.
Kalk *m.* apno; hydrauliſcher — podvódno —, hidrávlično apno; gebrannter — žgano apno; Ätzkalk živo —, jedko apno; Kalk- apnén.
Kalkanwurf *m.* apnéni omèt.
kalkartig ápnast, apnénast.
Kalkboden *m.* apnenína, apnénka, apnéna zemlja.
Kalkbrei *m.* ugašéno apno.
Kalkbrenner *m.* apnéničar, apnár.
Kalkbrennerei *f.* apnárstvo.
Kalkbruch *m.* apnolòm, apnénik.
Kalkbrühe *f.* belež, apnéna kaša.
kalken ápniti, v apnu móčiti; popápniti, v apnu pomóčiti.
Kalkerde *f.* apnénka, apníca, apnéna prst (-í), apnéna zemlja.
Kalkgebirge *n.* apnéno goróvje.
Kalkgrube *f.* apníca, apnéna jama, apnénica.
kalkhaltig ápnat, apnovít.
Kalkhandel *m.* apnárstvo, kupčíja z apnom; den — betreiben apnáriti.
kalkicht ápnast, apnénast.
kalkig ápnat, apnovít.
Kalklöſcher *m.* apnogášec.
Kalkmergel *m.* apnéni lápor.
Kalkmeſſer *m.* apnoméřec.
Kalkmilch *f.* apnéni belež, apnica.
Kalkmörtel *m.* malta, mòrt.
Kalkofen *m.* apnénica.
Kalkſinter *m.* síga.
Kalkſpat *m.* drstěv (-a).
Kalkſtein *m.* apnénec, apník, apnénik; blauer — sinji kamèn, sinjak, sinjec.
Kalktuff *m.* apnéni maček, lehnják.
Kalligraph *m.* lepopísec, krasopísec.
Kalligraphie *f.* lepopísje, krasopísje.
kalligraphiſch lepopísen, krasopísen.
Kalmäuſer *m.* razglabáč; samotár, tukec; skopúh, stiskáč.
kalmäuſern razglábati, mózgati; samotáriti; skopáriti, stískati.
kalmieren tèšiti, miríti; utèšiti, pomiríti.
Kalmus *m.* kólmež.
kalt mrzèl, studèn; (froſtig) mrazèn, zimèn; (kühl) hladèn; (eiſig) ledén; — werden mŕzniti, mrzléti; omŕzniti, omrzléti; (v. Speiſen) hladíti se; ohladíti se, izhladíti se; *impf.* ohlájati se, izhlájati se; — ſein zebsti (zebe me); es iſt mir — mràz mi je, mrzlo mi je, zebe me; es wird — mrzlo —, hladno postája, mrzlo —, hladno prihája, mraz se dela.
kaltblütig hladnokŕvèn; *fig.* mrzèl, ledén, mrtèv, neobčutljiv.
Kaltblütigkeit *f.* hladnokŕvnost; neobčutljívost.
kaltbrüchig hladnokŕhek.
Kälte *f.* mràz, zima, mrzlóta, mrazóta; (Kühle) hlad (-a, -ú), hladnost, hladnóta; trocène — suh mràz, golomrázica, suhomrázica; (Froſt) zmrzlína, zmrzál (-i).
Kältefieber *n.* mŕzlica.
Kältegrad *m.* stopínja mraza, mrazótna stopínja. [(-i).
Kältemiſchung *f.* mrazotvórna zmés
kälten hladíti; ohladíti, omrzíti; *impf.* ohlájati.
kaltherzig hladnosŕčèn, mrzlosŕčèn.
Kaltherzigkeit *f.* hladnosŕčnost, mrzlosŕčnost.
kältlich mrzlótèn, mrazótèn, mrzikast, hladèn.
Kaltſinn *m.* mrzlodúšje, mrzlost, mrzlóbnost, mrzlóba.
kaltſinnig mrzlodúšen, mrzlóbèn.
Kaltſinnigkeit *f.* ſ. Kaltſinn.
Kaltwaſſer *n.* mrzla —, studéna voda.
Kameel *n.* velblòd, kaméla; **Kameel-** velblódji, kamélji.
Kameelhaar *n.* velblódja žima, kamélja dlaka.
Kameelſtute *f.* velblodíca, kaméla.
Kameeltreiber *m.* velblódar.
Kameelwolle *f.* velblódja volna.
Kameelzeug *n.* tkanína od velblódje dlake.
Kameelziege *f.* lama.
Kamelott *m.* blago iz míkane volne.
Kamerad *m.* továriš, drug, pajdáš, (spréznik).
Kameradſchaft *f.* továrištvo, tovarišija, pajdáštvo.
Kamille *f.* kamílica; **Kamillen-** kamíllični; **-thee** *m.* kamíllični čaj, kamíličnik.
Kamin *m.* dimnik; (im Zimmer) leva, komen.

Kaminfeger *m.* dímnikar, strgár; =**lohn** *m.* ometnína, strgarína.
Kaminröhre *f.* dímniška cev (-í).
Kamisol *n.* podsúknjica.
Kamm *m.* grebén, hrbèt, sléme (-na); (in der Mühle) zob (-a u. -ú), paléc; (b. Webestuhl) glavník, brdo, grebén; Haarkamm glavník, češélj, česálnik; Woll— grebén, gradáša, mikálnica, dŕzalica; **Kamm**= grebénast.
Kammacher *m.* glavníkar, glavníčar; =**handwerk** *n.* glavníčarstvo.
kammartig grebénast.
Kammbank *f.*, **Kammbrett** *n.* polica.
Kammbaum *m.* (in den Sägemühlen) rázvora, razvòr.
Kammbürste *f.* ščetka.
kämmen čésati (češem); počésati; (die Wolle) grebénati, gradášati, míkati (-am u. mičem), dŕzati; ogrebénati, omíkati, odŕzati.
Kämmer *m.* česávec.
Kammer *f.* staníca, soba, čúmnata, izba; Augen— očésni prekàt; optische Dunkelkammer temníca, temna sóbica; Handels= und Gewerbe— kupčíjska in obŕtna zbórnica, — kómora; Reichs=kammer držávna zbórnica.
Kammeramt *n.* kómorni uràd.
Kammerbezirk *m.* zbórnični okràj.
Kämmerchen *n.* sóbica, ízbica.
Kammerdiener *m.* kómorni strežáj; =in *f.* hišna, kómorna strežájka.
Kämmerer *m.* kómornik, ključár.
Kämmererswürde *f.* kómorništvo, ključárstvo.
Kammerfrau *f.* kómornica. [*pl.*
Kammergefälle *n.* kómorni dohódki
Kammerherr *m.* ſ. Kämmerer.
Kämmerin *f.* kómornica; česávka.
Kammerjungfer *f.* hišna.
Kammerprocurator *m.* kómorni zagovórnik, — odvétnik, — prokurator.
Kammerprocuratur *f.* kómorno odvétništvo, kómorna prokuratúra.
Kammerwasser *n.* prekátna mokrína (*phys.*).
Kammerwesen *n.* držávno dohodárstvo.
Kammerzofe *f.* hišna.
kammförmig grebénast.
Kammgarn *n.* míkana volna.
Kammgebirge *n.* grebénasto pogórje, grebénasto goróvje, grebéni *pl.*
Kammgras *n.* (*Cynosurus*) grebeník.
Kammgriff *m.* (*turn.*) dlanski prijèm, spodnji prijèm.
Kammhaar *n.* gríva, izčéšek.
Kammhöhe *f.* visokóst górskega grebéna (*geogr.*).
Kammkraut *n.* marjética.
Kammlinie *f.* pálčevnica.
Kammlitze *f.* níčavnica, nítečnice *pl.*, níčnice *pl.*
Kammrad *n.* palčno —, grebénasto koló (-ésa), palčenják.
Kammwerk *n.* pálčevje.
Kammwolle *f.* míkana —, grebénana —, gradášana volna.
Kämpe *m.* borítelj, boréc, bojevávec.
Kampf *m.* bòj; (Gefecht) borba, bòr; (Schlacht) bitév, bitka; (Krieg) vojna, vojska; (Ringen) borjénje, boritév, metánje; **Kampf**= bojni.
Kampfbegier *f.* bojaželjnost.
kampfbegierig bojaželjen, bojevít.
kämpfen bojevati se, boríti se, biti (bijem) se, vojskovati se, bòj bíti (bijem), bòj bojevati; mit Elend — ubíjati se, révo prodájati.
Kämpfer *m.* borítelj, bojevávec, boréc, bojník, bojevník.
Kampfer *m.* káfra; **Kampfer**= káfrni.
Kampferbaum *m.* káfrna lavoríka.
Kampfergeist *m.* káfrovec.
Kampferöl *n.* káfrno ólje. [bòj.
kampffähig dober —, sposóben za
Kampffeld *n.* bojíšče, boríšče.
kampffertig na bòj —, za bòj priprávljen, — gotòv.
Kampfgefährte *m.* sobojník, sobojevávec, sobórec, soborítelj.
Kampfgesang *m.* bojna pesèm (-i); vojáška pesèm (-i). [vpítje.
Kampfgeschrei *n.* bojni krik, bojno
Kampfgetümmel *n.* bojno vrvénje, bojni metež, bojni hrup.
kampfgewohnt boja vajen.
Kampfgewühl *n.* bojni metež, bojna vreva, bojni trušč.
Kampfhahn *m.* svadljívec, togótnik; *fig.* togótnik, prepirljívec.
Kampflust *f.* bojevítost, bojeválnost, bojaželjnost, borljívost.

kampflustig bojevít, bojeválen, borljiv, bojažélјen. [han.
kampfmüde (od) boja truden, — upé-
Kampfplatz *m.* bojišče, bojevališče, boríšče, bojno toríšče, — polje, popríšče.
Kampfross *n.* bojni kònj. [nica.
Kampfschule *f.* borílnica, bojna učil-
Kampfspiel *n.* bojna igra.
kampfsüchtig ſ. ſtreitſüchtig.
Kampfübung *f.* bojna vaja, vaja —, vadba v boju.
Kanarienvogel *m.* kanárec, kanárček.
Kanaſter *m.* ſ. Knaſter. [déneč).
Kandelzucker *m.* kándisov sladkor, (le-
Känguruh *n.* klokan, kengurúj.
Kaninchen *n.* domáči od. pítomi zajec, kuněc, kraljik.
Kaninchenfell *n.* kunčevína, koža domáčega zajca.
Kanne *f.* ročka, majólika, konva; *dem.* majóličica, kónvica; (Krug) vrč.
Kannefas, Kanevas *m.* kanafas, jadrovína, konópno platno.
Kannegießer *m.* ſ. Zinngießer; *fig.* politiški modrijan pri vrču vina.
Kannegießerei *f.* politiško modrovánje pri vrču vina (piva).
Kännelkohle *f.* svetlogoréči premog.
Kannenkraut *n.* préslica.
kannenweiſe *adv.* na vrče. [náda.
Kanonade *f.* stréljanje s topóvi, kano-
Kanone *f.* tòp, kanón.
Kanonendonner *m.* grménje topóv, tutnjáva.
Kanonengießer *m.* topar, topolívec.
Kanonengut *n.* topovína.
Kanonenkugel *f.* topóvska krogla.
Kanonenmetall *n.* ſ. Kanonengut.
Kanonenſchuſs *m.* strel iz topa, strel s topom.
Kanonier *m.* topničár, topník.
kanonieren s topóvi stréljati.
Kante *f.* rob, krn; *dem.* roběc, robič; (Rand) kràj, okrájek; (am Kleid) krajec, rob, obróbek; brechende — loméči rob *(phys.)*; Schnitt— urézni krajec.
Kantel *m.* (*n.*) četveroróbo ravnílo.
kanten na robe od. róbove obrézati (-rézem); okrájiti; *impf.* obrezovati; okrajevati.
Kantenachſe *f.* robóvna os (-í).
Kantenlinie *f.* (črta) robovníca.
Kantentuch *n.* ruta z okrájki.
Kantenwinkel *m.* robóvni kot. [rídka.
Kantharide *f.* španska muha, kanta-
Kantholz *n.* otesáni les.
kantig robàt, oglàt, krnjav; in Zuſammenſetzungen -ròb.
Kantine *f.* vojáška krčma.
Kanzel *f.* léca, prídižnica, prížnica; =**beredſamkeit** *f.* cerkvéna zgovórnost.
Kanzelredner *m.* cerkvéni govórnik, pridígar, propovédník.
Kanzelvortrag *m.* cerkvéni govor, govor z léce, pridiga, propóved (-i).
Kanzlei *f.* pisárna, pisárnica, kancelíja; **Kanzlei-** pisárniški, kancelíjski.
Kanzleibeamte *m.* pisárniški urádnik.
Kanzleidiener *m.* pisárniški sluga.
Kanzleidirector *m.* pisárniški ravnátelj.
Kanzleierforderniſſe *pl.* pisárniške potrébščine *pl.*
Kanzleifach *n.* pisárniško opravílo.
Kanzleigebür *f.* pisárna, pisarnína.
kanzleimäßig pisárniški, kancelíjski.
Kanzleipauſchale *n.* pisárniška poprečnína, popréčna vsota za pisárniške potrébščine *pl.*
Kanzleiperſonale *n.* pisárniško osebje.
Kanzleirequiſiten *pl.* pisárniške potrébščine *pl.*
Kanzleiſchreiber *m.* pisár.
Kanzleiſchrift *f.* kancelíjsko pismo, — pisánje.
Kanzleiſprache *f.* urádni —, pisárniški jezik. [slòg.
Kanzleiſtil *m.* urádna pisáva, urádni
Kanzleiweſen *n.* pisárništvo.
Kanzler *m.* kancelár, kancelír.
Kanzliſt, Kanzleiſt *m.* kancelíst.
Kapaun *m.* kopún.
kapaunen rézati (režem), skopíti, kopúniti.
Kapaunenbraten *m.* pečéni kopún.
Kapelle *f.* molílnica, kapéla; *dem.* kapélica; (Muſik) godba, gódbeni zbòr, kapéla.
Kapellmeiſter *m.* kapélnik.
Kaper *m.* gusár, korzár, pomórski ropar; róparska ladja.
Kaper *f.* kápera. [list.
Kaperbrief *m.* gusárski —, korzárski
Kaperei *f.* gusárstvo, ladjelòv, brodolòv, pomórski rop.

kapern ladje lovíti, — pleníti; ladje ulovíti, — upleníti, — vzéti (vzámem).

Kapernſauce *f.* káperna omáka.

Kaplan *m.* kaplán, duhóvni pomočník; **Kaplans-** kaplánski.

Kappe *f.* čépica, kapa; (Pelz—) kučma, čamêr; (an der Deichſel) okòv; (beim Stiefel) kápica; (am Dreſchflegel) gož (-í), goža.

kappen kápiti, kápičati; okápiti, okápičati; (den Baum) okléstiti, obsékati, otrébiti; *impf.* okleščevati, obsekovati; (den Hahn) kopíti, rézati (režem), kopúniti; skopíti.

Kappenblume *f.* ſ. Eiſenhut.

kappenförmig čépičast, kápast.

Kappenmuskel *m.* kápasta míšica.

Kappenring *m.* oglávnik.

Kapper *m.* sekáč.

Kappmeiſe *f.* čópasta siníca, (siníca) čóparica.

Kappnaht *f.* nadšiv.

Kappweide *f.* navádna vrba.

Kappzaum *m.* brzda, uzda z obvézo na nosu.

Kapſel *f.* toka, mošnjíca, škátlica; (in der Botanik) glavíca, tobólec, peščíšče; (der Hülſenfrüchte) stròk; (am Gewehr) kápica, klobúček.

Kapſelfrucht *f.* glavíčasti plod.

Kapuze *f.* oglávnica, kukúlica.

Kapuziner *m.* kapucín, kapucínec.

Kapuzineraffe *m.* kúklasta ópica.

Kapuzinerkloſter *n.* kapucínski samostán.

Kapuzinerkreſſe *f.* kapucínka, kapucínska kreša.

Kapuzinerorden *m.* kapucínski red.

Kar *n.* kotél; gorska kotlína, grapa.

Karat *n.* karát.

Karatgewicht *n.* karátna teža.

karatieren karatovati.

karätig karátên.

Karauſche *f.* (*Cyprinus carassius*) karas, plòsk.

Karawane *f.* karavána; **Karawanenthee** *m.* karavánski —, ruski čaj.

Karbatſche *f.* korobáč, bič.

karbatſchen korobáčiti, bíčati.

Karbunkel *m.* ſ. Carbunkel.

Kardätſche *f.* grebén, drzáj, gradáše *pl.*; (für Pferde) ščetka —, krtáča za konje.

kardätſchen grebénati, držati, gradášiti; (Pferde) ščétkati, krtáčiti. [*bot.*

Karde *f.* (*Dipsacus*) ščetíca, ščetka

Kardendiſtel *f.* gladež, ščetíca.

Karfiol *m.* cvetni óhrovt, karfijól.

Karfunkel *m.* živordéči rubín, ognjéněc, karfúnkelj; ſ. Carbunkel.

karg skop, skopárski, skoporit, stisljìv, skrljìv, škrtljàv; pičél.

Karge *m.* skopúh, škrtljávec, stiskáč; *f.* skopúlja, škrtljávka.

kargen skopovati, skopáriti, skrljáti.

Kargheit *f.* skopóst, škrtljávost; pičlost.

kärglich pičél, borén, revén, siromášen; *adv.* pičlo, borno, revno, skopóma.

Kärglichkeit *f.* pičlost, siromášnost, bornost.

Karmeſin *n.* karmezín.

karmeſinfarben (carmoiſinfarben) karmezínast, karmezínov, višnjélast.

Karmin *m.* ſ. Carmin.

karnüffeln pestíti, biti (bijem); napestíti, nabíti.

Karpfen *m.* kràp; **Karpfen-** krápov, krápji.

Karpfenbrut *f.* krápja zaléga.

Karpfenfleiſch *n.* krapovína, krápje —, krápovo mesó.

Karpfenteich *m.* krápovnik, krapovnják, ríbnik za krape.

Karre *f.* talíga, tačka, samokólnica, samotéžnice *pl.*, kólečka *n. pl.*

Karren *m.* kola *n. pl.*, kolca *n. pl.*, vozílo; (Dünger—) kòš, gnojni kòš; (zweiräderig) gare *pl.*, dvokólnica, čiza.

karren táčkati, tačkáriti, na tačkah vóziti. [*pl.*

Karrenfeld *n.* (in den Hochalpen) podi

Karrenführer, Karrenſchieber *m.* taligar, tačkar, vozáč (s tačko).

Karrengaul *m.* taligáš, kljuse (-eta).

Karrenſpritze *f.* brizgálnica na malih kólih.

Karſt *m.* kràmp, kopáča.

karſten s krampom kópati (kopljem).

Karſtformation *f.* kraška tvorba, krašévina.

Kartätſche *f.* kartéča, s króglami napólnjena topóvska patróna.

Kartaune *f.* kartávna, neko strelno oródje.

Karte *f.* list; *dem.* listek, listič; (Spiel—) kvarta, karta; —n ſpielen kvartáti, kártati (se); (geograph. —) zemljevid, zemljekáz, mapa.

Kartell *n. m.* dogóvor; združba.

Karten- listóvni; kvartni, kartni.

Kartenblatt *n.* kvarta, karta.

Kartenbrief *m.* zalépka.

Kartengeld *n.* kvartarína, kvartáščina, plačílo za kvarte.

Kartenſammlung *f.* zemljevídna zbirka, atlánt.

Kartenſpiel *n.* kvartánje, igra s kvártami.

Kartenſpieler *m.* kvartáč, kvartopírec, kartáš; =in *f.* kvartávka, kvartopírka.

Kartenſtempel *m.* kvartni kolék, kolék za kvarte.

Karthäuſer *m.* kartuzijánec; =kloſter *n.* kartuzijánski samostán.

kartieren listáriti.

Kartoffel *f.* krompír, korún, podzémljica; **Kartoffel-** krompírjev, korúnov.

Kartoffelacker *m.* krompírišče.

Kartoffelbau *m.* sajénje —, pridelovánje krompírja.

Kartoffelbranntwein *m.* krompírjevec, korúnovec, krompírjevo —, korúnovo žganje.

Kartoffelfäule *f.* krompírjeva gnilína, krompírjevo gnitje.

Kartoffelfeld *n.* ſ. Kartoffelacker.

Kartoffelkraut *n.* krompírjevka, krompírjevica.

Kartoffelpilz *m.* krompírjeva gliva.

Kartoffelſalat *m.* krompírjeva saláta.

Kartoffelſchimmel *m.* krompírjeva plesen (-i).

Karviol *m.* ſ. Karfiol.

Kaſchmir *m.* kašmírska tkanína.

Käſe *m.* sír; (v. ſüßen Topfen) skuta; zu — werden síriti se; usíriti se, sesíriti se, zagrísti (-grízem) se, zakŕkniti; **Käſe-** sírni, sírnat.

käſeartig sírast.

Käſebereitung *f.* sírarstvo, napravljanje síra.

Käſeform *f.* torílo (za sir).

Käſehandel *m.* kupčija s sirom, sírarstvo.

Käſehändler *m.* sirar; =in *f.* sírarica.

Käſekammer *f.* sírnica.

Käſelab *n.* sírišče, sirílo.

Käſelaib *m.* hlèb sira.

Käſemade, Käſemilbe *f.* sírni črv, črv v síru, sírna pršica.

Käſemilch *f.* sírotka, sírotèv.

käſen síriti; usíriti, sesíriti; *intr.* ſ. unter Käſe: zu Käſe werden.

Käſenapf *m.* loněc za sir, sírnik; (Käſeform) torílo (za sir).

Kaſerne *f.* vojáščnica, kasárna.

Käſeſäure *f.* sírna kislína.

Käſeſtaub *m.* prš.

Käſeſtoff *m.* sírnina.

Käſewaſſer *n.* sírnica.

käſicht sírast.

käſig sírən, sírnat.

Kaſtanie *f.* kostanj; **Kaſtanien-** kostánjev; =baum *m.* kostanj, kostánjevo drevó (-ésa).

kaſtanienbraun kostánjev, kostánjast, kostánjeve barve.

Kaſtanienholz *n.* kostanjevína, kostánjev les.

Kaſtanienwald *m.* kostánjevje.

Käſtchen *n.* omárica, skrínjica.

Kaſte *f.* vrsta, pleme (-éna), kasta.

kaſteien trpínčiti, múčiti, trápiti.

Kaſten *m.* omára, (postávec); (überhaupt) shramba; (Truhe) kovčèg, skrínja; (Bretterverſchlag) obòj.

Kaſtengeiſt *m.*, **Kaſtenweſen** *n.* odlóčenost —, duh needínosti med rodóvi od. pleméni.

Kaſuar *m.* kazuar.

Katafalk *m.* mrtváški oděr.

Katakombe *f.* podzémska gróbnica, katakomba.

katalektiſch nepopóln, kataléktičěn.

Katalepſie *f.* mrtvíčnost.

Katalog *m.* imeník, zapísnik, katalog.

Kataplexie *f.* obmŕlost.

Katarakt *m.* slap, vodopàd.

Katarrh *m.* náhod, katár.

Katarrhalfieber *n.* nahódna —, katárna vročica.

katarrhaliſch nahóděn, katárěn.

Kataſtrophe *f.* prevrát, preobrát, prekrèt, katastrófa.

Katecheſe *f.* izpraševálni poúk, učénje v vprašánjih in odgóvorih, katehéza.

Katechet *m.* verski učítelj, učítelj veroznánstva od. verozakóna, katehet.

Katechetik *f.* nauk v vprašánjih in odgóvorih, katehétika.

katechetiſch izpraševálen, katehétičen, katehétski.

katechiſieren verozákon —, krščánski nauk učíti; učíti v vprašánjih in odgóvorih.

Katechismus *m.* krščánski nauk na vprašánje in odgóvor spisan, katekizém.

Katechumen *m.* človek, pripravljajòč se na krst, novovérnik, katehumen.

Kategorie *f.* vrsta, razred, rázpol (-óla), kategorija.

kategoriſch *adi.* dolóčen, brezpogójen, brezuvétен, kategóričen; *adv.* dolóčno, narávnost, brezpogójno. [tèv.

Kategoriſierung *f.* uvrstítèv, razvrstí-

Kater *m.* mačék; (ſcherzweiſe) mucék.

Katheder *m.* učíteljska stolíca, katédra.

Kathedrale, Kathedralkirche *f.* stolna cerkêv, stólnica.

Kathete *f.* katéta. [tèr.

Katheter *m.* močevòd, sečevòd, katé-

Kathetometer *n. m.* oglomèr, katetometèr.

Kathode *f.* izhòd, katóda *(phys.)*.

Katholicismus *m.* katoličanstvo, katóličtvo, katolicízem.

Katholik *m.* katoličan, katólik, katóliški kristján; **=in** *f.* katoličanka, katóliška kristjána.

katholiſch katóliški.

Kattun *m.* katún.

kattunen katúnov.

Kattunfabrik *f.* katunárnica, továrna za izdelovánje katúna.

Kattunweber *m.* katunár.

Kattunwolle *f.* bombáž za katún.

katzbalgen ſich rváti (rujem) se, trgati se, púliti se, métati (mečem) se, premetávati se.

Katzbalger *m.* rváč, pulež, trgávs; **=ei** *f.* rvánje, metánje, trganje.

Kätzchen *n.* mače (-ta), múcka, múnica; (Blütenſtand) máčica; **=baum** *m.* máčičarica, máčičnica.

Katze *f.* mačka, muca, muna; (Geldgürtel) mačék, pas, opásek; (Anker) mačék, kotva; **Katzen=** mačji.

Katzenauge *n.* mačje okó (očésa); er hat —n gleda kakor mačka.

katzenäugig mačjeòk, mačjih očí.

Katzengeſchrei *n.* mijávkanje, mijávek, mačje drenje.

Katzengold *n.* mačje zlató *(min.)*.

Katzenjammer *m.* mačék, metež; er hat einen — lasjé ga bolé.

Katzenklee *m.* zajčja noga.

Katzenkraut *n. (Teucrium marum)* mačji vredník, úrhovica; *(Valeriana offic.)* zdravílna špajka, božjástnica.

Katzenminze *f.* mačja —, divja meta.

Katzenmuſik *f.* mačja godba, mijávek; — machen po mačje zagósti (-gódem).

Katzenſilber *n.* mačje srebró *(min.)*.

Katzenſprung *m.* mačji skòk; bis dahin iſt ein — dve, tri stopínje je do tja, dva-, trikrat prestópiš, pa si tam.

Katzentiſch *m.*, am — eſſen za pečjó —, v kotu jesti (jem).

Kauderei *f.* oderúštvo.

Kauderer *m.* odrtník. [chern.

kaudern kávdrati, gávdrati; ſ. a. wu-

Kauderwelſch *n.* spakedráni jezik, kolobócija, nerazúmno brbránje, žlabudránje.

kauderwelſch spakedrán; — reden nerazúmno brbráti, žlabudráti.

kauen žvéčiti, gléviti, žvekáti, žvériti; (Tabak) číkati; požvéčiti, prežvéčiti; *impf.* požvekovati; wieder— prežvekovati.

Kauer *m.* žvekáč, žvekávec.

kauern čepéti, kúčati (-ím), níčati (-ím); (brütend hocken) ždeti (ždim); ſich — počéniti, *impf.* počépati.

Kauf *m.* kup, kupílo, kupnja, kupíček; (Ankauf) nakúp, kupčíja; (Geld) kúpščina; kupnína, kup; ſchlechten — machen okúpiti se; zu —e haben naprodaj iméti (imám); wohlfeilen —es dobêr kup, v dobêr kup, cenó, v ceno, po ceni; — nach Probe kup po obrázcu, po vzórcu; mit in den — nehmen s čim drugim vred kúpiti; der — iſt zurückgegangen kupčija se je razdrla; vom —e leben na kupílu od. kupíčku živéti; **Kauf=** kupni.

kaufbar kupên, kupljiv.

Kaufbrief *m.* kupno pismo, kupni list.

kaufen kúpiti; *impf.* kupováti, kupávati; ſchlecht — okúpiti se; alles — pokúpiti, ponakúpiti; *impf.* pokupováti.

Käufer *m.* kupčc, kupovávčc; =in *f.* kupovávka.

Kauffahrer *m.* povéljnik trgóvske ladje; (Schiff) trgóvska ladja.

Kauffahrteischiff *n.* trgóvska ladja.

Kaufgegenstand *m.* kúpljena reč (-i), kupovína.

Kaufgeld *n.* kupnína, kúpščina.

Kaufgeschäft *n.* kupčíja, kupno opravílo, kupovánje.

Kaufhandel *m.* kupčíja, trštvo.

Kaufherr *m.* ſ. Kaufmann.

Kaufladen *m.* prodajálnica. [*pl.*

Kaufleute *pl.* trgóvci, tržci, kupčevávci

käuflich kupčn, kupljiv; podkúpčn, podkupljiv; — an ſich bringen kúpiti; pokúpiti, kúpoma pridobíti. [vost.

Käuflichkeit *f.* kupljívost; podkupljí-

Käufling *m.* kúpljenčc, kúpljenčék.

Kauflust *f.* kupčljívost, kupovítost, tržljívost.

kauflustig kupčljiv, kupovít, tržljiv, radokúpčn.

Kaufluſtige *m.* kupčc.

Kaufmann *m.* trgóvčc, tržčc, kupčc, kupčevávčc.

kaufmännisch trgóvski.

Kaufmannschaft *f.* trgóvci, tržci, kupčevávci *pl.*; (Handel) kupčíjstvo, trgovína, trštvo, trgóvstvo.

Kaufmannsfrau *f.* trgóvka, kupčevávka; kupčevávčeva sopróga. [na.

Kaufmannsgeschäft *n.* kupčíja, trgoví-

Kaufmannsgut *n.* kupčíjsko —, tržno blagó, kupčíjska —, tržna roba.

Kaufmannslehrling *m.* kupčíjski —, trgóvski učéněc.

Kaufmannsſtand *m.* ſ. Handelsſtand.

Kaufplatz *m.* tržíšče, trg, semnjíšče.

Kaufpreis *m.* kup, kupna cena, kupnína.

Kaufrecht *n.* kupna pravíca.

Kaufſchilling *m.*, **Kauffumme** *f.* kúpščina, kupnína. [(-i).

Kaufſtück *n.* kupovína, kúpljena reč

Kaufvertrag *m.* kupna pogódba.

Kaufvertragslösung *f.* razkúp.

Kaufwert *m.* kupna vrednost.

Kaulbarſch *m.* kapélj, glaváč.

Kaulkopf *m.* bosoglávčc, mlada žaba, butoglávčc. [čica.

Kaulquappe *f.* kapélj, glaváč, ponóv-

kaum komaj, tóliko da, komaj da, jedva.

Kaumuskel *m.* žvekávka. [ččn.

kauſtiſch razjédčn, razjedljiv, kávsti-

Kautſchuk *m. n.* proževína, kavčuk.

Kautſchukbaum *m.* kavčukovčc.

Kauwerkzeuge *pl.* žvekála *pl.*

Kauz *m.* čuk, skovír, skovík; (Geizhals) skopúh, skopín, stiskáč; närrischer — bedák, budálo, bebčc; reicher — bogatín, bogatínčc; wunderlicher — čudák, čudčn človčk.

Kebsehe *f.* priležništvo, hotništvo.

Kebskind *n.* postránski —, nezakónski otrók, (pankrt), mulček.

Kebsmann *m.* priležník, hotník.

Kebsweib *n.* priležnica, hotnica, naložnica, pridrúžnica, nezakónska žena.

keck drzčn, predrzčn, drzovít, smél, svojiv.

Keckheit *f.* drznost, predrznost, smélost, drzovítost.

Kegel *m.* stožčc, čunj; abgeſtutzter — prisékan stožčc; — ſcheiben takljáti (krogle), kegljáti; Berg— kopa.

Kegelbahn *f.* takljíšče, kegljíšče.

kegelförmig stožkast, čunjast, kopíčast.

kegeln takljáti, tákati, kegljáti; (e. Schub thun) zatóčiti, zatakljáti.

Kegelſchieber *m.* takljáč, tákavčc, kegljáč.

Kegelſchnäbler *m.* debelokljún.

Kegelſchnecke *f.* zvrk; Gewebe— pretkáni zvrk; Marmor— mrámorasti zvrk.

Kegelſchnitt *m.* presèk stožca.

Kegelſchnittslinie *f.* stožkoséčnica.

Kegelſtumpf *m.* prisékani stožčc.

Kehl- goltni; žlebni.

Kehlbohrer *m.* žlébasti svedčr.

Kehlbuchſtabe *m.* goltnik.

Kehldeckel *m.* jezíček.

Kehle *f.* grlo, goltáněc, dušník; (Vertiefung) žleb (-a u. -ú).

kehlen žlébiti; užlébiti.

Kehlflosſer *m.* grloplútka.

Kehlhobel *m.* žlebnik, políčnik.

Kehlkopf *m.* jábolko, krhélj.

Kehlkopfdeckel *m.* jábolčni poklópčc.

Kehlkopfentzündung *f.* vnetje jábolka, vnetje krhlja.

Kehllaut *m.* goltnik, goltni glasnik.
Kehlrinne *f.* žleb (-a u. -ú).
Kehlſucht *f.* ſ. Bräune; (bei Pferden) vnetje v sápniku, (kelžuh).
Kehraus *m.* pomèt, doskóčnica.
Kehrbeſen *m.* metla.
Kehre *f.* obrát, okrèt.
kehren mesti (metem); pomésti, *impf.* pométati; (umwenden) obŕniti, prekúcniti, okréniti; *impf.* obráčati, prekucevati; den Rücken — hrbèt pokázati (-kážem), peté odnésti (-nésem), pocedíti jo; ſich an etw. — márati za kaj, róditi za kaj, mar biti (je) komu česa od. za kaj; (ſich zu etw. —) izpreobŕniti se, izprevréči (-vŕžem) se; *impf.* izpreobráčati se; in ſich gekehrt zamíšljen, v misli zatopljèn.
Kehricht *n. m.* smeti *pl. f.*, smetje, pométki *pl.*
Kehrichthaufen *m.* smetíšče.
Kehrreim *m.* ponavljajóči se poslédnji del vsake kítice; pripévek, refrén.
Kehrſchaufel *f.* smetílnica, smetíščnica, smetníca, smetnjáča.
Kehrſeite *f.* hrbèt, naróbe-stran (-í), naróbna stran (-í); auf der — naróbe, naópak.
Kehrum *m.* zágata; — machen peté pokázati (-kážem).
Kehrwinkel *m.* smetíšče, smetnjak.
Kehrwiſch *m.* omélo, ométalo.
keifen rézati (-ím), gobezdáti, dreti (derem) se od. lájati nad kom.
Keifer *m.* režávec, lájavec, gobezdálo, zadírúh; =in *f.* režávka, lájavka. [čèn.
keifiſch režàv, lajav, gobezdàv, zadír-
Keil *m.* klin, kliněc; (Spalt—) zagózda, klin; (ein — Brot) zagózda, kos (-a u. -ú); (an Kleidern) kozíca; *dem.* klinček, zagózdica.
keilartig klinast.
Keilbein *n.* zagózdnica.
keilen cépiti —, klati (kóljem) s klinom; hinein — klin zabíti (-bíjem), zagozdíti; *impf.* klin zabíjati.
Keiler *m.* ſ. Eber.
keilförmig ſ. keilartig.
Keilhaue *f.* pik, krámp, kljunáča.
Keilpreſſe *f.* tiskálo s klinom.
Keilſchlüſſel *m.* zagózda.
Keilſchrift *f.* klínasto pismo.
Keim *m.* kal (-í), címa, klíca, mladíka; *dem.* kalèc, kalčèk, címica; *fig.* zaródek, spočétek, séme (-na).
Keimblatt *n.* kalíca, klíčni list.
keimen kliti (klijem), kalíti, címiti se, (kalí) gnati (ženem); priklíti, prikalíti, izcímiti se, pognáti; *impf.* pogánjati; *fig.* zarodíti se, izcímiti se; *impf.* zarájati se.
keimfähig kalìv; zaródèn.
Keimkern *m.* jedro.
Keimknoſpe *f.* popèk.
Keimkorn *n.* tros.
Keimling *m.* kalčèk; mladíka.
keimvoll kalovít.
Keimwürzelchen *n.* koreníčica.
kein nobéden, nobèn, nijéden; nikák, nikákšen.
keinerlei nikák, nikákršen; auf — Art po nikákem, po nikákršnem, po nobéni ceni, nikàkor ne.
keinerſeits od nikód, od nikóder, od nobéne straní.
keineswegs nikàkor ne, kratko in malo ne, po nobéni ceni, v nobèn kup.
keinmal nikdar ne, nikóli ne, nobénkrat ne.
Kelch *m.* kelih; čaša, kupa; *bot.* čaša; *dem.* čášica.
kelchartig čašast, kupast.
Kelchblatt *n.* čašni list.
kelchförmig ſ. kelchartig.
kelchlos brezčášen.
kelchſtändig nadčášen.
Kelle *f.* (Maurerkelle) (zidárska) lopática, žlica, ometáča.
Keller *m.* klet (-í), kónoba, hràm; (im Weinberge) zídanica, (kleiner) klečúra, klečánja; **Keller-** kletni.
Kelleraſſel *f.* ſ. Aſſel.
Kellerei *f.* kletí *pl. f.*, kletárstvo.
Kellerhals *m.* šija, príklet, kletni vhòd; *(Daphne mezéreum)* volčin.
Kellerloch *n.* kletni dušek, — oddúšek.
Kellermeiſter *m.* ključár, kletár.
Kellerwurm *m.* ſ. Aſſel.
Kellner *m.* točáj, točár, natákar, kletár; =in *f.* točájka, točarica, natákarica, kletarica.
Kelter *f.* stiskálnica, tlačílnica, mastílnica.
Kelterbaum *m.* ovnič, ovèn.

Kelterer *m.* mastívěc, tlačívěc, mastáč, tlačár.

Kelterhaus *n.* mastílnica, tlačílnica.

keltern mastíti, tláčiti, stískati, drózgati.

kennbar znatěn, poznátěn, viděn.

Kennbarkeit *f.* znatnost, poznátnost.

kennen znati (znam), poznáti, poznávati; (wiſſen) védeti (vem); kennen lernen upoznáti, spoznáti; *impf.* upoznávati, spoznávati.

Kennen *n.* poznánje, znanje; ums — za spoznánje.

Kenner *m.* poznavátelj, znatelj, poznávěc, poznátelj; (Fachmann) veščák; =in *f.* poznavátelјica, znáteljica, poznávka, poznáteljica; veščákinja.

Kennerſchaft *f.* znáteljstvo, poznavátelјstvo; izvédenost.

kenntlich znatěn, poznátěn; — machen poočítiti, na videž postáviti.

Kenntlichkeit *f.* poznátnost, znatnost.

Kenntnis *f.* znanost, znanstvo, vednost, veda; (Kennen) znanje, vednost; zur — bringen naznániti, na znanje dati (dam), razglásiti; *impf.* naznánjati, na znánje dajáti, razglášati; zur allgemeinen — und Darnachachtung na splošno znanje in ravnánje; da se bode sploh védelo in po tem ravnálo; zur — nehmen na znanje vzéti (vzámem); in — ſetzen obvestíti. [nja.

kenntnisarm malovéděn, píčlega zna-

kenntnislos nevéděn, neúk, prazěn.

Kenntnisnahme *f.* seznávanje; zur — na znánje.

kenntnisreich mnogovéděn, učěn, obséžnega znánja.

Kennung *f.* znanje, poznánje, znak; (bei Pferden) glen, rupa.

Kennzeichen *n.* známenje, znak, beleg.

kennzeichnen znáčiti; označiti, opísati, zaznámiti; *impf.* označevati, opisovati.

Kennzeichnung *f.* zaznamenílo, označba.

Kennziffer *f.* znamka, zaznaměk.

Kerbe *f.* zaréza, škrta; (am Stiele des Dreſchflegels) gožník.

Kerbel *m.*, **Kerbelkraut** *n.* krebúlja, krebúljica.

kerben rovášiti, škŕtati; zarovášiti, zarézati (-rézem); *impf.* zarezováti; gekerbt narézan (*bot.*).

Kerbholz *n.* rováš.

kerbig zarézan, narézan.

Kerfe *pl.* žužélke *pl.*

Kerker *m.* ječa, temnica, jetníščnica, voza, tranča; im — halten v ječi od. zapŕtega iméti (imám), jéčiti.

Kerkerhaft *f.* zapòr.

Kerkermeiſter *m.* jetníčar, ječár, temníčar.

Kerkermeiſteramt *n.* jetníčarstvo, ječárstvo.

Kerkermeiſterin *f.* jetníčarica, ječarica, temníčarica.

Kerkerſtrafe *f.* ječa, zapòr, kazěn (-i) ječe; lebenslängliche — dosmŕtna ječa.

Kerkerſträfling *m.* jetník.

Kerl *m.* dečko (-a), možák; ein ſtarker — korenják, junák, hrust; e. ſchlechter — potepúh, zaníkarnež, lopov; ein alter — staréc, dedéc; ein braver — poštenják.

Kermes *m.* kermes; **Kermes**=kérmesov.

Kern *m.* jedro; (das Getreide) zrno; (v. Steinobſt) koščica; (der Äpfel, Birnen) pečká, pečék, peška; (des Stammes) stržén; (der Pflanze) séme (-na); (das Beſte) jedro, cvet (-a u. -ú), izbór.

Kernanſatz *m.* nastávěk jedra.

Kernbeißer *m.* dlèsk.

kernfaul po stržénu gnil, gnílega stržéna.

kernfeſt krepék, korenjáški, čvrst.

Kernfrucht *f.* pečkáti plod.

Kerngehäuſe *n.* peščíšče.

kerngeſund zelò zdràv, prav zdràv, zdràv kakor ríba.

Kernholz *n.* sredína, čvrsti les, gosti les; das dunkle — črnjáva.

Kernhülle *f.* jédrni ovójek, objédrje.

kernicht jédrnast, zrnast.

kernig jedrn, jédrnat, jedrén; čvrst, jak, krepák.

Kernkörperchen *n.* jédrce.

kernlos brezkoščíčen, brez koščíc, bábičast.

Kernobſt *n.* pečkáto sadje.

Kernpilz *m.* jédrasta gliva.

kernreich jédrnat, zrnat; jedrovít, zrnovít, pečkovít.

kernſchälig mlinčast, krhljìv; —es Holz mlínčavina, krhljívi les.

Kernſchatten *m.* polna —, črna senca.

Kernschwinde *f.*, **Kernschwinden** *n.* strelna —, kopítna sušíca.
Kernseife *f.* jédrnato mílo.
Kernspruch *m.* tehtni —, jédrnati rèk od. izrèk.
Kerntruppen *pl.* jedro —, cvet vojákov, izbrána vojska.
Kerze *f.* sveča; *dem.* svéčica; Wachs— voščéna sveča, (sveča) voščenica, (sveča) voščénka; Unschlitt— lojéna sveča.
Kerzenflamme *f.* zubélj od sveče.
kerzengerade ravén kakor sveča.
Kerzengießer *m.* svéčar.
Kerzengießerei *f.* svečárnica, svéčarstvo; die — betreiben svečáriti.
Kessel *m.* kotél; *dem.* kotlíček; (Vertiefung) krnica, kotlína, poníkva; (weidm.) brlòg, lož; (Aufenthaltsort des Dachses) jázbina.
Kesselerz *n.* kotlovína.
Kesselflicker *m.* kotlár, kotlíčkar, kotlárič, kotlokŕp, kotlokŕpar.
kesselförmig kotlast; kotlínast.
Kesselhaken *m.* kótlova kljuka, kavélj.
Kesselherd *m.* kotlíšče.
Kesselkette *f.* laneč —, veríga za kotél, vénge *pl.*, veréje *pl.*
Kesselschmied *m.* kotlár; =handwerk *n.* kotlárstvo; das — betreiben kotláriti.
Kesselstein *m.* kótlovec.
Kesselthal *n.* rupa, krnica, kotlína, poníkva; pològ.
Kette *f.* veríga, laneč; (Aufzug, der Zettel bei d. Webern) snutek, osnútek, osnóva; (weidm.) jata, tropa; (Berg—) pogórje, gorska proga, vrsta; constante — stalni člen *(phys.)*; (Reiß—) zavórni laneč; (Hals—) grívna.
Kettel *m. f.* verížica.
ketten z verígo pripéti (-pnèm), z lancem prikléniti, — prikovati; *impf.* z verígo pripénjati, z lancem priklépati; s. fesseln.
Kettenanschlag *m.* verížni nasnútek.
Kettenbruch *m.* verížni ulóměk.
Kettenfaden *m.* nit osnóvnica.
Kettengebür *f.* verižnína.
Kettenglied *n.* verížni sklèp.
Kettenhund *m.* priklénjeni pès, pès na verígi.
Kettenlinie *f.* verížna črta, črta lánc.
Kettenmasche *f.* verížna petlja.
Kettenrechnung *f.* verížni račún.
Kettenregel *f.*, **Kettensatz** *m.* verížno pravílo, verížni rèk.
Kettenring *m.* (verížni) ud, sklèp, veríga.
Kettenschmied *m.* lančar, verížar; verížni kováč.
Kettenstich *m.* verížni vbòd.
Kettenstrafe *f.* kazén (-i) v okóvih, — v železju.
Kettenwurm *m.* trakúlja.
Ketzer *m.* krivovérec, krivovérnik, razkólnik; =in *f.* krivovérka, razkólnica; **Ketzer-** krivovérčn, krivovérski.
keuchen sopíhati, bréhati, hlípati, hliptáti, težko díhati, težko sopsti (sopem), sígati, sípati.
keuchend sipljìv, hliptàv, brehàv.
Keuchende, Keucher *m.* sipljívec, hlipec. brehávec, hliptávec.
Keuchhusten *m.* zadúšni —, dušljívi kašélj, breha, oslóvski kašélj, hliptavica.
Keule *f.* kij, bat, bèt (-à), betíca, kijáča, pórat; šestopérnica, búzdovan; (Unterschenkelbein) krača, krak; (des Frosches) skòk; (der Vögel) stegno.
keulen bíti (bijem), s kíjem bíti, z batom tolči (tolčem); pobíti —, ubíti s kíjem.
keulenförmig kijast, betàst, betíčast.
Keulenmorchel *f.* ruména griva, lisičji párkeljci *pl.*; s. a. Bärentatze.
Keulenpilz *m.* betíčasta gliva.
Keulenträger *m.* kijenósec.
keusch čist, neoskrúnjen, neomádeževan, nedólžen, devíški; (v. Blick) sramežljìv.
Keusche *m.* sramežljívec; *f.* sramežljívka.
Keusche *f.* koča, bezníca, bajta.
Keuschheit *f.* čistost, neoskrúnjenost, nedólžnost, devíštvo; sramežljívost.
Keuschler *m.* kočar, bezníčar, bajtar, kajžar.
Kichererbse *f.* číčerka, cízara.
Kicherer *m.* hehetávec, hehetálo.
kichern hehetáti (-ám u. hehéčem) se, kíkati se.
Kiebitz *m.* priba, vivék, pivra.
Kiebitzgang *m.* pribja hoja.
Kiefer *m.* čeljúst (-i), skranj (-i), skranja; (Kieme) skrga; *f.* (Baum) bóra, bor, borovec; (Zirbel—) limba, cemprín; **Kiefer-** čeljústni; borov.

Kieferbein *n.* čeljústnica.
Kieferdrüſe *f.* podčeljústna žleza.
Kiefergehölz *n.* borôvje.
Kieferholz *n.* borovína.
Kieferknochen *m.* ſ. Kieferbein.
Kiefern- boróv, borôvčev.
Kiefernbaſtkäfer *m. (Hylesinus piniperda)* borov lubádar.
Kiefernblattweſpe *f.* boróva grízlica.
Kiefernrüſſelkäfer *m.* boróv rílčkar.
Kiefernſchwärmer *m.* boróv veščec.
Kiefernſpinner *m.* boróv preléc.
Kieferwald *m.* borôvje.
Kieferzapfen *m.* boróv češárek.
Kiel *m.* cev (-í), cevka, perésni tul, perésna tuljáva, nerazvíto ptičje peró (-ésa), lopática; (des Schiffes) podládje, gredélj, hrbtíca; (Zwiebel) čebúla; (Schiffchen, zwei beſondere Blätter der Blütenkrone) ládjica.
Kielboot *n.* čoln s podládjem.
kielen périti se; opériti se, obrásti (-rástem) se; *impf.* obráščati se.
Kieme *f.* skrga, ribje uhó (ušésa).
Kiemendeckel *m.* skržni pokrôvec, — poklópec, pokrôvec ríbjega ušésa.
Kiemenfüßer *m.* skrgonóžec.
Kiemenhaut *f.* skržna koža, koža ríbjega ušésa.
Kiemenöffnung *f.* skržno ustje, ustje ríbjega ušésa.
Kiemenſchnecke *f.* skrgar.
Kiemenſpalte *f.* skržna poklína.
Kien *m.* smolníca, dereníca, (sovòj).
Kienbaum *m.* bor, borôvec. [ljevíca.
Kienholz *n.* smolovína, borovína, gr-
kienig smolnat, smolèn, smolovít.
Kienruß *m.* saje *pl.*, žúžel (-žéli).
kienſchwarz črn kakor žúžel.
Kienſpan *m.* boróva treská, smólnata treská, (grljíca).
Kiepe *f.* krôšnja, narámni kòš.
Kies *m.* prod, grámoz; krščec *(min.)*.
Kieſel *m.* kremen, kreméneč, kreménovec, kremík; *coll.* kreménje; **Kieſel-** kreménov, kremíkov.
Kieſelalge *f.* kreménasta alga.
kieſelartig kreménast.
Kieſelerde *f.* kremenica.
kieſelhart trd kakor kremen.
Kieſelklumpen *m.* kreménova gruča.
Kieſelſand *m.* ſ. Kies.
Kieſelſäure *f.* kreménova —, kremíkova kislína.
Kieſelſchiefer *m.* skrílavi kreméneč.
Kieſelſinter *m.* kreménova síga.
Kieſelſtein *m.* krémen (-éna), kreménovec.
kieſen ſ. wählen.
kieſicht prodast. [ščén.
kieſig proděn, prodnat, prodovít, pe-
Kieze *f.* kozól, kozólec, kozúlj.
Kilogramm *n.* kilogram.
Kilometer *n.* (*m.*) kilométer.
Kimme *f.* zaréza, utòr.
Kimmeiſen *n.*, **Kimmhobel** *m.* utórnik.
kimmen zarézati (-rézem), zautóriti; *impf.* zarezovati.
Kimmung *f.* (am Schiffe) rob (na ladji); (Luftſpiegelung) vzdúšno zrcáljenje.
Kind *n.* otrók, déte (déteta); *dem.* otročič, otročíček, otroče (-éta), detétce; *coll.* deca; (verächtlich) otročáj, dečáj; von einem —e entbunden werden dete rodíti, porodíti, (dete) povíti (-víjem); als — handeln otročevati; nachgeborenes — posmŕtnik. [*pl.*
Kindbett *n.* otróčja póstelja, bábine
Kindbetterin *f.* otróčnica, mladoródnica, poródnica. [bären.
kindeln otročevati, otročáriti; ſ. ge-
Kinder- otróčji, otróški, detínji, detéčji, detínski.
Kinderbewahranſtalt *f.* detíščnica, oskrboválnica malih otrók. [*pl.*
Kinderblattern *pl.* osépnice *pl.*, koze
Kinderdutte *f.* sesálo, cízek, cucélj.
Kinderei *f.* otročija, otročarija, dečarija.
Kinderfeind *m.* neprijátelj otrók.
Kinderfreund *m.* detoljúbec, prijátelj otrók od. otrókom.
kinderfreundlich otrókom prijázen.
Kindergarten *m.* otróški vrt, otróško zabavíšče.
Kindergeſchichte *f.* povést (-i) za otróke, detínska povést.
kinderhaft otróčji, detínski.
Kinderhäubchen *n.* otróška čépica.
Kinderlätzchen *n.* otróška podbrádnica.
Kinderleibchen *n.* otróška jópica.
Kinderliebe *f.* otróčja —, otróška ljubézen (-i), ljubézen do otrók, ljubézen otrók do stáršev.

kinderlos brezdétěn, brezotróčěn, brez otrók; brez zaróda.

Kinderlosigkeit *f.* brezdétnost, brezotróčnost.

Kindermädchen *n.* ſ. Kindsmagd.

Kindermade *f.* otróčja glista.

Kindermahl *n.* botrínja, krstítke *pl.*

Kindermarkt *m.* semẽnj za otróke, otróški semẽnj.

Kindermord *m.* detomòr, detomórstvo; einen — begehen otróka —, dete umoríti.

Kindermörder *m.* detomórěc, morívec otróka; =in *f.* detomórka, morívka otróka.

kindern otročevati, otročáriti, dečáriti; ſ. a. gebären.

Kinderſchuh *m.* otróčji črevẽlj, otróčja obútel (-i), obútel (-i) za otróke; *fig.* die —e ausziehen šibi odrásti (-rástem), iz otróčjih let stópiti.

Kinderſinn *m.* nedólžno —, čisto srce.

Kinderſpiel *n.* otróčja igra.

Kinderſprache *f.* otróčji —, detoústni [jezik.

Kinderſtreich *m.* otróški čin, otročija, otročarija, dečarija.

Kindertag *m.* tepéžni dan (dneva), tepéžnica.

Kindertand *m.* otróška igráča.

Kindertaufe *f.* krst, krstítev, krščenje, krščevánje.

Kinderwärterin *f.* péstunja, péstinja, váruška.

Kinderwurm *m.* ſ. Kindermade.

Kinderzucht *f.* odgója —, vzréja otrók.

Kindes- otróčji, detéčji; otróški, detínski, detínji.

Kindesalter *n.* otróčja doba, otróčja leta *pl.*, detínstvo.

Kindesbeine *pl.*, von —n auf iz mládega, od mládega, iz mlada, od mladih nog, od mladih let, od zíbeli.

Kindeskind *n.* vnúk; (weibl.) vnúka, vnúkinja.

Kindesmord *m.* ſ. Kindermord.

Kindesname *m.* otróško imé (-na); otróčje imé.

Kindesnoth *f.* pórod, poródne bolečíne *pl.*, poródne muke *pl.*, bolečine pri pórodu, popádki *pl.*; in Kindesnöthen ſein na pórodu biti (sem), rodíti.

Kindespflicht *f.* otróčja dolžnóst.

Kindesraub *m.* unésba —, ugrabítev otróka.

Kindesſtatt *f.* posinovítev; jemand an — annehmen za svojega otróka koga vzéti (vzámem), posíniti, posinóviti, usinóviti; *impf.* posinovljevati; (von weiblichen Individuen) pohčériti; ſ. a. adoptieren.

Kindestheil *m. n.* otrókov del, otróčji del, otróčji delež.

Kindestödtung *f.* usmrtítev otróka.

Kindesweglegung *f.* izpolžba otróka.

Kindheit *f.* detínstvo, otróštvo, otróčja leta *pl.*, detínska doba; von der — auf ſ. Kindesbeine.

kindiſch otróčji, otróški, otročájski; — ſein otročevati, otročáriti, dečáriti, otróčji biti (sem); — werden pootróčiti se.

kindlich otróški, detínski, detínji.

Kindlichkeit *f.* otróčnost, detínjost; otróčja prepróščina.

Kindſchaft *f.* otróštvo, detéštvo.

Kindsmagd *f.* péstunja.

Kindswärterin *f.* ſ. Kinderwärterin.

Kindtaufe *f.* ſ. Kindertaufe.

Kindtaufmahl *n.* botrínja, krstítke *pl.*

Kinn *n.* brada, podbráděk, obráděk.

Kinnbacken *m.* čeljúst (-i), skranja, skranj (-í), skranjíšče; **Kinnbacken-** čeljústni; **=krampf** *m.* čeljústni krč.

Kinnkette *f.* podbrádnik, podbrádnica.

Kinnlade *f.* čeljúst (-i).

Kipfe *f.* ročíca.

Kipfel *n.* (*m.*) rožíček, rogljíček.

Kipfſtock *m.* (am Wagen) oplèn.

Kippe *f.* omáh; rob; auf der — ſtehen na omáhu biti (sem).

kippen omáhniti, nágniti se; *impf.* omahovati, nagíbati (-am u. -gibljem) se; — und wippen novce obrezovati.

Kirchbau *m.* zídanje cerkve.

Kirche *f.* cerkêv, božja veža, hiša božja; **Kirchen-** cerkvéni, cerkóvni.

Kirchenamt *n.* cerkvéni urád. [(-í).

Kirchenangelegenheit *f.* cerkvéna stvar

Kirchenbann *m.* cerkvéno izóbčenje, proklétstvo, proklétje.

Kirchenbehörde *f.* cerkvéna oblást (-i).

Kirchenbuße *f.* cerkvéna pokóra.

Kirchencapital *n.* cerkvéna glávnica, cerkvéni kapitál.

Kirchenconcurrenz *f.* cerkveni sklàd.
Kirchendieb *m.* cerkvéni tat (-a u. -ú), svetokrádec.
Kirchendiebſtahl *m.* tatvína —, kradež od. kraja v cerkvi, svetokrádež, svetokrája.
Kirchendiener *m.* cerkóvnik, cerkvéni služábnik od. sluga.
Kirchendienſt *m.* cerkvéna služba; ſ. a. Liturgie.
Kirchenfeſt *n.* cerkvéni praznik, zapovédani praznik; cerkvéno posvečevánje, proščénje, (žégnanje), semènj.
Kirchenfonds *m.* cerkvéna zalóga, cerkvéni zaklàd; ſ. a. Kirchenvermögen.
Kirchengebot *n.* cerkvéna zapóved (-i).
Kirchengemeinde *f.* cerkvéna óbčina, župa, fara, duhovnija.
Kirchengemeinſchaft *f.* cerkvéno óbčestvo.
Kirchengeräth *n.* cerkvéno oródje, cerkvéna oprava.
Kirchengeſang *m.* cerkvéno petje.
Kirchengeſchichte *f.* cerkvéna zgodovína, — povéstnica.
Kirchengeſetz *n.* cerkvéni zákon, cerkvéna postáva.
Kirchengeſetzbuch *n.* cerkvéni zakónik.
Kirchengewalt *f.* cerkvéna oblást (-i).
Kirchengrund *m.* cerkvéno zemljíšče.
Kirchengut *n.* cerkvéno poséstvo, — blagó, — imétje, cerkvéna imovína.
Kirchenhaupt *n.* cerkvéni glavár, — poglavár.
Kirchenkämmerer *m.* cerkvéni ključár.
Kirchenlehre *f.* cerkvéni nauk.
Kirchenlehrer *m.* cerkvéni učítelj.
Kirchenlied *n.* cerkvéna pesém (-i).
Kirchenlüſter *m.* cerkvéni lesténec, — svetílnik.
Kirchenmuſik *f.* cerkvéna godba, cerkvéna glasba.
Kirchenparamente *pl.* cerkvéne dragocénosti, cerkvéna dragocéna oprava.
Kirchenpatron *m.* cerkvéni zavétnik, cerkvéni patrón.
Kirchenpatronat *n.* cerkvéno zavétništvo, cerkvéno patrónstvo, cerkvéni patronát.
Kirchenplatz *m.* cerkvíšče; semnjíšče.
Kirchenpropſt *m.* cerkvéni ključár.
Kirchenrath *m.* cerkvéni svèt; (ein Mitglied) cerkvéni svétnik.
Kirchenraub *m.* cerkvéni rop; ſ. a. Kirchendiebſtahl.
Kirchenräuber *m.* cerkvéni rópar; ſ. a. Kirchendieb.
kirchenräuberiſch cerkvenorópen, svetokráden.
Kirchenrecht *n.* cerkvéno pravo; cerkvéna pravica.
kirchenrechtlich cerkvenoprávèn.
Kirchenſänger *m.* cerkvéni pevec.
Kirchenſatzung *f.* cerkvéno določílo, — ustanovílo, cerkvéna dolóčba.
kirchenſlaviſch cerkvenoslovénski, staroslovénski.
Kirchenſpaltung *f.* ſ. Kirchentrennung.
Kirchenſprache *f.* cerkvéni jezik.
Kirchenſtaat *m.* cerkvéna —, pápeževa država.
Kirchenſtiftung *f.* cerkvéna ustanóva.
Kirchenſtrafe *f.* cerkvéna kazèn (-i).
Kirchentrennung *f.* cerkvéni razkòl, cerkvéno razkólništvo.
Kirchenvater *m.* cerkvéni očák; Kirchenväter *pl.* cerkvéni očétje, očáki.
Kirchenverfaſſung *f.* cerkvéna ustáva.
Kirchenvermögen *n.* cerkveno imétje, cerkvéna imovína.
Kirchenverſammlung *f.* cerkvéni zbòr, cerkvéno zborovánje.
Kirchenvorſteher *m.* cerkvéni predstójnik; cerkvéni starejšína, — ključár.
Kirchenweſen *n.* cerkvénstvo, cerkvéne stvarí *f. pl.*
Kirchenzucht *f.* cerkvéni réd (-a u. -ú).
Kirchfahrt *f.* božja pot (-i), božji pot.
Kirchfeſt *n.* ſ. Kirchenfeſt.
Kirchgang *m.* hoja v cerkèv; (Wöchnerin) uvòd, vpeljevánje.
Kirchhof *m.* cerkvíšče, cerkvéni dvòr; semnjíšče; (Friedhof) grobíšče, grobje, pokopalíšče.
Kirchkind *n.* župljàn, faràn, (fárman).
kirchlich cerkvén, cerkóvèn.
Kirchmeſſe *f.* posvétba cerkve; oblétnica cerkvéne posvétbe, cerkvéni god, posvečevánje; semènj.
Kirchſpiel *n.* župnija, fara, duhovnija, cerkvéna óbčina.
Kirchſprengel *m.* župnija; škofija, vladikovína.
Kirchſtuhl *m.* cerkvéni stòl, cerkvéna klop (-i).

Kirchtag *m.* ſ. Kirchmeſſe.
Kirchthurm *m.* zvoník, cerkvéni stolp.
Kirchweihe *f.* cerkvéno posvečevánje, cerkvéna posvetítěv; ſ. Kirchweihfeſt.
Kirchweihfeſt *n.* cerkvéni god, cerkvéno posvečevánje, (žégnanje), proščénje, opasílo; semènj.
Kirchzimmer *n.* zakristija, žagrad.
Kirmeſs (Kirmes) *f.* ſ. Kirchmeſſe.
kirre krotěk, domač, privájen, pitom, svojiv; — machen krotíti, pitomíti; ukrotíti, udomáčiti, priváditi, upitomíti.
Kirre *f.* krotkóst, privájenost, pítomost.
kirren krotíti, pitomíti; ukrotíti, upitomíti, udomáčiti, priváditi; (locken) vábiti, klícati (kličem), mámiti.
Kirſch- črešnjev.
Kirſchbaum *m.* črešnja; **-holz** *n.* črešnjevina, črešnjev les.
Kirſchbrantwein *m.* črešnjevec, črešnjevo žganje.
Kirſche *f.* črešnja; (veredelte) (črešnja) cépljenka; (unveredelte) drobnica; (ſchwarze) črnica; (weißrothe) belica; Herzkirſchen *pl.* srčice *pl.*; Knorpelkirſchen *pl.* hrustávke *pl.*; Kirſchen eſſen črešnje zóbati (zóbljem).
Kirſchfink *m.* dlèsk; ſ. Kernbeißer.
Kirſchgeiſt *m.* črešnjevec, črešnjev cvet (-a u. -ú).
Kirſchharz *n.* črešnjeva smola.
Kirſchkern *m.* črešnjeva koščica, črešnjeva pečka.
Kirſchkuchen *m.* črešnjeva gibánica, črešnjeva potica.
Kirſchlorbeer *m.* ſ. Lorbeerkirſche.
kirſchroth črešnjevordèč.
Kirſchwaſſer *n.* črešnjevica, črešnjeva voda.
Kiſſen *n.* podzglávje, zglávje, podzglávnik, blazínica; **-überzug** *m.* návlaka, prevléka (za podzglávnik).
Kiſtchen *n.* zabójček, (trúžica).
Kiſte *f.* zabój.
Kitt *m.* lepívo, lepílo, zamázka.
Kittel *m.* halja, haljína, krilo, krilce.
kitten lepíti; zlepíti.
Kitzchen *n.* kozlè (-éta), kozlič, kozlíčica, zapísnica.
Kitze *f.* mlada koza.
Kitzel *m.* ščegèt, ščegétec; *fig.* mik, vába, nasládnost, pohótnost.
kitzelig ščegetljiv, ščegáčen; (heikel) kočljiv, občutljiv, opólzel.
kitzeln ščegetáti (-ám, -géčem), žgečkáti; poščegetáti; *fig.* míkati, vábiti.
Kitzfell *n.* kozlíčina, kozlíčevina.
Kitzler *m.* ščegetávec; *(clitoris)* jezíček.
Klachel *m.* (Bengel) štorkljež, habàn; (Thürriegel) zapàh; ſ. Glockenſchwengel.
klacks plòsk! čòf!
Kladde *f.* načŕt spisa; zapísna knjížica, zapísnica.
klaffen rézati (-ím), régati, zévati, zijáti; zarézati, régniti, zíniti, zazijáti; (mit Schall aufſpringen) počíti, pókniti; die Wunde klafft rana zéva; ſ. plaudern.
kläffen ščévkati, čévkati, bévskati, bréčati (-ím); bévskniti; *fig.* lájati, révskati.
Kläffer *m.* ščévkavec, čevkáč; (kleiner Hund) ščene (-éta); *fig.* klepetálo, revskáč, lájavec.
Klafter *f.* séžènj.
Klafterholz *n.* drva v séžnjih, drva na séžnje.
klafterlang séženj dolg, séženjski.
Klaftermaß *n.* séženjska méra, méra na séžnje.
klaftern na séžnje mériti, z razpétima rokáma objéti (-jámem) od. obséči (-sézem); (in Klaftern legen) v séžnje skládati, (réštati).
Klafterſcheit *n.* poléno.
klagbar iztožèn; tožílen; — aufſtreten tóžiti; iztóžiti.
Klage *f.* tožba; (Anklage) tožba, zatóžba, obtóžba; *fig.* tožba, tárnanje, žalovánje, jávkanje; eine — anbringen tožbo vložíti, — podáti (-dám); den Weg der — betreten poprijéti (-primem) se tožbe; — führen pritóžiti se; pritoževati se.
Klagebegehren *n.* tóžbeni zahtévek, tóžbena zahtéva.
Klagebrief *m.* tóžbeno pismo, tožílno pismo; žaloválno pismo.
Klagefall *m.* ſ. Accuſativ.
Klagefrau *f.* žálnica, žalovávka.
Klageführung *f.* tožítěv, tóženje.
Klagegrund *m.* tóžbeni naslòv.
Klagelied *n.* žalna —, žálostna —, žalóbna pesèm (-i), žalostínka, žalospèv, otóžnica; ſ. a. Elegie.

klagelos brezтóžben, brez tožbe.

klagen tóžiti; zatóžiti, obtóžiti; viel — tožáriti; (die Noth) tóžiti; potóžiti; *intr.* (wehklagen) tóžiti, togovati, žalovati, tárnati, húјati se, jadikovati; Gott ſei es geklagt Bogú bodi potóženo! Bogú bodi milo! auf Schadenerſatz — tóžiti za odškódbo, tóžiti za odškódovanje, — za povračílo škode; (ſich beklagen) pritóžiti se, *impf.* pritoževati se.

klagend otóžen, žalóben, žálostèn, turóben, mil; der —e Theil tožitelj, tožník; *(f.)* tožíteljica, tožníca.

Klagenhäufung *f.* združevánje tožb.

Klagepunkt *m.* tóžbena reč (-í), — stvar (-í).

Kläger *m.* tožítelj, tožník; (Trauerneider) žalovávec.

Klagerecht *n.* tóžbena pravíca, pravíca do tožbe.

Klägerei *f.* právdanje.

Klägerin *f.* tožíteljica, tožníca.

klägeriſch pravdljív, právdarski; tožíteljev, tožíteljski.

Klageſchrift *f.* tóžbenica, tóžbeno —, tožno pismo, tóžbeni spis.

Klageſtimme *f.* tožéči —, tožni —, mili glas (-a u. -ú).

Klageweib *n.* ſ. Klagefrau.

Klagezeit *f.* tóžbeni rók; čas žalovánja, žalovánje.

kläglich otóžen, žálostèn, žalóben, mil, tožen; (elend) revèn, obžalovánja vreden.

Kläglichkeit *f.* otóžnost, tožnost, žalóba, toga; révščina, révnost.

Klagsbeſcheid *m.* tóžbeni odlók.

Klagsgegenſtand *m.* tóžbeni predmèt.

Klagsvererbung *f.* prehód tožbe na dédiča.

Klagsverjährung *f.* zastáranje tožbe.

klamm tesèn, ozèk; (ſteif) premŕl, otŕpel, okorèl, okórèn; (ſelten) pičél, redèk.

Klamm *f.* tesán (-í), tesní *f. pl.*

Klammer *f.* skóba, spóna, spójka, zapenjáča, zaklèp; (bei Bindern) natezálnik, lisíca, dekla; (am Kummet) kleštre *pl.*; (Parentheſis) oklèp, oklepáj; (Thürklammer) vénge *pl.*

klammern s skobo speti (spnèm), — stísniti; *impf.* s skóbo spénjati, — stískati; okléniti, *impf.* oklépati; ſich an etw. od. jemand — okléniti se —, prijéti (prímem) se —, oprijéti se —, ovíti (-víjem) se česa od. koga; *impf.* oklépati se, oprijémati se, držáti (-ím) se, ovíjati se.

Klampe *f.* spóna; (b. Lederarbeitern) prímež; (bei Bindern) déklica; ſ. a. Klammer.

Klang *m.* zvok, zvènk, žvénk; (der Münze) cvènk; (das Geklirre) brènk; (Ton) glas (-a, -ú), ton; (der Glocken) zvonílo; mit Sang und — s petjem in zvonílom; einen guten — haben sluti (slovem, slujem), slovéti.

Klangfarbe *f.* barvítost zvokov, barvnost tonov *(phys.)*.

Klangfigur *f.* zvočni lik *(phys.)*.

Klanglehre *f.* ſ. Akuſtik.

klanglos brezglásen, nezvóčen, brez zvenka; (dumpf) zamólkel, podmólkel.

Klangmeſſer *m.* zvokomèr, glasomèr.

klangreich, klangvoll zvočen, zvonèk, glasovít, poln zvenka.

Klappe *f.* zaklópnica, zaklòp, zaklópec, poklópec, lopúta; (an einer Kanne) pokróvec, povézec.

klappen klópati (klópljem); klépniti, klópniti; zaklópniti se; ujémati se, strínjati se; das klappt nicht to se ne ujéma, — zlaga, — strínja, — stika.

Klappenventil *n.* priklópec, zaklópec.

Klapper *f.* klepétec, klopótec, ropótec, ropotáča, ropotúlja.

Klapperapfel *m.* klopótec.

klapperdürr medél kakor ključ, suh kakor treská; er iſt — sama kost in koža ga je.

Klapperer *m.* klepetáč, klepetálo.

Klappermann *m.* klepetáč, klepetávec; *fig.* kostnják, smrt (-i).

Klappermaul *n.* (männl. P.) klepétec, blebetáč; (weibl. Perſ.) klepetáča, klepetúlja, ropotúlja, blebetúlja; (von beiden) klepetálo, žlabudrálo.

klappern klepetáti (-ám, klepéčem), klopotáti (-ám, -póčem), ropotáti (-ám, ropóčem), škrabotáti, blebetáti.

Klapperſchlange *f.* klopotáča, (kača) ropotáča.

Klapperſtein *m.* klopótec.

Klapperſtorch *m.* bela štorklja, beli štrk.
Klappertopf *m.* (Fiſtelkraut) škrobótec (lunež, lošec).
Klapperwerk *n.* klopotálo, ropotúlja, klepétec, ropotálo; ropotíja, stara šara.
Klappmuſchel *f. (Spondylus gaederopus)* kopíto, poklópec.
klapps *interi.* lòp, plòsk.
Klapptiſch *m.* skladna miza, priklépčasta miza.
klar čist; (v. Himmel) véder, jasèn, usnét; (v. Waſſer) čist, bistèr; (deutlich) razločèn, jasèn; očítèn, očivíden.
klaräugig bistroòk.
Kläre *f.* čistóta, jasnóta, vedrína.
klären čístiti; prečístiti, očístiti; bístriti, jasníti, vedríti; razjasníti, ujasníti, razvedríti; *impf.* prečiščevati, razjasnjevati; (den Kaffee) precedíti, *impf.* precéjati; ſich — jasníti se, vedríti se, bistríti se, brísati se; ujasníti se, razvedríti se, uvedríti se, ubrísati se.
Klarheit *f.* čistost, čistóta; jasnost, jasnóta, vedrína; (Deutlichkeit) razločnost; (Feinheit) tenčína, tenkóst; (des Waſſers) bistrína, bistrost.
klarſtellen razjasníti, pojasníti.
Klarſtellung *f.* pojasnílo.
Klatſch *m.* tlèsk, plèsk, plòsk, pljusk.
Klatſchbüchſe *f.* pókalnica.
Klatſche *f.* lopúta, lopútnica, raglja; (Fliegen—) muhálnik, muhálo; (männl. Perſon) klepétec, blebétec, klepetáč; (weibl. Perſon) klepetúlja, blebetúlja, klepetáča; (von beiden) čenča, žlabúdra, klepetálo, žlabudrálo.
klatſchen tléskati, pléskati, plóskati, pókati; tlésknìti, pókniti; (ſchwatzen, plaudern) klepetáti (-ám u. klepéčem), gobezdáti, česnáti, čenčáti; opràvljati, raznášati, čŕniti, zdrahe délati, zdrahe prenášati.
Klätſcher *m.* ſ. Klatſche; opravljívec.
Klätſcherei *f.* klepetánje, blebetánje, gobezdánje, čenčánje, opràvljanje, raznášanje, zdrahi *m. pl.*
Klätſcherin *f.* ſ. Klatſche; opravljívka.
klatſchhaft klepetàv, blebetàv, gobezdàv, žlabudràv, česnàv; opravljìv.
Klatſchhaftigkeit *f.* klepetávost, blebetávost, gobezdávost, žlabudrávost; opravljívost.
klatſchluſtig ſ. klatſchhaft.
Klatſchmaul *n.* ſ. Klatſche.
Klatſchmohn *m.*, **Klatſchroſe** *f.* púrpelica, púrpela, púrpelič, divji màk.
Klatſchſucht *f.* ſ. Klatſchhaftigkeit.
klatſchſüchtig ſ. klatſchhaft.
Klatſchwerkzeug *n.* pokálo, pókalnica.
klauben trébiti, čístiti; otrébiti, iztrébiti, izčístiti, prebráti (-bérem), izbráti, odbráti; *impf.* prebírati, izbírati, odbírati; (aufklauben) pobráti, *impf.* pobírati; (von etwas herab—) obráti, *impf.* obírati; (Knochen) glódati (-am u. glojem); oglódati.
Klauber *m.* trebník, prebíravec, prebiráč; pobíravec, pobiráč; obíravec, obiráč.
Klauberei *f.* trebež, trébljenje, prebíranje, prebirátev; pobíranje; obíranje, obirátev.
Klaubericht *n. m.* izbírek, otrébek, otrebína, pobírek, obírek.
Klauberin *f.* prebíravka, pobíravka, obíravka.
Klaubholz *n.* suhljád (-i), pobírki *pl.*, prótje, praščje, (frátje).
Klaue *f.* parkèlj, páznohet, páznohet; (Kralle) krempèlj; (Huf) kopíto.
Klauenkrankheit *f.* bolézen (-i) v parkljih od. na parkljih, paznóhtnica.
Klauenſeuche *f.* volčič od. sájavec na parkljih, párkeljnica.
klauig parkljàt; krempljàt.
Klauſe *f.* (Schleuſe bei d. Mühle) zatvórnica, zapórnica; (Engpaſs) sotéska, klanèc; (Kloſterzelle) célica, meníška ízbica.
Klausner *m.* samotárec, puščávnik.
Klebekraut *n.* (klimmendes Labkraut) *(Galium aparine)* plazéča lákota, slipa, slípavka, trica; (Scharfkraut) *(Asperugo)* lepica.
kleben lepíti, klejíti; prilepíti, priklejíti; *intr.* lepéti, lepíti se, prijémati se, držati (-ím) se; — bleiben prilépniti se, prijéti (prímem) se.
Klebenelke *f. (Silene)* lépnica.
Kleber *m.* lepívec, lepič; (Stoff) lep, lepívo.
klebrig lepèk, lepljìv, prilepljìv.
Klebrigkeit *f.* lepljívost, prilepljívost, prijemljívost.

klecken (hinreichen) zadostovati, dovòlj biti (sem); prospévati; pospéšiti; ſ. kleckſen.

Klecks *m.* madež, čačka, (packa); štrkótina.

kleckſen mázati (mažem), čáčkati, svinjáti; posvinjáti, zamázati; *intr.* (ſpritzen) štŕkati, kápati (kapljem); štŕkniti, kániti.

Kleckſer *m.* mazáč, čáčkar, mazálo.

Klee *m.* *(Trifolium)* dételja; *dem.* dételjica; Horn— *(Lotus corniculatus)* devíce Marije kožúšček, nokóta; Luzerner — *(Medicago sativa)* nemška dételja, metéljka; Stein— *(Melilotus officinalis)* medéna dételja; türkiſcher od. ſpaniſcher — *(Onobrychis sativa)* turška dételja, petelínovi grebénčki *pl.*; Wieſen— trávniška dételja.

Kleeacker *m.* détéljišče, njiva z détéljo.

Kleeblatt *n.* détéljno perésce, détéljni list, détéljica; *fig.* trojíca, trojka.

kleeblattförmig trolist, trolístnat.

Kleefeld *n.* ſ. Kleeacker.

Kleefutter *n.* dételja za krmo.

Kleefalz *n.* ščavna sol (-í).

Kleefäure *f.* ščavna kislína.

Kleeſeide *f.* détéljna prédenica, détéljni prédenec.

Klei *m.* il, ílovica, bela glina.

kleiben ſ. kleben.

Kleiber *m.* (Spechtmeiſe) brglez.

Kleid *n.* oblačílo, krilo; (Unterkleid b. Weibern) gózec; (Kleidung) obléka, opráva; (langes —) halja, haljína; abgelegtes — stara —, odložéna obléka, sleka; — zum Überziehen preobléka; (Bekleidung) odélo, odév (-í), odeválo; die Kleider anziehen obléči (-léčem) se, napráviti se, opráviti se; *impf.* oblačíti se, naprávljati se, oprávljati se; Kleider wechſeln preobléči se, *impf.* preobláčiti se; die Kleider ausziehen sléči se, razpráviti se; *impf.* sláčiti se, razprávljati se.

Kleidchen *n.* oblačílce.

kleiden obléči (-léčem), odéti (-dénem), ogrníti; *impf.* obláčiti, odévati, ogrínjati; (bekleiden) pogrníti, pokríti (-krijem); *impf.* pogrínjati, pokrívati; anders — preobléči, *impf.* preobláčiti.

Kleider- za obléko, oblačílni.

Kleiderbürſte *f.* ščet (-í) od. krtáča za obléko.

Kleiderhandel *m.* trgovína z obléko.

Kleiderkammer *f.* shramba za obléko, oblačílnica.

Kleiderkaſten *m.* omára za obléko.

Kleiderklopfer *m.* iztepáč.

Kleiderlaus *f.* bela ùš (-í), ùš v obléki.

Kleidermarkt *m.* trg za obléko.

Kleidermotte *f.* mòlj v obléki.

Kleidernarr *m.* gizdalín, gizdávec, líšpavec.

Kleidernärrin *f.* gizdalínka, gizdávka, líšpavka.

Kleiderpracht *f.* sijájna obléka; gizdávost, gizda, lišp v nošnji.

Kleiderrechen *m.* kljuka za oblačíla, obešálnik, obešálo.

Kleiderſchabe *f.* ſ. Kleidermotte. [jek.

Kleiderſchnitt *m.* krój; (Muſter) ukró-

Kleiderſtock *m.* obešálnik.

Kleidertaſche *f.* žep.

Kleidertracht *f.* noša, nošnja.

Kleiderwechſel *m.* preobléka.

Kleidung *f.* obléka, opráva.

Kleidungsſtück *n.* oblačílo.

Kleie *f.* otróbi *pl.*; (v. d. Hirſe) mekíne *pl.*; (v. Buchweizen) lusk; (grobe Kleien) kostrúži *pl.*

Kleienboden *m.* otróbnik.

Kleienhändler *m.* otróbar.

Kleienkaſten *m.* ſ. Kleienboden.

kleiig ilnat, ílovnat, ílovèn; (Kleien enthaltend) otróbnat, mekínav.

klein mal, majhèn; (fein, dünn) drobèn, tanèk; (ſehr —) majčkèn, májceken, mičken, dróbecèn; ſo — tóličkèn; wie — kóličkèn; der —e Finger mezínec; —er Druck drobne črke *pl.*, drobèn tisk; — machen mánjšati, drobíti; zmánjšati, razdrobíti; *impf.* razdrábljati; — werden mánjšati se, maléti; —es Geld drobíž, drobni denár; —e Augen machen drobno glédati; —e Schritte machen drobnéti, drobno iti (idem, grem); —er Menſch človéček, možíček, možíc; von — auf iz mlada, iz mládega, iz málega, od mladih nog; im —en handeln na drobno tŕžiti; ein — wenig malce, máličkaj, nekaj; —e Stunde píčla od. slaba ura; —e Seele nizka duša.

Klein= mali.
Kleinachtel *n.* mala osmérka.
kleinäugig drobnoòk, maloòk.
kleinblätterig drobnolíst, -lístěn.
kleinblütig drobnocvétěn.
kleindenkend nizko mislèč, nizkih misli.
kleinen ſ. klein machen.
kleiner manjši, manji.
Kleiner; *n.* drobna ruda.
Kleinfalter *m.* metúljček.
kleinfügig ſ. geringfügig.
kleinfüßig drobnonòg, kratkonòg.
Kleingebirge *n.* brdje. [nik.
Kleingeiſt *m.* malodúšnik; maloúm-
kleingeiſtig malodúšen; maloúmen.
Kleingeld *n.* drobíž, drobni denár.
Kleingewehrfeuer *n.* stréljanje s púškami.
Kleingewicht *n.* mala teža.
kleingläubig malovéren, slabovéren, malodúšen.
Kleingläubige *m.* malovérnik, malovéreč, malodúšnik; *f.* malovérnica, malovérka, malodúšnica.
Kleingläubigkeit *f.* malovérnost, slabovérnost, malodúšnost.
Kleingrundbeſitzer *m.* maloposéstnik.
Kleingut *n.* drobno blagó, drobnjáva.
Kleinhandel *m.* trgovína na drobno, nadróbna trgovína; — betreiben na drobno tŕžiti.
Kleinhändler *m.* trgóvec na drobno, mali trgóvec.
Kleinheit *f.* malóst, málehnost, malóta; drobnóst, drobnóta.
kleinherzig malosŕčen, malodúšen, plahodúšen, plah, bojèč.
Kleinherzigkeit *f.* malosŕčnost, malodúšnost, plašnost, bojéčnost.
Kleinhirn *n.* mali možgáni *pl.*
Kleinigkeit *f.* malenkóst, tróha, tróhica, mrva, mŕvica, betva, bétvica; (kleine Gegenſtände) drobnjáva, drobíž, drobír, drobnína, drobna šara.
Kleinigkeitshaſcher *m.* máličkar, malenkóstnež, sitnež. [pír.
Kleinkanzleipapier *n.* mali pisálni pa-
Kleinkinderbewahranſtalt *f.* varoválnica —, oskrboválnica malih otrók, detíščnica.
kleinköpfig drobnoglàv, drobne glave.
kleinkörnig drobnozŕn, drobnozŕnat, dróbnega zrna.
Kleinkreuz *m.* mali križnik.
Kleinkreuz *n.* mali križ.
kleinlaut malobeséden, redkobeséden; *fig.* plah, malodúšen, bojèč; — werden beséda se komu zaprè, — podrè.
kleinlich malósten, malenkósten, máličen; (von Geſinnung) póděl; (unbedeutend) malovážen, neznáten; ins —e ziehen maličiti.
Kleinlichkeit *f.* malenkóst; pódlost, nizkóst; malovážnost, neznátnost.
Kleinmuth *m.* malosŕčnost, malodúšnost, malodúšje.
kleinmüthig malosŕčen, malodúšen, plah, bojèč; — werden srce komu upáde.
Kleinod *n.* dragotína, dragocénost.
Kleinodienhändler *m.* dragotínar.
kleinöhrig maloùh.
Kleinſchmetterling *m.* ſ. Kleinfalter.
Kleinſtaat *m.* držávica.
Kleinſtädter *m.* malomeščàn, malomèstni človèk.
kleinſtädtiſch malomèsten, malomèski.
Kleinverkauf *m.* prodája na drobno, nadróbna prodája.
Kleinverkehr *m.* kupčija na drobno.
Kleinverſchleiß *m.* ſ. Kleinverkauf; =er *m.* prodajávec na drobno.
Kleinvieh *n.* dróbnica.
Kleinware *f.* drobno blagó, drobnjáva.
kleinweiſe *adv.* po malem; na drobno.
kleinwenig malce. [cèn.
kleinwinzig majčken, mičken, dróbe-
Kleiſter *m.* lép.
kleiſterig lepèk, lepkast.
kleiſtern lepíti; prilepíti, zlepíti.
klemme *f.* škripec, precép, klupa; (d. Korbmacher) majílnik; (enger Ort) sotéska; *fig.* stiska, zadrégа; er iſt in der — v zadrégi je, v klešèah je, v škripcih je, huda mu prede.
klemmen uškŕniti, prišķniti, uščéniti, stísniti, v klupo dejáti (dénem); *impf.* stískati, v klupo dévati; ſich — uščéniti se. [pern.
klempern klépati (klepljem); ſ. tlim-
Klempner *m.* klepár; =ei *f.* klepárstvo; =werkſtätte *f.* klepárnica.
Klepper *m.* kljusè (-éta), kljúsa, kleka.

Klette *f.* torica, repíněc.
Klettendiſtel *f.* lopúh.
Kletterer *m.* plezáč, plézavěc.
Kletterergerüſt *n.* plezála *pl.*
Kletterhang *m.* ročna plezálna obésa.
klettern plézati; splézati, vzpéti (-pnèm) se; *impf.* vzpénjati se, kobacáti; zum Klettern dienend plezálěn.
Kletterſtange *f.* plézalica; plezálni drog.
Klettervogel *m.* plézavěc, plézavka.
Klettwurz *f.* ſ. Klette.
klieben cépiti, klati (koljem), kálati, krojiti; razcépiti, precépiti, razkláti, razkrojíti.
Klieber *m.* cepívěc, krojívěc.
Kliebhacke *f.* cepílnica.
Klima *n.* podnébje, zračje.
klimatiſch podnéběn, klimátičěn.
Klimax *m.* ſ. Steigerung.
klimmen plézati, vzpénjati se.
Klimperei *f.* brenkèt, brénkanje, brenkljánje.
Klimperer *m.* brenkáč, brenkljáč. [ti.
klimpern brénkati, brenkljáti, plínka-
Klinge *f.* rezílo, ostrína, ploča, rez (-í); *fig.* sablja, mèč.
Klingel *f.* zvonec, zvončék; elektriſche — eléktrični zvoněc *(phys.)*.
Klingelbeutel *m.* škrabljíca, škrábica, mošnjíček z zvončkom.
klingeln žvenkljáti, zvončkáti, zvončkljáti, cingljáti; požvenkljáti, pozvončkáti, pocingljáti.
klingen zvenéti, zvoníti, glasíti se; (ſchallen) zvénčati (-čím), žvenkljáti, žvenketáti (-ám, -kéčem); (v. Saiten) brenkljáti, brnéti, zvenéti, peti (pojem); (dumpf) búčati (-ím); (v. Gelde) cvénkati; —de Münze kováni denár; das Geld klingt denár ima cvènk od. žvènk; (in den Ohren) zvénčati, zvenéti, zvoníti, brnéti; zu — anfangen zapéti, zazvenéti, zabúčati ꝛc.; aufhören zu — odzvenéti.
Klinggedicht *n.* ſ. Sonett.
Klingklang *m.* žvenkèt, žvenkljánje, žvenketánje, brenkèt, brenketánje.
klingkling *interi.* cìn, cìn! cìnk, cìnk!
Klinik *f.* klínika.
kliniſch klíničen.
Klinke *f.* kljuka, kvaka.
Klinkenhaken *m.* zaklépnik, skóba.
klipp *interi.*, — und klapp pikapok! pikapoka!
Klippe *f.* kleč (-í), čer (-í), skalína, grebén; (am Webeſtuhl, in der Sägemühle) lopática, zapirálnik; *fig.* zapréka, ovíra, zadŕžek, nevárnost.
Klippenbank *f.* klečévje, kleč (-í).
Klippenküſte *f.* klečevíto obrégje.
klippenreich, klippig klečevít, grebenít, skalovít.
Klippfiſch *m.* klipka, trskà, polénovka.
klirr *interi.* cìn! cìnk! cvènk!
klirren žvenketáti (-ám, -éčem), zvénčati (-ím), rožljáti; zažvenketáti, zazvénčati, zarožljáti; (v. Fenſtern) šklepetáti, ropotáti (-ám, -óčem), róvštati.
Klitſch *m.* cmòk, plèsk, tlèsk.
Kloben *m.* škripec, škrpèc; (d. Böttchers) natezálnik, lisica; (d. Voglers) precép; (in der Thürpfoſte) bába; (in der Uhr) kléščice *pl.*; ſ. Bündel.
Klobenbeichſel *f.*ójnice *pl.*, ojésa *pl.*; (ein Arm)ójnica, ojé (-ésa).
Klobenſäge *f.* (žaga) razparálnica, robílnica.
Klopf *m.* bunk, lòp.
Klopfe *f.* klepálo; *fig.* jemanden in die — bekommen koga v pest dobíti.
Klopfeiſen *n.* nabijáč.
Klöpfel *m.* klepec, betèc; (bei der Trommel) pálička, batec; (in d. Glocke) kembèlj, žvenkèlj, klač, camèlj.
klopfen tŕkati, kljúkati; tŕkniti, potŕkati, poklјúkati; (Steine) tolči (tolčem), klépati (klepljem); poklépati; (Wäſche) trépati (trepljem); (ſanft mit d. Hand) trkljáti; potrkljáti; (zerklopfen) tolči, trúpiti; raztólči; (auf d. Finger) krcníti, *impf.* krcáti; (mit d. Schnabel) kljuváti (kljujem); (Staub aus etw. —) iztépsti (-tépem), izpáhati, izprašíti; *impf.* iztépati; jemanden — klépati, búnkati, bíti (bíjem), tepsti (tepem); naklépati, nabúnkati, nabíti, natépsti; *impf.* naklepávati, nabíjati, natépati; *intr.* (vom Herzen) bíti (bíjem), tolči (tolčem), utrípati (-am, utrípljem), plati (poljem).
Klopfer *m.* tŕkavec, klepáč; (Werkzeug) klepálo, klepáč, trkálo, tolkáč; (bei den Kleidern) iztepáč.

Klopffechter *m.* borítelj, pestívěc, rváč; prepirljivěc, prepiráč.

Klopffechterei *f.* borítěv, rvánje, pestítěv; prepír, prepirljívost.

Klopfgarn *n.* utrépana preja.

Klopfhammer *m.* klepálnik, klepáč, klepálo.

Klopfhengst *m.* klepěc, mendrávěc.

Klopfholz *n.* bèt (-à), bat, tolkáč, tolkálnica.

Klopfkäfer *m.* kukěc, kruhar.

Klöppel *m.* bèt (-à), bat, betič, tolkáč; (Spitzen—) klekělj; ſ. Glockenſchwengel.

Klöppelgarn *n.* preja za klékljanje.

Klöppelkiſſen *n.* blazína za klékljanje.

klöppeln klékljati, čipke plesti (pletem).

Kloß *m.* gruča, gruda, greba, kepa; (Mehl—) cmòk, svaljěk.

kloßig cmokàt, svaljkast.

Kloſter *n.* samostán; **Kloſter-** samostánski. [něc.

Kloſterbewohner *m.* menìh, samostá-

Kloſterbruder *m.* samostánski bràt, (frater); redóvnik, menìh.

Kloſterdiſciplin *f.* samostánski red (-a u. -ú), samostánska strogorédnost.

Kloſterfrau *f.* redóvnica, nuna.

Kloſtergebäude *n.* samostán, samostánsko poslópje.

Kloſtergeiſt *m.* somostánověc.

Kloſtergeiſtliche *m.* redóvnik, menìh, samostánec.

Kloſtergelübde *n.* redóvniška —, menìška —, samostánska obljúba.

Kloſterleben *n.* redóvniško —, samostánsko življénje.

klöſterlich samostánski; redóvniški, nunski.

Kloſterregel *f.* samostánsko pravílo.

Kloſterweſen *n.* samostánstvo, redóvništvo.

Kloſterzucht *f.* ſ. Kloſterdiſciplin.

Klotz *m.* štor, panj, tŕš, panjáč, paróbek, čok; kláda, hlod, krcělj, krlj, rkělj, trkělj, tepělj; *fig.* čok, štor, štorkljež, telebàn; grober — ſ. Grobian.

Klötze (Kletze) *f.* suha hruška, krhělj.

Klötzenbrot *n.* krhljàk, režnjàk, sadni krùh.

Klotzgerinne *n.* leséni žleb (-a u. -ú) pri mlinu.

klotzig štorast, robàt, grob.

Kluft *f.* razpóka, razpoklína, poklína, razsélina, poč (-í), réga, razpórek; (Erd—) prepàd, tokáva, votlína, duplína, zijávka, zijáti *f. pl.*, udrtína.

klüften ſich cépiti se, régati, zijáti; régniti, zazijáti, razsésti (-sédem) se.

klüftig razpókěl, razpókan.

klug razúmen, pámetěn, presóden, preudárčn, prebrísan, razborít; (weiſe) moděr; (vorſichtig) previden, oprézen, opázen; — machen modríti, učíti; izmodríti, spámetovati; ich kann nicht — werden ne morem uméti (uméjem), ne morem razsóditi.

Klügelei *f.* modrovánje.

klügeln modrovati.

Klugheit *f.* razúmnost, presódnost, preudárnost, prebrísanost, razborítost; modrósť; mit — und Vorſicht modro in previdno.

Klugheitslehre *f.* nauk o modrósti in previdnosti; ſ. a. Caſuiſtik.

Klügler *m.* modrovávec, modrijáš.

klüglich *adv.* modro, pámetno, previdno, razúmno.

Klumpen *m.* gruda, gruča, képa, gréba, gomólja; — bilden gomoljíti se.

klümperig grúdav, grúčav, képast, grébast, gomóljast.

klümpern ſich grúčiti se, grúditi se, gomoljíti se.

Klumpfuß *m.* noga na stopálu v kepo zrastla; (Perſon) krúljavec, šántavec, šepec, švedráč.

klumpfüßig krúljav, šántav, šepav, šepast, švedrast.

Klunker *f. m.* čop, šop, kita.

Klunſe *f.* ſ. Kluft.

Kluppe *f.* ſ. Klemme u. Kloben.

Klyſtier *n.* dristítěv, klistír.

klyſtieren dristíti, klistírati.

Klyſtierſpritze *f.* dristlja, štrkalica, brizglja, klistírka.

knabbern, knappern, knuppern, knappen hrústati, hrúpati (-am. -pljem).

Knabe *m.* dečěk, dečák, dečko, fant; *dem.* dečič, dečárec, fantek, fantič, fantíček; **Knaben-** deški, dečáški, fántovski. [leta.

Knabenalter *n.* deška doba, dečáška

knabenhaft dečárski.

Knabenkraut *n.* kúkavica, kúkavěc, dišéča mošnjica.

Knabenſchule *f.* učílnica od. šola za dečke, déška šola.

Knabenſtreich *m.* dečáški čin.

Knäblein *n.* dečék, dečič, dečárec, fantič, fantíček.

knacken *tr.* hrústati, hrúpati (-pljem); (Nüſſe) tolči (tolčem), treti (terem); *intr.* pókati, vréskati, dléskati; pókniti, vréskniti, dléskniti; prasketáti (-ám, -kéčem), praskljáti.

Knäckente *f.* krépljica, régljica. [ka.

Knackmeſſer *n.* (nož) sklepéc, nožíčev-

Knacks *m.* dlèsk, rèsk, pòk.

Knagge *f.* grča, čvrš.

Knall *m.* pòk, tresk; auf — u. Fall na vrat na nos, namàh, máhoma; **Knall-** pokálni.

Knallbüchſe *f.* (puška) pókalica.

Knalleffect *m.* tresk, pòk, silovíti učínek.

knallen pókati, tréskati; póčiti, pókniti, tréskniti; jemanden — okániti, prevárіti.

Knallen *n.* pókanje.

Knallgas *n.* pokálni plin.

Knallpräparate *pl.* pokálne pripráve *pl.*, pokálni preparáti.

Knallpulver *n.* pokálni prah (-a, -ú), pókavec.

Knallquckſilber *n.* pokálno živo srebró.

Knalluft *f.* pokálni zrak.

knapp tesèn, ozèk, napét; (karg) pičèl, trd; *adv.* tik, tíkoma, stíkoma; (karg) pičlo; — leben na tesnem od. trdo živéti; mit —er Noth komaj, tóliko da.

Knappe *m.* opróda, ščitonóšec; (Bergknappe) rudokòp, rudár.

knappen pokljáti, prasketáti (-ám, -éčem); skopáriti; šépati.

Knappheit *f.* tesnóta, tesnóba, pičlost; *fig.* sila, stiska.

Knappſchaft *f.* rudokópi *pl.*, rudárji *pl.*; rudárska brátovščina. [nica.

Knappſchaftscaſſe *f.* rudárska blagájdárska skládnica.

Knappſchaftslade *f.* brátovska —, ru-

Knappſchaftsverband *m.* rudárska brátovščina.

Knarre *f.* škripálo, škrtálo, drdrálo.

knarren škrípati (-pljem), škŕtati, škrgati, škrgútati.

knarrend škrípav, škripajòč, škrgav.

Knaſter *m.* vrsta tobáka; godrnjáč, mrmráč.

knaſtern ſ. knîſtern.

Knäuel *m. n.* klóbčič, klobkó, klobček.

knäuelförmig klobčast, klobkast.

Knäuelgras *n.* *(Dactylis glomerata)* pasja trava.

Knauf *m.* glavič, glavíca.

knaufig glavàt.

Knauſer *m.* skopúh, skopín, stiskávec, stiskávt, umázaneč, škrtavec.

Knauſerei *f.* skopúštvo, skopárstvo.

knauſeriſch skop, skopárski, umázan, škrtav.

knauſern skopáriti, skopovati, stískati, krčiti se.

Knebel *m.* klin, klinec; zavezálnik, povéznik; zatik; (an der Kette) norec.

Knebelbart *m.* vosi *pl.*, brke *pl.*, rese *pl.*; kópasta brada.

knebeln zadŕgniti, zatégniti, zvézati (zvézem), (porajtljáti); *impf.* zadrgovati, zategováti, zvezovati, vézati; jemanden — zvézati koga na rokah in nogah, zamašíti komu usta z zatíkom.

Knecht *m.* hlapec; (Diener) služábnik, sluga; (Sclave) sužènj, sužnik, ròb, tlačan; großer — (verächtl.) hlapčón; Ochſen— volár; Pferde— konjár ɔc.; Stiefel— zajec.

knechten zasúžnjiti, zarobíti; v sužnost pehníti (páhnem); *intr.* hlapčevati, sužnjevati.

knechtiſch hlápčevski; súženjski, sužèn, robski.

Knechtſchaft *f.* hlápčevstvo, hlapčevánje; sužnost, robstvo.

Knechtung *f.* zasužnjítev, zasužnjevánje; tláčenje, zatíranje. [kosír.

Kneif *m.* (gekrümmtes Meſſer) krivec,

kneifen ščipati (ščípljem); uščípniti; bojazljívo ubégniti.

Kneipe *f.* ščípalo, ščipec; (Schenke) krčma.

kneipen ſ. kneifen; (v. Schuh) žúliti, tíščati (-ím); obtíščati; (im Bauche) gristi (grizem), črvíčiti; popívati, pijáncevati (v krčmi).

Kneiperei *f.* popívanje.
Kneipzange *f.* klešče *pl.*, ščipálnice *pl.*
kneten gnesti (gnetem), ugnétati, mésiti; ugnésti, zamésiti, umésiti.
Kneten *n.* gneténje.
Kneter *m.* gnetéc.
Knetſcheit *n.* gnetílo, gnétalo, gnétalnik, mesílo.
Knettrog *m.* nečké (-čák), níške *pl.*, kadúnje *pl.*
Knick *m.* rèsk, tresk; poklína, nalòm.
knickbeinig klecav.
knicken *tr.* lómiti, lomástiti, trgati; ulómiti, utrgati; (zerdrücken) zmečkáti; *intr.* skopovati, skopáriti; (m. d. Füßen) klécati; (ſchallen) réskniti, trésknіti, póčiti.
Knicker *m.* ſ. Knauſer.
Knickerei *f.* ſ. Knauſerei.
Knickerin *f.* skopúlja, stiskúlja.
knickeriſch skop, skopárēn, skopárski, škrtav.
Knicks *m.* pripogíbek, priklónek, poklónek.
knickſen pripógniti se, priklóniti se, poklóniti se; *impf.* priklánjati se.
Knie *n.* koléno; — beugen koléno pripógniti, poklékniti; *impf.* poklekovati.
Knieaufſchwung *m.* vzkolèb kolén.
Kniebank *f.* klečálo.
Kniebeuge *f.* (Kniekehle) podkolénica; (Kniebug) pregíbica, pregìb; počèp; **Kniebeuge-** počépni.
Kniebeugung *f.* pripogìb, upogìb, priklánjanje kolén; počèp; priklòn.
Kniebild *n.* podóba do kolén.
Kniefall *m.* poklèk, poklékljaj; einen — machen poklékniti.
Kniehebel *m.* koléno *(phys.)*. [nje.
Kniehol; *n.* pritlíkovje, rúševje, ceré-
Kniekehle *f.* ſ. Kniebeuge.
knien kléčati (klečím); (einige Zeit hindurch —) prekléčati; (ſich ſatt —) nakléčati se; (ſich auf die Knie niederlaſſen) poklékniti; *impf.* poklekovati, poklékati.
kniend klečéč; *adv.* klečé, na kolénih.
Knieriemen *m.* podvéza, podvéz (-í); (des Schuſters) nakoléněk, (kneftra).
Kniefcheibe *f.* pogáčica, jábolko na kolénu.
Kniefchemel *m.* klečálo, klečálnica.
knietief do kolén; —es Waſſer kolénica, voda do kolén segajóča.
Kniewärmer *m.* golénka.
Kniewelle *f.* kolénsko koló (-lésa).
Kniewippen *n.* krčistéza kolén.
Kniff *m.* ščip, uščip, uščípljaj, uščípek; (Liſt) zvijáča, lèst (-í), prevára.
Knips *m.* krc, krcljaj, brcljaj.
knipſen krčati; krčniti.
Knirps *m.* pritlíkavec, páglavec, páberek, óperek, človéče.
knirſchen škrípati (škripljem), škrtati, škripetáti; zaškrípati, zaškrtniti, zaškripetáti.
Knirſchen *n.* škrípanje, škrip, škripòt.
kniſterig pokljàv, praskljàv.
kniſtern praskетáti (-ám, -éčem), praskljáti, drsketáti, drskljáti, resketáti (-ám, -éčem); (im Munde) hrústati.
knittern krotovíčiti, grbiti, grbánciti, mečkáti; skrotovíčiti, zgrbiti, zgrbáncіti, zmečkáti.
Knoblauch *m.* česen, lùk (česnják); **Knoblauch-** česnov.
Knoblauchblatt *n.* česnovo peró (-ésa).
Knoblauchkraut *n.*, **Knoblauchraute** *f. (Alliaria officinalis)* česnovka.
Knöchel *m.* člen, sklèp; (Fuß-) gležénj.
Knochen *m.* kost (-í); **Knochen-** kóstni; (vom Bein) kostén, koščén.
Knochenaſche *f.* kóstni pepél, pepél od kostí.
Knochenauswuchs *m.* kóstni izrástek.
Knochenbeſchreibung *f.* kostopis.
knochenbildend kostotvórēn.
Knochenbrand *m.* kóstna gnilóba.
Knochenbruch *m.* zlómljena kost (-í); kostolòm.
Knochenentzündung *f.* vnetje —, vnética kostí.
Knochenfett *n.* mozg.
Knochenfraß *m.* kostna gnilóba.
Knochengerüſt *n.* okóstje, kostnják, ogródje.
knochenhart trd kakor kost.
Knochenhaus *n.*, **Knochenkammer** *f.* kostnica, kostnják.
Knochenleim *m.* kóstni klej.
knochenlos brezkóstēn, brez kostí.

Knochenmann *m.* koščéněc, kostník; *fig.* smrt (-i).
Knochenmark *n.* mozg.
Knochenmehl *n.* kóstna moka, koščnica.
Knochenſchmerz *m.* kostobòl, bolečína v kostéh.
Knochenſplitter *m.* kostni drobír, — odcèp.
Knochenſubſtanz *f.* koščevína; — des Zahnes zobovína.
Knochenſyſtem *n.* okóstje.
Knochenverbindung *f.* zveza kostí.
Knochenware *f.* koščenína, kostenína, koščéno blagó.
Knochenwerk *n.* kostí *pl.*, kostje.
knöchern koščén, kostén.
Knöchlein *n.* koščica, kostka.
Knödel *m.* cmòk, žličar.
Knödelſuppe *f.* juha s cmóki.
Knöllchen *n.* svaljček.
Knollen *m.* kepa, gruča; (am Körper) bunka, búla, hrga; (an Kräutern) gomólj, gomólja, gomoljika.
Knollengewächs *n.* gomóljnica.
Knollenkäfer *m.* svàljček.
knollig grudast, gručast, kepast; gomóljast.
Knopf *m.* gumb; (der Nadel) glavica; (am Faden) vozél, vozál; (Druckknopf) zaklópni gumb; (aus Leinwand) búčica; (am Degen) glavič, glavica, hrúška.
Knopfbinſe *f.* gúmbni bič, — bičék.
knöpfeln, knöpfen zapéti (-pnèm); zadŕgniti, zakopčáti; *impf.* zapénjati, zadrgovati, zakopčevati.
Knopffabrik *f.* gumbárnica.
Knopfloch *n.* gúmbnica.
Knopflochnaht *f.* gúmbniški šiv.
Knopfmacher *m.* gumbár.
Knopfmaſche *f.* kváčkana —, prevíta petlja.
Knopper *f.* ježíca, skipèk (hrastov).
Knoppereiche *f.* ježíčar, šiškar.
Knoppergallweſpe *f.* šíškarica.
Knorpel *m.* hrustáněc.
knorpelartig hrustáněast.
Knorpelfiſch *m.* hrústnica.
knorpelig hrustàv, hrustáněčn.
Knorpelkirſche *f.* hrustávka.
Knorpelleim *m.* hrustáněni klej.
Knorpelſubſtanz *f.* hrustaněvína.
Knorpeltang *m.* hrustáva halóga.
Knorpelthier *n.* hrustávěc.
Knorren *m.* čvrš, grča, grlj, hrga, sovòj; *ſ.* a. Knöchel.
knorricht čvršast, grčast, hrgast.
knorrig čvršàt, čvršav, grčav, grčevít.
Knorrigkeit *f.* čvršavost, grčavost.
Knoſpe *f.* popèk, brst, okó (očésa); *coll.* brstje, pópkovje; *dem.* popček, brstíč.
knoſpen brstéti, v brstje iti (idem, grem), popke délati, popke odgánjati, pogánjati.
Knoſpenhülle *f.* popkov ovòj.
Knoſpenkern *m.* pópkovo jedro. [kov.
knoſpenvoll brstnat, brstít, poln popknoſpicht pópkast, brstast.
knoſpig brstèn, brstnat, pópkav.
Knoten *m.* vozél, vozál; d. — ſchürzen vozláti, zavozláti, (vozél) zadŕgniti; den — löſen razvozláti, odvozláti, razvézati (-vézem); *impf.* razvozlávati, razvezováti; (am Baume) čvrš, grča; (am Geſpinſt) krotovíca, krotíca; — bilden krotíčiti se; (am Halme) kolénce; (Verwickelung) zaplétek, zavozljáj, zamótek; (Schürzung, Löſung des dramatiſchen Knotens) zaplétek, razplétek.
knoten vozláti.
knotenartig vozlast.
Knotenblume *f.* (*Leucoium vernum*) véliki zvonček, noríca.
Knotenlinie *f.* črta vozlóvka (*phys.*).
Knotenlöſung *f.* razplétek, razvozljáj, razmótek.
Knotenpunkt *m.* vozlíšče, vozalíšče.
Knotenſchürzung *f.* zaplétek, zavozljáj, zamótek.
Knotenſtock *m.* gorjáča, grčavka, robátka, robatíca.
Knöterich *m.* dresèn, adrésělj, rdésělj, trúskavěc.
knotig vozlàt; grčav, robàt; kolénčav, kolénčast; *fig.* zarobljen, neotesán, siróv.
Knuff *m.* dregljaj, sunèk.
knüffeln, knuffen drégati, suváti (sújem), pestíti; drégniti, súniti, napestíti.
knüllen mečkáti; zmečkáti.
knüpfen vézati (vežem), tvesti (tvezem); zvézati, spojíti, strníti, pripéti (-pnèm); *impf.* spájati, strínjati, pri-

pénjati; (durch den Knoten verbinden) vozláti; zvozláti.

Knüppel *m.* ſ. Knüttel; *fig.* ſ. Klotz.

knurren rénčati (-ím), grčati (-ím); rohnéti, godrnjáti; (grunzen) krúliti.

Knurrhahn *m.* kruléc, morska lástovica.

knurrig rénčav, rohnìv, godrnjàv.

knuſpern ſ. knabbern.

Knute *f.* knuta, jerménasti korobáč.

Knüttel *m.* cépec, drkélj, krepél (-i, -a), krepélec, porúngelj, prot.

Knüttelholz *n.* okléstki *pl.*, kléščevje, vrhovína, vejévje.

Knüttelvers *m.* skrotovíčeni verz.

Kobalt *m.* kóbalt; **Kobalt-** kóbaltov.

Kobaltblume *f.* kóbaltov cvet (-a, -ú).

Kobaltglanz *m.* kóbaltovec.

Kobaltgrün *n.* kóbaltovo zelenílo.

Kobaltmetall *n.* kovínski kobalt.

Kobaltoxyd *n.* kóbaltov okís.

Kobaltvitriol *m. n.* kóbaltova galica.

Koben, Kofen *m.* kolíba, kočúra, beznica; hlev, svinják, kotec.

Kober *m.* kòš, košára.

Kobold *m.* škrát, škratek, škratélj, škratec, kápič, malík, malič; ſ. Burzelbaum.

Koch *m.* kuhar, sokáč; *n.* (Speiſe) narástek, povárek; (Auflauf) kípnik, kípnjeneč; — ſein kuháriti.

Kochapparat *m.* kuhálo, varílo.

Kochbuch *n.* kúharska knjiga.

kochen kúhati; (ſieden) váriti; skúhati, zvaríti; ein wenig — pokúhati; (v. Magen) prebáviti, prekúhati; *impf.* prebávljati, prekuhovati; *intr.* kúhati se, vreti (vrem), kipéti.

Kochen *n.* kuha, kúhanje.

kochend vróč, vrèl; —es Waſſer kròp.

Köcher *m.* tul, tulec, strelotòk.

Kocherei *f.* kuharija, kuhárjenje.

Kochgeſchirr *n.* kúhinjska posóda; *coll.* kúhinjsko posódje.

Kochherd *m.* kúhinjsko ognjíšče.

Köchin *f.* kúharica; — ſein kúhati, kuharíčiti.

Kochkeſſel *m.* kuhálni kótel, kotèl za kuho.

Kochkunſt *f.* kúharstvo, kúharska umételnost.

Kochlöffel *m.* kúhalnica, kuháča.

Kochmaſchine *f.* samovár.

Kochpfanne *f.* poněv.

Kochſalz *n.* kúhinjska sol (-í); ſ. a. Steinſalz.

Kochſchwamm *m.* užítna goba od. gliva.

Kochtopf *m.* piskér, loněc.

Kochzucker *m.* kúhinjski sladór, kúhinjski sladkor.

Kockelskörner *pl.* omóta od. ótrov v ríbjo lov.

Koder *m.* podbrádek.

Köder *m.* váda, vaba, vabílo, mamílo, nastáva; (betäubend) omóta, ótrov (-óva), trovílo.

ködern vábiti, mámiti; vado nastáviti; *impf.* vado nastávljati.

Koſent *m.* (*n.*) pivna pátoka, kalíž.

Koffer *m.* kovčèg (-éga).

Kog *m.* kij, betič, nabijáč, pogòn.

Kogel *m.* kópa, hòlm, vrhól.

Kohl *m.* (weißer Kohlkopf) kapus, zelje; Winter- od. Blattkohl pravi óhrovt; Repskohl ógrščica, répica.

Kohlacker *m.* kápusišče, zélnik.

Kohle *f.* ogél; *coll.* oglje, oglénje; (Stein—) prémog; glühende —n žerjávica, žerjávka, perina; —n brennen oglje žgati (žgèm) od. kúhati, ogláriti; ſchwarz wie — črn kakor oglje, črn kakor žužel; **Kohlen-** ógelni, ogléni.

kohlen oglje žgati (žgèm) od. kúhati, ogláriti.

Kohlenbecken *n.* žerjávnica, oglénka.

Kohlenbehältnis *n.* ogleníca, oglenják.

Kohlenbrenner *m.* oglár (óglar).

Kohlenbrennerei *f.* oglárstvo, oglárnica; — betreiben ogláriti.

Kohlenbrennerin *f.* oglárica.

Kohlendampf *m.* ogléni sopár.

Kohlendioxyd *n.* ogljíkov dvokis.

Kohlenfeuer *n.* žerjávica, žerjávka, goréče oglje.

Kohlenfuchs *m.* rjavec.

Kohlengrube *f.* ogleníca.

Kohlenhaken *m.* (d. Schmiede) grebálo.

Kohlenhaus *n.* ſ. Kohlenſchoppen.

Kohlenlager *n.* premógov slòj, premógovo ležíšče; ſ. Kohlenſchoppen.

Kohlenmeiler *m.* kópa, ógelnica; (der Platz) kopíšče.

Kohlenoxyd *n.* ogljíkov okís.

Kohlenpfanne *f.* ſ. Kohlenbecken.

Kohlenplatz *m.* (des Kohlenmeilers) kopíšče. [kiséł.
kohlenſauer ogljikovokíséł, ogelno-
Kohlenſäure *f.* ogljíkova kislína.
Kohlenſchoppen *m.* oglárnica, ogelnják.
kohlenſchwarz črn kakor oglje, črn kakor sáje, črn kakor žužel.
Kohlenſtätte *f.* kopíšče.
Kohlenſtaub *m.* ógelni prah (-a, -ú).
Kohlenſtoff *m.* ogljík.
Kohlenſtoffgas *n.* ogljíkov plin.
Kohlenwaſſerſtoff *m.* ogljíkov vodík, ogljikovodík.
Kohlenwerk *n.* premógovnik, rudnik za premog.
Köhler *m.* oglár.
Köhlerei *f.* oglárstvo. [koča.
Köhlerhütte *f.* oglárnica, oglárska
Köhlerlohn *m.* oglarína.
Köhlermeiſter *m.* oglárski mojstěr.
Kohleule *f.* kápusova sovka.
Kohlfuchs *m.* ſ. Kohlenfuchs.
Kohlgarten *m.* zélnik, kúhinjski vŕt.
Kohlholz *n.* drva *(pl.)* za óglje.
Kohlkopf *m.* zélnata gláva.
Kohlmarkt *m.* zélni trg, trg za zelenjávo.
Kohlmeiſe *f.* siníca, uljánka.
Kohlrabe *m.* vran, krókar, gavran, kavran.
Kohlrabi *m.* nadzémljica.
Kohlrübe *f.* kolerába, podzémljica.
Kohlſtätte *f.* ſ. Kohlenſtätte.
Kohlſtengel *m.* zelno steblo, kocén, zelni stŏrž, trs.
Kohltaube *f.* grívar.
Kohlwanze *f.* zélna stenica. [belín.
Kohlweißling *m.* kápusov belín, zélni
kokett kokétěn, ljubohlépěn, spogledljiv.
Kokette *f.* kokéta, ljubohlépnica, spogledljívka, razvéda.
Koketterie *f.* kokétstvo, ljubohlépnost, spogledovánje.
kokettieren spogledováti se.
Kolben *m.* bèt (-á), bat, betíca; (Streitkolben) buzdován, kíj, krepél; (am Gewehr) kopíto, oglávje; (Blütenſtand) betič; (am Maiš) stŏrž, glavíca, korúzni stŏrk, klip; (Maiskolben ohne Körner) kobúlica, ostrúžek; (an d. Hirſe) lat (vlat) (-ú, -í), latíca; *coll.* latjé, latovjé; (bei der Handſpritze) ključ; die — treiben, in die — ſchießen peháti, latíce délati, izmétati (-métam) se.
Kolbenblütler *pl.* betíčnice *pl.*
Kolbenflaſche *f.* tikěv, tikva.
kolbenförmig betàst, kijast, betíčast.
Kolbengras *n.* betíčnata trava.
Kolbenhirſe *f.* bar; **Kolbenhirſen-** barov.
Kolbenhülle *f.* tulěc.
Kolbenſchimmel *m.* betásta plésěn (-i).
Kolbenſtange *f.* batni drog.
Kolbenſtreich *m.* udár z betòm, udár s kíjem.
Kolbenventil *n.* zaklópka na batnem drogu.
Kolbenweizen *m.* golíca (pšenica).
kolbig betàst, glavàt, glavíčast.
Kolik *f.* ščípanje, trod, klanje, grízenje, madrón, kólika; mit — behaftet trodovítěn, madronìv.
Kolk *m.* velik jarín; mlaka, močvára.
Kolkrabe *m.* vran, gavran, kavran, krókar.
Koller *m.* vrtoglávica; (bei Thieren, beſ. bei Pferden) tiščávka, vrtoglávost, noróst, omòt; *n.* ſ. Halskragen, Wams.
kollerig omótěn, noróstěn.
kollerisch werden v omòt iti (idem, grem).
kollern kotalíti, kotáti, takljáti; *intr.* (von der Kugel) kotalíti se, kotáti se, takljáti se; (vom Truthahn) kávdrati, gávdrati; (im Leibe) krúliti.
Kolombatſcherfliege *f.* golubáška muha.
Kolon *n.* ſ. Doppelpunkt.
Koloſs *m.* velikán, orják; velikánstvo.
koloſſal velikánski, orjáški, gorostásěn.
Komet *m.* repáta zvezda, (zvezda) repatíca, komét.
Komik *f.* smešnost, šaljívost, kómika.
Komiker *m.* šaljívec, smešnež; glumáč, komik; spisovátelj šaloígěr.
komiſch smešèn, šaljìv, kómičen.
kommen priti (pridem), dojti (dojdem); *impf.* prihájati, dohájati; (nachfolgen) nastáti (-stánem); eilends — prihitéti; geritten — prijézditi, prijáhati; geflogen — priletéti; *impf.* priletávati, doletávati; angefahren — pripéljati (-péljem) se; geſchwommen — priplávati, priplúti (-plújem, -plóvem);

ſegelnd — prijádrati; hinkend — prikrevljáti, prišantáti; weinend — prijókati, privékati; ebenſo andere Zſtzgn. mit pri- und dem die Thätigkeit ausdrückenden Zeitworte; nahe — blížati se; priblížati se, primekníti (-máknem) se; *impf.* približevati se, primíkati se; hinter etw. — spáziti, opáziti, zapáziti, zalésti (-lézem), zaznáti (-znám), ovédeti (-vém); um etw. — priti ob kaj; zu Kräften — opomóči (-mórem) si; von Kräften — pešati, slabéti; opéšati, obnemóči (-mórem), oslabéti; *impf.* oslabévati; davon — peté odnésti (-nésem), unésti (-nésem) jo, utéči (-téčem); *fig.* okrévati, ozdravéti; zu ſich — zavédeti (-vém) se, osvéstiti se, (zbríhtati se); in Hitze — razgréti (-grějem) se, razvnéti (-vnámem) se; die Sache kommt hoch zu ſtehen stvar je draga; wie hoch kommt die Sache kóliko stane stvar; es kommt darauf an gre za to, na tem je; wie gerufen — kakor nalášč priti, o pravem času priti, ravno práv priti; nicht von der Stelle — ne geníti (gánem) se, ne premekníti (-máknem) se z mesta; daher kommt es iz tega izvíra; zuſtatten — prav priti, na hvalo priti; dahin iſt es gekommen do tega je prišlo.

Kommen *n.* prihòd, dohòd.

kommend prihódnji.

Komödiant *m.* glumáč; =in *f.* glumačica. [dija.

Komödie *f.* veseloígra, gluma, komé-

Komödienhaus *n.* gledališče, gledíšče.

König *m.* kralj; *dem.* kraljič, kraljíček; — ſein kraljevati; des Königs králjev; Königs-, königlich kraljév.

Königin *f.* kraljica; (bei den Bienen) mática.

königlich kraljévi, kraljévski; —er Prinz králjevič; —e Prinzeſſin kraljična, kraljevična; —e Majeſtät kraljévo Veličánstvo.

Königreich *n.* kraljéstvo, kraljevína.

Königs- kraljévi, kraljévski.

Königsbirne *f.* kraljičnica.

Königsfarn *m.* kraljéva praprot (-i).

Königskerze *f.* véliki lučnik, pápeževa sveča.

Königskrone *f.* kraljéva krona.

Königsmantel *m.* kraljévski plašč.

Königsmord *m.* kraljemórstvo, umòr kralja; =mörder *m.* kraljemórec, moritelj kralja.

Königspalme *f.* kraljéva palma.

Königsſcepter *n. m.* kraljévo žezlo.

Königsſchlange *f.* udàv.

Königsſohn *m.* králjevič, kraljévi sin.

Königstiger *m.* bengálski tigër.

Königstochter *f.* kraljična, kraljéva hči (hčere). [*(phys.).*

Königswaſſer *n.* zlatotópna voda

Königswürde *f.* kraljéva —, kraljévska čast (-í).

Königthum *n.* kraljéstvo.

koniſch stožkast, stožkovít.

können móči (morem); vzmóči, zamóči, utégniti; es kann ſein more biti, mogóče je, morebíti, mordà, lahko da; (wiſſen, verſtehen) znati (znam), uméti (uméjem), védeti (vém); auswendig — naizúst znati, na pamet znati, iz glave znati; es könnte anders kommen utegnílo bi drugáče biti; ich kann nichts dafür tega nisem kriv, temu ne morem kaj.

Kopal *m.* kopal.

Kopeke *f.* kopéjka.

Köper *m.* vrsta tkaníne, kepër.

köpern képrati.

Kopf *m.* glava; *dem.* glávica, glavica, glavíčica; (des Hutes) oglávje; (Überſchrift) napis; *fig.* bistra glava, umna glava; Kopf- glavni.

kopfabwärts *adv.* strmoglávo, z glavo navzdól.

Kopfarbeit *f.* delo z glavo, trud z umom.

Kopfbedeckung *f.* pokriválo, naglávje.

Kopfbinde *f.* šapelj, oglávna povéza.

Kopfblume *f.* košek; —n *pl.* košárice *pl.*

Kopfbrechen *n.* preglávica.

kopfbrechend preglávičen, glavolómen; zamotán, mučën.

Köpfchen *n.* glávica, glavica, glavíčica; *(capitulum)* cvetna glavíca *(bot.).*

Köpfchenpilz *m.*, **Köpfchenſchimmel** *m. (Mucor Mucédo)* glavíčasta gliva, glavíčasta plesën (-i).

köpfen obgláviti, glavo vzéti (vzámem), ob glavo déti (denem), glavo odsékati; *impf.* ob glavo dévati; (ein

Bäumchen) prisékati, obsékati; *impf.* prisekovati, obsekávati.

Kopffüßer *m.* glavonóžec.

Kopfgegend *f.* zglávje.

Kopfgeld *n.* ſ. Kopfſteuer.

Kopfgrillen *pl.* muhe *pl.*

Kopfgrind *m.* kraste *(pl.)* —, srab na glavi, krástava glava.

Kopfhaar *n.* las (-a, -ú); *coll.* lasjé.

Kopfhalter *m.* glavno držálo, držálo za glavo.

Kopfhänger *m.* tukéc, potúhnjenec, poníglavec, licemérec.

Kopfhängerei *f.* potúhnjenost, poníglavost, licemérstvo.

Kopfhängerin *f.* potúhnjenka, poníglavka, licemérka.

Kopfhaut *f.* poglávna koža.

Kopfhöhle *f.* votlína lobánje, lobánja.

köpfig glavàt; in Zſſgn. -glàv, -glavén, z. B. viel— mnogoglàv, mnogoglávен.

Kopfkiſſen *n.* zglávje, zglávnik, podzglávje, zglávnica, podzglávna blazína.

Kopflaus *f.* ùš (-í).

kopfleer prazno-, puhloglàv, prazne —, puhle glave.

kopfleidend glavobólen, bolnoglàv.

kopflos brezglávен, brez glave; *fig.* nespámetен, ábotен, neúmen.

Kopfloſe *m.* brezglávec; nespámetnež, neúmnež, ábotnik.

Kopfnicken *n.* kímanje z glavo, prikimovánje.

Kopfnicker *m.* kímavec, kimálo, kínkalo; (Muſkel) kímavec.

Kopfpolſter *n.* zglávje, podzglávje, zglávnik.

Kopfputz *m.* preplétek —, naplèt —, nakit v laséh, vezílo, opletálo.

Kopfrechnen *n.* računánje na pamet, izústno računánje, števíljenje na pamet.

Kopfrechner *m.* računár na pamet; er iſt ein guter — dobro na pamet števí.

Kopfring *m.* svitek.

Kopfſalat *m.* glávnata —, glaváta saláta.

Kopfſchimmel *m.* ſ. Köpfchenpilz.

Kopfſchmerz *m.* glavobòl, glavobólje, bolečina v glavi; ich habe —en glava me boli; an —en leidend bolnoglàv.

Kopfſchuppen *pl.* prhljáji, témenice.

kopfſchüttelnd tresoglàv.

Kopfſteuer *f.* glavarína, poglávščina.

Kopfſtück *n.* glavína, kos od glave.

Kopftheilung *f.* delítev po glavah.

Kopftuch *n.* ruta za na glavo, naglávna ruta; (weiß) péča.

kopfüber *adv.* strmoglávo, na vrat na nos.

kopfunter *adv.* na glavo, strmoglávo, z glavo navzdól.

Kopfverletzung *f.* poškódba na glavi.

Kopfweh *n.* ſ. Kopfſchmerz.

Kopfwunde *f.* rana na glavi.

Kopfzeug *n.* naglávje.

Koppe *f.* vŕh, vršec, kòlk (kok), kópa.

Koppel *f.* spóna, kopča; povézka skopčánih psov, konj; skupni pašnik; (eingefriedetes Feld) ográja, ográda, obóra; ſ. Degengehenk.

koppeln spéti (-pnem), skléniti, skopčáti, zvézati (-vézem); *impf.* spénjati, sklépati, zvezovati; (Feld) ogradíti, zagradíti; *impf.* ográjati.

Koppelriemen *m.* jermen za sklépanje, — kopčánje (psov).

koppen kléstiti; okléstiti, obsékati; *impf.* okleščevati, obsekovati.

Koralle *f.* korála, korálja, korálda; **Korallen-** koráljni.

korallenartig koráljast.

Korallenbank *f.* koraljíšče, koráljnik.

Korallenfang *m.*, **Korallenfiſcherei** *f.* lov (-í) ob. lovítev koráljev.

Korallenflechte *f.* mali koráljevec.

Koralleninſel *f.* koráljni otòk.

Korallenſchnur *f.* vrvca nanízanih korálj.

Korallenſtock *m.* koráljnik.

Korallenthiere *pl.* morski polípi.

Koran *m.* kóran.

Korb *m.* kòš; košára, pleteníca, pletérka; jerbas; (Rücken—) opŕtni kòš, narámni kòš; (Saat—) sejálnica, sévnik; (Blüten—) cvetni košek, sestávljeni cvét; Hahn im —e ſein prvák biti (sem), zvonec nósiti; einen — bekommen odpóved dobíti, *impf.* dobívati; einen — geben odréči (-réčem), odklóniti, odbíti (-bíjem).

Korbblütler *pl.* socvétke (-cvétek) *pl.*, košárice *pl.* [ček.

Körbchen *n.* košek, košárica, jérbas-

Korbflechter *m.* košár, pleteníčar.

Korbhändler *m.* košár.

Korbmacher *m.* ſ. Korbflechter.
Korbmacherware *f.* pletenína.
korbweiſe *adv.* v koših, na koše.
Korbwerk *n.* pletenína.
Koriander *m.* koriander, korníkovec.
Korinthe *f.* suho grózdjiče, grozdinka.
Kork *m.* pluta, probkovína; **Kork-**probkov.
korkartig probkast, plutast.
Korkeiche *f.* plutec.
Korkgewebe *n.* plútasto staníčje.
Korkholz *n.* probkovína, plutovína.
Korkſäure *f.* próbkova kislína.
Korkſtöpſel *m.* probka, probkov zamášek, — čep.
Korkzieher *m.* zatičnik, čepovlèk, odčépnik, maček za zamáške.
Korn *n.* zrno; *dem.* zrnce; *coll.* zrnje; (Getreide) žito, zrnje; (Roggen) rž (-i); türkiſches — túrščica, korúza, debeláča; (am Gewehre) múha; (bei Münzen) zrno, jedro, čistína; aufs — nehmen na múho vzéti (vzámem), pomériti; ein Mann von altem Schrot und — mož stárega kova; **Korn-** zrnati; žitni; rženi; korúzni.
Kornacker *m.* žítno polje, rŕiščе.
Kornähre *f.* klás (a, -ú).
Kornblume *f.* *(Centaurea cyanus)* modrica, plavíca, modríš, modri glavínec.
Kornboden *m.* žítnica, kašča, hámbar, sípnica; (Erdreich) svet za rž, žitno polje.
Kornbrand *m.* snet, snet (-i), snetjé, snetljáj.
Kornbrot *n.* rženi kruh, rženják.
Körnchen *n.* zrnce; *fig.* tróhica, mŕvica.
Korndieb *m.* žitokrádec, žitni tat.
Kornelbaum *m.* drèn, drénovec.
Kornelbirne *f.* drénovka.
Kornelholz *n.* drénovina, drenov les; ein Stock aus — drenováča, drénovka.
Kornelkirſche *f.* = gelber Hartriegel *(Cornus mas)* navádni —, ruméni drèn; (Frucht) drenúlja.
körnen zrníti se, zrnje délati, v zrnje iti (idem, grem); uzrníti se, zrnje naprávіti.
Körnerfreſſer *m.* zrnojédec, zobávec; **=in** *f.* zrnojédka, zobávka.
Körnerfrucht *f.* zrnje.
Körnerfutter *n.* zobál (-i), žobánje.
körnerlos brezzŕn, brez zrnja.
körnerreich zrnat, zrnovít, zrnovítен.
Körnerſchichte *f.* zrnati sklàd.
Kornfeld *n.* ſ. Kornacker.
Kornfrucht *f.* žitni plod (-a, -ú), golec.
Kornfuhre *f.* voz žita, pelják žita.
Korngarbe *f.* snòp žita.
Kornhandel *m.* žitna kupčija, trgovina z žitom, žítarstvo.
Kornhändler *m.* žítar, trgóvec z žitom.
Kornhaus *n.* žítnica; ſ. a. Kornboden.
Kornhülſe *f.* rŕéna pléva.
körnicht zrnast.
körnig zrnat, zrnovít; *fig.* ſ. kernig.
Kornjahr *n.* žítno —, žitoródno léto.
Kornkäfer *m.* žitni hrošč.
Kornkammer *f.* žítnica; ſ. a. Kornboden.
Kornkaſten *m.* žitnjak, žítnica, kašča.
Kornland *n.* žitoródna dežéla.
Kornmangel *m.* pománjkanje žita, nedostája žita, sila za žito.
Kornmarkt *m.* žitni trg.
Kornmehl *n.* rŕéna moka.
Kornmotte, Kornſchabe *f.* žitni mòlj.
Kornpreis *m.* žitna céna, céna žitu.
Kornrade *f.* kókolj (kokalj).
kornreich žitén, žitoródeн.
Kornrüſſelkäfer *m.* črni žužék.
Kornſchaufel *f.* vélnica, lopáta za žito.
Kornſieb *n.* rešéto; (Reiter) reta.
Kornſpeicher *m.* žítnica, kašča; ſ. a. Kornboden.
Korntreſpe *f.* stóklasa, stóklas.
Kornweihe *f.* poljska postólka.
Kornwicke *f.* grahor.
Kornwinde *f.* poljski slak.
Kornwucher *m.* žítno oderúštvo; **=er** *m.* žítni odrtník, žítni oderúh.
Kornwurm *m.* črni žužék.
Kornzehent *m.* žítna desetína, desetína v žitu.
Kornzins *m.* žítnína, žítna kazèn (-i), žítni davèk.
Körper *m.* teló (-ésa); truplo; (Oberkörper) živòt; flüſſiger — tekóče teló, tekočína; feſter — trdno teló; tropíbar flüſſiger — kapljívo tekóče teló; ausdehnſam flüſſiger — raztézno tekóče teló; flüchtiger — hlapno teló; harter — trdína; Glas— steklovína; (Ding)

stvar (-í), reč (-í), snov (-í), tvarína; (Geſellſchaft) združba, zbòr, skúpščina; **Körper-** telésni.

Körperbau *m.* živòt, rást (-í), postáva, stas.

Körperbeſchaffenheit *f.* postáva, živòt.

Körperchen *n.* telésce, stvárca.

Körperfarbe *f.* polt (-í); bárvnost telés *(phys.)*.

Körpergebrechen *n.* telésna hiba, — napáka; hromóta.

Körperhaar *n.* dlaka.

Körperinhalt *m.* prostornína, telesnína, telésna vsebína.

Körperkreislauf *m.* telésni obtòk.

körperlich telésen; snovèn; —es Weſen stvar (-í); —e Übung telésna vaja, telovádba; —e Verletzung telésna poškódba, poškódba na telésu.

Körperlichkeit *f.* telésnost.

Körpermaß *n.* telésna mera, mera telesnine; mera prostorníne.

Körperſchaft *f.* skúpščina, združba, korporácija.

Körperſtrafe *f.* telésna kazèn (-i).

Körperverletzung *f.* telésna poškódba, poškódba na telésu.

Körperwelt *f.* vidni svet.

Korund *m.* korúnd.

Körung *f.* izbòr, ogledovánje.

Körungscommiſſion *f.* izbórni návod, izbórna komisíja.

Körungslicenz *f.* izbórno dopustílo.

Koryphäe *m.* (*f.*) prvák, kolovódja, koríféja.

Koſak *m.* kozák.

koſen ljúbkati se, ljubkovati se, milkovati se.

Koſewort *n.* ljubkoválna —, ljúbezna beséda; *fig.* sladka —, medéna beséda.

kosmetiſch lepotílen, lepšálen; —es Mittel lepotílo, lepšálo, krasílo.

kosmiſch svetóven.

Kosmogonie *f.* svetotvórje, nauk o nastánku sveta.

Kosmograph *m.* svetopísec, kozmograf.

Kosmographie *f.* svetopìs, popìs sveta, kozmografíja.

kosmographiſch svetopísen, kozmográfski.

Kosmologie *f.* svetoslóvje, kozmológija.

Kosmopolit *m.* svetovljàn, kozmopolít.

Kosmopolitismus *m.* svetovljánstvo, kozmopolitízem.

Kosmorama *n.* svetokàz, svetozòr, svetovìd, kozmorama.

Kosmos *m.* vesóljni svet.

Koſt *f.* hrana, jed (-í), jedílo; bei wem biſt du in der Koſt? pri kom imaš hrano? pri kom ješ? kam hodiš na hrano? er hat freie — ima zastonj hrano; ohne — arbeiten pri deri —, v dero délati.

koſtbar drag, dragocèn.

Koſtbarkeit *f.* dragocénost, dragóst; (koſtbares Ding) dragotína, dragóta.

koſten *tr.* (mittelſt des Geſchmackes verſuchen) pokúsiti, okúsiti, zakúsiti; *impf.* pokúšati, okúšati; nüchtern eine Speiſe — odteščáti (-ám) se; e. Fleiſchſpeiſe — omŕsiti se; *intr.* veljáti, stati (stanem), po čem biti (sem), kake cene biti; viel — drag —, visóke cene biti (sem); nicht viel — doběr kup biti; was koſtet ein Stück? po čem je? es wird ihm den Kopf — gre (ide) mu za glavo; viel Mühe ſich — laſſen veliko si prizadéti (-dénem), *impf.* — prizadévati; es koſtet einen Mühe težko stane človéka; das koſtet Mühe to je trudno, tu je treba truda.

Koſten *n.* pokúšnja.

Koſten *pl.* stroški, troški, potróški; auf meine — na moje stroške; auf — ob stroških; — decken stroške zakládati, zalágati; založíti; — tragen stroške pláčati; in die —, zu den — verurtheilen obsóditi, da mora pláčati stroške, obsóditi na plačílo stroškov.

Koſtenanſchlag *m.* proračún stróškov.

Koſtenaufwand *m.* stroški, potróški; (übermäßiger) potráta.

Koſtenerſatz *m.* povračílo stróškov.

koſtenfrei brez stroškov, brez plačíla, brezpláčno, zastónj; ganz — brez vseh stroškov.

Koſtenträger *m.* plačník stroškov.

Koſtenüberſchlag *m.* ſ. Koſtenanſchlag.

Koſtenverzeichnis *n.* troškovník, izkàz stroškov.

Koſtfrau *f.* hranodajávka, hranívka.

Koſtgänger *m.* hránjenec, prijédnik, obédovavec; er iſt mein — pri meni je na hrani.

Kostgeber *m.* hranodajávěc, hranívěc, hranitelj; =in *f.* ſ. Kostfrau.

Kostgeld *n.* hranarina, plačilo za hrano.

Kosthaus *n.* hranilíšče.

Kostherr *m.* ſ. Kostgeber.

Kostkind *n.* otròk hránjenèc, otròk na hrani.

Kostknabe *m.* hránjenèc, rejénèc, dečèk na hrani.

köſtlich slastěn, preslástěn; (koſtbar) dragocèn, predrág; (herrlich) prekrásěn, prelép.

Köſtlichkeit *f.* slastnost, preslástnost; dragocénost; prekrásnost.

Koſtmädchen *n.* hránjenka, rejénka.

Koſtort *m.* hranilíšče.

koſtſpielig drag, predrág; potrátěn.

Koſtſpieligkeit *f.* dragóst, dragóta; potrátnost.

Koſtſtudent, Koſtzögling *m.* dijàk na hrani, hránjenèc.

Koſtverächter *m.* izbírčni človek, kočljívec.

Koth *m.* (auf Straßen) blato, kal (-a), grez (-í), brozga; (thier. Excremente) govno, lajno, gnoj, (euphem.) blato; Hunds— pasjak, Vogel— ptičjak, Schafs— ovčjak, Ziegen— kozjak, Kuh— kravjak, Menſchen— človéčjak ꝛc. mittelſt der Bildungsſilbe -jak.

Kothfliege *f.* gnojna muha, gnojúlja.

kothig blatèn, blatnat; — machen blátiti, brazdáti; oblátiti, zablátiti, obrazdáti, zabrazdáti.

Kothlache *f.* luža, kalúža, kal, mlakúža, plodra, mozga.

Kothlachenwaſſer *n.* kalúžnica, mlakúžnica.

Kotze *f.* gunj, gunja, kòc; plahta.

kotzen ſ. ſpeien.

Kotzenmacher *m.* gunjár.

Krabbe *f.* rákovica.

krabbeln kobacáti, gomezéti, komárati, pláziti se; čehljáti.

Krach *m.* pòk, trèsk, prask, praskèt, rèsk, hrèst.

krach! *interi.* rèsk! pòk!

krachen *intr.* pókati, tréskati, praskétáti (-ám, -kéčem), hréščati (-ím), reskáti; pókniti, póčiti, trésniti, réskniti, zahréščati; *tr.* krehati, hrústati; krehniti.

Krachen *n.* poknjáva, pókanje, tréskanje, praskétánje.

krachend pokajòč, treskajòč, pokálěn.

Krachtorte *f.* torta hrustávka.

krächzen krókati; (v. Menſchen) krécati, krehati.

krächzend krehav, hripav.

Kraft *f.* moč (-í), (vek); (förperl. —) moč (-í), sila, krepóst, snaga, jakost; Expanſiv— razpenjávost; Schwer— težnost; Widerſtands— upórna sila; Wurf— metna sila; (Geltung) veljáva; in — ſein veljáti; in — treten veljávo zadobíti; außer — ſetzen ob moč dejáti, razveljáviti; außer — treten moč —, veljávo —, veljávnost izgubíti, ob veljávo priti; aus allen Kräften na vso moč; aus eigener — samótež; alle — anwenden na vso moč si prizadéti (-dénem), vse žile napéti (-pnèm).

kraft *adv.* po, vslèd.

Kraftabnahme *f.* slabénje, slabévanje, pésanje.

Kraftanſtrengung *f.* napòr, prizadévanje na vso moč.

Kraftausdruck *m.* krepka beséda, krepki rèk, jédrnati izrèk. [sil.

Kräftenparallelogramm *n.* vzporédnik

Kraftfülle *f.* krepkóba, polnomóčje.

kräftig močèn, krepèk, jak, silèn, čil (ausgeraſtet); korenjáški; (nährend) redílèn, krepčálèn, krepílèn; kräftiger Menſch korenják; —es Wort krepka —, jédrnata —, tehtna beséda.

kräftigen krepíti, krepčáti, jáčiti; okrepíti, okrepčáti, ojáčiti, utŕditi; *impf.* pokrepčevati, ojačevati, utŕjati.

kräftigend krepílèn, krepčálèn, utrjeválèn.

Kräftigkeit *f.* močnóst, krepkóst, čvrstóst, trdnost.

Kräftigung *f.* okrepčáva, krepílo.

kraftlos slàb, slabótèn, (malovéčèn, nevéčèn), nezmóžèn, onemógèl; (matt) mlahav; (Vertrag) neveljávèn; kraftlos machen slabíti; oslabíti; — werden slabéti; oslabéti; onemóči (-mórem), omágati.

Kraftloſigkeit *f.* slabóst, slabóta, onemóglost, mláhavost; nedostátek sile; (deš Vertrages) neveljávnost.

Kraftmehl *n.* čila moka, prva moka.

Kraftmeſſer *m.* silomèr.
Kraftſpruch *m.* krepka beséda, jédrnati izrèk.
Kraftſuppe *f.* močna —, krepka juha.
Kraftübertragung *f.* (bei der Elektr.) prenòs eléktriške sile.
Kraftverluſt *m.* izgúba sile. [púh.
Kraftwurz *f. (Tussilago farfara)* la-
Kragen *m.* ovrátnik; (Hals) vrat (-a, -ú); beim — nehmen za vrat zgrábiti od. popásti (-pádem); es koſtet ihm den — za glavo mu gre.
Krähe *f.* vrana; **Krähen-** vranji.
krähen kikiríkati, peti (pojem); zakikiríkati, zapéti.
Krähenfuß *m.* vranja noga.
Krähengeſchrei *n.* krákanje, krókanje.
Krahn *m.* škripec, samotéžnik, žerjàv, dvigálo.
Krake *m.* hobótnica, osmonóžec; bajna morska pošást.
Krakeel *m.* prepír, svada, spòr.
Krakeeler *m.* prepirljívec, svadljívec.
Krall *m.* praska, prasljaj, oprásk.
Kralle *f.* krempélj; *dem.* krempeljc, krémpeljček.
krallen prásniti, oprásniti; *impf.* práskati.
krallig krempljàt, krémpljast.
Kram *m.* kupčija na drobno, kramarija; (Ware) blago, roba, krama; (Sache) reč (-í); das taugt nicht in meinen — to ni zame, to mi ni pogódu.
Krambude *f.* štacúna, krámarnica.
kramen tŕžiti, kramáriti, drobnjávo prodájati; (herum—) iztíkati, premetovati, premetávati.
Krämer *m.* kramar, štacunár, tržár.
Krämerei *f.* kramarija, kupčija na drobno; — betreiben tŕžiti, kramáriti.
Krämergewicht *n.* krámarska utéž (-i), trgóvska utéž (-i).
Krämergut *n.* krámarska roba.
Krämerin *f.* krámarica.
Krämerwage *f.* krámarska téhtnica.
Kramladen *m.* krámarska prodajálnica.
Krammetsvogel *m.* brínovka, borovnják, smolnica, dŕščica.
Krampe *f.* (b. Schloſſer) spona, skoba; (am Buche) zapóna; (Picke) kràmp, cepín, pikón.
Krämpe *f.* (des Hutes) okráječ, krájevci *pl.*, ostrèšek.
Krämpel *f.* grebén, mikálnik, gradéše *pl.*; *m.* s. Trödel.
krämpeln grebénati, míkati, gradášiti.
Krämpelwolle *f.* grebénana volna.
Krampf *m.* krč; er hat den — krč ga lomi, — grudi, — vije.
Krampfader *f.* krtíca, zabrékla žila na nogi.
krampfhaft krčevít.
krampfig krčèn, krču podvŕžen.
Krampfmittel *n.* zdravílo zoper krč.
krampfſtillend protikrčèn, proti krču.
Kranich *m.* žerjàv, (žerjàl), gruh; **Kranich-** žerjávov.
kranichfarbig žerjávast.
Kranichſchnabel *m.* žerávec.
krank bolèn, bolán, betéžèn; — ſein bolan biti (sem), boléhati, bolovati; — werden oboléti, zboléti; — darniederliegen bolán léžati (-ím); ſich — lachen smeha póčiti.
Kranke *m.* bolník, boléstnik; *f.* bolnica, boléstnica.
Kränkelei *f.* boléhanje, boléhavost.
kränkeln boléhati, bolehovati, boléhèn biti (sem).
kränkelnd boléhèn, boléhav, betéžèn, nebogljèn.
kränken žáliti, žalostíti; (an d. Ehre) čast krátiti; razžáliti; (jemanden an ſeinem Rechte) pravíco krátiti, krivíco délati; das kränkt mich to me bolí, — peče, — žalostí, — bode.
kranken bolán biti (sem), bolovati, boléhati.
Krankenanſtalt *f.* bólnica, bolníščnica.
Krankenbericht *m.* zdravníško poročílo, poročílo o bolníkih.
Krankenbeſuch *m.* obísk bolníka, posèt bolníka, obiskovánje bolníkov.
Krankenbett *n.* bolníkova postelj (-i), bolníška póstelja.
Krankencaſſe *f.* bolníška blagájnica.
Krankengeld *n.* bolníščina.
Krankenhaus *n.* s. Krankenanſtalt.
Krankenkoſt *f.* bolníška hrana.
Krankenlager *n.* s. Krankenbett; nach kurzem — po kratki bolézni.
Krankenpflege *f.* strežba bolníkom, — bolníkov, postrézba bolníkom.

Krankenunterstützung *f.* bolníška podpóra.
Krankenverein *m.* bolníško društvo.
Krankenverpflegskosten *pl.* stroški za preskrbovánje bolníkov.
Krankenversicherung *f.* zavarovánje bolníkov, bolníško zavarovánje.
Krankenwärter *m.* bolníški stréžnik; =in *f.* bolníška stréžnica.
Krankenzahl *f.* števílo bolníkov.
Krankenzimmer *n.* bolníška soba.
krankhaft *adi.* boléstěn, boléhěn; *adv.* boléstno.
Krankheit *f.* bolézěn (-i); ansteckende — kužna —, nalezljíva bolézěn; in eine — fallen oboléti, zboléti; von einer — genesen ozdravéti, ozdráviti se.
Krankheitskosten *pl.* stroški bolézni, bolézenski stroški.
Krankheitsprocess *m.* tek bolézni, razvòj bolézni.
Krankheitsstoff *m.* bolézenska snov (-í), hudína.
Krankheitszeugnis *n.* bolníško izpričeválo.
Kränkler *m.* boléhavěc, betežník; =in *f.* boléhavka, betežníca.
kränklich boléhěn, boléhav, nebogljén.
Kränklichkeit *f.* boléhnost, boléhavost, betéžnost.
Kränkling *m.* s. Kränkler.
Kranksein *n.* bolézěn (-i), bolovánje.
Kränkung *f.* žalítěv, razžalítěv.
Kranz *m.* veněc; *dem.* venčěk; (um den Mühlstein) obód; (am Rad) platíšče; (Sammlung) zbirka; ein — von Mädchen družba (kolo) deklic.
Kranzarterie *f.* vénčasta odvódnica.
Kränzchen *n.* venčěk; *fig.* večérna zabáva, plesni venčěk.
Kranzeljungfer *f.* družíca, svátervca, — sein družičevati.
kränzen vénčati; ovénčati.
kranzförmig venčast.
Kranznaht *f.* vénčasti šěv.
Kranzträger *m.* vencenósěc.
Krapfen *m.* kràp, kròf.
Krapp *m.* bròč; **Krapp-** bročev.
Krappe *pl.* bróčnice *pl.*
krapproth bročast.
Krapproth *n.* bročnína, bročívo, bróčeva rdečíca.
Krappstampfe *f.* stopa za broč.
Krappwurzel *f.* bróčeva korenína.
Krater *m.* žrelo —, bljuválnik —, žèkno ognjénika.
Kratzbeere *f.* s. Brombeere.
Kratzdistel *f.* *(Cirsium)* osát, bodéča neža; (Kohldistel, *Cirsium oleraceum*) vodeník, srpje.
Kratze *f.* strgúlja, strgáča.
Krätze *f.* garje *pl.*, srab, kraste *pl.*, priščec, (ruše *pl.*); (bei Gold- und Silberarbeitern) opílki *pl.*, ostrúžki *pl.*, ostružína.
Kratzeisen *n.* strgálo, strgúlja, drgúlja.
kratzen *tr.* práskati, čóhati, dŕgati, drápati, čehljáti; prásniti, oprásniti, odŕgniti; (mit der Feder) práskati, škrábati; sich — gárati se; (mit dem Eisen) stŕgati; Wolle — s. krämpeln; *intr.* (jucken) srbéti, ščeméti.
Kratzer *m.* praskáč, práskavěc, strgár, strgávěc; (Werkzeug) strgálo, strgálnik, strgáč.
Krätzer *m.* (saurer Wein) praskáč, cvičěk.
Kratzfuß *m.* poklòn s popráskom z nogo; einen — machen poklóniti se poprasnívši z nogo.
krätzig garjav, krastav, srabljìv, (rúšav).
Krätzige *m.* gárjavěc, srabljívěc; *f.* gárjavka, srabljívka.
Krätzigkeit *f.* srabljívost, gárjavost.
Krätzmilbe *f.* srběc.
Krätzsalbe *f.* mazílo za garje.
krauen, krabbeln praskljáti, ševeljáti.
kraus kodrast, kodrav; (zerzaust) kuštrast, kuštrav, razmŕščen; (gefaltet) nabrán, gubánčast.
Krausbart *m.* kódrava brada; kodrobráděc.
Krause *f.* kódravost; koděr, opórěk.
Kräusel *m.* s. Kreisel; (Halskrause) nabórnica.
Kräuselbeere *f.* s. Preiselbeere.
Kräuseleisen *n.* kodrálo, kodrcílo.
kräuseln, krausen kodráti, kódriti, svedríti, kodrcíti, fŕkati; sich — kodráti se, gubánčiti se, nabírati se.
Krauseminze *f.* konjska meta.
Kraushaar *n.* kódrasti lasjé, kodri.
kraushaarig kodrast, kodrolàs.
Krauskopf *m.* kódrasta glava; (Pers.) kodrež, kodrolásěc, kúštravěc, kuštěr, kocělj.

Krauslocke *f.* koděr, kódrica.
krauslockig kodrast, kodrav.
Kraut *n.* zel (-í), zélišče, bil (-i), bilína, trava; (Pflanze) rastlína; (Grünzeug) zelénje, zelenjáva, zelenína; (Kohl) kapus, zelje; (v. Rüben) repno perje, nat (-i), natje, ščavje; (v. Kartoffeln) krompírjevica, krompírjevka.
Krautacker *m.* zelnik, kápusišče.
Krautbeet *n.* greda —, leha za zelje.
Krautblatt *n.* zélnato —, kápusno peró (perésa), (abstehend) veha; *coll.* zélnato —, kápusno perje, lepénje.
Kräutchen *n.* zelka, trávica, bilka.
Kräuter- zéliščni, rastlínski.
Kräuterabsud *m.* zéliščni obárek.
Kräuterarznei *f.* zéliščno zdravílo.
Kräuterauszug *m.* zéliščni izvléček.
Kräuterbuch *n.* rastlínska knjiga.
Kräutergarten *m.* zelinják.
Kräuterhandel *m.* kupčíja z zélišči, zéliščna trgovína.
Kräuterhändler *m.* trgóvec z zélišči, zéliščar; **-in** *f.* zéliščarica.
Kräuterich *n.* ščavje, nat (-i).
kräuterig zelnat, travnat.
Kräuterkenner *m.* poznavátelj rastlín, rastlinoslóvec.
Kräutermarkt *m.* zéliščni —, zelni trg.
Kräuterreich *n.* rastlínstvo, rastlínje.
kräuterreich zéliščnat, travnat.
Kräutersaft *m.* zéliščni sok. [juha.
Kräutersuppe *f.* zéliščnica, zéliščna
Kräuterweib *n.* zéliščarica, trávarica.
Krautfeld *n.* zeljno polje, kápusišče.
Krautgarten *m.* zelnik, zélnjak.
Krauthändler *m.* zeljar; **-in** *f.* zéljarica.
Krauthaupt *n.* zélnata glava, kápusna glava.
Krauthobel *m.* noži *pl.* (za zelje).
Krautig *n.* ſ. Kräuterich.
Krautjunker *m.* kmétiški plémič.
Krautkopf *m.* ſ. Krauthaupt.
Kräutlein *n.* ſ. Kräutchen.
Krautmarkt *m.* ſ. Kräutermarkt.
Krautpflanze *f.* zélnata sajénka, kápusova sajenica, — sadika.
Krautraupe *f.* zélnata gosénica.
Krautſtengel *m.* kocén, trs; *coll.* stébelčje.
Krautſtrunk *m.* štor, kocén.
Krautwaſſer *n.* zélnica, kápusnica.
Krawall *m.* hrup, krámola, šunder; rabúka, pùnt.
Krare *f.* krošnja.
Krarenmann *m.* krošnjár.
Krebs *m.* ràk; Stein— koščák; (nach der Häutung) mehkúž; mieternder — lilek, olílek; (Geſchwür) ràk; **Krebsrakov**, račji.
krebsartig rakast, raku podóben.
Krebsauge *n.* rákovo —, račje okó.
Krebsbach *m.* rákovnik.
Krebschen *n.* račič, račék.
krebſen rake loviti.
Krebsfang *m.* lòv na rake, rakolòv, račja lov (-í).
Krebsfänger *m.* rakolóvec.
Krebsgang *m.* rakov hòd, rákova hoja, račji hód; den — gehen rákovo pot iti (idem, grem), rítenski iti.
Krebsgeſchwür *n.* ràk.
krebsreich rakovít, rakovítен. [nica.
Krebsreuſe *f.* rákova vrša, račílo, ráč-
Krebsſchaden *m.* ſ. Krebsgeſchwür.
Krebsſchale *f.* rákova luščína, rákova lupína, rakov kòš.
Krebsſchere *f.* rákove klešče *pl.*, rákova ščipálnica.
Krebsſpinne *f.* rákasti paják.
Krebsweibchen *n.* rákovka, rákovica, račica.
Krebszucht *f.* raštvo.
Kreide *f.* kreda.
kreideartig kredast.
Kreideformation *f.* kredna tvorba.
kreiden krédati; okrédati, nakrédati.
Kreidenerde *f.* kredna prst (-í), krédnica.
Kreideſtift *m.* krednik.
kreideweiß bel kakor kreda. [pis.
Kreidezeichnung *f.* risba s kredo, kredo-
kreidicht kredast.
kreidig, kreidereich krednat, kredovít.
Kreis *m.* krog; koló (kolésa), kolobár, obód (obvód); (— eines Kronlandes) okróg, okróžje, (kresíja); (Umkreis) okolíš, okólišče; (Geſellſchaft) družba, društvo; (Bereich) podróčje; einen — um jmdn. ſchließen obkróžiti —, obstópiti koga; **Kreis-** okróžni, (kresíjski); (rund) okrógli; (dem Kreiſe umſchrieben) obkróžen. [ment.
Kreisabſchnitt *m.* krogov odsèk, seg-

Kreisabſchnittswinkel *m.* kot krógovega odséka.
Kreisamt *n.* okróžni urád, (kresíja); **Kreisamts-** okróžnega urádа.
Kreisamtmann *m.* okróžni glavár.
Kreisarzt *m.* okróžní zdravník. [tor.
Kreisausſchnitt *m.* krogov izsèk, sek-
Kreisbeamte *m.* okróžni urádnik.
Kreisbewegung *f.* krožno gíbanje, vrténje v krogu.
Kreisbogen *m.* lok (krogov).
kreiſchen *intr.* vréščati (-ím), cvrčati (-ím), hrepéti; zavréščati, zacvrčati; *tr.* cvreti; ocvréti.
kreiſchend vrešče̋č, vreščàv.
Kreiſcher *m.* vreščák, vreščálo.
Kreiſel *m.* vrtávka, vrtélec, volk, brla, brček, brnica, brnkljica.
kreiſelförmig vrtávkast.
kreiſeln vrtéti se, súkati (sučem) se.
Kreiſelſchnecke *f.* sráčica.
Kreiſelſpiel *n.* igra z volkom, igra z brnkljico.
Kreisfläche *f.* krožnína.
kreisförmig krogast, okrógel, okróglast, obél.
Kreisgebiet *n.* okolíš okróžja.
Kreisgemeinde *f.* okróžna óbčina.
Kreisgericht *n.* okróžno sodíšče.
Kreisgerichtspräſident *m.* predsédnik okróžnega sodíšča.
Kreisgerichtsrath *m.* svétnik okróžnega sodíšča.
Kreishauptmann *m.* okróžni glavár.
Kreislauf *m.* krožni tòk, krožítev, ob-
Kreislinie *f.* krožnica, oboднica. [tòk.
Kreisperipherie *f.* obód.
Kreispräſident *m.* okróžni predsédnik.
Kreisrath *m.* okróžni svétnik; (als Körperſchaft) okróžni svèt.
Kreisring *m.* kolobár.
kreisrund okrógel, okróglast.
kreißen jéčati (-ím), stókati (-kam, stóčem); (wehklagen) tárnati, krécati; (von der Gebärerin) v poródnih bolečínah biti (sem).
Kreißen *n.* stok; (Geburtswehen) poródne bolečíne *pl.*
Kreißer *m.* jéčavec, stókavec; =in *f.* jéčavka, stókavka; (Gebär.) porodnica.
Kreisſtadt *f.* okróžno mesto.
Kreistanz *m.* kolo.
Kreisumfang *m.* obód.
Kreisvertretung *f.* okróžno zastópništvo, okróžno zastópstvo.
Kreisvorſteher *m.* okróžni predstójnik.
Krempe *f.* ſ. Krämpe. [peln.
Krempel, krempeln ſ. Krämpel, krämpeln *m.* hrèn.
Krenacker *m.* hreníšče.
Krenſauce *f.* hrénova omáka.
Krenteig *m.* hrénovo testó.
Kreoſot *n.* kreozót.
Krepp *m.* krep.
Kreſſe *f.* kreša.
Kreuz *n.* križ; *dem.* križec, križček; ins —, übers — križem, krížema, navzkríž; — und quer križem; das — machen križati se, križ délati; prekrížati se, pokrížati se, križ nareditì; viel — haben velíko trpéti; (Elend) križ, nadlóga, reva, beda; (Ordenszeichen) križec; zum — kriechen vdáti se, podvréči (-vŕžem) se; **Kreuz-** križni, križasti.
Kreuzabnahme *f.* snetje s križa, vzetje s križa, snémanje s križa.
Kreuzanſchlag *m.* navzkrížni nasnútek.
Kreuzband *n.* križna vez (-í), križna prevóza; (bei Poſtſend.) križni zavítek.
Kreuzbein *n.* križna kost (-í), križnica.
Kreuzbild *n.* križ, podóba sv. križa, razpélo.
Kreuzblume *f.* grebenúša, križanka.
Kreuzblüte *f.* križasti venèc.
Kreuzblütler *m.* križnica.
Kreuzbogen *m.* vzkrížni oblók.
kreuzbrav vrlo priden.
Kreuzdorn *m.* kozja črešnja, psika, psíkovec.
kreuzen krížati; prekrížati, križem dejáti (dénem); *impf.* — dévati; ſich — križati se, sékati se; (v. Schiff) krížiti po morju, križem brodáriti, križati.
Kreuzer *m.* krajcar, novčič; (Schiff) križárka; ſ. Corſar.
Kreuzerfindung *f.* najdba sv. križa.
Kreuzerhöhung *f.* povzdìg, povzdiga sv. križa.

Kreuzerſtück *n.* krajcar, novčič.
Kreuzesſtod *m.* smrt (-i) na križu.
Kreuzfahrer *m.* križar.
Kreuzfahrt *f.* ſ. Kreuzzug.
kreuzförmig križast, križèn.
Kreuzgang *m.* prekrížano hodíšče; križev pot; razpótje.
Kreuzhalle *f. (turn.)* prekrížje.
Kreuzhaſpel *m. f.* motovílo z motorógami.
Kreuzheer *n.* križarska vojska.
Kreuzherr *m.* ſ. Kreuzritter.
kreuzigen križati, na križ pribíti (-bíjem od. razpéti (-pnèm); *impf.* — pribíjati od. razpénjati; ſich — prekrížati se, *impf.* križati se, prekriževati se.
Kreuziger *m.* križavěc.
Kreuzigung *f.* križanje, razpétje na križ. [(-í).
Kreuzkraut *n.* kresníca, prisádna zel
kreuzlahm hrom v križu.
Kreuzmeißel *m.* križasto dleto.
Kreuznerv *m.* križni živèc.
Kreuzneß *n.* križna mreža.
Kreuzotter *f.* gàd.
Kreuzritter *m.* križnik, križák.
Kreuzſchmerz *m.* bolečína v križu.
Kreuzſchnabel *m.* krivokljùn, blask, krumpež.
Kreuzſchritt *m.* prekrížni korák.
Kreuzſchrittſtellung *f.* prekrížni ustòp.
Kreuzſpinne *f.* križavěc, križasti pajèk.
Kreuzſtäbchen *n.* križna šibična petlja.
kreuzſtändig navzkrížèn.
Kreuzſtich *m.* križni vbòd.
Kreuztag *m.* Križev dan (dneva), Križevo.
Kreuzthaler *m.* križávěc.
Kreuzträger *m.* križenóšec, križar; *fig.* revež.
Kreuzweg *m.* razpótje, križíšče, križpótje, križempot, razcéstje; (kirchlich) križev pot.
kreuzweiſe *adv.* križem, krížema, navzkríž; — ſtehend nakrížèn, navzkrížèn.
Kreuzwoche *f.* Križev teděn.
Kreuzzeichen *n.* križ; das hl. — známenje sv. križa; podkrížanje; das — beiſetzen podkrížati se, *impf.* podkrževati se.
Kreuzzug *m.* krížarska vojska, krížanska vojska.

kribbeln gomezéti, gomáziti, gomizljáti, mrgoléti, gomoléti.
Kribbeln *n.* gomezénje, gomizljánje, mrgolénje.
Kriche *f.* sliva, cíbora, trnósèlj.
kriechen lesti (lezem), láziti, pláziti se; (ſchmeichelnd) prilizovati se, sladkáti se, hlíniti se, dobrikati se, slíniti se; (auf vieren —) kobacáti, komárati; (aus dem Ei —) izléči (-lézem) se, izvalíti se; zum Kreuze — podvréči (-vrźem) se, vdáti se.
kriechend lezòč, lazèč; *fig.* prihúljen, prilíznjen, prilizljiv; —e Thiere *pl.* golázèn (-i), laznína, lazéčina.
Kriechenpflanme *f.* ſ. Kriecke.
Kriechente *f.* krehèlj, krehljec.
Kriecher *m.* prilizovávěc, prihúljenèc, lizún, klečeplàz; =ei *f.* prilizovánje, prilizljívost, klečeplástvo; =in *f.* prilizovávka, prihúljenka.
kriecheriſch prilizoválèn, prilizljiv, prilíznjen.
Krieg *m.* vojska, vojna; (Kampf) bòj; (Schlacht) bitka, bitva; es entſtand ein — vojska se je vnela; — führen vojskovati se; *fig.* prepír, razpòr.
kriegen *tr.* doséči (-sézem), dobíti (dobím, dobóm), zadobíti; *impf.* doségati, dobívati; (erhaſchen) ulovíti, ujéti (-jámem); *intr.* (Krieg führen) vojskovati se, bojevati se, boríti se.
Krieger *m.* vojščák, vojak, vojník; (Kämpfer) bojník, bojevávěc, borívěc; **Krieger-** vojáški, vojníški.
kriegeriſch bojèn, bojeválèn; (kriegsluſtig) bojevít, bojaželjèn; vojáški; —es Ausſehen bojevíta podóba.
kriegermäßig vojáški, vojníški.
Kriegerſtand *m.* vojáštvo, vojníštvo, vojáški stan.
kriegführend vojskujòč, vojujòč.
Kriegs- vojskni, vojni, bojni; (Krieger-) vojáški, vojníški.
Kriegsangelegenheit *f.* vojskna reč (-í), vojna reč.
Kriegsanſtalten *pl.* vojne pripráve, pripráve za vojsko.
Kriegsart *f.* načìn vojskovánja.
Kriegsartikel *m.* vojni člen.
Kriegsaufgebot *n.* vojni pozív, sklic na vojsko.

Kriegsbedarf *m.* vojna —, vojskna potrébščina.

Kriegsbereitſchaft *f.* vojna priprava, pripráva na vojsko.

Kriegsbudget *n.* vojni proračún.

Kriegscaſſe *f.* vojna denárnica, vojna blagájnica.

Kriegscommiſſär *m.* vojni komisár, — povérjenik.

Kriegscommiſſariat *n.* vojno povérjeništvo, — komisárstvo.

Kriegsdauer *f.* trájanje vojske.

Kriegsdienſt *m.* vojáška služba, vojna služba, vojáščina.

Kriegsentſchädigung *f.* vojna odškódba.

Kriegserklärung *f.* napóved (-i) vojske, vojna napóved.

Kriegseröffnung *f.* začétek vojske.

Kriegsfach *n.* vojna stroka, vojskna stroka; vojáštvo.

Kriegsfackel *f.* vojni plamen; vojska.

kriegsfähig vojevít, sposóbèn za vojno.

Kriegsfall *m.* vojni slučáj; im —e ko bi se vojska vnela, ko bi vojna nastála.

Kriegsflotte *f.* vojno brodóvje, bojno ladjévje.

Kriegsfuß *m.* vojni stan, vojni stalež; auf den — ſetzen pomnožíti na vojni stalež.

Kriegsgebrauch *m.* vojni običáj, vojskna šega.

Kriegsgebür *f.* vojna pristojbína.

Kriegsgefährte *m.* sovojník, sobojník, vojni továriš.

Kriegsgefangene *m.* vojni ujetník.

Kriegsgefangenſchaft *f.* vojna ujétba, vojno ujétje, — zajétje.

Kriegsgenoſs *m.* ſ. Kriegsgefährte.

Kriegsgepäck *n.* vojni pratež, vojáška prtljága.

Kriegsgeräth *n.* bojna sprava, bojna pripráva, vojáška pripráva.

Kriegsgericht *n.* vojno sodíšče, vojáško sodíšče.

Kriegsgeſang *m.* bojna pesém (-i), vojno petje; davorija.

Kriegsgeſchrei *n.* bojni krik, bojno vpitje.

Kriegsgeſetz *n.* vojni zakon, vojna postáva.

Kriegsgetümmel *n.* bojni hrup, vojskni hrum, bojna vreva.

Kriegsglück *n.* vojna sreča, sreča junáška.

Kriegsgott *m.* vojni bog.

Kriegshafen *m.* vojni pristán, vojno pristaníšče, vojna luka.

Kriegshaufe *m.* vojno krdélo, vojskno krdélo, vojna truma, krdélo vojákov.

Kriegsheer *n.* vojska, armáda.

Kriegsheld *m.* bojni junák, — vitez.

Kriegshilfe *f.* vojna pomóč (-i), pomóč v vojski.

Kriegsjahr *n.* vojno leto, leto vojske.

Kriegskanzlei *f.* vojna pisárna.

Kriegskoſten *pl.* vojni —, vojskni stroški *pl.*

kriegskundig izvéden v vojski, veščo vojski.

Kriegskunſt *f.* vojna umétnost, vojskna veda.

Kriegslärm *m.* vojni hrup, bojni hrušč.

Kriegsleben *n.* vojno življénje, življénje v vojski.

Kriegsleute *pl.* vojščáki, vojáki, vojníki.

Kriegslied *n.* bojna pesém (-i), davorija.

Kriegsliſt *f.* vojna zvijáča, — lèst (-í).

Kriegsliſte *f.* vojni imeník, imeník vojákov, vojni izkàz.

Kriegsluſt *f.* bojevítost, bojaželjnost, bojahlépnost.

kriegsluſtig bojevít, bojaželjèn, bojahlépèn.

Kriegsmacht *f.* vojna sila, vojna moč (-í); vojska.

Kriegsmann *m.* vojak, vojščák, vojník.

Kriegsmannſchaft *f.* vojno moštvo, vojska, vojščáki.

Kriegsmarine *f.* vojno mornárstvo, pomórstvo, mornarica.

Kriegsminiſter *m.* vojni minístèr.

Kriegsminiſterium *n.* vojno ministrstvo.

Kriegsoperation *f.* vojno podjétje, — podvzétje, — počétje.

Kriegsordnung *f.* vojni red.

Kriegspflicht *f.* vojna dolžnóst, dolžnóst vojáške službe.

kriegspflichtig vojni dolžnósti podvržen, vojáščini podvržen.

Kriegsrath *m.* vojni svèt, vojni zbòr; vojno posvetovánje; (Perſon) vojni svétnik.

Kriegsrecht *n.* vojno pravo; vojáški zakon.

kriegsrechtlich vojnoprávěn, vojnosóděn, po vojnem pravu.
Kriegsruhm *m.* vojna —, junáška slava.
kriegssatt vojske sìt.
Kriegsschaden *m.* vojna škoda, škoda po vojski.
Kriegsschar *f.* vojna četa, vojna truma.
Kriegsschauplatz *m.* bojíšče, bojno toríšče.
Kriegsschiff *n.* vojna ladja, vojni brod.
Kriegsspiel *n.* vojna —, junáška igra.
Kriegsstaat *m.* vojna držáva.
Kriegsstand *m.* vojáštvo, vojáški stan; vojni stalež.
Kriegssteuer *f.* vojni davěk, vojnína.
Kriegsübung *f.* vojna —, vojáška vaja.
Kriegsunfall *m.* vojna nezgóda.
Kriegsunruhen *pl.* vojni nemír.
Kriegsverwaltung *f.* vojna upráva.
Kriegsvolk *n.* vojska, vojščáki *pl.*
Kriegswaffe *f.* bojno oróžje.
Kriegswesen *n.* vojáštvo, vojníštvo.
Kriegszeit *f.* vojni čàs; zur — o vojnem času, o vojski, o času vojske.
Kriegszucht *f.* vojni red, vojna strogorédnost.
Kriegszug *m.* vojna.
Kriegszulage *f.* vojni pridávěk, vojni priklàd, vojni pribóljšěk.
Kriegszuschlag *m.* vojna prikláda, — nakláda.
Kriegszustand *m.* vojni stan, vojskno stanje.
krimpen (sich) skŕčiti se, uskóčiti se.
Kringel *m.* krožěk; svitěk; (Mehlspeise) obróčki *pl.*
Krinoline *f.* krinolína.
Krippe *f.* jasli *pl. f.*; *dem.* jáselce *pl.*; (Trog) koríto, žleb, načke *pl.*; (Flechtwerk) plot (-a, -ú), pregrája.
krippen gradíti; zagradíti, *impf.* zagrájati.
Kripplein *n.* jáselce *pl.*
Krise, Krisis *f.* prevràt, odločílni čas, kriza.
krispeln kríšpati.
Kristall *m.* s. Krystall.
Kriterium *n.* sodílo; belèg.
Kriticität *f.* razsódnost, presódnost, krítičnost.
Kritik *f.* presója, razsója, pretrès, krítika; (Recension) océna.
Kritikaster *m.* cepidláka, rešetáč, rešetávěc, kritikastěr.
Kritiker *m.* presojevátelj, pretresovávěc, ocenjevátelj, kritik.
kritisch razsóděn, razsojeválěn, presojeválěn, krítičěn; (entscheidend) odlóčěn, odločílěn; (gefährlich) nevárěn, opásěn.
kritisieren presóditi, razsóditi, pretrésti, prerešetáti; *impf.* presójati, razsójati, pretrésati, rešetáti.
Krittelei *f.* rešetánje, cepidláčenje.
kritteln rešetáti, cepidláčiti; grájati.
Krittler *m.* rešetávěc, pretresáč, cepidlákar; grájavěc.
Kritzelei *f.* čečkánje, čečkaríja, črčkaríja.
kritzeln čečkáti, črčkáti.
Kritzler *m.* čečkáč, črčkávěc.
Krokodil *n.* krokodíl; **Krokodils-** krokodílov; **=thränen** *pl.* hinávske —, varljíve solze *pl.*, máčkine solze.
krollen čívkati; zasúkati (-súkam, -súčem), zavíti.
Kron- kronski.
Krone *f.* krona, veněc; (d. Baumes) vrh, obŕša; ein Baum mit schöner — košáto drevó; (am Huf) veněc, svitěk; sich der — bemächtigen polastíti se vlade, — krone, — prestóla, osvojíti si vlado, — krono, — prestol.
krönen krónati, vénčati; ovénčati; gekröntes Haupt krónana —, vénčana glava; eine Preisschrift — nagradíti delo, — spìs.
kronenartig kronast, venčast.
Kronenbein *n.* venčna kost (-í).
Kronenblatt *n.* venčni list.
Kronenträger *m.* krononósěc, vénčaněc, krónana gláva.
Kronerbe *m.* kronski dedič, prestolonaslédnik.
Kronfeldherr *m.* kronski vójvoda.
Krongut *n.* kronska imovína, kronsko blagó.
Kronhüter *m.* varih krone, kronski čuváj.
Kronland *n.* kronovína.
Kronleuchter *m.* lesténěc, svetílnik.
Kronnaht *f.* témenski šìv, vénčasti šìv.
Kronprinz *m.* prestolonaslédnik.
Kronrad *n.* présličnо koló (kolésa), palčno koló.
Kronschatzmeister *m.* kronski blagájnik.

Kronthaler *m.* križávec, križeváča, križasti tolar.

Krönung *f.* krónanje, vénčanje.

Krönungsfeſt *n.* svečánost vénčanja.

Krönungstag *m.* dan vénčanja.

Kronwicke *f.* šmarna dételja.

Kropf *m.* golša, guša, brahor, golžún, pután.

Kröpfchen *n.* gólšica, bráhorec, golžúnec.

kröpfen gólšati; žreti; pítati.

Kropfgans *f.* nesìt, nenasìt, véliki pelikán.

kropfig golšav, bráhornat, putast, putav.

Kropfige *m.* gólšavec; *f.* gólšavka.

Kropfmittel *n.* pomóček zoper golšo.

Kropftaube *f.* gólšasti golób.

Kröte *f.* krastáča, krástavica, krápavica, króhalnica, krota; (bei Pferden) žaba, žábica.

Krötenſtein *m.* žabji kamen.

Krötenteich *m.* žabnjak, žabja luža.

Krücke *f.* bergla, berla, opírnica; *dem.* bérglica; Ofen— greblja, krevlja; *dem.* grébljica, krévljica.

krücken o bergli (berglah) hóditi.

Krug *m.* vrč, ročka; *dem.* vrček, vrčič, róčkica; (Schenke) krčma; der — geht ſo lange zum Brunnen, bis er bricht vsaka reč le nekaj časa trpi.

krugförmig vrčast.

Krümchen *n.* drobtínica, mŕvica, drobljánec, troha, trósica.

Krume *f.* sredíca, meča; (zerbröckelte) drobtína, mrva.

krümelig drobljìv, mrvljìv, trošen.

krümeln drobíti, drobljáti, mrvíti, trošíti; razdrobíti, razmrvíti.

krumm kriv, slok; (lahm) kruljav, šantav, plantav, hròm; — biegen skrivíti, zakrivíti; — gehen šantáti, plántati, švedráti, hrámati; — werden skrivíti se; — treten (d. Stiefel) pošvedráti, popetáti; —e Linie kriva črta; — ſchließen skolénčiti.

krummbeinig krivonòg, švedrast, šantav.

Krummdarm *m.* vito črevó (-ésa).

Krümme *f.* krivína, krivóst, sločína.

krümmen krivíti, kljúčiti, slóčiti; skrivíti, skljúčiti, zviti (-vijem), uslóčiti; *impf.* sključevati, zvíjati; der Rücken krümmt ſich hrbét se krivi, — ključi, — grbi; ſich — krivíti se, vijúgati se, prevíjati se, zvíjati se; prelékniti se, ulékniti se.

Krummeſſer *n.* krivec, kosír.

krummflächig krivoplòsk.

Krummfuß *m.* krivonóžec, šántavec, švedra, šveder, krevljáč.

krummfüßig ſ. krummbeinig.

krummgehörnt vitoròg, zvitoròg, krivoròg.

krummgeſchnabelt krivokljùn.

Krummhals *m.* krivi vrat; (Perſon) krivovrátec.

krummhalſig krivovràt.

Krummheber *m.* zavíta natéga.

Krummholz *n.*, **=kiefer** *f.* rušje, rúševina, pritlíkovje, cretje.

Krummholzöl *n.* rúševo olje.

krummhörnig ſ. krummgehörnt.

krummköpfig vitoglàv; krivoglàv.

krummlinig krivočŕtèn.

Krummnaſe *f.* krivi nos, kljúkasti nos; (Perſon) krivonòs, krivonósec, kljukonósec.

Krummſchnabel *m.* ſ. Kreuzſchnabel.

krummſchnabelig krivokljùn, krivokljúnast.

Krummſtab *m.* kljúkasta —, pastírska pálica; (Biſchofsſtab) škofóva pálica.

Krummſtroh *n.* slama zmétanica.

Krümmung *f.* krivljénje, zavíjanje; krivína, krivotína; (des Fluſſes, der Straße) ovínek, zavòj, zavínek.

Krummweg *m.* krivi pot.

krummwendig krivótèn.

krünkeln ſ. knittern.

Krupp *m.* ſ. Croup.

Krüppel *m.* pokvéka, pohábljenec, nakázni človek; krúljavec, hromák, skljúčenec, (pákljavec); (Zwerg) pritlíkavec.

krüppelhaft pokvéčen, pohábljen, polómljen; kruljav, hromast, skljúčen; — werden ohrométi.

Krüppelhaftigkeit *f.* pohábljenost, pokvéčenost, hromóst, hromóta.

krüppeln pokvéčiti, pohábiti, ohromíti.

Kruſte *f.* skorja, kora, skorlúp, skralúp; (einer Wunde) krasta; mit einer — ſich überziehen oskórjiti se, oskórjati se.

Kruſtenflechte *f.* skórjasti lišáj; (weinſteinartige) bírsasta krastíka.
Kruſtenthier *n.* košár; —e *pl.* košárji.
kruſtig skorjast, skorjav.
Krypto- tajni.
Kryptogam *n.* tajnocvétka, brezcvétna rastlína.
Kryptogamie *f.* tajnocvèt.
kryptogamiſch tajnocvétèn.
kryptographiſch tajnopísèn.
Kryſtall *m.* kristál; uleděněc, altſlov. golot (-i).
Kryſtalldruſe *f.* kobára, kopúča.
kryſtallen kristálov, kristálèn.
Kriſtallform *f.* kristálni lik.
kryſtallförmig ſ. kriſtalliniſch.
kryſtallhell čist kakor kristál.
kryſtalliniſch, kryſtalliſch kristálast, golotèn.
Kryſtallinſe *f.* kristálna leča.
Kryſtalliſation *f.* kristalizíranje, kristalovánje.
kryſtalliſieren kristalizírati (se), kristalovati; uledeníti se, uledenéti.
Kryſtallographie *f.* kristalopis.
Kryſtallware *f.* kristalnína, kristálna roba. [deža.
Kübel *m.* kabèl, kebèl, kablič, bedènj, küche *f.* kúhinja; (Speiſe) kuha, jedílo, jed (-í), jestvína; kalte — mrzla jed; Küchen- kúhinjski.
Kuchen *m.* pogáča; kleine — koláčki; Kolatſchen koláč; ungeſäuerter Kuchen opresnik, presnec, podpepelník; Blüten— cvetna pogáča.
Kuchenbäcker *m.* pogáčar, koláčar, koláčnik; =in *f.* pogáčarica.
Küchenfeſten *m.* pečúhnjica, pečúhnja.
Küchenfeuer *n.* ogènj na ognjíšču od pózadu.
Küchengarten *m.* kúhinjski vȓt, zelnik.
Küchengeräth *n.* kúhinjska pripráva.
Küchengeſchirr *n.* kúhinjska posóda; *coll.* kúhinjsko posódje.
Küchengewächs *n.* zelenjáva, zelenjád (-i); sočívje.
Küchenherd *m.* ognjíšče, pozad.
Küchenkraut *n.* kúhinjsko zélišče.
Küchenlatein *n.* kúhinjska —, slaba latínščina.
Küchenmagd *f.* kúhinjska dekla.
küchenmäßig kúhinjski.
Küchenmeiſter *m.* nadkúhar, véliki kuhar.
Küchenmeſſer *n.* kúhinjski nòž.
Küchenrechnung *f.* kúhinjski račún.
Küchenſalz *n.* kúhinjska sol (-í).
Küchenſchabe *f.* kúhinjski ščurèk, žohar, (sežélka).
Küchenſchelle *f.* *(Anemone pulsatilla)* velikonóčnica; *(Anemone pratensis)* kosmatínèc, travníca.
Küchenſchrank *m.* kúhinjska omára.
Küchenweſen *n.* kúhinjstvo.
Küchenzeug *n.* kúhinjska prtenína, kúhinjsko perílo.
Küchlein *n.* pišče (-ta), pišček, pišèanèc, čibèk; (weibl.) čibka, číbica.
Kuckuck *m.* kúkavica; **Kuckucks-** kúkavičji, kúkavični; =**ſpeichel** *m.* kačji pljuněc, kačje mleko.
Kufe *f.* kàd (-í), bedènj, bačva, bečka, čebèr, brenta; (a. d. Schlitten) smuka, sanínèc.
Küfer *m.* sodár, bečvár; =**handwerk** *n.* sodárstvo, bečvárstvo.
Kugel *f.* krogla, obla; *dem.* króglica, oblíca; Flinten— svinčénka, zrno; Probe— poskúsna króglica; (Zuſammengerolltes) svaljèk; (im Kugelſpiel) balín; mit — ſpielen balíncati.
Kugelabſchnitt *m.* odsèk krogle.
Kugelausſchnitt *m.* izsèk krogle.
Kügelchen *n.* króglica, oblíca.
Kugelfiſch *m.* krogláča.
Kugelform *f.* oblína, okroglína.
kugelförmig oběl, okrógěl, oblíčast, okrógast.
Kugelgießer *m.* kroglolívèc.
kugelig oběl, oblíčast, okrógěl.
Kugelkäfer *m.* krogláš.
Kugellinſe *f.* króglasta leča.
kugeln *tr.* tóčiti, kotalíti, valíti; zatóčiti, zakotalíti, zavalíti; *intr.* tóčiti se, tákati se, takljáti se, kotalíti se; ſich — váljati se, valjúckati se, kotalíti se.
Kugelregen *m.* toča samih krogel.
kugelrund okrógěl, oběl; das Glück iſt — sreča je opotóčna (opotóčèn).
Kugelſchnitt *m.* presèk krogle.
Kugelſtein *m.* oblák.
Kugelzieher *m.* mačèk, izvijáč.
Kugelzone *f.* pas (krogle).

Kuh *f.* krava; *dem.* krávica; elende — krávišče, gavra; junge — junica, telíca; milchende — molzna —, dojna krava; ſtörriſche — šavra; ſchwarze — mavra, čada; ſchwarzrothe — dima, dimka, dimša; weiße — bela, belka, belša; weißgeſtreifte — breza, brézasta krava; hellrothe — pirha; rothe — rdečka; gelbliche — ruména, ruménka; (mit einer Bläſſe an der Stirn) liska, lísasta krava; graue — sivka; (mit zurückgebogenen Hörnern) hilja; kleine — buša; gern davonrennende — bezljávka; (die zuerſt gekalbt) prvésnica; trächtige — breja krava; gelte — jálovka, jálovica; blinde — (Spiel) slepe miši *f. pl.*; blinde — ſpielen slepe miši loviti, slepomíšiti, slepomíškati; **Kuh**= kravji.

Kuhbaum *m.* mlékověc, mlečno drevó (drevésa).

Kuhblattern *pl.* ſ. **Kuhpocken**.

Kuhfladen *m.* kravjak.

Kuhfleiſch *n.* kravje mesó.

Kuhglocke *f.* kravji zvoněc.

Kuhhaar *n.* kravja dlaka, (árovica.)

Kuhhaut *f.* kravja koža, kravína.

Kuhhirt *m.* kravji pastír, kravár; =in *f.* kravja pastiríca, kravaríca.

Kuhhorn *n.* kravji rog.

Kuhkalb *n.* telíca, telíčka, junica.

Kuhkäſe *m.* kravji sir.

kühl hladen, hladek; — werden ohladíti se, ohládniti; *impf.* ohlájati se.

Kühl= hladílni.

Kühlapparat *m.* hladílnik, hladílna pripráva.

Kühlbecken *n.* hladílnica.

Kühle *f.* hlad (-a, -ú), hladílo; (Kühlung) hlaja; (Eigenſchaft) hladnost.

Kuhleder *n.* kravje usnje, kravína.

kühlen *tr.* hladíti; ohladíti, izhladíti, razhladíti; *impf.* ohlájati, razhlájati; ſein Müthchen an jemandem — znósiti se nad kom, izpásti (-pasem) se nad kom, maščevati se nad kom; *intr.* hladíti se; ohladíti se.

kühlend hladílen.

Kühlmittel *n.* hladílo.

Kühlort, Kühlraum *m.* hladíšče, zahládje.

Kühlpfanne *f.* poněv hladílnica.

Kühlpflaſter *n.* hladílni oblíž.

Kühlröhren *pl.* hladílne ceví.

Kühlſtock *m.* hladílni čeběr, hladílnica.

Kühlung *f.* hlaja, hlajénje, ohlája.

Kuhmagd *f.* kravaríca, kravja dekla.

Kuhmaul *n.* kravji goběc.

Kuhmilch *f.* kravje mleko.

Kuhmolken *pl.* sírotka.

kühn drzen, drzovít, odvážen, smel.

Kühne *m.* drznež, smeléc.

Kühnheit *f.* drznost, odvážnost, smelost.

Kuhpocken *pl.* osépnice *pl.*, kozé *pl.*; =impfung *f.* cépljenje osépnic od koz, stávljenje —.

Kuhſchwanz *m.* kravji rep.

Kuhſtall *m.* kravji hlev, kravják, kravja várna.

Kukuruz *m.* túrščica, korúza, debeláča, (sirek); **Kukuruz**= korúzni.

Kukuruzfeld *n.* korúzišče.

Kukuruzkolben *m.* korúzni strok, — stòrž, korúzna latica; (ohne Körner) ostrúžek, kobúlica.

Kukuruzſtengel *m.* korúzno steblo, sírkovo steblo, sirčína.

Kukuruzſtroh *n.* korúzna slama, korúznica, túrščičevina, debeláčevina.

Kumme *f.* globóka posóda.

Kümmel *m.* kumín, kúmina, kúmena.

Kümmelbranntwein *m.* kumínovec, kúminovec.

kümmeln kumíniti; píliti se, gúliti se.

Kümmelöl *n.* kúminovo olje.

Kümmelwaſſer *n.* kúminova voda, kúminovica.

Kummer *m.* toga, pečál (-í); (große Noth) révščina, siróščina, nadlóga, beda; (Sorge) skrb (-í); machen Sie ſich deshalb keinen — naj vas to ne skrbí, ne bojte se radi tega.

kummerfrei ſ. **kummerlos**.

kummerhaft tožen, otóžen, žalosten, pečálen.

kümmerlich revén, nadlóžen, sirótен, siromášen, beden, kúkavec; — leben revno —, siromášno živéti, životáriti, siromáčiti.

kummerlos brezskrben, brezbrížen, brezpečálen, brez pečáli.

kümmern žalostíti, trápiti; brígati, skrbéti, mar biti (sem); was kümmert mich das? kaj me to briga, skrbí? kaj mi je to mar? kaj mi je do tega?

ſich — brígati se, márati, skrbéti, mar biti; er kümmert ſich um nichts nič(esar) mu ni mar, za nič se ne briga, mara, skrbí; (Gram empfinden) žalostíti se, trápiti se.

Kümmernis *f.* ſ. Kummer.

kummervoll tožèn, revèn, bedèn, žálostèn, nadlóžèn.

Kummet *n.* komát, homót; =holz *n.*, =klammer *f.* kleštra, kleštre *pl.*

Kumpf *m.* ſ. Kumme.

kund, kundbar znàn; razglašèn, očítèn; — machen oznániti, naznániti, razglásiti, na znanje dati; *impf.* o-, naznánjati, razglášati, na znanje dajáti; — werden izvédeti (-vém) se, razglásiti se, razoznániti se; *impf.* razglášati se, razoznánjati se.

Kunde *f.* vest (-i), glas, poročílo, naznanílo; (Kenntnis) znanje, znanost; in Zſſgn.: -znanstvo, -slovje.

Kunde *m.* (bei Kaufleuten) kupèc, kupovávec, naročník, odjémnik; kupovávka; (bei Gaſtw.) pivèc; pivka.

künden ſ. aufkünden u. verkündigen.

Kundgebung *f.* naznanílo, obvestílo.

kundig vešč, vedòč, vedèn; — ſein znati, umèti, védeti (vém); er iſt vieler Sprachen — vešč je mnogim jezíkom, zna več jezíkov; einer Sache — izúrjen —, izučèn v kaki reči.

Kundige *m.* veščák, izvédenec.

kündigen ſ. aufkünden u. verkündigen.

Kündigung *f.* odpóved (-i).

kundmachen objáviti, naznániti, razglásiti, oznániti.

Kundmachung *f.* razglàs; razglasílo, oglàs; naznanílo; razglaševánje, razglasítev.

Kundſchaft *f.* poročílo, obvestílo, vest (-i), glas, znanje; (Ausweis) izpričeválo; ſ. Kunde; — einziehen pozvédeti (-vém), poprášati; *impf.* pozvédati, popraševati.

kundſchaften pozvedovati, ogledovati, razgledovati.

Kundſchafter *m.* oglédnik, izvédavec, pozvedovátelj; (Spion) ogledúh; =in *f.* ogledovávka, pozvedovátelja.

künftig prihódnji, bodòč, nastópen; —e Geſchlechter prihódnji rodóvi, potómci.

künftighin *adv.* vprihódnje, prihódnjič, posihmál, odsléj, zanapréj.

Kunkel *f.* préslica, kožélj (Spinnrocken); (der gewickelte Flachs) kodélja; in die — gehen na prejo iti (idem, grem), prest iti.

Kunſt *f.* umétnost, umétalnost, umétel (-i); (Kenntnis) veda, znanost; (Fertigkeit) ročnost, izúrjenost; **Kunſt**=umétni, umételni, umételski, umétniški.

Kunſtarbeit *f.* umétno delo, umotvòr.

Kunſtausdruck *m.* umétni —, znánstveni izràz.

Kunſtausſtellung *f.* umételska razstáva, umetnínska razstáva.

Kunſtberuf *m.* poklìc za umétnost, umétniški poklìc.

Kunſtbild *n.* umétna slika.

Kunſtblume *f.* ponarejéna —, umétna cvetlíca.

Kunſteifer *m.* umétniška goréčnost, — vnétost, — vnéma.

Künſtelei *f.* umetovánje, umetníčenje.

künſteln umetovati, umetníčiti; zu gekünſtelt presíljen.

kunſterfahren vešč umétnosti, izúrjen v umétnosti.

Kunſterfahrene *m.* veščák —, izvédenec v umétnosti.

Kunſterfahrenheit *f.* umételska vešènost, — izvédenost.

Kunſterfindung *f.* umételska iznájdba, umételski izúmek.

Kunſterzeugnis *n.* umétni izdélek, umotvòr.

kunſtfertig umételen.

Kunſtfertigkeit *f.* umételnost.

Kunſtfeuer *n.* umételni ogenj.

Kunſtfleiß *m.* marljívost v umételnosti.

Kunſtfliege *f.* (als Fiſchköder) pérjenica.

Kunſtfreund *m.* prijátelj umétnosti.

Kunſtgärtner *m.* umételni —, umétni vrtnár.

Kunſtgebäude *n.* umétno poslópje, umétna zgradba.

Kunſtgebilde *n.* umotvòr, umetnína, umétna tvorína.

Kunſtgegenſtand *m.* umétni izdélek, umétniška stvar (-í).

kunſtgemäß po pravílih umétnosti, umétno.

Kunſtgenoſs *m.* soumétnik, umételski tovariš, — drug.
Kunſtgeräth *n.* umételska pripráva.
kunſtgerecht umétěn, umétniški.
Kunſtgeſchichte *f.* zgodovína umétnosti.
Kunſtgeſchmack *m.* umételni okús.
Kunſtgewerbe *n.* umétni obŕt.
Kunſtgriff *m.* umétni prijèm, umétni obrát, — hvat; umételnost.
Kunſthafen *m.* umétna luka.
Kunſthandel *m.* kupčija z umetnínami, trgovína z umetnínami, — z umétnimi rečmí.
Kunſthändler *m.* trgóvec z umetnínami.
Kunſthandlung *f.* prodajálnica umetnín.
Kunſthefe *f.* umétni kvas.
Kunſtkenner *m.* poznavátelj umétnosti; =in *f.* poznavátelјica umétnosti.
Kunſtkenntnis *f.* poznávanje umétnosti.
Kunſtlehre *f.* nauk o umétnosti.
Künſtler *m.* umétnik, umételnik; =in *f.* umétnica, umételnica.
künſtleriſch umétniški, umételniški.
Künſtlerſchaft *f.*, **Künſtlerthum** *n.* umétništvo.
künſtlich umétěn, umételěn, umételski; (im Gegenſatze zur Natur) narejèn, samodélski.
Künſtlichkeit *f.* umétnost, umételnost.
kunſtlos neumétěn, prepròst; (natürlich) narávěn, narávski.
kunſtmäßig umétěn, umételěn, umételski.
Kunſtmittel *n.* umétni pomóček, umételno sredstvo.
Kunſtneid *m.* umétniška zavíst (-i).
Kunſtproduct *n.* umétni izdélěk, umotvòr, umetnína.
kunſtreich veleumétěn; preumétěn.
Kunſtreiſe *f.* umétniško potovánje.
Kunſtreiter *m.* umételni jezdec.
Kunſtrichter *m.* umételski presojevátelj, — presodník.
Kunſtſammlung *f.* zbirka umetnín, umetnínska zbirka.
Kunſtſinn *m.* umételni čut, umetljíva.
Kunſtſprache *f.* umétni jezik, umétniški jezik.
Kunſtſtickerei *f.* umétno vezénje.
Kunſtſtraße *f.* umétna cesta.
Kunſtſtück *n.* umételni čin; umételno delo, mójstrsko delo.
Kunſttrieb *m.* umételni nagòn.
Kunſtverein *m.* umételsko —, umétniško društvo.
Kunſtverſtändige *m.* veščák —, izvédenec v umétnosti.
kunſtvoll jako umétěn, preumétěn.
Kunſtwein *m.* narejéno vino, umétno vino.
Kunſtwelt *f.* umételski svet.
Kunſtwerk *n.* umétni izdélěk, umétniško delo, umotvòr.
kunſtwidrig neumétěn, pravílom umétnosti nasprótěn.
Kunſtwolle *f.* narejéna volna.
kunterbunt *adv.* vse križem, vse vprek.
Küpe *f.* bárvarski kotél.
Kupfer *n.* bakěr, kotlovína; **Kupfer-** bakréni.
Kupferader *f.* bakréna žila.
Kupferauflöſung *f.* bakréna raztopína.
Kupferbergwerk *n.* bakréni rudnik, bakreník.
Kupferdruck *m.* bakrorézni tisk.
Kupfererz *n.* bakréna ruda, bakrénokupferfarben bakréne barve, bakrast.
Kupfergefäß *n.* bakréna posóda.
Kupfergeld *n.* bakréni denár.
Kupfergeſchirr *n.* bakréna posóda; *coll.* bakréno posódje.
Kupfergeſicht *n.* ógrčavi obràz.
kupferhältig bakrovít, bakrén.
Kupferhandel *m.* trgovína z bakrom.
kupfericht bakrénast.
kupferig ſ. kupferhältig.
Kupferkies *m.* bakréni kršec.
Kupferlaſur *m. f.* modri bakrénec.
Kupfermetall *n.* bakěr, bakrovína.
Kupfermünze *f.* ſ. Kupfergeld.
kupfern bakrén, kotlovínski.
Kupfernickel *m.* nikljev kršec.
Kupferoxyd *n.* bakréni okís.
Kupferplatte *f.* bakréna plošča, ploča.
Kupferroſt *m.* bakréna rjà.
kupferroth bakrenordèč.
Kupferſcheidemünze *f.* bakréni drobíž.
Kupferſchmied *m.* kotlár; =handwerk *n.* kotlárstvo.
Kupferſtecher *m.* bakrorézec; =kunſt *f.* bakrorézba, bakroréstvo.

Kupferſtich *m.* bakrorèz; =ſammlung *f.* bakrorézna zbírka, zbirka bakrorézov.
Kupfertafel *f.* ſ. Kupferplatte.
Kupfervitriol *m. n.* modra —, bakréna galica.
Kupferware *f.* bakrovína, kotlovína.
Kupferzeichner *m.* bakrorézec, bakropísec.
Kuppe *f.* kopa, kok, okrógli vŕh.
Kuppel *f.* kúpola; ſ. Koppel.
Kuppelei *f.* podvódstvo, zvodstvo, rufijánstvo.
kuppeln podvóditi, zvóditi; (koppeln) zvézati (zvézem), skopčáti.
Kuppelpelz *m.* podvodarína; snubáški kožuh, rdeča suknja (als Belohnung für eine geſtiftete Heirat).
Kuppler *m.* podvódnik, zvodník, rufijân; (Wagen—) pripenjáč; =in *f.* podvódnica, zvodníca, rufijánka.
Kur *f.* volítev, izbòr.
Küraſs *m.* oklòp, napŕsnik.
Küraſſier *m.* oklópnik.
Kurbel *f.* ročíca, kljuka.
Kürbis *m.* buča, tikva; **Kürbis**= bučni, tíkveni.
Kürbisblätter *pl.* bučevína.
Kürbisflaſche *f.* tíkvica, búčnica, buča.
kürbisförmig tikvast, bučast.
Kürbiskern *m.* bučno zrno.
Kurfürſt *m.* knez-izbórnik, izbórni
Kurfürſtenthum *n.* izbórna kneževína.
kurfürſtlich izbornokněški.
Kurgaſt (Curgaſt) *m.* zdravilíščnik, zdravíščni gost.
Kurhaus (Curhaus) *n.* zdravíščni dom.
Kürſchner *m.* krznár; **Kürſchner**= krznárski; =handwerk *n.* krznárstvo; das — betreiben krznáriti; =in *f.* krznárica.
Kürſchnerladen *m.* krznárnica.
Kürſchnerleder *n.* krzno.
Kürſchnerware *f.* krznína, krznovína.
kurz *adi.* kratěk; zu — prekratěk; *adv.* kratko, ob kratkem, na kratko; —um skratka, z eno besédo; ſeit —em od nedávna; in kurzem v kratkem, kmalu, za malo časa, skoro; vor —em nedávno, rávnokar, malo prej, malo popréj, otódi; — vorher malo popréj, malo prej; — hernach kmalu potèm; zu — kommen na izgúbi biti (sem), škodo iméti, premálo dobíti; — und bündig kratko in jasno; ſich — faſſen ob kratkem povédati; um es — zu ſagen kratko govorěč; einen — halten koga na uzdi iméti (imám), na brzdi iméti; kürzer machen krájšati; okrájšati, skrájšati; —es Gedächtnis haben krátkega spomína biti (sem); — u. gut kratko in malo, brez ovínkov; über — oder lang prej ali slej.
kurzarmig kratkoròk.
kurzathmig nadúšljiv, sipljiv, sigast.
kurzbeinig kratkonòg.
kurzdauernd kratkotrájen.
Kürze *f.* kratkóst, kratkóta.
kürzen krájšati, krátiti, krčíti; skrájšati, prikrájšati, prikrátiti, skrátiti, skrčíti; *impf.* prikrajševati, skrčevati; ſich die Zeit — kratkočásiti se, kratkočásovati se, kratěk čas si délati; ſich — krčíti se; skrčíti se, uskóčiti se.
kurzfüßig kratkonòg, kratkonóžen.
kurzgeſchwänzt kratkorèp.
kurzhaarig kratkolàs, kratkih las.
kurzhalſig kratkovràt, krátkega vratú.
Kurzkopf *m.* kratkoglávec.
kurzlebend kratkoživěn, kratkovéčen.
kürzlich *adv.* nedávno, pred kratkim; (in Kürze) v kratkem, za malo časa.
kurznaſig kratkonòs.
kurzöhrig kratkoùh, kratkouhàt.
Kurzrock *m.* kratkosúknjež.
Kurzſchwanz *m.* kratkorépec, kratkorépnik.
kurzſchwänzig kratkorèp.
kurzſichtig kratkovíděn, kratkovìd, krátkega pogléda; *fig.* slaboúmen, nespámetěn.
Kurzſichtige *m.* kratkovídec, kratkovídnež.
Kurzſichtigkeit *f.* kratkovídnost.
kurzſilbig kratkozlóžen, kratkoslóv-
kurzköpig kratkoglásen.
kurzum *adv.* skratka, skrátkoma, z eno besédo.
Kürzung *f.* krájšanje, krajšáva, krácenje; okrajšáva, skráčenje.
Kürzungszeichen *n.* kratica.
Kurzware *f.* drobno blagó, drobna roba, drobnjáva, drobnína.
Kurzwarenhändler *m.* trgóvec z drobnim blagom, drobnínar.
kurzweg ſ. kurzum.

Kurzweile *f.* kratěk čas, zabáva; — treiben kratkočásiti se, kratěk čas si délati, zabávati se, zabávljati se.

kurzweilen kratkočásiti, zabávati, zabávljati (koga), kratěk čas délati (komu); — ſich ſ. Kurzweile treiben.

kurzweilig kratkočásěn, zabávěn.

Kuſs *m.* poljùb, poljúběk, poljúbljaj, célov; einen — geben poljúbiti.

küſſen poljúbiti, *impf.* poljúbljati, poljubovati, celováti, ljúbiti; die Hand — roko poljúbiti; — ljúbiti.

Küſte *f.* obrézje, breg, morska brežína; **Küſten-** obrézni, pobrézni, primórski, obmórski.

Küſtenbewohner *m.* primórec.

Küſtenentwickelung *f.* razvòj obrézja.

Küſtenfahrt *f.* obrézna vožnja.

Küſtenfluſs *m.* brézница.

Küſtenhandel *m.* obrézna —, primórska trgovína.

Küſteninſel *f.* pribrézni otòk.

Küſtenklima *n.* primórsko podnébje.

Küſtenland *n.* primórje, primórska dežéla.

Küſtenländer *m.* primórec.

küſtenländiſch primórski.

Küſtenmeer *n.* obkrájno —, obrézno morje.

Küſtenſchiffahrt *f.* obrézno plovstvo, — brodárstvo.

Küſter *m.* cerkóvnik, zvonikár; **-ei** *f.* cerkóvnikova hiša, cerkóvščina.

Kutſchbeſchlag *m.* okòv kočíje, kočíjni okòv.

Kutſchbock *m.* kozél, kozlič (kočíjski).

Kutſche *f.* kočija; *dem.* kočijica; **Kutſchen-** kočíjni, kočíjski.

Kutſcher *m.* kočijáž.

Kutſcherſitz *m.* kočijážev sedež.

kutſchieren kočijážiti, vóziti.

Kutſchtritt *m.* kočíjsko stopálo.

Kutte *f.* kuta, meníška obléka.

Kuttel *f.* drob, drobovína, otróba.

Kuttelfleck *pl.* vampi *pl.*

kutten meníško obléči (-bléčem); kópati (kópljem), grebsti (grebem); razkópati, razgrébsti.

Kuttenmönch *m.* menìh, kutar.

Kutter *m.* kutěr, lahka ladja enojámbornica.

Kux *m.* kuks, delež rúdnika.

Kyrie eleyſon! Gospód, usmíli se! Gospód, pomilúj!

L.

Lab *n.* sirílo, sírišče.

Labbe *f.* ustna, šoba.

labben lókati (-am, -čem), žlampáti.

labbern lókati (-am, -čem), žlampáti; lízati; ſ. ſchwätzen.

Labdrüſe *f.* síriščna žleza. [věk.

Labebecher *m.* krepčálna čaša; požílaben krepíti, krepčáti; pokrepíti, okrepíti, okrepčáti, poživíti; *impf.* okrepčevati, požívljati; (gerinnen machen) síriti; posíriti, usíriti; ſich — požívljati se, veselíti ob. radovati se nad čim; naslájati se; nasladíti se, osladíti se.

labend krepílen, krepčálen, požívljálen, požívljajòč.

Laberdan *m.* osoljéna treskà, — polénovka.

labet *adv.*, — werden pasti (padem) v igri, izgubíti.

Labetrunk *m.* krepčálni popítek, polutéha.

labial ustni.

Labialbuchſtabe, Labiallaut *m.* ustnik.

Labialpfeife *f.* ústnična piščál (-i).

labil padljìv, prevračljiv.

Labkraut *n.* lákota; echtes — *(Galium verum)* ruména lákota ob. strdénka; gemeines — *(Galium mollúgo)* navádna lákota; kletterndes — *(Galium aparine)* torica, slípavka; kreuzblättriges — *(Galium cruciatum)* masteník; Heide— *(Galium silvestre)* divja lákota; Wald— *(G. silvaticum)* gozdna lákota.

Labmagen *m.* sírišcnik.

Laborant *m.* kemíjski délavec, — strežnik, — pomagáč.

Laboratorium *n.* laboratórij, kemíjska délavnica.

laborieren boléhati.

Labſal *n.* krepčálo, krepílo, požívek;

Labung *f.* krepčánje, okrepčáva, krepčálo, požívljanje; (d. Gerinnenmachen) sírjenje, usírjanje.

Labyrinth *n.* labirint, blodíšče. blodnják; (im Ohr) ušésni zahodnják.

labyrinthisch labiríntski, vijúgast.

Lachbaum *m.* podbéljeno —, nabéljeno —, nasékano drevó (drevésa).

Lache *f.* (am Baume) zaréza, zaséka; (Pfütze) mlaka, mlakúža, luža, kalúža, lokva; (Lachen) smeh; eine — aufschlagen zasmójati (-smójem) se; laute — grohòt.

lächeln smehljáti se, múzati se; nasmehljáti se, namúzniti se; *impf.* nasmehljávati se.

Lächeln *n.* smehljáj, smehljaj, usmèv, nasmehljaj, smehljánje.

lachen smójati (smójem) se, posmehovati se; laut — grohotáti (-ám, -hóčem) se, hahljáti se; in die Faust — skrivši se smójati, v pest se smójati; zu — anfangen nasmójati se, zasmójati se, nasmehniti se; zagrohotáti se, zahahljáti se; über jemanden — zasmehovati koga, posmehovati se komu; einen Baum — drevó začŕtati, — načŕtati, — podbéliti, — omájiti, — nalúpiti, — nadréti (-dérem), — nasékati.

Lachen *n.* smeh, smejánje; grohòt.

lachend smejòč; *adv.* smejé, smehoma, v smehu; *fig.* vesél, drážestěn.

Lacher *m.* smejávec; (verächtl.) smehún, smejálo; hahljáč; grohotáč; =in *f.* smejávka; grohotávka, hahljávka.

lächerlich smêšen; eine —e Miene machen namúzniti se, *impf.* múzati se; sich — machen smêšiti se; osmêšiti se.

Lächerlichkeit *f.* smešnost.

lächern, es lächert mich smeh me sili, smeh me lomi.

Lachhans *m.* hahljálo.

lachig lužnat, kalúžnat, mlakúžast.

Lachkrampf *m.* krčni smeh.

Lachlust *f.* smejávost, smejavica.

lachlustig smejàv, hahljàv, smeholjùb.

Lachlustige *m.* smejávec, hahljávec.

Lachmöwe *f.* tonóvščica, galéb.

Lachs *m.* losos; **Lachs-** lósosov.

Lachsfang *m.* lósosova lov (-í), lov na lósose.

Lachsfleisch *n.* lososovína.

Lachsforelle *f.* glavática.

Lachtaube *f.* laška grlica.

Lachter *f. n.* séžênj (rudárski).

Lack *m.* lak; s. Firnis; Siegel— pečátni vosèk.

lackieren z lakom prevléči (-vléčem), lóščiti, lakírati.

Lackmus *n.* modro barvílo.

Lackmusflechte *f.* barvílni skálovec.

Lade *f.* prédal (predála); *dem.* predálec, predálček; (Kasten) skrinja; (Gestell) polica; (der Handwerker) skládnica; **Lade-** vabílni.

Ladefähigkeit *f.* nakládnost (na ladje).

Laden *m.* (Fenster—) obóknica; (Thürladen) vrátnica; (Kauf—) prodajálnica; in Zsetzgn. mittelst -árnica: Bücher— knjigárnica; Tuch— suknárnica.

laden (einladen) vábiti, zvati (zovem); povábiti, pozváti; (aufladen) naložíti; *impf.* nakládati, nalágati; (auf d. Rücken —) oprtíti, oprtati, zadéti (-dénem) si; *impf.* oprtovati, zadévati si; auf sich — nase vzeti (vzamem), nakópati (-kópljem) si, zadéti (-dénem) si; *impf.* nakopávati si; (d. Gewehr) nabíti (-bíjem), *impf.* nabíjati; scharf —, blind — s króglico —, brez króglice nabíti; vor Gericht — povábiti, pozváti (-zóvem), poklícati (-klíčem); *impf.* pozívati.

Ladendiener *m.* trgóvski služábnik, — strežnik.

Ladenflügel *m.* óknica; dúrnica; vrát-

Ladenhüter *m.* štacúnski čuváj.

Ladenmädchen *n.* prodajávka, štacúnska strežájka.

Ladenpreis *m.* štacúnska cena.

Ladenzins *m.* najemnína za prodajálnico.

Lader *m.* nakladáč, nalágavec; (Einlader) vabívec, vabič.

Ladeschein *m.* nakládni list, tovórnica.

Ladestock *m.* nabijáč, púševnik, šibíka.

Ladung *f.* naklàd, nakláda, vkláda; (Fracht) vozívo, tovor; (des Geschützes) nabój; (bei der Elektr.) napolnítev; (Vorladung) pozív, poklic, vabílo; **Ladungs-** nakládni.

Ladungsgewicht *n.* nakládna teža.

Ladungsplatz *m.* nakladíšče, skladíšče, nakladalíšče.

Lafette *f.* topóvski podstávěk, prema.
Laffe *m.* trapěc, zijálo, smrkolín, smŕkavěc.
Lage *f.* lega, leža, položáj; (Schichte) sklàd, nasàd, plast (-í), vrsta; (Reihe) vrsta, red (-í); (Zuſtand) stan, razmére *pl.*, okóliščine *pl.*; (— Papier) desétka.
Lager *n.* (Schichte) sklàd, plast (-í), slòj, vrsta; (der Thiere) ležíšče, brlòg; (des Haſen) lož; (des Wildes) léglo, (záhod); (der Soldaten) tabor, taborîšče, ostròg; ein — aufſchlagen utaboríti se, ušatóriti se; (Bett) postelj (-i), póstelja; *bot.* steljka; (Bodenſatz) gošča, podmást (-i), kalíž, troska; (Vorrath) sklàd, zalóga.
Lagerbaum *m.* legnar, blazína, podválek, podlóga.
Lagerbier *n.* ležák.
Lagerhaus *n.* skladíšče, skladíščno poslópje, skladóvnica.
Lagerholz *n.* kladje, kladovína.
Lagerkrankheit *f.* legar.
lagern *intr.* léžati (ležím); (v. Militär) taboríti, v táboru léžati; (v. Schwarzwild) brlóžiti; *tr.* položíti; (d. Militär) utaboríti, raztaboríti; (d. Getreide) povalíti; (lagern und verwahren) správljati in hrániti; ſich — leči (ležem), poléči, uléči se; *impf.* légati, ulégati se; (v. Heere) utaboríti se, ušatóriti se, šatóre razpéti (-pnèm); (v. Getreide) poléči (-lézem), *impf.* polégati; über etwas — razprostréti (-strèm) se, razpéti (-pnèm) se; *impf.* razprostírati se, razpénjati se; (Wolken —) viséti nad čim.
Lagername *m.* legopísno imé.
Lagerobſt *n.* zimsko sadje.
Lagerpflanze *f.* stéljkarica, stéljčnica.
Lagerplatz *m.* taboríšče, šatoríšče, staníšče; (für Waren) skladíšče.
Lagerſchein *m.* skladóvni list.
Lagerſtätte *f.* ležíšče, spavalíšče, póstelja; brlòg; rudíšče.
Lagerſtock *m.* panj.
Lagerung *f.* ležánje; poláganje, polóžba; správljanje, skládanje, shramba; gleiche — haben, in gleichem Lagerungsverhältniſſe ſtehen enáko léžati.
Lagerwache *f.* táborska straža.
Lagerzeit *f.* skladóvna doba.
Lagerzins *m.* skladnína, skladarína, ležnína.
Lagune *f.* lagúna, morska plitvína.
lahm hròm, krulјav; (hinkend) šépav, šepast, krevljast, šantav; (gelähmt) mrtvoúden, hròm; — werden ohrométi; ošépati; — gehen šépati, hrámati, šantáti, krevljáti, švedráti.
Lahme *m.* hromec, šepec, šépavec, šántavec, krúljavec; (verächtl.) krevljáč, krévlja; *f.* krúljava ženska, šántavka, šépavka, krevlja.
Lähme *f.* mrtvoúdnost, mrtvoùd, hromóta.
lahmen hrométi, šépati; ohrométi.
lähmen hromíti; ovírati, opovírati, zadrževati; ohromíti, omrtvíti; zaustáviti, polómiti.
Lahmheit *f.* hromóst, hromóta, šántavost, krúljavost; slabóst.
Lähmung *f.* mrtvoùd, omrtvica; mrtvoúdnost; (Lethargie) mrtvica, mrtvíčnost.
Lahn *m.* kovínska žica.
Laib *m.* hleb, hlébec; *dem.* hlebček.
Laich *m.* ikra.
laichen drestíti (drstíti) se, ikríti se.
Laichen *n.*, **Laichzeit** *f.* drest, mrest (-i), drestítev.
Laichfiſch *m.* drestnica.
Laichperiode *f.* drestna doba.
Laie *m.* neduhóvnik, posvetnják; (in einer Sache) neùk, neizvédenec, neveščák, tujec.
Laienbruder *m.* (meníški) bràt, bràt lajik.
Laienſchweſter *f.* (nunska) sestra.
Lakai *m.* slúžnik, služábnik, strežáj, lakáj.
Lake *f.* razsol, (slanamurja).
Laken *n.* ruha; plahta.
lakoniſch lakóničen, lakónski, kratek pa jédrnat, malobeséden; *adv.* kratko pa jédrnato, lakónsko.
Lakonismus *m.* kratki a jédrnati izràz, lakonízem.
Lakritze *f.* sladčica, sladki les.
lallen bebljáti, blebetáti (-ám, blebéčem).
Laller *m.* bebljávec, bebljálo.
Lama *n.* lama.
Lamelle *f.* plóčica.

Lamentation *f.* lamentácija, plač, tárnanje, jadikovánje, jávkanje.
lamentieren lamentírati, tárnati, jadikovati, jávkati, húati se.
Lamm *n.* jágnje (-eta); (Böckchen) janjèc, jarè (-ta), janjčèk, bacèk, bicèk; (weibl.) backa, bica, bíčica; **Lamm**= janjčji. [čèk.
Lämmchen *n.* jánjčèk, jágnjič, jágnjilammen jágnjiti se; ojágnjiti se, obráviti se, storíti.
Lämmer= janjčji. [na.
Lämmerfleiſch *n.* jagnjétina, janjčevína.
Lämmergeier *m.* brkasti sér.
Lämmerhirt *m.* janjčar; (Vogel) ruména tresorépka, pastiríčica.
lämmern ſ. lammen.
Lämmerne *n.* ſ. Lammfleiſch.
Lämmerſtall *m.* janjčják.
Lammfell *n.* janjčja koža, jagnjétina.
Lammfleiſch *n.* ſ. Lämmerfleiſch.
lammfromm krotèk kakor jagnje.
Lammwolle *f.* janjčja volna. [ba.
Lampe *f.* svetílnica, svetíljka, léščer-
Lampenanzünder *m.* prižigávèc, nažigáč.
Lampenſchirm *m.* sénčnik, senčílo.
Lampenwärter *m.* svetíljkar, lámpar.
Lampion *n. m.* papírnata svetíljka.
Lamprete *f.* minóga, lampréda.
Land *n.* zemlja; (Gebiet) dežéla, kraj, krajína, pokrajína, pokrájina; hier zu —e pri nas, tu, tukaj, v tej dežéli; außer —es na tujem, na tuje, za mejo; des Landes verweiſen iz dežéle izgnáti (-žénem), — pregnáti; das gelobte — obljúbljena dežéla; (Gegenſatz z. Meere) kopno (kópnega), suho (súhega), suha zemlja; zu Waſſer und zu Lande po suhem in po mokrem, na kopnem in na morju; zu — reiſen po suhem potovati; ans — treten na suho stópiti; ans Land ſetzen ſ. landen; vom Lande ſtoßen odríniti (od kraja); (Gegenſatz z. Stadt) dežéla, selo; auf dem —e na kmetih, na dežéli, na vaséh; (Boden, Feld) svet, zemlja, zemljíšče, polje, tla (tál) *pl.*; ebenes — raván (-í), ravnóta, ravníca, planóta, planjáva, plan (-í); niederes — nižína, nižáva; naſſes — močevína; fettes — mastna zemlja, tolsta —, debéla zemlja; ungepflügtes — celína; **Land**= dežélni, dežélski; (Gegenſatz zum Meer) suhozémski; (Bauern=) kmétiški, kmétovski, selski.
Landadel *m.* selsko plemstvo.
Landarbeit *f.* poljsko delo, kmétiško delo.
Landbär *m.* rjavi médved.
Landbau *m.* poljedélstvo, ratárstvo, kmetíjstvo, kmetovávstvo, kmétovanje.
Landbauer *m.* poljedélec, oratár, ratár, kmèt, kmetovávec; (im Gegenſatze zum Bergbauer) poljánec.
Landbaumeiſter *m.* selski zidárski mojstèr, zidárski mojstèr na kmetih.
Landbeſchreibung *f.* ſ. Länderbeſchreibung.
Landbevölkerung *f.* seljánstvo, kmétiško ljudstvo, kmétištvo; seljáni *pl.*, seljáki *pl.*, kmetje *pl.*, kmetovávci *pl.*
Landbewohner *m.* deželjàn, prebivátelj na kmetih, seljàn, selják; (im Gegenſatze zum Seemann) suhozémec.
Ländchen *n.* dežélica. [stán.
Lände *f.* pristaníšče, pristajalíšče, pri-
Landedelmann *m.* selski plemič.
Landeigenthümer *m.* vlastelín.
landeinwärts *adv.* v dežélo, navnóter, v srce dežéle.
landen pristáti (-stánem), pristáviti k bregu, pritísniti h kraju, izkŕcati se; *impf.* pristájati, h kraju pritískati, izkrcávati se.
Landen *n.* pristája, pristájanje, izkŕcanje, izkrcávanje.
Landenge *f.* zémeljska ožína, medmórje.
Länderbeſchreiber *m.* zemljepísec.
Länderbeſchreibung *f.* zemljepís, zemljepísje.
Länderbeſtand *m.* sozémlje.
Länderei *f.* zemlja, polje, zemljíšče, poséstvo, kmetíja.
Ländergebiet *n.* ozémlje.
Länderkenntnis, Länderkunde *f.* deželoznánstvo, poznávanje dežél.
Länderkundige *m.* poznavátelj deželá.
Ländertauſch *m.* zaménja dežél.
Länderumfang *m.* obsèg dežél.
länderverderbend deželokvárən. [žél.
Länderverwüſter *m.* pokončevátelj de-
länderweiſe *adv.* po dežélah, dežéla za dežélo.

Landes= deželni, deželski. [(-í).
Landesangelegenheit *f.* deželna stvar
Landesanlehen *n.* deželno posojílo.
Landesauflage *f.* deželna nakláda.
Landesausgaben *pl.* deželni izdátki, deželni stróški.
Landesausſchuſs *m.* deželni odbòr; **=mitglied** *n.* deželni odbórnik.
Landesbauamt *n.* deželni stavbni urád.
Landesbeamte *m.* deželni urádnik.
Landesbefugnis *f.* ſ. Privilegium.
landesbefugt ſ. privilegiert.
Landesbehörde *f.* deželno oblástvo.
Landesbeitrag *m.* deželni prispévèk.
Landesbewohner, =bürger *m.* deželjàn.
Landesbuchhaltung *f.* deželno knjigovódstvo.
Landescaſſe *f.* deželna blagájnica.
Landeschef *m.* deželni poglavár, deželni načélnik.
Landescongregation *f.* deželski shòd.
Landescultur *f.* zemljedélstvo, deželna kultúra.
Landesculturfonds *m.* deželnokultúrni zaklàd.
Landesdeputation *f.* deželno poslánstvo; deželni poslánci *pl.*
Landesdeputierte *m.* deželni poslánèc.
Landeseingeborene *m.* roják, domačín, domačínèc.
Landeseinkünfte, =einnahmen *pl.* deželni dohódki *pl.*
Landeserzeugnis *n.* deželni —, domáči pridélèk; (der Kunſt) domáči izdélèk.
Landesflagge *f.* deželna zastáva, deželno bandéro.
Landesfürſt *m.* deželni vladár.
landesfürſtlich vladárski (cesárski, kraljévski, vójvodski ꝛc.).
Landesgericht *n.* deželno sodíšče.
landesgerichtlich deželnosódni, deželnega sodíšča.
Landesgerichtsrath *m.* deželnega sodíšča svétnik, deželnosódni svétnik.
Landesgerichtsſprengel *m.* deželnega sodíšča okràj.
Landesgeſetz *n.* deželni zakon; **=blatt** *n.* deželni zakónik; **=gebung** *f.* deželno zakonodájstvo.
Landesgewalt *f.* deželska oblást (-i).
Landesgrenze *f.* deželna meja, deželska gránica.
Landeshauptcaſſe *f.* deželna glavna blagájnica.
Landeshauptmann *m.* deželni glavár; **=ſchaft** *f.* deželno glavárstvo.
Landeshauptſtadt *f.* deželno stolno mesto, deželno glavno mesto.
Landesherr *m.* ſ. Landesfürſt.
landesherrlich ſ. landesfürſtlich.
Landeshoheit *f.* vladárstvo, deželno gospóstvo.
Landesintereſſe *n.* deželna korist (-i), deželni prospéh.
Landeskanzler *m.* deželni kancelár.
Landeskind *n.* ſ. Landesbewohner.
Landesmilitärcommando *n.* deželno vojáško poveljstvo od. poveljništvo.
Landesmittel *pl.* deželna imovína, deželna sredstva.
Landesobrigkeit *f.* deželna gospóska, deželno oblástvo.
Landesordnung *f.* deželni red.
Landespflicht *f.* deželna zavéza, deželska dolžnóst.
Landespolizei *f.* deželna policíja, deželno redárstvo. [nik.
Landespräſident *m.* deželni predsédnik.
Landespräſidium *n.* deželno predsédstvo, — predsédništvo.
Landesproduct *n.* ſ. Landeserzeugnis.
Landesregent *m.* vladár, deželni vladár.
Landesregierung *f.* deželna vlada.
Landesſanitätsreferent *m.* deželni zdrávstveni poročevávèc.
Landesſchulinſpector *m.* deželni šolski nadzórnik.
Landesſchulrath *m.* deželni šolski svèt.
Landesſchutz *m.* deželna obrámba, deželno várstvo.
Landesſicherheitsbehörde *f.* deželno redársko oblástvo.
Landesſitte *f.* deželni običáj, deželna šega.
Landesſprache *f.* deželni jezik. [tut.
Landesſtatut *n.* deželni ustàv, — sta-
Landesſtelle *f.* deželno oblástvo.
Landestracht *f.* deželna noša, domáča noša.
landesüblich deželnoobíčèn, v deželi navádèn; *adv.* kakor je v deželi naváda od. navádno; po deželni navádi.
Landesumlage *f.* deželna prikláda.
Landesvater *m.* ſ. Landesfürſt.

Landesverfassung *f.* dežélna ustáva.
Landesverordnung *f.* dežélni ukàz, dežélna odrédba.
Landesverrath *m.* izdája domovíne.
Landesverräther *m.* izdajávěc domovíne, veleizdájnik.
Landesversammlung *f.* dežélni zbòr.
Landesvertheidigung *f.* dežélna bran (-í), dežélna bramba, — obrána, domobránstvo; dežélni brámbovci *pl.*, domobránci *pl.*
Landesvertretung *f.* dežélni zastòp, dežélno zastópstvo.
Landesverwaltug *f.* dežélna upráva.
Landesverweisung *f.* pregnánstvo, izgòn iz dežéle.
Landesverweser *m.* vladárjev naméstnik.
landesverwiesen pregnán, iz dežéle izgnán.
Landesverwiesene *m.* pregnáněc, izgnáněc; *f.* pregnánka.
Landeswährung *f.* dežélni denár; dežélna vrednóta.
Landeszahlamt *n.* dežélni plačílni uràd.
Landeszweck *m.* dežélni namèn; dežélska potréba.
Landfestung *f.* trdnjáva na suhem.
landflüchtig pobégel, ubéžěn; — werden pobégniti, ubégniti, iz dežéle utéči (-téčem).
Landflüchtige *m.* ubéžnik.
Landfrau *f.* kmetíca, kmetovávka, poljedélka.
Landfriede *m.* dežélna varnost; mir in pokoj v dežéli, občni mir.
landgängig deželnoobíčěn, v dežéli naváděn od. običájěn.
Landgebirge *n.* pozémno goróvje.
Landgeistliche *m.* selski duhóvnik, duhóvnik na dežéli (na kmetih).
Landgemeinde *f.* kmétiška srenja, — óbčina.
Landgewässer *n.* kopnozémeljsko vodóvje.
Landgraf *m.* dežélni gròf.
Landgrafschaft *f.* dežélna grofíja.
Landgrenze *f.* suha meja; s. Landesgrenze.
Landgut *n.* gospóščina, poséstvo na kmetih.
Landhandel *m.* trgovína na kopnem, kupčíja na suhem.
Landhaus *n.* selski dvorěc; dežélni dvorěc, dežélna hiša; stanóvska zbórnica.
Landheer *n.* vojska na suhem.
Landjugend *f.* kmétiška —, kmetska mládež (-i), selska mladína.
Landjunker *m.* selski plemič.
Landkarte *f.* zemljevìd.
Landkrabbe *f.* kopna rákovica.
landkundig po vsej dežéli znàn; dežélo poznavajòč; der Landkundige deželoznáněc.
Landkutscher *m.* selski prevóznik.
Landläufer *m.* s. Landstreicher.
landläufig potepínski, potépěn, vlačúgarski; (landgängig) obíčěn, običájěn.
Landleben *n.* selsko življénje, življénje na kmetih.
Ländler *m.* (Tanz) počásni valčěk.
Landleute *pl.* seljáni *pl.*, seljáki *pl.*, kmetje *pl.*, kmetovávci *pl.*, poljedélci *pl.*, kmétiško ljudstvo.
ländlich dežélni, dežélski; selski, kmétiški, kmetski; — sittlich kólikor krajev, tóliko šeg; vsak kraj ima svojo navádo od. svoj običáj.
Landlust *f.* selsko od. kmétiško veselje.
Landmacht *f.* vojstvo na suhem.
Landmädchen *n.* kmétiška od. selska déklica.
Landmann *m.* kmet, kmetovávěc, poljedélěc, seljàn, selják, oratár.
Landmarschall *m.* dežélni maršál.
Landmesser *m.* zemljemérěc.
Landmesskunst *f.* zemljemérstvo, zemljemérje.
Landmiliz *f.* národna vojska, dežélni brámbovci *pl.*
Landpfarre *f.* selska župníja (fara), župníja na kmetih.
Landpfarrer *m.* selski župnik (fájmoštěr), župnik na kmetih.
Landpfleger *m.* dežélski oblastník.
Landplage *f.* dežélska nadlóga, občna nadlóga, národna beda.
Landrecht *n.* dežélno pravo.
landrechtlich deželnoprávěn.
Landrechtsbeisitzer *m.* dežélnega sodíšča prisédnik.
Landregen *m.* povsódnje deževánje, pokrajínski dèž (dežjà).
Landrichter *m.* dežélni sodník.

Landrücken *m.* hrbẽt.
Landſaſſe *m.* selják; poséstnik.
landſäſſig v dežéli naséljen, v dežéli nastánjen.
Landſchaft *f.* krajína, pokrajína, kràj; (artiſt.) krajínska slika; (Landſtände) dežélni stanóvi *pl.*
landſchaftlich, Landſchafts- dežélski, pokrajínski; stanóvski.
Landſchaftsbeamte *m.* dežélni urádnik.
Landſchaftsgemälde *n.* krajevìd, krajínska slika.
Landſchaftshaus *n.* dežélna hiša, stanóvska hiša.
Landſchaftsmaler *m.* krajeslíkar, krajinoslíkar.
Landſchaftsphyſiognomie *f.* oblíka pokrajíne.
Landſchenke *f.* selska krčma.
Landſchildkröte *f. (Testudo graeca)* zmíjnica.
Landſchule *f.* selska šola, učílnica na kmetih.
Landſchulmeiſter *m.* selski učítelj, učítelj na dežéli.
Landſee *m.* jézero.
Landſitz *m.* selo; letni dvorẽc, letovíšče.
Landsmann *m.* roják, domačín, domačínec; unſer — našínec.
Landsmännin *f.* rojákinja.
landsmänniſch rojáški; *adv.* po domáče.
Landsmannſchaft *f.* rojáštvo.
Landſpitze *f.* ŕt, rtič.
Landſtadt *f.* selsko mesto, méstece.
Landſtände *pl.* dežélni stanóvi.
landſtändiſch stanóvski.
Landſtraße *f.* dežélna od. vélika cesta; (im Gegenſatze zur Waſſerſtraße) pot po suhem, pot na kopnem.
Landſtreicher *m.* vlačúgar, klátež, skitáč, potepúh, potepín, potepénec, sklàt, rokovnjáč.
Landſtreicherei *f.* vlačúgarstvo, potépanje, skítanje, rokovnjáštvo.
Landſtreicherin *f.* vlačúga, vlačúgarica, potepénka, potepúlja.
landſtreicheriſch vlačúgarski, potepínski, potépẽn, rokovnjáški.
Landſtreifer *m.* j. Landſtreicher.
Landſtrich *m.* pokrajína, okrajína, stran (-í) dežéle.
Landſturm *m.* piš, nevíhta, vihra; (Aufgebot) črna vojska.
Landſturmmann *m.* črnovójnik.
Landſturmpflicht *f.* črnovójna dolžnóst.
Landtafel *f.* dežélna deska, — knjiga; (Amt) uràd dežélne deske, deželnoknjížni uràd.
Landtafeldirector *m.* ravnátelj dežélne deske.
landtäflich v dežélni deski vpísan.
Landtag *m.* dežélni zbòr; den — ausſchreiben dežélni zbòr sklícati (sklícem), *impf.* sklicávati; den — auflöſen dežélni zbòr razpustíti, *impf.* razpúščati.
Landtagsabgeordnete *m.* dežélni poslánec.
Landtagswahlordnung *f.* deželnozbórski volílni red.
Landthier *n.* pozémeljska živál (-i).
Landung *f.* pristája, pristájanje, izkrcanje, izkrcávanje.
Landungsplatz *m.* j. Lände.
Landungstruppen *pl.* izkrcane čete *pl.*
Landverkehr *m.* promèt po suhem.
Landvogt *m.* dežélni oblastník.
Landvogtei *f.* dežélno oblástvo.
Landvolk *n.* kmétiško ljudstvo.
Landwanzen *pl.* pozémne stenice *pl.*
landwärts *adv.* proti súhemu, proti suhi zemlji, proti bregu, na suho.
Landwehr *f.* dežélna bramba, domobránstvo; brámbovci *pl.*
Landwehrmann *m.* brámbovec.
Landwehrperſon *f.* brámbovska oséba.
Landweſen *n.* j. Landwirtſchaft.
Landwind *m.* sušnik.
Landwirt *m.* poljedélec, zemljedélec, kmèt, kmetovávec.
Landwirtſchaft *f.* poljedélstvo, zemljedélstvo, kmetíjstvo, kmetovávstvo; rationelle — betreiben umno kmétovati, umno gospodáriti.
landwirtſchaftlich poljedélski, zemljedélski, kmetíjski.
Landwirtſchaftsbetrieb *m.* poljedélstvo, kmétovanje.
Landwirtſchaftsgeſellſchaft *f.* kmetíjska družba.
Landwolle *f.* domáča volna.
Landzoll *m.* dežélna carína.
Landzunge *f.* zemski jezik, zémeljsko stegno.

lang dolg; über — oder kurz prej ali slej, popréj ali poznéj; ein —es Papier dolgoróčna menica; ein —er Menſch dolgín.

langährig dolgoklàs, dolgoklásen.

langarmig dolgoròk, dolgih rok.

Langbart *m.* dolgobrádec.

Langbein *m.* dolgín, dolgonóžec, dolgopétec, dolgovéznik.

langbeinig dolgonòg, nogàt, dolgovézen.

langdauernd dolgotrájen.

lange *adv.* dolgo; ſeit — davno, zdavnaj, dolgo časa; wie — dokléj, kóliko časa, kakó dolgo; ſo — doklér; — her izdávna, oddávnaj.

Länge *f.* dolgóst, dolžína; geogr. — zemljepísna dolžína; der — nach po dolgem, podólgoma, navzdólž, na dolgóst; der — nach hinfallen pasti (padem) kakor je kdo dolg in širòk; in die — na daljo, podólgoma; in die — ziehen zavléči (-vléčem), *impf.* zavlačevati, zatézati.

Längemeſſung *f.* merítev dolžíne.

langen podáti, pomolíti; *impf.* podájati; (bis zu etwas) seči (sežem), *impf.* ségati, raztézati se; nach etwas — seči (sežem), ségniti, poséči; *impf.* ségati, poségati.

längen dáljšati; podáljšati; *impf.* podaljševati; eine Rede — govor razširiti, — raztégniti; einen Acker — njivo podólgoma delíti.

Längen= podólžni.

Längenänderung *f.* preména dolžíne.

Längenanſicht *f.* podólžni vid.

Längenbruch *m.* podólžni (pre)lòm.

Längendurchſchnitt *m.* podólžni prerèz.

Längeneinheit *f.* enóta dolgósti, dolgóstna enóta.

Längengrad *m.* stopínja dolžíne.

Längenkreis *m.* krog dolžíne.

Längenmaß *n.* dolgóstna mera, mera dolgósti.

Längenprofil *n.* podólžni —, vzdólžni presèk.

Längenthal *n.* podólžna dolína, podólžnica, podólnica, podólje.

länger daljši; — machen ſ. längen.

Langeweile *f.* ſ. Langweile.

langfädig dolgonìt, dolgonítен.

langfaſerig dolgovláknat.

langfingerig dolgopŕstèn, dolgih prstov.

Langflügler *m.* dolgokríleс.

Langfuß *m.* nogáč, dolgonóžec, dolgopétnik.

langfüßig nogàt, dolgonòg, dolgopèt.

langgeöhrt ſ. langöhrig.

langgeſtreckt prostrán; (v. Körpertheil) iztégnjen, strúnast.

Langhaar *n.* dolgi lasjé *pl.*; (Perſon) *m.* dolgolásec.

langhaarig dolgolàs, dolgolasàt.

Langhals *m.* dolgovràt, dolgovrátec.

langhalſig dolgovràt, dolgovrátèn.

Langhand *m.* dolgoròk.

langhändig ſ. langarmig.

Langhaus, Langſchiff *n.* srednja ladja.

langhin *adv.* na daljo, daleč; dolgo.

langhörnig dolgoròg, dolgoróžen; —e Käfer hrošči dolgoróžci.

langjährig dolgolétèn, mnogolétèn.

Langkopf *m.* dolgoglávec.

langlebend dolgovèk, dolgovéčen, dolgo živeč.

länglich podólgovat, podólgast, podolgàt; —rund óblast, óbličast, obél.

Langmuth *f.* prizanesljívost, potrpežljívost, potrpljívost, potŕpnost, dolgotŕpnost.

langmüthig prizanesljìv, potrpljìv, dolgotŕpèn.

Langmüthigkeit *f.* ſ. Langmuth.

Langnaſe *f.* dolgi nos; (Perſon) nosáč, nosàn, dolgonòs; nosúlja.

langnaſig nosàt, dolgonòs.

Langohr *n.* dolgo uhó (ušésa); (Perſ.) *m.* dolgoùh, dolgoúšec, uháč, uhljáč; (Eſel) osél; ein Eſel nennt den andern — čuk sovi glavána pravi.

langöhrig uhàt, uhljàt, dolgoùh, klapoùh.

Langrock *m.* dolga suknja; (Perſon) dolgosúknjež. [za.

längs *praep.* polèg, kràj, vzdólž, ob,

langſam počásen, kesán, muděn; *adv.* počási, zlágoma, polágoma, po malem; — arbeiten počási délati, kesnovati, mečkáti (pri delu); zu — *adv.* prepočási.

Langſame *m.* počásnež, kesnè, mečkávec, gnécalo; *f.* mečkávka, kesnéla.

Langſamkeit *f.* počásnost, kesnóst, kesnóta.

Langſchläfer *m.* zaspáněc, zaspanè (-éta), poležúh; =in *f.* zaspánka.

langſchnäbelig dolgokljún, dolgokljúnski.

Langſchnäbler *pl.* dolgokljúnci *pl.*

Langſchwänze *pl.* dolgorépci *pl.*

langſchwänzig dolgorèp, dolgorépen.

Langſchwelle *f.* podólžna podlóga.

Langſchwingung *f.* podólžni tres.

Langſeite *f.* dolga stran (-í).

Längsfläche *f.* podólžna ploskëv.

langſichtig dalekovíděn, daljnovíděn.

Langſichtigkeit *f.* dalekovídnost.

langſilbig dolgozlòg, dolgozlóžen.

längſt *adv.* davno, izdávna, zdavnaj, zdavno.

Langſtange *f.* (am Rüſtwagen) copanj.

längſtens *adv.* najdálje, najdlje, najpoznéje, najkesnéje.

längſtvergangen davěn, davnoprósel, davnominúl, davnopretékel.

Langweile *f.* dolgčas; ich habe — dolgčas mi je, dolgčas me lomi od. grudi.

langweilen *tr.* dolgočásiti, dolgčas komu délati; *intr.* ſich — dolgočásiti se, dolgčas komu biti (je), dolgčas prodájati.

langweilig dolgočásen.

Langweilige *m.* dolgočásnež, pustež, puščóba, dolgočásni človek.

langweiligen ſ. langweilen.

Langweiligkeit *f.* dolgočásnost. [nica.

Langwiede *f.* sora (sovra, svora), osór-

langwierig dolgotrájen, dolgotrpèč, dolg.

Langwierigkeit *f.* dolgotrájnost, dolgóta, dolgóst.

Lanke *f.* ledje, lákotnica; (Schenkel) stegno.

Lanze *f.* kopje, súlica; für jemanden die — brechen potégniti se za koga.

Lanzenbrechen *n.* prelámanje kopij, lomítev —, lòm sulic.

lanzenförmig kópjast, súličast.

Lanzengefecht *n.* bitka s kopjem.

Lanzenknecht, Lanzenträger *m.* kopjenóšec, kopjaník, súličar, súličnik.

Lanzenſchaft *m.* kopjíšče, ratíšče.

Lanzette *f.* súličica, kópijce; (z. Aderlaſſen) púščalo.

lanzettförmig súličast.

lapidar v kamen vrézan; kratek, jédrnat.

Lapidarſchrift *f.* kamenopìs; napísno od. lapidárno pismo.

Lapidarſtil *m.* napísni od. lapidárni slòg, jédrnati slòg.

Lappalie *f.* níčevost, malenkóst; *fig.* otročarija.

Läppchen *n.* krpica, cápica, cúnjica, záplatica.

Lappe *m.* ſ. Laffe.

Lappen *m.* krpa, capa, cunja; (Flick—) krpa, záplata; (Wiſch—) cunja, brisáča, otiráča; (*bot.*) lopúta, lopútica; (die — der Hunde) klápasta ušésa; (am Halſe d. Rindes) ožrélje, hlam; (— der Ziege) streza; (ein in — gekleideter Menſch) capín; *f.* capínka, candra.

Lappenfüße *pl.* krpaste noge *pl.*

Lappentaucher *m.* čópasti pondírek.

Lappenwunde *f.* raztŕgana, klápasta, cúnjasta rana.

Lapperei *f.* krparija; ſ. Lappalie.

lappig krpast, capast, cunjast; *bot.* lopútast.

läppiſch ábotèn, bedast, budálast, glumpast, prismójen.

Lärche *f.*, **Lärchenbaum** *m.* macésen; **Lärchen-** macésnov.

Lärchenholz *n.* macésnov les, macesnovína. [césnovje.

Lärchenwald *m.* macésnov gózd, ma-

Lärchenzapfen *m.* macésnov stòrž od. češárek.

Larifari *n.* treski pleski *pl.*

Lärm *m.* hrup, hrum, ropòt, buka, rabúka, vrišč, šunder, ramúš, direndáj, hrušč in trušč.

lärmen hrumẽti, hrupẽti, ropotáti, (-ám, ropóčem), ropotáčiti, šundráti, razgrájati, razsájati.

lärmend hrumẽn, hrumèč, hrupẽn, hrupljiv, šundràv, hrupèč, razgrajálen.

Lärmer *m.* hrupljívec, šundrávec, razgrajáč, razsajáč, ropotáč; =in *f.* razgrajávka, razsajávka, ropotúlja.

Lärmglocke *f.* ſ. Sturmglocke.

lärmvoll hrupẽn, hrupljiv, hrumẽn.

Larve *f.* krinka, šema, obrazína, naličnica, ličína, (larva); (der Inſecten) ličínka, ógrc (bei den Käfern).

Larvengeſicht *n.* šémasto oblíčje.

Laſche *f.* úhělj, klin, záplata; (an Schuhen) jézik; (bei Zimmerleuten) zasèk, zaséka.

laſs truděn, nevéčen, mlahav, slàb, slabótən; — werden utrúditi se, izdélati se; (Abneigung vor der Arbeit habend) tožljìv, len, lenìv, nemárən.

Laſsbrief *m.* osvobódnica.

Laſſe *m.* podlóžni kmèt, tlačàn.

Laſseiſen *n.* púščalo.

laſſen pustíti, *impf.* púščati; wie läſst mir der Hut kakó se mi podája klobúk; laſs mich gehen pusti me, ostávi me; laſs ihn nur kommen naj le pride; laſs uns gehen pójdimo; laſs hören povéj, govóri; laſs ſehen pokáži; ich habe mir ſagen — slišal sem, čul sem, právijo; ſagen — poročíti, izporočíti, naročíti; *impf.* poróčati, naróčati; er hat mich grüßen — dal me je pozdráviti, pozdràv mi je izporóčil; holen — po koga poslàti (pošljem), *impf.* pošíljati; das Leben — umréti (-mrèm, -mŕjem), pogíniti; (auflaſſen) néhati, opustíti; *impf.* nehovati, opúščati; außeracht — vnemar pustíti, zanemáriti; *impf.* zanemárjati; (verlaſſen) popustíti, *impf.* popúščati; (zulaſſen) pripustíti, dopustíti, dovóliti; *impf.* pripúščati, dopúščati, dovoljevati; (befehlen, heißen) dati, réči (rečem), ukázati (-kážem), veléti; *impf.* dajáti, rékati, ukazovati, velévati; hinunter— spustíti, *impf.* spúščati; ſich auf die Knie — na koléna se spustíti.

Laſſen *n.* púščanje, opustítev; das Thun und — dejánje in nehánje, delo in nedélo.

läſſig vnémarən, nemárən, len, lenóbən, lenìv, mlačèn, mrzèl.

Läſſigkeit *f.* vnémarnost, nemárnost, lenívost, lenóba.

läſslich odpústən, izpregléden, odpustljìv.

Laſt *f.* bréme (breména); (für einen Menſchen) bútara, bréme (-éna); (für ein Saumthier) tóvor; (Ladung) vkláda, nakládа; (Beſchwerlichkeit) težáva, težkóča; eine — Holz vlaka drv; bürgerliche —en državljánske dolžnósti *pl.*, državljánska breména *pl.*; zur — fallen nadlégo komu délati, nadlégovati koga; zur — legen dolžíti, krivíti, krivíčiti; *impf.* obdolževati; napísati na dolg; die — auflegen opŕtati, *impf.* oprtovati; die — abnehmen razpŕtati, zdeti (zdenem); *impf.* razprtovati, zdévati.

laſtbar nosílən; —e Thiere tovórna živína, tovorívke *pl.*; —e Stände obdáčeni stanóvi.

laſten težíti, obteževati, stískati, tlačíti, treti (tarem, terem); na glavi iméti (imám); ſ. belaſten.

Laſtenblatt *n.* breménski list.

laſtenfrei neobremenjèn, breména pròst; brez dolgá; davkov pròst, neobdáčen.

Laſtenzug *m.* tovórni vlak. [ljívost.

Laſter *n.* pregréha, grehóta, pregreš-

Läſterer *m.* psovàč, obrekovávec, opravljívec, klevétnik; Gottes— bogoklétnik.

laſterhaft pregrévšen, grehótən, pregrešljìv. [nica.

Laſterhafte *m.* pregrévšnik; *f.* pregréš-

Laſterhaftigkeit *f.* pregrévšnost, pregrešljívost, grešnost.

Läſterin *f.* psovávka, obrekljívka, opravljívka, klevétnica.

Laſterleben *n.* pregrévšno življénje.

läſterlich obrekoválen, obrekljìv, sramotílen, zasramoválen; —e Reden nesrámne ob. umázane beséde *pl.*; auf eine —e Art sramotílno.

Läſtermaul *n.* opravljívi jezik, opravljívi gobec; (Perſon) psovàč, opravljívec, obrekljívec.

läſtern psovati (psujem), obrekovati, opráviljati, klevetáti, grdíti, sramotíti; (fluchen) preklínjati, kleti (kolnem), hudičevati.

Läſterrede *f.* sramotílni govor.

Läſterſchrift *f.* sramotílni spis.

Läſterſucht *f.* opravljívost, obrekljívost, obrekoválnost.

läſterſüchtig opravljìv, obrekljìv.

Läſterthat *f.* pregrévšni čin, zločin, zločínstvo.

Läſterung *f.* psovánje, obrekovánje, klevéta, sramotítev, zasrámba, preklínjanje.

Läſterwort *n.* psovka.
Läſterzunge *f.* opravljívi —, strupéni jezik; (Perſ.) opravljívec, obrekovávec.
läſtig nadléžen, sitén, natéčen, težék; — ſein sitnáriti, sitnost prodájati.
Läſtige *m.* sitnež, nadléžnež, natéčnik; *f.* nadléžnica, sítnica.
Läſtigkeit *f.* nadléžnost, sítnost, natéka, natéčnost.
Laſtpferd *n.* tovórni kònj.
Laſtſchiff *n.* tovórna ladja, ladja z blagom.
Laſtthier *n.* tovórno živínče (-eta), tovorívka; *coll.* tovórna živína.
Laſtträger *m.* težák, tovórnik, nosáč.
Laſttrain, Laſtzug *m.* ſ. Laſtenzug.
Laſtwagen *m.* tovórni voz.
Laſur, =ſtein *m.* lazúrec, višnjevec.
laſurblau moder, višnjev, lazúren.
Latein *n.* latínščina, latínski jezik.
lateiniſch latínski; lateiniſche Sprache ſ. Latein.
latent skrit, prikrít; zvezan, utajèn.
Laterne *f.* svetílnica, svetíljka, laterna.
Laternenträger *m.* svetilonóšec, svetívec.
latiniſieren latíniti, latínčiti, latinčevati; polatíniti.
Latinismus *m.* latinízem.
Latſche *f.* šlabéder, švedér; ſ. Krummholzkiefer.
latſchen šlabedráti, švedráti.
Latſcher *m.* šlabedrávec, šlabedrálo, švedráč.
latſchfüßig šlabedràv, šlabédrast.
latſchig plígek, plehék, oglévén; ſ. latſchfüßig.
Latte *f.* letva, latva, lata, prekla, ranta; (im Forſtweſen) šviglja; *fig.* šviglja, prekla.
latten préklati; opréklati, letve pribíti (-bíjem), *impf.* pribíjati.
Lattich *m.* ločíka.
Latwerge *f.* latverga, elektvar.
Latz *m.* nastávek (pri obléki); zapórek, uhó (ušésa); prsnik, opŕsnik; *(mont.)* pregráda.
Lätzchen *n.* (bei d. Kindern) podbrádnica.
lau mlačén, morén; (von der Luft) mil, toplótén.
Laub *n.* listje, perje, lepénje; trockenes — listje, sušína, grabež; das — verlieren obletéti se, osúti (-sújem u. -spèm) se; *impf.* osípati (-sípljem) se, obletovati se, oblistovati se; das — abſtreifen smúkati; osmúkati; das — rechen listje grábiti.
laubartig listast.
Laubbaum *m.* lístovec, lístnato drevó.
Laubbuſch *m.* vejnik. [krov.
Laubdach *n.* zeléna stréšica, zeléni
Laube *f.* veža, lopa; slopóvje; (im Garten) hladnica, sénčnica, uta.
lauben zelenéti, listje pogánjati, zalistovati se.
Lauberhütte *f.* ſ. Laubhütte.
Laubfall *m.* listopàd.
Laubflechte *f.* lístasti lišáj.
laubförmig lístast.
Laubfroſch *m.* rega, božja žábica.
Laubfutter *n.* zelenjé, plastje.
Laubgewinde *n.* pletívo (iz) od listja, listno pletívo. [vej.
Laubgewölbe *n.* oblók (iz) od zelénih
Laubholz *n.* lístnato drevje, lístovci *pl.*; (Gehölz) lístnik, lístnica.
Laubhütte *f.* zeléna uta; listnják; šator iz zelénih vej, zeléni šator.
Laubhüttenfeſt *n.* praznik šatórov, oblétnica pod šatóri.
laubicht lístnast.
laubig listnat.
Laubknoſpe *f.* listni bŕst.
Laubkryptogamen *pl.* lístnate tajnocvétke *pl.* [perja.
laublos brezlístèn, brezlístnat, brez
laubreich listnat, listovít, pernat.
Laubroſt *m.* rjà na trtnem perju, snet (-í), palež.
Laubſäge *f.* žaga izrezáča.
Laubſtreu *f.* listna stelja, listje.
Laubwald *m.* listnik, lístnica. [perje.
Laubwerk *n.* listje, listóvje, lepénje,
Laubzwiebel *f.* divji drobnják.
Lauch *m. (Allium)* lúk; ſ. Knoblauch.
Lauchkraut *n.* česnovka. [ski.
Laudemial= lavdemijálèn, prepisnín-
Laudemium *n.* prímščina, prepisnína.
lauen júžiti se, kopnéti; ojúžiti se, odmékniti.
Lauer *m.* pátoke *pl.*, tropínščnica, čmiga, cvíček, kíslica.
Lauer *f.* preža, zaléza.
Lauerer *m.* prežávec, prežár.

lauern prézati (prežím) —, streči (strežem) —, páziti na kaj.

Lauerſtätte *f.* prežíšče.

Lauf *m.* tek, tékanje; reißender — deróč tek; träger — len od. tih tek; (Flucht) beg; (des Gewehres) cev (-í), cevka; (Schnell—) dir, dirék; in ſchnellem —e v diru; (des Siebes) obód; (des Waſſers) tók; (in der Mühle) tečáj; (in der Jägerſprache) skók, krak; (der Geſtirne) premik; im —e tekom, med, v; noch im —e dieſes Jahres še to leto, še v tem letu.

Laufbahn *f.* tekalíšče, popríšče, tekálnica; *fig.* pot življénja.

Laufbein *n.* kráčnica, krak.

Laufbrett *n.* (der Weber) snoválnica.

Laufbrücke *f.* mostíček, brv (-í).

laufen teči (tečem), letéti; *impf.* tékati, létati; (rennen) dírjati; (fliehen) béžati (bežím); das läuft auf eines hinaus to je vseéno; Thränen liefen ihm über die Wange solze so ga polile; — laſſen izpustíti, oprostíti; in die Höhe — vzhájati, kipéti; Gefahr — v nevárnosti biti (sem); Gaſſen — s šibami tepen biti (sem); (ſich ausbreiten) razprostírati se, raztézati se; (ſich drehen) súkati (sučem) se, vrtéti se, obráčati se; *math.* iti (idem), teči (tečem), držati (držím).

laufend tekóč; —e Geſchäfte tekóči posli; —e Rechnung tekóči račún; —er Preis sedánja cena; —e Auslagen tekóči troški; —e Schrift ležéče písménke *pl.*

Laufer, Läufer *m.* tekáč, tékavec, tekún; (im Schachſpiel) teklič; (d. obere Mühlſtein) vrhnják, vršnják, gornják, zgornji kamen; *zool.* tékavci *pl.*; (an der Schnellwage) jábolko, kembélj.

Läuferſchicht *f.* vrsta kámenov (opék), ležéčih v vzdólžni smeri zidu.

Lauffeuer *n.* letéči ogénj (v dolgi črti natrošenega smodníka); naglo zaporédno streljánje (v dolgi vrsti postávljenih vojákov).

Laufgewicht *n.* jábolko, kembélj.

Laufgraben *m.* prekóp, rov.

läufig ſein ſ. brunſten.

Laufkäfer *m.* krešič, brzci *pl.*

Laufkarren *m.* tačka, karóla.

Laufpaſs *m.* odpústni list, odpústnica, potepéno pismo; einem den — geben koga odpráviti, izpókati.

Laufplatz *m.* tekalíšče, dirjalíšče.

Laufrad *n.* gonílno koló (kolésa).

Laufſchritt *m.* tekálni korák.

Laufvogel *m.* brzotèk.

Laufwerk *n.* (in der Mühle) tečáj.

Laufzettel *m.* ſ. Laufpaſs.

Lauge *f.* lug; **Laugen-** lužni. [tati.

laugen lúžiti, v lugu namákati, žéh-

laugenartig lúgast.

Laugenaſche *f.* lužni pepél. [nik.

Laugenfaſs *n.* lužnják, lužnik, žéht-

Laugenſalz *n.* lužnína, lužna sol (-í), lúgasta sol (-í).

Laugenwage *f.* lugomèr.

Laugenwaſſer *n.* lúžnica, lužna voda.

Lauheit *f.* mlačnost.

lauig mlačèn.

Lauigkeit *f.* mlačnost; *fig.* mrzlóta; hladnost.

laulich mlačèn.

Laulichkeit *f.* mlačnost.

Lauling *m.* mlačnež, mlačnik.

Laune *f.* (Gemüthsſtimmung) volja, čud (-i); občútje, razpoložáj; guter — dobre —, žídane volje, dobrovóljen; übler — slabe —, zle volje, zlovóljen, čemérèn; in gute — verſetzen odobrovóljiti; in üble — verſetzen ozlovóljiti koga; —en haben muhe iméti (imám); (Caprice) trma; (in Mühlen) blazína.

launenhaft múhast, trmast, hudomúšèn.

Launenhaftigkeit *f.* múhavost, trmavost, hudomúšnost.

launig dobrovóljen, vesél, žídane volje, vesélih misli.

launiſch zlovóljen, nasajèn, trmast, čemérèn.

Laus *f.* uš (-í).

lauſchen slúšati, poslúšati, prislúšati, prisluškovati, na uho vleči (vlečem).

Lauſcher *m.* prisluškovávec.

Läuſekrankheit *f.* ušívost.

Läuſekraut *n.* ušívec.

lauſen uší iskati (iščem).

lauſig ušív; —es Mädchen ušívka.

Lauskerl *m.* ušívec.

laut glasèn; zvočèn; der Stein iſt — kamen gluší; (hörbar) slišèn, slišljiv;

mit —er Stimme glasnó; ein —es Geſchrei erheben krik zagnáti (-žénem), zakričati (-kričím), zavpíti (-píjem); *adv.* glasnó; — werden laſſen povédati (-vém), naznániti; — werden razslúti (-slovem, -slujem) se, razslovéti se, razglásiti se, razvédeti (-vém) se; von etwas — ſprechen očitno od. javno o čem govoríti; *praep.* po, vsled; — der Ausſagen po besédah, po izpovédbi.

Laut *m.* glas, zvok, žvènk; (Buchſt.) glas, glasnik, glásnica; (Mucker) črha, črhljaj; keinen — von ſich geben ne črhniti, ne žúgniti.

Lautabſtufung *f.* stopnjevánje glasov.

lautbar znàn, razglašèn; — werden razglásiti se, razslovéti, razvédeti (-vém) se.

Laute *f.* plunka, lutna; die — ſchlagen na lutno igráti, brénkati.

lauten sluti (slovem), glasíti se, glas iméti (imám); — auf den Namen sluti, glasíti se na imé; (von der Glocke) peti (pojem), zvoníti.

läuten zvoníti; pozvoníti, *impf.* pozvánjati; (in die Kirche —) zvoníti, vábiti; (mit der Sterbeglocke) zadnjo uro zvoníti; (mit dem Glöckchen) zvončkáti, zvončkljáti, cingljáti; die Sturmglocke — plat zvoná biti (bijem); der Gewitterwolke — oblačíci zvoníti; die Glocken — zvonóvi pojó; zu — anfangen zazvoníti, zapéti (-pójem); zu — aufhören odzvoníti, odpéti (-pójem); ſich müde — nazvoníti se; zu Grabe — k pogrébu zvoníti; er hat — gehört, aber ... slišal je nekaj, pa ne vé kaj; Sauglocke — svinjáti, kvantáti.

Lautenmacher *m.* plúnkar, lútnar.

Lautenſpieler *m.* plúnkavec, igráč na lutno.

lauter *adi.* u. *adv.* čist, samočist; (hell) bistèr, jasèn, vedèr; (unverfälſcht) pristèn, nepopáčen; aus —em Golde iz (od) čístega od. súhega zlatá; aus —em Haſs iz gólega sovráštva; es ſind — Lügen vse je gola laž (-í); — junge Leute *pl.* sama mladež (-i).

Lauter *m.* glasnik.

Läuter *m.* zvonívec, zvonikár.

Läuterer *m.* čistívec, prečiščevávec, čistítelj.

Lauterkeit *f.* čistost, čistóta; bistrost, jasnost; pristnost; pošténost.

läutern čístiti, čéditi; prečístiti, očístiti, izčístiti, očéditi; *impf.* prečíščati, očíščati, izčíščati, izčiščevati, očéjati; (unreine Flüſſigkeit —) precedíti, *impf.* precéjati; (Honig —) pretopíti, *impf.* pretápljati; (Getreide —) véjati, vrhati; (den Wald —) rédčiti, trébiti; izrédčiti, izsékati, iztrébiti; ſich — čístiti se, jasníti se, brísati (brišem) se; učístiti se, ujasníti se, ubrísati se.

Läutertuch *n.* precejálo.

Läutewerk *n.* zvonílo.

lautieren glaskovati.

Lautiermethode *f.* glaskovánje.

Lautlehre *f.* glasoslóvje, glásništvo.

lautlich glasóvno, glasoslóvno.

lautlos brezglásno, brez glasú; *fig.* nem, mútast.

Lautloſigkeit *f.* brezglásnost.

Lautrückung *f.* pretápljanje —, prehájanje glasov; ſ. Lautverſchiebung.

Lautſchwächung *f.* oslabévanje glasov.

Lautſtärkung *f.* jáčenje —, ojáčba glasov.

Lautſteigerung *f.* stopnjevánje glasov.

Lautſyſtem *n.* glasje. [sov.

Lautveränderung *f.* izpreminjáva gla-

Lautverſchiebung *f.* premíkanje glasov.

Lautwandlung *f.* menjáva glasov, glasóvna menjáva.

Lautzeichen *n.* glásnik, glásnica.

lauwarm mlačèn.

Lava *f.* lava; =ſtrom *m.* tòk lave.

Lavendel *m.* sivka; =öl *n.* sivkno od. špiknárdno olje.

lavieren króžiti, sèmtertja jádrati ter se vetra ogíbati (-gíbljem), lavírati; *fig.* previdno ravnáti, po okóliščinah se obráčati.

Lawine *f.* plaz.

lax ohlápèn, oháběl, raběl; kosmàt, širokovéstèn.

Laxheit *f.* ohlápnost, oháblost, rahlost, širokovéstje.

laxieren drisko iméti (imám), liti (lijem), ulíjati se. [rét.

Lazareth *n.* bolníščnica, bólnica, laza-

Lazzaroni *pl.* lazaroni *pl.*

Lebehoch *n.* Bog živi! slava! na zdravje! živi! živio! (einer Frau)

živela! jemandem ein — ausbringen komú nazdráviti, živio (živela) nazváti (-zóvem); *impf.* nazdrávljati.

lebelang ſ. lebenslang.

Lebemann *m.* lahkožívec, dobrožívec, razkóšnik.

leben živéti, žíti (živem), žív biti (sem); (ſich wo aufhalten) bívati, prebívati, stanovati; (ſich betragen) vesti (vedem) se, obnášati se; lebe wohl zdráv bodi od. ostáni, z Bogom, Bog te obváruj; von etwas — o čem živéti; der Hoffnung — úpati, nádejati se, zanášati se.

Leben *n.* življénje, žítje, živòt, žítek, bítek; am — ſein žív biti (sem); ins — rufen oživotvóriti; bei meinem — (Betheuerung) pri moji veri; Zeit meines —s vse žive dni; ums — kommen smrt storíti, pogíniti; am — ſtrafen na smrt obsóditi, s smrtjo kaznovati; das — aushauchen dušo izdíhniti od. pustíti; die Verordnung tritt ins — ukàz zadobí veljávo, ukàz zadobí moč; für mein — gern silno rad, neizrečéno rad; mein — lang dokler bom žív, vse žive dni.

lebend živèč, živòč, žív.

Lebendgewicht *n.* žíva teža.

lebendig žív, živèč; (friſch) žív, živáhen; — ſein živéti; — werden oživéti; — machen oživíti, *impf.* oživljati.

Lebendigkeit *f.* živóst, živáhnost.

lebenleer brez življénja, mrtév.

lebenreich poln življénja.

Lebensalter *n.* doba življénja, starost, leta *pl.*

Lebensart *f.* načín življénja; olíka, dostójnost.

Lebensbaum *m.* drevo življénja, klek, živótno drévce.

Lebensbedürfnis *n.* živótna potréba.

Lebensbeſchreiber *m.* životopísec.

Lebensbeſchreibung *f.* životopis, življenjepis.

Lebensbild *n.* obràz življénja.

lebenſchaffend životvórən.

Lebensdauer *f.* čàs življénja, dolgóst življénja, doba življénja, vek.

Lebensende *n.* konèc življénja, konèc; bis an ſein — do smrti, do groba.

lebensfähig za življénje sposóbən.

Lebensfähigkeit *f.* sposóbnost za življénje, živnost.

Lebensfrage *f.* životno vprašánje.

Lebensfreude *f.* radost življénja.

lebensfriſch žív, čvrst, krepèk.

Lebensfriſche *f.* čvrstóst, krepóst življénja.

Lebensfriſt *f.* čàs življénja.

Lebensgefahr *f.* smrtna nevárnost.

lebensgefährlich smrtnonevárən, smrtən, za življénje nevárən; — krank na smrt bolán, v smrtni nevárnosti; — e Wunde smrtna rana.

Lebensgefährte *m.* drug, továriš.

Lebensgeiſt *m.* duh življénja, životni duh, moč (-í) življénja.

Lebensgeſchichte *f.* životopis, življénje.

Lebensglück *n.* sreča življénja.

lebensgroß prirodne velikósti.

Lebensgröße *f.* narávna velikóst, prirodna veličina.

Lebenshauch *m.* izdíhljaj, dihljaj.

Lebensjahr *n.* stárostno leto.

Lebenskraft *f.* življénska moč (-í), živótna moč, živnost.

lebenskräftig krépkega od. zdrávega živóta.

lebenslang *adv.* vse dni, vse žive dni, do konca dni, do smrti.

lebenslänglich dosmrtèn.

Lebenslauf *m.* življénje, živòt; tek življénja.

Lebenslehre *f.* nauk o življénju.

Lebenslicht *n.* luč (-i) življénja.

Lebensluft *f.* življénski vzdúh.

Lebensluſt *f.* radožívost, vesélje do življénja.

lebensluſtig radožív, življénja vesél.

Lebensmittel *n.* živež, živílo, jestívo, jedílo, hrana.

lebensmüde življénja sìt; — werden navelíčati se življénja; er wird — življénje se mu pristúdi, življénje mu zamrzi.

Lebensordnung *f.* red življénja.

Lebensperiode *f.* razdóbje oder doba življénja.

Lebenspfad *m.* stezà življénja.

Lebensplan *m.* črtež življénja, osnóva življénja.

Lebensregel *f.* pravílo od. vodílo življénja.

Lebensreiz *m.* milína ob. drážest (-i) življénja.

Lebensspiegel *m.* zrcálo življénja.

Lebensstellung *f.* nameščáj —, mesto v družábnem življénju.

Lebensstrafe *f.* smrtna kazèn (-i).

Lebenstrieb *m.* nagòn življénja.

Lebensüberdruſs *m.* pristúda —, naveličba —, omŕza življénja.

lebensüberdrüſſig življénja sit.

Lebensunterhalt *m.* žitèk, hrana, živež; prežitèk; einem den — geben prehranjevati —, vzdrževati koga; dem — nachgehen za žitkom iti (grem).

Lebensversicherung *f.* zavarovánje življénja.

Lebensversicherungsanſtalt *f.* zavaroválnica za življénje. [dénje.

Lebenswandel *m.* življénje, žitje; ve-

Lebensweiſe *f.* način življénja.

Lebenszeichen *n.* známenje —, znak življénja.

Lebenszeit *f.* čàs življénja; auf — za čàs življénja, do smrti.

Lebensziel *n.* konèc ob. cilj življénja.

Lebenszweck *m.* namèn —, smotèr življénja. [ni.

Leber *f.* jetra *pl.*; **Leber-** jétrni, jetré-

Leberblümchen *n.* jétrnik. [*pl.*

Leberbrand *m.* volčič, sájavec, metljáji

Leberbraten *m.* pečéna jetra *pl.*

Lebererz *n.* jetréneč, jétrasta ruda.

Leberfleckeu *m.* pega.

leberkrank na jetrih bolán.

Lebermoos *n.* jetrenják.

Leberſtein *m.* ſ. Lebererz.

Leberthran *m.* ribje olje.

Leberverhärtung *f.* trdína v jetrih.

Leberwurſt *f.* jétrnica, jétrna klobása.

Lebewelt *f.* živi —, orgánski svet, živstvo.

lebewohl *interi.* z Bogom, Bog te obváruj, zdrav bodi, zdrav ostáni, zdravstvuj; (Abſchied) slovó (-ésa), razstánek; — ſagen slovíti se, poslávljati se, slovó jemáti; poslovíti se, slovó vzéti (vzámem).

lebhaft živ, živáhen, bodèr, čil; *fig.* — werden raznétiti se, razvnéti se.

Lebhaftigkeit *f.* živóst, živáhnost, bodróst, čilost.

Lebkuchen *m.* poprnják, medenják.

leblos nežív, brez življénja, brezživótèn; —er Körper mrtvo truplo, mrlič.

Lebloſigkeit *f.* brezživótnost, nežívost, mrtvóst.

Lebtage *pl.* žive dni; all meine —, mein Lebtag vse žive dni, odkàr sem žív.

Lebzeiten *pl.* bei meinen — za mojih dni, za mójega življénja.

Lebzelten *m.* poprnják, strdénje.

Lebzeltner *m.* poprnjákar, medár.

lechzen koprnéti, hlepéti, hrepenéti, dehtéti; (dürſten) mreti (mrem), giniti, umírati od žeje; die Erde lechzt zemlja zeva, — reži, — poka od suše.

leck prebít, razpókan, razséden; — machen (durch Trocknen) razsušíti.

Leck *m.* poka, poč (-í), rega, razsedlína, razpóka.

Leckage *f.* premòk. [solílo.

Lecke *f.* lízanje, liz; sol za lízanje,

lecken lízati (ližem); oblízniti, *impf.* oblizovati; (durch einen Leck rinnen) curljáti, curéti, kapljáti, teči (tečem) iz česa; das Faſs leckt sod pušča. — curi.

lecker slastèn, okúsen, tekovít; ſ. leckerhaft.

Lecker *m.* lizáč, lízavec, lizún, sladkosnédež, oblíznik.

Leckerbiſſen *m.* slaščica, slastica, poslastica, oblízek.

Leckerei *f.* sladčica; sladkosnédost.

leckerhaft sladkosnèd, sladkosnéden, sladkoústen.

Leckerhaftigkeit *f.* sladkosnédost, sladkosnédnost.

Leckermaul *n.* sladkosnédež, sladkoústnik; sladkosnéda.

leckermäulig ſ. leckerhaft.

Leckerſucht *f.* slájnica.

Leckwein *m.* podčépina; (Ausbruch) samotòk, samomáščina.

Lection *f.* lékcija.

Lectionsplan *m.* ſ. Lehrplan.

Lectüre *f.* čtivo, berílo; branje, čítanje.

Leder *n.* usnje; (Kürſch—) krzno; (Weiß—) irha, írhovina; **Leder-** usnjén, úsnjat; irhast.

Lederapfel *m.* kosmáč.

lederartig usnjast. [men.

Lederband *m.* úsnjata vez (-i); *n.* jér-

Lederbereiter *m.* strojár; krznár; irhar.

Lederbereitung *f.* stroj, strojba kóž.

Lederhandel *m.* usnjárstvo, kupčija z usnjem; den — betreiben usnjáriti.
Lederhändler *m.* usnjár, trgóvec z usnjem.
Lederhandlung *f.* usnjárnica.
Lederhaut *f.* úsnjata koža.
ledern usnjén, úsnjat; irhast, irhov; (ſaftlos) pust, pleheč.
Ledertang *m.* úsnjasta halóga.
Lederware *f.* usnjevína, usnjína, usnjéna roba; krznovína; írhovina.
lederweich meheč kakor usnje; — ſchlagen hudo nabíti koga.
ledig prazèn, pròst, izpráznjen; (unverheiratet) samski, sámiški, samosvójen, neožénjen; saméc *(subst.)*; (weibl.) neomožéna, nevdána; samíca *(subst.)*; der —e Stand samski stan, sámištvo, samosvójni stan; — werden iznebíti se (česa); — machen rêšiti, oprostíti, osvobodíti; *impf.* reševati, opráščati, osvobojevati.
Ledigkeit *f.* praznóta, prostóta; sámičnost.
lediglich *adv.* zgòlj, samó.
Ledigſchein *m.* izpričeválo o samskem stanu, izpričeválo o sámištvu.
Lee *f.* zavétje, zavétrje.
leer prazèn, porèn; (hohl) votèl; têšč; (v. Kopf) prazèn, puhèl, pust; (gelt) jálov.
Leerdarm *m.* teščè črevó (črevésa), lačnik, lačno črevó.
Leere *f.* praznína.
leeren prázniti, pórniti; izprázniti, izpórniti; (ein Glas) izprázniti, izvŕniti, izpíti (-píjem); *impf.* izvráčati, izpívati.
Leerheit *f.* praznost, praznóta, pornost; púhlost, puhlóba.
leerſtehend prazèn, nezaséden.
Leerſtehung *f.* praznost, nezasédenost.
Leerſeite *f.* zavétna stran (-í).
leerwärts *adv.* v zavétrje.
Lefze *f.* šoba, čoba; (Lippe) ústnica, ustna, ustno.
legal postávèn, zakonít.
legaliſieren povériti, potŕditi; *impf.* poverjevati, potrjevati.
Legaliſierung *f.* poverítêv, poverílo, legalizácija.
Legaliſierungszwang *m.* posílna legalizácija, posílna poverítêv, posílno poverjevánje.
Legalität *f.* postávnost, zakonítost.
legaliter *adv.* postávno, zakoníto.
Legat *m.* poslánec, poročník.
Legat *n.* volílo; izporočílo.
Legatar *m.* volílojémnik.
Legator *m.* volívec.
legen položíti, deti (dem), dejáti (dénem); *impf.* pokládati, polágati, dévati; (in etwas) vložíti, *impf.* vlágati; Eier — jajca nesti (nesem); jajca znesti; Grund — témelj postáviti, *impf.* postávljati; Brand — zažgáti (-žgèm); *impf.* zažígati; in Ketten — v želézje vkovati; ſich — leči (ležem), uléči se; *impf.* légati; (nachlaſſen, vom Sturme) uléči se, poléči (se), prenéhati, potíhniti, upokojíti se; *impf.* ulégati se, polégati (se); ſich ins Mittel — posredovati; ſich auf etwas — prijéti (primem) se česa, poprijéti se česa, lotíti se česa; die Geſchwulſt hat ſich gelegt oteklína je uplahníla, oteklína je splahníla.
Legen *n.* poláganje, pokládanje.
Legende *f.* legénda; životopis kákega svetníka; (auf Münzen) napis, opis (kákega péneza).
Legezeit *f.* čas nesénja.
Leggeld *n.* vložnína.
Leghenne *f.* nesna kokóš (-i), — kúra.
legieren zliti od. splavíti kovíne, primêšati, legírati; *impf.* zlívati od. splávljati kovíne; (teſtieren) vóliti, izporočíti; *impf.* izporóčati.
Legierende *m.* oporočítelj, oporočník.
Legierung *f.* zlit (-i), zlítina, splavljenína.
Legion *f.* légija; (Menge) temà, krdélo.
legislativ zakonodájen, legislatívèn.
Legislator *m.* ſ. Geſetzgeber.
Legislatur *f.* ſ. Geſetzgebung.
legitim zakonít, legitímèn, po postávi, po zakónu; (ehelich) zakónski.
Legitimation *f.* izkàz, poverílo; (unehel. Kinder) pozakonítêv, uzakonítêv.
Legitimationskarte *f.* izkáznica, poverílnica.
legitimieren povériti, *impf.* poverjevati; posvedóčiti, *impf.* posvedočevati;

upravíčiti, *impf.* upravičevati; (ein uneheliches Kind) pozakóniti, uzakóniti; *impf.* pozakonjevati, uzakonjevati; ſich — izkázati (-kážem) se.

Legitimierung *f.* posvedóčba, izkazovánje, poverítev; pozakonítev.

Legſtätte *f.* skladíšče.

Lehde *f.* ledína, prelog, praha.

Lehen *n.* fevd; **Lehens-** fevdni.

Lehenbarkeit *f.* fevdnost.

Lehensbrief *m.* fevdno pismo.

Lehensmann *m.* fevdnik.

Lehensrecht *n.* fevdno pravo.

Lehenstafel *f.* fevdna knjiga.

lehenſtäflich fevdnoknjížèn.

Lehenswesen *n.* fevdstvo.

Lehm *m.* ílovica, il; glina; **Lehm-** ílovnati, ílovični, ílov, glínasti.

Lehmboden *m.* ílovnati svet, ilováča.

Lehmerde *f.* ílovica, glínovica.

lehmern ílovast, glinast.

Lehmgrube *f.* ílovnica.

lehmicht ílast, ílnat, glinast.

lehmig ílovnat, glinovít.

Lehmwerk *n.* ílovina, glínovina.

Lehne *f.* slonílo, naslonílo, naslanjálo; držáj, roča; (ſanfte Erhebung e. Berges) rebèr (-i); Sonnen— prisóje *pl.*

lehnen *intr.* slonéti; naslóniti se; *impf.* naslánjati se, naslónjen biti (sem), opírati se; *trans.* naslóniti, prislóniti, opréti (oprèm); *impf.* naslánjati, prislánjati, opírati; ſich — naslóniti se, prislóniti se, opréti se; *impf.* naslánjati se, opírati se.

Lehnpferd *n.* najéti kònj.

Lehnſtuhl *m.* naslanjáč, slonílnik.

Lehnwort *n.* izposójenka.

Lehr- učni, účbeni.

Lehramt *n.* učiteljstvo, učiteljska služba, učiteljevánje.

Lehramtscandidat *m.* učiteljski prípravnik.

Lehramtsprüfung *f.* učiteljska izkúšnja, učiteljski izpìt.

Lehranſtalt *f.* učilíšče, učni zavod.

Lehrart *f.* učba, učítev, učni načìn.

Lehrbefähigung *f.* učiteljska usposóbljenost, učna sposóbnost.

Lehrbefähigungsprüfung *f.* izpìt o učni sposóbnosti.

Lehrbegierde *f.* ukažéljnost.

lehrbegierig ukažéljèn.

Lehrbrief *m.* doúčni list, izúčno pismo.

Lehrbuch *n.* učna knjiga.

Lehrburſche *m.* učéněc.

Lehrcurs *m.* učni tečáj.

Lehre *f.* uk, nauk; in Zuſammenſetzungen: -slovje od. -znanstvo, als: Naturlehre naravoslóvje ɔc.

lehren učíti; naučíti, poučíti; *impf.* poučevati.

Lehren *n.* uk, učénje.

Lehrer *m.* učítelj, učenìk.

Lehrerbildungsanſtalt *f.* učiteljíšče, učíteljska priprávnica.

Lehrergehalt *m. n.* učíteljska plača.

Lehrerin *f.* učíteljica.

Lehrerſeminar *n.* učíteljski zavod; učiteljíšče.

Lehrfach *n.* učna stroka.

lehrfähig sposóbèn za učíteljstvo.

Lehrfähigkeit *f.* sposóbnost za učíteljstvo, učna sposóbnost.

Lehrform *f.* účbeni načìn.

Lehrfreiheit *f.* učna svobóda, svobóda poučevánja.

Lehrgang *m.* učba.

Lehrgebäude *n.* učna sestáva.

Lehrgedicht *n.* poúčna pesém (-i), didáktična pesém.

Lehrgegenſtand *m.* učni predmèt.

Lehrgehilfe *m.* učíteljski pomočník.

Lehrgeld *n.* šolnína, učnína, ukovína.

lehrhaft účèn, poúčèn.

Lehrherr *m.* rokodélski mojstèr.

Lehrjahr *n* učno leto; die —e beendigen izučíti se, doučíti se.

Lehrjunge *m.* rokodélski učéněc; der freigelaſſene — oproščéněc.

Lehrkanzel *f.* učna stolíca.

Lehrkörper *m.* učíteljstvo.

Lehrkraft *f.* učna moč (-í).

Lehrling *m.* ſ. Lehrjunge.

Lehrmeiſter *m.* mojstèr; =in *f.* mójstrinja, mójstrovka.

Lehrmethode *f.* načìn učénja, učba, účbeni načìn.

Lehrmittel *n.* učílo, učni pripomóček, učno sredstvo.

Lehrplan *m.* učni črtež, učni načrt.

Lehrprobe *f.* učni poskús.

lehrreich poúčèn, poučljìv, ukovít.

Lehrſaal *m.* učílnica.

Lehrſatz *m.* (učni) izrèk, rèk, (učno) pravílo; (Dogma) verska resníca.
Lehrſpruch *m.* poúčni izrèk, poúček.
Lehrſtand *m.* učíteljski stan, učíteljstvo.
Lehrſtelle *f.* učíteljska služba, učíteljsko mesto.
Lehrſtil *m.* účbeni slòg.
Lehrſtoff *m.* učna tvarína, učno gradívo; učívo.
Lehrſtuhl *m.* učíteljska stolíca.
Lehrſtunde *f.* učna ura.
Lehrvortrag *m.* učno predávanje.
Lehrzeit *f.* čàs učénja, učni čàs.
Lehrziel *n.* učni smotèr.
Lehrzimmer *n.* učílnica.
Leib *m.* teló (telésa), truplo, živòt; Unter— trebuh; bei —e nicht po nobéni ceni! Bog obváruj! einem zu —e gehen pestíti —, pritískati koga; (das Kleidungsſtück den Oberleib bedeckend) stan, živòt; **Leib-** telésni, živótni.
Leibarzt *m.* zasébni zdravník, telésni zdravník.
Leibbinde *f.* pas, opásnica, pasílnica.
Leibchen *n.* telésce; (Kleidungsſtück) jópica, haljíněc; živótěc.
Leibeigene *m.* nevóljnik.
Leibeigenſchaft *f.* last na osébo, nevóljništvo.
leiben živéti; ſich — redíti se, debelíti se.
Leibesbeſchaffenheit, Leibesconſtitution *f.* telésna sestáva, telésnost, živòt.
Leibesbewegung *f.* telésno gíbanje, telésno krétanje; izprehòd.
Leibesbürde *f.* telésni sad.
Leibeserbe *m.* rodni dedič.
Leibesfarbe *f.* polt (-í).
Leibesfrucht *f.* spočétěk, telésni plod; ſie iſt von der — entbunden povíla je.
Leibesgeſtalt *f.* postáva, rast (-í), stas.
Leibeshöhle *f.* telésna duplína.
Leibeskraft *f.* telésna moč (-í); aus — na vso moč, na vse pretége, — kriplje.
Leibespflege *f.* oskŕba živóta, negovánje živóta.
Leibesſorge *f.* skrb za teló.
Leibesſtrafe *f.* kazěn (-i) na telésu, telésna kazěn.
Leibesübung *f.* telovádba.
Leibgarde *f.* telésna straža.
Leibgardiſt *m.* telésni stražnik.
Leibgedinge *n.* dosmŕtni pridŕžěk, — užítěk.
Leibgurt *m.* pas, pasíca, opasíca.
leibhaft, leibhaftig živ, telésěn, utelésen; pravi, právcati, pràv sam.
Leibjäger *m.* telésni lověc.
leiblich telésěn, živótěn; (wahrhaft) pristěn, roděn, pravi, lastěn; —er Bruder rodni bràt; (fleiſchlich) mesén, poltěn.
leiblos brezteléšen.
Leibpacht *f.* dosmŕtni najèm.
Leibrente *f.* dosmŕtni prihódek.
Leibrock *m.* jopič, jópica; rokávci *pl.*, opléčěk; spodnje krilo.
Leibſchaden *m.* kila, vrèd; — haben kilav; — bekommen prevréditi se, prevzdígniti se.
Leibſchüſſel *f.* potrebnjáča.
Leibſtuhl *m.* ponóčni stolěc, sobni potrebnják, zahodnják.
Leibwache *f.* telésna straža.
Leibwäſche *f.* prtenína, živótno perílo.
Leibweh *n.* bolečína v trebúhu, ščípanje v trebúhu; ich habe — trebuh me bolí, v trebúhu me ščiplje.
Leibzwang *m.* zaprtje, zapéka.
Leiche *f.* mrlič, mrtvec, umrlěc.
Leichenacker *m.* pokopalíšče, grobíšče.
leichenartig mrtváški.
Leichenbegängnis *n.* pogrèb, pogrébni izprevòd.
Leichenbegleiter *m.* pogréběc, pogrébnik.
Leichenbegleitung *f.* pogrébni izprevòd.
Leichenbeſchau *f.* oglèd mrlíča, mrlíški oglèd.
Leichenbeſchauer *m.* mrlíški oglédnik.
Leichenbeſtattung *f.* pogrèb, pokòp.
leichenblaſs bled kakor mrlič.
Leichenfeier *f.* pogrébna svečánost, bilje *pl.*
Leichenfeld *n.* mrtvíšče.
Leichengeläute *n.* pogrébno zvonjénje.
Leichengepränge *n.* pogrébni sijáj.
Leichengeruch *m.* mrtváški duh.
Leichengerüſt *n.* mrtváški oděr.
Leichenkammer *f.* mrtváščnica, mrlíščnica.
Leichenkoſten *pl.* pogrébni stróški *pl.*
Leichenmahl *n.* sedmína, pogrébščina, kármina, sedmínska pojédina.
Leichenöffnung *f.* razpáranje mrlíča.

Leichenpaſs *m.* mrlíški popótni list, mrlíška prehódnica.
Leichenpredigt *f.* pogrébni góvor.
Leichenraub *m.* rop, okrádba mrliča.
Leichenſchändung *f.* oskrúmba mrliča.
Leichenſchmaus *m.* ſ. Leichenmahl.
Leichenſtein *m.* nagróbni kamen, nagróbnik.
Leichenträger *m.* pogrébnik, pogrébec.
Leichentuch *n.* mrtváški prt, nalíčje.
Leichenverein *m.* pogrébno društvo.
Leichenwagen *m.* mrliški voz.
Leichenzug *m.* pogrébni izprevòd.
Leichnam *m.* mrlič, mrtvo truplo, mrtvec; *dem.* mrlíček.
leicht lahek, lehkótен, legótен, malotéžen; *fig.* lahkomíseln, nestanovítен, vetrast; — machen lájšati, lehkotíti; olájšati, zlájšati, polájšati; *impf.* o-, z-, polajševati; —er werden lehnéti (-néjem); zlájšati se, olehkotíti se.
leichten ſ. leicht machen.
leichterdings *adv.* lahkó, brez truda.
leichtfertig lahkomíseln, nepremíšljen, vétrnast, vétrast.
Leichtfertigkeit *f.* lahkomíselnost, nepremíšljenost, vétrnost.
leichtfingerig lahkih od. urnih prstov.
leichtflüchtig brzohlápen.
leichtflüſſig brzotópen, lahko raztópen, lahko plavèk, brzotálek. [nog.
leichtfüßig lahkonòg, urnih od. brzih
leichtgeflügelt lahkokrìl, urnokrìl.
leichtgläubig lahkovérен, radovérен.
Leichtgläubigkeit *f.* lahkovérnost.
leichthin *adv.* na lahko, povŕšno.
Leichtigkeit, Leichtheit *f.* lahkóst, lehkóča, lehkóta, legóta.
leichtlebig lahkoživ.
leichtlich *adv.* lahkó, zláhkoma.
Leichtſinn *m.* lahkomíselnost, lahkomíslije, nepremíšljenost, vetrenjáštvo.
leichtſinnig lahkomíseln.
leichtweg *adv.* povŕhoma.
leid *adv.* žàl, milo,ináko; es iſt mir — žal mi je; — ſein um etwas míliti se, žal biti (je) komu za kaj; es iſt mir nicht — um die Mühe ni mi žal truda; es iſt mir — um ihn žal mi je njega, zanj, smili se mi.
Leid *n.* žàl (-i), žálica, žálost, toga; (Übel) zlo, hudó; (Elend) nadlóga, reva, težáva, beda; ein — zufügen komú kaj žálega prizadéti (-dénem), *impf.* prizadévati; krivíco storíti, *impf.* délati; niemandem zu Liebe od. zu Leide brez prijáznosti ali sovráštva do koga; ein — anthun žáliti; razžáliti, *impf.* razžaljevati; — tragen žalovati.
leiden trpéti; pretrpéti, prestáti (-stojím), prenésti (-nésem), prebíti (-bóm, -bíjem); *impf.* prestájati, prenášati; (krank ſein) bolovati, boléhati; (erlauben) dopustíti, dovóliti; er kann ihn nicht — ne more ga trpéti, ne more ga glédati; Hunger — strádati, lákoto trpéti; Schaden — škodo trpéti, na izgúbi biti (sem).
Leiden *n.* trpljénje; (Schmerz) bolečína; (Trauer) žálost; mit einem — behaftet nadlóžen.
leidend trpéč, trpèn; (kränklich) bolèhen, betéžen; —e Form trpni položáj, trpna oblíka.
Leidende *m.* trpín, trpínec; *f.* trpínka.
Leidenſchaft *f.* strast (-í); (Begierde) pohòt, pohlèp; mit — strastno.
leidenſchaftlich strastèn.
Leidenſchaftlichkeit *f.* strastnost.
leidenſchaftslos brezstrástен, nestrástен, brez strasti.
Leidensgefährte *m.* sotrpín. [vo).
Leidensgeſchichte *f.* trpljénje (Kristo-
Leidenskelch *m.* kelih trpljénja.
Leidenstag *m.* dan (dneva) trpljénja.
Leidenswoche *f.* Véliki teden.
leidentlich trpéč, trpèn.
leider *interi.* žalibog! na žalost! — Gottes Bogú bodi potóženo!
Leider *m.* ſ. Leidende.
leidig mrzèk, neblág, nemíl; zlovéstен; žalostèn.
leidlich znosèn, strpèn.
Leidtragen *n.* žalovánje, žalóba.
leidtragend žalujòč.
Leidweſen *n.* žalost, žàl (-i), žalovánje, žalóba.
Leier *f.* lira; (Drehorgel) lajna, lajne *pl.*, golídra, órglice *pl.*; dieſelbe alte — stara pesèm (-i); immer bei einer — bleiben zmerom eno gnati (ženem) od. tróbiti od. gosti (godem).
Leierer *m.* lájnar, golidráč.
leierförmig lirast.

Leiermann *m.* s. Leierer.
leiern lájnati, golidráti; *fig.* gosti (godem).
Leierschwanz *m.* lirorépěc.
Leihamt *n.* posojílni uràd.
Leihanstalt *f.* posojílnica. [ca.
Leihbibliothek *f.* posojeválna knjížni-
leihen *tr.* posóditi, na pósodo dati (dam), v zajěm dati, izposóditi; *impf.* posójati, posojevati, na pósodo dajáti; (entleihen) na pósodo vzeti (vzamem), izposóditi si; *impf.* na pósodo jemáti (jémljem), izposójati si, izposojevati si.
Leiher *m.* posodník, posojevávěc; =**in** *f.* posodníca, posojevávka.
Leihvertrag *m.* posódbena pogódba.
leihweise *adv.* na pósodo, v zajěm.
Leikauf *m.* likof; nadávěk.
Leilach, Leilaken *n.* prestirálo (pósteljno). [lepěk.
Leim *m.* klej, (lim); (Vogel—) lep,
leimen klejíti, kléjati, lepíti; sklejíti, zlepíti.
leimicht klejast.
leimig klejev, klejàt.
Leimkraut *n.* lépnica.
Leimküche *f.* kléjnica.
Leimleder *n.* mezdra, mezdrovína.
Leimmistel *f.* oméla.
Leimruthe *f.* límanica, lepna šíbica.
Leimsieder *m.* klejár. [kleja.
Leimsiederei *f.* klejárnica, varílnica
Leimspindel *f.* s. Leimruthe.
Leimstoff *m.* klejevína.
Leimwasser *n.* kléjeva voda.
Leimzucker *m.* klejev slaj.
Lein *m.* lan (-a, -ú); (Winter—) ozíměc; (Sommer—) jarěc; (Spät—) jesénščak; — rösten lan godíti, lan mladíti, lan rosíti.
Leinacker *m.* laníšče.
Leinbau *m.* setěv lanú.
Leindotter *m.* ričěk (ridžěk); **Leindotter-** ričkov.
Leine *f.* konópěc, vrv (-í), vože.
leinen lanén; (aus Leinwand) platnén, prtén.
Leinen, Linnen *n.* platno.
Leinengarn *n.* lanéna preja.
Leinenstich *m.* tkalni vbòd.
Leinkraut *n.* madrónščica, lázica, žabri *pl.*
Leinkuchen *m.* lanéni kravájci *pl.*
Leinöl *n.* lanéno olje.
Leinpfad *m.* steza vlačílnica, stegne *f. pl.* (Treppelweg).
Leinsame *m.* lanéno seme (-na).
Leintuch *n.* ruha, ponjáva, prestirálo.
Leinwand *f.* platno; grobe — hodník, hodnína; feine — pražnje platno; mittelfeine — ahlánčno platno; sehr feine — tenčíca. [belež.
Leinwandbleiche *f.* belílo za platno;
leinwanden platnén, prtén.
Leinwandhandel *m.* platnárstvo, kupčíja s platnom; den — betreiben platnáriti.
Leinwandhändler *m.* platnár, platníčar, trgóvěc s platnom.
Leinwandhosen *pl.* prteníce, prténe hlače *pl.* [na.
Leinwäsche *f.* platnéno perílo, prtení-
Leinweber *m.* tkalěc.
Leinzeug *n.* lanéna —, platnéna roba, prtenína.
leise tih, tihótěn; lahěn, lagán, rahěl; ein —s Gehör haben teněk —, doběr —, ostěr sluh iméti (imám), tenkó slíšati (slišim); *adv.* tiho, natíhoma, potíhoma, lahno, rahlo.
Leiste *f.* skoba, spojka, letva, latva; (am Körper) dimlje *pl.*; (Einfassung) obróběk.
leisten vršíti, číniti, délati; storíti; eine Arbeit — opráviti, storíti, dodélati; *impf.* oprávljati, délati; Bürgschaft od. Gewähr — pórok biti (sem), porokovati, jámčiti; poróštvo dati; Dienste — slúžiti, streči (strežem); den Eid — priséči (-séžem), *impf.* priségati; Folge — slúšati, ubógati; Genugthuung — zadostíti, *impf.* zadóščati; Hilfe — pomóči (-mórem), pomágati; Huldigung — poklóniti se; seine Pflicht — svojo dolžnóst storíti, izpólniti, opráviti; *impf.* izpolnjevati, oprávljati; Robot — rabótati, rabóto (tlako) délati, na rabóto (tlako) hóditi, tlačániti; Widerstand — upréti (-prèm) se, ustáviti se; *impf.* upírati se, protíviti se, ustávljati se; eine Zahlung — pláčati, popláčati, poravnáti; *impf.* plačevati.
Leisten *m.* kopíto; *dem.* kopítce.

Leiſtenband *n.* dímeljska vez (-í).
Leiſtenbruch *m.* dímeljna kila, kila v dimljah.
Leiſtengegend *f.* dimlje *pl.*
Leiſtenſchneider *m.* kopítar.
Leiſtung *f.* opráva, storítëv, dovršba, dajátëv, izpolnítëv, učíněk, delo; uspévëk; (Abgabe) dávščina, izplačílo.
Leiſtungseinheit *f.* enóta učínka, enóta storítve.
leiſtungsfähig zmožën kaj storíti.
Leiſtungsfähigkeit *f.* zmožnost kaj storíti; storílna sposóbnost.
Leiſtungsperiode *f.* doba oprávljanja.
Leiſtungspflicht *f.* dolžnóst kaj opráviti, izpolnílna dolžnost.
Leitarm *m.* vójnica.
Leitartikel *m.* uvódni članëk.
Leitband *n.* povódëc.
Leitbarkeit *f.* (der Wärme) vodljívost.
Leitcurve *f.* (krivúlja) vodívka. [(-i).
Leite *f.* (Gegend) brežína, breg, rebër
leiten vóditi, vesti (vedem), prevájati; (führen) péljati (peljem); privésti, pripéljati; (weiſen) napótiti, odpráviti; (lenken) ravnáti, obráčati, vládati; (ein Geſchäft) oskrbovati, upravljati; auf den rechten Weg — na pravo pot pripéljati, obŕniti, napótiti; (das Waſſer) napéljati, razpéljati; *impf.* napeljevati, razpeljevati.
leitend vodëč, vodílën, voděn; der —e Faden nit (-i) vodníca.
Leiter *m.* vodítelj, vodja, vodník; prevódnik; napeljevávëc.
Leiter *f.* lestva, léstvica; (einarmig) laza.
Leiterbaum *m.* léstvenik.
Leiterin *f.* vodíteljica, vodníca.
Leiterſprosse *f.* razpérnica.
Leiterſprosse *f.* klín, špriklja.
Leiterwagen *m.* léstveni voz, voz z léstvami, (lójtrnice *pl.*).
Leitfaden *m.* vodílo, navodílo, navòd, napótëk; nit (-i) vodníca.
leitfähig prevodljìv.
Leitfähigkeit *f.* prevodljívost.
Leitgraben *m.* jarëk, zdrážnica. [cem.
Leithammel *m.* zvončár, ovën z zvon-
Leitlinie *f.* črta vodníca.
Leitmann *m.* (bei der Feuerwehr) vodítelj, vodëc, vojarín.
Leitſeil *n.* vajet, vaje *pl.*, vojka, vójnica; (Halfter) povódëc.
Leitſtange *f.* krmílni drog.
Leitſtern *m.* zvezda vodníca.
Leitſtrahl *m.* (črta) prevódnica.
Leitung *f.* vodítëv, vodba, vodstvo; upráva; napeljevánje, napeljáva; *(phys.)* prevòd, tokovòd.
Leitungsdraht *m.* prevódna žica, žica vodníca.
Leitungsfähigkeit *f.* vodljívost.
Leitungsregel *f.* vodílo, ravnílo.
Leitungsvermögen *n.* prevodljívost.
Leitungswiderſtand *m.* vodílni upòr, upòr prevódu.
Leitwerk *n.* vodílna —, odvajálna napráva.
Leitzaum *m.* uzda.
Lemming *m.* leming, postrúšnik.
Lende *f.* ledje; kolk, bedro.
Lendenarterie *f.* lédvena odvódnica.
Lendenbraten *m.* lédvena pečénka, poledvíca, riba.
Lendengegend *f.* oblédje, ledje; (äußere) bedra *pl.* [jih.
lendenlahm izkólčen, polómljen v ledi-
Lendenmuskel *m.* lédvena míšica.
Lendenwirbel *m.* lédveno vreténce.
lenkbar okretljìv, vodljìv, voděn.
Lenkbarkeit *f.* okretljívost.
lenken vóditi, ravnáti, kŕmiti, obráčati, vládati, nagíbati (-gíbljem); obŕniti, nágniti, nakréniti; (Schiff) kŕmiti, krmáriti, strúmljati; zakŕmiti.
Lenker *m.* vodítelj, vodník, vladávëc; krmár; =in *f.* vodíteljica, vodníca.
lenkſam okretljìv, vodljìv, voděn; poslúšën; voljën.
Lenkſamkeit *f.* okretljívost, vodljívost; poslúšnost; voljnost.
Lenkſchemel *m.* polza, rédnik.
Lenkzaum *m.* brzda, uzda; den — anlegen obrzdáti, zauzdáti.
Lenz *m.* pomlád (-i), spomlád (-i), vígred (-i), mladolétje.
Lenzalter *n.* mladóst, mladóstnost.
lenzen kopnéti; razcvétati se; razcvésti (-cvetèm) se; es lenzt pomlád se bliža, pomlád prihája.
Lenzmonat *m.* ſ. März.
Lerche *f.* škrjánëc, skrljëc; (lávdica, lévica); **Lerchen-** škrjáněji, škrjánski.

Lerchenfalk *m.* skobec.
Lerchenſtrich *m.* škrjáncji lèt; lov (-í) na škrjánce.
Lernbegier, =begierde *f.* ukažéljnost.
lernbegierig ukažéljen.
Lerneifer *m.* vnétost —, goréčnost v učénju, vnema za učénje.
lernen učíti se; naučíti se; **auswendig** — naizúst od. na pamet se učíti.
Lernen *n.* učénje, uk.
Lernfreiheit *f.* svobóda učénja.
lernſcheu ukomŕzen.
Lesart *f.* (razno) besedílo.
lesbar bralen, čitén.
Leſe *f.* bira, bratév, branje; (Wein—) trgátev, bratév, berba, (bendíma); (das Geleſene) nabírek, nabíra, zbrav (-í).
Leſeart *f.* način čítanja, — branja.
Leſebrett *n.* (am Webſtuhl) snoválnica.
Leſebuch *n.* čítanka, berílo.
Leſehalle *f.* čitálnica, brálnica.
Leſekreis *m.* čitáteljstvo.
Leſeluſt *f.* vesélje do branja.
leſen brati (berem), čítati; prebráti, prečítati; (ſammeln) brati (berem); nabráti, skupíti; *impf.* nabírati, zbírati, skúpljati; Wein — trgati, brati; obtŕgati, obráti; *impf.* obtrgovati, obírati; (reinigen) čístiti, trébiti; Ähren — pábrkovati, lávkati, klasjé pobírati.
Leſen *n.* branje, čítanje.
leſenswert branja —, čítanja vreden.
Leſeprobe *f.* poskús čítanja, čítanje za poskús.
Leſepublicum *n.* čitátelji *pl.*, bravci *pl.*, čitáteljstvo.
Leſer *m.* čitátelj, bravec; (Sammler) pobiráč, nabirátelj, beráč; **=in** *f.* čitáteljica, bravka; (Sammlerin) pobíravka, nabiráteljica, beračica.
leſerlich bralen, čitálen, čitén.
Leſeſaal *m.* bralna soba, čitálnica, brálnica.
Leſeſtück *n.* berílo.
Leſeverein *m.* bralno društvo, čitálniško društvo.
Leſewelt *f.* ſ. Leſepublicum. [branja.
Leſezeit *f.* bratév, branje, trgátev, čàs
Leſezimmer *n.* ſ. Leſeſaal.
Lethargie *f.* mrtvíca, mrtvíčnost, mrtvílo, drémež; mit — behaftet mrtvíčen.
Letten *m.* brna; ſ. Lehm.
Letter *f.* črka, pisménka, písme (-éna).
Letternmetall *n.* pismenovína.
lettícht, lettig ſ. lehmicht, lehmig.
Letze *f.* okrépa, požívek; zabáva; (Abſchied) odhódnja, razhódnja.
letzen krepčáti, krepíti; okrepčáti, okrepíti, poživíti; *impf.* okrepčávati, požívljati; veselíti; razveselíti; ſich — slovíti se; poslovíti se; *impf.* poslávljati se.
letzt poslédnji, zadnji, skrajnji; **zum letztenmale** poslédnjikrat, zádnjikrat, zadnjič, poslédnjič; **zu guter —** nazádnje, najposléj, napósled, končno; **in den letzten Zügen liegen** umírati, mreti (mrèm), sklépati; **das letzte Gericht** sodnji dan (dneva); **die letzte Ölung** sveto olje.
letztens *adv.* zadnjič; (jüngſt) óni dan, ondan, nedávno, ónkrat; sledníč, poslédnjič, končno. [něc.
Letzigeborene *m.* mezinec, zadnjerojé-
letzthin *adv.* ſ. letztens (jüngſt).
letztjährig lanski, lánskega leta, pretéklega leta. [minúl.
letztverfloſſen ravno pretékel, ravno
letztwillig *adv.* po poslédnji volji; —e Verfügung odrédba poslédnje volje, poslédnja volja.
Leu *m.* ſ. Löwe.
Leuchte *f.* svetílo, svetílnica.
leuchten svétiti; posvétiti; (v. Augen) sijáti (sijem), plamíkati, svétiti se; (v. d. Sonne, d. Monde) sijáti (sijem), svétiti; (v. Sternen) svétiti se, žaréti, migljáti, igráti, lesketáti (-ám, -éčem) se; (ſchwach) brléti, mrléti; **das Meer leuchtet** morje se svetlíka; **das Wetter leuchtet** bliska se, plamíka, drníce igrájo. [rèč.
leuchtend svetèl; svetèč, migljajóč, ža-
Leuchter *m.* svéčnik, svetílnik; (Perſon) svetívec; **=in** *f.* svetívka.
Leuchtgas *n.* svečávni —, svetílni plin.
Leuchtkäfer *m.* kresnica, svetlíca, ivánjščica, blískalica (búskalica).
Leuchtkraft *f.* svetljívost, svetílnost.
Leuchtmaterial *n.* svetílo, svečáva.
Leuchtſpan *m.* treskà, trskà.
Leuchtſtein *m.* samosíj.
Leuchtthurm *m.* stolp svetílnik, maják.

leugbar tajílěn, tajìv.
leugnen tajíti, níkati; utajíti, zaníkati; *impf.* u-, pritajevati, zanikovati; (anfechten) izpodbíjati, pobíjati.
Leugnen *n.* tajítěv, tajba.
Leugner *m.* tajívěc, tajěc; Gottes— bogotájěc; =in *f.* tajívka, tajíca; Gottes— bogotájka.
Leugnung *f.* ſ. Leugnen.
Leumund *m.* glas, imé (-na) pri ljudéh; der gute — dobro imé; der böſe — slabo imé.
Leumundszeugnis *n.* izpričeválo o glasu.
Leute *pl.* ljudjé *pl.*; *coll.* ljud, ljudstvo, svet.
leuteſcheu odljúděn; (v. Vieh) bezljìv, bezíkav.
Leuteſcheu *f.* odljúdnost; (v. Vieh) bezljívost, bezíkavost.
leutſelig priljúděn, vljúděn, družěn, družljìv.
Leutſeligkeit *f.* priljúdnost, vljúdnost, družnost, družljívost.
Levante *f.* jútrovo, vzhòd; Mala Azija.
Levit *m.* levít.
Levitenkleid *n.* dalmátika, slúžnica.
Levkoje *f.* šebój.
lexikaliſch slovárski.
Lexikograph *m.* slovárnik, slovárščak, slovarjepísěc, slovnikár.
Lexikographie *f.* slovárstvo, slovarjepísje.
Lexikon *n.* slovár, slovnik, besednják.
Libelle *f.* kačji pastír; ſ. Waſſerwage.
liberal (freiſinnig) svobodnomíseln, svobodoljúběn, svobodnjáški, liberálěn; ſ. freigebig.
Liberalismus *m.* svobodnomíselnost, svobodnjáštvo, liberalízěm.
Liberalität *f.* ſ. Freigebigkeit.
Licenz *f.* dopustílo, dovolílo, pravíca; poetiſche — pésniška prostóst.
Licenzgebür *f.* dopustnína.
licenziert dopuščèn.
Licenzierungscommiſſion *f.* dopustílna komisíja.
Licenzſchein *m.* dopústnica, dopustílni list.
licht svetěl, svetlóběn; (v. Verſtande) bistěr, jasěn; —er Zwiſchenraum izpreúmljaj, jasni trenótěk; —e Augenblicke od. Zwiſchenzeiten jasna trenótja, jasni preslédki; —er Tag beli dan (dneva); es wird — svita se, daní se, svetlí se, prizárja; im Lichten v notranji odprtíni, v svetlóbni odprtíni.
Licht *n.* (eines brennenden Körpers) luč (-i); svetlóba, svetlóst, svetlína; (eines leuchtenden Körpers) svetílo, svečáva; *dem.* lučca, lučka; jemandem im —e ſtehen zaslánjati komu, zaslépljati; jemanden hinters — führen preváriti koga, trápiti koga; jetzt erſt geht ihm ein — auf zdaj šele se mu je posvetílo v glavi; zdaj šele se je zavédel; bei anbrechendem —e ob svitu, ob zarji, ko dan napóči.
Lichtbild *n.* svetlopìs.
Lichte *f.* svetlína, svetlóba, sij.
lichtempfindlich občutljìv za svetlóbo, svetločútěn.
lichten svetlíti; razsvetlíti, razsvétiti; *impf.* razsvetljevati, razsvečevati; (den Wald) réditi, rédčiti; prerédčiti, izrédčiti, pretrébiti, iztrébiti; den Anker — sidro vzdígniti, odríniti; (das Schiff) raztovoríti; ſich — jasníti se, brísati (briše) se, svetlíti se, vedríti se; ujasníti se, izjasníti se, ubrísati se, razsvetlíti se, izvedríti se; gelichtete Stelle im Walde jasa.
Lichtenbreite *f.* širína svetlóbe.
Lichtentwicklung *f.* razvòj svetlóbe, razvítěk svetlóbe.
lichterloh *adv.* s plaménom, plaménoma.
lichtfrei brez luči.
Lichtfreund *m.* prijátelj svetlóbe.
Lichtfuchs *m.* ridžan, ridžek.
Lichtfunken *m.* iskra, ískrica.
lichtgelb svetlorumèn.
Lichtgießer *m.* svéčar.
Lichtgießerei *f.* svéčarstvo; — betreiben svečáriti.
Lichtglanz *m.* lèsk, blesk, svit, sij.
Lichthof *m.* dvoríšče z vrhno svetlóbo.
Lichtholz *n.* lučnik, les za luč, les za trské, lučevína.
Lichtkreis *m.* svetlóbni krog.
Lichtlehre *f.* nauk o svetlóbi.
Lichtmaſſe *f.* mnoštvo svetlóbe.
Lichtmeer *n.* neizmérna svetlóba, morje svetlóbe.
Lichtmeſſe *f.* svéčnica.
Lichtmeſſer *m.* svetlomèr.
Lichtmeſskerze *f.* svéčnična voščeníca, — voščénka.

Lichtmessung *f.* mérjenje svetlóbe, svetlomérje.
Lichtmeteor *n.* svetlóbni meteór.
Lichtnelke *f.* lučica.
Lichtöffnung *f.* odprtína za svetlóbo.
Lichtputze *f.*, **Lichtschere** *f.* usekálnik, utrinjáč, utrinjálo, ščipèc.
Lichtputzer *m.* utrínjavèc.
lichtreich presvétel, poln svetlóbe.
Lichtreich *n.* kraljéstvo svetlóbe.
Lichtschein *m.* sij, svit, žar.
lichtscheu bojèč se svetlóbe; potúhnjen, poníglav.
Lichtschirm *m.* sénčnik, senčílo.
Lichtschnuppe *f.* utríněk, žarín; *coll.* žarínje; es fiel eine — zvezda se je utrníla od. potočíla.
Lichtseite *f.* svetla stran (-i).
Lichtspan *m.* trskà, treskà.
Lichtstärke *f.* jákost svetlóbe, svetlóbna jakost.
Lichtstoff *m.* svetívo, svetlovína.
Lichtstrahl *m.* žarèk, žar; trak.
Lichtträger *m.* svetívèc, svetlonósèc.
Lichtungsbreite *f.* svetlóbna širína.
Lichtwandlung *f.* mena svetlóbe.
Lichtwelle *f.* svetlóbni val.
Lichtzieher *m.* svéčar.
licitando *adv.* po dražbi, po licitáciji.
Licitant *m.* drážbenik.
Licitation *f.* dražba, licitácija; **Licitations-** drážbeni; **=erlös** *m.* drážbeno izkupílo; **=protokoll** *n.* drážbeni zapísnik; **=weg** *m.* drážbeni pot; im —e etwas verkaufen od. an sich bringen drážbenim potom kaj prodáti ali kúpiti.
licitieren po dražbi prodáti, *impf.* prodájati; (kaufen) po dražbi kúpiti, *impf.* kupovati; licitírati.
lieb ljub, mil, drag; prijétèn, ljubezniv; — haben ljúbiti, ràd iméti (imám); — gewinnen vzljúbiti, prilúbiti si; — gewonnen werden prikúpiti se, priljúbiti se; — werden omiléti, omíliti se; jmdm. etw. zuliebe thun komu ljubáv storíti; ich möchte lieber jaz bi rajši; den ganzen —en Tag ves ljubi dan (dneva), ves božji dan; du lieber Gott o moj Bog, mili Bog! **liebäugeln** zaljúbljeno glédati, spogledovati se, z očmi se lovíti, namigovati se.
Liebchen *n.* míljenica, míljenka, ljuba, ljúbica; mein — mílica moja, dúšica moja, srce moje; (männl.) míljenèc, ljubček, milček.
Liebden, Euer — Vaša ljúbeznost.
Liebe *f.* ljubézèn (-i), ljubáv (-i); *fig.* vesélje, radost; in Liebe entbrennen vzljúbiti, zaljúbiti se, ljubézni vneti (vnámem) se.
liebeathmend v ljubézni živèč, za ljubézèn živèč.
Liebegefühl *n.* čut ljubézni.
liebeglühend ljubézni gorèč.
liebeleer brez ljubézni.
Liebelei *f.* ljubkovánje, ljubovánje, dragovánje, milkovánje.
liebeln ljubkovati, dragovati, milkovati.
liebelos brez ljubézni.
lieben ljúbiti, rad iméti (imám).
Lieben *n.* ljúbljenje, ljubézèn (-i).
liebenswürdig ljubezniv.
Liebenswürdigkeit *f.* ljubeznívost.
Liebesapfel *m.* rajsko jábolko, paradížnica.
Liebesband *n.* vez (-i) ljubézni, ljubávna vez.
Liebesbeweis *m.* dokàz ljubézni, ljubávni dokàz.
Liebesblick *m.* ljubézenski poglèd, zaljúbljeni poglèd.
Liebesbrief *m.* ljubávno pismo.
Liebesdienst *m.* ljubáv (-i), uslúga.
Liebeserklärung *f.* ljubávna izjáva; jmdm. eine — machen svojo ljubézèn izjáviti, svoje srce odkríti (-kríjem).
Liebesflamme *f.* goréča ljubézèn (-i), plam ljubézni.
Liebesgedicht *n.* ljubávna pesém (-i), zaljúbljena pesém.
Liebesgott *m.* bog ljubézni; Lelj; (b. d. Römern) Kupido, Amor.
Liebesgöttin *f.* boginja ljubézni; Lada; (bei den Römern) Vénera.
Liebeshandel *m.* ljubovánje, ljubávna spletka.
Liebeslust *f.* ljubávna slast (-i), ljubávno razkóšje.
Liebesmahl *n.* brátovska miza, ljubézница; das — Chrísti poslédnja večérja.
Liebesnarr *m.* zatelebáněc, zaljúbljeni bedák.
Liebesopfer *n.* žrtèv ljubávi.

Liebespaar *n.* ljubávna dvojíca, zaljúbljenca *dual.*

Liebespfand *n.* zastáva ljubézni; ljubávna zastáva, jamstvo ljubávi.

Liebestrank *m.* ljubávni napítěk, ljubávni popívěk.

Liebesverhältnis *n.* ljubávno razmérje, ljubávno znánje, ljubézen (-i).

Liebeswerk *n.* ljubávno delo, ljudomílo delo; bogoljúbno delo.

Liebeszeichen *n.* známenje —, znak ljubezni.

liebevoll ljubezniv, mil, ljubézni poln.

Liebhaber *m.* ljubóvnik, ljubíměc; ljubítelj; =ei *f.* ljubíteljstvo, posébno vesélje; =in *f.* ljubóvnica, ljúbica; ljubíteljica.

Liebhaberrolle *f.* vlóga ljubóvnika.

liebkosen bóžati, dragovati, ljúbkati; pobóžati; (schmeicheln) dobríkati se, sladkáti se, láskati se.

Liebkoser *m.* ljúbkavec; laskátelj, sladkáč.

Liebkosung *f.* ljúbkanje, bóžanje, dragovánje; láskanje, sladkánje.

lieblich ljuběk, mil, drážestěn; — klingend milozvók.

Lieblichkeit *f.* ljubkost, milína, dražest (-i), ljúbeznost.

Liebling *m.* ljubčěk, ljúbljenec, ljúbljenčěk, míljenec, ljubímec; **Lieblings-** najljúbši, priljúbljeni.

Lieblingsessen *n.* najljúbša jed (-i).

Lieblingsvorstellung *f.* priljúbljena —, omiléla misél (-i).

Lieblingswunsch *m.* najvéčja želja.

lieblos nemíl, nemilosrčěn, trdosrčěn.

Lieblosigkeit *f.* nemílost, nemilosrčnost, trdosrčnost.

liebreich ljubezniv, ljubézni poln, mil, ljudomìl.

Liebreiz *m.* milína, milóta, milóba, mičnost, míkavnost, ljubkost, dražest (-i).

Liebschaft *f.* ljubézen (-i); zaljúbljenost; ljubávno znanje.

Liebste *m.* u. *f.* ǰ. Liebchen.

Liebstöckel *n.* lúštrek, luštek.

Lied *n.* pesěm (-i), pesěn (-i), pesma, popévka; *dem.* pésemca, pésmica; (Gesang) petje; spèv; ein — anstimmen zapéti (-pójem).

liedeln okrógle peti (pojem) od. pévati.

Liederbuch *n.* pesmarica, spévnik.

Liederdichter *m.* pesmár, zlagátelj pesmi.

liederlich zaníkarěn, nemárěn, len, lenóběn; malopríděn; (ausgelassen) razuzdán; — werden zanemáriti se; poléniti se; izpríditi se.

Liederliche *m.* zaníkarnež, nemárnež, lenúh, lenè (-éta); malopríднež; razuzdánec; *f.* zaníkarnica, nemárnica; malopríднica, (lajdra); razuzdánka.

Liederlichkeit *f.* zaníkarnost, nemárnost, lenóba; malopríднost; razuzdánost.

Liedersammlung *f.* pésemska zbirka, pesmarica.

Liedertafel *f.* pevsko društvo.

Liedlohn *m.* (Gesindelohn) zaslúžek, mezda, služábnikovo plačílo.

Lieferant *m.* dobavítelj, dobavljáč, zalagátelj.

liefern dobáviti, založíti; *impf.* dobávljati, zalágati; (schicken) poslati (pošljem), *impf.* pošíljati; eine Arbeit — izgotóviti, dogotóviti, dodélati; *impf.* iz-, dogotávljati, dodelávati; (ab—) oddáti, izročíti, dostáviti; *impf.* oddájati, izročevati, dostávljati; eine Schlacht — udáriti se, sprijéti (sprimem) se s kom; *impf.* biti (bijem) se, bòj biti, bòj bojevati.

Lieferschein *m.* pošiljálni list, dobávnica.

Lieferung *f.* dobáva, zaláganje, dajátěv, pošiljátěv; (Heft) zvezék, sešítek.

Lieferungsbedingung *f.* dobávni pogój.

Lieferungscontract *m.* dobávna pogódba, pogódba o zaláganju.

Lieferungsort *m.* dobavíšče, dobávno mestó; mesto pošiljátve.

Lieferungszeit *f.* dobávni čas, čas dajátve.

Liegegeld *n.* skladnína.

Liegehang *m. (turn.)* ležna vesa.

liegen léžati (ležím); (oft) polégati; (von Orten) státi (stojím), biti (sem); es liegt mir nichts daran nič ne maram za to, za to mi ni mar, ni mi za to; es liegt mir viel daran mnogo mi je do tega; an dir liegt es ti si kriv; na tebi je; es liegt bei ihm v njegóvi moči je; ein wenig — poléžati (poležím); — bleiben obléžati; — lassen

pustíti, *impf.* púščati; ʒugrunde — biti vzrȍk, biti podstáva.

Liegen *n.* lega, leža, ležánje.

liegend ležéč; —es Gut ſ. Liegenſchaft.

Liegenſchaft *f.* nepremíčno blagó, — poséstvo, nepremičnína.

Lieger *m.* ležúh, poležúh, polegáč.

Liegeſtütz *m. (turn.)* ležna opóra.

Lieſchgras *n. (Phleum pratense)* svinjski rep, pasji rep.

Lieutenant (Leutnant) *m.* poróčnik, (lájtnant).

Liga *f.* zveza.

Lignin *n.* ſ. Holzfaſer. [nit.

Lignit *m.* lesénasti rjavi premog, lig-

Liguſter *m.* (gemeiner Hartriegel, Rainweide) kosteníka, kostíka, psika, psíkovina, pasji les; =ſchwärmer *m.* kosteníčar, kosteníkov veščec.

lilafárbig lílast.

Lilie *f.* lílija, límbar; **Lilien=** lílijev, límbarjev.

lilienartig lílijast; —e Gewächſe (Schwertlilien) *pl.* perúnike *pl.*

Liliengewand *n.* belo oblačílo, lílijasto oblačílo.

Lilienöl *n.* límbarjevo olje.

lilienweiß bel kakor lílija. [ustju.

Liman *m.* liman, zaliv ob rečnem

Limitation *f.* omejítev, utesnítev; določítev.

limitativ mejílen, stesnjujóč.

limitieren mejíti, stesnjevati; omejíti, *impf.* omejevati; določíti.

Limitum *n.* (limitierter Preis) določena cena, neprestópna cena.

Linde *f.* lipa; *dem.* lípica; **Linden=** lipov. [cvetje.

Lindenblüte *f.* lipov cvet; *coll.* lípovo

Lindenholz *n.* lipov les, lípovina.

Lindenwald *m.* lipov gozd, lípovje.

Linderer *m.* olajševátelj, polajševávec; tolažítelj, tešítelj.

Linderin *f.* olajševáteljica, polajševávka; tolažíteljica, tešíteljica.

lindern lájšati, lehkotíti, lehčáti; o-, po-, zlájšati, o-, po-, zlehkotíti, o-, po-, zlehčáti; *impf.* z-, polajševati, polehčevati; tešíti, tolážiti; hladíti; utolážiti, utéšiti; (das Licht) omehčávati; ſich — ponéhati, odléči (-lézem); *impf.* ponehovati, odlégati.

Linderung *f.* lajšáva, po-, zlajšáva, olájšba, polájšek, polajšílo, hladílo; utéha. [kón.

Lindwurm *m.* zmaj, zmij, pozòj, dra-

Lineal *n.* ravnílo, čŕtalo.

linealiſch čŕtálast, lineálen.

Lineamente *pl.* čŕte *pl.*, potéze *pl.*

Linearein heit *f.* lineárna —, dolgóstna edníca, enóta. [zína.

Lineargeſchwindigkeit *f.* enomérna br-

Linguiſt *m.* jezikoslóvec.

Linguiſtik *f.* jezikoslóvje.

linguiſtiſch jezikoslóven.

Linie *f.* čŕta, potéza, línija; proga; (Zeile) vrsta, red (-í), redék; (Abſtammung) rod, koléno, vrsta; aufſteigende, abſteigende — navzgórnja —, navzdólnja vrsta, navzgórnje —, navzdólnje koléno; in gerader —, in der Seitenlinie (verwandt) v ravnem —, postránskem rodu; (milit.) línija, redna —, redóvna vojska. [ski.

Liniendienſt *m.* služba v redóvni voj-

linienförmig čŕtast, prógast.

Linienſchiff *n.* redóvna ladja.

Linientruppen *pl.* redna vojska, redóvna vojska.

linieren čŕtati; načŕtati.

link lev, levíčen; —e Hand levíca, leva roka; ʒur Linken na levíci.

linkerſeits *adv.* na levi; na levo.

Linkhand *m.* ſ. Linkhändige.

linkhändig levíčen.

Linkhändige *m.* levíčnik, levíčar; *f.* levíčnica.

linkiſch okórčn, neokrétčn, neróden, štórkljast.

links *adv.* na levo, v levo; na levi, na levíci.

linksſeitig lev, levostránski.

linksum *adv.* na levo, na levo okròg; linksum! na levo kreni!

Linnen *n.* ſ. Leinwand.

linnen platnén, prtén.

Linnenzeug *n.* platnína, prtenína, platnéna —, prténa roba.

Linſe *f.* leča; *dem.* léčica; **Linſen=** lečni, léčnat.

Linſenacker *m.* léčišče.

linſenförmig léčast.

Linſengericht *n.* kúhana leča, lečna jed (-í).

Linſenſtroh *n.* léčevina, lečna slama.
Linſenſuppe *f.* léčnata juha, juha z vkúhano lečo.
Lippe *f.* ústnica, ustna, ustno; **Lippen-** ustni, ustnat.
Lippenblüte *f.* ústnati cvet, — veněc.
lippenblütig ústnatega cveta.
Lippenblütler *m.* ústnatica.
Lippenlaut *m.* ústnik, ústničnik.
Liqueur (Likör) *m.* žganína, páljenka, likér.
liquid (klar erwieſen) izpríčan, jasěn; (richtig geſtellt) ugotóvljen, v plačo dospěl, likvíděn.
Liquidant *m.* tožéči úpnik.
Liquidat *m.* tóženi dolžník.
Liquidation *f.* ugotovítěv, ugotovílo, likvidácija; (Schuldenabzahlung) izplačílo dolgóv.
Liquidator *m.* ugotovítelj, likvidator.
liquidieren ugotóviti, likvidírati; *impf.* ugotávljati, ugotovljevati; (abzahlen) izpláčati dolg; eine Caſſe — blagájnico preglédati.
Liquidierung *f.* ugotóvba, ugotovljevánje; **Liquidierungs-** ugotovílni, likvidacíjski.
Liquidſtellung *f.* ſ. Liquidation.
Liſpel *m.* šepèt.
Liſpeler *m.* šepetáč, šepetávec.
liſpeln šepetáti (-ám, -éčem); za-, pošepetáti; čebljáti; (ſäuſeln) šumljáti, šumotljáti, šušljáti, žuboríti.
Liſt *f.* lèst (-i), zvijáča, prevára, kovárstvo, lokávstvo, lokávščina, prekánjenost. [izkàz.
Liſte *f.* imeník, zaznámek, zapísek,
liſtig lokàv, prekánjen, zvit, zavít, zvijáčen, zvitorèp, kovárən, lestěn, premetèn, pretkán.
Liſtige *m.* zvijáčnik, kovárnik, zvitorépec, zviti ptič; *f.* zvijáčnica, kovárnica.
Litanei *f.* litaníje *pl.*
literariſch slóvstven, književén, književen, literárən.
Literat *m.* književnik, slóvstvenik, pisátelj, literát.
Literatur *f.* slovstvo, književnost, književstvo, literatúra. [vína.
Literaturgeſchichte *f.* slóvstvena zgodo-
Literaturzeitung *f.* slóvstveni časnik.
Lithochromie *f.* barvotísk.
Lithograph *m.* kamenopísec, kamenotiskár, litograf.
Lithographie *f.* kamenopìs, kamenotìsk, litografíja; (Anſtalt) kamenotiskárnica.
lithographiſch kamenopísěn, kamenotískověn, litográfski.
Lithophag *m.* kamenojédec.
Lithophyten *pl.* okamenéle rastlíne *pl.*
Litorale *n.* primórje, primórsko (-ega).
Liturgie *f.* cerkvéni obrédi *pl.*, liturgíja; (Gottesdienſt) služba božja.
Liturgik *f.* obredoslóvje, litúrgika.
liturgiſch obréděn, obredoslóvěn, litúrgičěn.
Litze *f.* prámen, strémen, plet.
Livree *f.* livréja, služábniška opráva.
Lob *n.* hvala, pohvála; (Ruhm) slava, čast (-i), díka; übertriebenes — prehvála.
lobbegierig hvaležéljěn.
loben hváliti; pohváliti; (preiſen) slavíti, veličati; poslavíti, poveličati; *impf.* preslávljati, poveličevati, povzdigovati.
lobenswert, lobenswürdig hvalěn, hvalevréděn, častivréděn.
Lober *m.* hvalítelj, hvalívec; **-in** *f.* hvalíteljica, hvalívka.
Lobeserhebung *f.* hvalítěv, hváljenje, povzdigovánje, poveličevánje.
Lobgeſang *m.* hvalospèv, slavospèv.
lobgierig hvaležéljěn, — lákoměn.
Lobhudelei *f.* hvalísanje, prevélika od. nezaslúžena hvala.
lobhudeln hvalísati.
Lobhudler *m.* hvalísavec, hvalísar, hvalè (-éta).
löblich hvalěn, hvalevréděn; (als Titel) slavěn; hoch— preslávěn.
Löblichkeit *f.* hvalevrédnost, hvalnost.
Loblied *n.* hvalna pesěm (-i), hválnica.
lobpreiſen slavíti, veličiti, veličati, díčiti.
Lobrede *f.* pohválni góvor, pohvála.
Lobredner *m.* pohválnik, hvalítelj.
lobreich hvalěn, hvalovít.
Lobſänger *m.* hvalopévec.
Lobſchrift *f.* pohválnica, hvalopis.
lobſingen ſ. lobpreiſen. [lěn.
local mestěn, krajěn, krájevěn, lokà-
Local *m.* mestnik, mestni sklèn.

Localarmenfonds *m.* krájevni ubóžni zaklàd.
Localaugenſchein *m.* oglèd na licu me-
Localbahn *f.* lokálna železnica.
Localkommiſſion *f.* krájevna komisíja.
Locale *n.* próstor, mestnost; lokál.
Localie *f.* lokalíja, pódfara.
localiſieren porazméstiti; kraju primérno prireditì; (das Feuer) omejíti.
Localiſierung *f.* porazmestílo; omejítêv; lokalizácija.
Localismus *m.* krajica, okóličnica, lokalízêm.
Localiſt *m.* duhóvni upravítelj, loka-
Localität *f.* mestnost, prostorîšče.
Localpolizei *f.* krájevna policíja.
Localpreis *m.* mestna od. krajna cena.
Localumſtand *m.* krajna okólnost, — okóliščina.
Localverhältniſſe *pl.* krájevne razmére.
Localverkehr *m.* krájevni promèt.
Location *f.* razporédba, lokácija.
Loch *n.* luknja; votlína, jama, rupa; zijávka, brezno; (ſchlechte Wohnung) beznica, luknja; ein — machen izljuknjáti, preluknjáti; ſich ein — in den Kopf ſchlagen glavo si prebíti (-bíjem).
Lochbaum *m.* mejník; ſ. Lachbaum.
Lochbeitel *m.* dolbílo.
Locheiſen *n.* rtáč.
löcheln lúknjičati, lúknjice délati, predírati; prelúknjičati, lúknjice narediti; gelöchelte Haſelnuſs lúknjičasti —, piškavi lešnik.
lochen luknjáti, luknjo délati, vŕtati; iz-, preluknjáti, luknjo narediti, — izvŕtati; einen Baum — drevó izšúpiti, — izdólbsti (-dólbem).
löcherig lúknjast, lúknjičast, jamast, jámičast, rupast.
löchern preluknjáti, prebíti (-bíjem).
Löcherpilz *m.* lúknjičasta gliva.
Lochhauer *m.* prebijáč.
Lochſtein *m.* mejník.
Lochzirkel *m.* votlínsko šestílo.
Locke *f.* kodêr, vítica; *dem.* kódrc; (Lockſpeiſe) vaba, vada.
locken vábiti, mámiti; das Haar — kodráti; skodráti; e. Kind — péstovati.
lockend vabêč, vabljiv, mamljiv.
Lockenhaar *n.* kódrasti lasjé, kodri *pl.*
lockenhaarig kodrolàs, vitolàs.
lockenreich kódrast, kódrav.
locker rahêl, prhêk; (v. Eiſen) plenìv; (nicht ſtraff) ohlápen; (ſchütter) redêk; —es Erdreich rahla —, prhka —, sipka prst (-í), ráhlica; — machen rahljáti; zrahljáti, prerahljáti; *fig.* lahkomíseln, razuzdán.
Locker *m.* vabívêc, vabič, vabnik.
Lockerheit *f.* ráhlost, rahlóta, prhkóst; plenívost; ohlápnost, redkost; lahkomíselnost, razuzdánost.
Lockerin *f.* vabíca, vábnica; (Kindsmagd) péstunja.
lockern *tr.* rahljáti; z-, raz-, porahljáti; *intr.* (locker werden) odnéhati, popustíti; *impf.* odnehovati, popúščati; rahlíti se; zrahlíti se.
Lockmittel *n.* vabílo, mamílo, privába.
Lockſpeiſe *f.* vaba, vada.
Lockung *f.* vábljenje, vabílo, vaba.
Lockvogel *m.* vabnik, zovník, zovíca.
Locomotiv *n.*, **-e** *f.* hlapón, parni voz, parovòz, samovòz, lokomotíva.
Lode *f.* capa; (am Baume) letni odrástêk, letorást (-i), mladíka; kolénce; (jung. Laubholz) šibje, brstje, mladóvje.
Loden *m.* sirôvo —, neváljano suknò, ráševina. [(-i).
Loderaſche *f.* pŕhavica, prhávka, prhál
lodern plapoláti, trpoléti, buhtéti, švígati, z zubljem goréti.
Löffel *m.* žlica; *dem.* žlíčica; (Haſenohr) zajčje uhó (ušésa).
Löffeleiſen *n.* žličasto dleto.
Löffelente *f.* žličarica.
Löffelgeſtell *n.* žličnik, žličnjak.
Löffelmacher *m.* žličar.
Löffelreiher *m.* žličarka, bela lopátka.
löffelweiſe *adv.* po žlici, po žlicah.
Logarithmentafel *f.* logarítmovnik.
logarithmieren logaritmovati.
logarithmiſch logarítemski.
Logarithmus *m.* logarítem.
Loge *f.* loža.
Logement *n.* ſ. Wohnung.
logieren ſ. wohnen.
Logik *f.* umoslóvje, lógika.
Logiker *m.* umoslóvêc, lógik.
logiſch umoslóvên, lógičên. [grif.
Logogriph *m.* besédna zastávica, logo-
loh plamenêč, plamtêč, z zubljem goréč, plapolàv.

Loh *f. m.* močevína, močvírje.
Lohbeize *f.* stroj s čreslom; (Grube) strójnica.
Lohbrühe *f.* čresleníca.
Lohe *f.* čreslo, ćreslovína; (Flamme) zubělj, plámen.
lohen strójiti; s čreslom udélati, ustrójiti; s. lodern.
lohgar s čreslom strojen.
Lohgerber *m.* strojár, kóžar.
Lohgerberei *f.* strojárstvo; (Werkstätte) strojárnica.
Lohmühle *f.* stopa za čreslo.
Lohn *m.* plačílo, povračílo; (der Verdienst) zaslúžěk; (Dienstlohn) mezdà, plača; (Taglohn) dnina; (Fuhrlohn) voznína; **Lohn-** mezdni.
Lohnarbeit *f.* mezdno delo.
Lohnarbeiter *m.* namézdnik, najémnik, težák, dninar; **-in** *f.* najémnica, dnínarica.
lohnen pláčati, popláčati, povŕniti; *impf.* plačevati, poplačevati, povráčati; es lohnt nicht davon zu sprechen škoda besed; es lohnt nicht der Mühe ne izpláča se, ni truda vredno.
Lohnkutscher *m.* najémni kočijáž, najémščak.
Lohnstreitigkeit *f.* prepír zarádi mezde, mezdni spòr.
Löhnung *f.* mezda, plačílo.
Löhnungstag *m.* mezdni —, plačílni dan (dneva).
Lohnverhältnis *n.* mezdno razmérje.
Lohnvertrag *m.* mezdna pogódba.
Lohrinde *f.* čréslo.
Lolch *m.* *(Lolium)* ljúljka.
Lorbeer *m.* lavoríka, lavor; **Lorbeer-** lavoríkov, lávorjev.
lorbeerartig lavoríkast.
Lorbeerblatt *n.* lavoríkov list, lávorjevo peró (-ésa).
Lorbeere *f.* lavoríkova jágoda.
Lorbeerholz *n.* lavoríkovina.
Lorbeerkirsche *f.* *(Prunus laurocerasus)* lavoríkasta črešnja.
Lorbeerkranz *m.* lávorjev veněc.
Lorbeeröl *n.* lavoríkovo olje.
Lorchel *f.* smrčěk.
Lorgnette *f.* kukálo, lornjet.
los (lose, locker) rahěl, voljěn; drobèč; —e Krystalle izlúščeni kristáli; (losgelassen) izpuščèn, oproščèn; er ist — (von der Kette) iztŕgal se je, ušèl je; es ist etwas — nekaj se je zgodílo, nekaj posébnega je; — sein von etw. prost biti česa, odkrížati se česa; —e Blätter rahli listi, nesešíti listi; in Zusetzgn. brez: sorg— brezskŕběn, gewissen— brezvéstěn ꝛc.
Los *n.* žreb, srečka; (Schicksal) usóda; vom —e beschieden usójen, naménjen, umérjen; —e ziehen žrébati, sréčkati.
losbinden odvézati (-vézem), odréšiti; *impf.* odvezovati, odreševati.
losbrechen odlómiti, odkŕhniti; *impf.* odlámljati, odkrhovati.
losbrennen zažgáti (-žgèm), zapáliti; *impf.* zažígati; ein Gewehr — spróžiti, ustrelíti.
losbringen odpráviti, *impf.* odpráv-[ljati.
Losbruch *m.* odlòm, odlóměk, ulóměk.
Lösch- gasílni.
Löschanstalt *f.* gasílna napráva.
Löschbrand *m.* ogórěk, opálěk.
Lösche *f.* praška; die — abstechen praško ogrébati.
löschen *tr.* gasíti; pogasíti, ugasíti; *impf.* pogášati, pogaševati; den Durst — žejo ugasíti, žejo utolažíti, odžéjati se; Eisen — želézo kalíti; (auslöschen) izbrísati (-bríšem), *impf.* izbrisovati; *intr.* gásniti, ugásniti; (eine Schiffsladung) raztovoríti ladjo, razkládati.
Löscher *m.* gasívěc, gasítelj; (Werkzeug) s. Löschhorn.
Löschgeräth *n.* gasílno oródje, — pripráva, gasíla *pl.*
Löschhorn, Löschhütchen *n.* gasílnik, ga-[sílo.
Löschmannschaft *f.* gasívci *pl.*
Löschmittel *n.* gasílo.
Löschordnung *f.* gasílni red.
Löschpapier *n.* pívnik.
Löschplatz *m.* (für Schiffsladungen) raztovoríšče, razkladalíšče.
Löschtrog *m.* koríto, kalník, čebríca.
Löschung *f.* gasítěv, gašénje; (Extabulation) izknjížba, knjižni izbrís; von Waren — razkládanje blagá.
Löschungsgesuch *n.* prošnja za izbrís, izbrísna prošnja.
Löschwasser *n.* kalílnica; voda za gasítěv.
Löschwedel *m.* škropílo.

losdrehen odsúkati (-súčem), odvíti (-vijem).

losdrücken sprožiti, *impf.* sproževati.

lose ſ. los; (leichtfertig) lahkomíseln, prešérěn, nagajív; (liederlich) razuzdán, malopríden; — Worte umázane besède; —s Geſchwätz kvante *pl.*; —s Maul grd jezik, goběc; *fig.* opravljívec, obrekovávec; (weibl.) opravljívka, obrekovávka; er hat ein —s Maul rad jezikúje, jezíči, gobezdá, obžíra.

Löſe- odkúpni, rešílni.

Löſegeld *n.* odkupnína.

löſen odvézati (-vézem), odrésiti, razrésiti, razvozláti; *impf.* odvezovati, odreševati, razreševati, razvozlávati; (loskaufen) odkúpiti, résiti; *impf.* odkupovati, reševati; (Aufgabe, Gleichung auflöſen) résiti, razrésiti; Zweifel — razrésiti —, pojasníti dvombe; (reſolvieren) drobíti; razdrobíti; *chem.* topíti; raztopíti, raztvoríti, razkrojíti; *impf.* raztápljati, raztvárjati; (im Feuer) talíti, topíti; raztalíti, raztopíti; (in einer Flüſſigkeit) razmóčiti, *impf.* razmákati; Geld — izkúpiti, iztŕžiti; eine Karte — vstópnico kúpiti; ein Räthſel — ugániti (-nem), *impf.* ugánjati; die Zunge — jezik razvézati (-vézem), jezik izpodrézati (-rézem); *impf.* jezik izpodrezovati.

loſen sréčkati, žrébati, kóckati.

Loſen *n.* sréčkanje, žrébanje. [kuga.

Löſerdürre *f.* devetogúbnica, govéja

losfeuern ustrelíti, sprožíti, razpáliti; *impf.* sproževati.

losgehen (v. Gewehr) sprožíti se; auf jemd. — napásti (-pádem) koga, lotíti se koga, zagnáti (-žénem) se vánj; (beginnen) začéti (-čnem) se, pričéti se; vnéti (vnámem) se.

Losgewinſt *m.* žrebni dobítek.

loshaſpeln odmotáti.

Loskauf *m.* odkúp; **Loskauf-** odkúpni.

loskaufen odkúpiti, résiti; *impf.* odkupovati, reševati; ſich — odkúpiti se.

Loskäufer *m.* odkupítelj.

Loskaufpreis *m.* odkupnína, rešnína.

losknüpfen odpéti (-pnem), odvozláti; *impf.* odpénjati, odvozlávati.

loskommen uíti (-idem), utéči (-čem); *impf.* uhájati, utékati; ſ. ſich losmachen.

loslaſſen izpustíti, oprostíti; *impf.* izpúščati, opráščati.

loslöſen ſich razvézati (-vézem) se, razvozláti se, odtŕgati se, odlepíti se, razpárati se, odkŕhniti se, sprožíti se; *impf.* próžiti se, kŕhati se; (die unverletzte Rinde von einem friſchen Zweige —) múzgati, múžiti.

losmachen oprostíti, osvobodíti, otéti, (-tmem), résiti; *impf.* oproščevati, osvobájati, otímati, reševati; die Rinde vom Stamme — lúpiti, májiti, béliti; olúpiti, omájiti, obéliti; ſich — iznebíti se, odkrížati se, osvojíti se; *impf.* iznebívati se, odkriževati se, osvájati se, osvojevati se.

Losreihe *f.* red, ki ga dolóči žreb, žrébna vrsta.

losreißen tŕgati, krúšiti, kŕhati; odtŕgati, utŕgati, odkrúšiti, odkŕhniti.

Losreißung *f.* odtŕg, odtŕganje.

Löß *m.* (gelber Lehm) puhlica.

losſagen ſich odréči (-réčem) se, odpovédati (-vém) se; *impf.* odrékati se, odpovedovati se.

losſchlagen odbíti (-bíjem), odtrúpiti; *impf.* odbíjati, odtrupljevati; eine Ware — prodáti, spečáti; *impf.* prodájati; darauf — tolči (tolčem), nabíjati.

losſchnallen odkopčáti, razspónkati.

losſein pròst biti (sem); oprostíti se.

losſprechen odvézati (-vézem), oprostíti, résiti; *impf.* odvezovati, opráščati; (in der Beichte) grehov odvézati; *impf.* grehov odvezovati.

Losſprechung *f.* odvéza.

losſteuern kŕmiti proti čemu.

losſtürzen zagnáti (-žénem) se, zapodíti se, zaletéti se, navalíti.

lostrennen odlóčiti, *impf.* odločeváti; (Naht) odpárati, razpárati, razpráti (-pórjem).

Loſung *f.* sréčkanje, žrébanje; (Parole) geslo (gaslo); (— eines Tages im Geſchäfte) izkupílo, iztŕžek.

Löſung *f.* odvéza, razvéza, razrešítev, rešítev; (Loskauf) odkúp, rešítev; (— des Knotens) razvozlánje; *chem.* raztopína, raztvòr, razkròj.

Loſungsgeld *n.* stava.

Löſungsmittel *n.* topílo, raztopílo.

Losungswort *n.* geslo (gaslo).

loswerden iznebíti se, odkrížati se, oprostíti se, osvobodíti se; *impf.* iznebívati se, opráščati se; ich kann ihn nicht — ne morem se ga otrésti; der Schulden — oddolžíti se; der Ware — blagó razpečáti, — razprodáti.

loswickeln od-, razmotáti.

loswinden ſich izvíti (-vijem) se, izmekníti (-máknem) se.

loszählen ſ. losſprechen.

loszíehen (über jemanden) obrekovati koga, obžírati, ogovárjati.

Loth *n.* lot; (Bleiloth) olóvnica; ſ. Senkblei; **Loth-** lotov.

Lotheiſen *n.* spajálo.

lothen z olóvnico méríti.

löthen variti, spájati; zvaríti, spojíti.

löthig lotov, lot težèk; (in Zuſammenſetzungen) lotèn.

Löthkolben *m.* spajálo.

lothrecht navpíčen, prostopáden.

Löthrohr *n.* puhálnica.

Löthung *f.* spájanje, var, varjénje.

Lotſe *m.* privódnik, ladjevódec, pilót.

Lotſentaxe *f.* privodnína, privódniška taksa.

Lotterbube *m.* malopŕídnež, zaníkarnež, potepúh.

Lotterie *f.* loterija; **Lotterie-** loterijski.

Lotterielos *n.* loterijski listèk, žreb, srečka.

lotterig mahedràv; zaníkarèn; potepúšen, razuzdán.

lottern mahedráti; potépati se; razuzdáno živéti.

Lotto *n.* ſ. Lotterie.

Lottoamt *n.* loterijski uràd.

Lottoanlehen *n.* loterijsko posojílo.

Lottocollectant *m.* loterijski nabirátelj.

Lottogefälle *n.* loterijski dohódki *pl.*

Lotus *m.* *(Lotus corniculatus)* devíce Marije kožúščèk, nokóta.

Löwe *m.* lev, oroslán; *dem.* levčèk; **Löwen-** lévov, levji.

Löwenbändiger *m.* levji krotítelj.

löwenbeherzt srčèn ko lev.

Löwenfuß *m.* *(Alchemilla vulgaris)* hríbna resa; devíce Marije plaščèk.

Löwenhaut *f.* levína, lévova od. levja koža.

Löwenhündchen *n.* levčèk.

Löwenjagd *f.* lov na leve, levji lòv.

Löwenmaul *n.* *(bot.)* odolín, žábica.

Löwenzahn *m.* *(Leontodon taraxacum)* régrat.

Löwin *f.* lévinja, levíca.

loyal zakonít; zvest, vdán, lojálen.

Loyalität *f.* zakonítost; zvestóba, vdánost, lojálnost.

Luchs *m.* ris; *fig.* bistrovìd; **Luchsrisov**, risji.

Luchsauge *n.* rísje okó (očésa); *fig.* bistri vid, — poglèd; ein — haben bistrovìd, bistroòk.

Luchsbalg *m.*, **Luchsfell** *n.* risína, risja koža.

Lucifer *m.* svetlonòs; daníca, večérnica; (Teufel) hudóbèc.

Lücke *f.* luknja, rega, razpoklína, predòr, razsedlína, razpórèk; (Zahnlücke) škrba, škrbína; (leere Stelle) praznína, preslédèk; (Zaunlücke) vrzél (-i).

Lückenbüßer *m.* vstávka; zatikálo, mašílo; (Perſon) naméstnik.

lückenhaft vrzélast, preslédkast; škrbast; pomanjkljìv, nepopóln.

Lückenhaftigkeit *f.* vrzeljívost; škrbávost; pomanjkljívost, nepopólnost.

Lückenzahn *m.* (zob) vrzeljàk.

lückig vrzél, lúknjast; škrbast, škrbínast; *bot.* preslédkast.

lucrativ koristonósèn, dobíčèk dona-

Luder *n.* mrha, mrhovína, mrcína, mrtváščina; *fig.* mrha.

Luderleben *n.* razuzdáno —, nesrámno življénje.

ludern razuzdáno živéti.

Luft *f.* vzdúh, zrak; (bewegte —) sapa, vetér; (Atmoſphäre) ozráčje; ſchwüle — sopárica; in der freien — pod milim nebom, pod milim Bogom, na planem; die Vögel in der — ptice pod nebom; — ſchöpfen dihati (sveži zrak), oddihovati se, dúškati; nadíhati se; nach — ſchnappen sapo pojémati, hlípati; in die — reden bób v steno métati (mečem); das Faß hat keine — sod nima duška; ſich in die — erheben vzletéti; — machen ſ. lüften; einem Baume — machen veje izrédčiti od. okléstiti drevésu; dem Blute — machen púščati; dem Herzen — machen srce zlájšati, — olájšati.

Luftart *f.* vrsta zraka, vzdúšna vrsta.

Luftballon *m.* zrakoplàv, balón.
Luftbild *n.* zračni privídek, zračna prikázěn (-i).
Luftblase *f.* (zračni) mehúr; *dem.* mehúrček.
Lüftchen *n.* sápica, vetrc, vetrič.
luftdicht neprodúšen.
Luftdruck *m.* zračni tlak.
Luftdruckmeſſer *m.* tlakomèr.
Luftelektricität *f.* zračna eléktrika.
lüften zráčiti, vétriti; prezráčiti, prevétriti; *impf.* prezračevati, prevetrovati; die Wolle — na prepáhu iméti (imám) volno.
Lufterſcheinung *f.* zračni prikázek, zračna prikázěn (-i), zračnína.
Luftfahrer *m.* zrakoplóvec. [zraku.
Luftfahrt *f.* zrakoplóvnja, vožnja po
luftförmig zrákast; plínav.
Luftgänge *pl.*, **Lufthöhlen** *pl.* zráčni prohódi *pl.*, vzdúšnice.
Luftgebilde *n.* zračni privídek.
Luftgewölbe *n.* podnébje.
Lufthahn *m.* ſ. Ventil.
luftig zračen, vzdúšen; meglén; *fig.* lahek; lahkomíseln, vetrast.
Luftkrapfen *pl.* lahni koláčki.
Luftkreis *m.* ozráčje, vzdúšje.
luftleer brezzráčen.
Luftloch *n.* dušník, dušek, oddušník, sápnik, prodúh; (Rauchloch) okínjak.
Luftmaſche *f.* verížna petlja.
Luftmeſſer *m.* zrakomèr.
Luftmeſskunſt *f.* zrakomérstvo.
Luftperſpective *f.* zračna perspektíva.
Luftpumpe *f.* zračna sesáljka. [nik.
Luftquelle *f.* čadobljúvnik, plinobljúv-
Luftraum *m.* zračna prostornína, zrakóvje, zračje.
Luftregion *f.* ozráčje, podnébje.
Luftröhre *f.* sápnik, dušník; es iſt mir in die — gerathen zaletélo se mi je.
Luftröhrenentzündung *f.* vnética sápnika, — v sápniku. [nika.
Luftröhrenſchwindſucht *f.* sušíca sáp-
Luftſäule *f.* zračni stolp.
Luftſchacht *m.* zračni predúh.
luftſcheu zraka se bojèč. [slòj.
Luftſchichte *f.* zračna plast (-í), zračni
Luftſchiff *n.* zrakoplóvnica.
Luftſchiffahrt *f.* zrakoplóvstvo, zrakoplóvnja.
Luftſchiffer *m.* zrakoplóvec.
Luftſchloſs *n.* zlati grad; Luftſchlöſſer bauen zídati si gradóve v obláke.
Luftſpiegelung *f.* zračno zrcáljenje, zračno slepílo, zračni privídi *pl.*
Luftſprung *m.* skòk, poskòk.
Luftſtrom *m.*, **Luftſtrömung** *f.* zračni tòk, — puh.
lufttrocken na zraku sušen.
Lüftung *f.* zráčenje, zračba, prezráčba.
Luftveränderung *f.* zračna premémba.
Luftverdichtung *f.* zgóščanje zraka.
Luftverdünnung *f.* razrédčanje zraka.
Luftvulcan *m.* ſ. Luftquelle.
Luftwandler *m.* vetrohódec.
Luftwelle *f.* zračni val.
Luftzeichen *n.* nebno známenje.
Luftzelle *f.* ſ. Lungenzelle.
Luftzug *m.* prepíh, prepàh.
Lug *m.* laž (-í); — und Trug laž in prevára.
Lüge *f.* laž (-í); grobe — debéla laž, kosmáta laž; jemanden —n ſtrafen na laž koga postáviti; der — überwieſen werden na lažéh ostáti (-stánem).
lügen legáti (lážem) (se); zlegáti se; Freundſchaft — hlíniti se.
Lügen *n.* laž (-í), legánje.
lügenhaft lažnìv, lažljìv, lažèn.
Lügenhaftigkeit *f.* lažnívost, lažljívost.
Lügenmaul *n.* lažnívi gobec; *fig.* lažnívec, lažník; lažnívka, lažnica.
Lügenprophet *m.* lažnívi prerok, krivi prerok. [váre.
Lügenreich *n.* kraljéstvo laží in pre-
Lügner *m.* lažnívec, lažnik; =in *f.* lažnívka, lažnica.
lügneriſch ſ. lügenhaft.
Luke *f.* lina, vrzél (-i), predòr.
lullen peti uspávanko, s petjem uspávati; sesáti.
Lümmel *m.* cepec, telebàn, okórnež, neokrétnež, neotesáněc.
lümmelhaft telebánski, neokrétèn, neotesán, štórkljast.
lümmeln telebániti, neokrétno sloníti, sléčati (-ím).
Lump *m.* maloprídnež, lopov; (Haderlump) capín.
Lumpen *m.* capa, cunja, prnja (brnja).
Lumpengeſindel *n.* druhál (-i).
Lumpenſammler *m.* cúnjar, cápar.

Lumperei *f.* lópovstvo, lópovščina, malovrédni čin; *fig.* majhnóta, majhna stvar (-í), malovrédna reč (-í). [njav.
lumpicht cúnjav, cúnjast, cápast, pr-
lumpig j. lumpicht; *fig.* níčev, malovréden.
Luna *f.* j. Mond.
Lunarium *n.* lunárij.
Lunation *f.* lunácija, mali mesec (čas od mlaja do mlaja).
Lunge *f.* pljuča; **Lungen-** pljučni.
Lungenarterie *f.* pljučna odvódnica.
Lungenbläschen *n.* j. Lungenzelle.
Lungenblutader *f.* pljučna privódnica.
Lungenbraten *m.* pljučna pečénka, riba.
Lungenentzündung *f.* pljučna vnética, pljúčnica, (bodílj).
Lungenfäule *f.* pljučna gnilóba.
Lungenfische *pl.* pljúčarice *pl.*
Lungenkrankheit *f.* pljučna bolézen (-i), pljúčnica.
Lungenkraut *n.* pljúčnica.
Lungenkreislauf *m.* pljučni obtòk.
Lungenlappen *m.* pljučno krilo.
Lungenprobe *f.* preizkús pljuč.
Lungenschlagader *f.* j. Lungenarterie.
Lungenschwindsucht *f.* j. Lungensucht.
Lungenseuche *f.* pljučna kuga.
Lungensucht *f.* jétika, sušíca.
lungensüchtig jétičen, sušíčen.
Lungentuberculose *f.* j. Lungensucht.
Lungenzelle *f.* pljúčni mehúrec.
Lungerer *m.* lenúh.
lungern lenúšiti, lenóbo pasti (pasem), pohájkovati.
Lünse *f.* osník, luněk, (pešélj).
Lunte *f.* zažigálnica, lunta.
Lupe *f.* povečeválno steklo.
Lupine *f.* volčji bòb. [léza.
Luppe *f.* volk, gruda stopljénega že-
Lurch *m.* krkón.
Lust *f.* radost, vesélje, ugódje, nasláda; (Neigung) slà, mik, pohót (-i), želja, poželénje; mit — ràd, z veséljem; ich habe — mika me, volja me je, hoče se mi; ich habe keine — noče se mi, ne mika me, toži se mi, ne ljubi se mi; — haben želéti, hotéti (hočem); zaželéti, poželéti; (fleischliche Lust) meséna poželjívost, nasládnost, pohót (-i), poltnost, pohótnost.
Lustbarkeit *f.* veselóst, zabáva, kratkočásnost, vesélje.
Lustbegier *f.* poželjívost, pohotljívost.
Lustdirne *f.* hotnica, pohotnica.
lüsten, es lüstet mich hoče se mi, rad bi, rači se mi; j. ich habe Lust.
Lüster *m.* lesténec, svetílnik, (kloča).
Lüsterer *m.* pohotník, razkóšnik.
lüstern hlepéti, dehtéti, sline cediti; *adi.* pohlépen, pohótən, poželjiv, lákomen, gladav, slàv, smagljìv.
Lüsternheit *f.* pohlépnost, pohótnost, poželjívost, lákomnost, skomína.
Lustfahrt *f.* zabávna vožnja, vožnja v zabávo.
Lustgänger *m.* izprehajávec, šetávec; **=in** *f.* izprehajávka, šetávka.
Lustgarten *m.* zabávni vèrt; cvetnják.
Lustgas *n.* opójni —, omámni plin.
Lustgehölz *n.* log, gaj.
Lustgeschrei *n.* úkanje, vrískanje, veséli krik.
Lusthaus *n.* lopa, útica.
lustig vesél, rádostən; kratkočásen, zabáven; —er Bruder veseljàk, dobrovóljček; — leben veseljáčiti; sich — machen norčevati se, rógati se; — hüpfend poskóčen.
Lustigkeit *f.* veselóst, rádost, kratkočásnost.
Lustigmacher *m.* veselítelj, veseljàk; šaljívec, burkež.
Lüstling *m.* sladostrástnik, pohotník.
Lustmord *m.* pohótni umòr.
Lustort *m.* veselíšče, zabavíšče, radovalíšče.
Lustreise *f.* zabávno potovánje, pot v zabávo.
Lustreiz *m.* poltèni mik.
Lustrum *n.* petlétje; izpísek iz zemljíške knjige.
Lustschloss *n.* zabávni grad.
Lustseuche *f.* sramna kuga, francózi *pl.*
Lustspiel *n.* veséla igra, veseloígra, komédija.
lustwandeln izprehájati se, šétati (šetam, šečem) se.
Lustwandler *m.* j. Lustgänger.
Lutheraner *m.* luterán, luteránec.
lutherisch luteránski, lúterski.
lutschen sesáti.
Lutter *m.* plavíš.

Luv *f.* protivétrna stran ladje.
luxuriös razkóšen, gízdav; potrátěn.
Luxus *m.* gizda, nagízda, razkóš (-i), razkóšje; (Aufwand) potráta.
Luxusartikel *m.* nagízdni —, potrátni izdélěk.
Luxussteuer *f.* potratnína, nagízdni davěk.
Luxusware *f.* nagízdno blagó.
Luzerne *f.*, **Luzernerklee** *m.* metéljka, nemška dételja.
lyceal licéjěn, licealěn.
Lyceum *n.* licéj.
lymphatisch mézgověn, srkálěn, limfátičěn.
Lymphdrüse *f.* mézgovna žleza; (geschwollene) odimálka, skakávka, bezgávka.
Lymphe *f.* sókrvica, mezga, limfa.
Lymphgefäß *n.* mézgovnica, mléčnica, srkalica.
Lymphgeschwulst *f.* mézgovna oteklína.
Lymphkörperchen *n.* mézgovno telésce.
Lymphschlauch *m.* mézgovni mešíček.
Lynch *f.* samolástno kaznovánje.
Lyra *f.* lira.
Lyrik *f.* lirika.
Lyriker *m.* lirik, lirski pésnik.
lyrisch lirski, líriški.
Lysol *n.* lizol, (razkužílo).

M.

Maat *m.* ládijski pomočník.
Maccaroni *pl.* makaroni, polžki.
Mäcen *m.* mecén, zavétnik, podpórnik (umétnikov in učenjákov).
Mache *f.* delo; (Gemachtes) izdélěk.
machen délati, činiti, tvoríti; storíti, učiniti, napráviti, naredíti; *impf.* napávljati, naréjati; das macht nichts to nič ne dé, to ni nič; das macht, weil er arm ist to prihája od tod, ker je ubóg, tega je ubóštvo krivo; zweimal drei macht šest dvakrat tri je šest; eine Anzeige — naznániti, ovádíti, prijáviti; ein Gedicht — pesěm zložíti, *impf.* — zlágati, — skládati, pésniti; den Bedienten — (im Spiele) igráti služábnika; große Sorgen — graues Haar velíke skrbí človéku lasé ubélijo; ein fröhliches (saures) Gesicht — vesélo (kislo) držati (držím) se; große Augen — debélo glédati; (betragen) znesti, *impf.* znášati, biti (sem); eine Beschreibung von etwas — popísati (-píšem), *impf.* popisovati kaj; Einwürfe — ugovárjati, proti čemu govoríti; Geschrei — kríčati (-čím); ein Ende — končáti, dokončáti; *impf.* končávati; eine Reise — potovati; einen Versuch — poskúsiti, *impf.* poskúšati; Vorwürfe — očítati; Vorschläge — svétovati; nasvétovati (komu kaj); kund — razglásiti, oznániti; *impf.* razglaševati, oznánjati; einem eine Verbeugung — priklóniti se, *impf.* priklánjati se komu; Feuer — zakúriti, ogenj zanétiti; Spaß — šáliti se; pošáliti se; mache dir nichts daraus nič ne maraj; den Anfang — začéti (-čnèm), *impf.* začénjati; viel Rühmens machen ústiti se, ščepériti se (s čim); gesund — zdráviti; ozdráviti; reich — bogátiti; obogátiti; weiß (schwarz) machen béliti (čŕniti); pobéliti (počŕniti) &c.; fertig — dogotóviti, *impf.* dogotávljati; warm — raz-, ogréti (-grejem); *impf.* razgrévati, ogrévati; eine Entdeckung — iznájti (-najdem); jemdm. Platz machen umekníti (-máknem) se, ogníti (ógnem) se komu; sich Vermögen — obogatéti; das Bett — postláti (-stéljem), *impf.* postíljati; sich machen (= sich stellen) délati se, z. B. sich krank — bólnega se délati.
Machenschaft *f.* splétka, kovárstvo.
Macher *m.* delátelj.
Macherlohn *m.* plačílo za delo, plačílo od dela.
Machination *f.* spletka, zvijáča, zvijáčina, zviti naklèp.
machinieren zvito ravnáti, spletke délati.
Macht *f.* moč (-í), sila; (Gewalt) oblást (-i); bewaffnete — oboróžena moč; aus eigener — samooblástno; (Befugnis) pravíca, oblast; die europäischen Mächte evropske držáve, — vlasti *pl.*

Machtfülle *f.* polnomóčje.

Machtgeber *m.* pooblastítelj.

Machthaber *m.* mogótěc, mogóčnik, oblastnik, vladár; (Bevollmächtigte) pooblaščéněc, pooblaščeník; =in *f.* mogóčnica, oblastnica, vladarica; pooblaščénka.

mächtig mogóčen, oblástěn; (ſtark) močén, silén; (kundig) vešč; e. Sprache — ſein znati (znam) jezik, vešč biti (sem) jeziku; (fähig) zmožén.

Mächtigkeit *f.* mogóčnost; (im Bergbaue) debelína, širína.

mächtiglich *adv.* síloma, močno.

machtlos brezmóčen, brez močí, brez oblásti; slàb.

Machtloſigkeit *f.* brezmóčnost; slabóst.

Machtſphäre *f.* obmóčje.

Machtſpruch *m.* samovóljni —, samolástni izrèk.

Machtvollkommenheit *f.* polnooblástje, neomejéna oblást (-i).

Machtwort *n.* mogóčna —, krepka —, veljávna beséda.

Machwerk *n.* krparíja, šušmárstvo, zmašílo.

Maculatur *f.* makulatúra.

Mädchen *n.* déklica; deklè (-ta), deklína, mladénka, deklič, púnca; *dem.* deklíčica, deklétce, deklíčka, deklínica, púnčica, púnčka; **Mädchen=** deklíški.

Mädchenalter *n.* deklíštvo, deklínstvo.

Mädchenanſtalt *f.* deklíški zavod.

mädchenhaft deklíški.

Mädchenlehrer *m.* deklíški učítelj.

Mädchenraub *m.* deklíški rop, ugrábljenje deklét, ugrabítěv —, odpeljáva deklét.

Mädchenräuber *m.* deklíški ropar, ugrabník deklét.

Mädchenſchule *f.* deklíška šola, deklíška učílnica.

Mädchenvolk *n.* dekléta *pl.*

Made *f.* zapljúnek, zapljívek, ogrc.

Mademoiſelle *f.* ſ. Fräulein.

Madenfreſſer *m.* zapljivkojédka, obádar.

Madenwurm *m.* otróčja glista.

madig črvìv, piškav.

Madonna *f.* Mati Božja.

Madrigal *n.* madrigal.

Magazin *n.* magazín, skladíšče, vkladalíšče, hraníšče.

Magazinsbuch *n.* magazínska knjiga, skladíška —, hraníška knjiga.

Magd *f.* dekla, služábnica, slúžkinja, kŕščenica.

Mägdlein *n.* ſ. Mädchen.

Magen *m.* želódec; ſich den — überladen preobjésti (-jém) se, *impf.* preobjédati se; auf nüchternen — na tešče; jmdn. im — haben biti (sem) na koga zlovóljen; **Magen=** želódčni, želódčev.

Magenbrennen *n.* zgaga, gorečíca.

Magendrücken *n.* tíščanje v želódcu; ich habe — v želódcu me tíšči.

Magenentzündung *f.* želódčna vnética, vnetje želódca.

Magenfieber *n.* želódčna vročíca.

Magengrube *f.* žlíčica.

Magenkrampf *m.* želódčni krč, krč v želódcu, madrón.

Magenkrankheit *f.* želódčna bolézen (-i), bolézen v želódcu.

Magenkräuter *m.* cviček, kíslica, kislo vino.

Magenkrebs *m.* želódčni rák, rák v želódcu.

Magenmund *m.* ustje želódca, želódčevo ustje.

Magenpflaſter *n.* želódčni obliž.

Magenſaft *m.* želódčni sok.

Magenſäure *f.* želódčna kislína.

Magenſchmerz *m.* bolečína v želódcu.

magenſtärkend želódec krepčajóč.

Magenſtärkung *f.* krepčálo za želódec.

Magentropfen *pl.* kápljice za želódec.

Magenweh *n.* ſ. Magenſchmerz.

mager suh, mršav, kúmrn, slok; (v. Fleiſche) pust, ród; (vom Geſichte) upáděl, vdŕt; (v. d. Weide) slàb; (v. d. Saat) redék; (v. d. Koſt) pičel, slàb; (von der Zeit) slàb, pust; — werden shújšati, posušíti se, zmršavéti.

Magerkeit *f.* suhóst, mršavost, kúmrnost, slokóst, pustóst, upádlost.

magern *intr.* hújšati, sušíti se, mršavéti; shújšati, posušíti se, omršavéti.

Magie *f.* magíja, čarovníštvo, čarodéjstvo.

Magier *m.* mag (duhóvnik pri Perzih); (Zauberer) čarodéj, čarovník.

magiſch mágičen, čarodéjen, čarôven.

Magiſter *m.* mojstèr, učítelj.

Magiſtrat *m.* magistrát, mestna gospóska.

Magiſtratsrath *m.* magistrátni svétnik.
Magnat *m.* magnát, velikáš, velják, velmož, boljár.
Magneſia *f.* magnézija.
Magnet *m.* magnét.
Magneteiſenerz *n.* magnétověc.
magnetiſch magnétski.
magnetiſieren magnétiti, magnetizírati.
Magnetismus *m.* magnetizěm.
Magnetnadel *f.* magnétnica, magnétna igla, sévernica.
Magnetſtein *m.* magnétověc.
Magnificenz *f.* (als Titel der Rectoren) magnificéncija, velmoštvo.
magnifik preizvŕstěn, prekrásěn.
Magnolie *f.* magnólija, šaholján.
Mahagoniholz *n.* mahagónovina.
Mahd *f.* séča, seč (-í), košnja, kositěv, séčevina; (Schwaden) red (-í), plast (-í).
mahdbar kosítěn.
Mähder *m.* j. Mäher.
Mahdzeit *f.* séča, košnja; zur — ob séči, ob košnji.
mähen seči (sečem), kositi; (mit der Sichel) žeti (žanjem).
Mäher *m.* kosěc, senosèk.
Mähfeld *n.* košenína, lázovina.
Mahl *n.* (das Eſſen) jed (-í); (Schmaus) gostija, pojédina, gostí *f. pl.*; (das Leichenmahl) sedmína, pogrébščina, kármina; (das Mittagsmahl) kosílo, obèd, obédo, júžina; (das Vormittagseſſen) predjúžnik, predpóldnica; (das Nachmittagseſſen) málica, mala júžina, popóldnica; (das Abendmahl) večérja.
mahlen mleti (meljem); zmléti.
Mahlen *n.* mlenje, mletěv, mel (-a, -í), mlev (-í).
Mahlgaſt *m.* mlevěc, meljár, meljáč.
Mahlgeld *n.* meljarína, mlétvina.
Mahlgerinne *n.* (mlinski) žleb, rake *pl.*
Mahlgetreide *n.* žito za mletje, mel (-í), melja, meljáva.
Mahlmetze *f.* mérica (mlínarska), njèm.
Mahlmühle *f.* mlin —, málin (za žito).
Mahlſchatz *m.* (Heiratsgabe) dota.
Mahlſtatt, Mahlſtätte *f.* shajalíšče, rotíšče; sodíšče.
Mahlſtrom *m.* morski vrtínec, morska vrtánja, cmrk.
Mahlzahn *m.* meljáč, kotnják, kočnik.
Mahlzeit *f.* gostíja, pojédina; j. a. Mahl; — halten kósiti, obédovati, júžinati; večérjati; die — beenden pobédovati.
Mähmaſchine *f.* kosílnica.
Mahnbrief *m.* opómnica, opominjeválno —, opomínsko pismo.
Mähne *f.* griva.
mahnen opómniti, spómniti; *impf.* opomínjati, spomínjati; (wegen einer Schuld) térjati (koga).
Mahnen *n.* opomínjanje, spomínjanje; térjanje.
Mahner *m.* opomínjavec; térjavec; **=in** *f.* opomínjavka; térjavka.
mähnig grivàt, grivast.
Mahnung *f.* opomín, opomínjanje.
Mahnverfahren *n.* opominjeválno postópanje.
Mahnzettel *m.* opomínski list.
Mahomedaner *m.* j. Mohamedaner.
Mähre *f.* kljúse (-ta), mrha.
Mährzeit *f.* j. Mahdzeit.
Mai *m.* maj, majnik, véliki travén.
Maibaum *m.* mlaj.
Maiglöckchen *n.* šmárnica; (solzíca, dragoljúbec, kápljica).
Maikäfer *m.* hrošč.
Maire *m.* župàn, mér.
Mais *m.* túrščica, korúza, debeláča; **Mais-** túrščični, korúzni.
Maisacker *m.* (nach der Ernte) túrščišče, korúzišče.
Maisbehälter *m.*, **Maisdarre** *f.* korúznik, koruznják.
Maisbrand *m.* črníleс, smetljáj.
Maiſch *m.*, **Maiſche** *f.* drozga, drózgalica, mozga, žonta.
maiſchen drózgati; zdrózgati.
Maiſcher *m.* drozgáč.
Maiſchwürze *f.* drózgalična začímba.
Maiskolben *m.* túrščični —, korúzni stòrž, stròk, lat (-ú), lat (-í), latica.
Maitrank *m.* májnikovo vino.
Maiwurm *m.* travnica.
Majeſtät *f.* veličánstvo, veličástvo; kaiſerliche — cesársko Veličánstvo, cesarósт (im Volksliede), presvétli cesar; königliche — kraljévsko Veličánstvo, presvétli kralj.
majeſtätiſch veličástěn, veličánstven.

Majeſtätsbeleidigung *f.* razžalítěv Veličánstva.

Majeſtätsgeſuch *n.* prošnja do Veličánstva, prošnja do presvétlega cesárja, — kralja.

Majeſtätsrecht *n.* pravíca Veličánstva.

Majeſtätsverbrechen *n.* zločìn razžalítve Veličánstva, razžalítěv Veličánstva.

Majeſtätsverbrecher *m.* razžalívec Veličánstva.

Major *m.* majór.

Majoran *m.* majerón.

Majorat *n.* majorát.

Majoratsherr *m.* majorátnik.

majorenn polnolétěn, dorástěl; — werden leta izpólniti, v leta priti (pridem). [lost.

Majorennität *f.* polnolétnost, dorást-

Majorität *f.* večína; absolute — nadpolovična večína; relative — podpolovična večína.

Majuskel *f.* vélika začétna črka.

Makel *m.* mádež, maróga; (Bläſſe) lisa; (Narbe) brazgotína, zarástek.

Mäkelei *f.* mešetárjenje; očítanje, črnjenje. [rógast.

makelig mádežen, omádeževan, ma-

makellos brezmádežen, brez mádeža, neomádeževan.

makeln mádežati; omádežati, omádeževati; ſ. mäkeln.

mäkeln mešétiti, mešetáriti; (kleinlich tadeln) malenkóstno grájati, črníti, hibe očítati (komu).

Makkaroni *pl.* ſ. Maccaroni.

Mäkler *m.* (Makler) mešétar; (Tadler) grájavec, črnívec, očítalo.

Mäklergeſchäft *n.* mešétarstvo.

Mäklerlohn *m.* mešetarína.

Makrele *f.* vreteníca, lokárda.

Makrobiotik *f.* makrobiótika, nauk, kako se življénje dolgo ohráni.

Mal *n.* (Zeichen) známenje; (Denkmal) spomeník.

mal in Zſſgn. -krat, pot, z. B. einmal enkrat, jédenkrat; dieſes— takrát, to pot; einigemal nekatérikrat; mit einem— naénkrat; das erſte— prvikrat, prvič; das nächſte— prihódnjič; ein anderes— drúgikrat; zum letztenmal zádnjikrat, poslédnjikrat, zadnjič, poslédnjič.

Malachit *m.* malahít.

Malaga *m.* málaga, málaško vino, málagovec.

Malbaum *m.* črtano drevó (-vésa); (Grenzbaum) mejník.

malcontent nezadovóljen.

Malcontent *m.* nezadovóljnik, nezadovóljnež.

Malcontentismus *m.* nezadovóljstvo.

maledeien kleti (kolnem); prekléti, ukléti; *impf.* preklínjati, uklínjati.

Maleficant *m.* hudodélnik, zločínec.

malen slíkati; naslíkati.

Maler *m.* slikár; **Maler-** slikárski.

Maleratelier *n.* slikárnica.

Malerei *f.* slikárstvo; (d. Malen) slikanje; (Gemälde) slika, slíkana podóba.

Malerin *f.* slikarica.

maleriſch slikovít, živopísen; das Maleriſche slikovítost.

Malerkunſt *f.* slikárstvo, slikárska umétnost.

Malerſchule *f.* slikárska šola.

Malheur *n.* nezgóda, nesréča.

Malice *f.* zloba, zlobnost, zlóčestost.

maliziös zloběn, hudóběn, zločest, porogljiv.

Mallepoſt *f.* písemska pošta.

malmen drobíti, meti (manem); zdrobíti, razdrobíti, zmeti.

Malſtein *m.* mejník; (Denkmal) spomeník, spomínski kamen.

Malter *n.* (*m.*) mera (žitna in lesna); mel (-í), sìp.

Malteſer *m.* prebivátelj otóka Malte; ſ. Malteſerritter.

Malteſerorden *m.* maltéški red.

Malteſerritter *m.* maltéški vitez.

maltraitieren grdó —, hudó ravnáti s kom, trpínčiti, múčiti (koga).

Malvaſier *m.* malvázija, malváško vino.

Malve *f.* slezéna, slezénovec, slézница; —n *pl.* (*Malvaceae*) slézнice *pl.*

malvenartig slezast, slézničast.

Malvenblüte *f.* slézasti venec.

Malz *n.* slad, sladje; **Malz-** sladni, sladóvni.

Malzbottich *m.* kàd (-í) za slad.

Malzbrühe *f.* sladóvnica.

Malzdarre *f.* sušílnica za slad, sladárnica.

Malzeichen *n.* známenje.
malzen sladáriti, slad (sladje) délati.
Malzer *m.* sladár.
Malzkammer *f.* sládnica, sladára.
Malzkasten *m.* sladnják, sladnik.
Malzmühle *f.* mlin za slad, sladóvni mlin.
Malzmüller *m.* sladomèl.
Malzsteuer *f.* sladnína.
Malztenne *f.* sladóvnik.
Malztreber *pl.* mlato.
Mama *f.* máma, mámka, mámica.
Mameluk *m.* mamelúk; *fig.* odpádnik.
Mammon *m.* mámon, malík bogástva, zlati malík; bogástvo.
Mammut *n.* mámut.
Mamsell *f.* j. Fräulein.
man *pron. ind.* wird ausgedrückt mit človek, se od. durch die 3. Person des Pl. mit dem zugrunde liegenden, jedoch meistens verschwiegenen Subjecte ljudje, z. B. — weiß nicht človek ne vé, ne vé se; — sagt govoré, právijo, govorí se.
mancher *pron.* márs ikdo *(subst.)*; marsikatéri, nekatéri, mnogotér, mnog *(adi.)*; an manchen Orten márs ikje, márs ikod.
mancherlei márs ikaj, to pa óno *(subst.)*; marsikatéri, mnogotér, mnogovŕstən *(adi.)*.
manchmal *adv.* včasi, časi, včasih, časih, marsikatérikrat, márs ikrat.
Manco *m.* primánjkljaj, nedostátek, ubítek. [telj.
Mandant *m.* pooblastívec, pooblasti-
Mandarin *m.* mandarín, kitájski oblastník.
Mandat *n.* povélje, ukàz; pooblastílo, pooblastítev; (Abgeordnetenamt) poslánstvo, mandát.
Mandatar *m.* pooblaščéněc.
Mandel *f.* mándelj; (Drüse) bezgávka, drgál (-i), drgancéla; (15 Stück) petnájst, petnajstéro; **Mandel-** mándljev.
mandelartig mandljast.
Mandelbaum *m.* mándljevec.
Mandelbogen *m.* mandljev lok, — zapógnjeněc.
Mandeldrüse *f.* j. Mandel.
Mandelgeschwulst *f.* drgáli *pl. f.*, drgánci *pl.* [les.
Mandelholz *n.* mandljevína, mandljev
Mandelkern *m.* mándljevo jedro.
Mandelkrähe *f.* zlatovránka.
Mandelmilch *f.* mándljevo mleko.
Mandelöl *n.* mándljevo olje.
Mandoline *f.* mandolína.
Mandril *m.* mandríl.
Manen *pl.* duše rajnkih od. umŕlih, mani *pl.*
Mangan *n.* mangán.
Mangansäure *f.* mangánova kislína.
Mange *f.* valják, likálnik, monga.
Mangel *m.* pománjkljaj, pománjkanje, nedostátek, oskódica; (Fehler) pogrêšek, hiba; pregrêšek; — leiden strádati, v potrébi biti (sem); — haben manjka, pomanjkúje (komu česa); — an Beweisen nedostátek dokázov, pománjkanje dokázov; Mängel gegen eine Rechnung očítki proti računu.
mangelhaft pomanjkljiv, nedostáten, oskóden.
Mangelhaftigkeit *f.* pomanjkljívost, nedostátnost, oskódnost.
mangeln mánjkati, nedostájati; pománjkati, zmánjkati; *impf.* pomanjkovati, zmanjkovati; es mangelt mir an Zeit ne utégnem, nimam časa, ni časa.
mangen váljati, líkati, móngati; izváljati, políkati.
Manger *m.* valjávec, líkavec.
Mangfutter *n.* mêšanica; (für die Schweine) oblóda.
Mangkorn *n.* sóržica, zmes (-i).
Mangold *m.* (Runkelrübe) pesa; (Burgunderrübe) bela pesa; (rothe Rübe) blitva, rdeča pesa.
Manichäer *m.* manihéjec; (Gläubiger) upnik.
Manie *f.* blazníva strast (-i), manija.
Manier *f.* način; šega, običáj; auf eine andere — drugáče, ináče; (Betragen) vedénje, obnášanje.
manieriert umétno narejèn, umetníčen; prisíljen.
manierlich pristójen, olíkan; vljúden.
Manierlichkeit *f.* pristójnost, olíkanost; vljúdnost.
Manifest *n.* manifést, cesarjev razglás.
Manifestation *f.* manifestácija, razodétev, razodévanje.

manifeſtieren razodéti (-dénem), pokázati (-kážem); *impf.* razodévati, pokazovati.

Manipulation *f.* manipulácija, ravnánje (s čim), rokovánje, oprávljanje; **Manipulations-** manipulacíjski.

manipulieren ravnáti (s čim), rokovati, oprávljati (kàj).

Mann *m.* mož, možák; (Menſch) človek; (Ehemann) mož, sóprog; ein ſtarker — korenják, hrust, možína, čvrsták; ein angeſehener — velják, velmož; einen — nehmen možíti se; omožíti se, vdáti se; *impf.* vdájati se; an — bringen prodáti, spečáti; ein armer — ubóžec, siromák, revež; ein alter — staréc, starček; ein — ein Wort mož beséda; ſie ſtehen alle für einen — vsi so za enega; ich ſtelle meinen — ſem mož za to, sem dobér za to; er iſt nicht mein — ni človek za me, ne maram zanj; du biſt nicht der — dazu ti nisi temu kos, ti nisi za to; **Mann-** moški.

Manna *n. f.* mana, nebéška hrana.

mannbar dorástel, goden za ženítev (možítev).

Mannbarkeit *f.* dorástlost, leta za ženítev (možítev).

Männchen *n.* možíček, možícelj; (v. Thieren) saméc, staréc.

Männergeſangverein *m.* moško pevsko društvo.

Männergeſchlecht *n.* moški rod.

Männermuth *m.* moževítost.

Männerſtrafanſtalt *f.* kaznílnica za moške.

Mannes- moški; **=alter** *n.* moška leta *pl.*, moška doba.

mannhaft možàt, moški, moževít, korenjáški.

Mannhaftigkeit *f.* možátost, moževítost, možévnost, moštvo, korenjáštvo.

Mannheit *f.* moštvo, moška zmožnost, moškóst.

mannigfach, mannigfaltig mnogotér, mnogotérnat, mnogovŕsten, raznovŕsten, raznolíčen.

Mannigfaltigkeit *f.* mnogotérost, mnogovŕstnost, raznolíčnost.

männiglich vsakdo, sléherni, slednji.

Männin *f.* možíca, móževka, možákinja.

Männlein *n.* možíc, možíček.

männlich moški; (tapfer) možàt, junáški.

Männlichkeit *f.* moštvo; možátost, junáštvo.

Manns- moški; **=bild** *n.* moški, možákar, moškar.

Mannſchaft *f.* moštvo.

Mannſchaftsſtand *m.* stalež moštva, števílo mož.

mannshoch za možá visòk.

Mannsperſon *f.* ſ. Mannsbild.

Mannsſchneider *m.* krojáč za moške.

Mannsſtamm *m.* moški rod.

mannsſüchtig možaželjna.

Mannstreu *f.* možína.

Mannsvolk *n.* moštvo, možjé *pl.*, moški *pl.*

Mannszucht *f.* vojáška strogorédnost, vojáška pokŕščina; — halten vojáke v strahu iméti (imám), strahovati.

Manometer *m. n.* manométer; merílo razpenjávosti plinov in parov.

Manöver *n.* manévr, vojna vaja; okrèt ladje; ſ. Kunſtgriff.

manövrieren manevrovati, krétati se na vojni vaji.

Manſchette *f.* manšéta, naróčka, nároki *pl.*

Mantel *m.* plašč, (gabán, čoha); den — nach d. Winde hängen plašč po vetru obráčati, ravnáti se po okóliščinah.

Mäntelchen *n.* plaščéc.

Mantelfläche *f.* plašč.

mänteln ſ. bemänteln.

Mantelſack *m.* ſ. Felleiſen.

Mantille *f.* mantíla, ženski plaščec.

Manual *n.* (b. d. Kaufleuten) priróčna knjíga; (b. d. Orgel) ročne tipke.

Manufactur *f.* (Fabrik) rokodélnica, rokotvórnica; (Fabrication) rokodélstvo, rokotvórstvo; **Manufactur-** rokodélni, rokotvórni, manufaktúrni.

Manufacturarbeiter, Manufacturiſt *m.* rokodélec, rokotvórec, manufakturíst.

Manufacturware *f.* rokodélna roba, rokotvorína, rokotvòr.

Manufacturweſen *n.* rokotvórstvo.

Manuſcript *n.* rokopís.

Mappe *f.* mapa; zemljepísna karta.

Mappeur *m.* mapar, maporísec, risar zemljepísnih kart.

mappieren mapírati, mapovati.

Märchen *n.* pravljica; das ist ein — ta je bosa, — izmišljena.

Marder *m.* kuna; *dem.* kúnica; **Marder-** kunji.

Marderfalle *f.* past (-í) za kune.

Marderfell *n.* kunína, kunji meh.

Marginalien *pl.* obkrájne opázke *pl.*, obróbne opómnje *pl.*

Maria *f.* Marija; Ave — češčéna si Marija; **Marien-** Marijin, šmarni.

Marienapfel *m.* šmarno jábolko.

Marienbild *n.* Marijina podóba.

Marienblume *f.* marjética.

Marienditel *f.* devíce Maríje osát.

Marienfest *n.* devíce Maríje praznik, šmarni praznik, gospójnica.

Marienkäfer *m.* polónica, božja krávica, povélka, rožína.

Marienrose *f.* ſ. Marienblume.

Marine *f.* mornárstvo, pomórstvo, mornaríca; **Marine-** pomórski.

Marineofficier *m.* pomórski častnik.

Marinesection *f.* pomórski odsèk.

marinieren marinírati, solomúriti, solíti; v jésihu ali olju kvášiti.

Marionette *f.* lutka, donda, lila, čeča.

Mark *n.* mozg; (Gehirn) možgáni *pl.*; (im Holze) stržén, svrž (-í); *fig.* jedro, cvet.

Mark *f.* meja, gránica; (Land) okrájina, pokrájina; (Geldmünze) marka.

Marke *f.* marka, znamka; (Spiel—) znamka za igro.

marken znamkovati; zaznamkovati, zaznámovati.

Marketender *m.* vojáški bránjevec, marketéndar; **-in** *f.* vojáška bránjevka, marketéndarica.

Markgraf *m.* mejni grò̀f. [fica.

Markgräfin *f.* mejna grófinja, — gro-

markgräflich mejnogrofíjski.

Markgrafschaft *f.* mejna grofovína.

markieren zaznámiti, oznameníti; *impf.* zaznámljati, oznamenjevati.

markig mozgàt, mozgovít; stržénast, svržnat; *fig.* jédrnat, čvrst.

Markrain *m.*, **Markscheide** *f.* meja, omèjek.

Markscheidekunst *f.* rudársko zemljemérstvo, jamomérstvo.

Markscheider *m.* rudárski zemljemérec, jamomérec.

Markstein *m.* mejník, mejni kamen.

Markstrahl *m.* stržénov trak.

Markt *m.* semènj (semnjà), sèjem; (Wochen—) tržni dan (dneva); (Marktflecken) tr̀g; zu —e bringen na prodaj postáviti; seine Haut zu —e bringen nevárnosti izpostáviti se, na svojo nevárnost kaj počéti (-čnèm); **Markt-** semánji, séjemski, tržni.

Marktaufseher *m.* tržni (séjemski) ogléda, — nadzórnik.

Marktbesucher *m.* senjmár, sejmár, tržèc; **-in** *f.* senjmarica. [ka.

Marktbewohner *m.* tržan; **-in** *f.* tržán-

Marktbude *f.* séjemska prodajálnica; tržna lopa; séjemski šator.

Marktcommissär *m.* tržni komisár.

markten tŕžiti, trgovati, senjmáriti, sejmáriti.

Marktflecken *m.* tr̀g; *dem.* tržič.

Marktgebür *f.* senjmarína, tržnína.

Marktgeld, Marktgeschenk *n.* semnjína.

Markthalle *f.* tržnica.

Markthütte *f.* ſ. Marktbude.

Marktleute *pl.* senjmárji, sejmovávci, sejmárji; tržci, tržni ljudjé; tržáni *pl.*

Marktordnung *f.* tržni red.

Marktplatz *m.* tr̀g, tržíšče; semnjíšče, sejmíšče.

Marktpreis *m.* tržna cena; **-certificat** *n.* cenóvna poverílnica.

Marktrecht *n.* tržno pravo; (Marktfreiheit) tržna (séjemska) pravíca.

Marktrufer *m.* tržni —, séjemski izklicevátelj. [sár.

Marktschreiber *m.* tržni (séjemski) pi-

Marktschreier *m.* kričáč, hlastáč, baháč, šarlatán.

Marktstand *m.* séjemsko mesto, séjemski prostor; stójnica.

Marktstandgeld *n.* šatorína, stójina.

Marktag *m.* semánji dan (dneva), semènj; tržni dan.

Marktverkehr *m.* tržni promèt.

Marktzoll *m.* senjmarína, tržnína.

Markung *f.* meja; mejník.

Marmor *m.* mármor, mrámor; **Marmor-** mármorẽn, mrámorẽn, mármornat, mrámornat. [nast.

marmorartig mármornast, mrámor-

marmorieren marmorírati, marmorovati, mramoríti.

marmorn mármorën, mrámorën, mármornat, mrámornat.

marode betézën, nedózën; upéhan, izpéhan, trudën; — werden zboléti, zbetežáti; upéhati se, utrúditi se.

Marodeur *m.* marodér, betežník, nedóžnik; upéhanec, zastájavec; rópar.

marodieren bolovati, betegovati; zaostájati; pleníti, rópati.

Marqueur *m.* markér.

Marquis *m.* markéz.

Marquise *f.* markéza, markézinja.

Mars *m.* Mart (vojni bog rimski).

marſch! *interj.* hodi! stopaj! (pače dich) pobéri se! izgúbi se!

Marſch *m.* hòd, pot, pohòd; koráčnica.

Marſch *f.* muža, mužáva, močevína.

Marſchall *m.* maršál.

Marſchallswürde *f.* maršálstvo.

Marſchbefehl *m.* potno povélje, potni ukàz.

marſchfähig sposóben za pot, — za

marſchfertig priprávljen na(za) odhòd.

marſchieren korákati, hóditi, stópati. maršírati; (reísen) potovati.

Marſchland *n.* ſ. **Marſch** *f.*

Marſchlied *n.* koráčnica, popótnica.

Marſchlinie, Marſchroute *f.* odkázani pot, pótovnica; gebundene — prisílna pótovnica.

Marſchquartier *f.* pohódna dokláda.

Marſtall *m.* konjúšnica, konjárnica.

Marter *f.* muka; mučílo, trapílo.

Marterer *m.* mučítelj, trapívec.

Marterkammer *f.* mučílnica, tezálnica, trapílnica.

martern múčiti, trpínčiti, trápiti; ſich — ubíjati se.

Marterort *m.* mučílíšče. [stvo.

Martertum *n.* mučeníštvo, mučén-

Martertod *m.* mučeníška smrt.

martervoll mučèn, mukotŕpèn.

Marterwerkzeug *n.* mučílo, trapílo.

Marterwoche *f.* Véliki teden.

Märtyrer *m.* mučeník, mučéneč, (mártrnik); **Märtyrer-** mučeníški, (mártrniški).

Märtyrin, Märtyrerin *f.* mučeníca, mučénka, (mártrnica).

März *m.* marec, marcij, sušec, brézen; **März-** marčni, suščev, breznov.

Märzbier *n.* marčno pivo.

Märzſchnee *m.* suščev sneg. [ca.

Märzveilchen *n.* dišéča vijólica, ljúbi-

Maſche *f.* petlja; zanka, zádrga.

Maſchengewebe *n.* pletenína.

maſchig petljast.

Maſchine *f.* stroj, mašína.

Maſchinenbau *m.* strojedélstvo.

Maſchinenfabrik *f.* strojárnica, továrna za stroje.

Maſchinenführer *m.* strojevódnik.

Maſchinenhaus *n.* strójnica.

Maſchinenkunde *f.* strojeznánstvo.

Maſchinenlehre *f.* strojeslóvje.

maſchinenmäßig strojèn, meháničen.

Maſchinenmeiſter *m.* strojni mojstèr, strojnik.

Maſchinenwärter *m.* pristrójnik.

Maſchinenweſen *n.* strojstvo, strójništvo.

Maſchinerie *f.* strojílo.

Maſchiniſt *m.* strojnik, mašiníst.

Maſer *f.* maróga, pisa; grča, hrga.

maſerig marógast, pisast; grčast, hrgast.

Maſern *pl.* dobŕci *pl.*, ógrci *pl.*, óspice *pl.*, pléhi *pl.*

Maske *f.* krinka, naličnica, naličje, obrazína, šema; (Perſon) maska, máškara, šema.

Maskenball *m.* maškaráda.

Maskerade *f.* maškaráda.

maskieren našémiti, maskírati, okrínkati; ſich — našémiti se, maskírati se; maskiert okrínkan; *fig.* zakrít.

Maß *f.* (Bier, Wein) bokál, (pint).

Maß *n.* 1.) mera; *dem.* mérica; das — zu e. Rocke nehmen suknjo pomériti, mero vzeti (vzamem) za suknjo; (Verhältnis) razmérje, priméra; in hohem Maße zeló, jako; in vollem Maße popólnoma, v polni meri; nach dem Maße des Verdienſtes po zaslúgi; mit — zmérno; halte — im Genuſſe uživaj zmérno; über die Maßen, über alle Maßen črez mero, črez vso mero, črez némoč; 2.) (Maße *f.*) (Art, Weiſe) náčin; z. B. dermaßen takó; einigermaßen nékaj, nekakó, nekóliko; bekanntermaßen kakor je znano, znano je, da; gebürendermaßen pristójno, kakor se spodóbi; gewiſſermaßen nekakó, tako nekakó; 3.) (im Bergbau) odmérek.

Massacre *f. n.* prelívanje krví, klanje, krvolítje.

massacrieren moríti, klati (koljem); pomoríti, zakláti, posékati, po-, ubíti (-bijem); *impf.* pobíjati, ubíjati.

Massaverwalter *m.* uprávnik imovíne.

Masse *f.* masa, sklada; (Materie) snov (-í), tvarína; (Menge) množína, mnoštvo, grmáda; (Klumpen) kepa, gruča, gruda.

Massenanhäufung *f.* skúpljanje ljudí.

Massenerkrankung *f.* mnóštveno obolénje, množno obolévanje.

Massengebirge *n.* grmádne gore *pl.*, grmádno goróvje.

Maßengebür *f.* (im Bergbau) merovína, dávščina od mere.

Massengrab *n.* skupni —, mnóštveni

massenhaft grmáděn, nakopíčen.

Massenmord *m.* mnóštveni umòr.

Massenquartier *n.* mnóštveno stanovališče.

massenweise *adv.* na kupe, kúpoma, grmádno.

Maßflasche *f.* bokál, (pint).

Maßgabe *f.* razmérje, priméra; nach — po razmérju; nach — d. Umständе po okólnostih, kakor okóliščine nanesó.

maßgebend, maßgeblich merodájen, vplíven.

Maßholder *m.* maklèn, klèn.

massieren ſ. kneten.

mäßig zmérěn, trezěn, vzdržěn; (mittelmäßig) srednji; —es Feuer pohlévni ogènj; — leben zmérno živéti, trézno živéti.

massig (v. Gestein in der Geognosie) ležíčav; ležíčava hribína Massengestein.

mäßigen umériti; *impf.* umérjati; (Leidenschaften) brzdáti, krotíti; ubrzdáti, ukrotíti; (ermäßigen) mánjšati, znižévati; zmanjšati, znížati; sich — vzdržati (-ím) se; *impf.* vzdrževati se, brzdáti se.

Mäßigkeit *f.* zmérnost, tréznost, vzdržnost, umérjenost.

Mäßigkeitsverein *m.* društvo trézności, — zmérnosti.

Mäßigung *f.* umérjanje; (der Leidenschaften) brzdánje, krotítěv; znižba, zmanjšáva, znižévánje.

Maßliebchen *n.* marjética.

maßlos brezmérěn, nezmérěn. [nost.

Maßlosigkeit *f.* brezmérnost, nezmér-

Maßnahme, Maßregel *f.* pravílo, vodílo; (Verfügung) narédba, ukrenítba; — treffen ukréniti.

maßregeln narédbe uvésti; strahovati, mojstrovati.

Maßstab *m.* merílo.

maßvoll zmérěn.

Mast *m.* jádrnik, jámbor, jámbora.

Mast *f.* žir, piča; (Mästung) pítanje krmljenje.

Mastbaum *m.* ſ. Mast *m.*

Mastdarm *m.* mastník, mastnica, danka, ritnik.

Mastdarmausstritt *m.* izstòp danke.

Mastdarmwurm *m.* glista.

mästen pítati, redíti, krmíti, debelíti; izpítati, obredíti, podredíti, odebelíti; sich — redíti se, debelíti se.

Mäster *m.* pítavěc, krmívěc.

Mastfutter *n.* piča; (Buchmast) žir; (Eichelmast) želod.

Mastgans *f.* pítana gos (-í).

Mastgeld *n.* žirnína, žirovína.

Mastix *m.* mástika, mástikova smola; **=baum** *m.* mástika, mástikovo drevó (drevésa).

Mastkuh *f.* pítana krava, pítnica.

Mastochs *m.* pítani vòl.

Mastschwein *n.* pítana svinja, krmljénka.

Maststall *m.* pitovnják, krmljénščak.

Mastvieh *n.* pítana —, klálna živína.

Mastwerk *n.* jámborovje.

Matador *m.* matadór, pobíjač bikov; prvák.

Material *n.* (*pl.* —ien) tvarína, tvorívo; (Spinn—) predívo; (Bau—) gradívo, stavívo; (Schreib—) pisálna roba, pisálno oródje; (Brenn—) netívo, kurívo; (Vorrath) zalóga.

Materialismus *m.* materializěm.

Materialist *m.* materialíst; prodajávěc materiálnega blagá.

Materialware *f.* materiálno blagó.

Materie *f.* tvarína, snov (-í), matérija; (Eiterstoff) gnoj, gnojnína.

materiell stvarěn, telésěn, gmotěn, materiálěn.

Mathematik *f.* matemátika, računoslóvje, računstvo.

Mathematiker *m.* matemátik.

mathematisch matemátičën, matemátiški.

Matratze *f.* blazína; Haar— žímnica; (aus Seegras) halóžnica. [ka.

Matratzenüberzug *m.* žímniška prevlé-

Matrik, Matrikel *f.* mática, matríka; (Taufmatrikel) krstne bukve *pl.*, krstna knjiga.

Matrikenauszug *m.* izpísëk iz mátice, mátični izpísëk.

Matrikenführer *m.* vodítelj mátice.

Matrize *f.* matrica, mática, bábica; (Modell) kalúp.

Matrone *f.* póstarna dama, staríčna dama, matróna.

Matrose *m.* mornár, pomorščák; **Matrosen-** mornárski.

Matsch *m.* brozga; matsch machen (im Kartenspiele) vse vzetke vzeti (vzamem), dobíti; ugnáti (uženem); matsch werden nobénega vzetka ne dobíti, ugnán biti (sem).

matt medël; trudën, upéhan, slàb, mlahav; (v. d. Augen) medël, mrtëv; — machen péhati, trúditi, slabíti; upéhati, utrúditi, oslabíti, izdélati; — werden pésati, slabéti; opéšati, oslabéti, onemóči (-mórem); *impf.* onemágati.

Matte *f.* trata, liváda; (eine grobe Decke aus Zwilch) plahta; (aus Binsen) štorja, rogožína, rogóža, rogóznica.

Mattigkeit *f.* medlóst, medlóta; trudnost, upéhanost, slabóta; motnost; zamólklost.

Maturität *f.* zrelóst, godnost.

Maturitätsprüfung *f.* zrelóstni izpìt, zrelóstna preizkúšnja.

Mauer *f.* zid, mir; *coll.* zidóvje, obzídje, mirje; *dem.* zidëk, mirič; **Mauer-** zidni.

Maueranwurf *m.* zidni omèt. [živica.

Mauerassel *f.* navádni prasíčëk, kočič,

Mauerband *n.* zidna vez (-í).

Mauerbank *f.* pozídnica, osušnica, blazína.

Mauerbiene *f.* čebéla zidaríca.

Mauerbrecher *m.* zidodër, zidolòm, podiráča.

Mauerfalk *m.* postólka.

mauerfest trdën kakor zid, vzídan.

Mauergeländer *n.* obzídna ográja, — opérnica, obzídëk.

Mauergrund *m.* zidni temelj.

Mauerkelle *f.* ometáča, ometálnica, zidárska žlica.

mauern zídati; sezídati.

Mauerpfeffer *m.* ostra homúlica, bradavíčnjak.

Mauerraute *f.* pozídna rútica.

Mauersegler *m.* hudoúrnik, brizga.

Mauerstärke *f.* debelóst zidú.

Mauerverputz *m.* zidni omèt od. omàz.

Mauerwerk *n.* zidóvje, zidína, mirje.

Mauerziegel *m.* zidna opéka.

Maul *n.* gobëc, usta *pl.*, lape *pl.*; (Rüssel) rilëc; *dem.* gobëček, rilček; das — halten mólčati (molčím), jezik za zobmi držati (držím); das — aufthun zíniti, izpregovoríti.

Maulaffe *m.* zijálo, ziják; —n feil haben zijála prodájati.

maulaffen zijála prodájati, zijáti.

Maulbeer- múrvni, murvov; **=baum** *m.* múrva.

Maulbeere *f.* murva, murvna jágoda.

Mäulchen *n.* gobček, ustca *pl.*

mauldreschen klepetáti (-ám, -ëčem), žlabudráti, čenčáti. [čénča.

Mauldrescher *m.* klepetálo, žlabudrálo,

Maulesel *m.* mèzg (mezgà); **=in** *f.* mezgíca, mezgúlja.

Mauleseltreiber *m.* mezgár.

maulfaul komur se ne ljubi govoríti, malobeséden, malogovóren.

Maulheld *m.* hvastáč, širokoústnež, širokoústnik.

Maulkorb *m.* nagóbnik, nagóbčnik.

Maulmacher *m.* hvastáč, govorún, širokoústnež; **=in** *f.* hvastáča, širokoústnica.

Maulschelle *f.* zaúšnica, brljúzga, klofúta, klapoúšnica; eine — geben brljúzgniti, klofútniti, póčiti od. udáriti po ustih (po zobéh).

Maulseuche *f.* bolézen na gobcu, volčič v grlu.

Maultasche *f.* ſ. Maulschelle, Plaudertasche.

Maulthier *n.* mula.

Maultrommel *f.* brunda, dromlja, brundálo.

Maulwerk *n.* gobëc; govorljívost; ein gutes — haben doběr jezik iméti (imám).

Maulwurf *m.* krt; (Weibchen) krtovka, krtica; **Maulwurfs-** krtov.

Maulwurfsgrille *f.* podjèd, podjédica, brámor, krtovíca.

Maulwurfshaufe, Maulwurfshügel *m.* krtína, krtínověc, krtínjak.

Maurache *f.* ſ. Morchel.

Maurer *m.* zidár; **Maurer-** zidárski.

Maurerei *f.*, **Maurerhandwerk** *n.* zidárstvo; — betreiben zidáriti. [ca.

Maurerkelle *f.* ometáča, zidárska žlica.

Maurerkunſt *f.* zidárska umétnost.

Maurermeiſter *m.* zidárski mojstěr.

Maurerzunft *f.* zidárski ceh, zidárska zádruga. [mišji.

Maus *f.* miš (-i); *dem.* miška; **Maus-**

Mäuschen *n.* miška.

mäuschenſtill tih kakor miš, prav tih.

Mauſe *f.* ſ. Mauſer *f.*

Mäuſe- mišji.

Mäuſebuſſard *m.* kanja, mišar.

Mäuſedorn *m.* mišji trn.

Mäuſedreck *m.* mišjak.

Mäuſefalle *f.* míšnica, mišelóvka, past (-i) za miši.

Mäuſefraß *m.* mišejédina, mišja izjédina, mišje izjédi *pl.*

Mäuſegift *n.* míšnica, mišji strup.

Mäuſeloch *n.* mišja luknja, míšina.

mauſen miši loviti; *fig.* zmekníti (zmáknem), izmúzniti; *impf.* zmíkati, krasti (kradem); (das Wild) zalezovati.

mauſen, mauſern ſich briti (brijem) se, misiti se, levíti se, líliti se, golíti se.

Mauſen *n.* brijénje, mísanje, levljénje, líljenje, goljénje.

Mauſen *n.* lovljénje miši; die Katze läßt das — nicht kar mačka rodí, rado miši loví; zmíkanje; zalezovánje.

Mauſer *m.* zmikavt; (Krebs) mehkúž, levěc.

Mauſer *f.* (beim Geflügel) britěv, misátěv; (bei Krebſen, Schlangen ꝛc.) levítěv, lilítěv; (bei behaarten Thieren) golítěv.

mauſetodt čisto mrtěv, docéla mrtěv.

mausfarben mišast; ein —es Pferd miško.

mauſig (in der Redensart) ſich — machen košátiti se, ščepériti se.

Mausöhrlein *n.* mišja ušésca *pl.*, kosmatíca.

Mauſoleum *n.* mavzolej, krasna rakěv.

Maut *f.* (Gebür) mitnína; (Brückenmaut) mostnína, mostovína; (Straßenmaut) cestnína; (Waſſer—) brodnína.

Mauteinnehmer *m.* mítničar.

Mauterträgnis *n.* mítniški dohódek.

mautfrei mitníne pròst.

Mautgebür *f.* mitnína.

Mauthaus *n.* mítnica.

Mautner *m.* mítničar; mostnínar; cestnínar; brodnínar; **-in** *f.* mítničarka, cestnínarica.

Mautſchranke *f.* mítniška pregráda, préčnica, mítniška zovóra.

Maxime *f.* vodílo, pravílo, načélo.

Maximum *n.* največje štévilo, največja množína, največína.

Mechanik *f.* mehánika, strojeslóvstvo.

Mechaniker *m.* mehánik, strojeslóvec.

mechaniſch meháničen; *fig.* tlačánski, rabótěn; (gedankenlos) nemisléč, brezmíseln. [ustròj.

Mechanismus *m.* mehanizěm; sestáva,

Meckerer *m.* meketáč.

meckern meketáti (-ám, -éčem).

Meckern *n.* mekèt, meketánje.

Medaille *f.* kolájna, svetínja, medálja.

Medailleur *m.* kolajnoréžec, svetinjeréžec, medáljar.

Medaillon *n.* medaljón.

Median- (mittelgroß) srednji, srednje veličíne.

Medianoctav *n.* srednja osmérka.

Medianpapier *n.* papír srednje velikósti.

mediat ſ. mittelbar. [telj.

Mediateur *m.* posrédnik, posredová-

mediatiſieren posrédnje narediti, suverénstvo vzeti (vzamem), mediatizírati.

Medicament *n.* lek, zdravílo.

Medicin *f.* lek, zdravílo, vračílo; (Heilkunde) zdravílstvo, zdravníštvo.

Medicinal- zdravílski, zdrávstveni, lečílni. [ški *pl.*

Medicinalauslagen *pl.* zdravílski stro-

Medicinalrath *m.* zdravníški svétnik; zdravníški svèt.

medicinieren zdráviti se, léčiti se, zdravíla jemáti (jémljem).

mediciniſch zdravílski, zdravníški, zdravíteljski.

Medinafadenwurm *m.* živa struna, podkóžnjak.
Meditation *f.* pre-, razmišljevánje.
meditieren pre-, razmišljevati.
Medium *n.* (Mitte) sreda, osrédje, osrédek; (Mittel) pomóček, pripomóček, sredstvo; (gramm.) medialni —, srednji položáj.
Meduſe *f.* (*Medusa aurita*) medúza.
Meer *n.* morje; Meer= morski; pomórski, namórski.
Meeradler *m.* morski orél.
Meeranwohner *m.* primórec; =in *f.* primórka.
Meerbeherrſcher *m.* vladár od. gospodár na morju.
meerblau sinji.
Meerbucht *f.*, **Meerbuſen** *m.* morski zalív od. zatòk.
Meerbutte *f.* morska kámbala.
Meereiland *n.* morski otòk od. ostròv.
Meerenge *f.* morska ožína, prelív.
Meeres= morski.
Meeresboden *m.* morsko dnò, dnò morjá.
Meeresfläche *f.* morsko površje, morska površína.
Meeresflut *f.* morski tòk od. val.
Meeresgebiet *n.* pomórje.
Meereshöhe *f.* nadmórska višína.
Meeresküſte *f.* morsko obrégje, primórje.
Meeresleuchten *n.* svetlíkanje morja.
Meeresſpiegel *m.* morska gladína.
Meeresſtille *f.* morska tišína, brezvétrje.
Meeresſtrom *m.* morski tòk.
Meereswoge *f.* morski val; —n *pl.* morsko valóvje.
Meergras *n.* halóga, morski mah.
meergrün morskozelèn.
Meerhirſe *f.* morsko prosó, ptičje seme (semena).
Meerhoſe *f.* vodéni stolp, morska tromba, morski cmrk.
Meerjungfer *f.* morska déklica.
Meerkalb *n.* j. Seehund.
Meerkarte *f.* morjevíd.
Meerkatze *f.* morska mačka.
Meerlilie *f.* morska lílija.
Meerrettig *m.* hrèn.
Meerſalz *n.* morska sol (-í).
Meerſchaum *m.* morska pena, stiva; =kopf *m.* pipa iz morske pene od. stive.
Meerſchoß *m.* morska globočína.
Meerſchwalbe *f.* morska lástovica.
Meerſchwein *n.* pliskávka, plískavica, delfín.
Meerſchweinchen *n.* morski prasíček.
Meerſpinne *f.* morski pajèk.
Meerſtern *m.* morska zvezda.
Meerſtraße *f.* j. Meerenge.
Meerſtrudel *m.* morski vrtínec, morska krníca.
Meerufer *n.* morski breg, morsko obrégje, morska obála.
meerumfloſſen z morskim tokom obdán.
Meerungeheuer *n.* morska pošást (-i).
Meerwaſſer *n.* morska voda.
Meerwolf *m.* morski volk.
Meerwunder *n.* morsko čudo, morski čudež.
Meerzwiebel *f.* morska čebúla, višnjevi čebúlček.
Mehl *n.* moka, (melja); *dem.* mókica, (méljica); **Mehl=** móčni; (aus — beſtehend) močnat, iz moke.
Mehlabſatz *m.* prodája moke.
Mehlbahn *f.* grot.
Mehlbeerbaum *m.* moka, mókovec.
Mehlbehältnis *n.* shramba za moko.
Mehlbeutel *m.* sito, sítnica.
Mehlbrei *m.* močnik, podmèt, sok.
Mehldorn *m.* glòg; =ſtrauch *m.* glógovec, glogov grm.
Mehlfaſs *n.* sod za moko, (lajta).
Mehlfrucht *f.* móčni sad od. plod.
Mehlhandel *m.* trgovína z moko, mókarstvo; den — betreiben z moko tŕžiti, mokáriti.
Mehlhändler *m.* mokar; =in *f.* mókarica.
mehlicht mokast, moki podóben.
mehlig močen, močnat, meljnat.
Mehlkäfer *m.* mokar.
Mehlkaſten *m.* skrinja od. predál za moko.
Mehlkloß *m.* cmòk iz moke.
Mehlmeiſe *f.* plášica, remec.
Mehlmühle *f.* mlin od. malin za moko.
Mehlproducte *pl.* móčnati izdélki.
mehlreich mokovít.
Mehlſack *m.* vreča za moko.
Mehlſchnecken *pl.* (Mehlſpeiſe) osváljki, súkančki *pl.*
Mehlſchüſſel *f.* móčnica.

Mehlſpeiſe *f.* móčnata jed (-í).
Mehlſtaub *m.* palíska.
Mehlſuppe *f.* podmétenica, móčnata [juha.
Mehlthau *m.* medéna rosa, móčnata rosa; der falſche — strupéna rosa.
Mehltränke *f.* oblóda.
Mehlverkäufer *m.* mokar.
Mehlwurm *m.* močni črv.
mehr *adv. (plus)* več; *(magis)* bòlj.
Mehraufwand *m.* kar je več stroškov, večji stroški.
Mehrbetrag *m.* presežèk, prebítek.
mehrdeutig več poménov imajòč, z več poméni.
mehren (der Zahl nach) množíti, večati; pomnožíti, povéčati; *impf.* pomnoževati, povečevati; (d. Grade nach) povíšati, zvíšati; *impf.* povíševati.
mehrentheils *adv.* večjidel.
Mehrer *m.* množítelj, pomnoževátelj, povečevávec; povíševávec.
mehrermal *adv.* večkrat.
Mehrerfordernis *n.* večja potrébščina.
Mehrerin *f.* množíteljica, pomnoževáteljica, povečevávka.
mehrfach mnogotérən, mnogotérnat.
mehrgliedrig več-, mnogočlénski.
Mehrheit *f.* večína; (Vielheit) mnoštvo; (gramm.) množína.
mehrjährig večlétən.
mehrmalig večkratən.
mehrmals *adv.* večkrat.
mehrnamig večiménski.
mehrſchichtig večkrat pregánjen; mnogoplástən.
mehrſeitig večstránski.
mehrſilbig večzlóžen, mnogozlóžən.
mehrtheilig večdélən.
Mehrung *f.* množítev, pomnožítev, pomnoževánje.
Mehrwert *m.* večja vrednost.
Mehrzahl *f.* večína, večje števílo; (gramm.) množína, množno števílo.
Mehrzahlung *f.* preplačílo.
mehrzählig večzòb.
meiden ogíbati (-gíbam, -gíbljem) se (koga, česa, komu, čemu), uklánjati se (komu); ogníti (ógnem) se, uklóniti se; er muſs ſein Haus — ne sme mu v hišo, ne sme stópiti v njegóvo hišo; (ſich enthalten) vzdržati (vzdržím) se; *impf.* vzdrževati se.
Meier *m.* prístav, pristávnik.
Meierei *f.*, **Meierhof** *m.* pristáva.
Meierin *f.* pristávlja, pristávnica.
Meile *f.* milja; **Meilen-** miljni.
Meilengeld *n.* miljarína, miljnína.
Meilenſtein *m.* miljnik, miljni kamen.
Meilenzeiger *m.* miljnik, miljekàz, miljàk.
Meiler *m.* kópa, ógelnica.
Meilerſtätte *f.* kopíšče, ógelnišče.
mein moj; (in Beziehung auf das Subject) svoj; die Meinen moji, mojci; svoji, svojci.
Meineid *m.* kriva priséga, krivorótstvo; einen — ſchwören krivo priséči (-sézem); *impf.* — priségati.
meineidig krivopriséžən, krivorótən.
Meineidige *m.* krivopriséžnik, krivorótnik; *fem.* krivopriséžnica, krivorótnica.
Meineidserinnerung *f.* opomín na naslédke krive prisége.
Meineidsklage *f.* tožba zavóljo krive prisége.
meinen méniti, mísliti, sóditi; (willens ſein) namérjati, hotéti (hočem); ich meine dozdéva se mi, zdi se mi; es gut mit einem — dobro za koga mísliti, dobro komu želéti od. hotéti; das will ich — to se vé da, kájpada.
meinet-halben, -wegen, -willen *adv.* kar se mene tiče, od moje straní, zastràn oder zavóljo mene; -wegen! naj bo!
Meinung *f.* mnenje, miſel (-i), sodba; (Abſicht) namèn, naméмba, naméra, nakána; einer — ſein, die — hegen od. haben kake misli biti (sem), kako miſel iméti (imám), méniti od. mísliti kaj, miſel koga obhája; anderer — werden (iz)premísliti se; meiner — nach po moji misli, po mojih mislih, kakor jaz ménim od. sódim.
Meinungsäußerung *f.* izjáva mnenja.
Meinungsaustauſch *m.* pogóvor, poménkovanje.
Meinungsverſchiedenheit *f.* razlíčno mnenje, razlíčnost mnenja, raznost mnenja, raznomíselnost.
Meiſe *f.* siníca; *dem.* siníčica.
Meiſen- siníčji; **-kaſten** *m.* pádalica od. past (-í) za siníce.

Meiſenkloben *m.* precép za lovítév siníc.

Meiſenſchlag *m.* ſ. Meiſenkaſten.

Meißel *m.* dleto, dolbílo; *dem.* dletce.

meißeln dolbsti (dolbem), dlétiti, z dletom rézati (režem); izdólbsti, izdlétiti, z dletom izrézati; *impf.* z dletom izrezovati, — izdelovati.

meiſt *adv.* nàjveč; nàjbolj.

Meiſtanbot *n.* najvíšja (najvéčja) ponúdba.

meiſtbegünſtiget najvéčjo ugódnost uživajóč.

Meiſtbegünſtigung *f.* najvéčja ugódnost; **meiſtbietend** nàjveč ponujajóč, kdor največ ponúja; etwas an den Meiſtbietenden verkaufen največ ponujajóčemu prodáti kàj, po dražbi prodáti kàj.

Meiſtbotvertheilung *f.* razdelítév drážbenega izkupíla.

meiſte (der, die, das) največ od. večína (mit nachfolgendem Subſtantiv im Gen.).

meiſtens, meiſtentheils *adv.* véčjidel, večínoma; (gemeiniglich) navádno.

Meiſter *m.* mojstěr; nastávnik; **Meiſter-** mójstrski, mójstrovski.

Meiſterei *f.* mójstrstvo, mojstrija.

meiſterhaft mójstrski, mójstrovski; *fig.* izvŕstěn, izbórěn, dovršen.

Meiſterhand *f.* mójstrska roka; mit — po mójstrsko, mójstrski.

Meiſterin *f.* mójstrovka, mójstrinja, mójstrica.

Meiſterlade *f.* mójstrska skládnica.

meiſtern mojstríti, mojstrovati, strahovati, v strahu iméti (imám); (zügeln) brzdáti, krotíti.

Meiſterrecht *n.* mójstrska pravíca.

Meiſterſang *m.* mójstrsko petje.

Meiſterſchaft *f.* mójstrstvo, mojstrija; (Innung) mojstri *pl.*; *fig.* izvŕstnost, izbórnost.

Meiſterſtück, Meiſterwerk *n.* mójstrsko delo, izvŕstno delo, izbórno delo.

Meiſterwurz *f.* jáščerica.

Melancholie *f.* težkokŕvnost, težkomíselnost; otóžnost, klávrnost, turóbnost.

Melancholiker *m.* klávrnik, turóbnež.

melancholiſch otóžen, klavrn, turóběn.

Melde *f.* lóboda.

Meldebuch *n.* zglasílna knjiga.

melden zglásiti, oglásiti, naznániti, jáviti, objáviti, priznániti, prijáviti; *impf.* zglášati, oglášati, naznánjati, jávljati, objávljati; ſich — zglásiti se, oglásiti se, jáviti se, objáviti se; *impf.* zglášati se, oglášati se, jávljati se, objávljati se.

meldenswert zglasítve —, naznanila

Melder *m.* zglaševávec, oglasník.

Meldeſtelle *f.* priglaševališče.

Meldung *f.* zglasílo, zglasítév, naznanílo; — machen zglásiti, naznániti, napovédati (-vém); **Meldungs-** zglasílni.

Meldungspflicht *f.* zglasílna dolžnóst.

Meldungsvorſchrift *f.* zglasílni predpis.

Meldzettel *m.* zglasílnica, priglásnica, zglásnica.

Melioration *f.* izboljšáva, poboljšáva, popráva.

Meliorationsfonds *m.* izboljševálni

Meliſſe *f.* melísa.

melk molzěn, dojěn.

Melkeimer *m.* golída, molzník, žehtar, káblica, dojáča (Steierm.).

melken molsti od. mlesti (molzem), dojíti; pomólsti, pomlésti, podojíti.

Melken *n.* mólzenje, molža.

Melker *m.* molzec, molzič; =in *f.* molzílja, molznica.

Melk-faſs *n.*, =gelte *f.* ſ. Melkeimer.

Melkkuh *f.* molzna krava, krava za molžo.

Melkſchaf *n.* molzna ovca.

Melkſtätte *f.* molzíšče.

Melkzeit *f.* molža.

Melodie *f.* napèv, melodíja.

melodiſch blagozvóčen, lepoglásen, melódičen.

Melodrama *n.* melodrama, igrokàz s spremljevánjem godbe.

Melone *f.* dinja, melóna.

Membrane *f.* opna.

Memme *f.* strahopétec, mevža, šleva, (strahopezdljívec).

Memoiren *pl.* spomínski zapíski *pl.*

Memorandum *n.* spomenica.

memorieren iz glave od. na pámet se naučíti.

Menage *f.* hrana, jed (-í); eigene — machen domá kúhati; (Haushaltung) gospodárstvo, gospodínjstvo.

Menagerie *f.* menažerija, zverinják.

Menge *f.* množína, množica, obílica, obílje; (Quantität) količína, kolikóst; eine ungeheure — sila, čudo (čuda), tema, z. B. von Leuten sila ljudí, silo veliko ljudí; (Haufe) kùp; (Schar) truma, krdélo; in — etwas haben obílno (v obílici) kaj iméti (imám); eine ſolche — tóliko.

mengen mẽšati; zmẽšati; (ein klein wenig) pomẽšati; (Trockenes m. Naſſem) mẽsiti; umẽsiti, zmẽsiti; ſich — in etwas vtíkati se, vplétati se, mẽšati se v kaj od. med kaj.

Menger *m.* mẽšavec; mesívec; =ei *f.* mẽšanje; mẽšenje, mesítev.

Mengkorn *n.* zmesno žito, sóržica, zmes (-i).

Mengſel *n.* mẽšanica, zmes (-i).

Mengtheil *m.* primés (-i), primẽsek.

Mennig *m.* svinčéna rdečica, surik.

Menſch *m.* človek; die —en ljudjé *pl.*; *dem.* človéček; ein armer — ubóžec, siromák, revež; ein reicher — bogatín, bogatínec; ein ſtarker — hrust, korenják; ein zerlumpter — capín; ein grober — neotesánec, zarobljenec; ein ehrlicher — poštenják; armſeliger — človéče (-ta).

Menſch *n.* krščenica, služábnica, dekla; ein dickes, ungeſchicktes — donda; ein armes — reva, ubóžica.

Menſchen= človẽški, človẽčji; ljudski.

Menſchenalter *n.* človẽška starost, človẽški rod.

Menſchenantlitz *n.* človẽški obràz.

Menſchenbeſchreibung *f.* ljudopìs, popisovánje ljudí.

Menſchenfänger *m.* ljudolòv, ljudolóvec.

Menſchenfeind *m.* ljudomŕzec, odljúdnik, sovrážnik ljudí; =in *f.* odljúdnica, sovrážnica ljudí.

menſchenfeindlich ljudomŕzen, odljúden.

Menſchenfeindlichkeit *f.* ljudomŕznost, odljúdnost.

Menſchenfreſſer *m.* ljudožèr, ljudojèd, pesján, ljudožérec, ljudojédec.

Menſchenfreund *m.* človekoljùb, ljudoljùb, človekoljúbec, ljudoljúbec; =in *f.* človekoljúba od. ljudoljúba ženska.

menſchenfreundlich človekoljúben, ljudoljúden, priljúden, ljudomil.

Menſchenfreundlichkeit *f.* človekoljúbje, ljudoljúbje, priljúdnost.

Menſchengedenken *n.* pámetovanje od. pómnenje ljudí; ſeit — od pámtiveka, odkár ljudjé pómnijo, — pámetijo.

Menſchengefühl *n.* človẽški čut, človẽško čuvstvo.

Menſchengeſchlecht *n.* človẽški rod, človéštvo.

Menſchengeſtalt *f.* človẽška podóba.

Menſchenhai *m.* morski sòm, morski volk, požerún.

Menſchenhand *f.* človẽška roka.

Menſchenhandel *m.* trgovánje z ljudmi.

Menſchenhändler *m.* ljudotržec.

Menſchenhaſs *m.* črt —, mržnja do ljudí, ljudomŕznost.

Menſchenkenner *m.* poznavátelj ljudi; =in *f.* poznavátelјica ljudi.

Menſchenkind *n.* sin človẽški.

Menſchenkoth *m.* človẽčjak.

Menſchenleben *n.* človẽško življénje, človẽški vek.

menſchenleer brezljúden, brezljúdnat.

Menſchenmenge *f.* množica od. truma ljudí.

menſchenmöglich vse, kar je človẽku mogóče, kar je le mogóče.

Menſchenmörder *m.* človekomórec, ljudomòr, ljudomórec; =in *f.* ljudomórka, ljudomórnica.

Menſchenraub *m.* ljudorópstvo, ljudográbstvo, ljudokrádstvo.

Menſchenräuber *m.* ljudokrádec, ljudográbec.

menſchenſcheu neljúden, odljúden, bojèč se ljudí.

Menſchenſcheu *f.* neljúdnost, odljúdnost.

Menſchenſchinder *m.* ljudodérec, človekodérec; =ei *f.* ljudodérstvo; =in *f.* ljudodérka.

Menſchenſohn *m.* sin človéka, sin človẽški.

Menſchenverſtand *m.* človẽški razúm, človẽška razúmnost od. pámet (-i).

Menſchenwerk *n.* človẽško delo, delo človẽških rok.

Menſchheit *f.* človéštvo, človẽški rod; die — annehmen učlovéčiti se, počlovéčiti se; die — ablegen poživíniti se.

menſchlich človẽški, človẽčji; Irren iſt — vsakdo se lahko zmoti.

Menſchlichkeit *f.* človéčnost. [véčba.
Menſchwerdung *f.* učlovéčenje, učlo-
Menſtruation *f.* mésečno číščenje, mesečína; die — haben mesečíno iméti (imám).
Menſur *f.* menzúra, mera; razstòj.
Mentor *m.* vodník, svetovávec, méntor.
mephitiſch zadúšen, dušílen.
Mercantil- trgovínski.
Mercantilbeiſitzer *m.* prisédnik trgovínskega sodíšča.
Mercantilbuchführung *f.* trgovínsko knjigovódstvo.
Mercantilgericht *n.* trgovínsko sodíšče.
mercantiliſch trgovínski, kupčíjski.
Mercantilſtil *m.* trgovínski slòg.
Mercur *m.* Merkúr, Merkúrij.
Mergel *m.* lápor; **Mergel-** láporjev.
mergelartig láporast.
Mergelboden *m.*, **Mergelerde** *f.* láporasta tla *pl.*, láporasta zémlja.
Mergelrieſe *f.* melína.
Mergelſchiefer *m.* opóka.
Meridian *m.* poldnévnik, meridián; **-gebirge** *n.* poldnévniško pogórje; **-kreis** *m.* poldnévnikov krog; **-linie** *f.* poldnévna črta, poldnévnica.
meridional poldnévèn, poldánski, meridionálen.
Merinoſchaf *n.* ovca merínovka.
meritoriſch zaslúžen; stvarén; —e Entſcheidung razsódba v glavni stvari, — v bístveni stvari.
Merk *m. n.* známka, známenje; *dem.* známenjce; um ein Merkchen weiter za spoznánje napréj.
merkbar opázen, čutén.
merken zapáziti, opáziti, zaznáti; *impf.* opážati, zaznávati; čútiti; začútiti; — auf jemanden páziti, glédati na koga, čuti (čujem) nad kom; (bezeichnen) zaznámiti, zaznámenjati; *impf.* zaznámljati, zaznamenjevati; ſich — zapómneti (-im) si, v spomínu od. v pámeti ohrániti si; — laſſen vedéče storíti, na znanje dati; *impf.* na znanje dajáti; man merkt es ihm znati mu je.
merkenswert spomína vreden.
Merkgarn *n.* préjica —, nit za zaznámljanje.
merklich znatén, očítén, čutén.
Merkmal *n.* známenje, znak, priznák.
Merkwort *n.* spomínska beséda.
merkwürdig znamenít, znamenítен, pomenít, spomína vreden; neobíčen.
Merkwürdigkeit *f.* znamenítost, pomenítost; neobíčnost.
Merkzeichen *n.* známenje, znak, zaznámek, značka.
Merle *f.* kos.
Meſsalliance *f.* ſ. Miſsheirat.
Meſs- mašni; (den Jahrmarkt betreffend) séjemski, semánji.
Meſsamt *n.* peta od. vélika maša.
Meſsapparat *m.* merski aparat, merílna priprávа.
Meſsband *n.* merski trak.
meſsbar merljìv, izmérен.
Meſsbuch *n.* mašne bukve *pl.*, mašna knjiga.
Meſſe *f.* maša; — leſen maševati; (Jahrmarkt) semènj, sejém.
meſſen mériti; izmériti, premériti; ſich — mériti se, kósati se, izkúšati se; gemeſſener Befehl odlóčno povélje, ostro povélje.
Meſſen *n.* mérjenje, meritév.
Meſſenſtiftung *f.* mašna ustanóva.
Meſſer *m.* merèc, merívec, mérjavec; (Geometer) zemljemèr, zemljemérec.
Meſſer *n.* nòž; *dem.* nožek, nožíč, nožíček; (Schnappmeſſer) sklepec, mihec, pipec, (krošljek); ſchlechtes — krza; (Federmeſſer) perésnik. [*pl.*
Meſſerbeſteck *n.* obóček za nòž in vílice
Meſſerfläche *f.* nóževa plošča.
Meſſerheft *n.* nožev držáj, nóževo držálo, nožíšče, (črenjé *f. pl.*)
Meſſerklinge *f.* nóževo rezílo.
Meſſerrücken *m.* nožev hrbèt, nožev rob, (taleb, teláb).
Meſſerſcheide *f.* nóžnica.
Meſſerſchmied *m.* nožár; **Meſſerſchmied-** nožárski; **-handwerk** *n.* nožárstvo.
Meſſerſchneide *f.* rezína, nóževa ostrína.
Meſſerſpitze *f.* nožev ŕt, nóževa konica.
Meſſerſtich *m.* zbodljaj z nožem; einem einen — verſetzen z nožem koga zbosti (zbodem) od. ubósti.
Meſsfreiheit *f.* séjemska pravica od. svobóščina, pravica sejmovánja.
Meſsgeld *n.* (für das Meſſen) plačílo za mérjenje, mernína; (das auf der

Meſſe gelöste Geld) na sejmu izkúpljeni —, iztŕženi denár; (das für die Meſſe beſtimmte Geld) denár za semènj, semnjína.

Meſsgeräth *n.* mašna opráva, mašna pripráva.

Meſsgeſchenk *n.* semènj, semnjína.

Meſsgewand *n.* mašna obléka.

Meſsglöckchen *n.* mašni zvonček.

Meſshemd *n.* mašna srajca.

Meſſias *m.* Mesíja; (der Geſalbte) mazíljenec.

Meſſing *n.* ruména od. žolta med (-í), (mésing); **Meſſing-** meděn, (mésingast).

Meſſingblech *n.* medna ploščevína.

meſſingen méden (-ena, -eno), (mésingast).

Meſſinghandel *m.* kupčíja z medjó, mednínarstvo.

Meſſingware *f.* medenína, roba iz žolte medí.

Meſskette *f.* mérski laneč.

Meſskunde *f.* mérstvo, zemljemérstvo.

Meſsleute *pl.* sejmovávci, senjmárji, sejmárji *pl.*

Meſsmarkt *m.* sejmíšče, semnjíšče.

Meſsner *m.* cerkóvnik.

Meſsopfer *n.* sveta maša, darovánje svete maše.

Meſspriester *m.* maševávec, mašnik.

Meſsruthe *f.* merska pálica.

Meſsſchnur *f.* merska vrvca.

Meſsſtange *f.* merski drog.

Meſstiſch *m.* merska miza.

Meſstuch *n. (corporale)* telésnik.

Meſswerkzeug *n.* mersko oródje.

Meſszeit *f.* semènj, séjemski čas.

Meſtize *m.* mestíc, méšaneč; *f.* mestíca, méšanka.

Metall *n.* kovína; **Metall-** kovínski.

metallartig kovínast.

Metallregierung *f.* zlit (-í), zlitèk.

metallen kovínski.

Metallerz *n.* kovínska ruda.

Metallfarbe *f.* kovínska bárva.

metalliſch ſ. metallen.

Metallmünze *f.* kováni denár.

Metallographie *f.* kovopísje.

metallographiſch kovopísen.

Metallſchrift *f.* kovopis.

Metallurg *m.* kovoznánec, kovoslóvec; rudoslóvec, rudoznánec.

Metallurgie *f.* kovoznánstvo, kovoslóvje; rudoslóvje.

metallurgiſch kovoznánski, kovoslóvèn.

Metallwährung *f.* kovínska vrednóta, kováni denár.

Metallwert *m.* (der Münze) kovínska vrednost (denárja).

Metamorphoſe *f.* izpremenítèv, pretvòr, preobrázba.

metamorphoſieren izpremeníti, pretvoríti, preobráziti; *impf.* izpremínjati, preobraževati.

Metapher *f.* metáfora, prenósba, prenósèn.

metaphoriſch metafórèn, prenósen.

Metaphraſe *f.* metafráza, opís.

Metaphyſik *f.* metafízika.

Metaphyſiker *m.* metafízik.

metaphyſiſch metafízičèn.

Metatheſe *f.* metáteza, predévèk, prestavítèv.

Meteor *n.* meteór, izpodnébna prikázèn (-i).

Meteoreiſen *n.* izpodnébno želézo.

meteoriſch izpodnéběn.

Meteorolith, Meteorſtein *m.* meteorolít, izpodnébnik.

Meteorologie *f.* meteorológija, vremenoslóvje.

Meter *n. m.* metèr.

Metermaß *n.* métrska mera.

Meth *m.* medíca.

Methode *f.* metóda, pot, način; (Lehrmethode) način učénja, učba.

Methodik *f.* metódika, učbenják.

methodiſch metódičèn, učben.

Methſieder *m.* medíčar, medár.

Metier *n.* poseł, rokodélstvo, služba, poklic.

Metonymie *f.* metonimíja, preimémba.

Metrik *f.* métrika, stihoslóvje.

metriſch métričèn.

Metropole *f.* metropóla, prvostólnica.

Metropolit *m.* metropolít, prvostólnik, nadškòf.

Metropolitan- prvostólni.

Metrum *n.* metrum, mera stihom

Mette *f.* (Frühmette im Advent) zorníca, svítnica, jútrnjica; (Chriſtmette) pólnočnica.

Metze *f.* vlačúga, kúrba; (Maß) ſ. Metzen.

Metzelei *f.* klanje, pobòj.

metzeln klati (koljem), pobíjati.

Metzen *m.* vagàn; (½ Metzen) mérnik.

metzenweise *adv.* na vagáne, na mérnike.

Metzger *m.* mesár; **Metzger-** mesárski; **-ei** *f.* mesárstvo; **-in** *f.* mesarica.

Meuchelmord *m.* zavrátni umòr.

Meuchelmörder *m.* zavrátni morívec; **-in** *f.* zavrátna morívka.

meuchelmörderisch zavrátèn.

meucheln zavrátno délati; zavrátno umoríti.

Meuchler *m.* ſ. Meuchelmörder.

meuchlerisch ſ. meuchelmörderiſch.

meuchlings *adv.* zavrátno, po zvijáči.

Meute *f.* (v. Hunden) tropa.

Meuterei *f.* upòr, púnt, vstája, krámola, métež; es entſtand eine — unter den Soldaten vojáki so se upŕli, — vzdígnili zoper ....

Meuterer *m.* upórnik, púntar, vstájnik, métežnik. [žèn.

meuterisch upórèn, púntarski, métemezzo srednji.

Mezzosopran *m.* polusoprán.

Miasma *n.* kužnína, kužílo.

miauen mijávkati, mávkati.

Miauen *n.* mijávkanje, mijávek, mávkanje.

Mieder *n.* modrc, živótec, opléček.

Miene *f.* obràz, lice; eine — machen držáti (držím) se; lächelnde — smehljajòč obràz, nasmehljaj, namúzek; eine lächelnde — machen smehljáti se; nasméhniti se, namúzniti se; unwillige — mrda, namŕdek, kiſèl obràz; eine unwillige — machen mŕdati se, mrdo napénjati; namŕdati se, mrdo napéti (-pnèm); eine verdrießliche — machen mulo nósiti; eine weinerliche — machen na jok se držáti (držím), cmériti se; eine finſtere — machen temno od. grdo glédati; — poglédati; in jemandes — leſen z obráza od. na obrázu komu brati (berem).

Mienenſpiel *n.* obrázne kretnje *pl.*, krétanje obráza, mímika.

Mießmuſchel *f.* klápavica.

Miet- najémni.

Miete *f.* najèm, nájem; zur — wohnen gostovati (pri kom); (Bezahlung) najémščina, najemnína.

mieten najéti (nájmem), v najèm vzéti (vzámem); *impf.* najémati, v najèm jemáti (jémljem).

Mieter *m.* najémec, najémavec.

Mietgeld *n.* najémščina, najemnína; gostáščina.

Mietling *m.* najémnik.

Mietlohn *m.* mezda.

Mietmann *m.* najémec; najémnik.

Mietordnung *f.* najémni red.

Mietvertrag *m.* najémna pogódba.

mietweiſe *adv.* najémoma, najémno.

Mietwohner *m.* gostáč; **-in** *f.* gostáčica.

Mietzeit *f.* najémna doba.

Mietzins *m.* najémščina, najemnína; gostáščina; **-gulden** *m.* najemníński goldínar.

Migräne *f.* migréna, enostránski glavobòl.

Mikrokosmus *m.* mali svet, svet v malem; človek.

Mikrometer *n.* drobnomèr; **-ſchraube** *f.* drobnoméri viják.

Mikroſkop *n.* drobnoglèd, drobnovid.

Milbe *f.* prŝica, grinja.

milbig prŝiv.

Milch *f.* mleko, (zvara); (der milchweiße Saft mancher Pflanzen) mlečèk, mlečni sok; (erſte Milch nach der Geburt) mlezva, mlézivo; geronnene — sesédeno od. usédeno mleko, usédenica, zvara; zu Käſe gewordene — usírjeno od. zasírjeno mleko; friſche — oprésno od. siróvo mleko; abgerahmte — posnéto mleko; **Milch-** mlečni, mlékarski, za mleko, kakor mleko.

Milchbart *m.* prva brada, podlàsci *pl.*, mah; er hat erſt einen — šele mah mu raste od. pogánja (na bradi); (Perſon) golobrádec.

milchbärtig golobràd, komur šele mah raste.

Milchbaum *m.* ſ. Kuhbaum.

Milchbehältnis *n.* mlečna posóda, posóda za mleko. [pogáča.

Milchbrot *n.* krùh z mlekom umešen,

Milchbruder *m.* sodojénec, mlečni bràt, navrstník.

Milchbruſtgang *m.* prsni mezgovòd.

Milchcur *f.* lečba z mlekom, zdravítev z mlekom.

milchen molzĕn, dojĕn.
Milcher, Milchner *m.* mlečnjak.
Milchmeſſer *m.* mlekojédĕc.
Milchfrau *f.* mlékarica.
Milchgelte *f.* molznják, golída, kábliča, žehtar, dojáča.
Milchgenoſſenſchaft *f.* mlékarska zá-
Milchglas *n.* čaša za mleko; mlečno steklo.
Milchhandel *m.* trgovína z mlekom, mlékarstvo; den — betreiben mlekáriti.
Milchhändler *m.* mlekar.
milchig mlečĕn, mlečnat, mlekovít.
Milchkaffee *m.* bela kava, kava z mlekom.
Milchkammer *f.* mlékarnica, mléčnica.
Milchkanne *f.* mlečni vrč, mlečnik.
Milchkuh *f.* molzna od. dojna krava, krava za molžo.
Milchmagd *f.* kravarica.
Milchmann *m.* mlekar.
Milchmarkt *m.* mlečni trg.
Milchmeſſer *m.* mlekomèr.
Milchnapf *m.* látvica (za mleko).
Milchquarz *m.* mlékovĕc.
Milchrahm *m.* smétana, vrhnje.
milchreich mlečnat, mlekovít.
Milchſaft *m.* (bei den Gewächſen) mlečĕk, mlečni sok; (der erſte im Frühjahr) mézga.
Milchſäure *f.* mléčna kislína.
Milchſchnee *m.* mlečna pena.
Milchſchrank *m.* omára za mleko.
Milchſchweſter *f.* sodojénka, mlečna sestra.
Milchſtern *m.* (*bot.*) ptičje mleko.
Milchſteuer *f.* mlekovína, mlečnína.
Milchſtraße *f.* rimska cesta.
Milchſuppe *f.* mlečna juha od. polívka.
Milchtopf *m.* loněc za mleko, mlečni loněc.
Milchtuch *n.* cedílo za mleko.
Milchverkauf *m.* prodája mleka, mlékarstvo.
Milchweib *n.* mlékarica.
Milchwirtſchaft *f.* mlékarstvo; die — betreiben mlekáriti. [ček.
Milchzahn *m.* mlečnik, mlečnjak, rilmild, milde mil, mílostĕn, milostljìv; (freundlich) prijázĕn, priljúdĕn; (wohlthätig) dobrótljiv, darežljiv; (zart, ſanft) nežĕn, krotĕk; (weich, geſchmeidig) mehĕk, gibčĕn, lágodĕn, voljĕn; milde Stiftung milodárna ustanóva, zadúšbina; —e Hand dobrótljiva roka; —es Obſt sladko sadje; —er Wein sladko od. gladko vino; —er Regen pohlévĕn dež; —es Klima milo od. mehko podnébje.
Milde *f.* milóta, milostljívost; prijáznost, priljúdnost; dobrótljivost, darežljívost; nežnost, krotkóst; mehkóst, gibčnost.
Milderer *m.* polajševátelj, blažítelj.
mildern lájšati, blážiti; olájšati, polájšati, zlájšati, ublážiti; *impf.* olajševati, po-, zlajševati, ublaževati; (die Strafe) znížati, zmánjšati; *impf.* zniževati, zmanjševati; ſein Schmerz hat ſich gemildert odléglo mu je; mildernd ublaževálĕn, olajšílĕn.
Milderung *f.* olajšáva, polajšáva, olajšílo, polajšílo; znížba, zmanjšáva.
Milderungsgrund *m.* olajšílni razlòg, ublaževálni razlòg.
Milderungsmittel *n.* olajšílo, blažílo.
Milderungsumſtand *m.* olajšujóča —, olajšílna okólnost. [ljen.
mildherzig milo-, blagosrčĕn, usmi-
Mildherzigkeit *f.* milosrčnost, blagosrčnost, usmiljenost.
mildreich mil, milostìv, milostívĕn.
mildthätig milodárĕn, dobrótljiv, dobrodélĕn.
Mildthätigkeit *f.* milodárnost, dobrótljivost, dobrodélnost.
Militär *n.* vojáštvo, vojníštvo, vojáki *pl.*; (Soldatenſtand) vojáščina; Militär- vojáški.
Militärappellationsgericht *n.* vojáško prizívno sodíšče.
Militärarar *n.* vojáški erár, — zaklàd.
Militärarzt *m.* vojáški zdravník.
Militärbeamte *m.* vojáški urádnik.
Militärbildungsanſtalt *f.* vojáško izobraževalíšče. [nik.
Militärcapellmeiſter *m.* vojáški kapél-
Militärcharakter *m.* vojáški čin.
Militärcommandant *m.* vojáški poveljnik. [stvo.
Militärcommando *n.* vojáško povélj-
Militärcorps *n.* vojáški vòj.
Militärdienſt *m.* vojáška služba.
militärdienſtlich vojaškoslúžben.

Militärdurchzugsgebür *f.* vojáška prehodnína.
Militäreinquartierung *f.* vojáška nastanítev.
Militärerziehungsanstalt *f.* vojáško vzgajalíšče.
Militärexecution *f.* izvršítev od. eksekúcija z vojáško pomočjó.
Militärflüchtling *m.* vojáški begún od. [uskòk.
Militärgericht *n.* vojáško sodíšče.
Militärgrenze *f.* vojáška gránica oder krajína.
Militärindividuum *n.* vojáška oséba, [vojàk.
Militärinstitut *n.* vojáški zavod.
militärisch vojáški, vojníški.
Militärjahr *n.* vojáško leto.
Militärmacht *f.* vojáška moč (-í); vojníška država.
Militärmannschaft *f.* vojáško moštvo; prosti vojáki.
Militärpass *m.* vojáška prehódnica.
Militärpflicht *f.* vojáška dolžnóst, dolžnóst vojáške službe.
militärpflichtig vojáščini zavézan.
Militärplatzcommando *n.* vojáško mestno povéljstvo.
Militärpolizeiwache *f.* vojáška policíjska straža.
Militärstationscommando *n.* vojáško postájno povéljstvo.
militärstellungspflichtig nabóru zavézan.
Militärstiftung *f.* vojáška ustanóva.
Militärtaxe *f.* vojáška taksa, vojarína.
Militärverpflegsbeamte *m.* vojáški oskrbovàlni urádnik.
Miliz *f.* národna vojska, brámbovci [*pl.*
Milliarde *f.* milijárda.
Million *f.* milijón.
Millionär *m.* milijonár.
millionenweise *adv.* na milijóne.
Milz *f.* slezéna, vránica; **Milz-** slezénični, vránični.
Milzanschwellung *f.* otòk slezéne.
Milzbeschwerung *f.* tíščanje na slezéni.
Milzbrand *m.* vránični prisad, sájavec, črm, črmnica, volčič.
Milzentzündung *f.* vnetje slezéne od. vránice.
milzig slezénat, vráničen.
milzkrank na slezéni (vránici) bolán.
Milzkrankheit *f.* bolézen (-i) na slezéni od. na vránici.
Milzkraut *n.* slezeníčnik, slezénovo zelje.
Milzsucht *f.* slezénica, vráničnica.
milzsüchtig slezénast, vráničast.
Milzweh *n.* bolečína na slezéni oder na vránici.
Mime *m.* mímik.
Mimik *f.* mímika.
mimisch mímičen.
Mimose *f.* mimóza.
minder *adi.* manjši; *adv.* mànj; nicht — nič mànj, ne mànj, ravno takó, pràv takó.
Minderheit *f.* manjšína.
minderjährig nedolétен; malolétен, nedorástel.
Minderjährige *m.* nedolétnik; malolétnik.
Minderjährigkeit *f.* nedolétnost, malolétnost, nedorástlost.
mindern mánjšati; z-, pománjšati; *impf.* zmánjševati, pománjševati; (erniedrigen) znížati, *impf.* znîževati; sich — mánjšati se; zmánjšati se, odjénjati, odléči (-lézem); *impf.* zmánjševati se, odjenjevati, odlégati.
Minderung *f.* znižba, zmanjšáva.
Minderzahl *f.* ị. **Minderheit.**
mindest najmánjši, najnížji, zadnji; nicht im —en celó nič, prav nič, čisto nič; zum —en vsàj, nàjmanj.
Mindestausmaß *n.* najmánjša izméra.
mindestens *adv.* vsàj, nàjmanj.
Mine *f.* podkòp, prekòp; (im Bergwerk) ròv, rudorôv.
minen podkópati (-kópljem), podkópe napráviti; *impf.* podkopávati, podkópe délati od. naprávljati.
Mineral *n.* rudnína, minerál; **Mineral-** rudnínski, minerálni.
Mineralbad *n.* rudnínska kopel (-i).
Mineraliencabinet *n.* rudnínski oder minerálni kabinét.
Mineralienkunde *f.* rudninoznánstvo.
mineralisch rudnínski, minerálni.
Mineralog *m.* rudninoznánec, mineralóg; **=ie** *f.* rudninoznánstvo, mineralogíja.
Mineralöl *n.* rudnínsko olje.
Mineralquelle *f.* slátina, rudnínski studénec.
Mineralreich *n.* rudnínstvo.

Mineralwaſſer *n.* rudnínska voda, rúdnica, slátina.
Mineur *m.* minér, podkópnik.
Miniatur *f.* drobna slika, miniatúra.
minieren podkópati (-kópljem), podkópe napráviti; *impf.* podkopávati, podkópe délati od. naprávljati.
Minierkunde *f.* podkopoznánstvo; rovoznánstvo.
Minimalcenſus *m.* najmánjše cenílo, najmánjša cenítëv.
Minimaleinkommen *n.* najmánjši dohódki *pl.*
Minimum *n.* najmánjše, najmanjšína, najmánjši del.
Miniſter *m.* minístër; — des Innern minístër nótranjih stvari; — des Äußern minístër vnanjih stvari; — für Cultus und Unterricht minístër za bogočástje in uk ɔc.
Miniſterial- minístrski, ministeriálni.
miniſteriell minístrski, minístrstven.
Miniſterium *n.* minístrstvo.
Miniſtrant *m.* ministránt, mašni strežnik.
Minne *f.* ljubáv (-i), ljubézën (-i).
Minnedichter *m.* pesnik ljubávi od. ljubézni.
Minnelied *n.* pesëm (-i) o ljubézni, ljubávna pesëm (-i).
minnen ſ. lieben.
Minneſänger *m.* pevëc ljubávi, pevëc ljubézni.
Minorat *n.* predstvo najmlájšega, minorát.
minorenn ſ. minderjährig.
Minores *pl.* manjši blagoslóvi *pl.*
Minorit *m.* minorít.
Minorität *f.* manjšína.
Minotaurus *m.* Minotaurus (napól človek, napól bik).
Minuend *m.* zmanjševánec, minuend.
Minuendolicitation *f.* manjševálna dražba.
minus *adv.* mànj, mènj.
Minuszeichen *n.* manjšáj (—).
Minute *f.* minúta; **Minuten-** minútni.
Minutenzeiger *m.* minútni kazávec.
Minze *f.* meta.
Mirabelle *f.* mirabéla, francóska cíbora.
Mirakel *n.* ſ. Wunder.
Miſanthrop *m.* ljudomŕzec, odljúdnik.
Miſanthropie *f.* ljudomŕznost, odljúdnost.
miſanthropiſch ljudomŕz, odljúden.
Miscellen, Miscellaneen *pl.* raznotérosti *pl.*, mnogovŕstnosti *pl.*, raznolíčnosti *pl.*
miſchbar priprávën za méšanje, kar se da méšati.
Miſchehe *f.* méšani zakon.
miſchen méšati; zméšati, preméšati; (ein wenig —) poméšati; ſich — unter ... méšati se med ..., vtíkati se v ..., vplétati se v ...; gemiſcht, Miſch- mešan, mešévit.
Miſcher *m.* méšavec; **=in** *f.* méšavka.
Miſchfutter *n.* méšanica, zmes (-i).
Miſchkorn *n.* sóržica.
Miſchmaſch *m.* zmešnjáva, kolobócija, zbroda, čobódra.
Miſchtrank *m.* méšanica.
Miſchung *f.* méšanje; (das Gemiſchte) méšanica, zmes (-i).
Miſchungsrechnung *f.* zmesni račún.
miſerabel ſ. erbärmlich.
miſerere! usmíli se! pomilúj!
Miſerere *n.* (Krankh.) bljuvánje lástnega blata.
Miſpel *f.*, **Miſpelbaum** *m.* nešplja.
Miſs *f.* góspica, gospodíčna.
miſs- ne-, raz-, zlo-, nápačno, krivo.
miſsachten prezírati, zaničevati.
Miſsachtung *f.* prezíranje, zaničevánje, prezírnost.
miſsachtungsvoll, miſsachtend prezírën, prezirljiv.
Miſſal *n.* mašne bukve *pl.*, mašna knjiga.
Miſsbildung *f.* nestvór.
miſsbilligen ne odobríti; *impf.* ne odobrávati, grájati.
Miſsbilligung *f.* neodobrávanje, grájanje, graja.
Miſsbrauch *m.* zlorába; (tadelhafter Brauch) razváda.
miſsbrauchen na zlo obŕniti; *impf.* na zlo obráčati, zlorábiti.
miſsbräuchlich zlorábën, razváden.
Miſscredit *m.* slabi glas, slabo imé (-na); in — bringen ob dobër glas od. ob dobro imé pripráviti, očŕniti; in — kommen zaúpanje od. dobro imé izgubíti.

miſsdeuten nápak od. krivo razložíti, naróbe razuméti, v hudo obŕniti od. zavíti (-víjem); *impf.* nápak od. krivo razlágati, naróbe tolmáčiti, v hudo obráčati od. zavíjati.

Miſsdeutung *f.* krivo od. nápačno razlágánje, — tolmáčenje, — obráčanje.

miſſen pogrẽšati (kaj), biti (sem) brez česa.

Miſserfolg *m.* slabi uspéh od. izíd.

Miſsernte *f.* slaba létina.

Miſſethat *f.* hudodélstvo, zločínstvo, pregréha.

Miſſethäter *m.* hudodélec, hudodélnik, zločínec; =in *f.* hudodélka, hudodélnica, zločínka.

Miſsfall *m.* nezgóda, nezgódek.

miſsfallen ne ugájati, ne dopádati (se), ne dopásti (-padem), ne biti (sem) po volji, — pogódu, — všeč; dieß miſsfiel ihm to je zaméril od. za zlo vzel, to se mu je za malo zdelo.

Miſsfallen *n.* nedovóljstvo, nezadovóljstvo; er hat daran — to mu ne ugája, ne godí, ni všeč.

miſsfällig nedopadljìv, neugóden, nevšéčen, neljúb; ſich — machen zamériti se (komu), v zaméro priti (pridem) pri kom.

Miſsform *f.* nápačna od. izkaženа oblíka (podóba), pokvéka, spaka.

miſsformen spáčiti —, izkazíti oblíko.

miſsgebären splaviti, negódno porodíti, izpovíti (-víjem); porodíti nakáznika.

Miſsgebilde *n.* potvára.

Miſsgeburt *f.* izpovítek, negódni porod; (daß unzeitig Geborne) negódnik, spaček, nakáza.

Miſsgeſchick *n.* nezgóda, nesréča.

Miſsgeſchöpf *n.* spaka, spàk, spaček, nakáza.

Miſsgeſtalt *f.* nespodóba, pokvéka, nagŕda.

miſsgeſtaltet nakážen, spačen, pokvéčen; —er Menſch nakáznik, pokvéka.

miſsglücken izpodletéti (-letím), ponesréčiti se; *impf.* izpodlétati.

miſsgönnen zavídeti, ne privóščiti; *impf.* zavídati, ne privoščevati.

Miſsgriff *m.* zmota, pomóta, pogrẽšek; einen — thun zmótiti se, grešíti.

Miſsgunſt *f.* zavíst (-i), zavídnost, nenavídnost.

miſsgünſtig zavístěn, zavidljìv, nenavíděn.

miſshandeln (einen) hudó od. grdó (s kom) ravnáti od. délati, gnjáviti (koga).

Miſshandlung *f.* hudo od. grdo ravnánje (s kom), gnjávljenje.

Miſsheirat *f.* nepristójna ženítev od. možítev.

miſshellig nesoglásen, neslóžen.

Miſshelligkeit *f.* nesoglásje, neslóžnost.

Miſſion *f.* misijón.

Miſſionär *m.* misijonár.

Miſsjahr *n.* nerodovítno leto, slaba létina.

Miſskauf *m.* okúp; einen — machen okúpiti se, prepláčati kaj.

miſskennen slabo od. malo poznáti (-znám), mótiti se (o kom od. zastràn koga).

Miſsklang *m.* nesoglásje, neubránost, zlozvóčje.

miſsklingen zlo zvenéti, — zvénčati (-im), ne ujémati se, ne ubírati se.

miſslaunig čemérěn, zlovóljen, tožljìv.

Miſslaunige *m.* čemérnik, tožljivec.

Miſslaut *m.* zloglásje, neubráni glas.

miſslauten ſ. miſsklingen.

miſslich neprijétěn, nepovóljen, mučén, nevárěn.

miſsliebig nepriljúbljen.

miſslingen izpodletéti, ne izíti (-íde) se po godu, pokazíti se, izjalovíti se, ponesréčiti se; *impf.* izpodlétati, slabo se izhájati.

Miſsmuth *m.* nevólja, nevóljnost, zlovóljnost.

miſsmuthig nevóljen, zlovóljen.

miſsrathen ſ. miſsklingen.

Miſsſtand *m.* neprílika, nepríličnost.

miſsſtimmig zlozvóčen, neubrán, neskládeń; *fig.* zlovóljen.

Miſsſtimmung *f.* nesoglásnost, neubránost, neskládnost; zlovólja; in — verſetzen ozlovóljiti.

Miſston *m.* zloglásje, zlozvóčje; neubráni od. neskládni glas.

miſstönen zlo zvenéti, ne skládati se, ne strínjati se, ne ujémati se.

miſstrauen ne zaúpati, ne zanášati se (na koga); ne zanésti (-nésem) se.

Miſstrauen *n.* nezaúpanje, nezaúpnost, nedovérje.

miſstrauiſch nezaúpěn, nezaupljiv, nedovérěn.

Miſsvergnügen *n.* čemérnost, nezadovóljnost.

miſsvergnügt čemérěn, zlovóljěn.

Miſsverhältnis *n.* nerazmérnost, nerazmérje.

miſsverſtanden nápačno od. krivo razúmljen.

miſsverſtändlich kar se lahko nápačno (krivo) razúme.

Miſsverſtändnis *n.* neporazúmėk, nesporazuménje, nápačna razuméva.

miſsverſtehen nápak, krivo, naróbe od. ne prav razuméti; *impf.* nápak, krivo od. naróbe razumévati.

Miſswachs *m.* huda létina, neobróda.

miſswollen zlo od. hudo želéti (komu).

Miſt *m.* gnoj, smetí *pl. f.*; das iſt nicht auf deinem —e gewachſen to ni iz tvoje glave; **Miſt-** gnojni.

Miſtbeet *n.* gnojna greda, gnojnik, gredíčnjak.

Miſtel *f.* oméla.

Miſteldroſſel *f.* carar, drskáč.

miſten (Miſt, Koth von ſich geben) srati (serjem); usráti se, pokídati se, onesnážiti se; (den Miſt aus d. Stalle ſchaffen) kídati; izkídati, pokídati; (den Acker) gnojíti; pognojíti.

Miſtfliege *f.* gnojna muha.

Miſtgrube *f.* gnojna jama.

Miſthaken *m.* kopáča, kopačica.

Miſthaufe *m.* gnojíšče, smetíšče, gomílo; kùp gnojá od. smetí.

Miſtjauche *f.* gnójnica.

Miſtkäfer *m.* govnáč, govnobŕbec.

Miſtkorb *m.* gnojni koš.

Miſtlache, Miſtpfütze *f.* gnójnica, gnojna kalúža.

Miſtſchaufel *f.* gnojna lopáta.

Miſtwagen *m.* gnojni voz, voz za smetí.

mit *praep.* s, z (ž); — Fleiß nalašč; — Furcht stráhoma; — nichten nikákor ne, po nobéni ceni; in Zuſammenſetz. durch so- oder durch den Beiſatz s kom vred.

Mitangeklagte *m.* soobtóženec; *f.* soobtóženka.

mitarbeiten sodelovati, s kom vred délati.

Mitarbeiter *m.* sodélavec; =in *f.* sodélavka.

Mitaufſeher *m.* sonadglédnik, sonadzórnik.

mitbegreifen soobséči (-sežem), *impf.* soobsézati.

Mitbegründer *m.* soustanovítelj.

Mitbenützung *f.* soporába, soužívanje.

mitberechtigt soupravíčen.

Mitberechtigte *m.* soupravíčenec.

Mitbeſchuldigte *m.* soobdolžéněc; *f.* soobdolžénka.

Mitbeſitz *m.* soposést (-i).

Mitbeſitzer *m.* soposéstnik; =in *f.* soposéstnica.

mitbeten móliti s kom vred.

Mitbetheiligte *m.* sodeléžnik.

Mitbevollmächtigte *m.* sopooblaščéněc.

mitbewerben ſich prósiti s kom vred.

Mitbewerber *m.* soprosítelj.

mitbringen s sebój prinésti (-nesem), *impf.* — prinášati; (auf dem Wagen) pripéljati (-péljem); (die Familie) s sebój vzeti (vzámem), *impf.* — jemáti (jémljem).

Mitbruder *m.* sobràt, pobrátim.

Mitbürge *m.* sopórok.

Mitbürger *m.* someščan; (d. Staates) sodržavljan; =in *f.* someščánka; sodržavljánka.

Mitbürgerſchaft *f.* someščánstvo; sodržavljánstvo.

Mitbürgſchaft *f.* soporóštvo.

Mitchriſt *m.* sokristján; =in *f.* sokristjána.

Miteigenthum *n.* solást (-i), solastína.

Miteigenthümer *m.* solastník; =in *f.* solastníca.

miteinander *adv.* skùp, skupaj, drug z drugim.

Miterbe *m.* sodédič, sodédnik; **Miterbin** *f.* sodédnica.

miteſſen jesti (jem) s kom.

Miteſſer *m.* sojédec; zakóžni črv.

mitfahren péljati (peljem) se s kom.

mitfertigen sopodpísati.

Mitfinder *m.* sonajdítelj.

Mitgabe *f.* dota, jutrnjína, prinos; (in Waren) bala.

Mitgefangene *m.* sojetník; *f.* sojetníca.

Mitgefühl *n.* sočútje.

mitgehen iti (grem) s kom; (im Kartenſpiele) pomágati; *fig.* etwas — heißen zmekníti (zmáknem) kaj skrivàj.

Mitgenoſs, Mitgenoſſe *m.* drug, sodrúg, sodeléžnik.

Mitgenoſſin *f.* družíca, sodružíca.

Mitgeſchworene *m.* soporótnik.

Mitgift *f.* ſ. Mitgabe.

Mitgläubige *m.* soúpnik.

Mitglied *n.* ud, družábnik; — der Rechten desničar, — der Linken levičar; — einer Genoſſenſchaft zádružnik.

mithaften s kom vred jámčiti, — odgovórən biti (sem).

Mithaftung *f.* soodgovórnost.

mithalten potégniti s kom; *impf.* držati (držím) od. vleči (vlečem) s kom.

mithelfen pomóči (-mórem), *impf.* pomágati komu.

Mithelfer *m.* pomočník, pomagávec; =in *f.* pomočnica, pomagávka.

Mitherrſcher *m.* sovladár.

mithin *coni.* tedàj, torej, potemtákem.

Mitkämpfer *m.* sobojevávec, soborítelj.

Mitkläger *m.* sotožník; =in *f.* sotožnica.

Mitlaut, Mitlauter *m.* soglásnik.

Mitleid *n.* usmíljenje, usmíljenost, pomilovánje; ich habe — mit ihm smili se mi, pomilújem ga, milo od. žàl mi je zanj; er erregte — bei den Leuten smilil se je ljudém, usmílili so se ga.

Mitleidenſchaft *f.* skupno trpljénje; in — ſtehen prizadet biti (v kaki stvari).

mitleidig usmíljen, milosrčən.

mitleidsvoll usmíljen, milosrčen, poln usmíljenja.

mitlernen učíti se s kom.

mitmachen s kom vkùp (kaj) učíniti, udeléžiti se (česa); *impf.* činiti, udeleževati se, délati; alles — povsód od. pri vsaki veselíci zraven biti (sem).

Mitmenſch *m.* bližnjik.

mitnehmen s sebój vzéti (vzámem), *impf.* — jemáti (jémljem).

Mitrailleuſe *f.* gostostrélka, naglostrélka.

Mitredacteur *m.* souredník.

Mitregent *m.* sovladár.

Mitſängling *m.* pridójec; pridójka.

Mitſchuld *f.* sokrívda.

mitſchuldig sokrív, zločínstva deléžen.

Mitſchuldige *m.* sokrívec, deléžnik zločínstva; *f.* sokrívka, deléžnica zločínstva.

Mitſchuldner *m.* sodolžník; =in *f.* sodolžnica.

Mitſchüler *m.* součéněc, sošólec.

Mitſperre *f.* sozaklèp, drugi ključ.

mitſpielen igráti (se) s kom; einem übel — hudó (grdó) délati od. ravnáti s kom; nagoditi komu.

mitſtimmen glasovati s kom.

Mitſtimmende *m.* soglasovávec.

Mittag *m.* poldne (indecl. und -va), poldan (-dneva); (Süden) jug, poldánska stran (-í); zu — opóldne; zu — eſſen kósiti, obédovati, júžinati.

mittägig poldnévən, poludnévən, poldánski.

mittäglich južən, proti jugu ležéč.

Mittags- poldnévni, poldánski.

mittags *adv.* opóldne, opóludne.

Mittagseſſen *n.* obèd, obédo, kosílo, júžina.

Mittagsgaſt *m.* gost na obédu, obédovavec.

Mittagsgegend *f.* južna stran (-í).

Mittagshöhe *f.* poldnévna višína.

Mittagskoſt *f.* opoldánska hrana, kosílo, obèd, júžina.

Mittagskreis *m.* poldnévnik.

Mittagsland *n.* poldnévna od. južna dežéla.

Mittagslinie *f.* poldnévna črta, poldnévnica.

Mittagsmahl *n.* ſ. Mittagseſſen.

Mittagspunkt *m.* južíšče.

Mittagsruhe *f.* opoldánski počítek.

Mittagsſtunde *f.* poldnévna ura.

Mittagswind *m.* jùg, južni vetər.

Mittagszeit *f.* poldne (-va); um die — opóldne.

Mittagszirkel *m.* ſ. Mittagskreis.

Mitte *f.* sreda; in der — sredi, v sredi, med; in die — v sredo.

Mittel *n.* sredstvo, pomóček, pripomóček; (Vermögen) premoženje, imétje, imovína; (Arzneimittel) zdravílo, vračílo, lek; bei —n ſein premožen od. začíměn biti (sem), za čim od. pod palcem iméti (imám); zu —n gelangen opomóči (-mórem) si, obogatéti; Mittel- srednji, osrédnji.

Mittelalter *n.* srednji vek.
mittelalterlich srednjevéčen, srednjevéški.
Mittelband *n.* srednja vez (-í); (am Dreſchflegel) gož (-í), goža, jermen za cepěc.
mittelbar posrédnji, posrédni, nenarávnostěn; *adv.* posrédnje, posrédoma.
Mittelbarkeit *f.* posrédnost.
Mittelding *n.* osrédnja stvar (-í), sreda, sredína.
Mittelfinger *m.* srednji pŕst, srednjik, sredínče, srčnik.
Mittelform *f.* srednja oblíka od. velikóst.
Mittelgebirge *n.* srednje goróvje.
Mittelglied *n.* srednji člen.
Mittelgröße *f.* srednja velikóst oder veličína.
Mittelhand *f.* dlàn (-í).
mittelländiſch sredozéměn, sredozémeljski.
Mittellauf *m.* srednji tòk.
Mittellaut *m.* srednji glas.
Mittellinie *f.* sredíščnica.
mittellos nepremóžen, ubóžen, neimovít.
Mittelloſigkeit *f.* nepremóžnost, ubóžnost, neimovítost.
Mittelloſigkeitszeugnis *n.* izpričeválo ubóžnosti, ubóžni list.
mittelmäßig srednji, srednje mere.
Mittelmäßigkeit *f.* srednost, sredomérnost.
Mittelmeer *n.* sredozémno od. sredozémeljsko morje.
Mittelpreis *m.* srednja cena.
Mittelpunkt *m.* sredíšče, osrédje, sredína, osréděk.
Mittelpunktslinie *f.* sredíščna črta.
Mittelpunktswinkel *m.* sredíščni kot.
Mittelrippe *f.* srednje rebro.
mittels, mittelſt *praep.* po, s (z), s pomočjó.
Mittelſatz *m.* srednji stavěk.
Mittelſchiff *n.* srednja ladja.
Mittelſchlag *m.* srednje pleme (-na); srednja vrsta.
Mittelſchule *f.* srednja šola.
Mittelsperſon *f.* srednik, posrédnik, posredovátelj, (mešétar).
Mittelſtand *m.* srednji stan.
Mitteltreffen *n.* sreda od. sredína vojske; im — sredi vojske.
Mittelwald *m.* gòzd srednje vrste.
Mittelweg *m.* srednja pot (-i), srednji pot.
Mittelwort *n.* deléžnik.
Mittelzeit *f.* srednji čas.
mittelzeitig srednječásen; (in der Metrik) dvojnotrájen.
mitten *adv.* sredi, v sredi, na sredi, po sredi.
Mitternacht *f.* polnoč (-i); (Nord) séver, polnoč (-i).
mitternächtlich pólnočen; séverěn.
Mitternachts- pólnočni; séverni.
mitternachts *adv.* opólnoči.
Mitternachtsgegend *f.* séver, séverna —, pólnočna —, odsólnčna stran (-í).
Mitternachtsſtunde *f.* pólnočna ura, polnoč (-i).
Mitternachtswind *m.* séver.
Mitternachtszeit *f.* pólnočni čas, polnoč (-i).
Mittfaſten *pl.* sredpost; **Mittfaſten-** sredpóstni.
Mitthäter *m.* sostorítelj.
Mitthäterſchaft *f.* sostoríteljstvo.
Mittheil *m.* delež.
mittheilbar podeljiv, priobčljiv.
Mittheilbarkeit *f.* podeljívost; priobčljívost.
mittheilen podelíti, izročíti; *impf.* podeljevati, izróčati; (bekannt geben) naznániti, priznániti, izporočíti; *impf.* naznánjati, priznánjati, izporóčati; (offenbaren) razodéti (-dénem), priobčíti; *impf.* razodévati, priobčevati.
Mittheiler *m.* podeljevávec, izročítelj; naznanjávec; priobčítelj, priobčevávec.
mittheilſam razgovorljiv, besedljiv.
Mittheilſamkeit *f.* razgovorljívost, besedljívost.
Mittheilung *f.* naznanílo, priznanílo, poročílo, priobčílo; dopošiljánje.
Mittler *m.* srednik, posrédnik, posredovátelj.
Mittleramt *n.* posredoválni uràd, posredoválnica.
mittlere (der, die, das) srednji.
Mittlerin *f.* srédnica, posrédnica, posredovátelјica.
mittlerweile *adv.* med tèm, v tem [času.

mittlerweilig začásěn, medčásěn.
Mittwoch *m.* sreda.
mittwochs *adv.* ob sredah, vsako sredo.
mitunter *adv.* včasih, včasi.
Mitunterzeichnete *m.* sopodpísaněc, sopodpísnik.
Mitverbrecher *m.* sohudodélnik, sozločíněc, deléžnik hudodélstva; =**in** *f.* sohudodélnica, sozločínka, deléžnica hudodélstva.
Mitverpflichtete *m.* sozavézaněc.
Mitverschworene *m.* sozarótnik, deléžnik zaróte.
Mitverweser *m.* sooskrbník, soupravítelj.
Mitvormund *m.* sovárih, soskrbník.
Mitwähler *m.* sovolívěc.
mitwandern potovati od. hóditi s kom.
Mitweide *f.* skupna od. spolóvna paša.
Mitwelt *f.* sedánji naraščáj, sodóbniki *pl.*
mitwirken pripomóči (-morem); *impf.* pripomágati, sodelovati, z drugim vred délati.
Mitwirkung *f.* pripomóč, (-i), pripomáganje, sodelovánje.
mitwissen s kom vred védeti (vém).
Mitwissen *n.*, **Mitwissenschaft** *f.* sovédstvo, sovédnost.
Mitwisser *m.* sovéděc.
mitwohnen s kom skùp stanovati.
Mitwohner *m.* sostanovávěc; (im Dorfe) sovaščàn; =**in** *f.* sostanovávka.
mitzählen vštéti (vštejem), prištéti; *impf.* vštévati, prištévati.
Mitzeuge *m.* sosvedòk, sopríča.
Mixtur *f.* zmes (-i), méšanica, mikstúra.
Mnemonik *f.* mnemónika.
Möbel *n.* pohíštvo, hišna opráva.
Möbelniederlage *f.* zalóga pohíštva.
mobil premekljìv, premíčěn; gotòv za pohòd; ein Heer — machen vojsko za odhòd pripráviti, — z vsem za odhòd potrébnim preskrbéti.
Mobiliar, **Mobiliarvermögen** *n.* premíčno premožénje, premičnína.
Mobilien *pl.* premičnína, premekljíve stvarí; pohíštvo, hišna opráva.
mobilisieren mobilizírati, vojáke sklícati (-kličem); mobilisiert mobilizíran, sklícan; —es Heer sklícana vojska.
Mobilisierung *f.* mobilizácija, vojáški sklìc; **Mobilisierungs-** mobilizacíjski, skliceválni.
Mobilisierungstag *m.* mobilizacíjski od. skliceválni dan (dneva).
möblieren s pohíštvom oskrbéti, *impf.* s pohíštvom oskrbovati; ein möbliertes Zimmer oprávljena soba, soba s pohíštvom.
Modalität *f.* načìn, ravnánje, pogòj.
Mode *f.* šega, običáj; kròj, noša, moda; sich nach der — kleiden po modi se nósiti; aus der — kommen zastaréti; **Mode-** modni, novošégni, običájni.
Modeartikel *m.* modni izdélěk, modno blagó.
Modegeck *m.* modni oder novošégni gizdalín.
Modejournal *n.* modni časopìs, modni list.
Model *m.* merílo, mera; (Muster) vzórěc, obrázěc; (Gießform) kalúp, (Backschüssel, Käseform) tvorílo, torílo, (moděl, modli *pl.*).
Modeladen *m.* prodajálnica módnega blagá.
Modell *n.* kalúp, tvorílo, modél; (Muster) obrázěc, vzórěc.
Modelleur *m.* kalúpar, tvorílar, modélar.
modellieren kalúpe od. tvoríla délati; (abbilden) obráziti, upodóbiti; *impf.* upodábljati.
modeln obráziti, upodóbiti; *impf.* obraževati, upodábljati.
Moder *m.* trohlóba, trohlína, trohljád (-i), prhljád (-i), prhlína.
moderat zmerěn, lagán.
moderato *adv.* zmerno, lagáno.
Modererde *f.* trohljíva prst (-í).
Modergeruch *m.* tohlína, zatóhlost.
Modergrund *m.* grez, močvírje.
moderieren s. mäßigen.
moderig trhlén, prhěl, opŕhěl, preperèl, preperélast; —es Holz prhljád (-i), trohljád (-i).
modern trohnéti, prhnéti, peréti; opŕhniti, preperéti.
modern *adi.* novošégěn, novodóběn.
modernisieren po novi šegi naredíti, prenaredíti; *impf.* po novi šegi naréjati, prenaréjati.
Modesucht *f.* pohlèp po novi modi, — šegi.

modeſüchtig pohlépĕn po novi šegi.
Modeware *f.* modno ob. novošégno blagó.
Modewarenhandel *m.* trgovína z modnim blagom.
Modification, Modificierung *f.* prenarédba, izpremémba.
modificieren prenarediti, izpremeníti; *impf.* prenarẽjati, izpremínjati.
modiſch novošégĕn, modĕn, po novi šegi.
Modiſtin *f.* modístka, modístinja.
Modulation *f.* izpreminjáva glasú, modulácija.
modulieren glas izpremínjati ob. zavíjati.
Modus *m.* način, naklòn.
mögen (können) moči (morem), z. B. mag wohl ein Blinder den andern führen ali more slepĕc slepca voditi? (wollen) hotéti (hočem), z. B. dieſes Kleid mag ich nicht tega oblačíla nóčem; (dürfen) smeti (smem), moči (morem), z. B. meinetwegen mag er es thun radi mene sme ober more to storíti; (potential) neki, z. B. wie mag das ſein kako je neki to? was mag er wohl thun kaj neki dela? was mag das bedeuten kaj neki to poménja? (befehlend, zulaſſend ꝛc.) naj ober *Imperativ*, z. B. er mag kommen naj pride! es mag dabei bleiben naj pri tem ostáne! du magſt arbeiten ober nicht delaj ali ne delaj! du magſt zuſehen gledaj, le glej! (wünſchend) bi, rad bi, z. B. möchte er doch kommen da bi le prišèl! ich möchte gerne kommen jaz bi rad prišèl.
möglich mogòč, možĕn; ſoviel wie — kólikor je mogóče; es iſt — daſs ich komme morda pridem, morebíti pridem, utégnem priti.
Möglichkeit *f.* mogóčost, mogóčnost, možnost.
möglichſt *adv.* z. B. — bald brž ko je mogóče, kakor hitro je mogóče, brž ko moreš, kar najbrže; *adj.* ich habe mein Möglichſtes gethan storil sem, kar sem le mogel, storil sem vse, karkóli sem mogel.
Mohamedaner *m.* mohamedán, mohamedánec.
mohamedaniſch mohamedánski.
Mohn *m.* màk; **Mohn-** makov.
Mohnfeld *n.* mákovišče.
Mohnfladen *m.* mákova potíca, mákovnik, makovnjáča.
Mohnhaupt *n.* mákova glava, mákovka, mákovica.
Mohnkuchen *m.* makov koláč.
Mohnpflanze *f.* mákovec.
Mohnſtengel *m.* mákovo steblo.
Mohnſtoff *m.* makovína.
Mohr *m.* zamórec; einen —en weiß waſchen wollen bob ob steno métati (méčem).
Möhre *f.* navádni korén, mrkĕv, mŕkvica; *coll.* korénje, korenjé.
Mohren- zamórski.
mohrengrau črnosívkast.
Mohrenknabe *m.* zamórček. [ka.
Mohrenkopf *m.* črnoglávec, črnoglávMohrenland *n.* zamórska zemlja ob. dežéla.
mohrenländiſch zamórski.
Mohrin *f.* zamórka, zamórkinja.
Mohrrübe *f.* ſ. Möhre.
Molch *m.* (Salamander) močeràd; (Waſſer—) pupĕk.
molchartig močerádast; pupkast.
Molecül *n.* molekúl.
Molke *f.* sírotka, (umétki).
Molkencur *f.* zdravítĕv ob. zdrávljenje s sírotko.
molkig sírotkav.
Moll *n.*, **Mollton** *m.* mol (v glasbi), mehki glas.
Molluskeu *pl.* mekúžci *pl.*
Molo *m.* pristánski nasìp, molo.
Moloſſus *m.* (Verſsfuß) molós.
Moment *m.* hip, trenótek; (Zeitpunkt) doba, prílika; — *n.* (Sache) stvar (-í), točka, razlòg.
momentan hipĕn.
Monarch *m.* samovladár, monárh.
Monarchie *f.* samovládna držáva, monarhíja; (Herrſchaft) samovláda, samovladárstvo.
Monarchin *f.* samovládnica, samooblástnica.
monarchiſch samovládĕn, samovladárski, monarhíjski.
Monat *m.* mesec, mesĕc.
monatlich mésečn; *adv.* na mesec, vsak mesec; die —e Reinigung mesečína, mésečno číščenje.

Monats- mésečni.
Monatsfrist *f.* mésečni rók, odlóg za mesec dní; in — v enem mesecu, za mesec dni.
Monatsgeld *n.* mésečna plača, mesečnína.
Monatsrettig *m.* rédkvica.
Monatsrose *f.* índijski šipék; mésečna róža.
Monatsschrift *f.* mésečnik, mésečni časnik.
monatsweise *adv.* na mesec, vsak mesec.
Monatszimmer *n.* mésečna soba.
Mönch *m.* menih, črnorízec; redóvnik; *dem.* menišec; — werden pomeníšiti se.
mönchisch meníški.
Mönchs- meníški. [nóst.
Mönchsgelehrsamkeit *f.* meníška učenost.
Mönchsgewand *n.* meníško oblačílo.
Mönchskappe *f.* meníška kapa.
Mönchskloster *n.* meníški samostán.
Mönchskutte *f.* meníška halja od. kuta.
Mönchsleben *n.* meníško življénje.
Mönchsorden *m.* meníški red.
Mönchsrobbe *f.* morski menih.
Mönchsstand *m.* meníški stan.
Mönchthum *n.* meníštvo.
Mond *m.* mesec, meséc, luna; **Mond-** lunin, mésečev, mésečni.
Mondbahn *f.* lúnina —, mésečna pot.
Mondbeschreibung *f.* popis lune oder méseca.
Mondbewohner *m.* mesečàn.
Mondblindheit *f.* (bei Pferden) mésečna slepóta.
Mondenjahr *n.* mésečno leto.
Mondesfinsternis *f.* mésečni mrk, lúnino mŕknjenje; gestern fand eine — statt snóči je luna mŕknila.
Mondeshof *m.* lunin od. mésečev kolobár, obstret (-i) lune od. meseca.
Mondesviertel *n.* lunin oder mésečev krajec.
Mondfisch *m.* glavosèk, morski mesec.
Mondflecken *m.* maróga —, pega na luni. [lèsk.
Mondglanz *m.* lúnin blesk, mésečev
mondhell razsvetljèn od lune, mésečen.
Mondlicht *n.* mesečína, lúnina svetlóba.
Mondnacht *f.* mésečna noč (-i).
Mondphasen *pl.* lúnine mene od. premémbe *pl.* [koló.
Mondscheibe *f.* lunin krog, mésečevo
Mondschein *m.* mesečína, lunin svit; es ist — luna od. mesec sveti.
Mondsichel *f.* lunin krajec.
Mondsucht *f.* mésečnost.
mondsüchtig mésečen. [nica.
Mondsüchtige *m.* mésečnik; *f.* mesečMonduhr *f.* mésečna ura.
Mondzirkel *m.* lunin od. mésečev krog.
Monochord *n.* samostrùn. [stvo.
Monogamie *f.* monogamíja, enoženMonogramm *n.* monográm, imenoznàk.
Monographie *f.* monografíja, samopis.
Monokotyledonen *pl.* enokaličnice *pl.*
Monolog *m.* monológ, samogóvor.
Monopol *n.* samoprodája, samotŕštvo, monopol.
Monopolist *m.* samotržec.
Monopolsordnung *f.* samotržni red.
Monopolsrecht *n.* samotržna pravica.
Monotheist *m.* enobóžnik.
monoton enoglášen, enozvóčen, enoličen.
Monotonie *f.* enoglásje, enozvóčje, enoličnost.
Monstranz *f.* monštránca.
monströs nakázen, nestvórен; pošástен, strašánski.
Monstrum *n.* nakáza, nestvòr, potvóra; pošást (-i).
Montag *m.* ponedéljek.
montäglich ponedéljski.
Montan- rudárski, montanístični.
Montanistik *f.* rudárstvo, montanístika.
montanistisch rudárski, montanístičen.
Montanwerk *n.* rudnik.
montieren (v. Militär) obléči, z obléko preskrbéti; *impf.* obláčiti, z obléko preskrbovati.
Montur *f.* vojaška opráva od. obléka, montúra; **Monturs-** montúrni.
Montirscommission *f.* montúrna komisíja, komisíja zastràn vojáške opráve.
Monument *n.* spomeník.
Moor *n.* barjè, mahóvje, močvírje, muža; **Moor-** barski, močvírni, močvírski.

Moorgrund *m.* barjè, grezí *f. pl.*, ozíbi *pl.*, mezína, močvírje, mužáva.
Moorhirse *f.* sirèk, sirčína. [vèn.
moorig močvírèn, močvírnat, mužáven, mužávnat.
Moorland *n.* barjè, mahóvje, močvírje.
Moorſchnepfe *f.* pokléž, kozíca.
Moorwaſſer *n.* močvírnica, mlakúžnica.
Moos *n.* mah; **Moos-** mahov.
Moosbeere *f.* mahóvnica.
mooſicht máhovast, mahu podóbèn.
mooſig mahovít, máhovnat.
Moosroſe *f.* máhovka.
Mooswolle *f.* máhasta volna.
Mops *m.* mops.
Moral *f.* nravoslóvje, morála; (in Fabeln ꝛc.) nauk.
moraliſch nravèn, nravstven, morálèn.
Moralität *f.* nravnost, nrávstvenost.
Moralitätszeugnis *n.* nrávstveno izpričeválo, svedóčba o nrávnosti.
Moräne *f.* ledníška groblja.
Moraſt *m.* barjè, močvára, grez (-í), močvírje; (Koth) muža, blato.
Moraſtcultur *f.* obdelovánje močvírja, — barjà. [jà.
Moraſtenſumpfung *f.* osuševánje bar-
moraſtig močvírèn, močvírnat, močvírèn, grezèn, mužávèn, mužávnat.
Morchel *f.* mavrah, smrček.
Mord *m.* umòr, umorítěv, umórstvo; einen — begehen umoríti koga; beſtellter — naročéni umòr; **Mord-** (den Mörder angehend) morívski; (den Tod bringend) morílni.
Mordanſchlag *m.* naklèp umóra; namerávani —, poskúšeni umòr.
mordbefleckt okŕvljen, kriv umóra.
Mordbrenner *m.* požigávec, zažigáč.
mordbrenneriſch požigávski, zažigávski.
Mordeiſen *n.* morílno želézo.
morden moríti; umoríti; nach einander — pomoríti.
Mörder *m.* morívec, umorítelj.
Mörderei *f.* morija, morívstvo, morjénje.
Mördergrube *f.* morívska ob. tolovájska jama.
Mörderin *f.* morívka, umorítelјica.
mörderiſch morívski, morílèn, smrtèn, smrtonósèn; (blutig) krváv.
Mordgeſchoſs *n.* smrtonósno oróžje, morílna strelíca.
Mordgeſchrei *n.* strašni krik, grozno kričánje.
Mordgeſelle *m.* deléžnik umóra.
Mordgier *f.* umorożéljnost.
mordgierig umóra žéljèn.
Mordio in der Phraſe: Zeter und — ſchreien na vse grlo kríčati (kríčim).
Mordkerl *m.* vražji človek, zvitorépec.
Mordluſt *f.* krvożéljnost, umorożéljnost.
mordluſtig krvożéljèn, umóra žéljèn.
Mordſchlacht *f.* krváva bitka, mesársko klanje.
Mordſchlag *m.*, **Mordthat** *f.* umòr, umorítěv, umórstvo.
Mordſtätte *f.* moríšče.
Mordſtreich *m.* morílni udárec, smrtni udárec.
Mores *pl.* nravi *pl.*, običáji *pl.*; — lehren kozjo molítvico učíti.
Morgen *m.* jutro; (Oſten) vzhòd, izhòd, iztòk, jutro; (Feldmaß) jutro, orál (-i, -a); des —s zjutraj, zajútra; frühmorgens zarána, zjutraj, zgodaj; es wird — daní se, jutri se, zorí se, svita se; **Morgen-** jútrnji, jutránji, zjútranji, zorèn; (öſtlich) vzhódni, iztóčni, jútrov.
morgen *adv.* jutri; — früh jutri zjutraj, jutri zarána.
Morgenbrot *n.* zájutrek.
Morgendämmerung *f.* jútrnji svit, jutránji svit, — zòr, osvít.
Morgengabe *f.* jútrnja, jutrnjína.
Morgengebet *n.* jútrnja molítev.
Morgengeläute *n.* jútrnjica.
Morgengrauen *n.* jútrnji svit.
Morgenland *n.* jútrova dežéla, jútrovo (-ega), vzhòd, vzhódna dežéla.
Morgenländer *m.* prebivátelj jútrove dežéle, jútrovec.
morgenländiſch jutrov, jútrovski, vzhódèn, iztóčèn.
Morgenlicht *n.* svit, svítanje, zòr.
morgenroth *adi.* zornolik.
Morgenroth *n.*, **Morgenröthe** *f.* jutránja zarja.
morgens *adv.* zjutraj, v jutro; heute — davi.
Morgenſtern *m.* daníca, jútrnjica.

Morgenſtunde *f.* zjútranja od. jútrnja ura, rana ura; — hat Gold im Munde rana ura zlata ura.

morgenwärts *adv.* proti jutru oder vzhódu.

Morgenwind *m.* jútrnji vetȅr; (Oſtwind) zdolȅc, vzhódnik.

Morgenzeit *f.* jutránji čàs, jutro.

morgig jútrišnji, jútršnji, jútrnji.

morſch trohnèl, trohlén, trohljìv, trhȅl, trhlén, opȓhȅl, preperèl, pirav.

morſchen trohnéti, peréti; strohnéti, preperéti.

Morſchheit *f.* trohnélost, preperélost.

Mörſer *m.* možnar; (Hölzerner) stopa, stópica.

Mörſerkeule *f.* tolčák, peščáj, dreżnik, pàh.

Mortalität *f.* pomíranje.

Mörtel *m.* mort, malta.

Mörtelbewurf *m.* omèt.

Mörtelkelle *f.* ometáča, zidárska žlica.

Mortuarium *n.* mrtváščina, mortuarij.

Moſaik *f. n.* mozaíka. [delo.

Moſaikarbeit *f.* mozaíčno od. musívno

moſaiſch mozaíčen, musívẽn; (von Moſes) Mójzesov.

Moſchee *f.* mošéja, džámija, turška molílnica.

Moſchus *m.* mošȅk, moščják, pižȅm; **Moſchus-** moščjákov, moškátni.

Moſchusbock *m.* moškátni kozlíčȅk.

Moſchusthier *n.* pížmar.

Moſt *m.* mòšt, (máščina); **Moſt-** moštov.

Moſtbirne *f.* tépka, otépka.

Moſtbirnwein *m.* tépkovẽc.

moſteln *intr.* po moštu díšati (dišìm); *tr.* mòšt délati.

moſten *tr.* mòšt délati.

moſtig moštnat.

Moſtmeſſer *m.* moštomèr.

Motion *f.* ſ. Bewegung.

Motiv *n.* nagìb, razlòg, vzròk.

motivieren z razlógi podpréti, obrazložíti, vzróke navésti (-védem); *impf.* z razlógi podpírati, vzróke navájati.

Motivierung *f.* obrazlóžba.

Motivierungsbericht *m.* obrazlóžbeno poročílo.

Motor *m.* mótor, gibálo, kretálo, gonílo.

Motte *f* mòlj; *dem.* móljẽk.

mottenartig moljast. [na.

Mottenfraß *m.* moljávina, moljejédi-

mottenfräßig moljàv, izjéden od. izgrízen od moljev.

Motto *n.* geslo.

mouilliert zmehčán, mehȅk.

mouſſieren péniti se, šuméti, kipéti.

Möwe *f.* galéb.

mucheln (nach Schimmel riechen) po plesni od. po plesnívem díšati (dišìm); (nach Feuchtigkeit riechen) zatóhlo díšati, tohnéti, kopéti.

muchlig zatóhȅl, plesnìv.

Muck, Mucks *m.* čȓh, čȓha, čȓhljaj, žugljaj.

Mucke *f.* muha, trma; —n haben kújati se; mȓdati se.

Mücke *f.* mešíca; **Mücken-** mešíčni.

mucken, muckſen *intr.* u. *refl.* čȓhniti, blékniti, zíniti, žúgniti; geníti (gánem se); godrnjáti, momljáti.

Mucker *m.* tuta, tutẽc; prihúljeneẽc, potúhnjeneẽc, svetohlíneẽc; -in *f.* prihúljenka, potúhnjenka, svetohlínka.

muckiſch muhast, trmast; godrnjàv, mrmràv; kujav, čemérẽn.

müde truděn, utrújen; (v. d. Arbeit) izdélan; (v. Gehen) izhójen, izpéhan, upéhan; — machen trúditi; utrúditi, upéhati, izdélati; — werden utrúditi se, upéhati se, opéšati, izdélati se; (überdrüſſig werden) navelíčati se, navóliti se.

Müdigkeit *f.* trudnost, utrújenost; izdélanost; izhójenost, upéhanost.

Muff *m.* (Laut d. Hunde) rènč; (d. Hund ſelbſt) renčálo, renčè (-ta); (v. Perſonen) godrnjáč, godrnjálo, mrmráč, mrmrálo; (Schimmel) plesẽn (-i), plesnóba, zatohlína; (Handmuff) muf, rokóvnik.

Muffel *f.* gobẽc, smrčẽk.

muffelig zatóhȅl, plesnjav; godrnjàv, mrmràv, čemérẽn.

muffeln mláskati, cmokáti; (müffeln) tohnéti, plésneti, plesnivéti, po plesnóbi díšati (dišìm).

muffen (v. Hunden) rénčati (-ím); (von Perſonen) godrnjáti, mrmráti; (müffen) (n. Schimmel riechen) tohnéti, plesnivéti, po plesnóbi díšati (dišìm).

muffig ſ. muffelig.

müffzen godrnjáti, mrmráti; tohnéti, plesnivéti.

Mühe *f.* trud, prizadéva, prizadévanje, napòr; ſich — geben trúditi se, prizadévati si, upírati se; potrúditi se, prizadéti (-dém u. -dénem) si.

mühebeladen trudoljubìv.

mühelos breztrúdèn, brezteżávèn, brez truda, brez težáve.

mühen ſich trúditi se, prizadévati si, upírati se, péhati se, gnati (ženem) se, nújati se.

muhen múkati (mukam u. mučem); zamúkati; —d nach Hauſe kommen domov primúkati.

mühevoll trudapóln, trudovít.

Mühewaltung *f.* trud, prizadévanje.

Mühl- mlinski, málinski.

Mühlbach *m.* mlinski potok, mlínščica.

Mühlbeutel *m.* sito, tresílnica, miketúlja.

Mühlbottich *m.* obód.

Mühle *f.* mlin, malin; eine — mit 3 Gängen mlin na tri kámene òd. tečáje; *dem.* mlinèc, mlinčék, málinčék.

Mühleiſen *n.* popríca, prpríca, kopríca.

Mühlenſpiel *n.* špana, špan.

Mühlgang *m.* tečáj, kamen.

Mühlgaſt *m.* ſ. Mahlgaſt.

Mühlgebiet *n.* pòd. [ca.

Mühlgerechtigkeit *f.* mlínarska pravíce.

Mühlgerinne *n.* rake *pl.*, roje *pl.*, mlinski žleb.

Mühlknecht *m.* mlinski hlapèc.

Mühllauf *m.* mlinski tečáj.

Mühlordnung *f.* mlinski red.

Mühlrad *n.* mlinsko koló (kolésa).

Mühlrealität *f.* mlinsko poséstvo.

Mühlſtein *m.* mlinski kamen; d. obere — vrhnják; der untere — podnják.

Mühltruhe *f.* grot.

Mühlwaſſer *n.* mlinska voda, mlínščica.

Mühlwehr *n.* mlinski jez.

Mühlwerk *n.* mlin, mlinstvo.

Muhme *f.* (d. Vaters Schweſter) teta; (des Vaterbruders, des Oheims Frau) strina; (der Mutter Schweſter) ujna; (Geſchwiſterkind) sestríčna.

Mühſal *n. f.* nadlóga, stiska, težáva.

mühſam težávèn, mučèn, trudapóln; *adv.* težkó, težávno, s trudom.

mühſelig težávèn, nadlóžen; (elend) revèn, borèn, siromáški.

Mühſeligkeit *f.* nadlóžnost, težávnost; révščina, revnost, siromáštvo.

Mulatte *m.* mulát, polutàn.

Mulattin *f.* mulátinja, polutánka.

Mulde *f.* kotánja, rupa, kadúnja, koríto; plálnice, plalne nečké.

muldenförmig kotánjast, rupast, kadúnjast, korítast.

Müller *m.* mlinar, málinar; —ſein mlináriti; **Müller-** mlínarski, málinarski.

Müllerburſche *m.* mlínarski hlapèc.

Müllergewerbe, Müllerhandwerk *n.* mlínarstvo; das — betreiben mlináriti.

Müllerin *f.* mlínarica, málinarica.

Müllermeiſter *m.* mlínar, málinar.

Mulm *m.* mel (-í), mlevka; (v. vermodertem Holz) črvojédina.

mulmig mlevčèn, sipèk, osípčen.

Multiplicand *m.* množéněc, multiplikánd. [kácija.

Multiplication *f.* množítèv, multipli-

Multiplicator *m.* množítelj, multiplikátor.

multiplicieren množíti.

Mumie *f.* múmija.

Mund *m.* usta *pl.*; *dem.* ústca; den — öffnen zíniti, zévniti; *impf.* zijáti, zévati; (Maul) gobèc; (Öffnung) ustje, žrelo, odprtína; **Mund-** ustni.

Mundart *f.* naréčje.

mundartlich naréčèn.

Mundbäcker *m.* dvorni pek.

Mundbedarf *m.* živež, jestívo.

Mundbeſatz *m.* ustni obròb.

Mundbiſſen *m.* grižljaj, založáj.

Mündel *m.* varovánec; *f.* varovánka.

munden díšati (diší), ugájati, tékniti.

münden iztékati se, izlívati se.

mundfaul gniloùst; *fig.* malobesédèn.

Mundfäule *f.* ustna gnilóba, gnilóba v ustih.

Mundhöhle *f.* ustna duplína.

mundieren na čisto prepísati (-pišem), *impf.* na čisto prepisovati.

mündig dorástèl, odrástèl.

Mündigkeit *f.* doráslost, odráslost.

Mundkoch *m.* dvorni kuhar.

mündlich ustèn (ustmén); *adv.* ustno.

Mündlichkeit *f.* ustnost. [moka.

Mundmehl *n.* prednja, cvetna od. čila

Mundöffnung *f.* zév (-í), zazévěk; (Mund) usta *pl.*

Mundſchenk *m.* dvorni točáj.

Mundſchwämmchen *n.* ustni opŕh, góbice v ustih.

Mundſtück *n.* ústnik; (an den Blasinſtrumenten) pisk, dulec; (a. Pferdezaume) žvale *pl.*, žvala; (a. d. Kanone) žrelo; (die Gabe zu reden) jezik.

Mündung *f.* ustje, iztòk, izlív; (Zuſammenfluſs) stočíšče, stočje; (eines Faſſes) čèp; (eines andern Gefäßes) grlo; (der Kanone) žrelo; (Öffnung) odprtína; (im Zaune) vrzél (-i).

Mündungsarm *m.* izlívni rokáv, izlívna struga.

Mündungsgebiet *n.* obústje.

Mündungsſee *m.* izlívno jézero.

Mundvoll *m.* založáj, grižljaj.

Mundvorrath *m.* živež, hrana, jestvína.

Mundwaſſer *n.* voda za usta, ustna voda.

Mundwein *m.* najljúbše vino, žlahtno vino, žlahtna kápljica.

Mundwerk *n.* usta *pl.*; (die Gabe zu reden) jezik.

Mundwinkel *m.* ustni kot. [pálni.

municipal mestni, óbčinski, munici-

Municipalbeamte *m.* mestni od. munícipálni urádnik.

Municipalität *f.* mestna óbčina, mestna gospóska.

Municipalſtadt *f.*, **Municipium** *n.* mesto s svojo urédbo, mesto s svójimi svobóščinami.

Munition *f.* strelívo, munícija.

Munitionswagen *m.* voz za strelívo.

munkeln (leiſe ſprechen) šepetáti (-ám, -péčem), čebljáti, natíhoma govoríti.

Münſter *n.* stolna od. vélika cerkêv, stólnica.

munter boděr, budẽn, čil, živáhen, beštěr; (kräftig) čvrst, krepék; (wachend) zbujẽn, zdramljen, bedẽč; (fröhlich) vesél, dobrovóljen, (gmetẽn); (v. Pferden) iskẽr, čil; (v. d. Augen) bistẽr; — ſein bedéti (bedím); — machen drámiti; zdrámiti, zbudíti; *impf.* zbújati.

Munterkeit *f.* bodrόst, budnost, čilost, živáhnost, razčíljenost, čvrstόst, krepkόst; veselόst; iskrόst, bistrost.

muntern ſ. aufmuntern.

Münz- novčni, pénezni, denárni.

Münzamt *n.* novčni urád; penezokóvnica, péneznica, koválnica denárja.

Münze *f.* novčc, penez, kováni denár; (Scheidemünze) drobíž, drobni denár; kleine — drobíž; hältige — polni denár.

münzen novce —, péneze od. denár kovati (kújem); *fig.* naklépati, naméŕjati, mériti.

Münzer *m.* novcekóvec, penezokóvec.

Münzfälſcher *m.* ponarejávec kovánega denárja.

Münzfuß *m.* novčna mera, novčno merílo.

Münzgepräge *n.* novčni kov.

Münzgewicht *n.* novčna teža.

Münzkammer *f.* novčára, péneznica.

Münzkunde *f.* penezoslóvje, penezoznánstvo, novčárstvo.

Münzmeiſter *m.* predstójnik penezokóvnice.

Münzordnung *f.* postáva zastran kovánja novcev.

Münzprobe *f.* preizkúšnja novcev.

Münzprobieramt *n.* preizkušálnica novcev.

Münzrecht *n.* pravíca novcekóva.

Münzregal *n.* vladárska pravíca novcekóva. [nica.

Münzſchein *m.* novčni listek, novča-

Münzſchlag *m.* novcekòv, penezokòv.

Münzſorte *f.* novčna vrsta, vrsta kovánega denárja.

Münzverfälſchung *f.* ponarédba —, popáčba kovánega denárja.

Münzwährung *f.* novčna vrednóta.

Münzweſen *n.* novčárstvo, denárstvo.

Muräne *f.* gruj.

mürbe prhẽk, krhẽk, mehẽk; —s Obſt umécano —, uležáno od. prhko sadje; —s Holz prhẽk od. trohljiv les; — machen mečíti, mehčáti; omečíti, omehčáti, umécati.

Mürbe *f.* prhkόst, krhkόst, prhkóba, krhkóba, mehkóba.

mürben *intr.* (vom Obſt) mečíti se, medíti se, medeníti se, medenéti, pŕhati se; *tr.* mečíti, mehčáti, prhčáti; omečíti, zmehčáti.

murmeln momljáti, mrmráti, šepetáti, ščebljáti; (vom Waſſer) šuméti, šumljáti, žuboríti.

Murmelthier *n.* svizèc, marmótica.
murren godrnjáti, mrmráti, rohnéti, hudovati se; (v. Thieren) réncati (-ím), mrčati (-ím).
mürriſch godrnjàv, mrmràv; renčav, mrčàv; — werden počemériti se.
Murrkopf *m.* godrnjáč, godrnjálo, mrmráč, mrmrálo, brmóta; renčálo, mrčálo.
Murrſinn *m.* godrnjávost, mrmrávost, čemérnost; réncavost, mrčávost.
murrſinnig godrnjálast, mrmrálast, čemérən; renčálast, mrčálast.
Mus *n.* (dicht) močnik; (flüſſig) sok, podmèt, (skrob); (Obſtmus) čežána.
Muscat *m.* muškát; =baum *m.* muškátovo drevó (-vésa).
Muscateller *m.* muškátovčc, muškátno vino; =birne *f.* muškatélica, muškátnica; =traube *f.* muškátni grózd; =wein *m.* ſ. Muscateller.
Muscatnuſs *f.* muškátov oreh, orêšek.
Muſche *f.* skoljka; lepotílni prilépèk.
Muſchel *f.* skoljka; (Muſter) óstriga.
muſchelartig, muſchelförmig skoljkast.
Muſchelbank *f.* skoljčíšče, skoljkovíšče; ostrižíšče.
Muſchelbein *n.* skóljčnica.
muſchelig skoljkast.
Muſchelkrebs *m.* skóljkovčc.
Muſchelſchale *f.* skoljčna lupína.
Muſchelthierchen *n.* skóljčica.
Muſchelwerk *n.* skoljčje.
Muſchenmuſter *n.* skóljkasti vzórčc.
Muſe *f.* muza, modríca.
Muſelman(n) *m.* moslem. [ski.
muſelmänniſch, muſelmaniſch moslem-
Muſenfreund *m.* prijátelj muz oder modríc.
Muſeum *n.* muzéj.
muſicieren gosti (godem), svírati, muzicírati; (auf Blasinſtrum.) pískati.
Muſik *f.* godba, glasba, múzika; **Muſik-** gódbeni, glásbeni.
Muſikalien *pl.* glasbovíne, muzikálije *pl.*; =händler *m.* trgóvčc z glasbovínami od. muzikálijami; =verlag *m.* zalóga glasbovín od. muzikálij. [lčn.
muſikaliſch godben, glasben, muzikálen.
Muſikant *m.* godčc, svirâč, muzikânt.
Muſikfreund *m.* prijátelj godbe oder glasbe.
Muſikinſtrument *n.* glasbílo, svirálo, godálo. [be.
Muſiklehrer *m.* učítelj glasbe od. god-
Muſikunterricht *m.* poúk v glasbi od. godbi.
Muſikverein *m.* glásbeno od. gódbeno društvo.
Muſivarbeit *f.* ſ. Moſaikarbeit.
muſiviſch musívčn, mozaíččn.
Muskel *m.* míšica; **Muskel-** míšični.
Muskelfaſer *f.* míšična nitka.
muskelig míšičast, míšičnat.
Muskelſyſtem *n.* míšičje.
Muskete *f.* puška, muškéta.
Musketier *m.* muškétar, mušketír.
muskulös ſ. muskelig.
Muſs, Müſſen *n.* móranje, sila, dolžnóst.
Muße *f.* brezdélica, prosti čas, lazno, praznovánje; (Erholung) odlástèk; — haben utégniti, čàs iméti (imám).
Muſſelin *m.* mezlán, muślín.
müſſen mórati; (gezwungen ſein) prisíljen od. primóran biti (sem); man muſs treba je, potréba je, dolžnóst je; es muſs nichts an der Sache ſein menda ne bo nič na tem; wer muſs es wohl geweſen ſein? kdo je neki (pač) bil? muſs ich auch gehen? ali naj tudi jaz grem? es muſs etwas anderes dahinter ſein utégne kaj drúgega vmes biti.
Mußeſtunde *f.* prosta ura, ura počítka.
müßig brezdélčn, brezpóseln, brez dela, brez posla; — ſein brez dela od. posla biti (sem), praznovati, čas prodájati; — gehen pohájkovati, postópati; — zuſchauen zijála prodájati.
müſſigen síliti, mórati; prisíliti, primórati.
Müßiggang *m.* brezdélnost; pohájkovanje, postópanje.
Müßiggänger *m.* brezdélnik; pohajáč, pohajávčc, pohajkovávčc, postopáč; =in *f.* brezdélnica; pohajávka, pohajkovávka, postopáčka, postopačica.
Muſter *n.* vzórčc, obrázčc; (Exempel) zglèd, primèr; (Modell) kalúp, tvorílo; **Muſter-** vzórni; zgledni.
Muſterband *n.* vzórčni trak.
Muſterblatt *n.* vzórni od. zglédni list.
Muſterbrief *m.* vzórno oder zgledno pismo.

Musterbuch *n.* zgledna knjiga; knjiga z obrázci od. vzorci.
musterhaft vzórěn, vzorít, zgleděn.
Musterkarte *f.* vzórnica. [telj.
Musterlehrer *m.* zgledni od. vzórni učí-
mustern preglédati, razglédati, pretrésti (-tresem), presóditi; *impf.* pre-, razgledovati, pretrésati, presójati.
Musterschrift *f.* vzórna od. zgledna pisáva; vzórni od. zgledni spis.
Musterschule *f.* vzórna od. zgledna šola.
Musterstück *n.* vzórěk, zgleděk; (im Theater) vzórna od. zgledna igra.
Musterung *f.* preglèd, oglèd, ogledovánje; — halten plegledovati, razgledovati, ogledovati (vojsko).
Musterwirtschaft *f.* vzórno od. zgledno gospodárstvo. [sar.
Musterzeichner *m.* vzórni od. zgledni ri-
Mutation *f.* izpremémba, preména.
mutatis mutandis s primérnimi od. s potrébnimi izpremémbami.
Muth *m.* pogúm, srčnóst, srcé, hrabrost; guteš —š ſein veselega srcá od. dobre volje biti (sem); wie iſt dir zu —e? kako ti je pri srcu? — faſſen ohrabríti se, osrčiti se; — machen ohrabríti, osrčiti; den — ſinken laſſen srcé od. srčnóst izgúbiti, *impf.* — izgúbljati.
muthig pogúměn, srčèn, hraběr; (friſch) živ, iskěr, boděr.
muthlos brez pogúma, malosrčèn, bojéč, plašen, strašljiv; jemand wird — srcé komu upáde, srcé od. srčnóst kdo izgubí, *(vulg.)* hláčice se komu trésejo.
Muthloſigkeit *f.* malosrčnost, bojéčnost, plašnost, strašljivost.
muthmaßen domnévati, méniti, sóditi, mísliti si, domíšljati si; zdeti (zdi) se, dozdévati (-zdéva) se (komu kaj).
muthmaßlich domnévěn, dozdévěn; (wahrſcheinlich) verjétěn; *adv.* najbŕže, kakor je podóba, kakor se dozdéva.
Muthmaßung *f.* domnéva, dozdéva, dozdévěk, mnenje.
muthvoll zeló pogúměn, — srčán, poln srčnósti.
Muthwille *m.* prešérnost, objéstnost; nagajívost, neporédnost, razposajénost, srborítost.
muthwillig prešérěn, objéstèn, preobjédèn; nagajìv, razbrzdán, neporédèn, razposajèn, srborìt; — werden preobjésti (-jém) se.
Muthwilligkeit *f.* ſ. Muthwille.
Mutter *f.* mati (-tere), mama, majka; *dem.* mamka, mámica; Mutter- máterin; máterni, materínski. [ca.
Mutterbiene *f.* mática, máčica, kraljí-
Mutterbruder *m.* ujčc, máterin brat.
Mutterbrudersfrau *f.* ujna.
Mutterbruſt *f.* máterine prsi *pl.*
Mütterchen *n.* mámica, mamka; ein altes — starka, bábica.
Mutterfluß *m.* beli tòk. [Božje.
Muttergottesbild *n.* podóba Mátere
Mutterhaſe *m.* zajka, zajklja.
Mutterhefe *f.* mátičine droží.
Mutterherz *n.* máterino srcé.
Mutterkalb *n.* telica, junica.
Mutterkind *n.* máterin ljubček.
Mutterkorn *n.* rožíček; voll — rožíčav.
Mutterkrankheit *f.* máternica. [ca.
Mutterlamm *n.* jágnjica, báčica, bíči-
Mutterland *n.* materínska dežéla.
Mutterleib *m.* máterino teló (telésa).
mütterlich máterin; máterni, materínski.
Mutterliebe *f.* máterina ljubézen (-i).
mutterlos brezmáterèn, brez mátere.
Muttermal *n.* vrojéno známenje.
mutternackt vès gòl in nag, golonág.
Mutterpferd *n.* kobíla.
Mutterſchaf *n.* ovčica, backa, bica.
Mutterſchaft *f.* materínstvo, máterstvo.
Mutterſcheide *f.* prohod máternice.
Mutterſchoß *m.* máterino krilo, — lono.
Mutterſchraube *f.* vrtéžna mática, mática od vijáka, baba, bábica.
Mutterſchwein *n.* svinja, prasíca.
Mutterſchweſter *f.* ujna; teta, tetka, tética.
mutterſeelenallein čisto sam, pràv sam.
Mutterſöhnchen *n.* máterin srček od. ljubček, razvájeneč.
Mutterſprache *f.* máterin jezik, materínski jezik, materínščina.
Mutterſtadt *f.* rojstno mesto.
Mutterſtelle *f.* máterino mesto; — vertreten máter nadomestovati, na mestu mátere biti (sem).

Mutterwitz *m.* zdrava pamet (-i), prirojéni um. [staníca.
Mutterzelle *f.* staníca mática, mátična
Mütze *f.* kápa, čepka; *dem.* kápica, čépica; (rauhe) kučma; (aus Bilchfellen) pólhovka.
Mylady *f.* milostljíva gospá.
Mylord *m.* milostljívi gospód.
Myriade *f.* mirijáda, desét tisoč.
Myrrhe *f.* mira.
Myrte *f.* mirta; **Myrten-** mirtov.
Myrtenhain *m.* mirtov gaj od. log.
Myrtenkranz *m.* mirtov veněc.
Myrtenzweig *m.* mírtova veja.
Mysterien *pl.* skrivnósti *pl.*; tajne slávnosti, mistérije *pl.*
mysteriös skrivnóstěn, tájnostěn.
Mysterium *n.* tajnost, skrivnóst.
Mysticismus *m.* misticízěm.
Mystification *f.* mistifikácija.
mystificieren natvésti (-tvézem) komu kaj, mistificírati koga.
Mystik *f.* skrivnóstni uk, místika.
mystisch místičěn, tájnostěn, skrivnóstěn.
Mythe *f.* bajka, mit.
mythisch bajěn.
Mytholog *m.* bajeslóvěc, mitológ.
Mythologie *f.* bajeslóvje, mitologíja.
mythologisch bajeslóvěn, mitológičěn, mitolóški.
Mythus *m.* s. Mythe.

N.

Na! *interi.* no!
Nabe *f.* pesto, glavína. [čni.
Nabel *m.* popěk; **Nabel-** popkov, pop-
Nabelbinde *f.* pópkova prevéza.
Nabelbruch *m.* pópkova kila.
nabelförmig popkast. [vína.
Nabelschnur *f.* pópkova žila, popko-
naben opéstiti, pesto naredíti.
Nabenbohrer *m.* pestnik.
nach *praep.* (die Richtung bezeichnend) k, proti; v, na; — dem Hofe k dvoru; — Süden proti jugu; — Graz v Graděc; — Wien na Dunaj; — Hause domóv; — allen Seiten na vse straní; (gemäß) po; — dem Gesetze po postávi; — Wunsch po želji, po volji; — der Regel po pravílu; (hinter) za; — mir za menój; einer — dem andern eděn za drugim, drug za drugim; (v. der Zeit) po; — der Schule po šoli; — drei Tagen črez tri dni; (v. Ziel) po; — jemandem schicken po koga posláti (pósljem); — jemdm. forschen po kom povpraševati; — jmdm. sich umsehen po kom se ozírati; *adv.* — wie vor prej kakor potlej; — und — polágoma, po malem, sčásoma.
nachachten ravnáti se po čem, dŕžati (držím) se česa.
Nachachtung *f.* ravnánje po čem; zur — da se po tem ravnáte (ravnáš), da se tega držíte (držíš).
nachäffen oponášati, páčiti (spakovati) se po kom, slepo posnémati.
nachahmen posnémati, ravnáti se po kom (čem).
Nachahmer *m.* posnémavěc; **-in** *f.* posnémavka.
Nachahmung *f.* posnémanje.
Nachahmungstalent *n.* dar posnémanja; er besitzt — uméje (zna) posnémati.
Nachahmungstrieb *m.* nagòn k posnémanju, posnemljívost. [děn.
nachahmungswürdig posnémanja vre-
Nachaichung *f.* dodátni meroizkàz.
nacharten vreči (vržem) se po kom.
Nachbar *m.* sosed; (Angrenzer) mejáš, mejáč; — sein mejíti (mejášiti) s kom, sosédovati; **Nachbar-** sosédov, sosédnji.
Nachbardorf *n.* sosédnja vas (-í), bližnja vas.
Nachbarin *f.* soséda, sosédinja.
Nachbarland *n.* sosédnja dežéla.
nachbarlich sosédnji.
Nachbarschaft *f.* sosédstvo, soséska, soséščina.
Nachbarsleute *pl.* sosédje *pl.*
Nachbarstaat *m.* sosédnja držáva.
nachbenannt sledèč, naslédnji.
nachberufener Erbe naméstni dedič.
nachbessern popráviti, *impf.* poprávljati.

Nachbesserungsarbeiten *pl.* poprávna dela, popravíla.
Nachbestellung *f.* druga —, poznéjša naróčba.
nachbeten móliti za kom, prilágati; slepo ponávljati za kom.
nachbezahlen poznéje pláčati, dopláčati.
Nachbezahlung *f.* doplačílo, doplátek.
Nachbier *n.* zadnje pivo, pivne pátoke *pl.*
Nachbild *n.* posnétek, sniměk.
nachbilden posnéti (-snámem), upodóbiti po čem; *impf.* posnémati, upodábljati po čem.
Nachbildner *m.* posnémavec.
Nachbildung *f.* posnémanje; (Kopie) posnétek, kópija.
nachbleichen dobéliti.
nachblicken glédati za kom.
Nachblüte *f.* pocvétek, jesénski cvet; — treiben pocvitovati.
nachbohren povŕtati, *impf.* povrtávati.
nachbraten popéči, *impf.* popékati.
nachbringen prinésti za kom kaj.
Nachbrut *f.* druga (poznéjša) zaléga.
Nachbürge *m.* podpórok, podrúžni pórok, podjámec, porókov pórok.
Nachbürgschaft *f.* podporóštvo, podjámstvo.
nachbüßen še poznéje pokoríti se za
Nachcur *f.* poznéjše zdravljénje, dodátno zdravljénje.
Nachdämmerung *f.* pomrák, pómrak.
nachdem *adv.* ſ. hernach, nachher; *coni.* ko, potém ko; (weil) ker.
nachdenken premíšljati, pre-, razmišljevati, preudárjati; *pf.* premísliti, preudáriti.
Nachdenken *n.* premišljevánje, preudárjanje.
nachdenkend zamíšljen, razmišljajóč; (bedachtſam) preudárən, razbórən, premíseln.
nachdenklich ſ. nachdenkend; (bekümmert) otóžən, v skrbéh.
nachdichten zložíti —, spésniti po kom (čem).
nachdienen poslúževati.
nachdrängen ríniti (se) —, tíščati —, gnesti se za kom.
Nachdruck *m.* poudárek; mit — s poudárkom, krepko; (e. Buches) ponatísk.
nachdrucken ponatísniti; *impf.* ponatiskovati.
nachdrücken potísniti; *impf.* potískati.
Nachdrucker *m.* ponatiskovávec.
nachdrücklich, nachdrucksvoll krepék; *adv.* krepko, s poudárkom.
Nacheid *m.* priséga po izpovédbi.
Nacheifer *m.* vneto posnémanje.
Nacheiferer *m.* vnet posnémavec.
nacheifern vneto posnémati.
Nacheile *f.* potíra.
nacheilen hitéti (-ím) za kom.
nacheinander zapóred, zaporédoma, po vrsti, eden za drugim, drug za drugim, zvŕstoma.
nacheitern še (zopet) gnojíti se.
nachempfinden potém (ob)čútiti.
Nachempfindung *f.* poobčútek.
Nachen *m.* čoln, čolnič, ládjica.
Nacherbe *m.* naméstni dedič.
Nachernte *f.* páberkovanje.
nacherzählen pripovedovati za kom.
nachexercieren (za kazen) nadaljevati vézbanje.
nachfahren péljati —, vóziti se za kom.
Nachfeier *f.* dodátno praznovánje, dodátna slávnost.
nachfliegen letéti, létati za kom.
Nachfolge *f.* nasledovánje, naslédba.
nachfolgen nasledovati koga (komu), biti (sem) mu naslédnik; (nachahmen) posnémati, ravnáti se po kom.
nachfolgend naslédnji, sledéči, nastópni.
Nachfolger *m.* naslédnik, nastópnik; =in *f.* naslédnica, nastópnica.
nachfordern dodátno térjati, — zahtévati.
Nachforderung *f.* dodátna terjátev, — zahtéva.
nachformen ſ. nachbilden.
nachforſchen povpraševati, ovédati, poizvedovati; zasledovati, preiskovati.
Nachforſcher *m.* povpraševávec, poizvedovátelj; zasledovátelj, preiskovávec.
Nachforſchung *f.* povpraševánje, poizvedovánje, zasledovánje, preiskovánje; —en anſtellen povpraševati, preiskovati.
Nachfrage *f.* povpraševánje (po čem).
nachfragen povpraševati (po čem).
nachführen péljati, vóditi za kom.

nachfüllen dopólniti; *impf.* dopolnjevati.

nachgeben do-, pridáti (-dám); *impf.* dodájati, pridávati; (nachlaſſen) odjénjati, prijénjati, popustíti; umekníti (-máknem) se, vdáti se; *impf.* od-, prijenjevati, popúščati; umíkati se, vdájati se; (v. d. Krankheit, v. Schmerz) odléči (-lézem), pojénjati, odlásiti.

Nachgeben *n.* popúščanje, vdájanje, prijenjevánje; odlégljaj, odnéhljaj.

nachgeboren poznéje rojen, mlajši; po smrti očétovi rojen; —es Kind posmŕtnik, posmŕtček.

Nachgeburt *f.* pósteljica; (bei Thieren) iztrebí *f. pl.*, iztrebíne *pl.*

Nachgeburtswehen *pl.* poboléčki *pl.*, poporódni popádki *pl.*

Nachgefühl *n.* poobčútek.

nachgehen iti (grem) za kom, hóditi za kom, slediti koga und komu, biti (sem) mu za petámi; seinen Geſchäften — iti po svojih opráv kih, iti po svojih poslih; der Spur — iti po sledu; dem Müßiggange — lenóbo pasti (pasem), lenáriti, postópati, pohájkovati, posédati brez dela; dem Hange — svoji volji streči (strežem); dem Trunke — popívati, pijančevati.

nachgehends *s.* nachher.

nachgerathen vreči (vržem) se po kom, udáti (udám) se v koga.

Nachgeſchmack *m.* pookús; es hat einen ſüßen (bittern) — posladí (pogrení).

Nachgetreide *n.* zadnje žito, izvévki, skrožki.

nachgiebig od-, prijenljiv, popustljiv.

Nachgiebigkeit *f.* prijenljívost, popustljívost.

nachgießen dolíti (-líjem); *impf.* dolívati.

nachgraben kópati (kópljem) za čim.

Nachgriff *m.* poprijèm.

nachgrübeln razglábati kaj.

Nachgrummet *n.* vnuka, otávčič.

nachgucken pogledávati, lúkati za kom.

Nachguſs *m.* dolív.

Nachhall *m.* odmèv, razléganje.

nachhallen odmévati, razlégati se.

nachhaltig stalén, trajén, stanovítěn.

Nachhand *f.* *s.* Hinterhand.

Nachhang *m.* dodátek; im — v dodátku, dodátno.

nachhangen (einer Sache) vdan biti (sem) čemu, streči (strežem) čemu, prepúščati se čemu; seinen Gedanken — zamíšljen biti (sem), v svoje misli utopljèn biti; dem Trunke — pijánčevanju vdan biti, pijánčevati.

Nachhausegehen *n.* odhòd domóv, hoja domóv, vrnítěv domóv; beim — domóv gredóč.

Nachhauſekunft *f.* prihòd domóv, vrnítěv domóv.

nachhelfen pri-, dopomóči (-mórem); *impf.* pripomágati, dopomágati.

Nachhelfer *m.* pripomagáč.

nachher pótlej, potèm.

Nachherbſt *m.* pozna, babja jesén (-i), podzíměk.

nachherbſtlich pojesénski, podzímski.

nachherig pótlejšnji, poznéjši.

nachhinken šépati, krevljáti za kom.

Nachhochzeit *f.* ponavljávka, popravljávka, mala svatba.

nachholen iti (grem) še po kaj; (einbringen) prihitéti (-ím); *impf.* prihitévati; zamujéno ponaučíti se.

Nachhut *f.* zadnja četa, zadnja straža.

nachjagen dírjati za kom, gnati (ženem), tírati, lovíti koga; pognáti se, spustíti se za kom, udréti (-dérem) jo, ulíti (ulíjem) jo za kom; gnati se za čim; dehtéti po čem.

Nachklang *m.* odzvòk, odmèv.

nachklingen zvenéti; odmévati.

Nachkomme *m.* potóměc, zarojéněc, naslédnik; die —n zarod, potómstvo *(coll.)*; unſere —n zanámci.

nachkommen priti (pridem) za kom, dóiti (-ídem), dohitéti (-hitím) koga; *impf.* prihájati, dohájati; pozneje priti; einer Pflicht — izpólniti —, storíti —, izvršíti dolžnóst, zadostíti dolžnósti; *impf.* izpolnjevati —, izvrševati svojo dolžnóst, zadóščati dolžnósti.

Nachkommenſchaft *f.* potómstvo, zarod; unſere — zanámstvo.

Nachkömmling *m.* *s.* Nachkomme.

Nachkrankheit *f.* poslédična bolézen.

Nachlaſs *m.* ostalína, zapuščína; (die Erlaſſung) odpúst, odpúščanje, izpregléданje; (am Preiſe) popust; (Unterlaſs) prenéhljaj; ohne — nepreném oma, venomér, zdržema.

nachlaſſen zapustíti, *impf.* zapúščati; (erlaſſen) odpustíti, izpreglédati, prizanésti (kazẽn itd.); *impf.* odpúščati, izpregledovati, prizanášati; (am Preiſe) odjénjati, prijénjati, popustíti; *impf.* odjenjevati, popúščati; (vom Schmerz) odléči (-lézem), odjénjati, odlásiti, prevalíti se; (v. Wind, Aufruhr ꝛc.) poléči (-lézem) se, uléči se, umiríti se, pojénjati, ponéhati, utíhniti, potíhniti; *impf.* pojenjevati, ponehovati, pojémati (-am, -mljem); (v. d. Geſchwulſt) izpláhniti; (v. Nagel) popustíti; im Eifer — popustíti, omrtvéti v vnétosti.

nachläſſig nemárẽn, zaníkarẽn. [nost.

Nachläſſigkeit *f.* nemárnost, zaníkar-

Nachlaſſung *f.* odpúst, odpúščanje; (des Schmerzes) odlégljaj.

nachlaufen teči (tečem) za kom; *impf.* tékati, létati.

nachlegen doložíti; *impf.* dolágati, dokládati.

Nachleſe *f.* páberkovanje, répkanje; — halten páberkovati, lávkati; (v vinográdu) répkati, repljáti; (das Aufgeleſene) páberki.

nachleſen ſ. Nachleſe halten; (zum Geleſenen nachleſen) dobráti (-bérem), še nabráti, prinabráti; *impf.* še nabírati, prinabírati; (durchleſen) prebráti, prečítati; *impf.* prebírati, čítati.

Nachleſer *m.* páberkovavẽc; =in *f.* páberkovavka.

nachliefern dodátno dobáviti.

Nachlieferung *f.* dodátna dobáva.

Nachloſung *f.* dodátno žrébanje.

nachmachen ponaredíti; *impf.* ponarẽjati; naredíti, storíti kaj za kom, posnéti (-snámem) kaj; *impf.* narẽjati, délati kaj za kom, posnémati; jemds. Mienen, Geberden — oponášati koga.

Nachmacher *m.* posnémavẽc.

Nachmachung *f.* posnémanje.

nachmahlen premléti (-méljem).

nachmalen slíkati po čem; naslíkati po čem.

nachmalig pótlejšnji, poznéjši.

nachmals pótlej, potèm, poslej, poznéje, zatèm.

Nachmann *m.* ſ. Hintermann.

Nachmehl *n.* zadnja moka, posévki *pl.*

nachmeſſen iznóva mériti.

Nachmittag *m.* popóldan, popóldne.

nachmittägig popoldánski, popoldánji.

nachmittags popóldne.

Nachmittagsmahl *n.* málica, mala júžina, popóldnica. [nočje.

Nachmitternacht *f.* popólnoči, popól-

nachmitternächtlich popólnočẽn.

Nachnahme *f.* povzétje.

Nachnahmegebür *f.* povzetnína.

Nachnahmeſchein *m.* povzétnica.

Nachnahmeſendung *f.* povzétna pošiljátev.

nachnehmen povzéti (-vzámem).

Nachpfändung *f.* dodátna rubéžen (-i).

nachpfeifen žvížgati —, pískati za kom; žvižgáje oponášati koga.

nachpflanzen dosadíti, *impf.* dosájati.

nachplappern blebetáti (-béčem) za kom.

Nachprüfung *f.* popravljálna preizkúšnja, popravljálni izpit.

nachrechnen iznóva preračúniti; *impf.* iznóva preračunjávati.

Nachrede *f.* ſ. Nachwort; üble — obrekovánje, oprávljanje, obíranje; in üble — bringen dati (dam) ljudém v zobe, pripráviti v slabo imé, ozloglásiti koga.

nachreden govoríti za kom; oponášati koga v govorjénju, beséde ponávljati; (hinterrücks) oprávljati, obrekovati, obírati koga.

nachredig obrekljív, opravljív.

nachreiſen pozoréti; *impf.* pozorévati.

nachreiſen potovati za kom.

nachreiten jézditi (jáhati) za kom.

nachrennen dírjati —, dreti (derem) za kom.

Nachricht *f.* poročílo, obvestílo, naznanílo, glas, vest (-í), izvéstje; — geben izporočíti, na znanje dati (dam), naznániti.

nachrollen potóčiti se za čim; *impf.* tóčiti se, kataljáti se.

nachrücken pomekníti (-máknem) —, *impf.* pomíkati se za kom.

nachrudern vesláti za kom.

Nachruf *m.* klic (klícanje) za kom; (einem Verſtorbenen gewidmet) žálnica za (po) kom; (Nachruhm) (posmŕtna) slava.

nachrühmen slavíti, hváliti kaj o kom.

Nachſaat *f.* posévanje.

nachſäen posévati.

nachſagen ponávljati (beséde); jmdm. Böſes — slabo govoríti o kom; ich will mir nicht — laſſen nečem, da bi se reklo (právilo) o meni.

nachſalzen pri-, dosolíti, še osolíti.

Nachſatz *m.* porèk, nastópni stavèk.

nachſchaffen še oskrbéti si, še omísliti si, še napráviti si, pridobáviti si.

Nachſchall *m.* odmèv.

nachſchauen glédati za kom.

nachſchicken posláti (pošljem) za kom; *impf.* pošíljati za kom; doposláti; *impf.* dopošíljati.

nachſchieben poríniti, potísniti, pomekníti (-máknem); *impf.* ríniti, potískati, pomíkati (za čim).

nachſchießen strelíti za kom; *impf.* stréljati za kom.

nachſchiffen jádrati —, vesláti za kom.

Nachſchlag *m.* poudárèk, priglàs.

nachſchlagen (im Buche) ískati (iščem); poískati, poglédati v knjigo; (Geld) ponarediti; *impf.* ponaréjati.

Nachſchlagsregiſter *n.* kazálo, razpreglédni zapísnik, iskálnik.

nachſchleichen láziti, pláziti se za kom, zalázovati koga.

Nachſchleicher *m.* zalázovavèc.

nachſchleppen vláčiti za sebój, — za kom; ſich — vláčiti se za kom.

Nachſchlüſſel *m.* ſ. Dietrich.

nachſchreiben písati (pišem) za kom.

nachſchreien vpíti —, kríčati za kom.

Nachſchrift *f.* pripis, pripísek, dostávèk.

Nachſchub *m.* nova pošiljátev; dopólnèk.

Nachſchuß *m.* strel za kom; (v. Geld) doplačílo, dodátèk.

nachſchütten dosúti (-spèm), dolíti; *impf.* dosípati, dolívati.

nachſchwärzen iznóva počŕniti; *intr.* počrnévati.

nachſchwimmen plávati za kom.

nachſegeln jádrati za kom.

nachſehen glédati za kom; (durchſehen) preglédati; *impf.* pregledovati; ſieh nach pogléj, pojdi poglédat, pojdi, pogléj; (verzeihen) izpreglédati, prizanésti, odpustíti; *impf.* izpregledovati, prizanášati, odpúščati.

nachſenden posláti (pošljem) za kom; *impf.* pošíljati za kom.

nachſetzen postáviti za ..., dejáti (dénem) za ...; *impf.* postávljati za ..., dévati za ...; (geringer ſchätzen) zapostávljati, manj céniti, manj číslati; (nachpflanzen) dosadíti, *impf.* dosájati; (verfolgen) gnati (ženem) se —, dírjati —, drevíti (se) za kom, pregánjati (koga); plániti —, skóčiti za kom.

Nachſicht *f.* izpreglèd, prizanésba, odpúst; prizanášanje, odpúščanje, izpregledovánje; potrpljénje.

nachſichtig prizanesljìv, izpregledljìv, potrpljìv.

Nachſichtigkeit *f.* prizanesljívost, izpregledljívost, potrpljívost.

Nachſilbe *f.* končnica, pripónka.

nachſingen peti za kom.

nachſinnen razmíšljati, premišljevati.

Nachſitzung *f.* dodátna seja.

Nachſommer *m.* babje leto.

nachſpähen lúkati —, oprézovati za kom, pasti koga.

Nachſpiel *n.* poígra, sklepna igra.

nachſpotten posmehljívo posnémati, oponášati koga.

nachſprechen govoríti za kom, ponávljati beséde.

nachſpringen skóčiti za kom.

nachſproſſen poznéje pogánjati; — pognáti (-zénem).

nachſpüren slediti koga, zasledovati, zalezovati ga.

Nachſpürer *m.* zasledovávèc, zalezovávec, zasledúh, vohún.

nächſt *praep.* prav blizu, poleg, zraven, tik; — Gott za Bogom; der nächſte najbližji.

nächſtdem precej potèm.

Nächſte *m.* bližnji, bližnjik.

nachſtehen stati (stojím) za kom; (d. Range nach) biti (sem) za kom (v kaki reči), manj biti, ne biti enák, ne biti kos komú, ne doségati ga.

nachſtehend nastópen, sledèč, naslédnji; im —en v naslédnjem.

nachſteigen hóditi —, postópati za kom; *triv.* láziti za kom.

nachſtellen zalezovati koga, prézati (-ím) nanj, streči koga; streči komu po življénju.

Nachſteller *m.* zalezovávec, zaláznik, zasédnik, prežavec.

nachſtelleriſch zalezovávski, zalázen, zasedljiv.

Nachſtellung *f.* zaséda, zasédanje, zalezovánje, hudóbni naklépi *pl.*; dodátni nabòr.

Nächſtenliebe *f.* ljubézen (-i) do bližnjega, človekoljúbje.

nächſtens prihódnjič.

nachſtopfen do-, primašíti.

Nachſtoß *m.* dodátni suněk.

nachſtottern jecljáti za kom.

nachſtreben gnati (ženem) se —, pogánjati se za kom (za čim); ségati po čem; ískati (iščem) kaj; težíti —, stremíti za čim.

nachſtürzen pasti (padem) —, zvalíti se za ...; (nachſtürmen) dreti —, dreváti za kom; plániti —, udréti jo —, zagnáti (-ženem) se za kom.

nachſuchen ískati (iščem); poískati; um etwas — (bitten) poprósiti; *impf.* prósiti česa.

Nacht *f.* noč (-í); die — bricht an nóči se, noč se dela; znóči se, noč se stori; heute — nocój, nocójšnjo noč; auf die — drevi; finſtere — črna noč, trda noč; helle — jasna noč; tief in die — pozno v noč; (des) —s po noči; die — zubringen nočíti, (pre)nočevati; prenočíti; die ganze — hindurch vso (ljubo, božjo) noč; gute — lahko noč! bis ſpät in die — wo verweilen zakesníti se v noč, zanočíti se; **Nacht-** nočni, ponóčni.

Nachtarbeit *f.* nočno —, ponóčno delo, nočni posél.

nachtblind po noči slep.

Nachtblindheit *f.* ponóčna —, kurja slepóta.

nächtelang (po) cele nóči.

nachten nočíti se; es nachtet noči se, noč se dela. [(-i).

Nachterſcheinung *f.* ponóčna prikázen

Nachteſſen *n.* večérja.

Nachteule *f.* sova.

Nachtfalter *m.* ponóčni metúlj, ponočnják, vešča.

Nachtgeld *n.* prenočnína.

Nachtgeſchirr *n.* pnóčna posóda.

Nachtgeſpenſt *n.* ponóčni strah.

Nachtgleiche *f.* enakonóčje.

Nachtheil *m.* škoda, kvar, izgúba; im — ſein iméti škodo, biti (sem) na izgúbi; zum — gereichen v škodo biti, v kvar biti, škódovati.

nachtheilig škodljiv, kvarèn; (ungünſtig) neugóden.

Nachtheiligkeit *f.* škodljívost, kvárnost.

Nachthemd *n.* ponóčna srájca.

Nachtherberge *f.* prenočíšče; **=gebür** *f.* prenočnína.

nachthun posnémati koga.

Nachtigall *f.* slavec, slavček; **Nachtigall-** slavčev.

Nachtiſch *m.* poobédek, pokosílce, pokosílje; (Deſſert) posládek.

Nachtkäſtchen *n.* nočna omárica, pripostelnjak.

Nachtkerze *f.* (*bot.*) svetlín.

Nachtkleid *n.* ponóčna obléka.

Nachtlager *n.* prenočíšče; — halten nočíti, nočevati, prenočevati; prenočíti; — geben (jmd.) prenočíti koga.

Nachtleibchen *n.* ponóčni živótec.

nächtlich nočen, ponóčen; —er Weile po noči.

Nachtlicht *n.* ponóčna luč (-i).

Nachtmahl *n.* večérja.

nachtmahlen večérjati.

Nachtmütze *f.* ponóčna čépica.

Nachtpatrouille *f.* ponóčna obhódna stráža.

Nachtpfauenauge *n.* ponóčni pavlínček; das große — cópрnik.

Nachtquartier *n.* ſ. Nachtlager. [*pl.*

Nachtrab *m.* zadnja straža, zadnje čete

Nachtrag *m.* dodátek, dostávek; (Ergänzung) dopolnílo; im — dodátno.

nachtragen za kom nesti, — nósiti; (hinzugeben) dodáti, dostáviti, dopólniti; *impf.* dodájati, dostávljati, dopolnjevati; (ein Geld) dopláčati; *impf.* doplačevati; (eine Prüfung) poznéje opráviti (izkúšnjo); (vorwerfen) očítati, opočítati, oponášati, pómniti komu kaj, ne pozábiti komu česa, ne odpustíti.

nachträglich dodáten, dopolnílen, poznéjši; *adv.* dodátno, poznéje.

Nachtrags- ſ. nachträglich; **=gebür** *f.* doplátek, doplačílo; **=prüfung** *f.* dodátni izpit.

nachtrauern žalovati za kom.

nachtreten stópiti —, *impf.* stópati za kom, biti (sem) komu za petámi, stopínje pobírati za kom; slepo posnémati.

Nachtreter *m.* zapetáč, zapétnik; posnémavec.

nachtrinken piti kaj za čim, poplákniti kaj s čim.

Nachtrunde *f.* nočni obhòd (straže).

Nachtrupp *m.* ſ. Nachtrab.

Nachtſchatten *m.* razhódnik; bitterſüßer — grenkosláđ; ſchwarzer — pasje zélišče, pásjica.

Nachtſchicht *f.* ponóčno delo, ponóčni [pósad.

Nachtſchmetterling *m.* ſ. Nachtfalter.

Nachtſchwalbe *f.* légen (*gen.* legéna), ležetrúdnik, mravljínčar. [vávec.

Nachtſchwärmer *m.* ponočnják, ponoče-

Nachtſchwärmerei *f.* ponočevánje, ponóčno rogovíljenje.

Nachtſtück *n.* nočna slika.

Nachtſtunde *f.* nočna ura. [nica.

Nachttopf *m.* ponóčna posóda, počép-

Nachtviole *f.* nóčnica.

Nachtwache *f.* ponóčna straža.

Nachtwächter *m.* ponóčni čuváj, ponóčni strážnik (stražár).

nachtwandeln v spanju hóditi, biti (sem) mésečen.

Nachtwandler *m.* mésečnik, snohóděc; -in *f.* mésečnica.

Nachtzeit *f.* nočna doba, nočni čas.

nachwachſen poznéje rasti; — zrasti; podrásti; *impf.* podráščati; obnovíti se; *impf.* obnávljati se, zopet rasti; (im Wachſen einholen) dorásti.

nachwägen prevágati.

Nachwahl *f.* dodátna volítev. [liti.

nachwählen dodátno vóliti; — izvó-

nachwälzen valíti, váljati za kom; zavalíti za kom.

Nachwehen *pl.* poboléčki *pl.*, poporódni popádki *pl.*

Nachwein *m.* tropínsko vino, pijáča, pátoka.

nachweinen jókati po (za) kom.

Nachweis *m.* izkàz, dokàz.

nachweisbar izkázen, dokázen, dokazljív; *adv.* dokázno.

nachweiſen izkázati (-kážem), dokázati, izpríčati; *impf.* dokazovati, izpríčevati.

Nachweiſung *f.* izkàz, izkazílo, dokàz, izpríčba.

Nachwelt *f.* potómstvo, potómci *pl.*, naslédniki *pl.*, zárod; unſere — zanámstvo, prihódnji rod, zanámci *pl.*

nachwerfen vreči (vržem), *impf.* métati (mečem) —, lúčati za kom; jmdm. Prügel — podkrepelíti koga.

Nachwinter *m.* pozímék, nazímék, pozna zima.

Nachwirkung *f.* poznéjši učínek.

Nachwort *n.* pàgóvor, pristávek (pisčev), epilóg.

Nachwuchs *m.* mladi naraščáj, omladína; zaréja, izpodréjek; podrást (-i), podráščina.

nachwünſchen želéti —, vóščiti (odhajajóčemu), z voščíli sprémljati ga.

nachzahlen dopláčati; *impf.* doplačevati.

nachzählen šteti (štejem) za kom, preštéti; *impf.* preštévati.

Nachzahlung *f.* doplačílo, doplátek.

nachzeichnen rísati (rišem) po čem, prerísati.

nachzeigen kázati (kažem) za kom.

nachziehen *tr.* za seboj (za kom) vleči, — vláčiti; za seboj (za kom) zvleči, — potégniti; *intr.* iti (grem) —, hóditi —, potovati —, pomíkati se za kom, slediti mu.

nachzotteln capáti —, capljáti za kom.

Nachzucht *f.* izpodréjek.

Nachzug *m.* ſ. Nachtrab.

Nachzügler *m.* zaostájavec, marodér.

Nacken *m.* tilnik, zatílnik, tiléc, zatílek, šija, šíjnjak.

Nackenmuskel *m.* zatílna míšica.

nackt nag, gòl; ganz — (ſplitter—) golonág; jmdn. ganz — ausziehen do nágega (názega) sleči; —e Stelle goljáva, goličáva; (am Körper) nagec; —er Weizen golica; —er Hügel gòl grič, gólovec; —e Flächen goličáve *pl.*; *fig.* gòl, čist; —e Wahrheit gola ístina, čista resníca.

nacktbeinig golonòg.

Nacktflügler *m.* golokríleč.

nackthäutig golokóžen.

Nackthäutige *m.* golokóžec.

Nacktheit *f.* nagóta, nagóst, golóta, golóst.

nacktſamig golosémenski; —es Gewächs golosémenka.

Nacktſchnecke *f.* slinar, slug, polžica; Wald— gozdni lazar.

Nadel *f.* igla; *dem.* íglica; (Näh—) šivánka; (Steck—) búcika, médenka; (Haar—) igla lásnica; (Baumnadel, Tangel) igla, iglíca, bodcék, bódčica.

Nadelbaum *m.* igličnato drevó, bódckovec; storžnják.

Nadelbüchſe *f.* púšica za šivánke, ígelnica, ígelnik.

Nadelfabrik *f.* iglárnica, iglárna.

Nadelfiſch *m.* morska igla.

nadelförmig iglast.

Nadelgeld *n.* igelnína, denár na igle (šivánke).

Nadelholz *n.* igličnato drevje, íglasto drevje, šílovje, jelovína; (Nadelgehölz) črni gòzd, črni les.

Nadelkraut *n.* česlíka, česlíkovina.

nadeln z iglo pripéti (-pnèm), z búciko pritrđiti; *impf.* z iglo pripénjati, z búciko pritrjevati.

Nadelöhr *n.* šivánčno (ígelno) uhó (ušésa), — ušésce.

Nadlpölſterchen *n.* šivánčna blazínica.

Nadelſpitze *f.* šivánčna bodíca, ígelna koníca.

Nadelſtich *m.* vbòd z iglo, vbódec s šivánko.

Nadelſtreu *f.* smrečje za nastéljo, smrékova stelja; iglíčevje.

Nadelwald *m.* črni gòzd, črni les.

Nadir *m.* podnožíšče, nadir.

Nadler *m.* iglár, šivánkar.

Nadlerhandwerk *n.* iglárstvo.

Nagel *m.* (a. d. Fingern) nóhet; (a. d. Vogelzehen) krempélj; (b. Blumenblatte) žrebíca; (v. Eiſen) žrebélj, čavélj; (v. Holz) klìn, klinec; (Joch—) pregélj, prégljaj, iglíca, jarmnik; (Achs-, Radnagel) osník, luněk; (Döbel) mozník; auf den — hängen na klìn (kol, kljuko) obésiti.

Nagelbohrer *m.* svedrc, žrebnik, žrébelnik.

Nägelchen *n.* žrébeljček, čáveljček.

Nageleiſen *n.* žrebljárska bábica.

nagelfeſt z žreblji pribít; kakor prikován.

Nagelgeſchwür *n.* zanóhtnica, zagnída; ich bekomme ein — zanóhta se mi.

Nagelhammer *m.* žrebljárnica.

Nagelhandel *m.* žrebljárstvo.

Nagelkrämer *m.* žrebljár; =in *f.* žrebljarica; — ſein žrebljáriti.

nageln z žreblji (klini) pribíti (-bíjem), — pritrđiti; *impf.* — pribíjati, — pritrjevati; (die Stiefel —) podkováti (črevlje).

nagelneu čisto nòv, popólnoma nòv.

Nagelſchmied *m.* žrebljár.

Nagelſchmiede *f.* žrebljárnica.

Nagelſchrot *m.* sekáč, sekálo.

Nagelſpitze *f.* žrébeljna bodíca.

Nagelwurzel *f.* nohtni korén.

nagen glódati (-am, -glójem), hróbiti; (v. d. Maus) škrnjáti, škrbljáti.

Nager *m.* glódavec, glodáč.

Nagethier *n.* glódavec, glódavka.

Näh- šiválni.

Näharbeit *f.* šivánje.

nahe *adi.* bližnji, bližek; *adv.* blizu.

Nähe *f.* bližína, bližáva, blizóst; (Umgegend) obližje.

nahen blížati se, približevati se; približati se.

nähen šívati; (aneinander—) sešíti.

Nähen *n.* šivánje.

näher *adi.* bližji; *adv.* bliže; des näheren natančnéje.

Näher *m.* šivár, šivávec.

Näherei *f.* ſ. Nähen.

Näherin *f.* šivílja.

nähern bližati; približati, primekníti (-máknem); *impf.* približevati, primikati; ſich — bližati se; približati se.

Näherung *f.* bližanje, približevánje.

Näherungsbruch *m.* približni ulómek.

näherungsweiſe *adv.* približno.

Nähgeräth *n.* šiválno oródje.

Nähkörbchen *n.* jérbasček za šivánje.

Nähmaſchine *f.* šiválni stroj.

Nähnadel *f.* šivánka.

nähnadelartig šivánkast.

Nähpolſter *n.* ſ. Nadelpölſterchen.

Nährboden *m.* zarejališče.

nähren redíti, živíti, hrániti, živeż (hrano) komú dajáti; *fig.* (eine Hoffnung —) gojíti; (Leidenſchaften) podžigati; (d. Feuer) nétiti; ſich — živíti se s čim, živéti ob čem.

Nährer *m.* hranítelj, redník; =in *f.* redníca, hraníteljica.

nahrhaft redílen, téčen.

Nahrhaftigkeit *f.* redílnost, téčnost.

Nährkraft *f.* redílnost, redílna moč (-í).

Nährmutter *f.* redníca, krušna mati.

Nährſtand *m.* redílni stan.

Nährſtoff *m.* redílna snov (-í), redívo, hranívo.

Nahrung *f.* hrana, živež.

Nahrungsmangel *m.* pománjkanje —, nedostátek živeža, strádanje.

Nahrungsmittel *n.* živílo, redílo; *pl.* hrana, živež.

Nahrungsſaft *m.* redílni sok.

Nahrungsſorge *f.* skrb (-í) za živež, skrb za hrano, skrb za kruh.

Nahrungsſtoff *m.* ſ. Nährſtoff.

Nahrungszweig *m.* preživílni način, — zaslúžek.

Nährvater *m.* redník, krušnik, krušni oče (-ta), hranítelj.

Nähſchule *f.* učílnica za šivánje, šivárska učílnica.

Nähſeide *f.* šivárska svila.

Naht *f.* šiv, šêv (švà); (im Schiffbau) sklád; die umgekehrte — obŕta.

Nähterei *f.* šivánje, šivo.

Nähterin *f.* šivílja.

Nähtiſch *m.* šiválna miza.

Nähzeug *n.* šiválno oródje, šiválna pripráva, šivílo.

Nähzimmer *n.* šiválnica.

Nähzwirn *m.* šivárska nit (-i), súkanec.

naiv prostosŕčen, prostoúmen, naívен; prepròst.

Naivität *f.* prostosŕčnost, prostoúmnost, naívnost; prepróščina.

Najade *f.* vila povódkinja, najáda.

Name *m.* imé (-na); (Tauf—) krstno imé; (Zu—) priímek; (Vulgär—) pridévek, vzdévek; mit Namen, namens po iménu; wie iſt dein —? kakó ti je imé? kakó se zoveš? in Gottes —n v božjem iménu; einen —n haben biti (sem) na glasu, slovéti (-ím); ſich einen —n machen zaslovéti.

Namenbüchlein *n.* abecédnik, abecédar.

Namendeutung *f.* razláganje —, tolmáčenje imén.

Namenliſte *f.* imeník.

namenlos brezimén, brez iména, neimenován, brezimênski; (unbekannt) neznàn, neslávен; (unausſprechlich) neizrekljìv, neizrečèn, neznánski; *adv.* neznáno, neznánsko, neizrečéno, neizrečénsko, neizrekljívo.

Namenloſigkeit *f.* brezimênost, brezimênstvo.

Namenregiſter *n.* imeník.

Namensaufruf *m.* klícanje imén.

Namensbruder *m.* soiméněc, ženšév (*gen.* ženšva).

Namensfertigung *f.* podpìs.

Namensfeſt *n.* godovníca, godovnó.

Namenstag *m.* god, imendán.

Namenstagsgeſchenk *n.* vezílo.

Namensunterfertiger *m.* podpisovávec, podpísnik.

namentlich po iménu, z iménom, iménoma; (insbeſondere) posébno, osobíto.

namhaft (beträchtlich, anſehnlich) znáten, nemájhen, precéjšnji; (berühmt) znamenít, imenítен; — machen imenovati, po iménu povédati (-vém); (bekannt geben) prijáviti.

Namhaftmachung *f.* imenovánje; (Bekanntgebung) prijáva.

nämlich *adv.* namreč, to je, rekše; *adi.* (ebenderſelbe) isti, ravno tisti, ravno ta.

Napf *m.* lonček, piskrc, torílce.

Napfſchnecke *f.* prilépek.

Naphtha *n.* kameníno olje, nafta.

Narbe *f.* brazgotína, obrúnek, obrástek, zarástek, obráslek; (am Blütenſtempel) brazda; (an Hülſenfrüchten) okó (očésa), léčica, nóhet; (am Leder) hrapa; (an der Thür) linga.

narben *intr.* zaráščati se, céliti se; *tr.* (ein Fell —) kožo gárati, trébiti.

Narbenſeite *f.* lice (kože).

narbig brazgotínast, obrúnkast; (v. Leder) hrapav.

Narciſſe *f.* narcís, sólnčica.

Narde *f.* narda.

Narkoſe *f.* omáma, narkóza.

Narkotikum *n.* omamílo, narkótični

narkotiſch omamljìv, narkótičen.

narkotiſieren omámiti, onesvéstiti, omótiti, správiti v nezavést, narkotizírati.

Narr *m.* norec; blazen, bláznik; bedák, bebec, tràp, šutec, budálo, glupec; (Poſſenreißer) glumáč, burkež, šaljivec, pavlíha; *dem.* norček; ein —

ſein noréti (-ím); ein — werden ob-, znoréti, ob pamet priti (prídem), pamet izgubíti; einen zum —en haben iméti (imám) koga za norca (bebca), norca si délati iz koga, norčeváti se ž njim; **Narren=** norski.

narren *intr.* noréti (-ím), norce briti (brijem), šáliti se, neúmnosti ugánjati; *tv.* za norca iméti (imám) koga, šale zbíjati —, šáliti se —, norčevati se s kom, za nos vóditi koga, trapáti (trápiti) koga. [nje.

Narrengeſchwätz *n.* neúmno blebetá-

Narrenhaus *n.* bláznica, noríščnica.

Narrenkappe *f.* glumáška kapa, norska čépica.

Narrenpoſſe *f.* burka, norčíja; —n treiben burke ugánjati, norce briti.

Narrenſeil *n.*, am — führen za nos vóditi, za norca iméti (imám) koga, norčevati se s kom.

Narrheit *f.* norost, bláznost; neúmnost; norčíja, burka.

Närrin *f.* noríca, bláznica; neúmnica, trapíca, bebka.

närriſch nòr, blazèn; neúmèn, budálast, norčáv; (ſpaßhaft) šaljìv, burkast.

Narwal *m.* samoròg, enoróžec, narval.

Naſal, Naſallaut *m.* nósnik, hohník; **Naſal=** nosni, hohnívi.

Näschen *n.* nosèk.

naſchen sladkosnédati, lízati (lížem), lizkáriti; sladkosnèd biti (sem); posladkáti se s čim.

Näſcher *m.* sladkosnédež, sladkosnédec, láskrnik, lízavec.

Näſcherei *f.* lízanje, sladkosnédost; *pl.* die —en ſ. Naſchwerk.

Näſcherin *f.* sladkosnéda, obliznéla.

naſchhaft sladkosnèd, sladkosnédèn, laskrn, poslástèn, oblizljìv.

Naſchhaftigkeit *f.* sladkosnédost, sladkosnédnost, láskrnost.

Naſchkatze *f.* sladkosnéda; lízavec, lízavka. [*pl.*).

Naſchwerk *n.* slaščica, sladčica; (gew.

Naſe *f.* nos; *dem.* nosèk; (b. Thieren) smrček; durch die — reden nosljáti; hohnjáti; die — rümpfen nos víhati, mŕdati z nosom; bei der — herumführen za nos vóditi; einem etw. unter die — reiben zasolíti jo komu, dati mu pod nos; einem eine — drehen nalegáti koga, opehárìti koga, natvésti (-tvézem) komu kaj; jemandem eine — geben okárati koga; eine — bekommen po nosu dobíti, okáran biti (sem).

näſeln nosljáti, hohnjáti; (ſchnüffeln) vóhati, vohljáti, vohnjáti.

Naſen= nosni.

Naſenbein *n.* nosna kost (-í), nósnica.

Naſenbluten *n.* krvavénje iz nosa; er hat — kri mu teče iz nosa.

naſenförmig nosast.

Naſengeſchwür *n.* nosna ugnída.

Naſenhöhle *f.* nosníca.

Naſenknorpel *m.* nosni hrustánec.

Naſenlaut *m.* nósnik, hohník.

Naſenloch *n.* nozdŕv (-í), nosníca.

Naſenring *m.* nosni obróček.

Naſenſcheidewand *f.* hrípelj.

Naſenſchleim *m.* smrkélj, vózgèr.

Naſenſchleimhaut *f.* nosna slúznica.

Naſenſpitze *f.* konec nosa.

Naſenſtüber *m.* nosobŕc.

Naſenrümpfen *n.* víhanje nosú.

Naſenrümpfer *m.* mŕdavec.

naſeweis (vorwitzig) sníčav, preradovédèn, védečen; (vorlaut) preglásen, slútvo-moder, jezíčen, vtikljìv.

Naſeweisheit *f.* sníčavost, preradovédnost; slútvo-modrijánstvo, vtikljívost.

Nashorn *n.* nosoròg, nosoróžec.

naſig nosàt.

Näsling *m.* (= Naſe *f. Chondrostoma nasus*) podùst (-í), podlásk, drstnica; (Blaunaſe *f. Abramis vimba*) ogríca, dvrst (-í).

naſs mokèr; (feucht) mokrótèn, vlažèn; naſſes Wetter mokrótno —, dežévno vreme (-na), moča; —er Boden mokra —, močvírna tlà (tal) *pl.*; —es Holz mokra —, siróva drva *pl.*; —er Bruder (Naſſauer *m.*) mokri bratec, pijánček; — machen móčiti; zmóčiti; — werden zmóčiti se.

Naſs *n.* mokrína, tekočína.

Näſſe *f.* mokróta, mokrína, moča, močáva, vlaga, vlažnost. [prši.

näſſeln mokrótèn biti (sem); es näſſelt

naſſen (naſs ſein) mokèr biti (sem); (Näſſe von ſich geben) móčiti, mokríti, premákati; die Wunde naſst iz rane teče.

nässen móčiti; (weidm.) scati (ščim u. ščijem).
nasskalt mokrohláděn.
nässlich mokrótěn, vlažěn, rosěn.
Nation *f.* národ, rod.
national národěn; narodnjáški.
National- národni; **=bank** *f.* národna (nacionálna) banka.
Nationale *m.* narodnják, rodoljùb; *f.* narodnjákinja, rodoljúbka.
Nationale *n.* rodopìs, rodóvnica.
Nationalgarde *f.* národna straža.
Nationalgardist *m.* národni stražnik.
Nationalinstitut *n.* národna napráva, národni zavod.
nationalisieren po-, udomáčiti, ponarodníti.
Nationalität *f.* národnost; (Nation) národ.
Nationallied *n.* národna pesěm (-i).
Nationalökonomie *f.* národno gospodárstvo.
nationalökonomisch narodnogospodárstven.
Nationalpartei *f.* národna stranka.
Nationalstolz *m.* národni ponòs.
Nationaltracht *f.* národna noša.
Nationalversammlung *f.* národni zbòr, národna skúpščina.
Nativität *f.* (Horoskop) stanje zvezd o rojstvu; prerokovánje iz zvezd; jemandem die — stellen iz zvezd komu prerokovati osódo.
Natrium *n.* natrij.
Natron *n.* natron.
Natter *f.* *(Coluber)* gož, vož, ož, beloúška; die glatte österreichische — smukúlja; *(vipera)* gàd; kača; **Natter-** vožji; gadji, gadov; kačji.
Natterbiss *m.* gadji —, kačji pik, gadov ugríz.
Natterbrut *f.*, **Nattergezüchte** *n.* kačja —, gadja zaléga.
Natterkopf *m.* *(Echium vulgare)* gádověc, lepotíca, medvédov rep.
Nattermilch *f.* *(Scorzonera humilis)* kozja smrt (-i).
Natterwurz *f.* *(Polygonum bistorta)* gadji —, kačji korén.
Natterzunge *f.* *(Ophioglossum)* kačji [jezik.
Natur *f.* naráva, priróda, natúra; Naturell) nárav (-i), naráva, čud (-i); (Eigenschaft) svójstvo, lastnóst; (Wesen) bistvo; **Natur-** narávni, priródni, natúrni.
Naturalien *pl.* prirodníne *pl.*; pridélki *pl.*; **=cabinet** *n.* prirodnínska zbirka.
Naturalismus *m.* naturalízěm (poboževánje priróde, prirodovérstvo; verno posnémanje priróde v umétnosti).
Naturalist *m.* samoùk; *(phil.)* prirodovérěc, naturalíst.
Naturalleistung *f.* dajánje v blagu, — v pridélkih, — v prirodnínah (a ne v denárju).
Naturalwohnung *f.* odkázano stanovánje (a ne stanarína).
Naturanlage *f.* prirojéna zmóžnost, prirojéno svojstvo, prirojéna nadárjenost.
Naturbeschreiber *m.* prirodopísěc.
Naturbeschreibung *f.* prirodopìs, prirodopísje.
Naturdichter *m.* pésnik samoùk. [(-i).
Naturell *n.* nárav (-i), naráva, čud
Naturereignis *n.* natúrni prigóděk, priródni pojàv.
Naturerscheinung *f.* priródni pojàv, natúrni prikázěk.
Naturerzeugnis *n.* priródni proizvòd, prirodnína.
Naturfehler *m.* prirojéna hiba, prirojéna napáka.
Naturforscher *m.* prirodoslóvěc.
Naturforschung *f.* prirodoslóvje.
Naturfreund *m.* prirodoljùb.
naturgemäß narávi primérěn, narávěn, ponatúrěn.
Naturgeschichte *f.* prirodopìs, prirodopísje.
naturgeschichtlich prirodopísěn.
Naturgesetz *n.* priródni zákon, natúrna postáva. [snét).
naturgetreu natánčno po priródi (po-
Naturkenner *m.* prirodoznáněc.
Naturkraft *f.* priródna moč (-í), narávna sila.
Naturkunde *f.* prirodoznánstvo; zur — gehörig prirodoznánstven.
Naturkundige *m.* s. Naturkenner.
Naturlehre *f.* prirodoslóvje; fízika.
natürlich priróděn, narávěn, natúrěn; prirojèn; (nicht künstlich) samoróděn, samorástěl, narávěn; (einfach) prepròst,

neumétěn; —es Kind nezakónsko dete; —es Haar svoji lasjé; —e Blumen prave cvetlíce; *adv.* kájpada, sevéda.

Natürlichkeit *f.* priródnost, natúrnost; prirojénost; samoródnost; preprostóst, prepróščina.

Naturmensch *m.* preprósti —, neomíkani človek, sin naráve, prirodnják.

Naturordnung *f.* priródni —, narávni red.

Naturproduct *n.* prirodnína, priródni pridélěk.

Naturrecht *n.* narávno —, priródno —, natúrno pravo; prirojéno pravo.

Naturreich *n.* priródstvo, stvarstvo.

Naturselbstdruck *m.* priródni samotìsk.

Natursystem *n.* priródna sestáva; prirodopísna sestáva.

Naturtrieb *m.* narávni —, prirojéni nagòn.

Naturvolk *n.* neomíkano ljudstvo, ljudstvo v priródnem stanu.

Naturwerk *n.* priródni samotvòr.

naturwidrig protinarávěn, protipriróděn, protinatúrěn, narávi protívěn.

Naturwissenschaft *f.* prirodoznánstvo.

naturwissenschaftlich prirodoznánstven, prirodoznánski.

naturwüchsig samoróděn, samorástěl, samorástěn, samorášč.

Naturzweck *m.* narávni —, priródni —, natúrni namèn.

Nautik *f.* plovstvo; brodárstvo, plóvstvena znánost, návtika.

Nautiker *m.* plóvstvenik, navtik.

nautisch plóvstven, brodárstven, návtičěn.

Navigation *f.* plóvstvo, brodárstvo, mornárstvo; pomórska vožnja.

Nebel *m.* meglà; *dem.* meglíca; **Nebel**-megléni.

Nebelbild *n.* megléna podóba.

nebelblau sinji.

Nebeldunst *m.* tenka meglà.

Nebelfleck *m.* meglíca, meglenína.

nebelig meglén, meglovít.

Nebelkrähe *f.* siva vrana.

Nebelmeer *n.* megléno morje.

nebeln meglíti se; es nebelt meglí se, meglà je, meglà stojí, megléno je.

Nebelregen *m.*, **Nebelreißen** *n.* pršénje, pŕhavica; (prší, iz meglé rosí, mrcíni).

neben *praep.* zraven, poleg, kràj, pri; (knapp an) tik; (in gleicher Fronte) vštric, porèd; (nahe) blizu; in Zusammensetzungen: (Mit-) so-; (*opp.* Haupt-) postránski, stránski, drugótni.

Nebenabsicht *f.* postránski namèn.

Nebenaccidenzien *pl.* postránski dohódki *pl.*, postránski zaslúžěk.

Nebenaltar *m.* stranski —, mali oltár.

nebenan *adv.* zraven, blizu.

Nebenausgaben *pl.* postránski troški [*pl.*

Nebenbegriff *m.* postránski pojěm.

nebenbei *adv.* vrhu —, zraven tega; — verdienen prizaslúžiti, po strani zaslúžiti.

Nebenbeschäftigung *f.* postránsko opravílo, postránski posěl (oprávěk).

Nebenblatt *n.* prilístěk, pàlist.

Nebenbruder *m.* sobràt.

Nebenbuhler *m.* soljubóvnik, soljúběc; (Rival) tekmèc (tekmecà); =in *f.* soljubóvnica, soljúbica; tekmíca.

Nebenbuhlerschaft *f.* tekmovánje.

Nebenchrist *m.* sokristján.

Nebendach *n.* pristréšje, pristréšěk.

nebeneinander *adv.* eděn (eno) poleg drúgega (ena poleg druge), drug (drugo) poleg drúgega (druga poleg druge), vštríc, vzporèd.

Nebeneinkünfte *pl.* postránski dohódki *pl.*, postránščina.

Nebeneinlage *f.* sovlóžěk.

Nebenerbe *m.* sodédič.

Nebenfach *n.* stranski predèl; *fig.* stranski predmèt.

Nebenfluss *m.* dotòk, pritòk.

Nebenfrage *f.* postránsko vprašánje.

Nebengebäude *n.* stránsko poslópje.

Nebengebirge *n.* stransko pogórje.

Nebengebür *f.* postránska —, drugótna pristojbína.

Nebengefälle *n.* postránski pripádki [*pl.*

Nebengemach *n.* stranska izba od. soba.

Nebengeschäft *n.* postránski posěl, postránski oprávěk.

Nebengeschmack *m.* priokús.

Nebengrund *m.* drugótni razlòg.

Nebenhandel *m.* postránska kupčíja.

Nebenhaus *n.* bližnja —, sosédnja hiša.

nebenher, nebenhin *adv.* mimogredé, gredóč, pri príliki, spótoma; pri tem, zraven, obénem.

Nebeninſtitut *n.* podrúžna napráva, podrúžni od. podrejéni závod.

Nebenkind *n.* postránski otròk, nezakónsko dete.

Nebenkirche *f.* (Filiale) podrúžnica.

Nebenknecht *m.* mali hlapèc; (Mitknecht) sohlápèc.

Nebenkrone *f.* privénčèk.

Nebenlehrer *m.* stranski učítelj.

Nebenleiſtung *f.* postránsko delo; postránska dávščina.

Nebenlinie *f.* stranska črta; (geneal.) stransko pokolénje.

Nebenmann *m.* vštričnik, sosed.

Nebenmenſch *m.* bližnji, bližnjik. [*pl.*

Nebenniere *f.* soobíst (-i), male ledvíce

Nebenperſon *f.* postránska —, drugótna oséba.

Nebenpfarre *f.* pódfara.

Nebenplanet *m.* sopremíčnica.

Nebenproduct *n.* postránski pridélèk, — izdélèk.

Nebenrechnung *f.* postránski —, posébni račún.

Nebenrolle *f.* postránska —, drugótna ulóga.

Nebenrückſicht *f.* postránski ozír.

Nebenſache *f.* postránska reč (-í).

nebenſächlich postránski, manj važèn.

Nebenſatz *m.* odvísni —, podrejéni stavèk.

Nebenſchoſs *m.* stranski odrástèk, odráslek.

Nebenſonne *f.* pàsólnce, slepo solnce.

Nebenſtraße *f.* stranska cesta.

Nebenthür *f.* stranska vrata, male duri *pl.*

Nebentiſch *m.* stranska miza.

Nebentreppe *f.* stranske stopnice *pl.*

Nebenumſtand *m.* postránska —, drugótna okólnost, postránska okóliščina.

Nebenurſache *f.* postránski —, drugótni vzròk.

Nebenverdienſt *m.* postránski zaslúžèk, prizaslúžèk. [(-i).

Nebenweg *m.* pripótje, stranska pot

Nebenwinkel *m.* sokót.

Nebenwohner *m.* vštričnik, vzporednodómèc.

Nebenwort *n.* prislòv.

Nebenwurzel *f.* stranska korenína.

Nebenzimmer *n.* stranska izba od. soba.

Nebenzweck *m.*, **Nebenziel** *n.* postránski namèn.

nebſt *praep.* poleg, s (z) ... vred; — mir z menój vred.

nebſtbei razen tega, vrhu tega.

necken nagájati komú, drážiti koga, zbádati koga, zadévati se ob koga.

Necker *m.* nagajívec, dražívec; =ei *f.* nagájanje, dráženje, zbádanje; =in *f.* nagajívka, dražívka.

neckiſch nagajìv, dražljìv; zbadljìv.

Neffe *m.* nečák, stríčnik; (Bruderſohn) bratíč, brátranec; (Schweſterſohn) sestríč, sestráneč.

Negation *f.* (Verneinung) zanikávanje; (Verneinungswörtchen) nikálnica.

negativ (verneinend) nikálen, zanikujòč; protívèn; (*opp.* poſitiv) negatívèn.

Neger *m.* zamórec, črnec; **Neger**= zamórski; =**handel** *m.* trgovína z zamórci; =**in** *f.* zamórka, zamórkinja, črnka.

negieren zaníkati; *impf.* zanikávati, tajíti, tŕditi, da ne.

Negligé *n.* (negližé), domáča (jútranja) obléka.

negligieren zanemárjati; zanemáriti.

Negociant *m.* kupčevávec, trgóvec.

Negociation *f.* pogájanje, kupčíja.

negociieren pogájati se, kupčevati.

nehmen vzeti (vzamem), *impf.* jemáti (jémljem); (annehmen, ſich anšlegen) razlágati si, tolmáčiti si; übel — zaméríti, za zlo vzéti; einen Anfang — pri-, začéti (-čnèm) se; *impf.* pri-, začénjati se; ein Ende — končáti se; Anſtand — brániti se, obotávljati se; in Augenſchein — oglédati (si), *impf.* ogledovati; bei der Hand — za roko prijéti (primem); Abſchied — slovó jemáti, poslávljati se; slovó vzeti, poslovíti se; die Flucht — po-, ubégniti; Platz — sesti (sedem), usésti se; eine Frau — oženíti se; einen Mann — omožíti se, vdáti se; in Empfang — prejéti (préjmem), sprejéti; *impf.* prejémati; ſich die Mühe — prizadéti (-dénem) si, potrúditi se; *impf.* prizadévati si, trúditi se; ſich die Freiheit — predŕzniti se; dovóliti si, *impf.* dovoljevati si; ſich inacht — várovati se, biti (sem) oprézèn; einen Dienſt — v službo stópiti; Schaden — škodo

trpéti; pokváriti se; Unterricht — učíti se; začéti se učíti; das Wort — poprijéti —, povzéti besédo; (Speise, Trank) zu sich — po-, zaužíti; *impf.* po-, zaužívati; das Abendmahl — večérjati; in die Arbeit — lotíti se (česa); theil— udeléžiti se; *impf.* udeleževati se; überhand— razpásti se, razmnožíti se; *impf.* razpasovati se, razmnoževati se; wunder— čudénje vzbudíti; es nimmt mich wunder čudim se.

Nehmen *n.* jemánje, vzetje.

Nehmer *m.* jemávec.

Nehrung *f.* zémeljska kosa.

Neid *m.* zavíst (-i), nevoščljívost, zavídnost.

neiden zavidljìv biti (sem), zavídati.

Neider *m.* zavístnik, zavidljívec, nevoščljívec; =in *f.* zavístnica, zavidljívka, nevoščljívka.

Neidhart *m.* zavistnik. [nevoščljìv.

neidisch zavidljìv, zavíděn, zavístěn,

neidlos nezavidljìv, nezavístěn; *adv.* brez zavísti. [nik.

Neidnagel *m.* nohtni zadírek, sovráž-

neidsüchtig ſ. neidisch.

Neige *f.* polóžnost, nágnjenost; auf die (zur) — gehen potékati, pri kraju biti (sem), pojémati, koncu blížati se; auf der — sein na malem biti (sem); (die Überbleibsel einer Flüssigkeit) ostánki *pl.*, gošča, potóčki *pl.*

neigen nágniti, naklóniti; *impf.* nagíbati (-gíbljem), naklánjati; sich — nágniti se, na-, priklóniti se; *impf.* priklánjati se; sich nach der anderen Seite — previhniti se; (abgedacht sein) polóžen biti, viséti; die Sonne neigt sich solnce se (k zatónu) nagíblje, — zahája, dan se nagíblje h koncu.

Neigung *f.* nagíbanje, naklánjanje; nagìb, naklòn; (Abhang) polóžnost; pólog; (Hang) nágnjenje, nágnjenost, naklónjenost.

Neigungsebene *f.* polóžna ravnína.

Neigungsfläche *f.* polóžna ploskév.

Neigungswinkel *m.* naklónski kot.

nein nè; ist der Bruder hier? nein! ali je brat tu? ni ga! willst du? nein! hočeš li? nočem! hast du gesehen? nein! ali si videl? nisem! — u. abermals — nè pa nè!

Nekrolog *m.* smrtóvnica, osmŕtnica, nekrológ.

Nekromant *m.* zaklinjávec duhóv, rotívec mrlíčev, nekrománt.

Nektar *m.* néktar; nebéška pijáča.

Nelke *f.* klínček, nagélj; **Nelken-** klínčkov.

Nemesis *f.* maščeválna roka, osóda maščevávka. [nik.

Nennart *f.* nedolóčni naklòn, nedolóč-

nennen imenovati, zvati (zovem); das nenne ich trinken to se pravi piti! sich — imenovati se, zvati se; wie nennt er sich? kakó mu je imé? kakó mu právijo? Duschan genannt der Gewaltige Dušan imenován (nazván) Silni, Dušan s priímkom Silni.

Nennen *n.* imenovánje.

nennenswert vredèn, da se oméni.

Nenner *m.* imenovávec.

Nennfall *m.* imenoválnik.

Nennwert *m.* zapísana —, imenována vrednost.

Nennwort *n.* imé (-na); samostálnik.

Neolog *m.* novotár.

Neologismus *m.* nova beséda, skovánka, novínka, neologízem.

Nepotismus *m.* nepotízem.

Nereide *f.* nereída, morska déklica, morska vila, vila pomórkinja.

nergeln godrnjáti, godljáti, mrmráti.

Nerv *m.* živec, čútnica; (*bot.*) žílica; **Nerven-** živčni.

Nervenfaser *f.* živčno vlakno.

Nervenfieber *n.* vročínska bolézen (-i), mačúh, legar, vročnica.

Nervengeflecht *n.* živčni pletež.

Nervenknoten *m.* živčni vozél.

Nervenkrankheit *f.* bolézen (-i) v živcih (čútnicah), bolni živci *pl.*

Nervenmark *n.* živčna meča.

Nervenschlag *m.* živčni mrtvoúd.

Nervenschwäche *f.* živčna slabóst, slabi živci *pl.*

nervenstärkend živce krepčajóč.

Nervensystem *n.* živčevje.

nervig krepkih živcev; žilav, žilnat; *fig.* čvrst, jédrnat, krepék.

nervös živčni; (m. großer Nervenreizbarkeit behaftet) razdražljìv, nervózen.

Nervosität *f.* razdražljívost, nervóznost.

Neſſel *f.* (Brenn— *Urtica*) kopríva; (Taub— *Lamium*) mrtva kopríva.
Neſſelausſchlag *m.* žara osípa, koprívasti izpáhki *pl.*, koprívasti opàh.
Neſſelfalter *m. (Vanessa urticae)* mali koprívar, — rjávec.
Neſſelgewächs *n.* koprívnica.
Neſſeltuch *n.* koprívno platno; mušlín.
Neſt *n.* gnezdo; *dem.* gnézdece; (Lager des Wildes) leglo, ležíšče, lož.
Neſtei *n.* pólog, podlóžek. [ca.
Neſtel *f.* stógljaj, jerménček, zatézni-
Neſtflüchter *m.* (Pippel) máhovec, kebček.
Neſthäckchen *n.* (das letzte Kind in einer Ehe) postrúžnik.
Neſthocker *m.* (Aasvogel) golič, kílavec.
Neſtling *m.* negóden mladič, golič, gnezdnik.
Neſtwurz *f. (Neottia)* gnézdovica.
nett líčen, čeden, snažen, brhek, zal.
Nettigkeit *f.* ličnost, čednost, snažnost, brhkóst.
netto čist, brez tare, čiste vage; — 10 K desét kron čístega.
Nettobetrag *m.* čisti znesek.
Nettoertrag *m.* čisti dohódek.
Nettogewicht *n.* čista teža.
Nettogewinn *m.* čisti dobíček.
Netz *n.* mreža; *dem.* mrežica; (zum Fisch- od. Krebsfang) vrša, sak, ravšelj; *(omentum)* péčica, rédčica; ein — ſtellen mrežo nastáviti; *impf.* — nastávljati; mit einem — überziehen pre-, omrežíti; **Netz-** mrežni, mrežasti.
netzartig mrežast.
netzen móčiti, mokríti, rosíti; omóčiti, zmóčiti, orosíti; (Netze flechten) mrežkati, mrežíti, mreže plesti.
Netzflügler *m.* mrežokrílec.
netzförmig mrežast. [vbòd.
Netzhäkelſtich *m.* presledkastomrežni
Netzhaut *f. (retina)* mréžnica.
Netznadel *f.* mrežkálna igla.
netznervig mrežastožílnat.
Netzſtich *m.* mrežni vbòd.
Netzwerk *n.* mrežje, mreževína.
neu nòv; aufs neue (von neuem) na novo, iznóva, vnóvič, zopet (spet); — machen ob-, prenovíti; — werden ob-, prenovíti se; in Zſgn.: novo-, novi.
neubacken novopečèn, ravno pečèn.
Neubekehrte *m.* izpreobŕnjenec.
Neubruch *m.* novína, krčevína, laz.
neudeutſch novonémški.
Neue *m.* novák, novínec; *f.* novínka; *n.* novóst, novína, nova reč (-í); die Neueren novéjši.
neuerdings *adv.* iznóva, zopet, vnovič.
Neuerer *m.* novotár.
neuerlich vnovič.
Neuerung *f.* novóta, nova napráva, novotarija; Neuerungen *pl.* novotárjenje; — einführen novóte vpeljávati, novotáriti.
Neuerungsſucht *f.* novotárstvo, vnétost za nove napráve.
neuerungsſüchtig novotaríj željèn.
neugeboren novorojèn; prerojèn.
Neugeborene *m.* novorojénec; *f.* novorojénka.
Neugeburt *f.* (Wiedergeburt) preporòd, preporodítev, obnóva.
Neugetaufte *m.* novokŕščenec; *f.* novokŕščenka.
Neugier, =de *f.* radovédnost, védečnost, zvedljívost, zvedávost, sníčavost.
neugierig radovéden, védečen, zvedljiv, zvedàv, sníčav.
neugläubig novovérski. [vérka.
Neugläubige *m.* novovéreč; *f.* novo-
Neuheit *f.* novóst, novóta.
Neuigkeit *f.* novíca.
Neuigkeitskrämer *m.* novíčar, raznaševávec novíc. [létni.
Neujahr *n.* novo leto; **Neujahrs-** novo-
Neujahrsfeſt *n.* novolétni praznik.
Neujahrsgeſchenk *n.* novolétno darílo.
Neujahrslied *n.* novolétnica.
Neujahrstag *m.* nóvega leta dan.
Neujahrswunſch *m.* novolétno voščílo.
Neukatholik *m.* novokatóličan.
neukatholiſch novokatóliški.
neulich *adv.* ondan, nedávno, onkrat, zadnjič, one dní; *adi.* ondánji.
Neuling *m.* novínec, novák, začétnik.
neumodiſch po novi šegi, po novem kroju, novošégen, novomóden.
Neumond *m.* mlaj, mlada luna, mladi mesec.
neun devet.
Neunauge *n. (Petromyzon fluviatilis)* piškúr.
Neuner *m.* devétka, devetica.

neunerlei devetér. [térnat.
neunfach, neunfältig devetérẽn, deveneunhundert devétsto.
neunhundertſte devetstóti.
neunjährig devetlétẽn.
neunmal devétkrat.
neunmalig devétkratẽn.
neunpfündig devetfúntẽn.
neuntägig devetdnévẽn.
neuntauſend devét tisóč.
neunte devéti.
neuntehalb poldevéti.
Neuntel *n.* devetína.
neuntens devétič, v devéto.
Neuntödter *m.* srakopèr.
neunzehn devetnájst.
Neunzehner *m.* devetnajstíca, devetnájstka.
neunzehnte devetnájsti.
Neunzehntel *n.* devetnajstína.
neunzehntens devetnájstič.
neunzig devétdeset.
Neunziger *m.* (Ziffer) devetdesetíca, devétdesetka; (90 Jahre alt) devetdeseták, devetdesetlétnik.
neunzigmal devétdesetkrat.
neunzigſte devétdeseti.
Neunzigſtel *n.* devetdesetínka.
neunzigtauſend devétdeset tisóč.
Neurologie *f.* živčeslóvje.
neuteſtamentlich nóvega zakóna, nove zavéze.
neutral nobenostránski, nepristránski, nevtrálẽn.
neutraliſieren nevtralizírati. [nost.
Neutralität *f.* nobenostránost, nevtrál-
Neutralſalz *n.* nevtrálna sol (-í).
Neutrum *n.* srednji spòl; samostálnik srédnjega spola.
neuverjüngt pomlajèn, prerojèn.
neuverlobt novozaročẽn.
neuvermählt novoporočẽn.
Neuvermählte *m.* novoporočẽnẽc; *f.* novoporočénka.
Neuzeit *f.* novi vek, nova doba.
Nerus *m.* zveza.
nicht ne; ich bin — nisem; ich habe — nimam; ich will — nečem, nočem; durchaus — nikákor ne, po nobéni ceni, kratko in malo ne; — wahr? kaj nè? jeli? jélida? jélite? nè li? — einmal še — ne, niti — ne; in Zſtgn.: ne-.
Nichtachtung *f.* nečíslanje, nespoštovánje, prezíranje.
Nichtanerkennung *f.* nepriznávanje.
Nichtchriſt *m.* nekristján.
Nichte *f.* nečákinja, stríčnica; (Brudertochter) bratíčna, brátranka, bratána; (Schweſtertochter) sestríčna, sestrána.
Nichterſcheinen *n.* neprihòd.
Nichtgebrauch *m.* neporába.
nichtig ničẽn, ničev, níčevẽn, neveljávẽn; prazẽn, puhẽl, ničémurẽn; — machen uníčiti, razveljáviti, ovréči (-vŕžem); — werden izgubíti veljávo, priti (pridem) ob veljávo; für — erklären izréči, da je kaj neveljávno.
Nichtigkeit *f.* ničnost, níčevost, neveljávnost; práznost, puhlost, ničémurnost.
Nichtigkeitsbeſchwerde *f.* pritóžba zarádi níčnosti, níčnostna pritóžba.
Nichtigkeitserklärung *f.* proglasítêv (izrèk) níčnosti.
Nichtigkeitsgrund *m.* razlòg níčnosti.
Nichtkenner *m.* neznávec, neizvédenẽc, neveščák.
Nichtleiter *m.* neprevódnik, slab elektrovòd, slab prevódnik eléktrike. [(-í).
nichts nìč (*gen.* ničésar), nobéna reč
nichtsdeſtoweniger *adv.* (zató) nič manj, ravno takó, pri vsem tem, vendar.
Nichtſein *n.* nebítje.
nichtsnutz(ig) zaníkarẽn, malopríden, malovréden, nič prida, malodóbrn.
nichtsſagend prazẽn, brez poména.
Nichtsthuer *m.* lenúh, postopáč, pohájkovavẽc.
Nichtsthuerei *f.* lenúhanje, lenárjenje, postópanje, pohájkovanje, posédanje.
Nichtswiſſer *m.* nevédnež, puhloglávẽc; =in *f.* nevédnica, puhloglávka.
nichtswürdig, nichtswert nič vredẽn, nevréden, malovréden.
Nichtswürdigkeit *f.* ničvrédnost, malovrédnost.
Nichtvorhandenſein *n.* ſ. Nichtſein.
Nichtwiſſen *n.* neznánje.
Nickel *n. m.* nikẽlj.
Nickelkies *m.* nikljev kršẽc.
nicken kímati; kímniti; (beifällig —) prikímati; *impf.* prikimávati; (ſchlummernd —) kímkati, drémati (drémljem); (mit den Augen —) mígniti, na-, po-

mígniti, namežíkniti; *impf.* mígati, na-, pomigávati, namežikávati.

Nicker *m.* kímavec.

nie *adv.* nikóli, nikdar, nobénkrat.

nieder *adj.* (niedrig) nizék; (auf einer niedereren Stufe ſtehend) nížji; die —e Geiſtlichkeit nižja duhóvščina; der —e Adel nižje plemstvo; das —e Volk (pre)prósto ljudstvo; (moraliſch) nizék, neplemenít, podél; *adv.* doli, navdól; auf und — gori pa doli.

niederbrennen *tr.* požgáti (-žgèm), popáliti; *impf.* požígati; *intr.* pogoréti, zgoréti, do tal pogoréti.

niederbücken ſich pripógniti se, sklóniti se; *impf.* pripogíbati (-gíbljem) se, sklánjati se.

niederdrücken tláčiti, pritískati (na tla); potláčiti, pritísniti; die Preiſe — potláčiti od. znížati cene; das iſt —d to človéka potláči.

niederfahren *intr.* spustíti se (doli, navzdól), *impf.* spúščati se (doli, navzdól); (v. Blitz) (doli) švígniti; *tr.* jmdn. — povóziti koga.

niederfallen pasti (padem) (na tla); (auf die Knie) spustíti se —, pasti na koléna, poklékniti; *impf.* pádati na koléna, poklekovati; allmählich — popádati, pocépati.

niederfällen posékati, podréti (-dérem); *impf.* posekovati, podírati.

Niedergang *m.* (d. Sonne) zahòd, zapàd, zatòn; *fig.* propádanje.

niedergehen (v. d. Sonne) zaíti (-ídem), zatóniti, iti v zatòn; *impf.* zahájati, zapádati; (v. Regen) ulíti se, *impf.* liti.

niedergeſchlagen pobít, otóžen, klávrn, popárjen, potŕt.

Niedergeſchlagenheit *f.* pobítost, otóžnost, klávrnost, popárjenost, potŕtost.

niederhauen (Bäume) posékati, podréti (-dérem); *impf.* sékati, podírati; (hinſchlachten) pobíti (-bíjem), posékati, potólči (-tólčem), poklátí (-kóljem); *impf.* pobíjati, sékati, klati.

niederhocken počéniti, počépniti, sčéniti se; *impf.* počépati.

Niederholz *n.* nizkodébelni les.

Niederjagd *f.* lòv na male zveŕi.

niederkauern ſ. niederhocken.

niederkämpfen oboríti, premágati.

niederknien poklékniti, *impf.* poklekovati.

niederkommen porodíti, povíti (-jem).

Niederkunft *f.* porod.

Niederlage *f.* zalóga, skládˆ; (Magazin) skladíšče; (im Kriege) poràz; eine — beibringen potólči, poráziti. [nína.

Niederlagsgebür *f.* skladnína, skladišč-

Niederland *n.* nižáva, nižína, nizka planjáva; dolénji kraji *pl.*; die —e Nizozémsko.

Niederländer *m.* dolénjec; (*opp.* Oberländer gorénjec, gorjánec); Nizozémec.

niederlaſſen spustíti (doli, navdól); *impf.* spúščati (doli, navdól); ſich — (ſich niederſetzen) usésti (-sédem) se, sesti; (den Wohnſitz aufſchlagen) naséliti se, nastániti se, udomóviti se.

Niederlaſſung *f.* naselítev, nastanítev; naselbína.

niederlegen položíti, dejáti (dénem) (doli, na tla); *impf.* polágati, pokládati, dévati —; (ablegen) odložíti, zdeti (zdenem); *impf.* odlágati, zdévati; (ein Amt) odpovédati (-vém) se —, odréči se službi; odložíti (poslánstvo); ſich — leči (ležem), uléči se; *impf.* légati, ulégati se; ſich öfters — polégati.

Niederlegung *f.* poláganje, odláganje; odložítev; (eines Amtes) odpóved (-i).

niedermähen pokosíti.

niedermetzeln posékati.

niederreißen podréti (-dérem), porúšiti; *impf.* podírati, rúšiti.

niederrennen v diru (dirjáje) podréti (-dérem), podirjástiti.

niederſäbeln posékati s sabljo, posabljáti.

niederſchießen u-, postrelíti.

Niederſchlag *m.* (Bodenſatz) usedlína, gošča, kalíž, oborína; (atmoſphäriſcher —) izpodnébna moča, padavína; (in der Muſik) navzdólnji pomàh.

niederſchlagen potólči, pobíti (-bíjem), podréti (-dérem), polomástiti; *impf.* pobíjati, podírati; (die Augen) pobésiti, *impf.* pobéšati; (dämpfen) umánjšati, potolážiti, pomíriti, ublážiti; (unterdrücken) ustáviti, potláčiti, zadušíti, konec storíti; (den Beweis) (dokàz) pobíti (-bíjem), ovréči (-vŕžem), izpodbíti; einen Proceſs — potláčiti;

(entmuthigen) pobíti, potréti (-tárem), užalostíti; *(chem.)* oboríti; ſich — oboríti se; usésti se.

niederſchmettern ob tla tréščiti, ob tla telébiti.

niederſchreiben zapísati (-píšem).

niederſenken (doli, navzdól) spustíti; pogrézniti, potopíti; *impf.* spúščati, pogrézati, potápljati.

niederſetzen posadíti (na tla), dejáti (dénem) (na tla); *impf.* posájati —, dévati (na tla); eine Commiſſion — sestáviti komisíjo, odredíti navòd; ſich — sesti (sedem), usésti se; *impf.* sédati, usédati se.

niederſinken spustíti se; (im Waſſer) pogrézniti se, utóniti, utopíti se; *impf.* pogrézati se, utápljati se; (zuſammenſinken) zgrúditi se; auf die Knie — na koléna pasti (padem), — spustíti se; (v. d. Sonne) zaíti (-ídem), zatóniti; *impf.* zahájati.

niederſitzen sesti (sedem), usésti se, posadíti se; *impf.* sédati, usédati se.

niederſtämmig nízkega debla, nizkodébeln.

niederſtampfen poteptáti, pohóditi.

niederſtändig nizék.

niederſtechen pobósti (-bódem), zakláti (-kóljem); *impf.* pobádati, klati.

niederſteigen (doli) iti, — stópati; —de Linie navzdólnja vrsta.

niederſtellen (doli) postáviti.

niederſtoßen podréti (-dérem), na tla pehníti (páhnem), — súniti; ſ. niederſtechen.

niederſtrecken podréti (-dérem), obalíti, zvalíti na tla, povalíti —, vreči (vržem) na tla.

niederſtürzen *tr.* prekúcniti, zvŕniti, porúšiti, zvalíti, strmogláviti; *intr.* prekúcniti se, zvŕniti se, strmogláviti se; porúšiti se, zrúšiti se; pasti (padem).

Niedertakt *m.* navzdólnji pomàh.

niederträchtig zavŕžen, podél.

Niederträchtige *m.* zavŕženec, podlež, grdež; *f.* zavŕženka, grdínka.

Niederträchtigkeit *f.* zavŕženost, podlost, grdóba.

niedertreten pohóditi, poteptáti, pogáziti, pomendráti.

Niederung *f.* nižáva, nižína, dníka, sódolina, nizék svet.

Niederungsſee *m.* nižínsko jezéro.

Niederwald *m.* nizki gòzd.

niederwärts navdól, navzdól, navnìz, doli, k tlòm.

niederwerfen (na tla) vreči (vržem), — telébiti; *impf.* — métati (mečem); ſich — pasti (padem) —, vreči se (na koléna).

niederziehen potégniti —, zvleči (doli, na tla); *impf.* vleči (doli, k tlòm).

Niederzieher *m.* (Muſkel) niztéznica.

niedlich zal, drobnomíl, ljubék, líčen, čeděn.

Niedlichkeit *f.* zalost, ličnost, ljubkost.

niedrig nizék; *fig.* nizék, mal; —eš Gewächs pritlíka; —er Preis nizka cena; (gemein) prepròst, prostáški, podél.

Niedrigkeit *f.* nizkóst; prepróščina, podlost; nizki stan.

niemals *adv.* nikóli, nikdar, nobénkrat.

niemand níhče, nikdór; —em gehörig nikógar, nikógaršen, ničij.

Niere *f.* ledvíca, obíst (-i); **Nierenledvíčni, obístni.**

Nierenbecken *n.* obístna kotánja.

Nierenbraten *m.* ledvíčna —, obístna pečénka.

Nierenentzündung *f.* vnetje obísti, — nierenförmig ledvíčast.

Nierenkelch *m.* obístna čášica.

Nierenſtein *m.* ledvíčni kamen.

nieſeln (fein regnen) pršéti und pršati (-ím).

nieſen kíhniti, *impf.* kíhati.

Nieſen *n.* kíhanje, kíhavica; das einmalige — kih, kihljaj.

Nieſer *m.* kíhavec; kih, kíhljaj.

Nieſeſucht *f.* kíhavica.

Nießbrauch *m.* užítek.

nießbrauchen užívati.

Nießbraucher *m.* uživávec, uživáč.

Nieswurz *f. (Helleborus)* talog, (teloh), talovník, tálovje, smŕtnica, spréž, kúrjice *pl.*, kurji slèp.

Niet *n.* ščenec, zakóvica.

Niete *f.* (Los, das nichts gewinnt) nička, práznica.

nieten zakováti (-kújem), zanétati.

nietfeſt pribít, prikován.

Niethammer *m.* zakóvno kládivo.

Nietnagel *m.* zakóvnik.
Niftel *f.* ſ. Nichte.
nihil ad rem ne spada k stvari.
Nihilismus *m.* nihilízĕm.
Nihiliſt *m.* nihilíst.
Nikotin *n.* nikotín.
Nilpferd *n.* povódni (nilski) kònj.
Nimbus *m.* (obdajajóči koga) sijáj, — lèsk, obsíj, obstrét (-i).
nimmer *adv.* nikdar, nikóli; (niemals mehr) nikdar več, nikóli več. [ne.
nimmermehr *adv.* nikdar več, nikákor
nimmermüde neutrúdĕn.
nimmerſatt nenasítĕn, nikdar sìt, nenasíčen.
Nimmerſatt *m.* neték, netéčnik, požerúh, nenasìt, sama lákota; er iſt ein — nima dnà, ni nikdar sìt.
Nimmerstag *m. (kalendae Graecae)* dan, ki ga ni; am — kadar bo v petĕk nedélja, o svetem „nikóli“.
Nipp *m.* srkljaj, srebljaj.
nippen sŕkniti, srébniti; *impf.* srébkati, srkljáti; (koſten) pokúsiti; *impf.* pokúšati.
Nippflut *f.* nizka plima.
nippweiſe srkljáje, srebkáje.
nirgends *adv.* nikjér, nikóder; — hin nikámor; von — her od nikóder; — ſonſt nikjér drugjé, nikjér drugód.
Niſche *f.* dolbína v zidu.
Niſs, Niſſe *f.* gnida. [věc.
niſſig gnídav; ein —er Menſch gnídaništen gnézditi, gnezdo znášati, — délati, — zídati.
Niſtkäſtchen *n.* gnezdna škátlica.
Niveau *n.* (ipr. *nivó*) vodoravnína, lindína, razína.
Niveauplan *m.* nivélni črtež.
nivellieren mériti strmĕc, dolóčiti vodorávnost, nivelírati; vodorávno narediti, — délati, líndkati.
Nivellierwage *f.* vodorávnostna vaga, nivélska vaga, nivél.
Nix *m.* povódni mož, órkljič.
Nixe *f.* povódna déklica, vila povódkinja, rusáljka.
nobel plemenít; gospóski, imenítĕn; — thun visóko —, imenítno nósiti se.
Nobleſſe *f.* plemstvo; gospóda; (vornehmes Weſen) plemenítost; vísokóst, imenítnost.
noch *adv.* še; weder — noch ne — ne, ni — ni, niti — niti.
nochmalig ponovljèn, zópetĕn, opetován ponóvĕn.
nochmals *adv.* še enkrat, zopet, spet, vnovič, iznova. [cmòk.
Nocke *f.*, **Nocken** *m.* žličnik, žličar.
nolens volens hoté ali nehoté, ràd ali neràd, hočeš-nočeš. [mád.
Nomade *m.* kočevník, kočevávec, no-
Nomadenleben *n.* kočevánje, nomádsko življénje.
Nomadenthum *n.* kočevávstvo.
Nomadenvolk *n.* kočujóči národ.
nomadiſch kočevávski, kočujòč, nomádski. [živéti.
nomadiſieren kočeváti, po nomádsko
Nomen *n.* imé (iména). [ra.
Nomenclatur *f.* imeník, nomenklatú-
Nominalwert *m.* imenována vrednost.
Nominativ *m.* imenoválnik, nominatív.
nominell iménski, imenován, po iménu, poiménski.
nominieren imenovati.
Nonchalance *f.* malomárnost, nebrížnost, neskŕbnost.
nonchalant malomárĕn, nebrížĕn.
Nonne *f.* nuna, redóvnica; *(Liparis monacha)* smrekov prelĕc.
Nonnen- nunski; **-kloſter** *n.* ženski —, nunski samostán.
non plus ultra *adv.* nad vse; das — ſein biti (sem) nad vse, vse nadkriljevati, vse prekášati.
Nonſens *m.* nezmíseł.
Nord, Norden *m.* sever; séverna —, pólnočna stran (-i), pólnoč (-i); **Nord-** séverni, (pólnočni).
nordiſch séverni.
Nordland *n.* séverni kraji *pl.*, séverne deželе *pl.*, séverna zemlja.
Nordländer *m.* severjàn; **-in** *f.* severjánka.
nördlich séverĕn, pólnočĕn, proti séveru —, na séveru ležèč.
Nordlicht *n.* séverni sij, séverna zarja.
Nordnordoſt *m.* severoseverovzhòd.
Nordnordweſt *m.* severoseverozahòd.
Nordoſt *m.* severovzhòd.
nordöſtlich severovzhódĕn.
Nordpol *m.* séverni tečáj.

Nordpunkt *m.* severíšče.
Nordſeite *f.* séverna stran (-í).
Nordvolk *n.* séverno ljudstvo.
nordwärts *adv.* proti séveru, na séverno stran.
Nordweſt *m.* severozahòd.
nordweſtlich severozahóden, severozapáden.
Nordwind *m.* séver, séverni vetȇr.
nörgeln ſ. nergeln.
Norm *f.* pravílo.
normal pravílen, normálen.
Normal- pravílni, normálni.
Normale *n.* pravílo; pravílnik.
Normalienſammlung *f.* zbirka pravíl.
Normaljahr *n.* pravílno leto.
Normalmaß *n.* pravílna mera, normálna mera.
normalmäßig pravílen; —e Gebüren postávno določene pristojbíne *pl.*, — določena plača.
Normalſchule *f.* normálna šola, normálka.
Normalſchulfonds *m.* normalnošólski zaklàd.
Normatag *m.* véliki praznik, tihi dan (dneva).
normativ pravílo dajòč.
normieren podáti pravílo, urediti, uravnáti.
normwidrig protipravílen.
Norne *f.* norna, sójenica.
Nota *f.* zaznámek; kratȇk računˊ.
Notabeln *pl.* veljáki, velikáši, imenítniki; boljárji.
notabene! pomni dobro!
Notabene *n.* opómnja.
Notabilität *f.* znamenítost, imenítnost; ſ. Notabeln.
Notar *m.* notár, beležnik.
Notariat *n.* notárstvo, beležništvo; **Notariats-** notárski, beležniški.
Notariatsgebür *f.* notárska —, beležniška pristojbína.
Notariatskammer *f.* notárska —, beležniška zbórnica.
Notariatsordnung *f.* notárski —, beležniški red.
Notariatsprüfung *f.* notárski —, beležniški izpit.
notariell po notárju —, po beležniku potŕjen.
Notaten *pl.* zapíski, zabeležki.
Note *f.* (Anmerkung) opómnja, opómba, pristávek; (Banknote) bánkovec; (Dienſtſchreiben) slúžbeno pismo, dopis; (kl. Rechnung) računˊski izpísek, računˊ; (in der Muſik) nota, sekírica.
Notenemiſſion *f.* izdája bánkovcev.
Notenpapier *n.* notni papír, papír za note.
Notenſchreiber *m.* prepisovávec not.
Notenumlauf *m.* bánkovčni promèt.
Notenwechſel *m.* vzajémno dopisovánje.
Noth *f.* potréba, sila; nuja, nadlóga; (Armut) révščina, pománjkanje; (Verlegenheit) zadrégа, stíska; zur — za silo; ohne — brez potrébe; — kennt kein Gebot sila kola lomi; mit genauer — tóliko da še, ravno da še, jedva; es hat keine — ni sile; (Gefahr) nevárnost, opásnost.
noth ſein (— thun) treba —, potréba je (česa).
Noth- za silo, zasílen; začásen.
Nothadreſſat *m.* zasílni —, podpórni adresát.
Nothapparat *m.* zasílna pripráva.
Nothbehelf *m.* pomóček za silo.
Nothbrücke *f.* zasílni most, most za silo.
Nothdamm *m.* začásni jez, jez za silo.
Nothdurft *f.* potréba, potrébščina; ſeine — verrichten svojo potrébo opráviti, iti (grem) k svoji potrébi; *impf.* svojo potrébo oprávljati.
nothdürftig *adj.* potrében; revȇn, borȇn, pičȇl, oskóden; *adv.* revno, borno, pičlo; komaj, tóliko da.
Nothdürftigkeit *f.* potrébnost; revnost, oskódnost.
Nothfall *m.* sila, potréba; im — kadar je (bode, bi bilo) potréba, v sili, v potrébi.
nothgedrungen prisíljen, primóran, v sili.
Nothgeſchrei *n.* vpítje na pomáganje.
Nothhelfer *m.* pomočník v sili; =in *f.* pomočníca v síli.
Nothhilfe *f.* pomóč (-i) v sili.
nöthig potrében; — haben potrebovati; es iſt — treba je, potréba je, potrébno je.
nöthigen síliti, mórati, núditi; prisíliti, primórati, prinúditi.

nöthigenfalls *adv.* če je treba, če bo treba, če je (bi) bilo treba, kadar je (bo, je bilo, bi bilo) treba.

Nöthigung *f.* síljenje, móranje; sila.

Nothlage *f.* sila, stiska, zadrége, nadlóga.

nothleidend pománjkanje trpèč, potrében; bedèn, revèn, siromášen. [vež.

Nothleidende *m.* ubóžec, siromák, ré-

Nothlüge *f.* laž v sili, laž v zadrégi.

Nothpfennig *m.* za velíko silo prihránjeni denár; als — zurücklegen za velíko silo dejáti (dénem) na stran, — prihrániti.

Nothschuß *m.* strel v sili. [sila.

Nothstand *m.* stiska, nuja, nadlóga,

Nothtaufe *f.* krst v sili.

Nothverband *m.* zasílna —, začásna obvéza.

Nothwehr *f.* bramba v sili, prisíljena obrámba, silobràn.

nothwendig potrében; nujèn; ſchlechterdings — neogíbno potrében, neobhódno potrében.

Nothwendigkeit *f.* potrébnost, potréba, neogíbnost; nuja, nujnost.

Nothzucht *f.* spolno posílstvo, posílno sramodéjstvo, posílna oskrunítev. [ti.

nothzüchtigen posíliti, po sili oskrúni-

Nothzüchtiger *m.* posílnik, posílni oskrunjevávec, posílni sramodéjec.

Notification *f.* naznanílo. [jati.

notificieren naznániti, *impf.* naznán-

notieren zaznámenjati, *impf.* zaznamenjevati; zapísati (-píšem), zabelížiti; *impf.* zapisovati, belížiti, zabeleževati.

Notiz *f.* (Vermerk) zaznámek, zaznamenílo; zapísek, zabelížek, belížka; — nehmen vzeti (vzamem) na znánje; keine — nehmen ne zméniti se za kaj, pustíti v némar; (kleine Nachricht) kratko poročílo, notíca.

Notizenbuch *n.* beléžnica, zapísnica, zapísna knjížica.

notoriſch obče znàn, splošno znàn, priznán.

Novelle *f.* (kleine Erzählung) novéla, pripovédka; (Nachtragsverordnung) dodátek k zakónu, novéla.

Novellist, Novellenſchreiber *m.* novelíst, novelopísec.

November *m.* listopàd, novémber.

Novize *m.* novínec (samostánski), novíc; *f.* novínka (samostánska), novíca.

Noviziat *n.* novínstvo (samostánsko), novíštvo, noviciát.

nu! *interi.* nò!

Nu *n.* hip, trenótek, trenótje; im — kakor bi trenil, kakor bi pihnil, na mah, v hipu, v trenótku.

Nuance *f.* oséna; podróbna razlíčica, odlíčica, niánsa.

nuancieren oséniti; *impf.* osenjevati; podróbno razlikováti, podróbno označevati, niansírati.

nüchtern têšč; *adv.* na tešče; mit —em Magen na tešče, s praznim želódcem; (nicht betrunken) trezèn, trezèv, trezèk; — werden iztrézniti se, iztrézvati se; — machen iztrézniti, iztrézvati; *fig.* trezèn, preudárèn, razúmèn; (v. Stil) suhopárèn.

Nüchternheit *f.* teščnóst, treznost; *fig.* treznost, preudárnost, razúmnost; (v. Stil) suhopárnost.

Nudel *f.* (Nudeln) rézanci *pl.*; (Germnudeln) kípnjenki *pl.*; (Stopfnudeln) osváljek, svàljek.

Nudelbrett *n.* deska za testó, razvaljálnica, mlínčnica.

Nudelteig *m.* testó za rézance.

Nudelwalker *m.* valjar.

Null *f.* ničla.

null und nichtig ničèn, neveljávèn, brez veljáve; — — — erklären razveljáviti, za neveljávno proglásiti.

Nullgrad *m.* níčelna stopínja.

Nullität *f.* níčnost, neveljávnost.

Nullitätsbeſchwerde *f.* pritóžba zavóljo ničnosti, níčnostna pritóžba.

Nullpunkt *m.* níčelna točka.

Nullſtrich *m.* níčelna čŕtica.

Numerale *n.* števnik, števno imé (-na).

numerieren s števílkami zaznámenovati, oštevíliti, numerírati.

numeriſch števílèn, po števílu.

Numero *n.* števílka, číslo.

Numismatik *f.* penezoslóvje, penezoznánstvo, numizmátika.

Numismatiker *m.* penezoslóvec, penezoznánec, numizmátik.

numismatiſch penezoslóvèn, penezoznánski, numizmátiški.

Nummer *f.* številka, číslo.

nun *adv.* zdàj, sedàj; von — an od zdaj, odsihdób, odsihmál, posihmál, odsléj; — und nimmermehr nikdar več, nikdar in nikóli več; *coni.* tedàj, torej, pa, pak; *interi.* no!

nunmehr *adv.* zdàj pa, sedàj pa, zdàj napósled.

nunmehrig sedánji. [cij.

Nuntius *m.* poslánec (pápežev), nun-

nur *adv.* le, samó, samó le; (in der Frage) wohin nur? kam neki? wie nur? kakó vendar; (beim *Relativum*) koli; wer immer nur kdorkóli, kdòr le.

Nuſs *f.* óreh; *dem.* orèšek, orèšič; (Haſel—) lešnik, leščnik; (Stein—) koščák; Nuſs- oréhov. [(-vésa).

Nuſsbaum *m.* óreh, oréhovo drevó

nuſsbaumen oréhov, iz oréhovega lesá, iz oréhovine. [vina.

Nuſsbaumholz *n.* oréhov les, orého-

Nuſshäpel *f.* j. Nuſsſchale (grüne).

Nuſsheher, Nuſshäher, Nuſsbeißer *m.* léščnikar; (Eichelhäher) šoja, šoga.

Nuſsholz *n.* j. Nuſsbaumholz.

Nuſskern *m.* oréhovo jédrce, — jedro.

Nuſsknacker *m.* orehotrlec.

Nuſsſattel *m.* pretín, prégrad, (kobílica, kozólec, jarem.).

Nuſsſchale *f.* oréhova lupína; (grüne —) oblák, oblákovina, oblátovje, róbkovina, robčevína.

Nuſsſtaude *f.*, **Nuſsſtrauch** *m.* j. Haſel.

Nüſter *f.* nózdrva, nozdrv (-í), nózdra; nosnica.

Nuth *f.* žlebič, utòr, otòr.

Nuthhobel *m.* utórnik.

Nutſchbeutel *m.* cúlica, sesúljica.

nutz, nütz korístěn, uporáběn, hasnìv; nichts — za nič, za nobéno rabo, neporáběn, zaníkarěn.

Nutz *m.* j. Nutzen; zu Nutze, zunutze: ſich etw. zunutze machen okoristiti se s čim, obrniti si kaj v korist (v prid).

Nutzanwendung *f.* uporába, obráčanje v prid, ukoristítev; (einer Fabel) náuk.

nutzbar poráběn, korístěn.

Nutzbarkeit *f.* porábnost, korístnost.

Nutzberechnung *f.* preudárek dobíčka, proračún koristi.

nutzbringend korístěn; dobičkodájen, obrestonósen.

Nutzen *m.* korist (-i), prid, hasen, hasek; (Gewinn) dobíček; (Nutzung) užítek.

nützen, nutzen *tr.* (benutzen) rábiti, v prid obráčati, užívati; porábiti, v prid obrniti, užíti (-jem); *intr.* (zum Nutzen gereichen) koristiti, prídovati, príditi, v prid biti (sem), hásniti, korist donášati, slúžiti.

Nutzgenuſs *m.* j. Nießbrauch.

Nutzgewächs *n.* korístna —, porábna rastlína. [*pl.*).

Nutzholz *n.* les; (*opp.* Brennholz drva

nützlich korístěn, hasnovít, poráběn; — ſein koristiti.

Nützlichkeit *f.* korístnost, hasnovítost, porábnost.

nutzlos brez koristi, — prida, brezkoristěn, nekoristěn, neporáběn; —e Arbeit thun prazno slamo mlátiti.

Nutzloſigkeit *f.* brez-, nekoristnost.

Nutznießer *m.* uživávec, uživáč; -in *f.* uživávka. [rába.

Nutznießung *f.* užívanje, užítek; po-

Nutznießungsrecht *n.* pravica užívanja, pravica do užítka, — do porábe.

nutzreich prekoristěn.

Nutzſchwein *n.* prašič za rejo.

Nutzung *f.* raba, porába; užívanje, užítek; **Nutzungs-** užítni, porábni. [vina.

Nutzvieh *n.* korístna —, porábna ži-

Nutzwert *m.* vrednost porábe, — užit-

Nymphe *f.* nimfa, vila. [ka.

Nymphomanie *f.* možehlépnost, nimfomanija.

O.

O! *interi.* o! oj!

Oaſe *f.* zeleníca (v puščávi), oáza.

ob *praep.* (über) nad, vrhu; (wegen) zavóljo, zarádi, zbok; *coni.* ali, — li, če; als — kakor da.

Obacht *f.* pazka, pažnja, pozòr; — geben páziti, glédati, pozórěn biti (sem) na kaj.

obbenannt, obbeſagt zgoraj imenován, — omènjen.

Obdach *n.* streha, krôv; (Quartier) stanîšče, prenočîšče; (Zufluchtsort) pribežališče, zavetîšče; — geben pod streho koga vzeti (vzamem), — sprejéti (sprejmem).

obdachlos brez strehe, brez staníšča.

Obducent *m.* razdevátelj —, razparávec mrlíča, raztelesovávec.

obducieren mrlíča razpárati, mŕtveca odpréti, raztelésiti; *impf.* mrlíča odpírati, raztelesovati.

Obduction *f.* razpáranje —, raztelésba (mŕtvega trupla), nótranji preglèd mrlíča, razdévanje mŕtveca, obdúkcija.

Obductionsbefund *m.* poročîlo o preglédu mrlíča, raztelésbeni izvîd, obdúkcijsko izvéstje.

Obedienz *f.* poslúšnost, pokórščina, pokórnost.

Obelisk *m.* obelísk.

oben *adv.* gori, zgoraj; na vrhu; biš — do vrha; von — herab zvîškoma.

obenan *adv.* zgoraj, na prvem mestu; biš — do vrha.

obenauf *adv.* gori, na povŕšju; *fig.* — sein biti (sem) na konju.

obenaus wollen visóko méríti, visóko létati, previsóko síliti.

obendrein *adv.* vrhu tega, razen tega, povŕhu.

obenhin *adv.* povŕhu, povŕhoma, povŕšno, nenatánčno.

ober *praep.* (über) nad.

Ober- višji, nad-; (dem Orte nach) gornji, zgornji, gorénji.

Oberabtheilung *f.* višji razrèd, višji oddélek.

Oberadmiral *m.* glavni povéljnik brodóvja, véliki admirál, nadadmirál.

Oberälteste *m.* stárosta, nadstarejšína.

Oberamt *n.* višji urád.

Oberarm *m.* nadlákèt, nadkomólec, rame (-na), rama, nadlahtí *pl. f.*

Oberarmbein *n.* nadláhtnica.

Oberärmel *m.* zgornji rokáv.

Oberarzt *m.* višji zdravník, nadzdravník.

Oberaufseher *m.* nadpáznik, višji nadzirátelj, glavni nadzórnik.

Oberaufsicht *f.* višje —, glavno nadzórstvo, glavni nadzór.

Oberbalken *m.* gornje bruno, zgórnjak.

Oberbau *m.* górnja stavba, nadtálno zidánje, nadzémna stavba, nadstávbje.

Oberbaumeister *m.* višji stávbinski mojstêr, nadstávbnik.

Oberbeamte *m.* višji urádnik.

Oberbefehl *m.* najvíšje povéljstvo, vrhóvno zapovedníštvo, glavno povéljništvo, nadpovéljstvo.

Oberbefehlshaber *m.* najvíšji povéljnik, vrhóvni vojskovódja, glavni zapovedník, nadpovéljnik.

Oberbehörde *f.* višje oblástvo, višja gospóska, — oblást (-i).

Oberbein *n.* morska kost (-í), mrtva —, namška kost.

Oberbischof *m.* nadškòf, nadvladíka.

Oberboden *m.* vrhnje nadstrópje, podstrêšje, petêr.

Oberclasse *f.* višji razrèd. [haber.

Obercommandant *m.* ſ. Oberbefehls-

Obercommando *n.* ſ. Oberbefehl.

Obercommissär *m.* nadkomisár, višji komisár.

Oberdach *n.* nadstrêšek, nadstrêšje.

Oberdeck *n.* gorénji krôv, gorénja páluba.

obere (der, die, das) gornji, zgornji, vrhnji, gorénji; (der Würde nach) višji, prednji.

Obere *m.* predstójnik, poglavár, načélnik; *n.* ovŕšek, vrh.

Obereigenthümer *m.* nadlastník, vrhóvni —, glavni lastník.

Obereinnehmer *m.* višji pobiráč; višji davkar.

Oberfeldherr *m.* véliki vojskovódja, glavni povéljnik, nadpovéljnik.

Oberfinanzrath *m.* višji finánčni svetník; finánčni nadsvétnik.

Oberfläche *f.* povŕšina, povŕšje; lice.

oberflächlich *adi.* povŕšen, plitêv; *adv.* povŕšno, povŕhoma, vihrávo, mimogredé, plitvo, povŕhu.

Oberflächlichkeit *f.* povŕšnost, vihrávost, plitvost.

Oberförster *m.* višji gozdár, nadgozdár.

Oberfuß *m.* nart, plesno, nadstopálo.

Obergebiss *n.* zgornji zobjé *pl.* [šče.

Obergericht *n.* višje sodíšče, nadsodí-

obergerichtlich nadsodíški, nadsodíščen; —e Entscheidung odlóčba (razsódba) višjega sodíšča.

Obergerichtsrath *m.* svétnik višjega sodíšča, višesódni svétnik.
Obergeſchoſs *n.* zgornja hiša, gorénja izba, zgórnjica. [pàn.
Obergeſpan *m.* véliki župàn, nadžu-
Obergewalt *f.* višja oblást (-i), vrhóvna oblást, nadoblást.
Obergewand *n.* zgornja obléka, vrhnje oblačílo. [nàd.
oberhalb *adv.* zgoraj; *praep.* vrhu,
Oberhand *f.* zapéstje; *fig.* premóč (-i), pretéžnost, preobláda, prednost, predstvo; die — gewinnen preobládati, užúgati, zmágati, nadvládati, priti (pridem) na vrh; die — haben biti (sem) prvi, biti na vrhu, prevladovati; *triv.* zvonèc nósiti.
Oberhaupt *n.* glava, (po)glavár, načélnik; (Staats—) vladár.
Oberhaus *n.* gorénja hiša, górnjica; (im Parlamente) gornja zbórnica, gospóska zbórnica.
Oberhaut *f.* gornja kóžica, tenčíca.
Oberherr *m.* nadoblastník, vrhóvni gospodár; *fig.* vladar. [ski.
oberherrlich nadoblastníški; vladár-
Oberherrſchaft *f.* najvíšja oblást (-i), vrhóvno gospóstvo, nadvláda, nadvladárstvo.
Oberhirt *m.* višji —, vrhóvni pastír.
Oberhofmarſchall *m.* véliki dvorski maršál, dvorni nadmaršál.
Oberhoheit *f.* prevzvíšenost, veličánstvo; visokóst.
Oberholz *n.* vrhovína; visóko drevje, dorásli les.
Oberin *f.* (Priorin) prédnica, predstójnica, glavarica.
Oberinſpector *m.* višji nadzórnik.
oberirdiſch nadzémeljski, nadzémni.
Oberjäger *m.* nadlóvec.
Oberkammerherr *m.* nadkómornik.
Oberkiefer *m.* zgornja čeljúst (-i).
Oberkleid *n.* vrhnje oblačílo, zgornja obléka, krilo.
Oberknecht *m.* prvi —, véliki hlapec.
Oberkörper *m.* gornje truplo, živòt.
Ober-land *n.* gorénjsko, gorénji kraji *pl.*; **=länder** *m.* gorénjec, gorjánec; **=länderin** *f.* gorénjka, gorjánka.
Oberlandesgericht *n.* višje deželno sodíšče, deželno nadsodíšče.
Oberlandesgerichtspräſident *m.* višjega deželnega sodíšča predsédnik.
Oberlandesgerichtsrath *m.* deželnega nadsodíšča —, višesódni svétnik.
Oberlandesgerichtsſprengel *m.* višjega deželnega sodíšča okolíš.
oberländiſch gorénjski, gorjánski.
Oberlauf *m.* zgornji tòk.
Oberleder *n.* nadplàt, oglàv, úrbas.
Oberlehen *n.* nadfevd.
Oberlehrer *m.* nadučítelj, prvi učítelj.
Oberleitung *f.* vrhóvno vodstvo.
Oberlichte *f.* vrhnja svetlóba, svetlóba od zgoraj.
Oberlieutenant (**Oberleutnant**) *m.* nadporóčnik, nadlájtnant.
Oberlippe *f.* gornja ústnica.
Oberofficier *m.* nadčástnik, nadoficír.
Oberpoſtamt *n.* glávna pošta, vélika pošta.
Oberpoſtdirection *f.* višje poštno ravnáteljstvo.
Oberpoſtverwalter *m.* glavni upravítelj pošt, poštni nadupravítelj.
Oberpoſtverwaltung *f.* glavno upravíteljstvo pošt, poštno nadupravíteljstvo.
Oberprieſter *m.* véliki duhóvnik.
Oberrechnungsrath *m.* višji računski svétnik, računski nadsvétnik.
Oberrichter *m.* višji sodník, nadsodník; véliki župàn.
Oberrock *m.* gornja suknja, vrhnja suknja.
Obers *n.* smétana; geſchaumteš — spénjena smétana.
Oberſatz *m.* prvi stavèk, nadstávek, nadrèk.
Oberſchatzmeiſter *m.* glavni blagájnik, véliki zakládnik.
Oberſchenk *m.* véliki točáj.
Oberſchenkel *m.* stegno.
Oberſchenkelbein *n.* stegnenica.
oberſchlächtig (v. Waſſer) nadkolésen, z vrha padajóč; —es Rad koló (-ésa) na korce, suhótec.
Oberſchulrath *m.* višji šolski svèt, višje šolsko svétništvo; (Perſon) višji šolski svétnik.
Oberſchwelle *f.* prekláda, nadprážje, naddúrje, nadbój.
Oberſeite *f.* zgornja stran (-i).
Oberſitz *m.* prvi sedež, prvo mesto.

oberſt *adi.* najzgórnji, najvíšji; *adv.* zuoberſt zgoraj, najvíše, prav na vrhu.

Oberſt *m.* polkóvnik.

Oberſtaatsanwalt *m.* višji državni pravdnik, državni nadpravdnik.

Oberſtaatsanwaltſchaft *f.* višje državno pravdništvo.

Oberſtallmeiſter *m.* višji konjár, nadkonjár.

oberſtändig nadrástěl, nadcvétěn.

Oberſthofkämmerer *m.* najvíšji dvorski kómornik, dvorni nadkómornik.

Oberſthofmarſchall *m.* najvíšji dvórski maršál, dvorni nadmaršál; =amt *n.* najvíšje dvorsko maršálstvo, dvorno nadmaršálstvo.

Oberſthofmeiſter *m.* najvíšji dvornik, najvíšji dvorni mojstěr.

Oberſthofrichter *m.* najvíšji dvorski sodník.

Oberſtküchenmeiſter *m.* najvíšji kuhar.

Oberſtlieutenant *m.* podpolkóvnik.

Oberſtſtallmeiſter *m.* najvíšji konjár, vrhóvni konjúšnik.

Oberſtwachtmeiſter *m.* tisóčnik, četnik.

Obertheil *m.* gornji del, vrh.

Obervormund *m.* nadvárih.

Obervormundſchaft *f.* nadvárstvo.

obervormundſchaftlich nadvárstven.

Obervorſteher *m.* prvi —, najvíšji predstójnik, glavni načélnik. [nik.

Oberwächter *m.* nadstrážnik, nadpáz-

oberwähnt zgoraj oménjen, poprej imenován.

oberwärts *adv.* navzgór, kvíšku, k vrhu.

Oberwelt *f.* zgornji svet.

Oberwundarzt *m.* višji ranocélnik.

obgenannt gori imenován, —oménjen.

obgleich dasi, dasirávno, dasitúdi, čerávno, četúdi, akorávno, akotúdi, čepràv.

Obhut *f.* varstvo, skrb (-í), pažnja, čúvanje, zavétje, bramba.

obig zgornji, gori navéden, prej oménjen, poprejšnji; aus obigem iz navedénega.

Object *n.* predmèt, stvar (-í), reč (-í); (gramm.) dopolnílo, objékt. [věn.

objectiv predmétěn, stvarěn, objekti-

Objectivglas *n.* objektiv, predmétnik, predmétno steklo.

Objectivität *f.* predmétnost, objektívnost.

Objectivlinſe *f.* leča predmétnica.

Objectſatz *m.* predmétni stavěk, dopolnílni stavěk.

Oblate *f.* oblat, óblatěk, mliněc.

Oblatenbäcker *m.* óblatar.

obliegen (ſich befleißigen) báviti se s čim, prizadévati si za kaj, ukvárjati se s čim; *impers.* es liegt mir ob dolžèn sem, moja dolžnóst je, moje opravílo je, obvézan sem, služba me veže, prístoji mi.

Obliegenheit *f.* dolžnóst, nalóga, obvézanost; poseł, opravílo.

obligat zavézan, obvézěn, dolžèn; —er Lehrgegenſtand obvézěn —, obligátěn učni predmèt (nauk).

Obligation *f.* obvéza, prevzéta dolžnóst; (Schuldſchein) dolžno pismo, dolžni list, obvéznica, obligácija.

obligatoriſch obvezujóč, vezálěn.

obligieren ob-, zavézati (-vézem); ſich — zavézati se, obljúbiti.

Obligo *n.* obvéznost; ohne mein — brez moje zavéznosti, brez omejítve svoje svóbode; in — ſein dolžán biti (sem), zavézan biti.

obliterieren prečŕkati, prepečátiti.

Obmann *m.* prvoméstnik, načélnik, starejšína, starósta, predstójnik; predsédnik.

Obrigkeit *f.* oblástvo, gospóska, poglavárstvo, oblást (-i).

obrigkeitlich oblástven; mit —er Bewilligung z dovoljénjem oblástva, s privolítvijo gospóske.

obſchon ſ. obgleich.

obſchweben (bevorſtehen) nastájati, bližati se.

obſcön nespodóběn, nesráměn, umázan, sramodéjstven.

Obſcönität *f.* nespodóbnost, nesrámnost, sramodéjstvo.

obſcur temèn, temótěn, mračen; *fig.* nepoznàn, malo znan, obskúrěn.

Obſcurant *m.* mračnják.

Obſequien *pl.* bilje *pl.*

Obſervanz *f.* običáj, stara naváda.

obſervanzmäßig po stari (dosedánji) navádi.

Obſervation *f.* opazovánje.

Observationsarmee *f.* opazovalna vojska, observacijska armáda. [tórij.
Observatorium *n.* zvezdárna, observa-
observieren (beobachten) opazovati, motríti; (befolgen) držáti (držím) se česa, ravnáti se po čem.
obsiegen premágati, zmágati, nadvládati; (im Proceß) dobíti pravdo; (von der Meinung) obveljáti.
Obsieger *m.* zmagávec.
Obsignation *f.* pritísk pečáta, obsignácija.
Obsistenz *f.* nasprotovánje, odpòr, upòr, upíranje.
obsolet zastarèl.
Obsorge *f.* skrb (-í), oskŕba.
Obst *n.* sadje, ovóčje; **Obst-** sadni.
Obstart *f.* vrsta sadja.
Obstbaum *m.* sadno —, sadonósno drevó (-ésa), cépljeno drevó.
Obstbaumschule *f.* drevésna šola, drevésnica.
Obstbaumzucht *f.* sadjárstvo, ovočárstvo, sadjeréja.
Obstdarre *f.* sušílnica za sadje.
Obsternte *f.* branje —, obíranje sadja.
Obstesser *m.* sadjejédec.
Obstessig *m.* sadni kis, sadni jesih, sadni ócet.
Obstgarten *m.* sadni vŕt, sadovnják.
Obsthandel *m.* kupčija s sadjem, trgovína z ovóčjem, prekupovánje sadja.
Obsthändler *m.* sadjár, trgóvec s sadjem, bránjevec; **-in** *f.* sadjarica, trgóvka s sadjem, bránjevka.
Obsthaus *n.* sadjárnica.
obstinat trdovrátèn, svojeglàv, neupogljìv, stanovítèn.
Obstjahr *n.* sadjeródno leto, létina za sadje.
Obstkammer *f.* sadovnica, medílnica.
Obstkern *m.* péška, péčka, péček, pèlēk, (pleka).
Obstkorb *m.* košára, cajna, jerbas.
Obstlese *f.* obíranje sadja, trganje —, trgátev sadja.
Obstmangel *m.* pománjkanje sadja.
Obstmarkt *m.* sadni trg.
Obstmost *m.* sadni mòšt, sádjevec; jábolčnik, jábolčnica.
Obstmus *n.* čežána.
Obstpresse *f.* stiskálnica za sadje.
obstreich sadovít, sadoróden, sadnat.
Obststaft *m.* sadjev sok, — odcédek.
Obstschnitz *m.* krhèlj, krhljič.
Obststiel *m.* pecèlj, recèlj, rep.
Obstwein *m.* sadno vino, sádjevec; jábolkovec, hrúškovec, jábolčnica.
Obstzeit *f.* čàs sadja; zur — ko je sadje zrelo.
Obstzucht *f.* sadjárstvo, ovočárstvo, sadjeréja.
obwalten (herrschen) vládati, gospodovati; (vorhanden sein) biti (sem), nahájati se, obstáti (-stojím); es waltet kein Zweifel ob ni dvombe, ni dvómiti, ni dvójiti.
obwaltend sedánji, obstojèč.
obwohl, obzwar *s.* obgleich.
Occident *m.* večér, záhod, zapàd.
Occidentale *m.* zapádnik, prebivátelj zapádnih krajev. [rèn.
occidentalisch zapáden, zahóden, večé-
Occupation *f.* prisvojítev, prilastítev, osvojítev; zavzétje, zasédba, okupácija.
Occupationsarmee *f.* posédna vojska, okupacíjska armáda.
Occupationsgebiet *n.* zasédeno —, okupacíjsko ozémlje.
occupieren zavzéti (-vzámem), zasésti (-sédem), pri-, osvojíti si, prilastíti si, polastíti se; (zu schaffen geben) dela dajáti, z delom obkládati.
occupiert z delom obložèn; — sein iméti (imám) vse polno dela, iméti oprávka s čim, iméti posla črez glavo.
Ocean *m.* ócean, svetóvno morje.
Ochlokratie *f.* vlada proste druháli, prostovládje, ohlokratíja.
Ochs, Ochse *m.* (*pl.* Ochsen) vòl; *dem.* voléc, volíč, volíček; ein junger — juneč; **Ochsen-** volóvski, volóvji.
ochsen pójati se, góniti se, lovíti se, pomíšljati se, treti (tarem) se; (wieder—) potírati se; (dumm lernen) gúliti se, píliti se.
Ochsenauge *n.* volóvsko okó (očésa); (in der Kochkunst) na maslu zakŕknjeno (ocvŕto) jajce.
ochsenäugig debeloòk, debeoglèd.
Ochsenbremse *f.* govéji obád, volóvski brencélj.
ochsendumm govédast, bikast, neúmen kakor vòl (kot govédo), zabít kakor bik.

Ochſenfleiſch *n.* volóvje mesó, volovína.
ochſenhaft volóvski, bikast; *fig.* telébast, štorast, neukrétěn, neotesán.
Ochſenhandel *m.* trgovína z voli.
Ochſenhändler *m.* trgóvec z voli (volmí), govéji prekúpec.
Ochſenhaut *f.* volóvska koža, volovína.
Ochſenherde *f.* govéja čréda, nuta, čréda volóv.
Ochſenhirt *m.* volár, volóvski pastír; — ſein voláriti, vole pasti (pasem).
Ochſenjoch *n.* volóvski jarém, telége *pl.*
Ochſenkalb *n.* junček, bičék, teléc, telíček.
Ochſenknecht *m.* volár; — ſein voláriti.
Ochſenkopf *m.* volóvska glava.
Ochſenmiſt *m.* volóvjak, govéji gnoj.
Ochſenſtall *m.* volóvji hlev, volóvnjak.
Ochſentreiber *m.* poganjáč.
Ochſenziemer *m.* volóvska žila, bíkovica.
Ochſenzunge *f.* volóvski —, govéji jezik; *bot. (Rumex obtusifolius)* gladóvnik, smókovec.
Ocker *m.* okra, zémeljska rumeníca.
ockergelb rumèn kakor okra, okrožólt.
Octav *n.* osmérka, osmínka; **Octav-** v osmérki, osmínski, oktávni.
Octave *f.* (in der Muſik) osmíca, oktáva; (Seelenamt) osmína.
Octavformat *n.* osmérka.
October *m.* október, kozopŕsk, vinotòk.
Octroi *n. m.* (Verzehrungsſteuer) náoctroieren namétniti; vsíliti, oktrofírati; po svoji neoméjeni oblásti podelíti (ustávo n. pr.).
Ocularlinſe *f.* leča prióčnica.
Ocularzeuge *m.* samovídec, očivídec.
oculieren s popkom cépiti.
Oculiſt *m.* zdravník za očí.
Öde *f.* visóka pesém (-i), oda.
öde pust, puščóben, prazèn, zapuščèn, samótèn, gòl, neobdélan.
Öde *f.* pustínja, puščáva, goljáva, goličáva, baréd, pušča, pustóta; (Einſamkeit) samóta, samíja, samótni kràj.
Ödem *m.* sapa, dih.
Ödem *n.* vodenični otók, vodenična oteklína.
oder ali.
Odermennig *m. (Agrimonia)* tresílka, **ödiös** sovrážèn, nenavístèn, mrzèk.

Ofen *m.* peč (-í); *dem.* pečíca, pečca; (Ober—) skril (-i); (Hoch—) plavž, topílnica; (Ziegel—) opéčnica, opekárnica; (Kalk—) apnénica; (Darr—) sušílnica; Hinter— zapéček; **Ofen-** pečni.
Ofenbank *f.* klop (-í) okóli peči.
Ofenfabrik *f.* pečárnica.
Ofengabel *f.* burklje *pl.*
Ofengeländer *n.* čelêšnjak.
Ofengeſims *n.* pečni okvír, pečna políca, pečni obzídek.
Ofengeſtübe *n.* pečna prašína.
Ofenheizer *m.* kurívec.
Ofenherd *m.* pečno ognjíšče.
Ofenkachel *f.* pečnica, kahla, módelnica.
Ofenkrücke *f.* greblja, krevlja, popéčka.
Ofenloch *n.*, **Ofenmündung** *f.* istéje *pl.*, mestéje *pl.*, ustje, žvokno, žrelo.
Ofenplatte *f.* pečna plošča, pečno teme (-na), skril (-i).
Ofenröhre *f.* pečna cev (-í).
Ofenſchaufel *f.* véslica; (für d. Brot) lopár.
Ofenſchirm *m.* pečni zaslonják, pečno zaslonílo.
Ofenſetzer *m.* pečár.
Ofenſitz *m.* zapéček, zdič.
Ofenſitzer *m.* zapéčkar, zápečnik, zapečnják.
Ofenthür *f.* pečna vrata *pl.*, pečni pokròv.
Ofenwiſch *m.* pométalnica, omélo.
offen odpŕt, otvórjen; (nicht verſperrt) odklénjen, nezaklénjen; (nicht zugedeckt) odkrít, razkrít, nepokrít; (öffentlich) očít, očíten, javèn; (freimüthig) odkritosrčèn, prostodúšen, iskrén; —e Bruſt razgáljene —, gole —, nage prsi *pl.*; —er Brief nezapečáten list, odprto pismo; —e See široko —, prostráno morje; —e Gegend pròst kraj, plano, planjáva; —e Wunde nezacéljena —, krvavéča rana; auf —er Straße očítno na úlici, na javni cesti; —e Frage nerêšeno vprašánje, nedognána stvar (-í); —e Friſt nedotékel rok; —e Lüge očítna laž (-í); —e Stelle izpráznjeno mesto; ein —er Kopf bistra glava; *adv.* (offenherzig) odkríto, odkritosrčno, naravnost, brez ovínkov; es ſteht dir — dovóljeno ti je, prosto ti je, smeš.

offenbar očít, očítěn, javěn; (einleuchtend) očivéstěn, jasěn, razvíděn, očivíděn; — werden razodéti (-dénem) se, odkríti (-kríjem) se, zvédeti se; *impf.* razodévati se.

offenbaren razodéti (-dénem), raz-, odkríti (-kríjem), objáviti, povédati (-vém), razglásiti, obelodániti; *impf.* razodévati, odkrívati, objávljati, razglášati.

Offenbarung *f.* razodétěv, razodétje, razodénje, odkritje, objáva; razodévanje, odkrívanje.

Offenheit *f.* odprtost, odkritost; ſ. Offenherzigkeit.

offenherzig odkritosŕčěn, ravnodúšen, iskrén, prostodúšen; kar mu je na srcu, to mu je na jezíku.

Offenherzigkeit *f.* odkritosŕčnost, ravnodúšnost, iskrénost, prostosŕčnost.

offenkundig občeznàn, splòh znàn, vsem znàn.

Offenlaſſung *f.* beš Recurſeš pripúst vzklica, pripustítěv rekúrza.

offenſiv napáděn, napadljìv.

Offenſive *f.* napàd, napádni bòj; die — ergreifen začéti (-čnèm) napádati, vojsko začéti, napásti (-pádem).

öffentlich očít, očítěn, javěn, vpričo ljudi; —e Blätter časniki, časopísi; —e Bücher javne knjige; —e Anſtalt javěn zavod, javna napráva; —e Straße obča cesta; —e Feilbietung obča dražba; —eš Gebäude državno —, mestno —, občinsko poslópje; *adv.* očítno, javno, vpričo ljudi, pred vsem svetom.

Öffentlichkeit *f.* javnost, očítnost.

öffentlichrechtlich javnoprávěn.

Offerent *m.* ponúdnik.

offerieren ponúditi, *impf.* ponújati.

Offertausſchreibung *f.* ponúdbeni raz-

Offerte *f.* ponúdba. [pìs.

Offertverhandlung *f.* ponúdbena razpráva, razpráva o ponúdbah.

Offertweg *m.* podána ponúdba, ponúdbena pot.

Official *m.* oficiál.

Officiant *m.* služábnik, mali urádnik, oficiánt.

officiell *adi.* uráděn, služben, služáběn, oficiélen; *adv.* urádno, slúžbeno, služábno, urádoma.

Officier *m.* častnik, oficír; **Officiers-** častniški, oficírski.

Officierscharge *f.* častniški čin, častniška šarža.

Officiersgage *f.* častniška plača.

Officiersrang *m.* častniška stopnja, častniško dostojánstvo.

Officiersſtellvertreter *m.* častniški naméstnik.

Officin *f.* delárnica, délavnica; (Buchdruckerei) tiskárna, tiskárnica; (Apotheke) lekárna, lekárnica; (Barbierſtube) brívnica.

officinell zdravílěn, lekovít, lekárski.

officiös *adi.* uráděn, oficiózen; *adv.* urádoma.

Officium, Offiz *n.* opravílo.

öffnen odpréti, otvoríti, vŕzniti; *impf.* odpírati; (aufriegeln) odkléniti, *impf.* odklépati (-am, -klépljem); (aufbinden) razvézati (-vézem), *impf.* razvezovati; (entkorken) odmašíti; (den Brief) odpečátiti; (den Mund) zíniti, *impf.* zévati; (die Augen) izpreglédati; (einem die Augen —) posvétiti komu, spámetovati koga; (den Leichnam) razpárati; (die Wunde) predréti (-dérem), *impf.* predírati; (den Zaun) odvŕzniti; ſich — (v. d. Blume) razcvésti se, razviti (-vijem) se; (v. Samenkapſeln) razprézati se; *impf.* prézati se; (v. d. Wunde) predréti se, prepustíti se.

Öffnung *f.* (Handlung) odpíranje, odklépanje, otvárjanje; — einer Leiche razpáranje mrlíča, raztelésba; ſeine — haben zaprt —, zapečen —, zamašen biti (sem); (Loch) odprtína, predòr; (in der Mauer) luknja, lina, okno; (eines Zaunes) vrzél (-i).

oft *adv.* mnógokrat, često, čéstokrat, dóstikrat, večkrat; wie — kólikokrat, kólikrat; ſo — tólikokrat, tólikrat; ſehr — prav mnógokrat, prav pogósto; nicht gar — málokdaj, rédkokdaj.

öfter *adi.* véčkraten, dóstikraten, pogóstěn; *adv.* češče, bolj pogósto, večkrat.

oftmalig mnógokraten, dóstikraten, pogóstěn.

oftmals *adv.* dóstikrat, velíkrat, često, večkrat, mnógokrat.

Oheim, Ohm *m.* (vätérlicherſeits) očétov brát, stríc; (mütterlicherſeits) máterin brát, ujéc; **Oheim-** stričev, ujčev.

ohne *praep.* brèz; — Unterlaſs nepreném̀oma, neprestáno; — Verzug nemúdoma.

ohnedem, ohnedies, ohnehin brez tega, razen tega, vrhu tega, že takó, takó ali takó.

ohnegleichen brez primére, da ga ni para, da nikóli (nikjér) tákega, se ne dá primérjati.

ohnehin itak.

ohneweiters brez ovínkov, brez obotávljanja, kàr, kar narávnost.

Ohnmacht *f.* nemóč (-i), nemóčica; medlica, omága; (Bewuſstloſigkeit) nezavést (-i), nesvéstica, omámica, omótica, omedlévica; in — fallen omedléti, izgubíti zavést, onesvéstiti se.

ohnmächtig onemógel, nemóčen; (bewuſstlos) nezavéden, nezavéstən, omámljen; — werden omedléti, izgubíti zavést; onemóči (-mórem), omágati.

oho! *interi.* ohó!

Ohr *n.* uhó (ušésa); *dem.* ušésce; (Ohrläppchen) uhélj; bei den —en zieh̀en uháti, uhljáti; es iſt mir zu —en gekommen slišal sem, zvedel sem, povédali so mi; er findet offene —en bei dir rad ga poslúšaš; **Ohren-** ušésni.

öhren prelúknjati, prelúknjičati.

Ohrenblaſen *n.* prišeptávanje; podpihovánje, oprávljanje.

Ohrenbläſer *m.* prišeptáč, podpihovávec, opravljívec; **-in** *f.* podpihovávka, opravljívka.

Ohrenbrauſen *n.* šuménje po ušésih.

Ohrendiener *m.* prilízǹenec, licemérec.

Ohrenfluſs *m.* ušésni tòk; er hat den — teče mu iz ušés.

Ohrengeſlen *n.* bučánje po ušésih.

Ohrenkrankheit *f.* ušésna bolézen (-i).

Ohrenſauſen *n.* šum —, šuménje po ušésih, ušésni hrušč.

Ohrenſchmalz *n.* ušésna smola, ušésno maslo.

Ohrenſchmerz *m.* bolečína v ušésih, uhobólje.

Ohrenzeuge *m.* samoslíšec, priča na uhó; er iſt — slišal je na svoje uhó.

Ohreule *f.* úharica, bubúj, uháta sova.

Ohrfeige *f.* zaúšnica, pljuska, brljúzga, klofúta, cmòk.

ohrfeigen klofútniti, klófniti, brljúzgniti, zaúhniti; *impf.* klofutáti, za uhó biti (bijem), brljúzgati.

Ohrfinger *m.* mezínec.

Ohrgehänge *n.* naušésnica, uhàn, ušésni oboděc, menína.

Ohrkauz *m.* úharica, úhasta sova.

Ohrläppchen *n.* ušésce, úhvica, úhelj.

Ohrmuſchel *f.* úhelj, uhálo.

Ohrring *m.* naúšnica, uhàn, ušésni oboděc, menína.

Ohrtrompete *f.* ušésna troblja.

Ohrwurm *m.* (*Forficula auricularia*) strígalica, škárjica, struglja, stréharica, kléščarica, uholàz.

ohrzerreißend nepreslíšen.

Ökonom *m.* gospodár, kmetovávec.

Ökonomie *f.* gospodárstvo, kmetíja; varčno ravnánje, várčevanje; **Ökonomie-** gospodárstveni, gospodárski.

ökonomiſch gospodárstven, gospodárski; varčen, v gospodárstvu natánčen.

ökonomiſieren gospodáriti; varčno ravnáti, várčevati, štédíti.

Oktaeder *n.* oktaéder, osmérec.

ökumeniſch občen, splošen, vesóljen.

Öl *n.* olje; **Öl-** oljnat, oljén, óljen.

Ölbaum *m.* óljika, maslína.

ölbäumen óljičen, óljikov, maslínov.

Ölbeere *f.* maslína, óljična jágoda, olíva.

Ölberg *m.* óljiska gora.

Oleander *m.* oleánder.

Oleaſter *m.* divja óljika, oleástər.

ölen óljiti, z oljem mázati (mažem), z oljem polívati; naóljiti, z oljem pomázati, — políti (-líjem).

Ölfabrik *f.* oljárnica.

Ölfarbe *f.* óljnata barva. [van.

ölfarben oljnatobárvən, na olju bar-

Ölfaſs *n.* sodček za olje, bačva.

Ölflaſche *f.* skleníca za olje.

Ölgarten *m.* óljičje, oljnják, maslínjak, olívnik.

Ölgemälde *n.* óljnata slika, podóba v óljnatih bárvah.

Ölhandel *m.* trgovína z oljem, óljarstvo.

Ölhändler *m.* trgóvec z oljem, oljar.

ölicht oljast.
ölig oljen, oljnat. [hija.
Oligarchie *f.* vlada nekoličine, oligarhija.
Olive *f.* maslína, oliva.
olivengrün olívast.
Ölkuchen *m.* óljične tropíne *pl.*, (nógline *pl.*, prga).
Öllampe *f.* oljenica, óljnata svetílnica.
Ölmalerei *f.* slikárstvo z óljnatimi bárvami, óljnato slíkanje.
Ölmühle *f.* stope za olje, oljárnica.
Ölpflanze *f.* oljevíta rastlína, óljnata rastlína.
Ölpresse *f.* stiskálnica za olje.
Ölung *f.* mázanje z oljem, óljenje; die letzte — sveto olje, sveto poslédnje olje; die letzte — ertheilen v sveto olje dejáti (dénem), *impf.* v sv. olje dévati (devljem).
Olymp *m.* Olímp, bivalíšče grških bogóv.
Olympiade *f.* olimpiáda, čveterolétje.
Ölzweig *m.* óljikova véjica, óljična mladika.
Omelette *f.* práženi vlívanci, omeléta.
ominös zloslútěn, ominózěn.
Onanie *f.* samoskrúmba, onaníja.
Onanist *m.* samoskrúnec, onanist.
Onkel *m.* stric, újec.
onomatopoetisch sličnoglásen, onomatopoétičen; —es Wort sličnoglásnica, zvokoslíčnica.
Onomatopöie *f.* enakozvóčje, sličnoglásje, onomatopojíja.
Ontologie *f.* bistvoslóvje, ontologíja.
Onyx *m.* óniks.
Opal *m.* opál.
Oper *f.* spevoígra, ópera.
Operat *n.* izdélek, delo, spis, sestávek.
Operateur *m.* operatér, ranorézec.
Operation *f.* započétba, podjétje; operácija; (chirurg.) rézanje —, uravnánje bolnih udov, operácija.
Operationsplan *m.* oprávni črtež.
Operette *f.* spevoígrica, operéta.
operieren ravnáti, délati, vršíti; (chirurg.) rézati (režem), operírati.
Opernglucker *m.*, Opernglas *n.* gledališko kukálo.
Opernhaus *n.* óperno gledališče, ópera.
Opernsänger *m.* óperni pevec; =in *f.* óperna pevka.
Opfer *n.* žrtva, darílo, darítev; dar; Opfer= darílni.
Opferaltar *m.* darílnik, žrtvenik.
Opferer *m.* darovávec, žrtvovávec.
Opfergabe *f.* dar, daritveni prinos.
Opfergang *m.* darovánje, prilog.
Opfergefäß *n.* darílnica, žrtvenica.
Opferhaus *n.* daroválnica.
Opfermahl *n.* žrtvena gostba.
opfern žrtvovati, darovati, v dar prinésti; na oltár priložíti; (etwas aufgeben) odréči se, odpovédati se čemu.
Opferpriester *m.* daritveni svečenik, — duhóvnik.
Opferstätte *f.* daríšče, darovalíšče.
Opferstock *m.* darílnica, skládnica, cerkvéni nabirálnik.
Opferthier *n.* darílno živínče (-eta), žrtva.
Opfertisch *m.* darílna miza, darílnik, žrtvenik.
Opferung *f.* daritév, darovánje.
opferwillig požrtvovalen, priprávljen žrtvovati, radodáren.
Opferwilligkeit *f.* požrtvovalnost, radodárnost.
Ophthalmie *f.* očésna vnética, vnetje [oči.
Ophthalmologie *f.* nauk o očésu, okoslóvje, vidoslóvje, oftalmologíja.
Opium *n.* ópij, makovína.
Opponent *m.* nasprótnik, protívnik, zóprnik.
opponieren nasprotovati, ugovárjati, upírati se, protíviti se.
opportun priprávěn, prikládèn, pravočásen, ugóden, priróčen.
Opportunität *f.* pravočásnost, ugódna prílika, ugódna okóliščina, udóbnost.
Opposition *f.* nasprotovánje, ugovárjanje, odpor, opozícija; (Gegenpartei) nasprótna stranka, nasprótniki *pl.*, protivládna stranka.
oppositionell nasprotovalen, opozicionálen, protivláden.
Oppositionsklage *f.* odpórna tožba.
Optativ *m.* želélni naklon, želélnik, optatív.
Optik *f.* óptika.
Optiker *m.* optik; (Brillenmacher) očálar, naočnikar.
Optimat *m.* boljár, plemenitáš, optimát.

Optimismus *m.* nauk o nájboljšem svetu, optimízĕm. [míst.

Optimíst *m.* pristáš optimízma, opti-

optísch óptičen, óptiški.

Orakel *n.* proročíšče, orákelj.

Orakelblume *f.* *(Leucanthemum vulgare)* pekĕl-vice, ivánjščica. [vánje.

Orakelspruch *m.* božji izrèk, proroko-

Orange *f.* pomaránča, naránča.

Orangenbaum *m.* pomarančno drevó (drevésa).

orangenfarben pomaráncast, pomaránčne barve.

Orangengarten *m.* pomaránčnik.

Orangerie *f.* pomaránčnica.

Orangutan *m.* orangútan.

oratorisch govórniški.

Oratorium *n.* molítvenica; (Singstück) oratórij.

Orchester *n.* góddevski zbòr, glásbeni zbòr, orkéstĕr.

Ordalien *pl.* božje sodbe v ognju ali v vodi, ordálije *pl.*

Orden *m.* red; Ritter— víteški red; **Ordens-** redóvni, redóvniški.

Ordensband *n.* redóvni trak.

Ordensbruder *m.* redóvnik, menìh.

Ordensfrau *f.* redóvnica.

Ordensgeistliche *m.* redóvni duhóvnik, redóvnik.

Ordensgeistlichkeit *f.* redóvna duhóvščina, redóvništvo, redóvniki *pl.*

Ordensgelübde *n.* redóvniška obljúba, samostánska zavéza. [nik.

Ordensgenoss *m.* član reda, soredóv-

Ordenskreuz *n.* redóvni križĕc.

Ordensmeister *m.* mojstĕr víteškega reda, načélnik reda.

Ordensmitglied *n.* ud reda, redóvnik.

Ordensperson *f.* redóvnik, menìh, samostánĕc.

Ordensregel *f.* redóvno pravílo, redóvni zakon.

Ordensritter *m.* redóvni vitez.

Ordensschwester *f.* redóvnica, nuna.

Ordenswesen *n.* redóvništvo. [red.

Ordenszeichen *n.* redóvno známenje,

ordentlich *adi.* reděn, pravílĕn; (förmlich) pravi; (gewöhnlich) naváděn, običájĕn; *adv.* redno, po redu, rédoma; kakor je treba, kakor je pràv, pošténo, kakor gre.

Ordentlichkeit *f.* rednost, pravílnost.

Ordinalia *pl.* vrstílni štévniki.

ordinär naváděn, prostáški; poděl.

Ordinariat *n.* škofíjstvo, škofíjski urád, ordinariát.

Ordinarium *n.* redni znesĕk.

Ordinarius *m.* razrédni učítelj, razrédnik.

Ordinate *f.* rédnica.

Ordinatenachse *f.* os —, črta rédnica.

Ordination *f.* (theol.) duhóvno posvečévanje, podelítĕv duhóvskih redov; (ärztl.) zdravníško določévanje zdraví, ordinácija.

ordinieren (theol.) duhóvne rede delíti, posvečevati; duhóvne rede podelíti, posvetíti; (ärztl.) zdravílo zapísati (-písem), — določíti; *impf.* zdravíla določevati, ordinírati.

ordnen uredíti, v red dejáti (dénem), razvrstíti, zvrstíti, po redu razpostáviti, uravnáti; (classificieren) razredíti; *impf.* v red dévati, urejati, vrstíti, razpostávljati po redu, uravnávati.

Ordner *m.* redítelj, urejevátelj; (bei Tische) stoloravnátelj.

Ordnung *f.* red; (Reihe) vrsta; (Norm) pravílnik; (das Ordnen) razrédba, razvrstítĕv, urejanje, uravnávanje, razpostávljanje; der — nach po redu, po vrsti, rédoma, zaporédoma; in — bringen uredíti; in — stellen uvrstíti; in — halten v redu iméti (imám); auf — halten držati se reda, biti (sem) prijátelj reda; zur — rufen pozváti (-zóvem) k redu, posvaríti; **Ordnungs-** redni.

Ordnungsliebe *f.* redoljúbnost, rednost, ljubézĕn (-i) do reda.

ordnungsliebend redoljúbĕn, reděn.

ordnungslos brez reda, brezréděn, razvŕt, razdejan.

Ordnungslosigkeit *f.* brezrédje, neréd-nost, razdejánost, zmešnjáva.

ordnungsmäßig reděn, v redu.

Ordnungsnummer *f.* vrstílna številka.

Ordnungsruf *m.* pozív k redu, svarílo, posvarílo.

Ordnungssinn *m.* čut (razum) za red, nágnjenje (ljubézĕn) do reda, redoljúbje, rednost.

Ordnungsstrafe *f.* kazĕn (-i) zarádi neréda, redóvna globa.

ordnungswidrig redu nasprótěn, neréděn, protiréděn, prekoréděn.

Ordnungszahl *f.* vrstni —, vrstílni števnik, vrstílna številka.

Ordonanz *f.* raznašáč vojáških ukázov, vojáški sél, ordonánca.

Ordonanzreiter *m.* ordonánčni konjik, — konjeník.

Ordre *f.* povélje, ukàz, zapóved (-i), narédba; (b. Wechſeln) ukàz.

Ordrepapiere *pl.* trgovínska nakazíla na ukàz, ukázni papírji.

Oreade *f.* vila pogórkinja, gorska vila.

Organ *n* ustrój, orgán; (Werkzeug) oródje, sredstvo; (des Körpers) ud; (Stimme) glas, grlo; (Stellvertreter) naméstnik, postávljeněc; ämtliche —e urádniki, urádne osébe, opravníki; (Blatt einer Partei) glasílo.

Organiſation *f.* ustrój, ustrójba, urédba, organizácija, osnóva.

Organiſationsentwurf *m.* urédbeni načŕt, osnóvni črtež.

Organiſationsſtatut *n.* organizacíjsko ustanovílo.

organiſch orgánski, ustrójen.

organiſieren urediti, osnováti, ustrójiti, uravnáti, organizírati; *impf.* urejati, uravnávati.

Organiſierung *f.* urédba, osnóva, ustrój, uravnáva; **Organiſierungs-** osnoválni, urédbeni, ustrójni.

Organismus *m.* ustrój, sestáva (orgánov), organizém, ustrójstvo.

Organiſt *m.* orglar, organíst, órglavěc.

Orgel *f.* orgle *pl.*; — ſpielen órglati, orgle prebírati; **Orgel-** órgelni.

Orgelbau *m.* órglarstvo, izdelovánje órgel.

Orgelbauer *m.* orglar, órglarski mojstěr, izdelovátelj orgěl.

orgeln órglati, igráti na orgle; (aufſpielen) zaórglati.

Orgelpedal *n.* órgelni podnóžniki *pl.*

Orgelpfeife *f.* piščál (-i) v orglah.

Orgelſpiel *n.* órglanje.

Orgelſpieler *m.* ſ. Organiſt.

Orgien *pl.* ponóčne gostíje, nesrámne veselíce, órgije *pl.*

Orient *m.* vzhòd, iztòk, jutro; jútrova dežéla, orient.

Orientale *m.* prebivátelj jútrovih dežél, iztočàn, orientálec.

orientaliſch vzhódèn, iztóčen, orientálen.

Orientaliſt *m.* poznavátelj vzhódnih (orientálnih) jezíkov, poznavátelj iztóčnih národov, orientalíst.

orientieren ſich razvédeti (-vém) se, razglédati se; *impf.* razvédati se, orientírati se.

Orientierung *f.* razvédba, razvédnost, razglédba; **Orientierungs-** razglédbeni.

Original *n.* izvírno delo, prvótnik, izvírnik, originál; (Urſchrift) izvírni spìs, prvótni spìs, prvopìs, mática; **Original-** prvótni, izvírni, originálni.

Originalausgabe *f.* prvótna izdája, originálna (izvírna) izdáva.

Originalität *f.* prvótnost, izvírnost, samoródnost, originálnost.

Originaltext *m.* prvopìs.

originell prvótèn, izvírèn, prvopísèn, prvobítèn, samoróděn, originálèn.

Orion *m.* rímščice *pl.*, rímske pálice *pl.*, páličnice *pl.*, Oríon.

Orkan *m.* silni vihár, nevíhta, piš, burja, orkán.

Ornament *n.* okràs, lepotíčje, díka, lišp.

Ornat *m.* mašna obléka, — opráva, ornát.

Ornitholog *m.* ptičeslóvec, učéni poznavátelj ptičev, ornitológ.

Ornithologie *f.* ptičeslóvje, ptičeznánstvo, ornitologíja, prirodopísje ptičev.

ornithologiſch ptičeslóvèn, ptičeznánski, ornitológičen.

Orograph *m.* goropísec, orográf.

Orographie *f.* goropìs, goropísje, orografíja.

Ort *m.* mesto, kràj, prostor; an — und Stelle na licu mesta, na mestu samem.

Örterfäge *f.* vélika žaga.

orthodox pravovérèn, pravoslávèn, starovérèn, ortodóksèn; das —e Chriſtenthum pravoslávje; ein —er Chriſt pravoslávnik.

Orthoepie *f.* nauk o pravílnem izgovárjanju beséd, ortoepíja, pravoréčje.

orthoepiſch pravoréčen.

Orthographie *f.* pravopìs, pravopísje, ortografíja.
orthographiſch pravopísèn.
orthopädiſch behandeln komu pohábljene ude uravnáti.
örtlich *adi.* mestèn, krajèn, krájevèn; *adv.* po nekatérih krajih.
Örtlichkeit *f.* mestnost, posébnost kraja.
Ortolan *m.* vrtni strnád.
Orts- mestni, krajni, krájevni.
Ortsangabe *f.* naznanílo kraja.
Ortsbehörde *f.* krájevna gospóska, krajno oblástvo.
Ortsbeſchaffenheit *f.* kakóvost —, lastnóst —, posébnost (kákega) kraja.
Ortsbeſchreibung *f.* krajepìs, popìs (kákega) kraja.
Ortſchaft *f.* mesto; selo, selíšče.
Ortsgebiet *n.* krajni okolíš.
Ortsgebrauch *m.* krájevna šega.
Ortsgemeinde *f.* selska óbčina, sosáska, županía.
Ortsobrigkeit *f.* ſ. Ortsbehörde.
Ortspolizei *f.* krajna policíja, krajno redárstvo.
Ortsſchulrath *m.* krajni šolski svèt.
Ortsſinn *m.* mestno —, mestokázno čutílo.
ortsüblich v (kakem) kraju navádèn.
Ortsveränderung *f.* premémba prebivalíšča, preselítèv, premestítèv.
Ortsvertretung *f.* krajni zastòp.
Ortsverzeichnis *n.* kazálo —, imeník krajev.
Ortsvorſtand *m.* (Amt) krajno načélništvo; (Perſon) krajni predstójnik, — načélnik, župàn.
Oſe *f.*, **Ohr** *n.* uhó (ušésa), luknja, tuljáva, ušésce, lúknjica; (Heftel—) bábica, zapónčna samíca.
Oſt, **Oſten** *m.* vzhòd, iztòk, jutro; **Oſt-** vzhódni, iztóčni.
oſtenſibel na videz, pokázèn, na okó, navídezèn.
Oſtentation *f.* kázanje, báhanje, razkazovánje, bahástvo, hvalísanje.
Oſteologie *f.* kostoslóvje, nauk o kostéh, osteologíja.
Oſter- velikonóčni.
Oſterabend *m.* Vélika sobóta, velikonóčna sobóta.
Oſterbrot *n.* velikonóčni krùh, presnec, velikonóčni koláč.
Oſterei *n.* pirh, písanica, písanka.
Oſterfeſt *n.* velikonóčni praznik, Vélika noč (-í), (vuzèm).
Oſterlamm *n.* velikonóčno jágnje (-ta).
öſterlich velikonóčèn, (vúzemski).
Oſterlied *n.* velikonóčna pesèm (-i).
Oſterluzei *f.* *(Aristolochia)* kočka, jábolčnik, podrášèc.
Oſtermeſſe *f.* velikonóčni semènj.
Oſtermontag *m.* velikonóčni ponedéljek.
Oſtern *pl.* Velika noč (-í), (vuzèm, létnice *pl.*).
Oſterpalme *f.* cvetnonedéljska óljika.
Oſterſonntag *m.* velikonóčna nedélja, Vélika nedélja.
Oſterzeit *f.* velikonóčni čàs, Velika noč (-í).
Oſtgrenze *f.* vzhódna —, iztóčna meja.
öſtlich vzhódèn, iztóčèn, jutrov.
Oſtnordoſt *m.* vzhodoseverovzhòd.
Oſtpunkt *m.* vzhodíšče.
Oſtracismus *m.* črepna sodba, črepínska sodba, ostracízem.
Oſtſüdoſt *m.* vzhodojugovzhòd.
oſtwärts proti vzhódu, proti jutru, na iztòk.
Oſtwind *m.* vzhódnik, jútrnjik, iztóčnik, vzhódni vetèr.
Otter *f.* vidra; (Viper) gàd, modràs.
Ottermütze *f.* vídrova kapa, vídrovka.
Otterngezücht *n.* gadja zaléga, kačja zaléga.
Ottomane, **Osmane** *m.* Turèk.
Ottomane *f.* divan, otomána.
Ouverture *f.* uvódna godba, uvódnica, uvertúra.
oval jajčast, podólgast, obèl, oválèn.
Ovation *f.* ovácija.
Oxyd *n.* okís, oksíd, okísanèc.
Oxydation *f.* okísba, oksidácija.
oxydieren okísati, oksidírati.
Oxygen *n.* kisík, kislec.
Ozon *n.* ozón.

P.

Paar *n.* dvojica, par, dvoje; ein — Ochſen jarěm volóv; ein — Freunde dva prijátelja; ein — werden vzéti (vzámem) se; zu —en treiben ugnáti (-ženem), ustrahovati, v strah prijéti (prímem), ukrotíti, uklóniti, upógniti, izpokoríti, premágati, v kozji rog ugnáti.

paar skupaj spadajóč, énega para, parěn; dieſe Handſchuhe ſind nicht — te rokavíci ne gresta vkup, — nista par; paar oder unpaar ſpielen igráti lih ali soděv; nekóliko; ein — Worte nekóliko beséd.

paaren drúžiti, páriti; zdrúžiti, spáriti; ſich — páriti se, drúžiti se; spáriti se, zdrúžiti se.

paarmal, ein — nekólikokrat.

Paarung *f.* párjenje, drúženje.

Paarungstrieb *m.* spolnozdrúžni nagòn, parítveni nagòn.

paarweiſe *adv.* po dva, po dve, po dva in dva, spároma.

Pacht *m.* u. *f.* zakúp; najèm, nájěm; **Pacht-** zakúpni.

Pachtanſchlag *m.* zacenítěv zakupníne.

Pachtcontract *m.* zakúpna pogódba.

pachten v zakúp vzéti (vzámem), *impf.* v zakúp jemáti (jémljem).

Pächter *m.* zakúpnik.

Pächterei *f.* zakúpništvo.

Pächterin *f.* zakúpnica.

Pachtgeld *n.* zakupnína, zakúpščina; najemnína, najémščina.

Pachtgrund *m.* zakúpno —, zakúpljeno zemljíšče.

Pachtgut *n.* v zakúp vzeto poséstvo.

Pachtherr *m.* zakupodávěc.

Pachtſchilling *m.* ſ. Pachtgeld.

Pachtung *f.* zakúp; *(conductio)* rabokùp.

Pachtvertrag *m.* ſ. Pachtcontract.

pachtweiſe *adv.* zakúpno, v zakúp; — überlaſſen v zakúp dati (dam), *impf.* v zakúp dajáti.

Pachtweſen *n.* zakúpstvo.

Pachtzeit *f.* zakúpna doba.

Pachtzins *m.* ſ. Pachtgeld.

pacificieren umiríti, mir naredíti; *impf.* miríti, mir délati.

Pacisrent *m.* pogodník, pogódbena stranka.

Pack *m.* u. *n.* (Bündel) svežènj, cula, povézěk, bútara; (Geſindel) druhál (-i), znés (-i), smetí *pl.*, glota, svojàt (-i); **Pack-** povézni.

packen (ergreifen) zagrábiti, zgrábiti, popásti (-pádem), prijéti (prímem), zatéti (-tnèm); *impf.* popádati, prijémati (-am, -jémljem); (zuſammenlegen) z-, vložíti, správiti; *impf.* vlágati, vkládati, skládati, správljati; (aufladen) naložíti, natovoríti; *impf.* nalágati, nakládati; ſich — pobráti (-bérem) se, správiti se, pobráti kopita; packe dich *(apage)* izgúbi se, odlázi, pobéri se, spravi se!

Packen *n.* skládanje, vláganje.

Packer, Packknecht *m.* skladáč, nakladáč, vlagátelj.

Packeſel *m.* tovórni oslèl.

Packleinwand *f.* zavójno platno, platno za zavíjanje.

Packpapier *n.* zavójni papír, papír za zavíjanje.

Packpferd *n.* tovórni kònj.

Packſattel *m.* tovórno sedlo.

Packträger *m.* nosáč prtljáge.

Packwagen *m.* tovórni voz.

Pact *m.* pogódba, dogóvor; die Ehepacten ženítna pogódba, ženítveno pismo.

pactieren pogodíti se, poravnáti se, dogovoríti se; *impf.* pogájati se, poravnávati se, dogovárjati se.

Pädagog *m.* odgojítelj, odgojevátelj, pedagóg.

Pädagogik *f.* vzgojeslóvje, odgojítelj-stvo, pedagógika, nauk o odgóji.

pädagogiſch odgojíteljski, pedagógičěn, vzgójěn; vzgojeslóvěn.

Pädagogium *n.* odgojíteljski zavod, učíteljíšče za odgojítelje, pedagógij.

Päderaſt *m.* dečkoljúbec, pederást.

Päderaſtie *f.* dečkoljúbstvo, ljubovánje moških z móškimi, pederastíja.

Page *m.* dvorski plemčič, páž.
Pagina *f.* stran (-í), plat (-í).
paginieren straní s številkami zaznámenovati, paginírati.
Pagode *f.* pagóda.
pah! *interj.* pa!
Pair *m.* per, velják, magnát.
Paket *n.* zavòj, zavítek, zamótek, povézek, pakét.
Paladin *m.* mnogoizkúšeni vitez.
Palais *n.* paláča, veličástno poslópje.
Paläographie *f.* staropísemstvo, znanje starínskega pisma, paleografija.
paläographisch staropísen, paleográfijski.
Paläontologie *f.* nauk o predpotópnem svetu, nauk o okamenínah, nauk o pradóbi svetá, paleontologija.
Palast *m.* grad, paláča, dvòr, dvoréc.
Palatallaut *m.* nebnik.
Palatin *m.* nadvórnik, palatín.
Palatine *f.* ovrátnik iz kožuhovíne.
Paletot *m.* vrhnja suknja, površnik, háljica.
Palette *f.* paléta, deščica za barve, slikárska plóščica. [dij.
Palladium *n.* zaščítna svetínja, palá-
Pallasch *m.* palaš, dolgi bojni méč.
Palliativ *n.* hladilni —, mirílni pomóček, hladílo, mirílo, blažílo, olajšílo.
Palisade *f.* grádbeni kòl, palisáda, gradíščnica; *coll.* kolje, ohlódje, napérki *pl.*; ein mit —n umgebener Ort obkòp s palisádami, ostròg.
palisadieren s koli ográditi, okóliti.
Pallium *n.* ogrinjálo, plašč, plaščék.
Palm- palmov.
Palmbaum *m.*, **Palme** *f.* palma, pálmovo drevó (drevésa).
Palmbusch *m.* cvetnonedéljska bútara; presnec, gubánica, cvétovec.
Palmenhain *m.* pálmovnik, palmov gòzd, pálmovje.
palmenreich palmovít, pálmovnat.
Palmkätzchen *n.* máčica, ábraněk.
Palmöl *n.* pálmovo olje.
Palmsonntag *m.* Cvetna —, Oljična nedélja.
Palmweide *f.* rakíta, íva.
Palmweihe *f.* blagoslòv óljike, blagoslòv butar.
Palmwoche *f.* Cvetni teděn.
Palmzweig *m.* pálmova véjica, óljikova mladíka.
Pamphlet *n.* sramotílni spìs, pamflét.
Pan *m.* pastírski bog, Pan, Veles.
Panacee *f.* zdravílo za vsako bolézěn, pomóček zoper vse, panacéja.
Pandekten *pl.* zbirka rimskih zakónov, pandékte *pl.*
Pandur *m.* oróžnik, pandúr.
Panegyriker *m.* hvalítelj, poveličevávec, hvalopísec, proslavítelj.
Panegyrikos *m.* poveličeválni —, proslavljálni govor; hvalospèv, hvalopis.
Panier *n.* bandéro, prapor, zastáva, barjak.
Panik *f.*, **panischer Schrecken** *m.* obča groza, strah in trepét.
Panorama *n.* svetozòr, panoráma.
panschen, pantschen drózgati, brózgati, méšati, čobodráti; zbrózgati.
Pansen, Panzen *m.* (Wanšt) vàmp.
Panslavismus *m.* vseslovánstvo, panslavízem.
Panslavist *m.* vseslován, panslavíst.
panslavistisch vseslovánski, panslavístičen.
Pantalons *pl.* dolge hlače *pl.*, dopétnice *pl.*, dopetáče *pl.*
Pantheismus *m.* vsebóštvo, panteízem.
Pantheon *n.* svetíšče vsem bogóvom posvečéno, pánteon.
Panther *m.* panter, pàrd.
Pantherfell *n.* pardovína.
Pantoffel *m.* papúča, cípelica, škrpét, šlapa, šolén, copáta; er ist unter dem — žena hlače nosi.
Pantoffelheld *m.* mevža, nič možá, šlapa; er ist ein — pleše, kakor mu žena gode, žena ga ima v oblásti. [na.
Pantoffelholz *n.* plutovína, probkovína.
Pantomime *f.* pantomíma.
Pantomimik *f.* izúrjenost v izrážanju občútkov s krétnjami, kretoslóvje, pantomímika.
Pantsch *m.* godlja. čobódra, brozga, brúzgalica.
Panzer *m.* oklòp, oklópje, oklèp.
Panzerhandschuh *m.* železna rokavíca.
Panzerhemd *n.* železna srajca.
panzern oklópiti, z oklópom odéti (odénem), — obléči.
Panzerreiter *m.* oklópnik.

Panzerſchiff *n.* ladja oklópnica.
Panzerthier *n.* pásaněc.
Päonie *f.* (Pfingſtroſe) potónika.
Papa *m.* ata, atej, tata, tatěk, óčka.
Papagei *m.* pápiga.
papageienmäßig kakor pápiga.
Paperhans *m.* blebetávěc, blebetáč, žlobudrálo.
Paperlieſe *f.* blebetúlja.
papern ſ. plaudern.
Papier *n.* papír; zu — bringen zapísati (-píšem); —e *pl.* papírji *pl.*, pisma *pl.*
Papierblatt *n.* list papírja, papír; *dem.* papírček.
papieren *adi.* papírěn, papírnat.
Papierfabrication *f.* papírarstvo.
Papierfabrik *f.* papírnica, továrna za izdelovánje papírja.
Papierfabriksinhaber *m.* papírničar.
Papierhandel *m.* trgovína s papírjem.
Papierhändler *m.* trgóvěc s papírjem, papírar.
Papierladen *m.* prodajálnica papírja.
Papierlumpen *pl.* cunje *(pl.)* za papír.
Papiermachè *n.* papírna masa, papírno testó.
Papiermühle *f.* papírnica.
Papierſchere *f.* škarje *(pl.)* za papír.
Papierſtaude *f.* papírjevo drevésce.
Papierweſpe *f.* mala osa.
Papille *f.* brbónčica, brbóněc, bradavíca.
Papillote *f.* zavójček las, polžek.
Papismus *m.* pápeževstvo, pápeštvo, papízem.
Papiſt *m.* pápeževec, pápežnik.
papiſtiſch pápeževski, pápeški.
Papparbeit *f.* zlepljenína, lepílo.
Pappe *f.* lep, klej, pòp; (Brei) kaša.
Pappel *f.*, **=baum** *m.* topol, topol (-i), jagned; (Zitter—) trepetljíka; **Pappel**topólov, jágnedov; trepetljíkov.
Pappelholz *n.* topólov —, jágnedov —, trepetljíkov les; topólovina, jágnedovina, trepetljíkovina.
Pappelnblattkäfer *m.* topólovka.
Pappelroſe *f.* rózasti slez.
Pappelwald *m.* topólov —, jágnedov gòzd, topólik, topólovec.
pappen (kleiſtern) lepíti, klejíti; (eſſen) pápati.
Pappendeckel *m.* lepénka.
Pappenmacher *m.* lepénkar.
pappig klejast, lepěk.
Papſt *m.* papež.
päpſtlich pápežev, pápeški.
Papſtthum *n.* pápeštvo.
Parabel *f.* parábola; (Gleichniß) prílika, priča, prispodóba, parábola.
paraboliſch príličěn, v priči, prispodóběn, parábolski.
paraboliſieren govoríti v prílikah, kázati v pričah.
Parachronismus *m.* pomóta v času, časoslóvna pomóta, parahronízem.
Parade *f.* bliščóba; prázničnа obléka; slávnostni preglèd (vojske), paráda.
paradieren bleščáti (-ím), šopíriti se; odlikovati se, paradírati.
Paradies *n.* ràj, paradíž; **Paradies**rajski.
Paradiesapfel *m.* rajsko jábolko, paradížnica.
paradieſiſch rajski; nebéško lep, prelép, prekrásěn.
Paradiesvogel *m.* rajska ptica, rájčica.
Paradigma *n.* primèr, zglèd, paradígma; vzórec, obrázec.
paradox óbcemu mnenju nasprótěn, čuděn, paradóksěn.
Paradoxon *n.* óbcemu mnenju nasprótna trdítěv, parádokson.
Paragraph *m.* odstávek, paragráf.
parallel vzporédèn, vštríčen, paralélen.
Parallele *f.* (Linie) vzporédnica, vštríčnica, paralélna črta; (Vergleich) vzporéjanje, primérjanje; in — ſtellen vzporedíti, *impf.* vzporéjati, primérjati.
Parallelismus *m.* vzporédnost, vštríčnost, paralélnost.
Parallelkette *f.* vzporédno pogórje.
Parallelkreis *m.* vzporédni krog, vzporédnik, sorávnik.
Parallellinie *f.* ſ. Parallele.
Parallelogramm *n.* vzporédnik, paralelográm.
Paralogismus *m.* nápačni sklèp, paralogízem.
Paralyſe, Paralyſis *f.* mrtvoúd, mrtvíčnost, kap (-í).
paralyſieren ohromíti, omrtvíti; oslabíti, zaustáviti.
paralytiſch mrtvoúděn; bebast.

Paramente *pl.* cerkvéna opráva, cerkvéno oródje.
Parameter *m.* parámetĕr.
Parapet *n.* prsobràn na nasípih, pa-
Paraphe *f.* podpìs iména, podpísna potéza, paráfa.
paraphieren napráviti podpísno potézo, parafírati.
Paraphrase *f.* opìs, opisáva, parafráza.
paraphrasieren opísati (-píšem), parafrazírati.
Paraphrast *m.* opisovávĕc, razlagátelj, parafrást.
Parapluie *n. m.* dežník.
Parasit *m.* zajédavĕc; skledolìz, šeškar, voglár, trotar; (Schmarotzerpflanze) zajédavka, zajédavĕc.
parasitisch zajédav, zajédalĕn.
Parasol *n. m.* solnčnik.
parat priprávljen, gotòv.
Parcelle *f.* oddélĕk, kos, parcéla, dé-
Parcellenverzeichnis *n.* izkàz —, zaznáměk parcél.
parcellieren na male kose razdelíti, razkosáti, parcelírati.
Pärchen *n.* parček.
Pardel, Parder *m.* ſ. Panther.
Pardon *m.* milost, pomilostítĕv; odpuščénje, oprostítĕv, pardón.
pardonnieren pomilostíti koga, odpustíti, prizanésti komú, pardonírati.
Pare *n.* istopìs, istorís, enák izvòd.
Parenchym *n.* živílno staníčje.
Parenthese *f.* vložèn —, vrínjen stavĕk, medstávĕk, vmétĕk, parentéza.
Parere *n.* mnenje.
parforce *adv.* s silo, síloma, po sili, na vsak načìn.
Parforcejagd *f.* gonja.
Parfum *n.* dišáva, vonjáva.
Parfumeur *m.* dišávar.
parfumieren z vonjávo napólniti, z dišávo nadúti (-dmèm), parfimírati.
parieren (gehorchen) slúšati, ubógati, pokórĕn biti (sem), poslúšĕn biti; (in der Fechtkunſt) prestréči (-strézem) —, odbíti (-bíjem) —, odvŕniti udárĕc; *impf.* odbíjati, odvráčati.
Parification *f.* izenáčba.
Parität *f.* enákost.
Park *m.* angléški vŕt, gaj, párk; (Thiergarten) zverinják.
Parkett *n.* vložéna tlà *pl.*, deščíčna tlà *pl.*, parkét.
parkettieren tlà z deščícami obložíti, parketírati.
Parlament *n.* državníška zbórnica, državni zbòr, parlamént.
Parlamentär *m.* posrédnik, pogájavĕc, parlamentér.
parlamentarisch zbórniški, parlamentárĕn; —e Ordnung red, ki je v zbórnicah običájĕn, parlamentárni red.
parlamentieren dogovárjati se, pogájati se.
Parlamentsmitglied *n.* član državnega zbòra.
Parlamentswahl *f.* volítĕv v državni zbòr.
Parmeſankäſe *m.* parmezánski sir, parmezánĕc.
Parnaſs *m.* Parnas.
Parochial- farni, župni, župnijski.
Parochie *f.* fara, župníja, duhovníja.
Parodie *f.* parodíja, posnémanje na smẽšno stran.
parodieren smẽšno predélati, smẽšĕč posnémati, parodírati.
Parole *f.* geslo, glasílo, paróla.
Paronomaſie *f.* enakoglásje, sličnoréčje, paronomazíja.
Parorysmus *m.* nastòp mŕzlice, napàd mŕzlice, mráženje, paroksízĕm.
Part *m.* del, delež.
Parte *n.* ſ. Partezettel.
Partei *f.* stranka; — nehmen potégniti s kom, pridrúžiti se komu, stópiti na njegóvo stran; — halten s kom vléči, na njegóvi strani stati (stojím), s kom držáti (-ím), biti (sem) zanj.
Parteiangabe *f.* povédba stranke.
Parteieifer *m.* stránkarsko prizadévanje, stránkarstvo, stránkarska vnetost (goréčnost).
Parteiführer *m.* kolovódja —, vodja stranke, glava.
Parteigänger *m.* privrženĕc stranke, pristránĕc, pristáš.
Parteigenoſs *m.* pristáš, tovariš.
parteiisch pristràn, pristránski.
Parteilichkeit *f.* pristránost; ſich —en zu Schulden kommen laſſen pristránsko postópati.
parteilos nepristràn, nepristránski, nobenostránski, na nobéno plat.

Parteilosigkeit *f.* nepristránost.

Parteinahme *f.* pristòp k stranki, nagíbanje na kako stràn.

Parteistreitigkeit *f.* spòr strank, pravda med stránkami.

Parteisucht *f.* stránkarstvo, neslóžnost.

parteisüchtig stránkarski, vnet za stránkarstvo, zdráhljiv, razdirljiv.

Parteiung *f.* razprtija, razpòr, razdòr, zdraha, razpàd na razne stranke.

Parteiwuth *f.* stránkarska razdráženost, razkáčenost (besnost) strank.

Parterre *n.* pritlíčje, prizémlje, partér; pri tleh.

Partezettel *m.* mrtváški list, osmrtnica.

Partial- delèn; partiale Sonnenfinsternis delni solnčni mrk.

Particip *n.* deléžnik, deléžni naklòn, particip.

participieren udeléžiti se, deléžen biti (sem), delež dobíti; *impf.* udeleževati se.

particular delèn; posébèn, posámèn, posámezèn, partikulárèn.

Particulare *n.* nadróbni izkázèk, natánčni razkázèk.

particularisieren na drobno razkázati (-kážem), posámezno naštéti (-štějem).

Partie *f.* partíja; (Theil) del, kos, nekaj; (Rolle) ulóga; (Spiel) igra; (Lustfahrt) izlèt; (lustige Gesellschaft) veséla družba, zabávna tovarišija; (Heirat) možítèv, ženítèv; eine gute — machen dobro se omožíti, bogáto se oženíti.

partienweise *adv.* v oddélkih.

Partikel *f.* delèček, kosčèk, drobec; (gramm.) členèk, čéstica, partíkula.

Partisan *m.* j. Parteigänger.

Partisane *f.* helebárda, partizána.

partitiv delèn, delílèn; delítven, partitívèn.

Partitur *f.* partitúra, preglédna sestáva vseh glasóv v skladbi.

Partner *m.* soigrávec.

Parvenu *m.* novíněc v časti, novi povíšaněc.

Parze *f.* rojenica, sójenica; Parka, bogínja usóde, usóda.

Pascha *m.* paša.

paschen (schmuggeln) skrivàj —, kontrabánt nósiti, tihotápsko prenášati prepovédano blagó.

Pascher *m.* tihotápec, kontrabántar.

Pascherei *f.* tihotápstvo.

Pasquill *n.* sramotílni spis, paskvíl.

Pasquillant *m.* pisávec zasramoválnih spisov, sramotítelj, paskvilánt.

Pass *m.* (*pl.* Pässe) prehòd, prélaz; Eng— klaněc, sotéska; Reise— popótni list, popótna izkáznica, prehódnica.

pass *adv.* ugódno, všeč.

Passage *f.* prehòd, pot (-i).

Passagier *m.* potnik, popótnik; =gut *n.* roba popótnikov, prtljága.

Passah *n.* žídovska Velíka noč (-í), praznik ángeljevega mimohóda.

Passamt *n.* uràd za izdávanje popótnih listov.

Passant *m.* prehódnik, popótnik; (Fußgänger) pešec; *en passant* mimo gredé, spótoma.

Passatwind *m.* pasát, pasátni vetér.

Passen *n.* preža, pažnja, prežanje.

passen (warten) páziti, streči (-žem), prežati (-ím), čákati; (angemessen sein) prilégati se, podájati se, prav biti (sem), dobro stati (stojím), pristáti (prístojim), prístojati, prikládati se; (sich geziemen) spodóbiti se, spodóbèn biti (sem); zusammen — újemati se, stíkati se, zlágati se, skládati se; das passt nicht hieher to ne spada (gre) sem, to tukaj ni umestno; es passt mir v prikàd (príklad) mi hodi.

passend primérèn, prikládèn, pristójen, priléžen, príličèn, spodóbèn, umestèn.

Passepoil *n.* ozki obróbèk, — obšiv.

passepoilieren z vrvco obšíti (-šijem).

Passer *m.* čákavec, prežavec.

Passgang *m.* kljus, pasji hòd.

Passgänger *m.* kljusáč, konj s pasjim hodom.

passierbar prehóden.

passieren skoz iti (grem), skoz potovati; (geschehen) zgodíti se, pripetíti se, primériti se, nakljúčiti se; (bewilligen) dovóliti, dopustíti; (einen Ersatz nachlassen) odškodnino odpustíti; (durchquetschen) pretláčiti, zmezgáti, premečkáti, pasírati.

Passierschein *m.* prehódni list, popótni list.

Passierung *f.* prestòp.

Paſſion *f.* trpljénje (Leidenſchaft) strast (-í); er hat — mika ga, žéne ga, veselí ga; das iſt meine — to je moje vesélje, za to ves gorím, za to sem navdúšen.

paſſioniert strastèn.

Paſſionsblume *f.* pasijónka.

Paſſionsgeſchichte *f.* zgodbe *(pl.)* Krístusovega trpljénja. [teden.

Paſſionswoche *f.* Véliki teden, Krížev

paſſiv trpèn, pasívèn; *(mercant.)* dolžèn, zadolžèn.

Paſſivform *f.* trpna oblíka.

Paſſivität *f.* trpnost.

Paſſivrückſtand *m.* pasívni —, dolžni zastánek.

Paſſivſchuld *f.* dolg.

Paſſivſtand *m.* dolgóvi *pl.*

Paſſivum *n.* trpna oblíka, trpni položáj, pasívum; dolg.

Paſſivwechſelconto *n.* račún dolžnih menic. [bèn.

paſslich primérèn, pristójen, spodó-

paſslos brez popótnega lista.

Paſta *f.* pasta, testovína; ulítek.

Paſtell *m.* suha barva, pastélj.

Paſtellmalerei *f.* slíkanje s súhimi bárvami, pastéljno slíkanje.

Paſtete *f.* testeníca, paštéta.

Paſtetenbäcker *m.* testeníčar, paštétar.

Paſtor *m.* luteránski župnik, pastor.

Paſtoraltheologie *f.* duhóvno pastírstvo, pastírsko bogoslóvje.

Paſtorat *n.* pástorstvo.

Patene *f.* božja sklédica, paténa.

Patent *n.* odpŕto pismo; ukàz, povélje; pooblastílni —, dovolílni list, patènt.

patentieren dati pravíco, podelíti oblást, pooblastíti, patentírati.

patentwidrig paténtu nasprótèn.

Pater *m.* duhóvni oče (-éta), redóvnik, patèr.

Paternoſter *n.* očenàš; (Roſenkranz) molèk, krónica.

Pathe *m.* botèr, kum.

Pathengeld *n.* kúmščina, botrov dar.

Pathenkind *n.* kumče (-eta).

Pathenſchaft *f.* bótrstvo, kumstvo.

pathetiſch vnet, slovésèn, strastljiv, patétičèn.

Pathin *f.* botra, kuma.

Patholog *m.* boloslóvec, patológ.

Pathologie *f.* boloslóvje, patológija.

pathologiſch boloznánski, boloslóvèn, patológičèn.

Pathos *n.* vnetost, slovésnost, strastljívost, pátos.

Patient *m.* bolník; =in *f.* bolníca.

Patres *pl.* očétje *pl.*

Patriarch *m.* očák, patriárh.

patriarchaliſch patriarhálèn.

Patricier *m.* mestni plemič, patrícij.

patriciſch plemenít, patrícijski.

patrimonial deděn, patrimoniálèn.

Patrimonium *n.* dédina po očétu, očevína, patrimónij.

Patriot *m.* domoljùb, rodoljùb, domoróděc, patriót; =in *f.* rodoljúbka, domoródka, patriótinja.

patriotiſch domoróděn, domoljúbèn, rodoljúbèn, patriótičèn.

Patriotismus *m.* rodoljúbje, domoljúbje, domoródstvo, domoljúbnost, patriotízem.

Patriſtik *f.* nauk o cerkvenih očákih, patrístika.

Patrocinium *n.* praznik fárnega pomočníka, proščènje, patrocínij.

Patron *m.* zavétnik, varih, branítelj, zaščítnik, zagovórnik; priprošnjík, priporočník, patrón; (Namens—) godník, godovník; (Gönner) podpórnik, dobrótnik; ein langſamer — dúdalo, žužnjálo, počásnež.

Patronat *n.* zavétništvo, patrónstvo, cerkvéno várstvo. [ca.

Patronatsrecht *n.* patrónstvena pravíPatrone *f.* (Modell) tvorílo, kalúp; vzórec, obrázec; (Pulverladung) nabój, patróna.

Patronin *f.* zavétnica, priprošnjíca, priporočníca, patróna; podpórnica, dobrótnica.

Patrontaſche *f.* torba za patróne, nabójna torba, nabojnjáča.

Patrouille *f.* obhódna straža, patróla.

patrouillieren na obhódni straži biti (sem), patrolírati.

patſch! *interi.* pljùsk! čòf! štrbùnk! cmòk! tlèsk!

Patſch *m.* pljuska, plòsk.

Patſche *f.* (Koth) čobódra, brozga, blato; *fig.* stiska, zadrégа; (Hausſchuh) copáta.

patſchen pljúskati, tléskati, plóskati; pljúsniti, tlésknіti; (im Koth) bróditi, brljúzgati, čofotáti.

patſchfüßig ploskonòg.

Patſchhändchen *n.* ročíca, srečka.

patzen čečkáti, mázati (mažem).

Patzer *m.* čečkár, mazáč.

Patzerei *f.* čečkarija.

patzig napíhnjen, ošábən; — thun košátiti se, ščepériti se, vsájati se.

Pauke *f.* kotli *pl.*, bobnica, pavka; *med.* tvor v dimljah, dimljáča, pavke *pl.*

pauken na bobnice biti (bijem), bób-

Paukenſchläger *m.* bobnar. [nati.

Pauperismus *m.* ubóštvo, siromáštvo.

Pauſchal- popréčni, povpréčni.

Pauſchale *n.* popréčna vsota, poprečnína, pavšál.

pauſchalieren poprék odmériti, popréčno odštéti (-štéjem).

Pauſchalierung *f.* popréčba, pavšaliranje; **Pauſchalierungs-** poprečnínski.

pauſchaliter počréz, poprék.

Pauſe *f.* prestánek, prenéhljaj, preníməк; (im Verſe) odmòr, pavza; (im Reden) premólk, pomólk; (im Singen) oddih, pavza.

pauſen (bauſen) prerísati (-rísem) (skoz papír).

pauſieren prestáti (-stánem), prenéhati, prejénjati, pavzírati; (im Reden) premólkniti; (im Singen) pretíhniti; (im Läuten) preglásniti; *impf.* prejenjevati, prenehávati.

Pavian *m.* pávijan.

Pavillon *m.* kolíbica s stóžkasto streho, paviljón. [porábo.

Peage *f.* soporába, pristojbína za so-

Pech *n.* smola; mit — beſtreichen posmoliti, o-, zasmoliti; **Pech-** smolni, smólnati.

pechartig smolast, smoli podóbən.

Pechbrenner *m.* smolár.

Pechbrennerei *f.* (Beſchäftigung) smolárstvo, kúhanje smole; (Hütte) smolárna, smolárnica; ſich mit — beſchäftigen smoláriti, smolo kúhati.

Pechdraht *m.* dreta. [nica.

Pechfackel *f.* smólnata baklja, smol-

Pechhandel *m.* smolárstvo, kupčíja s smolo; den — betreiben smoláriti, s smolo tŕžiti.

pechicht smolast.

pechig smolən, smólnat, osmoljèn; — machen osmoliti.

Pechkranz *m.* smolni venèc, smolnják.

Pechmeſte *f.* kolomáznica, smolnják.

Pechnelke *f.* (*Lychnis viscaria*) smolníca, smolníčica, prilepáča, popádnica.

Pechöl *n.* smolno olje, smólovec.

Pechſieder *m.* ſ. Pechbrenner.

Pechtanne *f.* smreka.

Pechwerg *n.* smoljenína.

pecuniär denárən, novčən. [dál.

Pedal *n.* podnóžnik, podnóžnica, pe-

Pedant *m.* sitnež, pretíran natánčnež, pedánt.

Pedanterie *f.* pretírana natánčnost, pedanterija.

pedantiſch pretírano natánčən, neuméstno sitən, pedántičən.

Pedell *m.* šolski služábnik, pedél.

Pegaſus *m.* pegaz, kriláti kònj.

Pegel *m.* vodomèr, vodomérski kòl.

pegeln globokóst vode mériti.

Pein *f.* muka, bol (-i), bolečína, stiska, bridkóst, težáva.

Peingericht *n.* zaglávno sodíšče.

peinigen múčiti, trápiti, trpínčiti; treti (tarem), stískati, pestíti.

Peiniger *m.* mučítelj, trinog, rabèlj.

Peinigung *f.* mučítev, múčenje, trpínčenje.

peinlich mučən; mukotŕpən, mučílən, trapílən; (ſchmerzhaft) težək, bridək; (criminell) zaglávən; —es Gericht zaglávno —, krvávo sodíšče.

Peinlichkeit *f.* mučnost, bridkóst.

Peitſche *f.* bič, korobáč.

peitſchen bíčati, šíbati, tepsti (tepem), biti (bijem), švígati.

Peitſchenhieb *m.* udárec z bičem; — verſetzen z bícem ošvŕkniti, osmúkniti.

Peitſchenſchmitze *f.* priplèt, pokèc.

Peitſchenſtiel *m.* bíčevnik, koprívovec.

Peitſcher *m.* bičar, bičevávec.

Pelemele *n.* mešanica, zmešanína.

Pelikan *m.* (Vogel) nesit, pelikán; (chirurg. Inſtr.) klešče *pl.*

Peloton *n.* oddélek vojákov; **-feuer** *n.* stréljanje v oddélkih, četno stréljanje.

Pelz *m.* kožuh; *dem.* kožúšek; (Haut) koža, meh, krzno, runo; kožuhovína; **Pelz-** kožúhov; krznén, kožuhovínast.

pelzen (belzen, pfropfen) cépiti.
Pelzer *m.* (Pfropfer) cepívec; (Kürſchner) kožúhar, krznár.
Pelzfutter *n.* krznéna —, kožuhovínasta podlóga, podvláka od krzna.
Pelzhandel *m.* kožúharstvo, trgovína s kožuhovíno.
Pelzhändler *m.* kožúhar, krznár; =in *f.* kožúharica, krznárica.
Pelzhandſchuh *m.* krznéna rokavíca, rokavíca od krzna, — od kožuhovíne.
pelzig kožuhovínast, krznén.
Pelzjacke *f.* kožuh, kožúšček.
Pelzkirſche *f.* cépljenka, cépljenica.
Pelzkragen *m.* krznéni ovrátnik, ovrátnik iz kožuhovíne (krzna).
Pelzmotte *f.* mòlj v kožuhovíni.
Pelzmütze *f.* kosmáta kapa.
Pelzrock *m.* kožuh.
Pelzſchuh *m.* s kožuhovíno podložéni črevélj, krznéni črevélj.
Pelzwerk *n.* kožuhovína, krzno, krznenína.
Pendant *n.* nasprótna podóba, nasprótek, enáčica, pendánt.
Pendel *n.* nihálo, mahálo, perpendíkelj, (nepókoj).
Pendeluhr *f.* ura na nihálo.
penetrant (durchdringend, vom Geruch) prodirajóč, pronícav, ostér, penetrántén.
Pennal *n.* perésni tul, perésnica.
Penſion *f.* pokoj, pénzija; (Gehalt) doslužnína, pokojnína, pénzija.
Penſionär *m.* doslúženec; gojénec, hránjenec.
Penſionat *n.* odgojílnica, vzgojevalíšče, penzijonát.
penſionieren dejáti (dénem) v pokoj, upokojíti, umiróviti, penzijonírati.
Penſionierung *f.* upokojítev, umirovljenje, penzijoníranje.
Penſioniſt *m.* doslúženec, upokojénec, umirovljenec, penzijonist.
Penſionsverbot *n.* zadržba pokojnine, obustáva pokojnine.
Penſum *n.* (*pl.* Penſa) odmérjeno delo, naloženo opravílo, nalóga, penzum.
Pentagon *n.* peterokótnik.
Pentameter *m.* petomèr, peterostópni verz, pentámetèr.
Pentateuch *m.* petére Mójzesove bukve [*pl.*
Percent *n.* ſ. Procent.
pereat naj pogíne, naj propáde, naj (ga) vrag vzame.
peremptoriſch neprelóžèn, zadnji, nepodáljšèn; —e Friſt zadnji rók, poslédnji rók.
perennierend večlétèn, dolgotrájèn.
perfect dovršen, popóln, perféktèn; (vergangen) pretékel; *adv.* popólnoma, prav dobro, perféktno.
Perfection *f.* dovršba, dogotovítev.
perfectionieren izpopólniti, dovršíti.
Perfectum *n.* pretékli čas, perfékt.
perfid nezvést, verolómen, izdájen, perfíden.
Perfidie *f.* nezvestóba, verolómnost, izdájstvo, perfídnost.
perforieren prevŕtati.
Pergament *n.* pergamén, pergamént, koženica.
pergamenten pergaménast, pergaménten.
Pergamentmacher *m.* pergaménar.
Perhorreſcenz *f.* odvŕžba, zavŕžba.
perhorreſcieren odvréči (-vŕžem), izzavréči.
Perigon *n.* cvetno ogrinjálo, cvetni ovòj, cvetni obód, perigón.
Perihelium *n.* prisólnčje.
Perimeter *m.* obód, okróžje, perímetèr.
Periode *f.* perióda; doba, čàs, razdóbje, tečáj; (gramm.) sestávje, perióda.
periodiſch občásen, obdóben, rokóvèn, periódèn, ob gotóvih časih se ponavljajóč.
Peripatetiker *m.* peripatétik.
Peripetie *f.* prevràt, peripetija.
Peripherie *f.* obód, periferija.
peripheriſch obóden, obkrájen.
Periphraſe *f.* opis, opisáva, perifráza.
periphraſtiſch opísen, opisoválen.
Perkal *m.* (Stoff) perkál, neka tenka bombážasta tkanína.
Perle *f.* biser; **Perlen-** bíserni.
perlen biseríti se, mezéti, prašíti se, blestéti, iskríti se.
Perlenfiſcherei *f.* iskánje —, nabíranje bíserov.
perlenreich bísernat, bogàt bíserov.
Perlenſchnur *f.* niz bíserov.
Perlenſtickerei *f.* vezénje z bíseri.
Perlgeſchmeide *n.* bisernína, bíserno lepotíčje.
Perlgras *n.* (*Melica nutans*) strdénka, medéna trava.

Perlhuhn *n. (Numida meleagris)* pegàt; pegátka.
Perlmuſchel *f.* bísernica.
Perlmutter *f.* bíserna mática; =ſalter *m. (Argynnis)* bísernik.
Perlſchrift *f.* najdrobnéjša pisáva, najdrobnéjši tisk.
Perlſtein *m.* bísernik.
Perlſucht *f.* (der Rinder) kužna pljúčpermanent stanovítěn, neprestán, permanéntěn.
Permanenz *f.* stanovítnost, permanéntnost.
Permiſſion *f.* dovolítěv, dovoljénje, dopúst, dopustílo, dopustítěv.
permutieren premeníti, preméstiti; *impf.* premínjati, preméščati.
Permutieren *n.* premínjanje, preméščanje.
perpendiculär navpíčěn, prostopáděn.
Perpendikel *n. m.* nihálo; (Bleiloth) olóvnica.
perpetuierlich neprenehljiv, neprestán, veděn.
Perpetuum mobile *n.* obŕtalo, neprestáno vrtélo, nepostòj.
perplex osúpěl, prepáden, preplášen, zmešan.
Perron *m.* (povíšana) ploščád (-i) (pred hišo, na kolodvóru), perón.
Perſiflage *f.* zasméh, zasmehovánje, persifláža.
perſiflieren zasmehovati, persiflírati.
perſiſch pérzijski, perzijánski.
Perſon *f.* oséba; (fachkundige —) strokovnják; *(meton.)* glava; (Wuchs) rast (-i), postáva; klein von — majhne postáve; eine ſchöne — lepe rastí.
Perſonal= osébni, personálni. [*pl.*
Perſonale *n.* osébje, družína, ljudje
Perſonaleinkommenſteuer *f.* osébni dohodninski davěk, osébna dohodarína.
Perſonalien *pl.* osébne stvarí, osébnosti *pl.*
Perſonalſtand *m.* števílo oséb, osébje.
Perſonalunion *f.* osébna zveza, osébno edínstvo.
Perſonalzulage *f.* personálna dokláda, osébni priboljšěk.
Perſonen= osébni, — oséb.
Perſonenbeſchreibung *f.* popìs oséb, osébno popisovánje.
Perſonenſteuer *f.* osébni davěk, davěk od osébe (glave), glavnína.
Perſonentransport *m.* prevážanje oséb.
Perſonenverkehr *m.* osébni promèt.
Perſonenverwechslung *f.* pomóta v osébi, zamenjáva oséb.
Perſonenzug *m.* osébni vlak.
Perſonification *f.* poosébljenje, poosebítěv, personifikácija. [rati.
perſonificieren poosébiti, personifici-
perſonificiert poosébljen, živ.
perſönlich oséběn, samosóběn; — bekannt po licu znàn, osébno znan.
Perſönlichkeit *f.* osébnost.
Perſonsbeſchreibung *f.* popìs osébe, osébni popìs.
Perſonsidentität *f.* ístost —, istovétnost osébe.
Perſpectiv *n.* daljnoglèd, daljnovìd, kukálo, perspektív.
Perſpective *f.* perspektíva, daljnoglédnost, daljnoglédno razmérje, razglèd.
perſpectiviſch daljnogléděn, perspektívěn. [*pl.*
Pertinentien *pl.* pripádki, pritiklíne
Perücke *f.* vlasúlja, baróka.
Perückenmacher *m.* vlasúljar, barókar, izdelovátelj vlasúlj.
Peſſimismus *m.* črnovídnost, temnoglédost, pesimízěm.
Peſſimiſt *m.* črnovídec, temnogléděc, pesimíst.
peſſimiſtiſch črnoglèd, pesimístičěn.
Peſt *f.* kuga; **Peſt=** kužni; zarádi kuge; **Peſtvorſchrift** predpìs zarádi kuge.
peſtartig kužěn; nalezljiv.
Peſtbeule *f.* kužna bula, dimljáča, odimálka.
Peſtgeruch *m.* kužni smrad. [hiša.
Peſthaus *n.* bólnica za kužne, kužna
Peſtilenz *f.* ſ. Peſt.
peſtkrank na kugi bolěn, kužěn.
Peſtwurz *f. (Petasites officin.)* repúh.
Petarde *f.* petárda.
Petent *m.* prosítelj, petént. [lec.
Petersblume *f. (Melampyrum)* črní-
Peterſilie *f.* peteršilj, pèršun.
Peterspfennig *m.* pápežev denár, daróvi za sv. očéta.
Petit, =ſchrift *f.* drobni tisk, drobna pisáva.
Petition *f.* prošnja, petícija.

Petrefact *m. n.* okamenína.
Petroleum *n.* kámeno olje, petrólej, (kapúr).
Petſchaft *n.* pečát, pečátnik.
petſchieren pečátiti; zapečátiti.
Petſchierſtöckel *n.* pečátnik.
Petſchierwachs *n.* pečátni voſek.
Pfad *m.* stezà, pot, tir; *dem.* stezíca.
pfadlos brez steze, brezpótèn.
Pfaffe *m.* far, pòp; **Pfaffen-** farski, popóvski.
Pfaffenbaum *m. (Evonymus)* kápičevje, farske kápice *pl.*, (kozji presnèc [presencà]).
Pfaffenthum *n.* farstvo, popóvstvo.
pfäffiſch farski, popóvski.
Pfahl *m.* kòl, ólih; *dem.* koléc, kolíč, kolíčck; *coll.* kolje.
Pfahlbau *m.*, **Pfahlbaute** *f.* stavba —, zgradba na kolêh, mostíšče. [most.
Pfahlbrücke *f.* most na kolêh, leséni
pfählen s koli gradíti, kole zasájati, — zabíjati; s koli ograditi, obkóliti, nakóliti, kole zabíti (-bíjem), kole zasaditi; s koljem ográjati; (auf einen Pfahl ſpießen) na kol nabósti (-bódem), — nasadíti, — natekníti (-táknem); *impf.* nabádati, natíkati (na kol).
Pfahlgraben *m.* obkóljeni jarèk, ròv.
Pfahlramme *f.* ovèn.
Pfahlrohr *n. (Arundo donax)* tresíka, trsteníka.
Pfahlwerk *n.* kolje, koli *pl.*
Pfahlwurm *m.* živi sveděr.
Pfahlwurzel *f.* srčna korenína.
Pfaidler *m.* platnár, prodajávec prténe robe, — prteníne.
Pfalz *f.* paláča, dvòr; (Gebiet) palatínstvo.
Pfalzgraf *m.* nadvórnik, palatín.
pfalzgräflich nadvórniški, palatínski.
Pfalzgrafſchaft *f.* nadvórništvo, palatínstvo.
Pfand *n.* zastáva, zastavílo, zálog; (gerichtl. —) zarúbljeno blagó; zum — geben zastáviti, v zastávo dati, založíti; ein — einlöſen zastávo rêšiti, zálog odkúpiti; ein — verfallen laſſen zálog izgubíti, zastáve ne odkúpiti; **Pfand-** zastávni, založni.
Pfandauslöſung *f.* rešítev zastáve, odkúp zalóga.
pfändbar rubljìv, zarubljìv, zarúbèn.
Pfandbeſitz *m.* posést (-i) zastáve.
Pfandbeſtellung *f.* zastávba, zastavodája.
Pfandbeſtellungsurkunde *f.* zastavodájna listína.
Pfandbrief *m.* zastávni list, zastávno pismo, zastávnica. [ljenec.
Pfandbürge *m.* (Geiſel) talnik, zastáv-
Pfandcapital *n.* zastávna glávnica.
pfänden rúbiti; zarúbiti, v zastávo vzeti (vzamem).
Pfänden *n.* rúbljenje, rubítev, rubež, rubéžen (-i).
Pfänder *m.* rubítelj, rubnik; (Feldhüter) poljak, poljski čuváj, podár.
Pfänderſpiel *n.* igra v zastáve, igra na zalóge.
Pfandgeber *m.* zastavljávec, zastávnik, zastavodájnik.
Pfandgläubiger *m.* upnik na zastávo, zastávni upnik.
Pfandhaus *n.* zastavljálnica.
Pfandinhaber *m.* imétnik zastáve.
Pfandleihanſtalt *f.* ſ. Pfandhaus. [ca.
Pfandleihbuch *n.* knjiga zastavljálni-
Pfandleihe *f.* posojílo na zastávo.
Pfandleiher *m.* posojevávec na zastáve, zastávar.
Pfandnehmer *m.* prejémnik zastáve, zastavojémnik.
Pfandrecht *n.* (objectiv) zastávno pravo; (ſubjectiv) zastávna pravica.
pfandrechtlich zastavnoprávèn.
Pfandrechtseintragung *f.* vpis zastávne pravíce, vknjižba zastávne pravíce.
Pfandſchein *m.* ſ. Pfandbrief. [nína.
Pfandſchilling *m.* zastávščina, odkup-
Pfandſchuldner *m.* zastávni dolžník.
Pfandſtück *n.* zastávljena —, zarúbljena reč (-í).
Pfandübertragungsurkunde *f.* listína o prenósu zastáve.
Pfändung *f.* rúbljenje, rubílo, rubítev, rubež, rubéžen (-i), zarubítev; (Object) zarúbljeno blagó, zarubnína.
Pfändungsbewilligung *f.* dovolítev rúbljenja.
Pfändungsgeld *n.* rubežnína.
Pfändungskoſten *pl.* rúbežni stroški *pl.*, rubílni stroški *pl.*
Pfändungsrecht *n.* pravíca do rubéžni.

Pfändungstaxe *f.* rubežnína, rubnína.
Pfändungsverzeichnis *n.* rubílni zapísnik, zaznámėk zarúbljenih rečí.
Pfandverſchreibung *f.* zastávni zapis, zastávno pismo.
Pfandvertrag *m.* zastávna pogódba.
pfandweiſe *adv.* zastávno, v zastávi; kot zastávo.
Pfanne *f.* poněv, ponva; *dem.* pónevca, pónvica; (Zünd—) prašnica; (Dach— = Hohlziegel) žlebnik, koréc.
Pfannenkuchen *m.* cvrtnják, pónvič-
Pfannenſchmied *m.* ponvár. [nik.
Pfarr- župni, župnijski, farni.
Pfarramt *n.* župnijski —, župni —, farni urád.
Pfarrbeneficium *n.* žúpnikovi dohódki *pl.*, župnína.
Pfarrbezirk *m.* župnijski okràj, fara, župnija. [(-í).
Pfarrdorf *n.* župnijska —, farna vas
Pfarre *f.* župnija, fara, duhovnija.
Pfarrer *m.* župnik, (fájmoštėr, plebánuš).
Pfarrgemeinde *f.* župnija, fara.
Pfarrhaus *n.* župnijska hiša, župnišče, (farovž).
Pfarrkind *n.* župljàn, (faràn, fárman).
Pfarrkirche *f.* župna —, farna cerkėv.
Pfarrleute *pl.* župljáni *pl.*, (fármani).
Pfarrſiegel *n.* župni —, farni pečát.
Pfarrſprengel *m.* župnijski okràj, župnija, fara; in unſerem — pod našim zvonom.
Pfarrwieſe *f.* župnijski —, fárovški travnik.
Pfarrzehent, Pfarrzehnt *m.* župna —, farna desetína, bira.
Pfau *m.* pav; **Pfauen-** pavov, pavji.
pfauchen píhati, púhati.
pfauenartig pávast.
Pfauenauge *n.* pavlínček.
Pfauenhenne *f.* pavíca, pávovka.
Pfeffer *m.* popėr; ſpaniſcher — turški popėr, páprika; (geſtoßener —) stolčen —, semlét popėr, (štúpa).
Pfefferbrot *n.* poprnják.
Pfefferbüchſe *f.* poprnica, štúpnica.
Pfefferkorn *n.* póprovo zrno, — zrnce.
Pfefferkraut *n.* ſ. Saturei.
Pfefferkuchen *m.* poprník, poprnják, mali kruhėk; **-bäcker** *m.* poprnjákar.
Pfefferminze *f.* (*Mentha piperita*) póprova meta.
pfeffern póprati, s poprom potrésati, štúpati; opóprati, s poprom potrésti, poštúpati. [síčica.
Pfefferſchwamm *m.* (*Cantharellus*) li-
Pfefferſtoff *m.* poprovína. [vec.
Pfefferſtrauch *m.* poprov grm, póproPfeifchen *n.* piščálka; pípica, lúlica, (fájfica).
Pfeife *f.* piščál (-i), svirálo; žvižgálo; (Dampf—) parno žvižgálo; (Tabak—) pipa, lula, čedra, vivčėk, (fajfa).
pfeifen žvížgati, zvízdati; zažvížgati; (an den Fingern) brlízgati; zabrlízgati, zabrlízniti; (auf der Flöte) pískati, svírati, žvižgljáti; (von den Vögeln) gostoléti (-ím), žvrgoléti.
Pfeifen *n.* pískanje, žvížganje
Pfeifenbrenner *m.* pipar, lular. [li.
Pfeifenkern *m.* pìsk, pilėk, čėp v piščá-
Pfeifenrohr *n.* cev (-í), cevka, tulec.
Pfeifer *m.* piskávec, piskáč, sviráč; (mit dem Munde) žvížgavec, žvížgáč.
Pfeil *m.* puščica, strela, strelica.
pfeilartig puščičast, strelíčast.
Pfeilbogen *m.* lok.
Pfeiler *m.* slop, stebėr, opóra; (Thürpfoſten) podbòj.
pfeilförmig puščičast, strelast.
Pfeilhöhe *f.* (beim Gewölbe) oblóčna višína.
Pfeilnaht *f.* strelni —, temeníčni šėv.
pfeilſchnell hitėr kakor strela.
Pfeilſchütze *m.* lokostrélec, strelec.
Pfennig *m.* vinar, belič; **-fuchſer** *m.* stiskáč, skopúh, (pilákar).
Pferch *m.* (Gehege) obòr, pleténa ográda, tamar; (Viehmiſt) govno, gnoj.
pferchen tamáriti, obóre stáviti; gnojíti; (zuſammendrängen) segnáti (-žénem), stláčiti.
Pferd *n.* kònj; *dem.* konjič, konjíček; aufs — ſteigen konja zasésti (-sédem), — zajézditi, na konja sesti; vom — ſteigen razsésti, razjáhati, s konja stópiti; elendes — kleka, kljusa, kljuse (-eta); Mutter— kobíla; ſchwarzes — vranec; weißes — belec; graues — sivec, serec; braunes — rjávec, kostánjevec; falbes — plavec; mauſ- (aſch)farbenes — miško; unverſchnitte-

neš — žreběc, pastúh; verſchnittenes — rézaneč, skópljeneč; **Pferde-** konjski.

Pferdearbeit *f.* delo s konji; *fig.* konjsko delo, težko delo.

Pferdearzt *m.* konjski zdravník.

Pferdeaſſentierung *f.* konjski nabòr.

Pferdebeſchlag *m.* kovánje —, podkovánje konj.

Pferdebürſte *f.* konjska ščet (-í), konjska krtáča.

Pferdedecke *f.* konjska plahta, čabráka.

Pferdedieb *m.* konjski tat.

Pferdefleiſch *n.* konjsko mesó, konjína.

Pferdefliege *f.* konjska (podrépna) muha, podrépnica.

Pferdefohlen *n.* žrebè (-éta), žrebíček.

Pferdegeſchirr *n.* konjska opráva.

Pferdegemieher *n.* konjsko rezgetánje, — hŕzanje.

Pferdegurt *m.* podpróga, podpròg, podpás.

Pferdehaar *n.* konjska dlaka; (am Halſe) griva; (im Schweife) žíma.

Pferdehandel *m.* trgovína s konji, konjárstvo; den — betreiben s konji tŕžiti, konjáriti.

pferdehären žimnat, žiměn.

Pferdehaut *f.* konjevína, konjína.

Pferdehirt *m.* konjski pastír, konjár.

Pferdehuf *m.* konjsko kopíto.

Pferdeknecht *m.* konjski hlapěc, konjár, konjúh.

Pferdekraft *f.* konjska moč (-í), konjska sila. [(-í).

Pferdekrankheit *f.* konjska bolézen

Pferdeleine *f.* vajet, povóděc, vojka.

Pferdemähne *f.* konjska griva.

Pferdemarkt *m.* konjski semènj, — sejêm; (Platz) konjsko sejmíšče.

Pferdeminze *f.* konjska meta.

Pferdemiſt *m.* konjščak, konjski gnoj.

Pferderennen *n.* konjski dir; (Wettſtreit) konjska dirka.

Pferdeſattel *m.* (konjsko) sedlo.

Pferdeſchinder *m.* konjedérec.

Pferdeſchlag *m.* konjsko pléme (-éna).

Pferdeſchwanz *m.* konjski rep.

Pferdeſchwemme *f.* kópanje konj, konjska kopel (-i).

Pferdeſtall *m.* konjúšnica, konják, konjski hlev. [ríto.

Pferdetränke *f.* konjsko pojílo, — ko-

Pferdezucht *f.* konjeréja, konjárstvo.

Pferdezuchtsgeſellſchaft *f.* konjeréjska družba.

Pfiff *m.* žvižg; (mit der Pfeife) pìsk; einen — thun zažvížgati, zabrlízgati, zapískati.

Pfifferling *m.* lisíčica; keinen — wert ne píškavega oréha vreděn, ne cempéra vreděn.

pfiffig premetèn, prebrísan, prekánjen, presnét, zvijáčen.

Pfiffigkeit *f.* premeténost, zvijáčnost, prebrísanost.

Pfiffikus *m.* premeténec, prekánjenec, zvita buča, zvitorépec.

Pfingſt- bínkoštni.

Pfingſtblume *f. (Paeonia)* potónika.

Pfingſten *pl.* Dúhovo (-ega), Bínkošti *pl. f.*

Pfingſtfeiertag *m.* bínkoštni praznik.

Pfirſich *m.* breskèv, breskva; (Kerngeher) kálanka, krojenica, (plateníca); (Härtling) kosteníca, koščenica; **Pfirſich-** breskov.

Pfirſichbaum *m.* bréskovo drevó (-ésa), breskèv, breskva.

Pfirſichblüte *f.* breskov cvet.

Pfirſichkern *m.* bréskova koščica.

Pflänzchen *n.* rastlínica; (Setzling) sajenica, sadika, présad.

Pflanze *f.* rastlína, zel (-í), zélišče; *coll.* rastlínje, rastlínstvo, bilje, zelínje; (von ſelbſt gewachſen) samorásla zel, samosévka; einjährige — enolétnica; perennierende — večlétnica; zweiſamenlappige — dvokaličnica; **Pflanzen-** rastlínski, zélišni.

pflanzen sadíti; v-, u-, zasadíti; *impf.* v-, zasájati. [mija.

Pflanzenanatomie *f.* rastlínska anato-

Pflanzenbeet *n.* greda, gredica, presádnik.

Pflanzenbeſchreibung *f.* rastlinopis, rastlinopísje.

Pflanzenbuch *n.* rastlínska —, rastlinoznánska knjiga.

Pflanzenchemie *f.* rastlínska kemija.

Pflanzenеſſer *m.* rastlinojédec.

Pflanzenforſcher *m.* rastlinoslóvec, rastlinoznánec, rastlínar.

pflanzenfreſſend rastlinojéden; —es Thier rastlinojédka.

Pflanzengeographie *f.* rastlínski zemljepìs, rastlínska geografíja.
Pflanzengift *n.* rastlínski strup.
Pflanzenkunde *f.* rastlinoslóvje, rastlinoznánstvo.
Pflanzenlaus *f.* zelna —, rastlínska ùš (-í).
Pflanzenleben *n.* rastlínsko življénje.
Pflanzenlehre *f.* rastlinoznánstvo, botánika.
Pflanzenreich *n.* rastlínstvo.
pflanzenreich bogàt rastlín, biljevít.
Pflanzenſaft *m.* rastlínski sok.
Pflanzenverſteinerung *f.* okamenéla rastlína, rastlínska okamenína.
Pflanzer *m.* sadítelj, zasajávec, sadník; (Coloniſt) naséljenec, naselnik.
Pflanzerin *f.* sadíteljica, zasajávka; (Coloniſtin) naselnica.
Pflanzgarten *m.* sadílnica, sadíšče; presádnik; (für Bäume) drevésnica.
Pflänzling *m.* divják, presad.
Pflanzſchule *f.* sadílnica, sadnica, sadíšče; ſ. Pflanzgarten.
Pflanzſtadt *f.* naselbína.
Pflanzung *f.* (das Pflanzen) sadítev, sajénje, zasájanje; (Colonie) naselbína, naselítev, selo.
Pflaſter *n.* oblíž, prilépek, oblága; (Eſtrich) tlàk, kameníta tlà *pl.*, pomóst.
Pflaſterer *m.* pokládavec kamenítih tal, tlakar.
Pflaſtergeld *n.* tlakovína.
Pflaſterkäfer *m.* španska muha, prisčnják.
Pflaſtermaut *f.* ſ. Pflaſtergeld.
pflaſtern prilepíti oblíž, oblížati; (die Straße —) tlak délati, — pokládati, tlákati; poškrílati, potlákati.
Pflaſterramme *f.* tlákarski zabijáč, tlákarski bàt.
Pflaſterſtein *m.* kamen za tlàk, ploča.
Pflaſtertreter *m.* postopáč, pohajkovávec, pohajáč.
Pflaſterung *f.* pokládanje tlaka, tlakovánje, potlakovánje.
Pflaume *f.* sliva; (Zwetſchke) češplja; **Pflaumen-** slivov, češpljev.
Pflaumenbaum *m.* ſ. Pflaume.
Pflaumengarten *m.* slivnjak.
Pflaumenhändler *m.* slivar, češpljev prekúpec, trgóvec s slivami.
Pflaumenholz *n.* slívovina, čéšpljevina, slivov les.
Pflaumenkern *m.* slívova koščica, čéšpljeva pečká.
Pflaumenmus *n.* čéšpljevec, čéšpljeva (slívova) čežána.
Pflaumkuchen *m.* čéšpljeva (slívova) potíca, slívovnik.
Pflege *f.* skrb (-í), oskŕba, oskrbovánje, gojítev, varstvo; (Erziehung) odgója, vzgója, vzréja; (— des Kranken) postrézba; (— der Künſte und Wiſſenſchaften) gojítev —, negovánje (ved in umétnosti).
pflegebefohlen skrbi izročèn, v varstvo prepuščèn.
Pflegebefohlene *m.* oskrbovánec, gojénec, várovanec; *f.* oskrbovánka, várovanka, gojénka.
Pflegeeltern *pl.* krušni stárši *pl.*, hranítelji *pl.*, redníki *pl.*
Pflegegericht *n.* várstveno sodíšče.
Pflegekind *n.* rejénec, rejéncek; (weibl.) rejénka.
Pflegekoſten *pl.* stroški za rejo, rejnína, réjščina.
pflegelos brez postrézbe. [(mátere).
Pflegemutter *f.* redníca, krušna mati
pflegen skrbéti za kaj, na skrbi iméti (imám), pod varstvom iméti; (verwalten) oskrbovati, upravljati; (den Kranken) streči (strežem); (zärtlich) negovati; (erziehen) redíti, gojíti; izredíti, odgojíti; (das Vieh) vardévati, opravljati; (cultiviren) gojíti, negovati, míkati, líkati; (gewohnt ſein) navádo iméti, navájen biti (sem); (gewöhnl. mittelſt der iterat. und frequent. Verba oder mittelſt des adverbiellen navádno oder rad, z. B.: ich pflege zu tragen nosim, nosévam; ich pflege zu gehen hodim, hodévam; ich pflege früh aufzuſtehen navádno zgodaj vstanem, zgodaj vstajam; er pflegt lange zu ſchlafen rad dolgo spi); Rath — posvétovati se; der Ruhe — počívati; Umgang — občeváti, pečáti se, pajdášiti se, drúžiti se s kom; Unterhandlungen — pogájati se, dogovárjati se; Verhandlungen — razprávljati, obravnávati; eine Amtshandlung — vršíti urádno opravílo.

Pfleger *m.* skrbník, varih; strežnik, strežáj; uprávnik, oskrbník; gojítelj, negovátelj.

Pflegerin *f.* oskrbníca, stréžnica, strežájka; gojíteljica.

Pflegeſohn *m.* rejéněc, rejénček, hránjeněc.

Pflegetochter *f.* rejénka, hránjenka.

Pflegevater *m.* redník, krušni oče (-ta), hranítelj.

pfleglich *adv.* kakor dobro oskrbovánje zahtéva, skrbno.

Pflegling *m.* ſ. Pflegekind.

pfleglos brez oskŕbe, zanemárjen.

Pflegſchaft *f.* varstvo, skrbstvo.

pflegſchaftlich varstven, skrbstven.

Pflegſchaftsbehörde *f.* várstvena oblást (-i).

Pflicht *f.* dolžnóst, obvéznost; (Abgabe) dávščina; **Pflicht-** dolžnóstni, po dolžnósti.

pflichtbefliſſen, pflichteifrig vnet za svoje dolžnósti, goréč v izpolnjevánju dolžnósti, prizadéven, skrbén, vestén.

Pflichtbruch *m.* prekršék, prekršítev dolžnósti.

Pflichteifer *m.* goréčnost v izpolnjevánju dolžnósti.

Pflichterfüllung *f.* izpolnjevánje dolž-

Pflichtexemplar *n.* dolžni iztísk, dolžnóstni izvòd.

pflichtfrei pròst dolžnósti, oproščèn —, pròst dávščine, pròst tlake, neobdáčen.

Pflichtgebot *n.* zapóved dolžnósti, velévanje dolžnósti.

Pflichtgefühl *n.* čut dolžnósti.

pflichtig dolžèn, obvézan; podlóžèn.

Pflichtleiſtung *f.* izpolnítev dolžnósti.

pflichtmäßig po dolžnósti, dolžnósti primérèn, dolžnóstèn, dólžèn.

pflichtſchuldig dolžèn; *adv.* po dolžnósti.

Pflichttheil *m. n.* dolžni delež, pripadajóči del.

pflichttreu zvest v izvrševánju dolžnósti, vestén.

Pflichttreue *f.* zvesto izpolnjevánje dolžnósti.

pflichtvergeſſen nemárèn v izvrševánju dolžnósti, dolžnósti zanemarjajòč; malovéstèn.

Pflichtvergeſſenheit *f.* zanemárjanje dolžnósti; brezvéstnost.

Pflichtverletzung *f.* prekršék, prestópěk, prelomítev dolžnósti.

pflichtwidrig *adi.* dolžnósti nasprótèn, dolžnósti protívèn; *adv.* proti dolžnósti, zoper dolžnóst.

Pflock *m.* čok, panj, trkélj, klìn.

pflöcken na-, prikólčiti, zaklíniti.

pflücken trgati, brati (berem), nabírati; u-, natŕgati, nabráti; (rupfen) púliti, pípati (pipam, pipljem), rváti (rujem), skubsti (skubem); izpúliti, izpípati, iz-, porváti, oskúbsti.

Pflücker *m.* trgávec, trgáč; (Rupfer) pulívec, pulež, skubéc.

Pflückſalat *m.* trébljenka, berívka.

Pflug *m.* plug, orálo, orálno drevó (-ésa); das iſt meine Egge u. — to me preživí, s tem se živím; **Pflug-** plužni, orálni.

Pflugbalken, Pflugbaum *m.* gredélj.

pflügbar orèn.

Pflugeiſen *n.* čŕtalo.

pflügen orati (orjem), plúžiti; raz-, preorati, zorati.

Pflügen *n.* oránje, orál (-i).

Pflüger *m.* oratár, oráč, orataj, ratár.

Pfluggeſtell *n.* kristan.

Pflughaupt *n.* oplàz, plaz.

Pflugkehre *f.* obračílo.

Pflughrümme *f.* ročíca.

Pflugland *n.* orna zemlja, orníca.

Pflugmeſſer *n.* čŕtalo.

Pflugnarbe *f.* klešče *pl.*; die — halten klešče držati, kleščáriti.

Pflugrad *n.* plužno kolésce, plužno kolce, plužno; die Pflugräder kolca *pl.*, plužna *pl.*, plužne *pl.*, plúžnice *pl.*

Pflugreute *f.* otka, vrkla.

Pflugſchar *f.* lémež, ralo.

Pflugſcharbein *n.* ralo.

Pflugſcharre *f.* ſ. Pflugreute.

Pflugſchleife *f.* podvóra.

Pflugſterze *f.* ročíca, ročáj.

Pflugſtöckchen *n.* kozólčec, kozélc.

Pflugſtürze *f.* ſ. Pflugſterze.

Pflugvieh *n.* plužna živína, svež (-í).

Pflugwende *f.* obračílo; vzáre *pl.*, vzvráti *f. pl.*, vzvrátnik, vzvratníca.

Pflugzeit *f.* čàs (doba) oránja, oránje.

Pfortader *f.* vrátnica.

Pförtchen *n.* vrátca *pl.*, dúrce *pl.*
Pforte *f.* vrata *pl.*, duri *pl.*; die ottomaniſche — visóka porta; **Pforten-** vratni.
Pförtner *m.* vratár; (anat.) desno ustje želódčevo, vratár; **-in** *f.* vratarica.
Pfoſten *m.* podbój; (Pfeiler) steber.
Pfötchen *n.* šapica, táčica.
Pfote *f.* šapa, taca.
Pfriem *m.*, **Pfrieme** *f.*, **Pfriemen** *m.* šilo, bodílo; (ſpitzig zulaufendes Stück Feldes) zaklínek, rep; *(Spartium)* žukva.
pfriemenförmig šílast, klínast.
Pfriemengras *n. (Stipa)* bódalica; federiges — *(Stipa pennata)* kovílje, bálovina, perésasta bódalica.
Pfropf, Pfropfen *m.* (Stöpſel) zamášek, čèp, zátič, zatíka, zamàh, zátik.
pfropfen (ſtopfen) gátiti, mašíti, phati, žókati; nagátiti, namašíti, napháti, natŕcati, natláčiti, nažókati; die Flaſche — zamašíti, začépiti; (Bäume veredeln) cépiti; in den Spalt — cépiti v skląd; in die Kerbe — v zarézo ob. v žleb cépiti; in die Rinde — za kožo —, za skorjo —, za lub cépiti.
Pfropfen *n.* cépljenje, cepítev; mašénje, mašítev.
Pfropfer *m.* cepívec; mašívec.
Pfropfmeſſer *n.* cepílo, cepílnik, cepílni nòž.
Pfropfreis *n.* cep, cepič, cepíka.
Pfropfwachs *n.* cepílni vosek.
Pfropfwerkzeug *n.* cepílo, cepílno oródje.
Pfropfzieher *m.* zatičnik, odčépnik, čepovlèk, odmašílo.
Pfründe *f.* nadárbina, prebénda, duhovníja s stanovítnimi dohódki.
pfründen ustanovíti prebéndo, podelíti duhovníji dohódkov, založíti jo.
Pfründenertrag *m.* dohódki prebénde, prejémki iz nadárbine, nadárbinski prejémki *pl.*
Pfründner *m.* nadárbinar, prebendár, duhóvnik nadárbenik; preskrbováněc, uživáč milostínje.
Pfuhl *m.* kal, kalúža, mlakúža, muža, mlaka, luža.
Pfühl *m. n.* blazína, zglavje, podglavje.
pfuhlen duh iméti (imám) po kalúži, po mlaki smrdéti (-ím).
pfuhlig kalúžen, mlakúžen.
Pfuhlſchnepfe *f.* kozíca.
pfui! *interi.* pèj (fèj), pèj te bodi!
Pfund *n.* fùnt; **Pfund-** funtni.
Pfundbirne *f.* funtnica. [(sem).
pfunden fùnt téhtati, fùnt težék biti
Pfünder *m.* funtnik, fùnt težék.
Pfundgewicht *n.* funtna teža.
pfündig funtèn, fùnt težék.
Pfundleder *n.* podplátno usnje, podplátnik, (funtno usnje, gropa).
pfundweiſe *adv.* na funte, po funtu.
pfuſchen brez znanja délati, šušmáriti, páčiti, krpúcati, skazo délati.
Pfuſcher *m.* šušmár, mojstèr-skaza, neizkúšeněc v rokodélstvu, neizúrjen samoùk; (Curpfuſcher) mazáč, ozdravljúh, doktor-skaza.
Pfuſcherei *f.* šušmarija, šušmárstvo; izkvárjeno delo.
pfuſcherhaft šušmárski.
Pfuſcherin *f.* šušmarica; mazáčka, ozdravljúhinja.
Pfütze *f.* mlaka, mlakúža, luža, muža, kal, kalúža, lokva.
Pfützenwaſſer *n.* lúžnica, mlakúžnica, kalnica. [nat.
pfützig lužèn, lužnat, kalúžen, kalúž-
Phaeton *m.* fáeton, lahka visóka kočija.
Phalanx *f.* vojni red starih Grkov, falánga.
Phanerogamen *pl.* cvetne rastlíne, vidnocvétke, javnocvétke.
Phänomen *n.* pojàv, prikàz, prikázek, prikázěn (-i), fenomén.
Phantaſie *f.* domišljija, domíselnost, domišljívost, umišljáva, obrazotvórnost; (mečta), fantazíja; (Erdichtung) izmíslek, izmišljáva, umišljena reč (-i).
Phantaſiegebilde *n.* umíslek, izmíslek.
phantaſiereich domišljiv, umišljiv, živ domišljíje.
phantaſieren umišljati si, sanjáriti; (irre reden) blesti (bledem), blázniti, zmédeno govoríti, fantazírati.
Phantasma *n.* privìd, prikázek.
Phantaſt *m.* sanjár, sanjáč, sanjávec, prenapétnež, fantást.
Phantaſterei *f.* sanjárstvo.
phantaſtiſch sanjárski, fantástičen.
Phantom *n.* privìd, privídek, prikázek.

Phariſäer *m.* farizéj, farizéjec, svetohlínec; *fig.* licemèr, licemérec, licemérnik.

phariſäiſch farizéjski, svetohlínski; licemérski.

Phariſäismus *m.* farizéjstvo, svetohlínstvo; licemérstvo.

Pharmaceut *m.* lekár, lekárnik, farmacévt.

pharmaceutiſch lekárski, lekárniški.

Pharmacie, Pharmaceutik *f.* lekárstvo, lekárništvo, farmacévtika, lekoslóvje.

Pharmakologie *f.* lekoznánstvo, zdraviloznánstvo, farmakologíja.

Pharmakopöe *f.* lekárniški pravílnik, farmakopéja.

Phaſe *f.* izpremémba svetlóbe; mena, izpreména; razvójna stopnja, doba, oblíka.

Philanthrop *m.* človekoljùb, ljudomìl.

Philanthropie *f.* človekoljúbje. [mìl.

philanthropiſch človekoljúběn, ljudo-

philharmoniſch godboljúběn, glasboljúběn, filharmóničen.

Philiſter *m.* filístər, človek, omejèn v mišljénju in dejánju.

Philolog *m.* jezikoslóvec, jezikoznánec, filológ.

Philologie *f.* jezikoslóvje, jezikoznánstvo, filologíja.

philologiſch jezikoslóvěn, jezikoznánski, filológski, filológičen.

Philoſoph *m.* modroslóvec, modroznánec, modriján, filozóf.

Philoſophie *f.* modroslóvje, modroznánstvo, filozofíja.

philoſophieren modrováti, umstvovati, filozofírati.

philoſophiſch modroslóvěn, modroznánski, filozófski, filozófičen.

Phiole *f.* dolgovrátna sklenica, sklenica z ozkim grlom, (buča).

Phlegma *n.* lenokŕvnost, hladnokŕvnost, flegma.

Phlegmatiker *m.* lenokŕvnik, hladnokŕvnik, flegmátik.

phlegmatiſch lenokŕvěn, hladnokŕvěn, flegmátičen.

Phonetik *f.* glasoslóvje, glásništvo, fonétika.

phonetiſch glasoslóvěn, fonétičen.

Phönix *m.* fenis, čudovíta bajna ptica.

Phosphor *m.* fosfor; **Phosphor-** fósforni, fósforov.

Phosphoreſcenz *f.* svetlíkanje, fosforescénca.

phosphoreſcieren svetlíkati se, fosforescírati.

Phosphorſäure *f.* fósforova kislína.

Photograph *m.* svetlopísec, fotográf.

Photographie *f.* svetlopìs, fotografíja.

photographiſch svetlopísěn, fotográfičen.

Photometer *n. m.* svetlomèr, svitomèr, fotométər.

Phraſe *f.* reklo, recílo, fraza; *fig.* prazna beséda, puhloslóvje.

Phraſendreſcher *m.* puhloslóvec, čeljustáč, čvekáč.

Phraſendreſcherei *f.* prazno besedíčenje, puhloslóvje, čeljustánje.

Phraſeologie *f.* nauk o frazah, — recílih, zbirka fraz, frazeologíja.

phraſeologiſch frazeológski, frazeológičen.

Phyſicus *m.* politični zdravník, fízik.

Phyſik *f.* prirodoslóvje, prirodoznánstvo, fízika.

phyſikaliſch prirodoslóvěn, fizikálen.

Phyſikat *n.* služba političnega zdravníka, fizikát.

Phyſiker *m.* prirodoslóvec, fizik.

Phyſiognom *m.* liceslóvec, fiziognóm.

Phyſiognomie *f.* lice, obràz, fiziognomíja.

Phyſiognomik *f.* liceslóvje, obrazoznánstvo, fiziognómika.

phyſiognomiſch liceslóvěn, obrazoznánski, fiziognómičen.

Phyſiolog *m.* životoslóvec, fiziológ.

Phyſiologie *f.* životoslóvje, fiziologíja.

phyſiologiſch životoslóvěn, fiziológičen, fiziológski.

phyſiſch narávěn, priróden, natúren, prirodoslóvěn, prirodoznánski, fízičen, fíziški; —e Großjährigkeit narávna —, prava polnolétnost; —e Kraft telésna moč (-í); —e Beſchaffenheit telésna kakóvost.

Phytograph *m.* rastlinopísec, fitográf.

Phytographie *f.* rastlinopísje, biljepis, fitografíja.

Phytolithen *pl.* rastlínske okameníne, okamenéle rastlíne *pl.*

piano *adv.* lahno, poláhno, lagáno, piáno.

Pianoforte *n.* klavír, glasovír, pianofórte.

Piarist *m.* piarist.

Piaster *m.* piástĕr.

pichen smolíti; zasmolíti, s smolo zamázati (-mážem).

Pick *m.* pik, kĕc (kecà).

Picke *f.* trnokòp, kràmp, motika, cepín, pikón.

Pickelhäring, Pickelhering *m.* slaník; *fig.* šaljívĕc, glumáč, pavlíha, smešnik.

Pickelhaube *f.* čeláda, pikáča.

picken kljúniti, kávsniti; *impf.* kljuváti (kljuvam, kljujem), kávsati, s kljunom píkati.

Pickling *m.* slaník.

Picknick *m. n.* skladna gostíja, skupni obĕd, pikník.

Piece *f.* točka, komád. [vĕk.

Piedestal *n.* stojálo, podnóžje, podstávek!

Piep *m.* čívk; einen — hören lassen čívkniti, začívkati.

piepen, piepsen čívkati, čivkljáti.

Piephahn *m.* petelínčĕk; (weinerliches Kind) nérga, cmérda.

Piephuhn *n.* puta, cipa.

Pietät *f.* pobóžnost, ljubézĕn (-i), vdánost, spoštovánje, pietéta.

Pietismus *m.* pobóžnost, pobožnjáštvo, pietizĕm. [tíst.

Pietist *m.* pobóžnež, pobožnják, pie-

piff, paff! *interi.* pik, pòk!

Pigment *n.* barvílo.

Pik *m.* gorski vrhúnĕc; (im Kartenspiel) zelje, pik; mŕznja; einen — auf jmdn. haben jezo (piko) iméti (imám) na koga, gorĕk biti (sem) komú.

pikant rezĕk, rezĕn, ostĕr, pikántĕn; dražljìv, zbadljìv, dovtípĕn.

Pikanterie *f.* píkanje, zbádanje; zbadljívost, pikántnost.

Pike *f.* kopjé, súlica, drog; von der — auf (an) od najnížje stópnje, prav od začétka, od prostáka.

Pikenträger *m.* kopjaník, súličnik.

Pikett *n.* pikét, vojna straža; igra s kvártami.

pikieren píkati, zbádati, drážiti; sich auf etwas — v glavo si vbíti kaj.

pikiert u-, razžáljen; — sein zamériti.

Pilaster *m.* stebĕr, stolp.

Pilger *m.* potnik, popótnik; (Wallfahrer) romar, božjepótnik; **Pilger-** rómarski, božjepótni.

Pilgerfahrt *f.* rómanje, božja pot (-i).

Pilgerhaus *n.* rómarska hiša, prenočevalíšče božjepótnikov, rómarska prenočeválnica.

Pilgerin *f.* popótnica; rómarica, božjepótnica.

Pilgerkleid *n.* rómarska obléka, popótna opráva.

pilgern popotovati, potovati; (wallfahrten) rómati, na božjo pot iti (grem), — hodíti.

Pilgerschaft *f.* popotovánje; (Wallfahrt) rómanje, božja pot (-i).

Pilgersmann *m.* romar, božjepótnik.

Pilgerstab *m.* rómarska pálica.

Pilgertasche *f.* popótna torba, rómarska bisága.

Pilgrim *m.* ſ. Pilgersmann.

Pille *f.* svàljĕk, króglica, svàljčĕk.

Pilot *m.* privódnik, ladjevódĕc, pilót.

Pilote *f.* hlod, kòl.

Pilz *m.* glíva, glibánja, goba.

pilzartig glívast, gobast.

Pilzling *m.* užítni gobàn, jur.

Pimpernuss *f.* klokĕc, kločĕk, soděl; **-strauch** *m.* kločíčevje, klokčevína, kločíčevĕc, mešíčina.

Pimpinelle *f.* bedrénĕc, žlahtnik; janež; grížnica. [vín.

Pinguin *m.* tolščák, tólstnica, ping-

Pinie, Piniole *f.* pínija, pážulĕk; (Frucht) pinéla, pinijóla.

Pinne *f.* cvèk, klin, klinĕc; perót (-i).

Pinsel *m.* čopič, kist; (einfältiger Mensch) tepĕc, bebĕc, prismóda.

Pinselei *f.* mazanína, mázanje.

pinselförmig čopíčast.

pinseln s čopíčem mázati (mážem).

Pinselschimmel *m.* čopíčasta plesĕn (-i).

Pinselstrich *m.* potéza s čopíčem.

Pinte *f.* pinta.

Pinzette *f.* pincéta, ranocélniške kléščice, ščepĕc.

Pionier *m.* okópnik, rovokòp, pionír; **Pionier-** okópniški, pionírski.

Pioniercorps *n.* okópniški —, pionírski oddĕlĕk, okópniki *pl.*, pionírji *pl.*, rovokópi *pl.*

Pips *m.* pika; den — reißen piko dréti (dérem).

Pirat *m.* gusár, korzár, morski ropar.

Piratenſchiff *n.* gusárska —, róparska ládja.

Pirol *m.* volga, kobílar, štókavěc.

Piſang *m.* rajska smókva, muza, banána.

Piſébau *m.* ílnato —, ílovnato zidánje.

piſpern šepetáti, šušljáti.

Piſſe *f.* scanje, scálnica, sčč, mokríca.

piſſen scati (sčim, sčijem), mokríti; (in der Kinderſprache) cúrati; *pf.* poscáti se, uscáti se, pocúrati se; *iter.* poščívati se, uščívati se.

Piſſer *m.* uscanè (-éta), uscáněc; =in *f.* uscánka, uscanéla, (ščijca).

Piſtazie *f.* smrdljíka; mrtvíka, mastík.

Piſtill *n.* (*bot.*) plódnica, pestič.

Piſtole *f.* samokrès, pištóla.

Piſtolenſchuſs *m.* strel iz samokrésa.

pittoresk slikovít, živopísěn.

Placat *n.* plakát, lepák, prilépěk, na oglih prilepljéni razglàs.

Plache *f.* plahta, pregrinjálno platno.

placieren naméstiti, uméstiti, postáviti, položíti, nastániti; ſich — nastániti se, usésti (-sédem) se.

placken (plagen) pestíti, múčiti, zatírati, vícati, trpínčiti, stískati, tláčiti, treti (tarem); ſich — ubíjati se, gnati (ženem) se, vbádati se, trúditi se, múčiti se.

Plackerei *f.* nadlóga, stiska; otépanje, zatíranje; trud in vbádanje.

Plafond *m.* stròp; (Deckengemälde) nastrópno slíkanje.

Plage *f.* nadlóga, muka, težáva; nuja, stiska; šiba, kazěn (-i), uíma.

Plagegeiſt *m.* mučítelj, stiskávěc, živa nadlóga, nadléžnik.

plagen múčiti, trápiti, vícati, nadlegováti, preglávico délati, pestíti, trpínčiti, zatírati, stískati, tláčiti, moríti; ſich — trúditi se, ubíjati se, vícati se, vbádati se, iméti (imám) preglávico.

Plager *m.* nadlegovávec, mučítelj, zatirátelj, stiskáč.

Plagge *f.* ruša, rúšina, drn; barsko mahóvje.

Plagiat *n.* pisáteljska tatvína, književna kraja, prepisovánje, plagiát.

Plagiator *m.* književni tat, prepisáč tujih proizvódov, prepisún, plagiátor.

Plaid *m. n.* ogrinjáča, ogrinjálka, plet.

plaidieren pred sodíščem obravnávati, pred sodniki razprávljati, — zagovárjati, — brániti.

Plaidoyer *n.* razpráva pred sodíščem, zagóvor.

Plan *m.* črtež, načŕt; osnóva, osnútěk; krajepìs; (Abſicht) naméra, nakána, naklèp; meine Pläne ſind geſcheitert izpodletélo mi je, naklépi so se mi razbíli; Pläne ſchmieden naklépe snováti, — kovati; (ebener Platz) ravníca, raván (ravní), planjáva.

plan rávěn, plan; *fig.* odpŕt, očítěn, jasěn.

planconcav ravnojámast.

planconver ravnoizbóčen.

planen (ebnen) izravnávati; izravnáti; (Pläne ſchmieden) naklépe snováti, namerávati.

Planet *m.* premíčnica, planét, zvezda obhódnica.

Planetenbahn *f.* pot premíčnic.

Planetenſyſtem *n.* sestáva premíčnic.

plangemäß po osnóvi, po načŕtu.

planieren ravnáti, gláditi; izravnáti, ugláditi, planírati.

Planiglob *m. n.* planiglób, póloblo pokázano na ravni ploskvi.

Planimetrie *f.* ploskvomérstvo, ploskvomérje, planimetrija.

Planke *f.* deská, planka; (Bretterwand) paž, opáž, ográja iz desák.

plänkeln postreljávati, streljávkati, prestrélke délati, z raztrésenim streljánjem sovrážnika bégati.

Plänkeln *n.* postreljávanje, streljávkanje, prestrélki *pl.*, raztréseno streljánje.

Plankenreihe *f.* tinj, planke *pl.*

Plänkler *m.* streljávkar; *pl.* raztréseni strelci.

planlos brez načŕta, brez črteža; lahkomíseln, nepremíšljen.

Planloſigkeit *f.* ravnánje brez načŕta; lahkomíselnost, nepremíšljenost.

planmäßig premíšljen, preračúnjen; po osnóvi, po načŕtu.

Planmäßigkeit *f.* premíšljenost; delovánje po načŕtu.

Plantage *f.* naselbina z nasádi, plantáža.

Planzeichnen *n.* rísanje čŕtežev.

Plapperer *m.* blebetávec, žlabudrálo.

plapperhaft blebetàv, žlabudràv, gobezdàv.

Plapperhaftigkeit *f.* blebetávost, žlabudrávost, brbrávost.

Plappermaul *n.* brbráč, brbrálo, gobezdálo.

plappern blebetáti, žlabudráti, brbráti, čvekáti, klepetáti (-tám, klepéčem), kvásiti.

Plärrauge *n.* krmežljávo ob. brljávo okó (očésa).

plärräugig krmežljàv, brljàv.

plärren vékati, dreti (derem) se, cmériti se, véčati (-ím).

Plärrmaul *n.* vekálo, vekavt, večáj; cmera, vekúlja.

Plastik *f.* kipotvórstvo, kipovítost, plástika.

plastisch kipotvórčn, kipovít, plástičen, plástiški.

Platane *f.* platan, platána.

Plateau *n.* gorska planóta, visóka raván (ravní).

Platin *n.* plátina.

platonisch platónski, platóničen.

plätschern pljúskati, čopotáti (po vodi); šumljáti, čopljáti, žuboríti; (vom Wein im Faß) klómpati, klónkati.

platt *adi.* ploščàt, ploščnàt, ploščast; *fig.* prazèn, nizèk; —e Stirn nizko čelo; —e Wahrheit čista ob. gola resníca; —er Mensch prosták, vsakdánjež, zaróbljenec; *adv.* narávnost, brez ovínkov.

plattdeutsch dolenjenémški.

plattdrücken splóščiti.

Platte *f.* plošča, plóščica, ploča; (Fläche) planóta, raván (-vní); (Glatze) pleša; (am Nagel) glava, glavica.

Plätte *f.* (platteš Boot) plítvica, brod, plav, splàv.

Plätteisen *n.* gladež, likálo, likálnik.

plätten plóščiti; ravnáti; izravnáti; gláditi, líkati; pogláditi, izlíkati.

Plättenfahrer *m.* plavéc, plavíčar, brodník.

Plättenfahrt *f.* vožnja na plavu (s plavom).

Platterbse *f.* (*Lathyrus*) čistnik, grahor.

platterdings *adv.* docéla, dodóbra, popólnoma, upràv.

Plattfisch *m.* (*Pleuronectes*) ploča, kámbala.

Plattfuß *m.* ploščáti podplàt; (der Plattfüßige) ravnodílec, ploskonóžec.

plattfüßig ploskonòg, ploskonóžen.

plattgedrückt splóščen, ploščàt.

Plattgerste *f.* dvovŕstni ječmen, ječmen dvovŕstnik, dvorédnik, ploščec.

Plattheit *f.* ploščnátost, ploskóst; *fig.* preprostóst, nizkóst, prostáštvo; lauter —en sprechen prostáško govoríti, vsakdánjega govorjénja biti (sem).

platthufig s ploščnátim kopítom, ploskokopítèn.

plattieren oplóčiti (z zlatom ali s srebrom); srebríti; posrebríti.

Plattkopf *m.* ploskoglávec; *fig.* butec, praznoglávec, puhloglávec, topoglávec.

plattköpfig ploskoglàv; *fig.* butast, puhloglàv, topoglàv.

Plattnase *f.* ploščnáti nos, potláčeni nos.

Plattner *m.* ploščítelj; líkavec, gladí[vec.

plattschlagen plóščiti; splóščiti, razblíniti, stánjiti.

Plattstein *m.* ploča, skrila; mit —en belegen poplóčiti.

Platz *m.* (Ort) mesto, kràj; (Raum) prostor; — finden zméstiti se, prostor dobíti; — machen umekníti (-máknem) se, prostor naredíti; *impf.* umíkati se, prostor délati; — gemacht! s poti! na stran! v kràj! umekníte se! — nehmen sesti (sedem), usésti se; nehmen Sie — izvolíte —, ráčite sesti; auf seinem — na svojem mestu; Markt— trg, sejmíšče, tržíšče; Kampf— bojíšče; Tanz— plesíšče ɔc.; ein fester — trdnjáva; kahler — goljáva; **Platz!** *interi.* plòsk, plèsk, trèsk!

Platzbüchse *f.* pókalnica.

Plätzchen *n.* méstece, prostórček.

Platzcommandant *m.* mestni povéljnik.

Platzcommando *n.* mestno povéljstvo.

platzen plóskniti, pléskniti, pljúsniti; *impf.* plóskati, čofotáti, pleskáti; (ins Wasser) štrbúnkniti; (zerspringen) razpóčiti, póčiti, raz-, pókniti, razletéti se, razpráti (-pórjem) se, régniti.

Platzer *m.* plòsk, plèsk; štrbùnk.

platzgreifen = Platz greifen polastíti se prostóra, ukoreníniti se, vgnézditi se; veljávo zadobíti, obveljáti, nastópiti.

Platzmajor *m.* mestni majór.

Platzpulver *n.* pokálni smodník.

Platzregen *m.* nalív, ploha.

Platztratte *f.* mestna menica.

Platzusance *f.* mestni običáj.

Plauderei *f.* blebetánje, žlabudránje, brbljánje, gobezdánje.

Plauderer *m.* blebetávec, žlabudrálo, jezičnik, brbljávec, čenča.

plauderhaft blebetàv, žlabudràv, jezičèn, brbljàv, čenčast.

Plauderhaftigkeit *f.* blebetávost, žlabudrávost, jezičnost, čenčávost.

Plauderin *f.* blebetúlja, čenča, brbljávka.

plaudern blebetáti, čeljustáti, raglјáti, žlabudráti.

Plaudertasche *f.* blebetálo, raglja, klepétec, klepetúlja.

plauschen klepetáti (-ám, klepéčem), česnáti, raglјáti, blebetáti, gobezdáti, brbljáti, kvasáti, čenčáti.

Plauscher *m.* ſ. Plauderer.

plausibel verjétèn, verodostójen; hvalevréden, hvalèn.

Plebejer *m.* prosták, plebéjec.

plebejisch prostáški, prostonároden, plebéjski.

Plebs *f. m.* preprósto ljudstvo, nižji stanóvi, plebéjci *pl.* [*pl.*

Plejaden *pl.* gostosévci *pl.*, gostožírci

Plenarsenat *m.* polni senát, plenárni senát. [seja.

Plenarsitzung *f.* polna seja, plenárna

Plenarversammlung *f.* vélika skúpščina, občni —, véliki zbòr.

Plenipotenz *f.* neomejena moč (-í), polnomóčje.

Plenterhieb *m.* prebirálna sečnja, prebirálno sékanje, — izsekávanje.

plentern izsekávati, gozd prebírati, sékati les prebirálno (prebíroma).

Plenum *n.* skupni zbòr, celokúpnost.

Pleonasmus *m.* preobílica v besédah, pleonázem.

Plinse *f.* mlinèc, cvrtnják.

Plombe *f.* svinčéni zalívek, svinčéno mašílo, plomba; svinčéni pečát; mašílo votlih zob.

Plombenverschluss *m.* zapóra s svinčénim pečátom.

plombieren s svincem zalíti (-líjem), zasvínčiti; votle zobe s tvaríno zagátiti, zadélati, plombírati.

plötzlich *adi.* nagèl, nenáden, nepričakován; *adv.* naglo, nanágloma, hípoma, na màh, máhoma, iznenáda, naénkrat, nenádoma, zdajci; als — kàr.

Pluderhosen *pl.* široke hlače *pl.*, bregéše *pl.* [(sem).

pludern mahedráti, preohlápen biti

plump okórèn, neukrétèn, neróden, neustórèn, odróčen, nesprétèn, štorast, neotesán, štorkljast, zavaljèn, trlépen.

Plumpe *m.* okórnež, štorkljež, neródnež, neukrétnež, neotesáneč, telebàn, trlèp; *f.* štorklja, neródnica, neotesánka.

plumpen pljúsniti, štrbúnkniti, telébniti; *impf.* pljúskati, štrbúnkati, telébati.

Plumpheit *f.* okórnost, neukrétnost, neródnost, nesprétnost, netrlépnost, neotesánost.

plumps! *interj.* pljùsk, štrbùnk!

Plumpsack *m.* robec v korobáč spletèn, korobáč iz zvite rute.

Plunder *m.* šara, starína, brkljarija, ropotíja; cape, cunje *pl.*

Plünderer *m.* plenítelj, plenívec, ropar, grabežljívec.

plündern pleníti, rópati, grábiti; o-, popleníti, orópati, ugrábiti.

Plündern *n.* plenítev, rópanje.

Plünderung *f.* plenjénje, rópanje, plenítev, rop, grabež.

Plünderungssucht *f.* ropaželjnost, grabežljívost.

plünderungssüchtig ropaželjèn, róparski, grabežljiv, grabljiv.

Plunze *f.* krváva klobása, krvavíca, (múlica).

Plural *m.* množno števílo, množína.

Pluralität *f.* množnost, mnoštvo, večína, množína.

plus več.

Plus *n.* prebítek, preostánek. [vina.

Plüsch *m.* pliš, barsúnasta bombážе-

Plusquamperfect *n.* predpretékli čas, predpretéklost.

Pluviale *n.* véliki mašni plašč.

Pluzer *m.* buča, tikva.
Pneumatik *f.* pnevmátika, nauk o gíbanju vzdúha, — plinov.
Pöbel *m.* preprósti narod, nižje ljudstvo; (Gesindel) druhál (-i), (glota).
pöbelhaft prostáški; neolíkan, neotesán.
Pöbelhaftigkeit *f.* prostáštvo; neotesánost, neolíkanost.
Pöbelhaufe *m.* druhál (-i), (glota).
Pöbelherrschaft *f.* druhálna vlada.
Pöbelsprache *f.* prostáški jezik, druhálska govoríca.
Poche *f.* tolkáč, tolkálnica.
pochen tŕkati; biti (bijem), tolči (tolčem); razbíjati; potŕkati, potólči; auf etwas — ústiti se, košátiti se, šopíriti se, báhati, ponášati se s čim; junáčiti se; zanášati se na kaj; Erz — phati (pham, pšem), tolči, drobíti grúščati rudo.
Pocher *m.* (im Pochwerk) pháč, délavěc v rúdniških stopah, phávěc.
Pochmühle *f.*, **Pochwerk** *n.* rúdniške stope *pl.*, phálnica, tolkálnica.
Pocke *f.* osépnica, koza, (runje *pl.*).
Pockengrube *f.* brazgotína od osépnic, pika, hrapa.
pockengrübig pikast, osépničast, kozàv.
Pockenimpfung *f.* stávljenje —, cépljenje koz, — osépnic.
Pockennarbe *f.* s. Pockengrube.
pockennarbig s. pockengrübig.
pockig osepničàv, kózičav.
poculieren popívati, pijánčevati.
Podagra *n.* protín, pútika, podgròm, kosteníca, pokóstnica, pódagra.
podagrisch protínast, podgrómast.
Podagrist *m.* kostobólnik, kostobóljěc, podagríst.
Podest *m.* presléděk na stopnícah.
Podium *n.* oděr.
Poem *n.* pesěm (-i).
Poesie *f.* pésništvo, poezíja.
Poet *m.* pesnik, poét.
Poetaster *m.* pesmár, pévče (-eta), pesmárček, poetástěr.
Poeterei *f.* pesmárstvo, pesmárjenje.
Poetik *f.* nauk o pésništvu, pesmoslóvje, poétika.
Poetiker *m.* pesmoslóvěc.
poetisch pésniški, poétičěn.
poetisieren pesmi skládati, pésniti, pesmáriti, pesnikováti.
Pointe *f.* koníca, ost (-í), ostríca, boděc, želo; *fig.* glavna misěl (-i).
pointieren (einen Gedanken) poudáriti; *(mil.)* obŕniti, nastáviti, napériti tòp.
Pokal *m.* kupa, véliki kozárěc, čaša.
Pökel *m.* razsol, (salamórja, slanamúrja), slaníca; **Pökel-** raz-, usoljèn.
Pökelfleisch *n.* usoljéno meso.
Pökelhäring, Pökelhering *m.* slaník.
pökeln usolíti, razsolíti; v razsol dejáti (denem).
Pol *m.* tečáj, pol; **Polar-** tečájni, polárni.
Polarbär *m.* séverni —, beli medved.
Polarisation *f.* polarizácija, polarizovánje, polarizíranje.
polarisieren obráčati se k tečáju, polarizovati, polarizírati.
Polarkreis *m.* tečájnik, polárni krog.
Polarlicht *n.* séverni sij, burjáva.
Polarstern *m.* séverna zvezda, sévernica.
Polarstrom *m.* tečájni tòk.
Polei *m.* *(Pulegium)* poláj, drobna meta.
Polemik *f.* učenjáški —, čásniški prepír, polémika, knjižévni bòj.
Polemiker *m.* znánstveni pravdar, polémik.
polemisch prepírěn, polémičěn.
polemisieren znanstvéno prepírati se, — príčkati se, učéno právdati se, polemizírati.
Polenta *f.* jed (mešta) iz korúzne moke, polénta.
Polier- likálni, loščílni, gladílni.
Poliereisen *n.* likálo, gladílo.
polieren líkati, gláditi, lóščiti, polírati, svetlíti; izlíkati, ugláditi, osvetlíti, olóščiti.
Polierer *m.* líkavěc, gladívěc, loščívěc; (b. Maurern) zidárski nadglédnik, polír.
Polierstock *m.* gladílka, gladílo.
poliert izlíkan, uglájen, políran.
Politesse *f.* uglájenost, udvórnost, vljúdnost, olíkanost.
Politik *f.* državništvo, polítika.
Politiker *m.* državnik, polítik; *fig.* prekánjeněc, zvitorépěc.
politisch državniški, polítičěn; *fig.* prekánjen, zvit, presúkan, premetèn.

politisieren o političnih vprašánjih se razgovárjati, političe stvari pretrésati, politikovati, politizírati.

Politur *f.* gladčína, glaja, lik, lošč; *fig.* uglájenost, olíkanost.

Politurflasche *f.* loščílnica.

Polizei *f.* policíja, redárstvo; **Polizei-** policíjski, redárstveni.

Polizeiamt *n.* policíjski —, redárstveni urád.

Polizeiaufsicht *f.* policíjski nadzór, redárstvena pazka, policíjsko nadzórstvo.

Polizeicommissär *m.* policíjski komisár, redárstveni povérjenik.

Polizeicommissariat *n.* policíjsko komisárstvo, redárstveno povérjeništvo.

Polizeidirection *f.* policíjsko ravnateljstvo, redárstveno vodstvo.

Polizeidirector *m.* policíjski ravnátelj, redárstveni vodja.

polizeilich policíjski, redárski, redárstven.

Polizeimann *m.* redár, policáj, policíst.

Polizeimaßregel *f.* policíjska naredba.

Polizeiordnung *f.* policíjski red, redárstveni zakon.

Polizeispion *m.* skrivni policíst, vohún, ogledúh. [pèk.

Polizeiübertretung *f.* policíjski prestó-

Polizeiverordnung *f.* policíjski ukàz.

Polizeiwesen *n.* policíjstvo, redárstvo, policíjske rečí *pl.*

polizeiwidrig proti policíjskemu redu, redárstvenemu redu nasprótèn.

Polizist *m.* ſ. Polizeimann.

Polizze *f.* zavaroválni list, (protipis), polica.

Polka *f.* polka, slovánski ples.

Pollen *m.* pelód, cvetni prah.

Pollenſchlauch *m.* pelódov mešíček.

Póller *m.* možnar, topič.

Pollmehl *n.* srednja moka.

Pollution *f.* prolítèv sémena v spanju, semenotòk, polúcija.

Polonaiſe *f.* poljski ples, polonéza.

polonisieren popoljáčiti, polonizírati.

Polſter *n.* blazína, podzglávje; (im Waſſerbau) podstáva.

polſtern blazíniti; o-, podblazíniti; s perjem natláčiti, z žimo napólniti.

Polſterſtuhl *m.* oblazínjeni stòl.

Polſterüberzug *m.* prevláka blazíne.

Polterabend *m.* večér pred poróko, predporóčni večér.

Polterer *m.* ropotáč, ropotávec, razbijávec, razgrajáč, razsajáč. [(-i).

Poltergeiſt *m.* strah, strašílo, pošást

polterhaft ropotàv.

Polterkammer *f.* shramba za ropotíjo, — za staro šaro, ropotárnica.

poltern ropotáti (-ám, ropóčem), razbíjati, tréskati, šunder délati, udelovati, razgrájati, razsájati; zu — anfangen zaropotáti, zropotáti.

Poltern *n.* ropòt, ropotánje, šunder, razgrájanje.

Polternuſs *f.* ropótec, klopótec.

Poltron *m.* ropotúlja, baháč, širokoústnež; mevža, šleva.

Polyandrie *f.* mnogomóštvo.

polychromatiſch mnogobárvèn, polihromátičèn.

Polyeder *n.* mnogoplóščnik, poliédèr.

polyedriſch mnogoplóskven, mnogoplóščèn, mnogostèn. [mija.

Polygamie *f.* mnogoženstvo, poliga-

polyglott mnogojezíčèn, v več jezíkih.

Polygon *n.* mnogokótnik, poligón.

Polygraph *m.* mnogopísec.

Polyhiſtor *m.* mnogoznávec, mnogovédež. [líp.

Polyp *m.* mnogonóžec, hobótnica, po-

polypetal mnogolíst, mnogolístèn.

Polyſyllabum *n.* mnogozlóžnica.

Polyſyndeton *n.* mnogovézje, polisíndeton.

Polytechnicum *n.*, **Polytechnik** *f.* politéhnika, politéhnična šola. [čèn.

polytechniſch politéhniški, politéhni-

Polytheismus *m.* mnogobóštvo, češčénje mnogih bogóv, politeízem.

Polytheiſt *m.* mnogobóžnik, častívec mnogih bogóv, politeíst. [čèn.

polytheiſtiſch mnogobóžèn, politeísti-

Pomade *f.* mazílo za lasé, pomáda.

Pomeranze *f.* pomaránča, naránča; **Pomeranzen-** pomarančni, naránčni.

Pomeranzenbaum *m.* pomaránčno drevó (-vésa), pomaránča.

Pomeranzengeiſt *m.* pomaránčevec.

Pomeranzenſchale *f.* pomaránčna lupína, pomarančni olúpek.

Pomolog *m.* sadjeréjec, sadjár, ovočár, pomológ.

Pomologie *f.* sadjeréja, sadjárstvo, ovočárstvo, sadjeznánstvo, pomologíja.
pomologiſch sadjárski, ovočárski, sadjerójski, sadjeznánski, pomológičen.
Pomörium *n.* mestno zazídje, obméstje, pomérij.
Pomp *m.* slovésən izprevòd; veličástje, bliščóba, velikolépje, gizda.
pomphaft, pompös veličástən, sijájən, velikolépən, gizdàv.
Pönale *n.* kazən (-i), globa.
Ponderabilien *pl.* težnine *pl.*
Pönitenz *f.* pokóra, kazən (-i).
Pontificale *n.* pontifikále, škofóvski obrédnik.
Pontificalien *pl.* škofóvska opráva, — obléka. [tvo.
Pontificat *n.* nadsvečeníštvo, pápeš-
Ponton *m.* mostóvni čoln, pontón.
Pontonier *m.* gradítelj mostóv, premostítelj, vojáški mostár, pontonír.
Pontoniercorps *n.* gradítelji mostóv, vojáški mostárji, pontonírji *pl.*
Pony *m.* konjíček, poni.
Popanz *m.* strašílo, bavbáv.
Pope *m.* pòp; **Popen-** popóvski.
populär prostonároden, lahkoumévən, poljúden; ljudstvu priljúbljen; (leutſelig) priljúden, vljúden, domàč, populárən; — werden próstemu národu se prikúpiti, — se priljúbiti.
populariſieren próstemu ljudstvu umévno napráviti, udomáčiti, popularizírati.
Popularität *f.* v-, priljúdnost; udomáčenost, priljúbljenost, popularnost.
Population *f.* prebivávstvo, prebivávci *pl.*; obljúdenost, naséljenost.
Pore *f.* potna lúknjica, znójnica, potnica; prebòj.
porös lúknjičav, lúknjičast, porózən.
Porosität *f.* lúknjičavost, poróznost.
Porphyr *m.* porfír.
Porree *m.* por, lùk.
Portal *n.* umétno izdélana glavna vrata *pl.*, veličástno vhodíšče, portál.
Portefeuille *n.* lístnica; *fig.* opravílstvo, podróčje; portfélj; Miniſter ohne — minístər brez posébnega podróčja (brez portfélja).
Portemonnaie *n.* mošnja denárnica.
Portepee *n.* čop pri sablji, portepéj.
Porteur *m.* nosəc, nosáč, nositelj.
Portier *m.* vratár, portír.
Portion *f.* kos, del, delež, pórcija.
Porto *n.* poštnína, porto.
Portoermäßigung *f.* znižba poštnine, znížana poštnina.
portofrei pròst —, brez poštnine.
Portofreiheit *f.* oproščénost —, prostóst od poštnine.
Porträt, Portrait *n.* (*pl.* Porträte, Portraits) obràz, slika, podóba, portrét.
porträtieren slíkati; naslíkati, portretírati.
Porträtmaler *m.* obrázar, slikár obrázov, portrétni slikár; **=ei** *f.* obrázno slíkanje, obrázarstvo; **=in** *f.* obrázarica, slikarica obrázov, portrétna slikarica.
Porzellan *n.* porcelán; **Porzellan-** (**porzellanen**) porcelánast; **=erde** *f.* porcelánovica; **=gut** *n.* porcelanovína; **=händler** *m.* porcelánar; **=niederlage** *f.* zalóga porcelanovíne; **=ware** *f.* porcelanovína, porcelánasto blagó.
Poſamentierer *m.* pasar, trakar, posaméntnik.
Poſaune *f.* troba, tromba, trobénta; in die — blaſen zatróbiti, zatrobéntati; *fig.* raznésti, razglásiti, raztróbiti.
poſaunen tróbiti, trobéntati; zatróbiti, zatrobéntati.
Poſaunenbläſer *m.* trobéntar, troběc, trobentáč.
Poſaunenregiſter *n.* piščáli v orglah s trobéntnim glasom. [trombe.
Poſaunenton *m.* trobéntni glas, glas
Poſe *f.* (umétniški) ustòp, poza.
Poſition *f.* lega, položáj, pozícija.
poſitiv *adi.* postávljen, ustanovljèn; pozitívən, stalən, trdən, gotòv; (bejahend) trdílən; —e Antwort odlóčən —, dolóčən odgóvor; *adv.* za gotóvo, za trdno.
Poſitiv *m.* nasébnik, pozitív.
Poſitiv *n.* órglice *pl.*
poſito *adv.* postávimo, recímo, vzemímo, denímo da, na primèr.
Poſitur *f.* položáj, ustòp, pozitúra; ſich in — ſetzen postáviti se, ustópiti se.
Poſſe *f.* šala, burka, norčija; (Theaterſtück) gluma, burka, komédija; Poſſen reißen (treiben) burke (šale) zbíjati, norce briti (brijem), norčije ugánjati.

Poſſen *m.* kljubést (-i) nagájanje; einen — ſpielen nagoditi; nagájati; ponagájati, komú eno naprésti (-prédem), komú eno narediti; zum — nalašč, navkljùb.

poſſenhaft burkast, šaljiv, smešèn, zabavljiv, norčàv.

Poſſenmacher, Poſſenreißer *m.* šaljívec, burkež, smešnik, glumáč, pavlíha, (prijéděc).

Poſſenreißerei *f.* norčevánje, šale *pl.*, burke *pl.*, norčíje *pl.* [igra.

Poſſenſpiel *n.* burka, gluma, smešna

Poſſenſtück *n.* smêšnica, burka. [vèn.

poſſeſſiv svojílèn, prilastílèn, posesí-

Poſſeſſivpronomen *n.* svojílni zaímèk, posesívni zaímèk.

Poſſeſſor *m.* poséstnik, gospodár.

poſſeſſoriſch poséstèn; —e Klage poséstna tóžba.

poſſierlich smešèn, šegàv, šaljiv.

Poſſierlichkeit *f.* smešnost, šaljívost, šegávost.

Poſt *f.* pošta; (Nachricht) naznanílo, glas, vest (-i), poročílo; (Anſatz) postávek, nastávek, točka; — für — točko za točko, postávek za postávkom; **Poſt-** poštni.

Poſtament *n.* stojálo, podstávek, podnóžje, stalo, postaménf.

Poſtamt *n.* poštni uràd, pošta.

Poſtanweiſung *f.* poštna nakáznica.

Poſtarbeit *f.* nujno delo, delo ki prigánja, delo, za katéro se mudí.

Poſtbeamte *m.* poštni urádnik.

Poſtbegleitadreſſe *f.* poštna spremnica.

Poſtbote *m.* poštni sèl (slà); pismonóšec, pismonóša, pismonòs, listonóša.

Poſtchaiſe *f.* poštna kočija, poštni voz.

Poſtdirection *f.* poštno ravnáteljstvo.

Poſten *m.* mesto (odkázano), stojíšče; (Wache) straža; (Wachplatz) stražíšče; (Amt) služba, mesto; (Geldbetrag) svota, znesèk, postávka, postávek.

Poſtencommando *n.* postájno povéljstvo.

Poſtenlauf *m.* poštni tek, — dohòd; der — iſt offen pošte gredó (brez ovíre); die Tage des Poſtenlaufes dnevi vožnje po pošti.

poste restante *adv.* naj na pošti ostáne (počáka), poste restante.

Poſterpedition *f.* poštno odpravítelj-stvo, poštna odpráva.

Poſterpeditor *m.* poštni odpravítelj.

post festum *adv.* po slovésnosti, prepózno.

poſtfrei poštníne pròst.

Poſtgebür *f.* poštna pristojbína.

Poſtgeld *n.* poštarína, poštnína.

Poſthalter *m.* poštar.

Poſthaus *n.* poštna hiša, pošta. [rog.

Poſthorn *n.* postiljónski (póštarski)

Poſthumus *m.* posmŕtnik, po očétovi smrti rojéni.

poſtieren postáviti, postírati.

Poſtille *f.* postíla.

Poſtillon *m.* postiljón, poštni vozník, vozník pošte. [voz.

Poſtkaleſche *f.* poštna kočija, poštni

Poſtkarte *f.* poštna dopísnica.

Poſtknecht *m.* poštni hlapèc.

Poſtkutſche *f.* ſ. Poſtkaleſche. [rica.

Poſtmeiſter *m.* poštar; =in *f.* pošta-

Poſtnachnahme *f.* poštno povzétje; =aſſignation *f.* nakàz na poštno povzétje; =ſendung *f.* pošiljátèv s poštnim povzétjem, povzétna poštna pošiljátèv.

Poſtnummer *f.* tekóča številka, številka postávka.

Poſto *n.* stojíšče; — faſſen stojíšče zavzéti (-vzámem), postáviti se, ustópiti se; osvojíti si mesto, posésti (-sédem) mesto.

Poſtordnung *f.* poštni red.

Poſtpferd *n.* poštni kònj.

Poſtporto *n.* poštarína, poštnína.

Poſtrecepiſſe *n.* poštna prejémnica, poštnoprejémni list, recepís.

Poſtreiſe *f.* potovánje s pošto.

Poſtrittgeld *n.* poštna jezdnína.

Poſtſäule *f.* miljni steber, miljekàz, miljnik.

Poſtſcript *n.* pripísek, dostávek.

Poſtſendung *f.* poštna pošiljátèv.

Poſtſiegel *n.* poštni pečát.

Poſtſparcaſſe *f.* poštna hranílnica.

Poſtſparkarte *f.* poštnohranílni listek.

Poſtſtation *f.* poštna postája, poštna štácija.

Poſtſtraße *f.* vélika —, poštna cesta.

Poſttag *m.* poštni dan (dneva).

Poſttaxe *f.* poštna taksa.

Postulant *m.* zahtevávec, terjávec.

Postulat *n.* zahtéva, terjátev, zahtévek, postulát.

Postverbindung *f.* poštna zveza.

Postverkehr *m.* poštni promet, poštno občenje.

Postverwalter *m.* poštni upravítelj, poštni oskrbník.

Postverwaltung *f.* poštna uprava, poštno upravíteljstvo.

Postwagen *m.* poštni voz.

Postwechsel *m.* poštna izména, prepréga poštnih konj. [ca.

Postwertzeichen *n.* poštna vrédnostni-

Postwesen *n.* póštarstvo, poštne stvarí, poštna opravíla.

Postzahl *f.* zaporédna (tekóča) številka, številka postávka.

Postzug *m.* poštni vlak.

Potentat *m.* mogóčnik, vladár, mogótec, potentát.

Potenz *f.* moč (-í), oblást (-i); (arithm.) vzmnóž (-i), poténca; **Potenz-** vzmnóžni.

potenzieren vzmnožíti; vzmnoževati, potencírati. [tev.

Potenzierung *f.* vzmnóžba, vzmnoževa-

Potpourri *m.* (*n.*) zmes (-i).

Pottasche *f.* pepelík, lúgasta sol (-í).

Pottaschensieder *m.* pepelár.

Pottaschensiederei *f.* pepelárnica.

Pottfisch, Pottwal *m.* glaváč.

Pottweide *f.* bela vrba.

potz! *interi.*; — tausend dète! dète šentaj! dète šembraj! raca na vodí! kosmáta kapa! bès te plentaj!

Poularde *f.* (Kapphuhn) skopljéna kokóš (-i).

pousieren pospeševati, podpírati, pomágati; s svojim pokrovíteljstvom koga povzdígniti, do uglédnosti povíšati.

präambulieren vpeljávati, napeljávati, uvòd igráti.

Präambulum *n.* predígra, uvòd.

Präbende *f.* prebénda, nadárbina.

Präcaution *f.* previdnost, opréznost; **Präcautions-** previdnostni; **-impfung** *f.* previdnostno cépljenje koz.

Präcedens *n.* (*pl.* Präcedentien) predídóči slučáj, bivši dogódek.

Pracht *f.* krasóta, bliščóba, dika, sijájnost, veličástje, velikolépje; **Pracht-** krasótni, bliščéči, sijájni.

Prachtausgabe *f.* krasótna izdája, sijájna izdáva, dična opráva knjige.

Prachtexemplar *n.* krasótni izvòd, velelépi eksemplár.

Prachtgebäude *n.* velelépa zgradba, krasno poslópje, veličástno zidánje.

prächtig krasén, sijájen, bliščéč, dičén, krasótën.

Prachtliebe *f.* krasoljúbje, gizdávost.

prachtliebend krasoljúbën, gizdáv.

prachtvoll prekrásen, sijájen, velekrásen, bliščóbën.

Prachtwerk *n.* prekrásno —, sijájno delo; sijájna knjiga; dični umotvòr.

Präcipitat *n.* usedlína, kalíž.

präcipitieren na dno správiti, usedlíno napráviti; *fig.* prenágliti; pobíti (-bíjem), strmogláviti.

präcis točén, natánčen, precízen, dolóčen; (gedrängt) jédrnat; *adv.* točno, natánko. [rati.

präcisieren natánko dolóčiti, precizí-

Präcision *f.* točnost, natánčnost; (Bündigkeit) jédrnatost, dolóčnost, precíznost.

präcludieren izkléniti, izključíti.

präclusiv zadnji, neprelóžen, neprestópen, neodložívën.

Präclusivfrist *f.* zapádni rok, neprelóžni rok.

Prädestination *f.* predodrédba, predodlóčba, vnaprédno določílo, predestinácija.

prädestinieren vnapréd dolóčiti, napréj naméniti, vnapréj odrédíti, predestinírati.

Prädialservitut *f.* zemljíška služnost.

Prädicant *m.* prídigar, propovednik, cerkvéni govórnik.

Prädicat *n.* (*gramm.*) povédek, predikát; (Titel) pridévek, naslòv.

prädicativ dopovéden, dopovédkov, predikatívën.

prädicieren povédati (-vém), prisóditi, pridéti (-dénem); *impf.* prisójati, pridévati.

prädominieren nadvladovati, prevladovati, iméti (imám) premóč (-i); omàh dobíti. [sténca.

Präexistenz *f.* predbívanje, preeksi-

Präfect *m.* predstójnik, načélnik, ravnátelj, prefékt.

Präfix *n.* predpóna, predpónka, sprédnjica.

prägen vtísniti; vtiskovati; (Geld) kovati; ins Gedächtnis — vtísniti si v spomín (v glavo), zapómniti si.

Präger *m.* novcekóvec.

Prägmaſchine *f.* kovni stroj, samokòv.

Pragmatik *f.* pragmátika.

pragmatiſch pragmátičen, pragmátiški.

prägnant jedrovít, poménben, tehtovít, pregnántен.

Prägnanz *f.* jedrovítost, pregnántnost.

Prägung *f.* kov; kovánje.

prahlen báhati se, šopíriti se, ščepériti se, hváliti (hvalísati) se, ústiti se, širokoústiti, hvastáti, veličiti se.

Prahler *m.* baháč, širokoústnež, hvastáč; =ei *f.* báhanje, bahávost, bahástvo, samohválnost; =in *f.* bahávka, širokoústnica.

prahleriſch bahàv, baháški, šopírен, samohválen, širokoústen, hvastàv.

Prahlhans *m.* ſ. Prahler.

Prahlſucht *f.* bahávost, šopírnost, hvastávost.

prahlſüchtig bahàv, šopírен, hvastàv.

Prairie *f.* trávnata planjáva, prerija.

Präjudicat *n.* naprejšnja —, poprédnja sodba, predsódba, prejudikát.

präjudicieren predsóditi, naprej sóditi, prejudicírati; (nachtheilig sein) biti (sem) na škodo, škódovati.

Präjudiz *n.* predsódek, prenágla sodba; škoda.

prakticieren váditi se, úriti se, vézbati se, prakticírati; délati, izvrševati.

Praktik *f.* izvrševánje, práktika; vájenost, izúrjenost, práktičnost; die —en zvijáče, splétke *pl.*

praktikabel porábен, priprávен.

Praktikant *m.* vájenec, praktikánt.

Praktiker *m.* izkúšenec, veščák, praktik.

praktiſch dejánski, izvrševálen, práktiški; porábен, izkúšen, práktičen.

Prälat *m.* prelát.

Prälatur *f.* prelátstvo, prelatúra.

Prälegat *n.* predvolílo.

Präliminare *n.* proračún, račúnski načrt.

Präliminarien *pl.* predhódne dolóčbe, predhódne pogódbe (mirú).

präliminieren proračúniti, preliminírati, vnapréj dolóčiti.

Prall *m.* udár; (Abprall) odbòj, odlèt.

prall napét, natégnjen.

prallen (an—) tŕčiti, bútniti, tréščiti; (ab—) odskóčiti, odletéti, odbíti se.

Prallſchuſs *m.* odskóčni strel.

Prallſtein *m.* odnašávec, odriváč, vor-

präludieren uvòd igráti, predigrávati, preludírati.

Präludium *n.* predígra, uvódna igra, prelúdij.

Prämiant *m.* obdarjénec, obdarovánec, premijánt.

Prämie *f.* darílo, nagráda, prémija; (Aſſecuranz—) zavárščina, zavarovalnína.

prämiieren obdaríti, obdarovati, nagradíti, premijírati.

Prämiierung *f.* obdarovánje, premijíranje.

Prämiſſe *f.* prednji stavèk, prorèk, premísa.

Prämonſtratenſer *m.* premonstratènec.

prangen bliščáti (-ím) se, lesketáti (-ám, -éčem) se; díčiti se, ponášati se.

Pranger *m.* sramótni steber, — oder, sramotišče.

Pränotant *m.* predznamovátelj, prenotánt.

Pränotat *m.* predznamovánec, prenotát.

Pränotation *f.* predznamovánje, predznámba, prenotácija; **Pränotations**predznámbni, prenotacíjski.

pränumerando *adv.* naprej plačevàje.

Pränumerant *m.* predplačník, naročník, prenumeránt.

Pränumeration *f.* predplačílo, naróčba, prenumerácija.

Pränumerationsbetrag *m.* predplačílni znesèk, naročnína, predplačílo.

pränumerieren predpláčati, naročíti se na kaj, prenumerírati.

präoccupieren prehitéti koga pri zasédanju, prej zasésti (-sédem), prej osvojíti.

Präparand *m.* (učiteljski) priprávnik, učiteljíški gojénec, preparánd.

Präparandie *f.* (učiteljska) priprávnica, učiteljíšče, preparandíja.

Präparat *n.* priprávěk, prigotóvěk, preparát.

Präparation *f.* pripráva, preparácija.

präparieren pripráviti, prigotóviti, postrójiti; *impf.* pripráv|jati, preparírati.

Präponderanz *f.* pretéža, pretéžnost.

Präpoſition *f.* predlòg, razmérnik, prepozícija; **Präpoſitional-** predlóžni, prepozicionálěn.

Präpotenz *f.* premóč (-i), prepoténca, prevláda.

Prärogativ *n.* predpravica, prednost.

Präſens *n.* sedánji čàs, sedánjik.

Präſent *n.* dar, darílo, podárěk, vezílo, prezént.

Präſentant *m.* predlagátelj, predložitelj, prezentánt.

Präſentation *f.* predája, izročítěv; (zu einer Stelle) predlòg, priporočítěv, priporočílo, nasvèt, prezentácija; (eines Wechſels) predóčba; prezentácija.

Präſentationsfriſt *f.* ròk za predóčbo, prezentacíjski ròk.

Präſentationsrecht *n.* pravíca predláganja, — nasvétovanja.

Präſentatum *n.* dan vlóžbe, čàs vlożítve, vloženo.

präſentieren predáti, izročíti, vložíti; *impf.* izročeváti, vlágati; navzóčiti; (zu einem Amte) predložíti, nasvétovati, priporočíti; *impf.* predlágati, priporóčati; (den Wechſel) predočíti, predložíti, prezentírati; (das Gewehr) čast izkázati (-kážem), predstáviti orožje, prezentírati; präſentiert! daj(te) čast! ſich — pokázati se, biti (sem) na poglèd.

Präſentierteller *m.* ponudílni krožnik, predajálni pladenj.

Präſentierungsſtation *f.* postája navzočítve, — zglasítve.

Präſenzdienſt *m.* dejánska —, prezéntna služba.

Präſenzliſte *f.* imeník navzóčih, popìs prisótnih.

Präſenzſtand *m.* prezéntni —, dejánski stalež.

Präſenztaxe *f.* plačílo za navzóčnost, navzočnína.

Präſervativ *n.* branílo, varoválo, obvaroválni lek, branílni pripomóček, preservatív.

Präſes, Präſident *m.* predsédnik, prvoméstnik, prvosédnik, prezidént.

Präſidentſchaft *f.* predsédništvo, prvosédstvo, predsédstvo.

Präſidial- predsédniški, prezídijski.

präſidieren predsedovati, biti (sem) predsédnik, prezidírati.

Präſidium *n.* predsédništvo, predsédstvo, prezídij.

praſſeln pokljáti, pókati, prasketáti (-ám, praskéčem), škrbetáti.

Praſſeln *n.* pokljánje, praskèt, praskétanje.

praſſen razkóšno —, nezmérno živéti, potrátno in zapravljívo živéti, trebúhu streči (strežem), trátiti, zapravljati.

Praſſer *m.* požrêšnik, požerúh, potrátnik, zapravljívec, raztočník; **-in** *f.* požrêšnica, požerúhinja, potrátnica, zapravljívka.

präſumieren napréj si kaj místiti, sóditi, súmiti, domnévati, presumírati.

Präſumtion *f.* napréjšnja dozdéva, domnéva, domnévěk, sumnja, domnévanje.

präſumtiv dozdévěn, domnévěn, presumtívěn.

Prätendent *m.* prisvojevávec oblásti, prisvajátelj krone, pretendént.

prätendieren svojíti si, prisvájati si, lastíti se česa, prilaščevati si kaj, kot svoje térjati (zahtévati), pretendírati.

Prätenſion *f.* térjanje, zahtévanje, zahtévěk, terjátěv, zahtéva; drznost, prevzétnost; ohne — ponížen, skroměn.

prätentiös prevzétěn, oblástěn, drzèn.

präterieren preskóčiti.

Präteritio *f.* preskòk, preterícija.

Präteritum *n.* pretékli čàs, pretéklost.

Prätext *m.* pretvéza, (prazèn) izgóvor.

Prätor *m.* pretor.

Prätur *f.* prétorstvo, pretúra.

Praxe *f.* šapa.

prävenieren prehitéti (-ím), prestréči (-stréžem), pretéči.

Prävention *f.* prehitévanje, prehitèk, prestrézba, odvrnítěv.

präventiv odvračálěn, preventívěn.

Präventivmaßregel *f.* odvračálna (preventívna) narédba.

Praxis *f.* izvrševánje, vaja, praksa, izkúšnja; (Gewohnheit) obíčaj, naváda.

predigen propovédati, propovedovati, pridigati, pridigovati; (ermahnen) opomínjati.

Prediger *m.* propovedník, prídigar; **Prediger-** prídigarski, propovedníški.

Predigt *f.* propóved (-i), prídiga, cerkvéni govor; (Straf—) káranje, ukòr, posvarílo; jmdm. eine — halten živo posvaríti, pokárati.

Predigtamt *n.* prídigarstvo, propovedníštvo.

Predigtentwurf *m.* načŕt propóvedi, osnóva prídige.

Predigtſammlung *f.* zbirka propóvedi, zbirka cerkvénih góvorov (pridig).

Predigtſtuhl *m.* propovednica, prídižnica, leca.

Preference *f.* preferánsa.

Preis *m.* cena, kup; zu welchem — po čem, v kakšen kup, po katéri ceni; der genaueſte — najnížja cena, najbóljši (najzádnji) kup; zu billigem —e po ceni, dobér kup; feſter — trdna —, stalna cena; um einen geringeren — bolj po ceni, cenéje, boljši kup; um jeden — po vsaki ceni, na vsak način, naj velja, kar hoče; um keinen — po nobéni ceni, na nobèn način, nikákor nè, za vse na svetu nè; den — feſtſetzen zacéniti, ceno postáviti; vom — ablaſſen popustíti, odjénjati, prijénjati; den — überſchreiten ceno preskóčiti; der — ſteigt cena gre kvišku, cena raste; der — iſt geſtiegen cena je poskočíla; der — fällt cena pada, cena se niža; (Belohnung) plačílo, darílo, nagráda; (Lob und Ehre) čast in slava, čast in hvala.

Preisaufgabe *f.* nalóga z razpísanim darílom, razpísana —, nagrádna nalóga.

Preisausſchreibung *f.* razpìs darila, razpìs nagráde.

Preisbewerber *m.* tekmovávec (tekmeník) za nagrádo, natécavec za razpísano darílo.

Preisbewerbung . tekmovánje (pogánjanje) za nagrádo, natécanje za razpísano darílo.

Preiscourant *m.* ceník, cenílnik, cenovník (kupčíjski).

Preiſelbeere *f.* brusnica, rdeča borovnica, (móčnica, grámzelišče).

preiſen slavíti, poveličevati, hváliti in častíti, slavo peti (pojem), preslávljati; glücklich — za sréčnega iméti (imám) od. číslati, blagorovàti.

Preiſen *n.* slavítev, hvalítev, poveličevánje, preslávljanje.

Preiſer *m.* slavítelj, hvalítelj, poveličevávec, preslavljávec.

Preisfrage *f.* nagrádno vprašánje, vprašánje z razpísanim darílom.

preisgeben prepustíti —, izročíti (propádu), izpostáviti; *impf.* prepúščati, izpostávljati (opásnemu položáju).

Preisgebung *f.* prepustítev, izročítev (usódi, pogúbi), izpostávljanje v nevárnost.

Preisliſte *f.* ſ. Preiscourant.

Preisrichter *m.* sodník o razpísanih darílih, razsojevávec o nagrádi.

Preisſchrift *f.* za razpísano darílo tekmajóči spìs, spìs za natečáj, tekmajóča razpráva; gekrönte — obdarjéni spìs, nagrajéna razpráva.

Preisſtück *n.* obdarjéna (nagrajéna) [igra.

Preistarif *m.* ceník, cenovník.

preiswürdig (ſeines Preiſes würdig) ceníla vreden; (des ausgeſchriebenen Pr. w.) darila (nagráde) vreden.

Preiswürdigkeit *f.* vrednost; vrednost darila.

Preiszuerkennung *f.* prisója darila, prisódba nagráde, nagrajénje.

prekär dvoměn, dvomljiv, negotòv, nestálen.

prellen prekániti, ukániti, prevàriti, oslepáriti, ocigániti, ogoljufáti; trépati (trepljem n. pr. štrene, platno, perílo itd.).

Preller *m.* goljúf, slepár; (prallender Schlag) plèsk, udárec; (Abprall) odskòk, odbòj; =ei *f.* prevára, goljufija, slepárstvo; =in *f.* goljufica, sleparica.

Prellholz *n.* trepálnik.

Prellſchuſs *m.* odbójni strel.

Premier *m.* prvi (minístèr).

Presbyter *m.* starejšína; cerkvéni načélnik; svečeník, duhóvnik, prézbiter.

Presbyterianer *m.* prezbiterijánec.

Presbyterium *n.* duhóvniški prostor v cerkvi, prezbitérij.

preſſant nujèn, neodlóžen, presántен es iſt nicht — ni sile, ne mudi se.

preſsbar stisljìv, stlačljìv; die Luft iſt — zrak se dá (se more) stísniti.

Preſsbarkeit *f.* stisljívost, stlačljívost.

Preſſe *f.* stiskálnica, tlačílnica, žema, (preša); Druck— tiskálnica; (Buchdruck) tisk, natìs; unter die — geben dati tískati, dati v natìs, dati v tisk; ſich unter der — befinden biti (sem) v tisku (v natísu), tískati se; (Zeitungsweſen) novínarstvo, časništvo.

preſſen stískati, tláčiti, mečkáti, žmíkati, ožémati, (grozdje) téščiti; *pf.* stísniti, ožéti (-žmèm); (hart zuſetzen) pestíti, prigánjati.

Preſſer *m.* stiskávec, tlačítelj.

Preſsfreiheit *f.* tiskóvna svobóda, svobóda tiska; svobódni tisk.

Preſsgericht *n.* tiskóvno sodíšče.

Preſsgeſetz *n.* tiskóvni zakon.

Preſsgewerbe *n.* tiskárski obŕt.

Preſshefe *f.* (Preſsgerm) ólove droži *pl.*, ólovne drožice *pl.*, kvas (-ú).

Preſshefeerzeugung *f.* izdelovánje ólovih drožíc.

preſſieren núditi, síliti; es preſſiert sila je, nujno je, mudí se; preſſiert ſein iméti (imám) nujna opravíla, iméti črez glavo opráviti.

Preſſion *f.* sila, pritísk.

Preſskufe *f.* kad (-í), krníca.

Preſsmaſchine *f.* ſ. Preſſe.

Preſsproceſs *m.* tiskóvna pravda.

Preſsſchraube *f.* vreténo, vreteníca.

Preſsübertretung *f.* prestópek tiskóvnega zakóna, prekršek tiskóvne postáve.

Preſswerk *n.* tiskálo, tiskálnica. [ka.

Preſswurſt *f.* sežéta klobása, stláčen-

Preſszeug *n.* tiskálo, tiskálno oródje, tiskálna pripráva.

Preſtige *n.* slepílo, mamílo, slepárstvo; nenavádni uglèd, vplìv.

pretiös dragocèn, žlahtèn; malenkóstno nežèn, pretírano nalíšpan.

Pretioſen *pl.* dragocénosti *pl.*, dragotíne *pl.*

Pricke *f.* ost (-í), ostèn; (Fiſch *Petromyzon*) piškúr (piskor).

prickeln *tr.* bódckati, zbádati; *intr.* gomezéti, skeléti, ščeméti.

prickelnd gomezljìv, ščemèč; (pikant) rezèk, rezèn.

Prieſter *m.* svečeník, duhóvnik, mašnik; der Hohe— véliki duhóvnik; Prieſter- svečeníški, duhóvski, duhóvniški, mášniški.

Prieſteramt *n.* svečeníštvo, duhóvstvo, duhóvska služba, mášništvo.

Prieſterhaus *n.* duhóvno semeníšče, bogoslóvnica.

Prieſterherrſchaft *f.* duhóvska vlada, vlada duhóvščine.

Prieſterin *f.* svečenica, duhóvnica.

prieſterlich duhóvski, mášniški, mášnikov, svečeníški.

Prieſterorden *m.* duhóvni red.

Prieſterrock *m.* duhóvska obléka.

Prieſterſchaft *f.* duhóvščina, duhóvstvo, duhóvništvo, svečeníštvo.

Prieſterſtand *m.* duhóvski stan, mášniški stan, duhóvstvo.

Prieſterthum *n.* duhóvstvo, duhóvništvo, svečeníštvo.

Prieſterweihe *f.* mášnikovo posvečénje (posvečevánje), posvetítev duhóvnikov; die — ertheilen v mášnika posvetíti.

Prima *f.* prvi razrèd, prima.

Primadonna *f.* prva pevka, — pévkinja, primadóna.

Primaner *m.* učéneč prvega razréda, prvošólec, primáneč.

Prima Nota *f.* prvi zapísnik, knjíga prvih zapískov.

primär prvótèn, prvi.

Primararzt, Primarius *m.* prvi zdravník, primárij.

Primas *m.* (*pl.* Primaten) prvák med nadškófi, prvostólnik, primas.

Primat *n.* prvášstvo med nadškófi, prvostólništvo, primát; (Vorrang überhaupt) prvénstvo.

Primawechſel *m.* prva menica.

Prime *f.* (in der Muſik) prvi glas; (beim Fechten) prvi ustòp, prvi udár, pŕvnica.

Primel *f.* trobéntica, jaglec, jeglič.

primitiv prvótèn, začétèn, primitívèn; prepròst.

Primiz *f.* nova maša, primícija.

Primiziant *m.* novomášnik.

Primogenitur *f.* prvorojénstvo, primogenitúra.

Primzahl *f.* praštevílo, prvótno števílo, prvínsko števílo.

Princip *n.* (*pl.* Principien) princíp; (Urgrund) začétěk, izvòr; (Grundſatz) načélo, glavno vodílo, pravílo.

Principal *m.* gospodár, predstójnik, principál.

Principat *m. n.* predstvo, prvénstvo, prváštvo, principát.

principiell načélěn, podstávěn, principielěn.

Prinz *m.* knez, princ; kaiſerlicher — cesárjevič, cárjevič; königlicher — králjevič; fürſtlicher — knéževič.

Prinzeſſin *f.* princésinja; (kaiſerliche) cesaríčna; (königliche) kraljíčna, kraljévna; (fürſtliche) knežna.

Prior *m.* prednik, prior, predstójnik samostána; **Prior-** príorski.

Priorat *n.* príorstvo, samostánsko predstójništvo.

Priorin *f.* prédnica, predstójnica samostána.

Priorität *f.* predstvo, prednost, prioritéta.

prioritätiſch predstven, prioritétěn.

Prioritäts-actie *f.* prédnostna —, prioritétna délnica; **=anlehen** *n.* prédnostno —, prioritétno posojílo.

Priſe *f.* ščepěc, vzéměk; (erbeutetes Schiff) zajéta —, zaplénjena ladja.

Prisma *n.* prizma.

prismatiſch prizmátičěn.

Pritſche *f.* (Patſche, Klatſchbrett) pleskáča, plaska, lopáta, tolkáča; (hölzerne Lagerſtätte) pograd, odríněc, ležíšče na deskah.

pritſcheln (po vodi) pleskáti, tléskati, brljúzgati.

privat zaséběn, samosvójěn, privátěn; (geheim) tajěn.

Privatangelegenheit *f.* zasébna stvar (-i), privátna stvar.

Privatbrief *m.* privátno pismo.

Privatdocent *m.* privátni docént.

Private *m.* zasébnik; *f.* zasébnica.

Privateigenthum *n.* zasébna lastnína, zasébna —, privátna svojína.

Privatier *m.* zasébnik.

privatim *adv.* zasébno, natíhoma, med sebój, za-se.

Privatintereſſe *n.* osébna korist (-i).

privatiſieren za-se živéti (-ím), osebováti, privatizírati.

Privatiſt *m.* privátni učéněc, privatíst.

privativ izključílěn, nikálěn, privatívěn.

Privatleben *n.* zasébno —, privátno —, domáče življénje.

Privatlectüre *f.* zasébno berílo, privátno čítanje, privátno čtivo.

Privatmann *m.* ſ. Privatier.

Privatperſon *f.* ſ. Private.

Privatrecht *n.* zasébno pravo.

privatrechtlich zasebnoprávěn, privatnoprávěn; —er Titel zasebnoprávni naslòv, privatnoprávno imé.

Privatſache *f.* zasébna —, privátna reč (-í).

Privatſchuldverſchreibung *f.* zasébna zadólžnica, zasébno dolžno pismo.

Privatſchule *f.* zasébna učílnica, privátna šola.

Privatunterricht *m.* domáči poúk, privátno poučevánje.

Privatvergnügen *n.* privátno vesélje, svoja zabáva.

Privatverkehr *m.* zasébno občevánje.

Privatvermögen *n.* zasébno —, privátno premoženje, zasébna imovína.

Privatwirtſchaft *f.* zasébno gospodárstvo.

Privatzeugnis *n.* zasébniško izpričeválo, privátna svedóčba, privátno potrdílo.

Privatzweck *m.* zasébna svrha.

Privet *n.* straníšče.

Privileg, Privilegium *n.* svobóščina, predpravíca, privilégij u. privilégija, povlástica.

Privilegieninhaber *m.* imétnik svobóščinah, privilégijska listína.

Privilegienurkunde *f.* listína o svobóščinah, privilégijska listína.

Privilegienverleihung *f.* podelítěv privilégija.

privilegieren podelíti svobóščino, povlástiti, privilegírati.

privilegiert s svobóščinami —, s predpravícami obdarjěn, povláščen, privilegíran.

pro und contra *adv.* za in zoper, za in proti.

probabel verjétěn.

Probabilität *f.* verjétnost.

probat po izkúšnjah potŕjen, izkúšen, dokázan, pripoznán.

Probe *f.* izkúšnja, poskúšnja, poskús, izkús, izkúsba; (Beweis) dokàz; (Muſter) oglèd; obrázec, vzórec; auf die — ſtellen izkúšati; **Probe-** poskúsni, za poskúšnjo.

Probearbeit *f.* delo na poskúšnjo.

Probebelaſtung *f.* poskúsna obtežítev, — obremenítev, obremenílna poskúšnja. [oglèd.

Probeblatt *n.* oglédni list, list na

Probebogen *m.* pola na oglèd, oglédna —, poskúsna pola.

Probedruck *m.* tisk na poskúšnjo.

Probefahrt *f.* poskúsna vožnja.

probehältig po izkúšnji potŕjen, preizkúšen; (v. Wechſel) trdèn, v redu.

Probejahr *n.* poskúsno leto, leto poskúšnje.

Probelection *f.* poskúsno predávanje.

Probepraxis *f.* poskúsna praksa.

Probepredigt *f.* prídiga na poskúšnjo, poskúsna propóved (-i).

Probeſchrift *f.* pisánje na oglèd, lepopísni poskús.

Probeſtück *n.* obrázec, oglédek, izvòd na oglèd, poskúsek.

Probevorleſung *f.* ſ. Probelection.

probeweiſe za poskús, na poskúšnjo.

Probezeit *f.* čas poskúšnje, poskúsna doba.

Probier- poskúsni.

probieren izkúsiti, poskúsiti; *impf.* izkúšati, poskúšati, preizkúšati. [věc.

Probierer *m.* poskušávec, preizkúša-

Probierſtein *m.* zlatárska óslica, preizkúsni kamen. [blém.

Problem *n.* vprašánje, zastávek, pro-

problematiſch negotòv, dvoměn, problemátičen.

Procedur *f.* ravnánje, ravnáva, postópanje, procedúra.

Procent *n.* odstótek, procént.

Procentſatz *m.* odstótni postávek.

procentual odstótèn, procentualen.

Proceſs *m.* pravda, spòr, právdanje, tožba, prépor; *(chem.)* postópek, procés; den — anhängig machen tožbo začéti (-čnèm), tožbo vzdígniti zoper koga, pognáti (-ženem) pravdo do sodíšča; — machen na tožbo dejáti (dénem); — führen právdati se, tóžiti se, tožáriti se; durch — verlieren zaprávdati, zatožáriti; durch — erhalten iztóžiti, s tožbo dobíti, izprávdati; kurzen — machen ob kratkem odpráviti; **Proceſs-** pravdni.

Proceſsacten *pl.* pravdni spisi.

Proceſsführer *m.* pravdar.

Proceſsgegner *m.* právdni nasprótnik.

proceſſieren právdati se, tóžiti se, tožáriti se.

Proceſſion *f.* obhòd (cerkvéni), izprevòd, procésija.

Proceſskoſten *pl.* pravdni stroški.

Proceſsordnung *f.* pravdni red, — zakon.

Proceſsſache *f.* pravdna reč (-í), — stvar (-í).

Proceſsſchriften *pl.* pravdni spisi.

proceſsſüchtig pravdljiv, právdarski; er iſt ſehr — velik pravdar je; ich bin nicht — ne strežem na tožbo. [nje.

Proceſsverfahren *n.* pravdno postópa-

Proceſsverhandlung *f.* pravdna razpráva.

Proclamation *f.* pro-, razglàs, oklic, razglasílo, proklamácija.

proclamieren proglásiti, razglásiti, oklícati (-klíčem), proklamírati; *impf.* proglášati, oklicevati.

Proclamierung *f.* proglasítev.

Procura *f.* (Vollmacht) pooblastílo, polnomóčje; upravljanje.

Procuration *f.* oskrbovánje, upravljanje, prokurácija.

Procurator *m.* pooblaščénec; oskrbník, upravítelj, prokurátor.

Procuratur *f.* oskrbníštvo, upravítelj-stvo, prokuratúra.

procurieren oskrbovati, upravljati.

Producent *m.* pridelovátelj, izdelovátelj, proizvódnik; (Vorzeiger der Urkunde) pokazávec; producént.

producieren pri-, izdélati, proizvésti (-védem); *impf.* pridelovati, izdelovati, proizvájati; (eine Urkunde) pokázati (-kážem); producírati; ſich — pokázati se, nastópiti; razkazovati se, javno kázati se, producírati se.

Product *n.* izdélek, proizvòd; pridélek, obróděk, sad, sadež, plod; (Ergebniš) učínek, naslédek, uspéh; (in der Mathematik) zmnožek, znesek, produkt.

Productenhändler *m.* trgóvěc s pridélki.

Production *f.* (von Urproducten) pridelovánje, dobívanje, proizvájanje, proizvódstvo; (von Kunſtproducten) izdelovánje, izgotávljanje; (theatr.) predstáva, produkcija; **Productions-** proizvódni, proizvajálni.

Productionscapital *n.* glávnica za pridelovánje, denárji za izdelovánje, proizvódna glávnica.

Productionskoſten *pl.* stroški pridelovánja, stroški za izdelovánje, proizvódni stroški.

productiv ploděn, rodovítěn, plodovít, produktívěn.

Productivität *f.* plodnost, plodovítost, rodovítnost, produktívnost.

profan neposvečèn; posvétěn; prostáški.

Profanation *f.* oskrunítěv, oskrúmba, onečástba, profanácija. [na.

Profangeſchichte *f.* posvétna zgodovína.

profanieren oskrúniti, onečástiti, posvédnjiti, profanírati.

Profeſs *m.* redóvniška obljúba.

Profeſſion *f.* rokodélstvo, poséł, obŕt; was iſt er von — s čim se bavi, kaj je njegov poséł? [nist.

Profeſſioniſt *m.* rokodélec, profesio-

Profeſſor *m.* profésor, učítelj.

Profeſſorencollegium *n.* učíteljski —, profésorski zbòr, zbòr profésorjev.

Profeſſur *f.* profésorstvo, profésorska služba, učíteljska stolica, profesúra.

Profil *n.* stranski načŕt, — prerèz, prerézni načŕt, presèk, profíl.

Profilplan *m.* črtež v prerézu, črtež v profílu.

Profit *m.* dobíček, korist (-i).

profitabel dobíčèk donašajòč, koristěn.

profitieren pridobíti, profitírati; *impf.* dobíčèk iméti (imám), na dobíčku biti (sem), pridobívati.

Profoß *m.* vojáški jetníčar, profós.

Prognoſe *f.* predznáva; napréjšnje določílo, napóved (-i), prognóza.

Prognoſtikon *n.* predznák; napovédba, prorókba; ein — ſtellen prorokovati; napovédati.

prognoſtiſch napovédèn, prorokovánèn; predznáčěn.

prognoſtizieren napovédati (-povém); *impf.* napovedovati, prorokovati, prognosticírati.

Programm *n.* prográm, načélni načŕt, črtež; (Reihenfolge) spored; (Schul—) šolsko poročílo, šolsko izvéstje.

Progreſſion *f.* napredovánje; (arithm.) postopovánje, progrésija, postópica.

Progreſſiſt *m.* napredník, progresíst.

progreſſiv *adi.* napréděn, napredoválěn; progresívěn, postópěn; *adv.* postópno, progresívno.

prohibieren zabrániti, prepovédati (-vém); *impf.* brániti, ovírati, prepovedovati.

prohibitiv zabranílěn, ovirálěn, prepóvedèn, prohibitívěn.

Prohibitivſyſtem *n.* zabranílne naréd-be proti tuji trgovíni, prohibitívni sistém.

Project *n.* projékt; nasnútěk, načŕt, osnóva; naméra, nakána; nasvèt, predlòg.

projectieren zasnovati, načŕt narediti, projektírati; snováti, namerávati; projectiert po načŕtu namerávan, projektíran.

Projectil *n.* izstréłek.

Projection *f.* vzmèt, projékcija; **Projections-** vzmétni.

Projectionslehre *f.* vzmetoslóvje, nauk o projékciji.

projicieren vzvréči (-vŕžem), *impf.* vzmétati; projicírati.

Prolegomena *pl.* predgóvor.

Proletariat *n.* siromáštvo, proletariát.

Proletarier *m.* siromák, siromášnik, proletárec.

Prolog *m.* predgóvor, uvòd, prológ.

Prolongation *f.* podáljšanje, podáljšba, podaljšáva, prolongácija.

Prolongationsgebür *f.* preložnína.

prolongieren podáljšati, odložíti, preložíti, prolongírati.

Promemoria *n.* spomeníca, promemórija.

Promenade *f.* šetališče, izprehajalíšče; izprehòd, promenáda.

promenieren izprehájati se, šétati se, promenírati.

Promeſſe *f.* promésa.

promiſſoriſch obétěn, promisórěn.

Promotion *f.* povíšanje v akadémiško čast, imenovánje za dóktorja, promócija.

promovieren *tr.* povíšati v akadémiško čast, imenováti za dóktorja, podelíti dóktorstvo; *intr.* postáti (-stánem) doktor; promovírati.

prompt *adi.* ročén, hitér; (pünktlich) točén, natánčen; *adv.* urno, ročno, točno, natánko.

Promulgation *f.* razglàs, proglàs, objáva, promulgácija.

promulgieren razglásiti, oznániti, objáviti, proglásiti; *impf.* proglášati, razglášati, promulgírati.

Pronomen *n.* zaímek, zaimé (-iména), pronómen.

pronominal zaiménski.

prononciert ostro izrážen, odlóčen, očítən.

Pronunciation *f.* izréka, izgovárjanje, pronuncijácija.

Propädeutik *f.* pripravljálni náuk, uvòd, propedévtika.

propädeutiſch pripravljálen, propedévtičen.

Propaganda *f.* razšírjanje, propagánda; — machen šíriti, razšírjati, iskati privržencev.

Prophet *m.* prorok; (Wahrſager) vedeževávec, prorokovávec.

Propheten- proróški.

Prophetin *f.* prorókinja; (Wahrſagerin) vedeževávka, prorokovávka.

prophetiſch proróški, prorokoválen.

prophezeien prorokovati, vedeževati, napovedovati.

Prophezeiung *f.* prorokovánje, prorókba; vedeževánje.

prophylaktiſch obvaroválen, odvračálen, profiláktičen.

Propination *f.* samoprodája, propinácija; **Propinations-** samoprodájni.

Proponent *m.* predlagátelj, proponént.

proponieren predložíti, nasvétovati, predlágati, proponírati.

Proportion *f.* razméra, razmérje; sorazmérje, propórcija.

proportional razmérən, sorazmérən, proporcijonálen.

Proportionale *f.* sorazmérnica.

Proportionalität *f.* sorazmérnost.

proportioniert razmérən; (ebenmäßig) ravnomérən, somérən, skladomérən; — ſein ujémati se.

Propoſition *f.* nasvèt, predlòg.

Propſt *m.* prošt.

Propſtei *f.* proštíja.

Pröpſtling *m.* troskva, troskvěc, troska, tróskalica.

pro rata temporis po razmérju časa.

proratiſieren razdelíti pro rata, razmérno razdelíti.

Prorector *m.* naméstni ravnátelj, proréktor.

Prorogation *f.* odlòg, odgóda.

prorogieren odložíti, odgodíti.

Proſa *f.* proza, nevézana beséda.

Proſaiker *m.* prozáik, pisátelj v nevézani besédi.

proſaiſch nevézan, prozáičen, prozáiški.

Proſcenium *n.* osprédje prozoríšča, proscénij.

proſcribieren izóbčiti, iz-, pregnáti (-ženem), preklícati (-klícem), proskribírati.

Proſcribierte *m.* izóbčenec, izgnánec, proskribíranec.

Proſcription *f.* izóbčenje, pregnánstvo, proskrípcija.

Proſcriptionsliſte *f.* imeník izóbčencev, imeník proskribírancev.

Proſelyt *m.* izpreobŕnjenec, novovérec; —en machen izpreobráčati, nabírati novih verskih pristášev.

Proſelytenmacher *m.* izpreobračávec, nabirátelj novovérnikov.

Proſenchym *n.* líčnato staníčje, likovina, vlaknovína.

proſit! *interi.* na zdravje! Bog pomágaj!

Proſodie *f.* zlogomérje, prozodíja.

Proſodik *f.* nauk o zlogomérju, prozódika.

proſodiſch zlogomérən, prozódičen.

Proſpect *m.* razglèd, preglèd, prospékt.

proſperieren uspévati, cvesti (-tem), ugódno se razvíjati, napredovati, prosperírati.

proſtituieren osramotíti, onečástiti.

Proſtituierte *f.* blodnica, prostitútka, hotnica.

Proſtitution *f.* sramotítev; sramodéjstvo, blodníšto, prostitúcija.

Protection *f.* zaščíta, pokrovíteljstvo, obrámba, protékcija.

Protector *m.* zaščítnik, pokrovítelj, zavétnik, protéktor.

Protectorat *n.* pokrovíteljstvo, zavétništvo, protektorát.

Protectorin *f.* pokrovíteljica, zaščítnica, zavétnica.

Protegé *m.* ljúbljenec; zaščíčenec.

protegieren ščítiti, várovati, brániti, podpírati, pospeševati; potegováti se, pogánjati se za koga.

Protest *m.* ugóvor, odpòr, prosvèd, protést; **Protest-** protéstni.

Protestant *m.* protestánt, luteránec; **-in** *f.* protestántinja, protestántka, luteránka. [ski.

protestantisch protestántski, luteránskí.

Protestation *f.* ugovárjanje, prosvedovánje, ugóvor.

protestieren upréti se; ugovárjati, prosvedovati, protestírati.

Protokoll *n.* zapísnik, protokól; **zu — bringen** dejáti (dénem) v zapísnik, vzeti (vzamem) v zapísnik; **zu — geben** dati na zapísnik, povédati (-vém) na zapísnik; **— aufnehmen** zapísnik sestáviti, **— narediti**; **— führen** zapísnik sestávljati, zapísnik písati, zapisovati.

protokollarisch zapísniški; **—e Aufnahme** zapisovánje v zapísnik, sestávljanje zapísnika.

Protokollführer, Protokollist *m.* zapísnikar, protokolíst.

Protokollführung *f.* zapisovánje, písanje zapísnika.

protokollieren zapísati (-píšem) —, vpísati v zapísnik, zabeléžiti, protokolírati; *impf.* zapisovati.

Protokollierung *f.* zapis, protokolíranje, zapisovánje.

Protokollsnummer *f.* števílo (vložnega) zapísnika.

Protoplasma *n.* tvorívo, pratvorívo, protoplázma.

Prototyp *n.* pralík, prototíp.

Protutel *f.* sovárstvo, sovárištvo.

Protz *m.* nadútež. [vozá.

Protze *f.* sprednja prema topníškega

protzen kújati se; nadímati se.

protzig kujav; nadút.

Protzwagen *m.* ǰ. **Protze.**

Provenienz *f.* (Herkunft) proizhájanje, izvír, proizhòd; (Ertrag) prihódek, dobíček.

Proverbium *n.* pregóvor, rèk.

Proviant *m.* živež, hrana, zalóga živeža, proviánt; **Proviant-** živežni, proviántni; **-meister** *m.* preskrbník živeža; **-wesen** *n.* preskrbovánje živeža.

Provinz *f.* pokrájina, dežéla, províncija; **Provinzial-** pokrájinski, dežélni.

Provinzial *m.* provincijálni poglavár samostánov, provincijál.

Provinzialhauptstadt *f.* glavno mesto v provínciji, — v pokrájini, dežélno glavno mesto.

Provinzialismus *m.* beséda v kaki pokrájini navádna, pokrájinski izràz, provincijalízem.

provinziell pokrájinski, provincijálen.

Provision *f.* (Vorrath) zalóga; živež; (Beforgungsgebür) opravnína, provízija.

Provisor *m.* upravítelj, uprávnik, provízor. [rédba.

Provisorialverfügung *f.* začásna od-

provisorisch začásen, provizórčn.

Provisorium *n.* začásna narédba, provizórij.

Provocant *m.* provzročítelj, provzročník, provokánt.

Provocation *f.* izzívanje, pozív na bòj; (Veranlaſſung) provzročítev, provokácija.

provocieren izzváti (-zóvem), pozváti na bòj; *impf.* izzívati, pozívati na bòj; *triv.* klícati (kličem) na korájžo; (heraufbeſchwören) provzročíti.

Provocierung *f.* ǰ. Provocation.

prüde (zimperlich) pretírano nežnočútčn, — sramežljiv; (ſpröde) nepristópčn, (štímán).

Prüderie *f.* páčenje s pretírano nežnočútnostjo, — sramežljívostjo; nepristópnost.

prüfen izkúsiti, poskúsiti; *impf.* izkúšati, poskúšati; (den Schüler —) izprášati, izpítati; *impf.* izpraševati; (unterſuchen) preískati (-íščem), preglédati; *impf.* preiskovati, pregledovati; (einen Vorſchlag —) razmotríti predlòg, pretéhtati, preudáriti, premísliti, pretrésti; *impf.* pretehtováti,

preudárjati, pretresováti; geprüft preizkúšen, izprášan, izpítan. [věc.
Prüfer *m.* izpraševátelj, preizkuševá-
Prüfling *m.* izpraševáněc, preizkuševáněc.
Prüfstein *m.* s. Probierstein.
Prüfung *f.* preizkús, preizkúšanje, izkúšnja; (Examen) izkúšnja, izpìt, izpraševánje; (Untersuchung) preiskovánje, preiskáva; pretresovánje, pretrès, pretehtovánje; presója, preglèd; **Prüfungs-** izpraševálni, izpítni.
Prüfungscandidat *m.* izpítni kandidát, izpraševáněc.
Prüfungscommission *f.* izpraševálna komisíja.
Prüfungsgegenstand *m.* predmèt izpíta, preizkúsni predmèt.
Prüfungsprotokoll *n.* izpítni zapísnik.
Prüfungsresultat *n.* uspéh preizkúšnje.
Prüfungssaal *m.* sobána za izkúšnjo, izpítna dvorána.
Prüfungstag *m.* dan izkúšnje, izpítni dan (dneva).
Prüfungstaxe *f.* preizkusnína, izpitnína.
Prüfungszeugnis *n.* preizkúsno izpričeválo, izpítna svedóčba.
Prügel *m.* krepél (-i), krepélěc; oséčěk, sklestěk, okléščěk; (Schlag) udárěc; mit —n bewerfen krepelíti.
Prügelei *f.* pretèp, tepèž, pobòj.
prügeln tepsti (tepem), bíti (bíjem), pretépati, nabíjati, kléstiti, tolči, šéškati, búnkati, mlátiti; otépsti, pretépsti, nabíti, pre-, okléstiti, našéškati, nabúnkati, otólči, namlátiti.
Prügelstrafe *f.* tepénje, šíbanje, pretépanje.
Prügler *m.* pretepávěc, pretepáč.
Prunk *m.* sijáj, blesk, blišč, bliščóba, velikolépje, bliščéčnost; **Prunk-** bliščéči, bliščóbni, sijájni, bleskovíti.
prunken bliščáti (-ím), bleščáti, lesketáti (-ám, leskéčem) se; ponášati se, prevzetováti.
Prunken *n.* bleščánje; ponášanje, prevzetovánje.
Prunker *m.* ljubítelj bleska; prevzetovávěc, gizdalín.
prunkhaft bliščèč, sijájěn, velikolépěn, gizdàv; nagízdan.
prunkliebend bleskohlépěn, bleskoljúběn, gizdàv.
prunklos brez bleska, — blišča, — sijája, skroměn. [vost.
Prunksucht *f.* bleskožéljnost, gizdá-
prunksüchtig bleskožéljěn, gizdàv.
Psalm *m.* psalm.
psalmen psalme peti (pojem), psalme prepévati.
Psalmist *m.* psalmopévěc, psalmíst.
Psalter *m.* (Psalmbuch *n.*) psalmnik, knjiga psalmov, psaltěr; (Blättermagen) devetogùb, šestogúběc, prebirálnik.
Pseudo- lažni, krivi, neprávi, podvŕženi, slútvo-. [fóza.
Pseudomorphose *f.* palík, psevdomor-
pseudonym z izmíšljenim (s tujim) iménom, lažnoiménski, slutvoiménski, psevdoníměn.
Pseudophilosoph *m.* slutvomodriján, modriján po iménu.
Pseudoprophet *m.* lažnívi —, krivi prorok.
pst! *interi.* pst! bst!
Psyche *f.* duša, duh.
Psychiater *m.* zdravník duhobólnih, zdravník umobólnosti, psihiátěr.
Psychiatrie *f.* nauk o dušnih boléznih, zdravítěv duhobólnih, psihiatríja.
psychisch dušévěn, dušěn, psíhičěn.
Psycholog *m.* dušeslóvěc, psihológ.
Psychologie *f.* dušeslóvje, psihologíja.
psychologisch dušeslóvěn, psihológičěn, psiholóški.
Publication *f.* razglasítěv, objáva, razglàs, razglasílo, oklìc, oznanílo, publikácija.
publicieren proglásiti, razglásiti, objáviti, oklícati (-klíčem), oznániti; *impf.* razglášati, oznánjati, okliceváti.
Publicist *m.* razglasítelj; čásnikar, novínar, publicíst.
Publicistik *f.* čásnikarstvo, novínarstvo, publicístika.
Publicität *f.* očítnost, javnost.
Publicitätsprincip *n.* načélo jávnosti, publicitétni princíp.
Publicum *n.* občínstvo, zbrani svet, ljudjé *pl.*
publik očít, očítěn, javěn.
Pud *n.* pud.
Pudding *m.* (engl. Mehlspeise) puding.

Pudel *m.* koděr, kodrast pěs (psà); (Fehler) pomóta, pogrêšek.

Pudelmütze *f.* kosmáta kapa, kučma.

pudeln *tr.* peháti, suváti (sujem); *intr.* pomóto napráviti; (waſcheln) opotékati se, gúgati se.

pudelnärriſch smešên, prismójen.

pudelnaſs mokêr kakor miš.

Puder *m.* moka za lase, puděr.

puderig z moko potrésen, opúdran, napúdran.

pudern s pudrom potrésti, napúdrati; *impf.* s pudrom potrésati, púdrati.

puff! *interj.* lòp! bùh! bùmf! bùf! trêsk!

Puff *m.* udár, udárec, sunêk, sunljaj, dregljaj, bunka.

Puffärmel *m.* širóki rokáv, nabráni rokáv, nabúšek.

puffen suváti (sujem), búnkati, drégati, bútati, lópati, hebáti; nabúnkati, otólči; drégniti, bútniti, lópiti, búnkniti, hebníti (hábnem). [háč.

Puffer *m.* odbijálna ploča, hebáč, pu-

Puls *m.* trip, utrìp, udár; der — geht žila utríplje, — bije, — tolče.

Pulsader *f.* žila utripálnica, cíplja.

pulſieren trípati (tripljem), utrípati, biti (bijem).

Pulsmeſſer *m.* cipomêr, utripomêr.

Pulsſchlag *m.* utrípanje —, bilo žile, bitje žile.

Pulswärmer *m.* zapéstnik žilogrêvec, volnéna zapéstnica.

Pult *m. n.* (pisálni) podstávec, pult.

Pulver *n.* prah, prašek; (Schieß—) strelni prah, smodník.

Pulverbeutel *m.*, **Pulverbüchſe** *f.* prašník, prahóvnica.

Pulverdampf *m.* dìm (čad) od strélnega prahú, smodníkov dìm.

Pulvererploſion *f.* smodníkov razstrêl, — razpòk, eksplozíja smodníka.

Pulverfabrik *f.* továrna za smodník, smodníkárna.

Pulverfaſs *n.* sod za smodník.

Pulverhorn *n.* rog za smodník, prahóvnica.

pulverig v prah stolčen, zmlet, zdrobljên, prahast.

pulveriſieren streti (starem) v prah, zmleti (zméljem), zméti (zmánem).

Pulverkammer *f.* smodníščnica; smodníšče.

Pulverkorn *n.* zrno smodníka, zrno strélnega praha.

Pulvermagazin *n.* skladíšče za smodník, smodníščnica, prahárna.

Pulvermühle *f.* stope za smodník.

Pulverthurm *m.* smodníščnica.

Pulvertonne *f.* j. Pulverfaſs. [róta.

Pulververſchwörung *f.* razstrélna za-

Pumpe *f.* sesáljka, črepálnica, pumpa.

pumpen čŕpati, črépati, na sesáljko vleči, púmpati.

pumpern ropotáti (-ám, ropóčem).

Pumpernickel *m.* rženják, rženi kruh; (Spaſsvogel) burkež, šaljívec, pavlíha.

Pumpwerk *n.* črepálnica, sesáljke *pl.*

Punctation *f.* osnútek, načrt, doméněk, punktácija.

Punkt *m.*, **Punctum** *n.* pika, točka; *dem.* píčica; (Stich) vbòd, vbódec; (Artikel) člen, členek, točka, odstávek; (Umſtand) reč (-í), stvar (-í); auf dem — ſtehen biti (sem) na tem, nameráva-ti, kániti, priprávljen —, naménjen biti; — ſechs Uhr natánko ob šestih, točno ob šestih; — für — beantworten na vsako točko odgovoríti, vse do píčice védeti (vém); der höchſte — vršec, vrhúnec.

punktieren pike délati; pike naredíti, napíkati, opikati, punktírati.

pünktlich *adi.* natánčen, točên; *adv.* natánko, za las, točno.

Pünktlichkeit *f.* natánčnost, točnost.

Punktthierchen *n. (Monas)* živa pika, monáda.

punktweiſe *adv.* točka za točko, stavêk za stavkom, posámič po točkah.

Punſch *m.* punč.

punſchen punčeváti, punč piti (pijem).

Punze *f.* púnec.

punzieren puncevati, puncírati.

Punzierung *f.* puncevánje, puncíranje.

Punzierungsamt *n.* púncevni urâd.

Pupill *m.* nedorásli várovanec; nedolétna siróta.

Pupillar- sirotínski, pupilárni.

Pupillargelder *pl.* sirotínski denárji *pl.*, pupilárna imovína.

pupillarmäßig sirotínski, pupilárên; —e Sicherheit pupilárna varnost.

Pupillarrechnung *f.* račún o sirotínskem premoženju.
pupillarſicher sirotinskovárèn, pupilarnovárèn.
Pupillarſubſtitution *f.* postávljanje naslédnika mladolétniku.
Pupillarvermögen *n.* sirotínska imovína, pupilárna imovína.
Pupille *f.* (weibl. Mündel) várovanka, mladolétnica; (im Auge) zenica, púnčica.
Pupillencollegium *n.* várstveno sodíšče, nadstójništvo sirót.
Pupillenrath *m.* várstveni svétnik, oskrbník sirót.
Puppe *f.* púnca, púnčka, čéča, líla, mulka; (bei Inſecten) zaprédek, mešič.
puppen s púnčkami igráti (se); ſich — zaprédati se.
Puppenmacher *m.* izdelovátelj púnček.
Puppenräuber *m.* *(Calosoma sycophanta)* moškátnik, otimáč. [ča.
Puppenſpiel *n.* igra s púnčkami, igrá-
pur čist, samočist, nezmésan; —e Wahrheit gola resníca; —es Gold čisto zlató, suho zlató; —er Neid sama zavíst (-i), gola nevoščljívost.
Purganz *f.* čistílo, mečílo, čistílni lek.
Purgier- čistílen, mečílen.
purgieren *tr.* čístiti; izčístiti, očístiti; *intr.* čístiti se, dristo iméti (imám), drístati.
Purgiermittel *n.* čistílo, mečílo.
Purgierpille *f.* čistílni osváljek.
Purgierung *f.* izčíščanje, črevočíščenje; eine — vornehmen črevo izčístiti, drístiti.
Purification *f.* číščenje, čistítev.
purificieren čístiti; očístiti, izčístiti.
Purismus *m.* trébljenje jezíka, čistoréčnost, purízem.
Purift *m.* trebívec —, čistítelj jezíka, purist.
Puritaner *m.* puritán, puritánec.
Purität *f.* čistost, prečistóta.
Purpur *m.* škrlát, bagér; Purpurbagréni, škrlátni.
purpurbekleidet v škrlátni obléki, s škrlátom ogrnjen, v škrlát obléčen.
Purpurdecke *f.* škrlátno pregrinjálo, škrlátna prepróga (odéja).
Purpurfarbe *f.* škrlátna barva, bagér.
purpurfarben škrlátast, bagrén.
Purpurfärber *m.* bágrnik.
Purpurmantel *m.* škrlátni plašč.
Purpurmuſchel *f.* škrlátnik.
purpurn škrlátèn, bagrén.
purpurroth škrlatnordéč, škrlátast.
Purpurröthe *f.* škrlátna rdečica, bagrenína, škrlatnína.
Purpurſchnecke *f.* škrlátnik, bagrénka, bagréna skoljka.
Purpurſtoff *m.* škrlatovína, bagrovína.
Purzelbaum *m.* kolobénec, kozélc.
purzeln prekúcniti se, prekopícniti se; *impf.* prekuceváti se, prekopiceváti se.
Puſtel *f.* mozólj, mozóljček, izpuščáj.
Puſtelausſchlag *m.* mozóljasti izpáhki, prišč; ich habe einen — bekommen izpehnílo se mi je.
puſten húkati (v roko).
Putativehe *f.* domnévni zakon, putatívni zakon.
Pute *f.* pura.
Puter, Puterhahn *m.* (Truthahn) purán, purman. [upòr.
Putſch *m.* rabúka, halabúka, praska,
Putz *m.* lepotíčje, nakìt, lišp, okràs, okrásje, kinč.
Putzdocke *f.* našopírjenka, šopírnica, líšpanka, gizdávka; (auch von männlichen Perſonen) gizdalín, našopírjenec, šopírnež.
putzen čístiti, snážiti, čéditi, líkati, svetlíti; očéditi, očístiti, osnážiti, izlíkati, osvetlíti; (ſchmücken) líšpati, lepotíčiti, krásiti, kítiti, záljšati; nalíšpati, olepotíčiti, nakítiti, okrásiti, ozáljšati; (die Kerze —) utrníti, usékniti; *impf.* utrínjati, usekovati; (Bäume —) trébiti, kléstiti; otrébiti, pretrébiti, okléstiti; *fig.* jmdn. — kárati, zmérjati, oštévati; oštéti (-štějem); (in einer Kritik) šíbati, bíčati, podájati (koga).
Putzer *m.* čistívec, snažítelj, trebec, trebívec; (Verweis) ukòr, káranje, graja.
Putzerde *f.* loščílna prst (-í), drgálni pések.
Putzerin *f.* snažíteljica.
Putzhandel *m.* trgovína z lepotíčjem.
Putzhändler *m.* lepotínar, trgóvec z lepotíčjem; =in *f.* lepotínarica, trgóvka z lepotíčjem.

Putzhandlung *f.* prodajálnica líšpnega blagá, lepotnínárnica.
Putzhans *m.* gizdalín, líšpavěc, našopírjeněc.
Putzmacherin *f.* lepotínarica.
Putzpulver *n.* snažílni prašèk, loščílna sípa.
Putzsucht *f.* gizdávost, šopírnost, líšpavost.
putzsüchtig gizdàv, šopírěn, líšpav.
Putztisch *m.* lepotíčna —, toalétna mízica.
Putzware *f.* lepotína, lepotíčje, lišp.

pyramidal, pyramidenförmig piramídast, piramíděn, piramidálěn.
Pyramide *f.* koníčast stebèr, piramída.
Pyramidenpappel *f.* laška topol (-óli).
Pyrenäen *pl.* Pirenéje *pl.*, Pirenéjsko pogórje.
Pyrologie *f.* ognjeslóvje.
Pyrometer *m. n.* ognjemèr.
Pyrotechnik *f.* umétno ognjárstvo, piroténnika.
Pyrotechniker *m.* ognjár, ognjestrójěc.
Pythia *f.* Pitija; vedeževávka.

Q.

Quabbe *f.* podvrátnik, naděr.
quabbelig drgečòč, tresòč, drhtèč.
quabbeln drgetáti (-ám, drgéčem), tresti se, zíbati (zibljem) se.
quackelhaft majàv, gugav; omahljìv, obotavljìv, vetrast.
quackeln (wackeln) klamotériti, motovíliti, gúgati (gugljem) se, májati se; omahovati, obotávljati se.
Quackler *m.* motovílež; omahljívěc, obotavljávěc, vetrenják.
Quacksalber *m.* mazáč, ozdravljúh, vračúh.
Quacksalberei *f.* ozdravljúštvo, mazáštvo.
Quacksalberin *f.* ozdravljúhinja, mazáčka, mazilarica, vračúhinja.
quacksalbern mazáčiti, pečáti se z ozdravljúštvom.
Quader *m. f.* četveroógeln —, rezan —, štirjáški kamen; =**mauer** *f.* zid iz rézanega kámena.
Quadragesima *f.* prva postna nedélja, pepelníčna nedélja, (korízma).
Quadrant *m.* četrtnik, kvadránt.
Quadrat *n.* kvadrát, štirják; **Quadrat-** kvadrátni, štirjáški.
Quadratfuß *m.* kvadrátni —, štirjáški črevèlj.
Quadratklafter *f.* kvadrátni —, štirjáški sežènj.
Quadratmeile *f.* kvadrátna —, štirjáška milja.
Quadratmeter *n. m.* kvadrátni metèr, štirjáški metèr.
Quadratur *f.* kvadratúra.
Quadratwurzel *f.* kvadrátni korén.

Quadratzoll *m.* kvadrátni —, štirjáški paléc.
Quadriennium *n.* štirilétje, doba štirih let, štiri leta.
quadrieren kvadrírati, vzmnožiti na drugo poténco; (eine Fläche) osnovati na štiri ogle, osnovati na lik kvadráta (štirjáka); das quadriert nicht to se ne prilikúje, to se ne priléga.
quadrilinguis četverojezíčen.
Quadrille *f.* četvérka, kadrílja.
quadrupel četvérěn.
Quadrupelallianz *f.* četverozvézje, zveza med štírimi, zveza četvérice.
Quadruplum *n.* četverína.
Quai *m.* nabrézje, obrežína.
quak! *interi.* kvàk!
quaken regljáti, kvákati, regetáti (regéčem), kreketáti.
Quaken *n.* regljánje, kvákanje.
quäken bévskati, lájati, kvékati.
Quäker *m.* bévskavěc (lisják); (Zitterer) kveker (-rja), trepetáč.
Qual *f.* muka, bolečína, trpljénje; (d. Gemüthes) bridkóst, težáva, bolést (-i).
quälen múčiti, trpínčiti, trápiti, cvéliti, treti (tarem), pestíti, stískati.
Quäler *m.* mučítelj, zatíravěc, zatirátelj, trapívěc.
Quälerei *f.* múčenje, trpínčenje, trápljenje, zatíranje.
Quälerin *f.* mučíteljica, zatíravka.
Quälgeist *m.* nadlegovávěc, mučítelj.
Qualification *f.* sposóbnost, usposóbljenost, usposobílo; prikládnost; kvalifikácija.

Qualificationsausweis *m.* izpričeválo sposóbnosti, izkàz prikládnosti.

Qualificationscertificat *n.* potrdílnica o sposóbnosti.

Qualificationstabelle *f.* razpreglédnica sposóbnosti, razkàz porábnosti, kvalifikacíjska tabéla.

qualificieren sposóbnost presóditi; als etwas — spoznáti, dolóčiti za kaj; usposóbiti, kvalificírati; ſich — usposóbiti se, sposóbẽn biti (sem).

qualificiert priprávẽn, prikláden, sposóbẽn, usposóbljen, uporábẽn.

Qualität *f.* kákšnost, kakóvost; nótranja vrednost, dobróta; vrsta.

qualitativ *adi.* u. *adv.* z ozírom na kakóvost (na nótranjo vrednost), po kakóvosti, kvalitatívẽn.

Qualle *f.* morski —, osípni klobúk.

Qualm *m.* hlap, gost dìm, čad, sopár; omótični —, zatóhli zrak.

qualmen hlapéti, kadíti se, páriti se; z dimom napólniti, zakadíti, zadímiti.

qualmig dimẽn, zakajèn, sopárẽn, zadímljen.

qualvoll mukotŕpẽn, mučẽn.

Quandel *m.* drog v kopi.

Quandelcanal *m.* vrata (pri kopi, ógelnici) *n. pl.*

Quandelraum *m.* srce (pri kopi), votlína sredi ógelne kope.

Quandelſtange *f.* prócep.

Quantität *f.* kolikóst; (Menge) množína; (in der Metrik) mera, zlogomérje.

quantitativ *adi.* u. *adv.* z ozírom na kolikóst (na množíno), po kolikósti, kvantitatívẽn.

quantitierend časomérẽn, zlogomérẽn.

Quantum *n.* količína, množína, veličína, mnoštvo; — u. Quale der Ware kolikóst in kakšnost blagá.

Quappe *f.* menẽk.

Quarantäne *f.* karanténa, kvarantína, prestaníšče, osamótba za štirideset dni v zdrávstvenih ozírih.

Quark *m.* (Topfen) skuta, žmítẽk; (Koth) blato, govno; (Plunder) šara, ropotija, reč brez cene, — brez vrédnosti, malenkóstna stvar (-í); in jedem — rühren v vsak nič nos vtekníti (-táknem), *impf.* vtíkati.

quarkig skutast, žmitkast, sirnat.

Quarkkäſe *m.* skuta, ožémček, sladki sir.

quarren cmériti se, krémžiti se, véčati (-ím), kísati se.

Quart *n.* četŕt (-i), četrtína, četrtnica, četrtínka; (Format) četvérka.

Quartal *n.* četrtlétje, trije méseci, kvatre *pl.*; **Quartal-** četrtlétni.

quartaliter *adv.* vsake kvatre, vsako četrtlétje, vsake tri mésece; četrtlétno.

Quartalsrate *f.* četrtlétno odplačílo, kvartálni obròk.

Quartaner *m.* učéněc četŕtega razréda (leta).

Quartbogen *m.*, **-format** *n.* četvérka.

Quarte *f.* četrtica; *mus.* četŕta stópnja, kvarta; (in der Fechtkunſt) četŕti mahljaj, — udár.

Quartett *n.* četveroglásna skladba, četverospèv, kvartét.

Quartier *n.* stan, staníšče, stanovalíšče; (Aufenthaltsort) bivalíšče, prebivalíšče; (Herberge) prenočíšče, ostajalíšče; — nehmen nastániti se, ostáti (ostánem), prenočíti; im — ſtehen stanováti, bívati, nastánjen biti (sem).

Quartierbeitrag *m.* doplačílo k stanovníni, stanovníinski prispévẽk.

Quartiergeber *m.* stanodajávẽc, stanodájnik.

Quartiergeld *n.* stanarína, stanovnína.

Quartiermeiſter *m.* vojáški stanovíščnik, stanorédnik.

Quartierträger *m.* gospodár stana, stanodájnik. [rèd.

Quartierzinsclaſſe *f.* stanarínski raz-

Quarz *m.* kremenják, bélkasti kremen.

quarzig kremenàt. [men.

Quarzit *m.* kreménovẽc.

Quarzſteinart *f.* kremenína.

quaſi *adv.* (gleichſam) takó rekóč, nekakó, dejál bi, kakor da, kòt da; napól.

Quaſibeſitz *m.* posést (-i) pravíce.

Quaſigelehrte *m.* učenják polovíčar, napól učenják.

Quaſiuſusfructus *m.* užítẽk potróšnih stvarí.

Quaſte *f.* čòp, šòp.

Quäſtion *f.* vprašánje.

quäſtionieren izpraševáti. [šánje.

Quäſtionsſchreiben *n.* pisméno vpra-

Quäſtor *m.* kvestor.

Quatember *m.* četrtlétje, kvatre *pl.*; **Quatember-** četrtlétni, kvátrni; **-faſten** *pl.* kvátrni pòst, kvátrni postni dnevi *pl.*; **-geld** *n.* četrtletnína; **-tag** *m.* kvátrni dan (dne, dneva).

Quaterne *f.* četvérica, kvatérna.

Quebbe *f.* ozíbi *pl.*, tresóča močvírna tlà *n. pl.*

Quecke *f.*, **Queckengras** *n.* pírnica, piríka, skrada, boréd; **Quecken-** pírnični, piríčni.

Queckſilber *n.* živo srebró; **Queckſilber-** živega srebrá.

Queckſilberauflöſung *f.* raztopína živega srebrá.

queckſilbern živosrébrn, od živega srebrá. [brá.

Queckſilberſäule *f.* stebȅr živega sre-

Queder *m.* (*n.*) obšìv, obróbek; (bei Schuhen) ostáva.

Quell *m.*, **Quelle** *f.* studénec, vrelec, vir, izvír, vrelo; *dem.* studénček, vrélček, izvírek.

quellen *intr.* vreti, izvírati, kipéti, vrvráti, teči (tečem) iz ..., curljáti iz ...; privréti, pritéči; (anſchwellen) napiti (-píjem) se, napojíti se, namóčiti se, razbúhniti se, napéti (-pnèm) se, zabrékniti, narásti; *impf.* napíjati se, napénjati se, naráščati; *tr.* (ſchwellen machen) namóčiti, *impf.* namákati.

Quellengebiet *n.* virje.

Quellenland *n.* povírje.

Quellenlehre *f.* nauk o izvírih, viroslóvje.

quellenmäßig *adv.* po virih, virosléden.

quellenreich studénčnat, bogàt na vrelcih.

Quellenſtudium *n.* preiskovánje zgodovínskih virov, učénje po virih, proučevánje virov.

Quellgrund *m.* virje, povírje, izviralíšče, studénčine *pl.*

Quellnymphe *f.* (po)vódna vila, povódkinja.

Quellſalz *n.* studénčna sol (-í).

Quellſee *m.* studénčno jézero.

Quellwaſſer *n.* studénčnica, vrélčnica, (vróčnica).

Quendel *m.* máterina dúšica, máterin dušek, máčešica.

Quendelwolle *f.* dúšična prédenica.

Quentchen, Quentlein *n.* kvintič, kvinteljc.

quer *adi.* prečèn, vpréčen, popréčen, počrézen; *adv.* vprék, navprék, počréz, popréčno; nakríž, križem.

Querart *f.* dvorézna sekíra.

Querbalken *m.* prečni tram, popréčno bruno, prečnik, oséčnik.

Querband *n.* prečna vez (-í).

Querdurchſchnitt *m.* popréčni presèk, popréčni prerèz.

Quere *f.* vpréčina, popréčnost; in die — poprék, počréz; einem in die — kommen biti (sem) komu na poti, izkazíti mu, zmesti (zmedem) mu kaj; es geht mir alles der — vse mi gre napak (naróbe); ins Kreuz und in die — vse križem, vse vprek.

querfeldein *adv.* preko polja; *fig.* brez reda, križem, vse vprék.

Querflöte *f.* postránska piščál (-i), postranica.

Querfortſatz *m.* prečni odrástek, — podáljšek.

Querfrage *f.* postránsko vprašánje.

Querfurche *f.* popréčna brazda. [ca.

Quergaſſe *f.* prečna —, popréčna úli-

Quergraben *m.* popréčni ròv, — jarek.

Querholz *n.* popréčni les, prečnik, préčnica; (an der Thür) zásova; (am Schlitten) blazína; (am Rechen) čeljúst (-i); (Querhölzchen am Joch) zatíka, zatka.

Querlage *f.* popréčni položáj, popréčnost, popréčna lega.

Querlatte *f.* prekla.

Querlauf *m.* popréčni tek.

Querleiſte *f.* popréčna skoba, — létvica, popréčnica.

Querlinie *f.* prečna črta, préčnica.

Querprofil *n.* popréčni presèk, — črtež. [zatík.

Querriegel *m.* zásova, prečni zapàh,

Querrubrik *f.* popréčni razpredèl. [ca.

Querſack *m.* bisága, vreča črezrámni-

Querſchlag *m.* prekòp.

Querſchnitt *m.* popréčni prerèz (prerézek), — presèk; (am Ende eines Holzſtammes) pričélek.

Querſpalte *f.* popréčna razpóka.

Querſtange *f.* popréčni drog, préčnica; (beim Dachſtuhl) škarje *pl.*; (bei den

Wagnern) oplèn; (beim Rebengeländer) strelják̀ec.

Querſtraße *f.* prečna cesta, križempot.

Querſtrich *m.* prečna potéza, prečna črta, popréčnica.

Querthal *n.* popréčna dolína, dolína préčnica, preséka.

querüber *adv.* vprék, poprék.

Querwand *f.* prečna stena, pregrája, prepážek, prégrada.

Querwind *m.* stranski vetȓ, vetȓ iz straní; krivèc.

Quetſche *f.* stiska, tesnóba; sliva.

quetſchen mečkáti, gnesti (gnetem), mlínčiti, tláčiti, treti (tarem); zmečkáti, zmlínčiti, stláčiti, streti; ſtoßend — drémšati, drókati; ſich den Finger — pȓst si prišč̀éniti, — ušč̀éniti. [telj.

Quetſcher *m.* mečkávec, tlačívec, tlači-

Quetſchung *f.* mečkánje, mlínčenje; (Quetſchwunde) zmečkanína, zmlinčenína, otíska, otólkljaj.

Queue *n.* (Billardſtock, franz. ſpr. Kȍ) biljárdna pálica; *f.* zadnji vojáški oddélek.

quick vesél, živ, čvrst.

Quickborn *m.* živi studénec, živa voda.

Quicker *n.* živa ruda, živo srebró.

Quickmühle *f.* mlin za razločevánje srebrá.

Quickſand *m.* svišč, svižec.

Quicken *n.* cvil, cvič, cvíljenje.

quicken, quickſen cvíliti, cvíčati (-ím); zacvíliti, zacvíčati, cíkniti.

Quieſcent *m.* upokojénec, počítnik, umirovljenec.

Quieſcentengehalt *m.* pokojnína, počitnína.

Quieſcenz *f.* počítek, pokoj.

quieſcieren *intr.* počívati, v pokóju živéti; *tr.* v počítek dejáti (dénem), upokojíti.

Quieſcierung *f.* upokojítev.

quietſchen ſ. quieken.

Quinquageſima *f.* pustna nedélja.

Quinquennalzulage *f.* petlétnica.

Quinquennium *n.* petlétje, doba petih let, pet let.

Quinta *f.* peti razrèd.

Quintaner *m.* učénec pétega razréda.

Quinte *f.* petíca; *(mus.)* peta stópnja, kvinta; (in d. Fechtkunſt) peti mahljaj; die —n zvijáče *pl.*, spletke *pl.*

Quinterne *f.* petérica, kvintérna.

Quinteſſenz *f.* cvet, jedro, jezgra.

Quintett *n.* peterospèv, kvintet, peteroglásno petje.

Quirl *m.* motič; raztrepálnica, roglja, vreténce, žvrklja.

quirlen raztépsti (-tépem), raztrépati; *impf.* raztépati (-tépljem), rogljáti, trépati (trépljem).

quirlſtändig vreténčast.

quitt bòt *(indecl.)*, pròst, oproščèn, rešen; — werden pobótati se, poravnáti se; (ſich entledigen) iznebíti se, odkrížati se.

Quitte *f.* kútina.

Quittenapfel *m.* kútinar.

Quittenbirne *f.* kútinica. [vec.

Quittenſaft *m.* sok od kutin, kútino-

quittieren (den Empfang beſcheinigen) prejèm potŕditi, pobótnico dati (dam); (abdanken) službi odpovédati (-vém) se, službo pustíti, — ostáviti, iz službe izstópiti.

Quittierung *f.* potŕdba, potrdílo.

Quittung *f.* pobótni list, pobótnica.

Quittungsſtempel *m.* kolèk za pobótnico. [sti.

Quodlibet *n.* zmes (-i), vsakovŕstno-

Quote *f.* del, delež, znesèk, kvota.

Quotient *m.* kóličnik, razštévec, kvocijént.

R.

Rabatt *m.* rabat, popúst, popústek; — geben popustíti, *impf.* popúščati.

Rabatte *f.* oslèc, zaslèc, obšìv, obšívek.

rabattieren ſ. Rabatt geben.

Rabbiner *m.* rabin, rabínec.

rabbiniſch rabínski.

Rabe *m.* vran, krokar, kavran, gavran; **Raben-** vranji, krókarjev, krókarski.

Rabenaas *n.* mrha, mrlína, mrcína, mrhovína.

Rabeneltern *pl.* brezsŕčni starši *pl.*, nečlovéški rodítelji *pl.*

Rabengekrächze *n.* krȍk, krókanje, krokòt, krokotánje.
Rabenhaar *n.* črni —, vranji lasjé *pl.*
Rabenmutter *f.* brezsŕčna —, brezdúšna mati (mátere).
rabenschwarz vranječŕn, črn kakor [vran.
Rabenvater *m.* brezsŕčni —, brezdúšni oče (očéta).
rabiat divji, razkáčen.
Rabisch *m.* rováš, roš.
Rabulist *m.* pačítelj zakóna; gobezdálo, rabulíst.
Rabulisterei *f.* pačítev zakóna; gobezdánje, jezíkavost, gobezdávost, rabulístika.
Rach- maščeválni, maščevávski, osvétni.
Rache *f.* osvéta, maščevánje; — nehmen maščevati se, mestíti se; zmaščevati se, namaščevati se, osvetíti se, znósiti se nad kom.
Rachedurst *m.* maščeválnost, osvetoželjnost. [angel.
Racheengel *m.* maščeválni —, osvétni
Rachegedanke *m.* misél (-i) na maščevánje.
Rachegericht *n.* maščeválna sodba.
Rachegöttin *f.* bogínja maščevávka, bogínja osvéte, maščeválna bogínja.
Racheluſt *f.* maščeválnost, osvetljívost, pohlépnost po osvéti.
rächen *tr.* maščevati, mestíti; sich — maščevati se, mestíti se, znášati se; zmaščevati se, znósiti se nad kom, osvetíti se.
Rachen *m.* žrelo, golt, goltánec; (Abgrund) prepàd, brezno.
Rachenblütler *pl. (bot.)* zijávke *pl.*
rachenförmig *(bot.)* zijálast.
Rächer *m.* maščevávec, mestítelj, osvetítelj, osvetník; **-in** *f.* maščevávka, osvetníca.
rächerisch maščeválen, osvetljiv.
Racheschwert *n.* maščeválni mèč, mèč osvéte.
Rachgier, Rachgierigkeit, Rachsucht *f.* maščeválnost, osvetljívost, hrepenénje po osvéti.
rachgierig, rachsüchtig maščeválen, osvetljiv, osvetoželjen.
Rachsucht *f.* trud, upóra, vbádanje, ubíjanje.
rackern sich ubíjati se, trúditi se, vbádati se, upírati se.
Rad *n.* koló (kolésa); kotáč; (Kreis) kolobár; (an der Welle) kolo na vratílu; (Purzelbaum) kolobénec, kozèlc.
Radabweisstein *m.* odrivač, odriválnik.
Radachse *f.* os (-i), podós (-i), podvóz (-i).
Radarm *m.* motoróga.
radbrechen, radebrechen (eine Sprache) lómiti, hréstati, slabo govoríti.
Radbüchse *f.* pesto, púšica.
Rädchen *n.* kolésce, kolce, kólčece.
Raddampfer *m.* kolésni parnik.
Radehaue *f.* motíka, róvnica, kopáča.
rädeln kolesáriti, s kolésom se vóziti. [se.
rädeln sich súkati (sučem) se, tóčiti
Rädelsführer *m.* kolovódja, glavár, načélnik, voditelj.
Raden *m.*, **Rade** *f.* kokolj. [žita.
Radensieb *n.* rešéto za obravnávanje
Räder *m.* reta, rehta; *dem.* rética.
räderig kolésast, kolésnat.
rädern (einen Verbrecher) s kolésom treti (trèm, tárem); streti; (überfahren) povóziti; *impf.* povážati.
Räderwerk *n.* kolésa *pl.*, kolésje.
Radfahrer *m.* kolésar; **Radfahrer-** kolésarski.
Radfelge *f.* platíšče, opláta; (in der Mühle) lopáte *pl.*, krog.
Radförmig kolésast.
Radgeleise *n.* kolovòz, kolovóznik, kolesníca.
Radhemmung *f.* zavóra.
radical korenít, radikálen.
Radical *n.* koreníka, radikál.
Radicalcur *f.* temeljíta lečba.
Radicale *m.* radikálec, razvrátnik.
Radicalismus *m.* radikalízem, razvrátništvo.
radicieren koren potézati; (wurzeln) korenéti, koreníčiti.
Radier- strgálni.
radieren strgati, strúgati; izstrúgati, ostrgati.
Radiergummi *n.* strgáljka, radírka.
Radiermesser *n.* strgálni nož.
Radies *m.* redkèv.
Radieschen *n.* rédkvica.

Radius *m.* (Strahl) žarȇk; (Halbmeſſer) polumèr, radij; *(Radius vector)* črta prevódnica; (Speiche) koželjnica.

Radir *f.* korén, korenína.

Radkranz *m.* kolésni obód, platíšče.

Radmacher *m.* kolár, kolésar.

Radmantel *m.* široki plašč, kolobár.

Radnagel *m.* zákolȇk, zákolič, zaosník, luněk, (pešȇlj, zamózka).

Radreif *m.* ſ. Radſchiene.

Radreifzieher *m.* kováška lisíca.

Radſchiene *f.* šina, kolésni obróč.

Radſchuh *m.* coklja.

Radſpeiche *f.* prečka, špriklja; (bei den Mühlrädern) motoróga.

Radſperre *f.* zavóra, závor, zavórnica, (zavérnica). [mija.

Radſpur *f.* kolovòz, kolesníca, kolo-

Radſtock *m.* točišče.

Radſtockſpeiche *f.* opóra.

Radwelle *f.* kolésna os (-í), podvóz (-í), vreténo, vratílo; (in der Mühle) préslica.

Radzahn *m.* palȇc, zobȇc.

Raffel *f.* ſ. Flachsraufe. [zati.

raffeln smúkati, grebénati (lan), dr-

raffen grábiti; pográbiti, pobráti (-bérem).

Raffholz *n.* sehljád (-i), lomáča, trebež, dračje, pobírki *pl.*

Raffinade *f.* prečíščanje, číščenje; =zucker *m.* prečíščeni sladkor.

Raffinement *n.* prebrísanost, prekánjenost, presúkanost, premeténost.

Raffinerie *f.* čistílnica.

Raffineur *m.* čistítelj, prečiščevávec.

raffinieren čistiti; prečístiti, očístiti; *impf.* prečíščati.

raffiniert *fig.* premetȇn, zvit, prekánjen, presúkan, presnét.

Raffinierte *m.* premeténec, prekánjenec, presúkanec; *f.* premeténka, prekánjenka.

Raffiniertheit *f.* premeténost, prekánjenost, zvitost.

Raffinierung *f.* číščenje.

Raffzahn *m.* prednji zob, popádnik.

ragen moléti, štrléti, strméti, strčati (-ím), kipéti.

Ragewurzel *f.* kúkavec, cepétec.

Ragout *n.* mesèni primések v juhi.

Rahe *f.* jádrnica, rajna.

Rahesegel *n.* jadro na rajni, — na jádrnici.

Rahm *m.* smétana, vrhnje, skorlúp.

Rahmen *m.* oklèp, okvír, pròj, obkrájec.

rahmen (Milch) posnéti (-snámem), *impf.* posnémati; ein Bild — dejáti (denem) sliko v okvír, okvíriti.

Rahmlöffel *m.*, **Rahmkelle** *f.* posnemálnica, posnémnica, posnemáča.

Rahmſuppe *f.* juha s smétano, smétanova juha.

Raigras *n.* ovseníca, páhavka.

Rain *m.* meja, oméjek, rob; (zwiſchen Äckern) griva, vzvrátnik.

Rainblümchen *n.* marjética. [se.

rainen mejíti, mejíčiti, držati (-ím)

Rainfarn *m.* vratič.

Rainſtein *m.* mejník.

Rainweide *f. (Ligustrum vulgare =* Liguſter, gemeiner Hartriegel) kosteníka, kostíka, psika, psíkovina, pasji les.

Raiſon *f.* razúm, pamet (-i), razúmnost. [stójen.

raiſonnabel pámetȇn, pravíčen; do-

Raiſonnement *n.* umovánje, razsojevánje; modrovánje.

raiſonnieren umovati; razsójati, razkládati, besedovati, besedíčiti; zabávljati; modrovati.

Rait- računski.

raiten ſ. rechnen.

Raja *m.* inovérni turški podložnik.

Rakete *f.* rakéta; **Raketen-** rakétni.

Raketenmacher *m.* rakétar.

Ralle *f.* mlakóš, kosec.

Ramm, Rammbock *m.* ovȇn.

Rammblock *m.*, **Ramme** *f.* zabijáč, ovȇn.

rammeln *tr.* kole zabíjati; *intr.* góniti se, pójati se; ſ. brunſten.

Rammelzeit *f.* gonja, pójanje; ſ. Brunſt.

rammen kole zabíjati.

Rammklotz *m.* ſ. Rammblock.

Rampe *f.* klančína.

Rand *m.* kràj, rob; (d. Ackers) obméjek, obmèt; obróněk; (e. Gefäßes) rob, obróbek; (Hut—) okrájek, prikrájek, krájevci *pl.*; **Rand-** krajni, skrajni, obkrájni, mejni, obróbni, oklépni.

Randaugenfalter *m.* okrájčnik.

Randbemerkung *f.* obkrájna opázka, obkrájni pristávek.

rändern róbiti; obróbiti, zaróbiti; *impf.* obróbljati, zarobljevati.

Randgebirge *n.* obkrájno —, oklépno gorôvje.

Randglosse *f.* ſ. Randbemerkung.

Randſchicht *f.* krajna vrsta, krajna plast (-í).

Randſchrift *f.* napìs na (po) robu, poróbni napìs.

Ranft *m.* kràj, krajëc, rob.

Rang *m.* (Ordnung) red, vrsta; ein Staat erſten —es držáva prvega reda; (Charge, Charakter) čin; (Würde) dostojánstvo; (Grad) častna stopnja, dostojánstvo; (Vorrang) prvénstvo, prednost, prvo mesto; ein Mann von — mož imenítnega stanú; den — ablaufen koga pretéči, prehitéti od. prekosíti.

Rangbeſtimmung *f.* dolóčba dostojánstva, dolóčba častne stopnje, ustanovítëv čina.

Range *m.* (ne)porédnež, razposajénëc.

rangieren po činu urediti, v red dejáti (dénem), razvrstíti, porazvrstíti; *impf.* uréjati, v red dévati, urejevati, razvrščati; ſich untereinander — vrstíti se, čréditi se.

Rangliſte *f.* činóvni imeník.

Rangordnung *f.* činóvni red; dostojánstveni red.

Rangsclaſſe *f.* činóvni razrèd.

Rangſtreit *m.* prepír zastràn prédnosti v časti od. v dostojánstvu, prepír za predstvo od. prvénstvo.

Rangſtufe *f.* častna stopnja, stopnja dostojánstva.

Rangſucht *f.* pohlèp po dostojánstvu, častižéljnost.

rangſüchtig dostojánstva željën, — pohlépën, častižéljen.

rank vitëk, tenëk, šibëk, šviglast.

Ranke *f.* vítica, opónëc, ročíca, ovijáča.

Ränke *pl.* spletke *pl.*, zvijáče *pl.*, kovárstvo, lèst (-í); — ſchmieden zvijáče plesti (pletem), spletke délati.

ranken ſich viti (vijem) se, ovíjati se, oprijémati se, oplétati se, popénjati se, pláziti se.

Rankenfüße *pl.* vítičaste noge *pl.*

Rankenfüßler *m.* vitičnják.

Rankengewächs *n.* ovijávka, ovijáča.

Ränkeſchmied *m.* spletkar, kovár, zvijáčnik.

ränkeſüchtig, ränkevoll kovárën, zvijáški, presúkan, poln zvijáč in spletëk, zvit kakor grča.

Ranunkel *f.* zlatíca.

Ranzen *m.* narámnik, torba, (krnír).

ranzen *intr.* góniti se, pójati se; podíti se, skákati (skačem); *tr.* razrívati, razkopávati; ſich — izvírati se, lécati se.

ranzig žarëk, žarkov, žaltav; —er Geſchmack žáltavost; — werden žólkniti.

Rapee *m.* vrsta njuhátnega tobáka.

rapid nagël, derôč, rapídën.

Rapier *n.* borílni mèč, rapír.

Rappe *m.* vranëc, vrani kònj, murëc; *f.* (Krankheit der Pferde) mahóvnica.

Rappel *m.* vrtoglávica, vrtoglávost; *f.* klopótëc, klepétëc.

rappelig vrtoglàv, vrtoglávën.

Rappelkopf *m.* vrtoglávec.

rappelköpfig vrtoglàv; (vom Pferde) upórën.

rappeln mêšati se —, vrtéti se komu v glavi; klopotáti (-ám, klopóčem).

Rapport *m.* poročílo, izporočílo, naznanílo, navestílo.

rapportieren izporočíti, naznániti, navestíti; *impf.* izporóčati, izporočevati, naznánjati.

Raps, Reps *m.* ógrščica, óljnato seme (sémena).

rapſen hlastáti, hápati, šávsati; *pf.* hlástniti, hápniti, šávsniti.

Rapunzel *m.* *(Camp. rapunculus)* motovílëc, ležnjáčič; =ſalat *m.* motovílëc, repúšec.

rar *adi.* redëk; *fig.* posébën, izvŕstën.

Rarität *f.* redkost, redka reč (-í), raritéta.

raſch *adi.* hitër, urën, bŕz, brzën, jadrn; nagël: (feurig) iskër, čil; *adv.* hitro, urno, bŕž, jádrno, pohitóč.

Raſch *m.* raš, ráševina.

raſcheln šuméti, šumljáti, šumotáti, šumotljáti.

Raſchheit *f.* hitrôst, hítrica, urnost; náglica, naglost, ročnost.

raſen besnéti, besnovati; (toben) razgrájati, razsájati, udelávati, divjáti, razbíjati.

Rasen *m.* ruša, rúšina, dŕn; *coll.* drnje, drnína, trznja; — stechen rúšine rézati; (Flur) trata, trátina, ledína, zelenína, grivína; (kurzhalmiges Gras) murâva.

Rasenbank *f.* rúšnata klop (-í).

rasend *adi.* besèn; (wüthend) stekèl; der Rasende besnež, besnik; die Rasende bésnica.

Raseneisenstein *m.* dŕnovèc.

Rasenmeister *m.* ſ. Wasenmeiſter.

Rasenplatz *m.* trata, loka, drníšče.

Rasenstecher *m.* drnár, drnorézec.

Rasenstück *n.* dŕn, rúšina.

Rasenteppich *m.* trátnata prepróga, zeléna trata.

Raser *m.* besnež, besnik; razsajáč, razgrajáč; =in *f.* bésnica, razsajávka.

Raserei *f.* besnost, besnóča, divjánje, razgrájanje; (wilder Zorn) togóta, jarôst, steklôst.

rasieren briti (brijem); obríti; *fig.* razrúšiti, podréti (-dérem); *impf.* podírati.

Rasierer *m.* brivèc.

Rasiermesser *n.* britèv.

rasig drnàt, drnovít, rušnat, travnat, tratnat.

Raspel *f.* strugálo, strugáča, stružnik, lesna pila, raspa.

raspeln strúgati, píliti.

Rasse *f.* pleme (-éna), pasma, pasmína.

Rassel *f.* ropótec, klopótec, klopotúlja, ropotúlja, klepétec, klepetáča.

rasseln rožljáti, róštati; (v. Wagen) ropotáti (-ám u. ropóčem), drmljáti, drdráti; (v. d. Schlüſſeln) škrabotljáti, rožljáti; (v. Waffen) brenketáti (-ám, brenkéčem).

Rasseln *n.* rožljánje, ropòt, brenkèt.

Rast *f.* počítek, počínek, odmòr, oddíhljaj, pokoj; ohne — und Ruhe brez mirú in pokója.

Rastelbinder *m.* loncevèz, loncevézec, piskrovèz.

rasten počívati; počíti (-číjem) se, odpočíti se, počíniti, oddehníti (-dáhnem) se; *impf.* odpočívati.

rastlos *adi.* neprestán, neumórèn, neugnán; *adv.* brez počítka, neumórno, brez postánka, neutrúdoma, brez prenéhljaja.

rastrieren črtati.

Raststation *f.* postája, počivališče, odmoríšče.

Raststunde *f.* ura počítka, odmòr.

Rasttag *m.* dan (dneva) počítka, odmóra.

Rate *f.* obròk, del, odplačílo.

Ratenwechsel *m.* menica na obróke.

ratenweise *adv.* na obróke, obrókoma, na dele.

Ratenzahlung *f.* plačílo v obrókih, plačílo na obróke.

Rath *m.* svèt; (Berathſchlagung) posvèt, posvétovanje; (Collegium) zbòr, svèt, svetovávstvo; (das Anrathen) nasvèt; (Perſon) svétnik; — halten posvétovati se s kom; zu —e ziehen za svèt vprášati, *impf.* za svèt vpraševati; mit — und That z besédo in z dejánjem; — geben svétovati; nasvétovati, svèt dati (dam); — ſchaffen pomóči (-mórem), pomágati.

rathen ugíbati (-gíbljem), ugánjati, preudárjati, gátati; ugániti; (Rath geben) svétovati; svèt dati (dam); (Rath ſchaffen) pomóči (-mórem), pomágati; ich weiß mir nicht zu — ne morem (vem) si pomóči, — pomágati.

Rather *m.* ugibávec, uganjávec; ſ. a. Rathgeber.

Rathgeber *m.* svetovávec, svétnik; =in *f.* svetovávka.

Rathhaus *n.* mestna hiša, — zbórnica.

räthlich ſ. rathſam.

rathlos brez sveta, brez pomóči; kdor si ne ve ne svétovati, ne pomóči.

Raths- svetovávski, svétniški.

rathſam kar je (se more) svétovati, koristèn, pámetèn, doběr; es iſt nicht — ni svétovati.

rathsbedürftig sveta potrében.

Rathsbeſchluſs *m.* sklèp svéta, sklèp posvetoválnega zbora.

Rathſchlag *m.* svèt; (Anſchlag) naklèp.

rathſchlagen posvétovati se, preudárjati; bei ſich — preudárjati, premíšljati.

Rathſchläger *m.* ſ. Rathgeber.

Rathscollegium *n.* posvetoválni zbòr, svétništvo.

Rathsdiener *m.* svétniški sluga.

Räthſel *n.* ugánka, zastávica, zagonétka; ein — auflöſen zastávico ugíbati, — ugánjati; zastávico ugániti, odgonétati; ein — aufgeben ugánko zastáviti, zagonétati.

räthſelhaft zagonétěn, ugánki podóběn, kakor ugánka; čuděn, nedoúměn.

Räthſellöſer *m.* ugibávěc.

räthſeln ugánko zastáviti, zagonétati; *impf.* ugánko zastávljati.

Rathsherr *m.* svétnik, svetovávec.

rathsherrlich svétniški.

Rathskammer *f.* svétniška zbórnica.

Rathsmitglied *n.* svétnik, odbórnik.

Rathsperſon *f.* svétnik.

Rathsperſonale *n.* svétniško osébje.

Rathsprotokoll *n.* zborni —, zbórnični zapísnik.

Rathsprotokolliſt *m.* zbórnični zapísnikar, zborni zapísnikar.

Rathsſaal *m.* svetoválnica, zbórnica.

Rathsſecretär *m.* zborni tajnik; (beim Gericht) sodni tajnik.

Rathsſitzung *f.* zbórova seja, svétniška seja.

Rathsſpruch *m.* razsódba posvetoválnega zbora.

Rathsſtelle *f.* svétniško mesto.

Rathsſtube *f.* ſ. Rathsſaal.

Rathsverſammlung *f.* posvetoválni —, svétniški zbòr.

Rathswahl *f.* volítěv svétnikov, — odbórnikov.

Rathszimmer *n.* ſ. Rathsſaal.

Ratification *f.* pritrdílo, pritrdítěv, pritrdba.

Ratificationsurkunde *f.* pritrdílna listína, pritrdílnica.

ratificieren pri-, potŕditi, odobríti; *impf.* pri-, potrjevati, odobrávati.

Ration *f.* dnevni odmérěk živeža, obròk.

Rationalismus *m.* racionalízěm, umstvo.

Rationaliſt *m.* úmstvenik, racionalíst.

rationell uměn, umóvěn, umstven; racionálěn; *(math.)* razlóžen.

Ratſche *f.* ropotáča, ropotúlja, raglja, (reſtálnica, škrgálja); *fig.* ſ. Plauſcherin.

ratſchen ropotáčiti, ragljáti; (m. der Stimme bei der Ausſprache des „R" ſchnarren) pogrkovati; ſ. plauſchen.

Ratte *f.* podgána; **Ratten-** podgánji.

Rattenfalle *f.* past (-í) za podgáne.

Rattenfänger *m.* podganolóvec.

Rattengift *n.* míšnica.

Rattenkoth *m.* podgánjak.

Rattenſchwanz *m.* podgánji rep; (Pferdekrankheit) konjski rep s pičlo žimo.

Raub *m.* rop, razbòj, tolovájstvo, grabež; (die Sache) rop, plen; **Raub-** tolovájski, razbójni, róparski.

Raubanfall *m.* razbójni napàd.

raubbegierig róparski, grabežljiv.

Raubbeine *pl. (zool.)* noge za grabež, gráběžnice *pl.*

Raubbiene *f.* róparica, navrátnica, rópnica.

rauben rópati, pleníti, grábiti; urópati, upleníti, ugrábiti; (alles —) porópati, popleníti, pográbiti; (ſtehlen) krasti (kradem); ukrásti; die Ruhe — mir vzéti (vzámem), ob mir pripráviti.

raubend pleněč, graběč; róparski, tolovájski, grabežljiv.

Räuber *m.* ropar, tolováj, razbójnik, lupež; (Seeräuber) gusár; **Räuber-** róparski, tolovájski, razbójniški, lúpežni.

Räuberbande *f.* razbójniška četa, róparska druhál (-i), róparsko krdélo.

Räuberei *f.* róparstvo, tolovájstvo, razbójstvo, lúpeštvo.

Räuberhauptmann *m.* róparski glavár, razbójniški glavár.

Räuberhöhle *f.* róparska —, tolovájska jama, skrivalíšče razbójnikov.

Räuberin *f.* róparica, razbójnica.

räuberiſch róparski, tolovájski, razbójen, zgrabljiv, lúpežen.

Räuberunweſen *n.* róparsko razgrája-[nje.

Raubfiſch *m.* róparska riba, riba róparica.

Raubfliege *f.* (muha) gráběžnica.

Raubgenoſſe *m.* razbójni —, róparski tovàriš.

Raubgier *f.* grabljívost, ropaželjnost.

raubgierig grabljiv, ropaželjen.

Raubgut *n.* rop, plen, ugrábljeno blagó.

Raubkäfer *m.* hrošč grabljívec.

Raubkrieg *m.* róparska vojska.

Raubmord *m.* razbójni umòr, róparski umòr.

Raubneſt *n.* tolovájsko gnezdo.

Raubſchiff *n.* razbójna —, razbójniška —, gusárska ladja.
Raubſchütz *m.* tatínski —, divji lověc, zverokráděc.
Raubſtaat *m.* razbójniška (gusárska) država.
Raubſucht *f.* grabežljívost; razbójnost.
raubſüchtig grabežljìv; der Raubſüchtige grabežljívěc.
Raubthier *n.* ropna zver (-í), zgrabljíva zverína.
Raubvogel *m.* ujéda, ropna ptica, ptica róparica.
Raubwild *n.* ropna zverjád (-i).
Raubzug *m.* razbójniški pohòd.
Rauch *m.* dìm, čad; voll — diměn, dimnat, zakajèn.
rauch kosmàt, dlakav, dlakast, sršljìv, resàt. [nog.
rauchbeinig kosmatonòg, kosmátih
rauchen *tr.* kadíti; *intr.* kadíti se, dímiti se; (v. Heu) kopíti se, kadíti se; ein wenig —, zu — anfangen pokadíti se.
Rauchen *n.* kaja, kajénje.
Räucher *m.* tobákar, kadívěc.
Räucherer *m.* sušívěc, vodívěc.
räucherig diměn, okajèn, ukajèn.
Räucherkammer *f.* sušílnica, dímnica.
räuchern kadíti; pokadíti; (Fleiſch) sušíti, vodíti, kadíti; posušíti, povodíti, prekadíti; *impf.* prekájati; (zu viel —) prevodíti; geräuchertes Fleiſch povojéno —, prekajéno —, suho mesó.
Räucherpfanne *f.* kadílnica, kadílna pónvica.
Räucherpulver *n.* kadílo, kaja.
Räucherung *f.* kajénje, kaja.
Räucherwerk *n.* kadívo, kadílo.
Räucherwurſt *f.* prekajéna klobása.
Rauchfang *m.* dímnik.
Rauchfangkehrer *m.* dímnikar; =gewerbe *n.* dímnikarstvo.
rauchfarben dimnast, čadovít; — werden čadéti; očadéti; ein —er Ochs čadež, čadín, diměc; (Kuh) čada, dima.
Rauchfaſs *n.* kadílnica, kadílnik.
Rauchfleiſch *n.* suho —, povojéno —, prekajéno mesó, vojenína.
Rauchhandel *m.* trgovína s kožuhovíno, — s krznom.
rauchhändig kosmatoròk.
rauchig diměn, dimnat, ukajèn.
Rauchkammer *f.* dímnica, sušílnica.
Rauchleder *n.* kožuhovína, írhovina, krzno.
Rauchloch *n.* dímnica, leva.
Rauchmantel *m.* nebó, leséni obód nad ognjíščem.
Rauchopfer *n.* kadílni —, žgalni dar, žgávščina.
Rauchquarz *m.* čádavěc.
Rauchſäule *f.* dimni steběr.
Rauchſchlot *m.* dímovna tuljáva.
Rauchſchwalbe *f.* domáča lástovica.
Rauchſtube *f.* dímnica, dimnjáča.
Rauchtabak *m.* kadílni tobak, žgalni tobák.
Rauchtopas *m.* sájavěc.
Rauchware *f.* kožuhovína, krzno.
Rauchwerk *n.* kadílo; krzno.
Rauchwerker *m.* krznár.
Rauchzimmer *n.* ſ. Rauchſtube.
Rauchzug *m.* dimovòd.
Raude *f.* krasta, skorja.
Räude *f.* srab, garje *pl.*, prhljáj.
räudig garjav, krastav, srabljìv, prhljàv.
Räudige *m.* gárjavěc, krástavěc; *f.* gárjavka.
Räudigkeit *f.* gárjavost, krástavost, srabljívost.
Raufbold *m.* pretepáč, tepéžnik, rvàn.
Raufdegen *m.* bojni měč; ſ. Raufbold.
Raufe *f.* smukálnica, držalica; (im Stall) gare *pl.*, jasli *pl. f.*
raufen *tr.* púliti, pípati (-am, -pljem), rváti (rujem); izpúliti, popípati, izrváti; (ein Huhn) skubsti; oskúbsti, opípati; *intr.* tepsti se, trgati se, púliti se, mikástiti se; bei den Haaren — lasáti se.
Raufer *m.* ſ. Raufbold.
Rauferei *f.*, **Raufhandel** *m.* tepèž, pretèp, tepéžnja, rvánka, puljávica; eine — anfangen sprijéti (sprimem) se, spopásti (-pádem) se.
Raufplatz *m.* pretepíšče.
raufſüchtig tepežljìv, rvánast.
Raufzange *f.* vélike klešče *pl.*
rauh (runzelig) grbav, grbast, zgrbljen; (nicht glatt) sršljìv, srh, srhěk, srhěl, hrapav, raskav, grapav, grampast; (v. Geſchmack) gorjúp, rezěk; (v.

hals) hripav, kosmàt, ohrípěl; (vom Stil) okórěn, rod; (v. Winde) ostěr; (v. Klima) ostěr, mrzěl, neprijétěn, neugóděn; (roh) siróv, neotesán, zarób-ljen; okrótěn, okrútěn; (v. Papier) run-jav, resast; (v. d. Zähnen) skomínast; (v. d. Stimme) premólkěl, zagŕljen.

Rauhbank *f.* (Binderhobel) spehálnik.

Rauhbart *m.* kosmáč, kosmatín.

rauhbeinig srhonòg, kosmatonòg, kosmátih nog.

rauhblätterig srhkolístěn, hrapavolístěn, kosmatolíst; die —e Pflanze srhkolístnica.

Rauheis *n.* srež.

Rauheit *f.* hrápavost, ohríplost; rodóst, okórnost; ostróst; neuglájenost; siróvost; (Unebenheit) hrapotína, hrapa.

Rauhfärber *m.* irhar.

Rauhigkeit *f.* ſ. Rauheit.

Rauhreif *m.* ivje, inje, srež, sren, iměc (imca).

Rauhweizen *m.* résica, resúlja, osínka, kosmatíca.

Rauke *f.* navádni sviněk.

Raum *m.* prostor, prostránstvo; (leerer —) praznína, praznóta, pustóta; (der innere —) notrína, nótranjščina, nótranjost; (am Durchmesser) presrédje; (Stelle) mesto; — einnehmen zaléči (-lézem), *impf.* zalégati; — geben mesto dati čemu.

räumen (fortschaffen) proč správiti, s poti —, izpòd rok správiti, pospráviti; *impf.* — spravljati, pospravljati; das Zimmer — prázniti; izprázniti; *impf.* izpraznjevati; (v. Platz verlassen) popustíti, zapustíti; *impf.* popúščati, zapúščati; (das Unreine wegschaffen) trébiti; iztrébiti, potrébiti; (v. Tische) z mize správiti; *impf.* — spravljati; das Feld — umekníti (-máknem) se; *impf.* umikati se; die Wohnung — izprázniti stanovánje, preséliti se; *impf.* séliti se, preseljevati se; einem etwas — komu kaj pustíti; *impf.* — púščati; aus dem Wege — izpod nog správiti, odpráviti, odstraníti.

Räumer *m.* pospravljávec, spravljáč; trebívec, kídavec; (Werkzeug) trebílo, čistílo.

Raumfeile *f.* pila trebívka.

Raumgröße *f.* prostórna količína.

Rauminhalt *m.* prostornína; ſ. Körperinhalt.

räumlich prostóren; —e Ausdehnung prostórna razséžnost.

Räumlichkeit *f.* prostórnost.

Räumung *f.* trébljenje; izpraznítev.

raunen ščebljáti, šepetáti. [se.

raunzen cmériti se, cmérdati se, kísati

Raupe *f.* gosénica; **Raupen-** gosénični, gosénični.

raupen gosénice obráti (-bérem); *impf.* gosénice obírati.

Raupenbrut *f.* gosénične leglo.

raupig goséničav, goséničen.

Rausch *m.* pijánost, vínjenost; einen — haben pijàn ob. vinjen biti (sem); einen — bekommen upijániti se, opíti (-píjem) se; *impf.* opívati se; einen — haben v glavi iméti (imám) ga, muho iméti.

Rauschbrand *m.* (der Rinder) šuméče bule, peréči ogenj.

rauschen šuméti, šumotáti (-ám, šumóčem), vršéti, hrúščati (-ím), hrumeti, šustéti; (v. Schweinen) búkati (-am, -čem) se. [hrušč.

Rauschen *n.* šum, šuménje, vršénje,

rauschend šumèč, vršèč, hrumèč, šuměn.

Rauschgold *n.* lošč, (loš).

rauschig pijàn, vinjen, opít.

räuspern sich hŕkati, hrákati, kášljati; odhŕkati se, izhŕkati se, odkášljati se.

Räuspern *n.* hŕkanje, hŕk, hŕkavost.

Raute *f.* ruta, rútica; (Würfel) kupa; (Rhombus) romb.

rautenförmig kupast, rombast.

Rautenmuskel *m.* kúpasta míšica.

Rayon *m.* okoliš, okróžje, obméstje.

Reaction *f.* reákcija, nasprótno —, odbójno —, vzvrátno delovánje, oddelovánje; *fig.* nazadnjáštvo, starokopítnost.

Reactionär *m.* reakcionár, nazadnják, starokopítnež.

reactionär reakcionárěn, nazadnjáški, starokopítěn.

reactivieren obnovíti, *impf.* obnávljati; zopet v življénje poklícati (-čem), — ustanovíti, — vpéljati. [ljáva.

Reactivierung *f.* obnóva, zópetna vpe-

Reagentien *pl.* reagéncije, izkušála *pl.*
Reagenzpapier *n.* izkúsni od. izkušálni papír.
reagieren *intr.* oddelovati, odbójno —, vzvrátno delovati; odzváti (-zóvem) se; odzívati.
reagierend vzvrátno delujóč.
real reálen, stvarén; s. wirklich, wesentlich.
Realact *m.* delo zastràn nepremíčnega posestva.
Realbesitz *m.* zemljíško posestvo.
Realexecution *f.* reálna eksekúcija, izvršba v nepremíčno posestvo.
Realfeilbietung *f.* zemljíška dražba.
Realgeld *n.* kováni denár.
Realgerichtsbarkeit *f.* stvarno sodstvo, reálno sodstvo.
Realgrund *m.* stvarni vzrók.
realisieren uresníčiti, izvésti (-védem).
Realismus *m.* realízem.
Realität *f.* stvarnost, soštvo; bitnost, bistvovánje; resníčnost; (unbewegliches Besitzthum) nepremičnína, posestvo, zemljíšče.
Realitätenbesitzer *m.* poséstnik, zemljàk; =in *f.* poséstnica.
Realmethode *f.* stvarna —, reálna metóda.
Realschule *f.* reálka.
Realschüler *m.* reálec.
Realservitut *f.* zemljíška služnost.
Realsteuer *f.* davék od nepremičnín, reálni davék.
Realunion *f.* stvarno edínstvo, edínstvo po vladi. [na.
Realvermögen *n.* nepremíčna imovi-
Realwert *m.* stvarna vrednost.
Reambulation *f.* mejni obhòd.
reassumieren ponovíti; povzéti (-vzámem); *impf.* povzémati.
Reassumierung *f.* ponovítev, obnóva.
Rebe *f.* trta, vinska trta, loza, trs; *coll.* trsje; (Rebenzweig) rozga, loza, mladíka; wilde — viníka, trta samosévka; (Waldrebe) srobót, srobotína; —n senken gróbati, grebeníčiti; die — treibt (ohne Frucht) trs se živíči; (macht kleine Beeren) trs se viníči. [vstáš.
Rebell *m.* upórnik, vstájnik, puntar,
rebellieren púntati se, vstájati; spúntati se, upréti se.
Rebellion *f.* pùnt, upòr, vstája.
rebellisch púntarski, vstáješ.
Reben- trsov, trtni, lozov.
rebenartig trsast, lozast.
Rebenauge *n.* okó (očésa), trtni popék; daß noch schlummernde — slepež, slepič.
Rebenbeschneidung *f.* rez (-í), rezátev, obrezátev.
Rebenbinder *m.* vezáč; =in *f.* vezávka, vezačica.
Rebenblatt *n.* trsni list, trtno peró (-ésa); *coll.* trsno listje, trtno perje.
Rebengeländer *n.* brajda.
Rebenholz *n.* trtovína.
Rebenhügel *m.* vinska goríca.
Rebenlaub *n.* trsno listje.
Rebenmesser *n.* vinjak, rezník, vinóraz, noraz, kosír, krivec.
Rebenpfahl *m.* kòl, količ.
Rebenpilz, Rebenschimmel *m.* trtna gliva, trtna plesen (-i). [vít.
rebenreich vinoróden, trtonósen, trso-
Rebensaft *m.* trtni sok, trtínščina; *fig.* vinska kápljica.
Rebenschoss *m.* rozga.
Rebenschule *f.* trsnica, trtnica.
Rebensprosse *m.* trtna mladíka, rozga.
Rebenstecher *m.* (*Rhynchites betuleti*) trtijón, trtovínec, zavijávec.
Rebenstock *m.* trs, trta, vinska trta.
Rebenzweig *m.* rozga, vítica, reznica.
Rebhuhn *n.* jeréb; (Weibchen) jerebica.
Rebhühnerschnepfe *f.* jerebíčasti kljunáč.
Rebland *n.* vinoródna dežéla. [(-í).
Reblaus *f.* trtna —, vinógradska uš
Rebus *m.* rebus.
Recapitulation *f.* ponovítev, kratek posnétek, rekapitulácija.
recapitulieren ob kratkem ponovíti, posnéti (-snámem); *impf.* ponávljati.
Recensent *m.* ocenjevátelj, presodník, recenzént.
Recension *f.* océna, presója, recénzija.
Recepisse *n.* poštna prejémnica, poštnoprejémni list.
Rechen *m.* grablje *pl.*, zobáče *pl.*; (in Teichen) grablje *pl.*; rešétka; (Kleiderrechen) obešálo.
rechen grábiti; pográbiti; *impf.* pograbljevati.
Rechenbohrer *m.* grábeljnik.

Rechenbrett *n.* pošteválnica. [ga.
Rechenbuch *n.* račúnica, račúnska knji-
Rechenfehler *m.* račúnski pogréšěk, pomóta v štetju.
Rechenkunst *f.* račúnstvo, aritmétika.
Rechenschaft *f.* obračún; *fig.* odgóvor; zur — ziehen na odgóvor poklícati (-klíčem); — ablegen odgóvor dati; *impf.* dajáti, zagovárjati se. [čílo.
Rechenschaftsbericht *m.* račúnsko poro-
Rechenstift *m.* račúnski črtnik.
Rechentafel *f.* račúnska táblica, račúnska deskà.
Rechenunterricht *m.* poúk v račúnstvu.
Rechenzahn *m.* zob (pri grabljah).
Recher *m.* grabljáč, grabljìč; =in *f.* grabljačíca, grabljíca.
rechnen račúniti, račúnati, števíliti, (rájtati); auf etwas — zanésti se —, *impf.* zanášati se na kàj; im Kopfe — račúniti na pamet; unter die Freunde — med prijátelje šteti; ich rechne mir zu einer Ehre v čast si štejem.
Rechnen *n.* račúnanje.
Rechner *m.* račúnar, števílar; =in *f.* račúnarica.
Rechnung *f.* račún, števílba; — berichtigen račún poravnáti; — legen račún dati (dam), — položíti; *impf.* račún polágati; laufende — tekóči račún; belegte — dokázani račún; —en abschließen račúne skléniti, — završíti; *impf.* — završevati; — führen račún vóditi; — halten obračúniti; auf meine — na moj račún, na moje stroške; in die — nehmen vštéti (vštéjem); *impf.* vštévati; — tragen na kaj ozír jemáti (jémljem), glédati na kaj; vpoštévati; **Rechnungs-** račúnski, račúnarski.
Rechnungsabschluss *m.* račúnski sklèp.
Rechnungsamt *n.* računski uràd.
Rechnungsanstand *m.* račúnski nedostátěk.
Rechnungsart *f.* račúnski načìn.
Rechnungsbeamte *m.* račúnski urádnik, račúnar.
Rechnungsbeispiel *n.* račúnski zglèd.
Rechnungsbemängelung *f.* očítanje nedostátkov v račúnu.
Rechnungsbetrag *m.* znesěk račúna.
Rechnungsdepartement *n.*, **Rechnungsabtheilung** *f.* račúnski oddélěk.
Rechnungserledigung *f.* rešítěv račúna.
Rechnungsextract *m.* račúnski izpísěk.
Rechnungsfach *n.* račúnstvo.
Rechnungsfehler *m.* račúnski pogréšěk.
Rechnungsführer *m.* račúnar, računovódja, vodítelj račúnov.
Rechnungsführung *f.* računovódstvo.
Rechnungshof *m.* računíšče; der oberste — vrhóvno računíšče.
Rechnungsleger *m.* računodájnik, polagátelj račúna.
Rechnungslegung *f.* obračún.
Rechnungsmangel *m.* račúnski nedostátěk, pománjkljaj.
rechnungsmäßig račúnski, po račúnu.
Rechnungsposten *m.* račúnski postávěk.
Rechnungsrath *m.* račúnski svèt; (Person) račúnski svétnik.
Rechnungsrest *m.* račúnski ostáněk.
Rechnungsrevident *m.* račúnski preglédnik.
Rechnungsrevision *f.* preglèd račúnov.
Rechnungstaxe *f.* računovína.
Rechnungsverständige *m.* izvédeněc —, veščák v račúnih.
Rechnungsvortheil *m.* račúnski prikrájšěk.
Rechnungswesen *n.* račúnstvo.
Rechnungswissenschaft *f.* račúnarstvo.
Rechnungszweig *m.* račúnski oddélěk.
recht *adi.* pravi; (echt) pristěn, roděn; (gelegen, angemessen) priléžěn, príličěn; zu rechter Zeit o pravem času; *adv.* pràv, z. B. pràv imáš; thue — delaj po pravíci; (sehr) pràv, zeló; die —e Hand desna roka, desníca; —er Hand na pravi, na pravo, na desni, na desno; —e Linie ravna črta; es ist nichts —es ni nič kaj posébnega.
Recht *n.* pravo, pravíca; (Inbegriff des Rechtes) pravstvo; zu etwas — haben pravíco do česa iméti (imám); — auf eine Erbschaft pravíca do dédiščine; — des Friedens pravo mirú; von —s wegen po pravu, právoma; mit — po pravíci; zu — bestehend pravnoveljávěn; was —ens ist kar je pràv, kar zakon veléva; — geben potŕditi, pritŕditi; *impf.* potrjevati (komu); das — der Erstgeburt prvoródstvo, prvénstvo. [níca.
Rechte *f.* desna od. prava roka, des-

Rechteck *n.* pravokótnik.
rechteckig pravokótěn.
rechten prepírati se, príčkati se, prekárjati se.
rechtfertigen pravíčiti; opravíčiti, izgovoríti; *impf.* opravičevati, izgovárjati; sich — opravíčiti se, očístiti se; *impf.* opravičevati se, izgovárjati se; (mit etwas) izpríčati se, *impf.* izpričevati se.
Rechtfertigung *f.* opravíčba, opravičevánje, izgóvor.
Rechtfertigungsgrund *m.* opravičeválni izgóvor.
Rechtfertigungsschrift *f.* opravičeválni spìs.
rechtgläubig pravovérěn.
Rechtgläubige *m.* pravovéřec, pravovérnik; *f.* pravovérka, pravovérnica.
Rechtgläubigkeit *f.* pravovérnost, pravovérstvo.
Rechthaber *m.* prepravdljívec; svojegláv ec.
Rechthaberei *f.* prepravdljívost.
rechthaberisch prepravdljìv; svojeglàv.
rechtläufig pravopótěn.
rechtlich pravěn; (gerichtlich) soděn; (gerecht) pravíčěn, poštèn.
Rechtlichkeit *f.* pravíčnost, pošténost.
Rechtliebe *f.* pravoljúbje, praviceljúbnost.
rechtliebend pravoljùb, pravoljúběn, praviceljúběn.
rechtlinig ravnočŕtěn.
rechtlos brezprávěn; nezakonít.
Rechtlosigkeit *f.* brezprávnost; nezakonítost.
rechtmäßig zakonít; *adv.* pràv, po pravíci.
Rechtmäßigkeit *f.* zakonítost.
rechts *adv.* na desno, na pravo; na desni, na pravi.
Rechts- pravni, zakoníti. [(-í).
Rechtsangelegenheit *f.* pravna stvar
Rechtsanspruch *m.* pravna zahtéva.
Rechtsanwalt *m.* pravni zastópnik.
Rechtsbehelf *m.* pravni pomóček.
Rechtsbehörde *f.* sodna oblást (-i).
Rechtsbeistand *m.* pravni pomočník, — zastópnik.
rechtsbeständig zakonít, po zakónih veljávěn.
Rechtsbuch *n.* zakónik.
rechtschaffen poštèn, pravíčěn.
Rechtschaffenheit *f.* pošténost, pravíčnost, pravost.
Rechtschreibung *f.* pravopìs.
rechtseitig pravostràn, pravostránski.
Rechtseitigkeit *f.* pravostránost.
rechtserfahren pravovéděn, veščák v pravu.
Rechtserklärung *f.* pravno izrecílo.
Rechtsfall *m.* pravni slučáj.
Rechtsfolge *f.* pravni posléděk, pravna posléd ica.
Rechtsforderung *f.* pravna terjátěv, pravni zahtévěk.
Rechtsfrage *f.* pravno vprašánje.
Rechtsfreund *m.* pravni zastópnik.
Rechtsgang *m.* pravdni tek, tek pravde.
Rechtsgebrauch *m.* pravni običáj.
Rechtsgefühl *n.* pravni čut, pravočútje.
Rechtsgelehrsamkeit *f.* pravoznánstvo, pravoslóvje.
rechtsgelehrt učèn v pravoznánstvu, veščpravu.
Rechtsgelehrte *m.* pravoznáněc, pravoslóvec.
Rechtsgeschäft *n.* pravno opravílo.
Rechtsgeschichte *f.* zgodovína —, povést pravoznánstva.
rechtsgiltig pravnoveljávěn, veljávěn po zakónu.
Rechtsgiltigkeit *f.* pravnoveljávnost.
Rechtsgleichheit *f.* pravna enákost, enákost pred zakónom.
Rechtsgrund *m.* pravni razlòg, pravni vzròk; pravni naslòv.
Rechtsgrundsatz *m.* pravno načélo.
rechtshistorisch pravnozgodovínski.
Rechtshörer *m.* pravoslóvec, slušátelj prava.
Rechtsinstitut *n.* pravna ustanóva.
Rechtskniff *m.* pravdna zvijáča.
Rechtskosten *pl.* pravdni —, sodni stroški *pl.*
Rechtskraft *f.* pravna moč (-í), pravnokrépnost, pravnomóčnost. [móčen.
rechtskräftig pravnokrépěn, pravno-
Rechtskunde *f.* pravoznánstvo.
rechtskundig izvéden v pravu, veščpravu, pravovéděn.
Rechtslehre *f.* pravoslóvje, právništvo.
Rechtslehrer *m.* pravoslóvni učítelj, učítelj prava.

Rechtsmittel *n.* pravni lek.
Rechtsnachfolger *m.* pravni naslédnik.
Rechtsobject *n.* pravni predmèt. [stvo.
Rechtspflege *f.* pravosódje, pravosód-
Rechtspraktikant *m.* sodni —, pravni praktikánt.
Rechtsprechung *f.* pravosódje; (Orthoepie) pravoréčje.
Rechtsprincip *n.* pravno načélo. [(-í).
Rechtssache *f.* pravda, pravna stvar
Rechtsschutz *m.* pravno varstvo.
Rechtssphäre *f.* pravno področje,
Rechtssprache *f.* pravoznánski govor.
Rechtsspruch *m.* pravni izrèk, razsódba.
Rechtsstaat *m.* pravna država.
Rechtsstand *m.* podsódnost. [sóděn.
rechtsständig sodíščn podložèn, pod-
Rechtsstreit *m.* und **Rechtsstreitigkeit** *f.* pravda, pravdni spòr.
Rechtsstudium *n.* učénje prava, pravoslóvni uk.
Rechtstag *m.* pravdni dan.
Rechtstitel *m.* pravni naslòv, pravno imé (iména).
Rechtsurkunde *f.* pravno pismo, pravna listína.
rechtsverbindlich pravnovézèn, pravnozavézèn, pravnoobvézèn.
Rechtsverbindlichkeit *f.* pravna obvéznost, pravna zavéznost.
Rechtsverdrehung *f.* izvráčanje prava, spačevánje zakóna. [panje.
Rechtsverfahren *n.* pravosódno postó-
Rechtsverfassung *f.* sodna uravnáva, sodna urédba.
Rechtsverhältnis *n.* pravno razmérje, pravna razméra. [va.
Rechtsverhandlung *f.* pravdna razprá-
Rechtsverletzung *f.* žalítèv —, rúšenje pravíce.
Rechtsvermuthung *f.* pravna domnéva.
rechtsverständig s. rechtsgelehrt.
Rechtsverwahrung *f.*, **Rechtsvorbehalt** *m.* pravni pridržèk.
Rechtsvorsicht *f.* pravna pozórnost.
Rechtsweg *m.* pravdna pot, pravda.
rechtswidrig nezakonít, krivíčen.
Rechtswidrigkeit *f.* nezakonítost, krivíčnost.
rechtswirksam pravnomóčen, pravnoveljávèn.
Rechtswirkung *f.* pravna moč (-í), pravna poslédica.
Rechtswissenschaft *f.* pravoznánstvo, pravoslóvje.
rechtswissenschaftlich pravoznánski, pravoslóvèn.
Rechtswohlthat *f.* pravna dobróta.
Rechtszug *m.* pritózba na višjo stopnjo; red sodnih stopenj.
Rechtszustand *m.* pravni stan.
rechtwinkelig pravokótèn.
rechtzeitig *adi.* pravočásèn; *adv.* o pravem času, o pravi dobi, za časa.
Recidiv *n.* povrátèk bolézni.
recidiv werden nanóvo —, iznóva zboléti.
Recipient *m.* recipient, sprejémnik; (Vorlage) podstávka.
Reciprocität *f.* vzajémnost, napovrátnost. [menít.
reciprok vzajémèn, napovrátèn, za-
Recitativ *n.* recitatív.
recitieren pročítati, recitírati.
Reck *n.* (Turnapparat) drog.
Recke *m.* junák, korenják, orják.
Recke *f.* teza, pretezálnica.
recken tézati; iztégniti, raztégniti; *impf.* iztegovati, raztegovati, raztézati, iztézati; sich — lécati se, zlécati se, pretegovati se; zlékniti se, pretégniti se; (herausstrecken) molíti; pomolíti; *impf.* pomáljati.
Reclamant *m.* ugovórnik, pritožník; opozvátelj.
Reclamation *f.* reklamácija, pritózba, ugóvor; opozívanje; **Reclamations-** reklamácijski, pritóžni.
Reclamationsfrist *f.* doba za ugóvor, doba za pritózbo, pritóžni ròk.
Reclame *f.* reklám, javno priporóčanje.
reclamieren pritóžiti se; *impf.* pritoževati se, ugovárjati; opozváti (-zóvem); *impf.* opozívati, nazáj zahtévati.
Recognition *f.* priznánje.
recognoscieren razgledovati, pozvédati, pozvedovati.
Recognoscierung *f.* razglèd, razglédba, razgledovánje, pozvédba; **Recognoscierungs-** razglédèn.
Recommandation *f.* priporočítèv, priporóčba, priporočílo.

Recommandationsgebür *f.* (poštna) priporočnína.

Recommandationsſchreiben *n.* priporočilno pismo.

recommandieren priporočíti, *impf.* priporóčati, priporočevati, rekomandírati.

recommandiert priporočèn.

Reconſtruction *f.* obnóva, prenarédba.

Reconſtructionsbau *m.* prezidáva.

reconſtruieren obnovíti, prenarediti.

Reconvaleſcent *m.* prebolévnik, okrévavec.

Reconvaleſcenz *f.* okrévanje, prebolévanje, ozdravítev, ozdráva.

Recreation *f.* počítek, odpočítek, okrepčáva.

Recreationsgeld *n.* denár za zabávo.

Recrut *m.* vojáški novínec, novák, rekrút.

Recrutenaushebung *f.* nabòr novíncev.

recrutieren vojáke nabírati, nováčiti.

Recrutierung *f.* vojáški nabòr, nováčenje.

recrutierungsflüchtig vojáškemu nabóru se odtezajòč, kdor se je odtégnil nabóru.

Recrutierungsflüchtige *m.* nabórni begúnec, — ubéžnik.

recrutierungspflichtig vojáškemu nabóru podvŕžen.

Recrutierungsvorſchrift *f.* predpìs o vojáškem nabóru.

Rectification *f.* popráva, rektifikácija; **Rectifications-** poprávni.

rectificieren popráviti, uravnáti (Inſtrum.); *impf.* poprávljati, uravnovati; izpráviti, *impf.* izprávljati; *(chem.)* prečístiti, *impf.* prečíščati.

Rector *m.* ravnátelj, rektor.

Rectorat *n.* ravnáteljstvo, réktorstvo.

Recurrent *m.* pritožník. [jòč.

recurrent *(math.)* povrátèn, povračurrieren pritóžiti se, pritóžbo vložíti, rekurírati; *impf.* pritoževati se.

Recurs *m.* pritóžba, prizív, rekurz.

Recursrecht *n.* pritóžna pravica, pravíca prizíva.

Recursverfahren *n.* rekúrzni —, pritóžni postópek.

Redacteur *m.* uredník, redaktor.

Redaction *f.* uredníštvo, redákcija; (Handlung) urejevánje.

Rede *f.* govor, govoríca, beséda; (Sprache) jezik; gebundene — vézana beséda; ungebundene — nevézana beséda; — und Antwort odgóvor; (Gerücht) govoríca, glas, [pravóč (-i)]; (geiſtl.) prídiga; (Geſpräch) razgóvor, pogóvor, pomének; — ſtehen odgóvor dati, *impf.* dajáti, odgovárjati; zur — ſtellen odgóvor térjati; der — nicht wert škoda besedí; ni vredno, da bi se govorílo; **Rede-** góvorni.

Redefigur *f.* góvorna podóba, — slika.

Redefreiheit *f.* svobóda góvora.

Redefügung *f.* góvorna skladba, — zveza.

Redekunſt *f.* góvorstvo, govórništvo; zgovórnost.

Redekünſtler *m.* ſ. Redner.

redeluſtig zgovórèn, razgovórèn, besedljiv, gostobesédèn.

reden govoríti, besédіti, besedovati, kramljáti, méniti se, poménkovati se; (gólčati (-ím), marnjevati); (dummes Zeug) klobasáti, kvásiti, govoríčiti; durch die Naſe — nosljáti, hohnjáti; ins Gewiſſen — živo prigovárjati; zu — anfangen izpregovoríti; zu Ende — dogovoríti; in den Wind — bòb v steno métati (méčem).

redend govorèč; *fig.* živ; —es Wappen samogovorèč grb.

Redensart *f.* reklo, rèk, besedílo, fraza; (im nachtheiligen Sinne) besége, prazne besége *pl.*

redeſcheu molčéčèn, malobesédèn.

Redetheil *m.* del góvora; góvorni razpol, besédno pleme.

Redeton *m.* góvorni priglàs.

Redeübung *f.* govórniška vaja, vézbanje v góvoru. [skladba.

Redeverbindung *f.* góvorna zveza, —

Redevortrag *m.* predávanje.

Redeweiſe *f.* način govorjénja; (grammatik.) načìn, naklòn.

Redewendung *f.* zasùk —, obrát v govorjénju, góvorni obrát.

Redewerkzeug *n.* govorílo.

Redezimmer *n.* govorílnica.

redigieren uredíti, v red dejáti (dénem), prirediti za tisk; *impf.* urejáti, urejevati, v red dévati, za tisk prirejevati.

redlich poštèn, pravíčen, vrl.

Redliche *m.* poštenják.

Redlichkeit *f.* poštènost, pravíčnost.

Redner *m.* govórnik.

Rednerbühne *f.* govórniški oder, govoríšče; (in der Kirche) leca, prížnica.

Rednergabe *f.* govórniški dar.

Rednerin *f.* govórnica.

redneriſch govórniški, besedníški.

Rednerkunſt *f.* ſ. Redekunſt.

Rednerſtil *m.* govórniški slòg.

Redoute *f.* redúta, maškaráda.

redſelig zgovorèn, zgovorljiv, razgovórèn, besedljiv, gostobesédèn. [nost.

Redſeligkeit *f.* zgovórnost, razgovór-

reducieren (verminbern) zmánjšati, znížati; *impf.* zmanjševati, maliti, zniževati; *(math.)* zvesti (zvedem), prevésti; *impf.* zvájati, prevájati; (im Gegenſatz zu reſolvieren) debelíti, skrčiti, preračúniti. [nje.

Reducieren *n.* debeljénje, preračúnja-

Reduction *f.* zmánjšanje, zmanjšátev, znížanje; zvòd, zvájanje, prevòd, prevájanje, preračún, redúkcija.

Reductionstabelle *f.* prevódna razpredélnica, — tabéla.

Reductionszahl *f.* menítelj.

reel stvarèn, bistven; ſ. real.

Refectorium *n.* obédnica.

Referat *n.* poročílo, referat.

Referent *m.* poročevávec, referent.

referieren poróčati; navestíti, naznániti; *impf.* naveščati, naznánjati.

Reff *n.* krošnja; (in der Schiffahrt) jádrce, malo jadro.

reffen jadra speti, *impf.* spénjati.

Reffträger *m.* krošnjár.

reflectieren ozírati se na kaj, páziti na kaj; ozréti se na kaj, pomísliti kaj; (erwägen) premísliti, *impf.* premíšljati, razmíšljati, preudárjati; *(phys.)* odbíti, *impf.* odbíjati; (von Lichtſtrahlen) odsévati; —d odbijálen.

Reflector *m.* reflektor, odbijálnik, odsévnik.

Reflex *m.* odsèv, odsíj, refleks; ſ. Abglanz.

Reflexion *f.* refléksija; *(phys.)* odbòj, odráz, odsèv; (Erwägung) premíšljevánje, preudárek; **Reflexions-** odsévèn.

Reflexionsebene *f.* odbójna ravnína.

Reflexionslicht *n.* odsévna —, odbíta svetlóba, odsvít.

Reflexionsvermögen *n.* premíselnost, premíšljivost; *(phys.)* odbójnost.

Reflexionswinkel *m.* odbójni kot, odsévni kot.

reflexiv povrátèn, povračálèn, refleksívèn.

Reform *f.* (Umbildung) preobrázba, preosnóva, preustrójba; (Umänderung) prenarédba; (Verbeſſerung) popráva; (— der Kirche) preustrojítev (cerkve).

Reformation *f.* reformácija, preustrojítev, preosnóva.

Reformator *m.* preobraževátelj, preosnovátelj, popravljávec, prenarejávec, reformator.

reformieren preobráziti, preosnovati, preustrójiti; *impf.* preobraževati, preustrojevati; (umändern) prenarediti, preravnáti; *impf.* prenarèjati; (verbeſſern) popráviti, *impf.* poprávljati; (erneuern) prenovíti, *impf.* prenávljati.

Reformierte *m.* reformiránec, reformat, preobráženec.

Refosco *m.* refóško (neka vrsta vina).

Refraction *f.* lòm luči, lomítev luči, refrákcija.

Refractor *m.* refráktor, lučelómec.

Refrain *m.* pripèv, pripévek, dopévek; refrén.

refuſieren odbíti, odklóniti; *impf.* odbíjati, odklánjati.

Regal *n.* polica; (in d. Orgel) regal.

Regale *n.* vladárska —, kronska pravíca, krónščina.

Regalfolio *n.* vélika pola.

regalieren obdáriti, pogostíti; *impf.* obdárjati, pogóščati.

rege živ, živáhèn, čil, gibčèn, gibèk, skočèn; — machen spróžiti, vzbudíti; *fig.* bistèr; ſ. regſam.

Rege *f.* živóst, živáhnost.

Regel *f.* pravílo, vodílo, ravnílo; in der — po navádi, vobče, pravíloma, navádno; Regeldetri tristávka, regeldetríja.

Regeler, Regler *m.* ravnávec, ravnáč.

regellos brezpravílèn, nepravílèn; neréden.

Regelloſigkeit *f.* brezpravílnost, nepravílnost; nerédnost.

regelmäßig *adi.* pravílen, redovít, reden, redóven; *adv.* pravílno, pravíloma.
Regelmäßigkeit *f.* pravílnost, rednost.
regeln urediti, v red dejáti (dénem), uravnáti; *impf.* urejati, v red dévati, uravnávati.
regelrecht *adi.* pravílen; *adv.* po pravílu, po redu.
Regelung *f.* urédba, uravnáva.
regelwidrig nepravílen, protiréden, neredóven.
Regelwidrigkeit *f.* nepravílnost.
regen gíbati (-bljem), méziti, míkati; geníti (gánem), zméziti; ſich — gíbati se, méziti se, premíkati se; geníti se; (vom Gefühl) oglášati se, budíti se; *pf.* oglásiti se, vzbudíti se.
Regen *m.* dež (dežja); anhaltender — dežévje, (prelíjalice *pl.*); (Staub—) pršavica, pršénje; (Platz—) ploha, nalív; (Strich—) pójavica; der — hat aufgehört prevedrélo je, izvedrílo se je; **Regen-** dežévni, dežni.
Regenbach *m.* bujíca, hudoúrnik, roja.
Regenbogen *m.* mávrica, doga, božji stòl, božji lok, (védrna, védrnica); **-haut** *f.* dóžica, mávrična kóžica.
Regendach *n.* podstréšek.
regendicht nepremóčen, nepremočljiv, ne prepuščajóč.
Regeneration *f.* preròd, prepórod, prenovítev.
Regenerator *m. (phys.)* regenerátor, obnavljáč, prerodítelj.
regenerieren prerodíti, prenovíti; *impf.* prerájati, prenávljati.
regenfrei brezdéžen, vedèr.
Regengeſtirn *n.* dežévnice *pl.*
Regengewölk *n.* ſ. Regenwolke.
Regenguſs *m.* nalív, lijávica.
regenlos ſ. regenfrei. [plašč.
Regenmantel *m.* plašč zoper dèž, dežni
Regenmeſſer *m.* dežjemèr.
Regenpfeifer *m.* dežévnik.
Regenrinne *f.* žleb, žlot.
Regenſchauer *m.* ploha, lijávica.
Regenſchirm *m.* dežník, (maréla).
Regenſtrom *m.* nalív, hudoúrnik, sušec.
Regent *m.* vladár, vladnik, regent; **-in** *f.* vladarica, regéntinja.
Regentſchaft *f.* vladárstvo, vlada.
Regentuch *n.* dežni ogrtáč, (rakno).
Regenwaſſer *n.* dežévnica; kapníca.
Regenwetter *n.* dežévno vreme (-éna), políja, dežévje; das — unter einem Baume abwarten pod drevésom vedríti.
Regenwind *m.* mokrc, mokróš.
Regenwolke *f.* dežévni oblák, mokri oblák, oblačica.
Regenwurm *m.* glista, dežévnik.
Regenzeichen *n.* známenje dežja.
Regenzeit *f.* dežévni čas, deževánje.
Regenzone *f.* dežévni pas.
Regeſten *pl.* regésti *pl.*, izpíski —, posnétki iz listín.
Regheit *f.* živóst, gibčnost, skočnóst; bistrost.
Regie *f.* upráva, oskrbstvo, oskrbovánje; **Regie-** uprávni.
Regiekoſten *pl.* uprávni stroški *pl.*
regieren vládati, kraljevati, carjevati; gospodovati; (lenken) vóditi, ravnáti; (im Hauſe) gospodáriti; (von Frauen) gospodínjiti.
Regieren *n.* vládanje, vlada.
Regierer *m.* vladnik, vladár, gospodovávec, oblastník.
Regierte *m.* podlóžnik, podánik.
Regierung *f.* vlada; (Herrſchaft eines Fürſten) vladárstvo, vládanje, cesarjevánje, kraljevánje u. ſ. w.; **Regierungs-** vladni, vladárski. [stva.
Regierungsantritt *m.* nastòp vladár-
Regierungsblatt *n.* vladni list.
Regierungserlaſs *m.* vladni razpis.
regierungsfeindlich protivládèn.
Regierungsform *f.* način vládanja, oblíka vladárstva.
Regierungskunſt *f.* vladoznánstvo.
regierungslos brezvládèn; —er Zuſtand brezvládje.
Regierungsnachfolger *m.* naslédnik v vladárstvu.
Regierungspartei *f.* vladna stranka.
Regierungsrath *m.* vladni svétnik.
Regierungsrecht *n.* vladárska pravíca.
Regierungsvorlage *f.* vládna predlóga.
Regierungszeitung *f.* vladni časnik.
Regime *n.* ſ. Regierung.
Regiment *n.* polk, regiment; (Regime) vlada, uprávа; **Regiments-** polkóvni, regiméntni.
Regimentsarzt *m.* polkóvni zdravnik.
Regimentsbezirk *m.* polkóvni okráj.

Regimentscommandant *m.* polkóvni povéljnik.
Regimentsinhaber *m.* imételj polka, imétnik polka.
Regimentsſchule *f.* polkóvna šola.
Regimentstambour *m.* polkóvni bobnar (tambor).
Regiſſeur *m.* režisér, priredítelj gledaliških predstáv.
Regiſter *n.* vpisnik; kazálo, regístēr; (Namensverzeichniß) imeník; (in der Orgel) regístēr, izpremén.
Regiſtrator *m.* vpisnikar, registrátor.
Regiſtratur *f.* registratúra.
regiſtrieren vpísati (-pišem), zapísati; *impf.* vpisovati.
Reglement *n.* pravílo, red; pravílnik.
reglementsmäßig pravílēn, po pravílih.
regnen dežíti, deževati; es regnet dež gre; (tröpfeln) škropíti, kapljáti; (fein —) pršéti; (gießen) ulívati se, z nalívom deževati; es gießt dež lije.
regneriſch dežévēn, pršljiv.
Regreſs *m.* zahtéva odškodnine, regrés; (Erſatz) povračílo.
regreſſieren odškódbe pri kom iskati (iščem), odškodníno od koga térjati.
regreſſiv nazáděn, nazadujóč.
regſam živ, gibčēn, gibēk, obŕtēn; čil, iskēr; bistēr.
Regſamkeit *f.* živóst, čilost, gibčnost; bistrost, živodúšnost.
regulär pravílēn, redēn; redóvēn.
Regulativ *n.* pravílnik; pravílo, vodílo.
Regulator *m.* ravnár, uravnovátelj, regulator.
regulieren urediti, uravnáti, v red dejáti (dénem); *impf.* uréjati, uravnávati, v red dévati.
Regulierung *f.* uravnáva, urédba.
Regulierungsplan *m.* uravnávni črtež.
Regulierungsverfahren *n.* urédbeno postópanje, načîn uravnávanja.
Regung *f.* gib, zgib, gibljaj, zgibljaj; ginjenje.
regungslos negíbēn, negibljiv; neobčutljiv.
Reh *n.* srna; srnják, srnēc; Reh- srnji.
rehabilitieren v popréjšnji stan postáviti, zopet naméstiti, zopet urediti, čast réšiti.
Rehbock *m.* srnják, srnēc.
Rehböcklein *n.* srnčē (-éta).
Rehbraten *m.* pečéna srnína.
rehfarben srnast.
Rehfleiſch *n.* srnína, srnovína, srnje mesó.
Rehgeiß *f.* srna.
Rehhaar *n.* srnja dlaka.
Rehhaut *f.* srnja koža.
Rehkalb *n.* srnčē (-éta).
Rehleder *n.* srnje usnje.
Rehwild *n.* srnjád (-i), srne *pl.*
Reib- strgálni, drgálni.
Reibe *f.* strgálo, drgálo.
Reibehölzchen *n.* klinčēk, žígica.
Reibeiſen *n.* strgáča, strgálnik, krhljáč, krhljálnik.
reiben treti (tárem, trèm), meti (mánem); streti, zmeti (zerreiben); otréti, *impf.* otírati (bereiben); drgníti, drgati, gúliti, *triv.* ársati; odrgníti, odrgati (wetzen); (den Boden) drgati; (am Reibeiſen) strgati; (v. Schuh) žúliti; ožúliti.
Reiber *m.* teráč, drgáč, strgávēc; (Werkzeug) drgálo, drgálnik, strgálnik, melo; =in *f.* terílja.
Reibhammer *m.* mevno kládivo.
Reibholz *n.* drgálnica.
Reibſchale *f.* torna skodélica.
Reibtuch *n.* otirálo.
Reibung *f. (mech.)* trenje, tòr, metēv, metje; drgnjenje; strganje; *fig.* prepír, razprtíja, razpòr; Reibungs- torni, drgálni.
Reibungscoefficient *m.* koeficient trenja.
Reibungselektricität *f.* torna —, drgálna eléktrika.
Reibungsfläche *f.* ploskēv drgnjenica, drgálna ploskēv.
Reibungsgeſetz *n.* zakon o trenju.
Reibungsmeſſer *m.* toromèr.
Reibungstafel *f.* kazálo trenja.
Reibungswinkel *m.* kot trenja, drgálni kot.
reich bogàt; (vermöglich) premóžen, imovít; (viel) obílen.
Reich *n.* držáva (cesárstvo, kraljéstvo); Thier— živálstvo; Pflanzen— rastlínstvo; Mineral— rudnínstvo; Natur— prirodnínstvo.
Reiche *m.* bogatín, bogatínēc, bogatáš.
reichen *intr.* seči (sežem), *impf.* ségati, prôžiti se, držati (-ím), iti (grem), razprostírati se; (emporragen) dvígati se, moléti, štrléti; (ausreichen) dosti

biti (je); (von der Zeit) trpéti, trájati; *tr.* dajáti, deliti; podáti, podeliti; *impf.* podájati, podeljevati; ſich die Hände — rokovati se; das Abendmahl — obhájati —, prevídeti —, pričestíti koga.

Reichgabel *f.* podajálnik, podajáč.

reichhaltig obílen, bogàt, izdátən; (v. Getreide) plenjàv, zrnat.

Reichhaltigkeit *f.* obílnost, obílica, obílje, bogástvo.

reichlich *adi.* obílen, obíl, bogàt; *adv.* obílno, bogáto.

Reichs- državni.

Reichsacht *f.* pregnánstvo, izgòn, pro-

Reichsadel *m.* državno plemstvo. [(-i).

Reichsangelegenheit *f.* državna stvar

Reichsanſtalt *f.* državni zavod, državna napráva.

Reichsapfel *m.* državno jábolko.

Reichsarchiv *n.* državni arhív, državna pismárnica.

Reichsarmee *f.* državna armáda.

Reichsbaute *f.* državna stavba, državna zgradba.

Reichsbeamte *m.* državni urádnik.

Reichsbürger *m.* državljàn.

Reichsbürgerſchaft *f.* državljánstvo.

Reichscredit *m.* državni zaúp, — kredit.

Reichsdomänen *pl.* državna —, kronska poséstva.

Reichsfürſt *m.* državni knez.

Reichsgericht *n.* državno sodíšče.

Reichsgeſetz *n.* državni zakon; =blatt *n.* državni zakónik; =ſammlung *f.* zbirka državnih zakónov.

Reichsgewalt *f.* državna oblást (-i).

Reichsgrenze *f.* državna meja.

Reichsgrundgeſetz *n.* državni osnóvni zakon. [stvo.

Reichshaushalt *m.* državno gospodár-

Reichsinſtitut *n.* državni zavod, državna napráva.

Reichskanzler *m.* državni kancelár.

Reichskleinodien *pl.* državne svetínje, — dragocénosti.

Reichskriegsminiſterium *n.* državno vojno ministrstvo.

Reichslehen *n.* državni fevd. [stvo.

Reichsminiſterium *n.* državno ministr-

Reichsmonopol *n.* državni monopól, državno samotrštvo, državna samoprodája.

Reichspoſt *f.* državna pošta.

Reichsrath *m.* državni zbòr; **Reichsraths-** državnozbórski.

Reichsrathsabgeordnete *m.* državni posláněc.

Reichsrathsſeſſion *f.* zasédanje državnega zbora.

Reichsſchatz *m.* državni zaklád; =ſchein *m* državnozakládni list.

Reichsſiegel *n.* državni pečát.

Reichsſtraße *f.* državna cesta.

Reichstag *m.* državni zbòr; **Reichstags-** državnozbórski, državnozbórni.

reichstäglich državnozbóren.

Reichstags-abgeordnete *m.*, =mitglied *n.* državni posláněc.

Reichstagspräſident *m.* predsédnik —, prvosédnik državnega zbora. [ra.

Reichstagsſitzung *f.* seja državnega zbo-

Reichsthaler *m.* nemški tolar.

reichsunmittelbar neposrednjedržávən.

Reichsverfaſſung *f.* državna ustáva.

reichsverfaſſungsmäßig po državni ustávi.

Reichsverſammlung *f.* državni zbòr.

Reichsvertretung *f.* državni zastòp, državno zastópstvo.

Reichsverwaltung *f.* državna upráva.

Reichsverweſer *m.* državni uprávnik.

Reichswährung *f.* državna denárna vrednóta.

Reichswappen *n.* državni grb.

Reichszweck *m.* državni namèn.

Reichthum *m.* bogástvo, bogatíja; obílnost, obílica.

Reichwerkzeug *n.* podajálnik, podajáč.

Reif *m.* slana, mràz, sren; (an Bäumen) ivje, inje; (an Mauern) srež; (runde Einfaſſung) obód; (Faſs—) obróč; (um den Mond) kolobár, obstrét (-i).

reif zrèl, goděn; — werden zoréti; dozoréti; *impf.* dozorévati, prizárjati; —es Alter moška leta *pl.*; —es Holz dorásli les.

Reifchen *n.* obróček; obóděc.

Reife *f.* zrelóst, godnost; zor, dozòr, dozorévanje.

reifen *intr.* zoréti, godíti se; do-, prizoréti; *impf.* dozorévati; *tr.* zorìti, godíti; sezorìti, izgodíti; es reift slana je, slana pada.

Reifeprüfung *f.* zrelóstni izpit.

Reifezeugnis *n.* zrelóstno izpričeválo.
Reiffroſt *m.* mráznica.
Reifholz *n.* les za obróče, obróči *pl.*
reiflich *adi.* zrèl; natánčen, korenít; *adv.* natánko, dobro, kakor je treba.
Reifmeſſer *n.* obróčnik, rezílnik, órežnik.
Reifrock *m.* krinolína, obróčno krilo.
Reifſchneider *m.* obróčar.
Reifzange *f.* natezílnik, natezálnik.
Reifzieher *m.* lisíca, natezáča, nategáč.
Reigen, Reihen *m.* kolo, raj.
Reihe *f.* vrsta, red (-í), redíca, rajda; *dem.* vrstíca; (bei den Maſchen) niz; (b. d. Feldarbeit) postát (-i), jan; der — nach po vrsti, zapóred, zaporédoma, zvrstoma; an die — kommen na vrsto priti (pridem), na mèt priti.
reihen vrstíti; zvrstíti, razvrstíti, porazvrstíti, po vrsti razstáviti; *impf.* zvrščevati, razvrščati, po vrsti razstávljati; (fädeln) nízati; nanízati, nabráti (-bérem); *impf.* nabírati.
Reihenfolge *f.* sporèd, povŕstni red, porédje; in — rédoma, po rédu.
Reihenglied *n.* člen vrste, člen niza, vrstni člen.
Reihenvorſtellungen *pl.* vrste pomísli, nanízane pomísli.
reihenweiſe *adv.* vŕstoma, rédoma, po vrsti, po redu.
Reihenzahl *f.* vrstna številka.
Reiher *m.* čaplja; **Reiher-** čapljin.
Reiherfeder *f.* čápljino peró (perésa).
Reihergras *n.* perésasta bódalica, kovílje, bálovina.
Reiherſchnabel *m.* čápljevec.
reihig (in Zuſammenſetzgn.) vrstni.
Reihung *f.* vrstítev.
reihweiſe ſ. reihenweiſe.
Reim *m.* stik, sròk, rima.
reimen *intr.* stíkati se, rímati se; ujémati se, skládati se; (ſich gezwungen) spodóbiti se; *tr.* (Reime machen) rimovati; (in Einklang bringen) v sklàd správiti, zložíti; gereimt rimován; skladno ubrán.
Reimen *n.* rimoskládje, rimovánje.
Reimer *m.* rimáč.
Reimfolge *f.* rimoslédje.
reimlos brez rime, nerimován; neskládan.

rein čist; (v. Gold) čist, samočist, suh; (gereinigt) očíščen; (ſauber) čeden, snažen, líčen; (nackt) gòl; (v. Himmel) jasen, vedèr, čist; —e Wahrheit gola resnica, prava resnica; jemanden — ſprechen koga za nedólžnega spoznáti; — ſchreiben čedno písati (pišem); ins Reine ſchreiben na čisto prepísati; — nichts prav nič; čisto nič, celó nič; im —en ſein na čistem biti s čim; — machen ſ. reinigen.
Reineke *m.* lisják.
Reinertrag *m.* čisti dohódek, — donos.
Reinertragsberechnung *f.* preračún čístega donéska.
Reinhaltung *f.* snažba, snažnost.
Reinheit *f.* čistóta, čistína, čistost; (des Himmels) jasnost, vedrína; (Unſchuld) nedólžnost; ſ. Reinlichkeit.
reinigen čístiti; očístiti, prečístiti, izčístiti; *impf.* očíščati, prečíščati; (v. Schmutze) čéditi, snážiti; očéditi, osnážiti; (im Waſſer) opráti (-pérem), spráti; *impf.* spírati; (von unreinem Inhalte) trébiti; iztrébiti; (das Getreide) veti, véjati (vejem); (mit dem Sieb) číniti, sóditi, vrhati; obravnáti, občíniti; *impf.* obravnovati, občínjati; (durch Schwingen) plati (poljem); den Stall — gnoj izkídati iz hleva; ſich vom Verdachte — pravíčiti se; opravíčiti se; *impf.* opravičevati se, zagovárjati se, izgovárjati se.
Reiniger *m.* čistítelj, prečiščevávec, trebívec; **-in** *f.* čistívka.
Reinigkeit *f.* čistost, čistóta.
Reinigung *f.* čistítev, číščenje, očístba, čišča, snáženje, trébljenje.
Reinigungsmittel *n.* čistílo.
Reinigungsort *m.* čistilíšče, čistílnica, očíščalíšče; (der Seelen) vice *pl.*
reinlich čeden, snažen, čist, čistótен.
Reinlichkeit *f.* snaga, snažnost, čistóta.
Reinlichkeitsliebe *f.* snagoljúbje, snagoljúbnost.
Reinſchrift *f.* čisti prepis.
Reis *m.* riž, laško pšeno; **Reis-** rížev.
Reis *n.* mladíka, odráslek, odrástek, prot, protec, šiba, šíbica; (z. Binden) trta, vitra; *coll.* mladjé, dračje, protje, šibje, trtje; (von Reben) rezjé, rožje; (Birkenreiſer) metlíčje.

Reisbrei *m.* ríževa kaša.
Reisbündel *n.* bútara (protja, šibja ɔc.).
Reise *f.* pot (-i, -a), potovánje; auf der — potováje, na poti, med potjo; glückliche — srečno! srečno pot! eine — machen, auf der — sein potovati; eine — antreten na pot iti (idem), na pot se odpráviti, odríniti, napótiti se; **Reise-** potni, popótni.
Reiseauslagen *pl.* popótni izdátki.
Reisebeschreiber *m.* potopísec.
Reisebeschreibung *f.* opìs pota, potopìs, potopísje; zur — gehörend potopísen.
Reisebündel *n.* popótni svežénj, potna cula.
reisefertig priprávljen na pot, gotòv [za pot.
Reisegefährte *m.* sopótnik, popótni drug; **-gefährtin** *f.* sopótnica, popótna družíca, sopotovávka.
Reisegefolge *n.* potno spremstvo.
Reisegeld *n.* popotnína, potni denár.
Reisegepäck *n.* popótna prtljága, popótni pratež.
Reisegesellschaft *f.* popótna družba.
Reisekarte *f.* potni zemljevìd.
Reisekleidung *f.* popótna obléka.
Reisekoffer *m.* popótni kovčèg.
Reisekosten *pl.* potni stroški *pl.*
Reiselegitimation *f.* potna izkáznica.
reiseluſtig potoljúben.
Reisemantel *m.* potni plašč.
reisemüde upéhan, izhójen, od hoje truděn.
reisen potovati, hóditi.
Reisen *n.* potovánje.
reisend potujòč, popótěn.
Reisende *m.* popótnik, potnik, potovávec; *f.* popótnica, pótnica, potovávka; **den —n betreffend** pótniški.
Reisepaſs *m.* potni list, popótna prehódnica, pótovnica.
Reisesack *m.*, **Reisetasche** *f.* potna torba.
Reiseurkunde *f.* potna listína, potni list, pótovnica.
Reisezehrung *f.* brašno, potni živež.
Reiseziel *n.* potni cilj, koněc potovánja.
Reisfeld *n.* rižíšče.
Reisholz *n.* brst (-í), dračje, hrašča, halójje, praščje, sehljád (-i), lomáča.
Reisig *n.* dračje, hrašča, brst (-í); (b. Reben) rožje.
Reisige *m.* jezdec, konjik.
Reißaus nehmen popíhati jo, popíhniti jo, peté umekníti (-máknem), potégniti jo, odkúriti.
Reißblei *n.* svinčnik, olóvka, risálnik.
Reißbrett *n.* risálna deska, risálnica.
reißen *tr.* trgati, dreti (derem); utrgati, raztrgati, razčésniti; (im Unterleibe) trgati, lómiti; (im Unterleibe) trgati, gristi (grizem); Poſſen — šale zbíjati, norce briti (brijem), burke ugánjati; Holz — drva cépiti, — klati (koljem); (ausreißen) púliti, púkati (pučem), pípati (-am, -pljem); izpúliti, izpúkati, izdréti; *impf.* izdírati; aus der Erde — iz zemlje izrváti (-rújem); *intr.* trgati se; pretrgati se, utrgati se, réskniti; *impf.* utrgovati se; sich — um etwas púliti se, trgati se; *fig.* pogánjati se.
Reißen *n.* trganje; grízenje; rvanje.
reißend deròč; —e Thiere deróče —, zgrabljíve živáli; (vom Waſſer) deròč, prodèk; die Ware geht — ab vlak je za blagó, púlijo se za blagó.
Reißer *m.* trgávec, trgáč.
Reißfeder *f.* risálnik, risálno peró (perésa).
Reißkette *f.* zavórni lanèc.
Reißkohle *f.* risálni ogèl.
Reißmaß *n.* črtálno merílo.
Reißſchiene *f.* prilóžno ravnílo.
Reißſtift *m.* črtnik.
Reisſtroh *n.* ríževica, ríževa slama.
Reißzahn *m.* derač.
Reißzeug *n.* risálno —, črtálno oródje, risála.
Reiſte *f.* povésmo, pest (-í).
Reit- jezdni, jahálni.
Reitbahn *f.* jahalíšče, jezdíšče.
reitbar jezděn, jahálen, za ježo.
Reitburſche *m.* jezdni hlapec.
Reitel *m.* povírek.
reiten jézditi, jezdáriti, jáhati (-am, jašem); geritten kommen prijézditi; wohin — odjézditi.
Reiten *n.* ježa, jáhanje.
Reiter *m.* jezdec, jezdár, jaháč, jahar; (Soldat) kónjik, konjeník; **Reiter-** jezdárski, konjíški.
Reiter *f.* rešéto.
Reiterei *f.* konjíca, konjíštvo.
Reiterin *f.* jezdarica, jahačica.

reitern sejáti (séjem); presejáti; *impf.* presévati, činiti, rešetáti, sóditi.

Reiterregiment *n.* konjíški polk.

Reitgerte *f.* ſ. Reitpeitſche.

Reitgurt *m.* podpróga, podpŕsnik.

Reitknecht *m.* jezdni hlapèc, konjski hlapèc, konjár, konjúh.

Reitkunſt *f.* jezdárstvo.

Reitpeitſche *f.* jezdni bič; kónjski bič.

Reitpferd *n.* jezdni (ježni) kònj, konj za ježo.

Reitplatz *m.* jezdíšče.

Reitpoſt *f.* jezdna pošta.

Reitſattel *m.* sedlo.

Reitſchule *f.* jezdárnica, jahálnica.

Reitſtiefel *m.* jezdni škorènj.

Reitſtock *m.* (bei der Drehbank) konjič.

Reitzeug *n.* jezdna pripráva.

Reiz *m.* mik, míkavnost; mikálo; (Trieb) nagòn, pódnet, izpodbádek, podražáj; (Zauberreiz) bajílo; (Liebreiz) milína, mičnost; (Eindruck) dojêm.

reizbar razdrážèn, vzdrážèn, dražljìv; občutljìv, pikêr.

Reizbarkeit *f.* razdrážnost, vzdrážnost, dražljívost; občutljívost, pikróst.

reizen míkati; (wecken) budíti; vzbudíti, obudíti, geníti (ganem); *impf.* vzbújati, obújati; (Nerven) drážiti; (zum Zorne) drážiti, srdíti, káčiti; razdrážiti, razsrdíti, razkáčiti; (hetzen) ščúvati (ščújem), hújskati.

reizend mičèn, míkavèn, drážestèn, preléstèn; (pikant) rezèk, dražljìv.

Reizker *m.* (eine Pilzart) sirówka.

Reizmittel *n.* dražílo, vabílo, mikálo.

reizvoll drážestèn, preléstèn.

Rekel *m.* neokrétnež, telebàn, cepèc.

rekelhaft neokrétèn.

Relation *f.* ſ. Bericht, Verhältnis und Beziehung.

relativ relatívèn, odnósèn, ozirálèn, ozirèn, primérèn; —e Stimmenmehrheit relatívna (odnósna) —, podpolovična večína glasov.

Relativheit *f.* ozírnost. [vèk.

Relativſatz *m.* ozirálni —, ozírni stavek.

Relator *m.* poročevávec, izvestítelj.

relegieren izključíti, izgnáti (-žênem).

relevant važèn, odločílen.

Relief *n.* relief, pridvíg, pridvížna ploskorézba; Basrelief nízki pridvíg, nizkodvížna rezba; Hautrelief visóki pridvíg, visokodvížna rezba.

Reliefornament *n.* pridvížni ornament.

Reliefſtäbchen *n.* pridvížna šíbična petlja.

Religion *f.* vera, verstvo, bogovérje; (Frömmigkeit) pobóžnost; die — ändern prevériti se, k drugi veri prestópiti; **Religions-** verski. [veri.

Religionsänderung *f.* prestòp k drugi

Religionsbekenntnis *n.* vera, verska izpovédba, veroizpovédba, spoznávanje vere.

Religionsdienſt *m.* verska služba.

Religionsedict *n.* verski edikt.

Religionseifer *m.* vnetost za vero.

Religionsfonds *m.* verski zaklàd.

Religionsfreiheit *f.* verska svobóda.

Religionsgenoſs *m.* sovérnik, istovérec.

Religionsgeſchichte *f.* zgodovína svete vere.

Religionsgeſellſchaft *f.* versko društvo.

Religionslehre *f.* veronáuk, veroùk.

Religionslehrer *m.* učítelj veronáuka, veroznánski učítelj.

Religionspartei *f.* verska stranka.

Religionsſecte *f.* razkólništvo, verska sekta. [razkòl.

Religionsſpaltung *f.* verski razdòr, —

Religionsſtifter *m.* ustanovník vere.

Religionsſtörung *f.* motítêv vere. [pòr.

Religionsſtreit *m.* verski prepír, — raz-

Religionsübung *f.* božja služba, bogočástje, bogoslúžje.

Religionsunterricht *m.* veronáuk, veroùk, verski nauk.

Religionsverfolgung *f.* pregánjanje zavóljo vere.

Religionsverſchiedenheit *f.* raznovérje, razlíčnost vere.

Religionswahrheit *f.* verska resníca.

Religionswiſſenſchaft *f.* veroznánstvo.

Religionszwang *m.* versko posílstvo, verosílje.

religiös pobóžèn, nabóžèn, bogabojèč, bogoslúžèn, bogobójèn; (die Religion betreffend) verski.

Religioſität *f.* pobóžnost, bogabojéčnost, bogoslúžnost.

Reliquie *f.* ostánek; —n *pl.* svetínje —, kosti —, ostánki kákega svetníka ali svetníce.

reluieren rẽšiti, odkúpiti; *impf.* rešévati; v denár premeníti.

Reluition *f.* rešítëv, odkúp; premenítëv v denár.

Relutum *n.* naméstëk.

Remedium *n.* pomóček, zdravílo, lek.

Reminiſcenz *f.* spomíněk, spomín.

Remiſe *f.* kloníca, kolníca.

Remittenda *pl.* povrátine, bukve, ki se nazáj pošíljajo; nazáj posláne knjige.

remittieren vrníti, nazáj posláti (pošljem); *impf.* nazáj pošíljati.

Remittierung *f.* vrnítëv.

Remonte *f.* dopolnítëv; izbòr vojaških konj.

Remontepferd *n.* naméstni kònj, neizvéžbani kònj.

Remontierungscommiſſion *f.* komisíja —, povérjenstvo za dopolnítëv števíla vojáških konj.

Remotion *f.* odpráva, odstáva.

removieren odpráviti, odstáviti; *impf.* odprávljati, odstávljati.

Remuneration *f.* nagráda, plačílo, remunerácija.

remunerieren ſ. belohnen.

Renaiſſance *f.* prepórod.

Renaiſſanceſtil *m.* preporódni —, renesánčni slòg.

Rendezvous *n.* dogovorjéni shòd, — sestánek.

Renegat *m.* odpádnik, odstópnik.

Renette *f.* kosmáč, renétka.

renitent upórẽn; — ſein upírati se, ustávljati se.

Renitenz *f.* upòr.

renken ſich iztégati se, lécati se; *pf.* iztégniti se, zlékniti se.

Rennbahn *f.* tekalíšče, dirjalíšče.

rennen *intr.* dírjati; dreti (derem); (zu Fuß) teči, tékati, béžati (bežim), gnati (ženem) se; (flüchtig ſein) béžati, bezljáti, bzíkati; (gerannt kommen) pridírjati; *tr.* jemanden zu Boden — podréti (-dérem), povalíti, izvrníti.

Rennen *n.* dir, tek, dirka.

Renner *m.* jáhavec, jahač, tekač.

Rennplatz *m.* dirkalíšče, dirjalíšče.

Rennſpieß *m.* súlica, oščèp.

Rennthier *n.* séverni jelen; =flechte *f.* jelénovec; =kuh *f.* séverna košúta; =zucht *f.* reja sévernih jelénov.

Renommage *f.* hvastávost, bahášstvo.

Renommee *n.* sloves, slovéče imé (iména), glas; im — ſein slovéti, na glasu biti (sem).

renommieren hvastáti, báhati se.

renommiert slovéč, slovít, glasovít.

Renommiſtm. hvastáč; svadljívec, rvàn.

Renovation *f.* obnóva, obnovítëv.

renovieren obnoviti, prenoviti; *impf.* obnávljati.

rentabel kar se izpláča, kar donáša dobíček, dobíček donašajòč.

Rentabilität *f.* donósnost.

Rentamt *n.* prihodárstveni uràd.

Rente *f.* prihódek, renta; **Renten-** prihodárstveni, rentni.

Rentenſteuer *f.* prihodnína, rentnína.

Rentier *m.* kdor od obrésti svójega premoženja živi, prihodnják.

rentieren nesti, donášati, dobíček dajáti (dájem); ſich — izpláčati se; *impf.* izplačevati se.

Rentmeiſter *m.* prihodár, prihódkar.

Rentverwalter *m.* oskrbník prihódkov.

Renuntiation *f.* odpóved (-i), odstòp.

Reorganiſation *f.* preurédba, preustròj, preosnóva, preuravnáva, reorganizácija.

Reorganiſator *m.* preosnovátelj, preuredítelj.

reorganiſieren preuredíti, preustrójiti, preosnovàti, preuravnáti; *impf.* preuréjati, preustrojevati, preuravnovati.

reparabel poprávẽn.

Reparatur *f.* poprâva, popravílo.

Reparaturskoſten *pl.* stroški za poprávo, popravílni stroški.

reparieren poprávíti, prenaredíti; *impf.* poprávljati, prenarejati.

reparlieren porazdelíti med ....; *impf.* delíti med ...

Repartition *f.* porazdélba, porazdelítëv; **Repartitions-** porazdelílni, porazdélni; =ſchlüſſel *m.* ključ za razdélbo.

Repertoir *n.* razvrstítëv igrokázov; repertoir.

Repertorium *n.* iskálnik, repertórij.

Repetent *m.* repeténт, ponavljávec.

repetieren ponovíti; *impf.* ponávljati, repetírati.

Repetiergewehr *n.* puška repetírka.

Repetieruhr *f.* ura repetírka.

Repetition *f.* ſ. Wiederholung.

Replik *f.* replíka, protigóvor, tožníkov odgóvor.

Repositorium *n.* políca.

Repräsentant *m.* zastópnik, reprezentánt, naméstnik; (Gesandter) poslánec.

Repräsentanz *f.* zastòp, zastópstvo, zastópništvo.

Repräsentation *f.* zastòp, zastópanje, namestovánje.

repräsentativ zastopováłen, namesto- [válen.

Repräsentativ-Verfassung *f.* zastópstvena ustáva.

repräsentieren zastópati, namestovati; (darstellen) kázati (kážem), predstávljati.

Repressalien *pl.* odbójna sila, odpórna sredstva *pl.*, odpòr.

repressiv odvračálen, zaustávен, represívен. [ba.

Repressivmaßregel *f.* odvračálna naréd-

Reprobation *f.* zavrnítèv, reprobácija.

reprobieren vreči (vržem), zavréči, ne potŕditi, zavŕniti.

reproducieren po-, obnovíti; *impf.* ponávljati, obnávljati, na novo pokázati (-kážem), *impf.* — pokazovati; (nachwachsen) podrásti (-rástem).

Reproduction *f.* ponóva, ponávljanje; obnóva; *(zool.)* podráščanje, reprodúkcija.

Reproductionskraft *f.* ponovljívost; podrastljívost; (Fähigkeit, reproduciert zu werden) ponóvnost. [věn.

reproductiv ponavljálen, reproduktí-

Reptil *n.* plazívec; *coll.* golázen (-i), gomázen (-i), lézavčina.

Republik *f.* ljudovláda, república.

Republikaner *m.* republikánec, republičan; =in *f.* republikánka.

republikanisch republikánski.

Repuls *m.* ſ. Abweiſung.

repulsiv odbójen, odvračálen.

Repulsivkraft *f.* odbójnost, odpórnost.

Requiem *n.* črna maša, bilje *pl.*

Requirent *m.* prosítelj.

requirieren poprósiti, zaprósiti koga česa; zahtévati; poískati, izsledíti; s silo nabáviti; *impf.* nabávljati.

Requiſit *n.*. **Requiſiten** *pl.* potrébščine, potrébne reči *pl. f.*

Requiſition *f.* zaprósba, zaprósnja; ískanje, izslédba; zahtéva.

Requiſitionsſchreiben *n.* zaprósno pismo, rekvizícija.

reſch krhèk, rezèn, rod.

Reſcript *n.* reskript, odpìs.

Reſeda *f.* reséda, resédica; katánec.

Reſervat *n.* pridržáj, pridržèk; pogòj; **Reſervat-** pridržni, pogójni.

Reſervatpunkt *m.* pridržna točka.

Reſerve *f.* resérva, prihrána, pričúva.

Reſervefonds *m.* resérvni —, zalóžni zaklàd; **=gelder** *pl.* resérvni —, zalóžni denárji *pl.*

Reſervetruppen *pl.* resérvne čete.

reſervieren prihrániti, pridržati (-držím); *impf.* prihranjevati, pridrževati; založíti.

Reſerviſt *m.* resérvnik, reservíst.

Reſervoir *n.* ſ. Waſſerbehälter.

Reſident *m.* rezident; opravílnik.

Reſidenz *f.* stolíca, prestólno mesto; **Reſidenz-** stolni, prestólni.

reſidieren stolovati, sedež iméti (imám). [lína.

Reſiduum *n.* ostánek, zaostánek; used-

Reſignation *f.* odpóved (-i), odréka; odstòp; (Gleichmuth) ravnodúšje, vdánost, trpljívost, resignácija.

reſignieren odréči se —, odpovédati (-vém) se službi, odstópiti; *impf.* odrekovati se.

reſigniert brezúpen, vdán, na vse priprávljen.

Reſiſtenz *f.* upòr, upórna moč (-í).

reſolut odlóčen, odvážen, s trdnim sklepom.

Reſolution *f.* sklèp; odlòk; odvážnost, odlóčnost. [ßen.

reſolvieren *(math.)* drobíti; ſ. beſchlie-

Reſolvieren *n.* drobljénje.

Reſonanz *f.* odmèv, odglàs, resonánca, donénje; **=boden** *m.* odmévnik, doníšče, resonánčno dnò.

reſonieren donéti, odglàs dajáti.

Reſpect *m.* (Anſehen) veljáva, uglèd; (Ehrfurcht) číslanje, spoštovánje; **mit —** zu melden z dovoljénjem, z dopúščanjem govoréč.

reſpectabel spoštován, čislan, veljáven; znamenít.

reſpectieren číslati, v čislih iméti (imám), spoštovati, častíti.

reſpective *adv.* z ozírom, ozíroma.

Reſpicient *m.* priglédnik, nadglédnik.
Reſpiration *f.* díhanje, sopénje.
Reſpirationsorgan *n.* dihálo, sopílo.
reſpirieren ſ. athmen.
reſpondieren odgovárjati, odpévati.
Reſſort *n.* urádni oddélěk, urádniško podróčje, resort.
reſſortieren spádati pod kak uràd, — pod kako oblástvo.
Reſſource *f.* zabavíšče, drúštveni dom; pomóčni vir.
Reſt *m.* ostánek, prebítek (Überſchuſs); im — bleiben dolžèn ostáti (-stánem), *impf.* — ostájati; den — geben ubíti (-bíjem), ugonobíti; als — bleiben ostáti (-stánem), *impf.* ostájati.
Reſtant *m.* dolžník, zaostálec.
Reſtaurateur *m.* gostílničar.
Reſtauration *f.* gostílna, gostílnica, krčma, restavrácija; (Wiedereinſetzung) vzpostáva.
reſtaurieren popráviti; obnovíti.
reſtieren ostáti (ostánem), preostáti; *impf.* ostájati; dolgovati, dolžán biti.
reſtituieren povrníti, *impf.* povračáti; v prejšnji stan postáviti, *impf.* — postávljati.
Reſtitution *f.* povračílo; postavítěv v prejšnji stan.
reſtlich ostáli.
Reſultat *n.* posléděk; izíd; uspéh; (der Rechnung) znesěk.
reſultieren slediti, izhájati iz česa; izíti (-ídem), nastópiti.
reſultierend naslédèn, nastópěn.
Reſultierende, Reſultante *f.* poslédnjica, sila sestávljenka.
Reſume *n.* povzéměk, povzétěk, posnétěk, preglèd.
reſumieren povzéti (-vzámem), *impf.* povzémati.
Retardation *f.* zadrževánje; zaostájanje, zamúda.
retardieren *tr.* zadrževati; *intr.* zaostájati, zakesnévati.
Retention *f.* pridržba, zadržba; **Retentions-** pridržni, zadržni.
Retirade *f.* umik, umeknítěv, umíkanje, ustòp; ſ. Abort.
retirieren umekníti (-máknem) se, ustópiti; *impf.* umíkati se, ustópati.
Retorte *f.* prekápnica, retórta.
retour *adv.* nazáj, (nazád).
Retour- povrátni.
retournieren vrníti, nazáj poslàti (pošljem); *impf.* vráčati, nazáj pošíljati.
Retourrecepiſſe *n.* povrátnica, povrátna prejémnica, povrátni prejémni list.
Retraite *f.* ſ. Rückzug, Zapfenſtreich.
retrograd nazáj idòč, nazáděn, nazadujòč; —er Menſch nazadnják.
retten otéti (otmèm), rèšiti, odrèšiti; izbáviti, spásiti, obvárovati; (befreien) osvobodíti, oprostíti; *impf.* otímati, otévati, reševati; mittelſt der Flucht ſich — ubéžati (-bežím), ubégniti, úiti (-ídem).
rettend rešni, rešílni.
Retter *m.* rešítelj, rešník, odrešeník, izbavítelj, spasítelj; **-in** *f.* rešíteljica, rešníca.
Rettig *m.* redkěv; **Rettig-** rédkveni.
Rettigfeld *n.* rédkvišče.
Rettung *f.* rešítev, otétev, otétba, spàs; **Rettungs-** rešni, rešílni.
Rettungsanſtalt *f.* rešílnica, izbavíšče.
rettungslos brez rešítve, neizbávěn.
Rettungsmittel *n.* rešílo, izbavílo, spasílo.
Rettungsverſuch *m.* poskús rešítve.
retuſchieren, retouchieren predélati, izbóljšati.
Reue *f.* kès, kesánje, kájanje, obžalovánje; — empfinden kesáti se česa, žàl biti komu česa, kájati se, obžalovati; skesáti se; — und Leid kès in žal.
reuelos neskesán, trdovrátěn.
reuen kesáti se; skesáti se; es reut mich žàl mi je, kajam se.
reuevoll skesán, izpokórěn.
Reugeld *n.* skesnína, odstopnína.
Reuige *m.* izpokórnik, skesáněc; *f.* izpokórnica, skesánka.
reumüthig skesán, izpokórěn. [nost.
Reumüthigkeit *f.* skesánost, izpokór-
Reunion *f.* zópetna združítěv; društvo.
Reuſe *f.* vrša, sàk.
reuſſieren ſ. glúčen, gelingen.
Reut *n.* rovt, laz, krčevína, novína, skubež, trebež.
Reute *f.* rónica, kopáča, motíka; (am Pfluge) otka.
reuten krčiti, rvati (rujem); izkrčiti, izrváti.

Reuthaue *f.* ſ. Reute. [čílo.
Revanche *f.* maščevánje, osvéta; vrarevanchieren ſich maščevàti se; osvetíti se; povŕniti komu kaj; z enáko mero mériti; odmériti.
Reveille *f.* budnica.
Reveren; *f.* priklòn, poklòn; — machen poklóniti se, *impf.* poklánjati se.
Revers *m.* zavézno pismo, zavézni list, protipìs, reverz; (Verpflichtung) zavéznost po revérzu; (b. Kleidern) obklàd; (bei Münzen) druga stran (-i), hrbèt.
Revident *m.* preglédnik, revident.
revidieren preglédati, *impf.* pregledovati; popreglédati.
Revier *n.* okràj, okolíš, okróžje, zavod.
Revierbergamt *n.* okróžni rudárski uràd.
Revierjäger *m.* okróžni lovèc.
Reviſion *f.* preglèd, popreglèd; **Reviſions-** preglédni, popreglédni.
Reviſionsbogen *m.* preglédna pola, preglédnica.
Reviſionsinſtanz *f.* revizíjsko sodíšče.
Reviſor *m.* preglédnik, pregledovávec.
Revolte, Revolution *f.* prevràt, vstája, púnt, revolúcija.
revoltieren búniti se, púntati se, vstájati zoper ...; spúntati se, pobúniti se.
Revolutionär *m.* vstájnik, prevrátnik, puntar, revolucijonár; **Revolutions-** prevrátni, púntarski.
Revolver *m.* samokrès, revolver.
Revue *f.* preglédba, vojáška smotra; — halten preglédati vojsko.
Rhabarber *m.* rabárbara, revènj.
Rhachitis *f.* krivíce *pl.* [díja.
Rhapſodie *f.* odlóměk epopéje, rapsorhapſodiſch rapsódski, v odlómkih.
Rhede *f.* ládjišče, pristaníšče, ladjestája.
rheden ladjo za odhòd pristrójiti, *impf.* — pristrojevati.
Rheder *m.* lastník ladje, brodník.
Rhederei *f.* ladjárstvo, brodárstvo.
Rhetor *m.* govórnik, retor.
Rhetorik *f.* govórništvo, góvorstvo, retórika.
rhetoriſch retóričen.
Rheuma *n.* skrnína, kosteníca.
rheumatiſch revmátičen, skrnínast.
Rheumatismus *m.* revmatízem, skrnína. [nik.
Rhinesmus *m.* hohnjánje; (Laut) hoh-
Rhinoceros *n.* nosoròg, nosoróžec.
Rhododendron *n.* sleč, ravš, dragomástnik.
Rhomboid *n.* romboid.
Rhombus *m.* romb.
rhythmiſch rítmičen, rítemski, umérjen, ubrán.
Rhythmus *m.* ritèm, umèr, umérjenost; ubránost. [ribez.
Ribiſel *f.*, **Ribes** *m.* rdeče grózdjiče,
Richtbeil *n.* rábljeva sekíra.
Richtblei *n.* svínčnica.
richten (bereiten) priprávìti, priredíti, prigotóviti, pristrójiti; *impf.* pripràvljati, prirejevati, prigotávljati; (in Ordnung bringen) uravnáti, uredíti; *impf.* uravnovati, urejati; (gerade machen) ravnáti; zravnáti; (wohin lenken) namériti, napériti, obŕniti; *impf.* namérjati, obráčati; (Urtheil fällen) sóditi; razsóditi, sodbo izréči; ſich nach etwas — ravnáti se; (die Augen —) upréti, *impf.* upírati; ſich auf die Füße — vstáti (vstánem), skoléhati; gegen jemanden eine Klage — tožbo podáti zoper koga; tóžiti koga; die Kanonen — topóve namériti, — napériti; ſich in die Höhe — vzklóniti se, vzdígniti se; zugrunde — ugonobíti, uníčiti.
Richter *m.* sodník; ſ. Kritiker. [štvo.
Richteramt *n.* sodníška služba, sodní-
Richteramtsprüfung *f.* sodníški izpìt.
Richterin *f.* sodnica.
richterlich sodníški.
Richterſchwert *n.* sodníški mèč.
Richterſpruch *m.* sodníški izrèk.
Richterſtand *m.* sodníški stan.
Richterſtube *f.* sodílnica.
Richterſtuhl *m.* sodni stòl, sodba; vor Gottes — pred božjo sodbo.
Richthaus *n.* sodílnica.
Richtholz *n.* ravnílo.
richtig *adi.* pravi, pravótèn, pravíčen, resníčen; (geſetzlich) zakonít, postávен; (fehlerfrei) pravílen, brez pogréškov; (fertig) gotòv, dognán, narejèn; —e Abſchrift natánčni prepìs; — ſtellen izpráviti, uravnáti; *adv.* res, zarés, v ístini, sevéda; (recht) pràv, dobro.

Richtigkeit *f.* pravost, pravičnost; pravílnost, resničnost; in — bringen v red správiti, v red dejáti (dénem), uravnáti; es hat seine — res je takó.
Richtigſtellung *f.* izpráva, uravnáva.
Richtkorn *n.* muha.
Richtmaß *n.* merílo, ravnílo.
Richtplatz *m.* moríšče.
Richtpunkt *m.* smeríšče.
Richtſcheit *n.* ravnílo, merílo.
Richtſchnur *f.* merílna vrv (-í); *fig.* pravěc, vodílo.
Richtſchwert *n.* sodni —, rabljev meč.
Richtſtätte *f.* ſ. Richtplatz.
Richtung *f.* mer (-í), smer (-í), smèr, pravěc; uravnáva; in gerader — naravnost, na pravěc; in nördlicher — proti séveru; die — nehmen naméniti se, kréniti; upótiti se, urézati (-rézem) jo; die — geben upótiti, obŕniti, zasúkati (-súčem); eine — haben mériti, držati (držím) kàm; eine andere — annehmen drugám ukréniti; in einer — venomér. [mérnica.
Richtungslinie *f.* črta smérnica, na-
Richtwage *f.* prevésnica.
riechbar vonjìv, vonjàv.
riechen *intr.* díšati (díším), vonjáti, duh iméti (imám); zadíšati; (übel) smrdéti; *tr.* vóhati, vonjáti, dúhati, njúhati; povóhati, podúhati, ponjúhati, ovóhati, zavóhati.
riechend dišèč, vonjàv; lepodišèč, dišávěn; (übel—) smrdèč, smrdljìv.
Riecheſſenz *f.* vonjáva, dišavína, vonjavína. [ca.
Riechfläſchchen *n.* dišávnica, vonjálni-
Riechkraft *f.* vonjávost; (d. Vermögen, den Geruch zu empfinden) njuhálnost,
Riechſtoff *m.* dišáva, vonjáva. [vòh.
Riechwaſſer *n.* vonjáva voda.
Ried *n.* trst, trstíčje, rogoz, bičèk.
Riedgras *n.* šaš, viš, muhič.
Riedrohr *n.* rogoz, rogozína.
Riege *f.* oddèl *(turn.)*.
Riegel *m.* zapàh, predpàh, pàh, zatík, zasúnèk; (Hebebaum) vod, navòr; unter Schloſs und — pod ključem, pod zaklépom.
riegelfeſt zatáknjen, zapáhnjen.
Riegelſchloſs *n.* ključálnica.
Riegelwand *f.* pregráda.
Riemen *m.* jermen, remen; *coll.* jerméne, reménje.
Riemenblume *f.* ohmélje.
Riemenſchuh *m.* opánka, čižma.
Riemenwerk *n.* jerméne, reménje.
Riemer *m.* jerménar, reménar; =handwerk *n.* jerménarstvo, reménarstvo; =in *f.* jerménarica, reménarka.
Riemerzeug *n.* ſ. Riemenwerk.
Ries *n.* ris, sklàd.
Rieſe *m.* velikán, orják, obèr, hrust, gorostàs.
Rieſe *f.* drča, drič̀a, drasta, ríža; Schnee— plaz; Sand— melína.
Rieſel *f.* pega.
rieſeln cizéti, cuzéti, curljáti, šumljáti, žuboríti; (v. Regen) pršéti, mrléti, mŕščati (-ím); (v. Schnee) golomráziti; mršéti, sodra ob. babje pšeno gre; (v. Gefühl) mŕščati (-ím); premŕščati.
Rieſeln *n.* cizénje, curljánje, žuborjénje, šumljánje. [ni.
Rieſen- velikánski, orjáški, gorostás-
rieſen les dríčati.
Rieſenameiſe *f.* vélika mravlja, véliki mravljínèc.
rieſenförmig velikánski, gorostásèn.
Rieſengeſchlecht *n.* rod velikánov.
rieſengroß velikánski, gorostásèn, orjáški, ogróměn.
Rieſengröße *f.* velikánstvo, gorostásnost, ogrómnost. [osa.
Rieſenholzweſpe *f.* velikánska lesna
Rieſenmuſchel *f.* velikánska skoljka.
Rieſenſchildkröte *f.* morska želva.
Rieſenſchlange *f.* velikánska kača.
Rieſenſtaat *m.* ogrómna —, velikánska država.
Rieſentreſpe *f.* repúlja, véliki glistnik.
Rieſenwerk *n.* velikánsko —, orjáško delo.
Rieſin *f.* velikánka, orjákinja.
Riesling *m.* žolta graševína.
Rietkamm *m.* (b. Weber) brdo, grebén, obnìt (-i).
Riff *n.* grebén, grebenína, kleč (-í), prąg, čer (-í).
Riffe, Riffel *f.* smukálo, drzáj, drzálo, dŕzalica, rifèlj.
Riffelbaum *m.* drzálnik, greblíšče.
riffeln dŕzati, grebénati, smúkati (-am, smučem).

rigid tog.

Rigole *f.* odtóčič, odtóčni ròv.

rigolen ròv kópati (kopljem); globóko prekópati.

rigoros strog, ostër.

Rigorosum *n.* stroga preizkúšnja, strogi izpìt.

Rille *f.* žlebič, strúžica; (*bot.*) brazda.

Rimesse *f.* rimesa, poslána menica.

Rind *n.* govédo; *coll.* govéd (-i), govéja živína.

Rindbrühe *f.* govéja juha, polívka.

Rindchen *n.* skórjica, kórica.

Rinde *f.* skorja; (Pflanzen—) lub; *coll.* lubje, kóža; (Schorf) krasta; (Schnee—) sren; (Milchhaut) skorlúp, skralúp, povŕhnje, smétana.

rindenartig skorjast; lubast; krastast.

Rindenkörbchen *n.* kozòl, kozólëc, kozúljëc, skorëc, skorčëk.

Rinderherde *f.* govéja čréda, govéd (-i), nuta. [volár.

Rinderhirt *m.* govéji pastír, govédar.

rindern govéji, govéjski.

rindern *intr.* góniti se; telíti se.

Rinderseuche *f.* govéja kuga.

Rinderstall *m.* govéji hlev, volóvnjak.

Rindfleisch *n.* govéje mesó, govédina.

rindig skorjav, skorjàt; krastav.

Rinds- govéji.

Rindsauge *n.* vólovëc (*bot.*).

Rindsblase *f.* govéji mehúr.

Rindsbraten *m.* pečéna govédina, govéja pečénka.

Rindshaar *n.* govéja dlaka.

Rindshaut *f.* govéja kóža. [kopf.

Rindskopf *m.* govéja glava; ſ. Dumm-

Rindsleder *n.* govéje usnje; kravína.

Rindvieh *n.* govéd (-i), govédina, govéja —, rogáta živína, govéje blagó, govéda *pl.*

Rindviehzucht *f.* govédarstvo, govedoréja, reja govéje živíne.

Ring *m.* prstan; (Ehe—) vernik; (an der Kette) klèp, sklèp, oklèp; (Kreis) kolobár, kolút, krog, kolce; obróč, obróček; (Mondeshof) obstrét (-i); (Reif) obód; (v. Eisen) železni obódëc; (am Baume) létnica, létina; (Ohr—) uhàn, uháněc; (der Gliederthiere) obróčasti člen, — členek. [čast.

ringartig okrógël, obróčast, kolobár-

Ringbahn *f.* krožna železnica.

Ringdrossel *f.* komátar.

Ringel *m.* prstaněc; krožëc, obódëc.

Ringelblume *f.* navádni méseček, babji prstaněc.

Ringelknorpel *m.* kolobárčasti hrustáněc.

ringeln *tr.* króžiti, kroglíti; zakroglíti; ſich — viti (vijem) se, zvíjati se, króžiti se, kroglíti se.

Ringelnatter *f.* beloúška, už.

Ringelraupe *f.* srebrnica, prsteníca.

Ringelreihen, Ringelreigen *m.* kolo.

Ringelspiel *n.* obŕtalo, vrtilják, kroźílnik.

Ringelspinner *m.* prsteníčar.

Ringeltanz *m.* kolo.

Ringeltaube *f.* grivar, grivnik.

ringen *intr.* boríti se; rokobóriti se; (im Zweikampf) močévati (-čëvam) se, močeváti se; (nach etwas) gnati (ženem) se, pogánjati se; (mit dem Tode) umírati; *tr.* (die Wäſche) ožéti (-žmèm), izžéti; *impf.* ožémati, izžémati, prežémati, žmíkati; die Hände — roke lómiti.

Ringen *n.* borba, borítëv; (um das Auskommen) kruhobórstvo.

Ringer *m.* boréc, rokobóréc, borítelj; (um das Auskommen) kruhobóréc; =in *f.* borítelјica, borívka.

Ringfinger *m.* prstaněc. [last.

ringförmig krogël, okrógël, okróg-

Ringkampf *m.* rokobórba, rokobórstvo.

Ringlein *n.* ſ. Ringel.

Ringmauer *f.* obzídje, ográda.

Ringplatz *m.* boríšče.

rings, ringsherum, ringsumher *adv.* okróg, krog in krog, okóli in okóli.

Ringwechsel *m.* prstenovánje.

Rinken *m.* okòv.

rinnäugig krmežljàv; bolnoòk.

Rinne *f.* žleb; žlebič, žlébičëk; (Dachrinne) žleb, (žlot); (Gerinne) rake *pl.*, struga.

rinnen teči (tečem); (kleinweiſe) curéti, curljáti, mezéti, kapljáti, cedíti se; die Kerze rinnt sveča se océja; das Gefäß rinnt posóda ne drží vode, posóda pušča (teče); — machen tóčiti; Thränen — ihm aus den Augen solze

mu tekó, solze mu očí zalívajo, solze toči, solze prelíva.

rinnenförmig žlebast, žlebovít.

Rinnenholz *n.* žlebovína.

Rinnenzirkel *m.* otórnik, utórnik.

Rinnſal *n.* struga, koríto, klaněc.

Rinnſel *n.* sirílo, sírišče.

Rippe *f.* rebro; (an den Blättern) žílica; **Rippen-** rébrni.

Rippenfarn *m.* rebrenjáča.

Rippenfell *n.* opŕsna mrena; **-entzündung** *f.* vnética opŕsne mrene.

Rippengegend *f.* rebra *pl.*, rebróvje, ogródje.

Rippenquallen *pl.* rebráši *pl.*

Rippenſtoß *m.* suněk pod rebra.

Rippenweichgegend *f.* podrébrje, lákotnica.

rippig rebrât, rébrnat.

Riſalit *m.* pomòl.

Riſico *n.* drzni —, nevárni poskús; nevárnost.

riskieren drzno poskúsiti, *impf.* — poskúšati.

Riſotto *m.* (*n.*) rižot, v rížu práženo [mesó.

Riſpe *f.* lat, vlat, latína; *coll.* latjé, latovjé; **Riſpen-** latni, látovni.

riſpen latovati se, latíti se, v lat —, v latje iti (grem).

Riſpengras *n.* trátnica, látovka, mav- [ra.

Riſs *m.* razpòr, pretŕg; (an einem feſten Körper) poč (-í), razpóka, napòk, poklína, razpoklína, zijávka, razsedlína; reža, rega; prepàd; (an der Hand) praska; (im Geſichte) brazgotína; einen ſchadhaften — bekommen začésniti se; (Aufriſs) načŕt, očŕt, obrís.

riſſig razpókel, razpókan, raztŕgan.

Riſswunde *f.* rana razpoklína.

Riſt *m.* nart, plesno; (an der Hand) zapéstje; (beim Pferde) grebén, šija.

Ritt *m.* ježa, jezd, jáhanje.

Ritter *m.* vitez; (Reiter) jezdec, konjeník; **Ritter-** viteški.

Ritterakademie *f.* víteška akadémija.

Ritterehre *f.* víteška čast (-í).

ritterlich víteški.

Ritterorden *m.* víteški red.

Ritterſchaft *f.* víteštvo, plemstvo.

Ritterſchlag *m.* povíteženje; — ertheilen povíteziti, imenováti vítezom.

Ritterſpiel *n.* víteška igra.

Ritterſporn *m.* víteška ostróga; (*bot.*) ostróžnik, svaljnik.

Ritterſtand *m.*, **Ritterthum** *n.* víteštvo, víteški stan.

Rittgeld *n.* jezdnína, ježnína.

rittlings *adv.* kobálj, okobálo, jezdéč.

Rittmeiſter *m.* konjíški stotnik.

Rituale *n.* obrédna knjiga, obrédnik, službenik.

Ritus *m.* obrèd.

Ritz *m.*, **Ritze** *f.* rega, razpóra, poč (-í), ráza, razpóka, razpoklína, vraska; (Kratzer) praska, draska, opràsk.

ritzen práskati, ráziti; prásniti, oprásniti, obráziti, odŕsniti.

ritzig vraskast, vraskav, vraskljàv.

Rival *m.* tekmèc (tekmecà).

rivaliſieren tekmovati, tekmáti se, poskúšati se za predstvo.

Rivalität *f.* tekmà, tekmovánje. [pès.

Robbe *f.* (*m.*) tjulènj (tjulenjà), morski

Robbenfang *m.* lov morskih psov.

Robinie *f.* robínija, akácija.

Robot *m. f.* tlaka, rabóta; **Robot-** rabótni, tlačánski, tlaški. [bóte.

Robotablöſung *f.* odkúp tlake, — ra-

roboten rabótati, tlačániti, tlako délati, tlako dajáti.

Roboter *m.* tlačàn, rabotník.

Robotgeld *n.* tláščina, rabotnína; rabótna dan (-í).

Robottag *m.* dan tlake, — rabóte.

robuſt korenjáški, čvrst, tršast; —er Menſch hrust. [pič.

Roche *m.* skat; (im Schachſpiel) stolröcheln hropsti, hrópati (-pljem), hrípati (-am, -pljem), hropéti, hrepetáti (-ám, -éčem), grgráti.

Röcheln *n.* hropòt, hropénje, grgòt, grgránje.

röchelnd hropeč, grgràv.

Rock *m.* suknja; (langer —) halja, suknja dopetáča; (Weiberrock) krilo; jopa, janka; (Bauern—) jopič; Überrock povŕšnik; Schlaf— spalna halja.

Röckchen *n.* súknjica; krilce; jópica.

Rocken *m.* préslica; (Kunkel) kožélj; (der Flachs am Rocken) kodélja.

Rockſchoß *m.* škrìc, pola suknje.

Rocktaſche *f.* žèp v suknji.

Rococo *n.* (*m.*) rokoko.

Rococoſtil *m.* šarovíti slòg.

Rode *f.*, =land *n.* (Gereut) laz, trebež, črt, krčevína, novína.

roden trébiti, laze délati, kŕčiti, čŕtiti.

Rodung *f.* izkrčítev.

Rogen *m.* ikra.

Rogener *m.* íkrnica, riba samica.

Roggen *m.* rž (-í); **Roggen-** ržén.

Roggenacker *m.* ržíšče.

Roggenblume *f.* ſ. Kornblume.

Roggenbrot *n.* ržéni kruh, ržénják.

Roggenmehl *n.* ržéna moka.

Roggenſtroh *n.* ržéna slama, ržénica.

Roggentreſpe *f.* norski ovés, stoklas, stóklasa.

roh siróv; (friſch) presẽn; (v. Sitten) siróv, zaróbljen, grob; (wild) divji, neukročèn; (unbearbeitet) neobdélan; neomíkan, rod; —er Menſch siróvež, zarobljenèc.

Roharbeit *f.* siróvo delo.

Roheiſen *n.* sirovo železo, grodẽlj.

Roheit *f.* siróvost; zarobljenost; divjóst; zagovédnost, neotesánost.

Rohertrag *m.* sirovi dohódek, kosmáti dohódek.

Rohr *n.* cev (-í), tul; (Flinte) puška; (gezogenes) rísanica; (Gewächs) trst, trstíka, rogoz; *coll.* trstje, trstovína, rogozovína; (ſpaniſches) španski trskóvec.

Röhrchen *n.* cevka, cévčica.

Rohrdach *n.* štorja, rogóznica.

Rohrdommel *f.* bukáč, bóbnarica.

Röhre *f.* cev (-í), tul, tuljáva; *dem.* cevka, tulèc; (in die Erde) ròv, ſ. Mine; (am Stiefel) golenica.

Röhrenblumen *pl.* cevocvétke *pl.*

röhrenblütige Pflanzen *pl.* *(Tubiflorae)* cévnice *pl.*

Röhrenbohrer *m.* cevnik.

röhrenförmig cevnat, cevast, cevkast.

Röhrenleitung *f.* napeljáva po cevéh; cevni vodovòd.

Röhrenpilz *m.* gobàn.

Röhrenweite *f.* zèv ceví.

Rohrflöte *f.* trstna piščál (-i), trstenica.

Rohrhuhn *n.* liska, túkalica, povódna putka, plazka.

rohricht trstast.

röhricht cevast.

Röhricht *n.* trstje, rója.

rohrig trstovít.

röhrig cevnat, cevẽn.

Rohrkolben *m.* trstíka, rogoz, svečnik.

Rohrpalme *f.* trstínasta palma.

Rohrpfeife *f.* ſ. Rohrflöte.

Rohrſchilf *n.* trstje, trstíčje, rogozína.

Rohrſtock *m.* tŕstovec. [vòd.

Rohrſtrang *m.* (der Gasleitung) plino-

Rohrſtuhl *m.* stol od trstja, trstni stòl.

Rohſchlacke *f.* žlindra.

Rohſchwefel *m.* kosmáto žveplo.

Rohſtoff *m.* sirovína, siróva plodovína.

Rohzucker *m.* neprečíščeni sladkór; prekmórski sladkór.

Rollbalken *m.* kolotúrna obóknica, kolotúrna zapórnica.

Rollbaum *m.* vreténo.

Rolle *f.* škripèc; kolotúra; žlebáto kolésce, (paránjek); (Walze) valj, valjèc; (zuſammengerolltes Ding) zvitẽk; (Liſte) zapísek, imeník; (des Schauſpielers) ulóga; ſeine — gut ſpielen dobro se vesti (vedem); (v. Schauſpieler) dobro igráti; eine große — ſpielen imenítẽn —, znamenít —, veljávẽn biti (sem); mnogo veljáti.

rollen *tr.* valíti, váljati, kotáti, kotalíti, tákati, takljáti, trkóliti; *intr.* tóčiti se, tákati se, kotáti se, kotalíti se, kotaljáti se, kotúrati se; (mangen) líkati, váljati, móngati; (fräuſeln) súkati (sučem), kódriti, kodráti; (vom Wagen) drdráti, ropotáti (-ám, -óčem); (v. Donner) grméti, bobnéti; (von den Thränen) dreti (derem), liti (lijem), cedíti se; ſich — kodráti se, kódriti se; das —de Material kolotóčno blagó; —de Bewegung tákanje.

Rollentabak *m.* prédeni tobák, tobák v klobásah, — v zavítkih.

Rollenzug *m.* kolotúrnik. [věc.

Roller *m.* valjávec, líkavec, mónga-

Rollhügel *m.* obŕtec.

rollig melínast, sipẽk, sipljìv.

Rollkammer *f.* likálnica, valjálnica, móngalnica.

Rollkuchen *m.* povítica, potíca.

Rollmaus *f.* polh.

Rollmuskel *m.* vrtíljka.

Rollnaht *f.* okrógli nadšiv.

Rollofen *m.* vozna peč (-í), peč na koléscih.

Rollrüſſel *m.* zmotáno sesálce, zvito
Rollſcheibe *f.* škripěc. [sesálce.
Rollſchwanzaffe *m.* zvitorépěc, cvilež.
Rollſtein *m.* oblíca, prodnik.
Rollſtuhl *m.* stòl na koléscih.
Rollvorhang *m.* zagrinjálo —, zastor na valjcih.
Rollwagen *m.* otróški vozíček.
Rollwäſche *f.* móngano perílo, perílo brez skroba.
Roman *m.* roman.
romanenhaft románski, pustolóvski.
Romanheld *m.* junák romána, junák v románu.
Romanſchreiber *m.* pisátelj románov, romanopísěc.
Romantik *f.* romántika.
romantiſch romántičěn, romántiški; (bezaubernd) čaróběn.
Romanze *f.* románca.
Römer *m.* Rimčc, Rimlján; **=zinszahl** *f.* rimsko števílo, indíkcija, indíkt.
römiſch rimski.
Ronde *f.* ſ. Runde.
Rondeau *n.* okróžna pesěm (-i).
Rondell *n.* okroglíšče, okroglína.
Rorate *f.* zorníca, svítnica.
roſa ſ. roſenfarben.
Roſe *f.* roža; *dem.* rózica; **Garten—** vŕtnica, goščávka, šipěk; (Rothlauf) šèn; **Roſen=** rožni, rózasti.
Roſenantlitz *n.* rózasto lice.
Roſenapfel *m.* srbóvka, srborítka.
roſenartig rožast.
Roſenblattlaus *f.* rožna ušíca.
Roſenblüte *f.* rožni cvet, rózasti venčc.
Roſenbuſch *m.* rožni grm, róževčc.
Roſenduft *m.* rožna vonjáva, rožni
Roſeneſſenz *f.* roževína. [duh.
roſenfarben, roſenfarbig rožnat, rožnobójěn.
roſenfingerig rožnoprstčn.
Roſengarten *m.* rožni vŕt, rožnják.
Roſenkäfer *m.* zlatokrílčc, zlata mínica.
Roſenknoſpe *f.* rožni —, šipkov popčk.
Roſenkranz *m.* rožni venčc, molčk, krónica, čislo. [kát.
Roſenkraut *n.* navádni žerávčc, mušk
Roſenmädchen *n.* rózarica.
Roſenmonat *m.* rožnik, rožni cvet.
Roſenöl *n.* rožno olje.
Roſenquarz *m.* róževčc.
roſenreich rožnat.
roſenroth rožast, rdčč kakor roža.
Roſenſpinner *m.* rožni prejčc.
Roſenſtich *m.* navádni vbòd.
Roſenſtrauch *m.* róževčc, rožni grm.
Roſenſtrauß *m.* rožna kítica, rožni šopčk.
roſenwangig rdečelíččn, cvetóčih lic.
Roſenwaſſer *n.* rožna voda, rózevica.
Roſenzeit *f.* rožni cvet; *fig.* doba cvetóčih let, mlada leta *pl.*
Roſette *f.* rózica, rozéta.
roſicht rožast.
roſig rožnat, rožčn.
Roſine *f.* rozína, grozdínka, (grozdóvlje); *coll.* suho grozdje.
Roſmarin *m.* rožmarín; **Roſmarin=** rožmarínov.
Roſmarinapfel *m.* rožmarínčc, rožmarínovčc.
Roſmarinöl *n.* rožmarínovo olje.
Roſmarinwaſſer *n.* rožmarínova voda.
Roſmarinzweig *m.* rožmarínova véjica.
Roſoglio *m.* rozólija.
Roſogliohändler *m.* rozólijar.
Roſs *n.* kònj; **Roſs=** konjski.
Roſsegel *m.* konjska pijávka.
Rössel *n.* konjič. [skòk.
Rösſelſprung *m.* skakálnica, konjíčev
roſſen góniti se, pójati se.
Roſsfleiſch *n.* konjsko mesó.
Roſsfliege *f.* podrépica.
Roſshaar *n.* žima, konjska dlaka.
roſshaaren žimčn, žimnat.
Roſshaarmatratze *f.* žímnica.
Roſshandel *m.* kupčija —, trgovína s konji, konjárstvo; **den — betreiben** konjáriti. [konji.
Roſshändler *m.* konjár, trgóvčc s
Roſsherde *f.* čreda konj, konjska čreda.
Roſshuf *m.* konjsko kopíto.
Roſskäfer *m.* govnáč, govnobŕbčc.
Roſskamm *m.* konjsko česálo, konjski česálnik.
Roſskaſtanie *f.* divji kostanj.
Roſsmähne *f.* griva.
Roſsmarkt *m.* konjski semènj, konjski sejčm.
Roſsminze *f.* konjska meta.
Roſsmiſt *m.* konjski gnoj, konjščak.
Roſspappel *f.* divji slezénovčc.

Roſspflaume *f.* štrbóncẽlj, kónjščica.
Roſsſchweif *m.* konjski rep.
Roſsſtall *m.* konjski hlev, konják, konjska staja.
Roſszaum *m.* brzda, uzda, žvala.
Roſszucht *f.* konjeréja, konjska reja.
Roſt *m.* rjà; (am Getreide) snet (-i), pikẽc, smod, rjà; (am Herde) rešétka; (Gitter) rešétka, brana, mreža.
Roſtbraten *m.* pržóla, pržólica.
roſtbraun rjàv, rjast.
roſten rjavéti.
röſten prážiti, pržiti; oprážiti, opržiti; (Flachs) godíti, madíti, mladíti, rosíti; izgodíti, izmadíti, izrosíti; (am Roſte) peči; (trockнen) sušíti.
roſtfarben rjàv, rjávkast, rjast.
roſtig rjav, zarjavèl, rjast; — werden rjavéti; zarjavéti.
Roſtofen *m.* žgálnica.
Roſtpilz *m.* rjà.
Rotation *f.* vrténje; súkanje; kolotẽk, rotácija. [lja.
Rotationsmaſchine *f.* vrtíljka, okretú-
rotativ, rotatoriſch okrétẽn, kolovrátẽn, vrtílẽn.
roth rdẽč, črljèn, rus; —er Wein rdeče (črno) vino; —e Ruhr griža, krvavíca; —e Tinte rdečílo; (ſcham—) zardèl, zapékẽl; ſchamroth werden rdeti, rdečíti se; zardéti, pordéti; rdečíca izpreletí (koga); *impf.* zardévati.
Roth *n.* rdečíca, rdečína.
Rothalge *f.* rdeča alga.
rothäugig rdečeòk.
rothbackig rdečelíčẽn, zornolíčẽn.
Rothbart *m.* rdeča brada; (Perſon) rdečebrádẽc.
rothblütig rdečekŕvẽn, rdečekŕvnat; (v. d. Blüte) rdečecvétẽn.
rothbraun rdečerjàv, rus, pirhast; —er Ochs pirh; —e Kuh pirha; — färben rúsiti.
rothbrüchig (vom Eiſen) krhẽk vsled razbéljenosti.
Rothbuche *f.* bukẽv.
Röthe *f.* rdečíca, rdečína; (am Himmel) zarja, zora, žar.
Rotheiſenerz *n.* rusi železóvẽc, rdeči železóvẽc.
Röthel *m.* rusa kreda; rdečílo, rdeči črtnik.
Röthеln *pl.* ruse pike, ruske, rdečína.
röthеln *tr.* z rdečílom zaznámovati; *intr.* rdeti.
röthen rdečíti; pordečíti; (v. d. Sonne) žaríti; ožaríti; *impf.* ožárjati; ſich — rdeti, rípiti se; (v. Himmel) žaríti se, žaréti; geröthet (v. Wunden, Scham) ripẽč.
rothfarbig rdẽč.
Rothfink *m.* ſ. Buchfink.
Rothfuchs *m.* rjavẽc.
rothfüßig rdečenòg, rdečih nog.
rothgelb rdečerumẽn.
rothgeſchnäbelt rdečekljùn.
Rothgießer *m.* medar.
Rothglut *f.* rdeči žar, rdeča žarína, žarka rdečína.
rothhaarig rdečelàs, rdečelasàt, rus.
Rothkehlchen *n.* táščica.
Rothkohle *f.* krbín, napol žgano oglje.
Rothkopf *m.* rdeča —, rusa glava.
rothköpfig rdečeglàv, rusoglàv.
Rothkupfererz *n.* rdeči bakréněc.
Rothlauf *m.* ušẽn, šẽn (pšen), peréči ogẽnj, (peráčec); (der Schweine) rdečica.
röthlich rdečkast, zardẽl, rus; pirhast; —e Kuh rídžana; —er Ochs ridžec.
Röthling *m.* podgorélčẽk; (Schwamm) turẽk; (Wein) rujno vino.
rothſcheckig pirhast.
Rothſchimmel *m.* seréc. [répka.
Rothſchwanz *m.* podgorélčẽk, rdeče-
Rothſpecht *m.* ſ. Buntſpecht.
Rothſtift *m.* rdeči črtnik, rdečílo.
Rothtanne *f.* smreka.
rothwangig rdečelíčẽn.
Rothwild *n.* rdeča divjád (-i), jeléni in košúte *pl.*
Rothwurſt *f.* krváva klobása, krvavíca.
rotieren vrtéti se, krožíti.
Rotte *f.* krdélo, tropa, tròp, četa; (Geſindel) druhál (-i).
rotten ſich zbírati se, skúpljati se; (tilgen) trébiti; uníčiti; ſ. faulen.
rottieren ſ. rotten.
Rottmeiſter *m.* desétnik.
Rotz *m.* smrkẽlj, vozgẽr; (bei Pferden) konjska smŕkavost.
Rotzbube *m.* smŕkavẽc, smrkolín, mezgec.
rotzen smŕkati, smrkav biti (sem).
rotzig smrkav, smrkljìv, vozgrìv.

Rotzkrankheit *f.* smŕkavost, črvívost.
Rotzlöffel *m.* ſ. Rotzbube.
Roue *m.* lopov; sladostrástnik.
Rouleau *n.* kolotúrna zavésa, zastor na valjcih.
Route *f.* pot, smer (-í).
Routine *f.* ročnost, okrétnost, veščína; vájenost, izvédenost.
routiniert okrétěn, vajen, izvéden.
royal kraljév, kraljévski.
Royalist *m.* králjevěc, kraljévski pristáš.
Rübe *f.* repa; *dem.* répica; gebratene — smojka, pečenica; ſauere — kisla repa; geriebene — ríbanka; gehackte — sékanica; rothe — pesa, (rona); gelbe — korén; *coll.* korénje.
Rubel *m.* rubělj.
Rüben- repni.
Rübenacker *m.*, **Rübenfeld** *n.* repíšče.
Rübenbeet *n.* repna leha.
rübenförmig, rübenartig repast.
Rübengrube *f.* repna jama, bezníca.
Rübenhobel *m.* krhálnik.
Rübenkraut *n.* repna nat (-í), repno perje, natje, meteníca, (višča).
Rübenmangold *m.* navádna pesa.
Rübenſchalen *pl.* repni olúpki *pl.*
Rübenwaſſer *n.* répnica.
Rübenweißling *m.* repni belín.
Rübenzucker *m.* pesni sladkor.
Rubin *m.* rubín.
Rubinglas *n.* rubínovo steklo.
Rubinring *m.* prstan z rubínom.
Rubinſäure *f.* rubínova kislína.
rubricieren rezpredelíti, razpredélke napráviti; *impf.* razpredeljevati, razpredélke naprávljati.
Rubrik *f.* razpredèl, razpredélěk, rubríka, stolpěc; die —en ausfüllen popísati razpredélke; (Rubrum) nadpis.
ruchbar glasovít, razvpít; razglášen; — werden razvédeti (-vém) se, razglásiti se, razslovéti se; — machen razglásiti.
Ruchbarkeit *f.* razglášenost.
Ruchgras *n.* dišéča boljka, rosúlja, vonjávka.
ruchlos brezbóžen, malopríden, malovréden, zaníkarn.
Ruchloſigkeit *f.* brezbóžnost, malopŕídnost, zaníkarnost.
Ruck *m.* potísk, pomík, potégljaj; einen — thun pomekníti (-máknem), potísniti; in einem — na màh, máhoma.
Rückanfall *m.* povrátni pripàd.
Rückantwort *f.* vzvrátni odgóvor.
Rückbeugen *n.* (des Rumpfes) upogíbanje (trupa) navzád.
rückbeugſich povrátěn, povračálěn.
Rückblick *m.* ozír, oglèd; einen — thun ozréti se, poglédati v ...
Rückbürge *m.* naméstni porok, odškódni porok.
Rückempfang *m.* vzvrátni prejèm.
rücken *tr.* mekníti (máknem), pomekníti, geníti (ganem), poríniti; *impf.* pomíkati, ríjati; (näher rücken) primekníti, *impf.* primíkati; *intr.* pomekniti (-máknem) se, umekníti se, primekníti se, geníti (gánem) se; *impf.* pomíkati se, umíkati se, primíkati se; ins Feld — na boj odíti (-ídem), vzdígniti se; *impf.* na boj odhájati, vzdigovati se; in ein Land — prodírati v dežélo; prodréti (-dérem) —, pridréti v dežélo; näher — blížati se; približati se, *impf.* približevati se; er rückt nicht von der Stelle ne premákne se, ne gane se.
Rücken *m.* hrbèt, hrbtíšče; (des Berges) sléme (-ena), grebén; (d. Meſſers) rob; auf dem — tragen opŕtav nósiti; auf den — nehmen opŕtati si; auf dem — liegen vznák léžati (ležím); **Rücken-** hrbtni.
Rückenader *f.* hrbtna žila.
Rückenblatt *n.* lopátka, lopática.
Rückendarre *f.* hrbtna suška.
Rückenfläche *f.* hrbtíšče.
Rückenhalt *m.* zaslómba; podpóra.
Rückenlehne *f.* naslòn, naslonílo.
Rückenmark *n.* hrbtenjáča, hrbtni mozg; **Rückenmarksauszehrung** *f.* hrbtna sušíca, sušíca hŕbtnega mozga.
Rückenmuskel *m.* hrbtna míšica.
Rückennerv *m.* hrbtni živěc.
Rückenriemen *m.* hrbtni jermen, pohŕbtnik.
Rückenſchlag *m.* udárěc po hrbtu.
Rückenſchmerz *m.* bolečína v hrbtu.
Rückenſeite *f.* rob, hrbèt, naróbna stran (-í).

Rückenſtück *n.* hrbtovína; šijnjakovína.
Rückentheil *m.* zadèk, odzádèk; zadnji del.
Rückenwirbel *m.* hrbtni vreténci *pl.*
Rücker *m.* pomikávec, pomikáč, pomikálo, potiskáč.
Rückerinnerung *f.* spomín.
Rückerſatz *m.* povračílo, povrnílo, povrnítèv, povráčba.
rückerſtatten vrníti, povrníti.
Rückerwerb *m.* zópetna pridobítèv.
Rückfahrt *f.* vrnítèv.
Rückfall *m.* povrnítèv (v greh, v zločínstvo); povrátèk; (der Krankheit) povrnítèv bolézni; (im Lehenswesen) povrátni pripàd.
Rückforderung *f.* zahtéva vrnítve.
Rückfracht *f.* vzvrátno —, povrátno blagó.
Rückfrage *f.* povprašánje; — halten povpraševati, opraševati [tèv.
Rückgabe *f.* vračílo, povračílo, vrní-
Rückgang *m.* nazadovánje; povrátèk, vrnítèv, hoja nazáj; am — nazáj gredé; *fig.* rákova pot.
rückgängig nazáj gredóč, nazadujòč, nazáděn; —er Kauf razkúp, izbéga; — machen preklícati (-klíčem), oporéči, razdréti (-dérem); den Kauf — machen izbégniti; — werden razdréti se.
Rückgrat *m. n.* hrbtenica, hrbtánec, hrbtíšče; **Rückgrats-** hrbtánčev.
Rückhalt *m.* pridržèk; zaslómba, zaščíta; ohne — odkritosrčno, narávnost.
rückhaltlos *adi.* odkrít, odkritosrčèn; *adv.* narávnost, odkritosrčno.
Rückkauf *m.* nazádni —, povrátni kup.
Rückkehr, Rückkunft *f.* povràt, vrnítèv; bei meiner — ko se vrnem, ko se povrnem, ko nazáj pridem.
rückläufig protipótèn; ſ. retrográd u. rückgängig.
Rücklehne *f.* slonílo.
rücklings *adv.* znak, vznák, návzrit, rítenski, vzníc, vníc. [hòd.
Rückmarſch *m.* povrátèk, povrátni po-
Rücknahme *f.* vzvrátna vzetèv; prekliċ.
Rückreiſe *f.* potovánje nazáj, vrnítèv, povrátèk.
Rucksack *m.* nahrbtnik.
Rückſchein *m.* povrátnica.
Rückſchlag *m.* odbòj; (des Donners) vodéna strela; ſ. Rückwirkung.
rückſchlägig vzvrátèn, odbójèn.
Rückſchluſs *m.* vrnítèv prilóge; mit — der Beilagen prilóge vračáje, s prilógami. [vor.
Rückſchreiben *n.* odpis, pisméni odgó-
Rückſchritt *m.* vzvrátni korák; nazadovánje, nazádèk; *fig.* rákova pot.
Rückſeite *f.* zadnja —, naróbna stran (-í); die — eines Schriftſtückes hrbèt.
Rückſendung *f.* povrátna pošiljátèv.
Rückſicht *f.* ozír, poglèd; in — gledé na ..., z ozírom na ...; in gewiſſer — v nekem ozíru, nekakó; ohne — auf Vortheil ne gledé na korist; — nehmen auf etwas ozírati se na kaj, glédati na kaj; ozréti se na kaj.
rückſichtlich *adv.* gledé, gledé na ..., z ozírom na ...
rückſichtslos *adi.* brezozírèn; *adv.* brez ozíra na ..., ne gledé na ...
Rückſichtsloſigkeit *f.* brezozírnost.
Rückſichtsnahme *f.* ozír na kaj; mit — auf oziráje se na ...
rückſichtsvoll *adi.* ozírèn, ozirljìv.
rückſichtswürdig ozíra vreden.
Rückſprache *f.* pogóvor, poméněk, posvèt, posvétovanje zastràn česa; — pflegen pogovoríti se, dogovoríti se, poméniti se; *impf.* pogovárjati se, méniti se, poménkovati se.
Rückſtand *m.* zaostánek, zastánek; im —e ſein dolžèn biti (sem), na dolgu ostáti (ostánem); *impf.* — ostájati.
rückſtändig zaostàl, zastàl, na dolgu ostàl.
Rückſtich *m.* zavbòd.
Rückſtoß *m.* odbòj, odudár.
Rückſtrahl *m.* odsèv.
Rücktritt *m.* odstòp.
Rückverkauf *m.* povrátna prodája.
Rückverſicherung *f.* povrátno zavárovanje. [na.
Rückverwandlung *f.* vzvrátna premé-
rückwärts *adv.* nazáj, nazád, navzád, zadaj; von — odzádaj, odzád; — gehen rítenski —, nazáj —, (návzrit) iti (grem), rákovo pot iti.
Rückwechſel *m.* vzvrátna menica.
Rückweg *m.* vrnítèv, pot nazáj; am — nazáj gredé.

rückwirken vzvrátno delovati; s. zurückwirken u. reagieren.
rückwirkend vzvrátno —, nazádno delujòč, odbójěn.
Rückwirkung *f.* vzvrátno —, nazádno delovánje, odbòj; s. Reaction.
rückzahlbar povrátěn, odplátěn.
rückzahlen popláčati, povŕniti; *impf.* poplačevati.
Rückzahlung *f.* vzvrátno plačílo, povračílo.
Rückzug *m.* vrnítěv, povrátěk; umík, umíkanje, umeknítěv.
Rüde *m.* velik lovski pěs.
rüde siróv, zaróbljen.
Rudel *n.* tròp, tropa, ròj, četa, čreda.
Ruder *n.* veslo; (Steuer—) krmílo.
Ruderbank *f.* veslárska klop (-í).
Ruderer *m.* veslár, vesláč, veslávěc.
Ruderfüßler *m.* veslonóžěc, plavutonóžěc.
rudern vesláti, vesláriti.
Ruderschiff *n.* ladja veslaríca, vesláča.
Ruderschlag *m.* vesláj.
Ruderwanze *f.* veslávka, hrbtoplóvka.
Ruderwerk *n.* vesla *pl.*
Ruf *m.* klic; poklìc, pozòv, pozív; (Schrei) krik, krič; (Einladung) vabílo, povabílo; guter, schlechter — dobro —, slabo imé; doběr —, slàb glas; in gutem — stehen dobro sluti (slujem u. slovem), slovéti, na dobrem glasu biti (sem); in üblem —e stehen slabo sluti, na slabem glasu biti, razvpít biti.
rufen *tr.* klícati (-čem), zvati (zovem); poklícati, pozváti; *intr.* vpiti (vpijem); zakríčati, vzklíkniti; ins Gedächtnis — opómniti; (laden) vábiti.
Rufer *m.* klicávěc, klicár, zvavěc.
Ruffall *m.* zvalnik.
Rüge *f.* ukòr, graja; (Warnung) svarílo; (Strafe) kazěn (-i), pokóra.
rügen koríti, kárati; ukoríti, pokárati; (warnen) svaríti; posvaríti; (strafen) kázniti, kaznovati.
Ruhe *f.* pokoj, mir; (Stille) tihóta, tišína; (Rast) počítěk, počíněk; der — pflegen počívati; počíti (se).
Ruhebank *f.* počiválna klop (-í), počiválo.
Ruhebett *n.* počiválnica.
Ruhegehalt *m. n.* pokojnína, doslužnína.
Ruhegenuss *m.* pokojnínski užítěk.
Ruhekissen *n.* podzglávje, podzglávna blazínica.
ruhelos nepokójěn, nemírěn, brez pokója.
ruhen počívati, mirovati; počíti (počíjem) (se), počíniti, odpočíti se; *fig.* spati (spim), léžati (ležím); —des Gewerbe mirujóči obŕt; —de Erbschaft ležéča —, nenastópljena dédiščina.
Ruheort, Ruheplatz *m.* počivalíšče, počiváj.
Ruhepunkt *m.* (Bewegungspunkt) oporíšče, podporíšče; (Pause) prestáněk; s. Ruheplatz.
Ruhestand *m.* s. Ruhe.
Ruhestätte *f.* pokojíšče; grobíšče, gròb.
Ruhestifter *m.* mirítelj.
Ruhestörer *m.* nepokójnež, motítelj mirú, — pokója.
Ruhestunde *f.* ura počítka, odmòr.
Ruhezeit *f.* čas počítka, odmòr.
ruhig pokójěn, mirěn, tih; —es Gewissen mirna vest (-í); ruhig! tiho! molči! — werden upokojíti se, umiríti se, utéšiti se.
Ruhm *m.* slava, dika; ohne — zu melden ne da bi se hvalil.
Ruhmbegier *f.* slavohlépje.
ruhmbegierig slavohlépěn, slavoljúběn.
rühmen slavíti, hváliti, díčiti, velíčati; poslavíti, proslavíti, razslavíti, povelíčati; *impf.* poslávljati, proslávljati, razslávljati, poveličevati, povzdigovati; sich — hváliti se, ponášati se, velíčati se.
rühmlich slavěn, slavít; slovèč, slavevréděn.
Rühmlichkeit *f.* slavnost, slovéčnost, dičnost.
Ruhmliebe *f.* slavoljúbje.
ruhmliebend slavoljúběn.
ruhmlos brezslávěn, neslávěn, neslovèč.
Ruhmlosigkeit *f.* brezslávnost.
ruhmredig samohválěn, bahàv, bahàt, baháški, hvastàv, širokoústěn.
Ruhmredigkeit *f.* samohválnost, bahátost, baháštvo, hvastávost.
Ruhmsucht *f.* slavohlépje, slavohlépnost.
ruhmsüchtig slavohlépěn.
ruhmvoll slavít, slovít, dičěn.
rühmwürdig slavevréděn, hvalevréděn.

Ruhr *f.* drista, driska, hítrica; rothe — griža, krvavíca.
rührbar genljìv.
rühren *tr.* geníti (ganem), mekníti (máknem), premekníti, kréniti; *impf.* gíbati, premíkati; (kreisförmig in Bewegung setzen) mesti (metem), mésiti, méšati; (das Herz) geníti, omečíti, umíliti, dírniti, prevzéti (-vzámem); ich war gerührt milo se mi je storílo, umílilo se mi je, v srce me je zabolélo, v srce mi je seglo; (v. Blitze) zadéti (-dénem); (v. Schlage) udáriti; Butter — mesti (metem); die Trommel — bóbnati; kein Glied — ne geníti (ganem) se, ne zméziti se; (in Bewegung bringen) májati, gúgati; zmájati, omájati, ogúgati; *intr.* (herrühren) izhájati, prihájati; sich — gíbati (gíbljem) se, méziti se; geníti (ganem) se; rühre dich! gani se, makni se, premákni se.
rührend genljìv, mil, milóběn.
Rührfass *n.* metílnica, pinja.
Rührholz *n.* mešálnik.
rührig gibčěn, okrétěn; *fig.* prizadévěn.
Rührigkeit *f.* gibčnost, okrétnost; *fig.* prizadévnost.
ruhrkrank grižav.
Ruhrkraut *n.* *(Gnaphalium)* májnica, grížnica.
Rührkübel *m.* s. Rührfass.
Rührlöffel *m.* kúhalnica.
Rührmilch *f.* zmetki *pl.*, metúda, pínjeno mleko, smétanica, smétanka.
Rührstock *m.* metélo, motìč (Quirl), metílo, metìč.
Rührung *f.* genítěv, gánjenje, gínjenost.
Ruin *m.* pogúba, pogín, propást (-i); razvàl, razsìp.
Ruine *f.* razvalína, podrtína, razsipína, groblja, razpadlína, miríšče.
ruinenförmig razvalínast, gradínast.
ruinieren *tr.* uníčiti, ugonobíti, na nìč správiti; *impf.* uničevati, ugonábljati, na nič správljati.
Rülps *m.* rig, kòlc.
rülpsen kólcati, rígati; er rülpst kolca se mu, riga se mu; kólcniti, rígniti.
Rülpsen *n.* kólcanje, rígalica.
Rum *m.* rum.
Rummel *m.* hrup, razbóta, ropòt; (altes Zeug) ropotíja, šara, starovína.
Rumor *m.* hrup, razbóta, ramóvš, (ramúš), šunděr.
rumoren hrupéti, razbótati, šundráti; s. lärmen.
Rumpelkammer *f.* shramba za staro šaro, brlóžnica, ropotárnica.
Rumpelkasten *m.* omára za staro šaro.
rumpeln ropotáti (-ám u. ropóčem); šundráti, razbótati.
Rumpf *m.* trup, čòk; (des Baumes) poròb, štor, panj; (des Hemdes) stan; (Gefäß) kozòl, kozólěc; (d. Mühle) grot.
rümpfen mŕdati, mrdo délati, páčiti se; zmŕdati se, namŕdati se; die Nase — nos víhati, nos fŕkati.
Rümpfnase *f.* mrda, mrdéla.
Rumpfparlament *n.* krni zbòr.
rund okrógěl; (kugel—) oběl; (länglich) jajčast; — heraussagen narávnost —, brez ovínkov povédati (povém).
Rund *n.* okroglína, oblína.
Rundbaum *m.* vratílo, vreténo.
Rundbogen *m.* krožni oblók; =gewölbe *n.* kožni svòd, svòd na krog.
Runde *f.* krog, kolobár, okróglica; (Ronde) ponóčna straža; in die — v krog, okròg.
runden kroglíti, óbliti; okroglíti, zaokroglíti, okróglo naredíti.
Rundfläche *f.* okrógla ploskěv.
Rundgebäude *n.* okróglo poslópje, rotúnda.
Rundheit *f.* okróglost, oblína.
rundherum *adv.* kròg in kròg, okóli in okóli.
rundlich okróglast.
Rundschau *f.* obzòr, oglèd.
Rundschreiben *n.* okróžnica, okróžno pismo, (razposlaníca).
Rundstahl *m.* okróglić.
Rundstöckel *n.* okrógli prebijáč.
rundum *adv.* s. rundherum.
Rundung *f.* okróglost, okroglína, oblína.
rundwangig okroglolíčěn.
Rundwürmer *pl.* (črvi) oblotóčniki *pl.*
Rundzange *f.* okrógle klešče.
Rune *f.* runa, runska črka; Runenrunski; =schrift *f.* runsko pismo.
Runge *f.* ročíca.
Runkelrübe *f.* pesa.
Runse *f.* struga, grapa, drasta, drča.

Runzel *f.* guba, gubánica, gubáněc, grba, grbáněc, vrapa, vraska.

runzelig grbav, zgrbljen, zgrbáněen, zgubáněen, vrapav, vraskav; — werden grbiti se, gubáněiti se, grbáněiti se.

Runzelige *m.* grbavěc; *f.* grbavka.

runzeln grbiti, grbáněiti, gubáněiti; zgrbiti, zgrbáněiti; (die Stirn) čelo namrščiti, — namrgóditi. [čelo.

Runzelſtirn *f.* nabráno —, zgrbljeno

rupfen púliti, pípati (-ljem), púkati (púčem), rvati (rujem); izpúliti, popúliti, popípati, izrváti, izdréti (-dérem); (Federn) skubsti; oskúbsti.

rupfen hoděn, hodníčěn; —e Leinwand hodník, hodníčno platno.

Rupfer *m.* skuběc, pulívěc.

Ruſch *m.* loč, loček; bičěk.

Ruß *m.* saje *pl.*, sajína, čad; **Rußſajav**, sajast.

Rüſſel *m.* rilěc, hrlěc, rilo, troběc; *dem.* rilček; (ſchmollen) rilěc kúhati.

rüſſelförmig rilčast, rilast.

Rüſſelkäfer *m.* rilčkar (hrošč). [njak.

Rüſſelthier *n.* rilčar, trobčar, hobot-

rußfarbig sajast, čadast.

rußig sajav, sajevít.

ruſſiſch ruski.

Rußſchabe *f.* strgálo za saje.

rußſchwarz črn ko saje.

Rüſtbaum *m.* podpórno drevó, kobíla.

Rüſtbrett *n.* ódrnica.

Rüſte *f.* pokoj, počítěk.

rüſten strójiti, priprávljati, prigotávljati; pristrójiti, prigotóviti; (ausrüſten) prevídeti, oskrbéti: *impf.* oskrbovati; (die Soldaten) oborožiti, orožiti; *impf.* oboroževati, orožati; ſich — pripráviti se; *impf.* priprávljati se, ravnáti se; (z. Fortgehen) odprávljati se.

Rüſter *m.* (d. Schuſters) župáněc, krpa; (am Pfluge) ročica; *f.* (Baum) brest, ílmověc, lím, ilěm; **Rüſter-** brestov, ilmov.

Rüſterahorn *m.* žestílj.

Rüſterholz *n.* brestovína, ilmovína.

Rüſthaus *n.* oróžnica.

ruſtical kmétiški, kmečki, kmetski, rustikálěn.

rüſtig trděn, krepěk, čvrst, čil, korenjáški.

Rüſtigkeit *f.* trdnóst, čvrstóst, čílost.

Rüſtkammer *f.* oróžnica.

Rüſtung *f.* vojáška opráva, vojáška opréma, bojna opráva.

Rüſtzeug *n.* orózje, bojna pripráva.

Ruthe *f.* šiba, prot; *dem.* šíbica, šibína, protěc; (Schwanz) rep; mit —en hauen šíbati, šéškati, tepézkati, tepsti; našíbati, ošéškati, otépsti.

Ruthenbündel *n.* bútarica šib, svežénj šibic.

ruthenförmig šibast.

Ruthengebüſch *n.* šibje, protje.

Ruthengeflecht *n.* lesa. [ka.

Ruthenſchlag *m.* udárěc s šibo, tepéž-

Rutſche *f.* drča, polzel (-éli); (Bahn) drsa, drsalica, driča.

rutſchen drčati (-ím); drkniti, opólzniti, izpoddrkniti; (auf d. Eiſe) drsati se, dričati se, drkati se.

Rutſchfläche *f.* plázalica.

rutſchig polzék, sklizék, opólzěl.

Rutſchlawine *f.* izdrsni plaz, drsálni plaz.

rütteln tresti, miketáti (-ám, -éčem), mikástiti, drmati; potrésti, strésti, zmiketáti, zmikástiti, zdrmati; *impf.* potrésati.

Rüttſtroh *n.* zmeta slama.

S.

Ja! *interj.* hejsa! jù! juhéj!

Saal *m.* (die Säle) dvorána; (Ball—, Tanz—) plesálnica; (Bücher—) knjížnica; (Gerichts—) sodílnica, sodna dvorána.

Saat *f.* sev (-í), setěv, obsévěk, sétvina; sejátěv; (Früh—) jarína, jara setěv; (Winter—) ozimína, ozímna setěv.

Saatbeſtellung *f.* setěv, sejátěv.

Saatenſtand *m.* sétvina, setěv, žita *pl.*

Saatfeld *n.* žitno —, obsejáno polje.

Saatkorn *n.* žito za seme, sémensko

Saatkrähe *f.* poljska vrana. [žito.

Saatſchnellkäfer *m.* poljska pókalica.

Saatzeit *f.* setěv, žitna sejátěv; zur — ob setvi.

Sabbath *m.* sobóta; Sabbaths- sobótni.
Säbel *m.* sablja. [nóžen.
säbelbeinig krivonòg, sabljenòg, raz-
säbelförmig sabljast.
Säbelgriff *m.* sábeljski ročáj.
Säbelhieb *m.* udár s sabljo.
Säbelklinge *f.* sábeljsko rezílo.
Säbelmacher *m.* sabljár.
säbeln s sabljo máhati, sabljáti; das Gefäbel sabljánje.
Säbelſcheide *f.* nóžnica za sabljo, sábeljska nóžnica, kórice *(pl.)* za sabljo.
Säbelſchnäbler *m.* krivokljúnec.
Sacharometer *n. m.* sladomèr, saharometèr.
Sach- stvarni, rečni.
Sachbemerkung *f.* stvarna opázka.
Sachbeziehung *f.* odnòs k stvari, stvarni odnòs.
ſachdienlich služèn v kaki stvari.
Sache *f.* reč (-í); (Ding, Geſchöpf) stvar (-í); (Geſchäft) posél, delo, opravílo; (Angelegenheit) zadéva; (Gegenſtand) predmèt; (Streitſache) pravda; *dem.* rečca, stvarca; das iſt meine — to je moja dolžnost, to je moja skrb, to je moje opravílo, to je moja stvar, to je meni mar; nach Geſtalt der — kakor kaže, po vídezu; unverrichteter — brez uspéha; ſeine ſieben —n šila in kopíta; die — ſteht gut reč dobro kaže; das gehört nicht zur — to ne spada k stvari; das thut nichts zur — to nič ne dé. [stvarno pravo.
Sachenrecht *n.* pravíca do stvarí;
Sacherklärung *f.* stvarno pojasnílo, stvarno tolmáčenje.
ſachfällig werden pravdo izgubíti.
Sachführer *m.* ſ. Advocat, Anwalt.
Sachgedächtnis *n.* rečni —, stvarni spomín.
ſachgemäß stvari primérèn, stvarèn.
Sachgenoſſe *m.* deléžnik.
Sachinhalt *m.* stvarna vsebína, stvarni obsèg.
Sachkenner *m.* izvédenec, veščák.
Sachkenntnis *f.* izvédenost; mit — izvédeno, vešče.
ſachkundig izvéden, vešč.
Sachlage *f.* stvarni položáj.
ſachlich stvarèn; ſächliches Geſchlecht srednji spól.
Sachlichkeit *f.* stvarnost.
Sachräthſel *n.* stvarna uganka.
Sachregiſter *n.* stvarni vpísnik, stvarno kazálo.
ſacht *adi.* lahèn, rahèl, počásen; *adv.* lahno, rahlo, počási, polágoma, poláhkoma, po malem.
Sachverhalt *m.* stvar (-í), stvarni položáj.
ſachverſtändig izvéden, vešč.
Sachverſtändige *m.* izvédenec, veščák.
Sachwalter *m.* pooblaščénec, zavétnik; oskrbník, opravník, nastójnik.
Sachwort *n.* ſ. Hauptwort.
Sack *m.* vreča, žakelj; *dem.* vréčica, žakljič, cúlica; (Schlauch) meh; (Kleiderſack) žèp; (Geldſack) mošnja; *dem.* mošnjica; (Bettel-, Schnapp-) malha; mit — und Pack z vsem svojim, z vso prtljágo.
Säckel *m.* mošnja; (Schatz) blagájna, denárnica. [čar.
Säckelmeiſter *m.* blagájnik, denárni-
ſacken v vrečo sípati (-pljem), v vrečo dévati; vreče natláčiti.
ſackförmig vrečast.
Sackgarn *n.* vrečna preja; vréčasta mreža, sàk.
Sackgaſſe *f.* slépa úlica, zágata.
Sackgeige *f.* žepne gosli *f. pl.*
Sackkalender *m.* ſ. Taſchenkalender.
Sackleinwand *f.* vrečevína, žakljevína.
Sackpfeife *f.* meh, mešnica; ſ. Dudelſack; Sackpfeifer *m.* mešníčni piskáč; ſ. Dudelſackpfeifer.
Sacktuch *n.* žepna ruta, žepni robec.
Sackuhr *f.* žepna ura.
Sackzwillich *m.* debéli dvojnik.
Sacrament *n.* zakraménst, svetotájstvo; mit den heil. —en verſehen previdéti koga, pričestíti koga; das — des Altars sveto Rešnje Telo; — ſpenden obhájati koga, pričestíti koga.
ſacramentaliſch svetotájstven.
ſacramentieren šentovati, preklínjati; ſ. fluchen.
Sacramentſchänder *m.* skrunílelj svetih zakraméntov.
Sacramentſpender *m.* delítelj svetih zakraméntov; (des Altarſacramentes) obhájavec.
Sacrilegium *n.* svetoskrúmba.

Sacriſtan *m.* cerkóvnik, zakristán.
Sacriſtei *f.* zakristíja, žagrad.
Säcular- stolétěn; (weltlich) posvétěn.
Säcularfeier *f.* stolétnica, stolétna slovésnost.
Säculariſation *f.* izpremémba v posvétno; odvzétěv cerkvéne imovíne, sekularizácija.
ſäculariſieren v posvétno izpremeníti; cerkvéno poséstvo vzéti, sekularizírati.
Säcularjahr *n.* stolétnica.
Säcularſtörungen *pl.* stolétni narušáji *pl.*
Säcularveränderung *f.* stolétna izpremémba.
Säculum *n.* stolétje, vek.
Sadducäer *m.* saducéj.
ſäebar posévěn; es iſt — more se [sejáti.
Säekorb *m.* sévnica, sevnik, sejáča.
Säemann *m.* ſ. Säer.
Säemaſchine *f.* sejálni stroj, sejálnica.
ſäen sejáti (séjem); nasejáti, zasejáti; *impf.* zasévati.
Säen *n.* setěv, sev (-í), sejánje.
Säepflug *m.* (plug) sejálnik.
Säer *m.* sevěc, sejávec, sejáč; =in *f.* sevka, sejávka.
Säetuch *n.* sejálna ruha, sejálnica.
Säezeit *f.* čas setve; zur — ob setvi.
Saffian *m.* safian, fino usnje.
Safran *m.* žafrán; **Safran-** žafránov.
Safranbaum *m.* žafránovec.
ſafranfarbig žafránast.
Saft *m.* sok; (im Baume) mezga; (Feuchtigkeit) vlaga; (aus der Wunde) sókrvica; (milchartig) mlečék; der Baum ſteht im — drevo je mužévno, drevo je sočno, drevo se muží; **Saft-** sočni, muževni.
Saftbehälter *m.* sočnik.
ſaften mežíti se, mužéti, v mezgi biti (sem); —d mužén, mužévěn.
Saftfaden *m.* sočna nit (-i), sočno vlákence.
Saftfarbe *f.* sočna barva.
Saftfrucht *f.* sóčnati plod.
Saftgang *m.* sóčnica, mléčnica.
Saftgefäß *n.* sóčnica.
ſaftig sočén, sočnat, sokovít; mužévěn; vlažén; *fig.* kosmàt, umázan.
Saftigkeit *f.* sočnost, sokovítost, mužévnost.
ſaftleer, ſaftlos brezsóčen, nesóčen, suh; *fig.* suhopárěn.
Saftloſigkeit *f.* brezsóčnost, nesóčnost, puščóba.
Saftmeſſer *m.* sokomèr, mezgomèr.
Saftpreſſe *f.* sokotóčna tlačílnica.
Safträuber *m.* zajédavec, zajédavka.
ſaftreich sočnat, sočen; vlažén.
ſagbar izréčen, povéden.
Sage *f.* pripovédka; pripóved (-i); es geht die — govorí se, právijo, bajó; govoríca se je raznésla, glas se je raznéšel; ſ. a. Mythe.
Säge *f.* pila, žaga; *dem.* pílica, žágica.
Sägeblock *m.* hlod, krlj, krcélj, žágovec, rkélj.
Sägebock *m.* koza, kozáča, prebésnica.
Sägefeile *f.* pila žágarica.
Sägefiſch *m.* pilar.
ſägeförmig zobčast, žagast.
Sägemühle *f.* žaga (na vodi).
Sägemüller *m.* žagar.
ſagen reči, povédati (povém), deti (dem); *impf.* rékati, práviti, dejáti (dem, dejem); Dank — zahváliti (koga), zahváliti se; *impf.* zahvaljevati se, zahváljati se; kein Wörtchen — ne zíniti, ne črhniti, ne krkniti; ins Geſicht — iz očí v očí povédati; etwas Unangenehmes — zasolíti, zabéliti; ich werde — poréčem; ſozu— tako rekóč; man ſagt právijo, govoré, prè, bajó, bajè; wie man ſagt bajè dà; — laſſen poročíti, veléti, ukázati (-kážem); *impf.* poróčati, velévati, ukazovati; laſs dir — daj si dopovédati; es hat nichts zu — nič ne dé, nič nima v sebi; ich ſage dir jaz ti pravim.
ſägen žágati, rézati (režem), píliti.
Sagenforſcher *m.* preiskovávec —, presojávec pripovédek in pravljíc.
Sagenforſchung *f.* preiskovánje —, presójanje pripovédek in pravljíc.
ſagenhaft bajén.
Sagenzeit *f.* prazgodovínski čas, bajeslóvni čas, bajeslóvna doba.
Sager *m.* pripovédavec.
Säger *m.* žagar, žágavec; =in *f.* žágeſpäne *m. pl.* žágovina, žáganje, piljevína, píljenica.
Sägewerk *n.* žaga.
Sagewort *n.* ſ. Zeitwort.

Sagobaum *m.* ságovo drevó, ságověc.
Sagopalme *f.* ságova palma.
Sahlband *n.* (a. Tuch) okrájěk, krajěc; (im Bergbau) krájevina; (am Pfluge) gož (-í); *dem.* gožca.
Sahlweide *f.* *(Salix caprea)* iva, máčkověc; *(Salix pratensis)* rakíta.
Sahne *f.* smétana, vrhnje; s. Rahm.
Sahnenlöffel *m. f.* posnemáča.
Saison *f.* letna doba; (Theater—) gledíščna doba.
Saite *f.* struna; *dem.* strúnica; — stimmen strune ubráti (-bérem); *impf.* strune ubírati; —n aufziehen strune natégniti, strune navíti (-víjem); die — springt struna poči, struna poka; die — tönt struna poje; Draht— žica.
Saitengeklirr *n.* strunski brènk, — brenkèt.
Saiteninstrument *n.* glasbílo s strúnami.
Saitenklang *m.* strunski zvok, strunski zvènk.
Saitenmacher *m.* strunar.
Saitenspiel *n.* godba na strune, igra na strune, strunska igra.
Saitensteg *m.* kobílica.
saitig strunàt.
Salamander *m.* močeràd.
Salame *m.*, **Salami** *pl.* saláma.
Salär *n.* plača.
Salat *m.* saláta.
Salatkopf *m.* salátna glava.
Salbader *m.* kvasáč, žlabúdra; s. a. Quacksalber.
Salbaderei *f.* kvášenje, žlabudránje.
salbadern kvásiti, žlabudráti; otróbe vézati (vežem); s. quacksalbern.
Salbe *f.* mazílo, maža, maz (-í).
Salbei *m. f.* kadúlja, žajbělj, (kuš); **Salbei-** žájbljev.
salben mazíliti, mázati (mážem); pomazíliti, pomázati; der Gesalbte mazíljeněc.
Salbenbüchse *f.* mazílnica, púšica za mazílo.
Salbenkrämer *m.* mazílar.
Salber *m.* mázavěc, mazílěc; =in *f.* mázavka.
Sälbling *m.* zlatóvčica.
Salböl *n.* mazílno olje.
Salbung *f.* mazíljenje, mazilítěv; goréčnost; izpodbúja; mit — predigen iskréno —, izpodbúdno pripovedovati.
salbungsvoll gorèč, izpodbúděn.
saldieren račún skléniti; *impf.* račún sklépati; (bezahlen) pláčati, *impf.* plačevati.
Saldierung *f.* plačílo, poravnávanje.
Saldo *m.* prebítěk, ostáněk, saldo; im — bleiben ostáti na dolgu.
Saldobuch, Saldoconto *n.* plačílna knjiga.
Salicylsäure *f.* salicílova kislína.
Saline *f.* solína, solíšče.
Salinenbeamte *m.* solínski urádnik.
Salinenschein *m.* solínski list, solínščica.
salinisch solínski.
Salm *m.* (Lachs) losos.
Salmiak *m.* sálmiak; **Salmiak-** salmiákov; =geist *m.* salmiákověc.
Sälmling *m.* lósosič.
Salon *m.* dvorána, salón.
Salpeter *m.* solítěr; **Salpeter-** solítrn, solítrov.
Salpetererde *f.* solítrova zemlja, solítrovka.
Salpetergräber *m.* solítrski kopáč.
salpeterig solítrnat, solítrast.
Salpeiersäure *f.* solítrna kislína.
Salpetersieder *m.* solítrar.
Salpetersiederei *f.* solitrárnica.
Salpeterstoff *m.* solitrovína.
Salse *f.* sádjeva (čéšpljeva) mezga.
Salto mortale *n.* smrtni skòk, vratolómni skòk.
salutieren pozdráviti, *impf.* pozdrávljati; čast izkázati (-kážem) komu.
Salva venia brez zamére, dovolíte.
Salve *f.* skupni strel; počástni strel; eine — geben skupno ustrelíti; (zur Ehrenbezeugung) ustrelíti na čast.
Salz *n.* sol (-í); Salze *pl.* solí *pl.*, solníne *pl.*; (See—) morska sol; (Steinsalz) kaména —, kamenéna sol, slankámen; (Sud—) várjena sol; **Salz-** solni, sólnati.
Salzamt *n.* solni uràd.
Salzbereiter *m.* solár.
Salzbereitung *f.* solárstvo.
Salzberg *m.* solna gora, solni hrib.
Salzbergwerk *n.* solni rudnik, solník.
Salzbrühe *f.* razsol, slaníca.
Salzbrunnen *m.* solni studéněc.
Salzbüchse *f.* solníca, solnják.
salzen solíti; osolíti; zuviel — presolíti; gesalzen slan, osoljèn.

Salzfaſs *n.* solnica, solnják.
Salzflut *f.* solna plima, morje.
Salzgarten *m.* solna gredica.
Salzgefälle *n.* dohódki od solí.
Salzgrube *f.* (im Salzbergwerk) solni rudnik, solník, solíšče.
ſalzhaltig solén, solnat.
Salzhandel *m.* trgovína s soljó, solárstvo.
Salzhändler *m.* solár, trgóvec s soljó.
Salzhäring *m.* slaník.
Salzhaus *n.* solárna, solárnica.
ſalzicht solnast, náslan.
ſalzig slan, solnat.
Salzigkeit *f.* slanóst, slanóta.
Salzkraut *n.* slanica.
Salzkryſtall *m.* solni leděc, solni kristál.
Salzladen *m.* prodajálnica solí.
Salzlager *n.* solíšče, sloj solí.
Salzlake *f.* razsol, slanamúrja.
Salzmagazin *n.* solárnica.
Salzmarkt *m.* solni trg.
Salzmeer *n.* slano morje.
Salzmeſſer *m.* solomèr; solomérec.
Salzmonopol *n.* samoprodája solí, solno samotrštvo.
Salzniederlage *f.* zalóga solí.
Salzpfanne *f.* poněv za sol.
Salzpreis *m.* solna cena.
Salzquelle *f.* slátina, slani studénec.
ſalzſauer solnokísel.
Salzſäure *f.* solna kislína.
Salzſee *m.* slano jézero.
Salzſieder *m.* solár, solínar; (Werkzeug) solovàr.
Salzſiederei *f.* solovárnica.
Salzſole *f.* ſ. Salzwaſſer.
Salzſtangel *n.* soljeník, soljénec.
Salzſtein *m.* solnik.
Salzſteuer *f.* solarína, davek od solí.
Salzſtock *m.* solna gruča, solník.
Salzverkauf, -verſchleiß *m.* prodája solí.
Salzwage *f.* solna téhtnica; solomèr.
Salzwaſſer *n.* slana voda, razsol, slanica, slanec.
Salzwerk *n.* solína; ſ. Salzſiederei.
Salzweſen *n.* solárstvo, solínstvo.
Same *m.* séme (-na); *coll.* sémenje; der männliche — moško seme; der — geht auf seme kalí; Samen- sémenski, seméni.
Samenbaum *m.* semenščák.
Samenbehälter *m.* semenják.
Sameneiweiß *n.* sémenski belják.
Samenfluſs *m.* semenotòk.
Samenfreſſer *pl.* semenojédke *pl.*
Samengefäß *n.* ſ. Samenbehälter.
Samengehäuſe, Samenhaus *n.* peščíšče, oseménje.
Samengetreide *n.* žito za seme, sémensko žito.
Samengewächs *n.* sémenica, sémenska rastlína, semenščák.
Samenhandel *m.* semenárstvo, semenotrštvo.
Samenhändler *m.* semenár.
Samenhaut *f.* sémenska kóžica.
Samenhülle *f.* oseménje, semeník.
Samenkelch *m.* sémenska čášica.
Samenkern *m.* sémensko jedro.
Samenknoſpe *f.* sémenski popék.
Samenkorn *n.* sémensko zrno; *coll.* sémensko zrnje.
Samenlappen *m.* kalíca; ſamenlappige Pflanzen kalíčnice.
ſamenlos brezsemén, brez sémena; —e Pflanzen brezkalíčnice *pl.*
Samenmantel *m.* sémenski plašč.
Samenpflanze *f.* semenocvétka.
Samenſchale *f.* luska, luskína.
Samenſtengel *m.* sémensko steblo.
ſamentragend semén, plodonósen.
Sämerei *f.* sémenje, sémena *pl.*
ſämiſch irhast; —es Leder írhovina.
Sämiſchgerber *m.* irhar.
Sammelbüchſe *f.* púšica.
Sammelfrucht *f.* birni plod.
Sammelkaſten *m.* nabirálnik.
Sammelkorn *n.* žitna bira.
Sammellinſe *f.* zbirálna leča, leča zbíravka.
ſammeln brati (berem); zbrati, nabráti, skupíti, znósiti; *impf.* zbírati, nabírati, pobírati, skúpljati, znášati; ſich — zbrati se, sniti (snidem) se; *impf.* zbírati se, shájati se; (ſich faſſen) zavédeti (-vém) se, osvéstiti se, zbrati se, zbrati svoje misli, umiríti se.
Sammeln *n.* branje, nabíranje, ber (-í); (Collecte) bira.
Sammelname *m.* skúpno —, zborno imé (-na).
Sammelplatz *m.* zbiralíšče, shajalíšče.
Sammelſpiegel *m.* zbirálno zrcálo.
Sammelſtelle *f.* nabirálnica.

Sammelwerk *n.* nabíra, nabírĕk, zbirka; zmes (-i) (Sammelſurium).
Sammelwort *n.* ſ. Sammelname.
Sammet, Samt *m.* žamet, baršún; **Sammet-, Samt-** žámetov, žámetni, baršúnast.
ſammetartig žámetast, baršúnast.
Sammetband *n.* žámetni —, baršúnasti trak.
Sammetblume *f.* baršúnica. [*pl.*
Sammeteinband *m.* žámetne platníce
ſammeten, ſamten žámetĕn, baršúnov, žámetov; *fig.* mehĕk, voljĕn.
Sammettuch *n.* žámetasto —, baršúnasto sukno.
ſammetweich, ſamtweich voljĕn kakor žamet, mehĕk kakor žamet.
Sammler *m.* nabirátelj, zbirátelj, pobiravĕc, pobirátelj; pobirač, beráč; **-in** *f.* nabiráteljica, zbiráteljica.
Sammlung *f.* (die Handlung) bera, bíra, zbíranje, nabíranje; (Weinleſe) bratĕv, branje, trgátĕv; (das Geſammelte) zbirka, nabíra, nabírĕk; *(phil.)* zbrani um, zbranost duhá; **Sammlungs-** skladni, nabírni.
Sammlungsort *m.* zbiralíšče, shajalíšče, shodíšče.
ſammt *praep. instr.* s (kom) vrĕd, z ..., ž ... vrĕd; — u. **ſonders** *adv.* vsi skúp, vsi do zádnjega.
ſämmtlich slĕherni, slednji, vĕs.
Samstag *m.* sobóta.
ſamſtägig, Samstags- sobótni.
ſamſtäglich vsako sobóto.
ſanct svet; bei Ortsnamen oft šènt; z. B.: Sanct Veit Šènt Vid, St. Jakob Sveti Jakob. [čevati.
ſanctificieren posvetíti, *impf.* posve-
Sanction *f.* potrdítĕv, potŕdba, potrdílo; pragmatiſche — pragmátična sánkcija.
ſanctionieren potŕditi, *impf.* potŕjati.
Sanctuarium *n.* svetíšče.
Sand *m.* pesĕk; feiner — svižĕc, sipa, mel (-i); — in die Augen ſtreuen slepíti koga, mámiti koga; ſich im —e verlaufen uletéti se brez uspéha, zaspáti (-spím); — in den Augen ſtreuen slepílo; **Sand-** peščĕn.
Sandale *f.* opánĕk, sandála.
ſandartig peščénast.
Sandbank *f.* sipína; prod, melína, grúščarica.
Sandberg *m.* peščeník, melnik, peščéna gora.
Sandboden *m.* peščenína, zemlja peščeníca, peščéni svet; peščéna tlà, peskovita tlà.
Sandbüchſe *f.* posipálnica, sípnica, pésečnica.
Sandel *m.* sandál.
Sandelholz *n.* sandalovína.
ſanden s peskom posípati (-sípljem); s peskom potrésti (-trésem).
Sandfeld *n.* peščéno polje; ſ. Sandboden.
Sandgewinnung *f.* dobáva peska.
Sandgrube *f.* peščéna jama.
Sandgrund *m.* peščéni svet.
Sandhaufen *m.* kùp peska.
Sandhoſe *f.* peščéni smŕk.
Sandhügel *m.* peščéni grič.
ſandig peščén, peskovít, peščnat, péskovnat.
Sandkapelle *f.* péskarica *(chem.)*.
Sandkorn *n.* zrno peska, peščéno zrno.
Sandläufer *m.* tékica.
Sandlawine *f.* peščéni plaz.
Sandmann *m.* peskar.
Sandrieſe *f.* melína, drča.
Sandſtein *m.* peščenják, peščénec.
Sandufer *n.* peščéni breg, prod.
Sandviper *f.* modràs.
ſandvoll peščén, peskovít. [nína.
Sandwüſte *f.* peščéna puščáva, peščé-
ſanft mehĕk, rahĕl, voljĕn; sladĕk, nežĕn; (Charakter) krotĕk, pohlévĕn, tih.
Sänfte *f.* nosílnica, nosíla *pl.*
Sanftheit *f.* rahlost, voljnost, nežnost; krotkóst, pohlévnost.
ſanftherzig rahlosrčĕn, dobrosrčĕn.
ſänftigen krotíti, tĕšiti, miríti, tóliti.
Sänftigungsmittel *n.* tešílo, mirílo, tolažílo; (Kühlung) hladílo.
Sanftmuth *f.* krotkóst, pohlévnost, krotkosrčnost.
ſanftmüthig krotkosrčĕn, krotĕk, pohlévĕn.
Sang *m.* petje, prepévanje; pesĕm (-i), popévka, spèv; ſ. Geſang.
ſangbar pevĕn, spevĕn.
Sangbarkeit *f.* pevnost, spevnost.
Sänger *m.* pevĕc; **Sänger-** pevski.

Sängerin *f.* pevka.
Sangfink *m.* ščínkavěc.
Sangſtändchen *n.* podóknica.
Sanguiniker *m.* sangvínik, lahkokŕvnik, vročeglávěc.
ſanguiniſch sangvíničěn, lahkokŕvěn, vročeglàv.
Sangweiſe *f.* napèv, melodíja.
ſanieren ozdráviti; izbóljšati, uredíti.
ſanitär zdravstven.
Sanität *f.* zdravstvo; (Geſundheit) zdravje; **Sanitäts-** zdravstven.
Sanitätsbehörde *f.* zdrávstveno oblástvo. [čílo.
Sanitätsbericht *m.* zdrávstveno poro-
Sanitätsbeſchau *f.* zdravstveni oglèd.
Sanitätscordon *m.* obméjna zdrávstvena straža.
Sanitätsdienſt *m.* zdrávstvena služba.
Sanitätsdiſtrict *m.* zdrávstveno okrózje.
Sanitätsorgan *n.* zdrávstveni organ.
Sanitätspflege *f.* sanitétna —, zdrávstvena oskŕba.
Sanitätsrath *m.* zdrávstveni svèt; zdrávstveni svétnik.
Sanitätstruppe *f.* sanitétno —, zdrávstveno krdélo.
Sanitätsweſen *n.* zdravílstvo, zdravstvo, zdrávstvene stvari *f. pl.*
Sansculotte *m.* brezhláčnik.
Saphir *m.* safír.
ſaphirblau safírno višnjev, safírěn.
Sappe *f.* podkòp, prekòp, zakòp.
ſappen, ſappieren podkópe délati, kópati; prekópati, podkópati.
ſapperment! *interi.* héntaj! pléntaj! dète!
Sappeur *m.* podkópnik, sapér.
ſapphiſch sáfičěn.
Sardelle *f.* sardéla; **Sardellen-** sardélji; **-fänger** *m.* sardélar.
Sardine *f.* sardína.
Sarg *m.* rakěv, krsta.
Sargtuch *n.* mrtváški pŕt.
Sarkasmus *m.* zbadljívost, boléča posmèšica, zbadljívi zasméh, sarkázěm.
ſarkaſtiſch zbadljív, sarkástičěn; zbadljívo zasmehováłen; — ſein, — reden zbádati, píkati (koga). [fág.
Sarkophag *m.* kameníta rakěv, sarko-
Satan *m.* vrag, peklénščak, zlódej, hudíč, satan.
ſataniſch vražji, zlódejev, hudíčev, peklénski. [delo.
Satansarbeit *f.* vražje delo, ostúdno
Satellit *m.* satelit, telésni stražnik; spremnik; (zvezda) sopremíčnica.
ſatinieren atlasu prilíčiti, ugláditi; *impf.* gláditi.
Satire *f.* zabavljíca, zbadljívo —, dovtípno zasmehovánje, satíra. [čen.
ſatiriſch zabavljív, posmešljiv, satíri-
Satisfaction *f.* zadostílo, zadostítěv.
Satrap *m.* satráp, naméstnik.
Satrapie *f.* satrapíja.
ſatt *adi.* sìt, nasíčen; *adv.* dosti, dosíta, do sítosti, dovòlj, zadósti; ſich — ſchlafen naspáti (-spím) se; ſich — ſehen naglédati se; ſich — eſſen najésti (-jém) se; — werden navelíčati se, navóliti se česa.
Sattel *m.* sedlo; (der Violine) kobílica; (Berg) sedlo; (am Hemd) napléčnik; aus dem — heben od. werfen raz konja vreči (vržem); *fig.* prekosíti —, izpodríniti koga; jemandem in den — helfen *fig.* pomóči (-mórem) komu; feſt im — ſitzen trdno držati (-ím) se; *fig.* v svesti si biti zmage; den — anlegen sedláti; osedláti (konja); den — abnehmen razsedláti.
Satteldach *n.* dvokápna streha.
Satteldruck *m.* sédno, sádno, otíska.
ſattelfeſt trdno sedèč v sedlu; — in einer Sache povsem kos (stvari).
ſattelförmig sedlast.
Sattelgeſtell *n.* skele *pl.*
Sattelgurt *m.* podpŕsnica, podpróga.
Sattelknopf *m.* sédelni glavič.
ſatteln sedláti; osedláti, zasedláti.
Sattelpferd *n.* sedleník, vájetni kònj, nótranji —, ksebni kònj.
Sattelzeug *n.* sedlóvje, ježna opráva, ježna pripráva.
Sattheit *f.* sitost.
ſättig sìt; nasitljiv; nasítěn.
ſättigen sítiti; nasítiti; (füttern) krmiti; nakŕmiti, napásti (-pásem); ſich — nasítiti se, najésti (-jém) se, napásti (-pásem) se; er iſt nicht zu — njega ni móči nasítiti, ni nikdar sìt.
ſättigend nasitljiv, zagóltěn.
Sättiger *m.* sitívěc.
Sättigkeit *f.* sitost; nasitljívost.

Sättigung *f.* nasítba, síčenje, nasíčanje; sitost.
Sättigungscapacität *f.* nasitnost.
Sättigungspunkt *m.* sitíšče.
Sattler *m.* sedlár, komatár; **Sattler-** sedlárski; **=ei** *f.* sedlárstvo; **die — betreiben** sedláriti.
sattsam *adi.* zadóstěn, dovóljěn; *adv.* zadósti, dosti, dovòlj, dosíta.
Sattsamkeit *f.* zadóstnost, dovóljnost.
Saturei *f.* šatráj, čoběr.
Satureiöl *n.* šatrájevo olje.
Saturn *m.* Saturn.
Saturnring *m.* Satúrnov obróč.
Satyr *m.* satir.
satyrisch sátirski.
Satz *m.* stava, zastáva; (gramm.) stavěk, rek; (Composition) skladba; (Boden—) gošča, troskva, kal, mòt, kalíž; (Sprung) skòk; (beim Buchdruck) stavěk, vlóžěk, stavba; (Rechnung) postávěk.
Satzaussage *f.* povéd (-i), povéděk.
Satzband *n.* stávkova vez (-í), spona.
Satzbildung *f.* skládanje stavkov.
Satzcapital *n.* zastávna glávnica.
Satzfigur *f.* stávkova podóba.
Satzfolge *f.* stávkova soslédica, — vrsta.
Satzforderung *f.* knjižno zavárovana terjátěv.
Satzgefüge *n.* podrédje.
Satzgläubiger *m.* zastávni upnik.
Satzglied *n.* stavkov člen.
Satzhase *m.* zajka, zajklja.
Satzlehre *f.* stavkoslóvje, skladnja.
Satzpost *f.* zastávni vpìs, vknjíženi zastávěk.
Satzung *f.* postáva, zakon; cena, odlóčena cena; ustanovítěv; ustanovílo, pravílo.
satzungslos brezpostávěn.
Satzungsübertretung *f.* prestópěk zakóna.
Satzverbindung *f.* prirédje.
satzweise *adv.* stávkoma, po stavkih, stavěk za stavkom.
Satzzeichen *n.* ločílo, lóčnica, prepóna.
Sau *f.* svinja, prasíca; **männliche —** prasěc, prašič; (Tintenklecks) svinja, packa; *fig.* nesnága, nesnážnica, nečédnica; **Sau-** svinjski.
Saubär *m.* merjásěc.
sauber čeděn, čìst, snažěn; (nett) ličěn, brděk, zali.
Säuberer *m.* čistívěc, čistítelj.
Sauberkeit *f.* čistost, čednost, snažnost, ličnost, brdkóst.
säuberlich *adv.* čedno, lično, snažno.
säubern čéditi, čístiti, snážiti; očéditi, očístiti, osnážiti; *impf.* očéjati, očíščati; (Baum) trébiti; otrébiti.
Saubohne *f.* bòb.
Sauborste *f.* ščetína.
Saubraten *m.* svinjska —, prašíčja pečénka.
Saubrot *n.* kokorík, krvávi lisěc; kozja répica, (kržìč).
Sauce *f.* omáka.
Sauciere *f.* omáčnica, skodélica za omáko.
Saudistel *f.* = Gänsedistel *(Sonchus)* škrbíněc, škrbínka, svinjski mleč.
sauen svinjáti, svinjáriti; packáti, kacáti; *fig.* umázano govoríti.
sauer kisěl; kisel (kísela, -o); (beschwerlich) težávěn, trudapóln; **saurer Wein** kislo vino, cvičěk, práskavěc; — **werden** kísati se; skisati se, skísniti, (v. Wein) cíkniti; — **machen** kísati; (verleiden) greníti; **ein —es Gesicht machen** namŕdniti se; *impf.* namrdovati se, kísati se.
Sauerampfer *m.* kíslica, kíselica, kísavěc, ščàv, ščávje.
Sauerbrunn *m.* kisla voda, slátina, kíslica; **=flasche** *f.* slátinska skleníca.
Sauerdorn *m.* češmín, babkovína; **=holz** *n.* češmínověc; *coll.* češmínje.
Säuerei *f.* svinjárstvo, svinjaríja; nesnága.
Sauerkirsche *f.* višnja.
Sauerklee *m.* zajčja dételjica, kisla dételjica.
Sauerkraut *n.* kislo zelje; **=wasser** *n.* zélnica.
säuerlich kislàt, kíselnat, nákisěl, nakísěn; (Wein) rezěn.
Säuerling *m.* (Quelle) slátina; (Getränk) slátina, kisla voda; (Apfel) kíslica.
Sauermilch *f.* kislo (kiselo) mleko; (geronnene Milch) sesédeno mleko.
sauern kísati se; skísati se, okísniti; kvásiti se.

ſäuern kísati, kvásiti; okísati, pokísati, okvásiti; geſäuertes Kraut posíljeno zelje.

Sauerſtoff *m.* kisík; -ſäure *f.* kisíkova kislína.

Sauerſuppe *f.* kisla juha.

Sauerteig *m.* kvas (-a u. -ú); (Germ) drožíce *pl.*, kravájčc, kvásnice *pl.*

Sauertopf *m. fig.* mrzljívec, pustúh, pustež, kiseljàk, turóbnež.

Sauerwaſſer *n.* kisla voda, slátina.

Saufaus *m.* pijánec, pijáncina.

Saufbruder *m.* pitni —, vinski bratec, vinski brat; pijánec, pijáncek, pivcek.

ſaufen piti (pijem), popívati, lókati, žlévati; zu — geben napojíti; *impf.* napájati; ſich voll — preopíti se, nalíti (-líjem) se ga; preopíjati se, pijáncevati.

Saufer, Säufer *m.* pijánec, pijancevávec, žleva, pijaníga.

Sauferei *f.* pijáncevanje, pijánstvo, popívanje.

Säuferin *f.* pijánka, pijancevávka.

Saufgelage *n.* popívka, popívanje.

Saufgeſellſchaft *f.* pijánska družba, pivska drúščina.

Saufluſt *f.* pijánstvo.

Saufſchweſter *f.* pitna sestra, pijánka.

Saugader *f.* sŕkalica (žila); sesálno oródje.

Säugamme *f.* dojníca, dojka, dojíca.

Sauge- sesálni, sesni; srebálni.

Saugegel *m.* pijávica, pijávka.

ſaugen (Milch) sesáti, (cizati, cúzati); posesáti; (Flüſſigkeit) srébati (-am u. -bljem), sŕkati; posŕkati, posrébati.

ſäugen dojíti; podojíti.

Sauger *m.* sesávec; *(phys.)* sesálnik.

Säugerin *f.* dojíca, dojníca, dojka.

Säugethier *n.* sesávec, sesávka; dojívka; sesávci *pl.*

Saughaar *n.* sesálna kosmatína.

Saugheber *m.* natéga. nategáča.

Säugling *m.* dojénec, dojéncek, sesávcek; dojénka, dojéncica.

Saugglocke *f.*, — läuten klafáti, klafáriti, kvantáti, umázano govoríti.

Saugpumpe *f.* sesáljka. [(-í).

Saugrohr *n.*, Saugröhre *f.* sesálna cev

Saugrüſſel *m.* sesálo, sesálnik, sesálce.

Saugwarze *f.* sesek, sesec, cizek, prsna bradavica.

Saugwerk *n.* sesála *pl.*

Saugwürmer *pl.* (črvi) sesáči *pl.*

Saugwurzel *f.* živica, živíka.

Sauhaar *n.* ščetína.

Sauhirt *m.* svinjár, svinjski pastír.

Sauigel *m.* svinjski jež; *fig.* svinjár, nesrámnež.

ſauiſch svinjski.

Saujagd *f.* svinjski lòv, lòv na divje prašíče.

Saukerl *m. fig.* svinja, svinjár, prasè (-éta), grdobín.

Saukoben *m.* svinják, svinjski hlev.

Saulache *f.* svinjska mlaka, luža, kalúža.

Säule *f.* stebér, slop, stolp; *dem.* stebríc, stebríček; *fig.* podpóra; *coll.* stebróvje, stolpje.

Sauleben *n.* svinjsko —, pasje —, nesrámno življénje.

Sauleder *n.* svinjína, svinjevína; *fig.* svinja, nečístnik, nečístnica, hotníca.

Säulen- stébrni, slopni, slopov.

Säulencapitäl *n.* stébrni glavíc, zglavje.

ſäulenförmig stebràst, slopovít.

Säulenfuß *m.* stébrno podnóžje, podstébrje.

Säulengang *m.* stébrski hodník, stebríšče, slopóvje, stebreník.

Säulenhalle *f.* stébrska —, slopóvna dvorána.

Säulen-haupt *n.*, -knauf *m.* stébrna glava, nadslópje, zglavje.

Säulenkranz *m.* stébrni veneč, slopov veneč.

Säulenkuppelung *f.* zveza stebrov, stik stebrov; dvostébrje.

Säulenordnung *f.* stolporédje, stolpóvni red, stolpóvi *pl.*

Säulenraum *m.*, Säulenweite *f.* medstébrje, medstólpje.

Säulenreihe *f.* red —, vrsta stebrov; stebríšče. stolpíšče.

Säulenſtuhl *m.* ſ. Säulenfuß.

Säulenwerk *n.* stebróvje, slopóvje; ſ. Colonnade.

Saum *m.* rob, obróbek, krajec, okrájec, okrájek, kràj, obšiv, krajnik (Tuchrand); Saum- robni; tovórni.

Saumagd *f.* svinjarica, svinjska dekla.
Säumchen *n.* gúbica (Fältchen).
Saumeinſchlag *m.* zagìb.
ſaumen tovoríti; otovoríti.
ſäumen róbiti; ob-, zaróbiti; (zögern) obotávljati se, oprézovati, mudíti se, odlášati, kesnéti, odlágati, mečkáti.
Säumen *n.* odlášanje, kesnénje, obotáva, oprézovanje.
Säumer *m.* obotavljávec, oprézovavec, mudljívec, mečkávec, kesèn človek; tovórnik; — ſein tovoríti; =in *f.* obotavljávka, mudljívka, kesnà ženska.
Saumeſel *m.* tovórni oslè.
Saumfarn *m.* vélika práprot (-i).
Saumfloſſe *f.* plavúta.
ſäumig zamúden, muden, mudljìv, kesèn, obotavljìv, počásen, mečkàv.
Säumigkeit *f.* mudnost, kesnóta, mudljívost, obotavljívost.
Saumlaſt *f.* tóvor (-óra).
Saumnaht *f.* robni šiv.
Säumnis *f. n.* zamúda, pomúda, zamúdek, obotáva, obotávek.
Saumochs *m.* tovórni vòl.
Saum=pferd, =roſs *n.* tovórni kònj.
ſaumſelig mudljìv; der Saumſelige mudljívec, zamudljívec, obotavljávec, kesnè; die Saumſelige zamudljívka, kesnéla.
Saumſeligkeit *f.* mudljívost, zamudljívost, obotavljívost.
Saumſtich *m.* robni vbòd.
Saumthier *n.* tovórno živínče (-eta), tovórna živína.
Saumutter *f.* prasíca, prasna svinja.
Saumweg *m.* tovórna pot (-i).
Sauneſt *n.* luknja, brlòg, bezníca.
Saurach *m.* ſ. Sauerdorn.
Säure *f.* kislína; kíslost, kislóba.
Saus *m.* hrup, hrušč, šum, hrum; in — und Braus leben v vednem hrupu in veselju živéti, razkóšno živéti.
Sauſchneider *m.* rezár, skápljavec.
Sauſelaut *m.* šumévec, šumnik.
ſäuſeln šumljáti, šumotljáti, sapljáti, žuźljáti, žuboríti; zašustéti, zašumljáti.
Säuſeln *n.* šumòt, šumotljánje.
ſauſen šuméti, šumotáti, búčati (-ím), hrúščati (-ím), vršéti; (im Ohre) zvenéti.
Sauſen *n.* hrušč, šum, šuménje, šumòt, vršénje, zvenénje.
Sauſewind *m.* vihár, vihra; *fig.* ſ. Brauſekopf.
Sauſtall *m.* svinják, svinjski hlev.
Sautreiber *m.* svinjár.
Sautrog *m.* svinjsko koríto, kopánja.
ſcabiös krastav; ſ. krätzig.
Scabioſa *f.* grintavec.
Scala *f.* léstvica, skala; (Härteſcala) trdótne gredí *pl.*, trdótna léstvica; ſ. Tonleiter.
ſcalamäßig léstvici primérən, po léstvici, léstvičən. [vico.
Scalenaräometer *n.* gostomèr z léstvicami.
Scalpieren kožo sneti (snamem) s črepíne, *impf.* kožo snémati.
Scandal *m.* pohújšanje, spotíka, nespodóbnost, sóblazən (-i), ostúda.
ſcandaliſieren ſich spotíkati (-kam, -čem) se (nad čim); pohújšati se.
ſcandalös pohujšljìv, spotikljìv, nespodóbən, ostúdən.
ſcandieren mériti stope.
Scapulier *n.* škapulír, napléčnik.
Scarpe *f.* podzíd, podzídje, opórni zid.
ſcarpieren podzídati.
ſcartieren odbráti (-bérem), izlóčiti; *impf.* odbírati, izločevati.
Scartierung *f.* odbíranje, izločevánje.
Scene *f.* prizòr, scena; (Bühne) odər, igrálnica; in die — ſetzen uprizoríti, prirediti za gledíšče.
Scenerie *f.* prizoríšče, scenerija.
ſceniſch prizórən, v prizórih, gledíški, scéničən.
Scepter *n. m.* žeslo.
Schab= strgálni, strugálni. [har.
Schabe *f.* mòlj; (Küchen—) ščurək, žo-
Schabebaum *m.* stružnik.
Schabeeiſen, Schabeiſen, Schabemeſſer *n.* skoblja, struglja, strugálo, strgáča.
ſchaben strúgati, skóbljiti; ostrgati (-stržem), ostrúgati; (kratzen) práskati, škrábati.
Schaber *m.* (Inſtrument) strgúlja, strgáča, struglja; (Perſon) strgár, strgáč, strgávec.
Schabernack *m.* burka, šala; einen — ſpielen naprésti (-prédem) jo komu, nagodíti; *impf.* nagájati.
ſchabernäckiſch nagajìv.
Schaberübchen *n.*, — machen koréncek strgati (stržem).

Schabewerkzeug *n.* strugálo.
schäbig odŕgnjen, ogúljen; (krätzig) srabljiv, garjav; *fig.* umázan, skop.
Schablone *f.* kalúp; ſ. Modeſ. [ka.
Schabracke *f.* odéja, podsédlica, šabrá-
Schabſel *n.* strugotína, strgotína, strużína, ostrúžek.
Schach *n.* šah; — ſpielen šah igráti, šáhati; — bieten ustávljati se, kljubovati komu; in — halten brzdáti.
Schachblume *f.* močvírski tulipán, lógarica.
Schachbrett *n.* šáhovnica.
Schacher *m.* malo —, zakótno trštvo.
Schächer *m.* zločínec, razbójnik.
Schacherei *f.* ſ. Schacher.
Schacherer *m.* mali —, zakótni tržec, trgóvec.
ſchachern zakótno kupčáriti, na drobno tŕžiti.
ſchachmatt šahmat; (überwunden) ugnán, užúgan; *fig.* upéhan, izdélan.
Schachſpiel *n.* ſ. Schach.
Schachſpieler *m.* šahar, šáhavec.
Schachſtein *m.* šáhovni hamen.
Schacht *m.* (Bergbau) predúh, predor, jašek, rudna jama, ror; einen — abteufen predúh kópati; einen — austonnen predúh obíti (-bíjem).
Schachtel *f.* škatla, zaklópnica, sklópnica; *fig.* babúra, bábišče, starka.
Schachteldeckel *m.* pokrov, pokróvec.
Schachtelhalm *m.* (*Equisetum*) préslica.
Schachtelkrämer *m.* škatlar. [ca.
Schächter *m.* klavec.
Schachtmeiſter *m.* rovski —, jamski mojstr.
Schachtofen *m.* predórova peč (-í).
Schachtſtoß *m.* predórov bok.
Schachzug *m.* šáhova potéza.
Schade *m.* škoda, kvar, kvára; (Feldſchade) uíma; (an Geld) izgúba, izgubíček; — um ihn škoda zanj; —n leiden, tragen na škodi biti (sem), škodo trpéti, na izgúbi biti; —n zufügen škódovati; oškódovati (koga); škodo délati; — storíti (komu); durch —n wird man klug kar škodi, to učí.
Schädel *m.* lobánja, črepína; dicker — buča, betica; dummer — tikev.
Schädeldecke *f.* krov —, svód lobánje.
Schädelſtätte *f.* kostíšče; moríšče.
ſchaden škóditi, škodo délati, škódovati, v škodo biti (sem).
Schadenerſatz *m.* odškódba, povračilo škode; auf — klagen odškódbo térjati; — leiſten škodo povŕniti, odškódovati.
Schadenfeuer *n.* požár.
Schadenfreude *f.* škodoželjnost, zlorádost, zlovóljnost.
ſchadenfroh škodoželjen, zlorad, zlovóljen.
Schadengeld *n.* odškodnína.
Schadenvergütung *f.* ſ. Schadenerſatz.
ſchadenverurſachend škóden, škodljiv, poškóden.
ſchadhaft poškódovan, pokvárjen, pohábljen, polómljen, pokažen, izkažen.
Schadhaftigkeit *f.* poškódovanost, pokvárjenost, izkažénost.
ſchädigen ſ. beſchädigen.
ſchädlich škodljiv, kvarljiv; (ungeſund) nezdrav; — gefärbt kvarljívo ošáran; —es Weſen škodljívec; škodljívka.
Schädlichkeit *f.* škodljívost, kvarljívost, kvarnost.
ſchadlos brezškóden, brezkvárен, brez škode; — halten (komu) škodo povŕniti (-vŕnem), odškóditi, odškódovati; *impf.* škodo povráčati.
Schadloshaltung *f.* odškódba, odškódovanje, odména.
Schadloſigkeit *f.* brezškódnost, brezkvárnost.
Schaf *n.* ovca, bica; *dem.* ovčica; das fettſchwänzige — tolstorépa ovca; brav, bravka; (Mutterſchaf) zmólznica; junges — jarček, jaréla; *coll.* brav (-i), drobnica; *fig.* tepec, glumpec.
Schafblattern *f. pl.* ovčje osépnice *pl.*, noríce *pl.*
Schafbock *m.* oven, mrkáč, bravec, bic, biček, jarec.
Schafbremſe *f.* ovčji obád, ovčji zolj.
Schafdünger *m.* ovčji gnoj, ovčjak.
Schafegel *m.* metljáji *pl.*
Schäfer *m.* ovčár, ovčji pastír; **Schäfer-** ovčárski.
Schäferei *f.* ovčárstvo; — betreiben ovčáriti.
Schäfergedicht *n.* ovčárska pesém (-i).
Schäferhund *m.* ovčárski pes.
Schäferhütte *f.* ovčárnica.
Schäferin *f.* ovčarica, ovčja pastírica.

ſchäferiſch ovčárski, pastírski.
Schäferleben *n.* pastírsko življénje.
Schäfermädchen *n.* ovčarica.
Schäferſpiel *n.* pastírska igra; *fig.* ljubovánje.
Schäferſtab *m.* pastírska pálica.
Schäferſtunde *f.* ljubávna ura; ljubovánje, dragovánje.
Schäfertaſche *f.* pastírska torba.
Schaff *n.* škàf, kabêl; káblica, keblica, vedro; (zum Schöpfen) koréc; *dem.* mérica, vedríca.
Schaffell *n.* ovčja koža, ovčína.
ſchaffen storíti, napráviti, učíniti, narediti; *impf.* délati, naprávljati, narájati, tvoríti; (erſchaffen) ustváriti, stváriti; *impf.* stvárjati, ustvárjati; (her—) priskrbéti, priprávíti; *impf.* priskrbovati, priprávljati; (Kleid) omísliti; (befehlen) veléti, ukázati (-kažem), zapovédati (-vém); *impf.* velévati, zapovedovati, ukazovati; (leiten) ravnáti; viel zu — machen veliko truda prizadéti (-dénem, -dem); viel zu — haben veliko opráv kov iméti (-ám); (irgend wohin —) správiti; *impf.* správljati; Nutzen — koristíti; aus dem Hauſe — odpráviti; ſich vom Halſe — otrésti se koga; ſich ſelbſt Recht — sam sebi pravíco délati.
ſchaffend tvorên, tvorílen, stvarílen.
Schaffensdrang *m.* stvarílni nagòn.
Schaffer *m.* gospodárski opravník.
Schaffleiſch *n.* ovčje mesó, ovčetína.
Schaffner *m.* ključár, oskrbník, hišnik, opravník; (beim Eiſenbahnzuge) izprevódnik; =in *f.* ključaríca, oskrbnica, hišnica.
Schaffungskraft *f.* tvorna moč (-í), — sila, tvornost.
Schaffutter *n.* ovčja klaja, — krma, — piča; (getrocknete Blätter) frodêlj.
Schafgarbe *f.* rmán.
Schafhaut *f.* ovčja koža, ovčje runo; *(amnion)* plodnik, srájčica.
Schafhäutchen *n.* vodéna mrena; ovčja mrénica.
Schafhirt *m.* ovčár, ovčji pastír.
Schafhürde *f.* ovčja ográja, ovčára, oséк, tamar.
Schafkameel *n.* lama.
Schafkäſe *m.* ovčji sìr.
Schafkoth *m.* ovčjak.
Schaflaub *n.* plastje, plaža, frodêlj.
Schaflecke *f.* lízanje, lízalica, solílo.
Schafleder *n.* ovčje usnje.
Schafmaul *n.* ovčji goběc.
Schafmiſt *m.* ovčji gnoj, ovčjak.
Schafpelz *m.* kožuh.
Schafpocken *pl.* ſ. Schafblattern.
Schafs- ovčji. [*pl.*
Schafſchere *f.* ovčje škarje *pl.*, strížnice
Schafſcherer *m.* ovčji strížec, strížnik.
Schafſchur *f.* ovčja strížba, striža.
Schafskleid *n.* ovčja koža.
Schafskopf *m.* ovčja glava; *fig.* butêlj, butêc, tepêc, neúmnež. [ják.
Schafſtall *m.* ovčji hlev, ovčnják, ovč-
Schafſtand *m.* ovce *pl.*
Schaft *m.* (Baum) deblo; (Pflanze) steblo, betva; (Werkzeug) držáj, držálo, toporíšče, ratíšče; (Heft) ročáj, ročník; (Waffe) kopjíšče, drog; (Büchſenſchaft) puškni oblès, oblésje; (des Stiefels) goleníca, sara; (Feder) tul; (Pfeil) strelíšče; (Säule) deblo, trup stebrà.
ſchäften nasadíti, *impf.* nasájati.
Schafvieh *n.* dróbnica, ovce *pl.*
Schafweide *f.* ovčji pašnik.
Schafwolle *f.* ovčja volna.
Schafwollgarn *n.* volnéna preja, volna.
Schafwollſtoff *m.* volnína.
Schafzecke *f.* klòp, klèšč; čepér.
Schafzucht *f.* ovčárstvo, reja ovác, ovceréja.
Schaiden *m.* sòm.
Schakal *m.* šakal.
Schäker *m.* šaljívec, burkež, smešnež, nagajívec.
Schäkerei *f.* šalítev, šáljenje, glúmljenje; šaljívost; šala.
ſchäkerhaft šaljiv, burkast, nagajiv.
ſchäkern nagajívo šáliti se, šale zbíjati, burke ugánjati.
ſchal pust; (Speiſe) neslán, neslástèn; (leer) prazèn; (Wort) jalov, puhél; (Wein) pligèk, plehèk, plevèk; — werden izplevéti, izvéšiti se.
ſchälbar lupljiv, olúpen, mužévèn.
Schälbe *f.* júnica, jálovica. [ca.
Schalbrett *n.* páznica; krajnik, krájni-
Schale *f.* (Trink—) čaša, čášica; (Eſſſchale) sklédica, skodéla, zdela; torílo; skodélica, zdélica; (mit Handhabe) re-

púljčica; (Äpfel—) jábolčna koža, lupína, olúpek; (Frucht—) lupína; (grüne Nuſs—) oblátovje, robčevína, oblákovina; (harte Frucht—) luščína; (Hirnſchale) lobánja; (Schildkrötenſchale) črepína; (Schnecken—) hišica; (Baum—) lub, lubád (-i), lubje, skorja; (Hülſenſchale) robína, luščína, robčina; *fig.* lupína, zunánjost.

ſchälen (Früchte) lúpiti; olúpiti; (Bäume) májiti, múžiti, golíti, (čájiti); omájiti, ogolíti; (mit harter Schale) lúščiti, rúžiti; olúščiti, orúžiti; (Kukuruz) líčkati, líkati, kožuháti, róbkati; ſich — lúpiti se, májiti se; (Haut) lúščiti se; (Schlange) levíti se; (Krebs) líliti se.

Schalengehäuſe *n.* črepína, hišica (Schnecke).

Schäler *m.* lupívec, majívec, kožuháč.

Schalfrucht *f.* golec.

Schalheit *f.* pustóst, neslánost, praznost, jálovost, puhlost, plehkóst.

ſchalig lupínav, luščínast; —es Gefüge luščína.

Schalk *m.* zvijáčnik, hudomúšnik, zvitorépec, navíhanec, poníglavec, lisják, premeténec, ptíček.

ſchalkhaft hudomúšen, premeten, presúkan, pregnán, poníglav, prekánjen.

Schalkhaftigkeit, Schalkheit *f.* hudomúšnost, premeténost, pregnánost, poníglavost, prekánjenost. [kež.

Schalksnarr *m.* glumáč, pavlíha, bur-

Schall *m.* zvok; (Laut) glas; (Klang) don, žvénk; (Widerhall) odmév.

ſchalleitend zvokovóden.

Schalleiter *m.* zvokovód.

ſchallen glasíti se; (läuten) zvoníti; (klingen) donéti, zvenéti; (widerhallen) odmévati, razlégati se; oglásiti se, zadonéti, zazvenéti.

Schallerreger *m.* zvočílo; budílo zvoka.

Schallgelächter *n.* hohót, grohót.

Schallmeſſer *m.* zvokomér. [lo.

Schallmittel *n.* sredstvo zvoka, zvočí-

Schallloch *n.* zvóčnica, glásnica.

Schallſtrahl *m.* zvočni trak.

Schallwelle *f.* zvočni val.

Schallwellenſyſtem *n.* zvočno valóvje.

Schälmaſchine *f.* robkálnica.

Schalmei *f.* rózница, žvegla, piščál (-i).

ſchalmeien pískati, žveglati.

Schalt- prestópen; vrínjen, vmésen.

Schaltbrett *n.* pretikálnik (b. d. Elektricität).

ſchalten ravnáti, obráčati, gospodovati, vládati.

Schalthiere *pl.* lupínarji *pl.*

Schaltjahr *n.* prestópno leto.

Schaltmonat *m.* prestópni mesec.

Schalttag *m.* prestópni dan (dneva).

Schaltzeile *f.* vmésna vrsta.

Schaluppe *f.* čoln, ládjica.

Schalwage *f.* torílna téhtnica, torílna vaga, torílnica.

Schalwand *f.* pregráda, tin, prepáž.

Scham *f.* sram (-a, -ú), stid; sramež, sramežljívost; ich empfinde — sram me je; vor — roth werden zardéti, zarípniti; **Scham-** sramni.

Schambein *n.* srámnica.

ſchämen ſich sramovati se, sram biti (je) česa; ſchäme dich! sram te bodi!

ſchamerregend sramobúden.

Schamerröthen *n.* rdečica, zardélost.

Schamgefühl *n.* sramežljívost, stidljívost.

Schamgegend *f.* dimlje *pl.*, osrámje.

ſchamhaft sramežljiv, sraměn, sramljiv.

Schamhaftigkeit *f.* sramežljívost, sramnost, sramljívost.

Schamlippen *pl*, sramne sklópnice.

ſchamlos nesráměn, brezsráměn, nesramežljiv, brez sramú.

Schamloſigkeit *f.* nesrámnost.

ſchamroth zardèl, ripèč, zapárjen; — werden zardéti; ich werde — v lice zapécem, rdečica me oblíje.

Schamröthe *f.* rdečica, zardélost.

Schand- sramótni.

Schandbalg *m.* nezakónsko dete; zaníkarni otrók.

Schandbube *m.* nesrámnik, grdež, maloprídnež, zaníkarnež.

Schanddirne *f.* nesrámnica, vlačúga.

Schande *f.* sramóta, nečást (-i); das iſt eine — to je grdó, to je sramótno; zu —n werden v sramóto priti (pridem); in — bringen sramotíti; osramotíti koga; zu —n machen poškóditi kaj; ſich zu —n arbeiten izdélati se, z delom se pregnáti (-žénem).

ſchänden sramotíti, grdíti; osramotíti; (entehren) skrúniti; oskrúniti, onečástiti, omádeževati.

Schänder *m.* sramotítelj, oskrunjevávec, skrunítelj.

Schandfleck *m.* sramóta, sramótni madež.

Schandgebot *n.* nesrámna ponúdba; sramótna zapóved (-i).

Schandgedicht *n.* nesrámna pesém (-i), nesrámna popévka.

Schandgeld *n.* nesrámni denár.

Schandgewerbe *n.* nesrámni obŕt.

Schandhure *f.*, **Schandweib** *n.* vlačúga, nesrámnica, maloprídnica.

Schandleben *n.* nesrámno —, sramótno življénje.

ſchändlich sramótən, sramotílən, zasráməŋ; *fig.* grd, grdóbəŋ, gnusən, ostúdəŋ.

Schändlichkeit *f.* sramótnost, ostúdnost, gnusóba, nesrámnost.

Schandmähre *f.* mrha, kljusa, kljuse (-eta).

Schandmal *n.* sramótno známenje.

Schandmaul *n.* nesrámni gobəc, hudóbni —, nesrámni jezik; (verleumderiſch) opravljíva usta *pl.*

Schandpfahl *m.* sramótni stebər.

Schandrede *f.* nesrámni govor; grde —, umázane besède *pl.*

Schandthat *f.* sramótni čin, sramótno delo.

Schändung *f.* sramotítəv, osramotítəv, oskrúmba, oskrunítəv; ſ. Nothzucht.

Schank *m.* točílnica, pívnica, nalívnik; ſ. Ausſchank.

Schankgewerbe *n.* krčmárski obŕt, točílni obŕt.

Schankrecht *n.* krčmárska pravíca, točílna pravíca.

Schanktiſch *m.* točílna miza, nalivál-

Schankwirt *m.* točár, pívničar, krčmár.

Schanzarbeit *f.* okópno delo, delo pri okópih.

Schanze *f.* okòp; (Wall) nasìp, ográda; braník; eine — aufwerfen okópe délati; z okópom se utrditi; etwas in die — ſchlagen tvégati se česa, v nevárnost stáviti kàj.

Schanzgräber *m.* okópnik.

Schar *f.* krdélo, truma, tropa, tròp, kopa, četa, jata, vršélo; eine unermeſsliche — temà, kakor listja in trave.

Scharbock *m.* kurdej (Krankheit); ſ. Scorbut.

ſcharen ſich drúžiti se, zbírati se, strínjati se; skupíti se, zbrati (zberem) se, strniti se.

ſcharenweiſe *adv.* trúmoma, krdéloma, trópoma, v trumah, v tropih.

ſcharf ostər; (gereizt) pikər; (ſchneidend) nabrúšen, briděk; (Getränke) rezək, rezən; (beißend) skelèč; (Wind) ostər, hud, mrzəl; (ätzend) jedək; (Gehör) tenək; (Verſtand) bistər, prebrísan; — ſchmecken rézniti; — laden ostro nabíti.

Scharfblick *m.* bistri poglèd, bistro okó (očésa); bistroúmnost, prebrísanost.

ſcharfblickend ostroòk, bistroòk, bistrovìd.

Schärfe *f.* ostróst; pikróst; (Sinn) bistróst; (Meſſer) rez (-i), rezína, ostrína; (Getränke) reznóst; (Genauigkeit) natánčnost; *fig.* bistrína.

ſcharfeckig ostroròb, ostrorobàt.

ſchärfen ostríti, brúsiti; poostríti, nabrúsiti; (Verſtand u. *fig.*) bístriti, jasníti; izbístriti; (den Mühlſtein, die Senſe) klépati (klépljem); poklépati.

ſcharfkantig ostrorobàt, ostroròb.

Scharfrichter *m.* rabəlj.

ſcharfſchneidig ostrorézən, briděk.

Scharfſchütze *m.* streləc, ostrostrélec.

ſcharfſichtig bistrovìd, bistrovíděn, bistroòk, bistroglèd.

Scharfſichtige *m.* bistroviděc.

Scharfſichtigkeit *f.* bistrovídnost.

Scharfſinn *m.* bistroúmnost, bistra glava, ostroúmje.

ſcharfſinnig bistroúměn, bistroglàv, ostroúměn.

Schärfſtein *m.* brus, brusni kamen.

Schärfung *f.* ostrénje, brúšenje; (Lautſchärfung) poostrítəv.

Schärfungszeichen *n.* znak poostrítve.

Scharkreuz *n.* križ, v katérem se stíkata rudni žili.

Scharlach *m.* škrlát; (Krankheit) **Scharlachfieber** *n.* škrlatíca, škrlatínka.

ſcharlachen, **ſcharlachfarben**, **ſcharlachroth** škrlátən, škrlátast.

Scharmützel *n.* praska, spopàd.

ſcharmützeln v malih praskah se spopádati; ſ. plänkeln.

Schärpe *f.* prepáska, pasíca, prevéza.
Scharpie *f.* ſ. Charpie.
Scharre *f.* strgúlja, strugáča, struglja, grébljica.
ſcharren strgati (-am, stržem), ogrébati, držati; (v. Pferden) kópati (kopljem); (v. Hunden) práskati z nogo; (v. Hühnern) brškati, razgrébati.
Scharricht *n.* nastŕžek, strgotína, ostružína.
Scharte *f.* škrba, škrbína, škrta, skrhanína; (auf den Bergen) rez (-í); Schieß– strélnica, strelna lina; (Narbe) brazgotína, prask; (Einſchnitt) zaréza; *(Serratula tinctoria)* máčina.
ſchartig škrbast, škrbínast, skrhan; — machen kŕhati; skŕhati.
Scharwache *f.* obhódna straža.
ſcharweiſe *adv.* ſ. ſcharenweiſe.
ſchatten sénčiti; (im Schatten ſitzen) sénčiti se.
Schatten *m.* senca, sénčina, tenja; (Kern—) polna senca; (kühler —) hlad, hladílna senca; — werfen senco délati, sénčiti; — machen zaslóniti, *impf.* zaslánjati; in den — ſtellen zatemníti; zakrívati; **Schatten-** senčni, sénčnati.
Schattenbild *n.* tenja, senčna podóba, obséna, senčni obràz; (Trugbild) mamílo, slepílo.
Schattenblümchen *n.* sénčnica.
Schattengang *m.* sénčina, zasénčje.
Schattengegend *f.* osòj, osóje, osóje *pl.*, osónje.
Schattengeſtalt *f.* senčna podóba, podóba kakor senca; izmíšljena podóba.
Schattenkönig *m.* sénčni kralj, kralj brez močí in vlade.
Schattenlinie *f.* senčna črta, črta sénčnica.
Schattenmalerei *f.* slíkanje s tenjo.
Schattenprojection *f.* senčna projékcija.
Schattenpunkt *m.* senčna točka.
ſchattenreich senčèn, senčnat.
Schattenreich *n.* dežéla mrtvih, — rájnikov, — umflih; (myth.) kraljéstvo sence in tmine; kŕtova dežéla.
Schattenriſs *m.* senčna podóba, senopìs, poténjica, siluéta.
Schattenſeite *f.* senčna stran (-í), osójna stran, osòj, osóje; *fig.* hiba, pomanjkljívost, nedostátek.
ſchattenſeitig osójen, odsójen.
Schattenſpiel *n.* senčna igra, igra s sénčnimi podóbami.
Schattenſtrich *m.* debéla črta.
Schattenzeiger *m.* tenjekàz.
ſchattieren séniti, sénčati; oséniti, oténjati; *impf.* otenjevati.
Schattierung *f.* otenjáva; sénčanje.
ſchattig senčèn, senčnat; (Ort) osójen.
Schatulle *f.* škátlica, skrínjica, sklópnica.
Schatz *m.* (Vorrath) zalóga, zakląd; (koſtbares Ding) dragotína, dragóta; (Staats—) državni zakląd, državna blagájnica; (Braut—) dota; (Reichthum) bogástvo; *fig.* (geliebte Perſon) ljubček, ljúbica; míljenec, míljenka.
ſchätzbar cenljiv; dragocèn; (achtungswert) cénjen, spoštován, čislan; —e Sache dragocéna reč (-í).
Schätzchen *n.* ljubček, ljúbica; milček, mílica; srčece.
ſchätzen céniti; (jmdn.) číslati, spoštovati, céniti, v číslih iméti (imám).
ſchätzenswert spoštovánja vreden, velecénjen.
Schätzer *m.* cenívec, cenítelj; spoštovávec, častítelj; =in *f.* častívka, cenívka.
Schatzgeld *n.* zakląd.
Schatzgräber *m.* zakladokòp, kopáč zakládov; =ei *f.* kopánje —, iskánje zakládov.
Schatzkammer *f.* zakládnica, blagájnica; ríznica.
Schätzmann *m.* cenívec, cenítelj.
Schätzmeiſter *m.* zakládnik, blagájnik.
Schätzpreis *m.* cenílna vrednost, cenílo.
Schatzſchein *m.* zakládni list.
Schatzung *f.* davek, dávščina, dača (Steuer).
Schätzung *f.* cenítev; (Hochachtung) spoštovánje, číslanje; — vornehmen céniti; — veranlaſſen vzdígniti cenítev.
Schätzungsbetrag *m.* cenílni znesek, cenílo.
Schätzungseid *m.* cenítvena priséga.
Schätzungskoſten *pl.* cenítveni stroški.
Schätzungspreis *m.* ſ. Schätzpreis.
Schätzungsprotokoll *n.* cenílni —, cenítveni zapísnik.
Schau *f.* vid; (Beſchau) oglèd; zur — na oglèd; zur — tragen kázati (kažem)

se s čim, ponášati se s čim; nur zur — na videz, na videž.

Schaub *m.* škopa; (ein Bund) otèp.

Schaube *f.* dolg plašč, gabán, gabanica.

Schaubrot *n.* oglédni krùh.

Schaubude *f.* razstávnica.

Schaubühne *f.* prizórnica, prizoríšče.

Schauder *m.* (Grauen) groza; (vor Kälte) drgétec; (Gezitter) trepèt, zona, mràz; es ergreift mich ein — groza me izpreleti, zona me izpreleti, zona me obíde; *impf.* — izpreléta, — obhája; Schauder- grozni.

ſchaudererregend grozonósen.

ſchauderhaft grozèn, grozovít, strašánski, strahovít.

Schauderhaftigkeit *f.* groznost, grozovítost, strahovítost.

ſchauderlich ſ. ſchauderhaft.

ſchaudern grozíti se, trésti se, trepetáti, drgetáti (-géčem); zgroziti se; *impf.* zgrážati se; es ſchaudert mich groza me je; zona me obíde; *impf.* zona me obhája; grozí me, strah me je, lasjé se mi ježijo.

ſchauervoll grozovít, strahovít, prestrášen, pregrózen, groze poln.

ſchauen glédati, zreti (zrèm); (ſehen) vídeti; (v. Kindern) glédkati; (genau) mótriti; poglédati, *impf.* pogledovati; ſchau! glej! pogléj! ſich ſatt — naglédati se.

Schauer *m.* gledávec; (Beſchauer) ogledník; (Schauder) strah, zona, mràz, groza, drgétec; ein — durchbebte mich groza me je obšla, mraz me je izpreletel; (Hagel) toča; (Gewitter) nalív, nevíhta, ploha, huda ura; (Schutzdach) zatíšje; (Schuppen) kolnica; **Schauer-** grozni, grozovíti, strašánski. [(-i).

Schauergeſchichte *f.* pregrózna povést

ſchauerhaft ſ. ſchauderhaft.

ſchauerlich, ſchauerig grozèn, grozovít, strašèn, strašánski, strahótèn.

ſchauern (hageln), es ſchauert toča gre, toča se usíplje; (ſchaudern) zdrzniti se, zlékniti se; *impf.* drgetáti (-etám, -éčem), tresti se; es ſchauert mir davor groza me je tega, strah me je tega.

Schauernacht *f.* strašna noč (-í).

Schauerthat *f.* strašno —, grozno delo.

ſchauervoll prestrášen, grozovít, pregrózen, groze poln, strahóbèn, strašánski.

Schaufel *f.* lopáta; *dem.* lopática; ogrebáč, ogrebálo; (am Waſſerrade, Wurf—) vélnica, vejáča; (Brot—) lopár; (Kohlen—) žežél, žužlja.

ſchaufelförmig lopátast.

ſchaufelig lopátnat, z lopátami.

ſchaufeln grebsti (grebem), kópati (kópljem); (Schnee —) kídati, ogrébati; (Waſſer —) zajémati, črépati.

Schaufelrad *n.* koló (-ésa) na lopáte.

Schaufelſtiel *m.* lopátišče.

Schaufenſter *n.* lina, línica; (b. Kaufmann) razstávno okno, oglédno okno; ogledíšče.

Schaufler *m.* kídavec, kidáč.

Schaugebür *f.* glednína; ſ. Eintrittsgebür.

Schaugepränge *n.* naoglédni blišč, očítna gizda, krasóta, sijájnost.

Schaugerüſt *n.* gledálni oder.

ſchaugierig radoglédèn.

Schauglas *n.* kukálo, kukálnik.

Schaukaſten *m.* naoglédni predálnik.

Schaukel *f.* gúgalica, gúgalnica, nihálka, zibel (-éli).

ſchaukeln gúgati (-am, -gljem), júgati, níhati, účkati, zíbati (zibljem).

Schaukelſtuhl *m.* gúgalni stòl.

Schaukelſyſtem *n.* omahljívost, nestanovítnost.

Schaukler *m.* gugáč, gúgavec.

Schauluſt *f.* radoglédnost.

ſchauluſtig radoglèd, radoglédèn.

Schaum *m.* pena; (d. Mundes) slina; mit — bedecken opéniti, oslíniti.

Schaumcicade *f.* slínarica.

ſchäumen *intr.* péniti se, pene gnati (ženem); zu — anfangen razpéniti se, vzpéniti se; *tr.* razpéniti, opéniti; (d. Fleiſch) pene posnéti (-snámem).

ſchäumend penèč, penast, slinav.

Schaumgold *n.* zlata pena.

ſchaumicht penast, peni podóbèn.

ſchaumig penav, penèč, penast.

Schaumkraut *n.* penúša.

Schaumlöffel *m.*, **Schaumkelle** *f.* pénavka, penjáča. [*pl.*

Schaumrolle *f.* s peno nadévane cevke

Schaumtorte *f.* pénasta torta.

Schaumünze *f.* spomínski novčc, kolájna.

Schaumwein *m.* penína, peněče vino.

Schauplatz *m.* pozoríšče, toríšče; (— der Begebenheit) dogodíšče; (Theater) gledíšče, gledalíšče; (Kriegs—) bojíšče; der — der Begebenheit ist ... dejánje se vrší ...; vom — abtreten odstópiti s pozorišča.

Schauspiel *n.* igra, igrokàz, gledališka igra, drama; (im weiten Sinne) prizòr, obràz.

Schauspieldichter *m.* dramátični pesnik, pisátelj gledíščnih iger, dramátik; =in *f.* pisáteljica gledíščnih iger.

Schauspieler *m.* gledíški igrávčc, glumáč, gluměc; =in *f.* gledalíška igrávka.

Schauspielhaus *n.* gledalíšče, gledíšče.

Schauspielkunst *f.* dramátična —, gledalíška umétnost.

schauspielmäßig gledíšččn, gledíški, gledalíški.

schaustellen na oglèd postáviti, razstáviti; *impf.* postávljati, razstávljati.

Schausteller *m.* razstávnik, izložník.

Schaustück *n.* reč na oglèd; igrokàz.

schautragen ponášati se, skazovati se s čim, báhati se, šopíriti se (s čim).

Schauturnen *n.* javna telovádba.

Scheche *m.* šarčc, pisan kònj.

Schecken-falter *m.* písančck.

scheckig šarčn, pisan, brezast, pestčr.

scheel (schielend) krivoglédčn, škilast; *fig.* nevoščljiv, zavístčn; *adv.* pikro, grdó, po strani, písano; nevoščljívo, zavístno.

Scheelsucht, Scheelsüchtigkeit *f.* krivoglédnost; grdoglédnost, nevoščljívost, zavístnost.

scheelsüchtig grdoglèd, grdoglédčn, prekoglédčn; nevoščljiv, zavístčn.

Scheffel *m.* korčc, mérica, mernik.

scheffeln plénjati, obílo zrnja dajáti, (žito plenja).

Scheibe *f.* krog, kolút; (Fenster—) šipa; (Rolle) krožčc, koló (-ésa), kolce, kolésce; ploščína; krožčk; (Wachs—) sat; (Töpfer—) kolóvrat; (Schieß—) tarča; (Sonnen—) koló, krog.

scheibenartig kolčast, kolútast.

Scheibenblüte *f.* krožčev cvet.

Scheibenboden *m.* léžnica (*bot.*).

scheibenförmig kolútast.

Scheibenpilz *m.* kolútasta gliva.

Scheibenschießen *n.* strélјanje v tarčo.

Scheibenschütze *m.* tarčar, tarčestrélčc.

scheibig krožčast, koléščast.

scheidbar ločljiv, razlóččn, razkrójčn.

Scheide *f.* nóžnica, nóžnice *pl.*, kórice *pl.*; (Grenze) meja, predèl, pregrája; (Blüten—) tulčc.

Scheideblick *m.* poslovílni poglèd, poslédnji ozír.

Scheidebrief *m.* razporóčno —, razvézno pismo; odslóvno —, poslovílno pismo.

Scheideeck *n.* gorski predèl, teme górskega sedla.

Scheideerz *n.* izbrána ruda.

Scheidegebirge *n.* ločílno —, razmejílno pogórje, mejílna gorstva *pl.*

Scheidegruß *m.* slovésni pozdràv, poslovílni —, odhódni pozdràv.

Scheidekunst *f.* ločba, kemíja.

Scheidelinie *f.* mejna črta, ločílnica.

Scheidemauer *f.* mejni zid.

Scheidemünze *f.* drobiž, drobni denár, drobni novčc.

scheiden *tr.* lóčiti, delíti; razlóčiti, razdelíti, razdrúžiti, razdvojíti, razpolovíti, razpolovíčiti; *impf.* razločevati, razdeljevati; (chemisch) krojíti; razkrojevati; (das Gute vom Schlechten) odbráti (-bérem), prebráti; *impf.* prebírati; (ein Ehepaar) lóčiti, razvézati (-vézem), razporočíti; *impf.* razvezovati, razporočevati; wir sind geschiedene Leute mi smo vsaksébi, smo lóčeni, smo nárazen; sich — lóčiti se; razdvojíti se, razpolovíti se; *intr.* lóčiti se; razlóčiti se, razíti (-ídem) se; *impf.* razhájati se; (Abschied nehmen) poslovíti se, slovó vzéti (vzámem), razstáti (-stánem) se; von der Welt — preséliti se v večnost, umréti; *impf.* séliti se v večnost, umírati.

Scheidepunkt *m.* razhajalíšče, ločílna točka, ločíšče.

Scheider *m.* ločívčc, ločítelj, delívčc, delítelj; (Ausleser) odbíravčc; =in *f.* ločíteljica, delíteljica; odbíravka.

Scheidespruch *m.* razsódba, razsòd.

Scheidestunde *f.* ura ločítve, ura slovésa; *fig.* smrtna —, poslédnja ura.

Scheidewand *f.* pregrája, pregráda, pretín, ločílna stena, prepážba.
Scheidewaſſer *n.* (voda) ločnica, jedka voda, ločílna voda.
Scheideweg *m.* razpótje, razcéstje, križempot.
Scheidung *f.* (Trennung) ločítěv, delítěv, razdelítěv; (chemiſche —) krojítěv, razkrojítěv, ločba; (Ehe—) ločítěv zakóna, razporóka, razporočítěv, razvéza; (Abſchied) odhòd, razhòd.
Schein *m.* (Licht) svit, svetlóba; (Glanz) sij, žar, zažára, lèsk; (Anſchein) videz, videž, podóba; (Vermuthung) dozdévěk; zum — na videz, na okó; nach dem —e po vidu; (Document) list, pismo; *(phys.)* sijánje, svetlóba; (Geſichtstäuſchung) privìd; **Schein-** vídezni, navídezni, dozdévni, na videz, na okó, slutvo-.
ſcheinbar *adi.* vídezěn, navídezěn, dozdévěn; prividèn; *adv.* na okó, na videz.
Scheinbarkeit *f.* vídeznost, navídeznost, dozdévnost.
Scheinbeere *f.* pajágoda.
Scheinbild *n.* navídezni prikázek.
Scheinchriſt *m.* navídezni kristján.
Scheinding *n.* navídezna —, izmíšljena reč (-í).
Scheinehre *f.* prazna —, dozdévna —, puhla čast (-í).
ſcheinen sijáti (sijem), svétiti; svétiti se; (glänzen) lesketáti (-ám, -éčem) se; warm — prigrévati, pripékati; (dünken) zdeti se, dozdévati se, vídeti se; zazdéti se; es ſcheint kaže se; er will fromm — pobóžnega se dela; mir ſcheint es zdi se mi, pozdéva se mi.
Scheinfreund *m.* navídezni —, hinávski prijátelj.
Scheinfrucht *f.* neprávi plod. [sreča.
Scheinglück *n.* dozdévna —, domíšljena
Scheingröße *f.* dozdévna —, domíšljena velikóst.
Scheingrund *m.* navídezni razlòg.
Scheinhandlung *f.* navídezno dejánje, dejánje na videz.
ſcheinheilig licemérěn, svetohlínski, svetopèt, svet na oko.
Scheinheilige *m.* licemèr, svetohlínec, svetopétec; *f.* svetohlínka, svetopétka, licemérka.
Scheinheiligkeit *f.* svetohlínstvo, licemérstvo, hinávska pobóžnost.
ſcheinkrank na videz bolán.
Scheinleben *n.* životárstvo; ein — führen životáriti. [*(bot.)*.
Scheinquirl *m.* navídezno vreténce
Scheintod *m.* dozdévna —, navídezna smrt (-i), zámrtnost.
ſcheintodt zámrtěn, mrtvíčěn, navídezno mrtěv.
Scheintodte *m.* navídezni mrtvec, navídezno umŕli, zámrtnik. [zlo.
Scheinübel *n.* dozdévno —, navídezno
Scheinvertrag *m.* navídezna pogódba.
Scheinweſen *n.* dozdévno bitje, umíšljeno bistvo.
Scheiße *f.* driska, drískavica, hítrica.
ſcheißen srati (serjem); posráti se.
Scheißer *m.* osráněc, posráněc.
Scheißhaus *n.* ſ. Abort; straníšče.
Scheit *n.* poléno, kálanica, razkóljek; *dem.* polénce; (Halb—) plat (-í).
Scheitel *m.* teme (-na); (Berg) vŕh, teme, sleme (-na); (Dreieck) vrh kota: (— der Ellipſe) teme pakróga; *fig.* glava; von der Fußſohle bis zum — od glave do nog.
Scheitelbein *n.* kost témenica.
Scheiteleck *n.* sovŕšni kot, — ogěl.
Scheitelgleichung *f.* (der Parabel) témenska —, glavna enáčba parábole.
Scheitellinie *f.* navpíčna črta, navpíčnica. [čiti.
ſcheiteln razčésati (-šem); lase pré-
Scheitelpunkt *m.* temeníšče, nadglavíšče, vršnik; zenít.
ſcheitelrecht navpíčěn, pokónčěn, vertikálěn.
Scheitelwinkel *m.* sovŕšni kot.
Scheiterhaufen *m.* grmáda, lomáča.
ſcheitern razbíti (-bíjem) se, streti (strèm, stárem) se; razkrúšiti se, razkŕšiti se; (v. Schiff) obtíčati (-tičím), razbíti se; (nicht gelingen) izpodletéti, izpoddŕkniti; Holz — drva cépiti. [*pl.*
Scheitholz *n.* poléno, poléna *pl.*, drva
Schelfe *f.* (Apfel—) lupína, olúpek; (Bohne ꝛc.) luščína; (Ruſs—) robína.
Schelle *f.* kragúljec, kragúljček; škrgèt, škrgétec; zvonček; (Maul—) zaúšnica, klofúta; (Hand—, Fuß—) lisíce *pl.*, spone *pl.*, okóvi *pl.*

ſchellen žvenkljáti, zvončkáti, cingljáti, kragúljiti, škrgetáti (-tám, škrgéčem); ein wenig — pozvončkáti.

Schellenband *n.* ovrátnik z zvončki.

Schellenkappe *f.* ſ. Narrenkappe.

Schellenkranz *m.* kragúljci, kragúljčki.

Schellfiſch *m.* vahnja.

Schellhengſt *m.* pastúh, žrebéc, celák.

Schellkraut *n.*, **Schellwurzel** *f.* *(Chelidonium maius)* krvávi mleček, rosopàs.

Schelm *m.* lopov, zlóčestnik; slepár; hudomúšnik, zvitorépec, porédnež, presnétež; armer — nebóre, revež, sirótek.

ſchelmen slepáriti, kániti; ukániti, oslepáriti.

Schelmerei *f.* lópovščina, zlóčestost; slepárstvo; hudomúšnost, zvijáčnost, prekánjenost.

ſchelmiſch lópovski, zločest; slepárski, ukanljiv; hudomúšen, zvit, premeten, presnét; — lãcheln v pest (-í) se smějati (-em), múzati se.

Schelmſtreich *m.*, **Schelmſtück** *n.* hudomúšni —, zvijáčni čin; ſ. Schelmerei.

Scheltbrief *m.* zmerjálno —, očitálno —, grajálno pismo.

Schelte *f.* psovka, ozmèr, klétvica.

ſchelten zmérjati, psovati, grdíti, (krégati); grájati; ozmérjati, opsovati, obráti (-bérem), oštéti (-štějem); (flúchen) kleti (kolnem), preklínjati, hudičevati, rentáčiti.

Schelter *m.* zmerjávec, psováč, preklinjáč; =in *f.* zmerjávka, psovávka, preklinjávka.

Scheltwort *n.* psovka, klétvica, klet-

Schema *n.* obrís, načŕt; razkázek, razkazílo; (Formular) obrázec.

ſchematiſch v obrázcih, v obrísu.

Schematismus *m.* imeník.

Schemel *m.* podnóžnik, podnóžje, prúčica; (b. Webſtuhl) nogálnica, stopálo, stopálnik.

Schemen *m.* ſ. Schattenbild.

Schenk *m.* točáj, točár, krčmár.

Schenke *f.* pívnica, točárnica, točílnica, krčma.

Schenkel *m.* krak; (Ober—) bedro, stegno; (Unter—) krača, golén (-i); (Unterſchenkelbein) golenica, piščál (-i); **Schenkel-** bédrni, stégenski.

Schenkelarterie *f.* bédrna odvódnica.

Schenkelbein *n.* bédrna kost (-í), piščál (-i), kost stegnenica.

Schenkelbruch *m.* zlómljeno stegno; bédrna kila.

Schenkelgelenk *n.* kolkov sklèp, sklèp

Schenkelhöhle *f.* kólkova šiška.

ſchenkelig stegnàt, bédrnat.

Schenkelnerv *m.* bédrni živec.

ſchenken darovati, dariti; podariti, poklóniti, v dar dati, podelíti; (Wein) točíti; (einſchenken) natočíti, nalíti (-líjem); (nachſehen) prizanésti, odpustíti; *impf.* prizanášati.

Schenker *m.* darovávec, darítelj, delítelj, darovník; =in *f.* darovávka, daríteljica, darovnica.

Schenkgerechtigkeit *f.* krčmárska pra-

Schenkkeller *m.* klet (-í).

Schenkung *f.* darítev; darílo, dar.

Schenkungsbrief *m.* darílno pismo.

Schenkungsurkunde *f.* darílna listína, darílno pismo.

Schenkungsvertrag *m.* darílna pogód-

Schenkwirt *m.* krčmár, točár; =in *f.* krčmarica.

Scher- strižni.

Scherbe *f.* črepína, črep, črepínja; in Scherben zerfallen na kosce razbíti (-bíjem) se.

Scherbengericht *n.* črepínska sodba, ostracízem.

Schere *f.* škarje *pl.*; (im Meere) skalína, škrbína, pečina; (des Krebſes) ščipálnica, klešče; (Kloben) škarje, škrípec.

ſcheren striči (strižem); ostríči; (Bart —) briti (brijem); obríti; *fig.* odírati, žúliti, dreti (derem); ſich mit etwas — pečáti se, ukvárjati se, ubíjati se, upírati se; ſich um etwas — mar biti česa; ſcher' dich! pobéri se!

Scheren *n.* striža, strižba.

ſcherenförmig škarjast.

Scherenſchleifer *m.* brusáč, brusec, nožebrúsec.

Scherer *m.* strižec, strigávec; (Bart—) brívec; =in *f.* strižica, strigávka.

Schererei *f.* nadléga, neprílika, trud.

Scherflein *n.* troha, mrva, betvo; tróhica, mŕvica; prilòg; ſein — beitragen po svoji moči pripomóči.

Schergarn *n.* snutĕk, osnóva.
Scherge *m.* biríč.
Schergenamt *n.* biríška služba, biríško opravílo.
Scherkäfer *m.* kleščar, kleščman.
Schermaus *f.* krtíca, volúhar.
Schermeſſer *n.* britĕv.
Schermühle *f.* snoválo, navijálo.
Scherung *f.* striža, strižba, striž (-í).
Scherwenzel *m. fig.* lizún, sladkáč.
ſcherwenzeln, ſcharwenzeln ponújati se, sladkáriti se, sliníti se.
Scherz *m.* šala, gluma, burka, norčíja; (kleiner —) pošálica; — machen ſ. ſcherzen; — bei Seite brez šale; er verſteht keinen — z njim se ni šáliti; im — ſagen pošáliti se; — treiben mit jmd. norčevati se s kom, šáliti se s kom; **Scherz-** šaljívi.
Scherzel *n.* krajčc, krajčĕk.
ſcherzen šáliti se, šale briti (brijem); pošáliti se.
Scherzer *m.* šaljívec.
Scherzgedicht *n.* šaljiva pesĕm (-i), smĕšnica. [ljiv.
ſcherzhaft šaljìv, šalĕn, smešĕn, glum-
Scherzhaftigkeit *f.* šaljívost, smešnost.
Scherzlaune *f.* šaljívost; dobra volja.
ſcherzlaunig šaljìv.
ſcherzliebend radošálĕn, šaloljúbĕn.
Scherzmacher *m.* šaljívec, glumáč.
Scherzrede *f.* šaljíve beséde *pl.*, šaljívi govor. [smeh.
ſcherzweiſe *adv.* v šali, sméhoma, za
Scherzwort *n.* pošálica, šálica.
ſcheu plah, plašĕn, plašljìv, bojĕč, bojazljìv; plahonòg; — machen plášiti, strášiti; preplášiti, splášiti.
Scheu *f.* plahóta, plašnost, bojázĕn (-i), bojĕčnost, strah; ohne Scham u. — brez sramú in strahú; heilige — sveti strah.
Scheuche *f.* strašílo, plašílo.
ſcheuchen plášiti; splášiti, izpodíti.
ſcheuen bati (bojím) se, plášiti se česa, strášiti se česa; (meiden) ogíbati (-gíbljem) se, umíkati se; (ſich hüten) várovati se česa; er ſcheut die Arbeit delo mu mrzí, delo mu preséda, dela ga je strah; gebrannte Kinder — das Feuer kogar je kača píčila, bojí se zvite vrví; Licht — svetlóbo sovrážiti; er ſcheut ſich ne upa se, ne drzne se; das Pferd ſcheut kònj se plaši.
Scheuer *f.* skedènj, gumno; (Heu—) seníca, gumno, parna; (Wagen—) kolárnica, kolníca; (Ziegel—) opéčnica.
ſcheuern drgati; drgniti; (ſich — an den Bäumen) drgati se, čohati se; (reinigen) čístiti, čéditi, posprávljati.
Scheune *f.* skedènj; ſ. Scheuer.
Scheungerüſt *n.* oder.
Scheunleune *f.* gumno, gumníšče.
Scheuſal *n.* gnusóba, grdóba, spaka, ostúda, pošást (-i).
ſcheußlich ostúden, gnusóbĕn, pošástĕn. [nost.
Scheußlichkeit *f.* ostúdnost, gnusób-
Scheue *f.* (Schebe) pazdér, pezdír; *coll.* pezdírje, terínje.
Schicht *f.* plast (-í), pola, sklàd, nasàd; (Reihe) vrsta, red (-í), rida; (Lage) lega; (Reihe der Arbeiter im Weingarten) postát (-i); (Arbeitszeit) pósad; (Tag—) obdanica; (Nacht—) obnóčnica.
ſchichten delíti, odbírati; razdelíti, odbráti (-bérem); (reihen) vrstíti, náditi, náspi dévati; zvrstíti; (Holz) skládati, zlágati; zložíti drva.
ſchichtenähnlich plastast. [da.
Schichtenende *n.* glava —, izhòd sklà-
Schichtengebirge *n.* skladovíto goróvje.
Schichtenkopf *m.* glava sklada.
Schichtenlohn *m.* dnina, mezda.
Schichter *m.* skladáč, zlagáč.
Schichtholz *n.* zloženа drva *pl.*, drva v skládalnici.
ſchichtig skladĕn, skladast.
Schichtung *f.* skladovítost, slojevítost.
Schichtungsfläche *f.* skladóvna ploskĕv.
Schichtungskluft *f.* razsedlína skladov, — nasádov.
ſchichtweiſe *adv.* vrstoma, skládoma, rédoma; náspi, vznásad; plast na plast.
Schichtwolke *f.* plástasti oblák, oblák plastník, nasàd.
ſchicken posláti (pošljem), *impf.* pošíljati; (irgendwohin) odpráviti, posláti; Gott ſchickt Bog naklóni, — obŕne; ſich — spodóbiti se, pristáti (prístojim), primérĕn biti (sem); (in etw.) priváditi se česa, vdáti se v kaj; (zuſammenpaſſen) prilégati se, skládati se, ujémati se, vézati (vežem) se, stíkati se.

Schicker *m.* pošiljávěc, pošiljátelj; =in *f.* pošiljávka, pošiljáteljica.

schicklich pristójěn, spodóběn, príličěn, primérěn, prikládeň.

Schicklichkeit *f.* pristójnost, spodóbnost, príličnost, prikládnost.

Schicksal *n.* usóda; (Ereignis) nakljúčba, naméréк, pripétljaj.

Schicksalsgöttin *f.* sójenica, rojenica.

Schickung *f.* nagóda, naklómba; božja volja; pošiljátěv.

schiebbar pomíčěn.

schieben ríniti, pomíkati, potískati, porívati; poríniti, potísniti; (in den Ofen —) vsadíti, *impf.* vsájati; (bei Seite —) odríniti, odstraníti; *impf.* odrívati; (die Schuld auf jemdn. —) izvráčati krivdo na koga; izvŕniti; (Kegel —) kegljáti, takljáti; zatakljáti, zatóčiti; (auf die lange Bank —) odlágati, zatézati; odložiti.

Schieber *m.* porivávěc, potiskáč; pomikáč; (Kegel—) takljáč; (Brot—) lopár; (Kohlen—) lopática, véslica; (Riegel) zapàh, zatik, zasúnèk, zatikáča, zapórnica, zapòr; (Stöpsel) zamášèk.

Schiebkarren *m.* tačka, samokólnica, taliga, samotéžnica.

Schiebsack *m.* malha, žèp.

Schiebthür *f.* premíčne duri *pl. f.*

Schiebtruhe *f.* cize *pl.*, kotáčka.

Schiedsgericht *n.* razsodíšče.

schiedsgerichtlich razsodíški. [nik.

Schiedsrichter *m.* razsodník; posréd-

Schiedsrichteramt *n.* razsodníštvo.

schiedsrichterlich razsóděn, razsodníški.

Schiedsspruch *m.* razsódèk, razsódba.

Schiedstein *m.* kamen mejník.

schief pošévěn, kos, nagnjen, viséč (Säule); (abdachig) polóžen; (geneigt) naklónjen; —e Linie pošévna —, kosa črta; *adv.* pošèv, napošèv; (gebogen) zvéžen, végast, kriv; in —er Richtung pošèv, napošèv, po strani; — ansehen po strani poglédati, grdó —, krivo poglédati; — denken nápačno mísliti; — deuten krivo tolmáčiti; die Sache geht — reč slabo kaže, gre rákovo pot; — machen vézìti; zvéžiti; —e Ebene strmína.

schiefbeinig krivonòg, švedrast, krevljast, šantav.

Schiefe *f.* pošévnost, pošévica, polóžnost, krivína, naklónjenost, nágnjenost.

Schiefer *m.* skril, skrílavěc (Mineral); (im Eisen) plena, platíč; (am Kopf) lusk, luskína.

Schieferdach *n.* skrílnata streha.

Schiefergebirge *n.* skrílavo gorôvje.

schieferig skrilnat, skrilav; plenív; —e Structur skrílavi zlòg, skrílnati sestàv.

Schieferkohle *f.* plénasti premog.

schiefern sich krojíti se, pléniti se, platíti se, lúščiti se; skríliti se.

Schieferplatte *f.* skril (-i), skálica, skrílna plóšča.

Schieferstein *m.* skrílnik, skrílavec.

Schiefertafel *f.* skrílna tabla, skrílna deska, — plóščica. [móla.

Schieferthon *m.* skrílasta glina, go-

Schieferung *f.* skrílavost.

Schiefheit *f.* pošévnost, polóžnost, povéžnost; *fig.* nápačnost.

schiefmäulig krivoùst.

schiefrund podólgasto okróglen. [tèn.

schiefwinkelig kosokótèn, poševnokó-

Schiefzähner *m.* kosozòb.

schiel s. scheel.

schieläugig prekast, škilast, škilav, krivoglèd.

Schieläugige *m.* krivoglédec, škilec.

schielen škiléti, škíliti, križem glédati, navzkríž glédati.

Schieler *m.* krivoglèd, krivoglédec, prekèc.

Schienbein *n.* golén (-i), golenica; (das kleinere hintere Bein, *fibula*) piščál (-i); **Schienbein-** golenîčni; =fläche *f.* goleníčna plošča; =geschwulst *f.* goleníčni otók; =schlagader *f.* žila privódnica goleníčna.

Schiene *f.* šina; tráčnica; (chirurg.) deščica; (bei den Drechslern) vitra; s. Eisenbahnschiene, Radschiene.

schienen okováti (okújem); okávati; v deščice dejáti (dénem).

Schienennagel *m.* šinjak.

Schienenstoß *m.* stìk šine.

Schienenstrang *m.* železníški kolovòz, železníčni tir.

schier *adv.* skòraj, malo da ne, tóliko da ne; blizu; (schon) že.

schier čist, sam, gòl.

ſchieren snovati osnóvo (b. Weber); preglédati jajca proti luči, so li dobra.

Schierling *m.* (Garten—) mala trobelíka, pasji peteršilj; (geflecter) píkasti mišjak; (Waſſer—) vélika trobelíka; Schierlings- trobelíčni. [ca.

Schierlingsbecher *m.* kupa trobelíkov-

Schierlingsgift *n.* trobelíčni strup.

Schieß- strelni.

Schießbahn *f.* streljána.

Schießbaumwolle *f.* strelni bombáž, strelna pávola.

Schießbedarf *m.* strelívo.

Schießbogen *m.* strelni lok, samóstrel.

Schieße *f.* lopár.

ſchießen *tr.* u. *intr.* strelíti; ustrelíti; *impf.* stréljati; das Gewehr ſchießt gut puška dobro nese; blind — brez krogle —, v zrak stréljati; fehl — zgrešíti, ne zadéti (-dénem); eine Breſche — zid razvalíti, zid prestrelíti, zid prebíti (-bíjem); nach der Scheibe — v tarčo stréljati; *tr.* Geld zuſammen— denár zložíti; *impf.* — zlágati, denár skládati; Brot in den Ofen — kruh vsadíti, *impf.* vsájati; kruh v peč dévati (devljem); einen Bock — zmótiti se; *intr.* šíniti, švígniti; *impf.* švígati, smúkati; das Blut ſchießt kri se pocedí, kri sikne, kri se ulíje; die Thränen — solze oblijó; den Zügel — laſſen brzdo popustíti, *impf.* popúščati; (v. Pflanzen, Bäumen) pognáti (-žénem), *impf.* pogánjati; in Samen — seme nastávljati; (v. Mais) peháti, izmétati se; (von den Ähren) v klasje iti (grem); ožítiti se.

Schießen *n.* stréljanje, pókanje.

Schießer *m.* streljávec, strelec.

Schießgeld *n.* strélščina.

Schießgewehr *n.* puška, strelílo.

Schießhaus *n.* streljána, streljárna.

Schießinſtruction *f.* strelno poučílo.

Schießmittel *n.* strelívo.

Schießplatz *m.* ſ. Schießſtätte.

Schießprügel *m.* pihálnik.

Schießpulver *n.* smodník, strelni prah.

Schießſcharte *f.* strélnica, strelna lina, púškarica.

Schießſcheibe *f.* tarča.

Schießſtätte *f.* strelíšče.

Schießtafeln *pl.* strelni razkázi.

Schießwaffe *f.* strelno orózje.

Schießwerkzeug *n.* strelílo, strelno oródje.

Schiff *n.* (Kahn) čoln; (großes Fahrzeug) ladja, barka; das — ſcheitert ladja se razbíje; (— des Webers) snoválnica, čolnek, čolnič; (Kirchenſchiff) ladja, osrédje cerkve; (— des Buchdruckers) ládjica; — ohne Verdeck brezpalúbnica; Schiff- ládijski, ládijni.

Schiffahrer *m.* brodár, plovec.

Schiffahrt *f.* plovstvo, brodárstvo, mornárstvo; vožnja po morju, vožnja po rekah; Schiffahrts- plóvstveni, brodárstveni.

Schiffahrtsgebür *f.* plóvstvena pristojbína.

Schiffahrtsgeſellſchaft *f.* plóvstvena —, brodárstvena družba.

Schiffahrtsordnung *f.* plóvstveni red.

Schiffahrtsunternehmen *n.* plóvstveno podjétje.

Schiffahrtsvertrag *m.* plóvstvena pogódba.

ſchiffbar plovén, broden, ladjenósen, brodonósen; vozen.

Schiffbarkeit *f.* plovnost, brodnost.

Schiffbarmachung *f.* urejevánje rek za plovnost.

Schiffbau *m.* ladjedélstvo, gradba —, stavba ladij.

Schiffbauer *m.* ladjedélec, gradítelj ladij.

Schiffbauholz *n.* les za ladje.

Schiffbaukunſt *f.* ſ. Schiffbau.

Schiffbruch *m.* brodolòm, ladjelòm, razbítek ladje; *fig.* velika izgúba.

ſchiffbrüchig brodolómen, ladjelómen; — werden ladja se je razbila, ladja se je potopíla.

Schiffbrüchige *m.* potopljénec.

Schiffbrücke *f.* most na čolnih, most na ladjah; (Fähre) brod.

Schiffchen *n.* ládjica, čoln.

ſchiffen pluti (plovem), brodáriti, ládjati.

Schiffer *m.* brodník, mornár, brodár, čolnár, plovec; Schiffer- brodníški, mornárski, brodárski.

Schiffmühle *f.* mlin na ladjah.

ſchiffförmig čolnast, ladjast.

Schiffroſe *f.* ſ. Windroſe.

Schiffs- ládijski, ládijni.
Schiffsboden *m.* ládijsko dnò.
Schiffscapitän *m.* ládijski povéljnik.
Schiffſchlepper *m.* ladja vlačívka.
Schiffsflagge *f.* ládijski prapor, ládijno bandéro.
Schiffsfracht *f.* ládijski naklàd, vkláda, tovor; brodnína.
Schiffsglas *n.* pomórsko steklo, debélo steklo.
Schiffsherr *m.* ládijski gospodár.
Schiffshintertheil *m. n.* krn, krma.
Schiffsjunge *m.* mornárski učéněc.
Schiffskaper *m.* ladjelóvěc.
Schiffsladung *f.* ládijski naklàd, — tovor.
Schiffsleute *pl.*, **Schiffsmannſchaft** *f.* mornárji, brodníki *pl.*
Schiffspartner *m.* deléžnik ladje.
Schiffspatron *m.* ládijski gospodár, ládijski zavétnik.
Schiffsraum *m.* podpalúbje.
Schiffsrheder *m.* ládijski lastník, lastník broda.
Schiffsſchnabel *m.* ládijski nos, ládijni riléc.
Schiffsſoldat *m.* namórski vojščák.
Schiffsvolk *n.* mornárji, brodníki *pl.*
Schiffswerft *f.* ládjenica, ladjedélnica.
Schild *m.* ščit; (Wappen) grb; (Schutz) bramba, okrílje, zaslómba, zaščítje, zavétje; im —e führen naklépati, snovati (snujem), namérjati; **Schild-** ščitni.
Schild *n.* kazálo, izvéšek. [neš.
Schildbürger *m.* maloméstnež, ábot-
Schildchen *n.* ščitèk.
Schilderei *f.* opìs, opisovánje.
Schilderer *m.* opisovátelj.
Schilderhaus *n.* strážnica.
ſchildern opísati (-píšem), slíkati.
Schilderung *f.* opìs, opisovánje; slika, obràz.
ſchildförmig ščitast, ščitu podóběn.
Schildführer *m.* ščitonóšec, opróda.
Schildhahn *m.* rúševec, škárjevec.
Schildknappe *m.* opróda, ščitonóšec.
Schildknorpel *m.* ščítasti hrustánec.
Schildkröte *f.* želva, kornjáča, črepáha; (Sumpf—) ponga; **Schildkröten-** želvin, želvji; **=ſchale** *f.* želvja črepína.
Schildlaus *f.* škrlátnica, košeníljka; škrlátni črvec.
Schildpatt *n.* želvovína.
Schildwache *f.* straža; — ſtehen na straži biti (sem), na straži stati (stojím), strážiti.
Schildwächter *m.* stražnik, stražár.
Schildwanze *f.* písani škratec.
Schildzapfen *m.* čèp, čepék.
Schilf *n. m.* *(Arundo)* trst, trstíka, mečíček, rogoz; *coll.* trstje; *(Scirpus)* sit; *(Iuncus)* loč, loček, bičèk; *coll.* sitje, ločje, rogozína; ſ. Binſe.
ſchilfartig trstíkast, rogózast.
ſchilfbewachſen trstnat, ločnat, bičnat.
Schilfdecke *f.* štorja, rogóznica.
Schilfflechte *f.* ſ. Schilfmatte.
Schilfgras *n.* srpíca.
ſchilfig trstnat, trstovít, ločnat.
Schilfmatte *f.* rogóznica, rogóža.
Schilfmeer *n.* trstnato morje; rdéče morje (in der Bibel).
Schilfrohr *n.* trstíka, navádni trst, mečíček; trstíkovec.
Schillerfalter *m.* izpreminávček.
Schillerglanz *m.* izpremínjasti lèsk.
ſchillerig izpremínjast, izpremínjav.
ſchillern izpremínjati se, barvo prelívati.
ſchillernd izpremínjast.
Schillerſpath *m.* izpreminjávec.
Schillerthier *n.* barvoméněc, živál izpremínjaste barve.
Schillerwein *m.* rdéčkasto vino.
Schilling *m.* šiling; (mit der Ruthe) šibe *pl.*, tepénje; einen — geben otépsti (-tépem), našéškati.
Schimmel *m.* plesèn (-í), plesnóba, plesnívec, plesnína; (am Wein) bersa; (Geruch nach —) zatohlína; (am Käſe) prš; (Anſatz zum —) opŕh; (ein weißes Pferd) beléc, sivec; (Eiſen—) serec, zelénko.
ſchimmelig plesnjav, plésniv; — werden plesnéti, prhnéti.
Schimmelkraut *n.* gríževec.
ſchimmeln plésneti (-nejem), plesnéti (-ím), prhnéti; izplésneti, opŕhniti.
Schimmelpilz *m.* plesèn (-i).
Schimmer *m.* lèsk, leskóta, blesk, bleskèt, blišč, sij; (ſchwacher —) mrlénje, brlénje, priblèsk; *fig.* iskrica.
ſchimmern lesketáti (-etám, -éčem) se, svetlíkati se, blestéti, blisketáti

(-etám, -éčem), leščáti (-ím), bliščáti (-ím), migljáti; (schwach —) mrléti.

schimmernd bliščéč, leskótěn, leskéč, leščéč, blestéč, migljajóč; —er Glanz leskótna sijájnost.

Schimpf *m.* (Schande) sramóta, nečást (-i); (Beschimpfung) zasramovánje, psovánje, pogŕda, zasrámba; (Schimpfwort) psovka; einen — anthun ogrdíti, osramotíti; das ist ein — für ihn to mu dela nečást in sramóto; **Schimpf-** sramotílni.

schimpfen psovati, zmérjati, zasramovati, grdíti, z grdimi besédami pítati; ozmérjati, ogrdíti, opsováti.

Schimpfen *n.* psovánje, zmérjanje.

Schimpfer *m.* psováč, zmerjávec, zasramovávec, sramotítelj; **-in** *f.* psovávka, zmerjávka.

Schimpfgedicht *n.* sramotílna pesém (-i), zabavljica.

schimpflich sramótěn, sramotílen, nečástěn, zasramoválen; auf eine —e Art nesrámno, grdó.

Schimpfname *m.* psovka, nadévek, vzdévek, sramotílno imé (-na).

Schimpfrede *f.* sramotílni govor, psovánje.

Schimpfwort *n.* s. Schimpfname.

Schindaas *n.* mrha, mrhovína, mrcína, crklína, mrlína.

Schindanger *m.* mrhovíšče, odiralíšče.

Schindel *f.* skodla, deska; *dem.* skódlica, deščica; **Schindel-** skodlast.

Schindeldach *n.* skódlasta streha.

Schindeldecker *m.* krovec.

Schindelmacher *m.* skodlar.

Schindelmesser *n.* strug.

schindeln deskáti, s skódlami kriti.

Schindelnagel *m.* strešnik, skódelnik.

Schindelstamm *m.* deblo za skodle.

schinden dreti (derem), gúliti, iz kože dévati; odréti, ogúliti, iz kože dejáti (dénem); sich — odréti se; *fig.* krvávo se trúditi; einen Menschen — zatírati, tlačiti, pritískati, pestíti.

Schinder *m.* oderúh, odrtník; (Abdecker) konjedèr, konjedérec, mrhar, živodèr; **Schinder-** konjedérski.

Schinderei *f.* konjedérstvo; *fig.* odrtija, odíranje, zatíranje; (Ort) konjedérnica.

Schindmähre *f.* mrha, kleka, gura, kljuse (-ta).

Schinken *m.* gnjat (-i); krača; (Vorderschinken) pleče (-éta); **Schinken-** gnjatni.

Schinkenbein *n.* gnjátnica.

Schinkenhändler *m.* trgóvec z gnjatmi.

Schirm *m.* varstvo, bramba, zaščíta, pokrovíteljstvo; okrílje; (Lichtschirm) senčílo, senčnik; (spanische Wand) zaslòn, zaslonílo; (Regen—) dežník.

Schirmdach *n.* pristrešek, podstrešek, pristrešje.

schirmen brániti, várovati, hrániti, zaslánjati, zagovárjati; obrániti, zaslóniti, obvárovati.

Schirmer *m.* varih, branítelj, zaščítnik, pokrovítelj, zavétnik.

Schirmherr *m.* zavétnik, pokrovítelj.

Schirmling *m.* várovanec, bránjenec.

Schirmpalme *f.* ščítasta palma.

Schirmvogt *m.* zavétnik.

Schirmwerk *n.* trdnjáva, branílo.

schirren obuzdáti, zauzdáti.

Schisma *n.* razkòl.

Schismatiker *m.* razkólnik.

schismatisch razkólni.

schlabbern žlempáti, lókati; požlempáti, polókati; (genug —) nažlempáti se.

Schlacht *f.* bitva, bitka; (Kampf) bòj, pobòj; eine — liefern udáriti se, póčiti se; *impf.* biti (bijem) se; eine — gewinnen v boju zmágati, v boju zmóči (zmorem); eine — verlieren v bitvi zmagan biti (sem), porážen biti; eine — anbieten sovrážnika na bòj poklícati (-klícem), — pozváti (-zóvem); die — ordnen vojsko uredíti, v bojni red vojsko postáviti; **Schlacht-** bojni, bitni, vojskni; klalni.

Schlachtbank *f.* klálnica; (Fleischbank) mesníca, mesárnica; (— d. Menschen) ubijalíšče, moríšče.

schlachtbar klalen.

Schlachtbegier *f.* bojaželjnost, bojevíst.

schlachtbegierig bojaželjen, bojevít.

Schlachtbeil *n.* mesaríca, mesárska sekíra.

Schlachtblock *m.* klalna klop (-í), mesárski stòl.

Schlachtbrücke *f.* pobójni most.

schlachten klati (koljem), pobíjati; zaklati, pokláti, pobíti (-bíjem); zabósti (-bódem).

Schlachten *n.* klanje, pobíjanje, moríja.
Schlachtenmaler *m.* slikár bojev, bojni slikár. [věc.
Schlächter *m.* mesár, pobijávěc, kla-
Schlächterei *f.* klanje, morija.
Schlächterhandwerk *n.* mesárstvo; das — betreiben mesáriti.
Schlächterin *f.* mesaríca; pobijávka, klavka.
Schlachteſſen *n.* kolíne *pl.*
Schlachtfeld *n.* bojíšče, boríšče, bojno polje; d. — behaupten zmágati v boju.
ſchlachtfertig na bòj pripràvljen, — gotòv.
Schlachtgetöſe *n.*, **Schlachtgetümmel** *n.* bojni hrup, bojna buka.
Schlachtgott *m.* ſ. Kriegsgott.
Schlachthaus *n.* klálnica.
Schlachtlinie *f.* bojna —, vojskna vrsta.
Schlachtmeſſer *n.* klalni nòž.
Schlachtochs *m.* klalni —, pítani vòl, vòl za zákol.
Schlachtopfer *n.* klalni dar, klalna žrtva, zakol; krvávo darílo.
Schlachtordnung *f.* bojni red; ſich in die — ſtellen v bòj razvrstíti se; (bei den Fleiſchern) klalni red.
Schlachtpferd *n.* bojni kònj.
Schlachtreihe *f.* bojna vrsta, bojni red.
Schlachtruf *m.* bojni klic, klic na bòj.
Schlachtſchwein *n.* prašič za zákol.
Schlachtſtück *n.* živínče za zákol.
Schlachttag *m.* klalni dan; bitve dan (dneva).
Schlachtung *f.* klanje, zákol.
Schlachtvieh *n.* klalna živína, živína za pobòj; (Maſt—) pítana živína.
Schlachtzeug *n.* klalna pripráva, mesársko oródje.
Schlacke *f.* troska, žlindra; (flüſſige —) pena; (am Eiſen) plena.
ſchlacken žlindro dati, žlindràv biti (sem); péniti se; deževati.
ſchlackenförmig žlindrast, troskast.
ſchlackern polágoma se premíkati; deževati.
ſchlackig žlindrast, žlindràv, plenast, troskav, troskast.
Schlaf *m.* spanje, sẽn (snà); spaněc; (der Glieder—) mrtvíca, otŕplost; (im —e) spèč; e. Schläfchen thun zadrémati (-drémljem), pospáti, zaspáněkati.
Schläfe *f.* sencì *pl.*, sencè (-cà); senẽc (sencà), slepočíca, skranje.
ſchlafen spati (spím), spávati; zaspáti; (in der Kinderſprache) spáněkati, ájati; (ein wenig —) pospáti; (ſchlummern) drémati (drémljem); (genug —) naspáti se; ſich — legen spat iti (idem); — machen uspáti koga; *impf.* uspávati koga.
Schlafen *n.* spanje, spávanje.
Schläfen- senski.
Schläfenbein *n.* skranjíca; sencè.
Schläfenmuskel *m.* senskà míšica.
Schläfenſchlagader *f.* senskà žila privódnica.
Schläfer *m.* spavẽc, spaváč; (Lang—) zaspáněc, zaspanè (-éta), dremálo; =in *f.* spavka, spavačíca, zaspánka.
ſchläfern *v. impers.* eš ſchläfert mich dremlje se mi, spaněc me lomi; *v. trans.* uspáti (-spím); *impf.* uspávati.
ſchlaff oháběl, mlahav, ohlápẽn, nenapét; (ſchwach) slàb, oslabljèn, medẽl; (welk) vèl, véděl; — machen ohlápiti, oslabíti; — werden ohlapéti, ohabéti; — herabhängend klapast, pobéšen; — herabhängen klápati, klapéti; mit —en Ohren klapoùh.
Schlaffheit *f.* oháblost, ohlápnost, mláhavost, velóst.
Schlafgaſt *m.* prenočevávẽc.
Schlafgegend *f.* sencì *pl.*, osenčjè.
Schlafgeld *n.* prenočnína, spalni denár, spánščina.
Schlafgemach *n.* spálnica, čúmnata.
Schlafgenoſſe, Schlafgeſell *m.* spalni tovàriš, sospávẽc.
Schlafhaube *f.* nočna čépica; *fig.* zaspáněc, zaležáněc, dremálo; zaspánka, zaležánka.
Schlafhemd *n.* ponóčna —, spalna srajca.
Schlafkamerad *m.* ſ. Schlafgenoſſe.
Schlafkrankheit *f.* dremávẽc, dremálnost, dremávost, zaspáněc; mrtvíčnost.
ſchlaflos nespéčẽn, brez snà, brezsnẽn.
Schlafloſigkeit *f.* nespéčnost, nespánje.
Schlafluſt *f.* dremávẽc, dremóta, spaněc.
Schlafmittel *n.* uspaválo.
ſchläfrig zaspán, snén; *fig.* len, počásẽn, medẽl.

Schläfrigkeit *f.* zaspánost, dremljívost, dremóta, dremótěc, dremež, zaspáněc; medlóst.

Schlafrock *m.* ponóčna —, hišna halja.

Schlafsaal *m.* spálnica.

Schlafsessel *m.* spalni stòl. [lož.

Schlafstätte *f.* spavalíšče, počivalíšče,

Schlafsucht *f.* dremljívost, dremóta, zaspánost, zaspáněc; (der Glieder) mrtvíčnost, mrtvíca.

Schlaftrunk *m.* uspaválni popívěk, uspaválo.

schlaftrunken dremótěn, pospán, močno zaspán.

Schlaftrunkenheit *f.* pospáněc.

Schlafzeit *f.* čàs spanja.

Schlafzimmer *n.* spálnica, spalna soba.

Schlag *m.* udárec, udár, mah, mahljaj; (Donner—) strela; (Krach) tresk, pòk; (Finger—) plòsk, krc; (— der Vögel) gostolénje, žvrgolénje, petje; (— einer Uhr) bitje, udárec; mit dem — sechs ravno ob šestih, kadar šest odbíje; (der — des Herzens) trip; (Art) vrsta, pléme (-éna), pasma; (Kutschenschlag) vratca; (Holz—) seč (-í), sečnja; (Gepräge der Münze) kov; (Fallthüre) zatvórnica, zapórnica; (Zaunthüre) lesa; —fluß mrtvoùd, kap (-í); einen — versetzen udríhniti, lópiti, čéhniti, primázati (-mážem); Leute eines —es ljudjé enákega pleména, — ene vrste; nach dem alten —e po starem kopitu; das Herz thut viele Schläge srce gosto polje, — triplje; Schicksals— usódni udárec.

Schlagader *f.* odvódnica.

Schlaganfall *m.* napàd mrtvoúda, kap ga je zadéla.

schlagartig mrtvoúděn.

schlagbar sečěn. [gráda.

Schlagbaum *m.* zavóra, préčnica, pre-

schlagbereit s. schlagfertig.

Schlageisen *n.* (des Maurers) róvnica, motíka; (Thiere zu fangen) progla, sklopěc; razbíjač.

Schlägel *m.* kij, bèt (-à), kijěc, tolkáč, tolkálnica, nabíjálnik; (bei d. Trommel) pálička; — und Eisen (Bergmannszeichen) kládivo in motíka; (zum Weichschlagen) trepáča; (Zapfen) zamášek, čèp; (bei Thieren) stegno, bedro; (bei Schweinen) gnjat (-i).

Schlägelmilch *f.* pínjenica.

schlagen *tr.* biti (bijem), tepsti (tepem), tolči (tolčem); udáriti; nabíti, natépsti; (schlachten) klati (koljem); (an d. Thüre) trkati; Wurzeln — koreníne pognáti (-žénem), ukoreníniti se; d. Trommel — bóbnati; (d. Feind) poráziti, zmágati, premágati; todt— ubíti (-bíjem); (Nagel) zabíti; an die Brust — trkati —, tolči se na prsi; Lärm — šunděr —, hrup zagnáti (-žénem); Brücke — most narediti, — postáviti; Lager — utaboríti se; Saiten — brénkati, strune prebírati; na strune udáriti; d. Arme ineinander — križem roke deti (denem); Holz — drva sékati; Feuer — ogènj ukrésati (-krêšem); (Münzen) kováti (kújem); breit — razklépati (-klépljem); an das Kreuz — na križ razpéti (-pnèm); etwas um sich — zavíti se v kàj; etwas in den Wind — zanemáriti, ne zméniti se (za kàj); Ball — žogo biti (bijem); Knoten — zavozláti; mit Worten — z besedo zavŕniti, — pobíti (-bíjem); (mit dem Prügel) udáriti, lópniti, oplésti (-plétem); *impf.* udárjati, oplétati; (mit der Ruthe) švŕkniti; *impf.* švŕkati; sich — tepsti (tepem) se, bojevati se; sich mit Sorgen — ubíjati se s skrbmi; sich ins Mittel — posredovati; sich zu einer Partei — pritégniti komu, pridrúžiti se h komu; *intr.* (v. der Ader, dem Herzen) biti (bijem), tripati (tripljem); (von der Uhr) biti; (mit Flügeln) fofotáti; (v. d. Wachtel) petpedíkati, prepelovati; (v. d. Vögeln) gostoléti, žvrgoléti; die Flamme schlägt in die Höhe plamen švigne kvišku, *impf.* — šviga; der Donner schlug in das Haus treščilo je v hišo; die Arznei schlägt nicht an zdravílo ne pomága; die Wellen — an das Schiff valóvi bíjejo ob ladjo, valóvi se zagánjajo v ladjo.

Schlagen *n.* tepénje, bitje, udríhanje.

schlagend prepríčeválen, očívíden; neovŕžen; —es Wetter treskáva sapa, treskávi plin.

Schläger *m.* pretepávec, pretepáč; s. Schlägel.

Schlägerei *f.* pretèp, tepèž, pobòj.

Schlägerlohn *m.* plača za sékanje.
Schlagfalle *f.* past (-í), progla.
Schlagfeder *f.* (Schloßfeder) peró (-ésa), vzmét (-í).
ſchlagfertig priprávljen —, gotòv na bòj; priprávljen na odgóvor. [lja.
Schlagfluß *m.* mrtvoùd, kap (-í), kap-
Schlaggang *m.* tolčna hoja *(turn.)*.
Schlaggewicht *n.* utéž (-i), utéžje.
Schlagholz *n.* sečni les, dorástli les.
Schlaghammer *f.* sestávljena spona.
Schlaglicht *n.* polna svetlóba, izrázna luč (-i).
Schlagſchatten *m.* odsébna senca, izrázna senca.
Schlagſchließe *f.* sestávljena vez (-í).
Schlaguhr *f.* bijóča ura.
Schlagwald *m.* sečnik. [dálja.
Schlagweite *f.* sežáj; (b. Funken) iskro-
Schlagwerk *n.* bilo, bijálo, zvonílo.
Schlagwort *n.* napovédna —, začétna —, iskálna beséda, iskálnica, geslo.
Schlagzeit *f.* lesosečni čàs.
Schlamm *m.* blato, glen; grez, kal; *fig.* blato, nesnága.
Schlammbad *n.* lužna —, blatna kopel (-éli).
ſchlämmen čístiti, opírati, oplakovati; (Teich) trébiti; geſchlämmte Kreide izpràna —, čista kreda.
ſchlammig blatèn, blatnat, glenast; kalúžen. [ža.
Schlammpfütze *f.* kalúža, mlakúža, mu-
Schlammvulcan *m.* luževbljúvna gora, luževbljúvnik.
Schlampe *f.* žlempa; *fig.* vlačúga, cifa, cafúta.
ſchlampen žlempáti, lókati (ločem), lóckati, hlastáti, cmokljáti.
ſchlampend angelangen pricokljáti.
Schlamper *m.* cmokljáč, žlempáč; nesnážnež.
Schlamperei *f.* nesnážnost; povŕšnost, malomárnost.
Schlange *f.* kača; *dem.* káčica; (Viper) gàd; (Drache) zmaj; die — häutet ſich kača se leví.
ſchlängeln ſich zvíjati se, viti (vijem) se, vijúgati se; ſich —d vijúgast.
Schlangen- kačji, gadji.
Schlangenart *f.* kačje pleme (-éna), gadji rod; nach — po kačje.
Schlangenbalg *m.* kačji lev, — olílèk.
Schlangenbiſs *m.* kačji pik, — ugríz.
Schlangenbrut *f.* kačja —, gadja zaléga, kačji zarod.
ſchlangenförmig kriv, zavít; vijúgast.
Schlangengang *m.* káčasta —, vijúgasta pot (-i).
Schlangengift *n.* kačji strup.
Schlangenhaut *f.* kačja koža, kačji meh, kačji olílèk, (oblèn).
Schlangenkraut *n.* kačúnka.
Schlangenlinie *f.* vijúga, vijúgavica.
Schlangenloch *n.* kačnik, kačnják.
Schlangenneſt *n.* kačje gnezdo.
Schlangenſtich *m.* kačji pik.
Schlangentödter *m.* gadomórec.
Schlangenwurz *f.* kačji podrášec; kačnik, líličnjak.
Schlangenzahn *m.* kačji zob.
ſchlank teněk, tenkovít, vitèk, slok, šibèk, švigljast.
Schlankel *m.* porédnež, potepín.
ſchlankfüßig tenkonòg, vitonòg.
Schlankheit *f.* tenkóst, vitkost, šibkóst.
ſchlapp ſ. ſchlaff.
Schlappe *f.* poràz; izgúba, škoda.
ſchlappen lókati, žlempáti.
ſchlappohrig klapoùh, klapoúšen.
Schlappohrige *m.* klapoúšec; *f.* klapoúška.
Schlappſchuh *m.* šlabédra, papúča.
Schlaraffe *m.* lenúh, poležúh, postopáč; veseljàk; glupec.
Schlaraffenland *n.* ràj postopáčev; blážena deželà, deželà, kjer ljudém pečéna píščeta leté v usta.
Schlaraffenleben *n.* leno —, brezskrbno —, razkóšno življénje.
ſchlau zvit, prekánjen, zvijáčen, premetèn, presúkan. [(-í).
Schlauch *m.* meh, mešína; (Röhre) cev
ſchlauchen otrébiti; trébiti, čístiti; prelívati; pretóčiti.
Schlauchröhre *f.* pretóčna cev (-í).
Schlauchſpritze *f.* brizgálnica s prténo cevjó.
Schlauchthier *n.* méhovec.
ſchlauderig povŕšen, malomárèn, nebrížen. [(-í).
Schlaue *f.* lupína, robína, ružína, ruž
Schlauheit *f.* zvitost, prekánjenost, premetènost.

Schlaukopf *m.* prekánjeneč, zvitorépec, zvijáčnik, premeténeč.

Schlauſinn *m.* ſ. Schlauheit.

ſchlecht slàb, maloprídèn, zločest, zèl (zlà), lágoděn; (ſchlicht) prepròst; (verderbt) izpríjen; (niedrigen Wertes) malovréděn; (arm) ubóžen, siromášen; ein —es Buch knjižúra; —e Zeiten slabi —, hudi časi; —e Gewohnheit nápačna naváda, razváda; eine —e Handlung zlo —, maloprídno —, hudo dejánje; —er Kerl maloprídnež, zlóčestnik, zaníkarnež, hudóbnež; ſich — kleiden siromáško —, revno se nósiti; —en Kauf machen okúpiti se.

ſchlechterdings *adv.* vsekáko, po vsem, docéla, po vsaki ceni.

ſchlechthin *adv.* narávnost.

Schlechtigkeit *f.* maloprídnost, malovrédnost, zlóčestost, zlost; izprijenost.

ſchlechtweg *adv.* zgòlj, narávnost.

ſchlecken lízati (lížem), oblizovati, mláskati; genug — nalízati se.

Schlecker *m.* lízavec; sladkosnédeč, oblíznjeneč.

Schleckerei *f.* oblízek, poslastica; sladkosnédost.

ſchleckerhaft oblizljìv, sladkosnèd.

Schleckermaul *n.* ſ. Schlecker.

Schlegel *m.* ſ. Schlägel. [níka.

Schlehdorn *m.* črni trn, trnóljica, trn-

Schlehe *f.* trnúlja, trnóljica, opárnica; **Schlehen-** trnov, trnjev.

Schlehenſtrauch *m.* trnovec, trnjevec.

Schleich- tajni, tihotápski, pokótni.

ſchleichen lesti (lezem), láziti, pláziti se, múzati se; prilésti, priplázìti se, izmúzati se; ſpähend — šútati; (um etwas —) oblésti, oblázìti; (leiſe —) tápati; (im Finſtern —) távati; ſchleichend herankommen pritávati, prikrásti (-krádem) se, pritápati; (auf vieren —) komárati; prikomárati; (gebückt —) húliti se; ſich davon — izmúzniti se, odlésti.

Schleichen *n.* lézenje, plazítev.

ſchleichend lazèč, plazèč; —e Thiere golázen (-i); —e Krankheit počásna —, skrivna bolézen (-i).

Schleicher *m.* laznik, izpodléznik, prihúljeneč, potúhnjeneč, tihotápec, tukèc.

Schleichgut *n.* tihotápska roba.

Schleichhandel *m.* tihotápska kupčija, tihotápstvo; — treiben tihotápiti, vtihotápljeno blagó prenášati.

Schleichhändler *m.* tihotápec; **=in** *f.* tihotápka.

Schleichware *f.* tihotápsko —, vtihotápljeno blagó.

Schleichweg *m.* ovíneč, stranska pot (-i); tajna pot.

Schleier *m.* tenčica, pajčolán, kopréna, naličje, vel; zastirálo, zavòj; den — nehmen v samostán iti (grem).

Schleieraffe *m.* opréženica.

Schleierchen *n.* zastirálce.

Schleiereule *f.* pégasta sova.

Schleierflor *m.* tenčica, pajčolán.

Schleif- brusni.

Schleifbahn *f.* dŕsalnica, drkálnica, dričálnica, pólzalica.

Schleife *f.* obéz (-i), ovóza; (Schlinge) petlja, zanka; (kleiner Schlitten) vlače *pl.*, vláčica, smuke *pl.*, samotézke *pl.*; (— des Schleifers) brusílnica; ſ. Schleifbahn.

ſchleifen brúsiti, ostríti; nabrúsiti, poostríti; (ſchleppen) vleči (vlečem), vláčiti; (glätten) líkati, gláditi; olíkati, ogláditi; (eine Feſtung —) razdejáti (-dénem), razrúšiti, razvalíti; (d. Kleid ſchleift) se vleče; (auf dem Eiſe —) dŕsati se, dŕkati se; geſchliffen nabrúšen, oglájen, olíkan; *fig.* omíkan.

Schleifen *n.* brúšenje, brušnja.

Schleifer *m.* brusár, brusáč, brusèc; (auf dem Eiſe) drsáč, dŕsavec, dŕkavec; **=in** *f.* brusárka, brusarica; dŕsavka; **Schleifer-** brusárski; **=werkſtätte** *f.* brusárnica, brusílnica.

Schleifgang *m.* dŕsalna hoja.

Schleifhandwerk *n.* brusárstvo. [ca.

Schleifmühle *f.* brusni mlin, brusílni-

Schleifſel *n.* brusnína, obrusek.

Schleifſtein *m.* brus, brusník, brusni kamen; (der Mäher) osla; **=behälter** *m.* óselnik, vodér (-ja); **=geſtell** *n.* brusníca.

Schleifung *f.* razdévanje, podíranje; razrúšba; brúšenje; vláčenje.

Schleifwerkzeug *n.* brusílo.

Schleihe *f.* linj, linják, rúska.

Schleim *m.* glen, sluz (-i), sliz (-i), žleza; (Speichel) slina; (Rotz) smrkélj; **Schleim-** sluzni, slizni.

ſchleimartig sluzast, slizast.
ſchleimen sluzéti (-ím), slizéti.
Schleimfieber *n.* slizna vročnica.
Schleimfluſs *m.* slizotòk.
Schleimhaut *f.* slúznica; sluzna mrena, sluzna koža.
ſchleimig sluzèn, slúzav, slizav.
Schleimſchichte *f.* slúznica.
Schleimſtoff *m.* sluzèc, slizèc.
Schleimthier *n.* sluznják, slúzavec.
Schleiße *f.* treskà, trskà, trščica.
ſchleißen (Kleid) odŕgniti; odŕgniti se, ogúliti se; (ſpalten) cépiti, klati (koljem), dreti (derem); (Federn) skubsti, púkati; lúpiti.
Schleißer *m.* skubèc, púkavec.
ſchleißig odŕgnjen, ogúljen.
ſchlemmen požrešévati, nezmérno pojédati in popívati, zaprávljati.
Schlemmer *m.* požrešnik, zapravljívec.
Schlemmerei *f.* požrešnost, razsípnost.
Schlempe *f.* usedlína, kalíž (žganja).
Schlendergang *m.* lena hoja; pohájkovanje; kínkava hoja.
ſchlendern leno hóditi; pohájkovati, pláziti se, kolovrátiti.
Schlendrian *m. fig.* staro kopíto; stara naváda, zastaréla razváda, zastaréla nerédnost; dem — folgen po starem kopítu délati.
Schlengel *m.* zádrga, zanka, pota *f.*, spona.
ſchlenkern *intr.* klátiti se, kínkati; (mit den Füßen) zvoníti z nogámi, bingljáti; (mit d. Armen) máhati; *tr.* métati (mečem), lúčati; zadegáti.
Schleppbahn *f.* dovláčna železnica, dovláčnica.
Schleppe *f.*, Schlepp *m.* vlečka, vlek.
ſchleppen *tr.* vláčiti, vleči (vlečem), drpáliti; (wohin) privléči; (bis zur Müdigkeit) navláčiti se; *intr.* vleči se, pométati.
Schleppen *n.* vlaka, vláčenje.
Schleppenträger *m.* vlekonóšec.
Schleppkleid *n.* obléka z vlečko, obléka z vlekom.
Schleppnetz *n.* draga.
Schleppſack *m.* malha, torba.
Schleppſchiff *n.* ladja vlačívka.
Schleppſeil *n.* vrv (-í), vlačílna vrv; ins — nehmen nase otvésti (-zem).
Schleuder *f.* prača, lučánka, lučálnica, pogánjka, (ščipávka).
Schleuderer *m.* pračar, lučávec.
ſchleudern lúčati, métati (méčem); vreči (vržem), zagnáti (-ženem), zalúčati, zakrepelíti, hítiti; (m. d. Waren) pod nič dajáti, v lastno škodo prodájati.
Schleuderſeuche *f.* trésnica. [va.
Schleudervorrichtung *f.* lučálna naprá-
ſchleunig *adi.* hitèr, nagèl, urèn, bŕz, spešèn, jadrn; *adv.* nágloma, prècej, bŕž; auf das —e kàr najhitréje.
Schleunigkeit *f.* spešnost, urnost.
Schleuſe *f.* zatvórnica, zapòr, zapórnica; (a. d. Mühle) rake *pl.*; žleb, splàv.
Schlich *m.* skrivna —, stranska pot (-i), ovínek, smùk; (Verſteck) skrivališče; (Kunſtgriff) zvijáča; (in Bergwerken) mel.
ſchlicht prepròst, prostodúšen; (eben) ravèn, gladèk; der —e Menſchenverſtand zdrava pamet (-i), prirojéni razúm.
Schlichtart *f.* širóčka, bradlja, bezjáča.
Schlichte *f.* (bei den Gießern) mazálo; (bei den Webern) močílo.
ſchlichten ravnáti, vrstíti, zlágati; zravnáti, zvrstíti, zložíti; (Holz) skládati, zlágati; (behauen) tésati (tešem); obtésati; (das Brett) strúgati, gláditi; (bei Webern) mázati (mážem); (bei Gerbern) strgati; ostrgati; *fig.* (Streit) razsóditi, poravnáti, pomiríti.
Schlichtfeile *f.* gosta pila. [nost.
Schlichtheit *f.* prepróščina, prostodúš-
Schlichthobel *m.* oblič ličnik.
Schlichtmeißel, Schlichtſtahl *m.* likálnik, gladílo. [mirítev.
Schlichtung *f.* sprava, poravnáva, po-
Schlick *m.* glen, grez, mulj.
Schlickboden, Schlickgrund *m.* grezovína, grez (-í), ozíbi *pl.*
Schlickkrapfen *m.* petelínček, zvitèk.
Schlief *m.* svaljèk.
ſchliefbar prolázen.
ſchliefen lesti (lezem), pláziti se, múzati se; spláziti se, smúkniti.
ſchliefig svaljkast, nezapečèn.
ſchließbar zapórèn, zaklepálen.
Schließe *f.* zapónka, zaklèp, zatvòr; (Schleuſe) zatvórnica; (an den Büchern) zapénèc; (Riegel) zatík; (Nagel) íglica; (in der Mauer) vez (-í), spona.

ſchließen zapréti, zatvoríti, pripréti; *impf.* zapírati, pripírati; (m. d. Schloſſe) zakléniti, *impf.* zaklépati; (in Ketten) vkléniti, vkovati; *impf.* vklépati; (beenden) končáti, dokončáti, dovršiti, završiti, dognáti (-ženem), skléniti; *impf.* sklépati, končevati; in ſich — obséči (-sežem), *impf.* obségati; Vertrag — pogodíti se, pogódbo skléniti; Frieden — pomiríti se, mir skléniti; die Augen — zamežáti (-ím), oči zatísniti; in die Arme — objéti (-jámem), *impf.* objémati; *(phil.)* skléniti, zaključíti; *impf.* sklépati, sóditi; (eine Verſammlung) razpustíti, skléniti; *impf.* razpúščati; (Protokoll) skléniti, *impf.* sklépati; ſich — zapréti se, zakléniti se; *impf.* zapírati se, zaklépati se; stíniti se, *impf.* strínjati se; die Wunde ſchließt ſich rana se zacéli; geſchloſſene Ortſchaft zdržema stojéča vas (-í).

Schließer *m.* zapiráč; ključár.

Schließfrucht *f.* rožka.

ſchließlich *adi.* zadnji, poslédnji; *adv.* končno, napósled, nazádnje, poslédnjič.

Schließmuskel *m.* zapórnica.

Schließnagel *m.* zapàh, zatìk.

Schließung *f.* zatvorítëv, sklèp, sklépanje; zaklèp.

Schließungsdraht *m.* polárna žica. [ka.

Schliff *m.* ubrús, obrúsek; *fig.* lik, olí-

Schliffläche *pl.* obrúšene ploskve *pl.*

ſchlimm hud, hudóben, zèl (zlà, zlò); (ſtreng) ostër, osórën; es geht ihm — slaba se mu godí, sila mu prede; —e Augen bolne —, boléče oči; —er Finger pŕst bolí; —er werden hújšati se, hujši prihájati.

Schlingbaum *m.* dobrovítovina.

Schlingbohrer *m.* bodílo.

Schlinge *f.* zádrga, zanka, nastáva, progla; (Maſche) petlja; (am Seile) okó (očésa); krotovíca; in —n fangen v zádrge loviti; **Schlingen-** zančni.

Schlingel *m.* porédnež, frkolín, potepín, zaníkarnik, malopŕidnež.

ſchlingelhaft poréden, presnét, zaníkarën, malopríden.

ſchlingeln potépati se, telebániti.

ſchlingen (Speiſen) goltáti, žreti, požírati; ſich ſatt — nažréti se, nasrébati se; er kann nicht — požírati ne more; (mit einer Schlinge) zánkati; prizánkati, zadŕgniti; *impf.* zadrgovati; in einander — zazánkati; ſich — viti (vijem) se, vijúgati se; ovíti se, okléniti se, oprijéti (-prímem) se; *impf.* oklépati se, oprijémati se.

Schlingen *n.* zánkanje.

Schlingenreihe *f.* zančna vrsta.

Schlinger *m.* požerúh, požrešnik, goltnež, goltávec; ovijávec, ovijáč.

Schlingfaden *m.* vítica, ročíca.

Schlinggarn *n.* nit za zánkanje.

Schling-gewächs, -kraut *n.* ovijávka.

Schlingpflanze *f.* plézavka.

Schlitten *m.* saní *f. pl.*, sanke *pl.*, sančíce *pl.*, smučí *f. pl.*, vlake *pl.*; (Hand—) samotéžnice, samotéžke *pl.*; — fahren sánkati se, sanínkati se.

Schlittenbahn *f.* sanéněc, saníjak.

Schlittenfahrt *f.* sánkanje, vožnja na saneh.

Schlittenkufe *f.* saníněc, saníšče.

Schlittſchuh *m.* drkalica, smučke *pl.*, drsalica; — fahren drkati se, drsati se; **-fahrer** *m.* drsavec, drsáč.

Schlitz *m.* razpòr, razpóra, razpórek; (in Stein) preréza, reža; (an d. Feder) precép, razcèp, razcépek.

ſchlitzen párati, prati (porjem); razpárati, prerézati (-rézem); (ſpalten) cépiti, klati (koljem), kálati; razcépiti, razkláti.

ſchlitzig z razpórkom; razpáran, precépljen.

Schlitzſäge *f.* žaga zarezílnica.

Schloß *n.* ključálnica, ključánica; (Anhänge—) žábica; hinter — und Riegel pod ključem, pod zaklépom; (Burg) grad, grajščína; (Caſtell) trdnjáva; **Schloß-** gradski, grajski, grajščínski.

Schloßberg *m.* gradski hrib, grad.

Schloßbewohner *m.* grajski človek.

Schloße *f.* toča; es fallen —n toča gre, toča se usípljе.

ſchloßen, es ſchloßt toča gre.

Schloſſer *m.* ključálničar; **-handwerk** *n.* ključálničarstvo.

Schloßgarten *m.* grajski vrt.

Schloßhauptmann *m.* grajski povéljnik, gradski povéljnik, gradník.

Schloßkapelle *f.* grajska kapélica.

Schloſsnagel *m.* svornik, sornik.
Schloſsplatz *m.* predgrádje, gradsko dvoríšče.
Schloſsvogt *m.* grajski oskrbník.
Schloſswache *f.* grajska straža.
Schloſswall *m.* gradíšče.
Schloſszahn *m.* sklepni zoběc.
Schlot *m.* dimnik.
Schlotfeger *m.* dímnikar.
Schlotter *m.* glen, kalíž.
Schlotterapfel *m.* klopótec, ropótec.
ſchlotterig mahedràv, klopotàv, ohlápen.
ſchlottern drgetáti (-ám, -géčem), cepetáti; šibíti se; tresti (tresem) se; mahedráti, oplétati se.
ſchlotternd mahedràv, tresonòg.
Schlotterohr *n.* klapoúha živál (-i), klapoúšec.
Schlucht *f.* globél (-i); (Hohlweg) klanec; (Berg—) tokáva, jarek, grapa; (Felſen—) skalna globél (-i); (Thalſchlucht) debér (-i).
ſchluchzen kólcati, skomúkati, hlípati; hlípa se mi, kolca se mi; kólcniti; (weinen) ihtéti, cmériti se.
Schluchzen *n.* kólcanje, hlípavica; ihténje, jok.
Schluchzer *m.* kólcavec; kòlc.
Schluck *m.* požír, požírek, pogóltljaj; sŕk, srkljaj, posrébek; in einem — na en dušek; einen — thun góltniti, sŕkniti, srébniti.
ſchlucken góltniti, požréti; *impf.* goltáti, požírati; (Flüſſiges) sŕkniti, posŕkati, srébniti, posrébati (-am, -bljem); (genug) nagoltáti se, nasrébati se.
Schlucker *m. fig.* ein armer — ubóžec, siromák, ubóg trpín, revež.
Schluft *f.* ſ. Schlucht.
Schlummer *m.* drem, dremež, dremóta; sẽn (snà); (Halb—) dremávica.
Schlummerer *m.* drémavec; dremálo.
ſchlummerig dremótẽn, dremàv, dremljiv.
Schlummerlied *n.* uspávanka.
ſchlummerlos ſ. ſchlaflos.
ſchlummern drémati (-am, -mljem); spávati; zadrémati; genug — nadrémati se.
Schlummerſucht *f.* dremávost, dremljívost.
Schlump *m.* slučáj.
Schlumpe *f.* ſ. Schlampe.
ſchlumpen nakljúčiti se; nerédno viséti (o obléki).
Schlund *m.* golt, goltánec, grtánec, grlo, požirálnik; (Rachen) žrelo; (*bot.*) grlo; (d. Geſlügels) golzún; (Abgrund) prepàd, brezdno; (Waſſer) tolmún, krnica, požirávka, požirálnik; **Schlundgoltni.** [*pl.*
Schlundblaſenfiſche *pl.* oddušníkarice
Schlundkopf *m.* golt.
Schlundröhre *f.* jéščnik, požirák.
Schlundſchuppe *f.* goltna luska.
Schlupf *m.* smùk.
ſchlüpfen, ſchlupfen smúkniti, šíniti, púhniti; *impf.* smúkati; (aus d. Hand) izdŕkniti, izpólzniti; (durch eine Öffnung) spláziti se, izmúzniti se skoz.
ſchlüpfrig polzek, spolzek, opólzel, sklizek; (Rede) kosmàt, pohujšljiv, umázan.
Schlüpfrigkeit *f.* opólzlost, polzkóst.
Schlupfweſpe *f.* najézdnik.
Schlupfwinkel *m.* kot, zakótek, zakótje, skrivališče.
Schlurf *m.* srkljaj, srebljaj.
ſchlürfen sŕkati (-am, -čem), srébati (-am, -bljem), cmŕkati; sŕkniti, srébniti; posŕkati, posrébati.
Schlürfer *m.* sŕkavec, srébavec.
Schluſs *m.* konec, sklèp, dovršek, završek; (Schließen) zatvorítev, zaklèp, konec; (Syllogiſmus) sklèp, zaključek, silogízem; (Entſchluſs) sklèp, odlóka, odločílo; (Urtheil) razsódek; — der Debatte završek razgóvora; am Schluſſe konec; **Schluſs-** končni, sklepni, završílni, poslédnji.
Schluſsact *m.* poslédnje dejánje.
Schluſsart *f.* vrsta zaključevánja, način sklépanja, način zaključevánja.
Schluſsbein *n.* kòlk, bédrna kost (-i); sramna kost.
Schluſsbericht *m.* končno poročílo.
Schlüſſel *m.* ključ; ključek.
Schlüſſelbein *n.* ključnica, ključna kost (-i).
Schlüſſelblume *f.* trobéntica, jeglič, jaglec, brkónčica.
Schlüſſelbund *n.* (*m.*) zvezek ključev, ključi *pl.*

Schlüſſelverwahrer *m.* ključár.

Schluſserkenntnis *n.* končni razsóděk, zavŕšni razsòd.

Schluſsfaſſung *f.* sklèp, ukrèp, dolóčba.

Schluſsfigur *f.* način zaključevánja.

Schluſsfolge *f.* posléděk.

Schluſsgebet *n.* zadnja molítěv.

Schluſsgedanke *m.* poslédnja miſèl (-i).

ſchlüſſig končni, sklepni.

Schluſskette, Schluſsreihe *f.* sklépovna vrsta, sklépovni niz, zaključna vrsta.

Schluſskraft *f.* razsódnost.

Schluſsprotokoll *n.* končni zapísnik, završilni zapísnik.

Schluſsprüfung *f.* sklepna izkúšnja.

Schluſspunkt *m.* sklepna pika.

Schluſsrechnung *f.* obračún, sklepni račún, končni račún.

Schluſsrede *f.* zavŕšni govor.

ſchluſsrichtig dosléděn.

Schluſsſatz *m.* končni stavěk, zaključek, izvòd.

Schluſsſtein *m.* zagózda, sklepnik.

Schluſsvermögen *n.* razsódnost.

Schluſsvertheidigung *f.* končni zagóvor.

Schluſsweiſe *f.* način zaključevánja.

Schluſszeichen *n.* končáj.

Schlutte *f.* volčje jábolko, užítna púnčica.

Schmach *f.* sramóta, zasrámba, poróga, pogŕda.

ſchmachbedeckt osramočèn, zasramován, psován.

ſchmachten (Hunger) medléti (-ím), omagovati; (Durſt) zévati; (ſich ſehnen) koprnéti, hrepenéti.

ſchmächtig droběn, meděl; vitěk, strunast, tenèk, šibèk, prežét; lang und — pretégnjen.

Schmächtigkeit *f.* drobnóst, vitkost, šibkóst, šibkóta.

ſchmachvoll sramotílěn, sramótěn, nesráměn.

ſchmackhaft slastěn, okúsěn.

Schmackhaftigkeit *f.* slast (-í), slastnost, okúsnost.

Schmäh- sramotílni, psoválni, zasramoválni, porogljívi.

Schmähbrief *m.* sramotílno pismo.

ſchmähen sramotíti, zasramovati, grdíti; (ſchelten) zmérjati, psovati (psujem); (tadeln) grájati, oštévati, očítati komu kàj.

Schmäher *m.* sramotítelj, zasramovávec, psovávec; grájavec; =in *f.* zasramovávka, psovávka. [(-i).

Schmähgedicht *n.* sramotílna pesém

ſchmählich *adi.* sramótěn; *adv.* sramótno, zaničljívo.

Schmährede *f.* zasramovánje, sramotílne beséde *pl.*, sramotílni govor.

Schmähſchrift *f.* sramotílni spis, sramopis.

Schmähſucht *f.* porogljívost, zmerljívost, zasramljívost.

ſchmähſüchtig porogljìv, zmerljìv, zasramljìv.

Schmähung *f.* sramotítěv, zasrámba, zasramovánje, graja.

Schmähwort *n.* sramotílna —, porogljíva beséda, psóvka. [běn.

ſchmal ozèk, tesèn; (fein, dünn) dro-

ſchmalblätterig ozkolíst.

ſchmalbrüſtig ozkopŕsěn.

Schmäle *f.* ozkóst, ožína, tenkóst, tesnóta.

ſchmälen godrnjáti, kríčati (-čím), gobezdáti, jezikovati, jezik iztézati.

ſchmälern (ſchmäler machen) óžiti; poóžiti; (enger machen) krátiti, stesníti; (geringer machen) krátiti, mánjšati, krájšati; prikrátiti, zmánjšati; die Ehre — obrekovati koga, čast krátiti komú.

Schmälerung *f.* zmanjšáva.

Schmalhans *m.* stradáč, strádavec, trpín, potrpíči *pl.*

Schmalkäfer *m.* ozkokrílec.

Schmalkopf *m.* ozkoglávec.

Schmalnaſe *f.* ozkonósa ópica.

ſchmalſpurig ozkotíren.

Schmalte *f.* smalta.

Schmalvieh *n.* dróbnica.

Schmalz *n.* (Rind—) maslo; (Thierfett) salo, mast (-i); zabel (-i), zabéla; **Schmalz-** maslén.

Schmalzbirne *f.* maslénka.

ſchmalzen béliti, zabeljevati; zabéliti; začíniti, *impf.* začínjati.

Schmalzkübel *m.* deža, maslénjak, maslenjáča.

Schmalzmus *n.* máselnik, tropíne *pl.*, troska, (morka).

Schmant *m.* (Milchrahm) smétana; (in Salzwerken) pena.

ſchmarotzen zastónj jesti (jem) in piti (pijem); zajédati; (bei Hochzeiten) prežati (-ím), ogláriti, prežáriti, šéškati, zapléčevati; prisliníti se.

Schmarotzer *m.* zajédavec, zapléčnik, prislínjeneč; (bei Hochzeiten) oglár, šeškar, kobíličar, prézar; lizún.

ſchmarotzeriſch zajéden, zajédalen, prislínjen.

Schmarotzerpflanze *f.* zajédavka.

Schmarre *f.* usèk; brazgotína, obráslek, proga; ſ. Narbe.

Schmarren, Schmarn *m.* (Mehlſpeiſe) práženje; (Eier—) cvrk, cvrtjé.

ſchmarrig brazgotínast. [bek.

Schmatz *m.* cmòk, mlàsk; *fig.* poljú-

Schmatze *f.* panj, paróbek, štor. [niti.

ſchmatzen cmokáti, mláskati; cmók-

Schmatzer *m.* cmokáč, cmokávec, mlaskáč.

Schmauch *m.* dìm, čad, smod.

ſchmauchen kaditi se, púhati, čadíti se; Tabak — tobák púhati, kaditi, tobák piti (pijem); ein wenig — pokadíti.

ſchmäuchen (Bienen) čebélam kadíti, z dimom pregánjati čebéle; (Fleiſch) mesó kadíti, prekájati, sušíti, vodíti.

Schmaucher *m.* kadívec.

ſchmauchig zakajèn, dimnat.

Schmauchſtube *f.* čádnica, dímnica, kadílnica.

Schmaus *m.* pojédina, obèd, gostíja, pir, godovánje; (nach vollendeter Dreſcharbeit) dómlati *f. pl.*, domlátki *pl.*

Schmausbruder *m.* gostovávec, gostník, pojédež.

ſchmauſen gostíti se, gostovati se, pojédati, pasti (pasem) se; (Namensfeſt) godovati; (Hochzeit) pirovati.

Schmauſer *m.* pojédavec, dobrojédec, ritopàš; =in *f.* pojédavka, dobrojédka.

Schmauſerei *f.* gostíja, pojédina, gostovánje.

ſchmecken (hinſichtlich des Geſchmackes) díšati (-ím), prilégati se; priléči (-lézem) se; die Speiſe ſchmeckt jed díši, jed se priléga, jed gre v slast; es ſchmeckt ſüß, bitter sladkó, grenkó je; nach etwas — po čem díšati, duh iméti (imám), slast iméti po čem, cíkati na kàj; (koſten) pokúsiti; *impf.* pokúšati; nicht — können ne móči (morem) trpéti, — vídeti; er ſoll auch — naj izkúsi tudi on; die Arbeit will ihm nicht — delo mu mrzí; ich laſſe mir wohl — jed mi gre v slast.

Schmecker *m.* pokúšavec; ſ. Leckermaul.

Schmeichelei *f.* láskanje; prilizovánje, dobríkanje, sladkánje; láskave beséde.

ſchmeichelhaft (Perſon) prikupljìv, prilizljìv, dobríkav, laskav; —e Worte láskave beséde; das iſt — für dich to te díči, to te častí.

Schmeichelhaftigkeit *f.* láskavost; prilíznjenost, prilizljívost.

ſchmeicheln prilizovati se, sladíti se, sladkáti se, dobríkati se; láskati se, omíljati se, prikupovati se; prilízniti se; es hat mich geſchmeichelt godílo mi je, bilo mi je ljubó.

Schmeichelrede *f.* prilíznjene beséde; sladke —, láskave beséde *pl.*

Schmeichelwort *n.* láskava beséda.

Schmeichelzunge *f.* sladki jezik, medéna usta *pl.*

Schmeichler *m.* prilizovávec, lizún, laskátelj, dobríkavec, sladkáč, sladkán, vrtorépec; =in *f.* prilizovávka, láskavka.

ſchmeichleriſch prilíznjen, laskav, dobríkav, vrtorèp.

ſchmeidig ſ. geſchmeidig.

ſchmeißen ſ. werfen.

Schmeißfliege *f.* zapljúnkarica.

Schmelz *m.* sklenína; (Glaſur) lošč, lèsk; (der Stimme) mehkóba.

ſchmelzbar talèn, topljìv, raztopljìv, raztálen.

Schmelzbarkeit *f.* talnost, raztopljívost.

Schmelzbutter *f.* topljéno maslo, razpuščéno maslo.

ſchmelzen *tr.* topíti, talíti, plavíti, tájati; raztopíti, razpustíti, raztájati; *impf.* raztápljati, razpúščati; (emaillieren) steklíti; posteklíti; *intr.* (flüſſig werden) topíti se; raztopíti se; (Erz) talíti se; (Eis) tájati se; (Schnee) kopnéti; skopnéti.

Schmelzer *m.* topívec, talívec, plavec.

Schmelzerei *f.* ſ. Schmelzhütte.

Schmelzfarbe *f.* smáltova barva.

Schmelzglas *n.* stekléno loščílo, sklenína.
Schmelzhaus *n.* ſ. Schmelzhütte.
Schmelzherd *m.* talíšče, topíšče.
Schmelzhütte *f.* topílnica, talílnica; plavílnica, plavž.
Schmelzkunſt *f.* plavstvo, topílstvo.
Schmelzofen *m.* plavž, topílna peč (-í).
Schmelzproceſs *m.* talítěv, plavítěv.
Schmelzpunkt *m.* talíšče.
Schmelzſchupper *m.* sklenolúska.
Schmelztemperatur *f.* talíšče.
Schmelztiegel *m.* topílnik, raztópnik, raztópnica.
Schmelzung *f.* topítěv, topljénje. [ca.
Schmelzwerk *n.* topílnica, pretapljálni-
Schmelzwerkzeug *n.* topílno oródje.
Schmer *n. m.* mast (-í), salo, tolšča; (Wagenſchmer) kolomàz; (aus Pech) smolnják.
Schmerbauch *m.* trebúšnik, trebušnják.
Schmergel *m.* ſ. Schmirgel.
Schmerhändler *m.* salár.
Schmerle *f.* (Fiſch) smrkež, bábica.
Schmerz *m.* (Leibes—) bolečína, bolést (-i), bol (-i); ich empfinde — bolí me; brennender — sklina, sklečína; (des Gemüthes) žalost, bridkóst, žàl (-i), toga; der — läßt nach bolečína odléga; der — hat nachgelaſſen odléglo mi je; einen brennenden — verurſachen zaskeléti.
ſchmerzen boléti, trápiti, peči; recht zu — anfangen razboléti se.
Schmerzensgeld *n.* denár za prestáne bolečíne, bolestnína. [sti.
Schmerzensmutter *f.* mati polna bolé-
Schmerzensſchrei *m.* boléstni krik.
Schmerzgefühl *n.* boléstno čuvstvo.
ſchmerzhaft, ſchmerzlich bolèč, boléstěn, skelèč; —e Krankheit huda —, bridka bolézen (-i).
ſchmerzlos brez bolečín, brezboléstěn.
ſchmerzſtillend bolečíno olajšujòč.
ſchmerzvoll poln bolečín, bolésti poln.
Schmetterling *m.* metúlj, motovílec; (Nacht—) vešča; *fig.* vetrenják, nestanovítnež.
ſchmetterlingsartig metúljast.
Schmetterlings-blüte *f.* metúljasti cvet, — veněc; **-blütler** *pl.* metúljnice *pl.*, stróčnice *pl.*

ſchmettern *tr.* tréščiti, lopútniti, telébiti; tréskati; *intr.* hrúščati (-ím), hrumẽti; zahrúščati; (Trompete) búčati (-ím), donẽti; zadonẽti; (Vogel) žvrgoléti, gostoléti.
ſchmetternd hrumẽč; bučẽč; gostolẽč.
Schmied *m.* kovàč; **Schmied-** kovàški.
ſchmiedbar kovẽn, koválen.
Schmiede *f.* kovačnica.
Schmiedeamboß *m.* nakoválo, naklo, nákov.
Schmiedearbeit *f.* kovàško delo, kov.
Schmiedeeiſen *n.* kovno železo.
Schmiedehandwerk *n.* kovàštvo.
Schmiedemeiſter *m.* kovàški mojstẽr.
ſchmieden kovati (kujem); Verſe — pesmáriti; (Ränke) snovati (snujem), plesti (pletem), naklépati.
Schmiedeſinter *m.* okujíne *pl.*, okúje, skaje *pl.*
Schmiedezange *f.* kovàške kléšče *pl.*
Schmiedin *f.* kovačica.
Schmiege *f.* (Maßſtab) skladni ógelnik, ógelnica.
ſchmiegen (von Werkleuten) uklóniti, upógniti, nágniti; *impf.* uklánjati, upogíbati (-gíbljem), nagíbati; ſich — pritísniti se, oprijẽti (-prímem) se, stísniti se (h komu); *impf.* pritískati se, stískati se, oprijémati (-am, -ljem) se (koga); ovíjati se; ſich in einen Winkel — stísniti se, skljúčiti se v kot; *fig.* uklóniti se (komu).
ſchmiegſam vitẽk, giběk, gibčẽn, voljẽn; ſ. nachgiebig.
Schmiegſamkeit *f.* voljnost, gibčnost.
Schmiele *f. (Aira)* masníca.
Schmieralien *pl.* čečkarija; podkupnína.
Schmierarzt *m.* mazáč.
Schmierbrand *m.* smrdljíva snet (-í).
Schmierbüchſe *f.* posóda za kolomàz, kolomáznica.
Schmiere *f.* mazílo, maža; mast (-í).
ſchmieren mázati (mažem), mazíliti, mazáriti; namázati, pomazíliti; (ſchlecht ſchreiben) čečkáti, mázati (mažem); (beſtechen) podkúpiti.
Schmierer *m.* mázavẽc, mazáč.
Schmiererei *f.* mazarija.
Schmiergeld *n.* maznína.
Schmierhändler *m.* kolomázar.

ſchmierig mazast, razmázěn; umázan; ſich — machen umázati se; —er Menſch umázaněc.

Schmierkäſe *m.* ſ. Quark.

Schmiermittel *n.* mazílo, maža.

Schmierſalbe *f.* maz (-í), mazílo.

Schminkbüchſe *f.* lepotíčnica.

Schminke *f.* lepotíca.

ſchminken lepotíčiti.

Schminkerei *f.* lepotíčenje.

Schmirgel *m.* smírék; **Schmirgel-Schmiſs** *m.* udár; ſ. Schmitz.

Schmitz *m.* švŕk, šleněk; einen — geben šléniti koga, švŕkniti, pošikniti.

Schmitze *f.* (Ende der Peitſche) lèsk, pokěc, pokálnik.

ſchmitzen švŕkati; švŕkniti, šléniti.

Schmolle *f.* (Krume) sredíca, meča.

ſchmollen kújati se, šobo délati, gnévati se; anfangen zu — skújati se, šobo napéti (-pnèm).

Schmollende *f.* kújavka.

Schmoller *m.* kújavěc, kujálo.

ſchmollig kujav, kujast, gnevav.

Schmorbraten *m.* dušéno mesó.

ſchmoren *tr.* (dünſten) dušíti; páriti, cmáriti; *intr.* páriti se, cmáriti se.

ſchmuck brděk, brhěk, zal, čeděn.

Schmuck *m.* okràs, nakràs, nakìt, lepotíčje; (Putz) lišp, gizda; (Schmuckſache) dragotína, lepotína, okrasnína; mit — überladen preolepotíti.

ſchmücken lepotíti, krásiti, kítiti, gízdati; olepotíti, okrásiti, nakítiti, ogízdati.

Schmuckfeder *f.* lišpno peró (perésa), nakítno peró.

Schmuckgegenſtand *m.* ſ. Schmuckſache.

Schmuckhändler *m.* lepotínar, dragotínar.

Schmuckkäſtchen *n.* škrínjica za lepotí-ne.

Schmuckkette *f.* lišpna —, nakítna verížica.

ſchmucklos prepròst, brez lišpa, brez okrása.

Schmuckſache *f.* ſ. Schmuck.

Schmuckware *f.*, **Schmuckwerk** *n.* lepotíčje, dragotíne *pl.*, lepotíne.

Schmuckwort *n.* okrasílna beséda.

Schmudel *m.* nesnága.

ſchmudeln brazdáti, svinjáti; obrazdáti, osvinjáti.

Schmuggel *m.*, **Schmuggelei** *f.* tihotápstvo; ſ. Schleichhandel.

ſchmuggeln s prepovédanim blagom tŕžiti, tihotápiti.

Schmuggler *m.* tihotápec; ſ. Schleichhändler.

ſchmunzeln múzati se; namúzniti (-znem) se; —d namuznívši se.

Schmutz *m.* nesnága.

ſchmutzen mázati, brazdáti; rado se (za)mázati.

Schmutzfleck *m.* maróga, zamázek.

ſchmutzig umázan, zamázan, nečéden; (geizig) skop, umázan.

Schmutzigkeit *f.* umázanost.

Schmutzrede *f.* nesrámno —, kosmáto —, umázano govorjénje.

Schmutztitel *m.* vnánji —, naméstni naslóvni list.

ſchmutzvoll ves umázan.

Schmutzwaſſer *n.* pomíje *pl.*

Schnabel *m.* kljun; *dem.* kljunček; *fig.* gobec, jezik; (Schiffs—) rilec, nos; (Ausguſs—) nos, trobec, dulec.

ſchnabelartig kljunast.

Schnäbelei *f.* poljubovánje, lízanje.

ſchnabelförmig kljunast.

Schnabelkräuter *pl.* kljúnarice *pl.*

ſchnäbeln ſich ljubkovati se.

Schnabelſchüſſel *f.* nósavica, nósasta skleda.

Schnabelthier *n.* kljunáš.

Schnabelzange *f.* kljunáte klešče.

Schnack *m.* šala, burka; (Geſchwätz) prazno klepetánje.

ſchnacken burke ugánjati; klepetáti, blebetáti.

Schnake *f.* komár; (Schlange) belouška; (Scherz) šala, burka, gluma.

Schnakenmacher *m.* glumáč, šaljívec.

ſchnakiſch šaljiv, burkast, smešen.

Schnalle *f.* zapóna, zapónka, kopča, préžica; (Klinke) kljuka.

ſchnallen zapéti (-pnèm), zakopčáti; *impf.* zapénjati, zakopčávati.

Schnalz *m.* mlàsk, lùsk, dlèsk; pòk.

ſchnalzen mláskati, lúskati, dléskati; (mit der Peitſche) pókati; mlàskniti, lúskniti, dléskniti; pókniti.

Schnalzer *m.* mláskavec, mlaskáč, dleskávec; ſ. Schnalz.

Schnalzerpeitſche *f.* pokáča.

ſchnapp! *interi.* hlòp! hlàst! hàp! šávs!

Schnapp- zapádni, zaskóčni, zalópni.

Schnappe *f.* zapádna mreža, zapádna tkanína.

ſchnappen hlápniti, hlópniti, hlástniti, ščápniti, šávsniti; *impf.* hlápati, hlastáti, ščápati, šávsati; (nach Luft) hliptáti, (sapo) pojémati; *fig.* pogánjati se; pognáti se za čim; (v. Schloſs, Meſſer) zapásti (-pádem), zaskóčiti; *impf.* zapádati, zaskakovati.

Schnapper *m.* hlastáč, hlastávec; zapádka, zaskóčka.

Schnäpper *m.* puščálo.

Schnappfeder *f.* zalópna vzmet (-í).

Schnapphahn *m.* zalópni petelínec; *fig.* grabež, tat.

Schnappmeſſer *n.* sklepec, sključek, zaklépec; kostúra.

Schnappſack *m.* malha.

Schnaps *m.* žganje, žganjica. [njar.

Schnapsbruder *m.* žganjepívec, žga-

Schnapsbude *f.* žganjarija, žganjárna.

ſchnapſen žganje piti (pijem).

Schnapstrinker *m.* žganjepívec.

ſchnarchen smŕčati (-ím), hŕčati (-ím), drnjóhati; zasmŕčati, hŕkniti; (mit rauher Stimme ſprechen) rohnéti (-ím).

Schnarcher *m.* smrčálo, smŕčavec, hŕkavec; smrčáj; =in *f.* smŕčavka, hŕkavka.

Schnarre *f.* (Klapper) klopótec, klopotúlja; (Ratſche) ropotáča, drdrálo; ſ. Wachtelkönig.

ſchnarren škrípati (-pljem), hréščati (-ím), škrgútati, drdráti; (b. der Ausſprache des „R") grkati, pogrkovati; ſchnarrend škripav, škrgútav; škripáje.

Schnarrheuſchrecke *f.* škrebetáljka.

Schnarrwerk *n.* (b. Orgel) brundálo.

Schnatterei *f.* ſ. Plauderei.

Schnatterer *m.* ſ. Plauderer.

ſchnattern gágati, gogotáti (-óčem); žlabudráti, klepetáti (-ám, -éčem).

ſchnauben púhati, sopsti (sopem); (vor Zorn) píhati (-am, pišem); hrepenéti, dihtéti.

ſchnaufen ſ. ſchnauben; díhati, sopíhati.

Schnauzbart *m.* brki *pl.*, mustáči *pl.*, brke *pl.*, mustáče *pl.*

Schnauze *f.* gobec, smrček; (Rüſſel) rilec, hrlec; *dem.* gobček, rilček.

Schnecke *f.* polž; (Weibchen) pólževka; trbonóžec; slínavec, slinar; **Schnecken-** polži, polžev.

ſchnecken lesti (lezem) kakor polž.

ſchneckenartig, ſchneckenförmig polžast, po pólževo zavít.

Schneckengang *m.* polžev hòd; zavíti hodník. [pína.

Schneckenhaus *n.* pólžnica, pólževa lu-

Schneckenhorn *n.* polžja tipálnica, polžev rog; zavíti rog.

Schneckenklee *m.* (gemeiner —) metéljka, nemška —, večna dételja, lucérnka.

Schneckenlinie *f.* zavíta črta, zavojíta črta.

Schneckenpoſt *f.* polžja pošta; *fig.* mit der — počási.

Schneckenſchale *f.* ſ. Schneckenhaus.

Schneckenſtiege, Schneckentreppe *f.* zavíte —, zavojíte stopnice. [vóje.

Schneckenweg *m.* zavíta pot, pot na za-

Schneckenwindung *f.* zavòj.

Schnee *m.* sneg; *dem.* snežek, snežič; (Firn—) zeléni sneg; (in d. Kochkunſt) spénjeni beljàk, sneg; — ſchlagen sneg tolči (tolčem), jajca stépati v sneg;

Schnee- snežni.

Schneeammer *m.* snežni strnád.

Schneeanflug *m.* snežni popŕh.

Schneebahn *f.* snežni tir.

Schneeball *m.* sneženа kepa; mit —en bewerfen képati; gemeiner — *(Viburnum opulus)* kozja pogáčica, kačji les, kalína; wolliger — *(Viburnum lantana)* dobrovita, hudika, hudovína; (Mehlſpeiſe) képice *pl.*, kuhèlj, flancat.

Schneebecken *n.* médeni kotlíček (za tólčenje snega).

ſchneebedeckt zasnežèn, zametèn, s snegom pokrít.

Schneeberg *m.* snežník, snežna gora.

Schneeblume *f.* ſ. Schneeglöckchen.

Schneedecke *f.* snežna odéja.

Schneefall *m.* sneženje, pádanje snega, sneg.

Schneefeld *n.* snéžnata planjáva, snežnína.

Schneefink *m.* ſ. Bergfink.

Schneeflocke *f.* snežínka, snežnica; die erſten —n omráznica.

ſchneefrei kopẽn; —e Stelle kopnína, prekópnja. [(-í).
Schneegans *f.* snežna —, séverna gos
Schneegeſilde *n.* ſ. Schneefeld.
Schneegeſtöber *n.* metež, métežno vreme (-éna), meténje, metelíca.
Schneeglöckchen *n.* zvonček, dremávka.
Schneegrenze *f.* ſ. Schneelinie.
ſchneehaarig belolàs. [láska.
Schneehaarige *m.* belolásec; *f.* belo-
Schneehaſe *m.* planínski zajẽc.
Schneehauſe *m.* kùp snegá, snežni kùp; zamèt; (vom Dache abgeſcharrt) ogrébovnik.
Schneehuhn *n.* snežna jerebíca.
ſchneeicht snegast.
ſchneeig snežẽn, snežnat.
Schneekäfer *m.* snežénka.
Schneekruſte *f.* sren, sreněc, snežna skrapa.
Schneelawine *f.* snežni plaz.
Schneelinie *f.* lóčnica véčnega snega; snežna črta.
ſchneelos ſ. ſchneefrei.
Schneeluft *f.* snežna sapa.
Schneemann *m.* snežák, snežéni mož.
Schneemeiſe *f.* beloglávka, mlínarček.
Schneemilch *f.* sneg, tepéni —, spénjeni belják.
Schneepfad *m.* gaz (-í).
Schneepflug *m.* snežni plùg, snežno orálo.
Schneeregion *f.* snežni predèl.
ſchneereich snežnat.
Schneerinde *f.* ſ. Schneekruſte.
Schneeruthe *f.* stepálnica. [plast.
Schneeſchichte *f.* plast (-í) snegá, snežna
Schneeſchuhe *pl.* krplje (krpelj) *pl.*
Schneeſpur *f.* (des Wildes) gaža.
Schneeſtaub *m.* drobni sneg.
Schneeverwehung *f.* zamèt.
Schneewaſſer *n.* snežníca.
ſchneeweiß snežnobél.
Schneewetter *n.* snežno vreme (-éna).
Schneewolke *f.* snežni —, snežéni oblák.
ſchneidbar rezljiv.
Schneide *f.* rez (-í), ostrína, ostríca; die — verlieren skŕhati se; (Säure) reznóst.
Schneidebank *f.* rezílni stòl, rezílnik, rezílnica, rezílna kobíla.
Schneideeiſen *n.* rezílo.
Schneidekluppe *f.* rezílnik (za vijáke).
ſchneideln kléstiti, trébiti; okléstiti, obsékati, otrébiti, iztrébiti.
Schneidemeſſer *n.* (Reifmeſſer) rezílnik.
Schneidemühle *f.* žaga.
ſchneiden (m. d. Meſſer) rézati (režem); urézati; (m. d. Schere) stríči (strižem); (mit der Sichel) žeti (žanjem); požéti; (mit der Senſe) kosíti, seči (sečem); pokosíti, poséči; Haare — stríči (strižem) koga; ostríči; Thiere — kopíti; skopíti; mit ſchlechtem Meſſer — škrtati; hohl — žlébiti; Geſichter — páčiti se; es ſchneidet im Bauche reže —, grize —, kolje me.
ſchneidend režóč; grizóč; (v. Geſchmack) rezẽn; (vom Worte) zbadljiv, rezẽk; (v. d. Kälte) skelẽč; (v. Wind) brijóč, (veter brije).
Schneider *m.* rezẽc, rézavẽc; (Kleidermacher) krojáč; Schneider- krojáški.
Schneiderei *f.* krojáštvo.
Schneider-gehilfe, -geſelle *m.* krojáški pomočník, — pomagáč. [lja.
Schneiderin *f.* rézavka; krojačica, šivi-
Schneiderlohn *m.* šivarína.
ſchneidern krojáčiti, šiváriti. [nica.
Schneiderwerkſtätte *f.* krojáčnica, šivár-
Schneidewaffe *f.* sekálno orójže.
Schneidewerkzeug *n.* rezílo.
Schneidezahn *m.* sékavẽc.
Schneidfeile *f.* rezílna pila.
ſchneidig ostẽr; rezẽk, odséčen.
ſchneien snežíti; es ſchneit sneg gre, sneží, sneg pada; es ſchneit ein wenig sneg naletúje.
ſchnell *adi.* hitẽr, nagẽl, bŕz, ročẽn, jadrn; *adv.* hitro, naglo, brzo, bŕz; mache —! hiti! komm —! pojdi bŕž!
Schnelldruck *m.* brzotisk; Schnelldruck- brzotiskóvni.
Schnelle *f.* ſ. Schnelligkeit.
ſchnellen *tr.* zagnáti (-žénem), bŕcniti; *impf.* bŕcati; jmdn. vor die Naſe — v nos bŕcniti koga; *intr.* švígniti, frkniti, púhniti, skóčiti, zletéti; *impf.* švígati, frkati, púhati; — machen sprožiti; mit dem Finger — lúskati —, pókati s prstom.
Schneller *m.* brsk, brc; (am Gewehr) jezíček, mrsálo.
Schnellfahrer *m.* brzovóznik.

ſchnellfließend bistĕr; brzotéčĕn, brzo-
ſchnellfüßig brzonôg. [tôk.
ſchnellgläubig lahkovérĕn.
Schnelligkeit *f.* hitrôst, naglost, nágl-
lica, brzôst, brzína. [kálica.
Schnellkäfer *m.* pókalica, kováč, ska-
Schnellkraft *f.* prožljívost.
Schnellläufer *m.* brzotèk, tékavĕc.
Schnellpoſt *f.* hitra pošta.
Schnellpreſſe *f.* brzotiskálnica.
Schnellritt *m.* hitra ježa.
Schnellſchiff *n.* (ladja) brzoplóvka.
Schnellſchreiber *m.* hitropísĕc.
Schnellſchrift *f.* hitropis.
Schnellſchritt *m.* hitri korák, brzohôd.
Schnellſieder *m.* brzovàr.
Schnellwage *f.* brzotéhtnica, vaga na
štedér, stodíra, vaga s kembljem.
Schnellzug *m.* brzovlàk.
Schnepfe *f.* kljunáč; (Wald—) sloka
(sluka); (Moos—) kozíca; Schnepfen-
kljunáčev.
Schnepfenjagd *f.* lôv na kljunáče.
Schneppe *f.* (an der Kanne) nos.
ſchneuzen usékniti, *impf.* usekovati;
(das Licht) utŕniti, usékniti; *impf.*
utrínjati; ſich — usékniti se.
Schneuzer *m.* (Lichtputze) utrinjáč,
utrinjálo.
Schneuztuch *n.* robĕc.
Schnickſchnack *m.* klepetánje, klobu-
štránje; šara.
ſchniegeln pretírano snážiti, — líš-
pati; geſchniegelt und gebügelt načič-
kan in naličkan.
ſchnipfen zmekníti (zmáknem), *impf.*
zmíkati.
Schnippchen *n.* brc; brcljaj (s prstom),
lûsk, dlèsk; ein — ſchlagen brcníti (s
prstom); dlésknіti (s prsti); *fig.* za
norca iméti koga, nagodíti komu.
ſchnippen brcníti (s prstom); dlésk-
niti (s prsti); *intr.* švígniti.
ſchnippiſch jezíkav, jezíčĕn, besedljìv,
odlajìv.
Schnitt *m.* urèz, rez; rézanje; (Durch-
ſchnitt) prerèz; (im Weinberg) rezátĕv,
rez (-í), rezítĕv; (im Felde) žetĕv;
(Zuſchnitt) krój; (Muſter) koloméra;
(am Buche) obrèz, obréza; (e. — Brot)
ſ. Schnitte; ſeinen — machen dobíčĕk
iméti (imám).

Schnitte *f.* režénj, urézanica, rezína;
(Obſt—) krhèlj.
Schnitter *m.* žánjĕc, ženjĕc (-njcà).
Schnitterbrot *n.* (b. Schnitterfeſt) do-
žetnják.
Schnitterfeſt *n.* dožétki *pl.*, dožetvína,
dožétnica.
Schnitterin *f.* ženjíca.
Schnitterlohn *m.* žetnína.
Schnittermahl *n.* dožétnica, požínjka.
Schnittfläche *f.* sečna ploskĕv.
Schnitthandel *m.* trgovína s krojnim
blagom, kupčíja na vatĕl.
Schnitthandlung *f.* prodajálnica krój-
nega blagá.
Schnitthobel *m.* (der Buchbinder) ob-
rezílnik.
Schnittholz *n.* (abgeſchnittene Reben)
rezjé, rezínje, rožje.
Schnittlauch *m.* drobnják.
Schnittling *m.* (Rebe) rezníca; (Reis)
cepíč.
Schnittmeſſer *n.* rezílnik; (Rebenmeſſer)
rezník, vinjak, noraz.
Schnittöffnung *f.* razréza, urézna reža.
Schnittware *f.* krojno blagó, blagó na
vatĕl.
Schnittwaren-handel *m.*, -handlung *f.*
ſ. Schnitt-handel, -handlung.
Schnittwunde *f.* uréza, urézna rana,
ureznína.
Schnittzeit *f.* čàs žetve; zur — o žetvi.
Schnittzwiebel *f.* ſ. Schnittlauch.
Schnitz *m.* odrézĕk; (Apfel—) krhèlj,
krhljíč.
Schnitzarbeit *f.* rezba; rézbarsko delo.
Schnitzbank *f.* rézbarski stòl; ſiehe
Schneidebank.
Schnitzel *n.* odrézĕk; (in d. Kochkunſt)
zrezĕk.
ſchnitzeln rezljáti; izrezljáti; *impf.*
izrezljávati.
ſchnitzen izrezovati; izrézati.
Schnitzer *m.* rézbar; (Meſſer) rezílnik;
(Fehler) pomóta, pogrĕšek; einen —
machen zmótiti se, urézati se.
Schnitzerei *f.* rézbarstvo.
Schnitzerin *f.* rézbarica.
Schnitzkunſt *f.* rézbarstvo.
Schnitzler *m.* rezljávĕc.
Schnitzwerk *n.* rezba, rézbarski izdé-
lĕk, rézbarsko delo.

ſchnöde zaničevân, nizkótĕn, ubórĕn; mrzĕk, grd, umázan; odúrĕn, zaničljiv.
Schnödigkeit *f.* nizkótnost, ubórnost; grdóst, mrzkost; odúrnost, zaničljívost.
ſchnopern, ſchnoppern ſ. ſchnuppern.
Schnörkel *m.* zavíta črta; zavítina, zavójĕk.
ſchnörkelhaft zavójkast.
ſchnörkeln z zavójki okrásiti, zavójkasto narediti.
ſchnüffeln vóhati, vohnjáti.
Schnüffler *m.* voháč, vohún.
Schnupfen *m.* náhod; den — haben nahóden biti (sem).
ſchnupfen njúhati.
Schnupfer *m.* njúhavĕc.
Schnupftabak *m.* drobni tobák, tobák za njúhanje.
Schnupftuch *n.* (žepni) robĕc.
Schnuppe *f.* utríněk.
ſchnuppern vóhati, vohnjáti.
Schnur *f.* motvòz, vrvca; prevóza; eine — Perlen niz bíserov; über die — hauen izójnic stópiti, črez mero seči (sežem); mit Schnüren beſetzen obšíti (-šíjem) z vŕvcami.
Schnuraſſel *f.* gostonóga, železna káčica, smrdečica.
Schnürband *n.* zatezálni trak, zatéznica, zadrgúljica.
Schnürboden *m.* vrvíšče.
Schnürbruſt *f.* zatezljívi modrc, zatéznik, steznik.
ſchnüren povézati; *impf.* povezávati; zadŕgniti, zatégniti; *impf.* zadrgovati, zatezávati; geſchnürt prežét (črez pas); ſich — zadrgávati se; (anreihen) nabráti (-bérem) —, nanízati na trak; *impf.* nabírati, nízati; *fig.* gúliti, odírati, skubsti (skubem); odréti, ogúliti, oskúbsti.
ſchnurgerade ravĕn; *adv.* narávnost.
Schnürhaken *m.* zapónka, kópča.
Schnürleib *m.* ſ. Schnürbruſt.
Schnürloch *n.* zatéznična luknja.
Schnürnadel *f.* zatéznična igla.
Schnurrbart *m.* brki *pl.*, mustáče *pl.*, mustáči *pl.*, ruse *pl.*
ſchnurrbärtig brkast, brkàt, rusast.
Schnurrbärtige *m.* brkež.
Schnurre *f.* volk, brunda; ſ. Schnauze; (luſtige Erzählung) burka, smešnica.
ſchnurren brénčati (-ím), brčati (-ím), brndati, brnéti (-ím); (von der Katze) presti (predem), gosti (godem); (überhaupt) godrnjáti.
ſchnurrend brenčeč; godrnjàv.
Schnürriemen *m.* jerméněc, stogljaj, stogla.
ſchnurrig šaljìv, smešĕn, burkast.
Schnurrigkeit *f.* šaljívost, smešnost, búrkavost.
Schnürſchuh *m.* čížma, črevljič na stógljaje, — jerméněke.
Schnürſtiefel *m.* škornjĕc (črevelje) na stógljaje, — jerméněke.
ſchnurſtracks *adv.* ſ. ſchnurgerade.
Schober *m.* (Haufe Heu) kùp, kopíca, plast, nável, lónica; (Garben) stavĕk, razstávka; (60 Garben) kopa; (um e. Pfahl aufgeſchichtet) stòg, kópič.
ſchobern stávkati, v stavke dévati; (vom Heu) kopíce ravnáti, — délati, v kupe dévati, plástiti, stoge délati.
Schoberſtock *m.* stóžnica, stožína, stožje.
Schock *n.* (60 Garben) kopa; ein — Eier šéstdeset jajc; ſ. Haufe, Menge.
ſchockweiſe po kópah; trúmoma.
Schofel *m.* slabo blagó, izvržek.
ſchofel, ſchofelig revĕn, slàb, malovréden, izvržen.
Schofelware *f.* slabo blagó, izméček.
Schöffe *m.* sodni prisédnik, priséžnik.
Schokolade *f.* čokoláda; ſ. Chocolade.
Scholaſtik *f.* školástika (srednjevéčno modroslóvje).
Scholaſtiker *m.* školástik.
ſcholaſtiſch školástičen.
Scholiaſt *m.* sholijást, razlagávec starih knjig.
Scholien *pl.* shólije, pripómnje.
Scholle *f.* gruda, gruča, kepa; gleba; *fig.* kos obdélane zemlje; (Eisſcholle) ledéna plošča.
ſchollig grudàt, grúčast.
Schöllkraut *n.* krvávi mlečnik.
ſchon *adv.* že, uže.
ſchön lep, krasĕn; —e Seele blaga duša; —e Summe lep denár; — thun bóžati koga, dobríkati se —, láskati se komu; *adv. sup.* ſchönſtens pràv lepó.
Schönauge *n.* *(Calliopsis)* lepoóčnica.
ſchönäugig lepoòk.
ſchönblätterig lepolíst.

Schöndruck *m.* natìsk na prvo stran [pole.
Schöne *f.* krasotíca, lepotíca.
Schöne *n.* lepóta, krasóta.
schonen várovati, glédati na kàj; prizanésti, zanésti; *impf.* prizanášati, zanášati komu; ich schone keine Kosten ni mi žal —, ne zdi se mi škoda troškov, — za denár.
schonend prizanesljìv, prizanašálěn; auf —e Weise rahlo, nežno.
Schoner *m.* prizanášavěc; pregrinjálo; s. Schooner.
Schönfärber *m.* barvar na písano.
Schöngeist *m.* lepoznáněc, krasoúměc.
schöngeistig lepoznánski, krasoúměn.
Schönheit *f.* lepóta, krasóta; lepotíca, krasotíca.
Schönheitsgefühl *n.* lepočútje, krasočútje, čut za lepóto.
Schönheitsmittel *n.* lepotílo.
Schönheitssinn *m.* s. Schönheitsgefühl.
Schönheitswasser *n.* lepotílna voda.
Schönpflaster *n.* črn oblížěk, mušíca.
Schönredner *m.* lepobesédnik.
Schönschreibebuch *n.* lepopísna knjiga.
Schönschreibeheft *n.* písanka.
Schönschreibekunst *f.* lepopísje.
Schönschreiber *m.* lepopísěc.
Schönseite *f.* lice.
Schonstätte *f.* zarejalíšče.
Schönthuer *m.* dobríkavěc, láskavěc.
Schönthuerei *f.* dobríkanje, láskanje.
Schonung *f.* várovanje; prizanášanje; prizanesljívost. [les.
Schonungsfläche *f.* gajevína, várovani
schonungslos *adv.* brez prizanášanja, neusmíljeno.
schönwangig lepolíčěn.
Schonzeit *f.* várstvena doba; prepovédan lòv.
Schooner *m.* škuner (ladja z dvema jámborama).
Schopf *m.* (d. Haupthaar) kečka; (ein Büschel Haare, Federn) čòp; *dem.* čopěk; kòp, kukma; mit einem — versehen čopast; (Baum) vrh, vršìč; einem den — beuteln zlasáti koga.
schopfartig čopast.
Schöpfbrunnen *m.* s. Brunnen.
Schöpfe *f.* s. Schöpfgefäß.
Schöpfeimer *m.* vedro, vedríca, védrce, kalálo; (kleiner) korěc, polník.
schöpfen zajémati (-am, -ljem), čŕpati (čŕpljem); zajéti (zajmem); voll — napólniti; Athem — sapo v sebe potégniti, zasópsti (-sópem); *impf.* sopsti; frische Luft — čist zrak díhati; nadíhati se čístega zraka; Muth — osŕčiti se; er schöpft Verdacht sum se mu vzbúja; Urtheil — sodbo skléniti, — izréči (-réčem), razsóditi; Trost — (po)tolážiti se; Nutzen — okorístiti se; der Kahn schöpft voda sili v čoln; der Falke schöpft sokol pije; der Hopfen schöpft hmelj cvete.
Schöpfer *m.* (Werkzeug) korěc, zajemáč, polník; (Person) zajemávěc; (Erschaffer) stvarnik, stvarítelj; (Urheber) ustanovník, začétnik, osnovátelj.
Schöpferhand *f.* stvaríteljna roka.
Schöpferin *f.* zajemávka; stvaríteljica; ustanovníca, osnováteljica.
schöpferisch tvorěn, stvaríteljěn, samotvórěn.
Schöpferkraft *f.* tvórnost, stvaríteljnost, samotvórnost.
Schöpfgefäß, Schöpfgeschirr *n.* zajemálo, zajemáč, polník, črpálo.
Schöpfgelte *f.* (zajemálna) golída, káblica, korěc.
Schopfhenne *f.* čopa, čopka.
schopfig čopàt, čopast.
Schopflerche *f.* (Haubenlerche) čópasti škrjáněc, čópasta švrljúga.
Schöpflöffel *m.* zajemáča.
Schöpfrad *n.* koló s korci, samotéžno koló (-ésa).
Schöpfschaufel *f.* plálnica.
Schöpfung *f.* (Erschaffung) stvarítěv; svet, stvárstvo; delo; umotvòr; vor der — des Urtheils predno se sodba izréče, pred razsódbo.
Schöpfungsgeschichte *f.* zgodovína stva- [rítve.
Schöpfwerk *n.* črpálo.
Schöppe *m.* s. Schöffe.
schoppen gátiti, nadévati; (eine Gans) pítati.
Schoppen *m.* kolníca, parma; (Gefäß) polič, vrčěk.
Schöps *m.* skopěc, bravěc, koštrún; *fig.* cepěc, bedák; **Schöpsen-** skópčev, koštrúnov; **=braten** *m.* pečéna skopčevína, — bravína; **=fleisch** *n.* skopčevína, bravína, bravčína.

Schorf *m.* krasta, kraste *pl.*
Schornſtein *m.* dímnik.
Schornſteinfeger *m.* dímnikar.
Schoſs *m.* (Zweig) mladika, odrástěk; (Reben—) rozga.
Schoß *m.* krilo; auf dem —e na kolénih; im —e der Erde v krilu zemlje, v zemlji; im —e der Familie med svójimi; dem Glücke im —e ſitzen ljubljeněc sreče biti (sem); die Hände in den — legen roke križem držati (-ím), lenáriti; poleníti se; (Theil der Kleidung) škric; krilo.
ſchoſſen stebliti se.
Schoßhund *m.* naróčni psiček.
Schoßkind *n.* ljúbljenček, péstovaněc, péstovanka; milček; iznéženček.
Schöſsling *m.* mladika, pogánjek.
Schoſsrebe *f.* mladika, rozga.
ſchoſsreich poln mladík, poln rozg.
Schötchen *n.* luščěk; stroček.
Schote *f.* lusk, luščína; (Hülſe) strok; —n *pl. coll.* stroče.
ſchotenartig luskast, strokast.
Schotenerbſen *pl.* grah v stroču.
Schotenklee *m.* nokóta.
Schotenpflanze *f.* lúsknica.
ſchotig lusknat, stročnat.
Schotten *m.* skuta.
Schotter *m.* gramoz, grušec, brebír; (Fluſs—) prod, prodec.
Schotterbank *f.* grúščarica. [na.
Schotterboden *m.* gruščnína, prodoví-
ſchotterig gruščnat, prodnat.
ſchottern (cesto) na-, posúti (-spèm, -sújem); *impf.* nasípati, posípati, nasipávati, posipávati.
Schotterung *f.* posipávanje, posip.
ſchraffieren črtkati; (kreuzweiſe) mrežkati.
Schraffierung *f.* črtkanje; mrežkanje.
ſchräg *adi.* pošévěn; *adv.* na pošèv, po ševi. [nost.
Schräge *f.* ševa, ševíca, šújica, pošév-
Schragen *m.* kobíla; kozáča, koza.
Schrägmaß *n.* pošévnik.
Schramme *f.* práska, brazgotína.
ſchrammen oprásniti; *impf.* práskati.
ſchrammig opráskan, brazgotínast.
Schrank *m.* omára, postávec.
Schranke *f.* ográja, zagrája; (Zoll—) carínska pregrája, — zavóra; (Grenze) meja; in den —n erſcheinen na boríšče priti (pridem); vor den —n erſcheinen priti pred sodníka; in ſeinen —n bleiben mere se držati (-ím); keine —n kennen mere ne védeti (vém); —n ſetzen omejíti.
Schränkeiſen *n.* razperílo, ključ.
ſchränken *tr.* navzkríž —, križem dévati; — dejáti; (die Säge) razpériti; *intr.* (im Gehen) petlje délati, opotekáje iti (grèm); razkoráčeno hóditi.
ſchrankenlos neomejèn.
Schrankenloſigkeit *f.* neomejénost.
Schranne *f.* omrežje, rešétka; sodíšče; tržnica.
Schranze *m.* (Hofſchranze) (pridvórni) lizún.
Schrappe *f*, strgúlja.
ſchrappen ſ. kratzen, ſchaben.
Schraube *f.* viják.
Schraubel *n.* vijáček.
ſchrauben privíjati; privíti (-vijem); geſchraubt ſprechen zavíto —, zasúkano govoríti.
Schrauben- vijákov, vijáčni.
Schraubenbohrer *m.* vijákasti svedèr.
Schraubendampfer *m.* parnik na viják.
ſchraubenförmig vijákast.
Schraubenfutter *n.* vijáčna patróna.
Schraubengang *m.* mátični —, bábični zavój.
Schraubengewinde *n.* zavój.
Schraubenlinie *f.* zavójnica.
Schraubenmutter *f.* vijákova mática, — bábica; (der Preſſe) žmèk.
Schraubenſchlüſſel *m.* ključ (za vijáke).
Schraubenſpindel *f.* vijákovo vreténo; (bei der Preſſe) vit (-i).
Schraubenwindung *f.* zavój, zavínek.
Schraubenzieher *m.* izvijáč. [ják.
Schraubſtock *m.* primož, precép na vi-
Schraubzwinge *f.* svora.
Schreck *m.* ſ. Schrecken; Spalt.
ſchreckbar strahovít.
Schreckbild *n.* strašílo.
Schrecken *m.* strah, groza, strahóta; in — gerathen prestrášiti se, ustrášiti se; ich gerieth in — strah me je izprelétel, strah me je prevzél; — einjagen ostrášiti koga; vor — od strahú; in — ſetzen prestrášiti, ostrášiti, v strah pripráviti.

ſchrecken *tr.* ustrášiti, ostrášiti, prestrášiti, preplášiti, splášiti; *impf.* strášiti, plášiti koga, strah komu délati; *intr.* ſ. erſchrecken.

Schreckensherrſchaft *f.* grozovláda.

Schreckensmann *m.* grozovítež, trinog.

Schreckensnacht *f.* strašna —, grozna noč (-í).

Schreckensort *m.* strašno mesto, strašni [kràj.

Schreckenstag *m.* strašni —, grozni dan (dneva).

Schreckensthat *f.* grozodéjstvo.

ſchreckensvoll strašèn, grozèn.

Schreckenswort *n.* strašna —, grozna beséda.

ſchreckhaft strášèn, strahótèn; (ſcheu) strašljiv, plašèn, plašljiv.

ſchrecklich *adi.* strašèn, strahótèn, strahovít, strašánski, grozèn, grozovít; *adv.* strašno, grozno.

Schrecklichkeit *f.* strášnost, strahovítost, grozovítost.

Schreckling *m.* strašljívec, plašljívec.

Schrecknis *n.* strahóta.

Schreckſchuſs *m.* prazni —, strašílni strel; *fig.* prazni strah.

Schrei *m.* zakričáj, krik; einen — thun kríkniti, zakríčati (-čím), zavpíti (-vpí-

Schreiadler *m.* sivi orèl. [jem).

Schreib- pisálni, pisni.

Schreibapparat *m.* pisálni stròj; (beim Telegraphieren) prejemálo.

Schreibart *f.* (Schrift) pisáva, roka; (Stil) pisáva, slòg. [*pl.*

Schreibbedarf *m.* pisálne potrébščine

Schreibbuch *n.* zapísna knjiga.

ſchreiben písati (pišem); zapísati; an jemdn. — písati komu; Antwort — odpísati; er ſchreibt ſich piše se, píšejo ga; ein Werk — spisováti; spísati.

Schreiben *n.* pisánje; (Brief) pismo, pisánje, list; (Zuſchrift) dopis.

Schreiber *m.* pisávec, pisèc, pisátelj; pisáč; pisár; =ei *f.* pisárjenje, pisárija; =in *f.* pisávka, pisáteljica; pisárica.

Schreiberlohn *m.* pisárina.

Schreibeſucht *f.* písavica.

ſchreibfaul neradopisèn.

Schreibfeder *f.* pisno peró (-ésa).

Schreibfehler *m.* pisna pomóta, pogrešek v pisánju.

Schreibgebür *f.* pisnína, pisárina.

Schreibgeräth *n.* pisálna pripráva.

Schreibgeſchäft *n.* pisárski poseł, pisársko delo, pisárstvo.

Schreibgriffel *m.* pisálo, pisálce, pisèk.

Schreibheft *n.* písanka.

Schreibkrampf *m.* krč od pisánja.

Schreibkunde *f.* znanje pisánja.

Schreibkunſt *f.* pisna umétnost; lepopísje.

Schreibkürzung *f.* kratíce *pl.*

Schreiblehrer *m.* učítelj pisánja.

Schreibluſt *f.* radopísnost.

Schreibmaſchine *f.* pisálni stròj, samopísnica.

Schreibmaterialien *pl.* ſ. Schreibbedarf.

Schreibpapier *n.* pisni —, pisálni papír.

Schreibpult *n.* pisálnik, pisálni podstávec.

Schreibſchrift *f.* pisálne črke *pl.*

Schreibſchule *f.* učílnica —, šola za pisánje.

ſchreibſelig radopísèn, mnogopísèn.

Schreibſtift *m.* pisèk, pisálce.

Schreibſtube *f.* pisálnica.

Schreibtafel *f.* pisálna deščica, —tabla.

Schreibtelegraph *m.* pisálni brzojàv.

Schreibtiſch *m.* pisálna miza.

Schreibübung *f.* vaja v pisánju.

Schreibung *f.* pisáva.

Schreibunterricht *m.* poúk v pisánju.

Schreibweiſe *f.* pisáva.

ſchreibwidrig nepravopísèn. [*pl.*

Schreibzeug *n.* pisálno oródje, pisála

Schreibzimmer *n.* pisálnica.

ſchreien vpíti (vpíjem), kríčati (-ím); zavpíti, zakríčati; (aus vollem Halſe —) na vse grlo kríčati, dreti (derem) se; (vom Kind) vékati, vréščati (-ím); (v. Kuckuck) kúkati; (v. d. Eule) skovíkati; (v. Raben) krókati; (v. d. Elſter) regetáti (-géčem); (von der Henne) kokodákati.

Schreien *n.* vpítje, kričánje, vekánje.

ſchreiend vpijòč, kričèč; —e Farben prežíve —, kričéče barve; —e Ungerechtigkeit očítna krivíca.

Schreier *m.* kričáč, kričáj, kričálo; vekáč; =in *f.* kričávka, kričálo.

Schreihals *m.*, Schreimaul *n.* ſ. Schreier.

ſchreiluſtig kričav.

Schrein *m.* skrinja; *dem.* skrínjica; ſ. Schrank.

Schreiner *m.* skrínjar; mizár; **Schreiner-** skrínjarski; mizárski.

schreiten stópati, korákati, koráčiti; zum Werke — dela se lótiti (lotíti), dela se poprijéti (-prímem), delo za-, pričéti (-čnèm); *impf.* poprijémati se, začénjati, pričénjati.

Schrift *f.* pisánje; der — unkundig ne veščˇ pisánju; pisáva, roka; (Schriftzeichen) pismo, pisménke *pl.*; (Lettern) črke *pl.*; (Geschriebenes) pisánje, pismo, listína; (Processs—) pravdni spìs; (Schriftwerk) spìs; heilige — sveto pismo. [tvo.

Schriftenthum *n.* pisménstvo; knjíš-

Schriftflechte *f.* pisménski skórjavec.

Schriftführer *m.* zapísnikar, zapisovávec, perovódja.

Schriftgebrauch *m.* pisméni obíčaj.

Schriftgelehrte *m.* pismoùk, pismoznánec, knjižévnik.

Schriftgießer *m.* črkolívec.

Schriftgießerei *f.* črkolívnica.

Schrifthalter *m.* spisodržec, držáljka.

Schriftkasten *m.* (der Buchdrucker) črkovnják, pismenják.

Schriftkunde *f.* pismoznánstvo.

schriftlich pismén, pisan.

schriftmäßig poknjížen; *adv.* po knjigi, knjižévno; po svetem pismu.

Schriftmuster *n.* pisménski vzorec.

Schriftsatz *m.* stavék.

Schriftschneider *m.* črkorézec.

Schriftschrank *m.* omára za pisma, pismenják.

Schriftsetzer *m.* črkostávec, stavec.

Schriftsprache *f.* knjižévni —, pisni jezik.

Schriftsteller *m.* pisátelj, pisec; **=ei** *f.* pisáteljstvo; **=in** *f.* pisáteljica.

schriftstellerisch pisáteljski.

schriftstellern pisateljevati, pisáriti.

Schriftstempel *m.* črkóvni kalúpek, črkóvna patríca.

Schriftstück *n.* spìs.

Schrifttext *m.* svetopísemsko besedílo.

Schriftverfälschung *f.* ponaréjanje pi-

Schriftwechsel *m.* dopisovánje. [sem.

Schriftwesen *n.* pisménstvo.

Schriftzeichen *n.* črka, pisme (-éna), pisménka.

Schriftzug *m.* potèg, potéza.

schrillen vréščati (-ím), cvŕčati (-ím), škrípati (-am, škripljem).

Schritt *m.* stopínja, korák, stopáj, stòp; (Gang) hoja, hòd; im — v stòp; — für — *adv.* korákoma; malo po malo; kleine —e machen stópkati, stopícati, drobnéti; mit schnellen —en s hítrimi koráki; — halten v stòp hóditi; *fig.* den ersten — thun začéti (-čnèm) kàj; einen gefährlichen — thun nevárne reči lótiti se; allen —en und Tritten nachgehen za petámi biti (sem) komu, stopínje pobírati za kom.

schrittmäßig *adv.* korákoma; zlágoma.

Schrittmesser *m.* stopomèr.

Schrittwechsel *m.* koráčna izména.

schrittweise *adv.* korákoma, korák za korákom, po stopínjah, od stopínje do stopínje.

Schrittweite *f.* koračáj.

Schrittzähler *m.* stopoštévec.

schroff robàt; strm; *fig.* ostˇr, osorˇen, robàt.

Schroffe, Schroffheit *f.* robáta strmóst; *fig.* ostróst, osórnost, robátost; rézkavica.

Schröpfe *f.* podzétva, podkóšnja.

schröpfen rogé —, rožíče stáviti; (Getreide) podzéti (-zánjem), podkosíti; *impf.* podžínjati, podkášati; (Bäume) narézati (-rézem); *impf.* narezovati; *fig.* odréti (-dérem); *impf.* odírati, gúliti. goljufáti.

Schröpfen *n.* stávljenje rogóv, púščanje z rožíči.

Schröpfkopf *m.* rog, rožič, kúpica.

Schröpfzeug *n.* pripráva za stávljenje rožíčev, — kupic.

Schropphobel *m.* ſ. Schrothobel.

Schrot *n. m.* odsékan —, odrézan kos (kosˇcˇek); (Klotz) hlod, čok, krlj, panj; (Tuchende) odrézek, konci *pl.*, krajci *pl.*, krajevína; (v. Getreide) na debélo zmleto žito, trgana moka; (in der Münze) (za denár odsékani) kolútec; (Gewicht) robélj, težína; *fig.* ein Mann von altem — und Korn mož stare koreníne, mož starih navád; v. grobem — jein neotesán —, zarobljen biti (sem); (Stein—) šibre; (Schieß—) svinčéna zrna, sékanci *(pl.)*, strelni svinec, (šprih).

Schrotart *f.* kládnica, drevníca, robílnica.
Schrotbaum *m.* valěc.
Schrotbeutel *m.* mošnja za strelni sviněc, ptičarica.
Schroteisen *n.* (Meißel) nastávěc, odsekáč; (der Schuster) krivěc.
schroten sékati; razsékati, odsékati; drobíti; razdrobíti; na debélo mleti; glódati; (z valci, hlodi) nakládati od. skládati.
Schröter *m.* rezáč, žagar, sekáč; skladáč; (Werkzeug) sekálce; (Käfer) rogáč.
Schrotfeile *f.* stružíljka.
Schrothobel *m.* (stružec) kosmáč.
Schrotkäfer *m.* rogáč.
Schrotkorn *n.* svinčéno zrno; šibra; na debélo zmleto žito.
Schrotleiter *f.* skladína.
Schrötling *m.* odrézek, obrézek.
Schrotmehl *n.* debéla moka.
Schrotmeißel *m.* sekálce.
Schrotmühle *f.* mlin za debélo moko.
Schrotsäge *f.* vélika žaga.
schrotsägeförmig (*bot.*) škrbínast.
Schrotwage *f.* grébljica.
Schrotzahn *m.* spredníji zob.
Schrulle *f.* trma, muha.
schrullenhaft trmast, muhast.
Schrumpf *m.* skrčba; (durch Eintrocknen) usúšek.
schrumpfen krčiti se; skrčiti se; (v. d. Haut) grbiti se, grbáničiti se, mrščiti se, gúbati se; zgrbiti se, zgrbáničiti se, zgúbati se; die Pflaumen — slive se grbijo, — se platíščijo; die Milch schrumpft mleko se seséda, — se siri.
schrumpfig zgrbljen, zgrbáničen, zgubáničen.
Schrunde *f.* razpóka, razpoklína.
schrunden razpókati (se).
schrundig razpókan, opókel.
schruppen strgati; ostrgati.
Schrupphobel *m.* s. Schrothobel.
Schub *m.* porív, poríněk; potísk; einen — geben poríniti, potísniti; (e. Kugel) zatóč, tóč; einen — thun zatóčiti; (v. Zahnen der Pferde) den ersten — thun prve zobé dobíti; (v. Brot) vsàd; péka; (Lade) prédal, predálček; (Fortschaffung einer Person) odgón; Schub- odgónski.
Schuber *m.* zaríněk.
Schubfenster *n.* zariválno okno.
Schubfuhrenlohn *m.* odgónska voznína.
Schubkarren *m.* samokólnica, táčka, ciza.
Schubkasten *m.* predálnična omára, predálničnik.
Schublade *f.* (zarívna) predálnica; (im Tische) míznica.
Schubladkasten *m.* s. Schubkasten.
Schubleiste *f.* podŕsna letva.
Schübling *m.* odgnáněc.
Schubsack *m.* malha.
Schubstation *f.* odgónska postája.
Schubvorspann *m.* odgónska priprége.
schubweise *adv.* porívoma, potískoma; po odgónu.
Schubwesen *n.* odgónstvo.
schüchtern bojèč, bojazljiv, plašljiv, strašljiv.
Schüchternheit *f.* bojéčnost, bojazljívost, plašljívost.
Schuft *m.* podlež.
schuftig poděl; (armselig) ubórěn.
Schuh *m.* črevélj; *dem.* črévelje, črévljček; (Nieder—) šolěn; (Haus—, Flecht—, Filz—) copáta; hölzerner — coklja; ohne — bos; jemandem etwas in die —e schieben podtekníti (-táknem) komu kaj; *impf.* podtíkati —; (als Längenmaß) črevélj; (eiserner Beschlag) okóvěk; (am Blasebalg) grlo.
Schuhabsatz *m.* podpétnik, opétek, peta.
Schuhahle *f.* šilo.
Schuhband *n.* remènček, stogljaj.
Schuhdraht *m.* dreta, drm.
Schuheisen *n.* deréze *pl.*
Schuhfetzen *m.* onúča, obójek.
Schuhfleck *m.* krpa, župáněc, vstáva, mašína.
Schuhflicker *m.* (črevljár) krpáč.
Schuhleisten *m.* kopíto.
Schuhmacher *m.* črevljár; =ei *f.* črevljarija; =handwerk *n.* črevljárstvo; =in *f.* črevljarica.
Schuhmarkt *m.* črevljárski trg.
Schuhmaß *n.* črevljárska mera.
Schuhnagel *m.* žrebélj, žrebíca, cvèk.
Schuhputzer *m.* črevljesnážec.
Schuhriemen *m.* remènček, stógljaj.
Schuhschmiere *f.* črevljársko mazílo.

Schuhſchwärze *f.* črevljársko črnílo.
Schuhſohle *f.* podplàt.
Schuhwerk *n.* obuválo, obútel (-i).
Schuhwichſe *f.* voščílo.
Schul- šolski; učílniški.
Schulamt *n.* šolska služba; šolski uràd.
Schulangelegenheit *f.* šolska stvar (-í).
Schulanſtalt *f.* učilíšče, šolski zavod.
Schularbeit *f.* šolsko delo.
Schulaufgabe *f.* šolska nalóga.
Schulaufſeher *m.* šolski nadzórnik; **=amt** *n.* šolsko nadzórništvo.
Schulaufſicht *f.* šolsko nadzórstvo.
Schulbildung *f.* šolska izomíka, šolska izobrázba.
Schulbube *m.* šólarček.
Schulbuch *n.* šolska knjiga, šolske bukve *pl.*
Schulbücher-verlag *m.* zalóga šolskih knjig; **-verſchleiß** *m.* prodája šolskih knjig.
Schuld . dolg; —en machen zadolžíti se; *impf.* dolgé —, dolgóve délati; —en eintreiben dolgóve izterjávati; — iztérjati; in —en gerathen v dolgóve zakópati se, v dolgóve zabrésti (-brédem); krivda; die — tragen kriv biti (sem); mein iſt die —, meine — iſt es jaz sem kriv; wer hat die —? kdo je kriv? einem die — geben krivíti, krivíčiti, dolžíti koga; die — auf jmdn. ſchieben krivdo izvráčati na koga; ſich zu —en kommen laſſen zakrivíti, pregrešíti se s čim, zakrivíti —, zagrešíti kaj.
ſchuld kriv.
ſchuldbefleckt kriv, okrivíčen.
Schuldbetrag *m.* dolg, dolžni znesèk.
ſchuldbewuſst v svesti si krivíce.
Schuldbrief *m.* ſ. Schuldſchein.
Schuldbürge *m.* porok za dolg.
ſchulden dolžèn biti (sem), dolgovati.
Schuldenarreſt *m.* zapòr zavóljo dolgóv.
ſchuldenfrei brez dolgá; — machen razdolžíti. [*pl.*
Schuldenlaſt *f.* zadolžénost; dolgóvi
Schuldenmaſſe *f.* skupni znesèk dolgóv, dolgóvi.
Schuldentilgungs-caſſe *f.* razdolžílna denárnica, — blagájnica; **-fonds** *m.* razdolžílni zaklád.
Schuldenweſen *n.* dolgóvne stvarí.
Schuldforderung *f.* dolgóvna terjátev.
ſchuldfrei nekrív, nedólžen.
Schuldiener *m.* šolski sluga.
Schuldienſt *m.* šolska služba.
ſchuldig dolžèn; — ſein dolžèn biti (sem), dolgovati; viel — zelò zadolžèn; du biſt ſchuldig zu ... tvoja dolžnóst je, dolžèn si ...; (eines Vergehens —) kriv; ſich — machen okrivíti se, krívega se storíti; des Todes — ſein smrti zapásti (-pádem).
Schuldige *m.* dolžník; krivèc.
Schuldigerklärung *f.* krivdorèk.
Schuldigkeit *f.* dolžnóst.
Schuldklage *f.* tožba za dolg.
ſchuldlos nedólžen, nekrív.
Schuldloſigkeit *f.* nedólžnost.
Schuldner *m.* dolžník; **=in** *f.* dolžnica.
Schuldpoſt *f.* dolgóvni postávek.
Schuldſchein *m.* dolžno pismo, dolžni list, obvéznica, zadólžnica.
Schuldverſchreibung *f.* ſ. Schuldſchein.
Schule *f.* šola, učílnica; učilíšče; hohe — vseučilíšče, visóke šole *pl.*; — halten učíti, poučevati; Platons, Rubens' — Platónova, Rúbensova šola.
ſchulen učíti, váditi, úriti, šólati.
Schüler *m.* učéneč, šolar; *dem.* učénček, šólarček; (Student) díjak.
ſchülerhaft šólarski.
Schülerin *f.* učénka, šólarica.
Schulfach *n.* šólstvo.
Schulferien *pl.* šolske počítnice.
Schulfonds *m.* šolski zaklád.
Schulfreund *m.* šolski prijátelj; (Mitſchüler) součéneč.
Schulfuchs *m.* pedántski šólnik.
Schulgebäude *n.* šolsko poslópje, učilíšče.
Schulgefährte *m.* součéneč.
Schulgehilfe *m.* šolski pomočník.
Schulgeld *n.* šolnína, učnína.
ſchulgerecht po šolskih pravílih, pravílen. [zákon.
Schulgeſetz *n.* šolska postáva, šolski
Schulhaus *n.* šolsko poslópje, šola.
Schulinſpector *m.* šolski nadzórnik.
Schuljahr *n.* šolsko leto.
Schuljugend *f.* šolska mládež (-i), — mladína.
Schullehrer *m.* učenik, učítelj; šolnik; **=amt** *n.* učíteljstvo, učíteljska služba; **=in** *f.* učíteljica.
Schulleiter *m.* šolski vodja.

Schulmann *m.* šolnik.
Schulmeiſter *m.* ſ. Schullehrer; =in *f.* učiteljica; učiteljeva žena.
ſchulmeiſtern ravnáti s kom po učiteljsko.
Schulordnung *f.* šolski red.
Schulprüfung *f.* šolska izkúšnja, šolski izpit.
Schulrath *m. coll.* šolski svèt; (Perſon) šolski svétnik, — svetovávec.
Schulrede *f.* šolski govor.
Schulregel *f.* šolsko pravílo, — vodílo.
Schulſache *f.* šolska reč (-i), —stvar (-í).
Schulſtaub *m.* šolski prah.
Schulſtrafe *f.* šolska kazèn (-i).
Schulſtunde *f.* šolska ura.
Schulter *f.* pleče (*pl.* pleča), rama, ráme (-ena); Schulter- plečni.
Schulterblatt *n.* lopática.
Schulterblech *n.* naráměk.
Schulterbucht *f.* medpléčje.
Schultergegend *f.* opléčje.
Schultergräte *f.* lopátični grebén.
Schulterhöhe *f.* lopátična kolčica.
ſchultern na ramo dejáti, — deti (denem), *impf.* — dévati; ſchultert das Gewehr! puško na ramo!
Schulterſtück *n.* pleče (-éta).
Schultertuch *n.* oglávnica.
Schultheiß *m.* župàn.
Schulübung *f.* šolska vaja.
Schulung *f.* učénje, úrjenje, šólanje; izúrjenost, izšólanost.
Schulunterricht *m.* šolski poúk.
Schulverfaſſung *f.* šolska urédba.
Schulweſen *n.* šólstvo.
Schulwiſſenſchaft *f.* šolsko znanstvo.
Schulze *m.* župàn.
Schulzeit *f.* šolski —, učni čas.
Schulzeugnis *n.* šolsko izpričeválo.
Schulzin *f.* županja.
Schulzucht *f.* šolska strogorédnost, šolsko strahovánje.
ſchummeln vihráti, mahedráti.
Schummer *m.* sómrak.
ſchummern, es ſchummert mrači se; ſ. ſchattieren.
Schund *m.* odrtèk; izvržki; =ware *f.* izvrženo blagó, slabo blagó.
Schupf *m.* súnljaj, porínek, potísk.
ſchupfen súniti, porínjati, potísniti; *impf.* suváti (sujem), porívati, potískati.
Schuppe *f.* luska, luskína; (Kopf—n) prhljáji, témenice, prhút, prhúta.
Schüppe *f.* lopáta.
Schuppen *m.* ſ. Schoppen.
ſchuppen lusk otrébiti; ſich — lúščiti se; olúščiti se; geſchuppt luskav, luskínast; ſ. a. ſchupfen.
Schuppenblatt *n.* lúskasti list.
Schuppenfloſſer *m.* luskoplúta.
ſchuppenförmig luskínast, luskast.
ſchuppenlos brez lusk.
Schuppenpanzer *m.* luskínasti oklèp.
ſchuppenreich lusknat, luskovít.
Schuppenreptilie *f.* lúskavi plazívec.
Schuppenthier *n.* lúskavec.
Schuppenwurz *f.* lušč, lusnèc.
ſchuppig luskav, lusknat.
Schuppigkeit *f.* lúskavost.
Schur *f.* striža, strižba.
Schüreiſen *n.* ſ. Schürhaken.
ſchüren razgrébati, podgrébati, bezáti, rášiti, nétiti; raz-, podgréniti (-nem), podrášiti, podnétiti; *fig.* nétiti, podpihovati.
Schürer *m.* netívec, podpihovávec.
Schurf *m.* rudoslédna jama; rudoslédba.
ſchürfen práskati; oprásniti; ískati (iščem) rude, slediti rudo.
Schürfer *m.* rudoslédec.
Schürfgeld *n.* rudoslednína.
Schürfung *f.* rudoslédba.
Schürhaken *m.* grebáča, kopáč, kopáča, podgrebálo, popéčèk, žežélj.
ſchurigeln nadlegovati koga, nagájati komu.
Schurke *m.* ničvrédnež, lopov.
Schurkenſtreich *m.*, Schurkerei *f.* lópovščina, lópovstvo.
ſchurkiſch ničvréden, lópovski.
Schürloch *n.* žvokno, žekno.
Schurre *f.* drča.
ſchurren (v. d. Katze) presti (predem), gosti (godem).
Schürſtock *m.* podgrebálo, bezálo.
Schurwolle *f.* strižna volna.
Schurz *m.* okrílnik, opásnik.
Schürze *f.* predpásnik.
ſchürzen podvézati (-vézem), podpásati (-pášem), izpodbrécati, izpodrécati; einen Knoten — zavozláti, vozèl narediti.

Schurzfell *n.* usnjáti okrílnik, — opás- **Schurzgürtel** *m.* okrílni pas. [nik.

Schürzung *f.* (des Knotens) zavozláj; zavozlávanje; (im Drama) zaplétek.

Schuſs *m.* strel; blinder — prazèn strel; einen — thun ustreliti; einen — bekommen ostreljèn biti; (Ladung) nabój; (des Waſſers) hitri tók (tek); (Lauf) dir, brzi lèt; (Schöſsling) odrástek, mladika; *fig.* einen — haben prismójen —, prismúknjen —, zalétel biti (sem); **Schuſs-** strelni.

Schuſsbartel *m.* zalétel, prismóda.

Schüſſel *f.* skleda; (flache) látvica, plítvica; hölzerne — torílo; eine — umkehren povézniti skledo; *dem.* sklédica, sklédičica.

Schüſſelbrett, Schüſſelgeſtell *n.* sklédnik.

Schüſſelflechte *f.* sklédičar.

Schüſſelſchrank *m.* skledna omára.

Schüſſelwage *f.* téhtnica s torili.

ſchuſsfertig gotòv —, priprávljen za strel.

ſchuſsfeſt neranljìv s strelom.

ſchuſsfrei varèn —, zavarován pred streli.

Schuſsgeld *n.* strélščina, strelnína.

ſchuſsgerecht ugóden za strel.

Schuſslinie *f.* strelna črta.

Schuſsweite *f.* strelják.

Schuſswunde *f.* strelna rana, strelína.

Schuſter *m.* črevljár; **Schuſter-** črevljár-

Schuſterahle *f.* šilo. [ski.

Schuſterborſte *f.* napérek.

Schuſterdraht *m.* dreta, drm.

Schuſtergarn *n.* preja za dreto.

Schuſtergeſelle *m.* črevljárski pomagáč.

Schuſterhandwerk *n.* črevljárstvo; das — betreiben črevljáriti; das — lernen črevljárstva —, črevljárskega se učíti.

Schuſterin *f.* črevljarica.

Schuſterjunge *m.* črevljárski učéněc.

Schuſterkneif *m.* krívěc.

Schuſterleiſten *m.* kopíto.

ſchuſtern črevljáriti.

Schuſterpech *n.* črevljárska smola.

Schuſterwerkſtätte *f.* črevljárnica.

Schuſterwerkzeug *n.* črevljársko oródje.

Schutt *m.* sìp, sipína; (Trümmer) razsúlo, podrtíne *pl.*

Schüttboden *m.* žítnica, kašča.

Schüttdamm *m.* nasìp.

Schütte *f.* groblja, gromáča; (Stroh) otèp.

Schüttelfroſt *m.* stresajóči mràz.

Schüttelkopf *m.* tresoglávec.

ſchütteln tresti (tresem), mektáti; strésti, potrésti, zmektáti; (ſtark) zmikástiti; den Kopf — májati z glavo; zmájati —; (den Staub von d. Füßen) otrésati; otrésti; ſich — otrésati se.

Schüttelvorrichtung *f.* stresálo.

ſchütten sípati (sípljem), suti (spèm, sujem); usúti; *impf.* usípati; (Flüſſiges) líti (lijem); uliti, izlíti; in etwas — vsuti —, vliti v kàj; *impf.* vsípati —, vlívati v kàj; das Getreide ſchüttet gut, ſchlecht žito dobro, slabo plenja; es ſchüttet lije.

ſchütter redèk; —e Stelle rédčina; — machen izrédčiti.

ſchütterbärtig redkobràd.

Schutterde *f.* sipáča.

ſchütterhaarig redkolàs.

Schütterkeit *f.* rédkost, rédčina.

ſchüttern stresti (stresem); *impf.* strésati, potrésati.

Schüttgabel *f.* vile *pl.*

Schutthalde *f.* griža, peščéni plaz.

Schutthaufen *m.* gróblja, gromáča; podrtína.

Schüttkaſten *m.* žítna skrinja.

Schuttlawine *f.* sipki —, grížasti plaz.

Schüttplatz *m.* nasipalíšče.

Schüttung *f.* sípanje; zajèz.

Schutz *m.* varstvo, obrámba, zaščíta, zaslómba, zavétje; (Deckung) zaklòn; (im Waſſerbau) zatvórnica, zapórnica.

Schutzbau *m.* várstvena zgradba.

Schutzbefohlene *m.* várovanec; *f.* várovanka.

Schutzblattern *pl.* cépljene osépnice *pl.*, vímenice *pl.*

Schutzbrett *n.* zapórnica, zatvórnica.

Schutzbrief *m.* zaščítno pismo.

Schutz- und Trutzbündnis *n.* zveza za bòj in odbòj, zveza bojna in odbójna.

Schütze *m.* strelec; (des Webers) čolníč, suválnica; (Sternbild) strelec; **Schützen-** strélski.

ſchützen várovati, čúvati (vor etwas, jmdm. česa, koga); ščítiti, brániti, zaslánjati; okovárjati; zavárovati, zaščítiti, zaslóniti; okovárjati.

Schützenbruderschaft *f.* strelska družba.
Schützencylinder *m.* valjasti zapòr.
Schutzengel *m.* angel varih.
Schützengesellschaft *f.* strelska družba.
Schützengraben *m.* strelski jarěk.
Schützenhaus *n.* strelíšče.
Schützenwesen *n.* strelstvo.
Schützer *m.* varih, čuvár; zavétnik, zaščítnik.
Schutzgeist *m.* duh zaščítnik, — varih.
Schutzgeld *n.* zaščitnína.
Schutzgeleite *n.* varni izprevòd.
Schutzgenosse *m.* sovárovaněc.
Schutzgott *m.* bog varih, — zaščítnik.
Schutzgöttin *f.* bogínja várihinja.
Schutzheilige *m.* svetník varih, — zaščítnik, patrón; *f.* svetníca várihinja, — zaščítnica, patróna.
Schutzherr *m.* pokrovítelj, zaščítnik; =**schaft** *f.* pokrovíteljstvo, zaščítništvo.
Schützling *m.* várovaněc.
schutzlos brezzavétěn, brezzaščítěn.
Schutzlosigkeit *f.* brezzavétnost.
Schutzmann *m.* čuvár, stražnik.
Schutzmarke *f.* varoválna znamka.
Schutzmauer *f.* branílni zid; *fig.* zaščíta, obrámba.
Schutzmittel *n.* branílo.
Schutzort *m.* zakloníšče, pribežálišče; (ein windsicherer —) zavétje, zatíšje.
Schutzpocken *pl.* s. Schutzblattern.
Schutzpockenimpfung *f.* cépljenje —, stávljenje osépnic.
Schutzrede *f.* zagóvor.
Schutzredner *m.* zagovórnik.
Schutzwache *f.* izprevódna straža.
Schutzwaffe *f.* branílno oróžje.
Schutzwehr *f.* obrána, zaslómba, zaklòn.
Schutzzoll *m.* zaščítna carína.
Schutzzollsystem *n.* zaščítno carínstvo.
schwabbeln (schwappeln) drgetáti (-ám, -éčem); plájhati.
Schwabe *f.* (*m.*) ščurěk, žohar.
schwach slàb, nemóčěn, malovéčěn, nevéčěn; (v. Licht) brlèč, meděl; —er Wein lahko vino; —e Farbe medla barva; (dünn) teněk, šiběk; — werden slabéti; oslabéti; — brennen brléti; — sprechen tiho govoríti.
Schwäche *f.* slabóst, slabóta, nemóč (-i), malovéčnost, nevéčnost, oslabélost.
schwächen slabíti; oslabíti; medlíti.
schwachgläubig slabovérěn, malovérěn.
Schwachheit *f.* slabóst, slabóta.
schwachherzig slabosŕčěn.
Schwachherzigkeit *f.* slabosŕčnost.
Schwachkopf *m.* topoglávěc, beběc.
schwachköpfig topoglàv, bebast.
Schwachköpfigkeit *f.* topoglávost, bebstvo.
schwächlich slabótěn; (krank) boléhěn, boléhav.
Schwächlichkeit *f.* slabótnost; boléhnost.
Schwächling *m.* slabìč, slaběc, slabótnež.
schwachsichtig slabovíděn, brljàv.
Schwachsichtige *m.* slabovíděc, brljávěc.
Schwachsinn *m.* slaboúmnost.
schwachsinnig slaboúměn.
Schwachsinnige *m.* slaboúmnik; *f.* slaboúmnica.
Schwächung *f.* oslábljanje; oslába.
Schwaden *m.* (Dunst) sopár, puh, čad; (Reihe beim Mähen) red (-í), redíca, redovníca, plast (-í); *coll.* redóvje.
Schwadengrütze *f.* jaglíči *pl.*
Schwadron *f.* s. Escadron.
schwadronieren báhati se, širokoústiti (se); blebetáti (-ám, -éčem).
Schwager *m.* svak (Mann d. Schwester); auch dever (Bruder des Mannes); šurják (Bruder der Frau).
Schwägerin *f.* svákinja, svast (-í); auch zelva, zalva, zalvíčna (Schwester des Mannes); jétrva (Frau des Bruders).
schwägerlich svaški.
schwägern s. verschwägern.
Schwägerschaft *f.* sváštvo, sváščina, prírod.
Schwäher *m.* s. Schwiegervater.
Schwalbe *f.* lástovica, lástovka.
Schwalben= lástovičji; =**koth** *m.* lástovičjak, lástovčnjak; =**schwanz** *m.* (Schmetterling) lástovičar.
Schwalch *m.* žekno; (b. Glockenguss) šviga.
Schwall *m.* (Wasser—) navàl, slapóvje; (v. Menschen) navàl, ròj, gneča; (von Worten) pusto mnogobesédje.
Schwamm *m.* goba, gliva; *dem.* góbica, glívica.
schwammartig gobast, glivast.
Schwämmchen *n. pl.* (Mundkrankheit) góbice *pl.*

ſchwammicht gobast, glivast.
ſchwammig gobàt, gobnat, gobast.
Schwammſammler *m.* gobar.
Schwammſpinner *m.* góbověc.
Schwammſuppe *f.* góbova juha.
Schwan *m.* labód; **Schwanen-** labódji.
ſchwanen ſ. ahnen.
Schwanengeſang *m.* labódje petje; *fig.* poslédnja pesěm (-i).
Schwanenhals *m.* labódji vrat; *fig.* snežnobéli vrat.
ſchwanenweiß labodjebél.
Schwang *m.* ſ. Schwung; (Gebrauch) naváda.
ſchwanger noséča, nosna, v drugem stanu, samodrúga; (in d. Chemie) napólnjen, navzét, napojèn; (v. d. Luft) sopárěn, težěk; — werden zanósiti, spočéti (-čnèm); — gehen noséča biti (sem), nósiti; *fig.* namérjati, nakánjati.
ſchwängern noséčo storíti; spečáti se s ...; (gem.) nabrénkati; wer hat ſie geſchwängert? od koga ima otróka? *fig.* napólniti, napojíti; *impf.* napolnjevati, napájati.
Schwangerſchaft *f.* noséčnost. [nica.
Schwank *m.* burka, šala, gluma; ſméš-
ſchwank omahljìv, majàv; šiběk.
ſchwanken májati se, gúgati se, kolébati, zíbati (zibljem) se, végati (se), omahovati; (v. Knie) šibíti se; (unentſchloſſen ſein) obotávljati se, omahovati; — machen zazíbati, zamájati, zagúgati.
ſchwankend omahljìv, zibljìv, majàv, gugav, kolébav; (unentſchloſſen) omahljìv; (ungewiſs) negotòv, dvoměn.
Schwankmacher *m.* šaljívec, glumáč, burkež.
Schwankung *f.* u. —en *pl.* omahovánje, kolébanje, izpreminjávanje.
Schwanz *m.* rep; *dem.* repič, repěk; mit — verſehen repàt.
ſchwänzeln z repom mígati, z repíčem máhati, vrtorépiti; *fig.* prilizováti se, dobríkati se.
ſchwänzen *intr.* z repom mígati, — máhati; (müſſig gehen) postópati; die Schule — šolo zamudíti, iz šole izostáti (-stánem); *tr.* orépiti; (das Pferd) podrépiti, rep podvézati (-vézem).
Schwanzfeder *f.* repno peró (-ésa).
Schwanzfloſſe *f.* repna plavúta.
ſchwanzlos brezrèp.
Schwanzlurche *pl.* repáti krkóni *pl.*
Schwanzmeiſe *f.* mlínarček, dolgorépka.
Schwanzriemen *m.* podrépni jermen, podrépica.
Schwanzſtern *m.* repatíca.
Schwanzſtück *n.* repína.
ſchwapp! *interi.* čòp! plèsk! plòsk!
ſchwappeln, ſchwappen ſ. ſchwabbeln.
Schwär, Schwären *m.*, **Schwäre** *f.* tvor, uljé (-ésa), gnojni mehúr.
ſchwären gnojíti se; ognojíti se, razgnojíti se.
Schwarm *m.* ròj; (Schar) tropa, tròp, trúma, vršélo, krdélo.
ſchwärmen rojíti; (herum—) klátiti se, kolovrátiti, blóditi; (mit Geräuſch) rojíti, hrupéti, vršéti; (bei Nacht) ponočevati, vasovati; (von Gedanken) uhájati; (v. gehobenem Gefühl) sanjáriti; navdušévati se za kàj (koga).
Schwärmer *m.* klatež; rojívec; ponočevávec; sanjáč, sanjávec; prenapétnež, zanesénec; (im Feuerwerk) švígavec.
Schwärmerei *f.* kláteštvo; ponočnjáštvo; sanjárstvo; prenapéta navdúšenost, zanesénost.
ſchwärmeriſch sanjàv, sanjárski; prenapéto navdúšen.
Schwärmezeit *f.* čas rojénja.
Schwärmſpore *f.* blodílica.
Schwarmſtelle *f.* rojíšče.
ſchwarmweiſe rójema.
Schwarte *f.* debéla koža.
Schwartenbrett *n.* krájevec, krájnik, krájnica, skrajnik, skrajnjáča.
ſchwarz črn; (v. Pferd) vran; —es Pferd vranec; —e Kuh mavra, čada, črnka; — machen čŕniti; počŕniti; — werden črnéti; počrnéti; —er Sonntag tiha nedélja; (— vom Ruß) sajast; (— v. Rauch) okajèn, zakajèn; (— von der Sonne) zagórel; —e Gedanken črne —, grozne misli.
ſchwarzäugig črnoòk.
Schwarzbart *m* črnobrádec.
ſchwarzbärtig črnobràd.
Schwarzbeere *f.* borovníca.
Schwarzbeergeſträuch *n.* borovníčevje.
ſchwarzblau črnomódr.
Schwarzbleierz *n.* črni svinčénec.

ſchwarzbraun črnorjàv.
Schwarzbrot *n.* črni krùh.
Schwarzdorn *m.* trnóljica.
Schwarzdroſſel *f.* kos.
Schwarze *m.* črnjúh; (Teufel) vrag, hudič; (Neger) zamórec, črnec.
Schwarze *n.* črno, črnína.
Schwärze *f.* črnóta, črnóba; (als Körper) črn (-í); (Stoff) črnílo.
ſchwärzen črníti; počŕniti, začŕniti; *fig.* črníti; očŕniti; ſ. ſchmuggeln.
Schwärzer *m.* črnívec; (Schmuggler) tihotápec.
Schwarzerle *f.* črna jelša.
Schwarzfärber *m.* barvar na črno.
ſchwarzflügelig črnokríl.
Schwarzflügler *m.* črnokrílec.
ſchwarzfüßig črnonòg.
ſchwarzgelb črnorumèn, črnožólt.
ſchwarzgeſtreift črnoprógast.
ſchwarzgrau črnosiv.
ſchwarzhaarig črnolàs.
Schwarzholz *n.* ſ. Nadelholz.
Schwarzkäfer *m.* črnjúh.
Schwarzkopf *m.* črnoglávec.
ſchwarzköpfig črnoglàv.
Schwarzkümmel *m.* zamórska kúmina, črníka.
Schwarzkünſtler *m.* ſ. Zauberer.
ſchwärzlich črnkast, črníkast, začrnèl; (v. Geſicht) zagórel, zagorélkast; — werden začrnéti.
Schwarzplättchen *n.* črnoglávka, kovačèk.
Schwarzrock *m.* črna suknja; (Perſon) črnosúknjež.
ſchwarzroth črnordèč.
ſchwarzſcheckig črnomarógast.
ſchwarzſchnabelig črnokljùn.
ſchwarzſchwänzig črnorèp.
Schwarzſeher *m.* črnovídec.
Schwarzſpecht *m.* črna žolna.
Schwarzſucht *f.* črníca.
Schwarzwald *m.* črni gòzd.
Schwarzwild *n.* črna divjáčina. [(-i).
Schwarzwurz *f.* črni korén, kozja smrt
ſchwarzzähnig črnozòb.
ſchwatzen, ſchwätzen kramljáti, govoríti; blebetáti (-ám, -éčem), govoríčiti, gobezdáti, žlabudráti, brbráti, klepetáti (-ám, -éčem), kvásiti.
Schwätzer *m.* blebetáč, brbra, žlabúdra, žlabudrálo, klepetálo, kvasáč; =ei *f.* blebetánje, brbránje, žlabudránje, klepetánje; =in *f.* blebetávka, klepetúlja, žlabudrávka, govorjáčka.
ſchwatzhaft blebetàv, klepetàv, žlabudràv, brbràv.
Schwatzhaftigkeit, Schwatzſucht *f.* blebetávost, klepetávost, žlabudrávost.
Schwebe *f.* visénje; in der — ſein viséti, biti na prevésici; es iſt noch in der — še ni dognáno.
Schwebebaum *m.* gred (-í).
Schwebehang *m.* previsna vesa *(turn.)*.
ſchweben plávati, nósiti se; unbeweglich — viséti; (zwiſchen Furcht und Hoffnung) omahovati (med strahom in upom); in Gefahr — v nevárnosti biti (sem); es ſchwebt mir vor den Augen pràv pred očmí mi je; —de Verhandlung še nedognána razpráva; —de Staatsſchuld nezaložéni državni dolg; *(mont.)* ſchwebend visèč.
Schwebfliege *f.* trepetávka.
Schwefel *m.* žveplo; Schwefel- žvepléni.
ſchwefelartig žveplast. [pína.
Schwefelauflöſung *f.* žvepléna razto-
Schwefelbad *n.* žvepléna kopel (-éli), žvepléne toplice *pl.*
Schwefelbande *f.* zloglásna družba.
Schwefelblume *f.* žvepléni cvet.
Schwefeldiorȳd *n.* žveplov dvokis.
Schwefelerz *n.* žvepléna ruda.
ſchwefelgelb žveplenorumèn.
Schwefelgeruch *m.* žvepléni duh, duh po žveplu.
Schwefelgrube *f.* žvepléna jama, žvepleník; —n *(pl.)* žveplíce *pl.*
ſchwefelhaltig, ſchwefelig žveplén; —e Säure žvepléna sokislína.
Schwefelhölzchen *n.* žveplénka.
Schwefelkies *m.* železni kršec.
Schwefelkohlenſtoff *m.* ogljikov sulfíd.
Schwefelleber *f.* žvepléna jetra.
Schwefelmetall *n.* žvepléna kovína.
ſchwefelreich žveplovít.
Schwefelſalz *n.* žvepléna sol (-í).
ſchwefelſauer žveplenokíšel.
Schwefelſäure *f.* žvepléna kislína.
Schwefelwaſſer *n.* žvepléna voda; =ſtoff *m.* vodíkov sulfíd; =ſtoffgas *n.* žvepléni vodík.
Schweif *m.* rep; *dem.* repèk, repič, repíček; (am Kleid) ſ. Schleppe; (des Kometen) rèp, metla.

ſchweifen *intr.* klátiti se, motáti se, króžiti, pohájati, vláčiti se; *tr.* (im Waſſer) izplakovati, plákati; oplákniti, izplákniti (o-, izpláhniti); izkróžiti, zakróžiti; *impf.* iz-, zakroževati; die Kette — snutêk napénjati.

Schweifhaſpel *m.* snováč.

Schweifrahmen *m.* napenjálo.

Schweifſäge *f.* (žaga) izkroževálnica, izrezovávka.

Schweifſtern *m.* repáta zvezda, repa-

Schweifſtück *n.* repína.

ſchweigen mólčati (-čím); (verſtummen) umólkniti, obmólkniti, utíhniti; (auf kurze Zeit) pomólčati; ſchweig! molči! tiho! jezik za zobe!

Schweigen *n.* molčánje, molk; zum — bringen sapo zapréti komu, jezik zavézati (-vézem).

ſchweigend *adi.* molčéč; *adv.* molčé.

ſchweigſam molčljiv, molčéčen, molčav.

Schweigſamkeit *f.* molčljívost, molčéčnost, molčávost.

Schwein *n.* svinja, prasíca; (männl.) prašič, prasêc; prasé (-ta) (beſ. junges —; *pl.* prasci); (Fleiſch) svinja; **Schwein-, Schweine-, Schweins-** svinjski.

Schweinbär *m.* merjásec, neréséc.

Schweinebraten *m.* svinjska pečénka, prašíčeva pečénka, pečéna svinjína.

Schweinehund *m.* svinjárski pês; (Schimpfwort) svinja.

Schweinemagd *f.* svinjarica.

ſchweinen svinjski.

Schweinerei *f.* svinjárstvo, svinjarija.

Schweineſchneider *m.* rezár, svinjeré-

Schweinezucht *f.* svinjeréja. [zêc.

Schweinezüchter *m.* svinjeréjêc.

Schweinfett *n.* svinjska mast (-í).

Schweinfleiſch *n.* svinjsko mesó, svinjína, prašičevína.

Schweinhändler *m.* trgóvec s svínjami, — s prašíči, svinjski trgóvec.

Schweinhaut *f.* svinjska koža.

Schweinhirt *m.* svinjár, svinjski pastír.

Schweinigel *m.* (Schimpfwort) svinjár, svinja.

ſchweiniſch svínjski, svinjárski.

Schweinkoben *m.* ſ. Schweinſtall.

Schweinkoth *m.* svínjščak, svínjak.

Schweinmutter *f.* prasíca.

Schweinsborſte *f.* ščetína.

Schweinsbrot *n.* ſ. Erdſcheibe.

Schweinscarré *n.* svinjsko zarébrje.

Schweinskopf *m.* svinjska glava.

Schweinſtall *m.* svinják, svinjščak, svinjski hlev; kotêc.

Schweinstrog *m.* koríto.

Schweiß *m.* pot, znoj; im —e ſein potíti se; in — kommen spotíti se; im —e ſeines Angeſichtes s potnim obrázom; in — bringen spotíti, uznojíti; **Schweiß-** potni, znojni. [(-éli).

Schweißbad *n.* potílna —, znojna kopel

ſchweißbar zvárên, zvarêk.

ſchweißdicht neprepótên.

Schweißdrüſe *f.* znójnica.

ſchweißen *tr.* (Eiſen) variti; zvaríti; *intr.* (weidm.) krvavéti.

Schweißer *m.* varívec.

ſchweißig potên, znojên. [ca.

Schweißloch *n.* potnica, potna lúknji-

Schweißmittel *n.* potílo.

Schweißſand *m.* var, varèž, varílnik.

ſchweißtreibend potílen.

ſchweißtriefend ves potên.

Schweißtropfen *m.* potna sraga, potna kaplja.

Schweißtuch *n.* potni robec.

Schweißung *f.* varjénje, zvar.

Schweizerei *f.* ſ. Meierei.

Schweizerkäſe *m.* švícarski sir.

ſchwelen *intr.* tleti; *tr.* žgati (žgèm).

ſchwelgen (ſchlemmen) požreševati; črezmérno si streči (strežem), — si godíti, naslájati se; razkóšno živéti.

Schwelger *m.* požrêšnik; razkóšnik, nasládnik; **=ei** *f.* požreševánje; razkóšje, nasládno življénje; **=in** *f.* požrêšnica; razkóšnica, nasládnica.

ſchwelgeriſch požrêšen; razkóšen, nasládên.

Schwelle *f.* pràg; (Bahn—) blazína.

ſchwellen *intr.* (v. Leib) otéči (-čem); *impf.* otékati; nabrékniti, nabúhniti (se), napéti se; *impf.* nabuhovati se, napénjati se; geſchwollen otékel; zabrékel; (vom Waſſer) rasti, naráščati; kipéti, napénjati se; (von Früchten) debelíti se; *fig.* (das Herz, die Bruſt ſchwillt) širiti se; *tr.* napéti (-pnèm); *impf.* napénjati; (das Waſſer —) vodo zajezíti, — zagradíti; (im Waſſer —)

razmóčiti, *impf.* razmákati; der Muth ſchwellt die Bruſt srčnost širi prsi.

Schweller *m.* blazína, pràg.

Schwemm- plavni.

Schwemme *f.* kópanje; kopalíšče (za živáli).

ſchwemmen (Pferde) kópati (-pam, -pljem); (Holz) plavíti; priplavíti, naplavíti; (v. Waſſer) nesti, nósiti; zanésti, nanésti, naplavíti; (ab—) o-, izplákniti; *impf.* o-, izplakovati.

Schwemmerde *f.* naplavína, nanòs.

Schwemmort *m.* kopalíšče (za živáli).

Schwemmwaſſer *n.* popláka, oplákanica.

ſchwenden (einen Wald) trébiti, krčiti; (Bäume) lúpiti.

Schwengel *m.* (einer Glocke) kembélj, betíca, klepéc, camélj; (beim Brunnen) ročník; vójnica; (b. d. Ciſterne) vaga.

ſchwenken vihtéti —, súkati (sučem) kaj, máhati —, kríliti s čim; zasúkati, kréniti, obŕniti; (Gläſer) oplakovati; oplákniti; *intr.* zasúkati se, obŕniti se, kréniti; *impf.* obráčati se, krétati se (auch: ſich —).

Schwenkung *f.* vihténje, máhanje; obrát, okrèt.

ſchwer *(phys.)* težék, težák; težèn; (gewichtig) tehtèn; eine —e Menge silno veliko, silna množína; (beſchwerlich) težávèn; (läſtig) težák, nadléžèn; —e Zeiten hudi časi; —e Noth huda sila; —e Krankheit huda bolézèn (-i); —er Schlaf trdo spanje; —e Strafe ostra —, huda kazèn (-i); —e Zunge okórèn jezik; —e Sünde vélik greh; —es Geld lep denár; — hören nágluh biti (sem); *adv.* težkó; es kommt mir — an težkó mi je, — mi dé; ſchädigen hudo oškódovati; ſich — verſündigen hudó se pregrešíti.

ſchwerathmig nadúšljiv, sipljìv.

Schwerathmigkeit *f.* nadúšljivost, sipljívost.

ſchwerblütig težkokŕvèn.

Schwere *f.* teža; težkóst; *(phys.)* težnost; (eines Amtes) težávnost; (einer Sünde) velikóst; (der Strafe) ostróst; (d. Zeiten) sila; (der Zweifel, d. Gründe) tehtnost.

Schwerenöther *m.* navíhani nagajívec.

ſchwerfällig neokrétèn, nesprétèn, okórèn.

Schwerfälligkeit *f.* neokrétnost, nesprétnost, okórnost.

ſchwerfüßig okórnih nog, težkonòg.

ſchwerhörig nágluh.

Schwerkraft *f.* težnost.

ſchwerlich *adv.* težkó, težkó da.

ſchwerlos breztéžèn.

Schwermuth *f.* otóžnost, težkomíselnost, klávrnost.

ſchwermüthig otóžèn, težkomíseln, klavrn.

Schwerpunkt *m.* težíšče.

Schwerſpat *m.* težèc.

Schwert *n.* mèč.

Schwertel *m.* devéta srájčica, mečék; —n *pl.* sabljaníce.

Schwertertanz *m.* ples z meči.

Schwertfeger *m.* mečár, sabljár.

ſchwertförmig mečast.

Schwertfortſatz *m.* (des Bruſtbeines) níca.

Schwerthieb *m.* udárec z mečem.

Schwertlilie *f.* peruníka, plutnik.

Schwertſcheide *f.* méčeva nóžnica, mečnica.

Schwertſchlag *m.* udár z mečem; ohne — ne potegnívši meča, brez boja.

Schwertſtreich *m.* udárec z mečem.

Schwertträger *m.* mečenóšec.

Schweſter *f.* sestra; *dem.* séstrica; barmherzige — usmíljena sestra, usmíljenka, milosŕdnica; (Bundes—) poséstrima; **Schweſter-** séstrski.

Schweſterbund *m.* poséstrimstvo.

ſchweſterlich séstrski, sestrínski.

Schweſterliebe *f.* séstrska ljubézèn (-i).

Schweſterſchaft *f.* séstrstvo; poséstrimstvo.

Schweſterſohn *m.* sestrič, séstrnik, se-

Schweſtertochter *f.* sestríčna, séstrnica, sestrána.

Schwibbogen *m.* oblók, svòd.

Schwiegereltern *pl.* móževi —, ženini starši *pl.*

Schwiegermutter *f.* tašča; (Mutter des Mannes) svékrva.

Schwiegerſohn *m.* zèt.

Schwiegertochter *f.* sneha, snaha, sinóvlja (žena).

Schwiegervater *m.* tast; (Vater des Mannes) svekèr.

Schwiele *f.* žulj, ožúljek; —n bekommen ožúliti se; —n verurſachen ožúliti (koga).

ſchwielig žuljav, žuljnat, ožúljen.

ſchwierig težávěn, težkótěn, težèk.

Schwierigkeit *f.* težávnost; težáva; (Hindernis) ovíra, zapréka, napóta.

Schwimmanſtalt *f.* plavalíšče.

Schwimmeiſter *m.* plávarski mojstěr.

ſchwimmen plávati; splávati, priplávati; geſchwommen kommen priplávati.

Schwimmer *m.* plávar, plaváč; ein guter — ſein dobro znati plávati; =in *f.* plavačica, plávarica.

Schwimmfeder *f.* ſ. Floſſe.

Schwimmfuß *m.* plavna noga.

Schwimmfüßler *m.* plavnonóžec.

Schwimmgürtel *m.* plávno opasílo.

Schwimmhaut *f.* plavna koža, —kóžica.

Schwimmhoſen *pl.* plavne hláčice *pl.*

Schwimmkäfer *m.* kozák.

Schwimmplatz *m.* plavalíšče.

Schwimmſchule *f.* plavárnica.

Schwimmvogel *m.* plovec.

Schwindel *m.* omótica, omòt, omótičnost, vrtoglávica; er bekam den — zvrtélo se mu je v glavi; dem — unterworfen omótičav; *fig.* slepárstvo.

Schwindelei *f.* vrtoglávo počétje; slepárstvo.

ſchwindelfrei ne omótičav. [stvo.

Schwindelgeiſt *m.* vrtoglávost; slepár-

Schwindelhafer *m.* ſ. Lolch.

ſchwindelhaft ſ. ſchwindleriſch. [glàv.

ſchwindelig omótičen, omótěn, vrto-

Schwindelkopf *m.* ſ. Schwindler.

ſchwindeln *intr.* (betrügen) slepáriti; es ſchwindelt mir v glavi se mi vrtí, omótica se me prijéma, — se mi dela; —d omótičen, vrtoglàv.

ſchwindelſüchtig omótičav.

ſchwinden gíniti, gubíti se, pojémati, potékati; izgíniti, miníti, preíti (-ídem), pretéči (-téčem), potéči; (ſchrumpfen) sušíti se, krčíti se; (v. Leib) húšati, slabéti.

Schwindler *m.* vrtoglávec, vihráveč; (Betrüger) slepár; =in *f.* vrtoglávka, vihrávka; slepárka.

ſchwindleriſch slepárski.

Schwindſucht *f.* sušíca, jétika.

ſchwindſüchtig sušíčen, jétičen.

Schwinge *f.* krilo, perót (-i), perotnica; (Futter—) plalne nečké, plálnice; (in der Wagenleiter) polica; (Schaufel) gugálnica; (in der Mühle) tresílnica; (Flachs—) tréslica.

Schwingel *m.* bílnica.

ſchwingen *tr.* vihtéti (vihtíti), súkati (sučem) kaj, kolébati, máhati s čim; zavihtéti (zavihtíti) kaj, máhniti s čim; (Leintücher) trépati; (Getreide) plati (poljem); (Flachs) trépati; otrépati, otrésati; *intr.* (hangend —) bíngati, bingljáti; (v. Pendel) níhati (se); (v. der Saite) tresti (tresem) se; ſich — švígniti, zavihtéti (-íti) se, zagnáti se; vzdígniti se, splávati.

Schwingfaden *m.* (*Oscillaria*) níhavka.

Schwingung *f.* zamàh, zamašáj; (Pendel—) níhaj; (Ton—) tresáj; (fortſchreitende —) postópno trésenje; (ſtehende —) stojéče trésenje.

Schwingungs=achſe *f.* os (-í) nihája; =dauer *f.* čàs nihája; =hindernis *n.* ovíra níhanja; =intenſität *f.* jakost nihája; =punkt *m.* nihalíšče, tresíšče; =weite *f.* razmàh.

ſchwippen (nach jmdm. m. d. Peitſche) švŕkniti, pošíkniti koga.

ſchwipps! *interi.* plèsk! trèsk!

ſchwirren brnéti, brénčati (-ím); cvŕčati (-ím), cvŕkati; —d fliegen frčáti (frčím). [(-éli).

Schwitzbad *n.* potílna —, znójna kopel

ſchwitzen potíti se, znojíti se; — machen potíti; razpotíti, uznojíti.

Schwitzen *n.* znojénje, potítev.

ſchwitzig potèn, znojèn.

Schwitzmittel *n.* potílo.

ſchwören priséči (-sézem); zarotíti se, zakléti (-kólnem) se; *impf.* priségati, rotíti se; zaklínjati se; — laſſen zapriséči, v priségo vzeti (vzamem); *impf.* zapriségati, v priségo jemáti; (bei der Seele) pridúšiti se, *impf.* pridúšati se; falſch — krivo priséči.

Schwörer *m.* priségavec, prisegáč.

ſchwül sopárěn, sopáričen, otóhel; es iſt — sopárno je, soparí.

Schwüle *f.* sopárica, otóhlica, kúhalica; dumpfige — zagátna sopárica.

Schwulſt *f. m.* ſ. Geſchwulſt; (Bombaſt) nadútost, nabúhlost, napetoličnost.

ſchwulſtig nabúhěl; nadút, napetoličěn.

Schwulſtigkeit *f.* nabúhlost; nadútost, napetoličnost.

Schwund *m.* gínjenje; usúšěk; sušica.

Schwung *m.* màh, zamàh, zagòn, zalèt, koléb; ſich einen — geben zavihtéti se, zagnáti (-ženem) se; *fig.* povzdìg; polèt, vzlèt, zanòs; in — bringen (e. Gloče) zazíbati; *fig.* (etwas) povzdígniti; in — kommen razvíti (-víjem) se, povzdígniti se, razcvèsti (-cvetèm) se; zavládati, razšíriti se.

Schwungbrett *n.* zagónska deska.

Schwungfeder *f.* letálno peró (-ésa).

ſchwunghaft vzlétěn, živ, zanósěn.

Schwungkraft *f.* zamášnost; zamášna —, zalétna sila; *fig.* vzlétnost.

Schwungmaſchine *f.* sredobéžni stroj, vrtiljka.

Schwungrad *n.* zamášno koló (-ésa), zamašnják.

ſchwungvoll vznesèn, navdúšen.

Schwur *m.* priséga; einen — thun priséči (-sézem), zarotíti se, zakléti (-kólnem) se.

ſchwurbrüchig prisegolóměn.

Schwurgericht *n.* poróta; porótna sodba; Schwurgerichts= porótni; =hof *m.* porótno sodíšče; =periode *f.* porótno zasédanje.

ſcientifiſch ſ. wiſſenſchaftlich.

Sclave *m.* sužènj, sužnik, ròb; zum —n machen zasúžnjiti, usúžnjiti; Sclaven= súženjski, robski, hlápčevski.

Sclavendienſt *m.* sužnost, hlápčevstvo; — verrichten sužnjevati, robovati, hlapčevati.

Sclavenhandel *m.* trgovína s sužnji.

Sclavenhändler *m.* trgóvec s sužnji.

Sclavenjoch *n.* jarěm súžnosti.

Sclavenmarkt *m.* súženjski trg.

Sclavenſtand *m.* súženjstvo, sužnost, robstvo; sužnji *pl.*

Sclaverei *f.* sužnost, robstvo; in der — leben sužnjevati, robovati, hlapčevati.

Sclavin *f.* súžnica, sužnja.

ſclaviſch súženjski, hlápčevski.

ſcontrieren obračúniti; blagájnico preglédati, *impf.* — pregledovati.

Scontrierung *f.* obračún; blagájniški preglèd.

Scontro *m.* obračún.

Scorbut *m.* skorbut.

Scorpion *m.* ščipávec, škorpijón.

ſcribeln pisáriti.

Scribler *m.* pisáč, pisún.

Scropheln, Scrofeln *pl.* želve *pl.*; bezgávke *pl.*; brámorji *pl.* [kast.

ſcrophulös, ſcrofulös želvast, bezgávScrupel *m.* pomíslek, dvòm. [stí.

ſcrupulös prenatánčěn, pretánke veScrupulosität *f.* tenkovéstnost, pretánka vest (-í).

Scrutinium *n.* glasoštétje.

Sculptur *f.* ſ. Bildhauerei.

Secante *f.* črta séčnica; preséčnica.

ſecernieren odlóčiti, oddelíti; izlóčiti; *impf.* odločevati, oddeljevati; izločevaSeceſs *m.* odločítěv, izločítěv. [ti

Seceſſion *f.* izselítěv; odločítěv.

ſechs *num.* šest, šestéro; um — Uhr ob šestih.

Sechs *f.* šestíca, šestka.

ſechs= šestéro-.

ſechsarmig šestoròk, šesteroròk.

Sechseck *n.* šesterokótnik.

ſechseckig šesterokótěn.

Sechsender *m.* šesterák, šestérnik.

Sechſer *m.* šesták, šestíca.

ſechſerlei *num.* šestér.

ſechsfach, ſechsfältig šestérěn, šestérnat, šestogùb.

ſechsfederig šestopérěn.

ſechsflächig šesteroplòsk.

ſechsflügelig šesterokríl.

ſechsfüßig šesteronòg, šesteronogàt.

ſechshundert *num.* šéststo.

ſechshundertſte *num.* šeststóti.

ſechsjährig šestlétěn.

ſechsköpfig šesteroglàv.

ſechslöthig šestlótěn.

ſechsmal *num.* šestkrat, šest potov.

ſechsmalig šéstkratěn.

ſechsmonatlich šestmesečěn.

Sechspfünder *m.* šestfúntnik.

ſechspfündig šestfúntěn.

ſechsſeitig šesterostràn.

ſechsſilbig šesterozlóžěn.

ſechsſpannig šesterovprežěn.

ſechsſtündig šestúrěn.

ſechstägig šestdnévěn.

ſechstauſend *num.* šesttisóč.

ſechstauſendſte *num.* šesttisóčni.

Sechstel *n.* šestína, šestínka.
sechstens *adv.* šestič.
sechster *num.* šesti.
sechsthalb polšésti.
sechsundzwanzig *num.* šestindvájset.
Sechswochen *f. pl.* otróčja póstelja, bábine *pl.* [ca.
Sechswöchnerin *f.* poródnica, otróčnisechszähnig šesterozòb.
sechszöllig šest palcev dolg (širòk itd.), šestopálčen.
Sechtelei *f.* žehta, parílo.
sechteln žéhtati, perílo páriti.
Sechtelzuber *m.* žehtnjak, žehtnik, párnica, parílnica.
sechzehn *num.* šestnájst.
Sechzehn *f.* šestnájstka, šestnajstíca.
Sechzehnender *m.* šestnajsterák.
sechzehnerlei šestnajstér.
sechzehnfach, sechzehnfältig šestnajstérən, šestnajstérnat.
Sechzehntel *n.* šestnajstína, šestnajstínka; =format *n.* šestnajstérka.
sechzehntens *adv.* šestnájstič.
sechzig *num.* šéstdeset.
Sechziger *m.* šestdesetíca, šestdesétka; (Person) šestdeseták, šestdesetlétən človek; =in *f.* šestdesetlétnica.
sechzigerlei *num.* šestdesetér.
sechzigfach, sechzigfältig šestdesetérən, šestdesetérnat.
sechzigjährig šestdesetlétən.
sechzigmal *adv.* šéstdesetkrat.
sechzigste *num.* šéstdeseti. [ka.
Sechzigstel *n.* šestdesetína, šestdesetínsecieren raztelésiti, razpárati, razúditi. [ca.
Secierſaal *m.* razudoválnica, parálniSecret *n.* izlóček; skrivni pečát; ſ. Abort.
Secretär *m.* tajnik; pisálna miza.
Secretariat *n.* tájništvo; tájniška služSecretion *f.* izločevánje. [ba.
Sect *m.* sekt (vino).
Secte *f.* sledba, sekta, razkólniki *pl.*
Sectierer *m.* razkólnik.
Section *f.* odsèk; oddélek.
Sectionslinie *f.* črta odséčnica.
Sector *m.* krožni izsèk.
Secunda *f.* drugi razrèd.
Secundaner *m.* drugošólec. [dánt.
Secundant *m.* dvobójni drug, sekunsecundär drugótən, drugoréden.
Secundawechſel *m.* druga menica.
Secunde *f.* sekúnda; Secunden= sekúndni.
secundieren (b. Geſang) pripévati, prilágati, prikládati.
Secundogenitur *f.* drugoródstvo.
Sedez, =format *n.* šestnajstérka.
Sediment *n.* usedlína, gošča.
Sedimentärformation *f.* usedlínska —, skladovíta —, sedimentárna tvorba.
Sedimentgeſtein *n.* usedlínsko kámenje. [dno.
ſedimentieren usésti (-sedem) se na
See *m.* jézero; *dem.* jézerce; See= jézerski, jézerni.
See *f.* morje; offene — širóko —, odprto morje; See= morski, pomórski.
Seeanwohner *m.* primórec; =in *f.* primórka.
Seearſenal *n.* pomórska oróžnica.
Seebach *m.* jézernica.
Seebad *n.* morska kopel (-éli); morsko kopalíšče.
Seebär *m.* morski medved.
Seebarſch *m.* luben, brancín.
Seebecken *n.* jézerska kotlína.
Seebehörde *f.* pomórska oblást (-i).
Seebett *n.* jezeríšče.
Seebinſe *f.* srpica, jézerska bica.
Seeblume *f.* ſ. Seeroſe.
Seeboden *m.* jézersko dnò.
Seecompaſs *m.* kompás.
Seedienſt *m.* mornárska služba.
Seefahrer *m.* pomorščák, mornár.
Seefahrt *f.* pomórska vožnja.
Seefiſch *m.* jézerska riba; morska riba.
Seefracht *f.* pomórski naklàd.
Seefräulein *n.* morska déklica.
Seegang *m.* valovítev.
Seegebirge *n.* morske —, podmórske gore *pl.*
Seegefecht *n.* pomórska bitka.
Seegegend *f.* morska krajína.
Seegericht *n.* pomórsko sodíšče.
Seegras *n.* morska trava, halóga.
Seegrund *m.* morsko dnò.
Seehafen *m.* pristán, pristaníšče, luka.
Seehandel *m.* pomórska trgovína.
Seehöhe *f.* nadmórska višína.
Seehund *m.* tjulènj, morski pès.
Seeigel *m.* morski ježék.

Seejungfrau *f.* mórska déklica.
Seekarte *f.* morjevid, morska mapa.
ſeekrank od mórske bolézni napáden.
Seekrankheit *f.* morska bolézen (-i).
Seekrieg *m.* pomórska vojska.
Seeküſte *f.* morsko obréžje; (Land) primórje.
Seeland *n.* primórska dežéla.
Seeländer *m.* primórec.
ſeeländiſch primórski.
Seele *f.* duša; *dem.* dúšica; Seelen- dušni, duševni; zadúšni.
Seelenact *m.* dušni čin.
Seelenadel *m.* blagodúšje, dušna blagóst, — plemenítost.
Seelenamt *n.* črna —, zadúšna maša, bilje *pl.*, zadúšnica.
Seelenangſt *f.* dušni strah, dušna tesnóba.
Seelenarzt *m.* dušni zdravník.
Seelenfriede *m.* dušni mir.
ſeelenfroh iz srca vesél.
Seelengröße *f.* velikodúšje.
ſeelengut srčno dober, — blag.
Seelengüte *f.* srčna dobróta.
Seelenhandel *m.* kupčija z ljudmí.
Seelenheil *n.* dušno zveličanje.
Seelenhirt *m.* dušni pastír.
ſeelenkrank na duši bolán.
Seelenkrankheit *f.* dušna bolézen (-i).
Seelenkummer *m.* dušna žálost, — bridkóst.
Seelenleben *n.* dušno življénje.
Seelenlehre *f.* nauk o duši, dušeslóvje.
Seelenleiden *n.* dušno trpljénje.
ſeelenlos brezdúšen; brezčútěn.
Seelenmeſſe *f.* črna —, zadúšna maša.
Seelennahrung *f.* dušna hrana.
Seelenpein, Seelenplage *f.* dušna muka.
Seelenruhe *f.* dušni pokoj, — mir.
Seelenſchmerz *m.* dušna bol (-i).
Seelenſchwäche *f.* dušna slabóst, malodúšje.
Seelenſpeiſe *f.* dušna hrana.
Seelenſpiegel *m.* dušno zrcálo.
Seelenſtärke *f.* dušna krepkóst, krepkodúšnost.
Seelenſtörung *f.* dušni narušáj.
Seelentag *m.* Vseh vernih duš dan (dneva).
Seelentroſt *m.* dušna tolážba.
ſeelenvergnügt iz srca vesél.
Seelenverkäufer *m.* ljudotržec.
Seelenvermögen *n.* dušna moč (-í).
ſeelenvoll živočútěn.
Seelenwanderung *f.* preseljevánje duš.
Seelenwohl *n.* dušna blagínja.
Seelenzuſtand *m.* dušni stan.
ſeeliſch dušen, srčen.
Seelöwe *m.* morski lèv. [ništvo.
Seelſorge *f.* dušno pastírstvo, — skrb-
Seelſorger *m.* dušni pastír, — skrbník.
Seeluft *f.* morski zrak.
Seemacht *f.* pomórska moč; pomórsko vojstvo; (Staat) pomórska država.
Seemann *m.* pomorščák, mornár.
ſeemänniſch mornárski.
Seemannſchaft *f.* pomorščáki *pl.*, mornárji *pl.* [nost.
Seemannskunſt *f.* mornárska umét-
Seemeile *f.* morska milja.
Seeoffizier *m.* pomórski častnik.
Seeohr *n.* morsko —, sv. Petra uhó.
Seepferdchen *n.* morski konjíček.
Seepflanze *f.* morska —, jézerska rastlína.
Seepolyp *m.* hobótnica, osmonóžec.
Seerabe *m.* morski vran.
Seeraub *m.* pomórski rop; ſ. Seeräuberei.
Seeräuber *m.* pomórski róparj, gusár.
Seeräuberei *f.* pomórsko róparstvo, gusárstvo.
ſeeräuberiſch pomorskoróparski, gusárski.
Seerecht *n.* pomórsko pravo.
ſeereich jézernat.
Seereiſende *m.* pomórski popótnik.
Seeroſe *f.* baréd, lokvanj, beli pljuč- [nik.
Seeſalz *n.* morska sol (-í).
Seeſchiff *n.* morska ladja.
Seeſchiffahrt *f.* pomórsko plovstvo.
Seeſchildkröte *f.* morska želva.
Seeſchlacht *f.* pomórska bitka, bitka na morju.
Seeſchlange *f.* morska kača.
Seeſchwalbe *f.* čigra, ribič.
Seeſoldat *m.* pomórski vojščák, — vojják; pomorščák.
Seeſpiegel *m.* morska gladína.
Seeſpinne *f.* morski pajčk.
Seeſtaat *m.* pomórska država.
Seeſtadt *f.* primórsko mesto.
Seeſtern *m.* morska zvezda.

Seeſtrand *m.* morsko obrežje.
Seeſtück *n.* pomórska slika.
Seeſturm *m.* morska nevíhta, morski vihár.
Seetang *m.* morska halóga.
Seeteufel *m.* (Froſchfiſch) morska žaba.
Seetreffen *n.* bitka na morju, pomórska bitka.
Seetruppen *pl.* pomórsko vojáštvo.
Seeufer *n.* morski breg.
Seeunfall *m.* nesréča na morju.
Seeungeheuer *n.* morska pošást (-i), morski velikán.
Seevolk *n.* mornárji, pomorščáki *pl.*
Seewarte *f.* morska strážnica.
ſeewärts *adv.* proti morju, k morju.
Seewaſſer *n.* jézernica.
Seewehr *f.* pomórska bramba.
Seeweſen *n.* pomórstvo; (Marine) mornárstvo.
Seewind *m.* morski vetěr, morník.
Seezunge *f.* (Fiſch) navádni jezik.
Segel *n.* jadro; mit vollen —n z razpétimi jadri; die — ſtreichen jadra spustíti; *fig.* vdáti se; die — einziehen jadra speti (spnèm), — zviti; **Segel-** jádrni.
Segelfalter *m.* jadrávěc.
ſegelfertig gotòv —, priprávljen odjádrati.
Segelgarn *n.* preja za jadra.
Segelmacher *m.* jadrár.
ſegeln jádrati.
Segelſchiff *n.* ladja jádrnica, — jadrávka.
Segelſtange *f.* jádrna prěčnica, jádrnica, rajna. [na.
Segeltuch *n.* platno za jadra, jadrovína.
Segelwerk *n.* jadra *pl.*
Segen *m.* blagoslòv; den — geben blagoslovíti (koga); (Wirkung des —s) blagodár, obílje, sreča. [rěn.
ſegenbringend blagonósən, blagodá-
Segenſprechen *n.* blagoslávljanje.
ſegensreich blagovít, blažən.
Segensſpruch *m.* blagoslòv.
Segenswort *n.* blagoslóvna beséda.
Segenswunſch *m.* blagoslóvna želja, blagoslóvno voščílo.
Segge *f. (Carex)* šaš.
Segler *m.* jadrávěc; (Vogel) hudoúrnik, brizga.
ſegnen blagoslovíti; *impf.* blagoslávljati; oblagodáriti; geſegnetes Land srečna —, blažna (bláženа) dežéla.
Segnen *n.* blagoslávljanje.
Segnung *f.* blagoslávljanje; blagóta; die —en blagodaróvi, sreča; ſ. Segenswunſch.
Seh- vidni.
Sehachſe *f.* vidna os (-í).
ſehbar viděn.
ſehen vídeti; (ſchauen) glédati, zreti; (— laſſen) kázati (kažem); pokázati, na oglèd postáviti; ſich — laſſen pokázati se; *impf.* kázati se; ſiehe! glej! gledi! pogléj! poglédi! ſich ſatt — naglédati se.
Sehen *n.* vid, vídenje.
ſehend vidèč.
Sehende *m.* viděc.
ſehenswert, ſehenswürdig ogléda vreděn, znamenít.
Sehenswürdigkeit *f.* znamenítost, ogléda vredna reč (-í).
Seher *m.* viděc; (Prophet) vedež, vedeževávěc; =in *f.* vedeževávka.
Sehhügel *m.* vidni pomólek.
Sehkraft *f.* vidna moč (-í), vid.
Sehloch *n.* (Pupille) zenica.
Sehne *f.* kita; (am Bogen, in d. Geometrie) tetíva.
ſehnen ſich hrepenéti, koprnéti; ſich heftig — mreti —, mrtěv biti (sem) za čim, omedlévati —, dihtéti po čem.
Sehnen *n.* hrepenénje, koprnénje.
Sehnenvieleck *n.* (in d. Geom.) tetívni mnogokótnik.
Sehnerv *m.* vidni živěc.
ſehnig, ſehnicht kitnat, žilav.
ſehnlich hrepenèč, hrepenljìv; — erwarten željno pričakovati; ſehnlichſter Wunſch najsrčnejša želja.
Sehnſucht *f.* hrepenénje, koprnénje, goréča želja.
ſehnſüchtig hrepenèč, hrepenljìv, koprnèč.
ſehr *adv.* zeló, jáko, močnó; pre-; — berühmt preslávěn; zu — prevèč, črez mero, pre-.
Sehrohr *n.* daljnoglèd.
Sehſtrahl *m.* vidni žarék, vidni trak.
Sehweite *f.* doglèd, dogledáj.
Sehwinkel *m.* vidni kot.

ſeicht plitĕk, plitĕv; —e Stelle plitvína, plitčína.

Seichtheit *f.* plitvost, plitkost; *fig.* plitvost, puhlost, praznost.

Seichtling *m.* plitvež.

Seide *f.* svila; (gedrehte —) súkana svila, súkanka.

Seidel *n.* maseljc.

Seidelbaſt *m.* navádni volčín.

Seideln *pl.* volčíni *pl.*

ſeiden svilén, svilnat; Seiden- svílni.

ſeidenähnlich svilast.

Seidenbau *m.* svilárstvo.

Seidenei *n.* svilni mešič.

Seidenfabrik *f.* svilárnica.

Seidenfabrikant *m.* svilár.

Seidenfärber *m.* svilobárvěc.

Seidengewand *n.* svílnata —, sviléna obléka.

Seidengewebe *n.* svílnata tkanína.

Seiden-handel *m.* trgovína —, kupčíja s svílo; =händler *m.* trgóvec —, kupčevávec s svilo; =handlung *f.* prodajálnica svílnatega blagá.

Seidenhut *m.* svílnati klobúk.

Seidenkleid *n.* sviléno —, svílnato oblačílo.

Seidenmanufactur *f.* izdelovánje svílnatega blagá; svilotkálnica.

Seidenraupe *f.* svilna gosénica, svilopréjka.

Seidenſchwanz *m.* pegam.

Seidenſpinner *m.* svilopréděc; *(zool.)* svílni preléc; =ei *f.* svilopréd nica; =in *f.* svilopredíca.

Seidenſtoff *m.* svilenína, svílnato blago.

Seidentuch *n.* svílnati robéc.

Seidenweber *m.* svilotkáléc; =ei *f.* svilotkálstvo; svilotkálnica.

Seidenzeug *n.* svilenína.

Seidenzucht *f.* svilárstvo, sviloréja.

Seidenzüchter *m.* svilár, sviloréjec.

Seife *f.* milo; Seifen- milni.

ſeifen míliti; namíliti, z milom namázati.

ſeifenartig milast.

Seifenblaſe *f.* milni mehúrec, milna pena.

Seifengeiſt *m.* mílovec.

Seifenhandel *m.* trgovína z milom.

Seifenhändler *m.* trgóvec z milom.

Seifenkraut *n.* navádna mílnica, piperát.

Seifenſieder *m.* milar, milovàr; =ei *f.* milárnica, milovárnica; =in *f.* mílarica.

Seifenwaſſer *n.* mílnica.

ſeigen ſ. ſeihen.

Seiger *m.* ſ. Seiher; ſ. a. Uhr.

ſeiger *adi.* navpíčen; *adv.* navpík.

Seigerarbeit *f.* odtápljanje, odločevánje (medí od srebrá).

Seigerlinie *f.* navpíčna črta.

ſeigern navpík kópati (kópljem); odtápljati; odtopíti.

Seigerſchacht *m.* navpíčna jama.

Seihe *f.* cedílo; cedílni ostánki *pl.*, cedílna gošča.

ſeihen cedíti, precéjati; precedíti.

Seiher *m.* cedílo, cedílce, cedílnik; (Perſon) cedívec, precejevávec; =in *f.* cedívka, precejevávka.

Seiherkorb *m.* cedílnik.

Seihertuch *n.* cedílni prt, cedílno platno.

Seil *n.* vrv (-i), (Strick) konópec, konòp, vože.

Seiler *m.* vrvár, vožár; Seiler- vrvárski, vožárski; =ei *f.*, =handwerk *n.* vrvárstvo, vožárstvo; =meiſter *m.* ſ. Seiler.

Seiltänzer *m.* vrvohódec; =in *f.* vrvohódka; =kunſt *f.* vrvohódstvo.

Seim *m.* gosti sok; Honig— satóvni —, samotóčni med.

ſeimen cedíti se.

Seimhonig *m.* satóvni —, samotóčni med.

ſeimig gostosóčen.

ſein biti (sem), bívati; nicht — ne biti; der Bruder iſt nicht hier brata ni tu; das kann — to je mogóče; er iſt fort odšèl je; er iſt ſchon wieder zurück vrnil se je že zopet; die Meſſe iſt aus maša je minila; öfters — bívati; ſei nicht böſe! ne bodi hud! was ſoll das ſein? kaj hoče to? kaj to poméni? Schankwirt, Schuſter, Knecht, Hausherr ꝛc. ſein krčmáriti, črevljáriti, hlapčevati, gospodáriti ꝛc.

ſein *pron. refl.* (auf das Subject bezogen) svoj; (desſelben) njegòv; ſeiner Zeit svoje dni; ſeinetwegen zavóljo —, zarádi njega, za njega delj.

Sein *n.* bit (-i), bitje, bívanje, soštvo.

ſeinig svoj; (desſelben) njegòv; die Seinigen svojci *pl.*; njegóvi.

Seismograph *m.* potresopis.

Seismometer *n.* (*m.*) potresomèr.

ſeit *coni.* kàr, odkàr; *praep.* od; ſchon — zehn Jahren že desét let. [rok.

ſeitab *adv.* na strani, na samóti, od

ſeitdem *coni.* kàr, odkàr; *adv.* od tedàj, od tistih mal.

Seite *f.* stran (-í); (die eine von zwei entgegengeſetzten Seiten) plat (-í); (am Körper) bòk; (am Schiff) bòk, stena; bei — v stran, na stran, s poti; (die ſchöne — eines Zeuges) lice; Scherz bei — brez šale; von —n des Gerichtes od sodíšča; an der rechten — anfaſſen za pravo žilo prijéti (primem); (Partei) stranka; (Theil) del, stran; (*geom.*) stranica.

Seiten= stranski, obstránski, postránski, poböčni, pribóčni.

Seitenangriff *m.* napàd od straní, stranski napàd.

Seitenanſicht *f.* poglèd od straní.

Seitenblick *m.* postránski poglèd.

Seitenbrett *n.* stranica; krajnik.

Seitenbrücke *f.* primóstèk.

Seitendach *n.* pristréšek, pristréšje.

Seitendruck *m.* tlak na stene, — stran.

Seitenfläche *f.* (ploskĕv) postranica, stranica.

Seitengebäude *n.* prizídek.

Seitengewehr *n.* poböčno —, pribóčno orόžje; (sablja, bajonet).

Seitenhieb *m.* udárec od straní.

Seitenkind *n.* nezakónski otròk.

ſeitenlang po cele straní dolg.

Seitenlehne *f.* stransko naslonjálo.

Seitenlinie *f.* postránska črta; (von der Verwandtſchaft) stranska pánoga, stransko pokolénje.

Seitenmauer *f.* stranski zid.

Seitenſchiff *n.* (d. Kirche) stranska ladja.

Seitenſchmerz *m.* bolečína v boku.

Seitenſchwimmer *pl.* bokoplóvke *pl.*

Seitenſtechen *n.* bodljáji *pl.*

Seitenſtraße *f.* postránska cesta.

Seitenſtück *n.* enáčica, drugarica, vzporédna —, dvojična slika, dvojičnica.

Seitentaſche *f.* poböčna torba; obstránski žèp.

Seitenthal *n.* postránska dolína.

Seitenthür *f.* stránske duri *pl.*, stranska vrata *pl.* [(-í).

Seitentram *m.* (d. Schneidemühle) žrd

Seitentrieb *m.* odrástlek, pánoga.

Seitenverwandte *m.* stranski soródnik.

Seitenwand *f.* stranska stena, osténĕk; stranica.

Seitenweg *m.* stranski (-ska) pot.

Seitenwinkel *m.* obstránski kot, prikótĕk.

Seitenzahl *f.* števílo straní.

Seitenzimmer *n.* stranska izba (soba).

ſeither *adv.* od tega časa, od te dobe, od tedàj, od tistih mal.

ſeitherig odtedánji.

ſeitwärts *adv.* v stran, na stran.

ſelbander *num.* samodrúg, sam drugi.

ſelbdritte *num.* samotrétji, sam tretji.

ſelbe ſ. derſelbe.

ſelbfünfte *num.* samopéti, sam peti.

ſelbig isti, tisti.

ſelbſt *pron.* sam; von — sam od sebe; (ohne fremde Hilfe) samótež; (an und für ſich) sam na sebi; ſich — angehören sam svoj biti (sem); zu ſich — kommen k sebi priti (pridem), osvestíti se, zavédeti (-vém) se; *impf.* zavédati se; er iſt die Demuth — gola ponížnost ga je; *adv.* celó, tudi, i.

Selbſt= samo-, sámega sebe.

Selbſtabtödtung *f.* krotítĕv sámega sebe. [sebe.

Selbſtachtung *f.* spoštovánje sámega

ſelbſtändig samostálĕn, samosvój, samostójĕn.

Selbſtändigkeit *f.* samostálnost, samostójnost.

Selbſtanklage *f.* zatóžba sámega sebe.

Selbſtaufopferung *f.* žrtvovánje sámega sebe. [sebe.

Selbſtbefleckung *f.* oskrúmba sámega

Selbſtbefruchtung *f.* samooplódba.

Selbſtbeherrſchung *f.* oblást nad sebój.

Selbſtbekenntnis *n.* samoizpóved.

ſelbſtberechtigt samosvój, samovlástĕn, svojeprávĕn.

Selbſtbeſtäubung *f.* samooprášba.

Selbſtbeſtimmung *f.* samoodlóčba.

Selbſtbetrachtung *f.* premišljevánje sámega sebe.

ſelbſtbewegend samogíbĕn.

Selbſtbewegung *f.* samogíbnost.

ſelbſtbewuſſt samozavéstĕn, samosvéstĕn.

Selbſtbewuſſtſein *n.* samozavést (-i), samosvést (-i).

ſelbſteigen samosvój.
Selbſtentleibung *f.* samomòr.
ſelbſtentſproſſen samonîkël.
Selbſtentzündung *f.* samovžig.
Selbſterhaltung *f.* samoohrána.
Selbſterhaltungstrieb *m.* samoohránski nagòn.
Selbſterkenntnis *f.* spozná(va)nje sámega sebe.
ſelbſtfließend samotéčën.
ſelbſtgefälligſamoljúbën,samougóden.
Selbſtgefälligkeit *f.* samoljúbnost, samoljúbje, samougódje.
ſelbſtgefertigt samodélën, svojedélën.
Selbſtgefühl *n.* samočútje.
Selbſtgelehrte *m.* samoùk.
Selbſtgenügſamkeit *f.* samodovóljstvo.
ſelbſtgeſchaffen samotvórën.
Selbſtgeſchoſs *n.* samostrélna napráva.
Selbſtgeſpräch *n.* samogóvor.
ſelbſtgewachſen samosévën, samorášč; —e Pflanze samosévka.
ſelbſtgewonnen svójega pridélka.
Selbſtherrſchaft *f.* samovláda.
Selbſtherrſcher *m.* samovladár, samodržéc; =in *f.* samovladarica.
Selbſthilfe *f.* samopomóčje.
ſelbſtiſch sebíčen.
Selbſtlaut *m.* samoglásnik, glasnik.
ſelbſtlautig samoglásen.
ſelbſtleuchtend samosijájen, samosójen, samosvetljìv.
Selbſtliebe *f.* samoljúbje.
ſelbſtliebig samoljúben.
Selbſtling *m.* sebíčnež.
Selbſtlob *n.* samosvója hvala, samohvála; samohválnost.
Selbſtlober *m.* samohválec.
ſelbſtlos nesebíčen.
Selbſtmord *m.* samomòr, samomórstvo.
Selbſtmörder *m.* samomórec; =in *f.* samomórka.
ſelbſtmörderiſch samomórën, samomórski.
ſelbſtredend samó ob sebi umévën.
Selbſtregierung *f.* samovládje, samozakónje.
ſelbſtſchaffend samotvórën.
Selbſtſchändung *f.* ſ. Selbſtbefleckung.
Selbſtſchau *f.* samoglèd, samozòr.
Selbſtſchuld *f.* lastna krivda.
Selbſtſchuſs *m.* samoodsébni strel.
Selbſtſchutz *m.* samobràn, samoobrána.
ſelbſtſeiend samobítën.
Selbſtſucht *f.* sebíčnost, samopášnost.
ſelbſtſüchtig sebíčen, samopríden, samopášen, samogóltën, samosnéden, samohlépën.
Selbſtſüchtige *m.* sebíčnik, samopášnik; *f.* sebíčnica, samopášnica.
Selbſttäuſchung *f.* váranje sámega sebe.
ſelbſtthätig samodéjen, samodélavën, samotvórën.
Selbſtthätigkeit *f.* samodéjnost, samodélavnost, samotvórnost.
Selbſtüberſchätzung *f.* precenjevánje sámega sebe.
Selbſtüberwindung *f.* premagovánje sámega sebe, samokvárba.
ſelbſtvergeſſen samozábën.
Selbſtverleugnung *f.* zatajevánje sámega sebe, samozatája.
ſelbſtverſtändlich *adi.* ob sebi umévën.
Selbſtverſtümmelung *f.* pohábljenje sámega sebe.
Selbſtvertrauen *n.* zaúpanje v sámega sebe, samozaúpnost.
Selbſtverwaltung *f.* samoupráva.
ſelbſtwillig samohótën.
Selbſtzerſetzung *f.* samorazkròj, samoſelbſtziehend *adv.* samótež.
ſelbſtzufrieden samozadovóljen.
Selbſtſünder *m.* samonèt, samožig.
ſelchen v dimu sušíti, kadíti, vodíti; v dimu posušíti, prekadíti, povodíti; geſelcht prekajèn, povojèn.
Selcher *m.* prekajevávec; vojenínar.
Selchfleiſch *n.* povojéno —, prekajéno mesó, vojenína.
Selchkammer *f.* vodílnica, dímnica.
Selchware *f.* prekajenína, vojenína.
Selchwurſt *f.* prekajéna —, povojéna klobása.
Selen *n.* selén, selénij.
Selenit *m.* selenít, Marijino steklo.
Selenographie *f.* opis lune, selenografíja.
Selenſäure *f.* selénova kislína.
ſelig blážen; (ewig —) zveličan; (glücklich) presréčen; — ſtimmen razbláziti; (verſtorben) rájni, pokójni; — die Todten! blagor pokójnikom! — preiſen blagorovati; — machen zveličati, *impf.* zveličevati; — ſprechen za svetníka proglásiti.

Selige *m.* zveličaněc; (Verſtorbener) rájnik, pokójnik; *f.* rájnica.

Seligkeit *f.* bláženstvo, bláženost, presréčnost; (ewige —) zveličanje.

ſeligmachend zveličálěn, zveličeválěn.

Seligmacher *m.* zveličar.

Seligmachung *f.* zveličanje.

ſeligpreiſen ſ. ſelig. [nika

Seligſprechung *f.* proglasítěv za svet-

Seligwerdung *f.* zveličanje.

Seller, Sellerie *f.* zélena.

ſelten *adi.* redék; (ungewöhnlich) nenaváděn; *adv.* redko, rédkoma, rédkokdaj, málokdaj, málokrat.

Seltenheit *f.* redkost, redkóta, redka reč [stvar] (-í).

ſeltſam čuděn, nenaváděn.

Seltſamkeit *f.* čudnost, nenavádnost.

Semeſter *n.* polulétje, seméstěr; tečáj.

ſemeſtral polulétni, semestrálni, seméstrski.

Semeſtralprüfung *f.* polulétna preizkúšnja, semestrálni izpìt.

Semikolon *n.* ſ. Strichpunkt.

Seminar *n.* semeníšče; theologiſches — duhóvno semeníšče. [ščan.

Seminariſt *m.* semeníščnik, semeni-

Semmel *f.* žemlja.

Senat *m.* starejšínstvo, senát.

Senator *m.* starejšína, senátor.

Senats- starejšínski, senátski.

Senatspräſident *m.* predsédnik starejšínstva, senátski predsédnik.

Sendbote *m.* sèl, poslánec.

Sendbrief *m.* poslanica. [šiljati.

ſenden poslàti (pošljem); *impf.* po-

Sender *m.* pošiljátelj, pošiljáč.

Sendling *m.* poslánec.

Sendſchreiben *n.* ſ. Sendbrief.

Sendung *f.* pošíljanje; pošiljátěv, pošíljka, poslátěv; poslánje.

Seneſchall *m.* višji dvornik.

Senf *m.* gorčica, gorjúšica; **Senf-** gorčíčni, gorjúšični.

Senfbrühe *f.* gorčična omáka.

Senfkorn *n.* gorčíčno zrno.

Senfmehl *n.* gorčična moka.

Senfpflaſter *n.* gorčíčni oblíž.

Senfteig *m.* gorčíčno testó.

Senge *f.* páleč, smòd, ožìg, žega.

ſengen *tr.* páliti, smodíti, ožígati; opáliti, osmodíti, ožgáti (-žgèm); požígati; (v. d. Sonne) pripékati; *intr.* páliti se, smodíti se.

Sengſtätte *f.* palíšče, požigalíšče.

Senior *m.* starejšína, senior.

Seniorat *n.* starejšínstvo, seniorát.

Senkblei *n.* grezílo, olóvnica.

Senke *f.* nižáva; ſ. Senker, Senkgarn.

Senkel *m.* ſ. Senkblei.

Senkelſtift *m.* grezílna igla; zatéznična igla, stogla.

ſenken (in die Tiefe laſſen) (v globíno) spustíti; *impf.* — spúščati; pogrézniti, potopíti; *impf.* pogrezováti, potápljati; (eine Rebe ꝛc.) gróbati, grebeníčiti; pogróbati, pogrebeníčiti; (das Haupt, den Blick) povésiti, *impf.* povéšati; (neigen) nágniti, *impf.* nagíbati (-gíbljem); ſich — spúščati se, zniževati se; usédati se; usésti (-sédem) se.

Senker *m.* grebeníca, gróbanica; (Perſon) pogrezovávec, potapljávec; grebeníčar, gróbar.

Senkgarn *n.* (d. Fiſcher) svínčnica.

Senkgefäß *n.* potópnica.

Senkgrube *f.* grezníca.

Senklinie *f.* navpíčna črta.

ſenkrecht *adi.* navpíčen; (*geom.*) pravokótěn; *adv.* navpík.

Senkrechte *f.* navpíčnica; (*geom.*) pravokótnica.

Senkung *f.* pogrézanje; (des Bodens) usèd; (der Stimme) slabljénje; (Theſis) poníz.

Senne *m.* plánšar, planínar; **Sennen-** plánšarski.

Sennenalpe *f.* planína.

Senner *m.* ſ. Senne; — ſein planšáriti, planovati.

Sennerei *f.* plánšarstvo; plánšárnica.

Sennerhütte *f.* plánšarska koča, — [staja.

Sennerin *f.* plánšarica.

Sennesbaum *m.* sénesovo drevó.

Sennesblätter *pl.* sénesovo perje.

Senſal *m.* mešétar, sensál; — ſein mešetáriti.

Senſarie *f.* mešetárina.

Senſation *f.* velíka pozórnost, močán vtìs, hrup, senzácija; — machen velíko pozórnost vzbuditi, močán vtìs narediti, hrup —, šum napráviti.

Senſe *f.* kosa; *dem.* kosíca; **Senſen-** kosni.

ſenſenförmig kosast.
Senſenhammer *m.* kosárnica.
Senſenmann *m.* kosák; *fig.* smrt (-i) (s kosó).
Senſenring *m.* kosír.
Senſenſchmied *m.* kosár.
Senſenſtein *m.* osla.
Senſenſtiel *m.* kosíšče.
ſenſibel občutljiv, rahločútən. [nost.
Senſibilität *f.* občutljívost, rahločút-
Sentenz *f.* rèk, izrèk; pregóvor; (Urtheil) razsódək, razsodílo.
ſentimental prečutljiv, sentimentálən.
Sentimentalität *f.* prečutljívost, sentimentálnost.
ſeparat *adi.* odlóčen, oddeljèn; posébən; *adv.* posébej.
Separatfriede *m.* posébni mir.
Separation *f.* ſ. Trennung.
Separatismus *m.* razdružljívost, razkólništvo; separatízəm.
Separatiſt *m.* razdružljívəc; razkólnik; separatíst.
ſeparatiſtiſch razdružljiv; razkólniški; separatíški.
Separator *m.* ločívəc; (ſ. d. Milch) posnemálnik.
Separatzug *m.* posébni vlak.
ſeparieren odlóčiti, oddelíti, razdrúžiti; *impf.* odločevati, oddeljevati, razdruževati.
Sepia *f.* sépija, sipa.
September *m.* kímavəc, septémbər.
Septemviraltafel *f.* septemvirálno sodíšče, sod sedmérice („stol sedmorice").
ſeptentrional ſ. nördlich.
Septime *f.* sedmíca, septíma.
Septuageſima *f.* tretja predpóstna nedélja.
ſequens nastópni, naslédnji.
Sequeſter *m.* sekvéstər, zasážni skrbník; ſ. Sequeſtration.
Sequeſtration *f.* sekvestrácija, zaséga (v začásno oskrbo).
ſequeſtrieren sekvestrírati, zaséči (-séžem) (v začásno oskrbo).
Serail *n.* seráj.
Seraph *m.* seraf.
ſeraphiſch sérafski.
Serenade *f.* podóknica, serenáda.
Sereniſſimus *m.* presvétli.
Sergeant *m.* seržánt; ſ. Feldwebel.
Serie *f.* vrsta, red, sérija.
ſeriös ſ. ernſthaft.
ſerös krvnosírotkast, serózən.
Serpentin *m.* serpentín.
Serpentine *f.* zavínkasta črta, vijúgavica; zavínkasta —, rídasta cesta, ključi *pl.*, ride *pl.*
ſerpentinenartig zavínkast, ridast.
Serum *n.* krvna sírotka.
Service *n.* namízna posóda, namízno oródje, namízje; postrézba.
ſervieren streči (strežem); nósiti; prinésti (jedíla).
Serviette *f.* prtič, servijéta.
Servitut *f.* slúžnost, servitút; Servituts- slúžnostni, servitútni.
ſervitutsfrei brez slúžnosti.
ſervitutspflichtig slúžnosti podvŕžen.
Servitutsrecht *n.* pravíca slúžnosti.
Servitutsverhältnis *n.* slúžnostna razméra.
Seſam *m.* sézam; Seſam- sézamov.
Seſſel *m.* stòl; Seſſel- stólov.
ſeſshaft naséljen, nastánjen, udomóvljen. [nost.
Seſshaftigkeit *f.* naséljenost, nastánje-
Seſſion *f.* zasédanje.
ſetzen *tr.* (ſitzen machen) posadíti; *impf.* posájati; postáviti, dejáti (denem); *impf.* postávljati, dévati; (eine Friſt —) dati, določiti; *impf.* dajáti (dajem), določevati; zum Pfande — zastávljati; zastáviti; (in d. Lotterie —) stáviti; ein Ziel — konəc storíti; in Freiheit — izpustíti, *impf.* izpúščati; außer Stand — nemogóče storíti komu kaj; außer Kraft — razveljáviti; in Schrecken — preplášiti, prestrášiti, v strah pripráviti; in Verwunderung — osúpiti; ſetze den Fall vzemi, reci; den Fall geſetzt vzemimo, recímo, postávimo; eine Henne — nasadíti, *impf.* nasájati; (Bäume) sadíti; posadíti, zasadíti, vsadíti; *impf.* po-, zasájati, vsájati; in Unkoſten — troške délati komú; ins Werk — izpeljeváti; izpéljati (-péljem); in Noten — uglásbiti, zložíti; *impf.* skládati; in Flammen — zažgáti (-žgèm), zapáliti; unter Waſſer — poplavíti; den Fuß auf etwas — stópiti na kaj; ein Denkmal — spomínek postáviti; ich ſetze Ehre darein v čast si štejem; ſich

— sesti (sedem), usésti se; *impf.* sédati, posédati, usédati se; ſich herum — razposésti se, *impf.* razposédati se; ſich in den Kopf — si v glavo vtépsti (vtépem); ſich in Gefahr — v nevárnost se podáti, *impf.* — podájati; das Schiff hat ſich geſetzt ladja je obtičála; (von einer Flüſſigkeit) usédati se; usésti se; (v. d. Geſchwulſt) spláhniti; ſich auseinander — zméniti se, dogovoríti se, pogodíti se; ſich in Marſch — odkorákati; ſich zur Ruhe — v pokoj iti (idem, grem); ſich in Gunſt — prikúpiti se komu, priljúbiti se; das Waſſer ſetzt ſich voda pada, — se utéka; ſich zu Pferde — zasésti —, zajáhati konja; ſich zur Wehre — v bran se postáviti; *intr.* (ſpringen) plániti, zagnáti (-ženem) se; über den Fluſs — reko pregáziti, — preplávati, prepéljati se črez reko; über die Grenze — mejo prestópiti; über den Graben — jarék preskóčiti; *impers.* es wird Schläge — pretèp bo; šiba bo pela; es ſetzte viel Mühe mnogo je truda stálo.

Setzen *n.* (v. Pflanzen) sadítëv.

Setzer *m.* postavljávec; sadívec; (in der Druckerei) črkostávec, stávec; (Compoſiteur) skladátelj.

Setzhammer *m.* sekáč.

Setzhaſe *m.* zajka, zajklja.

Setzling *m.*, **Setzpflanze** *f.* sadíka, sajenica, sadež; —e presàd (*coll.*), sádeži (*pl.*); bewurzelter Reben— živica.

Setzrebe *f.* sajenica, sadež, ključ.

Setzteich *m.* nasádni ribnik.

Setzung *f.* postávljanje.

Seuche *f.* kuga, kužna bolézen (-i), pomòr; (Vieh—) živínska kúga; **Seuchen**kužni.

Seuchenbezirk *m.* kužni okoliš.

Seuchenſtoff *m.* kužnína, kužilo.

ſeufzen vzdíhati, vzdihovati; vzdíhniti; nach etw. — vzdihovati po čem.

Seufzer *m.* vzdíh, vzdíhljaj; (Perſon) vzdihovávec.

Sexta *f.* šesti razrèd, šesta šola.

Sextaner *m.* šestošólec.

Sextant *m.* šestérnik.

ſexual, ſexuell spolni.

Sexualität *f.* spolnost.

Shawl *m.* šal, ovijálo.

Sibilant *m.* síkavec, sičnik.

Sibylle *f.* šembílja, prorokovávka; eine alte — stara babúra.

ſich *pron.* sebe, se; sebi, si; bei — pri sebi; mit — s sebój; an — sam (-a, -o) na sebi; — gehen laſſen svojim željam se vdájati; hier ſitzt ſichs gut tu je dobro sedéti.

Sichel *f.* srp; *dem.* srpèk; ſich beim Schnitt mit der — ſchneiden užéti (-žánjem) se.

ſichelförmig srpast.

ſicheln žeti (žanjem); požéti.

Sichelſchmied *m.* srpár.

ſicher *adi.* (ungefährlich) varèn, zavétën, sigúrën; —er Ort varèn kràj; —es Reiſen varno potovánje; —es Geleit varno spremstvo, varèn izprévod; (geſichert) zavárovan; na varnem, v zavétju, brezskrbèn; einer Perſon oder Sache — ſein brez skrbí biti zarádi koga ali česa; za gotóvo pričakovati koga, zanášati se na koga; des Lebens — življénja si v svesti; —ſtellen zavárovati, zagotóviti; ich bin einer Sache — za gotóvo vem, — pričakújem; ſich — wiſſen ne bati (bojím) se nevárnosti; (gewiſs) gotòv; —es Mittel gotóvo —, zanesljívo sredstvo; —er Schütze nezgrešljìv strelec; —es Wiſſen trdno znanje; — urtheilen bistro sóditi; *adv.* gotóvo, za trdno, za gotóvo.

Sicherheit *f.* várnost; in — bringen na varno správiti, zavárovati; (Schutz) zavétje; (Sorgloſigkeit) brezskrbnost; (Gewiſsheit) gotóvost, zanesljívost; (Bürgſchaft) várščina, poróštvo; — leiſten várščino dati; **Sicherheits**várnostni.

Sicherheitsanſtalt *f.* várnostna napráva.

Sicherheitsbehörde *f.* várnostno oblástvo; redárstvo.

Sicherheitskarte *f.* várnostni list.

Sicherheitsnadel *f.* várnostna igla.

Sicherheitsorgan *n.* várnostni orgán.

Sicherheitspfand *n.* várščina, zastáva.

Sicherheitsventil *n.* várnostna zaklópnica.

Sicherheitsvorkehrung *f.* várnostna narédba.

Sicherheitswache *f.* várnostna stráža, redárji *pl.*

ſicherlich *adv.* gotóvo, brez dvoma.

ſichern várovati, čúvati; zavárovati, okováriti; geſichert zavárovan.

ſicherſtellen zavárovati; zagotóviti; dati várščino za kaj; *impf.* zagotávljati; dajáti várščino.

Sicherſteller *m.* zavarovávec; zagotavljávec.

Sicherſtellung *f.* zavárovanje; zagotovítev (z várščino, s poróštvom), zagotovílo. [séga.

Sicherſtellungseid *m.* zavaroválna pri-

Sicherſtellungsmittel *n.* zavaroválno —, zagotovílno sredstvo.

Sicherung *f.* zavárovanje, zagotávljanje, zagotovítev.

Sicht *f.* vid, videz (videž); auf — na vid, na pokàz; in — bekommen zaglédati; in — ſein biti vídeti; in — kommen na videz (videž) —, na izpreglèd priti (pridem).

ſichtbar *adi.* víden, očít, očítен; — machen poočítiti, na videž postáviti; *adv.* vídoma, vídno, očítno.

Sichtbarkeit *f.* vídnost; očítost, očítnost.

ſichtbarlich ſ. ſichtbar.

Sichtbarmachung *f.* pokàz, postávljanje na videž.

ſichten (v. Getreide) občínjati, rešetáti, čístiti; občíniti, prerešetáti, prečístiti; raz-, prebírati, urejevati; raz-, prebráti (-berem), urediti; ein Schiff — ladjo na videž dobíti, — zaglédati.

ſichtlich *adi.* viden, očítен; *adv.* vídno, očítno, vídoma.

Sichtung *f.* občínjanje; prebíranje, urеditev.

Sickergrube *f.* ponikoválnica.

ſickern cizéti, solzéti, mezéti, curéti, curljáti; das Faſs ſickert sod pušča.

ſideriſch zvezden.

Siderit *m.* jekléneč, siderít.

ſie *pron.* ona; *pl.* oní, oné, ona ɔc.; (als Anrede nur) vi, vas; (Weibchen) samíca, ona.

Sieb *n.* sito; (grobes —, Reuter) rešéto, reta; *dem.* sitce; rešétce; (Milch—) cedílo.

ſiebartig sitast; rešétast.

Siebbein *n.* sitka.

Siebboden *m.* adro.

ſieben presévati, presójati; presejáti, presóditi; (mit der Reuter) občínjati, rešetáti; občíniti, prerešetáti.

Sieben *f.* sedmíca, sedmérka.

ſieben *num.* sedem; sedméro.

ſieben- sedmo-, sedméro-.

ſiebenarmig sedmoròk, sedmeroròk.

ſiebenblätterig sedmerolist.

Siebener *m.* sedmíca, sedmák.

ſiebenerlei sedmér.

ſiebenfach sedmérен, sedmérnat.

ſiebenfältig sedmerogùb; ſ. ſiebenfach.

ſiebenfärbig sedmerobárvен.

ſiebenfingerig sedmeroprst.

Siebengeſtirn *n.* gostosévci *pl.*, gostožírci *pl.*, (gostožévci).

ſiebenhäuptig sedmeroglàv.

ſiebenhundert *num.* sédemsto.

ſiebenjährig sedemlétен.

ſiebenmal sédemkrat.

Siebenſchläfer *m.* polh; (Menſch) zaspánec, zaspanè (-éta).

ſiebenſeitig sedmerostràn.

ſiebenſilbig sedmerozlóžen.

ſiebenſtündig sedmoúren.

ſiebentägig sedmodnévен.

ſiebentauſend *num.* sédemtisoč.

ſiebente sedmi.

Siebentel *n.* sedmína, sedmínka.

ſiebentens *adv.* sédmič.

ſiebenthalb polsédmi. [set.

ſiebenundzwanzig *num.* sedemindvá-j-

Siebenzahl *f.* sedmérka.

ſiebenzig ſ. ſiebzig.

ſiebförmig sitast; rešétast.

Siebmacher *m.* sítar, rešetár.

Siebmachergewerbe *n.* sítarstvo.

Siebner *m.* sedmíca; (Münze) sedmák.

Siebrand *m.* obód, obvód.

Siebſetzarbeit *f.* rešetánje rude.

ſiebſetzen rudo sejáti, — rešetáti.

ſiebzehn *num.* sedemnájst.

Siebzehner *m.* sedemnajstica.

ſiebzehnerlei sedemnajstér.

ſiebzehnfach sedemnajstérен.

ſiebzehnfältig sedemnajstérnat.

ſiebzehnjährig sedemnajstlétен.

ſiebzehnmal *adv.* sedemnájstkrat.

ſiebzehnte sedemnájsti.

Siebzehntel *n.* sedemnajstína (-ínka).

ſiebzehntens *adv.* sedemnájstič.

ſiebzig *num.* sédemdeset.

Siebziger *m.* sedemdesétnik, sedemdesetlétni starček; =in *f.* sedemdesétnica.

siebzigerlei sedemdesetér.

siebzigfach sedemdesetérən.

siebzigfältig sedemdesetérnat.

siebzigjährig sedemdesetlétən.

siebzigſte sédemdeseti.

ſiech hírav.

Siechе *m.* híravec; *f.* híravka.

ſiechen hírati, dolgo boléhati.

Siechenhaus *n.* hirálnica.

Siechheit *f.*, **Siechthum** *n.* híravost.

Siechling *m.* ſ. Siechе.

Siede *f.* vrénje, vretje.

ſiedeheiß vrèl.

Siedehitze *f.* vrélica; vrelína; vrelíščna vročína.

Siedelei *f.* selíšče.

ſiedeln séliti; naséliti; *intr.* naséliti se; naséljen biti.

Siedelung *f.* naselítev; naselbína.

ſieden *intr.* vréti (vrèm); zavréti; noch e. Zeit — povréti; genug — dovréti; recht ins Sieden kommen razvréti (se); *fig.* vreti, kipéti; zavréti, vzkipéti; *tr.* (— machen) povréti, zavréti, pokúhati; (aufkochen) variti; prevariti; (Leim, Salz ꝛc.) kúhati, variti.

Sieden *n.* vrenje, vretje; varítev.

ſiedend vrèl; —es Waſſer krọp.

Siedepunkt *m.* vrelíšče.

Sieder *m.* varívec, varič.

Siederei *f.* varílnica.

Sieg *m.* zmága, premága; den — erfechten premóči (-mórem), premágati, zmágati, preobládati; *impf.* zmagováti, premagováti.

Siegel *n.* pečát; (Petſchaft) pečátnik; ein — aufdrücken auf etw. pečát udáriti, — pritísniti na kaj; unter — legen zapečátiti; die — abnehmen odpečátiti; Brief und — geben pismo s pečátom od sebe dati; unter dem — der Verſchwiegenheit pod zavézo molčánja; **Siegel-** pečátni.

Siegelbewahrer *m.* pečátnikar.

Siegelerde *f.* pečátna glina.

Siegelfälſcher *m.* ponarejávec pečátov.

Siegelgeld *n.* pečatnína.

Siegelkunde *f.* nauk o pečátih, pečatoznánstvo.

Siegellack *n.* pečátni vosèk.

ſiegeln pečátiti; zapečátiti.

Siegelring *m.* pečátni prstan.

Siegelſtock *m.* pečátnik.

Siegelung *f.* pečáčenje, pečátba, zapečátba.

Siegelwachs *n.* pečátni vosèk.

ſiegen premóči (-mórem), zmágati, premágati, preobládati, užúgati; *impf.* zmagovati, premagovati; der Antrag ſiegt nasvèt obveljá.

ſiegend zmagoválən.

Sieger *m.* zmagálec, premagálec; premagovávec; **Sieger-** zmagálski; =in *f.* zmagálka; zmagovávka.

Siegerkrone *f.* zmagálski venèc.

Sieges- zmagálski, zmagálni, zmagoslávni.

Siegesaufzug *m.* zmagoslávni izprevòd, — obhòd.

Siegesbogen *m.* zmagoslávni slavolòk.

Siegesfeier *f.* zmagoslávje.

Siegesgeſchrei *n.* zmagálski krik.

Siegeslauf *m.* zmagálni tek.

Siegesnachricht *f.* poročílo o zmági.

ſiegestrunken zmage prevesél, pijàn zmáge.

ſieggekrönt zmagoválən.

ſieggewohnt zmage navájen.

ſieghaft zmagoválən, zmagovít.

ſiegreich zmagovít, zmagonósən, zmagodobítən.

Siegwurz *f.* mečèk, sv. Petra ključ.

ſieh! *interi.* glej! pogléj!

Siele *f.* vprégа; vprežni remen.

ſielen víkati, (oníkati).

Sigill *n.* ſ. Siegel.

ſigillieren ſ. ſiegeln.

Signal *n.* známenje, znamenílo.

Signalement *n.* známenje; (Beſchreibung) opìs.

Signalfeuer *n.* ogènj za známenje, navestílni ogènj.

ſignaliſieren známenje dati, navestíti.

Signalſtange *f.* znamenílni drog; palína.

Signator *m.* podpísnik.

Signatur *f.* oznamenílo, známenje, známka; (Unterſchrift) podpìs.

ſignieren znamenovati; zaznamenovati, zaznámiti; (unterſchreiben) podpísati (-píšem), *impf.* podpisovati.

Signification *f.* pomèn.

Silbe *f.* zlòg, slovka.
Silbenmeſſung *f.* zlogomérje.
Silbenräthſel *n.* zlógovna ugánka, zlógovnica.
Silbenſtecher *m.* cepidláka, dlakocépec.
Silbenſtecherei *f.* cepidlácenje.
Silber *n.* srebró; aus — verfertigt srebŕn; feines — suho srebró; Silberſrebŕni.
Silberader *f.* srebŕna žila.
Silberagio *n.* nadávek na srebró.
Silberarbeiter *m.* srebrár.
Silberauflöſung *f.* srebŕna raztopína.
Silberbergwerk *n.* srebŕni rudnik.
Silberbeſchlag *m.* srebŕni okòv.
Silberblende *f.* srebŕnata svetlica.
Silberdraht *m.* srebŕna žica.
Silbererz *n.* srebŕna ruda.
Silberfaden *m.* srebŕna nit (-i).
ſilberfarben srebrnobárvên, srebŕnkast, srébrast.
Silberfaſan *m.* srebŕni tetrév, — ſilberführend srebrovít.
Silbergang *m.* srebŕna greda.
Silbergehalt *m.* srebŕno jedro, srebŕna jedrína.
Silbergeld *n.* srebŕni denár.
Silbergeräthe *n.* srebŕno posódje, — oródje.
Silberglanz *m.* srebŕni lèsk; (*min.*) srebŕni sijájnik.
Silberglätte *f.* srebŕni glaj.
Silbergroſchen *m.* srebŕni gròš.
ſilberhältig srebŕnat; srebrovít.
ſilberhell čist —, svetèl kakor srebró.
Silberhochzeit *f.* srebŕna poróka.
Silberhütte *f.* topílnica za srebró.
Silberklang *m.* čisti —, srebŕni glas.
Silberklumpen *m.* kos srebrá.
Silberling *m.* srebrnják.
Silberlöſung *f.* srebŕna raztopína.
Silbermünze *f.* srebŕni denár, srebŕni penez.
ſilbern srebŕn.
ſilbern srebríti; posrebríti, posrebrníti; *impf.* posrebrovati.
Silberpapier *n.* srebŕnati papír.
Silberpappel *f.* beli jágned, beli tópol.
ſilberreich srebrovít.
Silberring *m.* srebŕni prstan.
Silberſervice *n.* srebŕno namízje, srebŕna namízna posóda.
Silberſtab *m.* srebŕna pálica.
Silberſtoff *m.* srebrovína.
Silberſtrich *m.* (Schmetterling) gospíca.
Silberware *f.*, Silberzeug *n.* srebrnína.
Silhouette *f.* senčna podóba, siluéta.
Silicium *n.* silícij.
Silurformation *f.* silúrska tvorba.
Simonie *f.* svetokúpstvo, svetotŕštvo, simonija.
ſimpel pròst, prepròst.
Sims *m.* ſ. Geſims; (Brett) polica.
Simſe *f.* loč; lóčnica.
Simulant *m.* pretvárjavec.
ſimulieren (eine Krankheit) pretvárjati se za —, délati se bólnega.
ſimultan skupên.
Simultanhaftung *f.* skupna odgovórnost, — zavézanost.
Sinecure *f.* služba brez dela, sinekúra.
Sing- pevski; za petje.
Singapparat *m.* pevski stroj.
ſingbar pevên.
Singbarkeit *f.* pevnost.
Singcicade *f.* skržàt.
Singdroſſel *f.* drozg.
ſingen peti (pojem), popévati, prepévati; zu — anfangen zapéti; zu Ende — dopéti; ſich ſatt — napéti se; wechſelweiſe — odpévati si; nach Noten — po notah (sekíricah) peti.
Singen *n.* pétje, prepévanje; durch — gewinnen pripéti (-pójem) si kaj.
ſingend pojóč, prepevajóč, prepeváje.
Singlehrer *m.* pevski učitelj.
Singluſt *f.* pevoljúbje, vesélje do petja.
Singmeſſe *f.* peta maša.
Singrün *n.* zimzélen, popán.
Singſpiel *n.* igra s petjem.
Singſtimme *f.* pevski glas.
Singſtunde *f.* pevska ura.
Singular *m.* ſ. Einzahl.
ſingulär posámezên; posében, čuden.
Singvogel *m.* ptica pevka, ptič pevec.
Singweiſe *f.* napèv.
Singzirpe *f.* skržàt.
ſinken pádati; pasti (padem); (in eine Flüſſigkeit) potopíti se; *impf.* potápljati se; das Schiff ſinkt ladja se potáplja; (in weiche Körper) vdréti (-dérem) se, pogrézniti (se); *impf.* vdírati se, pogrezovati se; (zu Boden) zgrúditi se;

(v. Körpertheilen) povésiti se; das Haus ſinkt hiša se uséda; das Waſſer ſinkt voda upáda; in Ohnmacht — omedléti; auf die Knie — poklékniti, spustíti se na koléna; in die Knie — klécati; klécniti; den Kopf — laſſen glavo nágniti; in tiefen Schlaf — trdo zaspáti (-spím); (ſein Einfluß) ſinkt pojéma; ſinkender Ruhm pojemajóča slava; der Preis ſinkt cena pada; unter das Thier — pod žival se ponížati; ich laſſe den Muth — srcé mi upáda; bis in die ſinkende Nacht do trde nóči.

Sinn *m.* (das ſtrebende Innere des Menſchen) misél, misli *pl.*, namèn; im —e haben (führen) namerjávati; den — auf etwas richten svoje misli obŕniti na kaj; ſeinen — ändern premísliti se; es kommt mir in den — pride mi na misél; ſich aus dem — ſchlagen iz glave si izbíti (-bíjem); das will mir nicht aus dem — to mi ne gre iz glave; das liegt mir im — to me skrbí; (der innere Sinn) čut, čutje, mišljénje, srcé, pamet; hoher, niedriger — plemenîto, nizkótno mišljénje; der fleiſchliche — polténost; geſunder — zdrava pamet; froher — vesélo srcé; keinen — für etwas haben ne iméti čuta za kaj; du biſt von —en pamet si izgúbil; bei —en ſein pri zdravi pámeti biti; wieder zu —en kommen spámetovati se; (Empfindungsvermögen) čut, počútek; der Menſch hat fünf —e človek imá petéro čutov; der — für Farben, Töne, Zahlen čut za barve, glasóve, številke; ſcharfe, ſtumpfe —e ostri, topi čuti; (geiſtiger Inhalt) zmiſél, pomèn; (eines Wortes, Räthſels, Zeichens) pomèn; das hat keinen — to nima zmisla; im engern, weiteren —e v ožjem, širjem zmislu; im —e des Geſetzes po postávi, po zmislu zakóna.

Sinnbild *n.* podóba, pripodóba, známenje.

ſinnbildlich pripodóbèn.

Sinnenfür *f.* zaréza po zmislu.

ſinnen mísliti, razmíšljati, premišljevati; (auf etwas —) namérjati, naklépati, naklepovati; gut geſinnt dobro mislèč; auf Liſt — zvijáčo snovati (snujem), — kováti (kujem).

Sinnendurſt *m.* meséno poželénje, polténost.

Sinneneindruck *m.* vnanji čutni dójem.

ſinnenfällig očútèn.

Sinnengenuſs *m.* čutno —, telésno užívanje, — naslájanje.

Sinnenluſt *f.* čutna —, telésna nasláda, — slast (-i).

Sinnenrauſch *m.* omáma čutov.

Sinnenreiz *m.* čutni mik.

Sinnentaumel *m.* ſ. Sinnenrauſch.

Sinnenverwirrung *f.* čutna zmešnjáva, — zblodnjáva.

Sinnenwahn *m.* čutna blodnja.

Sinnenwelt *f.* čutno stvárstvo, čutni svet.

Sinnesänderung *f.* premíslek, izpremíslek; izpremémba mišljénja.

Sinnesart *f.* mišljénje, značáj; mišljáva.

Sinnesempfindung *f.* (vnanji) očút, občút, občútek.

Sinnesorgan *n.* čutílo.

Sinnestäuſchung *f.* čutna zmota, prikáz.

Sinneswerkzeug *n.* ſ. Sinnesorgan.

ſinnfällig očútèn.

Sinngedicht *n.* napísnica, puščica; ſ. Epigramm.

ſinngemäß zmislu primérèn; *adv.* zmísloma.

ſinnig zamíšljen; pámetèn; globokomíseln, pomenljîv.

ſinnlich čutèn, počútèn; telésèn; mesén, poltén.

Sinnlichkeit *f.* čutnost, počútnost; telésnost; mesénost, polténost.

ſinnlos brezzmíseln; —es Wort nezmíslica; (vernunftlos) brezúmèn, nespámetèn; (bewuſstlos) nezavédèn, nesvéstèn; (empfindungslos) brezčútèn.

Sinnloſigkeit *f.* brezzmíselnost; nespámetnost, brezúmnost; nezavédnost; brezčútnost.

ſinnreich pámetèn, umèn; ostroúmèn, bistroúmen; pomenljîv.

Sinnſpruch *m.* modri izrèk, pregóvor, prislovica.

ſinnverwandt enoznáčèn, istoznáčèn, soznáčèn; —es Wort soznáčnica.

ſinnvoll ſ. ſinnreich.

ſintemal *coni.* ker.

Sinter *m.* (Schmiede—) okujíne *pl.*; (Kalk—) siga.

ſintern kápati, kapljáti, cedíti se, curljáti, pocéjati se.

Sinterwaſſer *n.* sígovica.

Sinus *m.* sinus.

Sippe, Sippſchaft *f.* žlahta, rod; (verächtlich) svoját (-i).

Sirene *f.* siréna, morska déklica.

Sirocco *m.* jùg, morník, vetér od morja, siróko.

Sirup *m.* sírup.

ſiſtieren ustáviti, zaustáviti; *impf.* ustávljati, zaustávljati.

Siſtierung *f.* ustavítev, zaustáva.

Sitte *f.* šéga, naváda, običáj; Sitten *pl.* nravi *pl.*, nrávstvo; von guten — lépega vedénja, spodóbnega —, nravnega obnášanja; Sitten- nrávstveni, nrávni.

Sittengemälde *n.* nrávstvena slika.

Sittengeſetz *n.* nrávstveni zakon.

Sittenlehre *f.* nrávstveni náuk, nravoslóvje.

ſittenlos nenrávčn; popáčen.

Sittenloſigkeit *f.* nenrávnost; popáčenost.

Sittenprediger *m.* (nadlézčn) opomínjáč.

Sittenreinheit *f.* nrávstvena čístost.

Sittenſpruch *m.* nrávstveni rèk, — izrèk.

Sittenverderbnis *f.* nrávstvena popáčenost.

ſittig nravčn, čeděn; spodóbčn.

ſittigen nrávnosti učíti, olikovati.

ſittlich šegam primérčn; ländlich — drug kraj, druge šege; nravčn, blagonrávčn, čeděn, morálčn; (die Sitten betreffend) nravstven.

Sittlichkeit *f.* nravnost, blagonrávje, morálnost.

ſittſam nrávčn, čeděn; spodóbčn.

Sittſamkeit *f.* nrávnost, čédnost; spodóbnost.

Situation *f.* lega; položáj, situácija.

Situationsplan *m.* legopísni čŕtež.

Situationszeichnen *n.* legopísno rísanje.

Situierung *f.* razpoložítev.

Sitz *m.* sedež; (Sitztheil) sedálo (z. B. stólovo sedálo); (Aufenthaltsort) bivališče, sedež; den — aufſchlagen nastániti se, prebívati začéti.

Sitzbank *f.* klop (-i).

Sitzbein *n.* sédnica.

ſitzen sedéti; ſich müde — nasedéti se; öfters — posédati; zu lange — zasedéti se; eine Weile — posedéti; (in der Kinderſprache) čičati; (wohnen) bívati, stanovati; im Kerker — sedéti, zapŕt biti (sem); — bleiben obsedéti, (von Mädchen) ne omožíti se; (von Dingen) obtíčati (-ím); — laſſen zapustíti, *impf.* zapúščati; das Schiff ſitzt ladja je obtičála; das Brett ſitzt deska je pribíta; der Nagel ſitzt žrebèl je zabít, — drží; einen Vorwurf auf ſich — laſſen očítanje molčé požréti; das Kleid ſitzt gut obléka se podája, — se priléga; durch Sitzen erwerben prisedéti.

Sitzen *n.* sedénje, seja.

Sitzer *m.* sedèc.

Sitzfleiſch *n.*, er hat kein — nerád sedí.

Sitzfüße *pl.* (*zool.*) sedálke *pl.*

Sitzplatz *m.* sedež, sedálišče.

Sitzung *f.* séja; Sitzungs- sejni.

Sitzungsprotokoll *n.* sejni zapísnik.

Sitzungsſaal *m.* sejna dvorána, zbórnica.

Sitzungstag *m.* sejni dan (dneva).

Sitzungszimmer *n.* sejna soba.

Skalde *m.* skald.

Skarnitzel *m.* zvitèk; =blume *f.* zvítkarica.

Skelett *n.* okóstnica; =thiere *pl.* ſ. Wirbelthiere.

Skepticismus *m.* skepticízčm.

Skeptiker *m.* skeptik.

ſkeptiſch sképtiččn.

Skizze *f.* načŕtèk, prvi osnútèk, obrísèk; (einer Schrift) osnútèk.

ſkizzieren načŕtati; načŕt osnovati.

Sklerit *m.* trdèc.

Slave *m.* Slovàn.

ſlaviſch slovánski.

ſlaviſieren slovániti; poslovániti.

Slaviſt *m.* slavíst.

Slivovitz *m.* slívovèc, slívovka.

Smaragd *m.* smarágd; Smaragd- smarágdni, smarágdov.

ſo *adv.* takó, takísto; ſo viel tóliko; ſo groß takó velik, tolik; eben ſo groß ravno tolik; ſo wie ſo takó ali takó, itak; ſo wahr mir Gott helfe takó mi Bog pomágaj! *coni.* (wenn) ako, če; ſo ..., doch četúdi ..., vendar, dasirávno ..., vendar.

ſobald *coni.* bržko, kakor hitro, čim.
ſocial družábĕn, sociálĕn.
Socialiſt *m.* socialíst.
Sociativ *m.* družílnik.
Societät *f.* družba.
Socke *f.* kratka nogavíca; ſich auf die —n machen kopíta pobráti in odíti; pobrísati jo.
Sockel *m.* podzíd; podstébrje, podstólpje.
Soda *f.* soda.
ſodann potèm.
Sodawaſſer *n.* sódovica.
Sodbrennen *n.* zgága, gorečíca, rézavica.
ſoeben *adv.* ravno kàr.
Sofa *n.* sofa, blazinják, počiválnica.
ſofern *coni.* ako, v kólikor.
Soff *m.* ſ. Suff.
ſofort *adv.* prècej, neutégoma, zdàjci, takòj.
ſogar *adv.* celó, še celó.
ſogleich *adv.* pri tej príči, takòj, prècej, kar prècej; spótoma.
Sohlband *n.* (*mont.*) pràg, dnò.
Sohle *f.* (am Fuße) podplàt; (unterſter Balken) podsèk, podlóga; (am Fluſsbett) dno struge; (im Stollen) dno; (Niederung) nižáva; **Sohlen-** podplátni.
ſohlen podplàt prišíti (-šíjem), (potempláti; *impf.* templáti).
Sohlengänger *m.* podplátar.
Sohlenmuskel *m.* podplátna —, stopálna míšica.
Sohlenſchiene *f.* (des Pfluges) oplát (-i).
Sohlleder *n.* podplátno usnje, podpláti *pl.*
Sohn *m.* sin; *dem.* sinĕk, sinčĕk, sinko; an —es ſtatt annehmen posinóviti; des Sohnes sinov; sinóvlji.
ſöhnbar spravĕn, spravljìv.
ſöhnen ſ. ſühnen.
Sohnes- sinóvski.
Sohneskind *n.* vnúk.
Sohnesſohn *m.* vnúk, sinóvlji sin.
Sohnestochter *f.* vnúka, sinóvlja hči.
Sohnesweib *n.*, **Sohnesfrau** *f.* snaha, sneha, sinóvlja.
Soiree *f.* večérna družba, — zabáva, soaréja.
ſokratiſch sókratski; *adv.* po Sókratovo.
Solarjahr *n.* solnčno leto.
Solawechſel *m.* edína —, suha menica.
Solbad *n.* slana kopel (-éli).
ſolchenfalls *adv.* v takem slučáju.
ſolcher *pron.* tak, takšĕn, takov; auf ſolche Art takó, na takšĕn način.
ſolchergeſtalt, ſolchermaßen *adv.* potemtákem, potákem, na tak način.
ſolcherlei takšĕn.
Sold *m.* plača, mezdà; in eines — treten komu služit iti, v službo stópiti pri kom.
Soldat *m.* vojàk, vojščák, vojník; — werden med (v) vojáke —, k vojákom iti (grem); freiwilliger — prostovóljec, radovóljnik; **Soldaten-** vojáški, vojníški.
Soldatendienſt *m.* vojáška služba, vojáštvo.
Soldatenfreund *m.* prijátelj vojákov, vojáški prijátelj.
Soldatenlied *n.* vojáška pesĕm (-i).
Soldatenmantel *m.* vojáški plašč.
Soldatenrock *m.* vojáška suknja.
Soldatenſtand *m.* vojáški stan, vojáštvo, vojáščina; števílo vojákov.
Soldatenvolk *n.* vojáki, vojščáki *pl.*, vojáštvo.
Soldateska *f.* vojáčina.
ſoldatiſch vojáški.
Söldling *m.* najémnik, najétec, plačaneč.
Söldner *m.* vojàk najémnik.
Sole *f.* slanica; (Pökel) rázsol.
ſolenn slovésĕn, svečán.
Solennität *f.* slovésnost, svečánost.
ſolid trdĕn, trpéžĕn; (ehrlich) poštèn, zanesljìv.
Solidarhaftung *f.* skupna odgovórnost, skupno jámčenje.
ſolidariſch *adi.* skupĕn; *adv.* skupno.
Solidarität *f.* skúpnost.
Solidität *f.* trdnost, trpéžnost; poštènost, zanesljívost.
ſolig slaníčen.
Solitär *m.* briljánt edíneč.
Soll *n.* und Haben dolg in imétje.
ſollen iméti (imám), dolžĕn biti (sem); treba je, dolžnóst je; häufig durch das Präſens mit naj, den Conditional oder durch den Imperativ: ſoll ich gehen? naj grem? was ſoll ich thun? kaj naj

storím? ich weiß nicht, was ich thun ſoll ne vém, kaj bi počél; du ſollſt nicht ſtehlen! ne kradi; was ſoll mir das? čemú mi naj bo to? was ſoll dies? čemú to? kaj to poméni? (zum Ausdrucke eines Gerüchtes) neki, neki da, bajè, bajè da, právijo da; er ſoll krank ſein on je neki bolán, právijo da je bolán.

Söller *m.* górnjica; ſ. Altan, Balkon.

Sollicitator *m.* solicitátor.

Solo *n.* samospèv.

ſolo *adv.* sam, samcat.

Solöcismus *m.* hiba v góvoru, solecizém.

Soloſänger *m.* samopévec.

Solſtitialpunkt *m.* obratíšče.

Solſtitium *n.* kres; (Sonnenwende) solnčni obrát.

Solution *f.* ſ. Auflöſung.

ſolvent ſ. zahlungsfähig.

Solvenz *f.* ſ. Zahlungsfähigkeit.

ſomit *adv.* torej, tedàj, potemtákem.

Sommer *m.* leto, polétje; im — poléti; **Sommer-** polétni, letni.

Sommerabend *m.* polétni večer.

Sommeranzug *m.* polétna obléka.

Sommerapfel *m.* zgodnje —, rano jábolko.

Sommeraufenthalt *m.* polétno bívanje, letovánje; polétno bivalíšče, letovíšče.

Sommerbirne *f.* zgodnja —, rana hruška.

Sommereiche *f.* dob, gniléc, polétni hrast.

Sommerfaden *m.* pajčja nit (-i).

Sommerfleck *m.* pega.

ſommerfleckig pegav, pegast.

Sommerfriſche *f.* letovíšče; letovánje,

Sommerfriſchler *m.* letovíščar.

Sommerfrucht *f.* jarína.

Sommergetreide *n.* jaro žito, jarína.

Sommerhitze *f.* polétna vročína, — pripéka.

Sommerkleid *n.* letno oblačílo; *bot.* letno perje.

Sommerkleidung *f.* letna obléka.

Sommerkorn *n.* jara rž (-í).

ſommerlich letèn, polétèn.

Sommerlinde *f.* velikolístna lipa.

Sommerluft *f.* polétni zrak.

Sommermorgen *m.* polétno jutro.

ſommern, es ſommert leto nastópa.

Sommernacht *f.* polétna noč (-í).

Sommerobſt *n.* zgodnje —, rano sadje.

Sommerpunkt *m.* letíšče.

Sommerrock *m.* letna súknja.

Sommerſaat *f.* jara setév, jarína, jaro žito.

Sommerſchloſs *n.* letni grad.

Sommerſolſtitium *n.*, **Sommerſonnenwende** *f.* polétni solnčni obrát, kres, kresíne *pl.*

Sommerſproſſe *f.* pega.

ſommerſproſſig pegav, pegast.

Sommerszeit *f.* letni —, polétni čàs, polétna doba; zur — poléti.

Sommerweizen *m.* jara pšenica.

Sommerwohnſitz *m.*, **Sommerwohnung** *f.* letovíšče.

Sommerwurz *f.* polétni korén, kačja glava, pojálnik.

Sommerzeug *n.* lahka —, letna tkanína.

Somnambule *m.* ſ. Nachtwandler.

Somnambulismus *m.* mésečnost, snohója, somnambulízem.

ſonach *adv.* torej, tedàj, potemtákem.

Sonate *f.* sonáta.

Sonde *f.* preiskoválna igla; ſ. Senkblei.

ſonder *praep.* brez.

Sonderabdruck *m.* posébni odtìsk.

ſonderbar čuděn, nenaváden; posébèn.

Sonderbarkeit *f.* čudnost, nenavádnost; posébnost.

Sonderbund *m.* posébna zveza.

Sondergelüſte *n.* želja po odcépljenju.

Sondergut *n.* osébno poséstvo, osébna imovína.

Sonderheit *f.*, in — posébno.

Sonderintereſſe *n.* posébna korìst; sebíčno zanímanje.

ſonderlich *adi.* posébèn, osobít; *adv.* posébno, osobíto.

Sonderling *m.* čudák, posébnež.

ſondern lóčiti; oddelíti, odlóčiti; *impf.* odločevati, oddeljevati; odbráti (-bérem), *impf.* odbírati; razlóčiti, *impf.* razločevati.

ſondern *coni.* àmpak, temùč, temvèč, marveč, nego.

ſonders, ſammt und — vse (vsi) skupaj.

Sonderſtellung *f.* posébno —, osámljeno stanje, odcépljenost.

Sonderung *f.* ločenje; odločevánje, oddeljevánje; odbíranje.
ſondieren z grezílom —, z olóvnico méríti; preiskovati.
Sonett *n.* sonét.
Sonnabend *m.* sobóta.
ſonnabends *adv.* ob sobótah.
Sonne *f.* solnce; *dem.* sólnčice (sólnčece); die — geht auf, geht unter solnce vzhaja, zahája; die — brennt solnce pripéka; die — zieht Waſſer solnce pije vodó; von der — verbrannt ogórel; **Sonnen-** solnčni.
ſonnen solncu izpostávljati; — izpostáviti; ſich — sólnčiti se, na solncu se greti (grejem).
Sonnenanbeter *m.* solncemólječ.
Sonnenaufgang *m.* solnčni vzhòd.
Sonnenbahn *f.* solnčna pot (-i).
Sonnenbezirk *m.* solnčno okrózje.
Sonnenblume *f.* sólnčnica. [lobár.
Sonnencyclus *m.* solnčni krog, — ko-
Sonnenfackel *f.* solnčna lúčnica.
Sonnenferne *f.* odsólnčje, odsólnje.
Sonnenfinſternis *f.* solnčni mrk; bei eintretender — ko solnce mrkne.
Sonnenflecken *pl.* solnčne pege, — prìže, — maróge.
Sonnenglanz *m.* solnčna svetlóba.
Sonnenglut *f.* solnčni žar, solnčna pripéka. [solnce.
ſonnenhell svetèl —, jasèn kakor
Sonnenhitze *f.* solnčna vročína, — žega.
Sonnenhof *m.* solnčni kolobár.
Sonnenhöhe *f.* solnčna visočína, solnčni višèk.
Sonnenjahr *n.* solnčno leto.
ſonnenklar jasèn kakor solnce.
Sonnenkreis *m.* solnčni krog.
Sonnenkugel *f.* solnčna krogla.
Sonnenlauf *m.* solnčni tek.
Sonnenlicht *n.* solnčna svetlóba; — luč (-i).
ſonnenlos brezsólnčen; odsójen.
Sonnennähe *f.* prisólnčje, prisólnje.
Sonnenniedergang *m.* solnčni zahòd.
Sonnenrauch *m.* čad.
Sonnenregen *m.* dež s solncem.
Sonnenſcheibe *f.* solnčni kolút.
Sonnenſchein *m.* solnčni sij; es war — solnce je sijálo.
ſonnenſcheu solncemŕzèn.
Sonnenſchirm *m.* solnčnik, senčnik.
Sonnenſeite *f.* prisójna stran (-í), pri-
ſonnenſeitig prisójen. [sòj.
Sonnenſtand *m.* solnčno stanje, — stalíšče.
Sonnenſtein *m.* solnčni kamen.
Sonnenſtich *m.* sólnčarica.
Sonnenſtrahl *m.* solnčni žarèk, — trak.
Sonnenſyſtem *n.* osólnčje.
Sonnentag *m.* solnčni dan.
Sonnenthau *m.* (*bot.*) rosíka.
Sonnenuhr *f.* solnčna ura.
Sonnenuntergang *m.* solnčni zahòd, — zatòn, — zapàd.
ſonnenverbrannt ſ. ſonnverbrannt.
Sonnenwagen *m.* solnčni voz.
Sonnenwärme *f.* solnčna gorkóta.
Sonnenwende *f.* solnčni obrát.
Sonnenwendfeuer *n.* kres, kresni ogènj.
Sonnenzeit *f.* solnčni čas. [bár.
Sonnenzirkel *m.* solnčni krog, — kolo-
ſonnig solnčen, solnčnat, prisójen.
ſonnſeitig prisójen.
Sonntag *m.* nedélja.
ſonntägig nedéljski.
ſonntags *adv.* ob nedéljah.
Sonntags- nedéljski.
Sonntagsbuchſtabe *m.* nedéljska črka.
Sonntagsfeier *f.* nedéljsko praznovánje.
Sonntagsgottesdienſt *m.* nedéljska božja služba.
Sonntagskind *n.* srečen človek.
Sonntagskleid *n.* pražnje —, prázničnо oblačílo.
Sonntagskleidung *f.* pražnja —, prázničnа obléka.
Sonntagsruhe *f.* nedéljski počítek.
Sonntagsſchule *f.* nedéljska šola.
ſonnverbrannt od solnca opečen, — ožgán, zagórel, ogórel (-éla).
ſonor jarèn, zvonèk.
ſonſt *adv.* sicèr, drugáče, ako ne, če ne; razen tega, vrhu tega; — etwas kaj drúgega; — nichts drúgega nič; — niemand drug nobéden, nihče drug.
ſonſtig drug, sicèršnji, drugáčen.
Sophisma *n.* sofízem.
Sophiſt *m.* sofíst.
Sophiſterei *f.* lažno umstvovánje, — modrijánstvo.

ſophiſtiſch sofístičen.
Sopran *m.* soprán.
Sopran= sopránski.
Sorge *f.* skrb (-í), bríga; — tragen skrbéti, brígati se za kaj; skrb me je česa, — za kaj; das macht mir — to me skrbí, to me briga; die —n quälen mich skrbí me tárejo; in —n ſein biti v skrbéh; das iſt meine — to bo moja skrb.
ſorgen skrbéti, brígati se za kaj; v skrbi biti (sem) zastràn česa; skrbí me kaj; ſorge nicht ne skrbi, ne boj se; dafür laſs mich ſorgen to naj bo moja skrb.
Sorgenbrecher *m.* odgánjavec skrbí.
ſorgenfrei, ſorgenlos brezskŕbən, brez skrbí; —er Zuſtand brezskŕbnost.
Sorgenſtuhl *m.* ždič.
ſorgenvoll poln skrbí, skrbən.
Sorgfalt *f.* skŕbnost, skrbljívost, marljívost, prizadévnost.
ſorgfältig skrbən, skrbljiv, prizadéven, marljiv.
ſorglich ſ. ſorgenvoll, ſorgſam.
ſorglos neskŕbən, malomárən; nebrížən; brezskŕbən.
Sorgloſigkeit *f.* neskŕbnost, malomárnost, nemárnost; nebrížnost; brezskŕbnost.
ſorgſam skrbən, skrbljiv, marljiv.
Sorgſamkeit *f.* skrbnost, skrbljívost, marljívost.
Sorte *f.* vrsta, (sorta, baža).
ſortieren razbráti (-bérem), razvrstíti; *impf.* razbírati, razvrščati.
Sortiment *n.* razvrščéna zalóga (ráznega blagá).
Sortiments=handel *m.*, =buchhandlung *f.* povérjeniško —, komisíjsko knjigotrštvo; =händler *m.* povérjeniški —, komisíjski knjigotržec.
Sottiſe *f.* neúmnost, bedáštvo; žaljiva beséda.
Sou *m.* sold (francóski denar).
Soubrette *f.* hišna, sobarica; subréta.
Soufflеur *m.* šepetávec, suflér.
ſoufflieren prišepetávati; prišepetáti; suflírati.
Souper *n.* večérja.
ſoupieren večérjati.
Souterrain *n.* podzémlje.
Souvenir *n.* spomínsko darílo, spomínek.
Souverän *m.* neodvísni vladár, vrhóvni vladár, suverén.
ſouverän neodvísən; neodvísno vladajòč; suverénski.
Souveränität *f.* neodvísno vladárstvo; vrhóvno vladárstvo, suverénstvo; Souveränitäts= suverénski.
ſoviel *num.* tóliko; *relat. adv.* kólikor; — ich weiß kólikor vém.
ſovielerlei tolikér.
ſovielmal *adv.* tólikokrat, tólikrat.
ſovielte tóliki; (*relat.*) kóliki.
ſoweit *adv.* takó daleč; dotód; (*relat.*) dokóder, kakor dáleč; kólikor; — ich ihn kenne kólikor ga jaz poznám.
ſowohl — als auch *coni.* i — i, ne samó — ampak tudi; kakor — takó.
Spagat *m.* motvòz, vrvca, (špaga.)
Spähe *f.* preža; lúkanje.
ſpähen glédati, lúkati, pasti (-sem), ogledovati, opazovati; (lauern) prežati (-ím), streči (strežem), oprézovati.
Späher *m.* ogledovávec, opazovátelj; lúkavec, prežávec; (Spion) ogledúh; =in *f.* ogledovávka, opazovávka; lúkavka; ogledúhinja; prežavka.
Spalier *n.* latník, špalír.
Spalt *m.*, Spalte *f.* razpòk, razpóka, poka, razcèp, reža, razkòl, raza; in den — pfropfen cépiti v precèp; (Gebirgs—) razpóka; (Columne) razpredèl, razpredélek, stolpec; (Erd—) razpoklína, razsedlína.
Spaltart *f.* cepílnica, klálnica, krojílnica.
ſpaltbar razkólən, razcépən, cepèk.
Spaltbarkeit *f.* razkólnost, razcépnost, cepkost.
Spaltel *n.* krhélj, krhljič.
ſpalten klati (koljem), kálati, cépiti, krojíti; razkláti, prekláti, raz-, precépiti, razkrojíti; ſich — cépiti se, klati se, kálati se, krojíti se; razkláti se, razcépiti se, razkrojíti se; — in zwei Theile razplatíti se.
Spaltenhöhle *f.* razpoklínasta jama.
Spalter *m.* cepívec, krojívec.
Spaltfeile *f.* pila cepívka.
Spaltfläche *f.* razkólna ploskev, razkolína.
Spaltfrucht *f.* pókovec.

Spaltfuß *m.* razklána noga.
Spalthufer *m.* ſ. Zweihufer.
ſpaltig razpókan, razpókěl.
Spaltkeil *m.* klìn, zagózda.
Spaltmeſſer *n.* kálavěc, krojílni nòž.
Spaltöffnung *f.* (b. Blatt) listna reža.
Spaltpilz *m.* razcépna glívica, gliva cepljívka.
Spaltſcheit *n.* cépanica, poléno.
Spaltſchnäbler *pl.* širokokljúni *pl.*
Spaltſchnitt *m.* razcèp, prekòl.
Spaltſtück *n.* razkóljěk.
Spaltung *f.* cépljenje, kálanje; (*fig.*) razdòr, razcépljenost; (Schisma) razkòl.
Spaltungsrichtung *f.* razcépna mer (-í).
Span *m.* treskà, treščica; (Holzſplitter) ivér, ivérěk, odlétěk, odséčěk; *coll.* ivérje.
Spanbett *n.* posteljnják, posteljíšče.
Spanferkel *n.* oddojéni prasíčěk, oddójěk.
Spange *f.* zapóna; (Arm—) zapéstnica, naróčnica.
Spanhobel *m.* treskóvni skobělj, — stružěc.
ſpaniſch španski; —e Fliege španska muha; —e Wand zaslòn; —es Rohr trſtověc.
Spanleuchter *m.* svéčnik, čelésnik, čelěšnjak.
Spann *m.* (Riſt) nart.
Spannagel *m.* sornik, iglica.
Spannbrett *n.* postraníca, straníca.
Spanne *f.* ped (-í), peděnj.
ſpannen napéti (-pnèm); *impf.* napénjati; (ein—) vpreči (-žem), zapréči; *impf.* vprégati, zaprégati, (zaprézati); dazu — pripréči (-žem); *impf.* priprégati, (-ézati); in den Fußpflock, auf die Folter — v klado, na natezálnico dejáti; mit geſpannter Aufmerkſamkeit z napéto pazljívostjo; geſpannt ſein radovédno pričakovati; auf geſpanntem Fuße ſtehen mit jmdm. sprt biti —, písano se glédati s kom; (ein Tuch, Zelte, die Flügel) razpénjati; razpéti; —de Erzählung pazljívost budéča —, míkavna povést.
Spanner *m.* (*zool.*) pedíc.
Spannfeder *f.* peró (-ésa), vzmét (-í).
ſpannhoch ped visòk.
Spannkette *f.* (veríga) povezílnica; ſ. Hemmkette.
Spannkloben *m.* natezílnik.
Spannkraft *f.* razpenjávost.
Spannmaß *n.* obódna mera.
Spannrahmen *m.* pròj, proji *pl.*
Spannſtock *m.* (beim Webeſtuhl) osne (*gen.* osen) *pl.*
Spannſtrick *m.* (ſ. Pferde) spona, pota *n. pl.*
Spannung *f.* (Handlung) napénjanje, natézanje; (Zuſtand) napétost; (elektr.) napòn, napétost, tòk (jak, šiběk); (zwiſchen zwei Perſonen) razpòr, razprtija; napéta pazljívost; vznemírjenost; (einer Erzählung) míkavnost, zanimívost.
Spannungsmeſſer *m.* naponomèr.
Spannungsreihe *f.* napónska vrsta.
Spannweite *f.* razpetína.
Sparbiſſen *m.* prihránjeni kosčěk.
Sparbüchſe *f.* hranílna púšica.
Sparcaſſa (-e) *f.* hranílnica.
Sparcaſſabuch *n.* hranílnična knjížica.
Spareinlage *f.* hranílna vlóga.
ſparen hrániti; várčevati, ščéditi; varčno ravnáti, — délati s čim.
Sparer *m.* hranljívěc, varčěn človek; **=in** *f.* hranljívka.
Spargel *m.* belúš, špargèlj; **Spargel-** belúšev, špargljev.
Spargeld *n.* prihránjeni denár.
Spargelerbſe *f.* stročna dételja.
Spargelgewächſe *pl.* belúšnice *pl.*
ſpargelgrün belušastozélen.
Spargelſtein *m.* špárgověc.
Spargut *n.* prihráněk; prihránjeno blagó.
Sparherd *m.* ščedílno ognjíšče, ščedílnik.
Sparkunſt *f.* várčnost, ščedljívost.
ſparlich skop, pičěl, reděk.
Sparofen *m.* ščedílna peč (-í).
Sparpfennig *m.* prihránjeni denár, prihráněk, priščéděk.
Sparren *m.* lemez, škárnica, špérověc.
Sparrkreuz *n.* lémezni križ.
Sparrwerk *n.* lémezi *pl.*, škárnice *pl.*
ſparſam varčèn, hranljìv, ščedljìv.
Sparſamkeit *f.* várčnost, hranljívost, ščedljívost.

Sparsucht *f.* skopóst, stiskávost.
sparsüchtig skòp, stiskàv.
Spass *m.* šala; burka, gluma; — machen, — treiben šáliti se, šale zbíjati, burke ugánjati, norce briti (brijem); ohne — brez šale, zarés; das war ein —! to je bilo smeha!
spassen s. Spass machen.
Spasser *m.* s. Spassvogel.
spasshaft šaljìv, burkast.
Spasshaftigkeit *f.* šaljívost.
Spasslust *f.* šaljívost.
Spassvogel *m.* glumáč, šaljívěc, šalež.
Spat *m.* kálavěc; Feld— živěc; Kalkspat drstěv; Fluss— jédavěc; (eine Pferdekrankheit) bramor.
spät *adi.* pózěn, kesěn (-án); *adv.* pozno, kesnó; zu — kommen zapozníti (-éti), zapozníti se, zakesnéti; *impf.* zapoznévati, zakesnévati; die Uhr geht zu — ura zakesnéva, — zastája; im —en Alter v poznih letih.
Spätbirne *f.* (hruška) ozimíca, ozímka.
Späte *f.* pozna doba.
Spateisenstein *m.* jekléněc.
Spatel *m.* (*f.*) lopática, véslica.
spatelförmig lopátičast.
Spaten *m.* lopáta.
spätestens *adv.* najpoznéje.
Spätfrost *m.* pozni mràz.
Spätgeburt *f.* pozni porod.
Spätherbst *m.* pozna jesén (-i).
Spätheu *n.* otáva; (3. Mahd) vnuka, otávčič.
Spatium *n.* s. Zwischenraum; (in der Buchdruckerei) preklàd, pretka.
Spätjahr *n.* jesén (-i), podzíměk.
Spätling *m.* poznják, pozník, poznìč; (weibl.) pozníca; (Herbstling) jesénščak, (weibl.) jesénščica.
Spätobst *n.* pozno sadje.
Spätsommer *m.* pozno leto.
Spatz *m.* vraběc, vrabič, vrabělj; (Weibchen) vrábčevka, vrabka, vrabčéla, vrabúlja; **Spatzen-** vrabčji, vrablji, vrabljínji.
Spatzennest *n.* vrabčje —, vrabljínje gnezdo.
spazieren izprehájati se, šétati (-tam, -čem) se; — gehen na izprehòd iti (idem, grem); — fahren izprevóziti se, *impf.* izprevážati se.
Spazierfahrt *f.* izprevóžnja.
Spaziergang *m.* izprehòd.
Spaziergänger *m.* izprehajávěc, šétavěc; =in *f.* izprehajávka, šétavka.
Spazierort *m.* izprehajalíšče, šetalíšče.
Spazierritt *m.* izprejéža.
Spazierstock *m.* izprehódna pálica, — páličica.
Specht *m.* žolna; (Schwarz—) črna žolna; (Grün—) zeléna žolna; (Buntspecht) detěl.
Spechtmeise *f.* brglez, plezár.
special s. speciell.
Special- posébni.
Specialcommission *f.* posébna komisíja, posébno povérjenstvo.
specialisieren na drobno dolóčiti.
Specialist *m.* strokovnják, specialíst.
Specialität *f.* posébnost.
Specialkarte *f.* posámezni —, speciálni zemljevìd.
Specialtheilung *f.* podróbna razdelítěv.
Specialvollmacht *f.* posébno pooblastílo.
speciell *adi.* poséběn; podróběn, nadróběn; *adv.* posébej; nadróbno, podróbno.
Species *f.* vrsta.
Specification *f.* razvrstítěv; podróbni popìs.
specificieren razvrstíti; *impf.* razvrščevati; nadróbno popísati (-pišem).
Specificum *n.* posébno zdravílo, posébni lek.
specifisch poséběn, osobít, svojstven.
Speck *m.* slanína, špèh; verhackter — záseka; **Speck-** slanínski, špehóv.
Spekbirne *f.* špehóvka.
Speckhals *m.* debéli vrat.
Speckhändler *m.* slanínar, špehár.
speckicht slanínast, špehàst.
speckig špehàt; tolst, tolščěn, debel.
Speckkäfer *m.* slanínar, žužúr.
Speckmaus *f.* s. Fledermaus.
Specksau *f.* krmljénka, pítana svinja.
Speckschneider *m.* slaninorèz.
Speckschwarte *f.* slanínska koža.
Speckseite *f.* bòh.
Speckstein *m.* sálověc.
Spectakel *m. n.* prizòr; šunděr, hrup.
spectakulös hrupěn.
Spectralanalyse *f.* spektrálna analíza, — razkrójba.

Spectralapparat *m.* spektrálni —, šaróvni pristrôj.
Spectroſkop *n.* šarokàz.
Spectrum *n.* šar, spektrum.
Speculant *m.* dobíčkar, dragolétnik, spekulánt.
Speculation *f.* razmišljávanje, proumovánje; (kaufm.) preudarljívo trgovánje, trgóvsko oprézovanje, spekulácija.
Speculationsgeiſt *m.* trgóvska preudarljívost.
ſpeculativ razmišljeválen, proumoválen; (kaufm.) trgóvsko preudarljiv, preračunljiv, spekulatíven.
ſpeculieren razmíšljati, proumovati; preračunjevati, preudarljívo trgovati, dobíčkarsko oprézovati, dragolétiti; auf etwas — prézati (-ím) na kaj.
ſpedieren odpráviti, odprémiti, poslàti (-šljem), razposlàti (-šljem); *impf.* odprávljati, pošíljati, razpošíljati.
Spediteur *m.* odprávnik, speditér.
Spedition *f.* odpráva, odpréma, razpošiljáva; (Ort) odpravljálnica, odprémnica; **Speditions-** odpravljálni, odprémni.
Speditionscomptoir *n.* odpravljálna —, odprémna pisárna.
Speditionsgebür *f.* odpravnína.
Speditionsgeſchäft *n.* odpravníštvo.
Speditionsware *f.* odprávno —, odprémno blagó.
Speer *m.* kopje, oščèp, súlica; (der Fiſcher) zazóbkaste vile.
Speerſchaft *m.* kopjíšče, ratíšče.
Speibecken *n.* pljuválnik.
Speiche *f.* prečka, napérek, špica; —n einlegen napériti koló; alle —n napéra; (anatom.) koželjnica.
Speichel *m.* slina.
Speicheldrüſe *f.* (žleza) slínavka.
Speichelfluſs *m.* slinotòk, slínavost.
Speichellecker *m.* lizún, prilizovávec.
Speichellekerei *f.* lizúnstvo.
Speichelſtoff *m.* slinovína.
Speichenbein *n.* koželjnica.
Speichenring *m.* pestni obróč.
Speicher *m.* žítnica, kašča.
ſpeichern správiti v žítnico; *impf.* správljati v žítnico.
Speichgriff *m.* palčni prijèm (*turn.*).
Speichhieb *m.* palčni udár (*turn.*).
ſpeien (ſpuckeu) pljuváti (pljuvam, -jem); pljúniti; (ſich erbrechen) bljuváti, [bljeváti] (bljuvam, bljujem); (gem.) kozláti; (heftig) brúhati; brúhniti; Feuer — ogènj bljuváti.
Speier *m.* pljuváč, pljuvávec; bljuváč.
ſpeierlich, es iſt mir — vzdigúje se mi, bljuváti se mi hoče.
Speik *m.* špajka.
Speil *m.*, *n.*, **Speiler** *m.* špíla, šíbica.
ſpeilen zašpíliti, našpíliti; *impf.* zašpiljávati, našpiljávati.
Speiſe *f.* jed (-í), jelo; jestvína, jedílo; (Nahrung) hrana, živež; (in der Kinderſprache) papa; (verſch. Gemenge) zmes; litína.
Speiſebrei *m.* (*chymus*) griz.
Speiſefaltenpilz *m.* užítna lisíčica.
Speiſegaſt *m.* gost.
Speiſegeräth *n.* jedílna pripráva.
Speiſehaus *n.* gostílna, gostílnica.
Speiſekammer *f.* jedílna shramba.
Speiſekaſten *m.* jedílna omára.
Speiſekeller *m.* jedílna klet (-í).
Speiſemorchel *f.* užítni smrček, mavrah.
ſpeiſen jesti (jem); obédovati; zu Mittag — kósiti, obédovati; júžinati; zu Abend — večérjati; ich wünſche wohl zu — doběr tek, na zdrávje, Bog blagoslóvi; jemanden — jesti dajáti komu, hrániti ga, pásti (pasem); jesti dati, nahrániti, napásti.
Speiſereſt *m.* jedni ostánki *pl.*, izjédi *pl. f.*
Speiſeröhre *f.* požirálnik, požirák.
Speiſeſaal *m.* obédnica.
Speiſeſchrank *m.* ſ. Speiſekaſten.
Speiſezettel *m.* jedílni list.
Speiſezimmer *n.* ſ. Speiſeſaal.
Speiſung *f.* hránjenje, nahranítev; (elektr.) napájanje.
ſpellen ſ. ſpalten.
Spelt, Spelz *m.* pira, pírjevica; polžána; **Spelt-** pirni, pírov.
Spelunke *f.* bezníca.
Spelze *f.* pleva, mekína; (Granne) resa, osína.
ſpelzig plevast.
Spende *f.* dar, darílo, podárek.
ſpenden darováti, dáriti, delíti; podáriti, poklóniti; *impf.* podarjevati, poklánjati.

Spenden *n.* podarjevánje; razdájanje, delítëv.

Spender *m.* darívëc, darítelj, darovávëc; =in *f.* darívka, daríteljica, darovávka. [rën.

ſpendſam darežljìv, darljìv, radodá-

Spendung *f.* podarítëv; delítëv.

Spengler *m.* klepár; **Spengler-** klepárski; =**handwerk** *n.* klepárstvo; **das — betreiben** klepáriti; =**werkſtätte** *f.* klepárnica.

Spennadel *f.* ſ. **Stecknadel.**

Sperber *m.* skobëc.

Sperberbaum *m.*, **Sperberbeere** *f.* skorš, oskóruš.

Sperberkraut *n.* strášnica.

Sperling *m.* ſ. **Spatz.**

Spermacet *n.* ſ. **Walrath.**

ſperr trd, rod, pust; suh; **—e Zeiten** trdi časi.

Sperrabnahme *f.* razpečátba; snema zapóre.

Sperranlegung *f.* zapečátba; dejánje pod zapóro.

Sperrbaum *m.* zavóra; ſ. **Schlagbaum.**

Sperre *f.* zaklèp, zapòr, zaprtje; (gerichtl.) zapečátba; (**Siſtierung**) zadržba, ustavítëv, zaustáva; (**Verſchluſs**) zapóra; (**Rad—**) závor.

ſperren zapréti (-prèm), zakléniti; *impf.* zapírati, zaklépati; (**den Fluſs**) zajeziti, zagradíti; *impf.* zaježevati, zagrájati; (**den Handel**) ustáviti, *impf.* ustávljati; (**ausſpreiten**) razpréti, *impf.* razpírati.

Sperrgebiet *n.* zaprto ozémlje.

Sperrgeld *n.* vratarína.

Sperrgut *n.* obsëžno blagó.

Sperrgutſendung *f.* obsëžna pošíljka.

Sperrholz *n.* (in **der Mühle**) zatíka.

Sperrhorn *n.* dvoròg.

Sperrkette *f.* zavóra, zavórnica.

Sperrklappe *f.* (b. **Ofen**) zaklópnica.

Sperrleiſte *f.* razpóra, pròj.

Sperrmaul *n.* zijálo, ziják.

Sperrad *n.* (b. **Weber**) zapiráč; ščipa.

Sperriegel *m.* zapàh, zatik.

Sperrſitz *m.* zaprti sedež.

Sperrſtab *m.* pròj.

Sperrſtunde *f.* zapórna ura, ura zapíranja.

Sperrung *f.* zapíranje, zapòr.

ſperrweit *adv.* na stežáj.

Spеſen *pl.* ſ. **Koſten** *pl.*

Spezerei *f.* dišavína, dišéčina, mirodíja, špecerija.

Spezereihandel *m.* kupčija z dišavíno, špecerijska trgovína.

Spezereihändler *m.* dišavínar, trgóvëc s špecerijami, špecerist.

Sphäre *f.* (**Kugel**) krogla; (**Kreis**) krog, okróžje; (**Wirkungskreis**) podróčje; sfera.

ſphäriſch kroglast, okrógël; krógelski, sferski.

Sphäroid *n.* pakrógla, paóblo, sferoíd.

ſphäroidiſch pakróglast, sferoídast.

Sphinx *f.* sfinks, sfinga.

ſpicken s slaníno pretekníti (-táknem), našpíkati; *impf.* pretíkati, špíkati.

Spicknadel *f.* pretikálnica.

Spiegel *m.* zrcálo, ogledálo; *dem.* zrcálce, ogledálce; (d. **Waſſers**) gladína; vodéna površnína; (**ſpiegelnder Fleck**) okó; (**Netzmaſche**) okó; **ebener —** ravno zrcálo; **ſphäriſcher —** króglasto zrcálo; **Zerſtreuungsſpiegel** razmétno zrcálo; **Spiegel-** zrcálni.

Spiegelbeleg *m.* pozrcálina, zrcálni póvlak.

ſpiegelblank čist kakor zrcálo.

Spiegeldecke *f.* gladki stròp.

Spiegelfabrik *f.* zrcalárnica, zrcálna tvórnica; =**ant** *m.* izdelovátelj zrcál, zrcálar.

Spiegelfechterei *f.* sleparíja, slepárstvo.

Spiegelfolie *f.* pozrcálina.

Spiegelglas *n.* zrcálno steklo.

ſpiegelglatt gladëk kakor zrcálo.

Spiegelhandel *m.* trgovína z zrcáli, zrcálarstvo.

Spiegelhändler *m.* trgóvëc z zrcáli, zrcálar.

ſpiegelhell svetël —, jasën kakor zrcálo.

ſpiegelicht, ſpiegelig zrcálast.

Spiegelmetall *n.* zrcalovína.

ſpiegeln svétiti se, zrcáliti se, blíščati (-ím) (se), lesketáti (-ám, -éčem) se; **ſich —** odsévati, zrcáliti se; glédati se, ogledováti se (v zrcálu); **an jmndm. ſich —** razgledovati se, zgledovati se po kom.

Spiegelrahmen *m.* zrcálni okvír.

ſpiegelrein čist kakor zrcálo.

Spiegelrohr *n.* kotozòr.
Spiegelſcheibe *f.* zrcálna šipa.
Spiegelung *f.* zrcáljenje.
Spiegelwand *f.* zrcálna stena.
Spiel *n.* igra; igránje; aufs — ſetzen v nevárnost (po)stáviti, vagati; mein Glück iſt auf dem — moja sreča je na prevésici; **Spiel-** ígrni, ígrski.
Spielart *f.* način igránja; razlíček, izprevŕžek.
Spielball *m.* žoga; (Spielballon) lopta; *fig.* igráča.
Spielbank *f.* igrálnica.
Spielbruder *m.* igrávec; kvartopírec.
Spielbude *f.* igrálnica.
Spieldocke *f.* donda, púnca, púnčka, čeča.
Spiele *f.* ſ. Speil.
Spieleinlage *f.* vlóžek pri igri.
ſpielen igráti, igráti se; mit etwas — igráti se s čim; Soldaten — igráti se vojáke; (ein Inſtrument) igráti, svírati; (Blaſinſtr.) pískati; (Geige) gosti (godem); (Orgel) órglati; (Karten) kvartáti; zu — anfangen zaigráti, zagósti; zur Genüge — naigráti se; ſpielend kommen prigósti; Ball — žogo biti (bijem); mit der Glocke — pritrkovati; mit Steinchen — kámenčkati se; (darſtellen) igráti, predstávljati; das Stück ſpielt auf dem Lande dejánje se vrší na kmetih; den Zerſtreuten — raztrésenega se délati; der Diamant ſpielt demánt se izpremínja, — barve prelíva; es ſpielt ins Grüne zelénkasto je, vleče na zeléno.
Spieler *m.* igrávec, igráč; (Karten—) kvartáč; ſ. Schauſpieler.
Spielerei *f.* igráča, igráčica.
Spielerin *f.* igrávka.
Spielgefährte *m.* soigrávec.
Spielgeſellſchaft *f.* igrávska družba.
Spielglück *n.* sreča pri igri.
Spielhaus *n.* igrálnica.
Spielhölle *f.* igrávski brlòg.
Spielkarte *f.* kvarta, karta.
Spielleute *pl.* godci *pl.*
Spielmann *m.* godec, piskáč, troběc.
Spielmarke *f.* ígrska znamka.
Spielplatz *m.* igralíšče, igríšče.
Spielraum *m.* prostor; *fig.* prosto polje; prílika.
Spielſache *f.* igráča.
Spielſucht *f.* igrohlépnost, igrožéljnost.
Spieltiſch *m.* igrálna miza.
Spieluhr *f.* svirajóča ura.
Spielware *f.* igráča.
ſpielweiſe *adv.* igráje, igrajòč.
Spielzeug *n.* igráča.
Spielzimmer *n.* igrálnica.
Spierſtaude *f.* oslád, osládje.
Spieß *m.* (Speer) kopje, súlica; (Bratſpieß) ražénj; (ſpitziges Geräth) drog, bodák.
Spießbürger *m.* preprost meščàn, malomeščàn.
ſpießbürgerlich preprostomeščánski, malomeščánski.
ſpießen natekníti (-táknem), nabósti (-bódem), prebósti; *impf.* natíkati, na-, prebádati.
Spießer *m.* jelénče (-eta).
ſpießförmig kopjast.
Spießgeſelle *m.* malopríden továriš.
Spießglanz *m.* raztòk, antimon.
Spießruthe *f.* šiba; —n laufen skoz šibe létati, — teči (tečem).
Spießſchaft *m.* kopjíšče, ratíšče.
Spießträger *m.* súličar, kopjaník.
Spill *n.* (auf Schiffen) vreténo.
Spille *f.* vreténo; *dem.* vreténce; (anatom.) ſ. Speiche.
Spillrad *n.* vreténo s palci.
Spinat *m.* špináča.
Spindel *f.* vreténo; *dem.* vreténce; Schrauben— préslica, vretenica, vit (-i).
Spindelbaum *m.* kozji preslec, kápičevje, trdoléska.
ſpindelförmig vreténast.
Spindelſtiege *f.* ſ. Schneckenſtiege.
Spinne *f.* pajèk; *dem.* pajčèk; (langbeinige —) suha júžina; **Spinnen-** pajčji.
ſpinnefeind smrtnosovrážen.
Spinnefeindſchaft *f.* smrtno sovráštvo.
ſpinnen presti (predem); spresti, naprésti.
Spinnen *n.* prédenje, preja.
Spinnengewebe *n.* pájčevina, pájčina.
Spinnenthier *n.* pájkovec.
Spinner *m.* predec; (Inſect) prélec, prejec.
Spinnerei *f.* prejstvo, predílstvo; (Ort) predílnica, préjnica.
Spinnerin *f.* predíca, prelja.

Spinnerlohn *m.* prejnína, préjščina.
Spinnfabrik *f.* predílnica.
Spinnhaar *n.* predívo.
Spinnhaus *n.* predíšče, préjnica.
Spinninduſtrie *f.* predílstvo.
Spinnmaſchine *f.* predílni stroj, samopréljka.
Spinnrad *n.* kolóvrat; *dem.* kolóvrat-
Spinnrocken *m.* préslica; (der obere Theil) kožélj; (das Spinnhaar daran) kodélja.
Spinnſtube *f.* préjnica.
Spinnwebe *f.* ſ. Spinnengewebe.
Spinnwebehaut *f.* pájčinasta mrena.
ſpinnwebig pájčinat, pájčinast.
Spint *m.* ſ. Splint; (im Brot) svaljek, cmòk.
ſpintig (ſchliefig, v. Brot) svaljkast, cmokast; prezólkel.
ſpintiſieren razglábati, túhtati, mózgati, mozgovŕtati.
Spintiſierer *m.* túhtavec, mozgovŕtec.
Spion *m.* ogledúh, vohún, osledúh.
Spionage *f.* ogledúštvo, vohúnstvo.
ſpionieren ogledovati, vohúniti.
ſpiral zavojít.
Spirallinie *f.* zavojíta —, spirálna črta, zavojíca.
Spiritismus *m.* spiritízem.
Spiritiſt *m.* spiritíst.
ſpiritiſtiſch spiritíški.
Spiritual *m.* spirituál.
Spiritualismus *m.* spiritualízem.
Spiritualität *f.* dušnost.
ſpirituell dušèn; duhovít.
ſpirituös ſ. geiſtig.
Spirituoſen *pl.* opójne pijáče.
Spiritus *m.* duh; pridíh; (Flüſſigkeit) vinski cvet, spirit; **Spiritus-** spíritni.
Spiritusbrennerei *f.* žganjárna za spírit.
Spital *n.* bolníščnica, bólnica; **Spital-** bolníščnični, bólnični.
Spitalsverwalter *m.* oskrbník bolníščnice.
ſpitz ostèr, ostnat, koníčast, šiljast, rtast; —er Winkel ostèr kot.
Spitz *m.* špicélj; (leichter Rauſch) matévžek.
Spitzbart *m.* kozja brada.
Spitzbogen *m.* ŕtasti —, gotski oblók.
Spitzbogenſtil *m.* zidáva v ŕtaste oblóke.
Spitzbohrer *m.* šilo.
Spitzbube *m.* maloprídnež, lopov, cigàn.
Spitzbüberei *f.* maloprídnost, lópovſtvo.
Spitzbübin *f.* maloprídnica.
ſpitzbübiſch maloprídèn, lópovski.
Spitze *f.* ost (-í), ostína, konica, ŕt; (Gipfel) vrh; (— der Curve) teme (-na); (des Daches) sleme (-na); (äußerſter Theil) konèc, končína; Finger— konèc prsta; *fig.* Spitzen *pl.* načélniki, prváki, glave; an der — ſtehen na čelu stati (stojím), zapovedovati; an die — ſich ſtellen na čelo se postáviti; etwas auf die — treiben do skrájnosti tírati, pretirávati; die — bieten naspróti —, v bran se postáviti; —n *pl.* (geklöppeltes Gewirk) čipke *pl.*; (gemeine) zobci *pl.*
Spitzel *m.* ſ. Spion.
ſpitzen ostríti, šíliti; priostríti, poostíti, ošíliti; *fig.* die Ohren — na uhó (ušésa) vleči, uhó nastávljati; (v. Pferden) z ušési stríči (-žem).
Spitzen- čipkast, zobčast.
Spitzenband *n.* čipkasti trak.
Spitzenhändler *m* prodajávec čipèk, čípkar.
Spitzenkleid *n.* čípkasto oblačílo.
Spitzenklöppelei *f.* klékljanje čipèk, čípkarstvo.
Spitzennäherei *f.* šívanje čipèk.
Spitzentuch *n.* čipkasti robéc.
ſpitzfindig premetèn, zvit; tenkoúmèn, dlakocépèn.
Spitzfindigkeit *f.* premeténost, zvitost; tenkoúmnost, dlakocépnost.
Spitzhammer *m.* (v. Müller) oskŕd (-i).
Spitzhaue *f.* cepín, pikón, kràmp, rválo; (mit einer Pike) pikonica.
Spitzhut *m.* ŕtasti klobúk.
ſpitzig ſ. ſpitz; (v. Worte) zbadljiv.
Spitzkeimer *pl.* (einkeimblättrige Gewächſe) enokalíčnice *pl.*
Spitzkopf *m.* ŕtasta glava; rtoglávec.
ſpitzköpfig rtoglàv.
Spitzmaus *f.* rovka, hrčica.
Spitzname *m.* pridévek, vzdévek, priímek.
Spitznaſe *f.* kljúnasti nos; (Perſon) kljunonósec.
Spitzſäge *f.* koníčasta žaga, podgánji rep.

Spitzsäule *f.* s. Pyramide.
Spitzstahl *m.* šílasto dleto.
Spitzwegerich *m.* celěc, suličastolísti trpótěc.
Spitzwinkel *m.* ostri kot.
spitzwinkelig ostrokótěn.
Spitzwort *n.* zbadljíva beséda.
Spitzzahn *m.* ŕtasti zob, deráč, očnják.
Spleiße *f.* treskà; —n *pl.* okujíne *pl.*, skaje.
spleißen s. schleißen, spalten.
splendid s. prächtig.
Splint *m.* beljáva, beljavína, belína.
Splintkäfer *m.* likar.
Splitter *m.* ščèp, ščepíca, drobír (auch *coll.*), troha; (v. Holz) ivér (*coll.* ivérje), treščíca, cepèr; skala, zaderíka; sich einen — einstoßen skalo si zadréti, zaskáliti se; (Stein—) škindra; (Age) pazdér.
splitterig tréskast, ivérast, drobírjast, zaderíkav; (mineral.) škindrav.
splittern cépiti se, zadírati se, klati (koljem) se, drobíti se.
splitternackt gol in nag, čisto nag.
Splitterrichter *m.* malenkóstni sodník.
Spondeus *m.* spondéj.
Sponsalien *pl.* s. Verlöbnis.
spontan *adi.* samohótěn, samoodséběn, svojevóljěn; *adv.* sam od sebe.
Spontaneität *f.* samohótnost, svojevóljnost.
sporadisch raztrésen, samotér; *adv.* tupatám, semtertjà.
Sporcogewicht *n.* nečísta teža.
Spore *f.* klíčno zrnce, tros.
Sporenkapsel *f.* trosna glavíca.
Sporenlager *n.* trosíšče.
Sporenpflanzen *pl.* trosocvétke *pl.*
Sporenschlauch *m.* trosni mešíčěk, trosnik.
Sporenschleuder *f.* trosni poskóčěk.
Sporer *m.* ostrógar.
Sporn *m.* ostróga; *fig.* izpodbódljaj, izpodbúda; dem Pferde die Sporen geben izpodbósti (-bódem) konja, *impf.* izpodbádati —; **Sporn-** ostróžni.
spornen izpodbósti (-bódem), *impf.* izpodbádati; *fig.* izpodbósti, izpodbudíti; *impf.* izpodbújati.
Spornmacher *m.* ostrógar.
spornstreichs *adv.* v skòk, v dir, skókoma, izpodbádoma.
Spornträger *m.* ostrogáč, ostrogonósěc.
Sporteln *pl.* postránski dohóděk.
Spott *m.* posméh, zasméh, zasrámba; — treiben posmehovati —, rógati se komu, zasmehovati —, zasramovati koga; **Spott-** posmehoválni, zasmehoválni.
spottbillig v mrtěv kup, smešno cenén; *adv.* v slepo —, v pusto ceno, pod nìč.
Spottdrossel *f.* oponášavěc.
Spöttelei *f.* posméšica, zasméšěk.
spötteln posmehljívo govoríti.
spotten rógati se —, posmehovati se komu, zasmehovati —, zasramovati koga; v smeh obráčati kaj, norčevati se s čim; jeder Beschreibung — ne dati se popísati.
Spötter *m.* po-, zasmehovávěc, rógavěc; oponášavěc; zabavljáč.
Spötterei *f.* po-, zasmehovánje, róganje; oponášanje.
Spötterin *f.* po-, zasmehovávka.
Spottgedicht *n.* zabavljíca.
Spottgeld *n.* slepa cena; um ein — s. spottbillig.
spöttisch zasmehljìv, posmešljìv, porogljìv.
Spottkauf *m.* kup pod nič.
spöttlich s. spöttisch.
Spottlied *n.* zabavljíva pesěm (-i).
Spottname *m.* vzdévěk, pridévěk.
Spottpreis *m.* slepa cena.
Spottrede *f.* posmehljíve beséde, zabavljíca.
Spottsucht *f.* po-, zasmehljívost, porogljívost; zabavljívost.
spottsüchtig po-, zasmehljìv, porogljìv; zabavljìv.
Spottvogel *m.* rdečeglávi srakopèr.
spottweise *adv.* po-, zasmehljívo, porogljívo.
spottwohlfeil s. spottbillig.
Sprach- góvorni, jezíkovni.
sprachbildend jezikotvórěn.
Sprache *f.* jezik (-íka); slovenische — slovénščina; deutsche — némščina; griechische — gŕščina; lateinische — latínščina; die — ist ihm vergangen besédo mu je zapŕlo; (Redeweise) góvor, govoríca; in die slov. — übertragen poslovéniti, prevesti (-védem) v slovénski

jézik; etwas zur — bringen besédo spróžiti o čem, v miśel (-i) vzeti (vzamem); es iſt die — von ... govorí se o ...; heraus mit der —! povéj! govóri!

Spracheigenheit *f.* jezíkovna posébnost.

Sprachengewirr *n.* jezíkovna zmešnjáva.

Sprachenkenntnis *f.* znanje jezíkov.

Sprachenlehrer *m.* učitelj jezíkov.

Sprachenmiſchung *f.* mêšanje jezíkov.

Sprachenverwirrung *f.* zmeda jezíkov.

Sprachfehler *m.* góvorna híba; jezíkovna napáka.

Sprachfertigkeit *f.* jezíkovna izúrjenost.

Sprachform *f.* jezíkovna oblíka.

Sprachforſcher *m.* jezikoslóvec.

Sprachforſchung *f.* jezikoslóvstvo.

Sprachgebiet *n.* jezíkovni okolíš.

Sprachgebrauch *m.* góvorni obíčaj, obíčaj govorjénja; das iſt gegen den — tako se ne govorí.

Sprachgefühl *n.* jezíkovni čut.

ſprachgelehrt jezikoslóvno izobrážen.

Sprachgelehrte *m.* jezikoslóvec.

Sprachgeſetz *n.* jezíkovno pravílo.

Sprachgitter *n.* pogóvorna rešétka.

Sprachgrenze *f.* jezíkovna meja.

Sprachkarte *f.* jezíkovni zemljevíd.

Sprachkenner *m.* jezikoznánec.

Sprachkenntnis *f.* znanje jezíka.

Sprachkunde *f.* znanje jezíka; jezikoznánstvo.

ſprachkundig vešč jezíku.

Sprachlehre *f.* slóvnica, gramátika.

Sprachlehrer *m.* ſ. Sprachenlehrer, Sprachmeiſter.

ſprachlehrlich ſ. grammatiſch.

ſprachlich jezíkovni; kar se tiče jezíka, gledé na jezik.

ſprachlos nem, mutast; — werden onemêti.

Sprachmeiſter *m.* učitelj jezíka, — jezíkov.

Sprachorgan *n.* govorílo.

Sprachregel *f.* jezíkovno pravílo.

Sprachreinheit *f.* jezíkovna čistóta.

Sprachreiniger *m.* jezikotrébec, purist.

ſprachrichtig jezíkovno pravílen.

Sprachrichtigkeit *f.* jezíkovna pravílnost.

Sprachrohr *n.* góvorna troba, legát.

Sprachſchatz *m.* jezíkovni zaklàd.

Sprachſchnitzer *m.* ſ. Sprachfehler.

Sprachſtudien *pl.* jezíkovno proučevánje, jezíkovne stúdije.

Sprachton *m.* góvorni naglàs.

Sprachtonzeichen *n.* naglásni znak.

Sprachübung *f.* jezíkovna vaja.

Sprachunterricht *m.* jezíkovni poúk.

Sprachverbeſſerer *m.* popravljávec jezíka.

Sprachverderber *m.* kvarítelj jezíka.

Sprachvergleichung *f.* primérjanje jezíkov, primerjajóče jezikoslóvje.

Sprachwerkzeug *n.* govorílo.

ſprachwidrig jezíkovno nepravílen.

Sprachwiſſenſchaft *f.* jezikoslóvje.

Sprechart *f.* nàčin govorjénja.

ſprechen govoríti; jmdn. — govoríti s kom; (ausſprechen) izgovoríti, izréči; *impf.* izgovárjati, izrekovati; (ſagen) reči; (v. Gerücht) práviti; kein Wort — ne zíniti, ne črhniti besédice; ein Gebet — móliti; ein Urtheil — sodbo izréči, razsóditi; *impf.* razsójati; heilig — za svetníka proglásiti, *impf.* — proglášati; ſchuldig — za krívega spoznáti; frei— za nekrívega spoznáti, oprostíti; frei—des Urtheil oprostílna razsódba; —d ähnlich čísto podóben; —de Geſichtszüge izrazovít obràz.

Sprechen *n.* govorjénje.

Sprecher *m.* govórnik; besedník; =in *f.* govórnica; besednica.

Sprechſaal *m.* govorílnica.

ſprechſüchtig gostobeséden.

Sprechwerkzeug *n.* govorílo.

Sprechzimmer *n.* govorílnica.

ſpreiten razpréti (-prèm), *impf.* razpírati; razprostréti (-strèm), *impf.* razprostírati; razpéti (-pnèm), *impf.* razpénjati.

Spreize *f.* podpóra; soha, opiráča.

ſpreizen podpréti (-prèm), *impf.* podpírati; die Füße — razkréčiti se; ſich — (widerſetzen) upírati se; upréti se; (ſich brüſten) šopíriti se, košátiti se; geſpreizt napíhnjen, košat.

Spreizſtange *f.* rázpora.

Sprenz- kropílni; razstrélni.

Sprengel *m.* okràj, okolíš, oblást; — des Biſchofs škofíja; — des Pfarrers župnija, fara; Gerichts— sodni okolíš (Sprengwedel) kropílo.

ſprengen (mit Waſſer) kropíti, škropíti; pokropíti, poškropíti; (mit Salz) potrésti; *impf.* potrésati; (e. Feſtung) razstrelíti, razdejáti (-dénem), razrúšiti; *impf.* razstreljevati, razdévati; (Felſen) stréljati; (eine Thür) razbíti (-bíjem); *impf.* razbíjati; in die Luft — raznésti, v zrak pognáti; *fig.* (eine Partei) razbíti.

Sprenger *m.* kropívec.

Sprenggeſchoſs *n.* razletljívi izstrélek; raznésno strelílo.

Sprengkanne *f.* škropílnica.

Sprengkeſſel *m.* kropílnica, kropílnik.

Sprengpulver *n.* raznésni prah, — smodník.

Sprengſtoff *m.* raznesílo, raznésna tvarína.

Sprengung *f.* razstreljávanje, razstrélba; razbíjanje, razbítje.

Sprengwaſſer *n.* kropílna voda.

Sprengwedel *m.* kropílo.

Sprenkel *m.* pika, pega; locén.

ſprenkeln škropljáti; geſprenkelt ſ. ſprenklicht.

ſprenklicht pegast, grahast, pisan.

Spreu *f.* pleva; *coll.* pleve *pl.*

Spreublättchen *n.* plevni listič.

ſpreuig plevnat.

Spreukammer *f.* plevnjak.

Spreukaſten *m.* plevnik.

Spreuſack *m.* plévnica.

Spreuſchuppe *f.* plevna luska.

Spreuſtaub *m.* plevni prah.

Sprichwort *n.* pregóvor, prislovíca.

ſprichwörtlich pregóvorski, prisloví-čen; — werden v pregóvor priti (pridem).

Sprießel *m.* ſ. Sproſſe.

ſprießen gnati (ženem), odgánjati, pogánjati, kliti (klijem), brstéti; pognáti, priklíti.

Spriet *n.* rogovíle *pl.*, rázsoha.

Springbrett *n.* odskóčna deska.

Springbrunnen *m.* vodomèt.

ſpringen skákati (skačem); skóčiti; (v. Funken) šíniti; (in die Höhe —) poskakovati; poskóčiti; (zerſpringen) póciti, razpóčiti (se), régniti; *impf.* pókati, régati; eine Mine — laſſen podkòp podžgáti (-žgèm).

Springer *m.* skakávec; (im Schachſpiel) konjič; =in *f.* skakávka.

Springfeder *f.* vzmét (-í), prožína.

Springflut *f.* visóka plima.

Springhengſt *m.* žrebec, celák, pastúh.

Springinsfeld *m.* skákavt, štŕkavec, štrkolín, poskočín.

Springkraut *n.* nedotíka.

Springkunſt *f.* skakávstvo.

ſpringluſtig skakàv, skočèn, poskóčen.

Springplatz *m.* skakalíšče.

Springquelle *f.* skakávi vrelec.

Springzeit *f.* čas za plemenílo, — za spúščanje.

Spritz *m.* štrkljaj.

Spritzbüchſe *f.* (bezgóva) síkalica, štrcáljka.

Spritze *f.* brizglja, brizgálnica.

ſpritzen *tr.* u. *intr.* brízgati, síkati, bzíkati, švŕkati, štŕkati; brízgniti, síkniti, bzíkniti, švŕkniti, štŕkniti; *tr.* (beſpritzen) škropíti; poškropíti; (verſpritzen) škropíti; razškropíti; Bier — péniti pivo.

Spritzen- brizgálnični.

Spritzenhaus *n.* brizgálnična kolníca.

Spritzenmeiſter *m.* brizgálničar.

Spritzer *m.* škropívec, brizgáč, štŕkavec; štrkljaj.

Spritzfiſch *m.* prískavec.

Spritzfleck *m.* štrkótina.

Spritzkanne *f.* škropílnica.

Spritzleder *n.* kočíjski zástor, zastórno usnje.

Spritzmann *m.* brizgáč.

Spritzregen *m.* príšavica, pršénje.

Spritztraube *f.* brízgana hrápavica, — lívanica.

Spritzwedel *m.* kropílo, škropílo.

ſpröde krhèk, drobljiv; (rauh) hrapav; (Haut, Lippen) razpókan; —s Brot rod —, pust kruh; (*fig.*) nedostópen, trd.

Sprödigkeit *f.* krhkóst, drobljívost; hrápavost; rodóst, pustóst; nedostópnost, trdóst.

Sproſs, Sproſſe *m.* mladíka, mladíca, odráslek, pogánjek.

Sproſsblatt *n.* mladíčni list.

Sproſſe *f.* (d. Leiter) klin, prekla, šprikla.

ſproſſen brstéti, pogánjati, rasti; *fig.* izhájati, izvírati.

Sproſſer *m.* véliki slavec.

Sprößling *m.* (b. Bäumen) mladíka, pogánjek, odráslek; (b. Menſchen) potómec, zarojénec.

Spruch *m.* rèk, izrèk; pregóvor; (Entſcheidung) razsódek, sklèp.

Spruchdichter *m.* pesnik modrih rekov.

ſpruchweiſe *adv.* v pregóvorih, v rekih.

Spruchweisheit *f.* modróst v pregóvorih, — rekih.

Sprudel *m.* vrvránje; vreléc.

Sprudelkopf *m.* búrjavec.

ſprudeln vréti (vrèm), vrvráti; *tr.* (Eier) raztépati.

Sprudelquelle *f.* vreléc.

Sprudelſtein *m.* vrélovec.

Sprudelwaſſer *n.* vrélčnica, vrélčina.

Sprudler *m.* (Quirl) motič.

ſprühen *intr.* pršéti; (v. Regen) es ſprüht prší; Funken — iskre leté, — frčé, — se krésejo, — se kújejo; *fig.* iskríti se; die Augen — očí se iskré; *tr.* sípati (sipljem); Funken — iskre krésati, — kováti (kujem), — métati (méčem).

Sprühregen *m.* ſ. Spritzregen.

Sprung *m.* skòk, poskòk; einen — thun skóčiti; (in die Höhe) poskóčiti; (Riſs) poka, razpóka, poklína, razpoklína, poč (-í); einen — bekommen póčiti; einen — haben počen biti (sem); auf einen — irgendwohin kommen skóčiti —, príti kam na en trenótek; im — skókoma; (v. Hengſt) skákanje, plemenítev.

Sprungbein *n.* skóčnica.

Sprungbrett *n.* odskóčna —, skakálna deska.

ſprungfähig (v. Hengſt, Stier) za spúščanje priprávljen.

Sprungriemen *m.* (beim Pferde) nabrźdnica.

ſprungweiſe *adv.* skókoma, na skòk.

Sprungweite *f.* doskočáj, skòk.

Spucke *f.* pljúnek, izpljúvek, pljuvotína; (Auswurf) hrakélj.

ſpucken pljuváti (pljujem); pljúniti.

Spucker *m.* pljuvávec.

Spucknapf *m.* pljuválnik, pljuválnica.

Spuk *m.* (Geſpenſt) strah, prikázen(-i), pošást (-i); ſeinen — treiben strášiti; hrup, šunder, razbóta, rogovíljenje, razgrájanje; polòm.

ſpuken strášiti; es ſpukt wunderlich in ſeinem Kopfe čudne misli mu rojíjo po glavi.

Spukgeſchichte *f.* pripovést o strahóvih.

ſpukhaft strahóvski, pošástən.

Spule *f.* vitél, cev (-í), cevka, tuljáva.

ſpulen súkati (sučem) —, navíjati na cevko.

ſpülen *tr.* izplákniti, (izpláhniti), poplákniti; *impf.* iz-, poplakovati; (Seife aus der Wäſche) izpírati; izpráti; aus Ufer — plavíti; *intr.* pljúskati.

Spülfaſs *n.* pomívnik, pomíjak, pomíjnjak, pomíjščnica, pomijálnik.

ſpulförmig cévkast.

Spülgelte *f.* ſ. Spülfaſs.

Spulgeſtell *n.* cevnják.

Spülgoſſe *f.* liják, izliják, izliválnik.

Spülicht *n.* pomíje *pl.*

Spulmaſchine *f.* sukálo.

Spülnapf *m.* pomiválnik.

Spulrad *n.* sukálnik.

Spülwaſſer *n.* pomíje *pl.*

Spulwurm *m.* navádna glísta.

Spund *m.* veha, pilka, (píljka), vranj; ſ. Spundnagel.

Spundbohrer *m.* véšnik.

ſpunden, ſpünden veho zabíti (-bíjem); zavéšiti, zapíliti; *impf.* zaveševati; (Hölzer, Bretter) mozníčiti; zadníti.

Spundloch *n.* véha, pilka, vranj.

Spundnagel *m.* mozník.

ſpundvoll do vehe (pilke) poln.

Spundzapfen *m.* veha, véšnica, pilka.

Spur *f.* sled (-ú, -a); (Fuß) stopínja, stopa; (der — nachgehen) za sledom —, po sledu iti (idem, grem), slediti; (Rad—) kolotéčina, kolesnica, koléja, kolovòz; (des Schiffes) próga; es iſt keine — von ihm ni duha ne sluha po njem; die — jmds. verlieren zgrešíti koga.

ſpüren slediti (koga); vóhati; zasledovati; za sledom iti (idem, grem); čútiti, zapazovati; začútiti, zapáziti.

Spürer *m.* sledúh, vohún.

Spürhund *m.* sledni pès, vižél.

ſpurlos *adv.* brez sledú, brez známenja, da ni ne duha ne sluha po kom (čem).

Spurweite *f.* širína kolotéčine, koléjna širína.

Spute *f.* speh; ſ. Eile.

ſputen ſich podvízati se, páščiti se, žúriti se, spéšiti se.

Staar *m.* ſ. Star.

Staat *m.* država; (Prunk, Glanz) sijáj, bliščóba; paráda; sijájna opráva; königlichen — machen po kraljévo se nósiti.

Staatenbund *m.* sodržávje.

Staatengeſchichte *f.* zgodovína držáv.

Staatenkunde *f.* državoznánstvo.

Staatenrecht *n.* mejnárodno právo.

ſtaatlich državni.

Staats- državni.

Staatsamt *n.* državna služba.

Staatsangehörige *m.* državljàn.

Staatsangehörigkeit *f.* državljánstvo.

Staatsangelegenheit *f* državna stvar (-i).

Staatsanlehen *n.* državno posojílo.

Staatsanwalt *m.* državni právdnik.

Staatsanwaltſchaft *f.* državno právdništvo.

Staatsanwaltsſubſtitut *m.* državnega právdnika naméstnik.

Staatsauflage *f.* državni dávěk, državna nakláda.

Staatsaufwand *m.* državni tróški *pl.*

Staatsausgaben *pl.* državni izdátki *pl.*

Staatsbank *f.* državna banka.

Staatsbankerott *m.* državni bankrót.

Staatsbauten *pl.* državne stávbe *pl.*, — zgradbe *pl.*

Staatsbeamte *m.* državni urádnik.

Staatsbehörde *f.* državno oblástvo.

Staatsbürger *m.* državljàn.

ſtaatsbürgerlich državljánski.

Staatsbürgerſchaft *f.* državljánstvo.

Staatscaſſe *f.* državna blagájnica.

Staatscontrole *f.* državni priglèd, državna kontróla.

Staatscredit *m.* državni kredít.

Staatsdiener *m.* državni služábnik.

Staatsdienſt *m.* državna služba.

Staatseffecten *pl.* državni (vrédnostni) papírji *pl.*

Staatseigenthum *n.* državna lastnína.

Staatseinkommen *n.* državni dohódki *pl.*

Staatseinnahme *f.* državni dohódek.

Staatseinrichtung *f.* državna urédba.

Staatserfordernis *n.* državna potrébščina.

Staatsform *f.* način vládanja, državna oblíka.

Staatsgebiet *n.* državno ozémlje.

ſtaatsgefährlich državi nevárèn.

Staatsgefälle *n.* državni dohódki *pl.*

Staatsgefängnis *n.* državna ječa.

Staatsgeheimnis *n.* državna skrivnóst, — tajnost.

Staatsgeſetz *n.* državna postáva, državni zákon.

Staatsgewalt *f.* državna oblást (-i).

ſtaatsgiltig veljávèn v državi, državnoveljávèn.

Staatsgläubige *m.* državni úpnik.

Staatsgrundgeſetz *n.* državni témeljni od. osnóvni zákon.

Staatsgut *n.* državno blagó, državno poséstvo; državna imovína.

Staatshaushalt *m.* državno gospodárstvo.

Staatshoheit *f.* državna vrhóvnost.

Staatskanzlei *f.* državna pisárna.

Staatskanzler *m.* državni kancelár.

Staatsklugheit *f.* državniška modróst.

Staatskunſt *f.* državništvo.

Staatslehre *f.* ſ. Staatswiſſenſchaft.

Staatslexicon *n.* državoslóvni slovár.

Staatsmann *m.* državnik.

ſtaatsmänniſch državniški.

Staatsminiſter *m.* državni minístèr.

Staatsmittel *pl.* državna sredstva *pl.*

Staatsmonopol *n.* državno samotŕštvo, državna samoprodája, državni monopól.

Staatsnote *f.* državni papírnati denár.

Staatsoberhaupt *n.* državni glavár.

Staatsobligation *f.* državna obvéznica, — obligácija.

Staatsökonomie *f.* državno gospodárstvo.

Staatsorganismus *m.* državno ustrój[stvo.

Staatspapier *n.* državni papír.

Staatsprocurator *m.* ſ. Staatsanwalt.

Staatsprüfung *f.* državni izpít.

Staatsrath *m.* (Verſammlung) državni svèt, državno svetovávstvo; (Perſon) državni svétnik, — svetovávèc.

Staatsrecht *n.* državno pravo.

ſtaatsrechtlich državnopravèn.

Staatsrechtslehre, Staatsrechtswiſſenſchaft *f.* državno pravoslóvje, nauk o državnem pravu.

Staatsregel *f.* državno pravílo, — vodílo.
Staatsregierung *f.* državna vlada.
Staatsreligion *f.* državna vera, državni verozákon.
Staatsrücksicht *f.* državni ozír.
Staatsruder *n.* državno krmílo; am — sein državo vládati.
Staatssache *f.* državna stvar (-í).
Staatsschatz *m.* državni zaklàd.
Staatsschein *m.* državni dolžni list.
Staatsschuld *f.* državni dolg.
Staatsschuldentilgungsfonds *m.* državni razdólžni zaklàd.
Staatsschuldverschreibung *f.* državna zadólžnica.
Staatssecretär *m.* državni tajnik.
Staatssiegel *n.* državni pečát.
Staatssiegelbewahrer *m.* državni pečátnikar.
Staatsstreich *m.* nasílna izpremémba državne vlade.
Staatsumwälzung *f.* državni prevràt.
Staatsverbrechen *n.* hudodélstvo zoper državo; veleizdája.
Staatsverfassung *f.* državna ustáva.
Staatsvermögen *n.* državna imovína.
Staatsvertrag *m.* državna pogódba.
Staatsverwaltung *f.* državna uprája.
Staatsvoranschlag *m.* državni proračún.
staatswegen, von — od države, po državi.
Staatswirtschaft *f.* državno gospodárstvo.
Staatswissenschaft *f.* državoznánstvo, državoslóvje.
staatswissenschaftlich državoznánstven, državoslóvən.
Staatszeugnis *n.* državno izpričeválo.
Staatszweck *m.* državni namèn.
Stab *m.* pálica; *dem.* páličica; (*mil.*) višje částništvo, vojáški stožér, štab; (*phys.*) prot; den — brechen über jmd. obsóditi koga.
Stabeisen *n.* železo v šibíkah.
Stäbel *n.* kol.
stäbeln kóliti; nakóliti.
staben = buchstabieren; narekovati pristabförmig páličast. [ségo.
Stabholz *n.* les za doge.
stabil stalən, stanovít; (*phys.*) stojən.
Stabilerklärung *f.* proglasítəv stálnosti.
Stabilität *f.* stalnost; (*phys.*) stojnost.
Stabilitätsfähigkeit *f.* stojljívost.
Stabilitätsformel *f.* izrazílo —, formula stójnosti. [kov.
Stabreim *m.* rima začétnih soglásni-
Stabs- štabni.
Stabsarzt *m.* štabni zdravník. [nik.
Stabsofficier *m.* štabni oficír, — častStabwurz *f.* (*Artemisia abrotanum*) áborat.
Stachel *m.* bodíca, bodljíka, bódəc; (Bienen—) žélo, žaləc; (Treib—) ostən; (an Geräthen) trn, ost (-í); *fig.* — der Reue želo kesánja; d. — (meiner Worte) ost (-í), ostən.
Stachelbeere *f.* kosmúlja, agres, kosmáto grózdičje.
Stacheldistel *f.* turək, vražji —, pasji stric.
Stachelfloſſer *m.* ostroplúta.
stachelförmig bodíčast; ostnast.
Stachelfortsatz *m.* s. Dornfortsatz.
Stachelhaar *n.* ščetína.
Stachelhäuter *m.* iglokóžəc.
stachelicht bodljíkast, bodíčast.
stachelig bodljíkav, bodəč, bodljiv.
stacheln z ostnom pogánjati; *fig.* izpodbósti (-bódem), izpodbudíti; *impf.* izpodbádati, izpodbújati.
Stachelnuſs *f.* povódni óreh (-éha).
Stachelpilz *m.* bodíčasta gliva, jéževka.
Stachelrede *f.* zbadljíve beséde.
Stachelschwein *n.* jéževəc.
stachelspitzig ostnat.
Stachelzunge *f.* zbadljívi jezik.
Stadel *m.* skedènj.
Stadium *n.* stadij, daljáva 125 korákov; stópnja; stanje; doba.
Stadt *f.* mesto; *dem.* méstece (méstice); Stadt- mestni.
Stadtbewohner *m.* meščàn.
Stadtbezirk *m.* mestni okràj, mestni okolíš; obméstje.
Stadtbrauch *m.* mestna šega.
Stadtbürger *m.* s. Städter.
Städtebund *m.* medméstna zveza.
Städter *m.* meščàn; =in *f.* meščánka.
Stadtgebiet *n.* obméstje.
Stadtgenoſs *m.* someščàn.
Stadtgespräch *n.* poméstna govoríca.

Stadtgraben *m.* mestni okòp, — ròv.
Stadthauptmann *m.* mestni glavár; =ſchaft *f.* mestno glavárstvo.
Stadthaus *n.* mestna hiša.
ſtädtiſch mestẽn; meščánski.
ſtadtkundig po vsem mestu znàn, po vsem mestu razvpít.
Stadtleben *n.* mestno življénje.
Stadtmagiſtrat *m.* mestni magistrát.
Stadtmauer *f.* mestno obzídje.
Stadtmiliz *f.* mestno vojništvo.
Stadtpark *m.* mestni gaj, — park.
Stadtphyſicus *m.* mestni fizik.
Stadtrath *m.* (Verſammlung) mestni zbòr, mestno svetovávstvo; (Perſon) mestni svetnik, mestni svetovávec.
Stadtrecht *n.* mestno právo, mestna pravíca.
Stadtſchuld *f.* mestni dolg.
Stadtſchule *f.* mestna šola.
Stadtſchwalbe *f. (Hirundo urbica)* domáča lástovica, podgorída.
Stadtſiegel *n.* mestni pečát.
Stadttheil *m.* mestni del, del mesta.
Stadtverordnete *m.* mestni odbórnik.
Stadtvolk *n.* meščáni *pl.*, meščánstvo.
Stadtwache *f.* mestna straža.
Stadtwappen *n.* mestni grb.
Stafette *f.* brzovéstnik, brzi sẽl; (das Schreiben) brzovéstnica, štaféta.
Staffage *f.* olepšáva, zakrásje, stafáža.
Staffel *f.* stopnica; stópnja; ſ. Sproſſe, Stufe.
Staffelei *f.* podstávẽk, slikársko stojálo.
ſtaffelförmig stopníčast.
Staffelgebet *n.* pristópna molítẽv.
Staffelland *n.* ſ. Stufenland.
ſtaffieren preskrbéti, oprávíti; *impf.* preskrbovati, oprávljati; olépšati, nakítiti; z obšívki olépšati.
Staffierung *f.* opráva, olepšáva, nakìt.
Stagnation *f.* zastájanje, otŕplost.
ſtagnieren zastáti (-stánem), otŕpniti; *impf.* zastájati; zamočvíriti se.
Stahl *m.* jeklo, océl (-i); gehärteter — káljeno jeklo; (Friſch—) siróvo jeklo; (Guſs—) lito jeklo; **Stahl-** jekléni, océlni.
Stahlarbeit *f.* jekléni izdélẽk.
Stahlarbeiter *m.* jeklár.
ſtahlblau jeklenomódẽr.
Stahlblech *n.* jekléna pločevína.
Stahldraht *m.* jekléna žica.
ſtählen jekliti, kalíti; pojeklíti; *fig.* ukrepíti, utŕditi.
ſtählern jeklén.
Stahlerz *n.* jekléna ruda.
Stahlfabrication *f.* jeklárstvo.
Stahlfabrik *f.* jeklárnica.
Stahlfeder *f.* jekléno peró (-ésa).
ſtahlgrau jeklenosìv.
ſtahlhaltig jeklenàt, jeklovít.
Stahlhammer *m.* samokòv za jeklo.
Stahlhütte *f.* jeklárnica.
Stahlſchneider *m.* jeklorézẽc.
Stahlſtein *m.* jekléněc, siderít.
Stahlſtich *m.* jeklorèz.
Stahlware *f.* jeklenína, jekléno blagó.
Stahlwaſſer *n.* jeklovíta voda.
Staket *n.*, **Staketenzaun** *m.* ográja iz zabítih kolov, — iz prostíc.
Stalagmit *m.* stojéči kapnik, stalagmít.
Stalaktit *m.* viséči kapnik, stalaktít.
Stall *m.* hlev; Pferde— konják, konjúšnica; Schwein— svinják, svinjski hlev; Schaf— ovčják, óvčji hlev, hlevẽc; Hühner— kúrnjak, kurnik; Ziegen— kozják, kozji hlev; **Stall-** hlevski, hlevni.
ſtallen skupaj živéti s kom; v hlev postáviti; (v. Pferd) scati (ščím), vodo púščati.
Stallgeld *n.* hlévščina, hlevarína.
Stallgeräth *n.* hlevne potrébščine, pohlévje.
Stallknecht *m.* hlevar, konjár, konjúh.
Stallmeiſter *m.* konjúšnik; nadkonjár.
Stallung *f.* hlev.
Stamm *m.* deblo; (Stengel) steblo; (Baum) drevó (-ésa); (abgehauener —) paróbẽk, hlod, čòk, klada; (Geſchlecht) rod, pokolénje; (Volks—) rod, pleme (-éna); (einer Geſellſchaft) stalno jedro, stožér; (Capital) glávnica; (gramm.) osnóva.
Stammactie *f.* osnóvna délnica.
Stammbaum *m.* rodóvnik.
Stammbuch *n.* spominják, spomínska knjiga.
Stammburg *f.* rodni grad.
Stammcapital *n.* osnóvna glávnica.
Stämmchen *n.* débelce; stébelce.
Stammeigenthum *n.* osnóvna —, glavínska lastnína.

ſtammeln bebljáti, momljáti; (ſtottern) jécati, jecljáti. [jecljánje.
Stammeln *n.* bebljánje, momljánje;
ſtammelnd bebljàv; jecljàv.
Stammeltern *pl.* prarodítelji *pl.*
ſtammen biti (sem) kákega rodú; izhájati, začétèk —, izvòr iméti (imám), izvírati; (*gramm.*) izpeljávati se, proizvájati se.
Stammform *f.* osnóvna oblíka.
Stammgaſt *m.* stalni gost.
Stammgeld *n.* osnóvni denár.
Stammgenoſſe *m.* soplemeník, soplemẽnec.
Stammgut *n.* dédina, dedovína, dédinstvo, dédiščina.
Stammhalter *m.* zaródnik.
Stammholz *n.* deblovína, hlodóvje.
ſtämmig deblovít, deblast; (Menſch) zastávẽn, trščàt.
Stammleiter *f.* poglávna léstvica.
Stammler *m.* bebljávec; jecljávec; =in *f.* bebljávka; jecljávka.
Stammregiſter *n.* rodoslóvnik. [grad.
Stammſchloſs *n.* dédinski —, rodni
Stammſilbe *f.* débelski zlòg, osnóvni zlòg.
Stammſitz *m.* dédina; rodna stolíca.
Stammſtück *n.* (abgeſägtes) ril.
Stammtafel *f.* rodóvnik.
Stammvater *m.* praóče, začétnik rodú.
Stammvermögen *n.* rodovínska imovína, dédinsko premoženje.
ſtammverwandt soróden, enoróden, istoróden; der Stammverwandte sorojàk, soplemeník; die — sorojákinja, soplemeníca.
Stammwort *n.* osnóvna beséda.
Stampfe *f.* stópa; (Handlung) phánje.
ſtampfen cepetáti, topotáti (-ám, -óčem), peketáti (-ám, -ečem); z nogámi ob tla udárjati; — udáriti; *tr.* teptáti; (in der Stampfe) phati (pham, pšèm); (im Mörſer) tolči (-čem). [nje.
Stampfen *n.* topòt, topotánje, cepetá-
Stampfer *m.* cepetín; phavec; (Werkzeug) pàh, pšaj; tolkáč; =in *f.* phávka.
Stampfgang *m.* stope *pl.*
Stampfhammer *m.* pàh, pšaj.
Stampfkeule *f.* pàh, pšaj; tolkáč.
Stampfmaſchine *f.* phálni stroj, phalo.
Stampfmühle *f.* stope *pl.*
Stampfſchlägel *m.* ſ. Stampfkeule.
Stampfwerk *n.* stope *pl.*
Stampiglie *f.* pečatílo, štampílja.
ſtampiglieren pečát udáriti —, — pritísniti na kaj; ſtampigliert s pritísnjenim pečátom.
Stand *m.* stanje; feſten — haben trdno stati (stojím); keinen feſten — haben ne iméti stanovíšča; guten — haben v dobrih razmérah biti (sem); ſchweren — haben v težávnem položáju biti; (Ort des Stehens) mesto, stajalíšče, stalíšče, staja; (Verkaufsbude) prodajálni šátor, stójnica; (im Stall) predèl, stojíšče; (der Geſtirne) stanje; (des Waſſers) višína; — halten trdno stati, držati se, vztrájati; (dem Sturme) vzdržati naskòk; (Zuſtand) stan, stanje; im —e der Gnade Gottes v stanu mílosti božje; (v. Dingen) in gutem —e v dobrem stanu; — der Induſtrie stanje obrtnosti; jmdn. in den — ſetzen omogóčiti komu kaj; ich bin im —e morem, mogóče mi je; ich bin außer —e ne morem, ni mi mogóče; die Sache iſt zu —e gekommen reč se je naprávila; d. Kauf kommt zu —e kup se sklene; mit etwas zu —e kommen, etwas zu —e bringen napráviti, izposlovati, izvésti (-védem), skončáti kaj; (einen Verbrecher) zu —e bringen dobíti, postáviti pred oblástvo; der Friede kommt zu —e naprávi se mir; der — der Bauern kmetski stan; Stände stanóvi; lediger — samski stan; ein Mann von —e mož visókega stanú; zufrieden mit ſeinem —e s svojim stánom zadovóljen; (des Viehes, Wildes) množína, števílo.
Standarte *f.* zastáva, bandéro; konjeníški práporec.
Standbild *n.* kip.
Ständchen *n.* podóknica; ein — halten postáti (-stojím) in pokramljáti.
Ständer *m.* stojálo, podstávek, stebẽr; čebẽr; ribnjáča.
Standesamt *n.* stanóvsko oblástvo, civílni urad.
Standeserhöhung *f.* povíšanje stanú.
Standesherr *m.* plemenitáš, plemič.
Standeskörper *m.* stanóvski oddélek.
ſtandesmäßig primérẽn stanu.

Standesperſon *f.* oséba visókega stanú.
Standespflicht *f.* stanóvska dolžnóst.
Standeswahl *f.* volítev stanú.
Standeszuſtändigkeit *f.* stanóvska pristójnost.
Ständetag *m.*, **Ständeverſammlung** *f.* stanóvsko zborovánje; stanóvski zbòr.
Ständeunterſchied *m.* razlóček med stanóvi.
Ständeweſen *n.* stanóvstvo.
ſtandfähig *ſ.* ſtabil. [marína.
Standgeld *n.* stójina, stajnína, senj-
ſtandhaft stanovítěn, stanovít; vztrájěn, trdèn.
Standhaftigkeit *f.* stanovítnost; vztrajnost; trdnost.
ſtandhalten *ſ.* unter Stand.
ſtändig *ſ.* beſtändig.
ſtändiſch stanóvski, dežélnih stanóv; —er Ausſchuſs stanóvski odbòr.
Standkerze *f.* sveča stálnica.
Standlager *n.* stalno taboríšče.
Standort *m.* stojíšče, stajalíšče; stanovíšče, bivalíšče.
Standpunkt *m.* stalíšče, smatralíšče.
Standquartier *n.* staníšče, stanovalíšče.
Standrecht *n.* naglo sodstvo, nagli sod.
ſtandrechtlich naglosóděn; *adv.* po naglem sodstvu, — sodu.
Standrede *f.* nagróbni govor.
Standvogel *m.* stalna ptica.
Stange *f.* drog, ranta; (Prügel) prekla; (Pfahl) kòl; (Deichſel) ojé (-ésa); (Gold—) pálica, šibíka; (eine — Siegellack) šibka; (Hühner—) greda, gred (-í); jemandem die — halten potégniti se za koga, zagovárjati koga; kos biti komu.
Stängel *m.* *ſ.* Stengel.
ſtängeln, ſtängen kóliti; nakóliti.
Stangeneiſen *n.* želézo v pálicah, — v šibíkah.
ſtangenförmig drogast, rantast, páličast, preklast.
Stangenholz *n.* rante *pl.*, prekle *pl.*
Stangenſchwefel *m.* žveplo v šibíkah.
Stangenſilber *n.* srebro v šibíkah, — v zlitkih.
Stangenzirkel *m.* véliko šestílo.
ſtänken *ſ.* ſtänkern.
Stänker *m.* smrdljívec; iztíkavt; zabavljívec, svadljívec, zdražljívec, zdražník.
Stänkerei *f.* zabávljanje, svaja, zdražba, zbádanje.
Stänkerin *f.* zabavljívka, svadljívka.
ſtänkern smráditi; zasmráditi, usmráditi; (ſtöbern) iztíkati (-kam, -čem), vóhati; preiztekníti (-táknem); (ſtänken) zabávljati, zdražbo —, svajo délati, zbádati.
Stanniol *n.* staniól, kosítrni list.
stante pede *adv.* na mestu, kar prècej.
Stanze *f.* (Strophe) stanca; (der Gürtler) mática.
Stapel *m.* prosto skladalíšče; skladíšče; (Haufe) skládanica; (Schiffswerfte) ladjedélnica; ein Schiff vom — laufen laſſen ladjo spustíti na morje.
Stapelgeld *n.* skladnína.
ſtapeln skládati, zlágati; koracáti.
Stapelort, Stapelplatz *m.* skladíšče.
Stapelrecht *n.* skladna pravíca.
Stapelware *f.* skladno blagó.
Stapfe *f.* stopínja, stópa.
ſtapfen trdó stópati.
Star *m.* (Vogel) skvorèc, škorèc; (Weibchen) škórčevka; des —es škorčji; (am Auge) bel (-í), siva mrena; (ſchwarzer —) črna slepóta; (Maß) star.
ſtark *adi.* močèn, krepèk, jak; čvrst, korenjáški, silèn; —er Geiſt krepèk duh; — ſein in etwas dobro umèti, — znati kaj, trdèn biti v čem; —er Froſt, Rauch, Geruch hud mràz, — dìm, — duh; das iſt zu — to je prehudó; —er Schnee velik sneg; ein zwei Zoll —es Brett dva palca debéla deska; —er Bauch debel trebuh; eine —e Meile weit dobro miljo daleč; *adv.* močnó, jako, silno, zeló.
ſtarkbrüſtig prsàt, prsnat.
Stärke *f.* moč (-í), sila; krepkóst, jakost, čvrstóst; (Dicke) debelóst, debelína; (Mehl—) skrob.
Stärkefabrik *f.* skrobárnica.
Stärkehändler *m.* skrobár.
Stärkemaſchine *f.* skrobílo.
Stärkemehl *n.* skrob, skrobovína.
ſtärken krepíti, krepčáti, jáčiti; okrepíti, o-, pokrepčáti, ojáčiti; *impf.* o-, pokrepčevati, ojačevati; (den Glauben) u-, potrditi; *impf.* utrjevati, potrjevati; (Wäſche) skróbiti; naskróbiti, poskróbiti.

ſtärkend krepčálën, krepílën.
Stärkewäſche *f.* perílo za skróbljenje.
ſtarkgebaut zastávën, zajétën.
ſtarkglänzend sijájën.
Stärkung *f.* krepčánje, okrepčáva; (des Glaubens) utŕdba, potŕdba.
Stärkungsmittel *n.* krepílo, krepčálo.
Staroſt *m.* stárosta, starejšína.
ſtarr (v. Körper) otŕpël, otŕpën, premŕl, drevén, odrevenèl; (von anderen Dingen) tog, trd, sršéč, okorèl; — werden otŕpniti, premréti (-mrèm), oprevenéti, okoréti, okréniti; — anſehen strmó glédati, strméti; upréti (-prèm) očí v koga, *impf.* upírati —; *fig.* trmoglàv.
Starre, Starrheit *f.* otŕplost, okorélost, premŕlost; togóst.
ſtarren otŕpël —, drevén —, tog —, trd biti (sem); ſ. ſtarr; strčati (-ím); (von Haaren) sŕšati (-ím), sŕšiti se, ščetíniti se, ježíti se, po koncu vstájati, — státi; (v. Blick) strmó glédati, strméti, očí upírati.
Starrkopf *m.* trmoglávec, trdoglávec, svojeglávec, trdovrátnež; (weibl.) trmoglávka, svojeglávka, trdovrátnica.
ſtarrköpfig trmast, trmoglàv, trmoglávën, svojeglàv, trdoglàv, trdokórën, trdovrátën.
Starrköpfigkeit *f.* trmoglávost, svojeglávost, trdovrátnost.
Starrkrampf *m.* omrtvíčni krč.
Starrſinn *m.* trma, trmoglávost, trdovrátnost.
ſtarrſinnig trmast, trdovrátën.
Starrſucht *f.* omrtvíca, mrtvílo.
Startin *m.* štrtínjak.
ſtät ꝛc. ſ. ſtet.
ſtatariſch postajajòč; mudljiv, počásën.
Statik *f.* státika, nauk o enakotéžju.
Station *f.* postája; (Anſtellung) slúžbeno mesto; Stations- postájni.
ſtationär stanovít, stalén.
ſtationieren mesto dolóčiti (komu), naméstiti, nastániti (koga).
Stationschef *m.* postájni načélnik.
Stationsort, Stationsplatz *m.* postája; slúžbeno mesto.
Statiſt *m.* statíst.
Statiſtik *f.* državopis, statístika.
Statiſtiker *m.* državopísec, statístik.
ſtatiſtiſch državopísen, statístičen.
Stativ *n.* stalo, stojálo, podstávec.
ſtatt *praep.* namésto, mesto (z *gen.*); *coni.* ne da bi..., (ne da...), — še.
Statt *f.* mesto; zuſtatten kommen prav príti (pridem), na hvalo príti; *impf.* práv hóditi; an Kindes Statt na mesto sína, — hčere; za otroka; an Kindes Statt nehmen posinóviti, pohčériti; von-ſtatten gehen od rok iti (idem, grem), odsédati se, spéšiti se, ročíti se; an meiner — na mojem mestu.
Stätte *f.* mesto, toríšče; in Zuſammenſetzungen meiſt mit der Silbe -išče gebildet: Betriebs— obratovalíšče; Brand— pogoríšče; Kampf— bojíšče; Zufluchts— pribežališče ꝛc.
ſtättelos brez ostánka.
ſtattfinden vršíti se, godíti se; zvršíti se, zgodíti se; — laſſen dopustíti, dovóliti; *impf.* dopúščati, dovoljevati.
ſtattgeben dopustíti, privóliti, ugodíti; *impf.* dopúščati, privoljevati, ugájati.
ſtatthaben ſ. ſtattfinden.
ſtatthaft uméstën, dopuščèn, pripústen.
Statthaftigkeit *f.* uméstnost, dopuščénost, pripústnost.
Statthalter *m.* naméstnik.
Statthalterei *f.* naméstništvo; =rath *m.* naméstniški svétnik.
ſtattlich odlíčen, uglédën, vznesèn; znatën; brdèk (brhèk), postávën, lep, zal.
Stattlichkeit *f.* odlíčnost, uglédnost; znatnost; brdkóst (brhkóst), postáv-
Statue *f.* kip; soha.
ſtatuieren ustanovíti, postáviti; *impf.* ustanávljati, postávljati; ein Exempel — kázniti koga drugim v strah.
Statur *f.* postáva, rast (-í), stas.
Status *m.* stan, stanje; sestáva; osóbje; *status quo* dosedánji (dotedánji) stan.
Statut *n.* ustàv; ustanovílo, zakon; —en *pl.* pravíla *pl.*
Staub *m.* prah; *dem.* prašèk; — machen prašíti; zaprašíti; ſich aus dem — machen pobráti (-bérem) se, pobrísati (-brîšem) jo, pocedíti jo, popíhati jo; nicht ein Stäubchen niti tróhica (mŕvica) ne.

Staubbedeckt prašèn, zaprašèn.
Staubbeſen *m.* metlica, omélce.
Staubbeutel *m.* (*bot.*) prašnica.
Staubblatt *n.* (*bot.*) prašni list.
Staubblüte *f.* prašni cvet.
Staubbrand *m.* prášnati snet.
Stauben prašíti se.
Stäuben prašíti, prah délati; oprašíti; s prahom potrésti; ſ. ſtauben.
Stäuber *m.* prašívec; omélce, ométih.
Stauberde *f.* prhlíca.
Staubfaden *m.* prašníčna nit (-i).
Staubfigur *f.* praholik.
Staubgefäß *n.* prašnik.
Staubig prašèn, prašnat; — werden zaprašíti se, oprašíti se.
Staubkamm *m.* gosti glavník; gostozóbi česálnik, — češèlj.
Staubkörnchen *n.* prašno zrnce, prašèk.
Staublaus *f.* gnida.
Staublawine *f.* suhi —, prašni plaz.
Staubleder *m.* praholízec, lizún.
Stäubling *m.* (*bot.*) krvníca.
Staubmehl *n.* palíska.
Staubpilz *m.* prášnata gliva.
Staubregen *m.* pršavica; es fällt — prší.
Staubſchwamm *m.* krvníca.
Staubweg *m.* (*bot.*) vrat.
Staubwirbel *m.* prašni vrtínec.
Stauchen (Hanf) stáviti snopíče v sušílo, sušíti; (Waren u. dgl.) tláčiti; stláčiti; (b. Schmieden) skrčiti; (Waſſer) jezíti, zaježevati; zajezíti; (Fleiſch) dušíti; ſ. auch verſtauchen.
Staude *f.* grm, grmič; šiba; Stauden *pl.* grmíčje, šibje.
Staudenartig, ſtaudenförmig grmast, grmíčast; šibast.
Staudengewächs *n.* grmíčasta rastlína.
ſtaudig grmast, grmàt.
ſtauen jezíti; zaježevati; zajezíti, zagraditi; ſich — zastájati, ustávljati se, gátiti se; zastáti, ustáviti se, zagátiti se; *intr.* = ſich ſtauen.
ſtaunen strméti, zeló se čúditi; ostrméti, osúpniti, zavzéti (-vzámem) se, začúditi se.
Staunen *n.* strménje, zavzémanje, osúplost.
ſtaunenswert prečúdèn, čudovít.
Staupheſen *m.* métlasta tepéžka, — tepéžnica.
Staupe *f.* tepénje, tepéžka, šíbanje.
ſtäupen tepsti (-pem), šíbati, šéškati; natépsti, našíbati, našéškati.
Stauung *f.* zajézba, zagátba, zagrája; zastájanje.
Stauwaſſer *n.* zagáčena —, zaježéna [voda.
Stauwerk *n.* zajéza.
Stearin *n.* stearín.
Stearinkerze *f.* stearínova sveča.
Stearinſäure *f.* stearínova kislína.
Steatit *m.* sálovec. [sica.
Stechapfel *m.* krístavec, svinjska dú-
Stechbahn *f.* ſ. Turnierplatz.
Stechbeitel *m.* vájalo.
ſtechen bosti (bodem) búcati, zbádati; zbósti, ubósti, búcniti; (v. Bienen, Schlangen) píkati, ujédati; píčiti, píkniti, ujésti (-jém); die Sonne ſticht solnce pripéka; es ſticht mir in die Naſe zadiší mi; *fig.* sline se mi cedé po čem; der Kitzel ſticht ihn objéstèn je; mit einem Stocke in etwas — s pálico drégati; — drégniti v kaj; jmdn. mit einem Meſſer — z nožem pehníti (páhnem), ubósti (-bódem) koga; einem das Schwert in die Bruſt — meč komu v prsi zabósti, — zasadíti; jemanden todt— zabósti —, zakláti (-kóljem) koga; (mit Worten) píkati, zbádati; (in Kupfer) vdólbsti (-dólbem), vrézati; (im Kartenſpiel) vzeti, pobíti (-bíjem); *impf.* jemáti, pobíjati; in d. See — odplúti (-plújem, -plóvem), odplávati, odríniti; Silben — dlako cépiti.
Stechen *n.* bodénje; bodljáji *pl.*
ſtechend bodljív, bodèč; (v. Geſchmack) rezèn, rezèk; (v. Geruch) ostèr.
Stecher *m.* klavec; rezec, vrezovávec; (Inſtrum.) bodálo, bodec.
Stechfliege *f.* obád.
Stechmücke *f.* komár.
Stechpalme *f.* božje drevce, bodíčje.
Stechplatz *m.* ſ. Turnierplatz.
Stechſpaten *m.* bodíl.
Stechſtahl *m.* vrezílo.
Stechvieh *n.* klalna živína.
Stechwaffe *f.* bodálo, bodák.
Stechwinde *f.* (*Smilax aspera*) tetivíka, opónec.
Steckbrief *m.* iskálni list, tíralica.
ſteckbrieflich z iskálnim listom.

Stecken *m.* kòl, natič; pálica.

ſtecken *intr.* tíčati (-čím), vtáknjen biti (sem); vezéti; — bleiben obtíčati, vézniti; (im Reden) obtíčati; zu Hauſe — doma tíčati, — čepéti; die Sache ſteckt reč spi, — visí; der Schlüſſel ſteckt ključ tiči; den Schlüſſel in der Thür — laſſen ključ pustíti v vratih; in ſeiner Haut — v njegóvi koži biti; *fig.* unter einer Decke — zgovorjèn biti; *tr.* vtekníti (vtaknem), *impf.* vtíkati; (hinter etwas) zatekníti; *impf.* zatíkati; (auf etwas) natekníti, *impf.* natíkati; (aufſpießen) nabósti (-bódem), *impf.* nabádati; mit einer Nadel feſt— z iglo pripéti (-pnèm); (Bohnen, Erbſen) sadíti; in Brand — zažgáti (-žgèm), zapáliti; Pfähle — kóliti; ins Gefängnis — v ječo zapréti, v luknjo vtekníti; ſich in Schulden — zadolžíti se, dolgóve si nakópati (-kópljem).

Steckenfiſole *f.* natíški fižól.

Steckenpferd *n.* jezdna pálica; jeder hat ſein — vsak jezdári svójega osla.

Steckenzaun *m.* plot iz kolóv.

Steckling *m.* potič, potikáča, potáknjenec; (Reben—) ključ.

Stecknadel *f.* búcika, glavíčarica, médenica, póglica, betíčarica, betíčnica, knóflica; (große —) betíčna.

Stecknetz *n.* mreža zatikáča.

Steckreis *n.* ſ. Steckling; (Bohnen—, Erbſenſtange) natič.

Steg *m.* brv (-í); (Weg) stezà; (an d. Violine) kobílica.

Stegreif *m.* strémen; aus dem — z mesta, nepripráv ljeno, brez pripráve.

Stehauf *m.* vstajáč.

ſtehen stati (stojím); zu — pslegen stojévati; im Lichte — zaslánjati luč; die Saaten — gut žita dobro kážejo; — bleiben obstáti (-stojím, -stánem); ein wenig — postáti; *impf.* obstájati, postájati; im Wege — na poti biti (sem) komú, ovírati koga; (im Rufe —) sluti (slujem, slovem), veljáti za; (in der Arbeit —) delo iméti (imám) pri kom; müſſig — postávati; zu Berge — (v. d. Haaren) po koncu stati, ščetíniti se, ježíti se; — laſſen (pri miru) pustíti; Schildwache — na straži stati, strážiti; gut— porok biti; auf dem Punkte — namérjati, naménjen biti; (von Kleidern) podájati se, prilégati se; — machen postáviti; ustáviti; in Anſehen — velíko veljáti; unter Aufſicht — pod nadzórstvom biti; Rede — odgóvor dati (dajáti), odgovárjati; im Amte — službo opráv ljati; bereit— pripráv ljen biti; wie ich gehe und ſtehe kakor sem; das ſteht im Buche to se bere v knjigi; in unſerer Macht ſteht es v naši moči je; wie ſteht es? kako je? kako se imáš? was ſteht zu Dienſten? s čim vam morem postréči? er ſteht ſich gut dabei on imá dobíček —, on dobro izhája pri tem; es ſteht gut, ſchlecht mit ihm dobro, slabo se mu godí; es kommt hoch zu — dragó —, velíko

Stehen *n.* stanje; stoja. [stane.

Stehenbleiben *n.* obstájanje.

ſtehend stojéč; stalèn; —es Epitheton stalèn pridévek; in —en Gebrauch kommen sploh se rábiti začéti (-čnèm), v splošno rabo priti (pridem).

ſtehlen krasti (kradem); ukrásti; ſich davon— od-, ukrásti se; ſich hinein— prikrásti se.

Stehlen *n.* krádenje, kraja, kradež.

Stehler *m.* kradéc.

ſtehleriſch kradljiv, tatínski.

Stehlſucht *f.* kradljívost.

Stehmännchen *n.* vstajávčèk.

Stehpult *n.* stojálni pisálnik.

ſteif tog, trd, krepèk (krpèk), okorèl; (unbiegſam) negíbčèn, neokrétèn, okórèn; drvén; (vor Kälte) premŕl, otŕpèl, odrevenèl; — werden okréniti, odrevenéti, otrdéti; —es Benehmen napéto —, prisíljeno vedénje; — thun napéto se držáti.

Steife *f.* ſ. Steifheit; (Mittel) trdílo, krepčálo.

ſteifen trditi, krepčáti; (Wäſche) skróbiti; ſich auf etw. — opírati se; (wider etwas) upírati se, protíviti se, ustávljati se.

Steifhals *m.* trdovrátnež, trmoglávèc.

Steifheit *f.* togóst, okorélost; otŕplost, premŕlost; okórnost, negíbčnost, neokrétnost.

ſteifig trmast, trmoglàv.

Steifkopf *m.* ſ. Steifhals.

Steifrock *m.* skróbljeno krilo.

Steiffinn *m.* trma, trmoglávost.
Steig *m.* stezà; peš-pot.
steigbar hoděn.
Steigbügel *m.* strémen (-éna).
Steige *f.* ſ. Steig; prélaz.
Steigeiſen *n.* krámpeži, deréze *pl.*
ſteigen (gehen) iti (idem, grem), hóditi, stópati; stópiti; lesti (lezem), láziti, kobacáti; (auf d. Baum) plézati, lesti; splézati, zlesti; (vom Waſſer) rasti (rástem), naráščati; (v. Preiſe) rasti; poskóčiti; im Preiſe — dražíti se; podražíti se; zu Pferd — konja zasésti (-sédem), zajáhati (-jáham, -jášem); vom Pferde — razsésti (-sédem), razjáhati (konja); (v. Pferde) vzpénjati se; (das Barometer) ſteigt se vzdigúje, gre kvišku; *fig.* vzdigovati se, rasti; povzdígniti se.
ſteigend rastóč, naraščajóč; —es Verhältniš rastóča razméra; das Steigende (im Bergbau) brežína.
Steiger *m.* plézavec; (b. d. Feuerwehr) léstvenik; (im Bergwerk) nadzórnik.
ſteigern po-, zvíšati, povéčati; *impf.* povíševati, povečevati; (im Preiſe) dražíti; podražíti; jmdn. im Mietzins — po-, zvíšati komu najémščino; (*gramm.*) stopnjáti, stopnjevati.
Steigerung *f.* po-, zviševánje; po-, zvíšanje; podražítev; (*gramm.*) stopnjevánje.
Steigerungsſtufe *f.* stopnja.
Steigrad *n.* stopnjáto koló.
Steigriemen *m.* streménski jermen.
Steigrohr *n.* kvišku vodéča cev.
Steigung *f.* naráščanje; (des Bodens) vzdíg, brežnost.
ſteil strm, strmèn, (strmán, -mnà); —er Abhang strmèc, strmína.
Steile, Steilheit *f.* strmína, strmóta, strm (-í), strmèc.
Steilküſte *f.* strmo obrézje.
Steilweg *m.* strma pot (-i).
Stein *m.* kamen; *dem.* kámenček, kámenčič; Steine *coll.* kámenje; von — kamenít, kamenén, kámen, kamén, kamnat; zu — werden okamenéti; über Stock und — črez grm in strm; ein Herz von — kamenito srcé; (im Obſt) koščica; Stein- kamenén, kamnat, kamenít, kamenítèn.
Steinadler *m.* planínski orél, lunjež.
ſteinalt prestàr, silno star.
Steinarbeit *f.* kamenéni izdélek.
Steinart *f.* vrsta kámenja.
Steinbeißer *m.* jélšnica, kačéla.
Steinbier *n.* korítnjak.
Steinbirne *f.* presédavka, presédara.
Steinblock *m.* bolván.
Steinbock *m.* kozoróg, divji kozél.
Steinboden *m.* kameníta tla.
Steinbrech *m.* kamenokrèč, vednozelèni krèč.
Steinbrecher *m.* kamenolómec.
Steinbruch *m.* kamenolòm.
Steinbrücke *f.* zídani most.
Steinbuche *f.* gabér, gábrovec; Steinbuchen- gabrov; -holz *n.* gabrovína, gabrov les.
Steinbutte *f.* robéc.
Steindroſſel *f.* slegúr, kanjúh, skalar.
Steindruck *m.* kamenotisk; Steindruck- kamenotísni.
Steindrucker *m.* kamenotiskár.
Steindruckerei *f.* kamenotiskárnica.
Steineiche *f.* graděn, črepínjak.
ſteinern kamenén, kámen, kamnat, kamenít.
Steinflechte *f.* skalni lišáj.
Steinfrucht *f.* koščíčasti plod.
Steinfrüchtler *m.* koščíčnica.
Steingerölle *n.*, **Steingries** *m.* prod, prodec, prodovína, grušec, gramoz, brebiríšče.
Steingeſchirr *n.* kamenínasta posóda.
Steingut *n.* kamenína.
ſteinguten beloprstén, kamenínast.
ſteinhart trd kakor kamen.
Steinhauer *m.* kamenosèk, kamenár.
Steinhaufe *m.* groblja, kùp kámenja.
Steinhaus *n.* kameníta hiša.
Steinholz *n.* okamenéli les.
Steinhuhn *n.* skalni jeréb, kotórna.
ſteinicht kámenast.
ſteinig kamenít, kamenovít, kamnat.
ſteinigen kamenáti, kamenjáti, kamenovati.
Steiniger *m.* kamenávec, kamenovèc.
Steinigung *f.* kamenovánje.
Steinkauz *m.* čuk.
Steinkenntnis *f.* kamenoznánstvo.
Steinkern *m.* koščica.
Steinklee *m.* medéna dételja, oréhovec.

Steinklippe *f.* ſ. Klippe.
Steinkluft *f.* skálnata razsélina.
Steinkohle *f.* prémog (-óga); Steinkohlen- premógov.
Steinkohlenbergwerk *n.* premógovnik.
Steinkohlenhändler *m.* premógar.
Steinkohlenknappe *m.* premogokòp.
Steinkohlenlager *n.* premogovíšče.
Steinkoralle *f.* kamenožívka.
Steinkunde *f.* kamenoznánstvo.
Steinlager *n.* kameníšče.
Steinmarder *m.* kuna belíca, skalna —, domáča kuna.
Steinmark *n.* kámeni mozg.
Steinmaſſe *f.* kamenína.
Steinmetz *m.* kamenosèk, kamenár.
Steinmetzwerkſtätte *f.* kamenárnica.
Steinnuſs *f.* koščák, koščáněc, kosténec.
Steinobſt *n.* koščíčasto sadje.
Steinöl *n.* kámeno olje, nafta.
Steinpech *n.* skalna smola.
Steinpflaſter *n.* kameníti tlàk.
Steinplatte *f.* kameníta plošča.
Steinrabe *m.* klavžar, samotár.
ſteinreich kámenat, kamenovít; *fig.* prebogàt.
Steinreich *n.* ſ. Mineralreich.
Steinröthel *n.* slegúr, rdéjec. [(-í).
Steinſalz *n.* slankámen; kámena sol
Steinſame *m.* ptičje seme (-na), morsko prosó.
Steinſchichte *f.* plast (-í) kámenja.
Steinſchleifer *m.* kamenobrúsec.
Steinſchleuder *f.* prača.
Steinſchloſs *n.* (am Gewehr) sprožílo na krès.
Steinſchmätzer *m.* belorépec, podskálar.
Steinſchneidekunſt *f.* kamenorézba.
Steinſchneider *m.* kamenorèz, kamenorézec.
Steinſchreiber *m.* kamenopísec.
Steinſplitter *m.* kamenéni drobec, škindra.
Steintaube *f.* divji golób.
Steinwall *m.* kameníti nasìp.
Steinweichſel *f.* razblíkec.
Steinwurf *m.* lučáj kámena; mit Steinwürfen z lúčanjem kámenja.
Steinwurzel *f.* sladka koreníca.
Steinzeit *f.* kameníta doba.
Steirerwagel *n.* kolésèlj.
Steiß *m.* rìt (-i), zádnjica; guza, mrda, mrdánja; Steiß- ritni, zádnjični.
Steißbein *n.* tŕtica.
Steißfuß *m.*, der gehäubte — čópasti pondírek; der kleine — pondírek; potikávka.
Stellage *f.* polica.
Stelldichein *n.* sestánek.
Stelle *f.* mesto; (Behörde) oblástvo; (Dienſt) mesto, služba; an Ort und — na licu (-e) mesta; auf d. — zdajci, spótoma, pri tej priči, takòj, prècej; jemds. — vertreten namestovati koga.
ſtellen postáviti, deti, dejáti (dem, denem); *impf.* stáviti, postávljati, dévati; (hinzu—) pristáviti, *impf.* pristávljati; (Fallen, Netze) nastávljati; nastáviti; auf freien Fuß — izpustíti; *impf.* izpúščati; vor Gericht — pred sodnika postáviti, — pripéljati (-péljem); eine Frage — vprášati, poprášati, vprašánje zastáviti; in Empfang — med dohódke zapísati (-písem); *impf.* — zapisovati; richtig— popráviti; ugotovíti; eine Forderung — térjati, zahtévati; Soldaten — vojáke dajáti; — dati; frei— na voljo —, na izbíro dati, — pustíti; ſicher— zavárovati; gut geſtellt v ugódnih razmérah; ich ſtelle den Fall postávim, recímo, dajmo; (nach dem Leben —) streči (strežem); ſich — stópiti, postáviti se; *impf.* postávljati se; ſich perſönlich — sam priti (pridem); die Sache ſtellt ſich ſo stvar je taka, kaže takó; (ſcheinen) délati se; ſich freundlich — délati se prijáznega; ſich — als wenn délati se —, vesti (vedem) se, kakor da bi.
ſtellenweiſe *adv.* méstoma, po nekatérih mestih, tàmpatam.
Stellfahrt *f.* vožnja z dostávnikom.
Stellſchraube *f.* naravnálni viják.
Stellung *f.* postávljanje, držánje; ustòp (*turn.*); in plumper — neródno se držéč; die — beim Fechten borílni ustòp; ſeine — behaupten držáti (obdržáti) se na svojem mestu; einflusreiche — vplívno mesto; (Lage) položáj, razmére *pl.*; (Dienſt) služba; (*mil.*) vojáški nabòr, novačenje; (vor Gericht) privòd —, privédba pred sodníka; (der Worte) stava, stávljenje.

Stellungsaltersclaſſe *f.* nabórna vrsta.
Stellungscommiſſion *f.* nabórna komisíja.
ſtellungspflichtig zavézan k nabóru priti; —e Jahre nabórna leta.
Stellungspflichtige *m.* nabórnik, nabíraněc. [lěn.
ſtellvertretend naméstěn, namestovál-
Stellvertreter *m.* naméstnik, namestovávěc; =in *f.* naméstnica, namestovávka.
Stellvertretung *f.* namestovánje.
Stellwagen *m.* dostávnik.
Stelze *f.* hodúlja, nogáča, (štrevca); (Krücke) bergla, hodáljka.
Stelzengeher *m.* hodúljar.
Stelzenvogel *m.* dolgokràk.
Stelzfuß *m.* leséna noga, štula.
Stemmeiſen *n.* dleto; *dem.* dletce.
ſtemmen upréti (-prèm); *impf.* upírati; (ein Loch) z dletom izdólbsti (-dólbem), izdlétiti; ſich — upréti se; upéti (-pnèm) se; *impf.* upírati se, upénjati se.
Stemmer *m.* podpíravěc; podpóra; (am Wagen) ročíca.
Stemmleiſte *f.* opórnja.
Stempel *m.* (im Mörſer) tolkáč, tolkálo; (in der Stampfe) pšaj, pàh; (der Schmiede) prebijálnik; (Patrize) deděc; (Stempiglie) pečátnik, beležílo; (Blüten—) pestič; (Papier—) kolěk; (Zeichen) známenje, beléžen (-i); **Stempel**kólkovni.
Stempelabgabe *f.* kolkovína.
Stempelamt *n.* kólkovni urád.
Stempelblüte *f.* pestíčni cvet.
ſtempelfrei kolka prost, kolku ne podvŕžen.
Stempelgebür *f.*, **Stempelgeld** *n.* kolkovína.
Stempelgefälle *n.* kólkovni dohóděk.
Stempelgeſetz *n.* zakon o kolku, kólkovni zakon.
Stempelmarke *f.* kólkovna znamka.
ſtempeln kolkovati; pečátiti; udáriti pečát na kaj; obeléžiti; zaznámenjati.
Stempelpapier *n.* kolkováni papír.
ſtempelpflichtig kolku podvŕžen.
Stempelſcala *f.* kólkovna léstvica.
Stempelſchneider *m.* pečátar.
ſtempelſtändig (*bot.*) nadplódèn.
Stempelträger *m.* pestíčnjak.
Stempelübertretung *f.* kólkovni prestópěk.
Stempler *m.* kolkovávěc.
Stendelwurz *f.* ſ. Knabenkraut.
Stengel *m.* stéblo; *dem.* stébelce; (Kraut—) kocén; stòrž; (Obſt—, Blattſtengel) pecélj, recélj; **Stengel**stébelni.
Stengelglied *n.* stébelni člèn.
ſtengeln v steblo iti (idem, grem), steblíti se, stebláti.
Stenograph *m.* tesnopísec, stenográf.
Stenographie *f.* tesnopísje, stenografija.
ſtenographieren tesnó písati (pišem), stenografírati.
ſtenographiſch tesnopísěn, stenográf-
Steppe *f.* stepa, step (-i); pušča, pustínja.
ſteppen prešíti (-šíjem); *impf.* prešívati.
Steppenfluſs *m.* stepna reka.
Steppenſee *m.* stepno —, pustínjsko jézero.
Steppenwolf *m.* stepni volk.
Stepper *m.* prešívávěc.
Steppnaht *f.* prešiv, prešívanje.
Stepprock *m.* prešívana súknja.
Steppſtich *m.* prešívni vbòd, — zabòd, prešívno zabádanje.
Sterbe= smrtni, mrtváški.
Sterbebett *n.* smrtna póstelja.
Sterbeblick *m.* mrtváški poglèd.
Sterbebuch *n.* mrtváška knjiga.
Sterbefall *m.* smrtni slučáj.
Sterbegebet *n.* molítev za umirajóčega, smrtna molítěv.
Sterbegeld *n.* mrtváščina.
Sterbegerüſt *n.* smrtni oděr.
Sterbeglocke *f.* mrtváški zvon, navčèk.
Sterbehaus *n.* smrtna hiša.
Sterbehemd *n.* mrlíška srajca.
Sterbejahr *n.* smrtno leto, leto smrti.
Sterbelager *n.* ſ. Sterbebett.
Sterbeliſte *f.* imeník umŕlih.
ſterben umréti (-mrèm, -mŕjem), *impf.* umírati; an einer Krankheit — za boléznijo umréti; vor Alter — od stárosti umréti; eines gewaltſamen Todes — za silo umréti, umorjèn biti (sèm); eines ſchrecklichen, ſchmählichen Todes — strašno —, sramótno smrt storíti.

Sterben *n.* umíranje, smrt (-i); im — liegen umírati.
ſterbend umirajóč.
ſterbenskrank na smrt bolán (bólen).
Sterbenswörtchen *n.*, kein — kar besédice ne.
Sterbequartal *n.* posmŕtna četŕt (-i).
Sterbeſacramente *pl.* zakraménti —, svetotájstva za umirajóče.
Sterbeſtunde *f.* smrtna ura.
Sterbetag *m.* smrtni dan (dneva).
Sterbezeit *f.* čas smrti; smrtni čas.
Sterbezimmer *n.* smrtna soba.
ſterblich umrljiv, umrjóč, smrtén.
Sterbliche *m.* smrtnik.
Sterblichkeit *f.* smrtnost; umrljívost; (Mortalität) pomíranje, mrenje.
Sterblichkeitsverhältnis *n.* razméra pomíranja.
Stereographie *f.* telesopìs, telesopísje.
Stereometrie *f.* telesomérstvo, telesomérje.
ſtereometriſch telesomérən.
Stereoſkop *n.* stereoskóp.
ſtereotyp stalén, neizpremenjèn, stereotípən.
Stereotypendruck *m.* stereotípni tisk, celotísk.
ſteril ſ. unfruchtbar.
Sterilität *f.* ſ. Unfruchtbarkeit.
Sterling *m.* sterling.
Stern *m.* zvezda; (Augen—) zenica, púnčica, zrklo; (an der Stirn) lisa; ſeinem —e folgen iti (idem, grem) za svojo srečo; er iſt unter keinem glücklichen —e geboren ni se v srečni uri rodíl; in die Sterne erheben v zvezde kovati (kujem) koga; **Stern=** zvezdni.
Sternanbeter *m.* zvezdomóljèc.
ſternartig zvezdast.
ſternbedeckt zvezdnat, zvezdàt.
ſternbeſäet zvezdnat, zvezdovít.
Sternbild *n.* sozvézdje.
Sternblume *f.* nébina.
Sternblumer *m.* zvezdocvétka.
Sternchen *n.* zvézdica.
Sterndeuter *m.* zvezdár, zvezdni vedeževávec.
Sterndienſt *m.* zvezdočástje.
Sterndolde *f.* káčnica, máternik.
Sternenbahn *f.* zvezdna pot, zvezdni tir.
ſternenhell zvezdojásən.
Sternenhimmel *m.* zvézdnato nebó.
Sternenkrone *f.* zvezdni venèc.
Sternenzelt *n.* zvezdoviti svòd.
ſternförmig zvezdast.
Sterngruppe *f.* zvezdna skupína, ozvézdje.
Sterngucker *m.* zvezdoglèd, zvezdár; **=ei** *f.* zvezdoglédstvo, zvezdárstvo.
ſternhell ſ. ſternenhell.
Sternjahr *n.* zvezdno leto.
Sternkarte *f.* zvezdokàz, zvezdovìd.
Sternkenner *m.* zvezdoznánec.
Sternkenntnis *f.* zvezdoznánstvo.
Sternkoralle *f.* zvézdasta korála.
Sternkreuz *n.* zvezdni križ; **=orden** *m.* red zvézdnega križa.
Sternkunde *f.* zvezdoslóvje, zvezdoznánstvo.
Sternkundige *m.* zvezdoslóvec, zvezdoznánec.
ſternlos brezzvézdən. [*pl.*
Sternmiere *f.* zvézdnica, kurja čreva
ſternreich zvezdnat.
Sternſchnuppe *f.* zvezdni utríněk.
Sternſeher *m.* zvezdoglèd.
Sternwarte *f.* zvezdárnica, zvezdárna.
Sternweite *f.* zvezdna daljáva.
Sternzeichen *n.* zvezdno známenje.
Sterz *m.*, **Sterze** *f.* rep; ſ. Pflugſterze; Sterz *m.* (Speiſe) žganci *pl.*
Sterzbrocken *m.* žganec.
ſterzen potépati se, skítati se.
ſtet stalén, stanovítən, trdən; neprenehljiv, redən. [skóp.
Stethoſkop *n.* prsna slušáljka, stetoſtetig *adi.* upórən, kujav; ſ. ſtet; *(math.)* —e Größe stalna —, nepretŕžna —, nepretŕgana količína; — proportioniert stalno sorazmérən; — verlängern neprestánoma —, nepretŕgoma podaljševati; *adv.* zdržema, neprestánoma.
Stetigkeit *f.* upórnost, kújavost; stalnost, neprenehljívost, nepretŕžnost.
ſtets *adv.* vedno, neprestánoma.
Steuer *f.* davèk, dača; (Abgabe) dávščina; directe — neposrédni davèk; indirecte — posrédni davèk; — auflegen davèk naložíti; — ausſchreiben davèk razpísati (-píšem); — abſchreiben odpísati davèk; — erheben pobírati davèk; zur — der Wahrheit resníci na ljubo; **Steuer=** davčni; dávkarski.

Steuer *n.* ſ. Steuerruder. [kov).
Steuerabſchreibung *f.* odpìs davka (dav-
Steueramt *n.* davčni uràd.
Steuerausmaß *n.* davčna izméra.
Steuerausſchreibung *f.* razpìs davkov.
ſteuerbar davku podvŕžen.
Steuerbeamte *m.* davčni urádnik.
Steuerbehörde *f.* davčno oblástvo.
Steuerbekenntnis *n.* davčna napóved
Steuerbezirk *m.* davčni okràj. [(-i).
Steuerbogen *m.* davčni list.
Steuerbuch *n.* davčna knjiga.
Steuercenſus *m.* davčno cenílo.
Steuereinnehmer *m.* davkar.
ſteuerfrei davka pròst.
Steuerfreiheit *f.* prostóst davka.
Steuerfuß *m.* davčno merílo.
Steuergefälle *n.* davčni dohódek.
Steuergemeinde *f.* davčna óbčina.
Steuergulden *m.* davčni goldínar.
Steuerjahr *n.* davčno leto.
Steuerliſte *f.* davčni popìs, — imeník.
Steuermann *m.* krmár, krmílar.
ſteuern (ein Schiff) kŕmiti, krmáriti; ravnáti; strúmati, strúmljati; *intr.* (v. Schiff) pluti (plujem, plovem); (einem Übel) ovréti, zapréčiti, ustáviti kaj, v okom priti čemú, ustáviti se čemú; *impf.* ovírati, zaprečevati, ustávljati, ustávljati se; (bei—) prispévati, prilágati; prispéti, priložíti.
Steuernachlaſs *m.*, **Steuernachſicht** *f.* odpúst na davkih, odpúst davka.
Steuernagel *m.* zadnja iglica, zákolnik.
Steuerpatent *n.* davčni patent.
Steuerpflicht *f.* davčna dolžnóst.
ſteuerpflichtig davku podvŕžen, k davku zavézan.
Steuerpflichtige *m.* davčni zavézanec.
Steuerrepartition *f.* porazdelítev davkov.
Steuerrückſtand *m.* davčni zastánek, — zaostánek.
Steuerruder *n.* krmílo, krma.
Steuerſatz *m.* davčni postávek.
Steuerſchein *m.* davčni list.
Steuerſyſtem *n.* davčni sistém.
Steuerträger *m.* ſ. Steuerzahler.
Steuerumlegung *f.* ſ. Steuerrepartition.
Steuerung *f.* krmárjenje; ravnánje; ovíranje, zaprečevánje; (b. Maſchinen) razdeljeválnik pare, parovòd.
Steuerverheimlichung *f.* davčna zatájba.
Steuerweſen *n.* dávkarstvo.
Steuerzahler *m.* davkoplačeváveč.
Steuerzahlung *f.* plačevánje davka.
Steuerzuſchlag *m.* davčna dokláda, — nakláda.
Steven *m.* števen.
Sthenie *f.* polna moč (-í).
ſtibitzen zmíkati; zmeknítí (zmáknem).
Stich *m.* zabòd, ubòd, vbòd, zbodljaj, bodèc; mit d. Nadel —e machen iglo zabádati; (v. Inſecten) pik; (im Kartenſpiel) vzetèk, pobítek; (beim Gravieren) rezba; vrezèk; einem einen — verſetzen ubósti (-bódem), zbosti koga; im — laſſen zapustíti, na cedílu pustíti; *impf.* zapúščati; — halten vzdŕžati (-im), vztrájati; dieſer Grund wird nicht — halten ta razlòg ne bo držal, — ne bo obveljàl; es gab mir einen — ins Herz v srcé me je zbodlo, srce mi je presúnilo; einen — haben prismójen biti (sem); der Wein hat einen — vino cika, — na kislo vleče.
Stichbalken *m.* trakèlj, napuščák.
Stichblatt *n.* ščitèk; branílo; (im Kartenſpiel) posekáč; ſ. Zielſcheibe.
Stichel *m.* dletce, dolbílo.
Stichelei *f.* zbádanje, zbadljíve beséde *pl.*, píkanje.
ſticheln píkati, zbádati; ubádati, drézati, pečkáti.
Stichelrede *f.* zabavljíca, zbadljíve beséde *pl.*
Stichelwort *n.* zbadljíva beséda.
ſtichhalten ſ. unter Stich.
ſtichhältig trdèn, veljávèn.
Stichler *m.* zbadljívec.
Stichſtelle *f.* zabodíšče.
Stichwort *n.* napovédna beséda, geslo; ſ. Stichelwort.
Stichwunde *f.* ubodnína, ubódna rana.
ſticken vesti (vezem); ſtickend zadušljiv.
Sticken *n.* vézenje.
Sticker *m.* vezèc; =ei *f.* vezílo, vézenje; =in *f.* vezílja.
Stickfluſs *m.* zadúha, zadušíca.
Stickgarn *n.* vezívo.
Stickgas *n.* dušík.
Stickhuſten *m.* zadušljívi kašèlj.
Stickluft *f.* zadušljívi zrak.
Stickmuſter *n.* vezílni vzórec.

Stecknadel *f.* vezílna igla.
Stickrahmen *m.* vezílni razpòn, vezílni proji *pl.*
Stickstoff *m.* dušík.
stickstoffhältig dušíčnat.
Stickwerk *n.* ſ. Stickerei.
Stickwurz *f.* bljušč.
Stickzeug *n.* vezílna pripráva.
ſtieben prašíti; der Schnee ſtiebt sneg praší; prhati; prhniti; es ſtiebt praší se; Funken — iskre leté.
Stief- neprávi, neprístni, popóli.
Stiefbruder *m.* polubràt, popólibrat, bràt po očétu, bràt po máteri.
Stiefel *m.* škorènj, črevèlj; in —n v škornje obút; (d. d. Pumpe) troba, škorènj; **Stiefel-** škórenjski, škornjev.
Stiefelette *f.* škornjèc, čreveljc.
Stiefelhaken *m.* obuváč.
Stiefelholz *n.* kopíto.
Stiefelknecht *m.* izuváč, izuválnik, hlapèc, zajèc.
Stiefelleiſten *m.* kopíto.
ſtiefeln *tr.* koracáti; ſich — obúti (-újem) škornje; *impf.* obúvati —.
Stiefelputzer *m.* škornječéděc.
Stiefelröhre *f.*, **Stiefelſchaft** *m.* goleníca, škórnjica, sara.
Stiefeltern *pl.* neprávi stárši *pl.*, očim in máčeha.
Stiefelwichſe *f.* voščílo —, leščílo za škornje.
Stiefelzieher *m.* ſ. Stiefelknecht.
Stiefgeſchwiſter *pl.* neprávi —, napól bratje in sestre.
Stiefkind *n.* pástorče (-eta), (pástoreк, pástorka).
Stiefmutter *f.* máčeha, písana mati (mátere).
Stiefmütterchen *n.* (*bot.*) máčeha, máčešica.
ſtiefmütterlich máčehinski.
Stiefſchweſter *f.* poluséstra, popólisestra, sestra po očétu, — po máteri.
Stiefſohn *m.* pástoreк, (pásteреk).
Stieftochter *f.* pástorka, (pásterka).
Stiefvater *m.* očim, očúh, (očih), óčman.
ſtiefväterlich óčimski.
Stiege *f.* stopníce *pl.*, stolbe *pl.*; gredíce *pl.*
Stiegengehäuſe *n.* stopníšče, ostólbje.
Stiegenſpindel *f.* stopníčni stebèr.
Stieglitz *m.* liščèk, lisèc, ščegljec, stríčevka.
Stiel *m.* ročáj, ročník, držáj, držálo; (am Beil) toporíšče; (Rechen—) grábljišče; (der Senſe) kosíšče; (Meſſer—) rog; (am Obſte) pecèlj, recèlj; (Stengel) stéblo, kocén.
Stieleiche *f.* dob, gníléc, polétni hrast.
ſtielen nasájati; nasadíti.
ſtielig pecljàt, péceljnat, recljàt; steblàt, stébelnat.
ſtiellos brez peclja, — reclja.
Stielmeißel *m.* nasajéno dleto.
Stielöhr *n.* tuljáva, tuléc, uhó (ušésa).
Stier *m.* bik, juněc.
ſtier strm; — blícken srepo —, strmó glédati, strméti.
ſtieren *intr.* pójati se, góniti se; *tr.* uplodíti, ubréjiti; = ſtier blícken.
Stierfleiſch *n.* bíkovo mesó, bíkovina.
Stiergefecht *n.* bikobórba, borba z biki.
Stierhaut *f.* bíkova koža, bíkovina.
Stierkopf *m.* bikoglávec.
Stift *m.* klinčèk; žrebljíčèk; (am Schnürband) zatézníčna igla; (z. Schreiben, Zeichnen) črtnik, pisálce.
Stift *n.* (Stiftung) ustanóva; (Inſtitut) zavod; (Kloſter) samostán; (Hochſtift) stolni kapítelj; škofíjstvo.
ſtiften ustanovíti, osnováti; napráviti; *impf.* ustanávljati, snováti, naprávljati; großen Nutzen — velíko koristíti; viel Gutes — velíko dóbrega storíti; Zwietracht — zdražbo délati; — napráviti; Unheil — nesréčo provzročíti; ein Bündnis — zvezo osnováti; Frieden — mir naredíti; *impf.* miríti (koga).
Stifter *m.* ustanovník, ustanovítelj, osnovátelj; začétnik, provzročítelj; **=in** *f.* ustanovnica, ustanovíteljica, osnovátelјica; začétnica, provzročíteljica.
ſtiftiſch, ſtiftlich ustanóvni; samostánski.
Stifts- ustanóvni; zavódni; samostánski.
Stiftsbrief *m.* ustanóvno pismo.
Stiftsdame *f.*, **Stiftsfräulein** *n.* gospa v plémiškem zavódu, kanonísa.
Stiftshütte *f.* sveti šátor (-óra).

Stiftung *f.* ustanovítěv; (d. gestiftete Sache) ustanóva; fromme, milde — pobóžna, dobrodélna ustanóva; **Stiftungs-** ustanóvni.

Stiftungsfeier *f.* oblétnica ustanóve.

Stiftungsplatz *m.* ustanóvno mesto.

Stiftungstag *m.* dan ustanovítve.

Stiftungsverwaltung *f.* ustanóvna upráva.

Stil *m.* slòg; (Schreibart) pisáva; (Bauart) stávbinski slòg, zidáva; (in bildenden Künsten) slòg; (im Kalender) štetěv; im großen — na velíko.

Stilart *f.* slòg.

Stilett *n.* ſ. Dolch.

stilisieren slogu primérno izdélati, stilizírati; gut, schlecht stilisiert v dobrem, slabem slogu spisan, — izdélan.

Stilist *m.* stilíst.

Stilistik *f.* nauk o slogu, stilístika.

stilistisch stilístičen.

still *adi.* tih; tihótěn; (ruhig) mirěn, pohlévěn; (schweigsam) molčéč, malobesédèn; — stehen mirno stati; postáti (-stojím, -stánem), obstáti, ne geníti (gánem) se; — halten mirěn biti (sem), ne geníti se; —er Ort zatíšje; — werden utíhniti, potíhniti, umólkniti; still! tiho! tiho bodi! molči! halte still! stoj! postój! — skrit, skrivěn, tajěn; —er Suff skrivno pijáněvanje; —er Feind skrit sovrážnik; —er Bund tajna zveza; *adv.* tiho, na tihem, natíhoma, molčé; na skrivnem, tajno.

Stille *f.* tihóta, tišína, tihóst; — der Seele dušni mir, — pokoj; in der — na tihem, natíhoma; (Schweigen) molk.

Stilleben *n.* tiho življénje; (d. Maler) zatíšje, zabít (-i), tiha domáčnost.

Stillehre *f.* ſ. Stilistik.

stillen *tr.* (die Wellen) miríti; u-, pomiríti; das Blut — kri ustávljati; — ustáviti; (beschwichtigen) těšiti, tóliti, tolážiti; utěšiti, utóliti, u-, potolážiti; (den Zorn) utolážiti, ukrotíti; (den Schmerz) pregnáti (-žénem), odpráviti; (den Durst) ugasíti; (das Verlangen) izpólniti; (das Kind mit der Brust) sesáti dajáti otróku, dojíta ga; sesáti dati, nadojíti.

Stillschweigen *n.* molk, molčánje; — beobachten mólčati (-ím); mit — übergehen zamólčati, molčé preskóčiti, ne oméniti.

stillschweigend molčéč, molčé; —e Willenserklärung molčé izrážena volja.

Stillstand *m.* prestánek, prenéhljaj; es tritt ein — in einer Sache ein prestáne —, preneha kaj.

Stillung *f.* pomirítěv; potolážba, utešítěv; (d. Blutes) ustavítěv; (d. Aufruhres) ukrotítěv; (des Durstes) odžéjanje; (des Kindes) nadojítěv.

Stillungsmittel *n.* mirílo, tešílo, tolažílo.

Stillwerden *n.* potíh, obmólk.

Stilübung *f.* vaja —, vadba v slogu.

Stimmband *n.* glasotvórnica.

stimmbegabt imajóč glas.

stimmberechtigt upravíčen glasovati.

Stimme *f.* glas; die — erheben, — hören lassen oglásiti se, izpregovoríti; seine — abgeben svoj glas oddáti; keine — haben ne iméti pravice glasovánja.

stimmen *intr.* skladno se glasíti; ujémati se, skládati se, strínjati se; das stimmt to se ujéma; für etw. — glasováti, svoj glas dati (komu, za kaj); *tr.* (ein Instrument) ubráti (-bérem), *impf.* ubírati; seine Ansprüche höher — svoje zahtéve povíšati; einen für etwas — pridobíti koga za kaj; freudig, heiter, traurig — razveselíti, razvedríti, razžalostíti.

Stimmeneinheit, Stimmeneinhelligkeit *f.* enoglásnost; mit — enoglásno.

Stimmengleichheit *f.* enakoglásje, enáko števílo glasóv.

Stimmenmehrheit *f.* večína glasóv.

Stimmenminderheit *f.* manjšína glasóv.

Stimmenzählung *f.* štetje glasóv, glasoštétje.

Stimmer *m.* ubíravec; (Werkzeug) ključ.

stimmfähig sposóbèn za glasovánje.

Stimmführer *m.* (im Chor) glasovódja; *fig.* kolovódja.

Stimmgabel *f.* glásbene vílice *pl.*; ubírálne vílice.

Stimmgebung *f.* glasovánje, oddájanje glasóv.

Stimmlage *f.* glas.

Stimmorgan *n.* glasílo.

Stimmrecht *n.* pravíca glasovánja.

Stimmritze *f.* glasílka.
Stimmumfang *m.* obsèg glasa.
Stimmung *f.* (Gemüths—) razpoloženost; občútje, fröhliche — dobra volja, veselóst; gedrückte — pobítost; gereizte — razdráženost; öffentliche — javno mišljénje; (eines Gemäldes) razpoloţáj; (das Stimmen) ubíranje; (Zustand) ubránost.
Stimmzettel *m.* glasóvnica.
stinken smrdéti; zasmrdéti.
stinkend smrdljìv, smrdèč; — machen smráditi; osmráditi, zasmráditi; — werden usmráditi se.
Stinker *m.* smrdljívec, smrdúh.
stinkfaul len, da smrdí.
stinkig smrdljìv.
Stinkkäfer *m.* govnjáč, govnobŕbec.
Stinkkalk *m.* smrdèc, smrdljívi apnénec.
Stinkthier *n.* smrdljívec. [ten.
Stinkwurz *f.* razhódnik; ſ. Nachtſchatt-
Stipendiſt *m.* stipendíst.
Stipendium *n.* stipéndij, ustanóva.
Stirn *f.* čelo; *dem.* čelce; er hatte die — predŕznil se je; Stirn- čelni.
Stirnauswuchs *m.* izrástek na čelu.
Stirnband *n.* (der Mädchen) parta, Stirnbein *n.* čélnica. [šapélj.
Stirnbinde *f.* čelna obvéza.
Stirnfläche *f.* čelna ploskév.
Stirngegend *f.* očélje.
Stirnhammer *m.* široko kládivo.
Stirnhieb *m.* udárec po čelu.
stirnig čelàt, čelnat.
Stirnmauer *f.* pročélni zid.
Stirnſeite *f.* čelo, pročélje, spredŋja stran (-í).
Stirnzapfen *m.* rožníca.
stöbern iztíkati, iskati (iščem), brkljáti; pŕhati; (vom Schnee) mesti (mete). (-éna).
Stöberwetter *n.* metež, métežno vreme
Stocher *m.* ſ. Zahnſtocher.
stochern drégati, drézati, becáti, bezáti, žókati; podrégati, pobecáti, pobezáti, požókati; (in d. Naſe) vŕpati, brbati; (Zähne) trébiti.
Stock *m.* (eines Baumes) štòr, panj; über — u. Stein črez grm in strm; er ſteht da wie ein — stojí kakor štòr; (Bienen—) panj, ulj; (Zuſtock) klada; (Klotz) čòk; (im Bergwerk) greda; *fig.* jedro; (des Vermögens) glavína, glávnica; (—werk) nadstrópje; (der Roſe) deblo; (der Haſel) leska; (der Rebe) trta, trs; kòl; (Stab) pálica; *dem.* páličica; (knorriger —) gorjáča, grčavka; (aus Kornelholz) drenováča.
ſtockalt prestàr.
ſtockblind čisto slep.
ſtockdumm gumpast, trapast, zeló neúmĕn.
Stöckel *n.* (an Schuhen) peta, podpétnik; (Klötzchen) kládica.
ſtocken *tr.* kóliti; nakóliti; *intr.* zastáti (-stánem), *impf.* zastájati; er ſtockt in der Rede jezik se mu spotíka, beséda mu zastája, ustávlja se v góvoru; (v. d. Wäſche) preperéti; (v. Blut, Milch) ſ. gerinnen; ſich — obrásti (-rástem) se; *impf.* obráščati se, iti v deblo, — v steblo.
ſtockfinſter zeló témĕn; es iſt — temà je kakor v peči (v mehu, v rogu).
Stockfiſch *m.* polénovka, trskà; *fig.* bedák, tepèc, tràp.
ſtockfremd čisto tuj.
Stockhaus *n.* vojáška kaznílnica; -arreſt *m.* zapòr v vojáški kaznílnici.
ſtockig preperèl.
Stockleuchter *m.* svéčnik.
Stockprügel *pl.* tepénje s pálico; — bekommen dobíti s pálico.
Stockraum *m.* trebež, novína, krčevína, laz.
Stockſchlag *m.* udár s pálico.
ſtockſtill popólnoma tih.
ſtocktaub popólnoma gluh.
Stockung *f.* zastájanje, zastája, zastánek.
Stockurbar *n.* izvírni urbár.
Stockwerk *n.* nadstrópje.
Stockzahn *m.* kočnik, kotnik.
Stoff *m.* snov (-í), tvarína; Kleider— blagó, roba; gewebter — tkanína; bitterer — grenèc; Bau— gradívo; (zu einem Schriftwerk) gradívo, tvarína; (Gelegenheit) prílika.
ſtofflich snovèn, tvarínski, tvarèn.
Stoffname *m.* snovno imé (-éna).
Stoffwechſel *m.* presnávljanje, presnóva, pretvòr.
ſtöhnen stókati (-am, -čem).
Stöhnen *n.* stókanje, stok.

Stöhner *m.* stókavěc.
Stola *f.* štola.
Stolagebür *f.* štolnína.
Stolle *f.* štruca.
Stollen *m.* podpóra, noga, stalo; (am Hufeiſen) ozóbec; (im Bergbau) ròv.
ſtollen podpréti (-prèm), *impf.* podpírati.
Stollenarbeit *f.* delo v rovu, rovno delo.
Stollenarbeiter *m.* rovni délavec.
Stollenbefahrung *f.* oglèd rova.
Stollengerinne *n.* rovni žleb.
Stollenwaſſer *n.* róvna voda.
Stolper *m.* spotíkljaj.
ſtolperig spotikljiv; ſ. holperig.
ſtolpern spotekníti (-táknem) se, opotekníti se; *impf.* spotíkati se, opotíkati se.
Stolprian *m.* spotikálo; klobúštra.
ſtolz ponósen; — ſein auf etwas ponášati se s čim; —er Bau ponósna stavba; (im üblen Sinne) ošáben, ohól, napíhnjen; — thun ošábno se vesti (vedem), šopíriti se.
Stolz *m.* ponòs; das iſt mein — s tem se ponášam; der — ſeiner Familie ponòs in slava svoji rodbíni; (im üblen Sinne) ošábnost, oholóst, napùh.
Stolze *m.* ošábnež, ohólež, napíhnjenec; *f.* ošábnica, napíhnjenka.
ſtolzieren košátiti se, šopíriti se, napihovati se.
ſtopfen *tr.* mašíti, gátiti; zamašíti, zagátiti, zadélati; *impf.* zadelovati; (durch Stopfen anfüllen) nabásati (-šem), nabíti (-bíjem); *impf.* básati, nabíjati; (die Gans) pítati, gátiti; geſtopft voll nabít; (d. Pfeife) natláčiti; (d. Durchfall, d. Blut) ustáviti, *impf.* ustávljati; die Ohren, den Mund — ušésa, usta (za)mašíti; (e. Strumpf) krpati; ſich — gátiti se, zapírati se, zadelávati se, mašíti se.
ſtopfend (v. Speiſen) zapórčen.
Stopfer *m.* mašívec, gatívec; (Stöpſel) čep, zamášek.
Stoppel *f.* bilčni štrcélj; die —n *pl.* strníšče.
Stoppelacker *m.* strníšče.
Stoppelei *f.* krparija.
Stoppelfeld *n.* strníšče.
ſtoppeln *tr.* lávkati, páberkovati; (ackern) strníšče oráti (orjem); *fig.* krpati, krpúcati, pleteníčiti; skŕpati, spleteníčiti.
Stoppelrübe *f.* pozna —, strníščna repa.
Stoppelweide *f.* strníščna paša.
Stoppelwerk *n.* ſ. Stoppelei.
ſtoppen zadŕžati; *impf.* zadržávati.
Stoppler *m.* lávkavec, lavkež, páberkovavec; =in *f.* lávkežka, páberkovavka.
Stöpſel *m.* zamášek, zamàh, zátič, zatik, zatíček.
ſtöpſeln mašíti, zatíkati; zamašíti, zatekníti (-táknem).
Stöpſelzieher *m.* zatíčnik, odmašílo.
Stör *m.* jesétr, kečíga; **Stör-** jesétrov.
Storax *m.* stóraks; **Storax-** stóraksov.
Storch *m.* štorklja, štrk, žabogòlt, roda; **Storch-** štorkljin, štrkov.
Storchſchnabel *m. (bot.)* krvomóčnica.
ſtören *tr.* mótiti; zmótiti; (den Frieden) kalíti; (die Ordnung) rúšiti; (die Harmonie) kazíti; (ſtöbern) brbati, brskati, iztíkati; jmdn. aus d. Schlafe — iz spanja prebudíti koga; geiſtig geſtört umobólen.
ſtörend motèč, motljiv, motílen.
Störenfried *m.* nepokójnež; rogovílež.
Störer *m.* motívec.
Störfleiſch *n.* jesetrovína.
ſtornieren ſ. berichtigen.
ſtörrig upórčen, trmast, trmoglàv.
Störrigkeit *f.* upórnost, trmoglávost.
ſtörriſch ſ. ſtörrig.
Störung *f.* moténje, motež.
Stoß *m.* sunèk, sunec, sun; pàh, dregljaj; *(phys.)* udár; (mit dem Fuß) brca; (d. Windes) buh; einen — geben súniti, drégniti, pehníti (páhnem); (mit dem Fuß) brcniti; (Haufe) sklad, skládalnica, kùp; Erd— potrès, sunèk; einen — ins Horn thun zatróbiti.
Stoßbank *f.* spehálnik, strug.
Stoßblock *m.* ovèn.
Stoßdegen *m.* koníčasti meč.
Stößel *m.* tolkáč, tolkálnik, tolkálo; pšaj, peháj; drežnik.
ſtoßen *tr.* súniti, dúniti; pehníti (páhnem), drégniti, becníti (bácnem), žókniti; *impf.* suváti (suvam, sujem), dúvati; peháti, drégati, becáti, žókati;

jmdm. das Meſſer in die Bruſt — súniti —, pehníti koga z nožem v prsi, zasadíti mu nož v prsi; (mit d. Fuße) brcníti, cébniti; *impf.* brcati, cebáti; über den Haufen — podréti (-dérem); *impf.* podírati, razdírati; (in der Stampfe) phati, tolči (tolčem); (wegſtoßen) porínіti, pehníti; in die Hölle — v pekèl pehníti; von ſich — zavréči (-vržem); *impf.* zamétati (zametovati); ſich an etwas — zadéti (-dénem) ob kaj; spotekníti (-táknem) se ob kaj; *impf.* zadévati, spotíkati se; *intr.* mit dem Kopfe an die Wand — z glavo ob steno bútati; — bútniti; mit dem Fuße an einen Stein — z nogo ob kamen zadéti (-dénem); mit d. Schwerte nach einem — z mečem proti komu drégniti; der Habicht ſtößt auf die Hühner jastreb se zaženе na kure; auf einander — udáriti se, sprijéti (-prímem) se, póčiti se; *impf.* udárjati se, sprijémati se; zuſammen — (vkùp) trčiti; der Bock ſtößt kozèl trka; die Kuh ſtößt krava bode; der Wagen ſtößt voz odskakúje; auf einen (etwas) — naletéti na koga (kaj); zum Heere — z vojsko se združíti; vom Lande — odríniti, odvesláti, odjádrati, odpéljati (-péljem) se; ans Land — pristáti (-stánem), privesláti, prijádrati; ins Horn — zatróbiti v rog; der Garten ſtößt an den See vrt je tik jézera; unſere Gärten ſtoßen an die eurigen naši vrtóvi mejášijo —, mejíjo z vášimi.

Stößer *m.* phač; pšaj; jastreb.

Stoßfalke *m.* sókol (-óla).

Stoßgebet *n.* kratka in srčna molítvica.

Stoßhobel *m.* spehálnik.

ſtößig bodljív; trkav.

Stoßkraft *f.* udárna sila.

Stoßſeufzer *m.* srčni vzdíhljaj.

Stoßweiſe *adv.* súnkoma, búhoma.

Stoßwidder *m.* trkáč.

Stoßzahn *m.* čekàn, okèl (oklà).

Stotterer *m.* jecljávec.

ſtottern jecljáti, čakljáti; ſ. ſtammeln.

Stottern *n.* jecljánje, čakljánje.

ſtrack ſ. ſtraff.

ſtracks *adv.* narávnost, naravnóč; (ſogleich) prècej, neutégoma, zdajci.

Straf- kázenski; kaznoválni.

Strafandrohung *f.* zažúganje —, zapretílo kazni.

Strafanſtalt *f.* kaznílnica; **Strafanſtalts-** kaznílnični.

Strafantrag *m.* predložéna kazèn (-i), kázenski predlòg; einen — ſtellen kazèn nasvétovati, — predložíti.

Strafantritt *m.* nastòp kazni.

Strafausmaß *n.* odméra kazni.

ſtrafbar kaznìv.

Strafbarkeit *f.* kaznívost.

Strafbefugnis *f.* kaznoválna oblást.

Strafbehörde *f.* kaznoválno oblástvo.

Strafdauer *f.* trájanje —, trpež kazni; während der — dokler kazèn trpi.

Strafe *f.* kazèn (-i); (Buße) pokóra; (Geld—) globa, denárna kazèn; bei — verboten pod káznijo prepovédano; mit — belegen, zur — ziehen kazníti, káznіti, káznovati; — zuerkennen prisóditi kazèn, v kazèn obsóditi; zur — za kazèn, za pokóro.

ſtrafen kazníti, kaznovati; pokoríti, strahovati; mit Worten — pokárati; am Leben — s smrtjo kazníti; jemd. Lügen — koga na laž postáviti.

Strafer *m.* kaznovávec, kaznítelj.

Straferkenntnis *n.* kázenska razsódba.

Straferlaſſung *f.* odpúst kazni.

Straferleichterung *f.* polajšáva kazni.

ſtraff tog, napét, natégnjen, struměn.

Straffall *m.* kázenski slučáj.

ſtraffällig kaznìv; — werden kazni zapásti (-pádem).

Straffälligkeit *f.* kaznívost.

ſtraffen natégniti (-nem), napéti (-pnèm); *impf.* napénjati.

ſtraffhaarig pramenolàs.

Straffheit *f.* togóst, napétost, strumnost.

Strafgeld *n.* globa.

Strafgericht *n.* kázensko sodíšče; kázenska sodba; — Gottes božja sodba, — šiba.

ſtrafgerichtlich kazenskosóděn.

Strafgerichtsbarkeit *f.* kazenskosódna oblást.

Strafgerichtshof *m.* kázensko sodíšče.

Strafgeſetz *n.* kázenski zakon.

Strafgeſetzbuch *n.* kázenski zakónik.

Strafgewalt *f.* kázenska oblást.

Strafgröße *f.* velikóst kazni.
Strafhaus *n.* kaznílnica.
sträflich ſ. ſtrafbar.
Sträflichkeit *f.* ſ. Strafbarkeit.
Sträfling *m.* káznjenec; (weibl.) káznjenka.
ſtraflos brez kazni, nekáznjen.
Strafloſigkeit *f.* nekáznjenost.
Strafmaß *n.* kázensko merílo.
Strafmilderung *f.* zlajšáva —, polajšáva kazni.
Strafmittel *n.* kaznílo, pokorílo.
Strafordre *f.* kázenski ukáz.
Strafort *m.* kaznovalíšče, pokoríšče.
Strafpredigt *f.* karálni govor, ukòr.
Strafproceſs *m.* kázenska pravda; =ordnung *f.* kazenskoprávdni red.
Strafrecht *n.* kázensko právo; pravíca kaznovánja.
ſtrafrechtlich kazenskoprávèn. [sódje.
Strafrechtspflege *f.* kázensko pravo-
Strafrechtsverhandlung *f.* kázenska obravnáva. [nica.
Strafregiſter *n.* kázenska razpredél-
Strafrichter *m.* kázenski sodník.
Strafſache *f.* kázenska stvar (-í).
Strafſanction *f.* potrdítèv kazni; ustanovítèv kazni.
Strafſatz *m.* kázenski postávèk.
Straftabelle *f.* kázensko razkazílo.
Strafurtheil *n.* kázenska razsódba.
Strafverfahren *n.* kázensko postópanje.
Strafverjährung *f.* zastáranje kazni.
Strafvollſtreckung *f.*, **Strafvollzug** *m.* izvršítèv kazni.
ſtrafwürdig kazni vreden, kaznìv.
Strafwürdigkeit *f.* kaznívost.
Strahl *m.* (Licht—) žarék, trak; (Waſſer—) curék; (am Pferdehufe) strela; (Blitz—) strela.
Strahlblüte *f.* obróbni —, kolobárasti cvet; ſtrahlblütige Pflanzen kolobárnice *pl.*
ſtrahlen žaréti, sijáti (sijem), žaríti se; (v. Diamant) lesketáti (-ám, -éčem), blisketáti; (vom Pferde) scati (ščim).
ſtrählen ſ. kämmen.
Strahlenbrechung *f.* lòm (svetlóbnih) trakov.
ſtrahlend žarèč, žarèn; —es Antlitz žarno lice; —e Wärme žaréča —, sijóča toplóta (gorkóta).
Strahlenkranz *m.*, **Strahlenkrone** *f.* žarni veneč, žarni obsèv.
ſtrahlig žarèč, sijòč; stremenàt.
Strahlkies *m.* streménovec.
Strahlpunkt *m.* tračíšče, trakovíšče.
Strahlſtein *m.* trákavec.
Strahlthier *n.* zvezdár.
Strahlung *f.* žarénje, sijánje.
Strahlungsvermögen *n.* žarljívost.
Strähn *m.*, **Strähne** *f.* prédeno, štrena; *dem.* prédence, štrénica.
ſtramm ſ. ſtraff.
ſtrampeln cepetljáti, brcati, kolobítati, becljáti.
ſtrampfen cepetáti (-ám, -éčem), ceptáti, copotáti (-ám, -óčem).
Strand *m.* morski breg, morsko obrézje; obála; obmórska peskovína, — peščína; **Strand-** obrézni, obmórski.
Strandbewohner *m.* obmóréc, obrézník.
ſtranden na breg zadéti (-dénem), na peščíni obsedéti, nasésti (-sédem); geſtrandetes Holz naplavljèn les.
Strandgerechtigkeit *f.* ſ. Strandrecht.
Strandgut *n.* naplavljéno blagó, obrézna izmetanína.
Strandläufer *m.* prodnik, dolar, polójnik.
Strandrecht *n.* obrézna pravíca, pravíca do obrézne izmetanine.
Strandſchnepfe *f.* kozíca.
Strandſchwalbe *f.* bregúlja.
Strandſee *m.* obmórsko jézero.
Strandvogel *m.* obrézni ptič.
Strang *m.* konópec, vrv (-í), vože; (am Wagen) povéznica.
Stranggewebe *n.* (*bot.*) konópčasto staníčje.
ſtrangulieren zadáviti, zadušíti (koga), vrat zadŕgniti (komu).
Strapaze *f.* težáva, trud, napórno opravílo, muka.
ſtrapazieren trúditi, múčiti, pestíti; (eine Sache) mnogo rábiti.
Straße *f.* cesta; auf offener — na cesti; an der — befindlich pricéstèn, obcéstèn; **Straßen-** cestni.
Straßenanlegung *f.* zgradba novih cest.
Straßenarbeiter *m.* cestar.
Straßenbahn *f.* cestna železnica.
Straßenbau *m.* zgradba cest, délanje cest.

Straßenbeleuchtung *f.* cestna osvečáva, — razsvetljáva, — razsvečáva.

Straßenbereiter, Straßeneinräumer *m.* cestar.

Straßenbettelei *f.* beráčenje po úlicah (cestah).

Straßenerceſs *m.* poúlični izgrèd.

Straßengraben *m.* cestni jarèk; polôžič, prévor.

Straßenkehrer *m.* cestni pometáč.

Straßenmaut *f.* cestnína; =**einnehmer** *m.* cestnínar.

Straßenmord *m.* umòr na cesti, javni umòr.

Straßenpflaſter *n.* cestni tlàk; =**geld** *n.* tlakovína. [cesti.

Straßenraub *m.* razbój —, rop na

Straßenräuber *m.* (cestni) razbójnik, tolováj, ropar.

ſtraßenräuberiſch razbójniški, tolovájski, róparski.

Straßenreinigung *f.* číščenje —, snáženje cest.

Straßenzoll *m.* ſ. Straßenmaut.

Strateg *m.* vojnoslóvec, stratég.

Strategie *f.* vojnoslóvje, vojnoznánstvo, strategíja.

ſtrategiſch vojnoslóven, vojnoznánstven, strategíjski, stratégičen.

Straube *f.* hrápavica, lívanica.

ſträuben šopíriti, ščetíniti, ježíti; ſich — ježíti se, ščetíniti se, po koncu vstájati, sršiti se, sršéti, srtéti, sŕtiti se, srtíniti se; (ſich widerſetzen) upréti se, ustáviti se; *impf.* upírati se, ustávljati se, brániti se.

ſträubig ščetínast, sršèč, nasršen; zmršen, kuštrav.

ſträubig upórən; ſ. ſtraubig.

Straubkopf *m.* srhoglávec, sršljívec, zmršenec, razkúštranec.

Strauch *m.* grm; *dem.* grmič, grmíček; *coll.* grmóvje; grmíčevje.

Strauchdieb *m.* tatínski klatež.

ſtraucheln spotekníti (-táknem) se; *impf.* spotíkati se; izpodletí mi; *fig.* pregrešíti se.

Strauchen *m.* ſ. Schnupfen *m.*

Strauchflechte *f.* grmíčasti lišáj.

ſtrauchförmig grmast.

Strauchholz *n.* dračje, hrast (-í), hrašča.

ſtrauchig grmast; grmàt, grmovít.

Strauchler *m.* spotíkavec.

Strauchritter *m.* zavrátni razbójnik.

Strauchwerk *n.* grmóvje; grmíčje; dračje.

Strauß *m.* šòp, šopèk, povójek, kita, kítica; (am Kopfe) čòp; (Vogel) noj; (Streit, Kampf) prepír, bòj; **Straußnojev**; =**feder** *f.* nójevo peró (perésa).

Strazze *f.* straca, priróčna (trgóvska) knjiga, priróčnica.

Strebe *f.* (Stütze) opóra, opórnja, opórnica, podpóra; eine Stütze zur — ſetzen podpréti, *impf.* podpírati; ſich zur — ſetzen upréti se; *impf.* upírati

Strebebalken *m.* ſ. Strebe. [se.

Strebeband *n.* komólec, opórna vez

Strebebaum *m.* ſ. Strebe. [(-í).

Strebekraft *f.* sredotéžna moč (-í).

ſtreben (nach etwas) prizadévati si —, pogánjati se za kaj; gnati (ženem) se za čim, iskati (iščem) kaj, stremíti —, težíti za čim; wider etw. — upírati se čemú; nach dem Leben — po življenju streči (strežem); nach verbotenen Dingen — ségati po prepovédanem sadu; Häuſer — in die Höhe hiše strmé v višíno.

Streben *n.* prizadévanje, pogánjanje, težnja; ſinnliches — čutno težénje; vernünftiges — umno težénje.

Strebepfahl *m.* ſ. Strebe.

Strebepfeiler *m.* opórni stebèr.

Streber *m.* vzpénjavec; stremljívec.

ſtrebſam prizadévən, prizadetljiv.

Strebſamkeit *f.* prizadévnost, prizadetljívost; stremljívost.

ſtreckbar raztézən; iztézən.

Streckbarkeit *f.* raztéznost; iztéznost.

Strecke *f.* dalja, dáljica, daljína; (Eiſenbahn—) proga; eine — Weges neko daljo, nekóliko —, kos poti (pota); — Landes del —, kos —, raztežáj zemlje; (Werkzeug) tezálo, natezálnik.

ſtrecken raztégniti, iztégniti; *impf.* raztegovati, raztézati, iztézati; geſtreckter Winkel iztégnjen kot; (die Hand) iztégniti, pomolíti; *impf.* iztézati, molíti; (Eiſen) vleči; die Waffen — orózje položíti, vdáti se; zu Boden — podréti (-dérem), povalíti; (d. Beine) razkréčiti, *impf.* razkrečevati; ſich —

iztégniti se, zlékniti (vzlékniti) se; *impf.* iztegovati se, zlécati se; (ſich erſtrecken) razprostírati se, ségati; vleči se; der Weg ſtreckt ſich pot se vleče.

Strecken *n.* iztéza *(turn.)*.

Strecker *m.* raztezáč; (Streckmuskel) natéznica.

Streckofen *m.* steklárska hladílnica.

Streckware *f.* kováno blagó.

Streckwerk *n.* valjálnica.

Streich *m.* udárec; màh, mahljaj; tödtlicher — smrtèn udárec; einen — — geben údariti, lópiti, lópniti, ošíniti (-nem), oplázniti, osmúkniti; keinen — thun ne enkrat ne máhniti; —e bekommen tepen biti (sem); jmdm. einen — ſpielen nagoditi —, nabrésti (-brédem) jo komú; dummer — budálost, neúmnost, neúmněn čin; muthwilliger — prešérnost, nagódek; objéstěn čin; liſtiger — zvit —, prekánjen čin; luſtige —e machen smešne —, šaljíve ugánjati, — počénjati.

Streichbaum *m.* (d. Lohgerber) plòh.

Streichbrett *n.* plužna deska.

Streiche *f.* gladílka, ščetka; gradáše *pl.*

Streicheiſen *n.* strugáč, golílnik.

ſtreicheln bóžati, gláditi; pobóžati, pogláditi.

ſtreichen *tr.* (den Bart, Bauch, die Haare) gláditi; (m. d. Ruthe) smúkati, švŕkati, šéškati, tepsti (tepem); nasmúkati, ošvŕkati, ošéškati, natépsti; (Butter aufs Brot) mázati (mažem); na-, pomázati; (wiſchen) brísati (brišem); obrísati; (wetzen) brúsiti; nabrúsiti; (die Wolle) česati (češem), gradášiti, držati; (durchſtreichen) črtati; prečŕtati; brísati, izbrisovati; izbrísati; (ein Maß) rázati; podŕzati; (die Segel) jadra spustíti, *impf.* — spúščati; *fig.* vdáti se, podáti se; *intr.* smúkati, švígati, hitéti; pohájati, klátiti se; (v. Vögeln) letéti; (v. Winde) briti (brijem), hlidéti, píhati (pišem), vleči; einem über d. Geſicht — pogláditi koga po obrázu; (von Fiſchen) drestíti se.

Streichfiſch *m.* ikráča.

Streichgarn *n.* lovna mreža, draga.

Streichholz *n.* (beim Getreidemeſſen) razálo.

Streichhölzchen *n.* vžigalica, šíbica.

Streichinſtrument *n.* godálo.

Streichmaß *n.* razálna mera; (Werkzeug) črtálnik.

Streichmuſik *f.* godba na godála.

Streichriemen *m.* brusílni remen.

Streichvogel *m.* ſ. Strichvogel.

Streichwolle *f.* kratka —, kódrasta volna.

Streichwunde *f.* rana od udárca, usékana rána.

Streichzeit *f.* drestni čas, drest.

Streif, Streifen *m.* proga, pasa, plaza, riža; pisa, priža; (Stück) kos.

Streifborte *f.* priž.

ſtreifen *intr.* an etwas — oplázniti se —, osmúkniti se ob čem; (herumſtreifen) pohájati, klátiti se, skítati se; (v. Truppen) četovati; (v. d. Patrouille) iztíkati, ískati (iščem); *fig.* an etwas — blížati se —, podóběn biti čemu; *tr.* opláziti, oplázniti, osmúkniti; *fig.* površno oméniti; (mit Verletzung) oprásniti, obráziti, odréti (-dérem); (d. Ring v. Finger) sneti (snámem); (Blätter v. Baume) (o)smúkati; (d. Balg) odréti; ſich — (v. d. Schlange) levíti se.

ſtreifenweis progastožílnat.

Streifer *m.* pohajáč; iztíkavec.

Streiferei *f.* iztíkanje, oglédni obhòd; četovánje.

ſtreifig progast, pasast; rižast; prižast.

Streiflicht *n.* svetlóbna proga, svetlóbni pramen; *fig.* osvétljaj.

Streifregen *m.* pójavica, prehódni dež, štrkóč (-i).

Streifſchuſs *m.* obstrèl.

Streifung *f.* oglédni obhòd, pogòn; —en einleiten pogòn dvígniti; četovánje; (der Kryſtalle) proge *pl.*, maróge *pl.*

Streifwunde *f.* praska, opràsk.

Streifzug *m.* oglédni obhòd, pogòn; četovánje.

Streik (Strike) *m.* stavka, štrajk.

ſtreiken stávkati, štrájkati.

Streit *m.* razpòr, spòr, razprtíja; (mit Worten) prepír, kreg; in — gerathen spréti se, skrégati se; — haben prepírati se, krégati se; (m. Waffen *poet.*) bòj; *fig.* bòj.

Streitaxt *f.* bojna sekíra, — balta.
streitbar bojevít.
Streitbarkeit *f.* bojevítost.
Streitbegier *f.* bojaželjnost.
streiten bojevati se, biti (bijem) se, boríti se; (zanken) prepírati se, príčkati se, prekárjati se; (vor Gericht) právdati se; (sich meſſen) izkúšati se, pogánjati se za kaj; (widerſtreiten) upírati se, nasprotovati, naspróti biti (sem).
Streiter *m.* bojevávec, bojník, bojevník; (Zänker) prepirljívec; =in *f.* bojevávka; prepirljívka.
Streiterei *f.* prepíranje, príčkanje.
Streitfrage *f.* prepórno vprašánje.
Streitgenoſs *m.* sobojevávec, sobojník, bojni továriš; (im Proceſs) soprávdnik.
Streitgier *f.* bojaželjnost.
ſtreitgierig bojaželjèn.
Streithandel *m.* pravda; prepír.
ſtreitig prepirajòč se, pravdajòč se; prepírèn, sporèn, prepórèn, neodlóčen, nerésen; (zweifelhaft) dvomèn; — machen odrékati, zanikovati; odréči, zaníkati; izpodbíjati; izpodbíti (-bíjem).
Streitigkeit *f.* prepír; razpòr, spòr.
Streitkeule *f.* bojni bat, — kij.
Streitkolben *m.* šestopérnica, buzdován; ſ. Streitkeule.
Streitkraft *f.* bojna síla; Streitkräfte *pl.* vojna moč (-í).
Streitluſt *f.* bojaželjnost; prepirljívost.
ſtreitluſtig bojaželjèn; prepirljìv.
Streitpunkt *m.* sporna —, prepórna točka.
Streitſache *f.* sporna —, prepórna reč (-í).
Streitſchrift *f.* pravdni spìs.
Streitſucht *f.* prepirljívost, svadljívost, pravdljívost.
ſtreitſüchtig prepirljìv, svadljìv, pravdljìv.
Streitverfahren *n.* postópanje v spornih rečéh.
Streitwaffe *f.* bojno oróžje.
Streitwagen *m.* bojna kola *pl.*
ſtreng *adi.* strog, ostèr; (unfreundl.) osórèn, srep; (genau) natánčèn, ostèr; —er Winter huda zima; —er Geſchmack trpèk okús; *adv.* strogo, natánko.
Strenge *f.* strogóst, ostróst; osórnost, srepóta; (Genauigkeit) natánčnost.
ſtrengflüſſig težkoplávèn, težkotópèn.
Streu *f.* stelja, nástelj (-i), nástil (-stíla); Laub— listje.
Streubüchſe *f.* sípnica, sipálnik; pésečnica; Zucker— sladkórna sípnica.
ſtreuen *tr.* suti (spèm), sípati (-pljem), trósiti; potrósiti, potrésti; (Streu) stlati (stéljem), nastíljati; nastláti; (Samen) sejáti; posejáti (-séjem); jmdm. Weihrauch — (*fig.*) kaditi komu; Sand in die Augen — pesèk v očí métati (méčem); das Getreide ſtreut gut žito daje mnogo slame.
Streugabel *f.* steljne vile *pl.*
Streuhütte *f.* listnják.
Streupulver *n.* štupa.
Streuſand *m.* sipa; =büchſe *f.* sípnica, sipálnica, pésečnica.
Streuſchuppen *m.* stéljnica.
Streuſtroh *n.* slama za nastil.
Streuwald *m.* stelnik.
Strich *m.* črta; (m. d. Hand) potéza; mer (-í), smèr; (der Vögel) prelèt, preletávanje, selítèv, vlak; (Schar) kita, jata, vršélo; (Gegend) stran (-í); predèl, krajína; pogládljaj; einen — über das Fell thun pogláditi kožo; wider den — das Fell krauen na srhlo drgljáti kožo; *fig.* es geht mir wider den — ni mi po volji, — po godu; dem Tuch den — geben gláditi —, líkati suknò; (von Fiſchen) drestítèv, drest, dresténje; (Hohlmaß) korèc; (*min.*) raza.
ſtricheln čŕtati, črte délati; čŕtkati.
Strichmethode *f.* računanje ob črti.
Strichpunkt *m.* podpíčje.
Strichregen *m.* pójavica.
Strichtaube *f.* ſ. Wandertaube.
Strichvogel *m.* ptíca selka, ptica selívka.
ſtrichweiſe *adv.* tàmpatam, po nekatérih progah, — straném.
Strichzeit *f.* selítveni čàs (ptičji).
Strick *m.* vrv (-í), konòp, konópèc, vože, vožínèc; (am Heuwagen) povéznica.
Strickarbeit *f.* pleténje, pletílo.
Strickbeutel *m.* pleténa mošnjíca.
ſtricken plesti (pletem); splesti.
Stricker *m.* pletèc.
Strickerei *f.* pleténje, pletílo.
Strickerin *f.* pletíca, pletílja.

Strickflechte *f.* strémen (-éna).
Strickgarn *n.* pletívo.
Strickkörbchen *n.* pletílna košárica.
Strickmasche *f.* petlja, zanka.
Strickmuster *n.* pletílni vzoréc.
Stricknadel *f.* pletílna iglica, pleténka.
Strickwerk *n.* vrví *pl. f.*, konópje; pletenína.
Strickzeug *n.* pletílno oródje, pletílo.
Striegel *m.* (konjsko) česálo.
striegeln česati (češem); očésati.
Strieme *f.*, Striemen *m.* proga; (von Schlägen auch) modríca, klobása, črnávka; (im Brot) svaljék.
striemig progàt; progast; svaljkast.
Striezel *m.* kržíč, štrúčka, štrúčica; (Butter—) greba.
Strike *m.* ſ. Streik.
Strippe *f.* uhó (ušésa), strémen, petlja.
strippen uhó našíti (-šíjem).
strittig prepírən, prepórən.
Strobel *m.* kuštər; češárək.
Stroh *n.* slama; *dem.* slámica, slamka; ein Bund — otèp slame; ein Schaub — škopnik, škopa; leeres — dreſchen prazno slamo mlátiti, bòb v steno métati (mečem); Stroh- slamni, slámnati.
Stroharbeit *f.* slámnato delo; slámnati izdélək.
Strohband *n.* povréslo, povéslo; kita.
Strohbett *n.* slámnica.
Strohblume *f.* suhocvétnica.
Strohboden *m.* svísli *pl. f.*
Strohbund *n.* otèp; škopnik.
Strohdach *n.* slámnata streha.
Strohdachwiede *f.* krovníca.
Strohdecke *f.* ſ. Strohmatte.
strohern, ströhern slamnat; *fig.* pust.
Strohflechter *m.* slamoplétəc, pletíč.
strohgelb slamnatorumén.
Strohgewebe *n.* slamni pletež.
Strohhalm *m.* slamna bilka, slámnata bil (-i).
Strohhut *m.* slamnik.
Strohhutfabrication *f.* slámnikarstvo.
Strohhutmacher *m.* slámnikar.
Strohhütte *f.* s slamo krita koča.
Strohkopf *m.* tepəc, bebəc, tumpəc.
Strohkorb *m.* slamnjáča, pletár (pletér); (Säeforb) sejálnica, sévnica, sevnik.
Strohkörbchen *n.* pletárček, pehar.
Strohkranz *m.* slámnati veneč.
Strohmann *m.* slámnati možíc; *fig.* reva, tràp; podrínjeneč.
Strohmatte *f.* štorja, rogóznica.
Strohmeſſer *n.* slamorézna kosa.
Strohſack *m.* slámnica; (m. Maisſtroh gefüllt) lúbnica.
Strohſchaub *m.* škopnik.
Strohſchneidebank *f.* slamorézni stòl.
Strohſchneidemaſchine *f.* slamoréznica.
Strohſchneider *m.* slamorézəc.
Strohteller *m.* slámnati podstávək.
Strohthürvorleger *m.* slámnati odrgáč.
Strohwiſch *m.* slámnata metlíca.
Strohwitwe *f.* vdova po živem možu.
Strohwitwer *m.* vdovəc po živi ženi.
Strolch *m.* vlačúgar, potepúh, klatež.
Strom *m.* (Strömung) tòk; gegen d. — ſchwimmen proti vodi plávati; (großer Fluſs) veletòk, velíka reka; ein — v. Thränen, v. Blut potok solzá, — krví; ein — (v. Menſchen) navàl, sila; ein — der Luft zračèn tòk; (elektriſcher) tòk; Strom- tókovni.
ſtromab, ſtromabwärts *adv.* po vodi doli, niz vodo, z vodo.
Stromanwohner *m.* porečàn; Anwohner der Save, Drau ꝛc. posávəc, podrávəc etc.
ſtromauf, ſtromaufwärts, ſtroman *adv.* [proti vodi.
Strombett *n.* strúga, koríto.
ſtrömen teči (tečem), dreti (derem); (v. Regen) liti (lijem).
Stromenge *f.* rečna ožína.
Stromentwicklung *f.* razvòj reke.
Stromerreger *m.* tokobúdnik.
Stromerzeuger *m.* tokoródnik.
Stromerzeugung *f.* proizvájanje toka.
Stromerzeugungsmaſchine *f.* tokoródni —, tokobúdni stroj.
Stromgebiet *n.* poréčje, obréčje.
Stromgefälle *n.* strméc (reke).
Stromgeſchwindigkeit *f.* tókovna brzína.
Stromkarte *f.* rekokàz, rekovìd.
Stromleitung *f.* tokovòd.
Stromleitungsnetz *n.* tokovódna mreža.
Stromquadrant *m.* tokomèr.
Stromquelle *f.* proizvódnik eléktrike.
Stromſcheide *f.* raztòk.
Stromſchnelle *f.* brzíca.
Stromſtärke *f.* jakost toka.

Stromſtrich *m.* (rečni) stržén.
Stromſyſtem *n.* soréčje.
Stromthal *n.* poréčna dolína.
Stromumwandler *m.* izpreminjevávec toka.
Strömung *f.* tòk, struja (auch *fig.*); (reißende) derečína.
Stromunterbrecher *m.* (tókovno) prekidálo.
Stromwaſſer *n.* tókovna voda.
ſtromweiſe *adv.* potókoma; cúrkoma.
Stromweite *f.* rečna širína.
Strophe *f.* kítica; odstávek.
ſtrotzen strčati (-ím), napét —, prepóln biti (česa), obilovati s čim; es ſtrotzt von Fehlern polno je pogréškov; er ſtrotzt von Gelehrſamkeit sama učenóst ga je; šopíriti se.
ſtrotzend strčéč, napét; obílen, bohótен; prepóln; von —er Geſundheit zdràv kakor riba.
Strubbelkopf *m.* kúštrava glava.
Structur *f.* sestáva; (*min.*) zlòg.
Strudel *m.* (Wirbel im Waſſer) vodni vrtínec, vrtúljka, krníca, cmrk; *fig.* im — des Lebens v vrtíncu življénja; (Speiſe) poválnik, štrukélj.
Strudelkopf *m.* ſ. Brauſekopf.
ſtrudeln vreti (vrèm), vrvráti, kipéti, vrtínčiti se.
Strumpf *m.* nogavíca.
Strumpfband *n.* podvéza, podvéžnja.
Strumpfſtricker *m.* nogavíčar.
Strumpfwirker *m.* nogavíčar; =in *f.* nogavíčarica.
Strunk *m.* kocén, stòrž; trš, štòr.
Strunze *f.* vlačúga.
ſtrunzen vláčiti se. [(-ména).
Strüpfe *f.* hlačna podpóna, strémen
ſtruppig sršast, sršéč, sršàv, srtéč.
Stübchen *n.* sóbica, ízbica; kámrica.
Stube *f.* soba, izba, čúmnata.
Stubenfliege *f.* hišna muha.
Stubengelehrte *m.* učenják knjigoùk.
Stubenhocker *m.* zapéčkar; =in *f.* zapéčkarica.
Stubenmädchen *n.* hišna, sobarica.
Stubenzins *m.* sobarína.
Stüber *m.* (Münze) poltrák, drobni denár; ſ. Naſenſtüber.
Stuccatur *f.* štukatúra.
Stuck *m.* štuk, sadréna malta.
Stück *n.* kos, komád; *dem.* kosec; (Bruchſtück) odlómek, drobec; fünf — Vieh pet glav (repov) živíne; (Sache) reč (-í); (Leinwand, Tuch) troba; (Schauſpiel) igra, igrokàz; von freien —en radovóljno, sam od sebe; in —e gehen razdrobíti se, razkŕhniti se, razbíti (-bíjem) se.
Stückarbeit *f.* delo na kose.
Stückarbeiter *m.* délavec na kose.
Stückchen *n.* kosček, drobélj, drobljánec, mŕvica; dogódbica; objéstěn čin.
ſtückeln kosáti, koslják; razkoslják; prikŕpati.
ſtücken ſ. ſtückeln.
Stückgießer *m.* topolívec.
Stückgießerei *f.* topolívnica.
Stückgut *n.* kosóvno blagó; topovína.
Stückhölzer *pl.* statve *pl.*
ſtückweiſe *adv.* po kosu, po koscih, kos za kosom, kósoma, kóscema.
Stückwerk *n.* kosovína; krparíja.
Student *m.* diják, študént; **Studenten-** dijáški, študéntovski; =ſtiftung *f.* dijáška ustanóva.
Studien *pl.* uk, náuki *pl.*, učénje; (Zeichnungsbl.) vzorci *pl.*, predlóge *pl.*; **Studien-** naúčni, učni, šolski.
Studienabtheilung *f.* učni oddélek.
Studienfach *n.* učni predél, učna stroka.
Studienfonds *m.* učni zaklàd.
Studiengang *m.* tek učénja.
Studienhofcommiſſion *f.* dvorna komisíja za šólstvo.
Studienjahr *n.* šolsko leto.
Studienordnung *f.* učni red.
Studienplan *m.* učni načŕt.
Studienweſen *n.* šólstvo; učne stvarí *pl.*
ſtudieren učíti se, šólati se, študírati; (die Rechte —) učíti se právništva; jmdn. — laſſen v šóle dati; (durchſtudieren) preučevati; preučíti; (nachdenken) premišljevati; ich ſtudiere auf eine Entſchuldigung premišljújem, kako bi se opravíčil; ſtudiert izšólan, učèn.
Studierſtube *f.* učna soba.
Studierzimmer *n.* učna soba.
Studioſus *m.* diják.
Studium *n.* uk, učénje; preučevánje.
Stufe *f.* stopnica; *fig.* stopnja; (v. Erz) kos, gruča.

Stufenerz *n.* ruda v celih kosih.
Stufenfolge *f.* stopnjevíti red.
ſtufenförmig stopníčast, stopnjast.
Stufengang *m.* postópnost, postópno napredovánje; (Gradation) stopnjevánje.
Stufenland *n.* stopnjevína.
Stufenleiter *f.* stopníčasta léstvica; *fig.* léstvica.
ſtufenweiſe *adv.* od stopnje do stopnje, postópno; stópnjema.
Stuhl *m.* stòl; *dem.* stolčék; auf — gehen k potrébi iti (idem, grem); er hat einen ſchweren — zapíra —, zapéka se po njem; keinen — haben zapečèn biti (sem), zaprt biti; (Kirchen—) stòl, klop (-í); (Thron) préstol (-stóla); der römiſche — rimska stolíca; **Stuhl**ſtolov.
Stuhlfeier *f.* praznovánje sédeža sv. Petra.
Stuhlgang *m.* hoja k potrébi, opravljanje potrébe.
Stuhlgeſtell *n.* kozólci *pl.*
Stuhllehne *f.* stólovo naslanjálo.
Stuhlmacher *m.* stolár.
Stuhlrichter *m.* kótarski sodník.
Stuhlſäule *f.* srčnik, vétrnik, ključ, menih.
Stuhlwagen *m.* vozni stòl; voz z stólastimi sédeži.
Stuhlzwang *m.* zaprtje, zaprtost.
Stulpe, Stülpe *f.* zavíhljaj, zavihàj; (b. Hut) okráječ.
ſtülpen (aufſchlagen) zavíhati; zavíhniti, zafŕkniti; (umkehren) povézniti.
Stulphut *m.* zavíhani klobúk.
ſtülpig zavíhan, zafŕknjen.
Stulpnaſe *f.* zavíhani nos.
Stulpſtiefel *m.* podvíhani škorènj; (*pl.*) sleci, víhale *pl.*
ſtumm nem, mutast, mutav; brezglásen; molčéč; — werden obnemèti, obmútniti; *adv.* molčé.
Stumme *m.* mutèc, nemák; *f.* muta, nemíca, nemáča.
Stummel *m.* štula, štúlica, štrcélj; ostánek; kratka lula.
Stummelaffe *m.* brezpálčnik.
ſtummeln ſ. verſtümmeln.
Stummheit *f.* nemóst, nemóta, mútavost.
Stümper *m.* šušmár, mojstèr-skaza, pačúh.
Stümperei *f.* šušmárstvo, pačuharíja.
ſtümperhaft šušmárski, pačúharski.
ſtümpern šušmáriti, pačuháriti.
ſtumpf (abgeſtutzt) kebast, štulast; (eine Kuh mit —en Hörnern) štula, štúlavica; (nicht ſpitz, nicht ſcharf) tòp, topast, tumpast; — machen o-, zatópiti; —er Winkel top kot; das macht —e Zähne to dela skomíno; (v. Geiſt, v. den Sinnen) opókel, ne óstèr, tòp; —er Menſch topoúmen človek, topoglávec.
Stumpf *m.* okršek; štrcélj, štula; (Baum—) panj, štòr, paróbek; (Fuß—) štula; mit — u. Stiel popólnoma.
ſtumpfeckig topoógeln.
ſtumpfen tópiti; o-, zatópiti; (der Spitze berauben) okŕniti, oštúliti; (Bäume) prisékati.
Stumpfheit *f.* topóst; topóta; (der Zähne) skomína, oskomína; *fig.* topoglávost, opóklost.
ſtumpfkantig toporòb.
Stumpfkopf *m.* topoglávec.
Stumpfnaſe *f.* topi —, túmpasti nos.
ſtumpfnaſig toponòs.
Stumpfſchwanz *m.* kébasti —, prirézani —, kosi rep.
ſtumpfſchwänzig kosorèp, kebast.
Stumpfſinn *m.* topoúmje, topoglávost.
ſtumpfſinnig topoúmen, topoglávec.
Stumpfwinkel *m.* topi kot.
ſtumpfwinkelig topokótec.
Stunde *f.* ura; *dem.* úrica; *fig.* čas; um welche —? obkoréj, obkoré? um dieſe — obsoréj; zu jeder — vsak čas; bis zu welcher —? dokoréj, dokoré? bis zu dieſer — dosoréj, dosoré; zur — sedàj, pri tej priči; zu guter — o pravem času; —n geben poučevati; —n nehmen dajáti se poučeváti, učitelja (učíteljico) iméti; **Stunden**urni.
ſtunden odlòg dáti, odložíti, podáljšati (rok za plačílo).
Stundengebet *n.* ure *pl.* [ure.
ſtundenlang *adi.* celoúren; *adv.* cele
Stundenplan *m.* razdelítev ur, urnik.
Stundenrad *n.* urno kolésce.
Stundenſchlag *m.* odbíjanje ur.
Stundenuhr *f.* ura, ki ne kaže minút.

Stundenzeiger *m.* urni kazávěc.
stündlich *adi.* vsakoúrěn; *adv.* vsako uro.
Stundung *f.* odlòg (plačíla).
Stupf *m.* dregljaj; pobézěk.
stupfen drégati, drézati; bezáti; drégniti, pobezáti, bázniti.
Stupfer *m.* drégavěc, drézavěc.
stupid neúměn, topoglàv, zabit.
Stupidität *f.* neúmnost, topoglávost.
Sturm *m.* (im Kriege) naskòk; — laufen gegen etwas (jmdn.) naskóčiti kaj (koga), z naskókom napásti (-pádem); *impf.* naskakovati, z naskókom napádati; im — einnehmen z naskókom vzeti (vzamem); (Tumult) hrup, hrupni metež; — läuten plat zvoná biti (bijem); (der Elemente) nevíhta, vihár, vihra; Stürme des Lebens vihárji življénja; — des Beifalls vihárno —, burno odobrávanje, — plóskanje; — der Entrüstung burna —, vihárna ogórčenost; (der Seele) nemír, nepókoj.
Sturmband *n.* podbrádnik.
sturmbewegt vzbúrkan, vihárěn; burno vznemírjen.
Sturmbock *m.* ověn, stenolòm.
stürmen *tr.* (einen Ort) naskóčiti, z naskókom vzeti (vzamem); *impf.* naskakovati; *intr.* dreti (derem), divjáti, vihráti; pridréti, prilomástiti, pridivjáti, pri-, zvihráti; auf jmdn. — pritískati, pestíti koga; (lärmen) hrup délati, hrupéti, razsájati, rohnéti; (v. d. Elementen) es stürmt vihár je, nevíhta je; das Meer stürmt morje divjá, — besní; mit d. Glocke — plat zvoná biti (bijem).
Stürmer *m.* naskakovávěc; vihrávěc.
Sturmflut *f.* visóka plima; razbúrkano valóvje.
sturmfrei varěn (zavárovan) proti naskókom.
Sturmglocke *f.*, d. — läuten plat zvoná biti (bijem).
Sturmhaube *f.* želézna kapa, čeláda.
Sturmhut *m.* s. Sturmhaube; vojáški in urádniški klobúk; (*bot.*) s. Eisenhut.
stürmisch vihárěn, burěn; razbúrkan; (von Menschen) vihràv, nagěl, silěn; —es Wesen vihrávost; —er Mensch vihrávěc; —es Wetter nevíhta, vihárno vreme; —e Sitzung hrupna —, vihárna seja.
Sturmlauf *m.* naskóčni tek.
Sturmleiter *f.* naskóčna léstvica.
sturmlos mirěn, brez vihárja, brez nevíht.
Sturmmöve *f.* sivi galéb, vpijálo.
Sturmpetition *f.* vihárna —, silovíta prošnja.
Sturmschritt *m.* naskóčni —, nagli korák.
Sturmschwalbe *f.* vihárnica, sv. Petra [ptica.
Sturmsprung *m.* naskòk (*turn.*).
Sturmvogel *m.* strakoš.
Sturmwetter *n.* nevíhta, vihárno vreme.
Sturmwind *m.* vihár, piš.
Sturmzeug *n.* naskóčna pripráva.
Sturz *m.* pàd, paděc (auch *fig.*); (des Felsens) strměc, strmína; (d. Wassers) slap; (des Regens) nalív, ploha; (des Fensters, der Thüre) prekláda; (Stumpf) okŕšěk; (Deckel) pokròv, pokróvka.
Sturzacker *m.* na novo izorána njiva.
Sturzbach *m.* skakávěc, slápověc.
Sturzbad *n.* kopel na polív, škropílna kopel.
Sturzbecher *m.* kupa s pokróvom.
Sturzboden *m.* stròp iz popréčnikov.
Sturzbogen *m.* ókenski oblók.
Stürze *f.* (*mont.*) izvračalíšče; (Deckel) pokròv, pokróvka.
Stürzel *m.* štòr, tŕš; štrcělj, štula; (der Rebe) ključ; (beim Holze) rítina.
stürzen *tr.* izvŕniti, prevŕniti, prevalíti, prekúcniti, prekopícniti; *impf.* izvráčati, prevráčati, prekucevati; vom Throne — s prestóla vreči (vržem), — pehníti (páhnem); jmdn. — vreči —, izpodríniti koga; ins Unglück — v nesréčo pripráviti; zu Boden — na tla bútiti, — telébiti, — tréščiti; (ein Gefäß) povezovati; povézniti; (e. Glas) izprázniti, izvŕniti; *impf.* izpraznjevati, izvráčati; (Getreide) obŕniti, pregrébsti (-grébem) z lopáto; *impf.* obráčati, pregrébati; d. Acker — na novo izoráti (-órjem), ledíno —, praho oráti; sich — skóčiti, strmogláviti se, zagnáti (-žénem) se, zakadíti se, zapodíti se; sich in Schulden — v dolgóve se zakópati, — zagáziti; sich ins Verderben

— pogubíti se; *intr.* pasti (padem), izvŕniti se, prekúcniti se, zvalíti se; *impf.* pádati, izvrácati se, prekucevati se; (ſich ſchnell bewegen) plániti; (heftig zu Boden —) telébiti, telébniti, bútniti; vom Pferde — s konja pasti.

Sturzglas *n.* povéznik.

Stute *f.* kobíla; **Stuten-** kobílji.

Stuterei *f.* kobilárna, kobilárnica.

Stutfüllen *n.* žrebíca, kobílica.

Stutz *m.* okršèk, štula; (Gewehr) kratka puška; kratka čášica.

Stütz- podpórni, opórni.

Stutzärmel *m.* kratki rokáv, rokávec.

Stützbalken *m.* ſ. Stütze.

Stützblatt *n.* (*bot.*) podpórni list.

Stutzbüchſe *f.* kratka puška.

Stütze *f.* podpóra; opóra, opórnja; *fig.* podpóra, zaslómba.

Stutzen *m.* (Gewehr) ſ. Stutz.

ſtutzen *tr.* prisékati, prirézati, prikrájšati; *impf.* prisekovati, prirezovati, prikrajševati; (Bäume) prisékati, prikléstiti; *impf.* prisekovati, kléstiti; das Haar — pristríči (-strížem), prirézati (-rézem); *impf.* stríči, prirezovati; *intr.* zgeníti (zgánem) se, ostrméti, osúpniti, zavzéti (-vzámem) se; *impf.* zgíbati se, ostrmévati, zavzémati se; (prangen) skazovati se.

ſtützen podpréti (-prèm), opréti; *impf.* pod-, opírati; ſich auf, an etwas — opréti se na kaj, *impf.* opirati se; ſich auf Gott — na Bogá zanésti (-nésem) se, *impf.* — zanášati se.

Stutzer *m.* gizdalín; (weibl.) gizdalínka.

ſtutzerhaft gizdalínski.

Stutzglas *n.* nizki kozárec.

ſtutzig osúpel, osúpnjen; — werden ſ. ſtutzen; einen — machen osúpniti koga; — ſein (v. Pferden) škétiti se, plášiti se.

ſtützig kujav, trmoglàv.

Stützigkeit *f.* kújavost, trmoglávost.

Stutzkopf *m.* kújavec, trmoglávec.

Stützleiter *f.* léstvica z opóro.

Stutzohr *n.* prisékano uhó.

Stützpunkt *m.* podporíšče, oporíšče, opiralíšče.

Stutzſchwanz *m.* kosorépa živál (-i); kosorépka, kosorépec.

Stützſporenpilz *m.* oprtotrósa gliva.

Suada *f.* zgovórnost, zgovorljívost.

ſubaltern nižji, podrejèn, podréden.

Subalternation *f.* (*phil.*) poddrúžnost.

Subalternbeamte *m.* nižji urádnik.

ſubalternierend (*phil.*) poddrúžen.

Subalternofficier *m.* nižji častnik.

Subarrendator *m.* podzakúpnik.

Subdiakon *m.* subdiákon.

Subhaſtation *f.* javna dražba.

Subject *n.* (Perſon) oséba; (kaufm.) kupčíjski služábnik, lekárski pomočník; (*gramm.*) osébek, podmèt.

Subject- (*gramm.*) osébkov.

ſubjectiv subjektívèn; osében.

Subjectivität *f.* subjektívnost.

Subjectſatz *m.* osébkov stavèk.

Subjournal *n.* sodnévnik.

ſubjunctiv pritáknjen.

ſublim ſ. erhaben.

Sublimat *n.* razhlapína, prehlapína, sublimát.

Sublimation *f.* razhlápljanje.

ſublimieren razhlapíti, prehlapíti; *impf.* raz-, prehlápljati.

sub littera pod črko.

ſublunariſch podmeséčen.

ſubmiſs ponížen.

Submiſſion *f.* ponížnost; ſ. Demuth.

Subordination *f.* pokórščina, poslúšnost; podrejénost.

ſubordinationswidrig zoper pokórščino (vojáško), pokórščini naspróten, upóren.

ſubordinieren podredíti; ſ. unterordnen.

ſubordiniert podrejèn, poddrúžen.

Suborn *n.* sokís.

sub rosa *adv.* skrivàj, kot skrivnóst.

Subſcribent *m.* podpísnik, podpísec; naročník.

ſubſcribieren podpísati (-píšem) se —; naročíti se na kaj; *impf.* naročeváti se.

Subſcription *f.* podpisovánje; naróčba.

ſubſidiariſch pomóčen, pomóžen, podpóren; nadoméstèn, subsidiáren.

Subſidien *pl.* pomóč (-i), sredstva *pl.*

Subſidiengeld *n.* denárna pomóč (-i), podpóra.

Subſiſtenz *f.* obstánek; prehranítev, preživítev, preživítek; er hat keine — nima se s čim preživíti.

Subſiſtenzmittel *n.* prehranílo, prežítek, živež, dohódek.
Subſtantialität *f.* bístvenost.
ſubſtantiell bistven, bitěn; (nahrhaft) redílěn.
Subſtantiv *n.* samostálnik, samostálno imé (-éna).
ſubſtantiviſch samostálěn.
Subſtanz *f.* (Grundſubſtanz) osnovína; (Grundweſen) podstát (-i); (Weſen) bistvo, bitnost; (Kern) jedro; (körperl. Maſſe) tvarína.
ſubſtituieren nadoméstiti koga s kom, naméstnika (nadoméstnika) komu postáviti; *impf.* nadoméščati, naméstnika postávljati; (erſetzen) namestovati; (arithm.) zameníti, *impf.* zamenjávati.
Subſtitut *m.* nadoméstnik, naméstnik.
Subſtitution *f.* (Stellvertretung) nadomestítěv, nadoméščanje; (arithm.) zaména.
Subſtitutionsmethode *f.* zamenjálni načín.
Subſtitutserbe *m.* nadoméstni dedič.
Subſtrat *n.* podlóga.
ſubſumieren podvésti (-védem); *impf.* podvájati (pod kaj); (folgern) izvájati; ſ. vorausſetzen.
Subtangente *f.* podtéčnica, subtangénta.
ſubtil taněk, tenčk, droběn, podróběn; natáněčn.
Subtraction *f.* odštévanje.
Subtrahend *m.* odštévanec.
Subtrahent *m.* odštévavec.
ſubtrahieren odštéti (-štějem), *impf.* odštévati.
Subvention *f.* denárna pomóč (-i), — podpóra.
Succeſs *m.* uspéh; ſ. Erfolg.
Succeſſion *f.* naslédstvo, naslédba.
ſucceſſiv *adi.* zaporéden, postópen; *adv.* zapóred, zaporédoma, pomálem, polágoma.
Succeſſor *m.* naslédnik.
ſucceſſoriſch prestopajóč (v. Erdbeben).
Succurs *m.* ſ. Beiſtand.
Suche *f.* iskánje; d. Hund hat eine gute — pès dobro sledí, — ima doběr nos; auf der — nach etwas ſein iskati kaj.
ſuchen ískati (iščem); Händel — prepíra —, obrésti ískati; Rath — za svèt vprášati, *impf.* — povpraševati; Hilfe — pomóči prósiti; — poprósiti; d. Weite — pete odnésti; ich ſuche zu (m. d. Inf.) izkúšam; mit dem *verb. impf.*: ich ſuche zu erfahren, — umzuwenden pozvedújem, obráčam; geſucht čislan, priljúbljen; prošen, zaželèn; prisíljen.
Sucher *m.* iskávec.
Sucht *f.* pohlèp, hlepénje; fallende — božjást (-i), pádavica.
Süd *m.* vretje; im — ſein vreti (vrèm).
Süd *m.* (Wind u. Weltgegend) jùg; **Süd-** južni.
ſüddeutſch južnonémški.
Sudel *m.* ſ. Sudelei; luža, mlaka.
Sudelei *f.* brazdánje; nesnága, svinjárstvo, mazarija.
Sudelfleck *m.* madež, pácka.
ſudelhaft mázav, nečéden, nesnážen.
ſudelig ſ. ſudelhaft.
Sudelkoch *m.* nečédni kuhar.
Sudelmagd *f.* nečédna —, umázana dekla.
ſudeln brazdáti, bróditi, packáti, svinjáti.
Sudelwäſche *f.* nesnážno perílo.
Süden *m.* jùg, južna stran (-í).
Südfrucht *f.* južni pridélek; Südfrüchte *pl.* južno sadje.
Südgegend *f.* južna stran (-í), jùg; južni kraj.
Südhütte *f.* solovárnica.
Südkreuz *n.* (Sternbild) južni križ.
ſüdländiſch južen.
Südler *m.* brazdáč, mazáč, nesnážnež, nečédnež; =in *f.* nesnážnica, nečédnica.
ſüdlich južen.
Südmeer *n.* južno morje.
Südoſt *m.* jugovzhòd.
ſüdöſtlich jugovzhóděn, južnovzhóděn.
Südoſtwind *m.* jugovzhódnik.
Südpol *m.* južni tečáj.
Südpolarland *n.* južnotečájna dežéla.
Südpunkt *m.* južíšče.
Südſalz *n.* varjéna sol (-í).
Südſee *f.* ſ. Südmeer.
Südſlave *m.* Jugoslovàn.
ſüdſlaviſch jugoslovánski.
Südſüdoſt *m.* jugojugovzhòd.
ſüdwärts *adv.* proti jugu.
Sudwerk *n.* solovárnica.

Südweſt *m.* jugozahòd, jugozapàd.
ſüdweſtlich jugozahódẽn, jugozapádẽn.
Südweſtwind *m.* jugozahódnik; gew. jùg.
Südwind *m.* južni vetẽr, jùg.
Suff *m.* pijánčevanje; pijáča.
ſüffig pítẽn; pijančljìv.
Suffix *n.* pripóna, končnica, obrazílo.
Süffling *m.* pijánẽc, pijančevávẽc.
Suffraganbiſchof *m.* naméstni škòf.
Suffragium *n.* volílni glas.
Suhle *f.* kalúža, mlakúža.
ſuhlen kalíšati se, váljati se po luži.
Sühnaltar *m.* spravni oltár, — žŕtvenik.
ſühnbar správẽn, spravo pripuščajòč.
Sühne *f.* poravnáva, sprava.
ſühnen poravnáti, spravo dognáti; ſ. rächen.
Sühnopfer *n.* správna darítẽv.
Sühnung *f.* poravnáva, sprava.
Sujet *n.* predmèt; ſ. Gegenſtand.
Sulfid *n.* žveplec.
Sultan *m.* sultan, turški car; =in *f.* súltanja, súltanka.
Sulze, Sülze *f.* žólica, žolca, hladétina; (ſ. d. Wild) lízalica, sólina; (Salzlake) rázsol; ſ. Gallerte.
ſulzen, ſülzen sol variti; divjáčino s s soljo vábiti; geſulzt v žólici priprávljen.
ſulzig, ſülzig žóličast.
Summa *f.* ſ. Summe.
Summand *m.* prištévanẽc, seštévanẽc.
ſummariſch *adi.* počrézẽn, skrájšan; —es Verfahren skrájšano —, sumárno postópanje; *adv.* počréz, ob kratkem.
Summarium *n.* skupni znesẽk; posnétẽk, preglèd.
Summarverfahren *n.* skrájšano —, sumárno postópanje.
Sümmchen *n.* vsótica, svótica.
Summe *f.* vsota, svota, znesẽk.
ſummen (Bienen) brnéti, brénčati (-ím); es ſummt mir im Ohr zvení —, šumí mi v ušesih.
Summen *n.* brnénje, brenčánje; (in d. Ohren) zvenénje, šuménje; (in d. Stadt) šum.
ſummierbar seštévẽn.
ſummieren seštéti (-štéjem), *impf.* seštévati.
Sumpf *m.* močvír, močvírje, močvára, močáva, grezí *pl. f.*, barjè, muža, luža; **Sumpf-** močvírni, močvárni.
Sumpfbinſe *f.* loč, ločẽk.
Sumpfboden *m.* močvírni svet.
ſumpfen v močvír se izpremínjati; po močvírju okús iméti.
Sumpfer *n.* bárjevẽc.
Sumpffieber *n.* močvírna mŕzlica.
Sumpfgegend *f.* močvírje, močáva, močvarína.
Sumpfgras *n.* kisla —, močvírna trava, mláčina.
Sumpfgrund *m.* ſ. Sumpfboden.
ſumpfig močvírẽn, močvírnat, mužnat, greznat.
Sumpflache *f.* kalúža, mlakúža.
Sumpflandſchaft *f.* močvírna krajina.
Sumpfpflanze *f.* močvírna rastlína.
Sumpftorf *m.* šota.
Sumpfvogel *m.* močvírna ptica.
Sumpfwaſſer *n.* močvírnica, blátnica.
Sumpfweihe *f.* plešẽc.
Sumpfwieſe *f.* podmókla senóžet (-i), močvírni travnik.
ſumſen ſ. ſummen.
Sund *m.* prelív.
Sünde *f.* greh; (Laſter) pregréha; eine — begehen grešíti, pregrešíti se; *impf.* pregreševati se; **Sünden-** grešni.
Sündenbekenntnis *n.* izpóved (-i).
Sündenbock *m.* krivdonósẽc, vsegakrív.
Sündenerlaſs *m.* odvéza grehov.
Sündenfall *m.* greh, ogrẽšek.
ſündenfrei brezgrẽšẽn, brez greha.
Sündengeld *n.* krivíčni —, pregrẽšni denár; preveč denárja.
Sündenlaſt *f.* bréme (-éna) grehov, grešno bréme.
Sündenleben *n.* pregrẽšno življénje.
ſündenlos brezgrẽšẽn, brez greha.
Sündenopfer *n.* darítẽv za grehe.
Sündenſchuld *f.* grešni dolg, grešna krivda.
Sündenſtrafe *f.* pokóra —, kazẽn (-i) za grehe.
Sündenthat *f.* grešni čin, grešno delo.
Sündenvergebung *f.* odpúščanje grehov.
Sünder *m.* grešnik; =in *f.* grẽšnica.
Sündflut *f.* vesóljni potòp.

ſündhaft grešèn, pregréšèn. [nost.
Sündhaftigkeit *f.* grešnost, pregréšſündigen grešíti, greh délati; pregrešíti se, ogrešíti se, greh storíti.
Sündiger *m.* grešnik.
ſündlich ſ. ſündhaft.
Sündopfer *n.* ſ. Sündenopfer.
ſuperarbitrieren na novo (zdravstveno) preískati, — preglédati; *impf.* na novo preiskávati, — pregledovati.
Superarbitrierung *f.* nova (zdrávstvena) preiskáva, nov (zdrávstveni) preglèd, nadpreglèd.
ſuperb izvŕstèn, krasèn.
Supercontrole *f.* nadpriglèd.
ſuperfein prefín, zeló fin.
Superintendent *m.* superintendént, višji cerkvéni nadzórnik (protestántovski).
Superior *m.* supérior, samostánski načélnik.
ſuperklug premóděr.
Superlativ *m. (gramm.)* preséžna stopnja. [hibe.
Supermängel *pl.* novi očítki *pl.*, nove
ſupernumerär nadštevílèn.
Superoxyd *n.* prekís, superoksíd.
Superpfandrecht *n.* višja zastávna pravíca.
Superpfändung *f.* nadrúbež.
Superpränotation *f.* nadpredznámba.
Superreviſion *f.* višji preglèd.
Superſatz *m.* nadvknjížba.
Superſtition *f.* ſ. Aberglaube. [supín.
Supinum *n. (gramm.)* namenílnik,
Suppe *f.* juha.
Suppenkraut *n.* zélišče za juho, jušno zélišče.
Suppenlöffel *m.* žlica za juho.
Suppenſchüſſel *f.* skleda za juho.
Suppentopf *m.* loněc za juho.
Supplement *n.* dopólněk, dodátěk, dostávěk; Supplement- dopolnílni.
ſupplementär dopolnílni.
Supplent *m.* naméstnik, naméstni učítelj, suplént.
Supplicant *m.* prosítelj, prosívěc, prošnjík.
ſupplicieren prósiti česa (pisméno).
ſupplieren namestovati; nadoméstiti, *impf.* nadoméščati; dopólniti kaj, *impf.* dopolnjevati.
Supplik *f.* prošnja.
ſupponieren ſ. vorausſetzen.
Suppoſition *f.* ſ. Vorausſetzung.
ſupra *adv.* gori, zgoraj.
Supremat *n. (m.)*, Suprematie *f.* vrhóvna oblást (-i), nadoblást.
ſurren ſ. ſummen.
Surrogat *n.* nadoméstěk.
Surrogatkaffee *m.* nadoméstěk za kavo.
ſuspendieren začásno razveljáviti, — ustáviti; (vom Amte) od službe začásno odstáviti.
Suspendierung, Suspenſion *f.* začásno razveljávljenje; začásna ustavítěv; odstáva —, odstavítev od službe.
Suspenſum *n.* neodlóčena stvar (-í); *in suspenso adv.* neodlóčeno.
ſüß sladěk (auch in übertrag. Bedtg.).
Süßapfel *m.* sladko jábolko.
Süßbrot *n.* sladki krùh. [slaja.
Süße *f.* sladkóst, sladkóta, sladkóba;
ſüßeln sladéti. [šati.
ſüßen sladíti, slájšati; osladíti, oslájSüßholz *n.* sladič, sladka korenínica; sladki les.
Süßigkeit *f.* sladkóst, sladkóta; osláda; (ſüße Sache) sladčica, slaščica, sladkarija.
Süßklee *m.* ſ. Steinklee.
ſüßlich osládèn, sladkóbèn, sladkàst.
Süßling *m.* sladkávěc, sladkáč; prilizovávěc.
Süßmaul *n.* sladkosnédež, obliznik; (weibl.) sladkosnéda, obliznéla.
Süßſtoff *m.* sladína.
Süßteig *m.* oprésno testó.
Süßwaſſergebilde *n.* sladkovódni utvòr.
Süßwaſſerkalk *m.* sladkovódni apnéněc.
Süßwaſſerpolyp *m.* sladkovódni políp.
Süßwaſſerſchnecke *f.* sladkovódni polž.
Süßwurz *f.* sladič, sladka korenínica, sladki korén.
Suſtentation *f.* vzdrževánje, preživa, prežítěk, prehranítěv; Suſtentations- vzdrževálni, prehranítveni.
Suzerän *m.* nadvladár, suzerén.
Suzeränität *f.* nadvladárstvo, suzerénstvo.
ſyllabieren zlogovati.
ſyllogiſieren umstvovati; izvájati.
Syllogismus *m.* sklèp, silogízem.

Symbol *n.* podóba, známenje, simból.
Symbolik *f.* nauk o simbólih, simbólika.
ſymboliſch simbóličën.
Symmachie *f.* bojna zveza.
Symmetrie *f.* somérnost, simetríja.
ſymmetriſch somérën, simétričën.
ſympathetiſch enakočúvstven; skrivnóstno delujóč; simpatétičën.
Sympathie *f.* srčna naklónjenost; medsebójno vplívanje orgánsko; **ſympathiſch** simpátičën. [patíja.
Symphonie *f.* simfonija.
Symptom *n.* znák, priznák, simptóm.
Synagoge *f.* židovska zbórnica, — molílnica, — šola, sinagóga.
Synchronismus *m.* sodóbje, istočásje, sinhronízëm.
ſynchroniſtiſch sodóbën, istočásën.
Syndicat *n.* pravno zastópništvo (društva), sindikát.
Syndicus *m.* pravni zastópnik, síndik.
Synekdoche *f.* zamenjáva poména, sinékdoha.
Synkope *f.* opuščáj, okrájšek, krčenje, izpehovánje samoglásnikov, sínkopa.
Synode *f.* cerkvéni zbòr, sinóda; **Synodal-** cerkvenozbórni, sinodálni.
ſynonym soznáčën, sinoníměn; ſ. ſinnverwandt.
Synonymum *n.* soznáčnica.
Synopſis *f.* preglèd, posnétek.
ſyntaktiſch skládenjski, sintáktičën.
Syntax *f.* skladnja, sintáksa.
Syntheſe *f.* sestàv, skládanje, sintéza.
ſynthetiſch sintétičën.
Syphilis *f.* sramna kuga.
ſyphilitiſch sramnokúžën, sifilítičën.
Syrup *m.* sirup.
Syſtem *n.* sestàv, sistém; **Gebirgs-** górstvo; **Zoll-** carínstvo; **Nerven-** živčevje. [tika.
Syſtematik *f.* sestavoslóvje, sistemá-
ſyſtematiſch sestávën, sistemátičën.
ſyſtemiſieren v sestàv správiti, sestávno uredíti; ustanovíti; **ſyſtemiſiert** ustanovljèn.
Syſtemiſierung *f.* ustanovítëv.

T.

Tabak *m.* tobák; **Schnupf-** drobni —, njuhálni tobák; **Tabak-** tobáčni; tobákov.
Tabakbau *m.* pridelovánje tobáka.
Tabakbeutel *m.* tobáčni mehúr, tobáčna mošnja.
Tabakbüchſe, Tabakdoſe *f.* tobáčnica.
Tabakfabrik *f.* tobakárnica, tobáčna továrna.
Tabakfeld *n.* tobáčno polje.
Tabakhandel *m.* kupčíja s tobákom, tobáčna trgovína.
Tabakmonopol *n.* tobáčno samotŕštvo, tobáčna samoprodája.
Tabakpfeife *f.* pipa, lula.
Tabakpflanze *f.* tobákova zel (-í), tobák.
Tabakraucher *m.* tobákar.
Tabaktrafik *f.* tobáčna prodajálnica, — trafíka.
Tabaktrafikant *m.* prodajávec tobáka, tobáčni trafikánt; **=in** *f.* tobáčna prodajávka, — trafikántinja.
Tabakverlag *m.* tobáčna zalóga.
Tabakverſchleiß *m.* prodája tobáka.
Tabatiere *f.* ſ. **Tabakdoſe.**
tabellariſch razpredélën, tabelárën.
Tabelle *f.* razpredélnica, razkáznica, tabéla.
Tabernakel *n.* sveto hraníšče, tabernákelj.
Taberne *f.* krčma.
Tableau *n.* slika.
Table d' hôte *f.* skupni obèd.
Tabular- zemljiškoknjížni, knjížni, tabulárni.
Tabulargeſuch *n.* (**Intabulationsgeſuch**) prošnja za vknjíženje, — za vknjížbo; (**Extabulationsgeſuch**) prošnja za izknjíženje, — za izknjížbo.
Tabulargläubige *m.* vknjíženi upnik.
tabularmäßig vknjížljiv, zemljiškoknjížën.
Tabularverhältnis *n.* zemljiškoknjížna razméra. [njár.
Tabulett *n.* krošnja; **=krämer** *m.* krošTachygraph *m.* hitropísec.
Tachygraphie *f.* hitropìs, hitropísje.

Tadel *m.* graja; (Fehler) napáka, hiba; ſ. Makel.
tadelfrei ſ. tadellos.
tadelhaft graje vreděn.
tadellos brez napáke, brezhíbèn, negrájèn.
Tadelluſt *f.* ſ. Tadelſucht.
tadeln grájati; pográjati.
tadelnd grajajòč; grajálèn.
tadelnswert graje vreděn.
Tadelſucht *f.* grájavost.
tadelſüchtig grájav.
Tadelwort *n.* grajálna beséda.
Tadler *m.* grájavèc; =in *f.* grájavka.
Tafel *f.* tabla, deska; *dem.* táblica, deščica; (Tiſch) miza; die — decken mizo pogrníti, *impf.* — pogrínjati; (Eſſen) obèd, kosílo; große — pojédina, gostí *pl.*; (Glas—) šipa; (Tabelle) razpredélnica.
Tafelaufſatz *m.* namízni okràs.
Tafelberg *m.* mízasta gora, golič.
Tafelbeſteck *n.* namízno oródje.
Tafelbier *n.* namízno pivo.
Tafeldecker *m.* pogrínjavèc.
Täfelei *f.* ſ. Tafelwerk.
Tafelform *f.* táblasta oblíka.
tafelförmig tablast.
Tafelfreude *f.*, *pl.* —n obédno veséljе.
Tafelgedeck *n.* namízna opráva.
Tafelgeld *n.* gostnína.
Tafelgemach *n.* obédnica.
Tafelgeräth *n.* namízna opráva, namízje.
Tafelglas *n.* stekléna plošča, šipa.
Tafelland *n.* ſ. Hochebene.
Tafelmeiſter *m.* nadmíznik.
Tafelmuſik *f.* godba pri obédu.
tafeln obédovati, gostovati se, gostíti se, pirovati.
täfeln potáblati; s táblami obložíti, — obíti; z déskami obíti (-bíjem), opážiti.
Tafelobſt *n.* namízno sadje.
Tafelöl *n.* zabélno olje, olje za jedí.
Tafelrunde *f.* omízje, obséda.
Tafelſaal *m.* obédnica.
Tafelſervice *n.* namízje, namízna opráva.
Tafeltuch *n.* mizni prt.
Tafelwein *m.* namízno vino.
Tafelwerk *n.* táblasti obòj; obòj z déskami, paž.
Tafelzeug *n.* ſ. Tafelgeräth.
Taffet *m.* tafet; Taffet- tafétov, tafétni.
Tag *m.* dan, den (dneva, dne); — werden ſ. tagen; der — bricht an dan se dela, daní se, svita (se); der — iſt angebrochen dan je napóčil, dan se je storil; bei —e po dne, za dne, po dnevi; am hellen —e pri belem dnevi; den ganzen — ves dan; den ganzen lieben — ves božji dan; in den — hinein tja v en dan, navdán, brez glave; der — neigt ſich dan se nagíba, — nagíblje; der — hat ſich geneigt dan se je nagnil, — priklónil; an den — kommen zvédeti (zvem) se, na dan —, na svetlo priti (pridem); es liegt am —e očítno —, očivídno je, jasno je; — für — dan na dan, dan za dnevom; —s vorher prej ta dan, prejšnji dan; d. jüngſte — sodnji dan; in ſeinen beſten —en v najlépši dobi, v najbóljših letih; heutzutage *adv.* dándanes, dándanašnji; in meinen alten —en na stare dni; — und Nacht noč in dan; — läuten jútrnjo —, jútrnjico zvoníti, dan —, dnevi zvoníti; (Verſammlung) zbòr; Tag- dnevni.
Tagarbeit *f.* dnevno delo, dnevno opravílo; (b. Bergw.) delo na svetlem, nadnévno delo.
Tagarbeiter *m.* težák, dninar.
Tagbau *m.* svetli lòm, nadnévni lòm.
Tagblatt *n.* dnevnik, dnevni list.
Tagbogen *m.* dnevni lok *(phys.)*.
Tagebuch *n.* (Journal) dnevnik, dnevni zapísnik.
Tagedieb *m.* postopáč, lenúh.
Tagedienſt *m.* vsakdánje opravílo; (im Gegenſatz z. Nachtdienſt) dnevna služba.
Tagefahrt *f.* (pravdni) dan (dneva), narok.
Tagegang *m.* nadnévna žila.
tagelang *adv.* cele dni.
Tagelohn *m.* dnína, nádnica, nadnévnica, (obdán (-i), obdánja).
tagen daníti se, svítati (se); dan se dela; izdaníti se, razdaníti se; dan se storí; (v. e. Verſammlung) zborovati.
Tages- dnevni.
Tagesanbruch *m.* svit, zòr, razsvìt; mit — s svitom, z dnevom, za ránega jutra.

Tagesbefehl *m.* dnevno povélje.
Tagesblatt *n.* ſ. Tagblatt.
Tagescours *m.* dnevna cena, dnevni kurz.
Tagesfrage *f.* dnevno vprašánje.
Tagesgeſchichte *f.* dnevni dogódek.
Tagesgrauen *n.* svit, zòr.
Tageslänge *f.* dnevna dolgóst, dolgóst dneva.
Tageslicht *n.* dnevna svetlóba, dan (dneva); ans — bringen na svetlo —, na dan správiti.
Tagesordnung *f.* dnevni red; zur — übergehen preíti (-ídem) na dnevni red; das iſt heute an der — to je dándanes v navádi.
Tagespreſſe *f.* dnevni čásniki, dnevniki *pl.*
Tageszeit *f.* dnevni čàs, dnevna doba.
Tagewerk *n.* dnevno delo, — opravílo.
Tagfahrt *f.* ſ. Tagefahrt.
Tagfalter *m.* dnevnik.
Taggeld *n.* dnévščina, dnina, dnévnica.
Taggeſtirn *n.* solnce.
taghell svetèl ko dan.
Taghelle *f.* dnevna svetlóba.
tägig dnevèn.
Tagleuchte *f.* dnevno svetílo; (*bot.*) smetlíka.
Taglia *f.* naglavnica, talja; (Rettungs=taglia) otetnína, izbavnína.
täglich *adi.* vsakdánji, vsakdánski; (gewöhnlich) navádèn, vsednji; *adv.* vsak dan, dan za dnevom.
Taglohn *m.* ſ. Tagelohn.
Taglöhner *m.* dninar, najémnik, nádničar, težák; =arbeit *f.* težáščina, težáško delo; =in *f.* dnínarica, najémnica, težákinja.
Tagmarſch *m.* dnevni pohòd, dan hodá.
Tagpfauenauge *n.* podnévni pavlínček.
Tagſatzung *f.* narok, dan.
Tagſchacht *m.* navŕšni ròv, predúh.
Tagſchreiber *m.* dnévničar; pisár dninar; ſ. a. Diurniſt.
tagsüber *adv.* za dne.
Tag= und Nachtgleiche *f.* enakonóčje.
Tagwache *f.* podnévna straža.
Tagzeit *f.* (Brevier) dnevne ure *pl.*; ſ. a. Tageszeit.
Taille *f.* živòt, pas, stas.
Taillennaht *f.* živótni šiv, pasni šiv.
Takel *n.* škripèc, vrví na ladji.
takeln (z vrvmi) ladjo oprémiti, — oskrbéti; *impf.* ladjo — oprémljati, oskrbovati.
Takelwerk *n.* vrví *pl. f.*, vrvje na ladji.
Takt *m.* takt, udárjanje pri glasbi, mera; *fig.* obzírnost, zmiſèl za dostójnost, takt.
taktfeſt trdèn v taktu.
Taktik *f.* táktika; =er *m.* taktik.
taktlos neobzírèn, nedostójèn, brezták tèn.
Taktloſigkeit *f.* neobzírnost, nedostójnost, brezták tnost.
taktmäßig *adv.* po taktu, po udárcih.
Taktmeſſer *m.* taktomèr.
taktvoll taktèn, obzírèn; —es Benehmen taktnost.
Talar *m.* talár, duhóvniška dopétna halja.
Talent *n.* nadárjenost, bistroglávost, talent.
talentlos nenadárjen, slabe —, trde glavé, kesnoglàv.
talentvoll nadárjen, bistroglàv, bistroúmèn, prebrísan.
Talg *m.* loj; *coll.* lojevína; **Talg**lojév, lojén.
Talgdrüſe *f.* lójnica.
talgen lojíti; loj dajáti, loj iméti (imám).
talgicht lojast.
talgig lojén, lojnat; ſich — machen polojíti se.
Talglicht *n.* lojéna —, lojéva sveča, lojenica.
Talgſäure *f.* lojéva kislína.
Talgſtoff *m.* lojèc, lojevína.
Talisman *m.* čaróbno sredstvo, talisman.
Talk *m.* lojévèc.
Talkerde *f.* lojévica, magnézija.
Talkſtein *m.* ſ. Talk.
Talmud *m.* talmud.
Talon *m.* talón.
Tamarinde *f.* tamarínd.
Tamariske *f.* tamarisk.
Tambour *m.* bobnar, tambor.
Tamburin *n.* ročni boben s kragúljci, tamburín; ſ. Strickrahmen.
Tamburine *f.* támburica.
Tamburinenſpieler *m.* tamburáš.

Tand *m.* ničevo delo, — počétje; igráča, čača, norčija; blebèt; *fig.* ničémurnost, ničevost.

Tändelei *f.* ničevo —, prazno počénjanje; čačljánje, poigrávanje; norčije *pl.*

Tändeler *m.* j. Tändler.

tändelhaft čačljàv, otročájast, norčàv.

tändeln ničeve stvarí počénjati, čačljáti, poigrávati se, otročevati, norčije ugánjati.

Tändelwerk *n.* igráča, čačljánje, poigrávanje.

Tändler *m.* čačljávec, otróčji človek; j. Tröbler.

Tang *m.* halóga.

Tangente *f.* dotíčnica, tangénta.

Tangentenbouſſole *f.* tangéntna busóla *(phys.)*.

Tangentenvieleck *n.* tangéntni mnogokótnik.

Tangentialkraft *f.* odsrédnost, tangenciálna sila.

Tanne *f.* jel (-í), jela, jelka; hoja, hojka.

tannen jelóv.

Tannenfink *m.* j. Bergfink.

Tannenhain *m.* jelóv log, — gaj.

Tannenharz *n.* jelóva smola, (pilpoh).

Tannenholz *n.* jelovína, jelóv les.

Tannenreiſig *n.* jelíčevje, jelóve veje *pl.*

Tannenwald *m.* jelóvje, hójevje.

Tannenwedel *m. (Hippúris vulgaris)* smréčica *(bot.)*.

Tannenzapfen *m.* jelóv češárek, jelóv storž.

Tannin *n.* čreslovína.

Tännling *m. (Agaricus deliciosus)* sirówka *(bot.)*.

Tante *f.* teta; *dem.* tetka, tética; (Onkelsfrau) strina; (Oheimsfrau) ujna.

Tantieme *f.* delež dohódkov, — odstótkov.

Tanz *m.* ples, raj.

Tanzbär *m.* medved plesáč.

Tanzbewilligung *f.* plesna dovolítev.

Tanzboden *m.* plesíšče, rajíšče.

tanzen plésati (plešem), rájati; zaplésati, zarájati.

Tänzer *m.* plesávec, plesáč, plešec, rájavec; **=in** *f.* plesávka, rájavka, plesarica, plesíca.

Tanzfeſt *n.* ples.

Tanzhaus *n.* plesálnica.

Tanzkränzchen *n.* plesni venček.

Tanzkunſt *f.* plesárstvo, plesna umétnost.

Tanzlicenz *f.* plesno dovolílo. [nost.

Tanzlied *n.* poskóčnica, plesna pesém (-i).

Tanzlocal *n.* j. Tanzhaus.

Tanzluſt *f.* vesélje do plesa, plesno vesélje.

tanzluſtig plesàv, plesoljúbèn.

Tanzmeiſter *m.* plesni učítelj, plesár.

Tanzmuſik *f.* plesna godba.

Tanzmuſikſtück *n.* poskóčnica.

Tanzplatz *m.* plesíšče, rajíšče. [rána.

Tanzſaal *m.* plesálnica, plesna dvo-

Tanzſchuh *m.* plesni črevélj.

Tanzſucht *f.* plesohlépnost.

tanzſüchtig plesohlépèn.

Tanzunterhaltung *f.* veselíca s plesom, plesna veselíca.

Tapet *n.* prepróga; etw. aufs — bringen spróžiti kaj, oméniti kaj.

Tapete *f.* ópna, tapéta.

tapezieren z ópnami prevléči (-vlečem), tapetovati.

Tapezierer *m.* tapétnik, opnár, tapétar.

Tapeziergewerbe *n.* tapétniški —, opnárski obŕt.

tapfer hraběr, srčèn, junáški.

Tapferkeit *f.* hrabrost, srčnóst, junáštvo.

Tapir *m.* morsko prasé (-éta), tapir.

tappen távati, hvátati; herumtappen slepomíšiti.

täppiſch okórěn, neróděn, štorkljast.

Tara *f.* odbítěk na posódo pri téhtanju, tara.

Tarantel *f.* tarántola.

Tarif *m.* ceník, cenovník, taríf.

Tarifbeſtimmung *f.* tarífno določílo.

tarifieren ceno postáviti, — odmériti.

tarifmäßig po odmérjeni ceni, po tarífi.

Tarifpoſt *f.* tarífna števílka, — postávka.

Tarifſatz *m.* tarífni postávek.

Tarock *m.* (*n.*) tarók.

tarockieren tarók igráti, tarokírati.

Tartarus *m.* (Hölle) pekèl; (Unterwelt) podzémlje.

Tartſche *f.* mali ščit, tarča.

Taſche *f.* žèp, (aržet); (Beutel) mošnja; (Reiſe—) torba, malha, tobólčc; (Maultaſche) zaúšnica, brljúzga, klofúta, klapoúšnica.

Täſchelkraut *n.* kobúlica; plešèc.

Taſchen- žepni.

Taſchenausgabe *f.* žepna izdája.

Taſchenbuch *n.* žepna knjiga; zapísnik.

Taſchendieb *m.* žepni tat, žeporèz, zmíkavt.

Taſchenformat *n.* žepna oblíka.

Taſchengeld *n.* denár za male potrébe.

Taſchenkalender *m.* žepni koledár.

Taſchenkrebs *m. (Cancer pagurus)* rakúlja, rákovica, grmáj.

Taſchenmeſſer *n.* nòž zaklepálnik, miheč, brítvica, kostúra, pipèc, nožíčevka.

Taſchenſpiel *n.* slepílna —, oslépna igra, rokohítrstvo.

Taſchenſpieler *m.* slepílni glumáč, rokohítrec; **Taſchenſpieler-** rokohítrski; **-kunſt** *f.* slepílno glumáštvo, rokohítrost.

Taſchentuch *n.* žepni robèc.

Taſchenuhr *f.* žepna ura, (ura) žépnica.

Taſchenwörterbuch *n.* žepni slovár, slovárček.

Täſchner *m.* mošnjár.

Taſſe *f.* podstávek, podlóžek, (taca); zdélica, čaša.

taſſenförmig zdéličast, čašast.

Taſtatur *f.* tipálo, prebirálo, tastatúra, klaviatúra.

taſtbar tipèn, otípen.

Taſtbarkeit *f.* otípnost.

Taſte *f.* tipka.

taſten típati (tipam, tipljem), hvátati, šlátati, pípati; otípati, potípati ɔc.

Taſtenbrett *n.* ſ. **Taſtatur.**

Taſter *m.* tipáč; (Fühlhorn) tipálnica; (Schlüſſel) ključ *(phys.)*; **-in** *f.* típavka.

Taſtkörperchen *n.* tipálno telésce.

Taſtorgan *n.* tipálo.

Taſtſinn *m.* tip, otip.

Tate *m.* (in der Kinderſpr.) ata, atej.

tätowieren opíkati, z bárvami opísati (-píšem), tetovírati; *impf.* opikávati, z bárvami opisovati.

Tatzbär *m.* (medved) tacar.

Tatze *f.* šapa, taca; (Klaue) páznohèt, párnohèt.

Tau *n.* vrv (-í).

taub gluh; etwas — nágluh; (leer) prazèn; — werden glušéti; oglušéti, oglúhniti; — machen glušíti; oglušíti; —e Neſſel mrtva kopríva.

Täubchen *n.* golóbec, golóbček, golobič; *fig.* (männl. Individ.) ljubček, miléček; (weibl. Individ.) mílica.

Taube *m.* glušèc, gluhèc; *f.* glušíca.

Taube *f.* golób; (Weibchen) golobíca; *dem.* golóbec, golóbček; (Weibchen) golobíčica; **Tauben-** golóbji; (ſpeciell vom Weibchen) golobíčji.

Taubenei *n.* golóbje jajce.

Taubenfalke *m.* golobíčar.

taubengrau golobjesìv.

Taubenhändler *m.* golobár.

Taubenhaus *n.* golobnják, golobínjak.

Taubenkropf *m.* golzún.

Taubenmiſt *m.* golóbjak.

Taubenſchlag *m.* golobnják.

Taubenſchwanz *m. (Macroglossa stellatarum)* velerílec.

Taubenzucht *f.* golobárstvo.

Tauber, Täuberich *m.* golób (samec).

Taubhafer *m.* divji ovès, glušec.

Taubheit *f.* gluhóta, gluhóst.

Täubin *f.* golobíca.

Taubneſſel *f.* mrtva —, mrzla kopríva.

taubſtumm gluhonèm, gluh in mútast.

Taubſtumme *m.* gluhonémec, gluhomútec.

Taubſtummenanſtalt *f.* gluhonémnica, závod za gluhonéme.

Taubſtummenlehrer *m.* učitelj gluhonémih.

tauchen *tr.* topíti, noríti; potopíti, ponoríti, v vodo pogrézniti; *impf.* potápljati, v vodo pogrezovati; *intr.* potopíti se, pogrézniti se.

Tauchente *f.* potapljávka.

Taucher *m.* potapljávec, vodotòp; (Vogel) pondírek, potapljávec.

Tauchergans *f.* sávščica.

Taucherglocke *f.* potapljávski zvon; potapljálnica.

Taucherhuhn *n.* liska.

Taucherſchiff *n.* (ladja) podvódnica.

tauen strójiti; ustrójiti; z vrvjó vleči.

Tauf- krstni.

Taufact *m.* krst, krstítev, krščenje, krščevánje.

Taufbuch *n.* krstna knjiga.
Taufe *f.* krst; (Handlung) krstítěv, krščenje, krščevánje.
taufen krstiti, *impf.* krščevati.
Täufer *m.* krstítelj, krstník.
Taufhandlung *f.* ſ. Taufact.
Taufkeſſel *m.* krstílnica.
Täufling *m.* krščenec, krščeník.
Taufmahl *n.* krstítki *pl.*, krstíne *pl.*, botrína.
Taufname *m.* krstno imé (-na).
Taufpathe *m.* krstni botěr, kum.
Taufpathin *f.* krstna botra, kuma, kúmica.
Taufſchein *m.* krstni list, rójeni list.
Taufſchmaus *m.* ſ. Taufmahl.
Taufſtein *m.* krstni kamen, krstílnik.
Tauftag *m.* krstni dan (dneva).
Taufwaſſer *n.* krstna voda.
Taufzeuge *m.* krstna priča, priča pri taugen biti (sem) za kaj, dobŏr —, prikládĕn —, priprávĕn biti, prilégati se, slúžiti, rábiti, veljáti; das taugt nicht to ne veljá; wozu taugt das? čemú je to?
Taugenichts *m.* maloprídnež, zaníkarnež, zaníkarnik, zlóčestnik.
tauglich sposóbĕn, priprávĕn, prigódĕn, dobŏr, prikládĕn, dobélj, prilézĕn.
Tauglichkeit *f.* sposóbnost, priprávnost, prigódnost ꝛc.
Taumel *m.* vrtoglávica, vrtoglávost, omáma, omóta, opojénost.
taumelig vrtoglàv, vrtoglávĕn, omótĕn, omótičĕn, omámljen, opotekljiv, opotóčĕn.
Taumelkäfer *m.* (*Gyrinus*) málinĕc, grebíšica.
Taumellolch *m.* ſ. Lolch.
taumeln opotékati se, omahovati, klamotáti, klamotériti.
Taumler *m.* vrtoglávĕc, opotekljívĕc.
Tauſch *m.* mena, menja, menjáva, zaména, zamenjáva, menjátĕv.
tauſchen meníti, ménjati, zameníti, zaménjati; *impf.* menjevati, zamenjávati.
täuſchen mótiti, várati, mámiti, slepíti; premótiti, prevárati, omámiti, preslepíti, ukániti; ſich — mótiti se, várati se; zmótiti se, ukániti se.
Tauſchende *m.* menjáč, menjávĕc.
Täuſcher *m.* slepár, slepívĕc, mamívĕc, mamež.
Tauſchhandel *m.* trgovína na méno, menjálna trgovína.
Tauſchmittel *n.* menjálo.
Täuſchung *f.* prevára, omáma, slepílo, obséna, prekána, zmota.
Tauſchvertrag *m.* menjálna pogódba.
tauſchweiſe *adv.* po zaméni, po meni, ménoma.
tauſend tisoč, tisočína, (jézero); ei der — dète!
Tauſender *m.* (Zahl) tísočka, tisočíca; (Banknote) tisočák; (*mil.*) tisóčnik.
tauſenderlei tisočér.
tauſendfach, **tauſendfältig** tisočérĕn, tisočérnat.
Tauſendfuß *m.* stónoga.
Tauſendguldenkraut *n.* zlati grmíček, távžentroža.
tauſendjährig tisočlétĕn.
Tauſendkünſtler *m.* vseznávĕc, vsevédež, čarodéj.
tauſendmal *adv.* tísočkrat.
tauſendmalig tísočkratĕn.
Tauſendſchön *n.* (*Bellis perennis*) marjética.
tauſendſte tísočni.
Tauſendſtel *n.* tisočnína, tisočínka.
Tautogramm *n.* istopis, tavtogram.
Tautologie *f.* istoréčje, tavtologíja.
tautologiſch istoréčĕn, tavtológičĕn, tavtológski.
Tauwerk *n.* vrvje, vrví *pl. f.*
Taxabſchreibung *f.* odpis odrédbine, — takse.
Taxamt *n.* taksni —, odrédbinski urád.
Taxation *f.* cenítĕv, precenítĕv.
Taxator *m.* cenívĕc, cenítelj, taksator.
taxbar odrédbini —, taksi podvŕžen.
Taxbefreiung *f.* oprostítĕv od takse.
Taxe *f.* odrédbina, taksa.
Taxeinhebung *f.* pobíranje takse, — odrédbine.
taxfrei odrédbine prost.
taxieren céniti; precéniti, ceno postáviti, — dolóčiti.
Taxnachſicht *f.* odpúst takse, — od-
Taxnote *f.* taksni list, taksóvnica.
Taxus *m.* tisa; *coll.* tisje.
Technik *f.* téhnika; =er *m.* téhnik.

techniſch téhničen, téhniški.
Technologie *f.* obŕtni nauk, tehnologíja.
technologiſch tehnológičen, tehnológški.
Tedeum *n.* zahváljena —, zahválna pesém (-i).
Tegel *m.* soglíněk, sopésěk (*min.*).
Teich *m.* ríbnik, ribnjak.
Teichbinſe *f.* močvírski sít.
Teichfiſch *m.* riba iz ríbnika.
Teichfiſcherei *f.* ribárstvo v ríbniku, — v ríbnikih; ribja lov (-í) v ríbniku.
Teichhuhn *n.* túkalica.
Teichmuſchel *f.* jézerska skoljka, brezzóbka.
Teichroſe *f.* pljučnik, blatnik, lokvanj.
Teichwaſſer *n.* voda iz ríbnika.
Teichwirtſchaft *f.* ribárstvo v ríbniku.
Teig *m.* testó; den — anmachen zamésiti.
teigen mečíti se, medíti se; (v. Brot) cmokast —, svaljkast biti (sem).
teigig testnàt, testén.
Teigſtück *n.* svaljěk.
Teigwerk *n.* testenína.
Teint *m.* polt (-í).
Telegramm *n.* brzojávka, telegrám.
Telegraph *m.* brzojàv, daljnopìs, telegraf; **Telegraphen-** brzojávni, telegráfski; **-amt** *n.* brzojávni —, telegráfski uràd; **-beſchädigung** *f.* poškódovanje brzojáva, — telegráfa; **-leitung** *f.* brzojávni prevòd; **-linie** *f.* brzojávna —, telegráfska črta; **-ſtation** *f.* brzojávna —, telegráfska postája.
Telegraphie *f.* brzojávstvo, daljnopísje, telegrafija.
telegraphiſch brzojávěn, daljnopísěn, telegráfski.
Telephon *n.* telefón.
Teleſkop *n.* daljnoglèd, dalekoglèd, teleskóp.
teleſkopiſch daljnogléděn, teleskópen, teleskópski.
Teller *m.* krožnik, ploščék, pladénj, pladnik.
Tellereiſen *n.* lisíca, lindra, železna past (-í).
tellerförmig pladnjast, ploščkast.
Tellerlecker *m.* zapléčnik, slinež, slinolízec; (namentlich b. Hochzeiten) prežar, kobíličar, oglár; **-in** *f.* zapléčnica, prežarica.
Tellerſchnecke *f.* roženasti svítek.
Tellerſchrank *m.* omára za króžnike, — za ploščke.
Tellertuch *n.* prtíč.
Tellur *n.* zemljik, telúr (*min.*).
telluriſch pozéměn, pozémski, pozémeljski.
Tellurium *n.* telúrij.
Tempel *m.* svetíšče, tempelj, molílnica; ſ. a. Kirche; **Tempel-** témpeljski.
Tempeldiener *m.* cerkóvnik; (Prieſter) svečeník, duhóvnik.
Tempelherr *m.* témpljar.
Tempelhof *m.* dvoríšče pri svetíšču, svetíščno dvoríšče.
Tempelorden *m.* témpljarski red.
Tempelraub *m.* svetokrája.
Tempelſchänder *m.* skrunítelj svetíšča, — templja.
Temperament *n.* narav (-i), čud (-i), kri (krví), temperament.
Temperatur *f.* toplína, toplóta, temperatúra.
temperieren ſ. mäßigen.
Templer *m.* ſ. Tempelherr.
Tempo *n.* časomérje, časovna mera; hitrόst; *a tempo* o pravem času.
temporal časověn.
Temporalien *pl.* posvétni dohódki duhóvnikov.
temporär časěn, začásen; minljiv.
temporiſieren po časovnih razmérah se ravnáti; (aufſchieben) odlágati, odlášati.
Temposprung *m.* odmérni skòk.
Tempus *n.* čas.
Tenakel *n. m.* držáj, precèp.
Tendenz *f.* naméra, težnja, smotèr, tendénca; (Richtung) smer (-í); **-proceſs** *m.* namérna politična pravda, tendénčna pravda; **-ſtück** *n.* gledališka igra z dolóčeno naméro, tendénčna igra.
Tender *m.* tender, premógovni voz.
Tenne *f.* gumno, gumníšče; (Scheune) skeděnj.
Tenor *m.* tenór.
Tenoriſt *m.* tenoríst.
Tenſion *f.* razpenjávost, napétost [(*phys.*).
Teppich *m.* prepróga, prostiráča; **-macher** *m.* preprógar.
Termin *m.* ròk, obròk, doba; **Termin-** rokóvěn.

Terminologie *f.* iménstvo, imenoslóvje, nazivoslóvje, izrazoslóvje, terminologíja.

terminologiſch imenoslóvèn, izrazoslóvèn, terminológičèn, terminológški.

Terminrechnung *f.* rokóvni račún.

Terminus *m.* izrȁz. [obrókih.

terminweiſe *adv.* rokóvno, na róke, v

Termite *f.* bela mravlja, termít.

Ternavorſchlag *m.* nasvèt trojíne.

Terne *f.* trojíca, trojína; (in d. Lotterie) terna.

Terpentin *m.* terpentín; **=geiſt** *m.* terpentínovec; **=öl** *n.* terpentínovo olje.

Terrain *n.* mestnost, svét, zemlja, tlà (tal) *pl.*, terén; **=aufnahme** *f.* načȓt méstnosti; **=lehre** *f.* nauk o méstnosti, — o povŕšju zemlje; **=verhältnis** *n.* méstnostno razmérje, razmérje svetá, — tál.

Terraſſe *f.* terása, gredína, ploščád (-i); (Erdſtufe) stopnja, odstávek, pràg.

Terraſſenland *n.* stopnjevína, gredje.

territorial teritoriálen, ozémski.

Territorium *n.* ozémlje, zemljíšče, okràj, teritórij.

terroriſieren strahovati, v strah dévati, z grožnjo strášiti; v strah déti (dénem), z grožnjo ostrášiti. [zèm.

Terrorismus *m.* strahovánje, terorízmus

Tertiär *m.* tretjerédnik.

Terz *f.* tretjíca, terca.

Terzerol *n.* žepni samokrès.

Terzett *n.* trospèv, tercét.

Teſtament *n.* oporóka, poslédnja volja, testament; (in d. Bibel) zakon, zavéza, zavèt, testament.

teſtamentariſch oporóčen.

Teſtaments=erbe *m.* oporóčni dedič; **=eröffnung** *f.* odpíranje —, odpečátba oporóke; **=executor** *m.* izvršítelj oporóke; **=fälſcher** *m.* ponarejávec oporóke; **=publication** *f.* razglasítev oporóke; **=ſchreiber** *m.* pisávec oporóke; **=vollzieher** *m.* ſ. Teſtamentsexecutor; **=zeuge** *m.* priča pri oporóki, oporóčna priča.

Teſtator *m.* oporočník, testátor.

teſtieren oporočíti, oporóko naredíti; *impf.* oporočevati; vóliti; (beſtätigen) potŕditi.

Tête *f.* glava, vŕh; an der — na čelu.

Tetraeder *n.* četvérec, tetraéder.

Tetragon *n.* četverokót, četverokótnik, četveroógelnik, tetragon.

Tetrameter *m.* četveromèr, tetrametȅr.

Tetrapodie *f.* četverostópje, tetrapo-

Teufe *f.* ſ. Tiefe. [dija.

Teufel *m.* hudíč, vrag, zlódej, zloměk, hudír, hudník, hudíman, peklénščak, hudóbec, bes, malič; ein armer — ubóžec, revež, nebóre, trpín, ubóga para; ſcher dich zum — pobéri se, spravi se mi, vrag te vzemi.

Teufelei *f.* vražje delo, zlódejeva reč (-i), zlódejstvo.

teufeln hudičevati, šentovati, vragovati, zlodejevati.

Teufels= hudíčev, vražji, vragov, zlódejev, zlomkov; **=banner, =beſchwörer** *m.* izganjávec —, rotítelj —, zaklinjávec hudíča; **=kerl** *m.* vražji človek; **=reich** *n.* hudíčevo kraljéstvo; **=weib** *n.* vragúlja, zlódejeva baba; **=werk** *n.* hudíčevo —, vražje delo; **=zeug** *n.* ſ. Teufelei.

teufliſch hudíčev, vražji, zlódejev, vragúljast.

Text *m.* besedílo, beséde *pl.*, tekst.

textieren sestáviti —, zložíti besedílo; *impf.* sestávljati, zlágati.

Textilinduſtrie *f.* tkanínsko obŕtstvo.

Textur *f.* sklàd, zlòg (*min.*); tkanína.

Thal *n.* dol, dolína; *dem.* dolínica, dolec; (enges —) draga, deber (-i); über Berg und — črez hribe in doline.

Thalabhang *m.* rebȅr (-i), pobóčje.

Thalbecken *n.* dolínska kotlína.

Thalbewohner *m.* dolínar, dolínec, doljánec, dólar; **=in** *f.* dolínarica, dolínka, doljánka.

thalein *adv.* v dol, v dolíno.

Thalenge *f.* ožína, sotéska.

Thaler *m.* tolar, cekín, zlat.

Thalfahrt *f.* navzdólnja vožnja.

Thalgebiet *n.* podólje, obdólje.

Thalgegend *f.* dolína.

Thalgehänge *n.* navzdólje, brežína, rebȅr (-i).

Thalgrund *m.* globína, dolínska ravníca.

Thalſchlucht *f.* debȅr (-i), žlebína.

Thalſohle *f.* podólje.

Thalſperre *f.* zagrádba v dolíni.
Thalſtern *m.* navádno tevje *(bot.)*.
Thalwand *f.* dolínska stena.
Thalweg *m.* pot po dolíni; mática —, stržén reke, rečíšče.
That *f.* dejánje, delo, čin; (Begebenheit) dogódba, dogódek; in der — res, resníčno, v resníci, po pravíci; auf friſcher — pri samem dejánju, pri gorkem delu; mit Rath und — z besédo in dejánjem.
Thatbeſchreibung *f.* popìs dogódka, opìs dejánja.
Thatbeſtand *m.* učín; den — erheben učin poizvédeti (-vém), *impf.* — poizvedovati.
Thatendrang *m.* pohlèp —, težnja za slávnimi čini.
thatenlos brez slavnih del, — činov.
thatenreich bogàt slavnih del.
Thäter *m.* storílec, činítelj; (der Schuldige) krivec; ich bin der — jaz sem storil', jaz sem kriv; =in *f.* storílka, činíteljica; (die Schuldige) kriva, krivka.
Thäterſchaft *f.* storílstvo.
Thatform *f.* tvorna oblíka.
thätig tvorèn, tvorílen, dejálen; (emſig)délaven, priden, prizadéven, marljìv.
Thätigkeit *f.* tvornost, dejálnost; délavnost, prídnost.
Thatkraft *f.* dejálnost, prizadévnost; (Energie) krepkóst, krepkóba, krepkovóljnost.
thatkräftig ſ. energiſch.
thätlich dejánski, z dejánjem; (gewaltſam) silèn, posílen, nasílen.
Thätlichkeit *f.* dejánstvo; sila, silnost, nasílnost; es kam zu —en prišlo je do tepéža. [učiníšče.
Thatort *m.* kràj storjénega dejánja,
Thatſache *f.* dejánska stvar (-í), dejstvo, dogódek, ístina; es iſt — ístina je.
thatſächlich dejánski, resníčen, istinit.
Thatumſtand *m.* dejánska okólnost.
Thau *m.* rosa.
thauen, es thaut rosí, rosa pada, rosa je; (von gefrorenen Flüſſigkeiten) tájati se, talíti se, topíti se, júžiti se; otájati se, raztopíti se, odjúžiti se; (v. Schnee) kopnéti; skopnéti, prekopnéti; *impf.* skopnévati.
thauig rosèn, rosnat, porošèn.
Thaumatrop *n.* čarodéjni krožnik, čudokrèt, tavmatróp *(phys.)*.
Thaupunkt *m.* rosíšče. [dèž.
Thauregen *m.* pršénje, pŕhavica, drobni
Thauwetter *n.* odjúga, odjúžno —, južno vréme (-éna), odméklo vreme, odméka.
Thauwind *m.* jùg, južna sapa.
Theater *n.* gledíšče, gledalíšče; **Theater**gledíški, gledalíški.
Theatercaſſe *f.* gledalíška blagájna.
Theaterdichter *m.* dramátični —, gledalíški pisátelj, pisátelj gledaliških iger.
Theaterrepertoir *n.* sporèd gledaliških iger, razvrstítev igrokázov.
Theaterweſen *n.* gledalíštvo.
theatraliſch gledalíški, teatrálen.
Thee *m.* čaj.
Theebaum *m.* čájevec.
Theebüchſe *f.* čájnica.
Theekanne *f.* čajnik.
Theemaſchine *f.* samovár (za čaj).
Theer *m.* katrán, žgana smola, (pegla); (Rab—) kolomàz, smolnják.
Theerbrenner *m.* katránar, smolár, kolomázar; =ei *f.* katrárnica, smolárnica. [lomáznica.
Theerbüchſe *f.* púšica za katrán, kolo-
theeren katrániti, smolíti, (s smolo) mázati (mažem); pokatrániti, osmolíti, posmolíti.
theerig katránav, smolnat.
Theeſtrauch *m.* čájevec.
Theil *m.* del; (Stück) kos; (Abtheilung) oddélek; (Antheil) delež; (Partei) stranka; zum — nekaj, nekóliko; der klagende — tožník, tožítelj, tožéča stranka; (von weibl. Pers.) tožnica, tožíteljica; d. übriggebliebene — ostánek, preostánek, prebítek; **Theil**delni.
theilbar deljìv, razdeljìv, razdélen.
Theilbarkeit *f.* deljívost, razdélnost.
Theilchen *n.* delèk, deléc, delčèk.
Theildividend *m.* delski dividend.
theilen delíti, krojíti; razdelíti, razkrojíti; *impf.* razdeljevati, razkrájati; (auf Halbſcheid) polovíti; razpolovíti, razpolovíčiti; (dividieren) delíti, razštévati; ich theile deine Anſicht nicht nisem tvoje misli; ſich — delíti se, cépiti se; razdelíti se, razcépiti se.

Theilen *n.* deljénje, delítev.

Theiler *m.* delívec, delítelj, razdeljevávec; =in *f.* delívka, delíteljica, razdeljevávka.

Theilgenoſſe *m.* sodeléžnik, udeležítelj.

Theilgenoſſenſchaft *f.* sodeléžnost; (des Beſitzes) spolovína.

theilhaben ſ. theilnehmen.

Theilhaber *m.* ſ. Theilnehmer.

theilhaft, theilhaftig deléžen; — werden udeléžiti se, *impf.* udeleževati se; — ſein deléžen biti (sem), delež iméti (imám).

Theilhaftigkeit *f.* deléžnost.

Theilhaftmachung *f.* udeléžba.

Theilliſte *f.* delni imeník.

Theilnahme *f.* udeléžba, udeležítev, učéstje; ſ. Mitgefühl.

theilnahmslos brez usmíljenja, brez sočútja; brezučéstən.

Theilnahmsloſigkeit *f.* brezsočútnost; brezučéstnost.

theilnehmen udeléžiti se; *impf.* udeleževati se, deléžen biti. [čútən.

theilnehmend deléžen; usmíljen, so-

Theilnehmer *m.* deléžnik, udeléžnik, udeležítelj; (einer Gemeinſchaft) zádružnik; =in *f.* deléžnica, udeléžnica, udeležíteljica.

Theilregel *f.* razdélbno pravílo.

theils *adv.* nekaj, nekóliko, déloma.

Theilung *f.* delítev, razdelítev, razdélba. [delílna tožba.

Theilungsklage *f.* tožba zarádi delítve,

Theilungskraft *f.* delílnost.

Theilungsplan *m.* delílni —, razdélbni načŕt.

Theilungspunkt *m.* delíšče.

Theilungsverfahren *n.* delílno —, razdélbno postópanje.

Theilungsvertrag *m.* delílna —, razdélbna pogódba.

Theilungszeichen *n.* delílo; (Interpunctionszeichen) ločílo, ločnica, prepóna.

theilweiſe *adv.* nekaj, nekóliko, déloma; *adi.* nekóličen, delen, delovít.

Theilzahlung *f.* nekólično odplačílo, delovíto plačílo.

Theke *f.* písanka, pisni zvezék.

Thema *n.* predmèt, stvar (-í); (Aufgabe) nalóga; (Stoff) snov (-í), tvarína; (Inhalt) vsebína; (*gramm.*) osnóva.

Theogonie *f.* bogoródje, teogonija.

Theokratie *f.* božja vlada, bogovládje, teokratija.

theokratiſch bogovládən, teokrátski.

Theolog *m.* bogoslóvec, teológ.

Theologie *f.* bogoslóvje, teologija.

theologiſch bogoslóvən, bogoslóvski, teológski, teológičən; —es Seminar duhóvno semeníšče, bogoslóvnica.

Theoretiker *m.* teorétik.

theoretiſch teorétičən.

Theorie *f.* teorija.

Therapeut *m.* zdravník, lečnik, terapévt.

Therapie *f.* zdravílstvo, terapija.

Thereſienorden *m.* red Marije Terézije.

Theriak *m.* terják; =geiſt *m.* terjákovec.

Therme *f.* topli vir, toplica; gew. Thermen *pl.* toplice *pl.*

thermoelektriſch termoeléktričən.

Thermometer *n. m.* toplomèr, gorkomèr, termométer.

thermometriſch toplomérən, toplomérski, termométrski.

Theſe, Theſis *f.* stavèk, rèk; (in der Metrik) poníz, nenaglášeni del stope.

theuer drag, dragocèn; (wert, lieb) drag, ljub, mil; wie —? po čem? kóliko veljá? — machen dražíti; podražíti; zu — kaufen okúpiti se.

Theuerſte *m.* predrági, preljúbi; *f.* predrága, preljúba.

Theuerung *f.* dragínja.

Theuerungszulage *f.* dragínjska dokláda.

Thier *n.* živál (-i); *coll.* živád (-i), živádina, živálda; (Vieh) živína; (Raubthier) zver (-í); *coll.* zverína, zverjád (-i); zahmes — pítoma —, domáča živál (-i); wildes — divja živál; *coll.* divjáčina, divjína; (Stück Hausvieh) živínče (-ta), (rep); zum — werden poživíniti se, zagovednéti; **Thier-** živálski; živínski; zverski, zverínski.

thierähnlich živáli podóben; (roh) zagovéden.

Thierarzneikunde *f.* živinozdravílstvo.

Thierarzneiſchule *f.* živinozdravníška učílnica, šola za živinozdravníštvo.

Thierarzt *m.* živinozdravník, zdravnik za živíno.

Thierchen *n.* živálca.

Thierfleiſch *n.* živálsko mesó.
Thiergarten *m.* zverinják, obóra.
Thiergeſchlecht *n.* živálsko pléme (-éna), živálski razpol.
Thierhaar *n.* živálska dlaka.
Thierheilkunde *f.* ſ. Thierarzneikunde.
thieriſch živálski, živínski; ein —es Leben führen živéti po živínsko, — kakor živína.
Thierkampf *m.* zverínski bòj, bòj z zvermí.
Thierkreis *m.* zverínski krog.
Thierlehre *f.* nauk o živálstvu.
Thiermenſch *m.* živínski človek.
Thierquäler *m.* mučítelj živáli; =ei *f.* trpínčenje živáli.
Thierreich *n.* živálstvo.
Thierſchinder *m.* konjedérec, konjáč.
Thierſeele *f.* živálska duša.
Thierſeuche *f.* kužna bolézen (-i) pri živálih, živálska kuga.
Thierſpital *n.* živinozdravílnica.
Thierſtimme *f.* živálski glas.
Thierſtück *n.* živálska slika, risba živáli.
Thierwelt *f.* živálstvo.
Thon *m.* glina; il, ílovica; **Thon-** glinén, prstén.
Thonboden *m.* glínovina, ílovec, ílovnata tlà (tal) *pl.*
Thoneiſenſtein *m.* glínovnati železóvec.
Thonerde *f.* gliníca, glina, ílovica.
thönern glinén, ílovnat, ílovičen, prstén, lončén.
Thongeſchirr *n.* lončéna posóda.
Thongrube *f.* ílovnica, glinénica, gliníšče, gliník.
thonig ilnat, ílovnat, glinàt, glinovít.
Thonſchiefer *m.* skrílavec, skríljevec.
Thonſtein *m.* glínovec.
Thonware *f.* lončenína, glínasti izdélek.
Thonzelle *f.* prsténi piskrc.
Thor *m.* bedák, ábotnik, nespámetnik, neúmnež, glumpéc, gumpéc, budálo.
Thor *n.* vrata *pl.*; *dem.* vratca *pl.*; Garten— vrtna vrata, vrníla; **Thor-** vratni.
Thorbeſchließer *m.* vratár.
Thorflügel *m.* vrátnica.
Thorgeld *n.* vratarína.
Thorglocke *f.* vratni zvonec, hišni zvonec.
Thorheit *f.* neúmnost, ábota, bedarija, nespámet (-i), bedastóča, budálost.
thöricht neúmen, áboten, nespámeten, bedast, budálast.
Thörin *f.* neúmnica, bedáča, ábotnica, nespámetnica.
Thorſchließer *m.* ſ. Thorbeſchließer.
Thorſchluß *m.* zapòr vrat.
Thorſteher *m.* vratár.
Thorwache *f.* straža pri vratih.
Thorwärter *m.* vratár; =in *f.* vratarica.
thorweit na stežáj odpŕt.
Thran *m.* ribja mast (-í).
Thräne *f.* solza; *dem.* solzica; mit —n in den Augen s sólznimi očmí; in —n ausbrechen zjókati se, zajókati, solze zalijó komu oči, solze ga polijó; **Thränen-** solzni.
thränen solzéti, solzíti se, solze prelívati, — tóčiti.
Thränenbach *m.* potok solz, — solzá.
Thränenbein *n.* sólznica, solzna kost (-í).
thränenbenetzt solzén, s solzámi polít.
thränenbethaut solzorósen.
Thränencanal *m.* ſ. Thränengang.
Thränendrüſe *f.* solzna žleza.
Thränenfiſtel *f.* solzívka.
Thränenfluſs *m.* pretákanje solz, — solzá, solzotòk.
Thränengang *m.* solzovòd, rójica, solznik.
Thränengefäß *n.* sólznica.
thränenlos brezsólzen, brez solz, — solzá.
Thränenſtrom *m.* potok solz, — solzá.
Thränenthal *n.* solzna dolína, dolína solz.
thränenvoll solznat, solzàv.
Thron *m.* prestol, tron; **Thron-** prestólni.
Thronbeſteigung *f.* nastòp vlade, — vládanja; ſeit ſeiner — kar je začél vládati, kar je zaséděl prestol.
Thronbewerber *m.* kdor se pogánja za prestol, iskátelj —, prisvajátelj prestóla.
thronen prestolovati; kraljevati, carjevati.
Thronentſagung *f.* odpóved (-i) prestólu.

Thronerbe *m.* prestólni dedič.
Thronfolge *f.* prestólno naslédje, prestolonaslédstvo.
Thronfolger *m.* prestólni naslédnik, prestolonaslédnik; =in *f.* prestólna naslédnica, prestolonaslédnica.
Thronhimmel *m.* nebó.
Thronrede *f.* prestólni govor.
Thronſaal *m.* prestólna dvorána.
thun délati, činiti; storíti, učíniti, narediti; *impf.* učínjati, narájati; (beginnen) počéti (-čnèm), *impf.* počénjati; (ſetzen, ſtellen) dejáti od. deti (denem), postáviti; *impf.* dévati, postávljati; es thut mir leid žàl mi je; was iſt nun zu thun kaj mi je zdaj počéti, — storíti? einen Schuſs — strelíti; eine Bitte thun poprósiti; Abbitte — prósiti za zaméro, prósiti odpustíla; geſagt, gethan kakor je rekel, tako je storil; (ſich verhalten) délati se, obnášati se, ravnáti se; groß — báhati se, napihovati se.
Thun *n.* dejánje, ravnánje, počétje, delo; das — und Laſſen delo in nedélo, dejánje in nehánje.
Thunfiſch *m.* tun.
Thunichtgut *m.* nepŕidiprav, malopŕidnež.
thunlich mogòč, možèn.
Thunlichkeit *f.* mogóčnost, možnost; nach — kólikor je mogóče.
thunlichſt kólikor je moči, kar se koli da; mit —er Beſchleunigung kar najhitréje.
Thür *f.* duri *pl. f.*; dveri *pl. f.*; (Thor) vrata *pl.*; *dem.* vratca *pl.*; bei offener — pri odprtih durih.
Thürangel *f.* tečáj, stožér, stežáj.
Thürband *n.* nasadílo, špona.
Thürfenſter *n.* okno v durih.
Thürflügel *m.* dúrnica, vrátnica, dverno krilo.
Thürfutter *n.* dverni obòj, obkládek, paž.
Thürgerüſt *n.* podbòj.
Thürgeſims *n.* naddúrna polica.
Thürgriff *m.* primež.
Thürhaken *m.* ſ. Thürangel.
Thürhüter *m.* vratár; =in *f.* vratárica.
Thürklammer *f.* vénge *pl.*
Thürklinke *f.* kljuka.
Thürklopfer *m.* klepálo, klepáj, trkálo, trkálce (na vratih).
Thurm *m.* stolp, turèn; (Glocken—) zvoník; *dem.* stolpič, túrniček.
Thürmchen *n.* stolpič, túrniček.
Thurmdachfenſter *n.* slepa lina.
thürmen kopíčiti, na kupe skládati, — nasípati (-am, -sípljem), grmáditi; nakopíčiti, nagrmáditi; ſich — kopíčiti se, grmáditi se, kipéti.
Thürmer *m.* stolpni čuváj, zvonikár, čuváj na zvoníku.
Thurmfalke *m.* postólka, mokosévka.
Thurmfenſter *n.* stolpna lina.
thurmförmig stolpast, stolpíčast.
thurmhoch visòk kakor stolp.
thürmig stolpèn, mnogostólpèn.
Thurmknopf *m.* jábolko na zvoníku.
Thurmkraut *n.* stolpíca.
Thurmratſche *f.* drdrák, drdrálo.
Thurmſchwalbe *f.* navádni hudoúrnik, brizga.
Thurmuhr *f.* stolpna ura, túrnska ura, cerkvéna ura.
Thürmwächter *m.* stolpni čuváj, čuváj na zvoníku.
Thüröffnung *f.* vrata *pl.*; (im Zaune) vrzél (-i).
Thürpfoſten *m.* podbòj; pokónčnik, rožánèc, stožánje, bangar; (beim Hofthor) veréja.
Thürriegel *m.* zapàh, zatík, zásova.
Thürſchlüſſel *m.* dverni ključ, ključ od vrat.
Thürſchwelle *f.* prág.
Thürſteher *m.* vratár.
Thürflock *m.* ſ. Thürpfoſten.
Thürvorleger *m.* slámnati (želézni) odrgáč. [stežáj.
thürweit na stežáj odprt; *adv.* na
Thürwinkel *m.* zadvérje, zadvérek.
Thymian *m.* máterina dúšica.
Thyrſusſtab *m.* z bršljánom ovíta trstíkovica.
Tiara *f.* pápeževa krona, tiára.
tief globòk; (niedrig) nizèk; (v. Farben) zamólkel, temèn; (vom Schnee) debel, visòk; —e Nacht trda noč (-í); (v. Augen) vdŕt, upádel; (v. Schlaf) trdèn; — gekränkt močno —, hudo užáljen.
tiefäugig upádlih —, vdŕtih očí.
tiefbeſchämt hudo osramočèn.

Tiefblick *m.* bistri poglèd.
Tiefe *f.* globočína, globína; (Eigenſchaft) globokóst; (grundloſe —) brezdno, prepàd; (im Waſſer) krnica, tolmún; (otòn, globódnica).
Tiefebene *f.* nižína, nizka raván (-vní).
Tiefgang *m.* gažnja, pónor (-óra).
tiefgebeugt ves potŕt, — pobít.
tiefgehend globokogázen.
tiefgelehrt zelo učèn, veleučèn.
tiefſinnig presŕčen, iskrén, živ, goréč.
Tiefland *n.* nižávje.
tiefliegend nizèk, nizko ležèč, vdŕt.
tiefreichend globokosézen.
Tiefſinn *m.* globokoúmje, globokomíselnost, globokomíselje.
tiefſinnig globokoúmen, globokomíſeln.
Tiefſprung *m.* navzdólnji skòk.
Tiefthal *n.* globóka dolína; globél (-i), deber (-i).
Tiegel *m.* grnèc, lončič; zdélica, topílnik; (Kochgeräth) koza; *dem.* kozica.
Tiger *m.* tigèr; **Tiger-** tigrov, tígrski.
tigerfarbig tígrast.
Tigerkatze *f.* tígrasta mačka.
Tigerweibchen *n.* tígrica, tígrovka.
tilgen pokončáti, uníčiti, ugonobíti, zatréti (-trèm, -tárem); *impf.* pokončevati, uničevati, zatírati; (löſchen) izbrísati (-brîšem); (Schuld) poravnáti, popláčati, razdolžíti.
Tilgung *f.* pokončánje, pokončevánje, uníčba, zatòr; poravnáva, razdolžítev, poplačilo, razdolžílo, izbrís.
Tilgungsfonds *m.* razdólžni zalog.
Tilgungsplan *m.* razdólžni —, razdolžílni črtež.
Tilgungsquote *f.* razdólžni znesèk, razdolžnína.
Timotheusgras *n.* trávniški svinjski [rep.
Tinctur *f.* izvléček, razmòk, tinktúra.
Tinte *f.* tinta; (ſchwarze) črnílo; (rothe) rdečílo; barvítost; **Tinten-** tintni.
Tintenfaſs *n.* tíntnik, črnílnik.
Tintenfiſch *m.* sípa, riba črnica.
Tintenkleckſ *m.* madež, čačka, štrkótina.
Tintenſtein *m.* črnílec, črnílni kamen.
Tintenſtift *m.* tintni črtnik.
Tirade *f.* krotovíčnica, tiráda.
Tiſch *m.* mizá; (Eſſen) obèd; (Gäſte) omízje; **Tiſch-** mizni, namízni, pomízni.
Tiſchblatt *n.* mizna plošča.
Tiſchdecke *f.* namízno pogrinjálo, namízni prt.
Tiſchdecker *m.* pogrinjáč.
tiſchen *ſ.* auftiſchen.
Tiſchgänger *m.* hránjeneč, prijédnik.
Tiſchgaſt *m.* gost.
Tiſchgebet *n.* obédna molítev.
Tiſchgedeck *n.* namízje, pomízje.
Tiſchgeld *n.* plačílo za hrano, obed-
Tiſchgenoſſe *m.* obédni tovariš. [nína.
Tiſchgeräth *n.* namízna opráva, — posóda.
Tiſchgeſellſchaft *f.* omízje, omízna —, obédna družba.
Tiſchkorb *m.* žličnik, žličnjak.
Tiſchlade *f.* míznica.
Tiſchler *m.* mizár, stolár; **Tiſchler-** mizárski, stolárski; **=handwerk** *n.* mizárstvo, stolárstvo; **=in** *f.* mizarica; **=werkſtätte** *f.* mizárnica.
Tiſchſchrank *m.* míznica.
Tiſchtitel *m.* mizni naslòv.
Tiſchtuch *n.* namízni prt, krúšnica, krušnjáča.
Tiſchwäſche *f.* namízna prtenína, — opráva, namízno perílo.
Tiſchwein *m.* namízno vino.
Tiſchzeit *f.* obédni čas.
Tiſchzeug *n.* namízje, pomízje, namízna opráva.
Titel *m.* naslòv, nazív, nazívek; (Aufſchrift) napis, nadpis, zaglávje; **Rechts-titel** pravno imé, pravni naslòv; unter welchem — s katérim iménom, pod katérim iménom, po katérem pravnem naslóvu; **Titel-** nazóvni; načélni, naslóvni.
Titelblatt *n.* naslóvni —, načélni list.
titellos breznaslóvèn, brez naslóva.
Titular- nazóvni, častni.
Titulatur *f.* častno imenovánje, — nazívanje, naslóvje, titulatura.
titulieren naslovíti, nazváti (-zóvem); *impf.* naslávljati, nazívati.
Toaſt *m.* napítnica, zdravíca; einen — ausbringen napíti (-píjem), nazdráviti; —e ausbringen napívati, nazdrávljati.
toben razgrájati, razsájati, divjáti, besnéti, rojíti, rohnéti; (toſen) búčati (-ím), vršéti.

Toben *n.* razgrája, razsája, razgrájanje, razsájanje, divjánje, besnénje, rohnénje.

Tobſucht *f.* besnílo, besnívost; besnost.

tobſüchtig besniv, razgrájav; besèn.

Tochter *f.* hči (hčere); *dem.* hčerka, hčérca; **Tochter-** hčerin, hčerínji.

Tochterkind *n.* hčerin otròk.

Tochterkirche *f.* podrúžna cerkêv, podrúžnica, (poddrúžnica).

Tochtermann *m.* zèt.

Tochterpfarre *f.* podrúžnica.

Töchterſchule *f.* deklíška šola.

Tochterſprache *f.* proizvédeni jezik.

Tod *m.* smrt (-i); (d. Sterben) umŕtje, umíranje; zum —e verurtheilen na smrt obsóditi; mit dem — e abgehen umréti (-mrèm, -mŕjem); zu —e quälen trpínčiti na smrt, múčiti do smrti; er iſt des —es izgubljèn je, po njem je; den — anthun umoríti, usmrtíti.

todähnlich kakor smrt, smrti podóbèn.

todbringend smrtèn, smrtonósèn.

Todes- smrtni.

Todesangſt *f.* strah pred smrtjo, smrtna groza.

Todesanzeige *f.* smrtno naznanílo, naznanílo smrti.

Todesart *f.* smrt (-i), načîn smrti.

Todesbotſchaft *f.* sporočílo o smrti.

Todesengel *m.* smrtni angel, angel smrti.

Todeserklärung *f.* proglasítêv za mŕtvega.

Todesfall *m.* ſ. Todfall.

Todesfurcht *f.* ſ. Todesangſt.

Todesgang *m.* hoja v smrt, smrtna pot (-i).

Todesgefahr *f.* smrtna nevárnost.

Todesjahr *n.* leto smrti, smrtno leto.

Todeskampf *m.* boj s smrtjo, smrtni bój.

todesmuthig proti smrti pogúmèn.

Todesſchweiß *m* smrtni pot, — znoj, smrtne srage *pl.*

Todesſtrafe *f.* smrtna kazèn (-i); mit der — belegen na smrt —, v smrt obsóditi.

Todesſtunde *f.* smrtna —, poslédnja ura.

Todestag *m.* dan (dneva) smrti, smrtni dan.

Todesurſache *f.* vzròk smrti.

Todesurtheil *n.* smrtna obsódba, obsódba na smrt; — fällen smrtno sodbo izréči (-réčem).

Todeswunde *f.* smrtna rana.

Todfall *m.* smrt (-i), umŕtje, smrtni slučáj.

Todfallsaufnahme *f.* smrtóvnica; zapìs za mrlíčem.

Todfeind *m.* smrtni sovrážnik, zakléti sovrážnik.

Todfeindſchaft *f.* smrtno sovráštvo.

todkrank na smrt —, za smrt bolán.

Todſünde *f.* smrtni greh.

todt mrtêv, umŕl; — werden umréti (-mrèm, -mŕjem); für — halten za mŕtvega iméti (imám).

Todte *m.* mrlíč, mrtvec; (der Verſtorbene) pokójnik, rajnik.

Todte *n.* mrlína, mrhovína.

todten smrtíti, ubíjati, moríti; usmrtíti, ubíti (-bíjem), umoríti; ſ. abtödten.

Todten- mrtváški, mrlíški.

Todtenacker *m.* pokopalíšče, grobíšče, grobje, mrtvíšče.

Todtenamt *n.* črna —, zadúšna maša, zadúšnica; (nach acht Tagen) osmína, osmi dan (dnéva); (nach einem Jahre) oblétnica.

Todtenanzeige *f.* ſ. Todesanzeige.

Todtenbahre *f.* mrtváški oděr, skolke *pl.*; (Tragbahre) nosíla *pl.*

Todtenbegängnis *n.* mrtváški izprevòd, pogrèb.

Todtenbeſchau *f.* mrtváški —, mrlíški oglèd, mrtvásko —, mrlísko ogledovánje.

Todtenbeſchauer *m.* mrlíški —, mrtváški ogledník, mrtvogléda.

Todtenbett *n.* smrtna póstelja, — postelj (-i).

todtenblaſs bled kakor smrt, smrtnobléd.

Todtenbuch *n.* knjiga umŕlih, mrtváška knjiga.

Todtengebür *f.* mrtváščina.

Todtengeläute *n.* zvonjénje mrlíču, pogrébno zvonjénje.

Todtengeleit *n.* pogrébni izprevòd.

Todtengerippe *n.* ſ. Skelett.

Todtengeruch *m.* mrtváški duh.

Todtengerüſt *n.* mrtváški oděr.

Todtengewölbe *n.* gróbnica.
Todtenglocke *f.* mrtváški zvon, navčëk.
Todtengräber *m.* grobár, grobokòp, pogrébnik, mrtvár, grobník; **Todtengräber-** grobárski.
Todtengruft *f.* rakëv; gróbnica.
Todtenhügel *m.* gomíla.
Todtenkäfer *m.* grobár.
Todtenkammer *f.* mrtváčnica, mrtvášnica, mrlíšnica, krstnica.
Todtenklage *f.* tožba —, žalovánje za umŕlim, nárek, narekovánje.
Todtenkleid *n.* mrtváška obléka.
Todtenkopf *m.* mrtváška glava.
Todtenkopfschwärmer *m.* smrtoglávec.
Todtenlied *n.* pogrébna —, mrtváška pesëm (-i), žalostínka.
Todtenliste *f.* imeník umŕlih.
Todtenmahl *n.* sedmína, pogrébščina, kármina.
Todtenmarsch *m.* pogrébni izprevòd; (Trauermarsch) pogrébna koráčnica, pogrébnica.
Todtenmesse *f.* ſ. Todtenamt.
Todtenofficium *n.* bilje *pl.*
Todtenopfer *n.* zadúšnica.
Todtenreich *n.* kraljéstvo mrtvih.
Todtensarg *m.* krsta, rakëv.
Todtenschein *m.* smrtni —, mrtváški list.
Todtenschlaf *m.* smrtno spanje; (Schlafsucht, Lethargie) mrtvíca.
Todtenschrein *m.* ſ. Todtensarg.
Todtensonntag *m.* Tiha nedélja.
Todtenstille *f.* grobna tihóta, — tišína.
Todtenträger *m.* pogrébec, pogrébnik, mrtvonósec.
Todtentuch *n.* mrtváški pŕt, rakno, mrlják, nalíčje.
Todtenuhr *f.* kukec.
Todtenurkunde *f.* mrtváški list.
Todtenvogel *m.* skovík, pojáta, mrtváška ptica.
Todtenzettel *m.* mrtváški list.
Tödter *m.* morívec, ubijávec; **=in** *f.* morívka, ubijávka.
todtgeboren mrtëv rojen; **der Todtgeborene** mrtvorojénec.
tödtlich usmrtljiv, smrtën, smrtonósen.
todtschießen ustrelíti.
Todtschlag *m.* ubój, pobój, ubójstvo.
todtschlagen ubíti (-bíjem), pobíti; *impf.* ubíjati, pobíjati.
Todtschläger *m.* ubijávec, ubójnik; **=in** *f.* ubijávka, ubójnica; (Instrument) ubijálo, ubijáča.
Tödtung *f.* usmrtítëv, usmŕtba; pobòj; (einer Urkunde) uníčenje, uníčba, amortizácija.
Toga *f.* toga.
Toilette *f.* opráva, napráva, toaléta; — machen opravljati se, naprávljati se.
Toilettezimmer *n.* napravljálnica; soba umiválnica.
Toise *f.* francóski sežënj.
tolerant strpljiv, potrpljiv, tolerántën.
Toleranz *f.* verska strpljívost, strpnost, toleránca; **=edict** *n.* razglàs verske strpljívosti.
tolerieren trpéti, prenášati.
toll besën, divji; (v. Thieren) stekël; (närrisch) nòr, noroglàv, blazën; — werden steči (stečem).
tolldreist predrzën, blaznodrzën.
Tollhaus *n.* bláznica, noríščnica.
Tollhäusler *m.* norec, blaznik.
Tollheit *f.* besnost, besnóča.
Tollkirsche *f.* (*Atropa belladona*) norica, páskvica, volčja črešnja.
Tollkopf *m.* noroglávec.
tollköpfig noroglàv.
Tollkraut *n.* búnika, volčič.
tollkühn predrzën, blaznosmél.
Tollkühnheit *f.* predrznost, blazna smelost.
Tollsucht *f.* besnóba, besnóča.
Tollwuth *f.* razkáčenost, jarost, besnost; (von Thieren) steklost.
tollwüthig razkáčen, razjárjen, jar, besën; stekël.
Tölpel *m.* tepec, tumpec, gumpec, budálo, butec, butélj, bezják, bebec; (Cretin) topoglávec.
Tölpelei *f.* budálost, búteštvo, bebstvo.
tölpelhaft budálast, butast, bébast.
Tombak *m.* rdeča med (-i), tombak.
Ton *m.* glas, zvok, ton; (d. Glocke) zvènk; (Accent) naglàs, poudárek, akcent; (Farben—) barvno somérje; **der gute —** lepi običáj, dobri ton; **den — angeben** prvovati, prvák biti (sem).
Tonangeber *m.* prvák, vodítelj. [čin.
Tonart *f.* glasóvna vrsta, glasóvni na-

Tondichter *m.* skladátelj.
tönen donéti, zvenéti, bobnéti, glasíti se; (von d. Glocke) peti (pojem), búčati (-ím), donéti.
tönend doněč, zveněč, bučeč.
Tonfall *m.* glasopàd.
Tonhöhe *f.* višína tonov.
Tonkunſt *f.* glásbena umételnost, glasba.
Tonkünſtler *m.* glásbenik.
Tonlehre *f.* glasoslóvje, zvokoslóvje.
Tonleiter *f.* glasóvna léstvica.
tonlos brezglásen, brezzvóčen.
Tonmaß *n.* glasomérje.
Tonmeſſer *m.* glasomèr.
Tonne *f.* kàd (-í), bečvà, bačva.
Tonnengebür *f.* bečvarína.
tonreich zvočen, glasen, blagoglásen.
Tonſatz *m.* skladba.
Tonſetzer *m.* skladátelj.
Tonſpieler *m.* goděc.
Tonſtück *n.* skladba.
Tonſur *f.* tonzúra.
Tonwerkzeug *n.* glasbílo.
Tonzeichen *n.* glásbeni znak, nota, sekírica.
Topas *m.* topas.
Topf *m.* loněc, piskĕr, grněc; *dem.* lončĕk, piskrc.
Töpfen *m.* skúta, žmítĕk.
Töpfer *m.* lončár, piskrár; **Töpfer-** lončárski.
Töpferarbeit *f.* lončársko delo.
Töpfererde *f.* glína, ílovica, lončárski il.
Töpferhandwerk *n.* lončárstvo.
töpfern lončén.
Töpferofen *m.* ožága.
Töpferſcheibe *f.* lončárski krog, kolóvrat.
Töpferthon *m.* ſ. Töpfererde.
Töpferware *f.* lončársko blagó, lončenína.
Topfkuchen *m.* pečenják. [dež.
Topflecker *m.* piskrolízec, sladkosnè-
Topfſchrank *m.* polica (za lonce).
Topik *f.* tópika.
topiſch krájevĕn.
Topograph *m.* krajepísec, topográf.
Topographie *f.* krajepis, topografija.
topographiſch krajepísen, topográfičen, topográfski; —e Beſchreibung krajepísni očrt.
topp *interi.* dobro, veljá, mož-beséda.
Torf *m.* šota, rupa; **Torf-** šotni.
Torfboden *m.* šótovina, mahóvje, ozíbi *pl.*
Torfbruch *m.* šotíšče.
Torferde *f.* šota, šotnica.
Torfgräber *m.* šotár.
Torfgrund *m.* šotíšče, šótovje.
torfig šotnat.
Torfmoor *n.* grez (-í), ozíbi *pl.*
Torfmoos *n.* šotni mah.
Torfmull *m.* (*n.*) šotni drobír.
Torniſter *m.* telečják, tobólec, nahŕbtnik, tornístĕr.
Torſionsfeſtigkeit *f.* sukopórna trdnóst *(phys.)*.
Torte *f.* torta.
Tortenbäcker *m.* tortar; (Zuckerbäcker) sladčičar.
Tortur *f.* muka; (Inſtrument) mučílo, teza, natezálnica; ſ. Folter.
toſen búčati (-ím), hruméti, hruti (hrujem), vršéti.
Toſen *n.* bučánje, hrum, hrutje, vršénje.
toſend bučeč, hrumeč, vršeč.
total *adi.* popóln, vès, skupĕn; celótĕn; *adv.* popólnoma, čisto, dočista, v čisto.
Totalanſicht *f.* splošni vid, popólni vid.
Totalaufwand *m.* skupni stroški.
Totalausweis *m.* skupni izkàz.
Totaleffect *m.* celótni učínek.
Totalität *f.* popólnost, skupnost; celóta.
Totalſumme *f.* skupni znesĕk, skupna vsota.
Totalvermögen *n.* vse imétje, skupna imovína.
touchieren dotekníti (-táknem) se; *impf.* dotíkati se; razžáliti.
Tour *f.* pot; hoja; obhòd; okrèt, obrát; koló; (Reihe) red, vrsta.
Touriſt *m.* potnik; hribolázec, turist.
Tournüre *f.* obrát; okrétnost.
Trab *m.* dír, dírĕk, drněc; in — reiten v drněc jáhati.
Trabant *m.* spremljevávec, izprevódnik; (Stern) sprémnica; premíčnica, sopremíčnica.
traben dírjati, v dirĕk jézditi.
Traber *m.* dírjavec, dirjáč.

Trabritt *m.* dírěk, dirja.
Trace *f.* potéza, mer (-i), načŕt.
Tracht *f.* noša, nošnja; (Façon) kròj; (Last) bréme (-éna), bútara, naráměk.
trachten ískati (iščem) česa, potegovati se za kaj, hrepenéti, hlepéti, prizadévati si za kaj; nach d. Leben — po življénju streči (strežem).
Trachten *n.* prizadéva, prizadévanje, hrepenénje, hlepénje, trud; sein Dichten und — njegóve misli in želje, vse njegóvo prizadévanje.
trächtig nosěn; (von Thieren) brej; —e Kuh telna krava; —e Stute žrebna kobíla; —es Schwein sprasna svinja; — machen obréjiti, ubréjiti; — werden obréjiti se, ubréjiti se.
Trächtigkeit *f.* nosnost, brejost.
Trachyt *m.* trahít.
tracieren (eine Straße) mériti; izmériti; načŕtati, obtekníti (-táknem), zaklíniti; *impf.* načrtovati, obtíkati.
Tracierung *f.* načŕt, načrtílo.
Tract *m.* vrsta sob; zémeljska proga, pokrájina.
Tractament *n.* (Schmaus) pojédina, gostíja, gostí *pl. f.*
Tractat *m.* pogódba, dogóvor; (Unterhandlung) pogájanje; (Abhandlung) razpráva.
tractieren gostíti, gostovati; pogostíti; ravnáti s kom; pogájati se, dogovárjati se.
Tradition *f.* ustno izročílo; predája.
Trafik *f.* prodája, trafíka.
Trafikant *m.* prodajávěc, trafikánt.
Trag- nosni, prenósni.
Tragaltar *m.* prenósni oltár.
Tragant *m.* kozlíněc, tragant.
Tragbahre *f.* nosíla *pl.*, nosílnica.
Tragbalken *m.* bruno, (tram); podslómba, podpóra.
Tragband *n.* obrámnica, prerámnica, narámnica, opŕt, opŕta; (in d. Zimmermannskunst) prekláda.
tragbar nosěn, prenósěn; (fruchtbringend) rodovít, rodovítěn, plodovít, ploděn, roděn.
Tragbaum *m.* oplèn; polza.
Tragbett *n.* prenósna póstelja.
Trage *f.* nosílo, nosílnica.
träge len, lenìv, lenóběn, zaníkarěn, tožljìv, (vmánj).
Träge *m.* lenúh, lenívěc, lenóbnež, tožljívěc, lenè (-éta); *f.* lenúhinja, lenívka, lenóbnica, tožljívka.
tragen nesti, nósiti; (zu — pflegen) nosévati; ich werde — ponésem; (halten) dŕžati (-ím); (Früchte) rodíti, sad nósiti; (v. Thieren) breja biti (sem); — helfen odnášati; (Nutzen) nesti, dajáti (dájem), donášati, korístiti, pridovati; (auf den Händen) péstovati; Bedenken — pomíšljati si (se), pomišljevati; (ins Buch) zapísati (-píšem), *impf.* zapisovati; Verlangen — želéti; Sorge — skrb iméti (imám), skrbéti, v skrbéh biti; Rechnung — einer Sache v mar —, v poštèv jemáti (jémljem) kaj.
Träger *m.* nosěc, nosítelj, nosáč; (Hosen—) obrámnica, opŕta, opŕtavnica; =in *f.* nosíteljica.
Tragering *m.* s. Tragring.
Trägerlohn *m.* nosnína.
Tragesel *m.* tovórni osěl, tovorívěc.
tragfähig nosílěn.
Tragfähigkeit *f.* nosílnost, nosílna zmožnost.
Trägheit *f.* lenóba, lenóst, lenívost, tožljívost; (Beharrungsvermögen) vztrájnost.
Traghimmel *m.* nebó.
Tragiker *m.* tragik, pisátelj žaloíger.
tragikomisch žalostnosméšěn, tragikómičěn.
tragisch trágičěn, tragédiji primérěn.
Tragkorb *m.* opŕtavni kòš, obrámni —, narámni koš, krošnja; (Handkorb) košárnica, cajna.
Tragkraft *f.* nosílnost.
Tragkranz *m.* svitěk.
Tragöde *m.* igrávěc v žaloígrah.
Tragödie *f.* žaloígra, tragédija.
Tragpfeiler *m.* podpóra, steběr, podslómba.
Tragriemen *m.* narámnica, obrámnica, opŕta, opŕtavnica, opŕtnica.
Tragring *m.* svítěk.
Tragspritze *f.* prenósna brizgálnica.
Tragstange *f.* povérěk.
Tragvermögen *n.* nosílnost, nosílna zmožnost.

Tragweite *f.* sežáj, dosežáj, nošáj; (Schußweite) strelják; die Sache hat eine große — reč daleč sega.

Tragwulſt *f. m.* svitėk.

Train *m.* vlak; vozni vlak; vozárstvo; pratež.

trainieren zadŕžati; priváditi; utŕditi; *impf.* zadrževati; privájati; utŕjati.

Trainſoldat *m.* vozárstveni voják.

Traintruppe *f.* vozársko krdélo.

Trainvorſchrift *f.* vozni predpìs.

Traiteur *m.* gostílničar.

Trambahn *f.* pocéstna železnica.

Trambaum *m.* bruno, (tram); (vierecfig) porézaněc.

Trampel *m.* okórnež, neukrétnež, štorklja, (copolòp).

trampelig okórėn; neukrétėn, štorkljast, štorast.

trampeln copotáti (-ám, copóčem), topotáti, ceptáti.

Trampelthier *n.* dvogŕbi velblòd, dromedár.

Tranchée *f.* prekòp, ròv.

tranchieren rézati (režem); razrézati, razkrojíti.

Tranchiergabel *f.* dvorogljáte vílice *pl.*

Tranchiermeſſer *n.* razrezálnik.

Trank *m.* pijáča, pilo, pit (-í); (Trinken) pítje.

Tränke *f.* napòj; (Ort) pojílo, napajališče, korìto.

tränken napojíti; *impf.* napájati; (v. Regen) pojíti, móčiti; napojíti, namóčiti; *impf.* napájati, namákati; (Papier) napustíti, razmóčiti; *impf.* napúščati, razmákati.

Trankſteuer *f.* davėk od pijáče.

Tränktrog *m.* korìto.

Transaction *f.* dogóvor, preména, zamémba, transákcija.

transalpiniſch zaplaníski, transalpínski.

transatlantiſch zaatlántski, transatlántski. [nadčútėn.

tranſcendent preséžėn; nadzémski,

tranſferieren prenésti (-nesem), predéti (-dénem), premekníti (-máknem); *impf.* prenášati, predévati, premíkati; (Perſon) prestáviti, premestíti; *impf.* prestávljati, premeščáti; (Verſammlg.) preložíti, *impf.* prelágati.

Tranſferierung *f.* prenòs; prestáva, premestítėv.

Tranſformator *m.* pretvórnik, transformator.

tranſformieren ſ. umgeſtalten.

Tranſfuſion *f.* prelítje, prelívanje.

Tranſithandel *m.* prevózna trgovína.

tranſitiv prehajálėn; —es Zeitwort prehajálni glagol, prehajálnik.

Tranſito *m.* prehòd, prevòz, prevóžnja.

tranſitoriſch prehódėn, začásėn.

Tranſitverkehr *m.* prehódni —, prevózni promèt.

Tranſitzoll *m.* prevoznína, prehodnína. [nòs.

Tranſlation *f.* prevòd, prestáva; pre-

Tranſlator *m.* prelagátelj, prestavljávėc, prevajávėc.

tranſlocieren preméstiti; *impf.* preméščati.

Tranſmiſſion *f.* prenòs; gonílo.

tranſmontan zagórski, prekogórski.

tranſparent prosévėn, prosójėn.

Tranſparent *n.* prosévni —, prosójni napìs, transparent.

Tranſport *m.* prevòz, prevážanje, prevóžnja; (in d. Rechnung) prenòs; **Tranſport-** prevózni; prenósni.

tranſportabel prevózėn, prenósėn.

Tranſporteur *m.* kotomèr, prenašávėc, transportér.

Tranſporthaus *n.* premeščeválnica, hiša transpórtnica.

tranſportieren prepéljati (-ám, -péljem), odpráviti; *impf.* prevážati, prepeljávati, odprávljati; prenésti, *impf.* prenášati.

Tranſportkoſten *pl.* prevoznína, prevózni stroški.

Tranſportmittel *n.* vozílo.

Tranſportſchiff *n.* prevózna ladja.

Tranſportware *f.* prevózno blagó.

Tranſpoſition *f.* prestáva, transpozícija.

Tranſubſtantiation *f.* premémba bistva, — kruha in vina.

tranſverſal prečėn, popréčėn.

Tranſverſale *f.* préčnica, popréčnica.

Trapez *n.* trapéc.

Trapp *m.* težki korák; grozdni pecėlj.

Trappe *m.* okórnež; *f.* sled, stopínja; droplja.

trappeln ceptáti, copotáti.

Trappiſt *m.* trapíst.

Traſſant *m.* izdátnik meníce, trasánt.

Traſſat *m.* potézovnik, trasát.

traſſieren meníco izdáti (-dám), trasírati.

Tratte *f.* izdána meníca, potézka, trata.

Traube *f.* grózd; *dem.* grozdič; *coll.* grozdje; (mit bläulich-rothen Beeren) gned; (ohne Beeren) ozóbek, ozóban grózd; Dolden— češúlja; —n leſen trgati, brati (berem); **Trauben-** grozdni; trtni.

traubenartig, traubenförmig grozdast.

Traubengeländer *n.* brajda, brájdišče.

Traubenhaut *f.* grozdníca.

Traubenhyacinthe *f.* grózdnati hiacínt, hrúščica.

Traubenkirſche *f.* čremsa, čémž.

Traubenleſe *f.* trgátev, trganje, branje, (bendíma).

Traubenleſer *m.* trgávec, trgáč; **-in** *f.* trgávka.

Traubenpilz *m.* grozdna glíva.

traubenreich grozdnat.

Traubenſaft *m.* vinski sok, máščina; (Wein) vinska kaplja, vino.

Traubenſchimmel *m.* trtna plesén (-i), grozdna plesnóba.

Traubenſtiel *m.* pecélj.

Traubenſtock *m.* trs, vinska trta.

Traubenzucker *m.* grozdni sladór.

traubig grozdnat, grozdàt.

trauen poročíti; *impf.* poróčati; ſich — laſſen poročíti se; (glauben) zaúpati; vero dati (dam), zanésti (-nesem) se; *impf.* zanášati se, vérovati; ſich — úpati si, dŕzniti se.

Trauer *f.* žal (-i), žalovánje; žalost; die — anlegen v črno se obléči; **Trauer-** žalni, žaloválni, žalóbni; črni.

Trauerabzeichen *n.* žalni znak.

Traueranzug *m.* črna —, žaloválna obléka.

Trauerbotſchaft *f.* žálostno naznanílo, žalna vest (-i).

Trauergedicht *n.* žalostínka.

Trauergeläute *n.* žalóbno zvonjénje, zvonjénje mrlíču.

Trauergeſang *m.* žalospèv, žalóbno petje.

Trauergewand, Trauerkleid *n.* žalna —, črna obléka.

Trauerhaus *n.* hiša žálosti, žalóbna [hiša.

Trauermahl *n.* sedmína, kármina, pogrébščina.

Trauermantel *m.* pogrébec.

Trauermarſch *m.* pogrébna koráčnica, pogrébnica, žalóbnica.

Trauermeſſe *f.* črna maša.

Trauermuſik *f.* žalóbna godba; mrtváška godba.

trauern žalovati, žálostěn biti (sem); (wehklagen) tárnati.

Trauernachricht *f.* žálostno naznanílo, žalóbno obvestílo.

Trauerrede *f.* žalóbni govor, nagróbni govor.

Trauerſpiel *n.* žaloígra, tragédija.

Trauertag *m.* dan (dneva) žálosti, žalóbni dan.

trauervoll žalovít.

Trauerwagen *m.* mrtváški voz.

Trauerweide *f.* žalóbna vrba, vrba žalostnica, — žalújka.

Traufe *f.* kap; (Waſſer) kapnica; aus dem Regen unter die — z dežjà pod kap, iz luže v mlako.

träufeln, träufen *intr.* kápati (-am, kapljem), kapljáti; kániti; (aus etwas) solzéti, mezéti, rosíti; *tr.* kápati, v kapljah dajáti, — vlívati; kániti.

Traufrinne *f.* žleb.

Traufſtein *m.* podkápnik.

Traufwaſſer *n.* kapnica, strešnica.

Traufwein *m.* podčépina, podčépnica.

Traugebür *f.* poročnína.

traulich prisrčen, iskrén; domač.

Traulichkeit *f.* prisrčnost, iskrénost.

Traum *m.* sèn, sanja, sanje *pl.*; einen — haben sánjati se komu; **Traum-** sanjski.

Traumausleger, Traumdeuter *m.* razkladátelj —, razlagátelj sanj.

Traumbuch *n.* sanjske bukve *pl.*

träumen sánjati, sánjati se komu, snívati.

Träumer *m.* sanjávec, sanjáč, sanjár; **-in** *f.* sanjávka, sanjarica.

träumeriſch sanjàv, sanjávski, sanjárski; —es Weſen sanjávost.

Traumgeſicht *n* prikázen (-i) v sanjah, sanjski prikázek.

Traummelt *f.* sanjárski svet.

traun *interi.* res, zarés.

traurig žálosten, otóžen, pobít, klávrn; (dresélen); er wird — milo se mu stori,ináko se mu stori, žalost ga obíde; — werden razžalostíti se, raztóžiti se; — machen žáliti, žalostíti, v žalost priprávljati; užáliti, užalostíti, v žalost pripráviti.

Traurigkeit *f.* žalost, otóžnost, klávrnost.

Trauring *m.* poróčni prstan.

Trauſchein *m.* poróčni list.

traut premíl, preljúb, predrág, preſréčen.

Trauung *f.* poróka; **Trauungs-** poróčni, poróški; **=buch** *n.* poróčna knjiga, — mática; **=ſchein** *m.* ſ. Trauſchein.

Traverſe *f.* prečka, préčnica.

Traveſtie *f.* na smešno predélana pesém (-i), predeláva na smešno, travestíja.

traveſtieren pesém na smešno predélati, travestírati.

Treber *pl.* tropíne *pl.*; (v. Malz) mlato; (v. Schmalz) troskva; (v. Honig) troščine *pl.*; ſ. Kleie; **=moſt** *m.* pátoka.

Treff *m.* lóp, udárec; ſ. Trèfle.

treffen zadéti (-denem), pogodíti; *impf.* zadévati; eine Wahl — izvóliti, izbráti (-bérem); *impf.* izbírati; Anordnung — ukázati, odredíti; Anſtalten — pripráve délati, priprávljati se; pripráviti se; (betreffen) tíkati (-kam, -čem) se, zadévati, dostájati (-jam, -jem) se; wen trifft die Schuld kdo je kriv; er hat auf ein Haar getroffen še za las ni zgrešil; eine Verfügung — zaukázati, odredíti; einen Vergleich — pogodíti se, poravnáti se; ſich — pogodíti se, primériti se, pripetíti se.

Treffen *n.* bitka, bój; ein — liefern udáriti se, spopásti (-padem) se, sprijéti (sprímem) se.

treffend ugóden, primérən; (betreffend) zadévən, dotíčən.

Treffer *m.* zadétek; (Gewinſt) dobítek.

trefflich *adi.* izvŕsten, izbórən, jako dobər, vrl; *adv.* izvŕstno, prav dobro.

Trefflichkeit *f.* izvŕstnost, izbórnost, vrlóst.

Treffſicherheit *f.* gotóvost v pogodítvi [cilja.

Trèfle franz. *m.*, **Treff** *n.* (beim Kartenſpiel) želod, tref.

Treibbeet *n.* gnojna —, topla greda, gnojnik, gredíčnjak.

Treibeis *n.* srež, ledéne skrlí *pl.*

treiben gnati (ženem), góniti, gonjévati, tírati, podíti; (betreiben) délati, pečáti se s čim; (aufſchießen) pogánjati, kliti (klijem), brstéti; (ein Rad) góniti, súkati (-am, sučem); (nöthigen) síliti, nagánjati; Spott — zasmehovati; zu Paaren — užúgati, ugnáti (-ženem), ukrotíti, v kozji rog ugnáti; in die Enge — súkati, privíjati, pestíti; was treibſt du kaj počénjaš, — onegáviš; in die Flucht — v beg zapodíti; (müſſig herumgehen) potíkati (-am, -tíčem) se, potépati se, skítati se, kolovrátiti; Äſte — veje odgánjati.

Treiben *n.* dejánje; počétje.

treibend gonílən.

Treiber *m.* gonjáč, poganjáč, pogòn, pogonič.

Treiberei *f.* tíščanje, síljenje, prigánjanje.

Treibhaus *n.* rastlinják, toplják; **=pflanze** *f.* rastlína iz rastlinjáka.

Treibherd *m.* pretapljálnica, plavnik.

Treibholz *n.* plavljéni —, plavni les.

Treibjagd *f.* gonja.

Treibling *m.* préslica; (Bienenſtock) prekajénec, prekajèn ròj.

Treibrad *n.* gonílo, gonílno koló (kolésa), poganjávec.

Treibſand *m.* svížec.

Treibſtange *f.* poganjávka.

Treibvieh *n.* gnana živína.

Treibweg *m.* gonje *pl.*, stegnà (-gèn) *pl.*, stegnè (-gèn) *pl.*

Treibwelle *f.* prenósno vratílo *(phys.)*.

Treibwerk *n.* gonílo, vrtílo.

treideln ladje proti vodi vleči.

Trema *n.* trepétec, drgétec; ločílni piki.

Tremulant *m.* trepetáč, drgetávec.

tremulieren z glasom tresti, — treslјáti, glas se komu trese.

tremulierend tresòč, tresàv.

trennbar razdélən, razvézən, razdrúžən, ločljìv, deljìv, krojən.

trennen lóčiti, delíti, sébiti, krojíti; odlóčiti, razlóčiti, oddelíti, odsébiti,

razkrojíti; *impf.* odločevati, oddeljevati ꝛc.; (die Naht) párati, prati (pórjem); razpárati; die Ehe — zakon razvézati (-vézem), razporočíti; *impf.* razvezovati; vom Tiſche — razkrúšiti; ſich — lóčiti se, odlóčiti se; *impf.* odločevati se; raziti (-ídem) se, *impf.* razhájati se; (von d. Naht) párati se, prati (pórjem) se; razpárati se.

Trennmeſſer *n.* parálo, razparáč.

Trennung *f.* ločítěv, razločítěv; (Auseinandergehen) razhòd; — d. Ehe razvéza zakóna, — zakónskih, razporóka.

Trennungspunkt *m.* lóčnik.

Trennungstag *m.* dan (dneva) ločítve.

Trennungszeichen *n.* ločílo, lóčnica.

Trenſe *f.* konjska uzda; povódec.

trepanieren črepínjo vŕtati; — prevŕtati.

treppab *adv.* po stopnícah doli.

treppauf *adv.* po stopnícah gori.

Treppe *f.* stopníce *pl.*, gredíce *pl.*, gredí *pl. f.*, stolba.

Treppelweg *m.* vlačílna stezà.

Treppenſtufe *f.* stopníca.

Treſpe *f.* glistnik, stóklasa; (Raden) kokalj; *(Lolium)* ljuljka.

treſpig poln stóklase.

Treſſe *f.* pram, zlat —, srebŕn trak.

Treſter *pl.* tropíne *pl.*

Treſterwein *m.* pátoka, (skavec); (ein ſaurer Wein überhaupt) cvíček.

Trete *f.* stopálnica, stopálnik.

treten stópiti, *impf.* stópati; (von Kindern) stópkati; über etwas — prestópiti, prekoráčiti; in d. Weg — pot zastópiti; beiſeite — odstópiti, odmekníti (-máknem) se; ins Leben — veljávo —, moč zadobíti, obveljáti; nahe — krivíco délati, žalíti; der Ehre nahe — poséči komu v pošténje; *impf.* ségati —; in Unterhandlung — pričéti pogájanje; d. Thränen traten ihm ins Auge solze so mu zalíle oči; Pflaſter — pohájkovati, postópati; Trauben — grozdje mastíti, — tláčiti; um jemanden — obstópati koga; obstópiti; mit Füßen — z nogámi teptáti, mendráti.

Treter *m.* mastívec, tlačívec.

Tretkurbel *f.* (d. Fahrrad) podnóžnik.

Tretrad *n.* samotéžno koló (-ésa).

Tretſchemel *m.* (beim Webeſtuhl) podnóžnik, nogálnica.

treu zvest, vérən.

Treubrecher *m.* verolómnik, nezvéstnik, iznevérnik.

Treubruch *m.* verolómstvo, nezvestóba, iznevéra.

treubrüchig verolómən, nezvést.

Treue *f.* zvestóba, zvestóst, zvest (-í), vera, vérnost; bei meiner — pri moji véri, mož-beséda; auf — u. Glauben na vero, na zveste roké.

treuergeben zvesto vdán.

treugehorſamſt prezvést, prevérən.

treugeſinnt zvestomíseln, vernih misli.

treuherzig odkritosrčən, prostosrčən, iskrén, zvéstega srcá.

Treuherzigkeit *f.* odkritosrčnost, iskrénost.

treulich *adv.* zvesto, verno, pošténo.

treulos nezvést, nevérən; — werden iznevériti se.

Treuloſe *m.* nezvéstnik, nezvéstnež; *f.* nezvéstnica.

Treuloſigkeit *f.* nezvestóba, nevéra.

Triangel *m.* ſ. Dreieck.

triangulieren na triógelnike mériti.

Triangulierung *f.* triangulácija.

Trias *f.* trojica, trojstvo, trojnost.

Triasformation *f.* tríasna tvorba.

tribulieren nadlegovati, nadléžno prósiti, glušíti.

Tribun *m.* ljudski zastópnik, tribún.

Tribunal *n.* sodíšče.

Tribüne *f.* oděr, tribúna.

Tribus *f.* razdélek, sosáska, tríbua.

Tribut *m.* davék, dan (-í).

tributpflichtig davku podvŕžen.

Trichter *m.* lij, lijec, livék, livnik, livák, vliválo; (großer) lákomnica, lákovnica, loj; (in d. Mühle) grot.

trichterförmig lijast, livkast.

Tricot *m.* obléka iz pletovíne, — iz pletíva.

Trident *m.* trizòb.

Trieb *m.* nagòn, nagìb, nagíbek; (Sprößling) mladika, brst, odrástek, kal (-í), klíca; (des Viehes) gonja; — Ochſen čreda volóv.

Triebel *m.* kljuka; (bei d. Böttchern) pogónec, nabijálnik.

Triebfeder *f.* nagìb, nagíbljaj, nagòn.

Triebhammer *m.* klepársko nakoválo.
Triebherde *f.* gnana čreda, popótna čreda.
Triebkraft *f.* gonílna moč (-í).
Triebrad *n.* ſ. Treibrad. [*pl.*
Triebweg *m.* gonje *pl.*; stegnà (-gèn)
Triebwerk *n.* gonílo, gonílna napráva.
Triefauge *n.* krmežljívo —, krmežljávo okó (očésa).
triefäugig krmežljìv, krmežljàv, krmeljìv.
Triefäugige *m.* krmežljívec, krmežljávec; *f.* krmežljívka.
triefen kápati (-am, kapljem), kapljáti, curéti, solzéti, mezéti; (v. Augen) krmežljíti se, kŕgati se.
Triel *m.* podvrátnik, naděr, ožrélje.
Triennium *n.* trilétje.
Trifolium *n.* ſ. Kleeblatt.
Trift *f.* (Weideplatz) pašnik, spášnik, paša; pašna pravíca; (Herde) čreda; (Holztrift) plavba, plavljénje lesá; ſ. Triebweg; (Brachfeld) ledína.
triften plavíti.
Triftgeld *n.* pašnína.
Triftgerechtigkeit *f.* pašna pravíca.
Triftholz *n.* plavski les, les za plavbo.
triftig tehtèn, važèn, utemeljèn.
Triftigkeit *f.* važnost, tehtovítost, tehtnost.
Triftrecht *n.* plavska pravíca; pašna pravíca.
Triftwaſſer *n.* plavna voda.
Triftzeit *f.* čas za pašo.
Trigonometrie *f.* trikotomérstvo, trigonometrija.
trigonometriſch trikotomérski, trigonometrijski.
Trilemma *n.* triléma, tročléni sklèp.
Triller *m.* tresljaj, gostolévec.
trillern tresljáti z glasom, droboléti, glas drobíti; (vom Geſange der Vögel) žvrgoléti, gostoléti.
Trillion *f.* trilijón.
Trilogie *f.* tri skupaj spadajóče tragédije, trilogija.
Trimeter *m.* trimèr, trímeter.
trimorph trolíčen.
Trinitarier *m.* trinitárec.
Trinität *f.* trojíca.
Trink- pitni. [jalíšče.
Trinkanlage *f.* pitna napráva, napa-
trinkbar pitèn, pivèn.
trinken piti (píjem); popíti, izpíti; ſich voll — napíti se, opíti se, upijániti se; (ſcherzweiſe) lúkati, lúckati, žúliti; (unmäßig) žléviti, popívati, žlampáti; (v. Kindern) púpati; (mit hohler Hand) lókati; (ſaugen) sesáti; posesáti; (ſchlürfen) sŕkati; posŕkati.
Trinken *n.* pitje.
Trinker *m.* pívec; (Säufer) pijánec; =in *f.* pívka; pijánka.
Trinkgaſt *m.* pívec.
Trinkgelage *n.* pitje, popívka, popívanje; ein — halten piti (pijem), popívati.
Trinkgeld *n.* napitnína, pivnína.
Trinkgenoſſe *m.* pivski brât.
Trinkgeſchirr *n.* pivna —, pitna posóda, (lagěv).
Trinkglas *n.* čaša, kozárec, kúpica, (žmulj, mužól).
Trinkhaus *n.* pívnica.
Trinklied *n.* pivska pesěm (-i), zdravíčka.
Trinkſpruch *m.* napítnica, zdravíca.
Trinkſtube *f.* pívnica.
Trinkſucht *f.* pijánstvo, pijančljívost.
Trinkwaſſer *n.* pítna voda.
Trinkzimmer *n.* ſ. Trinkſtube.
Trinom *n.* trinóm, tročléněc.
Trio *n.* trio.
Triole *f.* triola.
Triolett *n.* triolét.
Tripelallianz *f.* trozvéza.
Triplik *f.* triplíka.
trippeln drobnéti, stopícati.
Tripper *m.* kápavica.
Triſonshorn *n.* vélika troblja.
Tritt *m.* stopínja, stòp, korák; (Spur) sled; einen — thun stópiti.
Trittbrett *n.* podnóžnik, nogálnica, stopálo.
Trittſchemel *m.* podnóžnik, podnóžnica.
Triumph *m.* zmagoslávje, triúmf; (Aufzug) zmagoslávni izprevòd; (Sieg) slava zmaga, zmagodobítje; **Triumph-** zmagoslávěn.
Triumphator *m.* zmagoslavítelj, triumfátor.
Triumphbogen *m.* slavolòk.
Triumphgeſang *m.* slavospèv, zmagoslávna —, zmagodobítna pesěm (-i).

triumphieren zmagoslávno —, zmagodobítno se radovati; —d zmagoslávẽn; (ſiegen) slavno zmágati; *impf.* slavno zmagovati.

Triumphpforte *f.* ſ. Triumphbogen.

Triumphwagen *m.* zmagoslávni voz.

Triumphzug *m.* zmagoslávni izprevòd.

trivial vsakdánji, vsednji, navádẽn, poúličẽn, prepròst, triviálẽn.

Trivialität *f.* vsakdánjost, prostáščina, obrábljenost, triviálnost.

Trivialſchule *f.* ljudska —, triviálna šola, — učílnica.

Trivialſchullehrer *m.* učítelj na ljudski šoli.

Trochäus *m.* trohéj.

trocken suh, suhótẽn; (ein wenig od. halb) osehẽl, osúšẽn; —es Jahr suho —, sušno leto; —es Land suha zemlja, kopno; —er Menſch dolgočásnež, dolgočásnik, pustež; —es Reiſig sehljád (-i); —e Stelle sušína, suhotína; — werden ſ. trocknen; — legen osušíti, *impf.* osúšati.

Trockenboden *m.* sušílnica.

Trockene *n.* sušína, suhotína; (Land) suha zemlja, kopno.

Trockenheit *f.* suša, suhóta.

Trockenlegung *f.* osuševánje, osušítẽv.

Trockenlegungsarbeiten *pl.* osuševálna dela.

Trockenplatz *m.* sušílo, sušíšče.

trocknen *tr.* sušíti; posušíti, osušíti; (abwiſchen) otréti (-trèm), *impf.* otírati; *intr.* sušíti se, sehníti (sáhnem); posušíti se, osušíti se, osehníti, usehníti; *impf.* osíhati.

Trocknis *f.* suša, suhóta, suho vreme (-éna).

Trodel *f.* (bei d. Webern) zábrniki *pl.*, závrniki, ábranki *pl.*, konci *pl.*; (Quaſte) čòp.

Trödel *m.* starínski trg; (Sachen) starína, stara šara, stara kložnja.

Trödelhandel *m.* starínarstvo, trgovína s starínami.

Trödelmarkt *m.* starínski trg.

trödeln starináriti, s staríno tŕžiti.

Trödelwerk *n.* starína, stara šara, ropotíja.

Trödler *m.* starínar; =in *f.* starínarica.

Trog *m.* koríto, kopánja; *dem.* korítce; (Backtrog) nečké (-čák), kadúnje *pl.*; (im Stalle) žleb.

Trogbaum *m.* deblo za koríto.

Trogdeckel *m.* korítnica.

Trokar *m.* ostẽn, trokar.

Trolle *f.* dónda, trola.

trollen ſich — valíti se, štorkljáti; trolle dich fort pobéri se, spravi se.

Trombe *f.* smŕk.

Trommel *f.* boběn; die — rühren bóbnati; zabóbnati.

trommelartig bóbnast.

Trommelfell *n.* bobnílo; (im Ohr) bóbnič, ušésna mrénica.

trommeln bóbnati, na bóběn biti (bijem).

Trommeln *n.* bóbnanje.

Trommelſchlägel *m.* bóbnarski bátẽc, bóbenska pálička.

Trommelſchläger, Trommler *m.* bóbnar.

Trompete *f.* trobénta, troba, troblja; *dem.* trobéntica; die — blaſen tróbiti, trobéntati; zatróbiti, zatrobéntati.

trompeten tróbiti, trobéntati; zatróbiti, zatrobéntati.

Trompetenblume *f.* trobéntica.

Trompetenſchall *m.* zvok trobe, tròb, trób ljenje, trobéntanje.

Trompeter *m.* troběc, trobentáč.

Tropf *m.* révišče, siromák, siromáček, sirótẽk; ſ. Tölpel.

tropfbar kapljiv, kapẽn; —e Flüſſigkeit kapljíva tekočína.

tropfbarflüſſig kapljívo tekòč.

Tropfbarkeit *f.* kapljívost.

Tropfbier *n.* pátoka, podčépina.

Tröpfchen *n.* kápljica, kaněc.

tröpfeln kapljáti, kápati (-am, kapljem); (vom Regen) rosíti, škropíti, pršéti, štŕkati; —d ſich anſammeln nakapljáti se.

Tropfen *m.* kaplja, kaněc, sraga; (Spritzer) štrkótina.

tropfen kápati (-am, kapljem); kániti.

Tropfenfall *m.* kap. [ljah.

tropfenweiſe *adv.* po kaplji, po kap-

Tropfregen *m.* príhavica, drobni dèž.

Tropfſtein *m.* kapník, kapẽc, scejéni kamen; =bildung *f.* kapnína.

Tropfwaſſer *n.* kapnica, kápnica.

Tropfwein *m.* podčépina, podčépnica.

Trophäe *f.* zmagoslávno —, zmagodobítno známenje, troféja.

tropiſch prenesèn, trópičen; (in der Geographie) povrátniški, vróč, topél, trópičen; —e Zone vroči pas.

Tropus *m.* prenòs, prenósba, trop.

Troſs *m.* druhál (-i), truma; (Gepäck) pratež, prtljága.

Troſspferd *n.* tovórni kònj.

Troſt *m.* tolážba, tolažílo, utéha, utešílo.

Troſtbrief *m.* tolážni —, tolažílni list.

troſtbringend tolážen, tolažílen, tešílen.

Troſtbringer *m.* tolažník, tešítelj.

tröſten tolážiti, téšiti; potolážiti, utolážiti, utéšiti.

Tröſter *m.* tolažník, tolažítelj, tešítelj, utešítelj; =in *f.* tolažnica, tolažíteljica ꝛc.

Troſtgrund *m.* tolážek, tolažílo, tešílo.

tröſtlich tolažílen, tolážen, utéšen.

troſtlos brezutéšen, brez tolážbe, brez

Troſtloſigkeit *f.* brezutéšnost. [utéhe.

troſtreich ſ. tröſtlich.

Troſtſpruch *m.* tolážni —, tolažílni izrèk.

Tröſtung *f.* tolažítev, tešítev, utešítev.

troſtvoll ſ. tröſtlich.

Troſtwort *n.* tolažílna beséda.

Trott *m.* ſ. Trab.

Trottel *m.* ſ. Tölpel.

trotteln mencáti, drobnó hóditi.

trotten cepetáti, topotáti, štorkljáti; dirjati; mastíti, tlačiti.

Trottoir *n.* obstránski tlàk, trotoar.

Trotz *m.* kljubést (-i), kljubovánje; trma, trmoglávost, nastor, upórstvo; kuja; zum — kljubu, vkljúb; — bieten kljubovati, kljubu délati, upírati se, ustávljati se.

trotz *adv.* vkljúb, kljubu, kljub, vzlic, navzlíc.

trotzen kljubovati, kljubu délati; protíviti se; (auf etwas pochen) šopíriti se, ponášati se.

Trotzer *m.* kljubovávec, kljubéstnik, kljubétnik; =in *f.* kljubovávka, kljubéstnica, kljubétnica.

trotzig kljubéstен, kljuboválen, kljúbečen; upóren, trmast, kujav.

Trotzkopf *m.* kljubovávec, kljubéstnik; trmoglávec, kújavec; (Käfer) kukéc, trdoglàv.

Trotzſinn *m.* kljubljívost, kljuboválnost.

Troubadour *m.* trubadúr (francóski ljubávni pevec srédnjega veka).

trüb, trübe motèn, kalèn; (v. Wetter) mežàv, meglén, temáčen; — werden kalíti se; temáčiti se.

Trübe *f.* mótnost, kalnost, mòt; mežávost, meglénost, temáčnost.

trüben mótiti, kalíti; zmótiti, skalíti; (den Geiſt) zméšati, zmesti (zmedem); ſich — kalíti se; skalíti se; (v. Wetter) oblačíti se, temáčiti se, temníti se, temnéti; pooblačíti se, otemnéti; *impf.* otemnévati.

Trübnis *f.* ſ. Betrübnis.

Trübſal *f.* bridkóst, žalost, toga, reva.

trübſelig turóbèn, bridkóstèn, tožèn, žalostèn.

Trübſeligkeit *f.* turóbnost, tožnost.

Trübſinn *m.* otóžnost, klávrnost, pobítost.

trübſinnig otóžen, pobít, klavrn.

Truchſeſs *m.* stolnik; =amt *n.* stólništvo.

Trüffel *f.* gomoljika; =hund *m.* gomoljičar.

Trug *m.* prevára, prelest (-i), himba.

Trugbild *n.* mamílo, slepílo.

Trugdolde *f.* neprávi kobúl.

trügen várati, goljufáti, hiníti; prevàriti, ogoljufáti, prekániti, oslepáriti; mámiti, slepíti; omámiti, preslepíti.

Trüger *m.*, =ei *f.* ſ. Betrüger, —ei.

trügeriſch prevarljìv, goljufìv, goljúfen, slepárski, zapeljìv.

Trugſchluſs *m.* krivi —, nápačni sklèp, — izvódek.

Trugwerk *n.* prevára, slepárstvo, goljufíja.

Truhe *f.* skrinja; zabòj; *dem.* skrínjica; (Mehltruhe) nečké (-ák).

Trumeau *m.* stébrsko zrcálo, stensko ogledálo.

Trumm *m. n.* kos, drobljánec, drobélj; (im Bergbau) del rúdnega sklada; Weber— nit (-i), nitni konec.

Trümmchen *n.* mrvica, troha.

Trümmer *pl.* razbítki, razvalíne *pl.*, podrtíne, *pl.*, mirje, miríšče.

Trümmergeſtein *n.* gromáča.

Trumpf *m.* (im Kartenspiel) adút, trumf; *fig.* glavni udár.

Trunk *m.* požírek, napítek, popívek; (d. Trinken) pitje; (Getränk) pijáča, pilo, pit (-í).

trunken vínjen, vinski, pijàn, opít, opojèn; *fig.* pijàn, prevzét.

Trunkenbold *m.* pijánec.

Trunkenheit *f.* pijánost, opojénost; der — ergeben sein pijáncevati.

Trunksucht *f.* pijánstvo, pijáncevanje, pijančljívost.

Trupp *m.* krdélo, truma, tròp; (von Vögeln) jata.

Truppe *f.* družba; (*mil.*) krdélo, četa, oddélek vojske.

Truppen *pl.* vojska, armáda, čete *pl.*; =**abtheilung** *f.* oddélek vojakov, — vojske; =**dienst** *m.* služba pri četah; =**körper** *m.* vojáško krdélo; =**rechnungsführer** *m.* vojáški računovódja; =**train** *m.* krdélski tren; četno vozárstvo.

truppenweise *adv.* krdéloma, trúmoma, v krdélih, v trumah.

Truthahn *m.* purán, purman, kavráč; *dem.* purčè (-éta).

Truthenne *f.* pura, kavra; *dem.* púrica.

Truthühner= purji.

Trutz *m.* ſ. Trotz; Schutz= u. —bündnis zveza v ohráno in obráno.

Tschaika *f.* čajka.

Tuberkel *f.* (gewöhnl. *pl.*) trdíne *pl.*, tubérkule *pl.*

tuberkulös tuberkulózen, jétičen.

Tuberkulose *f.* jétika, sušica.

Tubus *m.* ſ. Fernrohr.

Tuch *n.* suknò; ſ. Schnupftuch, Halstuch ꝛc.; (Gewebe) tkanína; liederliches — zaníkarnež, zaníkarnik; **Tuch**= suknén.

Tuchabschnitzel *n.* odstrížek suknà.

Tüchelchen *n.* ruta, rútica, robec.

tuchen suknén.

Tuchende *n.* krajec; *coll.* krájevina, krajci *pl.*

Tuchet *n. f.* pérnica, pérnata odéja.

Tuchfabrik *f.* suknárnica, továrna za sukno.

Tuchhandel *m.* suknárska trgovína, trgovína s suknom; den — betreiben suknáriti; **Tuchhändler** *m.* suknár, trgovec s suknom; **Tuchhandlung** *f.* suknárnica, prodajálnica suknénega blagá.

Tuchhose *f.* sukněne hlače *pl.*

Tuchladen *m.* ſ. Tuchhandlung.

Tuchlappen *m.* suknič, kos suknà.

Tuchmacher *m.* suknár; =**handwerk** *n.* suknárstvo.

Tuchscherer *m.* suknostrížec.

tüchtig vrl, korenjáski, pravi; (tauglich) dobèr, sposóben, priprávèn, zmožèn; (dauerhaft) trdèn, krepèk, čvrst; tüchtiger Mensch korenják.

Tüchtigkeit *f.* vrlóst, vrlína, korenjástvo; sposóbnost, zmožnost; trdnóst, čvrstóst.

Tuchware *f.* suknenína, sukněno blagó.

Tuchweber *m.* suknár, suknotkálec.

Tücke *f.* lokávščina, potúhnjenost, potúha, prihúljenost, hlimba.

tückisch lokáv, potúhnjen, prihúljen, izpodlezljìv, podmúrjen, zamolcàv; —er Anfall zalázèn —, zaséden napàd.

Tuckmäuser *m.* ſ. Duckmäuser.

Tuff *m.* gróh.

Tuffstein *m.* lehnják.

tüfteln malenkósti razglábati, muhe lovíti, komárje precéjati.

Tugend *f.* čednost, krepóst.

tugendhaft čédnostèn, krepóstèn.

Tugendmittel *n.* pripomóček k čédnosti, — h krepósti.

tugendreich poln čédnosti, — krepósti.

Tugendweg *m.* pot čédnosti, — krepósti.

Tülle *f.* tuléc, ustnik.

Tulpe *f.* tulipán; **Tulpen**= tulipánov; =**baum** *m.* tulipán.

Tummel *m.* omótica, vrtoglávica; ſ. Rausch.

tummelig omótičen.

tummeln drevíti, tírati, podíti, súkati (-am, sučem); sich — súkati se, pregánjati se, podíti se, drevíti se; (eilen) hitéti, speti (spejem, spem), páščiti se.

Tummelplatz *m.* teríšče, toríšče, bojíšče.

Tümpel *m.* tolmún, otòn, globódnica, krníca, (betáč, beríj).

Tumult *m.* vstája, vstánèk, upòr, pùnt, praska, krámola; (Lärm) hrup, šunder, lomást (-i), halabúka.

Tumultuant *m.* vstájnik, vstáš, upórnik.

tumultuarisch upórèn; (lärmend) hrupèn, burèn.

tumultuieren hrupéti, razgrájati, lomástiti, halabúčiti, vzdigovati se.
Tünche *f.* beléž, belílo.
tünchen béliti; pobéliti.
Tüncher *m.* belívec.
Tunika *f.* túnika.
Tunke *f.* omáka, pomáka, polívka.
tunken pomóčiti, omóčiti; *impf.* pomákati, omákati.
Tunnel *m.* predòr, preròv.
Tupf *m.*, **Tüpfel** *m. n.* píka, píknja.
Tüpfelfarn *m.* sladka koreníca.
tüpfelig píkast, grahast.
tüpfeln píkati, pikljáti; opíkati, napíkati, opikljáti, napikljáti.
Turban *m.* turban, čalma.
Turbine *f.* turbína *(phys.)*.
Türke *m.* Turék, Turčin; — werden potúrčiti se; **Türken-** turški.
Türkenbund *m. (Lilium Martagon)* zlati klobúk, zagúljek.
Türkis *m.* kalait, turkéc.
türkisch turški.
Turmalin *m.* turmalin.
Turnanstalt *f.* telovádnica.
turnen telováditi.
Turnen *n.* telovádba, gimnástika.
Turner *m.* telováděc, gimnástik.
Turnhalle *f.* telovádnica.
Turnier *n.* víteška bojna igra, turnír.
turnieren v víteški igri bóriti se, — bojevati se.
Turnierplatz *m.* bojíšče za víteške igre.
Turnkunst *f.* telovádstvo, telovádba, telovádna umételnost.
Turnplatz *m.* telovadíšče.
Turnus *m.* kolobár, povrátni sporèd, vrstílni red.
Turnverein *m.* telovádno društvo.
Turteltaube *f.* gŕlica; **Turteltauben-** gŕličji.
Tusch *m.* proslavílni zatròb, pozdràv s tróbljami, tuš.
Tusche *f.* kitájsko črnílo, tuš.
tuschen s tušem rísati (ríšem), túšati.
Tute *f.* troba.
tuten tróbiti, túliti.
Typen *pl.* (tiskárske) pisménke, — črke *pl.*
Typenmuster *n.* tipski vzóréc.
typhös za légarjem bolán; vročínski.
Typhus *m.* mačúh, légar, vročínska bolézen (-i), ognjénica.
typisch ſ. bildlich.
Typograph *m.* ſ. Buchdrucker.
Typographie *f.* tiskárstvo, tiskárska umételnost, tipografíja.
typographisch tiskárski, tipográfski, tipográfičen.
Typus *m.* izràz, tip, značílna oblíka; (Charakter) značáj; ſ. Muſter, Vorbild.
Tyrann *m.* trínog, krvolòk, samosílnik, tirán; **=ei** *f.* trínoštvo, samosílstvo, krvolóštvo, tiránstvo; **=in** *f.* samosílnica, krvolóčnica.
tyrannisch trínoški, samosíłen, krvolóčen, tiránski.
tyrannisieren zatírati, pestíti, trínoško —, tiránsko vládati.

U.

Übel *n.* zlo (zla, zlega), hudo (húdega); (Unglück) nesréča, nezgóda; (Schade) škoda, kvar.
übel *adi.* zél (zlà); (böſe) hud; (ſchwach) slàb; (unangenehm) neprijétən, zoprn; es iſt mir — slabó mi prihája, slabó mi je, medló mi je; es iſt nicht ſo — ni tako grdó, — hudó, — slabó; etwas — nehmen zamériti, za zlo vzeti (vzamem); *impf.* zamérjati, — jemáti (jémljem); *adv.* zlo, hudó, slabó, neprijétno, zóprno.
Übelbefinden *n.* slabo zdravje, — počútje; boléhavost; (Schwäche) slabóta.
übelberüchtigt zloglášen, slaboglášen, na slabem glasu.
übelgelaunt čemérən, zlovóljen, nevóljen, nejevóljen, slabe volje.
Übelgeruch *m.* smrad, neprijétni duh.
übelgeſinnt zlohótən, hudovóljen, zlomíseln.
Übelkeit *f.* slabóst, slabótnost.
übelklingend zloglášen, razglášen, neskládən.

Übellaune *f.* zla volja, slaba volja, čemérnost.

übellaunig čemérěn, zlovóljěn, vnožljiv, slabe volje.

übelriechend zóprnega duha, smrdéč, smrdljiv.

übelſchmeckend zóprnega okúsa, neslástěn.

Übelſein *n.* slabo počútje; slabóst, težáva.

Übelſtand *m.* neprílika, nepríličnost; (Gebrechen) napáka, hiba; (Hinderniß) ovíra, zadržék.

Übelthat *f.* hudodélstvo, zločin, zločínstvo.

Übelthäter *m.* hudodélec, hudodélnik, zločínec, zlotvòr, zlíkovec; =in *f.* hudodélka, hudodélnica, zločínka.

Übelwerden *n.* medlóba, medlénje.

Übelwollen *n.* zlohótnost, zlovóljnost, hudoželjnost.

übelwollend zlohótěn, zlovóljěn, hudoželjěn.

üben váditi, vézbati, úriti; priváditi, izvézbati, izúriti; (lehren) učíti; izučíti; Rache — maščevati se; Recht — pravíco délati, — izvrševati, pravíce držáti (držím) se; ſich — váditi se, vézbati se, úriti se; učíti se.

über *praep.* črez, pò; (oberhalb) nàd; (infolge) nà, pò, vslèd; (während) pri, v; (in Betreff) o; (zur Bezeichnung d. Richtung) na; (jenſeits) onkraj, ónostran, prek; — ſich zurück vníc; heute — acht Tage danes osem dni; —s Jahr črez leto dni; — die Maßen črez mero, črez nemóč (-i); in Zuſammenſetzungen mit Beiwörtern črez, nad-, pre-; mit Zeitwörtern pre-, nad-; *adv.* — und — črez in črez.

überackern preoráti (-órjem); *impf.* preorávati, preárati, preárjati.

überall *adv.* povsód, (povsódi, povsódik); —wo kjerkòli; —woher odkoderkòli; —wohin kamorkòli.

überallher *adv.* od vseh strani, od vsekód.

überallhin *adv.* na vse strani, vsekàm.

überantworten izročíti, predáti (-ám); *impf.* izróčati, predájati (-jam, -jem).

Überantwortung *f.* izročítěv, predája.

überarbeiten predélati, prenarediti; *impf.* predelávati, prenaréjati; ſich — presíliti se, pretégniti se, pregnáti (-žénem) se.

überaus *adv.* silno, jako, neizmérno, strašno, pre-.

überbacken prepéči (-pečem), *impf.* prepékati; (noch einmal backen) popéči, *impf.* popékati.

Überband *n.* prevéza, prevóza.

Überbau *m.* nadzídje, nadzídek, gornje zidánje, górnjica.

überbauen prezídati; zídati na kàj; nadzídati, nadzídje postáviti, *impf.* postávljati.

Überbein *n.* morska —, mrtva kost (-í).

überbetten prestláti (-steljem), *impf.* prestíljati.

überbeugen prepógniti, pregeníti (-gánem), pregníti (-gnèm).

überbieten (d. Preis) precéniti; (mehr bieten) več ponúditi, *impf.* — ponújati; (übertreffen) prekosíti, pretéči (-téčem), preséči (-sézem); *impf.* prekášati, pretékati.

Überbieter *m.* preponúdnik.

überbinden prevézati (-vežem), *impf.* prevezovati.

überbleiben ostáti (ostánem), preostáti; *impf.* ostájati, preostájati.

Überbleibſel *n.* ostánek, preostánek; (vom Futter) izjédi *pl. f.*, zbrodi *pl.*; (Abfall) odpádek, otréběk.

Überblick *m.* preglèd, obzòr.

überblicken preglédati, prezréti (-zrèm); *impf.* pregledovati.

Überbot *m. n.* prevelíka ponúdba, preponúdba, večja ponúdba.

überbringen prinésti (-nésem), donésti, vročíti; *impf.* prinášati, donášati, vročevati; (hinüberbringen) prenésti, prenósiti; *impf.* prenášati.

Überbringer *m.* prinósnik, pokazník; prinašávec; =in *f.* prinósnica; prinašávka.

überbrücken premostíti, *impf.* premoščevati.

überbürden preobremeníti, preobložíti, prevelíko naložíti; *impf.* preobládati, prevelíko nalágati.

Überbürdung *f.* preobremenítěv, preobložba.

Überdach *n.* nadstrêšèk, nadstrêšje.

überdachen pokríti (-kríjem), streho naredíti nad čim; *impf.* pokrívati.

überdämmen prejezíti; *impf.* prejêžati.

überdauern prestáti (-stánem, -stojím), prebíti (-bóm), pretrpéti; *impf.* pretrpévati.

überdecken ogŕniti, pregŕniti, odéti (odénem); *impf.* ogrínjati, pregrínjati, odévati.

überdenken premísliti, preudáriti, pretéhtati; *impf.* premíšljati, preudárjati, pretehtovati.

überdies *adv.* vrhu tega, na to.

überdrucken prenatísniti; ponatísniti; *impf.* prenatiskovati; ponatiskovati.

Überdruſs *m.* pristúda, navelíčba, navolítêv, omŕza.

überdrüſſig sìt; — werden navelíčati se, navóliti se; ich bin — navelíčal —, navólil sem se, pristúdilo se mi je, zamrzélo mi je.

Übereifer *m.* prevelíka vnetost, — goréčnost, — iskrénost, prevelíko prizadévanje.

Übereile *f.* prenáglica, prenáglost.

übereilen prehitéti, pretéči (-téčem), prestréči (-strežem); *impf.* prehitévati, pretékati; (eine Sache) prenágliti, prenáglo storíti, prehitéti; ſich — prenágliti se.

Übereilung *f.* prehitênje, prehítêk; prenáglica, prenáglost.

übereinander *adv.* drug nad drugim, drug nad drúgega, eden nad drugim, drug na drugem; *fig.* vprék, križem; — kommen spreti (sprèm) se.

übereinkommen dogovoríti se, zedíniti se.

Übereinkommen *n.*, **Übereinkunft** *f.* dogóvor.

übereinſtimmen ujémati se, strínjati se, skládati se, zlágati se.

übereinſtimmend soglásen, skladèn.

Übereinſtimmung *f.* soglásje, skladnost.

übereintreffen ſ. übereinſtimmen.

übereſſen ſich preobjésti (-jém) se, *impf.* preobjédati se.

überfahren *intr.* prepéljati (-péljem, -peljám) se; *impf.* prepeljávati se, prevážati se; *tr.* prepéljati, prevésti (-vézem); *impf.* prepeljávati, prevážati; einen Fluſs — prepéljati se črez reko; (ein Kind) povóziti; etwas mit einem Schwamm — z gobo potégniti črez kaj; (mit Leim) tenkó namázati (-žem).

Überfahrgeld *n.* prevoznína, brodnína, brodarína.

Überfahrſchiff *n.* prevózna ladja, brod.

Überfahrt *f.* prepeljávanje, prévoz, prevóžnja; (der Ort) brod, brodíšče.

Überfahrtsgebür *f.* ſ. Überfahrgeld.

Überfall *m.* napàd, naskòk.

überfallen napásti (-pádem), naskóčiti (koga, kaj), navalíti, plániti, udáriti (na koga); (v. Zorne) obíti (-ídem), prevzéti (-vzámem); (vom Schauder) izpreletéti; *impf.* obhájati, prevzémati, izpreletávati.

überfein pretánèk, pretenèk (-ák), preúberfett pretólst, premástèn.

überflechten oplésti (-plétem).

überfliegen *intr.* črez —, prek letéti; — zletéti (vzletéti); *tr.* preletéti, *impf.* preletávati; *fig.* Schamröthe überflog ihr Geſicht rdečíca jo je políla; (ein Blatt) povŕšno prebráti (-bérem).

überfließen prek teči (tečem); izteči; razlíti (-líjem) se; *impf.* razlívati se; (von ſiedender Flüſſigkeit) kipéti; das Herz fließt mir vor Freude über srcé mi kipí od rádosti.

überfloren (s tenčíco) prekríti (-krí-

überflügeln prehitéti, nadkríliti, prekosíti; *impf.* prehitévati, nadkriljevati, prekášati; (d. Feind) zajéti (zajmem, -jámem).

Überfluſs *m.* obílica, obílje, obílnost, prebítêk; an allem — haben vsega obílno —, na prebítêk iméti (imám), z vsem obilovati.

überflüſſig (reichlich) obílèn; (unnöthig) nepotrébèn, odvéčèn; er iſt — on je odvèč.

überfluten razlíti (-líjem) se črez kaj, preplavíti kaj; *impf.* razlívati se, preplávljati.

Überflutung *f.* preplávljanje, popláva, poplávêk.

überfordern (jmdn.) prevèč zahtévati (od koga).

Überfracht *f.* prenaklàd, preséžni na-

überfrachten preobložíti, prevèč naložíti; *impf.* preoblágati, prevèč nakládati.

überfreſſen ſich preobjésti (-jém) se, prenažréti (-žrèm) se.

überfrieren premŕzniti, (po vrhu) zamŕzniti; *impf.* pre-, zamrzovati.

Überfuhr *f.* ſ. Überfahrt, Fähre.

überführen prepéljati (-péljem, -peljám), *impf.* prepeljevati, prevážati; (überzeugen) prepríčati; (überweiſen) dokázati (-kážem) komú krivdo.

Überführer *m.* ſ. Fährmann.

Überfuhrgeld *n.* ſ. Überfahrgeld.

Überfülle *f.* ſ. Überfluſs.

überfüllen prenapólniti; *impf.* prenapolnjevati; d. Magen — preobložíti želódec, prepehníti (-páhnem) se.

Überfüllung *f.* prenapolnjevánje; prenapólnjenost.

überfüttern prenakŕmiti, prekŕmiti, prenapásti (-pásem).

Übergabe *f.* predája, preoddája, izročítev; (im Kriege) podája, vdaja; **Übergabs-** predájni, preoddájni, izročílni; podájni, vdajni; **=ſchein** *m.* izročílni list, predájnica; **=urkunde** *f.* izročílna listína, izročílnica.

Übergang *m.* prehòd, prestòp; (über d. Zaun) prelaz; **Übergangs-** prehódni; **=periode** *f.* prehódna doba; **=punkt** *m.* prehodíšče; **=zuſtand** *m.* prehódno stanje.

übergeben predáti, preoddáti, izročíti; *impf.* predájati, preoddájati, izróčati, izročevati; ſich — ſ. ſich erbrechen.

Übergeber *m.* predajávec, predájnik, preoddajávec, izročevávec, izročník; **=in** *f.* predajávka, preoddajávka, izročevávka, izročnica.

übergehen *intr.* preíti (-ídem), *impf.* prehájati; (übertreten) prestópiti; *impf.* prestópati; (zum Feinde) prebégniti; (d. Sieden) kipéti; prekipéti; es gingen mir die Augen über zjokal sem se, políle so me solzé; in Fäulnis, Eiterung, Gährung — začéti gniti, — se gnojíti, — vreti; *tr.* (nicht erwähnen) preskóčiti, izpustíti, zamólčati (-ím), ne oméniti, ne vzeti (vzamem) v misél; (mit Leim, Kreide) tenkó premázati (-žem).

übergehend ſ. tranſitiv.

Übergehung *f.* preskòk, zamolčánje; mit — preskočívši, ne omenívši.

übergelehrt preučèn.

übergeordnet nadréden; višjega reda, višjeréden.

Übergewicht *n.* preséžna teža, pretéža; pretéga; pretéžnost; das — bekommen prevágniti, premáhniti; *fig.* omàh dobíti; das — haben močnéjši biti (sem).

übergewichtig pretéžen.

übergießen prelíti (-líjem), pretóčiti; *impf.* prelívati, pretákati; (begießen) políti, oblíti; *impf.* polívati, oblívati.

überglaſen posteklíti.

überglücklich presréčen.

übergolden pozlatíti; *impf.* pozlačevati, zlatíti.

übergreifen seči (sežem) čez kaj; *impf.* ségati —; in fremde Gewalt — v tujo oblást ségati, — poségati.

Übergriff *m.* posèg; preprijèm (*turn.*).

übergroß prevélik, velikánski.

überhalten einen predragó komu kaj zacéniti.

überhandnehmen prevèč se množíti, — se šíriti, premóč dobívati; prevèč se pomnožíti, — se razšíriti, premóč dobíti.

Überhang *m.* prevésa; prevesnína; (als Theil eines Gebäudes) napùšč.

überhangen viséti čez kaj, — nad čim.

überhängen obésiti kaj čez kaj, — nad kaj, prekríti (-krijem), pregrníti, opéti (-pnèm) kaj s čim; *impf.* obéšati, prekrívati, pregrínjati, opénjati; ſ. auch überhangen.

überhäufen (mit Wohlthaten) obsúti (-sújem, -spèm); (mit Arbeit) preobložíti; *impf.* obsípati (-pljem), obsipávati; preoblágati.

überhaupt *adv.* splòh, vobče.

überheben, jemanden einer Sache — prevzdígniti komu kaj, rèšiti —, oprostíti koga česa, odvzéti (-vzámem) komu kaj; ſich — prevzéti se; (durch Heben ſich beſchädigen) prevzdígniti se.

Überhebung *f.* rešítev, oproščénje; prevzétje, napùh.

überheizen prevèč zakúriti, prekúriti.

überhin počréz; povŕšno.

überhobeln prestrúgati, preóblati).

überhöhen po visokósti preségati.

überholen prehitéti; prekosíti; črez kaj priti po koga (kaj).

überhören preslíšati (-slíšim), ne slíšati; (den Schüler) preizkúšati, izpraševati.

überhudeln povŕšno —, vihrávo izdélati, — opráviti.

überhüpfen preskóčiti; preskakljáti.

überirdisch nadzémeljski.

überkämmen prečésati (-čéšem), *impf.* prečesovati.

überkarg preskóp; prepíčel.

überkauen prežvékati (-kam, -čem), prežvéčiti; *impf.* prežvekovati.

überkaufen sich okúpiti se, preokúpiti se, predragó kúpiti; *impf.* okupovati se, preokupovati se, predragó kupovati.

überkleben prelepíti; oblepíti.

Überkleid *n.* s. Oberkleid.

überkleiden preobléči (-léčem), prevléči, prekríti (-krijem), opéti (-pnèm); *impf.* preobláčiti, prekrívati, opénjati.

überkleistern s. überkleben.

überklug premóder, prepámetèn.

überkochen prekúhati; (ein wenig) pokúhati; *intr.* kipéti.

überkommen (bekommen) dobíti, zadobíti, prejéti (prejmem); (befallen) izpreletéti, obíti (-ídem); *impf.* izpreletovati, obhájati; *intr.* prek priti (pridem).

Überkraft *f.* prevelíka moč, premóč.

überkriechen prelésti (-lézem).

überkrusten *tr.* oskórjiti, oskórjati.

Überkunft *f.* prehòd.

überladen preobložíti, preotovoríti; *impf.* preobláqati; (wohin anders laden) preložíti, pretovoríti; *impf.* prelágati, prekládati.

Überladung *f.* preobložítev; preláganje, prekládanje.

Überland- onostránski, prekozémski; **-grund** *m.* lastína; **-post** *f.* prekozémska pošta.

überlang predólg.

überlassen prepustíti; *impf.* prepúščati; man läßt uns nicht über ne dajo nam črez (iti).

Überlasser *m.* prepústnik. [tev.

Überlassung *f.* prepúščanje, prepustí-

Überlast *f.* prevelíko bréme (-éna), preobtéža.

überlasten preobtežíti, preobložíti.

überlästig prenadlégen; preobtežèn.

Überlauf *m.* navàl, pritisk; (d. oberste Schiffsdeck) gornja páluba.

überlaufen *intr.* (v. Flüssigk.) črez (kaj) teči; die Galle lief ihm über žolč mu je zavrèl, žolč se mu je izlíl; die Augen laufen mir über solzé me políjejo; (beim Sieden) kipéti; pre-, izkipéti; (zum Feinde, Gegner) prebégniti, uskóčiti, prestópiti; *tr.* dirjáje pohóditi; pritéči nad koga; (belästigend) hóditi nad koga, nadlegovati ga; (im Laufen übertreffen) pretéči, prehitéti; (e. Schrift) povŕšno pregléda ti; (v. Schauer) izpreletéti, obíti (-ídem); *impf.* izpreletati, izpreletovati, obhájati; es überläuft mich kalt mràz me izpreléta.

Überläufer *m.* prebéžnik, uskòk; **-in** *f.* prebéžnica.

überlaut *adi.* preglásen; *adv.* na ves glas, na vse grlo.

überleben preživéti, dalje živeti ko...; sich — preživéti se, zastaréti.

Überleder *n.* s. Oberleder.

überlegen preložíti, predejáti (-dénem); *impf.* prelágati, predévati; črez položíti; odéti (-dénem); (mit Truppen) prenapólniti; (erwägen) preudáriti, premísliti, pretéhtati; *impf.* preudárjati, premišljevati, pretehtovati.

überlegen *adi.* močnéjši (od koga); einem — sein preségati —, prekášati koga.

Überlegenheit *f.* večja moč (-í), premóč (-i), preséganje; (Übergewicht) pretéžnost.

überlegsam preudarljiv, premišljiv, razbórèn.

Überlegsamkeit *f.* preudarljívost, premišljívost, razbórnost.

überlegt preudárjen, premišljen.

Überlegung *f.* preudárjanje, premišljanje, preudárek, premislek.

Überlegungsfrist *f.* doba za premislek.

Überlegungskraft *f.* preudárna moč, preudárnost; razmišljívost.

überleiten prepéljati, prevésti (-védem).

überlesen prebráti (-bérem), prečítati; *impf.* prebírati.

überlichten preosvetlíti.

überliefern izročíti, preoddáti, predáti; *impf.* izročevati, preoddájati, predájati.

Überlieferung *f.* izročítěv, preoddája; die mündliche — ustno izročílo.

überlisten prekániti, preváriti, oblestíti.

übermachen črez kaj napráviti; (d. Wand) prebéliti; predélati; s. übersenden.

Übermacht *f.* premóč (-i), večja moč [(-í).

übermächtig premóčěn, premogóčěn, presílěn.

übermalen preslíkati, *impf.* preslikovati.

übermannen premóči (-mórem), premágati, užúgati; *impf.* premagovati, užugovati; (v. Zorn, Schlaf, Müdigkeit) prevzéti (-vzámem).

Übermaß *n.* preobílica, preobílje; im —e črez mero, črez némoč; — von Freude, Traurigkeit prevelíko vesélje, prevelíka žalost.

übermäßig preobílěn, črezmérěn, nezmérěn; *adv.* črez mero, preobílno, črez némoč.

übermästen prepítati.

übermauern zid napráviti črez kaj.

Übermensch *m.* nadčlóvek.

übermenschlich nadčlovéški.

übermessen preméríti; preglédati.

übermitteln s. übersenden.

übermorgen *adv.* pojútrišnjem, pojútrnjem.

übermorgig pojútrišnji, pojútrnji.

Übermuth *m.* prevzétnost; (Muthwille) razposajénost, objéstnost, (*triv.*) srborítost.

übermüthig prevzétěn; razposajèn, objéstěn, (*triv.*) srborìt; — werden prevzéti (-vzámem) se, *impf.* prevzémati se.

Übermüthige *m.* prevzétnež, prevzétnik; razposajéněc, (*triv.*) srborítnež; *f.* prevzétnica; razposajénka, (*triv.*) srborítnica.

übernachten *intr.* prenočíti, *impf.* prenočevati, nočíti; *tr.* prenočíti.

übernächtig enonóčěn; čreznóčěn; —es Bier sinóčnje pivo; er ist — nič ni spal to noč.

Übernahme *f.* prevzétje, prevzétěv, prevzèm.

Übernahmsprotokoll *n.* zapísnik o prevzétju, prevzémni zapísnik. [mo.

Übernahmsurkunde *f.* prevzémno pis-

übernatürlich čreznatúrěn, čreznarávěn, nadnarávěn.

übernehmen (Waren, eine Arbeit) prevzéti (-vzámem); *impf.* prevzémati; einen — s. überhalten; (das Vieh) presíliti; die Angst, der Zorn übernimmt mich strah, jeza me prevzáme, — me premóre, — me zvije; sich — prevzéti se, *impf.* prevzémati se; sich im Essen — črez némoč jesti (jém), preobjésti se.

Übernehmer *m.* prevzémnik; =in *f.* prevzémnica.

überordnen postáviti nad koga, — nad kaj, nadredíti.

Überordnung *f.* nadrédba.

überpacken preložíti (v zabóju, v kovčégu); *impf.* prelágati, prekládati; drugáče zavíti; *impf.* — zavíjati.

Überpflanze *f.* (*bot.*) prírastlíka.

überpflanzen presadíti.

überpflastern pretlákati.

überpfropfen precépiti.

überpressen prestísniti, pretéščiti.

überputzen prečéditi; políkati.

überragen moléti črez kaj; vzdigovati se nad kaj, — iznad česa; preségati, nadkriljevati.

überraschen iznenáditi, presenétiti; *impf.* iznenadovati, presenéčati; die Nacht hat mich überrascht zatéla (-tnèm) me je noč.

überraschend presenetljìv. [néčenje.

Überraschung *f.* iznenádjenje, prese-

überrechnen preračúniti, *impf.* preračúnjati, preračunjevati.

überreden pregovoríti, *impf.* pregovárjati.

Überredung *f.* pregovárjanje.

Überredungskunst *f.* pregovorljívost.

überreich prebogàt, silno bogàt.

überreichen izročíti, podáti, predáti; *impf.* podájati, predájati, izročevati; (einreichen) vložíti.

Überreicher *m.* izročítelj, izročník; podajávěc, predajávěc; vložník.

Überreichung *f.* izročítěv, podája, predája; vložba.

überreif prezrèl, pregóděn.

Überreife *f.* prezrélost, pregódnost.

überreiten prejézditi, prejáhati; (ein Kind) pojézditi, pojáhati; (d. Wald) objézditi, objáhati.

Überreiter *m.* objézdnik.

überreizen prevèč drážiti; prevèč razdrážiti, prerazdrážiti.

Überreizung *f.* prerazdráženost.

überrennen dirjáje prehitéti, predírjati; dirjáje podréti (-drèm, -dérem); ſich — predírjati se.

Überreſt *m.* (pre)ostánek.

Überrock *m.* (po)vŕhnja —, zgornja suknja.

überrücken premekníti (-máknem); *impf.* premíkati.

überrücks *adv.* znak, vznak.

überrumpeln nenádoma napásti (-pádem); prelopútniti; ſ. überraſchen.

überſäen posejáti (-séjem).

überſchatten obsénčiti; *impf.* obsenčevati.

überſchätzen previsóko céniti, precéniti; *impf.* precenjevati.

Überſchätzung *f.* precenítev.

Überſchau *f.* preglèd, razglèd.

überſchauen preglédati, razglédati; *impf.* pre-, razgledávati (-ováti).

überſchäumen penèč se prekipévati; — prekipéti.

überſchicken posláti (pošljem), *impf.* pošíljati.

überſchießen *tr.* e. Wild — črez zver ustrelíti; *intr.* predáleč —, črez kaj se zagnáti (-žénem), — švígniti, — štŕkniti, — seči (sežem).

überſchiffen (Waren) na ladji prepéljati; das Meer — na ladji se prepéljati črez morje, preplúti (-plóvem) morje.

Überſchlag *m.* (d. Koſten) proračún; (am Kleid) oslèc, zavih, obšív; (der Zunge einer Wage) omàh, premàh; (Umſchlag) obkládek.

überſchlagen *tr.* (Kleider) zavíhati; obšíti (-šíjem), obložíti; (einen Teppich) črez pogŕniti; (eine Stelle im Buche) preskóčiti; (d. Beine) prekrížati, križem dejáti (denem); *impf.* križem dévati; ſich — prekúcniti se, prekopícniti se; *impf.* prekúcevati se, prekopicevati se; (berechnen) preračúniti; *impf.* preračúnjati; *intr.* previhniti se; (v. d. Wage) omáhniti, premáhniti; (in ein fremdes Fach) ségati; (ſich verändern) prevréči (-vržem) se.

überſchmieden prekováti (-kújem).

überſchmieren pomázati (-mážem), premázati.

überſchnappen (v. Schloſs) zaskóčiti (se); (v. Menſchen) zblaznéti.

überſchneien s snegom zamésti (-métem).

überſchreiben (ſchreibend übertragen) prepísati (-šem); nadpísati; mit einem Titel ein Buch — knjigi napísati naslòv.

überſchreien prevpíti (-vpíjem), prekríčati (-kričím); ſich — izvpíti se, prekríčati se.

überſchreitbar prestópěn, prekoráčen.

überſchreiten stópiti črez kaj, prestópiti, prekoráčiti; *impf.* prestópati, stópati (črez kaj); (ein Geſetz) prelómiti; (das Maß) preséči (-séžem), prekoráčiti; *impf.* presézati, prekoračevati.

Überſchreitung *f.* prestòp, prestópek, prelòm; (eines Maßes) preséžek, prekoráčenje.

Überſchrift *f.* nadpis, napis.

Überſchuh *m.* vrhnji črévelj, galóša.

Überſchuſs *m.* prebítek, preostánek, preséžek.

überſchüſſig preostàl; preobílen.

überſchütten obsúti (-spèm, -súјem); *impf.* obsípati (-pam, -pjem), obsipávati (auch *fig.*); (anderswohin) presúti; *impf.* presípati, presipávati.

Überſchwang *m.* preobílica, preobílje.

überſchwemmen poplaviti, zatopíti, razlíti (-lijem) se po..., nastópiti po...; *impf.* poplávljati, zatápljati, razlívati se po..., nastópati po...

Überſchwemmung *f.* povódenj (-i), popláva, nastòp.

überſchwenglich preobílen, črezmérен, prekomérен.

überſchwimmen preplávati.

Überſchwung *m.* omàh, premàh; (Übermaß) preobílica, preobílje; (*mil.*) prepásnik, prepásni jermen (remen).

überſeeiſch prekmórski, zamórski.

überſehbar preglédeн.

überſehen preglédati; *impf.* pregledovati; (nicht beachten) prezréti (-zrèm); *impf.* prezírati; (ungeahndet laſſen) izpregléda ti, prizanésti (-nésem); *impf.* izpregledovati, prizanášati.

überſelig presréčen, preblážen.

überſenden poslàti (pošljem), *impf.* pošíljati.

Überſender *m.* pošiljátelj, pošiljávec.

überſetzen (Bäumchen) presadíti, *impf.* presájati; (von einem Orte auf einen anderen ſetzen) prestáviti, predejáti (-dénem), preložíti; *impf.* prestávljati, predévati, prelágati; (in eine andere Sprache) prestáviti, prevésti (-védem), preložíti; *impf.* prestávljati, prevájati, prelágati; ins Slovéniſche, Lateiniſche — poslovéniti, polatíniti; (einen Beamten) premêstiti, prestáviti; *impf.* premeščati, prestávljati; (ſpringend) preskóčiti, skóčiti črez kaj; *impf.* preskakovati, skákati (skačem, skakam) črez kaj; (einen Fluſs) preplávati, preplúti (-plóvem, -plújem); prebrésti (-brédem), pregáziti; prepéljati se, iti črez kaj.

Überſetzer *m.* prestavljávec, prelagátelj, prevodítelj; =gebür *f.* prestavnína, prevodnína; =in *f.* prestavljávka, prelagáteljica.

Überſetzung *f.* (eines Buches) prestáva, prevòd, prelóga; (eines Baumes) presájanje, presadítev; (eines Beamten) premestítev.

Überſicht *f.* preglèd; razglèd; Überſichts= preglédni.

überſichtlich preglédeń.

überſiedeln preséliti se; *impf.* séliti se, preseljevati se.

Überſiedelung *f.* selítev, preselítev, preseljevánje; **Überſiedelungs=** selílni, selítveni.

überſiegeln prepečátiti.

überſilbern posrebríti.

überſinnlich nadčútեn.

Überſinnlichkeit *f.* nadčútnost.

überſpannen prepéti (-pnèm), prepréči (-prežem); *impf.* prepénjati, prepregati; (zu ſehr ſpannen) prenapéti, prenatégniti; *impf.* prenapénjati, prenatézati.

überſpannt prenapét, pretíran.

Überſpanntheit *f.* prenapétost, pretíranost.

überſpinnen prepréſti (-prédem); prepréči (-prežem).

überſpringen skákati (skačem) črez kaj; skóčiti črez kaj, preskóčiti kaj; *impf.* preskakovati.

überſprudeln vrvráje se razlívati; *fig.* prekipévati česa.

Überſprung *m.* preskòk (*turn.*).

überſtändig prestál, prestán; (überreif) prezrèl; (v. Baume) prestàr.

überſtehen prebíti (-bódem), prestáti (-stánem, -stojím).

überſteigen črez iti (idem, grem); črez priti (pridem), — stópiti; eine Mauer — preplézati zid; (Hinderniſſe) premágati; (übertreffen) prekosíti; *impf.* prekášati; (d. Maß, d. Kräfte) preséči (-sézem); *impf.* preségati, biti (sem) črez...; er iſt übergeſtiegen črez je splezal.

überſteigern pri dražbi več ponúditi kakor..., predražíti.

überſtempeln prekolkovati, *impf.* prekolkávati; prebelézíti.

überſtimmen preglasíti; z večíno glasóv premóči (-mórem), preglasovati; *impf.* z večíno glasóv premagovati.

überſtrahlen obsijáti (-sijem); *fig.* s sijájem prekosíti.

überſtreichen premázati (-mážem); prepleskáti; prebárvati; (m. Kalk) prebéliti, pobéliti.

überſtrömen razlíti (-líjem) se, *impf.* razlívati se; (v. Herzen) kipéti; vzkipéti; überſtrömend razlivajóč se; kipèč; preobílen; *tr.* preplavíti.

Überſtunde *f.* črezdóbna ura.

überſtürzen prekopícniti; *impf.* prekopicevati; povézniti; (zu haſtig treiben) prenágliti kaj, prenágliti se s čim; ſich — prekopícniti se; *fig.* prenágliti se.

übertäuben preglušíti; premámiti.

übertheuern prevèč podražíti, predražíti; ſ. überhalten.

übertölpeln prenoríti, preslepíti.

übertönen preglasíti; *impf.* preglášati.

übertoſen prešuméti, prevršéti, prebobnéti.

Übertrag *m.* prenòs, prenéšek.

übertragbar prenésẽn, prenósẽn.

übertragen prenésti (-nésem), prenósiti; *impf.* prenášati; *fig.* izročíti, *impf.* izróčati, izročevati; —er Wirkungskreis izročẽno podróčje; in —er Bedeutung v prenesénem (neprávem) poménu; (eine Schuld) prepísati (-písem); (übertragen) prestáviti, prevésti (-védem), preložíti; *impf.* prestávljati, prevájati, prelágati.

Übertragung *f.* prenášanje, prenòs; izročítẽv, izróčanje, izročevánje; prestáva, prevòd, prelóga.

Übertragungsgebür *f.* prenosnína.

übertreffen preséči (-sézem), prekosíti; *impf.* preségati, prekášati.

übertreiben pretírati, prenapéti (-napnèm), presíliti; *impf.* pretirávati, prenapénjati, presiljevati; (über etwas treiben) čez (kaj) gnati (ženem); — pognáti.

Übertreibung *f.* pretirávanje; pretíranost, prenapétost.

übertreten *intr.* prestópiti, *impf.* prestópati; (v. e. Fluſſe) izstópiti; *tr.* (d. Geſetz) prelómiti, prestópiti, prekŕšiti; *impf.* prelámljati, prestópati, prekršévati.

Übertreter *m.* prestópnik, prelómnik; **-in** *f.* prestópnica, prelómnica.

Übertretung *f.* prestópẽk, prelòm, prelóm, prekŕšẽk; im —falle ako bi se zakon prestópil, — prelómil.

übertrieben pretíran, prenapét, presíljen.

Übertritt *m.* prestòp.

übertrumpfen posékati.

übertünchen prebéliti.

Überverdienſt *m.* presézni zaslúžẽk.

übervölkert preljúdnat, prenaséljen.

Übervölkerung *f.* preljúdnatost, prenaséljenost; pregósto prebivávstvo.

übervoll prepóln.

übervortheilen prekániti, opeháriti, oplahtáti, oplahtáriti.

überwachen strážiti (koga), čúvati (nad kom), glédati (na koga), nadzorovati (koga); ſich — prečúti (-čújem) se.

überwachſen prerásti (-rástem), *impf.* prerášcati.

Überwachung *f.* nadzorovánje, nadzòr, pažnja.

überwältigen premóči (-mórem), premágati, zmágati, preobládati; (bezähmen) užúgati, ukrotíti; —der Eindruck presílẽn vtisk.

überwälzen prevaliti, preváljati.

überweiſen (einem etwas) preodkázati (-kážem), odkázati; (einen) krivdo dokázati komu; *impf.* — dokazovati.

überweißen pre-, pobéliti.

überwerfen (e. Mauer) ométati (-métem); (e. Mantel) ogrníti (si); ſich mit jmdm. — spreti (sprèm) se s kom.

überwiegen prevagovati, prevladovati; —de Mehrzahl pretéžna večína.

überwinden ovíti (-víjem), povíti; *impf.* ovíjati, povíjati; (beſiegen) premóči (-mórem), premágati, ob-, prevládati; *impf.* premagovati, ob-, prevladovati.

Überwinder *m.* zmagálẽc, premagálẽc, premagovávẽc. [mága.

Überwindung *f.* premagovánje, pre-

überwintern prezímiti, *impf.* prezimovati; čez zímo redíti; — preredíti.

Überwinterung *f.* prezimovánje. [šče.

Überwinterungsſtätte *f.* prezim(oval)í-

überwölben preoblókati.

überwuchern preobílno razrásti (-rástem) se; razbohotáti se; *impf.* — razráščati se; *tr.* prerásti, z bohótno rastjó zatopíti.

Überwurf *m.* vrhnja halja, ogrinjálo; (der Mauer) omèt.

Überzahl *f.* preséžno —, prevelíko števílo.

überzahlen prepláčati, *impf.* preplačevati.

überzählen preštéti (-štéjem); *impf.* preštévati.

überzählig nadštevílẽn, črezštevílẽn, odvéčẽn, odvèč.

Überzahlung *f.* preplačílo.

überzeugen prepríčati, pre-, uvériti; *impf.* prepríčevati, pre-, uvérjati.

überzeugend prepríčeválẽn.

Überzeugung *f.* prepríčanje, prevérjenje.

Überzeugungskraft *f.* prepríčeválnost.

überziehen prevléči (-vléčem); *impf.* prevlékati; mit Krieg — z vojsko napásti (-pádem), zavojevati; *impf.* z vojsko napádati; ſich — preobléči (-léčem) se, *impf.* preobláčiti se; (vom

Himmel) oblačiti se; pooblačiti se; *intr.* preséliti se.

Überzieher *m.* vrhnja suknja, povŕšnik.

überzuckern s cukrom (sladkórjem) potrésti (-trésem).

Überzug *m.* prevléka, póvlak, povláka.

überzwerch *adv.* prek, poprék, povprék, poprečno.

üblich navāden, obíčen, običájen.

Üblichkeit *f.* naváda, običáj.

Übligkeit *f.* j. Übelkeit.

übrig ostáli, preostáli, drugi; — bleiben ostáti (ostánem), preostáti; *impf.* ostájati, preostájati; — lassen pustíti; *impf.* púščati; es bleibt uns nichts — als ne preostája nam drugega nego (kakor)...; ein —es thun še nekaj več storíti.

übrigens *adv.* sicèr.

Übung *f.* vaja, vadba, véžbanje; aus der — kommen odváditi se; **Übungs-** vádbeni.

Übungsplatz *m.* vadíšče, vadilíšče, vežbalíšče.

Übungsschule *f.* vádnica.

Übungsschullehrer *m.* vádniški učítelj.

Ufer *n.* breg, obála, obrézje, pobrézje; **Ufer-** brežni, obrézni, pobrézni.

Uferbewohner *m.* brežàn, obrézník, pobrežàn.

Uferbruch *m.* podmòl.

Ufergegend *f.* obrézje, pobrézje, pribrézje.

Uferrecht *n.* pobrézna pravíca.

Uferschwalbe *f.* bregóvnica, bregúlja.

uh! *interi.* uj!

Uhlane *m.* ulán, ulánec.

Uhr *f.* ura; um ein — ob eni; um zwei — ob dveh; um fünf — ob petih; um wie viel — obkoréj, obkoré? wie viel — ist es? kóliko je ura? kóliko je na uri? **Uhr-** urni.

Uhrband *n.* urni trak.

Uhrdeckel *m.* urni pokróvček.

Uhrfabrik *f.* urárnica.

Uhrfeder *f.* peró (perésa) v uri.

Uhrfutteral *n.* tok za uro.

Uhrgehäuse *n.* urni okròv, úrnica.

Uhrkette *f.* úrna verížica.

Uhrmacher *m.* urar; **Uhrmacher-** úrarski; **-kunst** *f.* úrarstvo.

Uhrrad *n.* urno kolésce.

Uhrschlüssel *m.* urni ključek.

Uhrschnur *f.* urna vrvca.

Uhrwerk *n.* urni stroj, urno kolésje.

Uhrzeiger *m.* urni kazálnik, urno kazálo, — kazálce.

Uhu *m.* vélika úharica, vir.

Ukas *m.* ukàz.

Ulk *m.* objéstna šala.

Ulmbaum *m.*, **Ulme** *f.* brest, ílmovec; **Ulmen-** brestov.

Ulmenholz *n.* brestovína.

Ulmenwald *m.* brestov gòzd, brestje, brestóvje.

Ultimatum *n.* zadnja beséda, ultimátum.

Ultra *m.* prenapétnež.

Ultramarin *n.* ultramarín.

Ultramontanismus *m.* ultramontanízem.

um *adv.* — und — okóli in okóli, kròg in kròg; rechts —! obrát na desno! *praep.* (örtl.) okóli, okrògˌ krògˌ (m. d. Gen.); (zeitl.) o, ob (m. d. Lok.), — wie viel Uhr obkoréj, obkoré? — sechs Uhr ob šestih; — diese Zeit ob tem času, obsoréj; ein Jahr — das andere leto za letom; (für) za, z. B. Auge — Auge okó za okó; — Wasser schicken po vodé poslàti (pošljem); — e. Weibes willen zavóljo ženske; — Gottes Willen za božjo voljo, za božji čas, za Boga; — etwas wissen védeti (vem) za kaj; wie steht es — ihn? kakó je ž njim? — etwas grösser za nekóliko večji; — so mehr tóliko bolj (več); — etwas bringen, kommen ob kaj správiti, priti (pridem); es ist — ihn geschehen po njem je; — einen Preis kaufen za kako ceno kúpiti; — Lohn arbeiten za plačílo délati; — etwas bitten, fragen prósiti, prášati za kaj; es handelt sich — sein Leben gre mu za življénje, gre mu za glavo; Schade — ihn škoda ga je, škoda zanj; *conj.* (um zu) da, da bi, z. B. der Mensch lebt nicht — zu essen človek ne živí, da jé.

umackern preorāti (-órjem), *impf.* preárjati; (eine Pflanze) podorāti, *impf.* podárjati; (rund herum ackern) oborāti, *impf.* obárjati.

umändern prenaredíti, predrugáčiti, izpremeníti; *impf.* prenarejáti, predrugačevati, izpremínjati.

Umänderung *f.* prenarédba, izpremémba.

umarbeiten predélati, prenaredíti; *impf.* predelovati, prenarejáti.

Umarbeitung *f.* predeláva, prenarédba.

umarmen objéti (-jámem); *impf.* objémati; (findl.) obímčkati.

Umarmung *f.* objèm, objétje, objémanje.

Umbau *m.* prezidáva, prezidávanje, prestávba.

umbauen prezídati, prestáviti.

umbehalten na sebi obdŕžati (-ím).

umbiegen zapógniti, zavíhniti, zafŕkniti; *impf.* zapogíbati (-bljem), zavihovati, zafrkovati.

umbilden preobráziti, prenaredíti, pretvoríti; *impf.* preobraževati, prenarejáti.

umbinden o-, obvézati (-vézem); *impf.* o-, obvezovati; um den Hals —, um den Leib — okóli vratú —, okóli pasú si privézati; (anders binden) prevézati, *impf.* prevezovati.

umblasen s pihom (píhanjem) podréti (-dérem), — prevŕniti.

umblättern list preobŕniti; *impf.* liste preobráčati.

Umblick *m.* ozír; oglèd, ogledovánje.

umblicken ozréti (-zrèm) se, oglédati se; *impf.* ozírati se, ogledovati se.

umblühen cvesti (cvetem) okóli koga.

umbrausen búčati (-ím) —, šuméti —, vrščti okóli koga.

umbrechen prelómiti; (d. Acker) izorati (-órjem); (v. d. Setzern) prevrstíti, *impf.* prevrščevati.

umbringen usmrtíti, umoríti, ob življénje pripráviti.

umdämmen objezíti.

umdichten prepésniti.

Umdichtung *f.* prepesnítev.

umdonnern grméti okóli koga.

umdrängen gnesti se okóli koga.

umdrehen zasúkati (-kam, -sučem), zasúkniti, obŕniti; *impf.* súkati, obráčati, vrtéti; den Hals — vrat zavíti (-víjem).

Umdrehung *f.* súkanje, vrténje, obráčanje; obrát, zavŕt, zasùk.

umdrohen krôg in krôg pretíti komú.

Umdruck *m.* prenatísk, prenatiskávanje.

umdrucken prenatísniti, iznóva natísniti; *impf.* prenatiskovati, prenatískati, iznóva tískati.

umfahren (zu Boden fahren) povóziti; (um etwas herumfahren) okoli... péljati (peljám, péljem) se, *impf.* — vóziti se.

Umfall *m.* paděc, pádanje; (d. Vieh es) cépanje, crkanje.

umfallen izvŕniti se, prevŕniti se, zgrudíti se; *impf.* pre-, izvráčati se; (v. Vieh) pogíniti, cépniti, crkniti; *impf.* cépati, crkati.

Umfang *m.* obsèg, obséžek; obséžnost; im vollen — e v polni meri, do dóbrega, popólnoma.

umfangen obséči (-sézem), *impf.* obségati; (umarmen) objéti (-jámem), *impf.* objémati; mit einer Mauer — obzídati; m. einem Zaune — ogradíti; s. umgeben.

umfänglich, umfangreich obséžen, obširen, omášen.

umfassen obséči (-sézem), oprijéti (-prímem), objéti (-jámem), oklèniti; *impf.* obségati, oprijémati, objémati, oklépati.

umfassend obséžen, obširen.

Umfassungsmauer *f.* obzídje.

umflattern frfoléti okóli koga (česa).

umflechten oplésti (-plétem); *impf.* oplétati.

umfliegen obletéti, *impf.* obletávati, obletovati; létati okóli koga (česa).

umfließen obtékati (koga, kaj); teči (okóli koga, — česa).

umfloren zagrniti (s tenčico); umflorteš Auge omegljéno okó.

umformen preobráziti, prenaredíti; *impf.* preobraževati, prenarejáti; drugo obliko dati čemú.

umformend preobraževálen.

Umformung *f.* preobrázba, prenarédba.

Umfrage *f.* povpraševánje, pozvedovánje; — halten povpraševati, pozvedovati, pozvedávati.

umfrieden ogradíti, *impf.* ográjati.

Umgang *m.* (d. Umhergehen) pohájanje; (feierl.) obhòd, procésija; (d. einmalige Umdrehen) zavŕt, obrát; von einer Sache — nehmen ógniti (-gnem) se česa, opustíti kaj; *impf.* ogíbati se, opúščati; (der Verkehr mit Personen) občevánje, drúženje; pajdáštvo, tovarišija, továrištvo; — mit einem haben občevati, drúžiti se, pajdášiti se, pečáti se (s kom); sein — íst nicht der beste ni mu družba najbóljša, nima najbóljših továrišev.

umgänglich priljúden, družèn.

Umgänglichkeit *f.* priljúdnost, družnost.

Umgangssprache *f.* občeválni jezik.

umgarnen omrežíti.

umgeben obdáti, obstópiti, obsúti (-spèm, -sújem), obkóliti, obkróžiti; *impf.* obdájati, obstópati, obsípati, obkoljevati, obkroževati; biti (stati, sedéti) okóli koga (česa); (m. e. Zaune) ogradíti; *impf.* ográjati, gradíti; (m. e. Mauer) obzídati, *impf.* obzidovati.

Umgebung *f.* okólica, oblížje, okróžje; (d. Stadt) obméstje; družba, továrіši.

Umgegend *f.* okólica.

umgehen *intr.* (sich drehen) súkati (-kam, -čem) se, vrtéti se, obráčati se; zu Ende gehen po-, dotékati; d. Jahr íst umgegangen leto je potéklo; mit umgehender Post s povrátno —, s prvo pošto; (umhergehen) hóditi; e. Gespenst geht im Hause um strah hodi po hiši; e. Nachricht geht um novíca kroži; mit jemandem — občevati, drúžiti se, pajdášiti se s kom; mit jemandem gut — dobro s kom ravnáti, — postópati; er weiß mit Pferden umzugehen zna s konji ravnáti; mit einem Plane — naménjen biti, v mislih iméti, namérjati (-rjávati), naklépati; etwas geht ihm im Kopfe um po glavi mu nekaj hodi; *tr.* (e. Gegend, d. Grenzen) obhóditi; *impf.* obhájati; (Umgang nehmen) ógniti se, umekníti (-máknem) se; *impf.* ogíbati se, umíkati se.

Umgehung *f.* ogíbanje; mit — des Gesetzes ogíbaje se —, ognívši se zakónu.

umgestalten preosnovati, preobráziti, prenarediti; s. umändern.

Umgestaltung *f.* preosnóva, preobrázba, prenarédba.

umgießen prelíti (-líjem), *impf.* prelívati; (rundum begießen) oblíti, *impf.* oblívati.

umgraben prekópati (-kópljem); *impf.* prekopávati; (rundum graben) o-, obkópati, *impf.* o-, obkopávati.

Umgrabung *f.* prekòp, prekopávanje; o-, obkòp, o-, obkopávanje.

umgreifen *tr.* oprijéti (-prímem); *impf.* oprijémati; *intr.* s. um sich greifen.

umgrenzen omejíti; *impf.* omejevati.

umgürten opásati (-pášem); *impf.* opasovati.

Umgürtung *f.* opasovánje; (d. Rades) kolésno opasílo.

umhaben na sebi iméti (imám).

umhacken posékati; *impf.* sékati, posekávati; (d. Erde) prekópati (-kópljem), *impf.* prekopávati.

umhalfen s. umarmen.

umhängen obésiti okóli česa; ogrníti kaj, — se s čim; *impf.* ogrínjati; (anderswohin hängen) preobésiti, *impf.* preobéšati.

Umhängetuch *n.* ogrinjáča, ogrinjávka.

umhauen s. umhacken.

umhäufeln ogrébsti (-grébem), ogrníti; *impf.* ogrébati.

umher *adv.* okóli, okròg, kròg; (in Zusammensetzungen s. herum).

umherblicken ogledovati se —, ozírati se krog sebe.

umherflattern frfoléti —, létati po...

umherführen vóditi, izprevájati.

umhergehen pohájati, okóli hóditi po...

umherirren blóditi, klátiti se, skítati se.

umherliegen léžati (-ím) raztréseno, — tam pa tam, raztrésen biti (sem).

umherpilgern rómati po svetu, — križem svetá.

umherschauen ogledovati se, glédati —, ozírati se krog sebe.

umherstellen razpostáviti, *impf.* razpostávljati.

umhertreiben sich potépati se, klátiti se, pohájkovati.

umherwandern hóditi —, potovati po svetu.

umherziehen hóditi —, klátiti se po svetu.

umhin *adv.*; ich kann nicht — dieſes zu thun ne morem si kaj —, ne morem utrpéti —, ne morem se zdržati, da ne bi tega storil, auch ne morem drugáče, nego da to storím.

umhüllen ogŕniti, oviti (-víjem), odéti (-dénem); *impf.* ogrínjati, ovíjati, odévati.

Umhüllung *f.* ogrínjanje, ovíjanje; ogrinjálo, ovijálo, odeválo.

umhüpfen skakljáti okóli koga (česa); obskakljáti, *impf.* obskakljávati.

Umkehr *f.* vrnítev, povrátek; *fig.* izpreobrnítev.

umkehren *intr.* nazáj obŕniti se; *fig.* izpreobŕniti se; *impf.* izpreobrácati se; *tr.* obŕniti; naróbe obŕniti; *impf.* obrácati; (einen Topf) povézniti; (ſtöbernd) prevŕniti, prevréči; *impf.* prevráčati, premetávati; ſich — obŕniti se; umgekehrt (*adv.*) naróbe.

umkippen *intr.* izvŕniti se, prevŕniti se, prevégniti se, prevágniti se.

umklammern oprijéti (-prímem) —, oklêniti kaj, — se česa (koga); *impf.* oklépati, oprijémati (se).

umkleiden preobléči (-čem), *impf.* preobláčiti; ſich — preobléči se; (bekleiden) opéti (-pnèm), prevléči, obložíti; *impf.* opénjati, oblágati.

Umkleidung *f.* preobláčenje; opénjanje; prevléka, oblóga.

umkommen pogíniti, konèc vzeti (vzamem), smrt storíti, ob življénje príti (pridem); *impf.* pogínjati, konèc jemáti (jémljem); wer mit dem Schwerte umgeht, wird mit d. Schwerte — kdor meč izdíra, pod mečem umíra.

Umkreis *m.* okròg; okróžje, okólišče, okólica; eine Meile im Umkreiſe eno miljo na okóli.

umkreiſen obkróžiti; *impf.* obkróžati; króžiti okóli koga (česa).

umkriechen lesti (lézem) —, láziti okóli koga (česa); oblésti, obláziti.

umladen drugám naložíti, preložíti; *impf.* prelágati, prekládati.

Umladung *f.* prekládanje, preláganje.

Umlage *f.* oblóga, oblóžek; (Steuer—) pri-, na-, dokláda.

umlagern oblégati.

umlauern prežáti (-ím) na koga.

Umlauf *m.* obtèk; (d. Blutes) obtòk; im —e ſein (v. Gelde) biti v obtéku, króžiti med ljudmí; in — ſetzen v obtèk správiti.

umlaufen *tr.* (im Laufen umwerfen) v teku podréti (-drèm, -dérem), — prevŕniti; *impf.* — podírati, — prevráčati; (herumlaufen) obtéči (-téčem); *impf.* obtékati; okóli česa teči; *intr.* (um ſeine Achſe) vrtéti se, obráčati se; das Jahr iſt umgelaufen leto je po-, pretéklo; es läuft das Gerücht um govoríca je, — kroži, — se raznáša.

Umlaufsſchreiben *n.* okróžnica.

Umlaufszeit *f.* čas obtéka.

Umlaut *m.* preména glasú, preglàs.

umlauten glas premeníti, *impf.* glas preménjati.

umlegen (anders legen) preložíti, *impf.* prelágati; (e. Mantel) ogŕniti; einen Verband — obvézati (-vézem) kaj, *impf.* obvezovati; (die Steuer) naložíti, porazdelíti; *impf.* nalágati, porazdeljevati; (e. Blatt) obŕniti; ſich — obŕniti se; zapógniti se.

umlenken obŕniti, zakréniti, prekréniti; *impf.* obráčati; *fig.* prepréči (-prézem), prekréniti, na drugo stran potégniti.

umliegend oblížnji, okólišnji; die —e Gegend okólica.

ummauern obzídati, *impf.* obzidovati.

ummodeln ſ. umbilden.

umnachten omračíti; *impf.* omračevati.

umnähen obšíti (-šíjem), *impf.* obšívati; (anders —) prešíti, *impf.* prešívati.

umnebeln omeglíti, omračíti.

umnehmen z. B. einen Mantel ogŕniti plašč, — se s plaščem; *impf.* ogrinjati (se).

umpacken (m. Papier) oviti (-víjem) (s papírjem), (v papír) zavíti; drugáče zavíti, — vložíti, previti, prevložíti.

umpanzern z oklópom (oklépom) zavárovati.

umpflanzen presadíti; *impf.* presájati; (rundum bepflanzen) obsadíti; *impf.* obsájati.

umpflügen ſ. umackern.

umprägen prekováti (-kújem); *impf.* prekávati.

umpreſſen prestísniti, preožéti (-žmèm), pretéščiti.

umranken oviják se okóli česa, oplétati kaj; oplésti (-pletem).

umrechnen preračúniti; *impf.* preračúnjati.

umreichen obséči (-sézem); *impf.* obségati.

umreißen podréti (-dérem), porúšiti; *impf.* podírati, rúšiti; načŕtati, orísati.

umreiten objézditi, objáhati; (zu Boden reiten) pojézditi, pojáhati.

umrennen dirjáje podréti (-drèm, -dérem), podirjástiti; *impf.* dirjáje podírati.

umringen obstópiti, obsúti (-sújem, -spèm), obkóliti; *impf.* obstópati, obsípati, obkoljevati.

Umriſs *m.* načŕt, očŕt, obrís.

Umritt *m.* objéža.

umrühren mẽšati; premẽšati.

umſägen obžágati; izpodžágati, žagáje podréti (-dérem, -drèm).

umſatteln presedláti; *impf.* presedlávati; *fig.* prepréči (-prézem), prestópiti.

Umſatz *m.* razpečáva, promèt.

umſäumen obróbiti, zaróbiti.

umſchaffen preustváriti; *impf.* preustvárjati.

umſchanzen z obkópi obdáti, — utrdíti; *impf.* — obdájati, — utrjevati.

Umſchanzung *f.* obkópna utrdba.

Umſchanzungslinie *f.* obkópna črta.

umſchatten obsẽnčiti, zasẽnčiti; *impf.* obsenčevati, zasenčevati.

Umſchau *f.* oglèd.

umſchauen ſich ozréti (-zrèm) se, oglédati se; *impf.* ozírati se, ogledovati se.

Umſchicht *f.* prevrstítev (pri delu).

umſchichtig vrstèč se; vŕstoma.

umſchiffen jádrati —, pluti (plovem, plujem) —, péljati se okóli česa; objádrati kaj.

Umſchiffung *f.* oplòv.

Umſchlag *m.* prevràt, premémba; (v. Wein) zavrétje, izbérsanje, pokvárjenje; (eines Briefes ꝛc.) zavítek, ovítek, ovòj; (in der Medicin) obvéza, obkládek.

umſchlagen *intr.* prevŕniti se, izvŕniti se; *impf.* prevrãčati se, izvrãčati se; (ſich ändern) preobŕniti se, izpremeníti se, prevréči (-vržem) se, izprevréči se; *impf.* preobrãčati se, izpremínjati se, pre-, izprevrãčati se; (v. Weine) zavréti, izbérsati se, pokváriti se; (außarten) popáčiti se, odrodíti se; *tr.* zavíhati, zafŕkniti; *impf.* zavihávati, zafrkovati; (ein Blatt) obŕniti; *impf.* obrãčati; (e. Mantel) zavíti se (v plašč); (Waren) razpečáti; (Kräuter) obložíti; *impf.* obkládati; (Münzen) prekovati (-kújem); *impf.* prekávati.

Umſchlagsbogen *m.* ovójna —, zavójna pola.

umſchleichen oblésti (-lézem), obláziti; *impf.* oblezovati.

umſchließen okléniti; *impf.* oklépati; ſ. umgeben, umfaſſen.

umſchlingen ovíti (-víjem); *impf.* ovíjati; ovíjati se okóli česa; ſ. umarmen, umfaſſen.

umſchmeißen ſ. umwerfen.

umſchmelzen pretopíti; *impf.* pretápljati.

umſchmieden prekováti (-kújem); *impf.* prekávati.

umſchnallen opéti (-pnèm), pripéti kaj okóli sebe; prepéti.

umſchreiben prepísati (-šem) na koga; (anders ausdrücken) opísati; *impf.* opisovati; *(geom.)* očŕtati.

Umſchreibgebür *f.* prepisnína.

Umſchreibung *f.* prepis, prepisovánje; opis, opisovánje.

Umſchrift *f.* okólni napis.

umſchütten (v. trockenen Dingen) presúti (-sújem, -spèm), *impf.* presípati (-sípam, -sípljem), presipávati; (von flüſſigen Dingen) prelíti (-líjem); *impf.* prelívati; ſ. verſchütten.

umſchwärmen rojíti okóli koga; obsúti (-spèm, -sújem) koga.

Umſchweif *m.* ovínek; ohne —e naràvnost, brez ovínkov.

Umſchwung *m.* prevràt, nagla preména.

umſegeln jádrati okóli česa; objádrati kaj.

Umſegelung *f.* objádranje.

umſehen ſich oglédati se, ozréti (-zrèm) se, nazáj poglédati; *impf.* ogledovati se, ozírati se, nazaj pogledovati; *fig.* ſich nach etwaš — skrbéti za kaj; pobrígati se.

umſetzen prestáviti; *impf.* prestávljati; (umpflanzen) presadíti; *impf.* presájati; obsadíti; *fig.* izpremeníti; (Waren) prodáti, iz-, razpečáti, odvésti (-védem); *impf.* prodájati, iz-, razpečávati, odvédati.

Umſicht *f.* razglèd; prevídnost, preudárnost.

umſichtig prevíden, preudáren.

umſinken izvrníti se, zgrúditi se.

umſonſt *adv.* zastónj, zaman.

umſpannen (d. Pferde) prepréči (-prèžem); *impf.* preprégati; (umfaſſen) obséči (-sézem); *impf.* obségati.

umſpinnen oprésti (-prédem); *impf.* oprédati.

umſpringen mit etwaš délati —, ravnáti s čim; (ſpringend jmd. umgeben) skákati (-čem) okóli koga, obskakovati (koga); der Wind ſpringt um vetér se prevrže.

Umſtand *m.* okóliščina, okólnost; (Sache) stvar (-í); (Verhältniš) razméra; (Zuſtand) stan, stanje; (Umſchweif) ovíněk; Umſtände machen upírati se, obotávljati se; unter ſolchen Umſtänden potemtákem, v takih okóliščinah; je nach den Umſtänden kakor kane, kakor nanése; ohne viel Umſtände zu machen brez ovínkov, brez okolíšev; ne da bi se veliko pomíšljal; unter allen Umſtänden na vsak načín, vsekákor; in anderen Umſtänden ſein noséča biti (sem), v drugem stanu biti.

umſtändlich obširen; natánčen, nadróben; — etwaš thun okolíšiti, sítnosti prodájati pri čem.

Umſtändlichkeit *f.* obsírnost; natánčnost, nadróbnost.

Umſtandsſatz *m.* prislóvni stavěk.

Umſtandswort *n.* prislòv.

umſtechen (Erde —) z lopáto prevréči (-vržem).

umſtecken obtekníti (-táknem), *impf.* obtíkati; (anders ſtecken) pretekníti.

umſtehen státi (stojím) okóli koga; (v. Vieh) crkniti, cépniti, pogíniti; *impf.* crkati, cépati, pogínjati.

umſteigen prestópiti; *impf.* prestópati.

umſtellen obstáviti; *impf.* obstávljati; (ſich ringsum auffſtellen) obstópiti kaj; *impf.* obstópati; (anders ſtellen) prestáviti; *impf.* prestávljati.

Umſtellung *f.* obstáva.

umſtempeln prekolkovati, drug kolek dejáti na kaj; prebeléžiti.

umſtimmen (e. muſik. Inſtr.) preubráti (-bérem); *impf.* preubírati; (jemanden) pregovoríti; *impf.* pregovárjati.

umſtoßen izvrníti, prevrníti, prevréči (-vržem), prekúcniti; *impf.* izvrácati, prevrácati, prekucevati; (e. Teſtament) ovréči (-vržem), razdréti (-dérem); *impf.* ométati, razdírati; (einen Beweis) ovréči, izpodbíti (-bijem); *impf.* izpodbíjati.

umſtrahlen obsijáti (-sijem); *impf.* obsévati.

umſtricken omrežiti, v mreže zaplésti (-plétem); *impf.* omreževati, — zaplétati.

umſtrömen obtékati, teči okóli česa.

umſtülpen zavíhniti; previhati.

Umſturz *m.* prevrát; (einer Mauer) razpád, porušítev.

umſtürzen *tr.* prekúcniti, pre-, izvrníti; *impf.* prekucevati, pre-, izvrácati; (eine Mauer) podréti (-drèm, -dérem), porúšiti; *impf.* podírati, rúšiti; (e. Topf) povézniti; *impf.* povezovati; *intr.* pre-, izvrníti se, prevézniti se; *impf.* pre-, izvrácati se, prevezovati se; (v. e. Mauer ꝛc.) podréti se, porúšiti se; *impf.* podírati se, rúšiti se.

Umſturzgedanke *m.* prevrátna misél (-i).

Umſturzpartei *f.* prevrátna stranka.

Umtauſch *m.* zaména, zamenjáva.

umtauſchen ménjati; zaménjati; *impf.* zamenjevati.

umthun z. B. einen Mantel ogrníti plašč, — se s plaščem; *impf.* ogrínjati (se) —; ſich nach etwaš — izkúšati pozvédeti, pobrígati se (za kaj).

umtreiben (e. Rad) góniti; (hin- und hertreiben) pregánjati.

Umtrieb *m.* (des Blutes) ſ. Umlauf; geheime —e skrivne spletke, — zvijáče *pl.*, skrivno počénjanje.

umwachſen obrásti (-rástem), zarásti; *impf.* obráščati, zaráščati; — obrástěl, zarástěl; obráščen, zaráščen.

umwälzen prevalíti; *impf.* prevaljevati; *fig.* prekúcniti, prevŕniti.

Umwälzung *f.* prevalítěv; (Revolution) prevràt, prekucíja; **Umwälzungs-** prevrátni.

Umwälzungsplan *m.* prevrátna osnóva.

umwandeln *tr.* premeníti, izpremeníti; *impf.* izpremínjati; *intr.* (umgehen) hóditi (okóli).

Umwandlung *f.* preména, izpremémba, preobrát.

umwechſeln *intr.* mit einem — ménjati s kom; (m. d. Feldern) v kolobáru kmétovati, kolobáriti; *tr.* (Schuhe, Kleider) premeníti, (preobúti se, preobléči se); (Geld) ménjati, izménjati; *impf.* (iz)menjávati.

Umweg *m.* ovíněk, okolíš.

umwenden obŕniti, *impf.* obráčati.

umwerfen izvŕniti, prevŕniti; *impf.* izvráčati, prevráčati; (zu Boden werfen) podréti (-drèm, -dérem); *impf.* podírati; (um ſich werfen) ogŕniti, nase dejáti (denem); *impf.* ogrínjati, nase dévati; e. Thier den Strick — živáli vrv okóli vratú dejáti; (einen Wagen) izvŕniti, prevréči (-vŕžem); (v. Kaufleuten) na boběn priti (pridem), *impf.* — prihájati; (v. Redner) obtíčati (-ím); (v. Schwangern) prezgódaj porodíti, izpovíti (-vijem).

umwickeln, umwinden ovíti (-vijem), omotáti; *impf.* ovíjati, omotávati; (anders wickeln) prevíti, premotáti; *impf.* prevíjati, premotávati; (mit Kränzen) oplésti (-plétem).

umwölken ſich oblačíti se; pooblačíti se; umwölkt obláčěn, pooblačèn.

umzäunen ogradíti, zagradíti; *impf.* gradíti, ográjati, zagrájati; **umzäunter Weideplatz** ográja, ográdnica.

Umzäunung *f.* plot, ográja; (ſ. Thiere auch) okòl, ókol(i).

umziehen obdáti; *impf.* obdájati; ſich mit Wolken — oblačíti se; pooblačíti se; (Kleider) preobléči (-čem); *impf.* preobláčiti; (Schuhe) preobúti (-újem), *impf.* preobúvati; *intr.* preséliti se, *impf.* preseljevati se.

umzingeln obdáti, obkóliti, obsúti (-sújem, -spèm), zajéti (-jámem), obstópiti; *impf.* obdájati, obkoljevati, zajémati, obstópati.

Umzingelung *f.* obkóljenje, zajétje, obstòp.

Umzug *m.* obhòd; selítěv.

un- (nur in Zuſammenſetz.) ne-, brez-.

unabänderlich neizpremenljìv; (grammatikaliſch) nesklonljìv, nepregíběn.

Unabänderlichkeit *f.* neizpremenljívost; nesklonljívost, nepregíbnost.

unabhängig neodvísen, nezavísen, samovlástěn.

Unabhängigkeit *f.* neodvísnost, nezavísnost, samovlástnost.

unabläſſig *adi.* neprenehljìv, neprestán; *adv.* nepreněhoma, neprestáno.

Unabläſſigkeit *f.* neprenehljívost, neprestánost.

unablöslich neodkúpěn.

unabſehbar, unabſehlich nepregléděn, nedogléděn.

unabſetzbar neodstávěn.

unabſichtlich nenamíšljen, nehótěn; *adv.* nehoté, nehótoma, ne nalašč.

unabweisbar, unabweislich neodréčen, neodbítěn, neodklonljìv.

unabwendbar neodvrátěn.

Unabwendbarkeit *f.* neodvrátnost.

unachtſam nepazljìv, neskŕběn, nemárěn.

Unachtſamkeit *f.* nepazljívost, neskŕbnost, nemárnost; aus — po nemárnem.

unadelig neplemenít, nežláhtěn.

unähnlich nepodóběn.

Unähnlichkeit *f.* nepodóbnost.

unangebaut neobdélan; —es Land ledína, celína; pušča.

unangefochten neizpodbíjan, nenapádan, pri miru puščèn; — laſſen ne izpodbíjati; pri miru pustíti, ne napádati.

unangemeldet neoglášen, nenapovédan.

unangemeſſen neprimérěn, nepristójěn.

unangenehm neprijétěn, neugódèn; — berühren neprijétno zadéti (-dénem), — dírniti; — werden presédati; začéti presédati.

unangreifbar nenapáděn.
Unannehmlichkeit *f.* neprijétnost, neugódnost.
unanſehnlich neznátěn, nekázěn.
Unanſehnlichkeit *f.* neznátnost, nekáznost.
unanſtändig nespodóběn, nepristójěn.
Unanſtändigkeit *f.* nespodóbnost, nepristójnost.
unanſtößig nespotekljìv.
unanwendbar neráběn, neporáběn.
unappetitlich neslástěn, neokúsěn; nevabljìv, neapetítěn.
Unart *f.* nespodóbnost, nepristójnost, grda naváda.
unartig nespodóběn, nepristójěn.
Unartige *m.* nespodóbnež; *f.* nespodóbnica.
unartikuliert nerazlóčěn.
unauffällig nepreočítěn, neopozorljìv.
unaufgefordert nepozván, sam od sebe.
unaufgeklärt nerazjásnjen.
unaufgelegt slabo razpoložèn, slabe volje.
unaufhaltbar, unaufhaltſam neustávěn, neudržěn.
Unaufhaltſamkeit *f.* neustávnost, neudržnost.
unaufhörlich *adi.* neprenehljìv, neprestán; *adv.* nepreněhoma, neprestáno.
unauflösbar, unauflöslich nerazvézěn, nerazvezljìv, nerazločljìv; netopljìv, neraztópěn.
Unauflöslichkeit *f.* nerazvéznost, nerazvezljívost, nerazločljívost; neraztópnost.
unaufmerkſam nepazljìv, nepozórěn.
Unaufmerkſamkeit *f.* nepazljívost, nepozórnost.
unaufrichtig neodkritoſrčěn.
Unaufrichtigkeit *f.* neodkritoſrčnost.
unaufſchiebbar neodlóžěn. [měn.
unaufweckbar nevzbúděn, nevzdráunausbleiblich ne izostajajòč, neizbéunausdehnbar neraztézěn. [žěn.
unausführbar, unausführlich neizpeljìv, neizvéděn.
unausgebacken nedopečèn.
unausgemacht nerésen, neodlóčen.
unausgeſetzt neprestán, neprenehljìv, nepretŕgan.
unausgiebig neizdátěn.
unauslöſchlich neugásěn, neugasljìv; neizbrísěn, neizbrisljìv.
unausſprechlich neizréčěn, neizrečèn, nedopovéděn.
unausſtehlich neznósěn.
unausweichlich neizogíběn.
unbändig neukrótěn, neukročèn, neugnán, neustrahován; (zügellos) razuzdán, samopášen.
unbarmherzig neusmíljen, nemilosrčèn.
Unbarmherzigkeit *f.* neusmíljenost, nemilosrčnost.
unbärtig golobràd, golobráděn.
Unbau *m.* pušča, golína, ledína.
unbeachtet v nemar puščèn, neuvaževán.
unbeanſtändet brezgrájěn, neobrečèn; nekaznován; brez ovíre, brez pomísleka.
unbebaut neobdélan.
unbedacht, unbedachtſam nepremíšljen.
Unbedacht *m.* nepremíslek.
Unbedachtſamkeit *f.* nepremíšljenost.
unbedeckt nepokrít; (v. Haupte) razogláv, gologláv, odkrít.
unbedenklich *adi.* nesúměn; nenevárěn; *adv.* brez pomísleka.
unbedeutend neznátěn, malovážen, nepomenljìv, majhèn.
unbedingt *adi.* nepogójěn, brezpogójěn; *adv.* brezpogójno, brez ugóvora.
unbeeidigt nezaprisézen.
unbefangen nepristránski, nezavzét; prostodúšen.
Unbefangenheit *f.* nepristránost, nezavzétost; prostodúšnost.
unbefleckt neomádeževan, neoskrúnjen, brezmádežen.
unbefriedigend nezadovoljìv.
unbefriedigt nezadovóljen.
unbefugt nepooblaščèn, neupravíčen, brezoblástèn.
Unbefugtheit *f.* neupravíčenost, brezoblástnost.
unbegabt nenadárjen.
unbegreiflich neumévěn, nedoúměn.
unbegrenzt neomejèn, neizmérěn.
unbehaart nekosmàt, gòl.
Unbehagen *n.* nezadovóljstvo, neugódni počútek.
unbehaglich neugóděn, nevščèčen, neprijétěn.

Unbehaglichkeit *f.* neugódnost, nevšéčnost, neprijétnost.

unbehelligt, einen — lassen pri miru pustíti, ne nadlegovati koga.

unbeherzt malosrčén, strašljiv.

unbehilflich, unbeholfen nesprétén, okórčn.

unbehindert neovíran.

unbehutsam neprevíden.

Unbehutsamkeit *f.* neprevídnost.

unbekannt neznàn.

Unbekannte *m.* neznáneč; *f.* neznánka.

Unbekanntschaft *f.* neznánje, neznánost.

unbekümmert brez skrbí; — sein ne skrbéti, ne biti (sem) v skrbéh, nič ne márati za kaj.

unbelaubt brezlístčn, brez listja, gòl.

unbelebt nežív, neživéč.

unbelesen nenačítan.

unbeliebt nepriljúbljen.

unbemerkt neopážen, nezapážen; das ist mir — geblieben tega nisem zapázil, — opázil.

unbemittelt nepremóžčn, siromáški.

unbenannt neimenován, brezímčn.

unbenommen nezabránjen, dopuščèn; es bleibt dir — nihče ti ne brani, na voljo ti je dano, svobódno ti je.

unbequem nepriróččn, odróččn, nepríliččn, nezlóžčn.

Unbequemlichkeit *f.* nepriróčnost, odróčnost, nepríličnost, nezlóžnost.

unberathen brez sveta.

unberechenbar nepreračunljiv.

unberechtigt neupravíčen, brez pravíce.

unberedt nezgovórčn, nebesedít.

unberichtigt nepopráv|jen; (unbezahlt) nepoplačan.

unberitten neizjáhan (v. Pferde); (v. Menschen) nejezdèč, peški, peš.

Unberittene *m.* nejézdec, pešéc.

unberücksichtigt lassen ne ozírati se na kaj; s. unbeachtet.

unberufen nepoklícan, nepozván.

unberühmt neslávčn, neslovèč.

unberührbar nedotíččn.

unberührt nedotáknjen; — lassen ne dotekníti (-táknem) se česa.

unbeschadet *praep.* brez škode za ..., brez prikrájšanja ..., ne kratèč ...

unbescheiden neskrómčn.

Unbescheidenheit *f.* neskrómnost.

unbescholten neomádeževan, brezgrájčn, brez graje.

Unbescholtenheit *f.* neomádeževanost, brezgrájnost.

unbeschränkt neomejèn.

Unbeschränktheit *f.* neomejénost.

unbeschreiblich nepopísčn.

unbeschrieben nepopísan.

unbeschuht bos.

unbesiegbar nepremagljiv.

unbesonnen nepremíšljen, nepreudárčn, nespámetčn.

Unbesonnenheit *f.* nepremíšljenost, nepreudárnost, nespámet (-i).

unbesorgt brezskrbčn, brez skrbí.

unbeständig nestanovítčn, nestálčn, premenljiv, omahljiv.

Unbeständigkeit *f.* nestanovítnost, nestálnost, premenljívost, omahljívost.

unbestechlich nepodkúpčn, nepodmítčn.

Unbestechlichkeit *f.* nepodkúpnost, nepodmítnost.

unbestimmt nedolóčen, nedolóččn, negotòv; nestanovít; (*gramm.*) — e Redeweise nedolóčni nakloп, nedolóčnik.

Unbestimmtheit *f.* nedolóčenost, nedolóčnost, negotóvost.

unbestreitbar neizpodbítčn.

unbestritten neizpodbíjan.

unbetont breznaglášen, nenaglášen.

unbeträchtlich neznátčn.

unbeugsam neupogljiv, neupógnjen.

unbewaffnet neoborožèn; mit — em Auge s prostim očésom.

unbewandert neizkúšen, neizvéden, nevéšč.

unbeweglich nepremíččn, nepremekljiv; negibljiv; (v. Feiertagen) stanovítčn, neprestávčn; — es Gut nepremíčno blago, nepremičnína.

Unbeweglichkeit *f.* nepremíčnost; negibljívost.

unbewohnbar nepriprávčn za stanovánje, nepreb|ivátčn.

unbewohnt nenaséljen, brezljúdčn, brez prebivávcev.

unbewusst nezavédčn, nezavéstčn; ne zavedajòč se.

unbezahlbar nepoplaččn.

unbezähmbar neukrótčn, neukročen.

unbezeugt neizpríčan.

unbezweifelt nedvómĕn. [ljiv.
unbezwinglich nepremagljìv, nezmag-
unbiegſam neupogljìv, negíbĕk, nešíbĕk; (*gramm.*) nepregíbĕn, nesklonljìv.
Unbill *f.* krivíca; *pl.* Unbilden (des Schickſals) krutost usóde.
unbillig nepravíčen; neprimérĕn.
Unbilligkeit *f.* nepravíčnost; neprimérnost.
unblutig nekrváv.
unbotmäßig nepokórĕn.
unbrauchbar neráben, neporáben; (unnütz) nekorístĕn; (untauglich) nesposóben.
Unbrauchbarkeit *f.* nerábnost, neporábnost; nekorístnost; nesposóbnost.
unbußfertig neizpokorjèn, neizpokórĕn.
Unbußfertigkeit *f.* neizpokorjénost, neizpokórnost.
Unchriſt *m.* nekristján.
unchriſtlich nekrščánski, nekristjánski.
Unchriſtlichkeit *f.* nekrščánstvo, nekristjánstvo.
Uncialbuchſtabe *m.* vélika črka.
unconſequent nedoslédĕn.
Unconſequenz *f.* nedoslédnost.
und *coni.* in, tèr, pà.
Undank *m.* nehvaléžnost.
undankbar nehvaléžĕn.
Undankbare *m.* nehvaléžnik, nehvaléžnež; *f.* nehvaléžnica.
Undankbarkeit *f.* nehvaléžnost.
undenkbar misli nedoséžĕn; es iſt — ni si moči mísliti.
undenklich spomínu nedoséžĕn; ſeit —en Zeiten od predávnih časov.
undeutlich nerazlóčen, nejásĕn.
undichteriſch nepésniški, nepoétičĕn.
undienſtfertig nepostrežljìv.
Unding *n.* nezmíseł; nestvòr.
unduldſam netrpežljìv, nestrpljìv, neprizanesljìv.
undurchdringlich nepredórĕn, nepredírljiv, nepredŕtĕn.
undurchſchwimmbar nepreplávĕn.
undurchſichtig neprozórĕn.
Undurchſichtigkeit *f.* neprozórnost.
undurchwatbar neprebréden.
uneben neravĕn.
unebenbürtig neenakoróden.
Unebenheit *f.* neravnost; neravnóta, grbavína.
Unebenmaß *n.* nesomérnost.
unebenmäßig nesomérĕn.
unecht neprístĕn, neprávi.
Unechtheit *f.* neprístnost, neprávost.
unedel neplemenít, nežláhtĕn.
unehelich nezakónski.
unehrbar, unehrlich nečástĕn, nepoštĕn.
Unehrbarkeit *f.* nečástnost, nepošténost.
Unehre *f.* nečást (-i).
unehrerbietig nespoštljìv.
Uneigennutz *m.* nesebíčnost, nesamoprídnost.
uneigennützig nesebíčĕn, nesamoprídĕn.
uneigentlich neprávi.
uneinbringlich neizterljìv.
uneingedenk nepomnìv, nepomljìv; ich bin — ne pomnim česa, pozábil sem kaj.
uneingeſchränkt neomejèn.
uneinig neslóžĕn, needín; — werden razpréti (-prèm) se, spréti se.
Uneinigkeit *f.* neslóga, needínost, razprtija, razpòr.
uneins ſ. uneinig.
unempfänglich nedovzétĕn, nesprejemljìv, nenavzemljìv, neobčutljìv; er iſt für ein gutes Wort — ne prime se ga lepa beséda; (v. weibl. Geſchlechte) nespočetljìv.
unempfindlich nečutljìv, neobčutljìv.
unendlich *adi.* neskónčen, brezkónčĕn, neizmérĕn, brezméjĕn; *adv.* neskónčno, neizmérno, silno.
unentbehrlich neogíbno potrébĕn, neutŕpĕn.
Unentbehrlichkeit *f.* neogíbna potrébnost, neutŕpnost.
unentgeltlich brezpláčen; brez plačíla, zastónj.
unenthaltſam nezdŕžĕn, nezmérĕn.
Unenthaltſamkeit *f.* nezdŕžnost, nezmérnost.
unentſchieden nedognán, neodlóčen, nerésen.
unentſchloſſen neodlóčĕn, neodločít.
Unentſchloſſenheit *f.* neodlóčnost, neodločítost.
unentwegt neomájĕn, trdĕn.
unentwirrbar nerazmótĕn.

unerbittlich neizprósẽn.
unerfahren neizkúšen.
Unerfahrenheit *f.* neizkúšenost.
unerforſchlich nezaslédẽn, nedoúmẽn, úmu nedosẽžẽn.
unerfreulich neprijétẽn, nevesél, nerazveselílẽn.
unerfüllbar neizpolnljìv.
unergründlich ſ. unerforſchlich.
unerheblich neznátẽn.
unerhört neslíšan, nikdar ne slišan; neuslíšan.
unerkennbar nespoznátẽn, nerazlóčẽn.
unerklärlich nerazlóžẽn, nerazjásnjen.
unerläßlich neizpregléden, neogíbno potrében.
unerlaubt nedopuščẽn, nedovóljen, prepovédan.
unerledigt nerẽšen.
unermeßlich neizmérẽn, neskónčẽn.
unermüdet neutrújen, neupéhan.
unermüdlich neutrúden, neupešljìv.
unerquicklich neprijétẽn, mrzẽk, pust.
unerreichbar nedosẽžẽn; dem Auge — nedogléden.
unerſättlich nenasítẽn, nikdar ne sìt, netéčẽn.
Unerſättliche *m.* nenasítnež, netéčnik, neték.
unerſchöpflich neizčŕpen.
unerſchrocken neustrášen, nestrašljìv; brez strahú.
unerſchütterlich neomájen, neomahljìv.
unerſchwinglich nedosẽžẽn, česar kdo ne zmóre, — ne premóre.
unerſetzbar, unerſetzlich nenadoméstẽn; nepopráven.
unerſprießlich brezkorístẽn.
unerſteiglich nedostópẽn, nedohóden.
unerträglich neznósẽn, neprenósẽn, nestŕpẽn, nepretŕpẽn.
unerwachſen nedorásẽl.
unerwartet *adi.* nepričakován; *adv.* nenádoma, iznenáda.
unerweislich nedokázẽn; es iſt — ne da se dokázati.
uneſsbar neužítẽn; es iſt — ni za jed.
unfähig nezmóžẽn, nesposóben.
Unfähigkeit *f.* nezmóžnost, nesposóbnost.
unfahrbar nevózẽn, za vožnjo nepripráven.
Unfall *m.* nezgóda, nesréča.
unfehlbar nezmotljìv.
Unfehlbarkeit *f.* nezmotljívost.
unfern *adv.* ne daleč.
Unflat *m.* nesnága, gnusóba, skvrnóba; (Koth) blato, lajno.
unflätig nesnážẽn, skvrnóben; —e Reden umázane —, grde —, kláfarske beséde, klafánje.
Unfleiß *m.* nemárnost, nemárščina, nemarljívost.
unfleißig nemárẽn, nemarljìv.
unfolgſam neubogljìv, nepokórẽn, neposlúšen.
Unfolgſame *m.* neubogljívec, nepokórnež.
Unfolgſamkeit *f.* neubogljívost, nepokórščina, nepokórnost, neposlúšnost.
Unform *f.* spáčena oblíka, spaka, nestvòr.
unförmlich nelíčẽn, spačen, nikómur ne podóben; nepravílen.
unfrankiert nepláčan, nefrankován.
unfreiwillig neradovóljen.
unfreundlich neprijázen, nepriljúden; (v. Wetter) neprijétẽn, neugóden.
Unfreundlichkeit *f.* neprijáznost, nepriljúdnost; neprijétnost, neugódnost.
unfreundſchaftlich neprijáteljski.
Unfriede *m.* nemír, nepókoj, razprtíja, razpòr.
unfriedlich nemírẽn, nepokójen.
unfruchtbar nerodovítẽn, neplóden; (v. Korn) gluh; (v. Weibe) neporóden; (v. Vieh) jalov; eine —e Kuh jálovica, jálovka.
Unfruchtbarkeit *f.* nerodovítnost, neplódnost; neporódnost; jálovost.
Unfug *m.* neréd, nerédnost; nespodóbnost, nepristójnost; — treiben nespodóbno —, nerédno se vesti (vedem).
ungalant negalántẽn.
ungangbar nehóden, neuhójen; (vom Gelde) neveljávẽn; (v. Wort) nenavádẽn.
ungaſtlich negostoljúben.
ungeachtet *adi.* nečíslan, necénjen; *praep.* brez ozira na ..., ne gledé na ...; *coni.* ſ. obgleich.
ungeahndet nekáznjen, nekaznován; etwas — hingehen laſſen brez kazni pustíti kaj, ne kázniti česa.

ungeaicht (merosódno) nepreizkúšen.
ungebaut neobdélan; —eš Land celína, ledína.
ungeberdig repénčast, pačljiv; ſich — ſtellen repénčiti se, páčiti se.
ungebeten neprósen.
ungebildet neolíkan, neomíkan, neizobrážen, neotesán.
ungebleicht nebéljen; —e Leinwand presno platno.
ungeboren nerojèn.
ungebräuchlich nenaváden, neobičájen.
ungebraucht nerábljen.
ungebunden nezvézan, nevézan; —e Rede nevézana beséda; *fig.* razuzdán, prostopášen.
Ungebundenheit *f.* razuzdánost, prostopášnost.
Ungebür *f.* nespodóbnost, nepristójnost.
ungebürlich nespodóbèn, nepristójen.
ungedeihlich netéčèn; neuspéšen.
ungedruckt nenatísnjen, netískan.
Ungeduld *f.* nepotrpežljívost, nestrpljívost, neučakljívost.
ungeduldig nepotrpežljiv, nestrpljiv, neučakljiv.
ungefähr *adi.* približèn; slučájen; *adv.* (beiläufig) blizu, približno, okóli (z *gen.*).
Ungefähr *n.* nakljúčje, nakljúčba; von — po nakljúčbi, slučájno.
ungefällig (v. Perſonen) nepostrežljiv, neustrežljiv; (v. Sachen) nevšéčèn, nedopadljiv, neugodljiv.
ungefiedert brez perja, gòl.
ungegohren nepovrèl.
ungegründet neosnován, neutemeljèn, neutŕjen.
ungehalten (z. B. v. Verſprechen) neizpólnjen; (unwillig) nevóljèn; — ſein nevóljèn biti (sem), jezíti se.
ungeheuchelt nehlínjen, odkritosŕčèn.
ungeheuer ogróměn, velikánski, izréden; (fürchterlich) grozèn, strašèn, strašánski.
Ungeheuer *n.* pošást (-i); nakáza, spaka.
ungehindert *adi.* neovíran, nezadržán; *adv.* brez ovíre, — zadŕžka, — zapréke.
ungehobelt neoskóbljan, neostrúgan; *fig.* neotesán, neolíkan, zaróbljen.
ungehofft ſ. unverhofft.
ungehörig nespodóbèn, nepristójèn.
Ungehorſam *m.* nepokórščina, nepokórnost.
ungeiſtlich neduhóvèn, neduhóvski.
ungekocht nekúhan, siróv.
ungekünſtelt neprisíljen, prepròst, narávèn.
ungeladen nepovábljen, nepozván; (v. Gewehr) nenabít; (v. Wagen) neobložèn, prazèn.
ungeläufig nenaváden, neobičájen.
Ungeld *n.* dávščina, dávèk; užitnína, dàc.
ungelegen nepríličèn, nepriléžèn, neugódèn; — ſein, — fallen napótje —, nadlégo délati; eš kommt mir — navskríž mi hodi.
Ungelegenheit *f.* neprílika, nadléga, nadléžnost; — machen nadlégo délati.
ungelehrig neúčèn, nenaúčèn, nepoúčèn.
ungelehrt neučèn, neùk.
ungelenk, ungelenkig okórèn, neokrétèn, negíbčèn, nesprétèn.
ungelöſcht negašèn; —er Kalk živo apno.
Ungemach *n.* neugódnost, nevólja, nadlóga, neprílika (auch *pl.*).
ungemächlich neugódèn, nepríličèn.
ungemein *adi.* nenaváden, izvenréden; *adv.* nenavádno, silno, jako, zeló.
ungenannt neimenován.
ungenau nenatánčèn.
Ungenauigkeit *f.* nenatánčnost.
ungeniert *adi.* nemóten, neozírèn; *adv.* svobódno, brez bojéčnosti.
ungenießbar neužítèn; *fig.* neslán, pust.
ungenügend nezadóstèn, nedovóljèn.
ungenügſam nezadovóljèn (z malim), neskróměn.
Ungenügſamkeit *f.* nezadovóljnost (z malim), neskrómnost.
ungeordnet neurejèn, neréden.
ungeprüft neizprášan; neizkúšen.
ungerächt nemaščeván.
ungerade nerávèn; — Zahl liho števílo.
ungeradſtellig (*math.*) lihoméstèn.

ungerathen izpríjen, nekázan.

ungerechnet ne v račún vzet; die Koſten — ne računajóč stroškov.

ungerecht nepravíčen, krivíčen, neprávdanski.

Ungerechte *m.* krivíčnik.

Ungerechtigkeit *f.* nepravíčnost, krivíčnost; (ungerechte Handlung) krivíca.

ungeregelt neuravnán.

ungereimt neríman, brez rime, brez stika; *fig.* brezmíseln, nezmíseln, neúmen; —es Zeug ſprechen govoríti, kakor bi otróbe vezal.

Ungereimtheit *f.* brezmíselnost, nezmíselnost, neúmnost.

ungern neràd.

ungeſalzen neslán.

ungeſattelt neosedlán.

ungeſäuert oprésen, brezkvásen, nekvášen.

ungeſäumt *adi.* neobróbljen, nezarobljen; (ohne Säumen) *adv.* nemúdoma.

ungeſchickt neokrétен, nesprétен, neróden, okórен, nepripráven; —er Menſch neródnež.

ungeſchlacht telébast, zagovéden, gumpast.

ungeſchliffen nenabrúšen, neizbrúšen; *fig.* neolíkan, neuglájen, neotesán.

ungeſchmack neslástен, pleheк, pust.

ungeſchmälert neprikrájšan, neprikráčen.

ungeſchmalzen nezabéljen. [trd.

ungeſchmeidig negíbčen; neokrétен,

ungeſchminkt neolepotíčen; *fig.* čist; —e Wahrheit gola resníca.

ungeſchnäbelt brezkljún.

ungeſchoren neostrížen; einen — laſſen ne nadlegovati —, pri miru pustíti koga.

ungeſehen nevíden; ne da bi videl, na slepo.

ungeſellig odljúden, nedrúžen, nepriljúden.

ungeſetzlich, ungeſetzmäßig nepostávен, nezakoníт.

ungeſittet nelépega vedénja, nelepovéden; neblagonrávен.

ungeſtaltet spakast, grd, pokvékast.

ungeſtempelt nekolkován.

ungeſtört *adi.* nemóten (nemóčen); *adv.* mirno, na miru.

ungeſtraft nekáznjen, nekaznován; brez kazni.

ungeſtüm lomástен, vihràv, silovít, fúrijast.

Ungeſtüm *m.* lomást (-i), silovítost, vihrávost.

ungeſucht neprisíljen, narávен, preprost.

ungeſund nezdràv.

ungetheilt nerazdeljèn; zur —en Hand nerazdélno; *fig.* občen, splošen, vsestránski.

Ungethüm *n.* pošást (-i), strašílo, grdóba.

ungetreu nezvést.

ungeübt nevájen, neizúrjen.

ungewiſs negotòv, dvomen.

ungewiſſenhaft nevéstен.

Ungewiſſenhaftigkeit *f.* nevéstnost.

Ungewiſsheit *f.* negotóvost, dvomnost.

Ungewitter *n.* nevíhta, vihra, huda ura, hudo vreme (-éna).

ungewöhnlich nenaváden, neobíčen, neobičájen.

ungewohnt nevájen, nenavájen.

ungezähmt neukročen, razuzdán.

Ungeziefer *n.* mrčès, gomázen (-i), gomáz.

ungeziemend nespodóben, nepristójen.

ungezogen neolíkan, neotesán, zarobljen, nespodóben.

Ungezogenheit *f.* neolíkano vedénje, neotesánost, zarobljenost, nespodóbnost.

ungezügelt razuzdán, razbrzdán, nebrzdán.

ungezwungen neprimóran; —es Benehmen narávno —, neprisíljeno vedénje.

ungiltig neveljáven; — machen razveljáviti, ob veljávo dejáti (dénem), veljávo (čemu) vzeti (vzamem), preklícati (-klíčem), ovréči (-vržem), razkrepíti; *impf.* razveljávljati, ob veljávo dévati, veljávo jemáti (jémljem), preklicevati.

Ungiltigkeit *f.* neveljávnost.

Ungiltigkeitserklärung *f.* proglàs neveljávnosti, preklic, razveljávljenje, razveljávba.

Unglaube *m.* nevéra, nevérstvo, nevérnost.

ungläubig nevérẽn.
Ungläubige *m.* nevérnik; *f.* nevérnica.
unglaublich neverjétẽn.
ungleich *adi.* neenák; (uneben) nerávẽn; *adv.* neenáko; — ſchöner mnogo —, velíko lepši.
ungleichartig neenakovŕstẽn, raznovŕstẽn.
Ungleichartigkeit *f.* neenakovŕstnost, raznovŕstnost.
ungleichfarbig neenakobárvẽn, raznobárvẽn.
ungleichförmig neenakolíčẽn, raznolíčẽn; neenakomérẽn.
ungleichgliederig raznočlẽn.
Ungleichheit *f.* neenákost.
ungleichmäßig neenakomérẽn.
ungleichnamig raznoiménski, raznoimén.
ungleichſeitig raznostraníčẽn, raznostràn.
ungleichwinkelig raznokótẽn.
ungleichzeitig raznočásẽn, raznodóbẽn.
Unglimpf *m.* neprizanesljívost, nemílost, neráhlost, osórnost.
unglimpflich neprizanesljiv, nemílostẽn, neráhẽl, osórẽn.
Unglück *n.* nesréča; **Unglücks-** nesréčni.
unglücklich nesréčẽn; — machen onesréčiti.
Unglückliche *m.* nesréčnik, nesréčnež; *f.* nesréčnica.
Unglücksbote *m.* zloglásnik, zlovéstnik.
unglückſelig nesréčẽn.
Unglücksfall *m.* nezgóda, nesréča.
Unglücksgefährte *m.* továriš v nesréči.
Unglücksſtunde *f.* nesréčna ura.
Unglücksvogel *m.* ptica nesréčnica; *fig.* nesréčnež.
Ungnade *f.* nemílost, zaméra; in — fallen zamériti se komu, v zaméro —, v nemílost priti (pridem).
ungnädig nemílostljiv, nemílostẽn.
Ungrund *m.* neosnovánost, brezrazlóžnost.
ungültig ſ. ungiltig.
Ungunſt *f.* nenaklónjenost; neugód-
ungünſtig nenaklónjen; neugódẽn.
ungut nedóbẽr; etwas für — nehmen zamériti, za zlo vzeti (-vzamem); nichts für — brez zamére, ne zaméri(te).
ungütig nedobrótljiv, nemíl.
unhaltbar kar se ne more vzdŕžati, nevzdŕžljiv, netŕdẽn; (v. d. Feſtung) neubranljiv, neobdŕžẽn; (v. Verſprechen) nedopolnljiv; die Stellung des Miniſters iſt — geworden minístẽr več ne more ostáti na svojem mestu; (nicht dauerhaft) netrpéžẽn; (v. Erz) prazẽn, gluh.
unharmoniſch neskládẽn, nesoglásẽn.
Unheil *n.* zlo; beda; (Unglück) nesréča.
unheilbar neozdrávẽn, neizvráčẽn, neizléčẽn; (v. Wunden) nezaceljiv.
Unheilbarkeit *f.* neozdrávnost, neizvráčnost, neizléčnost; nezaceljívost.
unheilbringend zlonósẽn, nesrečenósẽn.
unheilſam nezdràv, škodljiv.
unheilvoll zlonósẽn, nesréčẽn.
unheimiſch nedomàč, tuj.
unheimlich grozljívo neprijétẽn; es iſt ihm — zu Muthe grozljívo mu je pri srcu, neka groza ga obhája.
unhöflich nevljúdẽn, nepriljúdẽn.
Unhöflichkeit *f.* nevljúdnost, nepriljúdnost.
Unhold *m.* grdín, hudóba.
unhold neprijázẽn, nenaklónjen; neljubezniv.
Unicum *n.* edínẽc (edínka) svoje vrste, únikum.
Unierte *m.* zedínjenẽc, uniját.
Uniform *f.* unifórma.
uniformieren uniformírati, enáko obléči (-léčem).
Uniformität *f.* ſ. Gleichförmigkeit.
unintereſſant nezanimìv, nemíčẽn, nemíkavẽn.
Union *f.* zedínjenje, združba, únija.
uniſono *adv.* enoglásno.
Unitarier *m.* unitárẽc.
univerſal, univerſell splóšẽn, vsesplóšẽn, občẽn, vseóbčẽn, vseskúpẽn, vesóljẽn, univerzálẽn.
Univerſalerbe *m.* vseskúpni —, vsesplóšni —, univerzálni dedič.
Univerſalerbin *f.* vseskúpna —, univerzálna dédična, blagovnica.
Univerſallexikon *n.* vseóbčni slovár.
Univerſalmedicin *f.* vseóbčno zdravílo.

Univerſität *f.* vseučilíšče, univérza; **Univerſitäts-** vseučilíščni.

Univerſum *n.* vesóljni svet, vesóljnost.

Unke *f.* pubič, urẽh, (múkavẽc, smúkalica).

unkennbar, unkenntlich nepoznátẽn, neznátẽn.

Unkenntlichkeit *f.* nepoznátnost; jmdn. bis zur — verändern izpremeníti koga takó, da ga ni spoznáti.

Unkenntnis *f.* neznánje.

unkeuſch nečíst.

Unkeuſche *m.* nečístnik; *f.* nečístnica.

Unkeuſchheit *f.* nečístost; — treiben nečistovati.

unklar z. B. vom Waſſer nečist, motẽn, kalẽn; *fig.* nejásẽn.

unklug nespámetẽn, nemódẽr; —er Weiſe po nespámetnem.

unkörperlich netelésẽn.

Unkoſten *pl.* stróški *pl.*, troški *pl.*

Unkraut *n.* plevél; drač, dračje (St.); — verdirbt nicht kopríva ne pozébe.

unkriegeriſch nevojníški, nevojáški.

Unkunde *f.* neznánje.

unkundig neznajòč, nevéšč, neizvéden; — ſein ne znáti (znám) —, ne védeti (vém) česa.

unlängſt *adv.* nedávno, pred krátkim, ni dolgo tega (temu) kar...

unlauter nečist; neplemenít, nepoštẽn.

Unlauterkeit *f.* nečistóta; neplemenítost, nepoštẽnost.

unleidlich ſ. unerträglich.

unlesbar, unleſerlich nečítẽn, kar se ne da brati, — čítati.

unleugbar neutájẽn, kar se ne dá utajíti.

unleutſelig nepriljúdẽn.

unlieb neljúb, nemíl.

unlieblich neljúbẽk.

unlöblich nehválẽn, nevréden hvale.

unlösbar narazdrúžẽn.

Unluſt *f.* nevesélje, nerazpoloženost, mŕžnja.

unluſtig nevesél.

unmächtig nemogóčen; ſ. ohnmächtig.

unmanierlich nelepovéden; nespodóbẽn, nepristójẽn.

unmännlich nemóški, nemožàt, mevžast.

Unmännlichkeit *f.* nemóštvo, nemožátost.

Unmaß *n.* nezméra, neméra, brezmérnost.

Unmaſſe *f.* ſ. Unmenge.

unmaßgeblich neodločílẽn, nemerodájẽn; skromẽn, ponížẽn.

unmäßig nezmérẽn, brezmérẽn, črezmérẽn.

Unmäßige *m.* nezmérnik, nezmérnež; *f.* nezmérnica.

Unmäßigkeit *f.* nezmérnost, brezmérnost.

Unmenge *f.* izrédna množína, silno velíko.

Unmenſch *m.* nečlóvek, izròd človéški.

unmenſchlich nečlovéški.

Unmenſchlichkeit *f.* nečlovéštvo, nečlovésko ravnánje.

unmerklich neznátẽn, neopázẽn, nečútẽn.

unmeſsbar neizmérẽn, nepremérẽn.

Unmilde *f.* nemilóta.

unmittelbar neposrédnji, neposréden, narávnostẽn.

Unmittelbarkeit *f.* neposrédnost.

unmöglich nemogòč, nemóžẽn.

Unmöglichkeit *f.* nemogóčost, nemogóčnost, nemóžnost.

unmoraliſch nenrávẽn, nenravít, neblagonrávẽn, nemorálẽn.

unmündig nedolétẽn, nedoráseł, malolétẽn, nezrèl.

Unmündigkeit *f.* nedoráslost, nedolétnost, malolétnost.

Unmuth *m.* nevólja, nejevólja, zlovóljnost.

unmuthig nevóljẽn, nejevóljẽn, zlovóljẽn.

Unmutter *f.* nemáti (-mátere).

unmütterlich nemateŕinski, máteri neprimérẽn.

unnachahmbar, unnachahmlich neposnéměn. [ljiv.

unnachgiebig neodjenljìv, nepopust-

unnachſichtlich neprizanesljiv, brezmílostẽn; brez mílosti, — prizanášbe.

unnahbar nepristópẽn.

unnatürlich nenarávẽn; neprirojẽn.

Unnatürlichkeit *f.* nenarávnost; neprirojénost.

unnennbar neizrečẽn, nedopovédẽn.

unnöthig nepotrébĕn; —er Weiſe po nepotrébnem.

unnütz brezkoristĕn, neráběn, nepotrébĕn; eine —e Arbeit thun prazno slamo mlátiti.

unobligat neobligátĕn, neobvézĕn, nepredpísan.

unordentlich neréděn, neporéděn.

Unordnung *f.* nerèd, nerédnost, razvláka; alles iſt in — vse je razvléčeno, — raztréseno.

unorganiſch neorgánski.

unorganiſiert neurejèn, neuravnán.

unorthographiſch nepravopísĕn.

unpaarig lih, nepárĕn.

unparteiiſch, unparteilich nepristràn, nepristránski.

Unparteilichkeit *f.* nepristránost.

unpaſſend neprimérĕn, nepríličĕn, nepristójĕn.

unpäſslich ne prav zdràv, malo bolán, nedózĕn; er iſt — ni mu (prav) dobro, ne čuti se dobro.

Unpäſslichkeit *f.* malo nezdrávje, slabóst, nedóznost.

unpatriotiſch nedomoljúběn, nerodoljúběn.

unperſönlich neoséběn; (*gramm.*) brezoséběn.

unpoliert neléščen, nelóščen, nepolíkan.

unpolitiſch nepolítičĕn; (unklug) nemóděr, malo moděr.

unpopulär nepriljúbljen, nepopulárĕn.

unproportioniert nesorazmérĕn.

Unrath *m.* sódrga; nesnága; (Kehricht) smetí *f. pl.*; — machen smetíti; nasmetíti, zasmetíti.

unrathſam nevárĕn; es iſt — ni svétovati.

unrecht *adi.* neprávi, nápačĕn; *adv.* ne pràv, napak, naróbe.

Unrecht *n.* krivíca; mit — po krivíci; — thun krivíco délati; — storíti.

unrechtmäßig nepostávĕn, nezakonít, nepravíčĕn, krivíčĕn.

Unrechtmäßigkeit *f.* nepostávnost, nezakonítost, nepravíčnost, krivíčnost.

unredlich nepoštèn.

Unredlichkeit *f.* nepoštènost, nepoštènje.

unregelmäßig nepravílĕn; neréděn.

Unregelmäßigkeit *f.* nepravílnost; neréднost.

unreif nezrèl, negóděn; (v. d. Leibesfrucht) nedonóšen.

Unreife *f.* nezrélost, negódnost.

unrein nečist, nečéděn, nesnážĕn, umázan; (v. Getreide) smetljìv.

unreinlich nečéděn, nesnážĕn.

Unreinlichkeit *f.* nečédnost, nesnáznost, nesnága.

unrettbar neréšĕn, brez rešítve.

unrichtig *adi.* neprávi, neprávšĕn, nápačĕn; *adv.* ne pràv, napak.

Unrichtigkeit *f.* neprávost, nápačnost; napáka.

unritterlich nevíteški.

Unruhe *f.* nemír, nepókoj; nemírnost, nepokójnost; (Lärm) hrup, šundĕr; (Aufruhr) vstaněk, vstaja, pùnt; (d. d. Uhr) nepókoj.

Unruheſtifter *m.* snováč nemírov, hujskáč.

unruhig nemírĕn, nepokójĕn; neposajèn.

unrühmlich neslávĕn.

uns *pron. dat.* nam, *dual.* nama; *acc.* nas, *dual.* naju.

unſäglich nedopovéděn, neizréčĕn, neizrečèn.

unſanft neráhěl, nenéžĕn, nemíl; er ſagte ihm kein —es Wort ni mu je rekel ostre —, trde —, žal beséde.

unſauber nesnážĕn, nečéděn, umázan.

Unſauberkeit *f.* nesnáznost, nesnága, nečédnost, umázanost.

unſchädlich neškodljìv, nekvarljìv; — machen s poti správiti.

unſchätzbar neprecenljìv.

Unſchätzbarkeit *f.* neprecenljívost.

unſcheinbar nekážĕn, neznátĕn.

Unſcheinbarkeit *f.* nekáznost, neznátnost.

unſchicklich, unſchickſam nepristójĕn, nespodóbĕn; neprimérĕn, nepríličĕn.

Unſchicklichkeit *f.* nepristójnost, nespodóbnost; neprimérnost, nepríličnost.

unſchiffbar neplóvĕn.

unſchlachtig ſ. ungeſchlacht.

Unſchlitt *m.* loj; **Unſchlitt-** lojén, lojév.

Unſchlittkerze *f.* lojéna sveča, lojenica.

unſchlüſſig neodlóčèn, omahljìv, brez trdnega sklepa; — ſein omahovati; ich bin noch — nisem se še odlóčil; še ne vem, ali bi.

Unſchlüſſigkeit *f.* neodlóčnost, omahljívost.

unſchmackhaft neslástěn, neokúsèn, pleněk.

Unſchmackhaftigkeit *f.* neslást (-i), neslástnost, neokúsnost.

unſchmelzbar neraztópěn.

unſchön nelép.

Unſchuld *f.* nedólžnost.

unſchuldig nedólžèn; —er Kinder Tag tepéžni dan, tepéžnica, pámetva, šápavica; (eines Verbrechens) nekrív; —er Weiſe po nedólžnem; an etwas — ſein nedólžèn biti (sem) —, ne iméti (imám) krivnje, — krivde pri čem; (nicht ſchadend) neškodljìv.

Unſchuldsmiene *f.* nedólžni obràz.

unſchuldsvoll ves nedólžèn.

unſchwer netéžèk, lahěk.

unſelbſtändig nesamostálěn.

Unſelbſtändigkeit *f.* nesamostálnost.

unſelig nesréčèn.

Unſeligkeit *f.* nesréčnost.

unſer *pron. pers.* nas, *dual.* naju; *pron. possess.* nàš, *dual.* najin; (in Beziehung auf das Subject des Satzes) svoj; —einer, —eins mi, nas eden, nas kdo; es ſind — vier, fünf štirje smo, pet nas je; —gleichen naše (nájine) vrste, naš vrstník, naša vrstnica.

unſerig, unſrig nàš.

Unſerige, Unſrige *m.* našínec.

unſerthalben, unſertwegen, unſertwillen zavóljo nas, zarà̀d nas; zastràn nas.

unſicher ne varèn, nevárèn; (ungewiſs) negotòv, nezanesljìv.

Unſicherheit *f.* nevárnost; negotóvost, nezanesljívost.

unſichtbar nevídèn.

Unſichtbarkeit *f.* nevídnost.

Unſinn *m.* nezmíseł, neúmnost.

unſinnig nezmíseln, neúměn, brezúměn.

Unſitte *f.* grda —, nápačna navàda, razvàda.

unſittlich nenrávèn, nenravít, zlonrávèn, nemorálèn.

Unſittlichkeit *f.* nenrávnost, nenravítost, zlonrávje, nemorálnost.

unſolid netrdèn; razbrzdán, nepoštèn, nezanesljìv.

unſorgſam neskrbèn, nebrížèn.

unſrerſeits od naše straní.

unſtatthaft neuméstěn; nedopústèn, nedovóljen, nedopuščèn.

Unſtatthaftigkeit *f.* neuméstnost; nedopústnost.

unſterblich neumrjòč, neumrljìv, nesmŕtèn; (ewig) večèn, neminljìv.

Unſterblichkeit *f.* neumrjóčnost, neumrljívost, nesmŕtnost; večnost, neminljívost.

Unſtern *m.* nesréčna zvezda; nesréča.

unſtet nestálèn, nestanovítèn; ein —er Menſch nestanovítnež, vetrenják.

Unſtetigkeit *f.* nestálnost, nestanovítnost.

unſträflich nekaznìv.

Unſträflichkeit *f.* nekaznívost.

unſtreitig neprepórèn, nedvómèn, nedvójbèn, kar se ne dá izpodbíjati, — tajíti.

unſtudiert neučèn, neizšólan.

untadelhaft, untadelig negrájèn, brez graje, brezgrájèn.

Untadelhaftigkeit *f.* negrájnost, brezgrájnost.

untauglich nesposóbèn, nepriprávèn, neprikládèn.

Untauglichkeit *f.* nesposóbnost, nepriprávnost, neprikládnost.

unten *adv.* doli, zdolaj, spodaj; nach — doli, navdól, vniz; von — odzdólaj, odspódaj; von — weg (in Zuſammſtzg.) izpòd-: z. B. von — weghauen izpodsékati, von — wegbeißen izpodgrízniti.

untenhin *adv.* (od)spódaj tjà, (od)zdólaj tjà.

unter *praep.* pòd; (unter etwas hervor) izpòd česa, z. B. — der Bank hervorziehen izpod klopí potégniti; (zwiſchen) mèd; (aus der Mitte) izmèd, z. B. einer — ihnen eden izmed njih; (mit) s, z, z. B. — der Bedingung s tem pogójem; — ſolchen Umſtänden v takih okóliščinah; — ſonſtiger Ungiltigkeit ker bi sicèr bilo neveljávno; — dem 2. dieſes Monates drúgega dné tega méseca; eine Perſon — 20

Jahren oséba, ki še nima 20 let, — izpod 20 let; — einem obénem, hkratu; — Kaiſer Franz Joſef za cesárja Franca Józefa; — der Hand zuſtecken skrivàj dati (dám); etwas — den Händen haben v delu iméti (imám) kaj; — vier Augen kadar sva (bova) samá, med štirimi očmí, brez prič; — den Waffen ſein pod orôžjem —, v orôžju biti (sem); — Schloſs und Riegel pod kljúčem; — die Soldaten gehen k vojákom —, v vojáke iti (grem); jemandem — die Augen treten (kommen) komu pred očí stópiti (priti [pridem]); jemandem etwas — die Naſe reiben pod nos podrobíti —, očítati komu kaj; (in Zuſtzg.) pod-, nižji.

Unterabtheilung *f.* nižji —, spódnji oddélek, podrazdélek.

Unterachſel *f.* podpázduha.

unterackern podoráti (-órjem); *impf.* podorávati.

Unteradmiral *m.* podadmirál.

Unteramt *n.* nižji —, podrejéni uràd.

Unterarm *m.* podlákét, podlehtí (*f. pl.*).

Unterärmel *m.* spodnji rokáv.

Unterart *f.* podvŕst (-i), sovŕst (-i).

Unterarzt *m.* podzdravník.

Unteraufſeher *m.* podnadzórnik.

Unteraugengegend *f.* podóčje.

Unteraugenlid *n.* spodnja veja, — veka.

Unterbalken *m.* spodnji tram.

Unterbau *m.* podzídje, podzídek; (im Bergbau) podkòp.

Unterbauch *m.* spodnji del trebúha.

Unterbauchgegend *f.* podtrebúšje.

unterbauen podzídati; *impf.* podzidávati; (unterhöhlen) podkópati (-kópljem); *impf.* podkopovati.

Unterbeamte *m.* nižji urádnik.

Unterbefehlshaber *m.* podpovéljnik.

Unterbegriff *m.* podrejéni pojém.

Unterbehörde *f.* nižje oblástvo, nižja oblást (-i), — gospóska.

Unterbeinkleid *n.* ſ. Unterhoſen.

Unterbett *n.* spodnja posteljnína, blazína.

Unterbezirk *m.* podokràj.

unterbinden podvézati (-vézem); *impf.* podvezovati.

Unterbindung *f.* podvèz, podvezovánje.

unterbleiben izostáti (-ostánem), ne zgoditi se, opustíti se; *impf.* izostájati, opúščati se.

unterbrechen pretŕgati, prekíniti; die Arbeit — prenéhati z delom; jemanden im Reden — besédo prestríči (-strížem), v besédo seči (sežem) komu; *impf.* v besédo ségati komu.

Unterbrechung *f.* pretŕganje, prekínjenje, pretŕg; prenéhljaj, prestánek; (Lücke) preslédek; ohne — nepreném̀oma, neprestáno, neprestánoma, nepretŕgoma.

unterbreiten podgŕniti; *impf.* podgrínjati; (ein Geſuch) predložíti, podstréti; *impf.* predlágati, podstírati.

unterbringen správiti; najti (najdem) —, preskrbéti komu mesto, — stanovalíšče, — službo; nastániti, pod streho správiti koga; (Capital) naložíti; *impf.* nalágati.

Unterbruſtgegend *f.* podprsje.

Unterdach *n.* spodnja streha. [tačas.

unterdes, unterdeſſen *adv.* mèd tèm,

Unterdiakon *m.* poddiákon.

Unterdialekt *m.* podnaréčje.

Unterdruck *m.* podtisk.

unterdrücken (jemanden) stískati, tlačiti, zatírati; (etwas) zatréti (-tárem, -trèm), zadušíti, udušíti, potláčiti; *impf.* zatírati; za-, uduševati, potlačevati; (d. Zorn) požréti (-žrèm); *impf.* požírati, ne kázati (kažem); (Thränen, d. Lachen) zadŕžati (-ím); *impf.* zadrževati; (eine Schrift) utajíti, skríti (skrijem); *impf.* utajevati, skrívati; (vernichten) ugonobíti, zamoríti; *impf.* ugonábljati, moríti.

Unterdrücker *m.* zatíravec, zatirátelj, stiskávec, tlačítelj.

Unterdrückung *f.* zatíranje, tláčenje, stískanje.

untere (der, die, das) dolnji, zdolnji, dolénji, spodnji, nižji.

untereinander *adv.* med sebój; — miſchen vkùp zmẽšati; alles liegt — vse križem leží.

unterfangen ſich dŕzniti se, predŕzniti se, úpati si, — se.

Unterfeldherr *m.* podpovéljnik.

unterfertigen podpísati (-píšem); *impf.* podpisovati.

Unterfertigung *f.* podpìs; podpisovánje.
unterfeuern podkúriti, podnétiti, podpáliti; *impf.* podkurjevati, podnečevati, podpaljevati.
Unterfläche *f.* spodnja plat (-í), spodnja ploskêv; pràg.
unterflechten podplésti (-plétem).
Unterflügel *m.* spodnje krilce.
unterfressen izpodjésti (-jém); *impf.* izpodjédati.
Unterfuß *m.* spodnja noga.
Unterfutter *n.* pódlaka, podvláka, podstáva, podlóga; (bei Zimmerleuten) podbòj.
unterfuttern podstáviti, podložíti, podvléči; *impf.* podstávljati, podlágati.
Untergang *m.* (der Sonne) zahòd, zatòn, zapàd; (Verfall) razpàd, pogín; — der Welt konèc svetá.
Untergattung *f.* podròd.
untergeben podlóžen.
Untergebene *m.* podlóžnik.
Untergebirge *n.* podgórje.
Untergebiss *n.* spodnje ozóbje, — zobóvje.
untergehen (v. Himmelskörpern) zaíti (-ídem); *impf.* zahájati, v zatòn iti (grem); (im Wasser) potopíti se, pogrézniti (se), utóniti; *impf.* potápljati se, pogrezovati se; (zugrunde gehen) propásti (-pádem); *impf.* propádati; (v. Menschen) gíniti; pogíniti, konèc je koga.
Untergehilfe *m.* podpomočník, podpomagáč.
Untergehölz *n.* s. Unterholz.
Untergemeinde *f.* podóbčina.
untergeordnet podrejèn, nižji.
Untergericht *n.* podrejéno sodíšče.
Untergerinne *n.* dolnji žleb.
Untergeschoss *n.* pritlíčje.
Untergespan *m.* podžupàn.
Untergestell *n.* podstávek.
Untergewand *n.* spodnja obléka.
Untergottheit *f.* nižje božánstvo.
untergraben podkópati (-kópljem), izpodkópati; *impf.* pod-, izpodkopávati; (auch *fig.*).
Untergräber *m.* izpodkopováveс.
Untergrabung *f.* izpodkopávanje.
Untergrund *m.* podzemeljíšče; temelj, podstáva.
Untergrundbahn *f.* podzémeljska železnica.
Untergurt *m.* podpròg, podpàs.
untergürten podpréči (-prézem), podpásati (-pášem); *impf.* podprézati, podpasovati.
Unterhaar *n.* spodnji lasjé *pl.*, spodnja dlaka.
unterhalb *praep.* pòd; *adv.* spodaj, zdolaj.
Unterhalt *m.* prehranítev; živež, žitèk, hrana; (bei den Thieren) reja; klaja, krma, piča; (der Güter) vzdržávanje.
unterhalten (ein Institut) vzdrževati; vzdržati (-ím); (Lebensbedarf reichen) preživíti, prehrániti, preredíti; *impf.* živíti, prehranjevati, redíti, skrbéti za . . .; Liebe — ljubezèn iméti (imám), — gojíti; das Feuer — ogènj nétiti; ein Gespräch — pogóvor iméti, pogovárjati se; einen Briefwechsel — dopisovati si; (angenehm die Zeit verkürzen) kratèk čàs komu délati, čàs krátiti komu, kratkočásiti —, zabávati koga; sich — kratkočásiti se, kratèk čàs si délati, zabávati se.
unterhaltend zabávèn, kratkočásen.
Unterhaltskosten *pl.* vzdrževálni troški, preživnína.
Unterhaltsrevers *m.* vzdrževálni revérz.
Unterhaltung *f.* (Erhaltung) vzdrževánje; prehranítev; zabáva, razveseljevánje; veselíca; **Unterhaltungs-** zabávni; **-blatt** *n.* zabávni list, zabávnik; **-kosten** *pl.* s. Unterhaltskosten; **-locale** *n.* zabavíšče.
unterhandeln pogájati se, dogovárjati se; (als Mäkler) mešetáriti, mešetovati, posredovati.
Unterhändler *m.* pogájavec; mešétar, posredovávec.
Unterhandlung *f.* pogájanje, dogovárjanje; mešetárjenje, mešetovánje, posredovanje.
Unterhaus *n.* spodnja hiša; (im Parlamente) poslánska zbórnica.
Unterhaut *f.* spodnja kóžica; **-zellgewebe** *n.* mezdra.
Unterhemd *n.* spodnja srajca.
unterhöhlen izpodvotlíti, izpodkópati (-kópljem), izpodríti (-ríjem).
Unterholz *n.* podráščina, podrást (-i).

Unterhosen *pl.* spodnje hlače *pl.*, gače *pl.*, gate *pl.*, svítice *pl.*, spódnjice *pl.*

unterirdisch podzémeljski, podzéměn.

Unterjagd *f.* mali lòv.

Unterjäger *m.* (*mil.*) podlóvec.

unterjochen podjármiti, podvréči (-vržem) si; *impf.* podjármljati, podmétati, podvrgávati, pod se správljati.

Unterjocher *m.* podjarmítelj.

Unterjochung *f.* podjármljanje.

Unterkämmerer *m.* podkómornik.

Unterkanzler *m.* podkancelár.

Unterkauf *m.* mešetárjenje; (Vorkauf) prekupovánje.

Unterkäufer *m.* mešétar; prekúpec, prekupovávec.

Unterkiefer *m.* spodnja čeljúst (-i).

Unterkinn *n.* podbráděk.

Unterkleid *n.* spodnje oblačílo, — krilo; *s.* Unterhosen.

Unterkohlrabi *m.*, **Unterkohlrübe** *f.* podzémeljska kolerába, podzémljica, kavra.

unterkommen službo —, mesto —, prenočíšče —, stanovalíšče dobíti; es kommt mir etwas unter pride mi kaj pod roke.

Unterkommen *n.*, **Unterkunft** *f.* služba, mesto; stan, stanovánje, streha; jemandem — geben pod streho vzeti (vzamem) koga; *impf.* — jemáti (jémljem).

Unterkorn *n.* podrešétina.

Unterlage *f.* podlóga, podkláda, podstáva.

Unterland *n.* dolénjsko (-ega), dolénja stran (-i).

Unterländer *m.* dolénjec.

Unterlänge *f.* spodnja —, dolnja dolžína.

Unterlass *m.*, ohne — nepreněhoma, nepretŕgoma, neprestáno.

unterlassen opustíti, pustíti; *impf.* opúščati, púščati; — etwas zu thun, zu fragen *etc.* ne storíti, ne vprášati itd.

Unterlasser *m.* opústnik.

Unterlassung *f.* opustítev, opúščanje, opúst.

Unterlassungssünde *f.* opústni greh.

Unterlauf *m.* dolnji tek; (d. Schiffes) dolnja páluba.

unterlaufen (den Auerhahn) podskóčiti; (dazwischen vorkommen) vmes príti (pridem), — primériti se, — zgodíti se; die Haut ist mit Blut — kri se je pod kožo zasédla, kri je podplúla.

unterlaufen *adi.* (mit Blut) s krvjó zalít, — podplút.

unterlegen podložíti; *impf.* podlágati, podkládati; (einen anderen Sinn) podtekníti (-táknem); *impf.* podtíkati; Pferde — konje prepréči (-prežem), — ménjati; *impf.* konje preprégati, — menjávati.

Unterlehrer *m.* podučítelj.

Unterleib *m.* trébuh (-úha).

Unterleibskrankheit *f.* trebúšna bolézen (-i).

unterliegen premágan biti (sem), podléči (-ležem); *impf.* podlégati; (einer Last) obnemóči (-mórem) pod čim; *impf.* obnemágati; im Processe — pravdo izgubíti; der Strafe — kazni podvržen biti; kazni zapásti (-pádem); dies unterliegt keinem Zweifel o tem ni dvoma; dies unterliegt jetzt der Erwägung o tem je zdaj treba premíšljati; der Genehmigung — potrebovati odobríla.

Unterlieutenant *m.* podporóčnik.

Unterlippe *f.* spodnja ústnica.

untermauern podzídati; *impf.* podzidávati.

untermengen vmes zmẽšati, primẽšati, podmẽšati.

Untermietsmann *m.* podnajémnik.

unterminieren podkópati (-kópljem), izpodkópati; *impf.* izpodkopávati.

unternagen podglódati.

unternehmen podvzéti (-vzámem), podjéti (-jámem), započéti (-čnem) kaj, lotíti se (česa), poprijéti (-prímem) se (česa); *impf.* podvzémati, započénjati, poprijémati se (česa); einen Krieg — vojsko začéti (-čnem); eine Reise — na potovánje iti, potovati.

Unternehmen *n.* podvzétje, podjétje, podjétba, započétje, započétba.

unternehmend podvzétẽn, podjétẽn.

Unternehmer *m.* podvzétnik, podjétnik; =in *f.* podvzétnica, podjétnica.

Unternehmung *f.* *s.* Unternehmen.

Unternehmungsgeist *m.* podvzétnost, podjétnost.

unternehmungslustig podvzétẽn, pod-[jéten.

Unterofficier *m.* podčástnik; **Unterofficiers-** podčástniški.

unterordnen podrediti, poddrúžiti, (pod koga) postáviti; *impf.* podréjati, poddruževati, (pod koga) postávljati.

Unterordnung *f.* podrédba; (Unterclaſſe) podrèd.

Unterordnungsſchluſs *m.* podrédbeni sklèp.

Unterpächter *m.* podzakúpnik.

Unterpfand *n.* zastáva; etwas als — geben zastáviti; *impf.* zastávljati kaj.

unterreden ſich pogovárjati se, méniti se; pogovoríti se, poméniti se.

Unterredung *f.* raz-, pogóvor, poméněk.

Unterricht *m.* uk, poúk, poučevánje; jemandem — ertheilen učíti —, poučevati koga (v čem).

unterrichten učíti, poučevati; (in Kenntnis ſetzen) izporočíti (komu kaj), védeti dati, na znanje dati; *impf.* izporóčati, na znanje dajáti; ich bin von allem unterrichtet vse vem, vse mi je znano.

Unterrichts- účni, poúčni.

Unterrichtsanſtalt *f.* učilíšče, učílnica.

Unterrichtsgeld *n.* učnína.

Unterrichtsminiſter *m.* naúčni minístər.

Unterrichtsminiſterium *n.* naúčno minístrstvo, minístrstvo za uk.

Unterrichtsordnung *f.* učni red.

Unterrichtsſprache *f.* učni jezik.

Unterrichtsweſen *n.* šolstvo, šolske stvarí *pl.*

Unterrock *m.* spodnja suknja; (d. Weiber) spodnje krilo, spódnjica, podrášnik.

unterſagen prepovédati (-vém), zabrániti; *impf.* prepovedovati, zabranjevati.

Unterſagung *f.* prepóved (-i).

Unterſalpeterſäure *f.* dušíkova okislína, dušíkov četverokìs.

Unterſatz *m.* podstáva, podstávěk; (in der Logik) podrèk.

Unterſaum *m.* podmèt, podròb.

Unterſchale *f.* spodnja skodélica.

unterſchätzen premálo céniti, prezírati.

unterſcheidbar razlóčən.

unterſcheiden razlóčiti; *impf.* razločevati, lóčiti; ſich — lóčiti se, razločevati se, razlikovati se.

unterſcheidend razločílən, razločeválən.

Unterſcheidung *f.* razločítəv, razločevánje.

Unterſcheidungskraft *f.* razločeválna moč (-í), razločeválnost.

Unterſcheidungszeichen *n.* ločílno známenje, ločílo; =lehre *f.* nauk o ločílih.

Unterſchenkel *m.* krača, golén (-i).

unterſchieben podríniti, podložíti, podstáviti; *impf.* podrívati, podlágati, podkládati, podstávljati; (etwas Unechtes an die Stelle des Echten ſetzen) podtekníti (-táknem), podvréči (-vržem); *impf.* podtíkati, podmetávati; ein untergeſchobenes Kind) podvrženec, podtáknjenec; podvrženka, podtáknjenka.

Unterſchied *m.* razlóček, razlíka; ohne — des Standes ne gledé na stan, brez ozíra na stan.

unterſchiedlich razlíčən, razən, raznotér.

unterſchlächtig, —es Rad lopátno —, podlívno koló, koló na lopáte; —es Waſſer podkolésna voda.

unterſchlagen izpodmekníti (-máknem), zase pridržati (-ím); *impf.* izpodmíkati, zase pridrževati; (einen Brief) prestréči (-strežem); jemandem ein Bein — nogó komu izpodbíti (-bíjem), izpodnésti (-nésem) koga; *impf.* izpodbíjati komu nogó, izpodnášati ga.

Unterſchlagung *f.* izpodmik, skrívna pridržba.

Unterſchleif *m.* potúha; — geben potúho dajáti; kotáčiti, potákati (-táčem) koga; izpodmik, skrívna pridržba, ponevérjenje; ſ. Schmuggel.

unterſchreiben podpísati (-píšem); *impf.* podpisovati.

Unterſchreiber *m.* podpísnik, podpisovávec.

Unterſchrift *f.* podpìs.

unterſeeiſch podmórski.

unterſenken potopíti, pogrézniti; *impf.* potápljati, pogrezovati.

unterſetzen podstáviti (kaj s čim); *impf.* podstávljati.

unterſetzt tršàt, čokàt.

Unterſetztheit *f.* tršátost, čokátost.

unterſinken potóniti, utóniti, potopíti se, pogrézniti (se); *impf.* potápljati se, pogrezovati se.

unterſpicken s slaníno nabúckati, — obtekníti (-táknem).

unterſpreizen podpréti (-prèm); *impf.* podpírati.

unterſpülen izpodjésti (-jém), (iz)podmléti (-méljem); *impf.* izpodjédati, (iz)podmílati, izpodmlévati.

Unterſtaatsſecretär *m.* državni podtáj-nik.

Unterſtadt *f.* dolnje —, spodnje mesto.

Unterſtand *m.* stan, staníšče; jemandem — geben na staníšče koga vzeti (vzamem); *impf.* — jemáti (jémljem).

Unterſtandgeber *m.* stanodajávec.

unterſtändig (*bot.*) podrástel.

unterſtandslos brez stana, — staníšča.

unterſte (der, die, das) najbolj spodnji, najnížji.

unterſtecken vmes potekníti (-táknem); podtekníti; *impf.* podtíkati.

unterſtehen (z. B. einem Gerichte) spádati —, biti (sem) pod kako sodíšče; das unterſteht keinem Zweifel o tem ni dvoma; (unter ein Obdach treten) stópiti pod streho, vedríti; ſich — drzníti se, predrzníti se.

unterſtehend podrejèn, podlóžen.

Unterſtelle *f.* nižje mesto, nižja služba.

unterſtellen podstáviti; *impf.* podstávljati; (fälſchlich zuſprechen) podvréči (-vržem), podtekníti (-táknem); *impf.* podtíkati.

unterſtreichen podčŕtati; *impf.* podčrtovati.

unterſtreuen (dem Vieh) (živíni) nastláti (-stéljem); *impf.* nastíljati.

Unterſtufe *f.* spodnja stopnja.

unterſtützen podpréti (-prèm) kaj, koga; *impf.* podpírati; (auch *fig.*).

Unterſtützer *m.* podpórnik; =in *f.* podpórnica.

Unterſtützung *f.* podpíranje; podpóra; pomóč (-i), pripomóč (-i), zaslómba; Unterſtützungs- podpórni; =beitrag *m.* podpornína; =caſſe *f.* podpórna blagájna, — denárnica; =fonds *m.* podpórna zalóga, podpórni zaklàd; =punkt *m.* podporíšče.

unterſuchen preískati (-íščem); *impf.* preiskávati, preiskovati; (e. Urkunde) preglédati; *impf.* pregledovati.

Unterſucher *m.* preiskovávec; pregledovávec.

Unterſuchung *f.* preiskáva; preiskovánje; Unterſuchungs- preiskoválni; =gericht *n.* preiskoválno sodíšče; =koſten *pl.* stroški za preiskávo, preiskoválni stroški *pl.*; =richter *m.* preiskoválni sodník; =verfahren *n.* preiskoválno postópanje.

untertags *adv.* po dnevi.

Untertaſſe *f.* spodnja skodélica.

untertauchen *tr.* potopíti, pogróziti, pogrózniti, pondréti (-èm); *impf.* potápljati, pogrozovati, pondírati; *intr.* potopíti se, pogrézniti (se), pogróziti se.

Untertaucher *m.* potapljávec, pogrezovávec.

unterthan podlóžen.

Unterthan *m.* podlóžnik.

unterthänig podlóžen; (als Ausdruck der Höflichkeit) ponížen; (gehorſam) pokórən.

Unterthänigkeit *f.* podlóžnost; ponížnost; pokórnost.

Unterthansverhältnis *n.* podlóžništvo, razmérje podlóžniško.

Untertheil *m.* spodnji del.

untertreten *tr.* teptáti; *fig.* zatírati; *intr.* (pod kako streho) stópiti.

unterwachſen podrásti (-stem); *impf.* podráščati; Getreide mit Unkraut — s plevélom preráščeno (preráslo) žito.

unterwärts *adv.* doli, navzdól, navzpód, vniz.

unterwaſchen izpodpráti (-pérem), izpodjésti (-jém), izpodmléti (-méljem); *impf.* izpodpírati, izpodjédati, izpodmlévati, izpodmílati.

Unterwaſchung *f.* izpodjédanje, izpodmlévanje; izpodmòl.

Unterwaſſer *n.* dolnja —, spodnja voda.

unterwegs *adv.* med potjo, med potom, medpótoma, spótoma, po poti, gredóč; — ſein potovati, popótovati; etwas — laſſen opustíti.

unterweiſen poučíti, napéljati; *impf.* učíti, poučevati, napeljevati.

Unterweiſung *f.* učénje, poučevánje, napeljevánje; poúk.

Unterwelt *f.* podzémelje, podzémeljski svet, spodnji svet.

unterwerfen podvréči (-vržem), pod svojo oblást —, podse správiti; *impf.*

podvrgávati, pod svojo oblást —, podse správljati; (im Kriege) zavojevati.

Unterwerfung *f.* podvržba.

unterwinden ſich jmds. ſ. ſich annehmen; lotíti se česa; drzniti se.

unterwölben z oblókom podzídati.

unterworfen podvržen, podlóžen.

Unterwuchs *m.* podrást (-i), podráščina.

unterwühlen izpodríti (-ríjem); *impf.* izpodrijati; izpodkópati (-kópljem); *impf.* izpodkopávati; ſ. unterwaſchen.

unterwürfig súženjsko —, hlápčevsko pokórən, ponížən.

Unterwürfigkeit *f.* súženjska pokórnost, ponížnost.

unterzeichnen podpísati (-píšem); *impf.* podpisovati.

Unterzeichner *m.* podpísnik, podpisováveč.

Unterzeichnete *m.* podpísani, podpísaneč.

unterziehen *tr.* Futter — unter ein Kleid obléko podvléči (-vléčem), — podložíti; *impf.* podlágati; das Haus mit einer Schwelle — prag pri hiši napráviti; ein Gebäude mit einer Mauer — poslópje podzídati; *impf.* podzidovati; *fig.* podvréči (-vržem); einer Prüfung, einer Beſichtigung — preizkúsiti, preudáriti, preískati, pre-, oglédati kaj; ſich — lotíti se (česa), podvréči (-vržem) se (čemu), nase vzeti (vzamem) kaj; *impf.* nase jemáti (jémljem) kaj.

Unterziehhoſen *pl.* ſ. Unterhoſen.

Unterzug *m.* ſ. Unterfutter; (*mont.*) podpóra.

unterzünden podnétiti, podkúriti, podžgáti (-žgèm), podpáliti; *impf.* podnečevati, podžígati, podpaljevati.

Unthat *f.* zločín, zločínstvo.

unthätig nedélavən, brezdélən, brez dela.

Unthätigkeit *f.* nedélavnost, brezdélnost.

untheilbar nerazdélən.

Untheilbarkeit *f.* nerazdélnost.

untheilhaft nedeléžən.

Untheilhaftigkeit *f.* nedeléžnost.

Unthier *n.* zverína.

unthunlich nemogóč, kar se ne dá storíti, kar se ne more zgodíti.

untief neglobòk, plitèk, plitèv.

Untiefe *f.* plitvína, plitčína, prétek (-téka); plitvost, plitkóst.

untilgbar neizbrísən; (v. Schulden) neizpláčən.

untragbar nenósən; (unfruchtbar) nerodovítən, nerodovít; (v. Vieh) jalov.

untrennbar nerazdélən, nerazkrójən, nerazlóčən, nerazdrúžən.

Untrennbarkeit *f.* nerazdélnost, nerazkrójnost, nerazlóčnost, nerazdrúžnost.

untreu nezvést; — werden iznevériti se.

Untreue *f.* nezvestóba.

untrinkbar nepítən.

unträſtlich neutolážən, nepotolážən, neutéšən.

Unträſtlichkeit *f.* neutolážnost, nepotolážnost, neutéšnost.

untrüglich neukanljìv, negoljufìv, nelažljìv, nevarljìv.

Untrüglichkeit *f.* neukanljívost, negoljufívost, nelažljívost.

untüchtig nesposóbən, nesprétən, nepripráven.

Untüchtigkeit *f.* nesposóbnost, nesprétnost, nepripráv nost.

Untugend *f.* napáka, razváda, slaba naváda.

unübergehend (*gramm.*) neprehajálən.

unüberlegt *adi.* nepremíšljen, nepreudárjen; *adv.* brez premísleka, brez preudárka.

Unüberlegtheit *f.* nepremíšljenost, nepreudárjenost.

unüberſchreitbar neprestópən.

unüberſehbar nepregléden.

unüberſetzbar neprestávən, neprevéden, neprelóžən; nepreplávən, neprebréden, nepregázən, črez kar ni moči priti.

unüberſteigbar, unüberſteiglich neprehóden; nepremagljìv.

unübertrefflich nepresézən, neprekošən, nepresézen.

unüberwindlich nepremagljìv, nezmagljìv, neodoljìv.

unüblich nenavaden.

unumgänglich *adv.* neogíbno, neobhódno.

unumſchränkt neomejèn.

unumſtößlich neovržən, neizpodbítən.

unumwunden *adv.* narávnost, brez vseh ovínkov.

ununterbrochen *adi.* nepretŕgan, neprenehljiv; *adv.* nepretŕgoma, nepreněhoma, zdŕžema.

unveränderlich nepremenljiv, neizpremenljiv.

Unveränderlichkeit *f.* nepremenljívost, neizpremenljívost.

unverändert nepremenjèn, neizpremenjèn.

unverantwortlich (v. Perſ.) neodgovórěn; eine —e Handlung nezagovórno —, neopravíčeno —, neodpústno dejánje.

unveräußerlich neoddátěn, neodstópěn, neprodátěn.

Unveräußerlichkeit *f.* neoddátnost, neodstópnost, neprodátnost.

unverbeſſerlich nepoboljšljiv.

Unverbeſſerlichkeit *f.* nepoboljšljívost.

unverbindlich neobvézěn.

unverblümt neprikrít; *adv.* na vsa usta.

unverbrauchbar nepotróšen.

unverbrennbar nezgorljiv.

unverbrieft nezapísan, pisméno nepotŕjen. [trděn.

unverbrüchlich neprelóměn, neomájěn,

unverbürgt nezajámčen, neizpríčan, negotòv.

unverdächtig nesúměn.

unverdaulich neprebávěn.

Unverdaulichkeit *f.* neprebávnost.

unverdient nezaslúžen; =**erweiſe** *adv.* po nedólžnem.

unverdorben nepopáčen, nepokažèn, nepokvárjen.

Unverdorbenheit *f.* nepopáčenost ɔc.

unverdroſſen nemrzljiv, neutrudljiv, neutrúděn, neumórěn.

Unverdroſſenheit *f.* nemrzljívost, neutrudljívost, neutrúdnost, neumórnost.

unverehelicht (v. Mannsperſonen) neoženjen; (v. Weibsperſ.) neomožéna.

unvereinbar, unvereinbarlich nezdrúžen, nezdružljiv.

Unvereinbarkeit *f.* nezdrúžnost, nezdružljívost.

unverfälſcht nepopáčen, neizkažèn, pristěn.

Unverfälſchtheit *f.* nepopáčenost, neizkažénost, prístnost.

unverfänglich nenevárěn, nedólžen.

unverfroren nesrámno predŕzen.

unvergänglich neminljiv.

Unvergänglichkeit *f.* neminljívost.

unvergeblich neodpústen.

unvergeſslich nepozáběn.

unvergleichlich brezprimérěn, preizvŕstěn; ein —er Mann mož, ki mu ni para, — ki mu ni enákega; *adv.* brez primére.

unverhältnismäßig nerazmérěn, neprimérěn.

unverheiratet ſ. unverehelicht.

unverhofft *adi.* nepričakován, nenáděn, iznenáděn; *adv.* nenádoma, iznenáda.

unverhohlen neprikrít; *adv.* brez prikrívanja.

unverjährbar nezastarljiv.

unverjährt nezastáran.

unverkäuflich neprodájěn, neprodátěn.

unverkennbar očítěn, očivíděn.

unverkürzt neprikrájšan; *fig.* cel, popóln.

unverläſslich nezanesljiv.

unverletzbar, unverletzlich nedotekljiv, nedotíčen, neoskrunljiv, nepovréděn.

unverletzt nedotáknjen, nepoškódovan, neoskrúnjen.

unverleugbar neutájěn.

unverlierbar neizgúběn.

unverlosbar neizžréběn.

unvermeidlich neogíběn, neizogíběn, neizbéžen.

unvermerkt neopážen, nezapážen.

Unvermögen *n.* nezmóžnost.

unvermögend nezmóžen; nepremóžen.

unvermuthet ſ. unverhofft.

unvernehmlich neslíšen, nerazlóčen.

Unvernehmlichkeit *f.* neslíšnost, nerazlóčnost.

Unvernunft *f.* nespámet (-i), nespámetnost; neúmnost, brezúmnost.

unvernünftig nespámetěn; neúměn, brezúměn.

unverrichtet neopráviljen; —er Dinge zurückkehren nič ne opravívši vrniti se.

unverrückt nepremáknjen; trděn, neomájěn; (v. Auge) upŕt.

unverſchämt nesráměn.

Unverſchämtheit *f.* nesrámnost.

unverſchuldet nezaslúžen; (ohne Schulden) nezadolžèn; =**erweiſe** *adv.* po nedólžnem.

unverſehen nepričakován; —s *adv.* neprevídoma, nenádoma, iznenáda.

unverſehrt nepoškódovan, neránjen, neoskrúnjen.

unverſichert nezavárovan.

unverſiegbar neusehljìv.

Unverſiegbarkeit *f.* neusehljívost.

unverſöhnlich nespravljìv; neutolážèn.

Unverſöhnlichkeit *f.* nespravljívost; neutolážnost.

unverſorgt nepreskrbljèn.

Unverſtand *m.* brezúmje, neúmnost.

unverſtändig nerazúmèn, nerazsódèn; neúmèn.

unverſtändlich neumévèn, nerazumljìv, nedoúmèn.

unverträglich nepogodljìv, neslóžèn, nestrpljìv.

Unverträglichkeit *f.* nepogodljívost, neslóžnost, nestrpljívost.

unverwandt nesoróden; mit —en Augen z upŕtimi očmi.

unverweilt *adv.* nemúdno, nemúdoma.

unverwelklich nevenljìv, nezvenljìv.

unverwendbar neporábèn.

unverwerflich nezavŕžèn.

unverweslich nestrohljìv, nesprhljìv.

unverwundbar neranljìv.

unverwüſtlich neporúšèn.

unverzagt neustrášen, neobúpèn, pogúmèn.

Unverzagtheit *f.* neustrášenost, neobúpnost, pogúm.

unverzehrt nepoužít, nesnéden.

unverzeihlich neodpústèn, neprizanésèn.

unverzinslich brezobréstèn.

unverzüglich nemúdèn; neodlóžèn; *adv.* neutégoma, nemúdoma, brez odlóga, brez odlástka, pri tej príči.

unvollendet nedokončán, nedovršèn; — laſſen ne dokončáti, ne dovršíti, ne dodélati, ne dognáti (-ženem).

unvollkommen *adi.* nepopóln; *adv.* nepopólnoma.

Unvollkommenheit *f.* nepopólnost.

unvollſtändig necél, nepopóln, nedovršèn, nedokončán, nedodélan.

Unvollſtändigkeit *f.* nepopólnost, nedovršénost.

unvorbereitet nepripráv̀ljen.

unvorgeſehen, unvorhergeſehen *adi.* nepričakován, nenáděn, neumíšljen; *adv.* nenádoma.

unvorgreiflich, —e Meinung nevsiljívo —, skromno mnenje.

unvorſätzlich *adi.* nenamíšljen, nenakánjen; *adv.* nehoté, ne nalašč, ne s premíslekom.

unvorſichtig neprevíděn, nepázèn, neopŕezèn; =**erweiſe** *adv.* po neprevídnem.

Unvorſichtige *m.* neprevídnež.

Unvorſichtigkeit *f.* neprevídnost, nepáznost.

unvortheilhaft nekorístèn, neugóděn; er hat eine —e Meinung von dir ne misli dobro —, — ugódno o tebi.

unwahr neresníčèn, neistinít.

Unwahrheit *f.* neresníca, neistinítost.

unwahrſcheinlich neverjétèn.

Unwahrſcheinlichkeit *f.* neverjétnost.

unwandelbar neizpremenljìv.

Unweg *m.* slaba pot.

unwegſam brezpótèn, nehóděn.

unweiblich nežénski.

unweigerlich *adv.* brez upóra.

unweiſe nemóděr.

unweit *praep.* ne daleč od.

unwert nevréden; brez vrédnosti.

Unweſen *n.* neréd, razsájanje, razgrájanje, rogovíljenje; ſein — treiben razsájati, razgrájati, rogovíliti, šáriti.

unweſentlich nebístven.

Unwetter *n.* grdo vréme (-éna), nevréme, nevíhta.

unwichtig nevážèn, malovážèn.

unwiderlegbar, unwiderleglich neovržèn, nepobítèn.

unwiderruflich nepreklícèn, neopreklíčen.

unwiderſprechlich nepreréčèn.

unwiderſtehlich nepremagljìv, čemur ni moči se ustáviti, — se upréti.

unwiederbringlich *adv.* nepovračljívo, nepovrátno.

Unwille *m.* nevólja, nejevólja.

unwillig nevóljèn, nejevóljèn.

unwillkommen nezaželèn, nepovóljèn, neníl.

unwillkürlich *adi.* nehótèn, *adv.* nehoté, nehótoma.

unwirksam brezuspéšèn; neveljávèn.
unwirsch nevóljèn, godrnjàv, mrčàv.
unwirtbar, unwirtlich odljúdèn, zapuščèn, pust.
unwirtschaftlich nevárčèn, zapravljìv.
unwissend *adi.* nevédèn, neùk; *adv.* ſ. unwissentlich.
Unwissende *m.* nevédnež.
Unwissenheit *f.* nevédnost.
unwissenschaftlich neznánstven.
unwissentlich *adi.* nevédoma storjèn, — izvršèn; *adv.* nevédoma, ponevédoma, nevedé.
unwohl, mir iſt — slabó —, hudó mi je, ni mi dobro.
Unwohlsein *n.* slabóst.
unwürdig nevrédèn; (unanſtändig) nedostójèn.
Unwürdige *m.* nevrédnež.
Unzahl *f.* brezštevílna mnóžica, — množína; eine — Leute silna mnóžica —, silno število ljudí, brez števila ljudí.
unzählbar, unzählig brezštevílèn, nebrójèn, neštét.
Unzählbarkeit *f.* brezštevílnost, nebrójnost.
unzähmbar neukrótèn, neukročèn.
unzart nenéžèn, neráhèl, neobzírèn.
unzärtlich neljubeznìv, nenéžèn.
Unze *f.* unca, úncija; *(felis onca)* jáguar.
Unzeit *f.* neugódni čàs, neprávi čàs, nečas, nedóba.
unzeitgemäß času neprimérèn.
unzeitig negóděn, nezrèl; —e Geburt negódni pórod, splàv; ein — Geborner negódnik, negodnják, negodè; —e Frucht negóděn —, nezrèl sad, goléněc.
Unzeitigkeit *f.* negódnost, nezrélost.
unzerbrechlich nezlómèn, nerazbítèn.
unzergänglich (im Waſſer nicht auflöslich) neraztópèn, neraztájèn.
unzerlegbar nerazlóžèn, nerazdévèn.
unzerſtörbar nerazrúšèn, neporúšèn.
unzertrennlich nerazlóčèn, nerazdrúžèn; nerazločljìv, nerazdružljìv.
unziemlich nespodóbèn, nepristójèn.
Unzucht *f.* nečístost, sramodéjstvo; — treiben nečistovati.
unzüchtig nečíst, sramodéjèn; nesrámèn.
Unzüchtigkeit *f.* nečístost; nesrámnost.
unzufrieden nezadovóljèn; —er Menſch nezadovóljnež.
Unzufriedenheit *f.* nezadovóljnost, nezadovóljstvo.
unzugänglich nepristópèn; nedohódèn; den Laſtern —es Herz pregréham zaprto —, — nepodvrženo srce; dem Winde —er Ort zatíšje, zavétje.
Unzugänglichkeit *f.* nepristópnost; nedohódnost.
unzukömmlich nápačèn; nespodóbèn, nepríličèn.
Unzukömmlichkeit *f.* napáka; nespodóbnost, neprílika.
unzulänglich nezadóstèn, nedostátèn, nedovóljèn, nedomérèn.
Unzulänglichkeit *f.* nezadóstnost, nedostátnost, nedovóljnost, nedomérnost; nedostátèk.
unzuläſſig nepripústèn, nedopústèn, nedovóljen.
Unzuläſſigkeit *f.* nepripústnost, nedopústnost.
unzurechnungsfähig nesposóbèn za odgovórnost, nerazsódèn.
unzureichend ſ. unzulänglich.
unzuſammenhängend nezvézan, brez
unzuſtändig nepristójèn.
Unzuſtändigkeit *f.* nepristójnost.
unzuverläſſig nezanesljìv.
Unzuverläſſigkeit *f.* nezanesljívost.
unzweckmäßig neprimérèn, nepriprávèn, nepríličèn.
Unzweckmäßigkeit *f.* neprimérnost, nepriprávnost, nepríličnost.
unzweideutig nedvoúmèn.
unzweifelhaft nedvómèn, brezdvómèn.
üppig bujèn; brstèn, bohótèn; nasládèn, razkóšèn.
Üppigkeit *f.* bujnost; brstnost, bohótnost; nasládnost, razkóšnost.
Ur *m.* tur; Ur- (in Zuſammenſetzg.) pra-, prvótni, prvobítni.
Uran *m.* pradèd.
uralt prastàr, starodávèn, predávèn.
Uran *n.* (Metall) uran.
Uranfang *m.* prvi začétèk.
Uranus *m.* Uran.
Urbanität *f.* olíkanost.
urbar obdélan, orèn; — machen obdelovati; obdélati.

Urbar *n.* urbárij; **Urbarial-** urbárijski.
Urbedeutung *f.* prvótni pomèn.
Urbeginn *m.* prvi začétek.
Urbeſtandtheil *m.* prvótna sestavína, prvína.
Urbewohner *m.* prvi nasélnik, prvótni prebivávec, prvoséléc.
Urbild *n.* prvótna —, izvírna podóba, izvírnik.
Urbildung *f.* pratvórba.
Urelement *n.* prvótni živélj; prvína.
Ureltern *pl.* prastárši *pl.*, prarodítelji *pl.*, prvi starši *pl.*, prvi rodítelji.
Urenkel *m.* pravnúk; **-in** *f.* pravnúkinja.
Urgebilde *n.* prvótna tvórba.
Urgebirge *n.* pragoróvje, pragórje, prvótno goróvje.
Urgenz *f.* prigánjanje.
Urgeſchichte *f.* pradóbna —, prvótna zgodovína, prazgodovína.
urgeſchichtlich prazgodovínski.
Urgeſtein *n.* prvótno kámenje.
urgieren prigánjati (k čemu), nagánjati —, síliti (na kaj); (den Schuldner) térjati.
Urgroßeltern *pl.* prarodítelji *pl.*
Urgroßmutter *f.* prabábica.
Urgroßvater *m.* pradèd.
Urgrund *m.* prvótni vzròk.
Urheber *m.* začétnik, provzročítelj, provzročník; **-in** *f.* začétnica, provzročíteljica; **-ſchaft** *f.* začétništvo, provzročíteljstvo.
Urin *m.* scálnica, scalína, sèč, (sečà), svoja voda.
Uringang *m.* scálnik, sečni prohòd.
urinieren vodó púščati, scáti (ščim); vodó pustíti, poscáti se.
Urinſperre *f.* zapíranje vode; (b. Vieh) opárnost.
Urinſtein *m.* kamen v mehúrju.
urkomiſch izrédno kómičen.
Urkraft *f.* prvótna —, izvírna moč (-í), — sila, prasíla.
Urkunde *f.* listína, pismo; **Urkunden-** listínski, písemski.
Urkundenbuch *n.* listínska knjiga, listínski zbornik.
Urkundenlehre *f.* nauk o listínah.
Urkundenſammlung *f.* zbirka listín, listínska zbirka, listínski zbornik.
Urkundenſtempel *m.* listínski kolèk.
urkundlich listínski; *adv.* po listínah, po pismih.
Urlaub *m.* dopúst; auf — ſein na dopústu biti; **Urlaubs-** dopústni.
Urlauber *m.* dopústnik.
Urlaubscertificat *n.* dopústnica.
Urmenſch *m.* pračlóvek.
Urne *f.* ročka, vrč; (Aſchenkrug) urna, žara, pepélnik, pepélnica.
urnenförmig róčkast, žárast.
urplötzlich *adv.* kar nenádoma; ſ. plötzlich.
Urproduct *n.* prvótni —, siróvi pridélek.
Urproduction *f.* dobívanje prvótnih —, siróvih pridélkov, prvótno pridelovánje.
Urquell *m.* prvótni vir, pravír.
Urſache *f.* vzròk; — ſein vzròk —, kriv biti (sem).
urſächlich vzróčen.
Urſchrift *f.* prvótni —, izvírni spis, izvírno pismo, prvopis.
Urſitz *m.* prvótni sedež, prasédež.
Urſprache *f.* prajézik, prvótni —, izvírni jezik.
Urſprung *m.* izvírek, izvír; (Anfang) izvír, začétek, počétek, postánek.
urſprünglich izvírən, začétən, prvótən.
Urſprungsort *m.* izviralíšče.
Urſtoff *m.* pratvarína, prvótna snov (-í).
Urſulinerin *f.* uršulínka.
Urtheil *n.* sodba, razsódba; ein — fällen razsóditi, sodbo skléniti, — storíti; ein — ſprechen sodbo izréči (-čem); *impf.* razsójati, sodbo skléпati, — délati, — izrékati; das — vollziehen sodbo izvršíti; *impf.* — izvrševati; (in d. Philoſoph.) razsódek; (Meinung) sodba, mnenje, misél (-í), misli (*f. pl.*).
urtheilen sóditi; razsóditi.
Urtheilsabſchrift *f.* prepis razsódbe.
urtheilsfähig razsóděn; zmožen svojo sodbo izréči (o čem).
Urtheilskraft *f.* razsódnost.
Urtheilsſpruch *m.* razsódek, razsódba.
Urtheilsvollſtreckung *f.* izvršítev razsódbe.
Urthier *n.* praživál (-í).
Ururgroßmutter *f.* praprabábica.

Ururgroßvater *m.* prapradèd.
urverwandt prvótno soróděn.
Urvolk *n.* prvótni národ.
Urwahl *f.* prvótna volítěv.
Urwald *m.* pragòzd.
Urwelt *f.* prvótni —, prvobítni svet, prasvét.
urweltlich prasvétěn.
Urwesen *n.* prvótno bitje, prabítje.
urwüchsig samorástěl, samorášč, samoróděn, samoníkěl.
Urzeit *f.* pradóba, pravék.
Urzustand *m.* prvótni stan, prvobítno stanje.
Usance *f.* običáj, naváda.
Uso *m.* navádni meníčni ròk.
Usowechsel *m.* meníca na navádni ròk.
Usurpator *m.* nepostávni polastítelj, — prisvojítelj, uzurpátor.
usurpieren nepostávno polastíti se (česa), nepostávno prisvojíti si (kaj), uzurpírati.
Usus *m.* naváda, običáj.
Utensilien *pl.* potrébščine *pl.*
Utopie *f.* sanjaríja, utopíja.
Utopien *n.* devéta —, izmíšljena dežéla.
Utraquist *m.* utrakvíst.
utraquistisch utrakvístičěn, dvojezíčěn.

V.

Vacant prazěn, izpráznjen.
Vacanz *f.* izpráznjenost —, praznóta mesta, vakánca; —en (Ferien) *pl.* počítnice *pl.*, počítne *pl.*
Vaccination *f.* s. Impfung.
vaccinieren s. impfen.
vacieren brez službe biti (sem).
vacierend brezslúžběn, brez službe, brezpóseln.
Vadium *n.* vložnína, várščina, jámščina.
vag dvoměn, negotòv, nedolóčen, nedolóčěn.
Vagabund *m.* potepúh, potepín, potepénec, klátež, vlačúgar, skítavěc.
vagabundieren potépati se, klátiti se, vláčiti se, skítati se.
Valentinskrankheit *f.* (Fallsucht) božjást, pádavica; er wurde von der — befallen bóžje ga je začélo métati.
Valet *n.* razhódnja, odhódnja.
Valuta *f.* vrednóta, veljáva, valúta.
Vampir *m.* vampír, krvosès.
Vanille *f.* vanílija; **Vanillen-** vanílijev.
variabel izpremenljìv, premenljìv.
Variante *f.* drugáčica, ináčica, razlíčica.
Variation *f.* preména; razlíčica.
Varietät *f.* s. Verschiedenheit; razlíčěk, razlíčica; podvŕsta.
variieren s. abwechseln.
Vasall *m.* fevdni podlóžnik, vazál.
Vase *f.* starínska posóda, vaza, žara.
Vater *m.* óče (očéta), oča, otěc; *fig.* rodítelj; (in der Kinderspr.) ata, tata, atěk, ate (-ta), tátej, tatěk; (Vorfahre) očák, prednik; **Vater-** očétov, očétěn, óčin; očétovski.
Vaterbruder *m.* stric.
Väterchen *n.* očka.
Vaterhaus *n.* rojstna —, očétna hiša.
Vaterland *n.* domovína, očetnjáva, očevína.
vaterländisch domoróděn, domovínski, očetnínski, domàč.
Vaterlandsfreund *m.* domoljùb, rodoljùb, domoróděc.
Vaterlandskunde *f.* domoznánstvo.
Vaterlandsliebe *f.* domoljúbje, domovínska ljubézěn (-i).
väterlich očétovski; očétov, očétěn, očétnji, óčin; das —e Erbe očínstvo, očetína.
vaterlos brez očéta, brezočétěn.
Vatermord *m.* očetomòr, očetomórstvo.
Vatermörder *m.* očetomórěc, morívěc svojega očéta; =in *f.* očetomórka.
Vaterpflicht *f.* očétovska dolžnóst.
Vaterschaft *f.* očétovstvo.
Vaterschwester *f.* teta.
Vatersegen *m.* očétov blagoslòv.
Vaterstadt *f.* rojstno —, rodno mesto.
Vaterstelle *f.* očétovo mesto; — vertreten namésto —, za očéta (komu) biti (sem), očéta namestovati.

Vaterunſer *n.* očenàš, Gospódova molítëv.

Vaudeville *n.* národna pesëm (-i); kratka veseloígra s petjem.

Vegetabilien *pl.* rastlínje, rastlínstvo.

vegetabiliſch rastlínski.

Vegetation *f.* rast (-í), rašča; rastlínstvo.

Vegetationsgrenzen *pl.* meje *(pl.)* rastlínstva.

Vegetationsperiode *f.* rastna doba.

vegetieren rasti (rastem), živéti kot rastlína; *fig.* životáriti.

Veilchen *n.* vijólica, vijóla, ljúbica.

veilchenblau vijóličën, vijóličast.

Veilchenwurzel *f.* vijólični korén.

Veitstanz *m.* bolézën (-i) sv. Vida, vídovica.

Vene *f.* žila privódnica.

Venenblut *n.* otemnéla kri (krví).

Venerie *f.* (Luſtſeuche) francózi *pl.*, sramna kuga.

veneriſch sramnokúžën.

venetianiſch benéški.

venös črnokŕvën, temnordëč.

Ventil *n.* zaklópnica, zaklópka.

Ventilation *f.* prevetrovánje, prevetrílo.

Ventilator *m.* vetrílo.

ventilieren prevétriti; *impf.* prevetrovati; *fig.* pretrésati.

Ventilluftpumpe *f.* sesáljka z zaklópnicami.

Venus *f.* Vénera; Živa, Lada; (Morgenſtern) daníca, jútrnjica; (Abendſtern) večérnica.

ver- (in Zuſammenſetzg.) za-, po-; pre-; s-, z-; iz-, od-, o-.

verabfolgen izročíti, vročíti, podelíti; *impf.* izróčati, vročevati, podeljevati.

verabreden ſich dogovoríti se, zgovoríti se, zméniti se, doméniti se; *impf.* do-, zgovárjati se.

verabredetermaßen *adv.* po dogóvoru.

Verabredung *f.* dogóvor, domenítëv, doméněk, zmeněk.

verabreichen dati (dam), podáti, izročíti, razdáti med ...; *impf.* dajáti (dajem), podájati, izročevati, razdájati med ...

verabſäumen zamudíti, zanemáriti, opustíti; *impf.* zamújati, zanemárjati, opúščati; das Verabſäumte zamujéno.

verabſcheuen mrzéti (na) kàj, stúditi kaj; odduríti; *impf.* oddurjávati; (ekeln) mrzéti —, gnúsiti se —, stúditi se komu.

verabſcheuenswert ostúděn, odúrën, gnusën, mrzëk.

verabſchieden poslovíti, odslovíti, slovó komu dati (dam); *impf.* poslávljati; (e. Soldaten) odpustíti; (Truppen) razpustíti; *impf.* razpúščati; ſich — poslovíti se.

Verabſchiedung *f.* odslòv, odslovítëv, poslovítëv; odpúst.

verachten zaničevati, prezírati, zamétati (-métam, -méčem), zametovati.

Verächter *m.* zaničevávëc, prezirátelj.

verächtlich zaničljìv; prezirljìv, prezírën, zaničeválën.

Verachtung *f.* zaničevánje, prezíranje, prezírnost.

verachtungswürdig zaničljìv, zaničevánja —, prezíranja vreden.

veralten zastaréti, ostaréti.

veraltet zastarèl, ostarèl.

veränderlich premenljìv, izpremenljìv; nestanovítën.

Veränderlichkeit *f.* premenljívost.

verändern premeníti, izpremeníti, predrugáčiti, preináčiti; (die Geſtalt) preoblíčiti; *impf.* premínjati, izpremínjati.

Veränderung *f.* preménba, preména, izpreména, izpreménba; **Veränderungs-** preménbni.

verankern zasídrati.

Veranlagung *f.* der Steuer prirédba davka; (eines Menſchen) nadárjenost.

veranlaſſen ukréniti, povzročíti, napéljati (-péljem), povòd dati (komu), napótiti (koga); *impf.* povzročevati, napeljevati; spróžiti, napráviti; das Nöthige — potrébno ukréniti.

Veranlaſſung *f.* povzročítëv, povòd, vzròk; — treffen napráviti, ukréniti.

veranſchaulichen predočíti, ponazóriti; *impf.* predočevati, ponazárjati, počitovati.

Veranſchaulichung *f.* predóčba, ponazorítëv.

veranſchlagen céniti; precéniti; preudáriti, proračúniti.

veranſtalten na-, pripráviti, na-, prirédíti, učíniti; *impf.* na-, priprávljati, na-, prirejevati.

Veranſtalter *m.* prirédník.

Veranſtaltung *f.* prirédba, prirédítěv, na-, pripráva.

verantworten odgóvor dati (dam), *impf.* odgovórěn biti (sem), odgovárjati —, odgóvor dajáti (dájem) za kaj; — ſich zagovárjati se, pravíčiti se, opravičevati se.

verantwortlich odgovórěn.

Verantwortlichkeit *f.* odgovórnost.

Verantwortung *f.* odgóvor, zagóvor; odgovórnost; zur — ziehen na odgóvor poklícati (-klíčem).

verarbeiten podélati; *impf.* podelovati; unnütz — potrátiti; predélati; *fig.* einen — obdélati koga; *impf.* obdelovati koga.

Verarbeitung *f.* podeláva, podelovánje; predeláva; obdelávanje.

verargen za zlo vzéti (vzámem), zaméríti; *impf.* za zlo jemáti (jémljem), v zlo šteti (štejem), zamérjati.

verarmen ubóžati, oubóžati, obubóžati.

Verarmung *f.* ubóžanje, obubóžanje.

verausgaben izdáti (-dam), potrošíti, potrósiti, razdáti; *impf.* izdájati, trošíti, razdájati.

Verausgabung *f.* izdája, razdája, potróšek.

veräußerlich prodájěn; oddájěn, otujívěn.

veräußern prodáti (-dám), razpečáti; oddáti, otujíti; *impf.* prodájati, razpečávati; oddájati.

Veräußerung *f.* prodája; oddája; otujítěv, otujevánje.

verbacken zapéči (-pečem); *adi.* zapečěn.

verbal glágolěn.

Verbale *n.* glágolnik, glágolno imé (iména).

Verband *m.* obvéza, prevéznica; zveza.

Verbandplatz *m.* obvezovalíšče.

Verbandzeug *n.* preveznína, obvezílo.

verbannen izgnáti (-ženem), pregnáti, iztírati; *impf.* izgánjati, pregánjati, iztírávati.

Verbannte *m.* iz-, pregnáněc.

Verbannung *f.* pregnánstvo, izgòn, progòn, progónstvo.

verbauen zazídati, zadélati, zagradíti.

verbeißen požréti (-žrèm), pogóltniti; *impf.* požírati; ſich — zagrísti (-grízem) se, zagrízniti se; *fig.* prenésti (-nésem), pretrpéti, zatajíti.

verbergen skriti (skrijem), prikríti, utajíti; *impf.* skrívati, prikrívati; ſich — skriti se; *impf.* skrívati se; verborgen halten skrívati.

verbeſſerlich poprávěn, popravljìv, poboljšljìv, izboljšljìv.

verbeſſern poprávíti, izbóljšati, pobóljšati; *impf.* poprávljati, iz-, poboljševati.

Verbeſſerung *f.* popráva, poprávěk, izbóljšěk, izboljšáva, pobóljšěk.

verbeugen ſich pri-, poklóniti se; *impf.* pri-, poklánjati se.

Verbeugung *f.* priklòn, poklòn, uklòn.

verbiegen pregeníti (-gánem), pregníti (-gnèm), upógniti, zvéžiti, skrivíti; *impf.* pregíbati, véžiti, krivíti.

verbieten prepovédati (-vém), zabrániti; *impf.* prepovedovati, zabranjevati.

verbinden vézati (vežem), drúžiti, edíniti, sklépati; zvézati, zdrúžiti, zedíniti, skléniti; (d. Augen) zavézati (-vézem); *impf.* zavezovati; (eine Wunde) obvézati; *impf.* obvezovati; von neuem — prevézati; *impf.* prevezovati; ſich — zavézati se, v zvezo stópiti, zdrúžiti se, skléniti se; *impf.* zavezovati se, v zvezo stópati, združevati se, sklépati se; *(chem.)* spojíti se; *impf.* spájati se; (ehelich) oženíti se, omožíti se, v zákon stópiti, vzeti (vzamem) se, vdáti (-dam) se.

verbindend vežòč, vezálěn.

verbindlich vezálěn, vezěn, zavézěn, obvézěn; das iſt für mich nicht — to me ne veže; (paſſ.) zavézan, dolžán; (höfl.) uslúžěn.

Verbindlichkeit *f.* obvéznost, zavéza, zavéznost, dolžnóst; (höfl.) uslúžnost.

Verbindung *f.* vézanje, povezovánje; zveza, združba, zedínjenje, sestáva; *(chem.)* spojína, spájanje; Verbindungs- zvezni, spojni, zavézni; -bahn *f.* spojna

—, zvezna železnica; =linie *f.* črta véznica; =mittel *n.* vezílo, spojílo; =punkt *m. (math.)* vezíšče; =zeichen *n.* vezáj.

verbittern greníti, pelíniti; ogreníti, ugreníti, opelíniti.

verblaſſen obledéti, pobledéti; *impf.* obledévati.

verbleiben ostáti (-stanem); *impf.* ostájati.

Verbleiben *n.* ostája.

verblenden slepíti, mámiti; o-, za-, preslepíti, omámiti, premámiti.

Verblendung *f.* zaslepljénost, slepóst; obséna, slepílo, omáma, mamílo.

verblichen mrtëv, pokójni.

Verblichene *m.* pokójnik.

verblüfft osúpël, osúpnjen, izbégan, zmeden.

verblühen ocvèsti (-cvetèm), ocvetéti; *impf.* ocvétati.

verblümt *adv.* cvetíčasto; prikríto, v príliki, v podóbi.

verbluten izkrvavéti, vso kri prelíti (-líjem); *fig.* ugonobíti se, obnemóči (-mórem); eine Wunde — laſſen pustíti rano dokrvavéti; die Sache hat ſich verblutet reč je zaspála, — se je pozabíla, — je utíhnila.

verbohren zabŕtviti.

verborgen upógnjen, vegast.

verborgen skrit, skrivën; im —en skrivàj, skrivši, skrívoma, na skrivnem; (—er Ort) skrivalíšče; — halten skrívati kaj; ſich — halten skrívati se.

Verbot *n.* prepóved (-i); zabrána; e. — auf etw. legen zabrániti; Verbots=prepóvedni; =geſuch *n.* prošnja za prepóved.

verbotswidrig zoper prepóved.

verbrämen obróbiti, obšíti (-šíjem), oprémati; *impf.* obróbljati, prámati.

Verbrämung *f.* obròb, obšív, pram, opréma.

Verbrauch *m.* porába, poráběk, použitëk, potróšëk.

verbrauchbar poráběn, porabljìv, potrošèn.

verbrauchen porábiti, upotrébiti, potrošíti, obŕniti za kaj; *impf.* porábljati, upotrébljati, obráčati za kaj; (Eſswaren) použíti (-žijem), pojésti (-jém); (v. Maurer) pozídati.

Verbrauchs= porábni, potrósni; =abgabe *f.* porabnína, potrošnína, užitnína.

Verbrechen *n.* hudodélstvo, zločínstvo, zločin.

verbrechen etwas zagrešíti, pregrešíti se, ogrešíti se s čim; was habe ich verbrochen s čim sem se pregrésil, kaj sem zagrésil, kaj sem zakrívil.

Verbrecher *m.* hudodélec, hudodélnik, zločínec; =in *f.* hudodélka, hudodélnica, zločínka.

verbrecheriſch hudodélski, hudodélen, zločínski; —e That hudodélstvo.

verbreiten širíti; razšíriti, razprostrániti, razprostréti (-strèm); *impf.* razšírjati, razprostírati; (eine Nachricht) razglásiti, raznésti (-nésem); *impf.* razglášati, raznášati; ſich — (durch Fortpflanzung) razmnožíti se, razplodíti se, zarediti se; *impf.* razmnoževati se, razplojevati se; (v. d. Stimme) razlégniti se; *impf.* razlégati se; (von der Krankheit) razpásti (-páse) se, razlésti (-léze) se; *impf.* razpasovati se, razlezovati se; das iſt wenig verbreitet to je malo znano, to se redko nahája.

Verbreiter *m.* širítelj, razširjátelj; razglasítelj, razglaševávec, raznašávec, raznosník.

Verbreitung *f.* razširjátëv, razširjanje, raznášanje; razširjenost.

verbrennbar zgorljìv.

verbrennen *intr.* zgoréti, pogoréti, dogoréti; *impf.* zgorévati; *tr.* sežgáti (-žgèm), požgáti, spáliti; *impf.* sežígati, požígati, páliti; (v. d. Sonne) opáliti; (v. Brot) prepéči (-pèčem); ſich — spéči (spéčem) se, opéči se, ožgáti se, osmodíti se; *fig.* naletéti, opáriti se; v. d. Sonne verbrannt ogórel, zagórel, opáljen.

verbrennlich zgorljìv.

Verbrennlichkeit *f.* zgorljívost.

Verbrennung *f.* zgorénje, sežig, sežíganje; Verbrennungs=product *n.* zgorelína, izgorína; =punkt *m.* zapalíšče; =ſtätte *f.* sežigalíšče; =temperatur *f.* toplína gorénja.

verbrettern obíti (-bíjem), opážiti, odeskáti.

Verbretterung *f.* obòj, opáž.

verbriefen s pismom potŕditi; *impf.* — potrjevati; ſich — s pismom se zavézati (-vézem).

verbringen (verſchwenden) zapráviti, potrátiti, potrósiti; *impf.* zaprávljati; die Zeit — preživéti.

verbrüdern ſich brátiti se; pobrátiti se.

Verbrüderung *f.* pobrátimstvo; (Bruderſchaft) brátovščina.

verbrühen zapáriti, opáriti, popáriti (s kropom).

Verbrühung *f.* zapára.

verbrüten skalíti.

verbuchen vknjížiti; *impf.* vknjiževati.

Verbuchung *f.* vknjížba, vpis v knjigo.

Verbum *n.* glágol.

verbunden zedínjen; spojèn, zvezan; zavézan, obvézan; ſ. verbinden.

verbünden ſich edíniti se, drúžiti se; zedíniti se, zdrúžiti se; zavézati (-vézem) se, zvézati se.

Verbündete *m.* zavéznik; *f.* zavéznica.

verbürgen pórok biti (sem) za kàj, porokovati, jámčiti; zajámčiti.

Verbürger *m.* pórok.

Verbürgung *f.* poróštvo. [(-i).

verbüßen eine Strafe prestáti kazèn

Verdacht *m.* sum, sumnja; im —e haben jemd. na sumu —, na slutu iméti (imám) koga, sum letí na koga, súmiti, sumníčiti koga.

verdächtig sumèn, sumljìv.

verdächtigen súmiti, sumníčiti; osúmiti; *impf.* osúmljati; gern —d sumežljìv.

Verdächtigung *f.* sumníčenje.

Verdachtsgrund *m.* razlòg sumnje, sumljaj.

verdammen obsóditi; pogubíti; *impf.* obsójati, pogúbljati; *(theol.)* prekléti (-kólnem), preklícati (-kličem); *impf.* preklínjati, preklicevati; (verwerfen) zavréči (-vržem).

Verdammnis *f.* obsódba, obsója; *(theol.)* preklétstvo, pogúba, pogubljénje.

verdammt obsójen; preklét, preklícan; (Verwünſchung) ich will — ſein strela naj me ubíje.

Verdammte *m.* pogubljénec; preklétnik; *f.* pogubljénka; preklétnica.

Verdammung *f.* ſ. Verdammnis.

Verdämmung *f.* zajéza, zagradítev, zagrádba.

Verdammungsurtheil *n.* obsódba.

verdampfen izpuhtéti, izhlapéti, izpáriti se; (durch das Spundloch) izvéšiti se; *impf.* izpuhtévati, izhlapévati.

verdämpfen izpáriti, izhlapíti; zadúšiti.

Verdampfung *f.* hlapénje, izpárjanje.

Verdampfungsfähigkeit *f.* hlapljívost.

verdanken zahválen biti za kàj, hvalo védeti (vem); das habe ich ihm zu — njemu gre hvala za to, za to se imám njemu zahváliti; *fig.* temu je on kriv.

verdauen prebáviti; *impf.* prebávljati.

verdaulich prebávèn.

Verdaulichkeit *f.* prebávnost.

Verdauung *f.* prebáva, prebavljénje, prebávljanje; **Verdauungs-** prebávni; **-canal** *m.* prebávna duplína; **-organ** *n.*, **-werkzeug** *n.* prebavílo; **-ſyſtem** *n.* prebávje.

Verdeck *n.* krov, páluba.

verdecken pokríti (-kríjem), prikríti, zakríti, zaklóniti, zagŕniti; *impf.* po-, prikrívati, zagrínjati.

Verdeckung *f. (astr.)* Occultation zakrítje, okultácija.

Verderb *m.* pokvára, skáza, kaženje.

verderben *tr.* kváriti, kazíti; pokváriti, izkazíti, izpríditi, pohábiti; (ſittlich) izpríditi, popáčiti; *impf.* izprijati, izprijevati, páčiti; (zerſtören) ugonobíti, pokončáti, zatréti (-trèm, -tárem), porúšiti, razdejáti (-dénem); *impf.* gonobíti, ugonábljati, pokončevati, zatírati, razdévati; (ins Verderben ſtürzen) pogubíti, upropástiti (koga); *impf.* pogúbljati, pogubljevati; (d. Magen) pohábiti, pokváriti; (die Freude) skalíti, ogreníti, skŕhati; *intr.* kazíti se, kváriti se; izkazíti se, pokváriti se, popáčiti se; (ſittlich) popáčiti se, propásti (-padem); (v. Wein) izpríditi se, izbérsati se; (v. Bier) skísati se; (v. Obſt) shudéti; (v. Mehl) shudobéti; (zugrunde gehen) pogíniti, konec vzeti (vzamem).

Verderben *n.* (Handlung) páčenje, kaženje; kvar, skáza; pogúba, zatòr.

Verderber *m.* kvarítelj, pogubítelj, kazívěc, zatórnik, spačítelj.

verderblich pogúběn, pogíbelěn, pogubonósěn, kvarěn.

Verderbnis, Verderbtheit *f.* izprijenost, popáčenost, pokvárjenost, izkaženost, nakáznost.

verdeutlichen po-, ob-, razjasníti; *impf.* po-, razjasnjevati.

verdeutſchen ponémčiti, na nemški jezik prevésti (-védem); *impf.* ponemčevati, na nemški jezik prevájati.

verdichten *tr.* zgostíti; *impf.* zgóščati, zgoščevati; *intr.* zgostíti se, zagostíti se; *impf.* zgoščevati se.

Verdichtungsmittel *n.* gostílo.

verdicken zagostíti; *impf.* zagóščati.

Verdict *n.* izrèk, razsòd, razsóděk.

verdienen slúžiti; prislúžiti, zaslúžiti; (wert ſein) zaslužiti; (durch Arbeit) pridélati, pridobíti; *impf.* pridelovati, pridobívati; (als Landmann) prikmétovati; (als Dreſcher) primlátiti; (als Hausherr) prigospodáriti ɔc.

Verdienſt *m.* zaslúžek, prislúžek, zaslúženo plačílo.

Verdienſt *n.* zaslúga; ein Mann von —en zaslúžni mož; **Verdienſt-** zaslúžni.

Verdienſtkreuz *n.* zaslúžni križěc, križěc za zaslúge.

verdienſtlich zaslúžen.

verdienſtlos brež zaslúžka; brez zaslúge.

Verdienſtmedaille *f.* zaslúžna svetínja, — kolájna.

Verdienſtorden *m.* zaslúžni red.

verdienſtvoll zaslúžen.

verdingen ſich v službo stópiti, zadáti (zadám) se.

verdolmetſchen tolmáčiti; pretolmáčiti.

verdoppeln podvojíti; *impf.* podvájati.

Verdoppelung *f.* po-, udvójba, podvojítev.

Verdoppelungszeichen *n.* udvojáj, znak podvojítve.

verdorben spáčen, popáčen, izprijen, pokvárjen, izkažèn, pohábljen.

Verdorbenheit *f.* s-, popáčenost, izprijenost, pokvárjenost, pohábljenost.

verdorren sehníti (sahnem), véniti, sušíti se; usehníti, posušíti se, zvéniti.

verdrängen izpodríniti, odríniti, odtísniti; *impf.* izpodrívati, odrívati; (d. Eſſen) zajédati.

verdrehen zasúkati (-sukam, -sučem), zviti (zvijem), prevíniti; *impf.* zasukávati, zvíjati, prevrâčati; (das Recht) prevréči (-vržem); (den Arm) izviníti, izpehníti (-páhnem); (die Wahrheit) zavíti; *impf.* zavíjati; (d. Kopf) zmêšati.

verdreifachen potrojíti, utrojíti; *impf.* trojíti, potrojevati.

verdrießen mrzéti; mrzí mi; pod nos se mi kadí; zamrzéti; zamrzí mi; pokadí se mi; laſs dich nicht — naj ti ne mrzí; verdroſſen ſ. verdrießlich.

verdrießlich zlovóljen, čemérěn, zamrzljiv, mrčljiv, tožljiv, zamérčen; e. — machen ozlovóljiti koga.

Verdrießlichkeit *f.* zlovóljnost, čemérnost, mrčljívost, tožljívost.

Verdruſs *m.* zaméra, zamŕza, zlovólja.

verduften izpuhtéti, izdíšati (-ím) se, iz-, razvonjáti se.

verdummen *tr.* bébiti; izbébiti; poneúmiti, obneúmiti; *impf.* obneúmljati; *intr.* poneúmiti se, bebèc —, neúmnež postáti (-stánem).

verdumpfen žólkniti.

verdunkeln temníti; o-, po-, zatemníti, omračíti, zameglíti; ſich — potemnévati, temnéti, temníti se, mračíti se; oblačíti se; o-, potemnéti, omračíti se; pooblačíti se.

verdunkelt potemnèl, zatemnèl.

Verdunkelung *f.* otemnítev; otemnénje, mrk; mrak, pómrak; *(phil.)* potemnélost, temnóst.

verdünnen *tr.* tánjšati; raztánjšati; rédčiti; razréditi, razrédčiti, izrédčiti; ſich — iztánjšati se, izrédčiti se; verdünnte Luft redèk zrak.

Verdünnung *f.* tánjšanje, iztanjšáva; razrédčanje.

verdunſten ſ. verdampfen.

verdurſten zažéjati se, žeje úmréti (-mrèm, -mŕjem), od žeje onemóči (-mórem); *impf.* žeje umírati.

verdüſtern *tr.* omračíti, otemníti; *impf.* temníti; *intr.* omračíti se, otemnéti; *impf.* temnéti.

verdutzt osúpèl, osúpnjen, izbégan.

veredeln plemenítiti, plemeníčiti, blážiti, žláhtniti; oplemenítiti, oblážiti, požláhtniti; *impf.* oblaževáti, požlahtnjevati, pitomíti; **veredelt** (durch Cultur) pítověn, pitan, pitom.

verehelichen ženíti; oženíti; (v. Mädchen) možíti; omožíti, vdáti (-dám); *impf.* vdájati; sich — v zakon stópiti; ženíti se; oženíti se; možíti se; omožíti se, vdáti se.

Verehelichung *f.* ženítěv, možítěv, vdája.

Verehelichungsverbot *n.* ženítvena prepóved (-i).

verehren častíti, spoštovati, číslati; počastíti; (schenken) darovati, podaríti, poklóniti.

verehrenswert, verehrenswürdig častítljiv, častít, spoštován.

Verehrer *m.* častítelj, častívěc, spoštovávěc.

Verehrung *f.* častítěv, čaščénje, spoštovánje, čast (-i); (Geschenk) dar, poklòn.

verehrungswert ſ. verehrenswert.

Vereidigung *f.* zapriséžba.

Verein *m.* društvo, družba.

vereinbar, vereinbarlich združèn, združljiv, zedinljiv.

vereinbaren dogovoríti, zedíniti.

Vereinbarung *f.* dogóvor, domémba, domenítěv, poravnáva.

vereinen edíniti, drúžiti, vézati (vežem), strínjati, sklépati, spájati; zedíniti, zdrúžiti, zvézati, stŕniti, sklèniti, spojíti; sich — edíniti se, drúžiti se ꝛc.; mit vereinten Kräften z zdrúženimi močmí.

vereinfachen enovíto naprávíti, uprôščati; zenovítiti, uprostíti.

Vereinfachung *f.* uprostítěv.

vereinigen edíniti, drúžiti; zedíniti, zdrúžiti, zložíti, spojíti.

Vereinigung *f.* združba, združítěv, zedímba, zložítěv, spojítěv.

Vereinigungsort *m.* shajalíšče.

Vereinigungspunkt *m.* zediníšče; združevalíšče; stikálnik.

Vereins- društvéni, družbéni, družábni.

vereinsamen osaméti; *impf.* osamévati; vereinsamt osamèl.

Vereinsamung *f.* osamélost.

Vereinsgesetz *n.* društvéni zakon.

Vereinsleitung *f.* vodstvo društva.

Vereinsmitglied *n.* društveník.

Vereinsthaler *m.* zvezni tólar.

Vereinswährung *f.* zvezna vrednóta.

vereinzeln razedíniti, razposámiti.

vereinzelt *adi.* edínit, poedín, posámèn, posámezèn; *adv.* posámez, posámič.

vereiteln prepréčiti, obrezuspéšiti, uníčiti, ovréti (-vrèm), izpodnésti (-nésem), podkópati (-kópljem), pokazíti; *impf.* ovírati, izpodnášati; dein Plan wurde vereitelt izpodletélo (ti) je; (die Freude) kalíti, kŕhati; skalíti, skŕhati.

Vereitelung *f.* uníčba, prepréčba, onemogóčba, ovŕžba.

verenden pogíniti; *impf.* pogínjati.

verengen zóžiti, zaóžiti, stesníti; *impf.* óžiti, zoževati, tesníti; sich — zóžiti se, stísniti se; *impf.* óžiti se, zoževati se, stískati se, tesníti se.

Verengung *f.* zožba, zožítěv, zóženje; tesnína, sotéska.

vererben (einem etwas als Erbgut hinterlassen) komu kaj zapustíti v dédiščino.

Vererbung *f.* zapustítěv v dédino, dédičnost.

vererzen (metallisieren) rudíti; rdečíti.

verewigen ovéčiti, ovekovéčiti, povéčniti, povekovítiti.

verfahren (mit jemd.) s kom postópati, — ravnáti, — délati, — nósiti se; (irrefahren) zavóziti.

Verfahren *n.* postópanje, postópek, ravnánje; (rechtl.) pravno postópanje.

verfallen orumenéti, porumenéti.

Verfall *m.* propàd, propádanje; (des Hauses) podrtija; in — kommen propásti (-padem), opéšati, omágati, onemóči (-mórem); *impf.* propádati, péšati, omagovati, gíniti; (Einbuße) izgúba, škoda; (Ablauf) iztèk, pretèk; (des Pfandes) zapàd.

verfallen propásti (-pádem); *impf.* propádati, hírati; razpásti (-padem), razrúšiti se, podréti (-drèm, -dérem) se; *impf.* razpádati, podírati se, rúšiti se; (in etw.) pasti, pogrézniti se, zabrésti (-brédem); *impf.* pádati, pogrezovati se; (anheimfallen) zapásti; *impf.*

zapádati; in Krankheit — oboléti, zbolèti; in Armut — obubóžati, obóžati; (Einfall haben) domísliti se —, spómniti se česa, na mišèl kaj pride; *impf.* na mišèl kaj prihája; (verfließen) potéči (-téčem); *impf.* potékati; *adi.* propáděl; zapáděl (pro-, zapàl); potékěl, dotékěl, dospèl.

Verfallsgut *n.* zapádlo blagó, zapad-

Verfallstag *m.* plačílni —, zapádni dan (dneva), dan dospélosti.

Verfallszeit *f.* plačílna —, zapádna doba.

verfälſchen popáčiti, pokváriti; (Urkunde) ponarediti; *impf.* ponarějati.

Verfälſcher *m.* ponarejávec; kvarítelj, pačítelj.

Verfälſchung *f.* kvárjenje, páčenje; ponarédba, prenarédba.

verfänglich zaplétèn, zapletljìv; zvijáčen, zvitorèp, zvit.

verfaſſen spísati (-pišem), napísati, sestáviti, izdélati, zložíti; *impf.* spisovati, sestávljati, izdelovati, skládati.

Verfaſſer *m.* pisátelj, pisec, skladátelj; =in *f.* pisáteljica, skladáteljica.

Verfaſſung *f.* spisátev, spisovánje, spisáva, sestáva; (Conſtitution) ustáva.

Verfaſſungs- ustávni.

Verfaſſungsausſchuß *m.* ustávni odbòr.

Verfaſſungsgeſetz *n.* ustávni zakon.

verfaſſungsmäßig ustávèn, poustávěn.

Verfaſſungsrecht *n.* ustávno pravo.

verfaſſungstreu ustavovérěn.

Verfaſſungsurkunde *f.* ustávna listína, ustávno pismo.

verfaſſungswidrig protiustávèn.

verfaulen gniti (gnijem), trohnéti, peréti; zgniti, segníti, strohnéti, speréti.

verfechten brániti, potegovati se —, pogánjati se za kaj, zagovárjati; ſ. vertheidigen.

Verfechter *m.* zagovórnik, branítelj; ſ. Vertheidiger.

verfehlen zgrešíti; das Ziel — zgrešíti, ne pogoditi; den Weg — zaíti (-ídem s poti); ich werde nicht — zu berichten ne bom opústil poróčati, gotóvo poročím, — javim.

verfeinden razpréti (-prèm), oneprijatéljiti, oneprijázniti; ſich — spreti (-sprèm) se (s kom), zamériti se.

verfeinern tánjšati, bóljšati; iztánjšati, izbóljšati; *fig.* líkati; ugládíti, olíkati, omíkati.

Verfeinerung *f.* iztánjšanje, izboljšáva; uglájenost, omíkanost.

verfertigen narediti, izdélati, napráviti, izgotovíti, storíti; *impf.* narějati, izdelovati, naprávljati, izgotávljati.

Verfertiger *m.* izdelovátelj; ſ. Erzeuger.

Verfertigung *f.* izdelovánje, izdeláva; ſ. Erzeugung.

verfinſtern temníti, mračíti; zatemníti, pomračíti; ſich — temnéti, mračíti se; otemnéti, pomračíti se; (von Geſtirnen) mŕkniti; *impf.* mŕkati, mŕčati (-ím); (v. Himmel) oblačíti se; pooblačíti se.

Verfinſterung *f.* mrk, mŕknjenje, mrak, pomrak.

verflachen splóščiti.

Verflachung *f.* des Wiſſens, verflachtes Wiſſen povŕšnost, povŕšno znanje.

verflechten zaplésti (-pletem), preplésti; *impf.* za-, preplétati.

Verflechtung *f.* zaplétanje, zaplèt, sple-

verfliegen razkadíti se, izpuhtéti, izhlapéti, izpáriti se, izkadíti se, razgubíti se; *impf.* raz-, izkájati se, izpuhtévati, izhlapévati, gubíti se; (v. Gerüchen) raz-, izdíšati (-dišim) se; (v. d. Zeit) miníti, preíti (-ídem), ubéžati (-ím), pretéči; *impf.* minévati, béžati, iti, teči, hitéti; *fig.* razkadíti se, uhladíti se, umiríti se, upásti (-padem), potolážiti se; ſich — (irre —, zu weit fliegen) za-, razletéti se; *impf.* zaletovati se.

verfließen pretéči (-téčem), utéči (se); *impf.* utékati se, pretékati; (v. d. Zeit) ſ. verfliegen.

verflirt presnét.

verfloſſen pretékěl, minùl, (pretečèn).

verfluchen prekléti (-kólnem); *impf.* preklínjati.

Verfluchte *m.* preklétnik; *f.* preklétnica.

verflüchtigen ſich ſ. verdampfen.

Verfluß *m.* pretèk; nach — eines Jahres črez leto.

Verfolg *m.* nastòp, nastópek.

verfolgen pregánjati, zasledovati; (jagen) podíti, pójati; d. Feind — sovrážnika zasledovati, pritískati za so-

vrážnikom; ein Wild — góniti —, zasledovati zver; den Weg — svojo pot iti (idem, grem), svojim potem iti; die Spur — slediti, po sledu iti; den Rechtsweg — pravdnim potem postópati; pravdno pot nastópiti; einen Gedanken — slediti miſel.

Verfolger *m.* preganjávec, zasledovávec.

Verfolgung *f.* pregánjanje, zasledovánje, preganjátev.

verfrachten z vozom razpošíljati, prevážati; razposláti (-pôšljem).

Verfrachtung *f.* prevózna pošiljátev.

verfrieren zamŕzniti, zmŕzniti; *impf.* zamrzovati, zmrzovati.

verfroren zmrzèl.

verfrüht prezgódnji, prenágljen.

verfügbar razpolóžen, premestljiv.

Verfügbarkeit *f.* razpolóžnost.

verfügen ukréniti, narediti, odrediti; *impf.* ukrépati (-pam, -pljem), odrějati; razpolágati; naročíti, zaukázati (-kážem); *impf.* naróčati, zaukazovati; ſich — napótiti se, napráviti se.

Verfügung *f.* ukrenítev, ukrèp, narédba, odrédba; zaukàz, naročílo; razpolága, razpoláganje; es ſteht zu deiner — na razpoláganje ti je, stojí ti na voljo.

Verfügungsrecht *n.* pravíca razpolágania.

verführen razvóziti; *impf.* razvážati; (irreführen) zapéljati (-péljem), zvóditi, zavésti (-védem); *impf.* zapeljevati, zvájati, zavájati.

Verführer *m.* zapeljívec, zvodník, zavodník; (von Waren) prevóznik, razvóznik; **=in** *f.* zapeljívka.

verführeriſch zapeljiv, zavóden, zavodljiv, zvodljiv, zamamljiv.

Verführung *f.* zapeljáva, zapeljevánje, zavédba.

verfüttern klasti (kladem), pokládati; poklásti, pokŕmiti; (durch Futter verderben) preopásti (-pasem), prepásti, pre-, zakŕmiti.

vergaffen ſich zatelebáti se, zazijáti se, zaglédati se.

vergällen greníti; ogreníti, očemériti, opelíniti.

vergangen pretékel, minùl, prešèl, prejšnji; —es Jahr lani, lansko leto.

Vergangenheit *f.* pretéklost, pretékli čas, minúlost, préšlost, nekdánjost.

vergänglich minljiv, preminljiv; nestálen, nestanovítен.

Vergänglichkeit *f.* minljívost; nestálnost, nestanovítnost.

vergarnen zamréžiti, zamotáti, v mrežo ulovíti.

vergeben prizanésti, (-nésem), odpustíti, izpreglédati; *impf.* prizanášati, odpúščati, izpregledovati; (abtreten) prepustíti, odstópiti; *impf.* prepúščati, odstópati; (von ſich geben) oddáti (-dám); *impf.* oddájati; (ein Amt) podelíti, dati (dam); *impf.* podeljevati, dajáti (dájem); ſ. vergiften.

vergebens *adv.* zastónj, zabádavo, zamàn, brezuspéšno, brez uspéha.

Vergeber *m.* odpustítelj; oddajátelj; podeljevátelj.

vergeblich odpústen, prizanésen, odpustljiv, prizanesljiv; (umſonſt) prazen, brezkorístен, zastónjski, ničev, ničevèn; —e Mühe aufwenden prazno slamo mlátiti, bòb v steno métati (méčem); *adv.* ſ. vergebens.

Vergeblichkeit *f.* brezuspéšnost, brezkorístnost, ničnost, praznost.

Vergebung *f.* odpuščénje, odpúščanje, odpúst, prizanésba; (einer Stelle) podelítev; ſ. Vergiftung.

vergegenwärtigen pred oči postáviti, predočíti; *impf.* pred oči postávljati, predočevati.

vergehen miníti, preíti (-ídem), pre-, potéči (-téčem), néhati, poném̀hati, preminíti; *impf.* minévati, prehájati, pre-, potékati, ponehávati, premínjati; (v. e. Geſchwulſt) spláhniti; (v. Schnee) kopnéti; skopnéti; vor Durſt — od žeje skoprnéti, — onemóči (-mórem), — omágati, — umréti (-mrèm, -mŕjem); *impf.* od žeje omagovati, — mreti (mrèm), — gíniti; vor Freude — gíniti od rádosti; skoprnéti od veselja; ihm vergeht Hören und Sehen mine ga vid in sluh; ſich — pregrešíti se, zagrešíti se; mit einer Perſon des anderen Geſchlechtes — spečáti se; (irre gehen) zaíti (-ídem), zablóditi, zagáziti.

Vergehen *n.* pregréšek, zmota.

vergeiſtigen oduhóviti; *impf.* oduhóvljati.

vergelten vrniti, povrniti, poplačati; *impf.* vračati, vračevati, povračevati.

Vergelter *m.* vračnik, povračnik, plačnik.

Vergeltung *f.* plačilo, vračilo, povračilo, povračba, odména.

vergeſſen zábiti, pozábiti; *impf.* pozábljati, pozabljevati; ſich — izpozábiti se, zapozábiti se.

Vergeſſenheit *f.* pozába, pozabljénje; pozábljenost; in — kommen pozábiti se; in — bringen izbrísati (-brísem) iz spomína, pozábiti; aus — pozábič, pozabívši, pozábeljši.

vergeſslich pozábën, pozabljiv.

Vergeſslichkeit *f.* pozabljívost.

vergeuden zapráviti, potrátiti, iztrátiti, pognáti (-ženem); *impf.* zaprávljati, razsípati (-sípam, -sípljem), trátiti.

vergeudend (die Zeit) časotrátën.

Vergewaltigung *f.* sila, preoblást (-i).

vergewiſſern zagotovíti, zatŕditi; *impf.* zagotávljati, zatrjevati; ſich — gotóvost zadobíti.

vergießen prelíti (-lijem); *impf.* prelívati; (Thränen) tóčiti, pretákati; (verſchütten) razlíti; *impf.* razlívati.

vergiften ostrupíti, zastrupíti, trovati (trujem); (durch Gift tödten) zavdáti (-dam), otrovati; *impf.* zavdájati; *fig.* okúžiti; *impf.* okuževati.

Vergiftete *m.* zastrupljénec, otrovánec; *f.* zastrupljénka, otrovánka.

Vergiftung *f.* otrovánje, otróva, zastrupítev, ostrupítev, zavdája.

Vergiftungsmittel *n.* strup, ótrov (-óva), trovílo.

Vergiſsmeinnicht *n.* potóčnica, mačje oči *pl. f.*

vergittern zamrežiti.

verglaſen *tr.* steklíti; posteklíti, o-, posteklenîti; *intr.* steklenéti; ostekleníti, ostekléti, posteklíti se.

Vergleich *m.* pri(s)podóba, priméra, prílika; im —e zu v priméri z ..., proti ...; (Ausgleich) nagódba, poravnáva; (Vertrag) pogódba.

vergleichbar prispodóbën, primérën.

vergleichen primériti, pri(s)podóbiti; *impf.* primérjati, pri(s)podábljati; (verſöhnen) správiti, pogodíti, pobótati, pomiríti; *impf.* spravljati, pomírjati; ſich — pogodíti se, poravnáti se; správiti se, pobótati se, pomiríti se.

Vergleichs- poravnávni; **=protokoll** *n.* poravnávni zapísnik.

Vergleichung *f.* pri(s)podábljanje, primérjanje, primerjáva, prispodobítev.

Vergleichungs=ebene *f.* primerjálna ravnica; **=grad** *m.*, **=ſtufe** *f.* primerjálna stopnja; **=punkt** *m.* srednji člen pri(s)podóbe, pri(s)podobíšče.

vergleichungsweiſe *adv.* primerjáje, priméroma.

verglimmen potléti, stleti.

verglühen dožaréti.

Vergnügen *n.* vesélje, rádost, zabáva.

vergnügen ſich veselíti se, radovati se, zabávati se.

vergnügt vesél, rádostën, dobrovóljën, dobre volje.

Vergnügung *f.* veselíca, zabáva.

Vergnügungsort *m.* veselíšče, zabavíšče.

vergnügungsſüchtig zabavoljúbën.

vergolden pozlatíti; *impf.* pozlačevati.

Vergolder *m.* zlatár, pozlatár, pozlačevávec.

Vergoldung *f.* pozláta, pozlačénje.

vergönnen privóščiti, priželéti; *impf.* privoščevati; es war mir nicht vergönnt ni mi bilo dopuščéno, — usójeno.

vergöttern obóžiti; med bogóve uvrstíti; *impf.* obožávati; med bogóve uvrščati.

Vergötterung *f.* obožávanje.

vergraben zakópati (-kópljem), zagrébsti (-grebem); *impf.* zakopovati, zagrébati.

vergreifen (d. Ware) pokúpiti blagó; trgati se za blagó; die Ware iſt vergriffen blagó je razpečáno, — razprodáno, — je pošló; ſich — nápačno seči (sežem); seči —, zaletéti se v kako pravíco; (an jmd.) lotíti se koga, prijéti (primem), napásti (-pádem) koga; an heiligen Dingen — oskrúniti svete réči; an den Geſetzen — prestópiti zakóne, prelómiti postáve.

vergrößern véčati, vékšati, velíčiti, velíčati; povéčati, povíšati, povelíčati; *impf.* povečevati, poveličevati; (erweitern) razširiti; *impf.* razširjati; (ver-

mehren) pomnožíti; *impf.* množíti, pomnoževati; ſich — narásti (-rástem), zrasti; *impf.* naráščati, (narástati).

Vergrößerung *f.* večáva, povečáva, povéčanje, povekšáva; razširjátev; pomnóžba; **Vergrößerungs-** povečeválni, večajóči, večálni.

Vergrößerungsform *f.* večajóča oblíka.

Vergrößerungsglas *n.* večálo, povečálo.

Vergünſtigung *f.* ugódnost, prednost, olajšílo.

vergüten povŕniti, škodo poravnáti, — nadoméstiti, odškódovati; *impf.* povráčati, škodo nadoméščati.

Vergütung *f.* povračílo, odména, odškódba; (Belohnung) nagráda.

Verhaft *m.* zapòr.

verhaften zapréti (-prèm); *impf.* zapírati; (feſtnehmen) prijéti (primem), ujéti (-jámem).

Verhaftete *m.* jetník, ujetník; *f.* jetníca, ujetníca.

Verhaftsbefehl *m.* zapórno povélje.

Verhaftung *f.* zapŕtje, ujétev, prijétba.

verhallen razdonéti, odzvenéti, razzvenéti, izgubíti se; *impf.* razdonévati, odzvenévati, izgúbljati se, pojémati (-jémam, -jémljem).

verhalten (zu etw.) mórati, síliti; primórati, prisíliti; (verbergen) zatajíti, utajíti, zamólčati (-molčím); *impf.* tajíti, prikrívati; (den Athem) zadŕžati (-držím), pridŕžati; *impf.* pridrževati, dušíti; ſich — biti (sem), iméti (imám) se; es verhält ſich ſo táka je; e. Sache verhält ſich zur anderen wie... reč proti réči je (se imá) kakor...; (ſittl.) vesti (védem) se, nósiti se, obnášati se.

Verhalten *n.* vedénje, ravnánje, obnášanje.

Verhältnis *n.* razmérje, razmèr, razméra, okólnost; günſtige Verhältniſſe (Gelegenheit) lepa prílika; (Beziehung) odnòs, odnošáj, ozír; im Verhältniſſe zu v priméri z...

Verhältniserponent *m.* kazávec (eksponent) razméra.

Verhältnisglied *n.* člen (razméra).

verhältnismäßig razmérən, porazmérən, sorazmérən.

Verhältnisquotient *m.* kóličnik razméra.

Verhältnisrechnung *f.* razmérni račún.

Verhältniswort *n.* razmérnik, predlòg.

Verhältniszahl *f.* razmérno —, razmérsko števílo.

Verhaltungslehre *f.* nauk o vedénju.

Verhaltungsregel *f.* pravílo ravnánja, — vedénja.

verhandeln *tr.* razprodáti (-prodám); *impf.* razprodájati; obravnávati, razprávljati; *intr.* pogájati se, postópati, dogovárjati se.

Verhandlung *f.* pogájanje, dogovárjanje, razgóvor; razpráva; razprodája.

Verhandlungstag *m.* razprávni dan (dneva).

verhängen zavésiti, zastréti (-strèm), zagŕniti, zaslóniti; *impf.* zavéšati, zastírati, zagrínjati, zaslánjati; (über jmd.) naklóniti, pri-, usóditi, umériti; *impf.* naklánjati, pri-, usójati; (Strafe) naložíti, prisóditi, izréči; *impf.* nalágati, prisójati, izrékati; (Concurs) razglásiti; Curatel — stáviti —, dejáti (-dénem) pod skrbníka, podvréči (-vržem) skrbstvu; den Zügel — brzdo spustíti, — popustíti; mit verhängtem Zügel geſprengt kommen na skòk —, na splàv pridírjati.

Verhängnis *n.* usóda.

verhängnisvoll usóden, usodepóln.

verharren vztrájati, stanovítən ostáti (-stánem), ostáti pri čem; *impf.* stanovítən ostájati, držati se česa.

verhärten *tr.* strdíti, zatrdíti; *impf.* s-, zatrjevati; (d. Herz) zakŕkniti; (d. Unterleib) zapírati, zapékati; *intr.* otrdéti, otŕpniti, zakŕkniti; (v. Blut) sesésti (-sédem) se, zgostíti se; (v. Fett) okréniti se; (v. d. Haut) zagúliti se.

verhärtet otrdèl, otŕpèl; opókèl, trdovrátən.

Verhärtung *f.* strdba, otrdélost; trdína; (des Herzens) trdovrátnost, zakŕk, opóklost; (des Unterleibes) zapòr, zapéka; (der Haut) zagúljek.

verhaſst sovrážən, zóprn, mrzək, omrzljiv, odúrən; — machen mráziti; omráziti, pristúditi, omrzíti; — werden zamrzéti.

Verhaſstſein *n.* pristújenost, zóprnost.

Verhau *m.* zaséka, zasèk, pregrája.

verhauen zasékati, z zaséko pregrádíti, pot zavalíti, — založíti; *impf.* zasekovati, z zaséko pregrájati; **verhaut** *ſ.* **verdorben.**

verheeren opustóšiti, razdejáti (-dénem), pokončáti, zatréti (-tárem, -trèm); *impf.* pustóšiti, razdévati, pokončevati, zatírati.

Verheerung *f.* pustóšenje, razdévanje, pokončevánje.

verhehlen prikríti (-kríjem), pritajíti, utajíti; *impf.* prikrívati, skrívati; (v. Wahrheit) zatajíti, zamólčati (-mólčim).

Verhehlung *f.* prikrívanje, skrívanje.

verheilen *tr.* céliti; zacéliti; *intr.* celéti; zaceléti, zacéliti se, scéliti se.

verheimlichen *ſ.* **verhehlen.**

Verheimlichung *f.* zatájba, zatajítèv.

verheiraten ſich (v. Manne) žéniti se; oženíti se; (v. Weibe) možíti se; omožíti se, vdáti (-dám) se.

Verheiratung *f.* ženítèv, ožení tèv; možítèv, omožítèv, vdája.

verheißen obljúbiti; *impf.* obétati (-bétam, -béčem).

Verheißung *f.* obljúba, obèt.

verhelfen pomóči (-mórem), pripomóči; *impf.* pripomágati.

verherrlichen slavíti, velíčati; proslavíti, povelíčati; *impf.* proslávljati, poveličevati.

Verherrlicher *m.* slavítelj, proslavítelj, preslavljávec.

Verherrlichte *m.* proslávljenec.

Verherrlichung *f.* slava, prosláva, poveličevánje, velíčanje, proslávljanje.

Verhetzung *f.* dráženje, húskanje.

verheren začárati, začíniti, narediti komu, uróčiti; **verhext** uróčen; **etwas Verhextes** zdelo.

Verherung *f.* uróki *pl.*, zdelo.

verhindern ubrániti, ovréti (-vrèm), zadŕžati (-drží m), pre-, zapréčiti; *impf.* brániti, ovírati, zadrževati.

Verhinderung *f.* ovíra, ovírek, zapréka, zadŕžek, napóta.

Verhinderungsfall *m.*, im — e če je kdo zadržán, če kdo ne utégne.

Verhinderungsurſache *f.* zadŕžni vzrok.

verhöhnen zasramovati, zasmehovati, rógati se komu.

Verhöhnung *f.* zasrámba, zasramovánje, zasméh, róganje.

Verhör *n.* zaslíšba, zasliševánje, zaslúh, izpraševánje.

verhören zaslíšati (-slíšim), izprášati; *impf.* zasliševati, izpraševati.

Verhörzimmer *n.* zasliševálnica, izpraševálnica.

verhüllen zagŕniti, pregŕniti, zastréti (-strèm), prekríti (-kríjem), odéti (-dénem), zagáliti; *impf.* za-, pregrínjati, zastírati, prekrívati, odévati; (**verheimlichen**) prikríti; *impf.* prikrívati.

Verhüllung *f.* zastirálo, zastor.

verhungern od lákote —, za lákoto umréti (mrèm, -mŕjem), od glada pogíniti; **verhungert** sestrádan.

verhunzen pokváriti, spakedráti, izkazíti; *impf.* spakedrávati.

verhüten preubrániti, ubrániti, odvŕniti, obvárovati; *impf.* odvrácati.

Verhütung *f.* ubranítèv, odvrnítèv.

Verification *f.* poverítèv, potrdítèv.

Verificator *m.* overovítelj.

verificieren povériti, overóviti, potrdíti.

verirren ſich zaíti (-idem), zablódíti, zabrésti (-brédem), zagáziti, zatépsti (-tepem) se, izgubíti se; *impf.* zabrédati, izgúbljati se.

Verirrung *f.* blodnja, zablóda, zabréda; zmota, zmotnjáva.

verjagen izpodíti, odpodíti, pregnáti (-ženem), odgnáti, izpókati; *impf.* odpójati, pre-, odgánjati.

verjähren zastaréti, zastárati se, zalétiti se.

Verjährung *f.* zastáranje.

verjüngen mladíti, mlájšati; pre-, pomladíti, prenovíti; *impf.* pre-, pomlájati, prenávljati; *(math.)* omalíti; *(arch.)* zóžiti; *impf.* zoževati; **verjüngter Maßſtab** omaljéno merílo; ſich — mladíti se; omladéti, prenovíti se; *impf.* omladévati, prenávljati se.

Verjüngung *f.* o-, pomladítèv; pomlajénost.

Verkauf *m.* prodája; **zum** — na pródaj; — **mit Vorbehalt des Wiederkaufes** prodája na rešílo, — s pridŕžkom povrátnega kupa.

verkaufen prodáti (-dám), razprodáti, razpečáti, zvesti (-vedem); *impf.* prodájati, razprodájati, razpečávati; na próday iméti (imám).

Verkäufer *m.* prodajávec, prodájnik; =in *f.* prodajávka.

verkäuflich prodájen, pródalen, na próday.

Verkaufs- prodájni; **=bude** *f.* stójnica; **=gewölbe, =locale** *n.* prodajálnica, (štacúna); **=halle** *f.* prodajalíšče, tržíšče, tŕžnica; **=preis** *m.* prodájna cena.

Verkehr *m.* promèt; (Handelsverkehr) trgovína, kupčíja; (Umgang) óbčenje, občevánje.

verkehren tŕžiti, trgovati, kupčevati; (umgehen) óbčiti, občevati, drúžiti se, shájati se; (fahren) vóziti se, pluti (plovem); ſ. umkehren.

Verkehrs- prométni, občílni; **=anſtalten** *pl.* občílni zavódi; **=mittel** *n.* prométno sredstvo, občílo; **=ſtraße** *f.*, **=weg** *m.* prométna cesta; **=weſen** *n.* promèt.

verkehrt *adi.* prevŕnjen, izvŕnjen; (ſittl.) nápačen, naópačen, popáčen, izprijen; *adv.* nápak, naópak, naróbe.

Verkehrtheit *f.* nápačnost, popáčenost, izprijenost; obŕtica.

Verkehrung *f.* preobrnítev, prevrácanje, izvrácanje.

verkeilen zagozdíti, zaklíniti, s klinom zabíti (-bíjem); *impf.* — zabíjati.

verkennen ne spoznáti (-znám), zmótiti se nad čim; *impf.* ne spoznávati, mótiti se nad kom (čim).

verketten verížiti, z verígo —, lancem vézati (vézem); zverížiti, — zvézati; *fig.* strníti, stekníti (-táknem), zedíniti, zvézati; *impf.* strínjati, stíkati, vézati; eng verkettet tesno zvezan, v tesni zvezi, v tesnem stiku.

Verkettung *f.* stik, povéza.

verketzern razglásiti za krivovérca; razglášati —, iméti (imám) za krivovérca; (zum Ketzer machen) pokrivovériti.

verkieſeln kremeníti se; okremeníti se.

verkitten zalepíti, zamázati (-mážem).

verklagen tóžiti; zatóžiti.

Verkläger *m.* tožník, zatožník; =in *f.* tožnica.

Verklagte *m.* tóženec, zatóženec; *f.* tóženka, zatóženka.

verklären ozáriti, objasníti, razbístriti; *fig.* preobráziti, izpremeníti, proslavíti; *impf.* preobraževati, izpremínjati, proslávljati.

Verklärung *f.* preobráženje, izpremín, izpremémba, prosláva.

verkleben zalepíti, zaklejíti; zakípati, zakípniti; verklebtes Auge zakípnjeno okó.

verkleiden opážiti, obložíti, prevléči (-vléčem); *impf.* opaževati, obkládati; ſich — preobléči (-obléčem) se; *impf.* preobláčiti se.

Verkleidung *f.* opážba, obkláda; preobléka.

Verkleidungsmauer *f.* obložni —, obkládni zid.

verkleinern mánjšati, malíti, drobíti; po-, umánjšati, umalíti; *fig.* ponížati, na nič dejáti (dénem); *impf.* ponižévati, na nič dévati (devam, devljem).

Verkleinerung *f.* manjšátev, umanjšáva, pománjšanje, zmanjšátev, pománjšek.

Verkleinerungsglas *n.* manjšálo, manjšálno steklo.

Verkleinerungswort *n.* manjšávka, manjšálna beséda.

verkleiſtern zaklejíti.

verklingen razdonéti, razzvenéti, odzvenéti, razbrnéti.

verkneten zagnésti (-gnétem), za-, umésiti.

verknien zakléčati (-klečím); preklécati.

verknöchern okostenéti, skostenéti, okoščenéti.

Verknöcherung *f.* okostenélost.

verknorpelt hrustáncast.

verknoten zaplésti (-plétem), zavozláti; ſich — krotovíčiti se.

verknüpfen ſ. verbinden.

verkochen *tr.* pokúhati, zakúhati; *intr.* prekúhati se, u-, pokúhati se.

verkohlen *tr.* ogleníti; poogleníti; *intr.* oglenéti; poogleníti, izoglenéti; verkohlt pooglenèl.

Verkohlung *f.* oglenítev.

Verkohlungsproceſs *m.* oglenénje.

verkommen propásti (-pádem), na nič priti (pridem), izkazíti se; verkommen *adi.* propáděl.

verkörpern utelésiti; ſich — utelésiti se, potelésiti se, meso postáti (-stánem); *impf.* — postájati.

Verkörperung *f.* utelésba.

verkoſten ſ. koſten.

verköſtigen hrano dajáti (dajem), prehranjevati; prehrániti.

Verköſtigung *f.* prehranítěv; živež, hrana.

verkriechen ſich razlésti (-lézem) se, porazlésti se; zalésti; skriti (-krijem) se; *impf.* razlezovati se.

verkrümeln drobíti, drobtíniti, mrvíti, mrvíčiti; zdrobíti, razdrobíti, razmrvíti.

verkrümmen krivíti, kljúčiti, krivénčiti; skrivíti, skljúčiti; **verkrümmt** krivénčast, skrivljén.

verkrüppeln *intr.* ohrométi, pokvéčiti se; *tr.* pokvéčiti, ohromíti; **verkrüppelt** ohromèl, pokvéčen, pakljast.

verkühlen ſich prehladíti se, premrázi ti se; *impf.* prehlájati se.

Verkühlung *f.* prehlàd, prehlája, prehlajénje.

verkümmern *tr.* greníti, kalíti; zgreníti, skalíti; umánjšati, ustáviti; pokváriti; *intr.* húјšati (se), hírati; shújšati (se); (v. Durſt) zažéjati se; (v. Hunger) zaláčniti se.

verkündigen oznániti, naznániti, razglásiti, oklícati (-klíčem), napovédati (-vém), objáviti; *impf.* oznánjati, razglášati, oklicevati, napovedovati, objávljati.

Verkündiger *m.* oznanjevávec; glasník, klicár.

Verkündigung *f.* oznanílo, oklic, razglàs, naznanítěv, razglasítěv, navestílo; Mariens — Marije Devíce —, Maríjino oznanjénje.

Verkündung *f.* objáva, obvestílo.

verkünſteln s preúmnostjo pokváriti, preumetníčiti.

verkupfern pobakréniti, obákriti, pobákriti.

verkürzen krátiti, krájšati; prikrátiti, skrátiti, prikrájšati, skrájšati; *impf.* prikračevati, skrajševati; ſich die Zeit — kratek čas si délati, kratkočásiti se; (den Lohn) utŕgati; *impf.* utrgávati.

Verkürzer *m.* kratítelj, kratívec.

Verkürzung *f.* prikrájšanje, prikrájšba, prikrátba, prikratítěv, prikrájšek.

Verkürzungszeichen *n.* kratíca; (s)krajšáj.

verlachen zasmehovati koga, posmehovati se, smějati (smejem) se, rógati se komu.

verladen naložíti, natovoríti; *impf.* nalágati, nakládati; napak naložíti.

Verladeſtation *f.* nakládna postája.

Verladeſtelle *f.* nakladalíšče.

Verlag *m.* zalóga, zalóžba, zálog; izdája; **Verlags-** zalóžni; **=buchhandlung** *f.* zalóžna knjigárna, založárnica; **=koſten** *pl.* zalóžni stroški *pl.*; **=recht** *n.* zalóžna pravíca.

verlangen zahtévati, hotéti (hóčem), hrepenéti; poželéti, zaželéti; es verlangt mich zu wiſſen rad bi vedel.

Verlangen *n.* zahtéva; želja, slà, hrepenénje, skomína.

verlängern dáljšati; po-, razdáljšati, podolžíti; *impf.* podaljševati.

Verlängerung *f.* podáljšek, podaljšáva, podáljšba.

verlangſamen opočásniti; ſ. verzögern.

Verlaſs *m.* zapuščína, ostalína.

verlaſſen zapustíti, pustíti, ostáviti; *impf.* zapúščati, púščati, ostávljati; opustíti; *impf.* opúščati; ſich — zanésti (-nésem) se; *impf.* zanášati se; —er Ort samíja; —e Waiſe samohrána siróta, zapuščénec, zapuščénka.

Verlaſſenſchaft *f.* ſ. Verlaſs.

Verlaſſenſchafts-abhandlung *f.* zapuščínska razpráva; **=curator** *m.* skrbník zapuščíne, zapuščínski skrbník; **=gläubiger** *m.* úpnik zapuščíne, zapuščínski úpnik; **=maſſe** *f.* zapuščínska masa; **=vermögen** *n.* zapuščínska imovína, ostalína, ostávščina.

verläſslich zanesljìv, zvest, verèn.

verläſtern ogrdíti, opsovati, oklevetáti.

Verlaub *m.* dopúst, dopustítěv, dopúščanje, dovolílo.

Verlauf *m.* tek, pretèk; — nehmen vršíti se; pretéči (-téčem); nach — eines Jahres ob letu, za leto dni; nach — von drei Tagen črez tri dni; — der Krankheit tek bolézni; den — einer Sache erzählen pripovedovati, kako se je kaj vršílo, — izvršílo.

verlaufen *tr.* (den Weg) zatéči (-tečem), presékati, zapréti; *intr.* teči, hitéti; pretéči, miniti; ſich — raztéči se, razbéžati (-bežím) (se), razkropíti se; (v. Waſſer) utéči se, odtéči (se); *impf.* utékati se, odtékati (se); (v. Farben) prelívati se, razplívati se; prelíti se, razplíniti (-plínem) se; (v. Vieh) razbezljáti (se); (irre laufen) zatéči se, zablóditi, izgubíti se; zaletéti se.

verlautbaren razglásiti, oznániti, na znanje dati (-dam), oklícati (-klíčem); *impf.* razglášati, oznánjati, oklicevati.

Verlautbarung *f.* razglaševánje, oklic, razglàs, oznanílo.

verlauten, es verlautet právijo, slíšati je, čuje se, govorí se, bajè.

verleben preživéti, prebíti (-bom, -bíjem).

verlegen založíti, zadejáti (-dénem); *impf.* zalágati, zadévati; (auf eine andere Zeit, Ort ꝛc.) preložíti; (verſchieben) odložíti; *impf.* odlágati, odlášati; (ein Werk) založíti, izdáti (-dam) na svoj račún; *impf.* zalágati, izdájati; jmd. den Weg — komu pot zadélati, — zastáviti, — presékati; ſich auf etwaš — poprijéti (-primem) se česa, lotíti se česa.

verlegen *adi.* zméden, zmóčen, zmẽšan, izbégan, osúpel, v zadrégi; (durch Liegen) zaležán, preležán; — machen zmesti (-medem), zmótiti, zmẽšati.

Verlegenheit *f.* zadréga, stiska; in — ſetzen v zadrégo pripráviti, ſ. verlegen machen; wir werden in arge — kommen húda nam bo predla.

Verleger *m.* založník; =in *f.* založníca.

verleiden priskútiti, pristúditi, omráziti; ogreníti.

Verleihbrief *m.* podelílno —, dovolílno pismo; podelílnica, dupustílnica.

verleihen razposóditi; podelíti, dati (dam), podaríti, poklóniti; *impf.* podeljevati, poklánjati.

Verleihung *f.* posojílo; podelítev, podarítev, podelílo.

Verleihungsrecht *n.* podelílna pravíca.

Verleihungstag *m.* dan (dneva) podelítve.

verleiten zapéljati (-péljem), zavésti (-védem), zvóditi, s prave poti odvníti; *impf.* zapeljevati, zvájati, s prave poti odvráčati.

Verleiter *m.* zapeljívec.

Verleitung *f.* ſ. Verführung.

verlernen pozábiti, iz spomína izgubíti; *impf.* pozábljati, iz spomína izgúbljati.

verleſen prebráti (-bérem); *impf.* prebírati, brati —, čítati pred kom; ſich — zaréči (-réčem) se v branju, zmótiti se v čítanju.

Verleſliſte *f.* bralni imeník.

verletzbar poškodljiv, ranljiv, uvredljiv.

verletzen kváriti, vréditi; pokváriti, poškódovati, uvréditi, pohábiti; (verwunden) rániti; (das Recht, Ehre ꝛc.) žáliti, skrúniti; razžáliti; (Geſetz) prestópiti, prelómiti, prekŕšiti; *impf.* prelámljati; (Ordnung) mótiti, rúšiti.

Verletzer *m.* poškodovátelj, žalívec, rušítelj.

verletzlich ſ. verletzbar.

Verletzung *f.* poškódovanje, poškódba, pokvárba, kvara, vrèd; žalítev; prestòp, prestópek, prekŕšek, prelòm.

verleugnen tajíti; zatajíti, utajíti; *impf.* zatajevati.

verleumden obrekovati, obrékati, objédati, oprávljati, raznášati, obírati, grdíti, črníti, ogovárjati; obréči (-réčem), ogovoríti, ogrdíti.

Verleumder *m.* obrekovávec, opravljívec, ogovárjavec, klevétnik; =in *f.* obrekovávka, opravljívka.

verleumderiſch obrekoválen, obrekljiv, opravljiv, obírav, raznašàv.

Verleumdung *f.* obréka, obrekovánje, klevéta, oprávljanje, obròk.

Verleumdungsſucht *f.* opravljívost.

verlicitieren po dražbi prodáti (-dám).

verlieben ſich zaljúbiti se.

Verliebte *m.* zaljúbljenec; *f.* zaljúbljenka.

verlieren gubíti, trátiti; izgubíti; *impf.* izgúbljati; (verwirken) zapásti (-pádem); den Verſtand — obnoréti, pámet izgubíti; die Farbe — obledéti; den rechten Weg —, die Spur — zgrešíti pravo pot (-i), — pravi sled; beim Spiele — zaigráti; durch ſchlechte Wirtſchaft — zagospodáriti; als Wirt, Fuhr-

mann, Landmann ꝛc. — zakrčmáriti, zavozáriti, zakmétovati ꝛc.; ſich — izgubíti se, razgubíti se, porazgubíti se; (ſich unbemerkt entfernen) izmúzniti se, natíhoma pobráti (-bérem) jo; (v. Waſſer) uletéti se; das Gleichgewicht — prevágati se, prevégniti se; in Gedanken — zamísliti se; *impf.* zamíšljati se.

Verlies, Verließ *n.* (podzémeljska) ječa, temnica.

verloben zaročíti; *impf.* zaróčati.

Verlöbnis *n.* zaróka, zaročítev.

Verlobte *m.* zaročéněc, zaróčnik; *f.* z ročénka, zaróčnica.

verlocken zvábiti, privábiti, zvóditi, primámiti.

verlockend vaběn, vabljiv, vabèč, míkavěn.

Verlockung *f.* vaba, vabílo; vabljívost.

verloren izgubljèn; zgrešèn; — gehen izgubíti se, v izgúbo iti (grem).

verlöſchen *intr.* gásniti; ugásniti; *impf.* ugasovati; *tr.* ſ. auslöſchen.

verloſen žrébati; izžrébati.

Verloſung *f.* žrébanje, izžrébanje.

Verluſt *m.* izgúba, izgubíčěk, gubítěk, ubítěk; — leiden, — erleiden na izgúbi biti (sem), okúpiti se; bei — pod izgúbo.

verluſtig werden izgubíti; (im Spiele) zaigráti; (im Proceſſe) zaprávdati, zapásti (-pádem).

Verluſtträger *m.* izgubítelj.

vermachen zadélati, zapháti; *impf.* zadelávati; (im Teſtam.) vóliti; (Speiſe) béliti; zabéliti, začíniti.

Vermächtnis *n.* volílo.

Vermächtnisgeber *m.* volívěc.

vermahlen pomléti (-méljem), zmleti.

vermählen ſich omožíti se, v zákon stópiti, vdáti (-dám) se; (v. Mann) žéniti se; oženíti se, v zákon stópiti.

Vermählung *f.* poróka; ženítěv, vdája; možítěv.

Vermählungsfeier *f.* svátba.

Vermählungstag *m.* poróčni dan (dneva).

vermaledeien prekléti (-kólnem); *impf.* preklínjati; vermaledeit preklét.

vermarken omejníčiti, mejníke postáviti.

Vermarkung *f.* omejítěv, postávljanje mejníkov, mejníčenje.

vermauern zazídati; *impf.* zazidovati.

vermehren množíti; pomnožíti, umnožíti; *impf.* po-, umnoževati; věčati; povéčati; ſich — raz-, pomnožíti se; zaredíti se, za-, razplodíti se, razpásti (-pásem) se; *impf.* raz-, pomnoževati se; zaréjati se, za-, razplojevati se; (v. Gewächſen) razrásti (-rastem) se, *impf.* razráščati se.

Vermehrung *f.* množítěv, po-, raz-, umnožítěv, umnožáj, razmnóžba, pomnóžba; (v. Thieren) razplòd; (von Gewächſen) razrást (-i).

vermeidbar, vermeidlich ogíběn, izogíběn.

vermeiden ogníti (ógnem) se, izogníti se (česa, čemu); *impf.* ogíbati (-gíbljem) se.

Vermeidung *f.* ogíba, ogíbanje; nach — ognívši se; bei — weiterer Koſten da ne bo več stroškov; bei — der vorgeſchriebenen Strafe pod izogíbom zapreténe kazni, da ne zapáde kazni, pod káznijo.

vermeinen méniti, mísliti, domnévati.

vermeintlich dozdévěn, domnévěn.

vermelden oglásiti, naznániti; *impf.* oglášati, naznánjati.

vermengen zmẽšati, poméšati.

Vermengung *f.* pomešátěv; zméšanost, méšanica.

vermenſchlichen počlovéčiti.

Vermerk *m.* zaznámba, zaznáměk.

vermeſſen mériti; izmériti, premériti; *impf.* iz-, premérjati.

vermeſſen *adi.* drzěn, predrzěn, drzovít, smelěn, prezaúpěn.

Vermeſſenheit *f.* drznost, predrznost, drzovítost, smelost, prezaúpnost.

vermeſſentlich ſ. vermeſſen.

Vermeſſer *m.* merěc, merívěc.

Vermeſſung *f.* mérjenje, izméra, izmérjanje.

Vermeſſungsgebür *f.* merska pristojbína.

Vermeſſungskunde *f.* merstvo, meroznánstvo.

vermieten v najèm dati (dam); *impf.* — dajáti (dájem); ſich — ſ. ſich verdingen.

Vermieter *m.* najemodávěc.

vermindern mánjšati, malíti; z-, pománjšati, umalíti.

Verminderung *f.* manjšáva, pománjšanje, pománjšěk, pománjšba.

vermiſchen ſ. vermengen.

vermiſcht mešan, zmešan, pomešan, mešovít.

vermiſſen zgrešíti, pogrešíti; *impf.* pogrešáti; leicht — lahko utrpéti; *impf.* — utrpévati.

vermiſst pogrešan; der Vermiſſte pogrešaněc.

vermitteln posredováti; (Gegenſätze) pomiríti, zmiríti.

vermittelſt *praep.* s, z, s pomočjó.

Vermittelung *f.* posredovánje, posrédništvo.

Vermittelungsgebür *f.* posredoválna pristojbína, posrednína.

Vermittler *m.* posredovátelj, posrédnik; mešétar; =in *f.* posredovávka, posrédnica.

vermodern trohnéti, prhnéti, gniti (gnijem); strohnéti, sprhnéti, zgniti, preperéti.

vermodert trhlén, (s)trohnèl, preperèl, trhěl.

vermöge *praep.* po, zarádi, pri; (mit Hilfe) s, z, s pomočjó.

vermögen moči (morem), zmožen biti (sem); premóči, zmoči.

Vermögen *n.* (Fähigkeit) zmožnost; (zeitl. Güter) imovína, imétje, iménje, premoženje; (Kraft) moč (-í).

vermögend zmožen, premóžen, mogòč, imovít.

Vermögensbekenntnis *n.* napóved (-i) imovíne.

Vermögenserbin *f.* dédična imovíne, blagovnica.

vermögenslos brez imovíne.

Vermögensloſigkeit *f.* brezimovínstvo.

Vermögensobject *n.* predmèt premoženja.

Vermögensſtand *m.* stan imovíne, imovínski stan.

Vermögensübertragung *f.* imovínski prenòs.

Vermögensumſtände *pl.* imovínske razmére, gmotne razmére.

vermöglich imovít, premóžen.

vermorſchen ſ. vermodern.

vermummen ošémiti.

vermuthen domnévati, domíšljati si.

Vermuthen *n.* domnéva, dozdéva, dozdévěk, miſel (-i); wider alles — vse drugáče, kakor se je míslilo; allem — nach kakor vse kaže, kakor je podóba.

vermuthlich *adi.* domnévěn, dozdévěn; *adv.* préjkone, bržkone, po vsej príliki.

Vermuthung *f.* domnéva, dozdéva, dozdévěk, domnévanje; (Verdacht) sumnja.

vernachläſſigen zanemáriti, zalenóbiti, z némar —, v némar pustíti; *impf.* zanemárjati, ne róditi (za kaj).

Vernachläſſigte *m.* zanemárjenec; *f.* zanemárjenka.

Vernachläſſigung *f.* zanemárjenje, zanemárjanje, zanemára, némar.

vernageln zabíti (-bíjem); (e. Pferd) zakovati; (eine Kanone) zagozdíti.

vernagelt *fig.* zabít, bútast.

vernähen pošíti (-šíjem), zašíti; *impf.* zašívati.

vernarben zaceléti, zacéliti se, zarásti (-rastem) se.

Vernarbung *f.* zarást (-i), zarástěk.

vernehmen slíšati (slíšim); zaslíšati, začúti (-čújem); (gerichtlich) zaslíšati, izprášati; *impf.* zasliševati; dem Vernehmen nach kakor se sliši, govorí; ſich — laſſen oglásiti se, izpregovoríti.

vernehmlich slíšen, razlóčen, glasen.

Vernehmlichkeit *f.* slíšnost, razlóčnost.

Vernehmung *f.* zaslíšba, zasliševánje.

verneigen ſich priklóniti se; *impf.* priklánjati se.

Verneigung *f.* priklòn, poklòn.

verneinen zaníkati, odréči (-réčem); *impf.* zanikávati, zanikovati, odrékati.

verneinend nikálěn, zanikálěn.

Verneinung *f.* níkanje, zaník, zaníkanje, zanikávanje, zaníkava.

Verneinungswort *n.* nikálnica.

vernichten pokončáti, ukončáti, uníčiti, ugonobíti, razdejáti (-dénem), porúšiti, polomástiti; *impf.* pokončávati, ukončevati, uničevati, ugonábljati, razdévati (-dévam).

Vernichter *m.* pogubítelj, pokončevávěc, ugonobítelj.

Vernichtung *f.* pokončáva, pokončánje, pokončátěv, uníčba, zatòr; — eines Vertrages ovŕžba.

Vernunft *f.* pámet (-i), um, razúm; zur — kommen spámetovati se.

Vernünftelei *f.* umstvovánje, umníčenje, modrovánje.

vernünfteln umstvovati, pámetovati, umníčiti, modrovati.

Vernunfterkenntnis *f.* úmstveno spoznánje.

vernunftgemäß *adv.* po pámeti, úmstveno.

vernünftig pámetěn, uměn, razúměn.

vernunftlos brezpámetěn, nespámetěn, brezúměn, brez úma.

Vernunftlosigkeit *f.* brezpámetnost, brezúmnost.

vernunftmäßig pámetěn, úměn, úmstven.

Vernunftmäßigkeit *f.* pámetnost, úmstvenost, poúmnost.

veröden opustóšiti, v puščávo izpremeníti; *impf.* pustóšiti, v puščávo izpremínjati.

verödet pust, puščóběn, opuščèn.

veröffentlichen razglásiti, objáviti, prióbčiti, na znanje dati (dam); *impf.* razglášati, objávljati, priobčevati, na znanje dajáti (dájem).

Veröffentlichung *f.* razglasítěv, razglàs, objáva, priobčevánje.

verordnen ukázati (-kážem), zaukázati, veléti; *impf.* u-, zaukazovati, velévati; (beſtimmen) odrediti, ustanovíti; *impf.* ustanávljati; (ärztl.) zapísati (-píšem), predpísati, zaukázati; *impf.* za-, predpisovati.

Verordnete *m.* odbráněc, pooblaščéněc; odbórnik.

Verordnung *f.* ukàz, odrédba. [nik.

Verordnungsblatt *n.* ukázni list, ukáz-

verordnungsmäßig po ukázu, ukázu primérěn.

Verordnungsweg *m.* ukázni pot; im —e po ukázu, ukázoma, z ukázom.

verpachten v zakúp dati (dam); *impf.* — dajáti (dájem).

Verpächter *m.* zakupodávec, dajávec v zakúp.

Verpachtung *f.* oddája, —, dajánje v zakúp.

verpacken zložíti; *impf.* zlágati; kam správiti, — zamotáti; *impf.* kam správljati, — zamotávati.

Verpackung *f.* zavíjanje, zláganje, vkládanje.

verpallisadieren obkóliti, s koli ogradíti; *impf.* — ográjati.

verpanzern oklópiti.

verpassen zamudíti; zapozníti se; *impf.* zamújati.

verpatzen zamázati (-mažem), zabrazdáti.

verpesten kúžiti; okúžiti; zasmráditi.

verpetschieren pečátiti; zapečátiti.

verpfählen ſ. verpallisadieren.

verpfänden zastáviti; *impf.* zastávljati.

Verpfänder *m.* zastávnik.

Verpfändung *f.* zastáva, zastávljanje.

Verpfändungsurkunde *f.* zastavílna listína, zastavílnica.

verpflanzen zasadíti; presadíti; *impf.* zasájati; presájati.

verpflegen oskrbéti, preskrbéti, z živežem založíti; *impf.* oskrbovati, preskrbovati, z živežem zalágati, — zakládati.

Verpfleger *m.* oskrbovátelj; hranítelj.

Verpflegs- oskrboválni, oskŕbni.

Verpflegsamt *n.* oskrboválni urad.

Verpflegscontract *m.* pogódba zastràn preskrbovánja, oskŕbna pogódba.

Verpflegsmagazin *n.* oskrboválnica.

Verpflegsſtätte *f.* oskrbovalíšče.

Verpflegswesen *n.* oskŕbstvo.

Verpflegung *f.* oskŕba, oskrbovánje, preskŕba, prežívljanje; živež, hrana.

verpflichten dolžnóst komu nalágati, vézati (vežem); dolžnóst komu naložíti, zavézati; *impf.* zavezovati; ſich — zavézati se; *impf.* zavezovati se.

verpflichtet zavézan, dolžèn; ich bin — veže me dolžnost.

Verpflichtete *m.* dolžník, zavézaněc, obvézaněc.

Verpflichtung *f.* zavéza, ob-, zavéznost, ob-, zavéznost, dolžnóst.

Verpflichtungsſchein *m.* obvéznica, obvézni list.

verpfuſchen izkazíti, pokváriti, pohábiti.

verpichen zasmolíti.

verpönen pod káznijo prepovédati (-vém), — zabrániti; *impf.* — prepovedovati.

verpraſſen s požrešévanjem potrátiti, z razkóšnostjo zatrátiti, zapráviti.

verproviantieren z živežem preskrbéti, — založíti; *impf.* — preskrbovati, — zalágati.

verpuppen ſich zabúbiti se, zaprésti (-predem) se; *impf.* zabúbljati se, zaprédati se.

Verputz *m.* zamàz, zamázek; omèt; belež.

verputzen zamázati (-mážem); ométati (-méčem); pobéliti; ſ. verſchleudern.

verquicken ſ. amalgamieren.

verrainen ogradíti, omejíti.

verrammeln zagradíti, zadélati, zastáviti; *impf.* zagrájati, zadelávati, zastávljati.

Verrath *m.* izdája, izdájstvo.

verrathen izdáti (-dam); *impf.* izdájati; (der Obrigkeit) ováditi; *impf.* ovájati; (zu erkennen geben) razodéti (-dénem); *impf.* razodévati, kázati (kažem); der Knabe verräth (eine Eigenſchaft) dečku se zna, — se vidi.

Verräther *m.* izdajávec, izdájnik; ovaduh, ovadník; **=ei** *f.* izdája, izdájstvo; **=in** *f.* izdajávka, izdájnica.

verrätheriſch izdájen, izdajálen, izdájski.

verrauchen pokadíti, izkadíti; ſ. verdampfen.

verräumen založíti.

verrechnen zaračúniti; v račún vzeti (vzamem); *impf.* zaračúnjati, v račún jemáti (jémljem); ſich — zaračúniti se, uštéti (-štejem) se, zmótiti se v računu; *impf.* zaračúnjati se, uštévati se.

Verrechnung *f.* zaračúnjanje.

verrecken crkniti, iztégniti se, cépniti, krépniti; crkati, cépati, krépati.

verreden ſich zaréči (-rečem) se, zagovoríti se.

verreiſen *intr.* odpotovati, odíti (-ídem) na pot; *impf.* odhájati; *tr.* zapopótovati, zapotovati.

verreißen raztŕgati.

verrenken izvíniti, izpehníti (-páhnem), izmekníti (-máknem).

Verrenkung *f.* izpàh, izvín.

verrennen zaskóčiti, pot pretéči (-téčem).

verrichten opráviti, storíti, dodélati, zvršíti, obáviti, dogotovíti; *impf.* oprávljati, dodelovati, zvrševati, obávljati, dogotávljati.

Verrichtung *f.* opravílo, oprávek; delo, dejánje.

verriegeln zatekníti (-táknem), zapehníti (-páhnem); *impf.* zatíkati, zapehovati.

verringern mánjšati; zmánjšati, znížati; *impf.* zmanjševati, zniževati.

Verringerung *f.* zmanjšáva, znížba.

verroſten zarjavéti.

verruft preklét, proklét, brezbóžen, zloglásen.

Verruftheit *f.* brezbóžnost, preklétost, zloglásnost.

verrücken premekníti (-máknem), premestíti; prestáviti, preložíti, prenésti (-nesem); *impf.* premíkati, premeščati; prestávljati, prelágati, prenášati; (den Kopf) zmesti (-medem), zmešati.

verrückt zméden, zmešan, nòr; prismúknjen, prismójen; ein —er Menſch prismóda, prismójenec.

Verrücktheit *f.* zmédenost, zmešanost, norost, oblaznélost, prismójenost.

Verrückung *f.* prestáva, premik, preložítev.

Verruf *m.* slabi glas.

verrufen, in Verruf bringen ozloglásiti; *adi.* zloglásen, slaboglásen, na slabem glasu, razvpít.

Vers *m.* stih, verz, granes; (in der Bibel) odstávek, vrsta; fataleftiſcher — nedomérni —, nepopólni verz; hyperfataleftiſcher — nadmérni verz; afatafleftiſcher — popólni —, celoviti verz.

verſagen (verſprechen) obljúbiti; *impf.* obétati (-bétam, -béčem); (abſchlagen) odréči (-rečem), odpovédati (-vém), odbíti (-bíjem), prikrátiti; *impf.* odrékati, odpovedovati, krátiti; (v. Gewehre) odpovédati, ne vzgáti (-žgèm) se; die Füße — mir noge mi odpovedújejo.

verſägen zažágati; sežágati, požágati.

Verſalbuchſtaben *pl.*, **Verſalien** *pl.* vélike začétne črke, vélika začétna pisména *pl.*

verſalzen zasolíti, presolíti; verſalzen *adi.* preslán, presoljèn.

verſammeln zbrati (-berem), skupíti, skùp správiti; *impf.* zbírati, skúpljati; ſich — zbrati se, *impf.* zbírati se; sniti (snidem) se, *impf.* shájati se.

Verſammlung *f.* zbòr, skúpščina; shòd, sestánek.

Verſammlungs-haus, -locale *n.*, -ſaal *m.* zbórnica, sestajalíšče; -ort *m.* zbirálíšče, zboríšče.

Verſand *m.* pošiljátev, odposlátev.

verſanden péščiti se, peščeníti se; s peskom zasúti (-spèm, -sújem) se, s-, zapeščeníti se.

Verſart *f.* vrsta stihov, — verzov.

Verſatz *m.* zastáva. [nica.

Verſatzamt *n.* zastávnica, zastavljál-

Verſatzzettel *m.* zastávni list.

verſauern kísati se; skísati se.

verſaufen zapíti (-píjem), zapijáncevati.

verſäumen zamudíti; *impf.* zamújati, mudíti; (ſich verſpäten) zakesnéti; *impf.* zakesnévati; ſ. vernachläſſigen.

Verſäumnis *f.* zamúda.

Verſbau *m.* stihotvórje, stoposkládje.

verſchaffen priskrbéti, dobíti (-bóm, -bím), pridobíti; dobáviti, pribáviti; *impf.* priskrbovati, dobávljati, pribávljati; Geltung — veljávo zadobíti, dati; *impf.* — zadobívati.

verſchalen obíti (-bíjem), opážiti; *impf.* obíjati, opážati.

verſchallen razzvenéti, odzvenéti.

Verſchalung *f.* opáž; die — wegnehmen odpážiti.

verſchämt sramežljiv, sraměn.

Verſchämtheit *f.* sramežljívost.

verſchanzen ſich zagraditi se, z okópom se obdáti (-dam), utrditi se; *impf.* zagrájati se, utrjeváti se.

Verſchanzung *f.* okòp, obkòp, utrdba.

verſchärfen izostríti, poostríti.

Verſchärfung *f.* poostrílo, poostrítev.

verſcharren zagrébsti (-grébem), zagréniti, zakópati (-kópljem), zasúti (-spèm, -sújem); *impf.* zasípati (-sípljem), zagrébati, zasipávati.

Verſcharrungsplatz *m.* zagrebalíšče.

verſchauen ſich zaglédati se; zatelebáti se.

verſcheiden umréti (-mrèm, -mŕjem), dušo pustíti, preminíti (-mínem).

verſchenken podaríti; podelíti; razdáti (-dám), porazdáti; *impf.* podárjati, podeljevati, razdájati; (ausſchenken) točíti; raztóčiti.

verſcheuchen preplášiti, odpodíti, razpodíti.

verſchicken razposláti (-pošljem); *impf.* razpošíljati.

verſchiebbar premíčen, premekljiv.

Verſchiebbarkeit *f.* premíčnost.

verſchieben premekníti (-máknem); *impf.* premíkati; (auf e. andere Zeit) odložíti, odgodíti, preložíti; *impf.* odlágati, odlášati.

verſchieblich ſ. verſchiebbar. [stěn.

verſchieden razlíčen, razěn, raznovr-

verſchiedenartig raznovŕstěn, raznotér, raznolík, raznolíčen.

verſchiedenfarbig raznobárvěn.

Verſchiedenheit *f.* razlíčnost, raznost.

verſchießen postréljati; (v. d. Farbe) obledéti, barvo izgubíti.

verſchimmeln plésneti (plésnejem), plesnéti (-ím); izplésneti.

verſchlafen zaspáti (-spím), zalézati (-ležím), spèč zamudíti; *adi.* zaspán, pospán, tožljiv, dremljiv; ein —er Menſch zaspáněc, pospanè (-éta).

Verſchlag *m.* predèl, prédel (-éla), pregrája; ſ. Kiſte.

verſchlagen pozabíti (-bíjem), zabíti; *impf.* pozabíjati, zabíjati; zapážiti, pregradíti, predelíti; *impf.* pregrájati, predeljevati; (wohin —) zanésti (-nesem), zadreviti, zagnáti (-ženem); *impf.* zanášati, dreviti, zagánjati; den Ball — žogo zavréči (-vržem); d. Pferd — konja zakovati; das verſchlägt nichts to nič ne dé; *adi.* zabít, tòp, neúmen; prekánjen, premetèn, presúkan, zvit, zvitorèp.

Verſchlagenheit *f.* prekánjenost, premetènost, zvítost. [vati.

verſchlämmen zablátiti; *impf.* zablača-

verſchlechtern slabíti, slábšati; poslabíti, poslábšati, izpriditi. [tév.

Verſchlechterung *f.* slábšanje, poslabí-

verſchleiern zagŕniti, zastréti (-strèm), zavésiti; zagrínjati, zastírati; verſchleiert zastŕt.

verſchleimen zaslíziti, zaslíniti.

Verſchleimung *f.* zaslíženje.

Verſchleiß *m.* prodája, razpečávanje; **Verſchleiß-** prodájni.

verſchleißen *tr.* prodáti (-dam), razpečáti; *impf.* prodájati, razpečávati; zanósiti, ponósiti, ogúliti; *intr.* izlízati (-lížem) se, ogúliti se.

Verſchleißer *m.* prodajáč, prodajávec.

verſchlemmen ſ. verpraſſen.

verſchleppen raznésti (-nesem), raznósiti, razvléči (-vlečem), zavléči; *impf.* raznášati, razvlačevati, zavlačevati; (e. Krankheit) zanésti, zatrósiti.

Verſchleppung *f.* raznós; zanós.

verſchleudern zapráviti, po-, zatrátiti; *impf.* zaprávljati.

verſchließbar zaklépen, na zatvor.

verſchließen zakléniti; *impf.* zaklépati; zapréti (-prem), zatvoríti; *impf.* zapírati.

verſchlimmern húјšati; shújšati, pohújšati, poslabíti, poslábšati; ſich — poslábšati se, obŕniti se na slabše, — na hujše, shújšati se.

Verſchlimmerung *f.* poslábšanje, poslabítev.

verſchlingen (in einander ſchlingen) zaplésti (-plétem), preplésti, zapetljáti, zamotáti, zazánkati; *impf.* za-, preplétati; ſ. verſchlucken.

verſchloſſen (Charakter) zapŕt, tih, malobeséden.

verſchlucken pogóltniti, požréti; *impf.* goltáti, pogoltováti, požírati.

Verſchluß *m.* zapóra, zaklep, zatvor, zapirálo, zapírica; im — haben pod ključem iméti; **Verſchluß-** zapórni.

Verſchlußſtück *n.* zapórnica.

verſchmachten gíniti, mreti (mrem), medléti, koprnéti; obnemóči (-mórem), zmedléti, skoprnéti; *impf.* zmedlévati.

verſchmähen zavréči (-vržem), zavŕniti; *impf.* zamétati, zametovati, zaničevati, zavráčati.

verſchmelzen raztopíti, pretopíti, stopíti; *impf.* stápljati; *fig.* zliti; *impf.* zlívati; splavíti; *phil.* auch zmésiti.

Verſchmelzung *f.* zmes (-i), zliv; (des Vermögens) zedímba, spòj.

verſchmerzen pretrpéti, prestáti (-stojim, -stánem), preboléti, prenésti (-nesem); ugrešíti, pozábiti; *impf.* pretrpévati, prebolévati, prenášati.

verſchmieren po-, izmázati (-mážem); (durch Schmieren verſtopfen) zamázati, *impf.* zamazovati.

verſchmitzt prekánjen, premetèn, zvit.

Verſchmitztheit *f.* prekánjenost, premetènost, zvítost; ſ. Schlauheit.

verſchnappen ſich zaskóčiti se, zaháplniti se; (im Reden) zagovoríti se, zaréči (-réčem) se, neprevídno izbléknіti kaj.

verſchneiden razrézati (-režem), zrézati; *impf.* razrezovati; ſich — urézati se; *impf.* urezovati se.

verſchneien zamésti (-métem), zasnežíti, zapásti (-pádem); *impf.* zamétati, zapádati.

Verſchnittene *m.* skopljénec, rézaneč.

verſchnitzeln zrezljáti; *impf.* zrezljávati.

verſchnupfen ponoslјáti; verſchnupft nahóden.

verſchnüren povézati (-vézem), zadŕgniti; z vŕvcami obšíti (-šijem).

verſchollen neizvéstèn; er iſt ganz — prešèl je, nič se ne vé o njem.

Verſchollenheit *f.* neizvéstnost.

verſchonen prizanésti (-nésem) (komu); er iſt verſchont geblieben prizanéslo se mu je, ga ni zadélo.

verſchönern o-, polépšati, ukrásiti, ozáljšati; *impf.* o-, polepševati, lépšati, ukraševati, krásiti, záljšati.

Verſchönerung *f.* lepšáva, o-, polepšáva, ukràs; zur — zarádi lépšega, v olepšávo.

verſchottern s prodom zasúti (-spèm, -sújem), zaprόditi.

verſchränken zagradíti; *impf.* zagrájati; navzkríž postáviti, — dejáti (dénem), križem dejáti, prekrížati; *impf.* navzkríž postávljati, — dévati (dévam, dévljem), križem dévati.

verſchreiben zapísati (-pišem); *impf.* zapisovati; (durch Schreiben verbrauchen) popísati; *impf.* popisovati; Waren — naročíti si blagó; *impf.* naročati si blagó; ſich — nápačno zapísati, zmótiti se v pisánju; (für einen) pisméno zavézati (-vézem) se, zaporočíti se za koga.

Verſchreiber *m.* zapisovávěc; zavéznik.

Verſchreibung *f.* zapìs; pisména závéza; (Obligation) zadólžnica.

verſchreien razkríčati (-kričím), razvpíti (-píjem); verſchrien razvpít; ſ. beſchreien.

verſchroben izprevŕnjen, naróbe, nápačen; zavít, zasúkan.

verſchrumpfen grbíti se, grbáncìti se, kljúčiti se, krčíti se; zgrbíti se, zgrbáncìti se, skljúčiti se, skrčíti se.

verſchulden zadolžíti, v dolgóve zakópati (-kópljem); zagrešíti, zakrivíti; (ein Übel als Strafe auf ſich laden) zaslúžiti (kazen), zapásti (-pádem); ſein Leben — zapásti življénje (glavo, žìvòt); ſich — zadolžíti se; za-, pregrešíti se.

Verſchulden *n.* zadolžítěv; krivda, pregréšek.

verſchuldet zadolžèn, v dolgóve zakopán, v dolgéh.

verſchütten zasúti (-spèm, -súјem); *impf.* zasípati (-sípljem), zasipávati; (Flüſſiges) razlíti (-líjem), izlíti; *impf.* razlívati; verſchüttete Flüſſigkeit razlítek.

verſchwägern ſich v svaštvo stópiti, postáti (-stanem) komu svak, — pašénog (mož ženine sestre), posváčiti se; verſchwägert v svaštvu.

Verſchwägerung *f.* svaštvo.

verſchweigen zamólčati (-molčím), zatajíti; *impf.* zamolčevati, zatajevati.

verſchwelgen ſ. verpraſſen.

verſchwellen otéči (-téčem), zatéči, zabúhniti, zabrékniti, obrékniti; *impf.* o-, zatékati.

verſchwemmen zatopíti, zaplavíti; *impf.* zatápljati, zaplávljati.

verſchwenden zapráviti, za-, potrátiti, pognáti (-ženem); *impf.* zaprávljati, trátiti, razsípati (-sípljem), pogánjati; (Zeit) trátiti, gubíti, izgúbljati.

Verſchwender *m.* zapravljívec, raztočník, razsípnik, zatórnež; =in *f.* zapravljívka, raztočnica, razsípnica.

verſchwenderiſch zapravljiv, potrátèn, razsípčen.

Verſchwendung *f.* zapravljívost, potráta, razsípčnost.

Verſchwendungsſucht *f.* razsípnost, potrátnost.

verſchweſtern ſich poséstriti se.

verſchwiegen zamolčljìv, molčljìv, molčèč.

Verſchwiegenheit *f.* zamolčljívost, molčéčnost.

verſchwimmen prelívati se, zlívati se; razplívati se; zaplavíti se.

verſchwinden izgíniti, zíbniti, izgubíti se; *impf.* gíniti, izgínjati, izgúbljati se.

verſchwindend klein predróbèn, neskónčno majhèn; —er Fluſs ponicajóča reka, ponikvenica, ponórnica.

verſchwiſtern poséstriti, zbrátiti; *impf.* brátiti; ſich — poséstriti se, zbrátiti se; *fig.* zdrúžiti se, spojíti se.

verſchwiſtert poséstrimski; ſie ſind — so poséstrime; *fig.* združen, spojèn.

verſchwollen o-, zatékèl, zabúhèl, obrékèl, zabrékèl.

verſchwommen (v. Farben) zalít, zaplavljèn.

verſchwören ſich zarotíti se.

Verſchwörer, Verſchworene *m.* zarótnik.

Verſchwörung *f.* zaróta.

verſehen pre-, oskrbéti, (previdéti), založíti; *impf.* pre-, oskrbovati, zalágati, zakládati; (d. Dienſt) opráviati; (d. Kranken) previdéti; *impf.* previdovati; (jemandes Stelle) namestovati, zastópati (koga); ſich — preglédati se, izpreglédati se, prezréti (-zrèm); (erwarten) dočakovati, nádejati se, v svesti si biti (sem) česa; (ſich verſorgen) pre-, oskrbéti se, založíti se; *impf.* pre-, oskrbovati se, zalágati se, zakládati se.

Verſehen *n.* izpreglèd, pogréšek, pomóta; aus — po pomóti.

verſehren rániti, poškódovati.

verſeifen razmíliti.

Verſekunſt *f.* stihotvórstvo.

Verſekünſtler, Verſemacher *m.* stihotvórec.

verſenden posláti (pošljem), odpráviti; razposláti; *impf.* pošíljati, odprávljati; razpošíljati.

Verſender *m.* pošiljáč, pošiljátelj, razpošiljávec.

Verſendung *f.* pošíljanje, pošiljátěv; razpošiljáva, razpošiljátěv, odpráva.

verſengen smodíti, páliti; osmodíti, opáliti, zacvŕkniti.

verſenken pogrézniti, potopíti, utopíti, pogróziti; *impf.* pogrezovati, pogrézati, potápljati; (d. Sarg) spustíti; *impf.* spúščati; ſich in Gedanken — zamísliti se, zatopíti se v misli.

verſetzen prestáviti, premêstiti, preložíti; *impf.* prestávljati, premêščati; (verpfänden) zastáviti; *impf.* zastávljati; (verpflanzen) presadíti; *impf.* presájati; (antworten) od-, zavŕniti, odgovoríti; *impf.* odgovárjati; (den Grenzſtein) premekníti (-máknem), prestáviti; *impf.* premíkati, prestávljati; in Gefahr — v nevárnost pripráviti; in Schrecken — prestrášiti, v strah pripráviti; einen Schlag — udáriti, lopútniti, cêsniti; einen Streich — prismúkniti; e. Ohrfeige — pljúskniti, zaúšnico dati (dam); e. Stich — zbosti (-bodem); in d. Ruheſtand — v pókoj dejáti (dénem), upokojíti, umiróviti; in die Nothwendigkeit — mórati, síliti; primórati, prisíliti; in üble Laune — ozlovóljiti; in gute Laune — udobrovóljiti.

Verſetzung *f.* prestáva, premestítêv, premêstba; presadítêv; zastáva; *(phil.)* preména; — in den Ruheſtand upokojítêv.

Verſetzungsprüfung *f.* premêstni izpít.

verſeuchen okúžiti; *impf.* okuževati.

verſeufzen prezdihovati.

Verſfuß *m.* stopa, stópica.

verſichern zagotovíti, uvériti, zatŕditi; *impf.* zagotávljati, uvérjati, zatrjevati; (aſſecurieren) zavárovati; verſichert zagotovljèn; zavárovan.

Verſicherte *m.* zavárovanec.

Verſicherung *f.* zagotovítêv, zagotovílo, zatrdílo; zavárovanje; **Verſicherungs-** zavarováln; **=anſtalt** *f.* zavaroválnica; **=geſellſchaft** *f.* zavaroválna družba; **=pflicht** *f.* dolžnóst zavárovanja; **=prämie** *f.* zavarovalnína; **=ſumme** *f.* zavaroválna vsota.

verſichern izcizéti, usehníti (-sáhnem).

verſiegeln pečátiti; zapečátiti, pečát pritísniti na kaj.

Verſiegelung *f.* zapečátba.

verſiegen presehníti (-sáhnem); *impf.* presíhati; usehníti, posušíti se; *impf.* usíhati.

verſificieren verze —, stihe délati, pesmáriti.

verſilbern posrebríti; *impf.* posrebrovati.

verſinken pogrézniti se, ponîkniti, utóniti; *impf.* pogrézati se, ponicevati, utápljati se; ins Unglück — v nesréčo zabrésti (-brédem), — pogrézniti se.

verſinnen ſich zamísliti se; *impf.* zamíšljati se.

verſinnlichen poočítiti, ponazóriti, predočíti; *impf.* poočitovati, predočevati.

Verſinnlichung *f.* poočítba, predóčba, ponazorítêv.

Verſion *f.* prestáva, prevòd; ináčica.

verſitzen zasedéti, presedéti.

Verskunſt *f.* ſ. Verſekunſt.

Verskünſtler *m.* ſ. Verſekünſtler.

Versmaß *n.* verzna —, stihóvna mera, stihomérstvo.

verſöhnen správiti, po-, zmíriti; *impf.* správljati, pomírjati.

Verſöhner *m.* správnik, pomirítelj, mirítelj.

verſöhnlich spravljîv, pomirljîv.

Verſöhnopfer *n.* spravni dar.

Verſöhnung *f.* správa, pomirítêv, pomírba.

verſorgen oskrbéti, preskrbéti; *impf.* oskrbovati, preskrbljevati, preskrbovati.

Verſorger *m.* oskrbovátelj, preskrbník.

Verſorgung *f.* preskŕba, oskŕba; zalóžba.

Verſorgungsanſtalt *f.* oskrboválnica, preskrboválnica.

Verſorgungsgebür *f.* preskrbnína.

verſpäten zapoznîti, zamudíti; (aufhalten) zamudíti, zadŕžati (-držim); *impf.* zamújati, zadrževati; ſich — zapoznîti se, zapoznéti, zakesnéti, zamudíti se; *impf.* zapoznévati, zamújati se; (nachts) zanočíti se.

Verſpätung *f.* zamúda, zakesnítêv.

verſperren zapréti (-prèm), zakléniti; *impf.* zapírati, zaklépati; zagradíti, *impf.* zagrájati.

Verſperren *n.* zapòr, zaprtje, zapíranje.

verſpielen zaigráti, (v igri) izgubíti; *impf.* (v igri) izgúbljati.

verſpotten zasramovati, zasmehovati, sramotíti, oponášati, rógati se (komu).

Verſpottung *f.* zasramovánje, zasmehovánje, sramočénje, sramotítev, zasrámba, róganje.

verſprechen obljúbiti; *impf.* obétati (-bétam, -béčem); ſich — zaréči (-réčem) se, zagovoríti se; (mit einer Perſon) zaročíti se; ich verſpreche mir viel von ihm dosti pričakújem —, dosti se nádejam od njega, mnogo obéta.

Verſprechen *n.* obljúba, obèt, obétanje.

verſprechend obétavěn, obetajóč.

Verſprecher *m.* obétavec, obétnik.

Verſprechung *f.* ſ. Verſprechen.

verſprengen razkropíti, razkadíti, razpŕhniti, razplášiti.

Verſprengte *m.* izbéganec.

verſpünden zavéhati, zavéšiti, z veho zabíti (-bíjem).

verſpüren čútiti; začútiti.

verſtaatlichen podržáviti; *impf.* podržávljati.

Verſtaatlichung *f.* podržávljenje.

verſtampfen razbíti (-bíjem), raztólči (-tólčem); razteptáti, pomendráti; (mit der Stampfe) sphati, sestópati.

Verſtand *m.* razúm, um; (Vernunft) pámet (-i); (Sinn der Rede) pomèn, zmiſel; (Einſicht) izprevídnost, razúmnost; (Urtheilskraft) razsódnost; e. Mann von — razúměn mož; des —es berauben obrezúmiti; zu —e kommen spámetovati se.

Verſtandesbegriff *m.* razúmek.

Verſtandesſchärfe *f.* bistroúmje, ostroúmje, ostroúmnost.

verſtandesſchwach slaboúměn.

Verſtandesſchwäche *f.* slaboúmje, slabóst razúma.

Verſtandesweſen *n.* razúmno bitje.

verſtändig razúměn, pámetěn, razborít; razsóděn.

Verſtändige *m.* razúmnik, umélec.

verſtändigen obvestíti, razložíti (komu kaj), poučíti (koga v čem); *impf.* obvéščati, razlágati, poučevati; (melden) naznániti; ſich — porazuméti (-úmem, -uméjem) se, sporazuméti se, dogovoríti se, zméniti se, pogodíti se.

Verſtändigkeit *f.* razúmnost, razborítost.

Verſtändigung *f.* obvestílo, naznanílo; sporazúm, sporazúměk, dogóvor.

verſtändlich umévěn, razumévěn, razúměn, razumljiv.

Verſtändlichkeit *f.* umévnost, razumévnost, razumljívost.

verſtandlos nerazúměn, brezúměn.

Verſtändnis *n.* razúmnost, blagorazúmje, razumévanje, razuméva, razumévěk; (Eintracht) složnost, sprava; zum beſſeren — da se bolje razuméje; mit richtigem — stvar prav razumevajóč.

verſtandreich prerazúměn.

verſtärken ojáčiti, ukrepíti, podkrepíti; *impf.* ojačevati, u-, podkrépljati; po-, raz-, umnožíti, povéčati; *impf.* pomnoževati, povečevati.

Verſtärkung *f.* ojáčenje, podkrepítev, podkrepljénje, podkrépa, pomnožítev.

Verſtärkungstruppen *pl.* pomóčne čete *pl.*, pomóčna vojska.

verſtauben zaprašíti se.

verſtauchen izvíniti, izpehníti (-páhnem), izmekníti (-máknem).

verſtechen zašíti (-šíjem); kopje zlómiti.

Verſteck *n.* skrivalíšče.

verſtecken skríti (-krijem), poskríti, zakríti; *impf.* s-, pos-, zakrívati, potíkati.

Verſteckenſpiel *n.* skrívalica; Verſtecken ſpielen kotínati, skrívalico igráti.

verſtehen uméti (úmem, uméjem), razumévati, znati (znam); razuméti; er verſteht keinen Spaß z njim se ni šáliti, — norčevati; ſich — porazuméti se, zméniti se, dogovoríti se; (auf etwas) uméti, znati; (zu etwas) odlóčiti se, lotíti se, privóliti v kaj; das verſteht ſich to se ve, sevéda, to se razúme, kájpada.

verſteigen ſich previsóko speti (-pnèm) se, popéti se, mero prestópiti; zaíti (-ídem).

verſteigern po dražbi prodáti (-dám); *impf.* — prodájati.

Verſteigerung *f.* dražba, licitácija; **Verſteigerungs-** drážbeni.

verſteinern okamenéti; verſteinert okamenèl.

Verſteinerung *f.* (Eigenſchaft) okamenélost; (Petrefact) okamenína, okamenelína; (Proceſs) kamenénje, okamenénje.

verſtellen založíti, zastáviti, zapréti (-prèm); *impf.* zastávljati, zapírati; (überſtellen) preložíti, prestáviti, preméstiti; *impf.* prelágati, prestávljati, preméščati; ſich — pretvoríti se; *impf.* pretvárjati se; potúhniti se, potajíti se; *impf.* potajevati se, hlíniti se, húliti se; (entſtellen) spáčiti, ogrdíti.

verſtellt pretvórěn; hinávski, potúhnjen, prihúljen.

Verſtellte *m.* ſ. Heuchler.

Verſtellung *f.* pretvára; hinávščina, potája, potúha, húljenje.

Verſtellungskunſt *f.* pretvórnost, pretvarljívost, hlinljívost, potájnost.

verſteuern obdáčiti; davèk pláčati.

Verſteuerung *f.* obdáčba; plačevánje davka.

verſtimmen razglasíti, izkazíti, pokazíti; *impf.* razglaševati, kazíti; *fig.* ozlovóljiti; *impf.* ozlovoljeváti.

verſtimmt razglašèn, neubrán; *fig.* ozlovóljen, čemérěn, turóběn.

Verſtimmung *f.* zla volja, čemérnost, turóbnost.

verſtocken *intr.* zakŕkniti, otŕpniti, odrevenéti; izplésneti (-plésnejem); *tr.* o-, zatŕditi; *impf.* o-, zatrjevati.

verſtockt trdovràt, trdovrátěn, otŕpěl, trdokórěn, odrevenèl, zakŕknjen.

Verſtocktheit *f.* trdovrátnost, otŕplost.

verſtohlen skrivěn, tatínski; —erweiſe skrivàj, skrivši, krádoma, skrívoma; —erweiſe kommen prikrásti (-krádem) se.

verſtopfen mašíti, gátiti; zamašíti, zagátiti; zadélati, zapehníti (-páhnem), zagólhniti; *impf.* zagáčati; (v. Speiſen) zapréti (-prèm), zapéči; *impf.* zapírati, zapékati; (d. Röhre) začépiti, zatekníti (-táknem); *impf.* začepljevati, zatíkati; (ein Faſs) zabŕtviti; ſich — (v. Waſſer) zagostíti se, zagólsniti se.

verſtopfend, —e Speiſen zapórčne jedí.

verſtopft (v. Körper) zapŕt, zapečèn.

Verſtopfung *f.* gáta, gáčenje, zagatítěv; (v. Körper) telésni zapòr, zapéka, pŕpica.

verſtorben rajni, rajnik; d. —e Bruder rájnik brat; d. —e Mutter rájnica mati (mátere); der V—e pokójnik, umŕlěc.

Verſtoß *m.* pogréšèk, zagréšèk, pomóta, híba.

verſtoßen *intr.* pregrešíti se, zmótiti se; *impf.* pregreševati se; *tr.* zavréči (-vržem), zapodíti; pehníti (-páhnem); odslovíti, izključíti.

Verſtoßung *f.* zavŕžba; zapodítěv; odslovítěv.

verſtreichen *tr.* zamázati (-mažem), zalepíti; *impf.* zamazovati; (m. Pech) zasmolíti; *intr.* pretéči (-téčem), miníti; *impf.* po-, pretékati, hitéti.

verſtrichen pretèkěl, minùl.

verſtricken zaplésti (-pletem), zahomotáti, zamotáti, zamréžiti; *impf.* zaplétati; (alles Garn —) poplésti; den ganzen Tag — ves dan preplésti; ſich — zaplésti se.

verſtrömen prelíti (-líjem), pretóčiti; *impf.* prelívati, pretákati.

verſtümmeln pohábiti, okŕniti, pohromíti, pokvéčiti; *impf.* pohábljati, kŕniti, okrnjevati, pohrámljati; verſtümmelt pohábljen, okŕnjen, kŕn, kuljav.

Verſtümmelung *f.* pohába, pohábljenost, okŕnjenje.

verſtummen obnemèti, onemèti, besédo izgubíti; (plötzlich aufhören zu reden) ob-, umólkniti, obmólčati (-mólčim); u-, potíhniti.

Verſuch *m.* poskús, poskúšnja; —e machen poskúsiti.

verſuchen poskúsiti, izkúsiti; *impf.* poskúšati; (v. Speiſen) okúsiti, pokúsiti; *impf.* o-, pokúšati; (zum Böſen) izkúšati, zapeljevati.

Verſucher *m.* izkušnjávec, izkušávec; =in *f.* izkušávka.

Verſuchsſtation *f.* poskuševalíšče, izkuševalíšče.

verſuchsweiſe *adv.* za poskúšnjo, poskúsoma.

Verſuchung *f.* izkušnjáva, napást (-i).

verſumpfen zamočvíriti, zamlakúžiti.
Verſumpfung *f.* zamočvírba.
verſündigen ſich pregrešíti se, ogrešíti se s čim; *impf.* ogreševati se.
verſunken in . . . utopljèn v . . .; in Gedanken — zamišljen.
verſüßen sladíti, slájšati; posladíti, osladíti, poslájšati; *impf.* oslájati, poslajševati; (zu ſüß machen) preslađíti; *impf.* preslájati; verſüßt poslajèn.
versweiſe *adv.* stíhoma, vŕstoma.
vertagen preložíti, odgodíti, odložíti; *impf.* prelágati, odkládati.
Vertagung *f.* preložítev, odgodítev, odlòg, prelòg.
vertändeln začačljáti, zatrátiti, zanorčevati.
vertanzen zaplésati (-plésem), zarájati; (die Nacht hindurch) preplésati.
vertauſchen zameníti, zaménjati; *impf.* zamenjevati; (heimlich) podmeníti.
Vertauſchung *f.* zaména.
verteufelt vražji, zlódejev, presnét.
vertheidigen brániti; obrániti; (mit Worten) zagovárjati, potegovati se —, pogánjati se za koga.
Vertheidiger *m.* zagovórnik, branítelj.
Vertheidigeramt *n.* zagovórništvo.
Vertheidigung *f.* bramba, obrámba, branítev, obrána; (eines Angeklagten) zagóvor; **Vertheidigungs-** obrámbni, branílni; zagóvorni; **=grund** *m.* zagovorílo, razlòg zagóvora; **=mittel** *n.* branílo; **=rede** *f.* zagóvor, govor v obráno; **=ſchrift** *f.* zagóvorni spis, branílni spis.
vertheilen delíti; raz-, porazdelíti; *impf.* raz-, porazdeljevati; razdáti (-dám), porazdáti; *impf.* razdávati, razdájati.
Vertheilung *f.* delítev, razdelítev, razdélba; razdája.
Vertheilungsplan *m.* načŕt razdelítve, razdélbni načŕt.
vertheuern dražíti; zdražíti, podražíti; *impf.* z-, podraževati.
Vertheuerung *f.* podrážba.
verthieren poživíniti, zagovéditi.
verthun zaprávíti, zatrátiti, potrátiti, potrósiti; *impf.* zaprávljati, potrósati; (durch Poſſentreiben) zanorčevati; (an Überklugheit) zamodrovati.
vertical navpíčen, vertikálen.
Verticallinie *f.* navpíčnica; **Verticalſcheitellinie** *f.* témenska navpíčnica.
vertiefen vglobíti, poglobíti; *impf.* poglábljati; ſich — zaglobíti se, vglobíti se; in Gedanken — zamísliti se, v misli se utopíti.
vertieft poglobljèn; —es Bild vrézana podóba.
Vertiefung *f.* vglobítev, poglobítev; glob (-í), globél (-i), globenica, globína, globánja; jama, podánja, kotánja.
vertilgen zatréti (-trèm), zamoríti, uníčiti, pogubíti, pokončáti; *impf.* zatírati, uničevati, pogúbljati, pokončevati.
Vertilger *m.* uničevávec, pokončevávec.
Vertilgung *f.* uníčba, pokončátev.
Vertrag *m.* pogódba; dogóvor; einen — eingehen pogoditi se; dogovoríti se.
vertragen (verſchleppen) zanésti (-nesem), zanósiti; *impf.* zanášati; (nach verſchiedenen Seiten) raznésti, razvléči (-vlečem), razvláčiti; *impf.* raznášati, razvlačevati; (ertragen) prenésti, prebíti (-bom, -bíjem), pretrpéti; *impf.* prenášati, prestájati, pretrpévati; ſich — pogoditi se; *impf.* pogájati se; zlágati se, v slóžnosti živéti.
verträglich pogodljìv; *(phil.)* skladèn; složèn, spravèn, mirovít.
Verträglichkeit *f.* pogodljívost; složnost, spravnost.
Vertrags- pogódbeni, pogódni, dogóvorni.
vertragsmäßig pogódben, pogojèn, pogódbi primérèn; *adv.* pogódboma, po pogódbi.
Vertragspflicht *f.* pogódbena dolžnóst.
vertrauen zaúpati; zanésti (-nesem) se (na koga); *impf.* zanášati se; (übergeben) izročíti, zaúpati; *impf.* izróčati.
Vertrauen *n.* zaúpanje, zanášanje, vera.
Vertrauensbruch *m.* kršítev —, kršenje zaúpanja.
Vertrauensmann *m.*, **Vertrauensperſon** *f.* zaúpni mož, zaúpnik, povérjenik, dovérnik.
Vertrauensvotum *n.* zaúpna izjáva.
vertrauenswürdig zanesljìv, zaúpèn, zaúpanja vreden.

vertraulich zaúpën, zaupljìv, poverljìv; skrivën, tajën; —e Sitzung tajna seja.

Vertraulichkeit *f.* zaúpnost, zaupljívost.

vertraut verën, zaúpën; iskrén; (mit etwas) izvéden, vešč.

Vertraute *m.* zaúpnik, povérnik; *f.* zaúpnica, povérnica.

Vertrautheit *f.* vernost, zaúpnost; iskrénost; izvédenost.

vertreiben pregnáti (-žénem), iz-, segnáti, izpodíti, zapodíti, prepodíti, *impf.* pregánjati; (Krankheit) ozdráviti; zacéliti.

vertretbar nadomestílën.

vertreten pohóditi, razhóditi, zateptáti; (jemanden) zastópati, namestovati; (vertheidigen) brániti, zagovárjati; (den Fuß) izvíniti; (den Weg) zastópiti, zaskóčiti.

Vertreter *m.* zastópnik; (Stellvertret.) naméstnik, namestovávec; (Vertheidiger) zagovórnik.

Vertretung *f.* zastòp, zastópstvo; namestovánje; in — des Vorſtehers namestovánje predstójnika; **Vertretungsbehörde** *f.* zastópno oblástvo; **=ſache** *f.* zastópna stvar (-í).

Vertrieb *m.* ſ. Abſatz.

Vertriebene *m.* pregnánec, izgnánec; *f.* pregnánka.

vertrinken zapíti (-píjem); *impf.* zapívati.

vertrocknen usehníti (-sáhnem), posehníti; *impf.* usíhati.

vertrösten tolážiti s čim, téšiti s čim; komu kaj obétati (obétam, obéčem).

vertuſchen prikríti (-krijem), utajíti, zamólčati (-molčím), potláčiti; *impf.* prikrívati.

Vertuſchung *f.* prikrítba, prikrívanje.

verübeln za zlo vzeti (vzamem), zamériti, zazlobíti; *impf.* za zlo jemáti (jémljem), zamérjati; hudíti se, hudovati se (nad kom).

verübelnd, gern — zamérljiv.

verüben storíti, učíniti, zakrivíti.

verunehren onečástiti, obrezčástiti, v nečást priprávíti, osramotíti; *impf.* onečáščati, onečaševati, sramotíti.

Verunehrung *f.* onečástba, onečastítev, sramočénje.

verunreinigen ſ. entzweien.

verunglimpfen ſ. verleumden.

verunglücken ponesréčiti se, nesréčen postáti (-stánem).

Verunglückte *m.* ponesréčenec; *f.* ponesréčenka.

verunreinigen gnúsiti, grdíti, skrúniti; ognúsiti, onesnážiti, ogrdíti, oskrúniti, onečístiti.

Verunreinigung *f.* onesnážba, oskrúnba.

verunſtalten páčiti, grdíti, kazíti; spáčiti, nagrdíti, izkazíti, spakedráti.

Verunſtaltung *f.* skaza, izkázba, pokáza, spaka.

veruntreuen ponevériti, iznevériti; *impf.* ponevérjati, iznevérjati.

Veruntreuung *f.* ponevérjenje, ponevérba.

verurſachen povzročíti, učíniti, napráviti; *impf.* povzročevati, učínjati, naprávljati.

Verurſachung *f.* povzročítev, provzročítev.

verurtheilen obsóditi; *impf.* obsójati, obsojeváti; zum Tode — na smrt (k smrti) obsóditi.

Verurtheilte *m.* obsójenec; *f.* obsójenka.

Verurtheilung *f.* obsódba, obsója.

vervielfachen, vervielfältigen razmnožíti, umnožíti; *impf.* raz-, umnoževati.

Vervielfältigung *f.* razmnózba, razmnoževánje.

vervollkommnen izpopólniti, dovršíti; *impf.* izpopolnjevati, dovrševati.

Vervollkommnung *f.* izpopolnítev, izpopolnjevánje.

vervollkommnungsfähig izpopolnìv, dovršljìv.

Vervollkommnungsfähigkeit *f.* izpopolnívost.

vervollſtändigen popólniti; *impf.* popolnjeváti.

Vervollſtändigung *f.* popolnítev.

verwachſen zarásti (-rastem), obrásti; *impf.* za-, obráščati, (zarástati); ſich — zarásti se, obrásti se; (zuſammenwachſen) zrasti se, prerásti; *impf.* zráščati se; *adj.* za-, obrástel; zaráščen; (buckelig) grbav.

verwachſenblättrig zrastlolístën.

verwahren hraníti, várovati, čúvati; shraníti, obvárovati, okováriti; (verſchließen) zapréti (-prèm), zapŕtega iméti (imám); jmd. etwas zu — geben shraníti kaj pri kom; (mit Feſtungswerken) ogradíti, utrdíti; ſich — zavárovati se, zabrániti se; *impf.* zabranjevati se, prosvedovati.

verwahrloſen zanemáriti, v nemar pustíti; *impf.* zanemárjati, v nemar púščati; verwahrloſt zanemárjen.

Verwahrung *f.* hranítěv, shranítěv, hramba, varstvo; ográda (proti čemu), zabrána; in — haben hraníti; in — geben v hrambo dati (dam); začásni pripòr; prosvèd, odpòr; — einlegen ſ. proteſtieren.

Verwahrungshaft *f.* zavaroválni zapòr.

Verwahrungsſchein *m.* hranílno pismo.

verwaiſen *intr.* osirotéti; *tr.* osirotíti.

verwaiſt osirotèl, osiročèn, sirótěn; *fig.* osámljen.

verwalten oskrbovati, upravljati; (d. Haus) gospodáriti; (ein Amt) opravljati.

Verwalter *m.* oskrbník, upravnik, upravítelj; =in *f.* oskrbníca, upravíteljica.

Verwaltung *f.* oskrbovánje; oskrbníštvo, upráva; **Verwaltungs-** uprávni; **=behörde** *f.* uprávna oblást (-i), uprávno oblástvo; **=gerichtshof** *m.* uprávno sodíšče; **=jahr** *n.* uprávno leto; **=koſten** *pl.* uprávni stroški *pl.*; **=rath** *m.* uprávni svèt; — svétnik; **=ſyſtem** *n.* uprávstvo.

verwandeln izpremeníti, premeníti, pretvoríti, izpreobŕniti, prestvàriti, preobráziti; *impf.* premínjati, pretvárjati, prestvárjati, preobrážati; durch Häutung ſich — prelevíti se.

Verwandler *m.* (Transformator) pretvórnik.

Verwandlung *f.* izpreména, pretvòr, izpremémba; *(zool.)* preobrázba, prelevítěv, preobraževánje.

Verwandlungszahl *f.* ſ. Verwandler.

verwandt soróděn, v rodu, v žlahti.

Verwandte *m.* soródnik, žlahtnik; *f.* soródnica, žláhtnica.

Verwandtſchaft *f.* soródstvo, soródništvo; rod, soródniki; entfernte — daljno soródstvo, mrzla žlahta; *(chem.)* soródnost; einfache — prosta —, doppelte — dvojna —, prädisponierende — priprémna soródnost.

verwandtſchaftlich sorodovínski, soróden, po rodu.

Verwandtſchaftsgrad *m.* koléno (soródstva).

Verwandtſchaftskraft *f. (chem.)* sorodljívost, soródnost.

verwarnen svaríti; posvaríti.

Verwarnung *f.* posvarílo, posvára, posvarítěv.

verwaſchen zapráti (-pérem); razmíti (-míjem), zamíti; *adi.* razmít; (nicht marfig) zamít, vèl; (verwäſſert) vodén, zavodenjèn.

verweben zatkáti (-tkám, -tkèm); preplésti (-pletem); *impf.* preplétati.

verwechſeln zameníti, premeníti, zaménjati; *impf.* zamenjevati.

Verwechſelung *f.* zaména, zamenjáva, zamémba, premémba, zamenjávanje.

verwegen drzèn, predŕzèn, drzovít, smel.

Verwegenheit *f.* drznost, predŕznost, drzovítost.

verwehen *intr.* razvéjati se, razletéti se, uléči (-léžem) se; *tr.* spíhniti, od-, razpíhniti, razvéjati (-jam, -jem), razmésti (-métem), raznésti (-nesem); (mit Schnee) zamésti (-métem); (e. Schiff) za-, odnésti (-nesem).

verwehren brániti; u-, zabrániti; *impf.* u-, zabranjevati.

Verwehung *f.* razpíh, razpihovánje; zamèt.

verweichlichen mehkúžiti; omehkúžiti.

Verweichlichung *f.* mehkúžnost.

verweigern odbíti (-bijem), odréči (-rečem), odpovédati (-vém), ne dovóliti, ne dopustíti; *impf.* odbíjati, odrékati, ne dovoljevati, ne dopúščati.

Verweigerung *f.* odbítěv, odréka, odrékanje.

verweilen bívati, mudíti se, báviti se; pomudíti se, postáti (-stojím), zabáviti se (okoli česa).

Verweis *m.* svar, svarílo, ukòr, káranje; einen — geben posvaríti, pokárati.

verweiſen kázati (kažem) na kàj; pokázati; upótiti, napótiti, odpráviti, zavŕniti (koga kam); (verbannen) izgnáti (-žénem), pregnáti, iztírati; (zuweiſen) odkázati; *impf.* odkazovati; (Verweis geben) svaríti, kárati, grájati; posvaríti, pokárati, pográjati.

Verweiſung *f.* odkàz, napotítěv, zavrnítěv; pregnánstvo, iztíranje; **Verweiſungs-** odkázni, odprávni; **=erkenntnis** *n.* odkázni —, odprávni sklèp; **=urtheil** *n.* odkázna razsódba; **=zahl** *f.* vzklícna —, kazálna števílka.

verwelken véniti; ovéniti, zvéniti.

verwelklich venljìv.

verwelkt vèl, veděl, uvèl, zvenjen.

verwendbar raběn, poráběn, porabljìv; sposóběn, priprávěn.

Verwendbarkeit *f.* porábnost; sposóbnost, priprávnost.

verwenden (wegwenden) odvŕniti; *impf.* odvráčati; (verbrauchen) upotrébiti, uporábiti, obŕniti; *impf.* upotrébljati, uporábljati, obráčati; (aufwenden) potrošíti; Fleiß auf etwaš — prizadévati si za kaj, ukvárjati se s čim; ſich — (für jemnd.) pognáti (-žénem) se, potégniti se, potrúditi se; *impf.* pogánjati se, potegovati se, trúditi se (za koga); ſich — laſſen slúžiti, rábiti.

Verwendung *f.* (Wegwendung) odvráčanje; (Verbrauch) porába, uporába, upotrébljanje; (Fleiß) prizadévnost; (— für jmd.) priporočílo, zagóvor; (Betragen) obnášanje, vedénje; (Dienſt) služba; bei einem Amte in — ſtehen slúžiti pri kakem urádu.

verwerfen (außeinander werfen) razvréči (-vŕžem), razmétati (-méčem), razlúčati, razhítati; (v. den Maurern) ométati (-méčem); (verlegen) založíti; (durcheinander werfen) prevréči; (als untauglich wegwerfen) zavréči, ovréči; *impf.* zamétati (-métam, -mečem), zametávati; (ein Geſuch) odbíti (-bijem), zavŕniti.

verwerfend, gerne — zamétčěn.

verwerflich zavržèn.

Verwerfung *f.* zavŕžba, zamétanje.

verwerten ponóvčiti (v denár správíti) kaj; na korist —, v prid obŕniti; uporábiti; *impf.* ponovčevati; na korist —, v prid obráčati; uporábljati.

Verwertung *f.* uporába.

verweſen trohnéti, gniti (gnijem); strohnéti, zgniti.

Verweſer *m.* uprávnik, upravítelj, nastójnik; naméstnik.

verweslich trohljìv, strohljìv, prhljìv.

Verweslichkeit *f.* trohljívost, prhljívost.

Verweſung *f.* trohnénje, trohnóba.

verwickeln zaplésti (-plétem), zamotáti, zahomotáti; *impf.* zaplétati, zamotávati; (zuſammendrehen) krotíčiti, krotovíčiti.

verwickelt zapletèn, zamotán.

Verwickelung *f.* zaplèt, zaplétěk, zamóta, zamotánje; homatíja; (im Garn) krotovíca.

Verwieſene *m.* pregnáněc, izgnáněc; *f.* pregnánka.

verwildern zdivjáti, podivjáti; zagovéditi se, poživíniti se, oduréti.

verwildert zdivján, podivján, dívji; (roh) zagovéděn, odurèl.

Verwilderte *m.* podivjáněc, divják; odúrnež, zagovédnež.

verwinden (verſchmerzen) preboléti, pretrpéti, pozábiti.

verwirken potkáti (-tkám, -tkèm); zapásti (-pádem), izgubíti; zakrivíti, pregrešíti se; das Leben — smrt zaslúžiti, življénje (živòt) zapásti; eine Strafe — kazni zapásti.

verwirklichen uresníčiti, obistíniti, ostváriti, oživotvóriti; *impf.* uresničevati, ostvárjati, oživotvárjati.

Verwirkung *f.* izgúba.

verwirren mótiti, bégati; zmótiti, izbégati, zmesti (-medem), zblódíti, zbróditi, izneréditi, zmẽšati; (d. Haar) skuštráti, razkuštráti; ſ. verwickeln.

verwirrt zmeden, zmẽšan, izbégan, zmočen.

Verwirrung *f.* zmešnjáva, zbroja, zmotnjáva, zméda.

verwirtſchaften zagospodáriti; zagospodínjiti.

verwiſchen zamázati (-mažem), za-, izbrísati (-bríšem); zagládíti.

verwittern preperéti, sprhnéti, razpásti (-pádem), izvétriti se, izvetréti, sprstenéti.

verwittert preperèl, sprhnèl, sprstenèl; —er Sandſtein soldàn.

Verwitterung *f.* prhnénje; preperélost, sprhnélost.

Verwitterungsproceſs *m.* preperévanje.

Verwitterungsproduct *n.* prhlenína, sprstenína.

verwitwen obvdovéti (-ím, -véjem), vdovéc —, vdova postáti (-stánem).

verwitwet obvdovèl, vdovéc, vdova.

verwoben pretkán.

verwöhnen razváditi; *impf.* razvájati.

Verwöhnung *f.* razváda, razvája.

verworfen zametán, razmetán; ometán; zavŕžen, malopríden.

Verworfenheit *f.* zavŕženost, malopŕídnost.

verworren poméšan, zamotán; zmeden, izbégan, zmešan.

Verworrenheit *f.* zmédenost, zmešnjáva, zmeda, zmotnjáva.

verwundbar ranljiv.

verwunden rániti.

verwundern ſich začúditi se, zadíviti se; (ſtaunen) zavzéti (-vzámem) se, ostrméti, osúpniti; *impf.* čúditi se, zavzémati se, ostrmévati.

Verwunderung *f.* začúdba, začudénje; zavzétje; in — ſetzen zadíviti (koga).

Verwundete *m.* ránjenec; *f.* ránjenka.

Verwundung *f.* ranítev, uràz, ránjenje.

verwünſchen (verzaubern) zakléti (-kólnem), ukléti; *impf.* zaklínjati, uklínjati; prekléti; *impf.* preklínjati.

verwünſcht (verzaubert) začáran, zaklét, uklét; proklét, preklícan.

verwüſten pustóšiti; opustóšiti, opustotíti; razrúšiti, razvalíti, pokončáti, polomástiti; *impf.* pokončevati.

Verwüſter *m.* pustóšnik; pokončevávec.

Verwüſtung *f.* pustóšenje; pokončevánje.

verzagen obúpati, izgubíti srcé, srcé komu upáde; *impf.* obupovati, izgúbljati srce, srce komu upáda.

verzagt obúpan; obúpen, obupljiv.

Verzagtheit *f.* obúpanost; obúpnost, bupljívost.

verzählen ſich uštéti (-štejem) se, zaštéti se, preštéti se.

verzapfen začépiti.

verzärteln razmázati (-mážem), raznéžiti; mehkúžiti; omehkúžiti, pomehkúžiti.

verzärtelt raznéžen, razmázan, razvájen, pomehkúžen; ein —es Kind razmàz.

verzaubern začárati, ukléti (-kólnem), zakléti, narediti (komu), začíniti; verzaubert začáran, uróčen.

verzäunen zagraditi; *impf.* zagrájati.

Verzäunung *f.* ográja, plot.

verzehren použíti (-žíjem), zaužíti, pozaužíti; *impf.* používati; (v. Roſt) izjésti (-jém).

Verzehrungsſteuer *f.* užitnína, potrošnína; **Verzehrungsſteuer-** užitnínski; **=äquivalent** *n.* naméstek za potrošníno; **=beamte** *m.* užitnínski urádnik; **=linie** *f.* užitnínska črta; **=zuſchlag** *m.* dokláda k užitníni.

verzeichnen (fehlerhaft zeichn.) zarísati (-ríšem), nápak narísati; (aufzeichnen) zapísati (-píšem), popísati, zaznámenjati, zaznámovati; *impf.* zarisovati; za-, popisovati.

Verzeichnis *n.* popìs; spiseˊk; seznàm, zaznámek; **Namensverzeichnis** imeník.

Verzeichnung *f.* za-, popisovánje, zapìs, popìs.

verzeihen odpustíti; prizanésti (-nesem), izpreglédati; *impf.* odpúščati; prizanášati, izpregledovati.

verzeihlich odpústen; prizanésen.

Verzeihung *f.* odpúščanje; prizanésba, izpreglèd.

verzerren spáčiti; *impf.* páčiti; (das Geſicht) zatégniti, spáčiti, zmŕdniti (obràz); spáčiti se, zmŕdniti se; *impf.* zategovati, páčiti, (weinend) krémžiti; krémžiti se; skrémžiti se; der das Geſicht —de Menſch kremža.

Verzerrung *f.* páčenje; krémženje.

verzetteln trósiti, trackáti; potrósiti, potrackáti, razpečkáti.

Verzicht *m.* odpóved (-i), odréka; — leiſten ſ. verzichten; **Verzicht-** odpóvedni.

verzichten odréči (-rečem) se, odpovédati (-vém) se (čemu, česa); *impf.* odrékati se, odpovedovati se.

Verzichtleiſtung *f.* ſ. Verzicht.

verziehen pretégniti, zatégniti; *impf.* pre-, zategovati, zatézati; den Mund, das Geſicht — ſ. verzerren; (verzögern) odlášati, odlágati; ein Kind — otróka razmázati, — popáčiti, nápačno vzgojíti; ſich — vleči (vlečem) se, zatézati se; zatégniti se; (v. Brettern) izvréči (-vŕžem) se, skrivíti se, zvéžiti se; (vorüberziehen) preíti (-ídem), preminíti, izgubíti se.

verzieren krásiti, záljšati, lepotíčiti; okrásiti, ozáljšati, ukrásiti, nakítiti.

Verzierung *f.* okrásek, nakit, okrasílo, ozáljšba.

verzinnen pokosítriti, pocíniti.

verzinſen obrestovati, obrésti opráv-ljati, — dajáti; ſich — obrestovati se.

verzinslich obréstěn, obrestonósěn.

Verzinſung *f.* obrestovánje.

verzögern zatézati; zakesníti, zadŕžati (-ím); zadrževati, pozníti, mudíti, odlášati, odkládati; ſich — vleči (vleče) se; zavléči se, zakesníti se.

verzögert (v. der Geſchwindigkeit) pojemajóča (brzína).

Verzögerung *f.* zakesnítěv, zadržávanje, odláganje, zamúda.

Verzögerungszinſen *pl.* zamúdne obrésti *pl.*

verzollbar caríni zavézan.

verzollen ocaríniti, pláčati caríno.

Verzollung *f.* plačílo caríne.

verzücken zamekníti (-máknem); *impf.* zamíkati.

verzuckern posladíti; *impf.* poslájati.

Verzücktheit *f.* zamáknjenost.

Verzug *m.* odlòg, odlášanje; zamúda; **Verzugs-** zamúdni; **=zinſen** *pl.* ſ. Verzögerungszinſen.

verzweifeln obúpati, zdvojíti; *impf.* obupovati.

verzweifelt obúpan; obúpěn, brezúpěn.

Verzweiflung *f.* obúp, obúpnost; **Verzweiflungs-** obúpni.

verzweiflungsvoll obúpěn, obupljiv.

verzweigen ſich razrásti (-rástem) se, razprostréti (-strèm) se; *impf.* razrášćati se, razprostírati se.

verzweigt razrástěl, vejnat.

Verzweigung *f.* razrást (-í).

Veſica *f.* mehúr.

Veſicatorium *n.* mehúrjevěc, priščílo.

Veſper *f.* večér, podvečérje; (Gottesdienſt) večérnice *pl.*

Veſperbrot *n.* málica, mala júžina; zavečérnja.

Veſperglocke *f.*, **Veſperläuten** *n.* zvonjénje k večérnicam.

Veſta *f.* Vesta.

Veſtalin *f.* Vestálka.

Veſtibül *n.* ſ. Vorhof.

Veteran *m.* doslúženec, doslúženi voják; *fig.* starína; veterán.

veterinär živinozdravílski.

Veterinär *m.* živinozdravník; **=ſchule** *f.* živinozdravníška šola.

Vettel *f.* vlačúga, nečístnica; (altes Weib) bábnica, bábišče, babšè (-éta).

Vetter *m.* stric; (mütterlicherſeits) újec; brátranec; daljni soródnik.

veratoriſch nagajìv.

vexieren nagájati komu, trápiti, súkati (-kam, -čem), pestíti koga.

Vexierſpiegel *m.* slepílno —, mamílno zrcálo.

Viaduct *m.* cestovòd, viadúkt.

Viaticum *n.* brašno, popótnica.

Vibration *f.* tres, tresljaj; tresávost.

vibrieren tresti (tresem) se.

Vicar *m.* vikár, vikárij, naméstnik.

Vicariat *n.* vikárstvo.

vice- pòd-, naméstni.

Viceadmiral *m.* podadmirál.

Vicebürgermeiſter *m.* podžupàn, župánov naméstnik.

Vicedirector *m.* podravnátelj.

Vicegeſpan *m.* podžupàn.

Viceköníg *m.* kraljev naméstnik, podkrálj.

Vicepräſident *m.* podpredsédnik.

Vicinalbahn *f.* stranska železnica.

Victualien *pl.* živež, jestívo, hrana; **=handel** *m.* kupčija z živežem, branjárstvo; **=händler** *m.* trgóvec z živíli, branjevec, branjar.

vide glej, poglèj.

vidieren povéŕiti, potŕditi, podpísati (-píšem).

vidimieren povéŕiti; *impf.* povérjati, poverjevati.

Vidimierung *f.* poverílo.

Vieh *n.* živína, blagó; (Thier) živál (-i); (Thiere) živád (-i), živálda; živínče (-eta); (Klein—) dróbnica; (Rind—) govédo; *coll.* govéd (-i), govéja živína; fünf Stück — pet glav, pet repov; **Vieh-** živínski.

Vieharzneikunde *f.* živinozdravílstvo.

Viehbeſchau *f.* oglèd živíne; **=er** *m.* živínski ogledník; **=ordnung** *f.* živinoglédni red.

Viehbremſe *f.* govéji brencélj.

Viehfutter *n.* živínska klaja, — krma, — píča.

Viehhändler *m.* živínski kupčc, — trgóvčc.

Viehhirt *m.* pastír, govédar.

Viehhürde *f.* osèk, tamar.

viehiſch živínski.

Viehkrankheit *f.* živínska bolézčn (-i).

Viehmagd *f.* kravarica.

Viehmarkt *m.* živínski semènj, — sèjèm.

Viehpaſs *m.* živínski potni list.

Viehſchade *m.* škoda pri živíni.

Viehſeuche *f.* živínska kuga.

Viehſtall *m.* hlev (kravják, volóvnjak, konják, ovčják).

Viehſtand *m.* živína; (Ort) staje *pl.*

Viehtränke *f.* napajališče.

Viehtrieb *m.* živínska gonja, — gonítčv; stegnà (-gèn) *pl.*

Viehtrift *f.* pášnik, spášnik.

Viehweide *f.* živínska paša.

Viehzucht *f.* živinoréja.

Viehzüchter *m.* živinoréjčc.

viel *adi.* mnog, mnogotér; *adv.* mnogo, velíko; wie— *(interr.)* kóliko, *(rel.)* kólikor; ſo— tóliko; (in Zſſg.) mnogo-.

vielachſig mnogoòs.

vieladerig mnogožílčn, žílnat.

vielarmig mnogoráměn.

vielartig mnogovŕstčn.

vieläſtig mnogovéjnat, mnogovéjčn.

vielblätterig mnogolîst, mnogolístčn.

vielbrüderig *(bot.)* mnogobratínski.

vieldeutig mnogoznáččn, mnogopomenljìv.

Vieleck *n.* mnogokótnik.

vieleckig mnogokótčn.

vielerfahren mnogoizkúšen, veleizkúšen.

vielerlei mnogotér, mnogovŕstčn, raznotér; auf — Weiſe mnogotéroma; wie — kolikér; ſo — tolikér.

vielfach mnógokratčn, množčn; —e Zahl množína.

Vielfache *n.* mnogokrátnik.

vielfältig mnogotérčn, mnogotérnat; mnogogùb.

vielfarbig mnogobárven, mnogobójčn, písan.

Vielflach *n.* mnogoplóščnik.

vielförmig mnogolík, mnogolíččn.

Vielfraß *m.* požerúh, nenasìt, neték, netéčnik.

vielfüßig mnogonòg, mnogonóžčn.

vielgeliebt preljúb, preljúbljen.

vielgeprieſen mnogocénjen, veleslávljen.

vielgetreu prezvést.

vielgliederig mnogočlèn.

vielhändig mnogoròk. (-í).

Vielheit *f.* mnoštvo, mnogóst, množ

Vielhufer *m.* mnogopárkljar.

vieljährig mnogolétčn.

vielkantig mnogoròb.

vielleicht *adv.* mordà, morebíti, nemára.

vielmal, vielmals *adv.* mnógokrat, velíkokrat, dóstikrat.

vielmalig mnógokratčn.

vielmehr *adv.* marveč, temvèč; tem bòlj, tóliko bòlj, tóliko vèč; rajši.

vielſagend mnogopomenljiv, znamenít.

Vielſchreiber *m.* mnogopísčc. [ski.

vielſeitig mnogostràn, mnogostrán-

Vielſeitigkeit *f.* mnogostránost.

vielſilbig mnogozlóžčn.

vielſtimmig mnogoglásčn.

vieltheilig mnogodélčn.

vielvermögend velemóžčn, velemogóččn.

vielverſprechend obétavčn, mnogobétčn.

Vielweiberei *f.* mnogoženstvo. [pa.

vielweniger *adv.* tóliko mànj; nikár

vielwiſſend mnogovédčn.

Vielwiſſer *m.* védež, mnogoznávčc, védomčc, vedovín; **=ei** *f.* mnogoznávstvo.

Vielzahl *f.* množník, množína.

vielzählig množčn.

vier štirje, štiri; četvéri; četvéro; (in Zuſammenſetzg.) četvéro-, štiri-; zu —en po štirje; die Vier, der Vierer četvérka, štírica; eine Zahl von vier četvérica; ein Zeitraum von vier Jahren štirilétje.

vierbeinig ſ. vierfüßig.

vierblätterig četverolíst, četveroperésen.

Viereck *n.* četverokótnik, štiriógelnik.

viereckig četverokótен, štirioglàt.

viererlei četvér. [nat.

vierfach, vierfältig četvérен, četvérvierflächig četveroplòsk.

vierfüßig četveronòg, četveronóžen, štirinóžen.

Vierfüßler *m.* četveronóžec.

Viergeſpann *n.* četvér (-i), četverovpréga.

Vierhänder *pl. (zool.)* četveroróke *pl.*

vierhändig četveroròk.

Vierhügelplatte *f.* četverobŕdje.

vierhundert štíristo.

vierhundertmal štíristokrat.

vierhundertſte štiristóti.

vierjährig štirilétен.

vierkantig četveroròb, štiriròb.

vierköpfig četveroglàv.

Vierling *m.* (mit dreien zugleich geboren) četvérček; (ein Ganzes aus vier Einheiten beſtehend) četrták; (d. vierte Theil eines Ganzen) četŕt (-i), četrtína, četrtínka; (der vierte Theil eines öſterreichiſchen Metzens) polovník; (zwei ſolche Vierlinge) mérnik.

viermächtig četveromóčen.

viermal štírikrat, štiri pote.

viermalig stírikratен.

viermonatlich četveromésečen; štirimésečen.

vierräderig četverokolésen, štirikolésen.

vierruderig četverovéseln.

vierſchrötig (ſtark) orjáški; (plump) zavaljèn; —er Menſch hrust. [ski.

vierſeitig četverostràn, četverostránvierſilbig četverozlóžen, štirizlóžen.

vierſitzig četverosédežen, na štiri sédeže.

Vierſpänner *m.* četverovpréžnik.

vierſpännig četverovpréžen.

vierſtimmig četveroglásen.

viertägig štiridnévен, štiridánski.

viertauſend štíritisoč.

viertauſendſte štíritisóčni.

vierte četŕti.

Viertel *n.* četŕt (-i), četrtína, četrtínka; Mondes— krajec.

Viertelbauer *m.* četrtnják.

Viertelbogen *m.* ſ. Quadrant.

Viertelhube *f.* četrtínsko zemljíšče, maseljc.

Viertelhübler *m.* máseljčar, četrtnják.

Vierteljahr *n.* četrtlétje, četrt leta.

vierteljährig četrtlétен.

Vierteljahrſchrift *f.* četrtlétnik.

Viertelkreis *m.* četrtník.

Viertelſtunde *f.* četŕt ure.

viertens *adv.* četŕtič, v četŕto.

vierthalb polčetŕti.

viertheilen razčetŕtiti, razčetvériti.

viertheilig četverodélen.

vierwöchentlich štiritédenski, štirinedéljen, na štiri tedne.

vierzählig, vierzackig četverozòb, štirizòb.

vierzehn štirinájst; (Vierzehnzahl) štirinajstíca, štirinajstérka.

vierzehnjährig štirinajstlétен.

vierzehnte štirinájsti.

Vierzehntel *n.* štirinajstína.

vierzehntens *adv.* štirinájstič.

vierzeilig četverovŕstен, štirivŕstен.

Vierzeiten *pl.* kvatre *pl.*

vierzig štírideset.

Vierziger *m.* štíridesetnik, štiridesetlétni človek.

vierzigerlei štiridesetér.

vierzigjährig štiridesetlétен.

vierzigmal štíridesetkrat.

vierzigſte štírideseti.

Vierzigſtel *n.* štiridesetína.

vierzigſtens *adv.* štíridesetič.

vierzigtägig štiridesetdánski.

vierzöllig štiripálčen, četveropálčen.

Vigilien *pl.* nočne straže (pri Rimcih); večér pred práznikom, návečer (-éra); bilje *pl.*, molítve *(pl.)* po mrtvih.

Vignette *f.* vinjéta, okrásna slíčica.

Villa *f.* vila, selski dvorec.

vinculieren s pridŕžkom zavézati (-vézem), vinkulírati.

Vinculierung *f.* zavézba, vinkulácija.

vindicieren nazáj térjati, prisvájati; prisvojíti.
Viole *f.* vijóla, vijólica.
violett vijóličen, vijóličast.
Violine *f.* violína, gosli *pl.*
Violinſpieler *m.* goslár.
Violoncell *n.* violončél.
Viper *f.* gàd; (Sand—) modràs, pódskal; **Viper-** gádji; **-loch** *n.* gádina.
Virtuos *m.* glásbeni umétnik, izvŕstnik, virtuóz.
Virtuoſität *f.* izvŕstnost, izvŕščina, virtuóznost.
vis-à-vis naspróti, iz oči v oči.
Viſier *n.* nalíčnik; (am Gewehr) múha.
viſieren mériti.
Viſierer *m.* merič, merívič.
Viſierkorn *n.* merík, muha.
Viſierſtab *m.* sodomérka, sodomérna šibíka, — pálica.
Viſion *f.* prikázen (-i), privídek.
Viſitation *f.* oglèd, ogledovánje, pregledovánje.
Viſitator *m.* preglédnik, vizitátor.
Viſite *f.* posèt, obísk, pohòd, obiskovánje.
Viſitenkarte *f.* vizítnica, posétnica.
viſitieren preglédati, preískati (preíščem); *impf.* pregledovati, preiskovati.
Viſta *f.* videz, pokàz; **Wechſel** *à vista* menica na pokàz.
vital tičóč se življénja (sámega), vitálen, živótən.
Vitalempfindung *f.* vitálni občút.
Vitalität *f.* živnost.
Vitalſinn *m.* živótni čut.
Vitriol *m. n.* galíca, vitrijól.
vitriolartig galíčast, vitrijólast.
Vitriolerz *n.* galičnják.
vitriolhältig galíčav, vitrijólnat.
Vitriolöl *n.* hudíčevo olje; ſ. **Schwefelſäure.**
Vitriolſäure *f.* galíčna kislína.
Vitriolwaſſer *n.* galíčnica, vitrijólna voda.
Vlies *n.* runo; mit goldenem — zlatorùn.
vlieshaarig runolàs.
Vocabel *f.* beséda, slóvo (slova).
Vocabularium *n.* ſ. Wörterbuch.
Vocal *m.* samoglásnik, vokál.
Vocalismus *m.* samoglásništvo, vokalízem.
vocallos brez samoglásnikov.
Vocalmuſik *f.* vokálna glasba, pevstvo.
Vocalwechſel *m.* menjáva samoglásnikov.
Vocativ *m.* zválnik, vókativ.
Vogel *m.* ptica, ptič; *dem.* ptíčica, ptiček; **Vogel-** ptiči.
Vogelbauer *n. m.* ſ. Vogelhaus.
Vogelbeerbaum *m.* jerebíka.
Vogeldeuter *m.* ptičegléděc, ptičeglèd; **-ei** *f.* ptičeglédstvo.
Vogeldunſt *m.* ptičji sviněc, svinčéno prosó.
Vogelfang *m.* ptičja lov (-í), ptičji lòv.
Vogelfänger *m.* ptičar.
Vogelflug *m.* ptičji lèt.
vogelfrei (geächtet) preklícan.
Vogelgarn *n.* mreža.
Vogelgeſang *m.* ptičje petje.
Vogelhaus *n.* ptičja kletka, ptičnik, ptičnica, gajba.
Vogelkoth *m.* ptíčjak.
Vogelleim *m.* ptičji lep.
Vogelmilch *f.* (*bot.*) ptíčje mleko.
Vogelmiſt *m.* ſ. Vogelkoth.
Vogelneſt *n.* ptičje gnezdo.
Vogelperſpective *f.* odzgórnja (ptičja) perspektíva.
Vogelpfeife *f.* piskálo, ptičja piščálka.
Vogelſcheuche *f.* ptičje strašílo.
Vogelſchlag *m.* past (-í), zapádka, progla, podpésica, žerjál (-i).
Vogelſchlinge *f.* zádrga, zanka, progla.
Vogelſchrot *n. m.* šibre *pl.*; ſ. Vogeldunſt.
Vogelſteller *m.* ptíčar.
Vogelſtrich *m.* ptičji prelèt; ptičja selítev.
Vogt *m.* vòjd; (Kloſter—) zavétnik; (Statthalter) naméstnik; (Amtmann) uprávnik, oskrbník; (Schloß—) dvorski kastelán.
Vogtei *f.* vojdstvo; zavétništvo; namestništvo; upravništvo, oskrbništvo.
Volk *n.* ljudstvo, ljud; (Nation) národ.
volkarm maloljúden; brezljúden.
Völkerbund *m.* zveza národov.
Völkerkunde *f.* (Ethnographie) narodopis, narodopísje; (Ethnologie) narodoznánstvo.
Völkerrecht *n.* mednárodno pravo.

völkerrechtlich mednarodnoprávěn.
Völkerſchaft *f.* národ; pleme (-éna).
Völkerwanderung *f.* preseljevánje národov.
volkreich ljudnat.
Volks- ljudski, národni.
Volksaufklärung, Volksbildung *f.* národna omíka, — prosvéta.
Volksbewegung *f.* ljudsko gíbanje.
Volksblatt *n.* list za prosto ljudstvo, ljudski list.
Volkscharakter *m.* národni značáj, národna nárav (-i).
Volksdichter *m.* národni pésnik.
Volksdichtigkeit *f.* obljúdenost, naséljenost, gostóst ljudske naselítve.
Volksfeſt *n.* národna svečánost, ljudska veselíca.
Volksgebrauch *m.* národni običáj, ljudska šega.
Volksgeiſt *m.* národni duh.
Volksherrſchaft *f.* ljudovláda.
Volkskrieg *m.* národna —, črna vojska.
Volksküche *f.* ljudska kúhinja.
Volkslied *n.* národna pesém (-i).
Volksmann *m.* národov ljúbljeněc, národni človek.
Volksmärchen *n.* národna pravljíca.
volksmäßig ljudski, národen.
Volksmenge *f.* mnóžica ljudi; mnoštvo ljudstva; ljudstvo.
Volksſage *f.* národna pripovédka.
Volksſchätzung *f.* popisovánje ljudstva, ljudsko štetje.
Volksſchule *f.* ljudska šola, národna šola.
Volksſchüler *m.* učéněc ljudske šole.
Volksſchullehrer *m.* ljudski učítelj, učítelj na národni šoli.
Volksſprache *f.* národni jézik.
Volksſtamm *m.* pléme (-éna) (národno).
Volksthum *n.* národnost.
volksthümlich národen, ljudski.
Volkstracht *f.* národna nóša. [shòd.
Volksverſammlung *f.* tábor, národni
Volksverſammlungsplatz *m.* taborišče.
Volksvertreter *m.* národni zastópnik.
Volksvertretung *f.* národni zastòp, národno zastópništvo.
Volkswesen *n.* národstvo. [stvo.
Volkswirtſchaft *f.* národno gospodár-
Volkszahl *f.* število ljudstva.
Volkszählung *f.* ſ. Volksſchätzung.
voll poln; gehäuft — vrhovàt, vrhan, kopàt; (vollſtändig) popóln; cel, vès; aus —em Munde na vsa usta; aus —em Herzen iz vsega srca.
vollauf *adv.* vse polno, dosti, dovŕha, dosíta, na prebítek.
Vollbart *m.* polna brada, polni obràst.
vollblütig polnokŕvěn, krvnat.
Vollblütigkeit *f.* polnokŕvnost.
Vollblutſtute *f.* čistokŕvna kobíla.
vollbringen dovršíti, izvršíti, dokončáti, dognáti (-ženem); *impf.* do-, izvrševati, dokončevati.
Vollbringung *f.* dovršítěv, izvršítěv, dovŕšba.
vollbrüſtig prsàt, prsast.
vollbürtig pravi, pristnoróděn, polnoróděn; —er Bruder pravi —, pristni bràt.
Vollbürtigkeit *f.* polnoródnost, pristnoródnost.
vollbuſig polnih neděr, prsàt, prsnat.
vollenden dokončáti, dovršíti, dodélati, dogotovíti, dognáti (-ženem); *impf.* dokončevati, dovrševati, dodelovati, dogotávljati.
vollendet dovršèn, dodélan, dogotovljèn; *fig.* popóln, dovršèn.
vollends *adv.* popólnoma, docéla, dočísta, do čístega, do konca, do kraja, dokónčno.
Vollendung *f.* dovršítěv, koněc; *fig.* popólnost, dovršénost.
Völlerei *f.* samogóltnost, samopášnost, požrešnost.
vollführen izpéljati (-péljem); *impf.* izpeljevati; ſ. vollbringen.
Vollführung *f.* izvršítěv, dovršítěv.
Vollgehalt *m.* polna plača; — vrednóta.
Vollgenuſs *m.* popólni užítek, popólno užívanje.
vollgepfropft, vollgeſtopft nabít, naphán.
Vollgewalt *f.* polna oblást (-i).
vollgiltig polnoveljávěn.
Vollgiltigkeit *f.* polnoveljávnost.
vollhaltig polne vrednóte.
Vollheit *f.* polnóst, polnóta.
Vollhengſt *m.* celák.

völlig *adi.* popóln, poln; *adv.* celó, popólnoma, dočísta, do vrha.

volljährig polnolétěn, dolétěn.

Volljährigkeit *f.* polnolétnost.

vollkommen *adi.* dovršèn, sovršèn, popóln; *adv.* zvrhoma, popólnoma, čisto, dočísta.

Vollkommenheit *f.* dovršénost, sovršénost, popólnost.

vollkörnig jeklén, zrnat.

Vollkraft *f.* polna moč (-i).

vollkräftig polnomóčen.

volleibig živótěn.

Vollmacht *f.* polna oblást (-i); pooblastílo; **Vollmachts-** pooblastílni; **-geber** *m.* pooblastítelj; **-nehmer** *m.* pooblaščéněc; **-ſchein** *m.* pooblástnica.

Vollmaß *n.* polna mera.

Vollmond *m.* ščèp, ščip, úščep, polna luna.

vollſinnig polnočútěn, zdravočútěn.

vollſtändig poln, popóln.

Vollſtändigkeit *f.* popólnost.

vollſtopfen, vollpfropfen nabíti (-bíjem), napháti.

vollſtreckbar izvršílěn, izvršèn.

vollſtrecken dopólniti, dovršíti, izvršíti, opráviti, izpéljati (-péljem); *impf.* dopolnjevati, do-, izvrševati, izpeljevati.

Vollſtrecker *m.* izvrševávěc.

Vollſtreckung *f.* dopolnítěv, izvršba, izvršítěv, izvršílo.

Vollſtreckungsclauſel *f.* izvršílni pristávěk.

Volltönigkeit *f.* donéčnost, polnozvočnost.

vollwichtig polnotéžěn, dotéžěn, tehtěn.

volljährig polnoštevílěn, v polnem številu.

Volljährigkeit *f.* polnoštevílnost, polno število.

vollziehbar izvršílěn, izvršèn, izvršljìv.

vollziehen izvršíti, dopólniti, izpéljati (-péljem); *impf.* izvrševati, dopolnjevati.

vollziehend izvrševálěn.

Vollzieher *m.* izvrševátelj, izvršitelj.

Vollziehung *f.*, **Vollzug** *m.* izvršítěv, izvršba, izvrševánje, izpolnítěv; **Vollzugs-** izvršílni; **-verordnung** *f.* izvršílni ukàz; **-vorſchrift** *f.* izvršílni predpìs.

Volontär *m.* radovóljěc, radovóljnik, dobrovóljec; **-in** *f.* radovóljka.

Volt *m. (elektr.)* volt.

Volta-Säule *f.* Vóltov stebȅr.

Voltige *f.* umétni skòk.

Voltigeur *m.* umétni skakáč, voltižér.

voltigieren umétno skákati (skáčem).

Volumen *n.* prostornína, telesnína.

voluminös obimovít, obsézěn.

Volummeſſer *m.* obimomèr.

Volumtheil *m.* del prostorníne.

von *praep.* òd; (vom Orte weg) od, ràz, s, z; ìz; — wegen zarádi, zbòk, zavóljo; — dannen odtód; — innen odznótraj; — welcher Zeit an odklèj; — nun an odsléj, odsihdób, posihmál; es iſt — geſtern abends snóčnje je; einer — uns eden izmèd nas; — Grund aus temeljíto; — Herzen gern iz srca ràd, pràv ràd; — neuem iznóva; — rechtswegen po pravu, právoma, po pravíci; — amtswegen urádno, urádoma, službéno; — ſchönem Wuchſe lepe rastí; blau — Augen modrih očí, modròk; ein Mann — Verdienſten, — Ehren, — Vermögen, — Stande zaslúžěn, poštèn, premóžěn, odlíčen mož; eine Menge — Briefen množína pisem; ein Freund — mir moj prijátelj; — Brot leben ob kruhu živéti; — etw. ſprechen o čem govoríti.

vonnöthen *adv.* treba; — haben treba biti (je) komu česa.

vonſtatten gehen uspévati, po sreči iti (idem, grem), spéšiti se, izpòd rok iti, odsédati se.

vor *praep.* prèd; (aus, wegen) òd; — der Zeit prevréd; — einem Jahre lani, lansko leto; — zwei Jahren predlánskim; das iſt mir — allem lieb to mi je nad vse (ljubó); — ſich gehen vršíti se, goditi se; *adv.* prej, pred, popréj.

Vorabend *m.* predvečér, návečer (-éra); delopùst.

Vorahne *m.* pradèd.

voran *adv.* spred, sprédaj, odsprédaj; (vorwärts) napréj.

vorangehen pred kom iti (idem, grem), napréj iti; *fig.* prednjáčiti (komu).

vorangehend poprejšnji, predhódni; napréjšnji.

voranleuchten svétiti komu (z dobrim zgledom).

Voranſchlag *m.* proračún; den — entwerfen proračún izdélati.

Voranzeige *f.* napréjšnje oznanílo, predhódna objáva.

Vorarbeit *f.* osnóvno —, uvódno —, začétno —, pripravljálno delo.

vorarbeiten napréj délati; prej storíti; prekosíti.

voraus *adv.* spredaj, napréj; popréj; zum — zanapréj, prej.

vorausbedenken popréj premísliti; *impf.* — premišljevati.

vorausbeſtimmen popréj —, napréj odlóčiti, — ustanovíti; *impf.* popréj odločevati, — ustanávljati.

vorausbezahlen napréj —, popréj pláčati.

Vorausbezahlung *f.* predplačílo, napréjšnje plačílo.

vorauseilen napréj hitéti.

Vorausgabe *f.* napréjšnji izdátek.

vorausgehen pred kom iti (idem, grem), naprej —, spredaj iti; **vorausgegangen** poprejšnji.

Vorauslagen *pl.* napréjšnji stroški.

vorausſagen napréj povédati (-vém), *impf.* napréj pripovedovati, prerokovati.

vorausſchicken popréj —, napréj poslâti (pošljem); *impf.* — pošíljati.

vorausſehen napréj vídeti.

vorausſetzen predpoložíti; vzeti (vzamem); *impf.* predpolágati; mísliti si, domnévati si, domišljevati si; **dieß vorausgeſetzt če je takó, če bo to.**

Vorausſetzung *f.* domnéva; pogòj, pridržek; unter der — pod pridržkom da, če je mísliti, da ..., če bo, s tem pogójem.

vorausſichtlich *adv.* prevídoma, predvídno, kakor je pričakovati.

vorauszahlen ſ. **vorausbezahlen.**

Vorbau *m.* predzídje.

vorbauen predzídati; (verhüten) preubrániti, odvŕniti; *impf.* preubranjevati, odvráčati.

Vorbauung *f.* preubranítev.

Vorbedacht *m.* premíslek; nakána; mit — s premíslekom, nalašč, hótoma, hoté; ohne — nehoté, nehótoma.

vorbedächtig premíšljen, previdèn, oprézen.

Vorbedeutung *f.* známenje, predznámenje.

Vorbedingung *f.* predpogòj.

Vorbegriff *m.* prvi pojém.

Vorbehalt *m.* pridržek, pridržáj, izvzétek, izgovorílo.

vorbehalten pridržati (-držím) si, izvzéti (-vzámem) si; *impf.* pridrževati si, izvzémati si; izgovoríti si.

vorbehaltlich *adv.* s pridržkom.

vorbei *adv.* mimo; tik; es iſt — pròč je, po njem je.

vorbeigehen mímo iti (idem, grem).

vorbeiſein pretéči (-tečem), preíti (-idem), miníti (mínem).

Vorbemerkung *f.* pripómnja, predpómnja.

vorbereiten pripráviti, priprémiti; *impf.* priprávljati, priprémljati.

Vorbereitung *f.* priprava, priprávljanje, pripréma; **Vorbereitungs=** pripravljálni; **=ſchule** *f.* pripravljálna šola, pripravljálnica; **=wiſſenſchaft** *f.* pripravljálna veda.

Vorberge *pl.* predgórje; podgórje.

Vorbericht *m.* napréjšnje oznanílo; predgóvor.

Vorbeſcheid *m.* predhódni —, napréjšnji odlòk; pozív (pred gospósko).

vorbeſcheiden pred gospósko poklícati (-klíčem), pozváti (-zóvem).

Vorbeſitz *m.* popréjšnja posést (-i).

vorbeten napréj móliti, narékati molítev.

Vorbeter *m.* predmolívec, narekovátelj molítve.

vorbeugen napréj upógniti; odvŕniti, ubrániti, preubrániti, zabrániti, v ókom priti (pridem) čemu, prepréčiti; *impf.* odvráčati, ubranjevati.

Vorbild *n.* zglèd, vzòr.

vorbilden prej —, popréj izobráziti; predstáviti.

vorbildlich zgledèn, vzórèn.

Vorbildung *f.* prva omíka, začétna —, predhódna izobrázba.

Vorbitte *f.* prošnja za ...

vorbitten prósiti za koga.

Vorblatt *n.* predlístek.

Vorbote *m.* napovedovávec, napovednik, predvéstnik, predizvestítelj; (Vorzeichen) známenje.

vorbringen navésti (-vedem), izréči (-réčem), razložíti; *impf.* razlágati.

Vorburg *f.* predgrádje.

Vordach *n.* pristréšek, pristrésje, napúšč.

vorder prednji, sprednji.

Vorderansicht *f.* pročélje.

Vorderarm *m.* podlahtí *f. pl.*, podlákət, predrámje.

Vorderbrust *f.* predpŕsje.

Vorderfuß *m.* prednja noga.

Vordergestell *n.* (des Pfluges) plužne *pl.*, plužna *pl.*

Vorderglied *n.* prednji člen; *(milit.)* prva vrsta.

Vordergliedmaßen *pl.* prednji udje *pl.*

Vordergrund *m.* predje, osprédje, prednja stran (-í).

vorderhand *adv.* za zdàj.

Vorderhand *f.* zapéstje; sprednja roka.

Vorderhaupt *n.* (Scheitel) téme (-ena).

Vorderhaus *n.* sprednja hiša; predúrje.

Vorderlader *m.* puška sprednjáča, — s sprednjim nabójem; tòp s sprednjim nabójem.

Vordermann *m.* prédnik, sprednjik.

Vordersatz *m.* prorèk, prednji rèk.

Vorderseite *f.* pročélje, čelo, načélje; — des Wechsels lice menice.

Vordersitz *m.* prednji sedež.

vorderste najprédnji.

Vordertheil *m.* spredèk, prednji del.

Vorderzahn *m.* prednják.

vordringen napréj dreti (derem), — ríniti, — síliti, prodírati, napredovati.

vordrucken predtískati; *impf.* predtiskovati.

Voreid *m.* predhódna priséga.

voreilen naprej hitéti, spéšiti se; pohitéti (naprej); požúriti se; (zuvorkommen) prehitéti, pretéči (-téčem); *impf.* prehitévati, pretékati; (sich übereilen) prenágliti se.

voreilig prenágəl, zalétel.

Voreiligkeit *f.* prenáglost.

Voreingenommenheit *f.* (vorgefaßte Meinung) napréjšnje mnenje, predsódək, prevzétost, preusvojéno mnenje.

Voreltern *pl.* praroditelji *pl.*

vorempfinden predčútiti, prej čútiti.

Vorempfindung *f.* predčútje; ſ. Ahnung.

vorenthalten pridržati (-držím), zadržati, skrátiti, u-, pritŕgati; *impf.* pri-, zadrževati, krátiti, u-, pritrgovati.

Vorenthaltung *f.* pridržba, kratítev.

Vorerhebung *f.* predhódna poizvédba.

Vorerinnerung *f.* predpómnja, pripómnja.

Vorerkenntnis *f.* predspoznáva.

vorerſt *adv.* najpréj, najpopréj, najpŕvo, pred vsem drugim.

vorerwähnt prej imenován, gori omènjen, napomínan.

vorerzählen práviti, pripovedovati.

Vorfahr *m.* prédnik; unſer — prednáməc; unſere —en prednámci; unſerer —en prednámski; ſein —, ihr — prednjíməc.

vorfahren (im Fahren zuvorkommen) prehitéti, pretéči (-tečem); der Wagen iſt vorgefahren voz se je pripéljal; er fuhr vor und die anderen nach on se je prvi vozil, a ostáli za njim.

Vorfall *m.* dogódək, prigódək, primérək, slučáj.

vorfallen pasti (padem) pred kaj, naprej pasti; (ſich ereignen) prigoditi se, zgoditi se, pripetíti se, primériti se, nakljúčiti se; *impf.* dogájati se, primérjati se.

Vorfallenheit *f.* prigóda, zgoda.

Vorfasten- predpóstni.

vorfinden najti (najdem); *impf.* nahájati.

Vorflut *f.* začétək plime, prva plima.

vorfordern pozváti (-zóvem) —, povábiti predse (pred sodíšče); *impf.* pozívati, povábljati.

Vorforderung *f.* poziv, povabílo.

Vorfrage *f.* predhódno vprašánje, predvprašánje.

vorführen privésti (-védem), dovésti, pripéljati (-péljem) pred koga; *impf.* pripeljevati.

Vorführung *f.* privòd, dovòd, pripeljáva; skazovánje.

Vorführungsbefehl *m.* privódno povélje.

Vorgang *m.* postópĕk, postópanje, ravnánje; (Verlauf) tek; (Ereignis) dogódĕk, dogódba.

Vorgänger *m.* prédnik, predhódnik.

vorgängig prednji, predhódĕn, poprejšnji.

Vorgarten *m.* predvȓt.

vorgeben položíti, dejáti (dénem), dati (dam) pred koga; *impf.* pokládati, dévati (devam, devljem), dajáti (dajem); (vorausgeben) naprej dati; prvi dati; (angeben) trditi; eine Krankheit — délati se bólnega, izmísliti si bolézĕn.

Vorgeben *n.* izgóvor, pretvéza.

Vorgebirge *n.* (Cap) nos, rtič, predgórje.

vorgeblich namíšljen, umíšljen.

vorgefaßt umíšljen; eine —e Meinung ſ. Voreingenommenheit.

Vorgefühl *n.* predčútje.

vorgehen naprej iti (idem, grem); napredovati; (übertreffen) preíti (-ídem), pretéči (-téčem), prehitéti, preséči (-sežem); *impf.* pretékati, preségati; (geſchehen) zgodíti se, dovršíti se; *impf.* godíti se, vršíti se; (verfahren) postópati, ravnáti.

Vorgehen *n.* počétje; postópanje.

vorgehend prejšnji, predhódĕn.

vorgenannt gori imenován.

Vorgeſchichte *f.* poprejšnja zgodovína; predzgodovínska doba.

vorgeſchichtlich predzgodovínski.

Vorgeſchmack *m.* predokús.

vorgeſehen v miśel vzet, dolóčen.

Vorgeſetzte *m.* predstójnik, načélnik.

vorgeſtern *adv.* predvčéraj, predvčérajšnjim, predvčéranjim; — abends predsnóčnjim.

Vorgiebel *m.* nastréšek, pričélje.

vorgreifen poprej seči (sežem) po kàj, poséči po kaj; der Behörde — poséči —; *impf.* poségati —, vtíkati se v kaj pred oblástvom; (zuvorkommen) pretéči (-téčem), prehitéti; (einer Sache) poséči v...; *impf.* poségati v..., vplétati se v..., vtíkati (-kam, -čem) se, vrívati se v...

vorhaben na misli —, v mislih iméti (imám), miśel koga biti (je), naménjen —, nakánjen biti (sem), mísliti, naklépati, namérjati; (vor ſich) pred sebój iméti (imám).

Vorhaben *n.* namíslek, namèn, naméra, nakána, naklèp.

Vorhalle *f.* veža, preddúrje.

vorhalten pred koga kaj držáti (-ím); (ein Vergehen) očítati, oponášati.

Vorhand *f.* prednja roka; (Vorrang) prednost, prvénstvo; die — haben (im Kartenſpiel) prvi biti (sem).

vorhanden pričujóč, gotòv, pri rókah; — ſein biti (sem); —e Beweismittel dokazíla, kar jih je.

Vorhang *m.* zastor, zavésa, zagrinjálo, opóna.

vorhängen zastréti (-strèm), zavésiti, obésiti pred kaj; *impf.* zastírati, zavéšati, obéšati pred kaj.

Vorhängeſchloß *n.* viséča ključálnica, žábica.

Vorhaus *n.* veža, príklet.

Vorhemd *n.* predsrájčnik.

vorher *adv.* prej, pred, popréj; predtèm; kurz — otódi, rávnokar, málo prej.

vorherbeſtimmen naprej —, poprej odlóčiti; *impf.* — odlóčati.

vorherempfinden prej občútiti, predčútiti.

vorhergehend prejšnji, predhódĕn.

vorherig prejšnji, poprejšnji.

vorherrſchen prevladovati, pretézati; prevládati; die Ebene herrſcht vor največ je rávnega svetá.

vorherrſchend prevladujóč, pretéžĕn.

vorherſagen prej povédati (povém); prerokovati.

Vorherſagung *f.* prerokovánje.

vorherſehen prevídeti, napréj vídeti.

Vorherſehung *f.* prevídnost.

vorherverkündigen popréj naznániti; *impf.* — naznánjati.

vorherwiſſen popréj védeti (vém).

vorhin *adv.* ſ. vorher.

vorhinein, im — *adv.* naprej, zanaprej.

Vorhof *m.* preddvòr, pridvòr; (im Ohr) pridvórĕk.

Vorhölle *f.* predpekĕl.

Vorhut *f.* prednja straža, predstráža.

vorig prejšnji, poprejšnji; —es Jahr lani, lansko leto, pretéklo leto.

Vorjahr *n.* lansko —, pretéklo leto.
vorjährig lanski.
Vorkammer *f.* deš Herzens srčni pridvòr, predsŕčje.
Vorkämpfer *m.* prvoborítelj.
Vorkauf *m.* prekúp, predkúp.
Vorkäufer *m.* prekúpec.
vorkehren napráviti, pripráviti; prireditи, ukréniti, preskrbéti; *impf.* na-, pripráviljati, priréjati, preskrbljevati.
Vorkehrung *f.* pripráva, narédba, ukrèp.
Vorkeim *m.* predkál.
Vorkenntnis *f.* predhódno —, pripravljálno znanje, osnóvna vednost.
Vorkirche *f.* cerkvéna lopa, predhíšje.
vorkommen koga prehitéti, — pretéči (-téčem); *impf.* prehitévati, pretékati; (ſich ereignen) prigodíti se, primériti se, pripetíti se; *impf.* primérjati se; (ſich vorfinden) nahájati se, biti (sem), bívati; dobívati se; dobíti se.
Vorkommnis *n.* prigódek, dogódek, prigóda, primérek.
vorladen pozváti (-zovem), povábiti, poklícati (-kličem); *impf.* povábljati, pozívati.
Vorladung *f.* pozív; ſchriftliche — pozívnica; **Vorladungs-** pozívni; **-ſchein** *m.* pozívnica, povabílnica.
Vorlage *f.* predlóga; predlágaje, predložítev; *(chem.)* (Auffangegefäß) podstávka.
Vorland *n.* (Deichbau) predzémlje; pricéstje.
vorlängſt *adv.* dávno, oddávnaj.
Vorlaſs *m.* samotòk, samomáščina.
vorlaſſen pred koga —, do koga —, h komu pustíti; *impf.* — púščati; napréj pustíti; er wurde nicht vorgelaſſen niso ga pustíli k . . .
Vorlauf *m.* ſ. Vorlaſs.
vorlaufen koga pretéči (-tečem).
Vorläufer *m.* predhódnik, sprednjik.
vorläufig predhóden, predbéžen; sprednji, poprejšnji; (vorbereitend) pripravljálen; (zeitweilig) začásen, medčásen; *adv.* popréj, začásno, zazdaj.
vorlaut preglásen; besedljiv, prenáglih besedí, brzoústen; predŕzen; — ſein ségati (komu) v besédo.
Vorleben *n.* dosedánje —, popréjšnje življénje.
Vorlegeblatt *n.* predlóga, vzórec.
Vorlegelöffel *m.* vélika žlica, zajemáča.
vorlegen predložíti, pred koga položíti; *impf.* predlágati, — polágati; (das Futter —) klasti (kladem), pokládati; eine Frage — vprašánje zastáviti.
Vorleger *m.* predlagávec, predložítelj; (beim Schreibtiſch) prednóžnik, predlóžnik; Bett— predpósteljnik.
Vorlegeſchloſs *n.* žábica, viséča ključálnica, (lokét).
Vorlegung *f.* predlóžba, predlágaje.
vorleſen brati (berem), čítati komu kaj; predčítati.
Vorleſer *m.* bravec, čitátelj, predčitátelj.
Vorleſung *f.* branje, čítanje; (Lection) lékcija, predávanje; — halten predávati.
vorletzte predzádnji, predposlédnji.
vorleuchten svétiti; mit gutem Beiſpiele — dober zglèd dajáti (dájem), komu v dober zglèd biti (sem).
vorlieb *adv.* za ljubo.
Vorliebe *f.* posébna ljubézen (-i), posébna priljúbljenost; pristrástje; mit — ſich womit beſchäftigen posébno rad se s čim pečáti.
vorliegen lézati (-ím) —, biti (sem) pred kom; ſ. vorhanden ſein.
vorliegend pred (nami) ležéč, pričujóč, navzóčen; der —e Fall pričujóči —, navzóčni primèr.
vorlügen komu legáti (lažem); nalegáti se komu.
vormachen kaj pred čim napráviti; *impf.* — naprávljati; zagradíti, zadélati; (als Muſter —) komu kaj pokázati (-kážem), pokázati, kako se dela; jemd. Poſſen — šale ugánjati s kom; jemd. einen blauen Dunſt — slepíti koga s čim, mámiti ga.
Vormagen *m.* prednji želódec, želódčič.
Vormaiſchbottich *m.* zasladílnik.
vormalig nekdánji, poprejšnji, bivši.
vormals *adv.* nekdaj; prej, popréj.
Vormann *m.* prednik.

Vormauer *f.* predzídje.

vormenſchlich predčlovéški.

Vormerkbuch *n.* beléžna knjiga, knjiga zabeléžnica; ins — eintragen v beléžno knjigo zaznámenjati, zapísati (-píšem), zabeléžiti; *impf.* — zaznamenjevati, zapisovati, zabeleževati.

vormerken zabeléžiti, zaznámenjati, zapísati (-pišem); *impf.* beléžiti, zaznamenjevati, zapisovati.

Vormerkung *f.* zapis, zabelézba, zaznámek; (grundbücherlich) predznámba; **Vormerkungs-** zabeléžni, zaznámni.

Vormittag *m.* dopóldan (-dnéva), predpóldan (-dnéva), dopóldne, predpóldne.

vormittägig do-, predpoldánski, predpoldánji, dopoldánji, predpoldnévěn, dopoldnévěn.

vormittags *adv.* (des Vormittags) dopóldne, predpóldnem.

Vormittagsbrot *n.* predjúžnik, dopoldánja málica, predpóldnica.

Vormittagsgottesdienſt *m.* dopoldánska služba božja.

Vormitternacht *f.* predpólnočje.

vormitternächtig predpólnočen.

vormitternachts *adv.* pred pólnočjo.

Vormund *m.* varih, váruh, skrbník, (jerob); jemanden als — erwählen, — beſtellen komu váruha odbráti (-bérem), — postáviti.

Vormünderin *f.* várihinja, váruhinja.

Vormundſchaft *f.* varstvo, váriſtvo.

vormundſchaftlich várstven.

Vormundſchafts- várstveni; **=angelegenheit** *f.* várstvena stvar (-í); **=gelder** *pl.* várstveni denárji; **=pflicht** *f.* várstvena dolžnóst.

vorn, vorne *adv.* spred, spredaj; von — odsprédaj; von — anfangen od kraja začéti (-čnem); von — her že od začétka, že v začétku; nach — zu k prédnjemu koncu.

vornächtig snočnji.

Vornahme *f.* započétek, započétba, vršítev, oprávljanje, opráva; — einer Prüfung izpraševánje; — einer Unterſuchung preiskovánje; — des Zeugenverhöres zaslíševánje prič; *ſ.* das Vornehmen.

Vorname *m.* imé (-éna), krstno imé.

vornehm imenítən, odlíčən, visòk, gospóski; plemenít; ein —er Mann imenítnik; odlíčnik; —e Leute vélika gospóda *coll.*; — thun imenítiti se, visòk biti (sem), imenítno (moško, gospósko) se nósiti, — dŕžati (-ím); (im üblen Sinne) báhati se, šopíriti se; das Vornehmſte dabei iſt poglavítna reč pri tem je.

vornehmen vršíti, oprávljati; izvršíti, započéti (-čnem), opráviti; eine Schürze — predpásati (-pášem) se; eine Unterſuchung — preiskati (-íščem), pregléдati; *impf.* preiskovati, pregledovati; Zeugen — priče zaslíšati (-slíšim); *impf.* — zaslševati; (befragen) izprášati, izpítati; *impf.* izpraševati, izpitovati; ſich — naméniti se, nakániti, skléniti.

Vornehmen *n.* naméra, nakána, sklèp; *ſ.* Vornahme.

vornehmlich *adi.* odlíčən, osobít; *adv.* osobíto, posébno, zlasti.

Vornehmthuerei *f.*, **Vornehmthun** *n.* visokoglávost, imenítenje; báhanje, šopírjenje.

vorneigen (ſich) naklóniti (se), pripógniti (se).

Vorort *m.* predkràj.

Vorplatz *m.* (vor einem Hauſe) predhíšje; prednje mesto.

Vorpoſten *m.* predstráža, prednja straža.

Vorproject *n.* predhódni —, pričétni projekt.

Vorprüfung *f.* uvódna preizkúšnja, predskúšnja.

Vorrang *m.* prednost, predstvo; den — haben prednost iméti (imám), prednji biti (sem); **Vorrangs-** prédnostni.

Vorrath *m.* zalóga; (Menge) obílica, množína.

vorräthig gotòv, v zalógi; das —e Geld gotóvi denár, kar je denárja; alles —e Getreide verkaufen vse žito, kar ga je, prodáti (-dam), vso žitno zalógo prodáti; es iſt nichts mehr — ni nič več (kake stvarí), vse je pošlò.

Vorrecht *n.* prednost, predstvo, predpravíca.

Vorrede *f.* predgóvor.

Vorredner *m.* predgovórnik.

Vorreife *f.* predčásna —, preránа zrelóst.

vorreifen preráno dozoréti; *impf.* — dozorévati.

vorreiten jézditi pred kom; (ihm im Reiten zuvorkommen) prejézditi koga.

Vorreiter *m.* predjézdec.

vorrichten pripráviti, naprávіti, pristrójiti; *impf.* pri-, naprávljati, pristrojevati.

Vorrichtung *f.* prípráva, napráva.

vorrücken *intr.* napréj pomekníti (-máknem) se; *impf.* pomíkati (-míkam, -míčem) se; povíšan biti (sem); napredovati; *tr.* pri-, pomekníti; *impf.* pri-, pomíkati; ſ. vorwerfen; vorgerücktes Alter visóka starost; im vorgerückten Alter na stare dni, v visóki stárosti.

Vorrückung *f.* povíšba, napredovánje.

vorrufen predse poklícati (-klíčem), pozváti (-zóvem); *impf.* pozívati.

Vorrufung *f.* pozív, poklíc.

vorſagen narekovati.

Vorſänger *m.* predpévec.

Vorſatz *m.* sklèp; (böſer) nakána, naklèp; (*gramm.* = Vorderſatz) prorèk; einen — faſſen skléniti; *impf.* sklépati; ſeinen — ändern premísliti se; *impf.* premíšljati se; mit — nalašč.

vorſätzlich *adi.* premíšljen, nakánjen, s premíslekom; *adv.* premíšljeno, hótoma, nalašč, s premíslekom.

Vorſchau *f.* prvi —, predhódni oglèd.

vorſchauen glédati, štrléti, moléti izpod —, iznàd česa; naprej —, predse glédati.

Vorſchein *m.*, zum — kommen prikázati (-kažem) se, pokázati se, pojáviti se, na vídelo —, na svetlo —, na dan priti (-pridem); *impf.* prikazovati se, pojávljati se; zum — bringen na vídelo —, na dan správiti, obelodániti.

vorſchieben pred kaj poríniti; *impf.* — porívati; den Riegel — zapehníti (-páhnem), z zapáhom zapréti (-prèm); *impf.* zapehovati, z zapáhom zapírati.

vorſchießen *intr.* strelíti pred kom; napréj švígniti, šníti, púhniti; *impf.* vígati; (von Pflanzen) pognáti (-žénem); *impf.* pogánjati; *tr.* (Geld —) založíti koga z denárjem; *impf.* zakládati —.

Vorſchlag *m.* predlòg, nasvèt; einen — machen predlágati, nasvétovati; (b. Dreſchen) prvi udár; (b. Maurer) namaz; (*mus.*) podvig, namàh; (kaufm.) ponúda.

vorſchlagen *intr.* (v. d. Wage) premáhniti; *impf.* premahovati, prevagovati; (v. d. Uhr) preráno biti (bijem), prehitévati; (v. Hund) preráno lájati; *tr.* pribíti pred kàj; precéniti; *impf.* precénjati; predlágati, nasvétovati.

Vorſchlagsrecht *n.* pravíca predlágati, — predláganja.

Vorſchmack *m.* prevladujóči okús, dušèc; predokús, predčút.

vorſchreiben predpísati (-pišem); *impf.* predpisovati; zapovédati (-vém), ukázati (-kážem), veléti; *impf.* zapovedovati, ukazovati, velévati.

vorſchreitend postópen, progresíven; (fortſchrittlich) napredujóč, napréden.

Vorſchrift *f.* predpìs; (Gebot) zapóved (-i), ukàz, povélje.

vorſchriftsmäßig po predpísu, po zapóvedi, povélju primérən.

vorſchriftswidrig proti predpísu, — zapóvedi, ukázu nasprótən.

Vorſchub *m.* (b. Kegelſpiel) prvi zatòč, — zatakljáj; (Unterſtützung) pomóč (-i), pripomóč (-i), podpóra; potúha; — leiſten pripomóči (-mórem); *impf.* pomágati, podpírati; (b. Unterſchleif) potúho dati (dam); *impf.* — dajáti (dájem).

Vorſchubleiſtung *f.* dajánje potúhe, potúha.

vorſchuhen poddélati, vdélati, ogláviti, podšíti (-šíjem), podstrójiti.

Vorſchuhung *f.* podšív, vdèl, poddèl, oglávje.

Vorſchule *f.* pripravljálnica, osnóvna šola.

Vorſchuß *m.* prvi strel; (Moſt) samotòk, samomáščina; (Vorrath) zalóga; (Vorzahlung) predplačílo, naprédščina, ponaprédščina, prédujem; **Vorſchuß-** predpláčni, predplačílni, posojílni.

Vorſchußcaſſe *f.* posojílnica.

Vorſchußverein *m.* posojílno društvo.

vorſchußweiſe *adv.* predpláčno, predplačiloma.

vorſchützen v bran držati (držím), brániti se —, zaslánjati se s čim; *fig.* izgovárjati se s čim, izgóvore délati; vorgeſchützt umíšljen, namíšljen, navídezen.

vorſchwingen napréj kolébati; — kolébniti.

Vorſchwung *m.* predkoléb *(turn.)*.

vorſehen napréj vídeti; previdéti, preskrbéti, oskrbéti; ſich — várovati se, páziti se.

Vorſehung *f.* previdnost.

vorſetzen spredaj postáviti; pred koga (kaj) postáviti, predpostáviti; *impf.* — postávljati, predpostávljati, predstávljati; na čelo postáviti; (vorziehen) prednost dati; ſich ein Ziel — cilj si izbráti (-bérem); ſich — skléniti, naméniti se.

Vorſetzung *f.* predstáva.

Vorſicht *f.* previdnost, opréznost; mit — previdno, oprézno, pazno.

vorſichtig previdèn, oprézen.

vorſichtshalber *adv.* iz previdnosti; zarádi večje várnosti.

Vorſichtsmaßregel *f.* narédba oprézności, — previdnosti, várnostna narédba.

Vorſilbe *f.* predpóna, predpónka; prednji zlòg.

vorſingen peti (pojem) pred kom; predpévati; zapéti komu.

Vorſitz *m.* predsédstvo, prvo mesto; den — führen predsedovati, predsédnik biti (sem).

vorſitzen pred kom sedéti; ſ. Vorſitz führen.

Vorſitzende *m.* predsédnik.

Vorſommer *m.* predpolétje, predlétje.

Vorſorge *f.* skrb (-í), briga; — treffen ſ. vorſorgen.

vorſorgen poskrbéti, preskrbéti.

Vorſpann *m.* priprége, prevòj, doprége; **Vorſpann-** pripréžni.

Vorſpannehmer *m.* najémnik priprége.

vorſpannen pripréči (-prézem); *impf.* priprégati, priprézati; ſ. einſpannen.

Vorſpanner *m.* pripréžnik.

Vorſpanngebür *f.* pripreznína.

Vorſpannpferd *n.* pripréžni kònj.

Vorſpannweſen *n.* pripréžništvo.

vorſpiegeln koga mámiti, slepíti, z obljúbami pítati.

Vorſpiegelung *f.* pretvéza, slepílo, prazna obljúba, obséna.

Vorſpiel *n.* predígra.

vorſpielen zaigráti; (mit einer Flöte) zapískati; (mit der Violine) zagósti (-gódem).

vorſprechen narekovati; (für jmdn.) zagovárjati koga; (ſich melden) oglásiti se, zglásiti se.

vorſpreizen prednožíti; *impf.* prednoževati *(turn.)*.

vorſpringen skákati (skačem) pred kom; (vorwärtsſpringen) napréj skóčiti; *fig.* (vorragen) izpòd —, iznàd česa moléti, — štrléti; ein —der Winkel napuščèn kot.

Vorſprung *m.* skòk napréj; (im Laufe) prehítek; einen — vor jemd. gewinnen prehitéti —, pretéči (-tečem) —, preséči (-sežem) koga; (vorſpringende Theile) jezik, krmòl, krmúlja, umòl, rilec; (beim Hauſe) napùšč, izstòp, izbúh; — des Bienenſtockes jezik, políca; (Vorragung) štrlína; (eines Berges) čelo; (das aus den Garben von ſelbſt ausfallende Getreide) osípek; *fig.* prednost, predstvo.

Vorſtadt *f.* predméstje.

vorſtädtiſch predméstèn.

Vorſtand *m.* predstójnik, načélnik; (Würde) predstójništvo, načélništvo.

Vorſtandsſtellvertreter *m.* predstójnikov naméstnik.

vorſtechen odlikovati se pred kom; (hervorſtechen) v óči biti (bijem), — bosti (bodem).

vorſtecken pred kàj —, spredaj vtekníti (-táknem); *impf.* — vtíkati; pomolíti; ſich — nakániti, skléniti.

Vorſtecknadel *f.* búcika, naprsna igla.

Vorſtecknagel *m.* osník, luněk; opleník; igla, iglica, sornik, pretikáč.

vorſtehen naprej stati (stojím), — moléti; pred kom (čim) stati, biti (sem); prednost iméti (imám); das ſteht mir vor to me čaka; —d predstoječ, zgornji, prejšnji; (einer Anſtalt) upráviati, vóditi; predstójnik —, načélnik biti (sem), načelovati.

Vorſteher *m.* ſ. Vorſtand; **=amt** *n.* načélništvo, starejšínstvo; **=in** *f.* predstójnica, načélnica.

Vorſtehhund *m.* ptičar.

Vorſtehung *f.* načélstvo.

Vorſtellbarkeit *f.* pomíselnost.

vorſtellen postáviti pred kaj; *impf.* — postávljati; jmd. etwas — predstáviti komu kaj, predložíti; *impf.* predstávljati, predlágati; (darſtellen) pred očí postáviti, predočíti; *impf.* pred očí stáviti, predočevati; (im Theater) predstáviti; *impf.* predstávljati; e. Fremden ſeinen Bekannten — tujca predstáviti svojim znancem; jmd. den Nutzen einer Sache — dokazovati —, razlágati komu korist česa; (repräſentieren) namestovati; (Einwendungen machen) ugovárjati, opomínjati; (einen Fehler) očítati; ſich — predstáviti se; (ſich denken) pomísliti; *impf.* pomíšljati kaj, mísliti si, predočevati si kaj; ich ſtelle mir die Sache ſo vor to reč si tako mislim; das hätte ich mir nie vorgeſtellt tega bi si ne bil nikóli mislil; ſtelle es ihm deutlich vor razlóčno mu povéj.

Vorſtellung *f.* predstáva; (Gedanke) miſél (-i), pomíſél (-i), predstáva; predóčba; (Theater—) predstáva, gledališka igra; (Erinnerung) opomín, opozorítev; (Einwendung) ugóvor, ugovárjanje; liſtige — zvito prigovárjanje.

Vorſtellungskraft *f.* pomislívost.

Vorſtellungskreis *m.* ſ. Ideenkreiſ.

Vorſtoß *m.* (am Kleide) napústek.

vorſtoßen (vorwärtsſtoßen) naprej potísniti, — poríniti, naprej súniti, — pehníti (pahnem); *impf.* potískati, porívati; (unvermuthet begegnen) naletéti na koga; (bei d. Schneidern) obróbiti, obšíti (-šíjem).

vorſtrecken pomolíti, naprej iztégniti; *impf.* pomáljati, naprej iztézati; (leihen) za nekaj časa posóditi; *impf.* — posójati, — posojevati.

Vorſtrecker *m.* posodník, posojávec.

Vorſtudium *n.* pripravljálni nauk, osnóvni uk.

Vortänzer *m.* kolovódja, prvi plesávec.

Vortheil *m.* prid, korist (-i), prospéh, hasen (-i), hasek; (Gewinn) dobíček; zum — v prilog, na korist; — genießen korist užívati; — bringen koristíti, hásniti, príditi, pridovati, ugájati; auf ſeinen — ſehen vodo obráčati na svoj mlin; ſeinem Feinde den — abgewinnen, — ablaufen sovrážnika prekosíti, — prehitéti.

vortheilhaft koristen, hasnovít, hasnív, prospéšen; — bekannt na dobrem glasu.

vorthun (eine Schürze) predpásati (-pašem); *impf.* predpasovati; den Riegel — (okno, duri) zatekníti (-táknem), zapehníti (-páhnem); *impf.* zatíkati, zapehovati.

Vorthür *f.* zunánja vrata *pl.*, prednje duri *pl. f.*

Vortrab *m.* prednja četa, predvój.

Vortrag *m.* govor; ein akademiſcher — predávanje; einen — halten predávati; öffentlicher — javno predávanje.

vortragen nesti (nesem), nósiti pred kom; einem eine Laterne — svétiti komu; (lehren) predávati, razlágati, razkládati; (ein Tonſtück) izvésti (-védem); *impf.* izvájati, igráti, gosti (godem).

Vortragskunſt *f.* govórništvo, govórnost.

vortrefflich izvrstén, izbórен.

Vortrefflichkeit *f.* izvrstnost, izbórnost.

vortreten naprej stópiti; (vor jmd. treten) pred koga stópiti; izmed srede stópiti, v javnost stópiti.

Vortritt *m.* prédnost; ſie kamen unter — des Großvaters prišli so z dedom na čelu.

Vortuch *n.* predpás, predpásnik, zapás.

Vorturner *m.* vadítelj.

vorüben prej váditi se, — vézbati se.

vorüber *adv.* mimo.

vorübergehen mimo iti (idem, grem); preíti; miníti, pretéči (-tečem); *impf.* prehájati, mimo hóditi; minévati, pretékati.

vorübergehend *adi.* mimogredóč; začásen; *adv.* mimogredé; začásno.

Vorübung *f.* predhódna vaja, predhódno vézbanje.

Voruntersuchung *f.* uvódna preiskáva.

Vorurtheil *n.* predsódek.

vorurtheilsfrei brez predsódkov.

Vorvater *m.* dèd.

Vorverkaufsrecht *n.* predkúpna pravíca.

Vorvertrag *m.* predhódna pogódba, uvódna pogódba.

vorvorjährig predlánski.

vorvorletzte predpredzádnji.

Vorwahl *f.* predhódna volítëv.

vorwalten prevládati, premóči (-mórem); *impf.* prevladovati, premagovati, predstvovati, zvoněc nósiti, gospodáriti.

Vorwand *m.* pretvéza, izgóvor; unter dem —e izgovarjáje se, z izgóvorom; unter dem —e der Freundſchaft pod plaščem prijáteljstva; einen — nehmen izgovárjati se s čim.

Vorwand *f.* pročélje, prednji zid.

Vorwärmer *m.* ogreváč, ogreválo.

vorwärts *adv.* napréj, dalje; spredaj.

vorwärtsbringen unaprédditi kaj, napréj správiti.

vorwärtsgehen napréj iti (idem), napredovati.

vorweg *adv.* napréj, popréj.

vorwegkaufen prekúpiti; *impf.* prekupovati.

vorwegnehmen prej —, napréj vzeti (vzamem).

Vorwehen *pl.* popádki *pl.*, predbolésti *pl.*

vorweinen jókati (jokam, jočem) pred kom.

vorweiſen pokázati (-kážem), predložíti; *impf.* pokazovati, predlágati.

Vorweiſer *m.* pokazávëc.

Vorweiſung *f.* pokàz.

Vorwelt *f.* prednámstvo, davnína; prasvét, prvobítni svet.

vorweltlich prasvétën, prvosvétën.

vorwenden ſ. vorſchützen.

vorwerfen napréj vreči (vržem); *impf.* — métati (mečem); vreči; *impf.* métati pred koga; (vorrücken) očítati, oponášati, predbacívati; oponésti (-nésem).

Vorwerk *n.* pristáva; *(mil.)* prednja gradba; vnánje ozídje.

vorwiegen prevladovati, premagovati, prevagovati; prevládati.

Vorwiſſen *n.* znanje, vednost, védenje; ohne mein — brez moje védnosti, brez mójega znanja.

Vorwitz *m.* radovédnost, sníčavost.

vorwitzig radovéden, sničav.

Vorwort *n.* predgóvor; *(gramm.)* predlòg; (Verhältniswort) razmérnik.

Vorwurf *m.* oponòs, očítek, očítanje; ſ. a. Gegenſtand.

vorwurfsvoll oponósën.

vorzählen šteti (štejem) pred kom; preštéti; *impf.* preštévati komu kaj.

Vorzeichen *n.* predznák; predznámenje.

vorzeichnen narísati (-ríšem) komu kaj; (beſtimmen) označíti, naznáčiti.

vorzeigen pokázati (-kážem); *impf.* pokazovati.

Vorzeiger *m.* pokazávëc, pokazník.

Vorzeigung *f.* pokàz, pokazovánje.

Vorzeit *f.* starodávnost, davnína.

vorzeiten *adv.* svoje dni, njega dni, nekdaj.

vorzeitig (vor der Zeit) prezgódnji, prerán, predčásën.

vorzeitlich starodávën.

vorziehen (hervorziehen) izvléči (-vlečem); den Vorhang — zastréti (-trèm) z zástorom; (höher ſchätzen) čemu prednost dati (dam) pred drugim; *impf.* — dajáti (dájem); kaj bolj céniti —, číslati od drúgega, kàj nad kàj stáviti.

Vorzimmer *n.* prednja soba, predsóba.

Vorzug *m.* prednost, predstvo, prvstvo, prvóst; ſeine Vorzüge njegóve vrlíne; mit — z odlíko, z najbóljšim uspéhom; — haben prednost iméti (imám); odlíko iméti; odlikovati se pred drúgimi.

vorzüglich *adi.* odlíčën, izbórën; posébën; *adv.* odlíčno; posébno, sosébno, zlasti.

Vorzüglichkeit *f.* odlíčnost, izbórnost.

Vorzugsclaſſe *f.* odlíčni red.

Vorzugsrecht *n.* prédnostna pravíca.

Vorzugsſchüler *m.* odličnják.

vorzugsweiſe *adv.* posébno, sosébno, zlasti.

Votant *m.* glasovátelj, votant.

votieren glasovati.

Votierung *f.* glasovánje.

Votivkirche *f.* votívna —, zaobljúbna cerkëv.

Votum *n.* glas (-a, -ú).
Vulcan *m.* ognjénik, vulkán.
vulcaniſch ognjéniški, ognjebljúvěn, vulkánski.
vulcaniſieren razpáliti, razbéliti.
Vulgärname *m.* domáče —, hišno imé (-éna), vzdèv.
Vulgata *f.* obči latínski prevòd sv. pisma, vulgáta.
vulgo *adv.* po domáče, obíčno.

W.

Wabe *f.* sat (-a, -ú); *coll.* satovjé.
wach buděn, zbujèn, zdrámljen; (wachend) bedéč, čujóč; — ſein bedéti, čuti (čujem); — werden budíti se, drámiti se; zbudíti se, zdrámiti se.
Wach- strážni.
Wachcommandant *m.* stražni povéljnik.
Wachcorps *n.* stražno krdélo, stražárstvo, stražni zbòr.
Wachdienſt *m.* stražna služba, straža, stráženje.
Wache, Wacht *f.* straža; — halten na straži biti (sem), strážiti; auf die — ziehen na stražo iti (idem, grem); —n ausſtellen postáviti straže; — ablöſen izmeníti stražo.
Wachebeleidigung *f.* razžalítěv straže.
wachen bedéti, čuti (čujem), čúvati; (über etwas) čuti nad čim, páziti na kaj, kaj na skrbi iméti (imám); die ganze Nacht — vso noč prečúti; ſ. bewachen.
Wachen *n.* bedénje, čujénje, čúvanje.
Wachfeuer *n.* stražni ogènj.
Wachgeld *n.* stražnína.
wachhabend stražéč, na straži; der —e Officier stražni častnik.
Wachhaus *n.* strážnica, stražárnica.
Wachmann *m.* čuváj, stražnik; =ſchaft *f.* strážniki, strážništvo, stražno moštvo.
Wachmeiſter *m.* ſ. Wachtmeiſter.
Wacholder *m.* brìn, brina; smrlín, smólovec; *coll.* brinje, smolje; **Wacholder-** brinov; =beere *f.* brínovica, brínova jágoda; =brantwein *m.* brínovec; =droſſel *f.* brínovka, borovnják, branjúg.
Wachparade, Wachtparade *f.* oglèd straže, stražna paráda.
Wachpoſten, Wachtpoſten *m.* (Perſon) straža; (Ort) stražíšče.
Wachs *n.* vosèk; aus — voščén; mit — überziehen povoščíti; **Wachs-** voskov, voščén; =abdruck *m.* voščéni odtìsk, voščéna tískanica.
wachſam budèn, bedéčen, bedljìv, čuvít, stražljìv; pazljìv.
Wachſamkeit *f.* budnost, bedéčnost, bedljívost, čuvítost; pazljívost.
wachsartig vosku podóběn, voskovít.
Wachsbleiche *f.* voščéno belílo.
Wachsblume *f.* voščéni cvet.
wachſen rasti (rastem); dorásti; ein wenig — porásti; zrasti; aneinander — razrásti se; *impf.* razráščati se; (ſich mehren) množíti se, širiti se; razmnožíti se, razširiti se; gewachſen ſein kos —, zagomèc komu biti (sem).
Wachſen *n.* rast (-í), rástenje.
wachſend úppig rastèn, rašč, raščav.
wächſern voščén, od voska.
Wachsfabrication *f.* voščárstvo.
Wachsfabrik *f.* voščárnica.
Wachsfackel *f.* voščéna plamenica, baklja.
Wachsfarbe *f.* voščéna barva.
Wachskerze *f.* voščéna sveča, voščenica, voščénka.
Wachskerzenzieher *m.* voščeníčar.
Wachsleinwand *f.* povoščéno platno.
Wachslicht *n.* ſ. Wachskerze.
Wachspflaume *f.* ruména sliva.
Wachsſtock *m.* voščenica, voščéni svitèk.
Wachsthum *n.* rast (-í) rašča, rastílo.
Wachſtube *f.* stražárnica.
Wachtel *f.* prepelica; podpodík, podpodánka, podpodica, pódprda; **Wachtel-** prepelíčji; =hund *m.* prepelíčar; =könig *m.* hrestáč, kosec, hrastar; =ſchlag *m.* petpedíkanje, prepelévanje; =ſtrich *m.* prepelíčji lèt, — prelèt.
Wachtelweizen *m.* (*Melampyrum nemorosum*) víšnjevec; (*Mel. arvense*) poljski črníleč.
Wächter *m.* stražár, stražnik, čuváj, čuvár, varih; =in *f.* stražárica, čuva-

rica, čuvájka; -haus *n.* strážnica, čuvájnica.

Wachtmeiſter *m.* nadstrážnik, strážmeštěr.

Wachtthurm *m.* stražni stolp, strażíšče.

wackelig majàv, gugav, tresòč.

Wackelkopf *m.* tresoglávec, potoglávec.

wackeln májati se, zíbati (-bljem) se, gúgati se; (beim Gehen) omahovati, opotékati se, klécati.

wacker vrl, jak, korenjáški.

Wade *f.* meča, litka, listánjek.

Wadenbein *n.* piščál (-i).

Wadenmuskel *m.* mečna míšica, riba.

Waffe *f.* orόžje; (Vertheidigungsmittel) branílo; Waffen- oróžni; vojni, bojni.

Waffenbruder *m.* sobojník, sobórec.

Waffenbündnis *n.* vojna zavéza.

Waffendienſt *m.* služba z orόžjem, oróžna služba.

waffenfähig sposóben za orόžje.

Waffengeklirr *n.* rozljánje z orόžjem, oróžni žvenkèt.

Waffengeräth *n.* orόžje.

Waffengewalt *f.* oróžna sila; mit — z orόžjem.

Waffenglück *n.* vojna —, bojna sreča.

Waffenkammer *f.* oróžnica, orožárna.

Waffenlärm *m.* hrup orόžja, oróžni hrup.

waffenlos brez orόžja, brezoróžen.

Waffenpaſs *m.* oróžni list.

Waffenpatent *n.* oróžni patent.

Waffenplatz *m.* orožíšče, bojíšče.

Waffenrock *m.* vojna suknja.

Waffenruhe *f.* premírje.

Waffenruhm *m.* vojna slava.

Waffenſchmied *m.* orožár, izdelovátelj orόžja.

Waffenſtillſtand *m.* premírje.

Waffenträger *m.* opróda.

Waffenübung *f.* oróžna vaja.

waffnen orožíti; oborožíti.

Wagami *n.* téhtnica, tehtálni uràd.

wägbar tehtljiv.

Wage *f.* téhtnica, vesa, vaga; (am Wagen) vaga.

Wagebalken *m.* prečka, grédeljnica.

Wagegeld *n.* tehtalnína.

Wagehals *m.* predrznež, vratolòm.

wagehalſig vratolómen.

Wagemacher *m.* téhtničar.

Wagen *m.* voz; kola *pl.*; (Kutſche) kočija; *dem.* vozèk, vozíček; d. Steirerwägelchen krípica, kolésélj; als Sternbild ſ. Bär.

wagen drzniti se, úpati se, tvégati se.

wägen téhtati; iztéhtati.

Wagenachſe *f.* os (-i), podvóz (-i).

Wagenbaum *m.* svora, sora, razvóra.

Wagendeichſel *f.* ojé (ojésa),ójnice *pl.*

Wagengeld *n.* voznína.

Wagengeleiſe *n.* kolovòz, kolesníca, koléja, kolotéča, kolotéčina.

Wagengeraſſel *n.* drkòt, drdránje, drkotánje.

Wagenkipfe *f.* ročica.

Wagenkorb *m.*, Wagenkrippe, Wagenflechte *f.* gnojni kòš, lese *pl.*

Wagenkuppler *m.* pripenják.

Wagenleiter *f.* léstvica, lójtrnica; (das Paar) léstvice *pl.*

Wagenlenker *m.* vozník, kočijáž.

Wagennagel *m.* rednik; osník, zaosník.

Wagenrad *n.* vozno koló (-ésa).

Wagenremiſe *f.* kolníca, kolárnica.

Wagenſchere *f.* trabje, trabi *pl.*, škarje *pl.*

Wagenſchmierbehälter *m.* kolomáznica.

Wagenſchmiere *f.* kolomàz, kolomást (-i).

Wagenſperre *f.* zavóra, zavórnica.

Wagenſterze *f.* svórnica, repíca.

Wagentrain *m.* vozovlàk.

Wagentritt *m.* vozni stopálnik.

Wageſtück *n.* ſ. Wagnis.

Waggon *m.* železnični voz, vagón.

Wagner *m.* kolár; Wagner- kolárski; -handwerk *n.* kolárstvo; das — betreiben koláriti; -in *f.* kolárica; -ſtuhl *m.* kolovŕta.

Wagnis *n.* drzèn čin.

wagrecht vodorávèn, horizontálen, rázovèn.

Wagſchale *f.* téhtnična sklédica; *fig.* auf der — ſein na vágalici —, na prevésici biti; in die — werfen na téhtnico (do)vréči (-vŕžem).

Wahl *f.* volítev, izvolítev; aus freier — po svoji volji, dragovóljno; die — ſteht ihm frei na voljo mu je dano; eine — treffen izvóliti; Wahl- volílni, volítveni.

Wahlact *m.* volítěv; (Schriftſtück) volítveni spis.

Wahlangelegenheit *f.* volítvena stvar (-i), — reč (-i).

Wahlausſchreibung *f.* razpis volítve.

wählbar izvoljìv, sposóbën biti izvóljen, sposóbën za izvolítěv.

Wählbarkeit *f.* izvoljívost, sposóbnost za izvolítěv.

wahlberechtigt imajóč volílno pravíco, upravíčen vóliti, — za volítěv.

Wahlberechtigte *m.* upravíčenec za volítěv.

Wahlberechtigung *f.* upravíčenost za volítěv, volílna pravíca.

Wahlbeſprechung *f.* volítveni pogóvor.

Wahlbezirk *m.* volílni okràj.

Wahlbruder *m.* pobrátim.

Wahlbruderſchaft *f.* pobrátimstvo.

Wahlcertificat *n.* volílna izkáznica.

wählen izvóliti, izbráti (-bérem); *impf.* vóliti, izbírati.

Wähler *m.* volívec; =in *f.* volívka.

Wählerclaſſe *f.* volílni razrèd.

wähleriſch izbírčen.

Wählerliſte *f.* volívski imeník.

Wählerſchaft *f.* volívci, volívstvo.

wahlfähig ſ. wählbar.

Wahlfürſt *m.* volílni —, izbórni knez; izvóljeni knez.

Wahlfürſtenthum *n.* volílna —, izbórna kneževína.

Wahlgeſetz *n.* volílni zakon, volílna postáva.

Wahlhandlung *f.* volítěv.

wählig ſ. wähleriſch; wohlig.

Wahlkörper *m.* volílna skupína, volílni razrèd.

Wahlliſte *f.* volívski imeník.

Wahlmann *m.* volílni mož.

Wahlmonarchie *f.* volílna —, izbórna monarhíja.

Wahlordnung *f.* volílni red.

Wahlort *m.* volítveni kràj, volíšče.

Wahlperiode *f.* volílna doba.

Wahlplatz *m.* volíšče; ſ. Wahlſtatt.

Wahlprotokoll *n.* volílni —, volítveni zapísnik.

Wahlrecht *n.* (activeš) pravíca vóliti, volílna pravíca; (paſſiveš) pravíca biti izvóljen, pravíca do izvolítve, izvolítvena pravíca.

Wahlſchweſter *f.* poséstrima.

Wahlſpruch *m.* geslo.

Wahlſtatt *f.* bojíšče.

Wahlſtimme *f.* (volílni) glas (-ú).

Wahltag *m.* dan volítve.

Wahlumtriebe *pl.* spletke *(pl.)* pri volítvi.

Wahlurne *f.* glasóvnična posóda.

Wahlverſammlung *f.* volílni shòd.

Wahlverwandtſchaft *f. (chem.)* soród-

Wahlzettel *m.* volílni list. [nost.

Wahlzimmer *n.* volílnica.

Wahn *m.* blodnja, blodna miſèl (-i); dozdévěk, domišljáva.

wähnen domišljevati si, domíšljati si.

Wahngebilde *n.* blodni privídek, blodnotvórje.

Wahnglaube *m.* prazna vera.

Wahnſinn *m.* blaznost, blodnomíselje; in — verfallen zblaznéti.

wahnſinnig blazèn, blodnomíseln, zmẽšane pámeti.

Wahnſinnige *m.* blaznik; *f.* bláznica.

Wahnwitz *m.* blaznost, brezúmnost, prismójenost.

wahnwitzig blazèn, brezúmèn, prismójen.

wahr *adi.* resníčen, istinít; pravi; (treu) zvest, verẽn; d. —e Name pravo ímé (-éna); eine —e Geſchichte resnična povést; es iſt — res je; es iſt nicht — ni res; für— res; nicht —? kaj ne? für — halten za resníco iméti (imám), vérovati, verjéti (verjámem); — ſprechen resníco govoríti; ſo — mir Gott helfe tako mi Bog pomágaj!

wahren hrániti; várovati; ſich — várovati se.

währen trpéti, trájati; ewig — večẽn biti, večno trpéti, — trájati.

während *adi.*, bei —er Predigt med prídigo; *coni.* med tem ko; dočim; *praep.* med; — der Mahlzeit med obédom; — der Regierung Maria Thereſias za Maríje Terézije.

wahrhaft resníčen, istinít; pravi; (die Wahrheit liebend) resníčen, resnicoljúben.

wahrhaftig *adi.* resníčen; pravi, právcati; *adv.* resníčno, res, zarés.

Wahrhaftigkeit *f.* resníčnost, istinítost; resnicoljúbnost.

Wahrheit *f.* resníca, ístina.
Wahrheitsbeweis *m.* dokàz resníce.
Wahrheitserinnerung *f.* opomín k resníčni izpovédbi.
Wahrheitsfreund *m.* resnicoljùb.
wahrheitsgetreu resníci odgovarjajòč, resníčen; *adv.* po resníci.
wahrheitsliebend resníčen, resnícoljúben.
Wahrheitsſinn *m.* čuvstvo za resníco.
wahrlich *adv.* resnično, zarés, res, v resníci.
wahrnehmbar zaznáten, začútən, zapázən.
wahrnehmen zaznáti, začútiti; *impf.* zaznávati, čútiti; (erkennen) spoznáti, zapáziti; (eine Gelegenheit) porábiti; (Rechte) várovati kaj, potegovati se za kaj.
Wahrnehmung *f.* zazná(va)nje, zaznáva, začút; opázba.
Wahrnehmungsvermögen *n.* zmožnost zaznávanja, začutljívost.
wahrſagen vedeževati, bogovati; ſ. prophezeien.
Wahrſager *m.* vedež, vedeževávec, bógovec; **=ei** *f.* vedeževánje, védeštvo, vedeževávstvo; **=in** *f.* vedeževávka.
wahrſcheinlich *adi.* verjétən; *adv.* verjétno; bržkone, brždа, bržčas; es iſt ſehr —, daſs ... vsa podóba je, da ...
Wahrſcheinlichkeit *f.* verjétnost.
Wahrſcheinlichkeitsrechnung *f.* račún verjétnosti, verjétnostni račún.
Wahrſpruch *m.* (der Geſchworenen) izrèk —, razsòd (porótnikov).
Wahrung *f.* várovanje, varstvo.
Währung *f.* veljáva, vrednóta.
Wahrzeichen *n.* známenje.
Waid *m.* (Färbepflanze) *(Isatis tinctoria)* oblájst; **Waid=** oblájstov.
Waid= (für Jagd=) ſ. Weid=.
Waiſe *f.* siróta, sirótica; sirótək, sirótej; — werden osirotéti, starše izgubíti; **Waiſen=** sirótinski.
Waiſenbuch *n.* sirótinska knjiga.
Waiſengeld *n.* sirótinski denárji *pl.*, sirótinščina.
Waiſenhaus *n.* sirotíščnica, sirotíšče, sirótnica.
Waiſenkind *n.* siróta.
Waiſenknabe *m.* sirótək, sirótej.
Waiſenmädchen *n.* sirótica.
Waiſenſtand *m.* sirotínstvo.
Waiſenvermögen *n.* sirótinska imovína.
Wal *m.* ſ. Walfiſch.
Wald *m.* gòzd; les, loza. hosta, šuma; (Hain) log; (Hegeholz) gaj; neuangelegter — závod (-vóda); abgeſtockter — golosèk; (Eichen—) dobráva; **Waldgozdni.**
Waldamt *n.* gozdni uràd.
waldaus waldein iz gozda in v gòzd.
Waldbeſtand *m.* gozdni raztežáj, gozdóvje.
Waldbewohner *m.* pogozdník, hostnik.
Waldbiene *f.* divja čebéla.
Waldbirne *f.* ſ. Holzbirne.
Waldblöße *f.* laz, jasa.
Waldbrand *m.* gozdni požár.
Waldcultur *f.* gozdárstvo.
Walddieb *m.* gozdni tat.
waldein *adv.* ſ. u. waldaus.
Walderbſe *f.* grahor.
wälderreich gozdnàt.
Waldeſel *m.* divji ošél.
Waldfrevel *m.* gozdna pokvára, — poškódba.
Waldfrevler *m.* gozdni kvarník.
Waldgegend *f.* gozdnáta krajína, gozdnàt kràj.
Waldgeſetz *n.* gozdni zakon, gozdna postáva.
Waldgrund *m.* gozdno zemljíšče.
Waldhegeг *m.* gozdár, logar, šumár.
Waldhorn *n.* lovski rog.
Waldhuhn *n.* divja kura.
Waldhüter *m.* gozdni čuváj, logar.
waldig gozdnàt, gozdən.
Waldlerche *f.* gozdni škrjánec.
Waldmeiſter *m.* nadlógar; (Pflanze) prvénec, dišéča perla, — strášnica.
Waldmenſch *m.* divji mož, hostnik.
Waldnymphe *f.* gozdna víla.
Waldrebe *f.* srobót, srobotína, vezéla; *coll.* srobotínje, vezélje.
Waldrecht *n.* gózdna pravíca.
Waldſchaden *m.* gozdna škoda, — kvara.
Waldſchlag *m.* drvosèk.
Waldſchlucht *f.* ſ. Schlucht.
Waldſchnepfe *f.* kljunáč, sloka.
Waldſtreu *f.* stelja, listje.

Waldtaube *f.* divji golób, grivnik, grivar.
Waldteufel *m.* gozdni hudír.
Waldthier *n.* gozdna živál (-í).
Waldung *f.* gòzd.
Waldweg *m.* gozdna pot (-i).
Waldwieſe *f.* gozdna senóžet (-i).
Waldwirtſchaft *f.* gozdno gospodárstvo.
Waldzins *m.* gozdnína.
Walfiſch *m.* kìt; =fang *m.* kitolòv; =fänger *m.* kitolóvec.
Walke *f.* valjálnica.
walken váljati; zváljati, pováljati.
Walker *m.* valjávec.
Walkererde *f.* suknársko ilo.
Walkmühle *f.* ſ. Walke.
Wall *m.* okòp, nasìp, zasìp.
Wallach *m.* (Pferd) konj skopljénec.
wallen valóve gnati (ženem), valovíti se, valovati, pláti (póljem) se; kipéti, vreti (vrèm); (reiſen) rómati, potovati; hóditi.
Waller *m.* romar, božjepótnik; ſ. Wels; =in *f.* rómarica, božjepótnica.
Wallfahrer *m.* ſ. Waller.
Wallfahrt *f.* božja —, rómarska pot (-i), rómanje.
wallfahrten rómati, na božjo pot iti (idem, grem).
Wallfahrtskirche *f.* rómarska cerkév.
Wallfahrtsort *m.* božja pot.
Wallnuſs *f.* laški oreh (-éha).
Wallung *f.* valovítev, valovánje, planje; vrenje, kipénje.
Walm *m.* krníca, vrtínec; (der Dachſchopf oben an der ſchiefen, ſchmalen Dachſeite) kačka, kič.
Walmdach *n.* streha na kačko.
Walrath *m.* kítova tolšča, — mast (-í).
Walroſs *n.* mrož.
wälſch ſ. welſch.
walten vládati, gospodovati, gospodáriti, upráviljati, ravnáti kaj, vóditi; *fig.* (v. Zuſtänden) vládati, biti (sem); ſeines Amtes — izvrševati svojo službo, — svojo dolžnóst; des (das) walte Gott! v to pomózi Bog!
Walter *m.* vladár, gospodár.
Walwurz *f.* ſ. Beinwurz.
Walze *f.* valj, valjec, valjar.
walzen *intr.* valčék plésati (-šem); *tr.* váljati; pováljati, zváljati.
wälzen valíti, váljati, kotáti, kotalíti, tóčiti, tákati; zavalíti, zaváljati ꝛc.; die Schuld auf jmd. — krivdo na koga izvŕniti; *impf.* — izvráčati.
Wälzen *n.* váljanje.
walzenförmig váljast.
Walzer *m.* valčék.
Wälzer *m.* valjávec.
Walzmühle *f.* mlin na valjce, váljčni [mlin.
Walzwerk *n.* valjárna, valjárnica.
Wamme *f.* trebúšina; vàmp; podgrlje, podgrlína, podvrátek, ožrélje, nadér, jadro.
Wams *n. m.* podsúknjič, suknjič, kamižóla; (der Weiber) jopa, jopič.
Wand *f.* stena; ſ. Seite; ſpaniſche — zaslòn, zaslanjálo.
Wandbekleidung *f.* opóna; (hölzerne) obòj.
Wandel *m.* ſ. Wechſel; pohájanje, izprehájanje; (Lebenswandel) življénje; vedénje.
wandelbar izpremenljìv, nestálen, nestanovítен.
Wandelbarkeit *f.* izpremenljívost, nestálnost, nestanovítnost.
Wandelgrund *m.* menjálno zemljíšče, menjávka.
wandeln ſ. verwandeln; hóditi, pohájati, šétati, izprehájati se.
Wandelſtern *m.* ſ. Planet.
Wandeltreppe *f.* pólžaste stopníce.
Wanderbuch *n.* potna knjížica, popótne búkvice *pl.*
Wanderbündel *n.* popótna cula, — cúlica.
Wanderer *m.* popótnik, potnik, popotovávec.
Wanderfalke *m.* sokol seléc.
Wandergeſelle *m.* sopótnik, popótni továriš.
Wandergewerbe *n.* popótni obŕt.
Wanderin, Wandrerin *f.* (po)pótnica, popotovávka.
wandern potovati, popótovati; hóditi, iti (idem, grem); séliti se; préséliti se.
Wanderratte *f.* siva podgána.
Wanderſchaft *f.* potovánje, popótovanje.
Wandersmann *m.* popótnik, potnik.
Wanderſtab *m.* popótna pálica.

Wandertaube *f.* golób seléc.
Wanderung *f.* potovánje, popotovánje.
Wandervogel *m.* ptica selívka.
Wanderzeit *f.* čas potovánja.
wandfeſt k steni pribít.
Wandgemälde *n.* stenska slika.
Wandhobel *m.* (strúžec) straníčar.
Wandkalender *m.* stenski —, viséči koledár.
Wandlaus *f.* ſ. Wanze.
Wandleuchter *m.* obsténski svečnik.
Wandlung *f.* izpremémba; (b. d. Meſſe) povzdigovánje; ſ. Conjugation.
Wandſchrank *m.* vzídana omára.
Wandſchüſſelflechte *f.* stenski sklédičar.
Wanduhr *f.* stenska ura.
Wange *f.* lice; **Wangen-** lični.
Wangenbein *n.* podóčnica.
Wangengrübchen *n.* lična jámica.
Wangenröthe *f.* lična rdečica.
Wangenſcheibe *f.* (im Bienenſtock) stranica, postranica.
wankelhaft, wankelmüthig omahljív, nestanovítěn.
Wankelmuth, Wankelſinn *m.* omahljívost, nestanovítnost.
wanken omahovati, májati se; (beim Gehen) opotékati se; (von den Füßen) oplétati se; (v. Kräften) pésati.
wankend majàv, potoglàv; omahljív.
wann *adv.* kdaj, kedáj; *relat.* kàdar; **dann und** — tedàj pa tedàj, včasi; — **immer kadarkòli.**
Wanne *f.* banja; nečké *pl.*
wannen *adv.*, von — odkód? *relat.* odkóder.
Wanſt *m.* trébuh (-úha); vàmp.
wanſtig trebúšen, trebúšnat; vampast.
Wanze *f.* stenica; **Wanzen-** steníčni; **-kraut** *n.* steníčnik.
wanzig steníčav.
Wappen *n.* grb; einen Adler im — führen orla v grbu iméti (imám); **Wappen-** grbovni.
Wappenamt *n.* grbovni urád.
Wappenbild *n.* podóba v grbu.
Wappenbuch *n.* grbovnik.
Wappenfeld *n.* grbovno polje.
Wappenkunde *f.* grboslóvje, grboznánstvo, heráldika.
Wappenkundige *m.* grboslóvec, grboznánec.
Wappenſchild *m.* grbovni ščit.
Wappenſchneider *m.* grborézec.
Wappenverleihung *f.* podelítev grba.
wappnen orožíti; oboroží ti.
Ware *f.* blagó, roba; kurze — drobno blagó, drobnína; grüne — zelenjád (-i), zelenjáva, zelenína; hölzerne — lesenína; **Waren-** blagóvni.
Warenabſatz *m.* odvédanje —, prodája blagá.
Warenartikel *m.* blagó; verſchiedene — *pl.* razne vrste blagó.
Warenausfuhr *f.* izvòz blagá.
Warenbeſchau *f.* ogledovánje blagá.
Wareneinfuhr *f.* uvòz blagá.
Warenhalle *f.* dvoràna za blagó, blagóvna tržnica.
Warenkunde *f.* poznávanje blagá.
Warenlager *n.* zalóga blagá, blagóvna zalóga.
Warenmagazin *n.* blagóvno skladíšče.
Warenſendung *f.* pošíljka blagá.
Warentauſch *m.* zamenjáva blagá.
Warentransport *m.* prevážanje —, prevòz blagá.
Warenumſatz *m.* blagóvni promèt.
Warenverſendung *f.* razpošiljáva blagá.
Warenverzeichnis *n.* blagóvni popis, — popísek, — spísek.
Warenvorrath *m.* zalóga blagá.
Warenzoll *m.* carína, (uvoznína, izvoznína, prevoznína).
warm topél, gorék; *fig.* gorèč, iskrén.
Warmbad *n.* gorka —, topla kopel (-éli); toplíce *pl.*
warmblütig toplokrvén.
Wärme *f.* toplóta, gorkóta; *fig.* goréčnost, vnetost; **Wärme-** toplótni.
Wärmeäquator *m.* toplótni ravnik.
Wärmebildner *m.* toplotvórna tvarína.
Wärmecapacität *f.* toplótna navzétnost.
Wärmeeinheit *f.* toplótna edníca.
Wärmeempfindung *f.* toplótni občút.
wärmeerzeugend toploróden.
Wärm(e)flaſche *f.* grélnica, grejáča, pogreváča.
Wärmegrad *m.* toplótna —, toplínska stopnja.
Wärmeleiter *m.* toplótni prevódnik.
Wärmeleitung *f.* toplótni prevòd, toplovòd; toplótno prevájanje.

Wärmemenge *f.* toplótna množína, — količína.

Wärmemeſſer *m.* toplomèr.

wärmen greti (grejem), ogrévati; segréti, ogréti; ſich — greti se.

Wärmequelle *f.* toplótni vir.

Wärmer *m.* ogreválo.

Wärmeſtoff *m.* toploròd, toplotvòr.

Wärmeſtrahl *m.* toplótni trak.

Wärmeſtrahlung *f.* toplótno žarjénje, izžarjevánje.

Wärmevertheilung *f.* razdelítěv —, podélba toplóte.

Wärmpfanne *f.* grejáča, pogreváča.

warnen posvaríti; *impf.* svaríti.

warnend svarílěn.

Warner *m.* svarívec, svarítelj.

Warnung *f.* svarítěv, svarílo, posvarílo; **Warnungs-** svarílni; **=zeichen** *n.* svarílno známenje, svarílo.

Warte *f.* strážnica, stražni stolp, stražíšče; pazíšče, razgledovalíšče, vidik.

Wartegeld *n.* čakarína.

warten *intr.* čákati; počákati; *tr.* (pflegen) streči (strežem) koga, komu.

Warten *n.* čákanje.

Wartort *m.* čakalíšče.

Wärter *m.* strežnik, strežáj; strežec; **=in** *f.* stréžnica, strežájka.

Wartesaal *m.* čakálnica.

Wartung *f.* strežba, postréžba.

warum *adv. (interr.)* zakáj? čemú? . worum.

Warze *f.* bradavica; *dem.* bradavíčica; **Warzen-** bradavíčni.

warzenförmig bradavíčast.

warzig bradavíčen, bradavíčnat.

was *pron.* kaj? *relat.* kàr; — für ein kakšen, kak, kakov; — immer karkòli.

Waſch- perílni, pralni; umiválni.

Waſchanſtalt *f.* prálnica, perílnica.

Waſchbär *m.* rakún.

Waſchbecken *n.* umiválnica, médenica.

Waſchblau *n.* perílno modrílo.

Waſchbleuel *m.* praléc, peráča, trepka.

Waſchbrett *n.* perílnik, žmulja.

Wäſche *f.* perílo.

waſchecht pralěn, barvodržèn.

waſchen (Wäſche) prati (perem); opráti; (den Körper) umíti; *impf.* umívati; ſich — umívati se; umíti se; (einen einzelnen Gegenſtand) umíti; (Geſchirr) pomívati; pomíti; *fig.* (ausžanken) oštéti (-štějem); *impf.* oštévati; ſ. ſchwatzen.

Wäſcher *m.* peráč, periščnik, perílar; **=ei** *f.* pránje; ſ. Waſchanſtalt; Gold— zlatoprálnica; **=in** *f.* perica, perílja, pralja.

Wäſcherolle *f.* ſ. Mange.

Waſchgold *n.* prano zlató.

waſchhaft ſ. ſchwatzhaft.

Waſchkammer *f.* perílnica, prálnica.

Waſchkorb *m.* perílni kòš.

Waſchkübel *m.* čeběr —, bedènj za perílo.

Waſchlappen *m.* o-, pomiváča; izpiráča.

Waſchlauge *f.* lug.

Waſchmittel *n.* pralno —, umiválno sredstvo, izpirálo.

Waſchplatz *m.* periščе, pralíšče.

Waſchſchwamm *m.* umiválna goba.

Waſchtrog *m.* perílno koríto, perílnik.

Waſchung *f.* umívanje.

Waſchwaſſer *n.* voda za pranje, — za umívanje; ſ. Abwaſchwaſſer.

Waſchweib *n.* perica.

Waſchwerk *n.* perílo; rudoprálnica.

Waſchzeug *n.* pralna tkanína, pralno blagó; perílo.

Waſen *m.* ſ. Raſen.

Waſenmeiſter *m.* konjedérec, konjáč; **=ordnung** *f.* konjedérski red.

Waſſer *n.* voda; *dem.* vodica; zu — werden zvodenéti; zu — und zu Land po (na) vodi in po (na) suhem (kopnem); bei — und Brot ob vodi in kruhu; die Hoffnung wird zu — úpanje po vodi splava; Quellen— studénčnica; Bach— potóčnica; Schnee— snežnica; Regen— dežévnica; Trauf— kapnica ɔc.; **Waſſer-** vodni, povódni; (wäſſerig) vodéni.

Waſſerableitung *f.* odvájanje —, odvòd vode.

Waſſerader *f.* vodna žila, vodeník.

Waſſeramſel *f.* povódni kos.

Waſſerarm *m.* rokáv, pánoga.

waſſerarm malovóděn, suhótěn.

Waſſerarmut *f.* pománjkanje vode.

Waſſeraſt *m.* divja —, nora mladika, vodenica.

Waſſerbau *m.* vódna stavba; **=kunſt** *f.* vódno stávbarstvo; **=unternehmung** *f.* vodnostávbno podjétje.

Wasserbecken *n.* vodna kotlína.
Wasserbehälter *m.* vodna shramba, vodnják.
Wasserbett *n.* struga, pretóka, koríto.
Wasserblase *f.* vodéni mehúrec, — mehúrček.
Wasserblüthler *m.* vodocvétka.
Wasserbruch *m.* vodni predòr.
Wasserbrühe *f.* plódra, požlépica.
Wassercanal *m.* prekòp, vodotòč, roja.
Wasserdamm *m.* jez.
Wasserdampf *m.* vodni par.
wasserdicht nepremóčen, nepremočljiv, vododržèn.
Wasserdruck *m.* vodni tlak; (auf Banknoten) vodéno známenje, vodéni tisk.
Wasserdunst *m.* vodni sopár.
Wassereimer *m.* vedríca, škàf, kabèl.
Wasserfaden *m.* vodni krak, — okrák.
Wasserfahrt *f.* povódna vožnja.
Wasserfall *m.* slap, sopòt, sopótnica, šum, vodopàd; (klein) skakávec.
Wasserfang *m.* vodnják.
Wasserfänger *m.* (am Mühlrad) koréc.
Wasserfarbe *f.* vodéna barva.
Wasserfass *n.* vodni sod, sod za vodo.
Wasserfeder *f. (Hottonia)* grebeníka.
Wasserfläche *f.* vodno povŕšje, vodna površína.
Wasserflasche *f.* stekleníca za vodo.
Wasserfloh *m.* povódna bolha.
Wasserflut *f.* poplávica, razlív, zatòp; (Überschwemmung) povódenj (-i).
Wasserfräulein *n.* povódna déklica.
wasserfrei brezvóden.
Wasserfrosch *m.* zeléna žaba, rujht, rujhtáč.
Wasserfurche *f.* jarèk, draga.
Wassergalle *f.* zamòk, podmòk, močáva; necéla mávrica.
Wassergebiet *n.* povódje, obvódje.
Wassergebür *f.* vodarína.
Wassergeflügel *n.* povódne ptice *pl.*
Wassergehalt *m.* vodna primés (-i), vodénost.
Wassergelte *f.* golída, káblica; koréc, zajemáč.
Wassergewächs *n.* povódna rastlína.
Wasserglas *n.* kozárec, čaša, kúpica (za vodó); vodénasto steklo.
Wassergraben *m.* jarèk, draga, roja.
Wassergrenze *f.* vodna meja.
Wassergrube *f.* rupa, kal, lokva.
wasserhaltig vodén, vodnat.
Wasserheilanstalt *f.* vodno zdravilíšče.
Wasserheilkunde *f.* vodno zdravílstvo.
wasserhell čist kakor voda.
Wasserhöhe *f.* višína vode.
Wasserholunder *m.* kalína.
Wasserhose *f.* vodéna troba, morski smŕk.
Wasserhuhn *n.* (vodna) kokóška; schwarzes — črna liska.
wässerig vodén; — werden zvodenéti; *fig.* prazèn, meděl, plehèk.
Wasserjungfrau *f.* kačji pastír, gospíca.
Wasserkäfer *m.* povodnják.
Wasserkanne *f.* vodna ročka.
Wasserkopf *m.* vodnatoglávost.
Wasserkraft *f.* vodna sila.
Wasserkresse *f.* s. Brunnenkresse.
Wasserkunst *f.* vodomèt.
Wasserlache *f.* mlaka, kal, kalúža, lokva.
Wasserlauf *m.* vodni tek.
Wasserläufer *m.* dŕsavec, mlinar, koséc.
Wasserleitung *f.* vodovòd; **Wasserleitungs-** vodovódni.
Wasserlilie *f.* s. Seerose.
Wasserlinse *f.* okrák.
wasserlos brezvóden.
Wassermangel *m.* s. Wasserarmut.
Wassermann *m.* povódni mož; *(astr.)* vodár, vodolíj.
Wassermasse *f.* vodóvje.
Wassermelone *f.* vodéna —, grška dinja, lubeníca.
Wassermenge *f.* vodna množína.
Wassermesser *m.* vodomèr.
Wassermessung *f.* vodomérstvo.
Wassermolch *m.* pupèk; der große — véliki pupèk.
Wassermühle *f.* vodni mlin.
wässern *tr.* s. bewässern; (einweichen) namóčiti; *impf.* móčiti, namákati; (d. Wein) z vodó mésati; — zmésati; napojíti; *impf.* napájati; *intr.* mir wässert der Mund nach etwas sline cedím —, sline se mi cedé po čem.
Wassernetz *n.* vodno omrèžje.
Wassernixe *f.* povódna vila, vila povódkinja.
Wassernoth *f.* s. Wassermangel u. Überschwemmung.

Wassernuss *f.* povódni kóstanj, kostánjevica, oréšec.
Wasserotter *f.* beloúška.
Wasserperle *f.* neprístni biser.
Wasserpflanze *f.* vodna —, povódna rastlína.
Wasserpocken *pl.* ſ. Windpocken.
Wasserprobe *f.* izkúšnja z vodó.
Wasserratte *f.* povódna podgána.
wasserrecht ſ. horizontal.
Wasserrecht *n.* vodno pravo; das — haben pravíco do vode iméti (imám); **Wasserrechts-** vodnoprávni.
wasserreich vodnat.
Wasserreservoir *n.* vodoshrámba.
Wasserrinne *f.* žleb.
Wassersack *m.* (in den Gruben) stòk, stekalíšče.
Wassersäulmaschine *f.* vododvížni stroj, vodni samotlàk.
Wasserschaden *m.* vodna uíma, škoda po vodi.
Wasserscheide *f.* razvódje, raztóčje.
wasserscheu stekèl.
Wasserscheu *f.* steklóst, steklína.
Wasserschierling *m.* vélika trobelíka.
Wasserschlacht *f.* pomórska bitka.
Wasserschlange *f.* beloúška, vodeníca.
Wasserschlauch *m.* meh za vodo, vodni meh; *(Utricularia)* mešínka.
Wasserschlund *m.* požirálnik, požirávka.
Wasserschöpfer *m.* zajemáč, korèc.
Wasserschoss *m.* ſ. Wasserast.
Wasserschutzbau *m.* vodovárstvena stávba.
Wasserschwalbe *f.* ſ. Uferschwalbe.
Wasserschwertlilie *f.* vodna peruníka.
Wasserscorpion *m.* vodni ščipávec.
Wassersperre *f.* ſ. Urinsperre.
Wasserspiegel *m.* vodna gladína.
Wasserspitzmaus *f.* povódna rovka.
Wasserspritze *f.* ſ. Spritze.
Wasserstand *m.* vodna višína.
Wasserstern *m.* žabji las.
Wasserstoff *m.* vodík; **Wasserstoff-** vodíkov.
Wasserstrahl *m.* vodéni curèk, — trak.
Wasserstraße *f.* vodna pot.
Wasserstrudel *m.* ſ. Strudel.
Wassersucht *f.* vodeníca; vodeníčnost.
wassersüchtig vodeníčen.
Wassersuppe *f.* vodéna juha.
Wassersystem *n.* vodje.
Wasserthier *n.* vodna —, povódna živál (-i).
Wassertiefe *f.* vodna globína.
Wasserträger *m.* vodonósec, vodár.
Wassertrinker *m.* vodopívec.
Wassertrog *m.* vodno korìto.
Wassertropfen *m.* vodéna kaplja.
Wassertrunk *m.* požírek —, napítek vode.
Wasseruhr *f.* vodna ura.
Wässerung *f.* močénje; polívanje; napájanje.
Wasservogel *m.* povódna ptica.
Wasserwage *f.* vodna —, vodorávnostna —, nivélska vaga.
Wasserwehr *n.* jez.
Wasserweihe *f.* blagoslávljanje vode.
Wasserwerk *n.* vodna napráva.
Wasserwirbel *m.* vrtínec, vrtúljka, krníca, cmrk, sukálnik.
Wasserzeichen *n.* vodéno známenje.
Wasserzuber *m.* vodni čebèr.
waten bresti (bredem), bróditi; (im Schnee) gáziti.
watscheln kobacáti, racáti.
watschelnass do poltí mokèr, mokèr kakor miš.
Watte *f.* vata.
Wattefabrikant *m.* vátar.
wattieren z vato podložíti, — podvléči; *impf.* — podlágati, — podvláčiti, vatírati.
Wau *m.* katánec.
Wauwau *m.* bavbáv, strašílo.
Webe *f.* troba, trobéla (platna).
Webemaschine *f.* tkálnica.
weben tkati (tkam, tčèm, tkèm); natkáti, stkati; (v. d. Spinne) presti (predem).
Weben *n.* tkanje.
Weber *m.* tkalec; **Weber-** tkalski.
Weberdistel *f.* tkalska ščetíca.
Weberei *f.* tkalstvo; tkanje.
Webereinschlag *m.* votèk.
Webergehänge *n.* níčavnice *pl.*, níčnice *pl.*
Webergeld *n.* tkálščina.
Weberhandwerk *n.* tkálstvo.
Weberhaspel *m.* snováča.
Weberin *f.* tkalka, tkalja, tkalčica.
Weberkarde *f.* ſ. Weberdistel.

Weberknecht *m.* suha júžina, koseč.
Weberkunſt *f.* tkalstvo.
Weberrolle *f.* škrípec, snoválo.
Weberſchemel *m.*, **Webertritte** *pl.* podnóžnik, podnóžnice *pl.*, stopálnik.
Weberſchiff *n.* suválnica (soválnica, snoválnica), čolnák, čolnič.
Weberſpreize *f.* sproge (sproji) *pl.*
Weberſpule *f.* naviják, vitél, cev (-í), cevka.
Weberſtrecker *m.* ostna *pl.*, proji *pl.*
Weberſtuhl *m.* statve *pl.*, krosna *pl.*
Weberzettel *m.* osnóva, snutek, osnútek.
Wechſel *m.* mena, menjáva; preména, premenjáva, izpremémba; (Tauſch) menja, zaména, zamenjáva; (von den Jahreszeiten) vrstítev; (d. Pferde) preprége; (Ort) križíšče; (b. d. Eiſenbahn) zakrèt; (Wechſelbrief) menica; gezogener — potégnjena menica; ausgeſtellter — izdána menica; **Wechſel-** menični; (gegenſeitig) vzajémni, zameníti; (abwechſelnd) izmeníti, izménični.
Wechſelabſchrift *f.* menični prepis.
Wechſelausſteller *m.* izdátelj —, izdajátelj menice.
Wechſelbalg *m.* podvrženo dete (-eta), podvrženec, podvržek; izmenè (-éta); maloprídnež.
Wechſelbank *f.* menična banka.
wechſelbar izmenljìv.
Wechſelbegriffe *pl.* zameníti —, vzajémni pojmi *pl.*
Wechſelbeſtäubung *f.* (*bot.*) medsebójno opraševánje.
Wechſelbeziehung *f.* vzajémno razmérje, vzajémna dotíka, vzajémnost.
Wechſelbrief *m.* menica.
wechſelfähig sposóben izdávati menice, — za menično obvézo, menično sposóben.
Wechſelfall *m.*, *pl.* —fälle izpremémbe usóde, razni pripétljaji.
Wechſelfieber *n.* mrzlica, zímica, trèšljika.
Wechſelgeſang *m.* vzajémno odpévanje, izmeníti spèv.
Wechſelgeſchäft *n.* menično opravílo, menični poseł; menjálnica.
Wechſelgeſpräch *n.* pogóvor, pomének.
Wechſelgrund *m.* ſ. Wandelgrund; spolovínsko zemljíšče, spolovína.
Wechſelhandel *m.* kupčíja —, trgovína z menicami, menìčarstvo.
Wechſelhändler *m.* menìčar.
Wechſelhaus *n.* menjálnica.
Wechſelinhaber *m.* imétnik menice.
Wechſelkleid *n.* preobléka.
Wechſelkunde *f.* menična znanost.
wechſelkundig izvéden —, vešč v menìčnih stvaréh.
wechſelmäßig menìčen; po menìčnem načínu.
wechſeln *intr.* ménjati se; (abwechſeln) vrstíti se, čréditi se; (ſich ändern) izpremínjati se; premeníti se, izpremeníti se; mit den Plätzen, Dienſtboten — premenjávati prostóre, posle; *tr.* (Geld) menjávati, izmenjávati; ménjati, izménjati; (ändern) izpremínjati; premeníti, izpremeníti; (b. Kleid) preobléči se; *impf.* preobláčiti se; (Schuhe) preobúti (-bújem) se; *impf.* preobúvati se; Briefe — dopisovati si; (Pferde) prepréči (-prèžem); *impf.* preprégati; die Farbe — prebledévati; prebledéti; Zähne — nove zobé dobíti; Blicke — spogledovati se; spoglédati se; Complimente — pozdrávljati se; pozdráviti se; einige Worte — nekóliko se pogovárjati; — se pogovoríti.
wechſelnd premenljìv, izpremenljìv.
Wechſelnehmer *m.* prejémnik menice.
Wechſelordnung *f.* menični red.
Wechſelpflicht *f.* vzajémna dolžnóst.
Wechſelrecht *n.* menično pravo.
wechſelrechtlich menično-právèn.
Wechſelſchuld *f.* menični dolg.
wechſelſeitig vzajémen, zamenít.
Wechſelſeitigkeit *f.* vzajémnost.
wechſelſtändig (*bot.*) premenjálen.
Wechſelſtation *f.* menjávna postája.
Wechſelſtellung *f.* postávljenje zakréta.
Wechſelſtrom *m.* izménični tòk.
Wechſelſtube *f.* menjálnica.
Wechſelung *f.* ménjanje, menjátev.
Wechſelverkehr *m.* vzajémni promèt; menični promèt.
wechſelvoll premenljìv.
wechſelweiſe *adv.* vzajémno, drug drúgemu, eden drúgemu; (abwechſelnd) izménoma, po izméni, premenjeválno, zdaj eden, zdaj drugi.

Wechſelweſen *n.* menične stvarí, meníčarstvo.

Wechſelwinkel *m.* izménični kot.

Wechſelwirkung *f.* vzajémno vplívanje, vzajémni učínek.

Wechſelwirtſchaft *f.* premenjeválno gospodárstvo, kolobárjenje.

Wechſelzahlung *f.* menično plačílo.

Wechsler *m.* menjávec, menjáč.

Weck *m.*, **Wecke** *f.* štrúčica; (geflochtener) pleténka.

wecken budíti, zbújati, drámiti; zbudíti, zdrámiti, predrámiti.

Wecker *m.* budívec, budítelj; (Werkzeug) budílo; (Weckuhr) ura z budílom, budíljka.

Wedel *m.* mahálo, mahálnik, mahálce; Fliegen— muhálnik, muhálnica, máhalica; (Schweif) rep.

wedelförmig mahálast, mahálčast.

wedeln mahljáti, mígati, migljáti.

weder *coni.* ne, ni, niti; — ich noch er ne (ni, niti) jaz, ne (ni, niti) on.

weg *adv.* pròč, (v, na) stran, s poti, s pota, v kraj; er iſt — odšèl je, odpotovàl je; er wird — ſein po njem bo; von etwas — izpòd, izprèd; es iſt — izgínilo je, pròč je; den habe ich — tega poznám; in Zuſammenſetzg. od-, u-.

Weg *m.* pot (-a, -i); (Straße) cesta; (Fußweg) stezà; (Bahn) tir, gaz (-í); (Mittel) pot, sredstvo, pomóček; am —e gelegen pripótěn; aus dem —e gehen s pota (-ti) iti; im —e ſtehen na poti biti (sem), napótje délati; einen Tag —es dan hodá; zu —e bringen učíniti, izvršíti, izvésti (-védem); in den — treten pot komu zastópiti; aller —e povsód; —e haben ohódke —, pota iméti (imám); damit hat es gute —e to še ne bo kmalu; im —e Rechtens po pravdi, s pravdo; auf gerichtlichem —e po sodíšču, sodno; in kurzem —e na kratko, narávnost; auf welchem —e? kod? auf dieſem —e tod.

wegbegeben ſich odíti (-ídem); *impf.* odhájati.

wegbleiben izostáti (-stánem), ne priti (pridem).

wegdrücken pròč po-, odtísniti; *impf.* — po-, odtiskovati.

Wege- potni, cestni.

Wegebau *m.* napráva potov.

Wegedíſtel *f.* (*Carduus acanthoides*) turšk, vražji —, pasji stric.

Wegegeld *n.* cestnína.

Wegelagerer *m.* obpótni —, obcéstni razbójnik.

wegelos brezpótěn, brezcéstěn.

wegemüde izhójen, od hoje truděn, upéhan.

wegen *praep.* zavóljo, zarádi, zbòk; vzpričo, spričo, zadelj.

Wegerich *m.* trpótec, pripótec, žilnjak.

Wegeſcheide *f.* razpótje, razcéstje.

wegeſſen pojésti (-jém); *impf.* pojédati.

Wegetritt *m.* trúskavec, moljáva, ptičji dresěn; ſ. Knöterich.

Wegewarte *f.* (*Cichorium intybus*) potróšnik, divji régrat, ledrik, cikórija.

Wegezehrung *f.* brášno, popótnica.

wegfahren odpéljati (-péljem) se; pròč se vóziti.

Wegfahrt *f.* ſ. Abfahrt.

Wegfall *m.* odpàd, odpáděk.

wegfallen odpásti (-pádem); *impf.* odpádati.

wegfangen polovíti, poujéti (-jámem); prestréči (-strézem), prevzéti (-vzámem); *impf.* polávljati; prestrézati, prevzémati.

wegfliegen odletéti; *impf.* odlétati, odletávati.

wegfließen odtéči; *impf.* odtékati.

Wegflug *m.* odlèt.

wegfreſſen požréti (-žrèm); odžréti.

wegführen odpéljati (-péljem), odvésti (-védem); *impf.* odpeljevati, odvájati, pròč vóditi.

Weggang *m.* odhòd.

weggeben oddáti; *impf.* oddájati.

weggehen odíti (-ídem); *impf.* odhájati.

Weggehen *n.* odhòd.

weghauen odsékati; *impf.* odsekávati.

wegjagen po-, odgnáti (-ženem), pregnáti, iz-, odpodíti; *impf.* odgánjati, podíti.

wegkommen odíti (-ídem); odpráviti se; izgubíti se.

wegkönnen pròč moči (morem), od doma moči.

wegkriechen odlésti (-lézem).

weglaſſen od sebe pustíti, pròč pustíti; *impf.* — púščati; (auslaſſen) izpustíti; *impf.* izpúščati.

weglegen odložíti, (v) stran —, pròč položíti, — dejáti (denem), iz rok deti; *impf.* — dévati.

Weglegung *f.* (eines Kindes) izpoložítev.

Wegmaß *n.* potna mera.

Wegmaut *f.* mítnica; (Gebür) cestnína; =**einnehmer** *m.* cestnínar.

wegmeißeln odklésati (-šem).

Wegmeſſer *m.* cestomèr, potomèr.

Wegnahme *f.* odvzétje, odvzéma; jemánje.

wegnehmen odvzéti (-vzámem), vzeti; *impf.* jemáti (jemljem).

wegputzen (s snáženjem) odpráviti; (eſſend) pojésti (-jém), posnážiti.

wegraffen pobráti (-bérem), pográbiti; *impf.* pobírati.

wegräumen správiti s poti, pròč správiti, odpráviti, odstraníti; *impf.* pròč správljati, odprávljati, odstranjevati; (Schnee, Miſt) kídati; odkídati.

Wegräumer *m.* cestar; pospravljávec.

Wegräumung *f.* odprávljanje, pospráv-ljanje; odstranjevánje.

Wegreiſe *f.* odhòd.

wegreißen odtŕgati, odčésniti, odčéhniti; *impf.* pròč tŕgati, — čésati, odčesávati, odtrgovati.

wegrennen oddírjati.

wegrollen *tr.* odtakljáti, odkotáti; *intr.* — se.

wegrücken *tr.* odmekníti (-máknem), odríniti; *impf.* odmíkati, odrívati; *intr.* odmekníti se.

wegſam prehóden, hoden, razhóden.

wegſchaffen odpráviti, odstraníti, pròč správiti; *impf.* odprávljati, odstranjevati.

wegſcharren odgrébsti (-grébem), odgréniti; *impf.* odgrébati.

wegſchaufeln odkídati.

Wegſcheide *f.* ſ. Wegeſcheide.

wegſchicken pròč poslátи (pošljem); *impf.* pròč pošíljati.

wegſchieben odríniti, (v) stran porínіti; *impf.* odrívati.

wegſchießen odstrelíti.

wegſchlagen odbíti (-bíjem); *impf.* odbíjati.

wegſchleichen pròč spláziti se, izmúzniti se.

wegſchleppen pròč vléči (vlečem), — vláčiti; pròč zvléči, — zvláčiti.

wegſchmeißen pròč zagnáti (-ženem), zavréči (-vržem), kam zadegáti.

wegſchnappen odšávsniti, pohlópniti; *fig.* preugrábiti komu kaj.

wegſchneiden odrézati (-rézem); *impf.* odrezovati; (m. d. Schere) odstríči (-strížem); (m. d. Sichel) odžéti (-žanjem).

wegſchütten odlíti, pròč izlíti (-líjem); *impf.* od-, izlívati; (Körner) odsúti (-spèm, -sújem), pròč izsúti; *impf.* odsípati (-sípljem), pròč izsípati, odsipávati, pròč izsipávati.

wegſchwemmen odplavíti; odnésti; odplákniti; *impf.* odplávljati, odnášati.

wegſetzen pròč posadíti, — postáviti; *impf.* pròč posájati, — postávljati; ſ. hinwegſetzen.

wegſtellen pròč postáviti, odstáviti; *impf.* pròč postávljati, odstávljati.

wegſtoßen pròč súniti, pehníti (-páhnem) od sebe; *impf.* pròč suváti (súvam, sújem), od sebe peháti.

wegſtreifen odsmúkati (-kam, -čem).

wegthun pròč —, od sebe dejáti (denem), (v) stran dejáti; *impf.* pròč —, od sebe dévati.

wegtragen odnésti; *impf.* odnášati.

wegtreiben odgnáti (-ženem), odpodíti; *impf.* odgánjati, pròč podíti.

wegtrinken popíti (-píjem), izpíti; odpíti; *impf.* popívati ꝛc.

Wegwart *m.* ſ. Wegewarte.

Wegweiſer *m.* vodník; cestokàz, kážipot; =**in** *f.* vodníca.

wegwerfen zavréči (-vržem), pròč —, v stran vreči; *impf.* zamétati, zametovati, pròč —, (v) stran métati.

Wegzehrung *f.* brašno, popótnica.

weh, **wehe** *adi.* bolèč; *adv.* — thun bolèti (prst me bolí); bolečíne prizadévati — od. *(pf.)* — prizadéti komu; es thut mir — bolí me, žal mi je; *interj.* gorjé! — dir! gorjé tebi (ti)!

Weh *n.* gorjé, reva, nadlóga; (Schmerz) bolečína, bol (-i), bolést (-i); die —en *pl.* ſ. Geburtsſchmerzen.

wehen véti (vejem), píhati (pišem); (sanft) pihljáti, duti (dujem), diti (dijem), hlidéti; (kalt) briti (brijem); (von der Fahne) vihráti.

Wehfrau *f.* bábica.

Wehgeſchrei *n.* boléstno kričánje, boléstni kríki *pl.*

Wehklage *f.* tárnanje, javk.

wehklagen tárnati, jávkati.

wehleidig preobčutljiv.

Wehmuth *f.* milotóžnost, otóžnost, žalóbnost.

wehmüthig milotóžen, otóžen, žalóben, žalomíl, mil.

Wehr *f.* bran (-í), bramba, obrámba; ſich zur — ſtellen v bran se postáviti, upréti (-prèm) se; *impf.* v bran se postávljati, — se stáviti, brániti se, upírati se; (Waffe) oróžje.

Wehr *n.* jez, zajéza.

wehren (jmdm. etwas) brániti, ne dopúščati, zabranjevati; zabrániti, ne dopustíti; ſich — brániti se; ſich ſeiner Haut — svojo kožo brániti.

Wehrgehänge *n.* oróžni prepàs.

Wehrgeſetz *n.* vojni zakon.

wehrhaft sposóben za oróžje; vojevít.

Wehrhaftigkeit *f.* sposóbnost za oróžje; vojevítost.

Wehrkraft *f.* vojna moč (-í).

wehrlos brez oróžja, neoborožèn, brez braníla, brezoróžen; — ſein ne móči (morem) se brániti.

Wehrmann *m.* brámbovec; bojník.

Wehrmeiſter *m.* jézar, jezáč.

Wehrpflicht *f.* vojna dolžnóst.

wehrpflichtig k vojáški službi zavézan, vojni dolžnósti podvŕžen.

Wehrſtand *m.* vojáški stan.

Wehrverfaſſung *f.* vojno ustrójstvo, vojna organizácija.

Weib *n.* ženska; žena; (Eheweib) žena, sopróga; (altes) starka, stara baba.

Weibchen *n.* ženica; (altes) staro bábišče, bábnica; (bei Thieren) samíca, samka.

Weiber= ženski.

Weiberbruſthemd *n.* rokávci *pl.*

Weiberfeind *m.* sovrážnik ženstva.

weiberhaft babji.

Weibernarr *m.* babjak, babež, ženščák.

Weiberregiment *n.* žensko gospodárstvo.

Weiberrock *m.* žensko krilo, janka, kikla.

Weibervolk *n.* ženstvo, ženske *pl.*

weibiſch babji.

Weiblein *n.* ženšče (-eta), bábišče.

weiblich ženski.

Weiblichkeit *f.* ženska naráva, ženstvo.

Weibsbild *n.* ženska; (ungeſchickte) donda.

Weibsperſon *f.* ženska.

Weibsvolk *n.* ženstvo, ženske *pl.*

weich mehák, mehèk; (zart) rahèl, voljèn; ſ. weichlich; — machen mečíti, mehčáti, mécati; omečíti, z-, omehčáti; — werden mečíti se, mehčáti se, mécati (se); omečíti se, z-, omehčáti se, zmehnéti (-néjem).

Weichbild *n.* obméstje.

Weiche *f.* ſ. Weichheit; (Körpertheil) lákotnica; (an Eiſenbahnen) ogíbi *pl.*, ogíbe *pl.*, ogibalíšče.

weichen *intr.* umekníti (-máknem) se; *impf.* umíkati se; odjénjati, odstópiti; *impf.* odjenjevati, odstópati; von jmdm. — zapustíti koga; *tr.* ſ. weich machen; (im Waſſer) móčiti, namákati; namóčiti.

Weichenſtellung *f.* postávljenje —, postávljanje ogíbov.

Weichenwärter *m.* ogíbar.

Weichfloſſer *pl.* mehkoplúte *pl.*

weichgekocht, weichgeſotten v mehko kuhan.

weichhaarig mehkolàs.

Weichheit *f.* mehkóta, mehkóba, mehkóst.

weichherzig mehkosrčèn.

Weichland *n.* močvír, močarína, zibi *pl.*

weichlich mehkótèn, mehkóbèn; (verzärtelt) mehkúžen.

Weichlichkeit *f.* mehkóta, mehkóbnost; mehkúžnost.

Weichling *m.* mehkúžnik.

Weichſelbaum *m.* višnja; **Weichſelbaumviſnjev.**

weichſelfarben višnjev.

Weichſelkirſche *f.* višnja.

Weichſelwaſſer *n.* víšnjevica.

Weichſelwein *m.* višnjevec.

Weichthier *n.* mehkúžec.

Weid= pašni; (Waid=, Jagd=) lovski.

Weide *f.* paša, pašnja; (Ort) pašnik, spašnik; *fig.* paša; (Baum) vrba.

Weideberechtigte *m.* pášnikar.

Weidegeld *n.* pašnína.

Weideland *n.* pášniki *pl.*, pašni svet.

weiden *tr.* pasti (pasem); *iter.* pašévati; genug — napásti; *intr.* pasti se.

Weiden- vrbov.

Weidenbaum *m.* vrba.

Weidengebüſch *n.* vŕbovje, vrbína.

Weidenholz *n.* vrbovína.

Weidenkorb *m.* jerbas.

Weidenröschen *n.* vŕbovec.

Weideplatz *m.* pašnik, pasíšče.

Weiderecht *n.* pašna pravica, páščina.

Weiderich *m.* krivénka, zvínjak, zvínjenik, číbrije *pl.*, vŕbnica.

Weideſchaden *m.* popáša.

Weidezins *m.* pašnína.

Weidknecht *m.* lovski hlapec.

weidlich *adv.* pošténo, do dóbrega.

Weidling *m.* látvica; čolnič; (Schwamm) kúkmak, pečénka.

Weidmann *m.* lovec.

weidmänniſch lovski.

Weidwerk *n.* lòv, lovstvo.

Weiſe *f.* motovílo; ſ. Haſpel.

weigern ſ. verweigern; ſich — brániti se, upírati se, ustávljati se.

Weigerung *f.* bránjenje, upíranje; im —ſfalle ko bi se branil, — upíral.

Weih *m.* kanja.

Weihbild *n.* posvečéna podóba.

Weihbiſchof *m.* naméstni škòf.

Weihbrunnen *m.* ſ. Weihwaſſer, Weihkeſſel.

Weihe *f.* posvetítev, posvečénje, posvečevánje, posvetílo; (Eigenſchaft) posvečénost; (Weih) kanja.

weihen blagoslovíti; *impf.* blagoslávljati; zum Prieſter — v mášnika posvetíti; *impf.* — posvečevati.

Weiher *m.* ribnik, ribnjak; (Perſon) posvečevávec.

Weihgeſchenk *n.* zaobljúbljeni dar; posvetílni dar.

Weihkeſſel *m.* kropílni kamen, — kotlič, kropílnica, kropílnik.

Weihnachten *pl.* Bóžič, božični prázniki *pl.*

weihnachtlich božični.

Weihnachts- božični; **=abend** *m.* Sveti večér, božični večér; **=brot** *n.* poprtník, poprtnják, božíčnik, stálnik; **=lied** *n.* božična pesem (-i), božíčnica; koléd-nica; herumziehende Sänger von —ern kolédniki *pl.*; **=tag** *m.* Sveti dan (dneva), božični dan; **=zeit** *f.* Bóžič, božični čas.

Weihrauch *m.* kadílo.

Weihrauchfaſs *n.* kadílnica.

Weihwaſſer *n.* blagoslovljéna voda.

Weihwedel *m.* kropílo, škropílo.

weil *coni.* kèr.

weiland *adi.* rajnik, rajni; *adv.* nekdaj.

Weilchen *n.* časek, hipec.

Weile *f.* čas; eine — nekóliko časa; kleine — malo časa; mit etwas hat es noch gute — dosti časa je še za kaj.

weilen biti (sem), bívati, mudíti se.

Weiler *m.* zasélje, selíšče.

Wein *m.* vino; *dem.* vince, vínčece; ſchwarzer (rother) — črnína; ſaurer — cviček; alter — starína; umgeſchlagener — zavrélica, zavrélka, vžgálec; **Wein-** vinski.

weinartig vinast.

Weinbau *m.* vinstvo, vinógradarstvo.

Weinbauer *m.* vínščak, vinógradnik, vinógradar.

Weinbeere *f.* vinska jágoda.

Weinberg *m.* vinska gorica, vinógrad.

Weinbirne *f.* vínica, vinska hruška.

weinen jókati (-kam, -čem), jókati se, plákati.

Weinen *n.* jókanje, plákanje, jok, pláč.

weinerlich jokav, jokljìv; eine —e Miene machen na jok se držati; es iſt mir ſo — tako me jok sili.

Weineſſig *m.* vinski ocèt, — jesih; **=fabrik** *f.* tvórnica vínskega octa.

Weinfaſs *n.* vinski sod.

Weingarten *m.* vinógrad, trsje; **=beſitzer** *m.* vinógradar, vinógradnik; **=ordnung** *f.* vinógradski red.

Weingebirge *n.* vinske gorice *pl.*

Weingegend *f.* vinski kràj.

Weingeiſt *m.* vinski cvet, vinska žestína.

Weingeländer *n.* brajda.

Weingeſenke *n.* grebenica, gróbanica, vláčenica.

Weinglas *n.* vinska čaša, — kúpica, vinski kozárec.
Weingrille *f.* čiríček, črnbél.
weingrün (v. Faſs) za vino priprávljen.
Weinhandel *m.* vinska kupčija, — trgovína, vinotŕštvo.
Weinhändler *m.* vinotŕžec.
Weinhefe *f.* vinske drožjé, — droži *pl.*
Weinhülſe *f.* mehiníca.
weinig vinski.
Weinkäufer *m.* vinski kupec, tovórnik.
Weinkeller *m.* vinska klet (-í).
Weinkoſt *f.* vinska pokúšnja.
Weinkrug *m.* vinska ročka, vinski vrč.
Weinland *n.* vinska —, vinoródna dežéla.
Weinlaub *n.* trtno listje.
Weinlaune *f.* vínjenost.
Weinleſe *f.* trgátev, trganje, brátev, bránje, berba.
Weinleſer *m.* trgávec, trgáč, beráč; =**in** *f.* trgávka, beračica.
Weinmeſſer *m.* vinomèr.
Weinmonat *m.* vinotòk.
Weinneige *f.* vinski ostánki, — iztóčki.
Weinpfahl *m.* kòl.
Weinpreſſe *f.* vinska stiskálnica, — tlačílnica, — preša.
Weinprobe *f.* vinska pokúšnja; vino na pokúšnjo, vinski vzorec.
Weinranke *f.* rozga; *pl.* ročice, vílice.
Weinrauſch *m.* pijánost od vina.
Weinrebe *f.* vinska trta, loza.
weinreich z vinom bogàt, vinoróden.
weinſauer vinskokíseł.
Weinſäure *f.* vinska kislína.
Weinſchädling *m.* vinski škodljívec.
Weinſchank *m.* vinotòč.
Weinſchenk *m.* (vinski) točáj.
Weinſchenke *f.* krčma.
Weinſchlauch *m.* vinski meh.
Weinſetzling *m.* trtni sadež.
Weinſtein *m.* vinski kamen, — srež.
Weinſtock *m.* vinska trta, trs; *coll.* trsje.
Weinſtube *f.* pívnica, vinárna.
Weintraube *f.* grózd; *dem.* grozdič; *coll.* grozdje.
Weintreber *pl.* tropíne *pl.*
Weintrinker *m.* vinopívec.
Weinzehent *m.* vinska desetína.
weis, einem etwas — machen nalegáti (-lážem) koga, — se komu.
weiſe móder.
Weiſe *m.* modrijan, modrec.
Weiſe *f.* način; (Gewohnheit) naváda, šega, običáj; (Arie) napèv; luſtige — poskóčnica; auf dieſe — na ta način, takó; auf gleiche — enáko, pràv takó, takísto; auf andere — drugáče; auf mancherlei — marsikakó, auf keine — nikákor, po nikákem, po nikákršnem, po nobéni ceni; in geſetzlicher — po postávi, po zakónu; ungerechter — po krivem, po krivíci; heimlicher — skrivàj, skrivši.
Weiſel *m.* mática.
weiſen kázati (kažem), pokazovati; pokázati.
Weiſer *m.* kazávec, kážipot; ſ. Weiſel.
weiſerlos brez mátice.
Weisheit *f.* modrost; **Weisheits-** modróstni; =**lehre** *f.* modroslóvje, modroznánstvo; =**zahn** *m.* modróstni zob.
weislich modro, pámetno.
weiß bel; — machen béliti; pobéliti; ſich — machen opravičevati se; opravíčiti se.
Weiß *n.* bela barva, belína, beljáva; belílo; **Weiß-** beli, belo-.
weisſagen prorokovati, vedeževati.
Weisſager *m.* prórok (-óka), prerok, prorokovávec, vedeževávec; =**in** *f.* prorókinja, vedeževávka.
Weisſagung *f.* prorokovánje, vedeževánje.
weißarmig belorámen (-en).
weißbacken iz bele moke, bel.
Weißbart *m.* belobráděc.
weißbärtig belobràd, belobradàt.
Weißbinder *m.* škafar.
weißblätterig belolíst.
Weißblech *n.* bela pločevína.
Weißbuche *f.* (beli) gaber; **Weißbuchen-** gabrov; =**holz** *n.* gabrovína, gabrína; =**wald** *m.* gábrovje.
Weißdorn *m.* glòg, beli trn; =**beere** *f.* glógova jágoda, glogínja, medvédova hruška; =**gebüſch** *n.* glógovje, gložje; =**holz** *n.* glógovina; =**ſtrauch** *m.* glógovec.
Weiße *m.* belec; *f.* belka; belóta, belóba, beljáva; *n.* belo, belína; (im Auge) belmo; (im Ei) beljak.

weißen béliti; pobéliti.
Weißerle *f.* bela jélša, — olša.
Weißfiſch *m.* belica, klèn.
Weißfluſs *m.* belotòk.
Weißföhre *f.* bor.
weißfüßig belonòg.
weißgar irhast; —es Leder irh, írhovina.
weißgefleckt belolísast.
weißgelb belorumèn, beložólt.
Weißgerber *m.* irhar.
weißgeſchwänzt belorèp.
weißglühend belo žarèč.
Weißglühhitze *f.* beložárna vročína, bela žarečína.
weißgrau sivkast.
weißhaarig belolàs.
weißhalſig belovràt.
weißhändig beloròk.
Weißkalk *m.* bélež.
Weißkopf *m.* beloglávec; beloglávka.
weißköpfig beloglàv.
Weißleder *n.* irh, írhovina; aus — irhast.
weißlich belkast.
Weißling *m.* (Schmetterling) belín; ſ. Weißfiſch.
Weißmehl *n.* bela moka.
Weißnäherin *f.* šivílja za belo tkaníno.
Weißſchwanz *m.* belorépka.
Weißſpießglanz *m.* ántimon.
Weißſtein *m.* belák (kamen).
Weißtanne *f.* ſ. Tanne.
weißwollig belorùn.
Weißwurz *f.* gúmbelica.
weißzahnig belozòb.
Weißzeug *n.* bela tkanína, — prtenína.
Weiſung *f.* povélje, ukàz; napótek, napotílo.
weit *adi.* daljèn, dalek; (v. Kleid) ohlápen, omášen, oplávèn, predólg, prešírok; (geräumig) prostórèn, prostrán, obšírèn, šírèn; —es Gewiſſen široka vest; im —eſten Sinne v najširšem poménu; (v. Haarkamm) redèk, redkozòb; *adv.* daleč, dáleko; (die Thür) — aufſperren široko odpréti; das geht zu — to sega predaleč; (viel) mnogo, velíko; in ſo — (v) tóliko; bei —em nicht nikákor ne; von —em oddáleč; — und breit —, des —en und breiten auseinanderſetzen na dolgo in široko razlágati.
weitäſtig dolgovéjen.
weitaus *adv.* mnogo, nad vse.
weitberühmt daleč slovèč.
Weite *f.* dalja, daljáva; daljína; (v. Raume) prostránost, prostránstvo; *n.* das — ſuchen šila in kopíta pobráti (-bérem), potégniti jo.
weiten širiti, raztézati, razprostránjati; razširiti, raztégniti, razprostrániti; (*refl.* — se).
weiter *adi.* daljši, dáljnejši; daljnji, nadáljnji; bis auf —es za zdàj; ohne —es brez pomísleka, brez obotávljanja, takòj, prècej; *adv.* dalje; und ſo — in takó dalje, — napréj, (u. ſ. w. itd.).
weitern ſ. weiten.
Weiterung *f.*, *pl.* —en spotíke, sítnosti.
weitgreifend razsézèn.
weither *adv.* oddáleč.
weithin *adv.* daleč, daleč tjà.
weitläufig razprostránjen; obširèn; —er Verwandter daljni soródnik.
Weitläufigkeit *f.* razprostránjenost; obširnost.
weitſchichtig ſ. weitläufig.
weitſchweifig obširèn, raztézèn, dolgovézèn.
Weitſchweifigkeit *f.* obširnost, raztéznost, dolgovéznost.
weitſehend dalekovíden, daljnovíden.
weittragend dalekonósen; važèn, znamenít.
Weitung *f.* razširjanje; širína.
Weizen *m.* pšenica; (rauher —) résasta pšenica, résnica, kosmatica; (glatter —) golica; (türkiſcher —) túrščica, korúza, debeláča; Weizen= pšeníčni; =acker *m.* pšenična njiva; (geweſener —) pšeníčišče; =boden *m.* tlà za pšenico; =brot *n.* pšeníčni kruh, pšeníčnjak; =mehl *n.* pšenična moka; =ſtroh *n.* pšenična slama, pšenícnica.
welcher *pron. relat.* katéri, ki, koji; *pron. interr.* katéri; welch ein kak, kakov, kakšen; um welche Zeit obkoréj; — immer katerikòli.
welcherlei kakov, kákovšen, kakšen; *relat.* kákršen.

welk vèl.

welken véniti (-nem), vedléti, sušíti se.

Welkheit *f.* velóst.

Wellbank *f.* blazína.

Wellbaum *m.* vratílo, vreténo.

Welle *f.* val; (Wellbaum) vratílo; —n ſchlagen valovíti (se), valóve délati, — gnati (ženem); *(turn.)* koló (-ésa).

wellen *tr.* valovítiti; zvalovítiti; gewelltes Blech zvalovíčena —, valovíta pločevína; der Boden wellt ſich svet je valovít.

Wellenberg *m.* valóvni vrh.

Wellenbewegung *f.* valovánje, valovljénje.

Wellenbrecher *m.* razbijáč valóv, valolòm.

wellenförmig valast, valovít.

Wellenlehre *f.* nauk o valovánju.

Wellenlinie *f.* valovíta črta, valóvnica.

Wellenmeer *n.* valovíto morje.

Wellenſchlag *m.* valovítèv, bútanje valóv.

Wellenthal *n.* valóvni dol.

wellig valovít; vijúgast.

Wellrad *n.* koló (-ésa) na vreténu, — vratílu.

Wels *m.* sòm; Wels- somov.

welſch laški, italijánski; —e Nuſs laški orèh; —e Sprache láščina.

Welſchland *n.* laška dežéla.

Welsfleiſch *n.* somovína.

Welt *f.* svet; (Erde) zemlja; (Leute) svet, ljudjé; die junge, elegante — mladi, elegántni svet; ein Mann von — svetóvno izobražen mož; die verkehrte — naróbe-svet; Welt- svetóvni, vsesvétni, svetni, posvétni.

Weltachſe *f.* svetóvna os (-í).

Weltall *n.* vesóljni svet, sosvétje.

Weltanſchauung *f.* nazòr o svetu, svetóvno nazíranje.

Weltära *f.* letoštétje od stvarjénja svetá.

Weltausſtellung *f.* svetóvna razstáva.

Weltbeherrſcher *m.* svetovládèc, vsega svetá vladár.

weltbekannt po vsem svetu znàn, svetóvno znàn.

weltberühmt svetóvno slavèn.

Weltbezwinger *m.* premagávèc vsega svetá.

Weltbürger *m.* svetovljàn.

Weltehre *f.* posvétna čast (-í).

Welterſchaffer *m.* stvarnik svetá.

Weltgebäude *n.* ſ. Weltall.

Weltgegend *f.* stran (-í) svetá.

Weltgeiſtliche *m.* svetni duhóvnik.

Weltgeiſtlichkeit *f.* svetna duhóvščina.

Weltgeräuſch *n.* posvétni hrup.

Weltgericht *n.* vesóljna sodba, sodnji dan.

Weltgeſchichte *f.* občna —, svetóvna zgodovína, — povéstnica.

weltgeſchichtlich občnozgodovínski.

Weltgürtel *m.* zémeljski pas; ſ. Zone.

Welthandel *m.* svetóvna trgovína.

Weltherrſchaft *f.* svetovláda, svetovládstvo.

Weltkarte *f.* svetóvni —, vsesvétni zemljevìd.

Weltkenntnis *f.* poznávanje svetá.

Weltkind *n.* posvétnež, posvetnják.

weltklug posvétno móder, premetèn.

Weltkreis *m.* vesóljni svet.

Weltlauf *m.* tek svetá.

weltlich posvétèn, svetèn.

Weltling *m.* posvétnež, posvetnják.

Weltliteratur *f.* svetóvna literatúra.

Weltmann *m.* svetóvno olíkan mož, svetovnják.

weltmänniſch svetóvno olíkan, svetovnjáški.

Weltmeer *n.* svetóvno morje, ócean.

Weltordnung *f.* svetóvna urédba, svetóvni red.

Weltpol *m.* svetóvni tečáj.

Weltprieſter *m.* ſ. Weltgeiſtliche.

Weltraum *m.* svetóvno prostránstvo, svetóvni próstor (-óra), vsemírje.

Weltreich *n.* svetóvna država.

Weltreiſe *f.* potovánje okoli svetá.

Weltſchau *f.* svetozòr.

Weltſchmerz *m.* svetožálje.

Weltſtellung *f.* stanje —, mesto v svetu.

Weltſtürmer *m.* svetobórèc.

Weltſyſtem *n.* sosvétje, svetóvje.

Weltheil *m.* del svetá.

Welton *m.* svetóvna šega.

Weltumſegelung *f.* ſ. Erdumſegelung.

Weltuntergang *m.* konèc —, razpád —, pogín svetá.

Weltweiſe *m.* modrèc, modrijàn, filozóf.

Weltweisheit *f.* svetóvna modrôst, posvétno modrijánstvo.
Weltwunder *n.* svetóvni čudež, svetóvno čudo.
Wende *f.* obrát; an der — des Jahrhunderts ob koncu stolétja.
Wendehals *m.* vijeglávka.
Wendekreis *m.* povrátnik, obrátnik (rakov, kozoróžcev).
Wendeltreppe *f.* zavójnate —, pólžaste stopnice *pl.*
wenden obŕniti; *impf.* obráčati; izpreobŕniti, izpremeníti; *impf.* izpreobráčati, izpremínjati; (lenken) ravnáti, obráčati; ſich — obráčati se, súkati (sučem) se; obŕniti se, zasúkniti se, zasúkati se, okréniti se, kréniti; (vom Wetter) izprevréči (-vržem) se, izpreobŕniti se, izpremeníti se; *impf.* izprevráčati se, izpremínjati se; ſich an jemanden — obŕniti se do (na) koga, zatéči se h komu.
Wendepflug *m.* ralo, oráča.
Wendepunkt *m. hist.* preobračáj, preobrát; *astr.* obratíšče.
Wender *m.* ražénj.
Wendung *f.* obrát, obrnítev, okrèt; (Änderung) preobrát, izpremémba, preména; eine — nach links machen na lévo kréniti, — obŕniti se.
wenig *num. ind.* malo, troha, trôšica, betva, bétvica, mrva, mŕvica; mal, majhèn; für — Geld za majhèn denár; wenige málokdo, malokatéri; — Zeit malo časa; in —en Tagen črez malo dni, v malo dneh; mit —en Worten z malo besédami; von —em leben ob malem živéti, — se živíti; ein — nekaj, malo; ein klein — malce; ſo — als tako malo kakor; —er mànj; nichts deſto —er pri vsem tem, vèndarle, vendar pa.
Wenigkeit *f.* malenkóst, malóta, majhnost, málica, troha, betva.
wenigſtens *adv.* najmànj; vsàj.
wenn *coni.* àko, če, ko, da; (wann) ko, kàdar; als — kàkor bi, kakor da; — auch četúdi, akotúdi, čepràv; ſ. obgleich; — doch če bi le, da bi le, da bi vsaj.
wer *pron.* kdo; *(relat.)* kdòr; — immer kdorkòli.
Werbe-bezirk *m.* nabórni okràj; =bezirkscommando *n.* povéljstvo nabórnega okrája; =liſte *f.* imeník vojáških novíncev, — nabórnikov.
werben prizadévati si za kaj; (um ein Mädchen) snúbiti, prósiti; zasnúbiti, zaprósiti; — gehen v snubóke iti (idem, grem); (Soldaten) nabírati, najémati (-jémljem), v vojáke jemáti (jémljem); nabráti, najéti (-jámem, nájmem), v vojáke vzeti (vzamem).
Werbe-officier *m.* nabórni častnik; =platz *m.* nabórni kràj, nabiralíšče.
Werber *m.* snubáč, snuběc; *(mil.)* nabíravec.
Werbung *f.* snubítev, snúbljenje; *(mil.)* vojáški nabòr.
werden postáti (-stánem), nastáti; *impf.* postájati, nastájati, prihájati; der Jüngling wird zum Manne mladénič postáne mož; es wird kalt mràz postája; übel — slabó —, težkó prihájati; wahnſinnig, krank, geſund, arm — zblaznéti, zboléti, ozdravéti, obubóžati; es wird Tag, Abend, Nacht daní se, večerí se, noč se dela (noči se); zdaní se, zvečerí se, noč se naredí (znoči se); daraus wird nichts iz tega nič ne bo; was ſoll aus ihm werden? kaj naj bo iz njega?
Werden *n.* postájanje, nastájanje; im — ſein v začétkih biti (sem).
Werder *m.* otóček, otóčič (v reki), osréděk.
werfen *tr.* vreči (vržem), zalučíti, zadegáti; *impf.* métati (mečem), lúčati; (d. Sand) sejáti (-jem); (Schneeballen) képati se; (v. Thieren) storíti, vreči (vržem), povréči, skotíti; otelíti se, okozíti se, ojágnjiti se, oprásiti se ɔc.; omladíti se; ſich in ein anderes Kleid — preobléči se; *impf.* preobláčiti se; ſich — (v. Holz) vézìti se, zvíjati se; zvéžiti se, zviti se.
Werfer *m.* metávec, lučávec.
Werft *n.*, **Werfte** *f.* ladjedélnica, ladjárnica; (am Webſtuhl) osnóva, osnúték.
Werg *n.* tule *pl.*, tulje, otre *pl.*, potírki *pl.*, zadnje predívo; =garn *n.* hodníčna preja; =leinwand *f.* hodník, hodníčno platno.

Werk *n.* delo; dejánje, čin; izdélěk; die Hand ans — legen dela se lotíti, — se poprijéti (-prímem).
Werkbiene *f.* délavna čebéla, délavka.
Werkbrett *n.* dila, deskà.
Werkeldreher *m.* pocéstni orglar.
Werkführer *m.* delovódja, poslovódja.
Werkgeräth *n.* s. Werkzeug.
Werkholz *n.* les.
Werkleute *pl.* délavci *pl.*
Werkmeister *m.* s. Werkführer.
Werkplatz *m.* délavski prostor. [ga.
Werksgenossenschaft *f.* rudárska zádru-
Werkstätte *f.* délavnica, (delálnica); (des Schmiedes) kováčnica; (des Schneiders) šivárnica; (des Wagners) kolárnica ꝛc.
Werktag *m.* délavnik, vsednji dan.
Werktagskleidung *f.* vsakdánja —, vsednja obléka.
werkthätig délavěn, dejánski, dejánsko izkazován.
Werkthätigkeit *f.* délavnost.
Werkverständige *m.* izvédeněc, veščák.
Werkzeug *n.* oródje; pripráva; *fig.* srédstvo.
Wermut *m.* *(Artemisia Absinthium)* pelín (pélin); **Wermut-** pelínov.
wermutbitter greněk kakor pelín.
Wermuttrank, Wermutwein *m.* pelínověc, pelínkověc.
Werre *f.* bramor, podjèd.
Werst *f.* vrsta.
wert vreděn; (theuer) drag, ljub; (geschätzt) čislan, cenjen; etwas — sein kàj vreděn biti, za kàj biti.
Wert *m.* vrédnost, vrednóta, veljáva; (Preis) cena; eine Sache von — dragocéna reč (-í); ich lege — darauf velíke vrédnosti je za mene, velíko mi je do tega.
wertarm malo vreděn, brez posébne vrédnosti.
Werthaltung *f.* číslanje.
wertlos brez cene, brezcén, ničev.
Wertlosigkeit *f.* brezcénost.
Wertmaßstab *m.* merílo vrédnosti.
Wertmesser *m.* cenomèr; s. Wertmaßstab.
Wertpapiere *pl.* vrédnostni papírji *pl.*
wertschätzen číslati, v číslih iméti (imám), céniti, spoštovati.
Wertschätzung *f.* číslanje, spoštovánje.
Wertstempel *m.* vrédnostni kolěk.
wertvoll dragocèn.
Wertzunahme *f.* rast (-i) vrédnosti.
Werwolf *m.* volkodlàk.
Wesen *n.* bitje; bitnost, bistvo; dem — nach po bistvu, bístveno; (das Betragen) vedénje, obnášanje; (Charakter) značáj; sein — treiben svoje rečí ugánjati; viel —s von einer Sache machen velíko hrupa délati o čem.
Wesenheit *f.* bítnost, bístvo.
wesentlich bitěn, bistven.
Wesentliche *n.* bistvo, jedro.
weshalb? zakáj?
Wespe *f.* osa; **Wespen-** osji, osínji; **=nest** *n.* osínjak, osír; **=stich** *m.* osji pik.
wessen? čigáv?
West *m.* (Wind) zahódni vetěr, zahódnik, zapádnik, podsólnčnik; **West-** zahódni, zapádni; **west-** zapadno-, zahodno-.
Westcontinent *m.* zahódna celína.
Weste *f.* telóvnik, opŕsnik, živótnik, brezrokávnik.
Westen *m.* zahòd, zapàd; večér.
Westküste *f.* zahódni breg, zahódno obréžje.
westlich zahóděn, zapáděn.
Westmacht *f.* zapádna držáva, — velemóč (-i).
Westpunkt *m.* zapadíšče, zahodíšče.
Westseite *f.* zahódna —, zapádna stran (-í).
westwärts *adv.* proti zahódu, — zapádu, — večéru.
Westwind *m.* s. West.
weswegen s. weshalb.
wett machen pobótati, poravnáti.
Wettbewerb *m.* tekmovánje.
Wette *f.* stava, vadlja; eine — eingehen stáviti; es gilt eine — stavim; um die — (laufen, trinken ꝛc.) za tekmó —, tekmujòč (teči, piti itd.).
Wetteifer *m.* tekmà, tekmovánje.
wetteifern tekmovati, kósati se, izkúšati se, natécati se.
wetten stáviti, vádljati (se).
Wetter *n.* vreme (-éna); schönes — lepo vreme; schlechtes — slabo —, grdo vreme; (Gewitter) nevíhta, hudo vreme, neúra; (Donnerwetter) grmé-

nje; es wird ſchönes — vedrí se, vremení se, jasní se; (im Bergweſen) zrak; ſchlagende — treskàv zrak.

Wetterableiter *m.* strelovòd.

Wetteranzeiger *m.* vremenokàz.

Wetterbach *m.* hudoúrnik.

Wetterdach *n.* pristrèšek, nadstrèšek.

Wetterfahne *f.* vétrnica.

wetterfeſt utŕjen (proti vsákemu vreména).

Wettergewölk *n.* hudoúrni oblák.

Wetterglas *n.* vremeník.

Wetterhahn *m.* petélin (-ína) na strehi.

Wetterhäuschen *n.* vreménska híšica.

Wetterkunde *f.* vremenoznánstvo.

wetterlauniſch nestanovítèn.

Wetterläuten *n.* zvonjénje hudi uri, prezvánjanje.

Wetterleuchten *n.* blisketánje, pobliskávanje, blískavica, zarníce *pl.*, drníce *pl.*

wetterleuchten blisketáti, (-ám, -éčem), pobliskávati se; es wetterleuchtet zarníce —, drníce igrájo.

Wetterloch *n.* predúh.

wettern blískati in grméti, viháriti; es wettert nevíhta je; *fig.* krégati se, razsájati, razgrájati.

Wetterprophet *m.* vreménski prórok.

Wetterſchaden *m.* vreménska uíma.

Wetterſchlag *m.* udár strele, tresk.

Wetterſtrahl *m.* strela.

Wetterwechſel *m.* izpremémba vreména.

wetterwendiſch nestanovítèn.

Wetterwolke *f.* hudoúrni oblák.

Wetterzeiger *m.* vremeník.

Wettgeld *n.* stava, stavílo.

Wettgeſang *m.* tekmoválno petje, nadpévanje.

Wettkampf *m.* tekmoválni bòj; tekmovánje.

Wettkämpfer *m.* tekmoválni borívec.

Wettlauf *m.* tekmoválni tek.

wettlaufen za tekmó teči.

Wettläufer *m.* tekmoválni tékavec.

Wettrennen *n.* (tekmoválna) dirka.

Wettſtreit *m.* tekmà, tekmovánje.

wetzen brúsiti; nabrúsiti; (reiben) drgati, drgniti; die Zunge — jezikovati, jezíkati, jezik brúsiti.

Wetzer *m.* brúsec, brusívec.

Wetzſchiefer *m.* brusník.

Wetzſtein *m.* brus; (der Mäher) osla.

Wetzſteinbehälter *m.* (der Mäher) óselnik, vodér.

Wichs *m. f.* paráda; **Wichs-** leščílni, loščílni.

Wichſe *f.* voščílo; leščílo, loščílo.

wichſen voščíti; léščiti, lóščiti, svetlíti; povoščíti; poléščiti, polóščiti; ſ. prügeln.

Wichsleinwand *f.* povoščéno platno.

Wicht *m.* škrat; malovrédnež, smótlaka; armer — siromák, ubóžec.

Wichtelmännchen *n.* malič, skrkljič, škrat.

wichtig važèn, tehtèn, tehtovít; znamenít(ěn), imenítèn; — thun vážnega se délati, šopíriti se, ščepériti se, košátiti se.

Wichtigkeit *f.* važnost, tehtnost, tehtovítost; znamenítost, imenítnost; Sache von — važna reč (-í).

Wichtigthuerei *f.* šopírnost, šopírljivost.

Wicke *f.* grášica, grahor.

Wickel *m.* kodélja; povítek, zvítek; svaljek.

Wickelband *n.* povòj.

Wickelkind *n.* dete v povójih.

wickeln viti (vijem), motáti; zavíjati; zavíti, zamotáti; (ein Kind) povíjati; povíti; (um etwas) oviti; *impf.* ovíjati —, viti kàj okóli česa.

Wickelſchnur *f.* povójna vrvca.

Wickenacker *m.* gráhorišče.

Wickler *m.* ženski plašč; (Schmetterling) zaviják.

Widder *m.* ovèn, mrkáč, járec; **Widder-** ovnov.

wider *praep.* zoper, proti.

Widerdruck *m.* ſ. Gegendruck.

widereinander *adv.* eden proti drúgemu, drug zoper drúgega.

widerfahren prigodíti se, zgodíti se, primériti se, pripetíti se komu, zadéti (-dénem) koga; *impf.* do-, zgájati se, godíti se, primérjati se, zadévati; — laſſen izkázati (-kážem); *impf.* izkazovati.

widerhaarig sršljiv, ščetínast; *fig.* trmast, upórèn.

Widerhaken *m.* (an der Angel) zálust (-lústi), zazóbek.

Widerhall *m.* odmèv, jèk, malík.

widerhallen odmévati, odglášati se, odjekovati; odglásiti se, odjékniti; razlégati se.

Widerklage *f.* protitóžba, nasprótna tožba.

Widerkläger *m.* nasprótni tožník.

Widerlage *f.* opóra; (Gegenausſteuer) zaženílo.

Widerlagsmauer *f.* opórni zid.

widerlegen opovréči (-vŕžem), ovréči, izpodbíti (-bíjem); *impf.* ométati (-métam, -méčem), izpodbíjati.

Widerlegung *f.* opovŕžba, ovŕžba.

widerlich zoprn, mrzèk, zamrzljìv, netéčen.

Widerlichkeit *f.* zóprnost, mrzkost, netéčnost.

widern mrzéti; es widert mir (mich) vor etwas mrzí mi kaj, zóprno mi je, preséda mi.

widernatürlich protinarávèn, protinatúren.

Widerpart *m.* ſ. Gegner u. Gegentheil.

widerrathen odsvétovati; *impf.* odsvetávati.

widerrechtlich protiprávèn.

Widerrechtlichkeit *f.* protiprávnost.

Widerrede *f.* protigóvor; ugóvor; pregovárjanje, prerékanje.

widerreden ugovárjati; pregovárjati, prerekovati.

Widerriſt *m.* vihèr.

Widerruf *m.* preklìc, oporèk; auf — proti preklícu.

widerrufen preklícati (-klíčem); oporéči; *impf.* preklicevati, oporékati.

widerruflich preklíčen, oporéčen.

Widerrufsurkunde *f.* preklícna listína.

Widerſacher *m.* nasprótnik.

Widerſchein *m.* odsèv, odsvít, odsíj, odsévanje.

widerſetzen ſich ustáviti se, upréti (-prèm) se, postáviti se, po robu se postáviti; *impf.* ustávljati se, upírati se, postávljati se (po robu).

widerſetzlich upórèn, upírljiv, nasprotljiv.

Widerſetzlichkeit *f.* upórnost, upírljivost, nasprotljívost.

Widerſinn *m.* nezmíſel, neúmnost, nespámet (-i).

widerſinnig razúmu protívèn, — nasprótèn, nezmíseln, brezúmèn, nespámetèn.

widerſpenſtig upórèn, upírljiv, nepokórèn.

Widerſpenſtige *m.* upórnik, nepokórnež.

Widerſpenſtigkeit *f.* upórnost, upírljivost, nepokórnost.

Widerſpiel *n.* nasprótje.

widerſprechen ugovárjati komu, čemu, prerékati kaj; preréči; (einer Thatſache) upírati se čemu, ne ujémati se s čim; (negieren) zanikávati, tajíti.

widerſprechend protislóvèn, prekoslóvèn, nasprótèn, navzkrížèn.

Widerſpruch *m.* ugóvor; protislóvje, nasprótje.

Widerſpruchsgeiſt *m.* nasprotljívost.

Widerſtand *m.* upòr, odpòr, odbòj; — leiſten upírati se, protíviti se, v bran se stáviti.

Widerſtandsfähigkeit *f.* odpórnost.

Widerſtandskraft *f.* odpórna sila, odporljívost.

widerſtehen upírati se, ustávljati se, protíviti se; upréti (-prèm) se, ustáviti se; (von Speiſen) upírati se, preséda ti; upréti se.

widerſtreben upírati se, nasprotovati, protíviti se.

Widerſtreit *m.* nasprótje, nasprotovánje; upòr.

widerſtreiten upírati se, nasprotovati, ne ujémati se; einander — navzkríž si biti.

widerſtreitend nasprótèn, protívèn, navzkrížèn.

widerwärtig zoprn, mrzèk, priskútèn.

Widerwärtigkeit *f.* zóprnost, mrzkost; nadlóga, napást (-i).

Widerwille *m.* nevólja, nejevólja, mrzénje; mit —n z nejevóljo, nevóljno.

widerwillig nevóljèn, nejevóljèn.

widmen odméniti; (ein Buch) posvetíti; *impf.* odménjati, posvečevati; Aufmerkſamkeit — pozórnost obráčati na kaj; ſich — posvetíti se.

Widmer *m.* posvečevávec.

Widmung *f.* odmémba; odmenílo; posvétba, posvetítev, posvetílo; (Stiftung) ustanóva.

Widmungsbrief *m.* odmenílno pismo, ustanóvna listína.

Widmungskarte *f. (mil.)* odmenílni list, naménbnica.

Widmungsurkunde *f.* odmenílna listína.

widrig protívěn; (unangenehm) zoprn.

widrigenfalls *adv.* sicèr, drugáče, v nasprótnem slučáju, če nè.

Widrigkeit *f.* protívnost; zóprnost.

wie *adv. interr.* kakó? — groß kolik? kólikšèn? — theuer po čem? — weit kakó daleč? dokód? — viel kóliko? der — vielte katéri? kóliki? — ſo? kako to? — ſchön kakó lepó! *coni.* kàkor; (als) ko; wie viel — ſo viel kólikor — tóliko; wie oft — ſo oft kólikorkrat — tólikokrat; — immer kakorkòli.

Wiede *f.* trta, vitra.

Wiedehopf *m.* vdáb, vdeb, smrdokávra.

wieder *adv.* zopet, spet.

Wiederabdruck *m.* novi natisk, ponatisk.

Wiederauffindung *f.* zópetna najdba.

wiederaufleben iznóva oživéti.

Wiederaufnahme *f.* obnóva.

wiederaufnehmen obnovíti.

wiederaufwärmen pogréti (-gréjem); *impf.* pogrévati.

wiederbekommen zopet dobíti; *impf.* zopet dobívati.

Wiederbelebungsverſuch *m.* oživljajóči poskús.

wiederberufen zopet poklícati (-čem).

wiederbeſetzen zopet zasésti (-sédem); *impf.* — zasédati; (eine Stelle) službo zopet podelíti.

wiedereinbringen zopet privésti (-védem); vnovič vložíti; *impf.* — vlágati; zopet nadoméstiti, — prihitéti.

wiedereinſetzen (in den vorigen Stand) zopet postáviti v popréjšnji stan; in ein Amt — zopet naméstiti.

wiedereintreten zópet vstópiti; *impf.* — vstópati.

wiedererkennen zopet spoznáti; *impf.* — spoznávati.

wiedererlangen zopet zadobíti; *impf.* — zadobívati.

Wiedererlangung *f.* zópetna zadobítěv.

Wiedereröffnung *f.* zópetna otvorítěv.

Wiedererſatz *m.* povračílo.

wiedererſtatten zopet povrníti; *impf.* — povráčati.

Wiedererzählung *f.* ponovljéno pripovedovánje, ponóva.

Wiedergabe *f.* povračílo; ponovítěv; ſ. Reproduction.

wiedergebären prerodíti; *impf.* prerájati.

wiedergeben vrníti, nazáj dati; *impf.* vráčati, nazáj dajáti (-am, -em); zopet povédati (-vem), ponovíti.

Wiedergeburt *f.* prepórod, preròd, preródba.

wiedergeneſen ozdravéti, preboléti.

Wiedergeneſene *m.* ozdrávljenec.

Wiedergeneſung *f.* ozdravénje, prebolénje.

wiederherſtellen popráviti, obnovíti; *impf.* poprávljati, obnávljati; einen Kranken — ozdráviti; *impf.* ozdrávljati.

Wiederherſtellung *f.* popráva, obnóva; ozdrávljenje, ozdrávljanje; nach ſeiner — ko ozdraví, ko je (bo) ozdrável.

wiederholen ponovíti; *impf.* ponávljati.

wiederholentlich *adv.* zopet in zopet, ponovljéno.

Wiederholer *m.* ponavljávec.

Wiederholung *f.* ponávljanje, ponovítěv, ponavljáva; **Wiederholungs-** ponavljálni; im —falle če bi se to ponavljálo (ponovílo); **=prüfung** *f.* ponavljálna preizkúšnja, ponavljálni —, popravljálni izpìt; **=ſchule** *f.* ponavljálna šola, ponavljálnica; **=zeichen** *n.* ponavljáj.

wiederkäuen prežvékati, prežvekovati, prežívati; prežvéčiti, prežvekáti.

Wiederkäuer *m.* prežvekovávec, prežvékavec, preživáč; **=in** *f.* prežvekovávka.

Wiederkauf *m.* odkúp, rešílo, rešílni kup; auf — veräußern na odkúp —, na rešílo prodáti.

wiederkaufen odkúpiti, rèšiti, nazáj kúpiti.

Wiederkäufer *m.* odkúpnik, rešívec.

wiederkäuflich odkúpen.

Wiederkaufsrecht *n.* odkúpna pravíca.

Wiederkaufsvertrag *m.* odkúpna pogódba, pogódba na rešílo.

Wiederkehr *f.* vrnítěv, povrátěk.

wiederkehren vŕniti se, povŕniti se, nazáj priti (pridem); ponovíti se; *impf.* vráčati se, povráčati se, nazáj prihájati; ponávljati se.

wiederkommen zopet priti (pridem), povŕniti se.

Wiederkunft *f.* vrnítěv, povrátěk.

wiederſchallen ſ. widerhallen.

wiederſehen zopet vídeti.

Wiederſehen *n.* svídenje; auf — na svídenje! bis auf — dokler se zopet ne vídiva (vídimo).

Wiedertaufe *f.* prekŕst, prekrščevánje.

wiedertaufen prekŕstiti, iznóva kŕstiti; *impf.* prekrščevati.

Wiedertäufer *m.* prekrščevávěc, prekrstník; prekrščeněc.

wiederum *adv.* zopet, spet, iznóva.

wiederverehelichen ſich v drugo poročíti se, iznóva omožíti (reſp. oženiti) se.

Wiederverehelichung *f.* zópetna omožítěv (oženítěv).

wiedervereinigen zopet zdrúžiti, iznóva zedíniti.

Wiedervereinigung *f.* zópetna združítěv, zópetno zedínjenje, obnovítěv zdrúženja.

wiedervergelten povŕniti, pláčati; *impf.* povráčati, plačevati.

Wiedervergelter *m.* povračník, povračevávěc.

Wiedervergeltung *f.* povračílo, vračílo, povračevánje; **Wiedervergeltungs-** povračílni.

Wiederverkauf *m.* prekúp.

Wiederverkäufer *m.* prekúpnik, prekúpěc.

Wiederwuchs *m.* mladjé, podrást (-i), podráščina, izpodrástěk.

Wiege *f.* zibel (-i); *dem.* zíbelka, zibka, zíbelčica.

Wiegegang *m.* zibálna hoja *(turn.)*.

Wiegemeſſer *n.* sekáč, sekljáč.

wiegen (ſchaukeln) zíbati (zibljem), gúgati; (ein Gewicht haben) téhtati, vágati; ſ. wägen.

Wiegenband *n.* zíbelna povéza.

Wiegenlied *n.* prizíbelna pesěm (-i), zazibávka, uspávanka.

wiehern rezgetáti (-ám, rezgéčem, rezgáčem), hŕzati (-am, hržem); zarezgetáti, zahŕzati, hŕzniti; gerne —d rezgátěn.

Wiehern *n.* rezgetánje, rezgèt, hŕzanje.

Wiesbaum *m.* žrd (-í).

Wieſe *f.* trávnik; (Berg—) senóžet (-i), košenica, senokóša; (Wieſenland) košenína.

Wieſel *n.* podlásica, gránosljek.

Wieſen- trávniški; senóžetni.

Wieſenampfer *m.* kíslica.

Wieſenbau *m.* obdelovánje trávnikov, trávništvo.

Wieſenbocksbart *m.* trávniška kozja brada.

Wieſenfuchsſchwanz *m.* lisíčji rep.

Wieſenfurche *f.* prékopa, jarék, draga.

Wieſenknopf *m.* kampanélica, strášnica.

Wieſenküchenſchelle *f.* kosmatíněc.

Wieſenland *n.* košenína.

Wieſenſalbei *m. (Salvia pratensis)* trávniška kadúlja, babkovína.

Wieſenſchwingel *m.* bílnica.

wiewohl *conj.* ſ. obgleich.

wild divji; (erzürnt) srdít, razkáčen; (ausgelaſſen) razuzdán, samopášen, neugnán; (vom Blick) srep; (roh) siróv, neotesán; (unbebaut) pust, neobdélan; (vom Gewächs) samorášč, samosévěn, samorášel; —er Apfelbaum lesníka; —er Birnbaum drobnica; —es Thier zver (-í), zverína; — werden zdivjáti, podivjáti, obdivjáti.

Wild *n.* zver (-í), zverína; *(coll.)* zverjád (-i), divjáčina, divjína; **Wild-** zverínji, divjáčinski.

Wildbach *m.* hudoúrnik, sušěc, bújica.

Wildbahn *f.* lovska zaséka; (in der Fuhrmannsſprache) pricéstje.

Wildbann *m.* lovíšče.

Wildbraten *m.* pečéna divjáčina.

Wildbret *n.* divjáčina, divjína; **=händler** *m.* trgóvěc z divjáčino, divjínar.

Wilddieb *m.* lovski tat, tatínski lověc; **=erei** *f.* tatínski lòv; **=ſtahl** *m.* lovska tatvína.

Wilde *m.* divják; *f.* divjákinja.

Wildente *f.* divja raca.

Wilderer *m.* ſ. Wilddieb.

wildern tatínsko loviti divjáčino.

Wildfahre *f.* lovska gaz (-í).

Wildfang *m.* divják; razposajénec, divjáček.

wildfremd popólnoma tuj.

Wildgans *f.* divja gos (-í).

wildgewachſen ſ. wildwachſend.

Wildhafer *m.* divji —, črni óvès.

Wildheit *f.* divjóst; srdítost, razkáčenost, razuzdánost; neugnánost; srepóst; siróvost, neotesánost.

Wildkammer *f.* ograjéno lovíšče.

Wildlager *n.* brlòg, lož.

Wildling *m.* divják, neotesánec; ſ. Wildfang; (unveredelter Baum) divják.

Wildnis *f.* puščáva, pustínja, pustína, divjáva, divji kràj.

Wildobſt *n.* divjáče *pl.*, divjáčno sadje.

Wildpark *m.* divjáčinska obóra.

wildreich bogàt z divjáčino.

Wildſchon-geſetz *n.* zakon o varstvu divjáčine; **-zeit** *f.* prepovédani lovski čàs.

Wildſchur *f.* volčji kožuh, kosmáta volčína.

Wildſchütz *m.* ſ. Wilddieb.

Wildſchwein *n.* divji praséc, divja svinja.

Wildſpur *f.* divjáčinski sled.

Wildſtand *m.* brlòg; množína divjáčine.

wildwachſend samosévèn, samosévski, samorášč, samoráščen, samorástel, samoníkel; —e Pflanze samosévka; *m.* samosévec.

Wille *m.* volja; aus freiem Willen prostovóljno, radovóljno, dobrovóljno; wider —n proti volji; mit —n nalašč, naménoma; um ... willen zarádi, zavóljo; um Gottes willen za božjo voljo, za Boga! letzter — poslédnja volja, oporóka.

willenlos brezvóljen, brez svoje volje, neodlóčen.

willens ſein hotéti (hočem), mísliti, namérjati, kániti, naménjen biti; ich bin — volja (miśel) me je.

Willensäußerung, Willenserklärung *f.* razodétev —, izràz volje, razodéta —, izrážena volja.

Willensfreiheit *f.* svobódna (prosta) volja.

Willenskraft *f.* trdnóst volje, trdnovóljnost.

willfahren izpólniti komu voljo, storíti mu po volji, ugoditi, ustréči (-strežem); *impf.* ugájati, ustrézati.

willfährig ugodljìv, ustrežljìv, uslužljìv.

Willfährigkeit *f.* ugodljívost, ustrežljívost, uslužljívost.

willig *adi.* voljèn, radovóljen, dobrovóljen.

willigen ſ. einwilligen.

Willigkeit *f.* vóljnost, radovóljnost.

Willkommbecher *m.* dobrodóšlica.

willkommen dobro došèl (došli)! — heißen kot dobrodóšlega sprejéti (spréjmem), prijázno sprejéti; er iſt überall — povsód ga z veséljem sprejémajo, povsód je dobro došèl.

Willkommen *n.* (*m.*) dobrodóšlica.

Willkommtrunk *m.* dobrodóšlica.

Willkür *f.* samovólja, samovóljnost, svojevóljnost, samovóljstvo.

Willkürherrſchaft *f.* samovóljno vládanje. — vladárstvo.

willkürlich samovóljen, svojevóljen.

wimmeln mrgoléti, gomzéti, gomizljáti, gomáziti, vrvéti.

Wimmer *m.* (*f.*) (Knorren im Holze) grča, hrga; (Jahresring) létnica; (Hautausſchlag) mozólj.

wimmerig grčav; mozóljast.

Wimmerling *m.* ječálo, cmérda.

wimmern skomljáti, jéčati (-ím), jávkati.

Wimpel *m.* zastáva, bandéro, prapor (na ladji).

Wimper *f.* trepálnica, véjica, ozémec (*pl.* ozémci).

wimpern trépati (trépljem), mežíkati; tréniti, mežíkniti.

Wind *m.* vetèr, sapa; (gelinder) vetríc, vetrec, sápica; (heftiger) piš; dem —e ausgeſetzt na vetru, ohlípen; — machen páhati, pahljáti; (prahlen) báhati se, ústiti se; (lügen) legáti (lažem) (se); — von etwas bekommen ovóhati, oslediti, začútiti; er wird von —en geplagt vetróvi ga nadlegújejo, napénja ga; ſpaniſche —e (Mehlſpeiſe) képice.

Windbeutel *m.* bahàč; vetrenják, fuflja; (Gebäck) mošnjíček.

Windblütler *m.* vetrocvétka.

Windbruch *m.* ſ. Windfall.

Windbüchſe *f.* puška vetrenjáča.
Winde *f.* (Haſpel) motovílo; (Göpel) vitěl, vitlo, vinta, vzdigálo; *(Convolvulus)* slak.
Windebaum *m.* stožér.
Windei *n.* zapŕtěk.
Windeiſen *n.* ročica zavijávka.
Windel *f.* pleníca.
Windelkind *n.* dete v plenícah.
windeln povíti (-vijem); *impf.* povíjati (v pleníce).
windelweich, — ſchlagen, prügeln dobro natépsti (-tepem), — nakríšpati, zmlátiti.
winden viti (vijem), motáti; (Kränze) viti, plesti (pletem); splesti; (die Hände) roke viti, — lómiti; (einem etwas) aus den Händen — iz rok izvíti; (Laſten in die Höhe) z vitlom vzdigovati, víntati; (Wäſche) ožémati; ſich — viti se; zvíjati se; (um etwas) ovíjati se.
Windeseile *f.* vetróvna hitróst.
Windfahne *f.* vétrnica.
Windfall *m.* (Windbruch) podrtína, podrtíke *pl.*, polómki *pl.*, polomljenína.
Windfang *m.* vétrnik; zavétrina pred durmi; prevetrílo; (in der Uhr) vétrnica.
Windfege *f.* vélnica na sapo.
Windhafer *m.* gluhi ověs, glušec.
Windharfe *f.* Eolova harpa.
Windhoſe *f.* vétrni smŕk, vétrna troba.
Windhund *m.* hrt.
windig vetrn, vetróvěn, vetrovít.
Windkaſten *m.* vetreník.
Windkolik *f.* madrón, kólika od zapŕtih vetróv, napénjanje.
Windlade *f.* predúšnik; (in der Orgel) sápnica.
windleicht laheˇk kakor vetěr.
Windlicht *n.* navétrna sveča; plameníca, baklja.
Windling *m. (Convolvulus)* slak.
Windloch *n.* predúh, oddušník, sápnica.
Windmachen *n.* báhanje.
Windmacher *m.* baháč, báhavec, širokoústnež.
Windmaſſe *f.* (in der Kochkunſt) ſpaniſche — španski sneg.
Windmeſſer *m.* (Anemometer) vetromèr.
Windmühle *f.* mlin na sapo (na vetěr), vétrni mlin; (Vogelſcheuche) klepétec, ropótec.
Windpocke *f.*, —n *pl.* noríce *pl.*
Windrad *n.* kolce na dušníku, mliněk.
Windrichtung *f.* vétrna smer (-i), — mer (-í).
Windriſs *m.* ſ. Windfall.
Windröschen *n. (Anemone nemorosa)* vétrnica; (violettes) velikonócnica.
Windroſe *f.* vetrónvica.
Windsbraut *f.* vihár, vihra, piš.
windſchief zvežen.
Windſchirm *m.* zaslonílo proti vetru, vetrobràn.
Windſchlag *m.* ſ. Windfall.
windſchnell hitěr kakor vetěr.
Windſeite *f.* vétrna stran (-í); auf der — na vetru, proti vetru obŕnjen.
windſicher zavétěn, zavétrn, zatíšěn; —er Ort zavétje, zatíšje.
Windſpiel *n.* hrt.
windſtill brezvétrn, brez vetra, tih.
Windſtille *f.* brezvétrje, tišína.
Windſtoß *m.* vétrni buh; es kommt ein — vetěr buhne.
Windſtrich *m.* vétrni vlak, vétrna mer (-í); zbris; dem — ausgeſetzt na vetru, zbrisěn.
Windſturm *m.* piš, vihár.
Windſucht *f. (Tympanitis)* trebúšna napíhnjenost, bobnica.
windtreibend vetróve odganjajóč.
windtrocken na vetru posušèn.
Windung *f.* zavíněk, zavòj.
windwärts *adv.* proti vetru.
Windwehe *f.* zamèt.
Windwirbel *m.* vétrni vrtíněc, bahorín.
Windzug *m.* prepìh.
Wink *m.* migljaj, mig, namìg; einen — geben po-, namígniti; (mit den Augen) po-, nameˇžikniti.
Winkel *m.* kot; (ein entlegener) zakótje, zakótěk; **Winkel-** kotni; zakótni.
Winkeldruckerei *f.* zakótna tiskárna.
Winkelehe *f.* zakótni —, skrívni zakon.
Winkeleiſen *n.* ógelnik, oglomèr, kotnik, ógelna kljuka.

Winkelgaſſe *f.* zakótna úlica.
Winkelgrad *m.* kotna stopínja, — stópnja.
Winkelhaken *m.* (bei den Schriftſetzern) vrstomèr; ſ. Winkeleiſen.
winkelig oglàt.
Winkelmaß *n.* ógelna mera, oglomèr, kotnik.
Winkelmeſſer *m.* kotomèr.
Winkelmeſſung *f.* kotomérstvo.
winkelrecht pravokótën.
Winkelſchreiber *m.* zakótni pisár.
Winkelſchule *f.* zakótna šola.
Winkelſtück *n.* koléno.
Winkelverſammlung *f.* zakótno zborovánje, skrivni shòd.
Winkelzirkel *m.* kotomérno šestílo.
Winkelzug *m.* prazni izgóvor; —züge *pl.* zvíjanje; zvijáča.
winken mígniti, po-, namígniti; (nicken) kímniti, pokímati; (mit den Augen) pomežíkniti; (mit der Hand) máhniti; *impf.* mígati; kímati; mežíkati; máhati.
Winken *n.* míganje, namigávanje; kímanje; mežíkanje; máhanje.
Winker *m.* mígavec; kímavec.
Winſelaffe *m.* cvilež.
Winſeler *m.* cvilják, cvilež.
winſeln cvíliti; cvíčati (-ím), cmévkati; jéčati (-ím), jávkati.
Winſeln *n.* cvíljenje, cmévkanje ꝛc.
Winter *m.* zima; im — po zimi; den — zubringen zimovati, prezimovati; prezímiti; **Winter-** zimski, pozímski; (von der Frucht) ozímni, ozími.
Winterabend *m.* zimski večér.
Winterapfel *m.* ozímno jábolko, ozimáča, ozímnik, ozímka.
Winteraufenthalt *m.* zimovánje, prezimovánje; (Ort) zimovíšče, prezimovališče.
Winterbirne *f.* ozímka, ozimíca.
Wintereiche *f.* ſ. Steineiche.
Winterfrucht *f.* ozímno žito, ozimína.
Wintergerſte *f.* ozímni ječmen.
Wintergetreide *n.* ſ. Winterfrucht.
Wintergrün *n.* ſ. Immergrün u. Epheu.
Winterhaar *n.* zimska —, ozímna dlaka.
Winterhafer *m.* ozímni —, ozími ovès.
Winterkälte *f.* zimski mràz.
Winterkleid *n.* zímska obléka.
Winterlager *n.* zimsko taboríšče; zimsko ležíšče; zimovíšče.
Winterlehne *f.* (des Berges) osójna (odsójna) stran (-í), osója *pl.*, osójina.
Winterlein *m.* ozímni —, ozími lan, ozímec, turščak.
winterlich zimski.
Wintermonat *m.* zimski mesèc; prosínec.
wintern zimováti; es wintert zima nastópa.
Winternacht *f.* zimska noč (-í).
Winterobſt *n.* ozímno sadje, ozímci *pl.*, ozímke *pl.*
Winterpelz *m.* zimski kóžuh (-úha).
Winterpflanze *f.* ozímna rastlína.
Winterquartier *n.* zimovíšče, prezimovališče.
Winterrock *m.* zimska suknja.
Winterſaat *f.* ozímna setêv, ozimína.
Winterſchlaf *m.* zimsko spanje; — halten zimo prespáti (-ím); *impf.* — prespávati.
Winterſeite *f.* séverna stran (-í).
Winterſonnenwende *f.* zimski solnčni obrát, zimski kres.
Wintertag *m.* zimski dan (dneva).
Winterung *f.* prezimovánje.
Wintervorrath *m.* zimska zalóga.
Winterweizen *m.* ozímna pšenica.
Winterzeit *f.* zimski čàs, zimska doba.
Winzer *m.* vinógradnik; víničar, (vincar); **=in** *f.* vinógradnica.
Winzerlied *n.* vinógradniška pesèm (-i).
Winzermeſſer *n.* vinjak, vínjačič, kosír, vinóraz (nóraz), rezník, krivèc, kriváč.
winzig majčken, majcen, drobèn, dróbičkèn, dróbecèn.
Wipfel *m.* vrh; *dem.* vršič; vršíček.
wipfeln vrh prirézati (-rêzem), — prisékati; *impf.* — prirezovati, — prisekovati.
Wippchen *n.*, jmdm. ein — vormachen mámiti, slepáriti koga; premámiti, oslepáriti.
Wippe *f.* (Kippe, Gleichgewichtsgrenze) prevésica, pretréslica; gúgalnica; auf der — ſtehen na prevésici —, na vágalici biti.

wippen gúgati, gúncati; ſich — gúgati se, májati se; kippen und — zlatníke obrezovati in goljufivo vágati.

Wippen *n. (turn.)* krčistéza.

wir *pron.* mi; *(dual)* midva (*f.* medve).

Wirbel *m.* vrtínec; ſ. Waſſerwirbel; (am Kopfe) vrtélj, vrtínček (témenski), zavijáča; (Spinn—) vreténo; (an der Geige) klinček, škrnek; (am Fenſter) kljuka; *(anat.)* vreténce; (Schwindel) vrtoglávica, omótica; — von Geſchäften sila opravíl, posla črez glavo; — ſchlagen (auf der Trommel) brčánjo biti, brčé bóbnati.

Wirbelbein *n.* vreténce.

Wirbelbogen *m.* gombéla.

Wirbelgeiſt *m.* vrtoglávec.

wirbelig vrtínčast; (ſchwindelig) vrtoglàv, omótičen.

Wirbelknochen *m.* vreténce.

Wirbelkörper *m.* vreténčni ploščék.

wirbeln vrtínčiti se, vrtéti se, súkati (sučem) se; (auf der Trommel) drobíti na boben, brčé bóbnati, brčánjo biti (bijem); (trillern) žvrgoléti, drobíti, gostoléti.

Wirbelſäule *f.* hrbtenica.

Wirbelſturm *m.* vrtínčasti vihár.

Wirbelſucht *f.* vrtoglávica.

wirbelſüchtig vrtoglàv.

Wirbeltanz *m.* vrtínčasti ples.

Wirbelthier *n.* vreténčar.

Wirbelwind *m.* vrtínčasti vetér, vihár.

Wirkeiſen *n.* (Wirkmeſſer bei den Hufſchmieden) porezílnik, kopítnjak.

wirken délati, delovati, dejstvovati; učíniti, storíti; viel Gutes — velíko dóbrega storíti; Wunder — čúdeže délati; (eine Wirkung äußern) učínek iméti, učinkovati; das hat gewirkt to je pomagálo; izdelovati; izdélati; (d. Teig) mésiti; zamésiti, umésiti; (den Huf) obrézati (-rézem), ostrúgati; (weben) tkáti (tkèm), na statvah délati.

Wirker *m.* delovátelj, činítelj, izdelovátelj; nogavíčar, trakar; (in der Bäckerei) mesívec.

wirklich *adi.* resníčen, istinít, dejánski; (bei Titeln) pravi; *adv.* v resníci, zarés, res, v istini.

Wirklichkeit *f.* resníčnost, istinítost; zur — werden uresníčiti se, obistiníti se.

wirkſam dejálen; učinkovít, učinljiv, dejstven; (ausgiebig) izdátен, krepék, močen; (giltig) veljávən.

Wirkſamkeit *f.* dejálnost, delovánje; učinkovítost, učinljívost, déjstvenost; izdátnost; veljávnost, veljáva, moč (-í); in — treten veljávo (moč) zadobíti; in — ſein moč iméti (imám), veljáti; außer — treten veljávo izgubíti, ob veljávo priti (pridem); außer — ſetzen veljávo (moč) vzeti (vzamem) čemu, razveljáviti kaj.

Wirkſtuhl *m.* nogavíčarske státvice.

Wirkung *f.* učínek; (Erfolg) uspéh; (Folge) poslédica, naslédek; (Geltung) moč (-í), veljáva; ohne — bleiben nič ne izdáti, nič ne pomágati; — haben učinkovati, pomágati; die — eines Beweiſes haben veljávo dokáza iméti (imám).

Wirkungsart *f.* načìn delovánja, delóva, načìn učinkovánja.

Wirkungskreis *m.* podróčje; übertragener — izročéno podróčje.

wirkungslos brez učínka; brez uspéha, brezuspéšen.

wirr zméden, zmešan; zahomotán, zamotán.

Wirrbund *n.* svežénj slame, otèp.

Wirren *pl.* homotíje *pl.*, zmešnjáve *pl.*

wirren ſ. verwirren; ſich — motáti se.

Wirrgarn *n.* zmešana preja, zamótki *pl.*, zaplétki.

Wirrkopf *m.* zmešana glava, vrtoglávec, zmédeneč, zmeda.

Wirrnis *f.*, **Wirrſal** *n.* zmešnjáva, zmotnjáva, homotíja.

Wirrſtroh *n.* neškópana slama.

Wirrwarr *m.* zmešnjáva, nered, zbrója, kodrčija, kolobócija.

Wirſing *m.* kódrasto zelje.

Wirt *m.* gospodár; krčmár, gostílničar, oštír.

wirtbar prijétен (za prebívanje).

Wirtel *m.* vreténski obróček.

Wirtin *f.* gospodínja; krčmarica, gostílničarka, oštírka.

wirtlich gostoljúben; ſ. wirtbar und wirtſchaftlich.

Wirtſchaft *f.* gospodárstvo; (der Wirtin) gospodínjstvo; (Haus—) hišno gospodárstvo; (Land—) kmetovávstvo, kmetíjstvo; (Gaſt—) krčmárstvo, gostílničarstvo; was iſt das für eine —! kakšèn nerèd je to! — führen (als Wirt) gospodáriti; (als Wirtin) gospodínjiti; (als Landmann) kmétovati; (als Hauswirt) hiševáti.

wirtſchaften ſ. Wirtſchaft führen.

Wirtſchafter *m.* gospodár; oskrbník; prístav, pristávnik, hišnik, ključár; =in *f.* gospodínja; oskrbnica, pristávnica, híšnica, ključarica.

wirtſchaftlich gospodárski; (ſparſam) gospodárèn, varčèn, ščedljiv.

Wirtſchafts- gospodárski, gospodárstveni; =amt *n.* gospodárski uràd; =betrieb *m.* gospodárjenje; =erträgnis *n.* dohódek od gospodárstva, prigospodárek; =gebäude *n.* gospodársko poslópje; =geräthe *n.* gospodársko —, kmetíjsko oródje.

Wirtshaus *n.* krčma, gostílna, gostílnica, pívnica; **Wirtshaus-** krčmárski, gostílniški; =beſitzer *m.* krčmár, gostílničar.

Wiſch *m.* brísljica, brišèlj; (Kehrwiſch) omélo; *dem.* omélce; (beſchriebenes Papier) čečkarija, čèč.

wiſchen *tr.* (abwiſchen) brísati (brišem), otírati; obrísati, otréti (-tárem, -trèm); *intr.* (entwiſchen) smúkniti, izmúzniti se.

Wiſcher *m.* brisáč; (Geräthe) brisálo, otirálo, oteráč; (Verweis) ukòr; einen — bekommen dobíti po nosu.

Wiſchlappen *m.* brisávka, brisálo, brísljica, cunja.

Wiſchtuch *n.* brisáča, brisa, brislja, oteráča.

Wiſent *m.* divji vòl, tur, zobèr.

Wismut *n. m.* bizmut; **Wismut-** bízmutni, bízmutov.

wiſpeln, wiſpern šepetáti (-ám, šepéčem), čebljáti.

Wiſsbegier(de) *f.* vedožéljnost, védečnost.

wiſsbegierig vedožéljen, védečen.

wiſſen védeti (vem); etwas auswendig — na pamet znati; zu — thun naznániti, na vedež —, na znanje dati, povédati (-vém), jáviti; wiſſe vedi; Dank — hvaléžen biti; zu leben — znati živéti.

Wiſſen *n.* védenje; ohne mein — brez moje védnosti, — vedí, brez mójega védenja, — veda; meines —s kólikor jaz vem, kólikor je meni znáno; nach beſtem — kakor (kdo) najbólje vé in zna; (Kenntnis) znanje, vednost.

wiſſend *adi.* vedòč; *adv.* védoma.

Wiſſenſchaft *f.* vednost, znanje; veda, znanost, znanstvo.

wiſſenſchaftlich znanstven.

Wiſſenſchaftlichkeit *f.* znánstvenost.

Wiſſenſchaftslehre *f.* vedoslóvje, znanstvoslóvje.

Wiſſensdrang, Wiſſensdurſt *m.* dehténje po vedi, vedodehtívost.

wiſſenswert vreden da se vé, znanja vreden.

Wiſſenszweig *m.* predèl znánosti, znánstvena stroka.

wiſſentlich védoma storjèn, védomašnji, védežèn; vedé, védoma.

Wiſſer *m.* vedèc, vedež, znavèc.

Witfrau *f.* ſ. Witwe.

wittern *intr.* es wittert ſo u. ſo vreme je tako in tako; ſ. wettern; ſich — (v. den Bienen) prašíti se; *tr.* vóhati, dúhati, čútiti; za-, iz-, ovóhati, začútiti.

Witterung *f.* vreme (-éna); ſchlechte — grdo vreme; vóhanje, vòh; duh.

Witterungskunde *f.* vremenoznánstvo.

Witterungsverhältniſſe *pl.* vreménstvo.

Witthum *n.* vdóvščina, užítek.

Witwe *f.* vdova, vdóvica; — werden ovdovéti; **Witwen-** vdóvski; =gehalt *m.* vdovska plača, vdóvščina; =ſchaft *f.*, =ſtand *m.* vdóvstvo, vdóvščina; im — leben vdovstvovati, vdovovati.

Witwer *m.* vdovèc; **Witwer-** vdovski.

Witz *m.* bistroúmnost, bistroúmje; bistroúmèn —, šegàv domíšljaj, — domíslek, dovtip.

Witzbold *m.* dovtípnež, šegávèc.

Witzelei *f.* skazovánje z dovtípi.

witzeln dovtípne opómnje délati, z dovtípnostjo (šegávostjo) se skazovati, dovtípe lovíti, dovtipkovati.

witzig bistroúmèn, prebrísan, iznajdljiv; dovtípèn, šegàv.

witzigen spámetiti, spámetovati, izmodríti, izučíti.

Witzigung *f.* spámetovanje; nauk.

Witzkopf *m.* prebrísaneč, bistroúmnež; dovtípnež.

Witzling *m.* dovtipolóvec.

witzlos brez solí, brez bistroúmja.

witzreich bistroúmen; zeló dovtípen.

wo *interr.* kje? (— herum) kod? *relat.* kjer; koder; — immer kjerkòli, koderkòli; *indefin.* kje, kod; von — *interr.* odkód? *relat.* odkóder; *indefin.* odkód; *coni.* àko, če; — nicht ako (če) ne.

wobei pri čemer.

Woche *f.* teden; auf die — prihódnji teden; zweimal in der — dvakrat na teden; **Wochen-** tédenski.

Wochen *pl.* otróčja póstelja; in die — kommen porodíti; in den — sterben na poródu umréti; **-bett** *n.* otróčja póstelja, bábine *pl.*, porod.

Wochenblatt *n.* tednik.

Wochenkind *n.* novorojénček.

wochenlang *adv.* po cele tedne, po vèč tednov.

Wochenlohn *m.* tédenska plača, tednína.

Wochenmarkt *m.* tédenski sèjem, tržni dan (dneva, dné).

Wochenschrift *f.* ſ. Wochenblatt.

Wochentag *m.* délavnik.

wöchentlich *adi.* tédenski; *adv.* vsak teden; dreimal — trikrat na teden, trikrat v tednu.

Wöchner *m.* tednar; — sein svoj teden iméti (imám).

Wöchnerin *f.* otróčnica, poródnica, obrodníca, postéljnica.

Wocken *m.* préslica, kožélj.

wodurch (durch welches Mittel) *interr.* s čim? po čem? *relat.* s čimer, po čemer.

wofern *coni.* če, àko.

wofür *interr.* za kaj? čemú? *relat.* za kàr.

Woge *f.* val (-a, -ú).

wogegen *interr.* proti čemu? zoper kaj? *relat.* proti čemur, zoper kàr.

wogen valóve gnati (ženem), valovíti (se), zíbati se; valíti se.

wogenartig valast, valovít.

Wogendrang *m.* navàl valóv, zagánjanje —, bútanje valóv.

Wogen-gebrause, -geräuſch, -getöse *n.* šum valóv, šuménje —, hruménje —, bučánje —, bobnénje valóv.

wogig valovít.

woher *interr.* odkód? *relat.* odkóder.

wohin *interr.* kam? *relat.* kamor.

wohl *adv.* (recht) dobro; — leben, — ſchlafen dobro živéti, — spati; ſich — befinden dobro se iméti (imám); nicht — ſein ne čútiti se zdrávega, ne biti pràv zdràv; — bekommen tékniti; — bekomme eš! na zdravje! lebe —! z Bogom! srečno! zdràv ostáni! — dir! blagor tebi (ti)! weißt du —? ali veš? veš li? heute nicht, morgen — danes ne, jutri pà (pač); das iſt — nicht viel to pač ni velíko; doch — saj vendar, anti; ja— sevéda, kájpada; was wird er — ſagen? kaj bo neki rekèl?

Wohl *n.* blagínja; (Glück) sreča; (Geſundheit) zdravje; das allgemeine — občna blagínja, splošna korist (-i); — und Weh blagor in gorjé; auf dein — na tvoje zdravje.

wohlachtbar mnogočíslan.

wohlan! *interi.* dàj (-ta, -te)! nuj (-ta, -te)! hájdi (-ta, -te)!

wohlanſehnlich viden, očíten, znamenít; prečastít.

Wohlanſtand *m.* spodóbnost, pristójnost.

wohlanſtändig spodóben, pristójen.

Wohlanſtändigkeit *f.* ſ. Wohlanſtand.

wohlauf ſein biti (sem) zdrav, — čvrst.

wohlausgerüſtet z dobro oprávo, (z vsem potrébnim) dobro preskrbljèn.

wohlbedacht dobro premíšljen, — preudárjen.

wohlbedächtig oprézen, previden.

Wohlbefinden *n.* zdravje.

Wohlbehagen *n.* zadovóljstvo.

wohlbehalten zdràv; v dobrem zdravju.

wohlbekannt dobro znàn.

wohlberedt zgovórèn.

wohlbeſtallt redno naméščen.

Wohldiener *m.* prepostrežljiv človek, petolízec; **-ei** *f.* prepostrežljívost, petolístvo.

wohledel prežláhtèn, preblág.

wohlerfahren jako vešč, dobro izkúšen.

Wohlergehen *n.* sreča, blagovítost, blagínja.

wohlerhalten v dobrem stanju, nepoškódovan, zdràv.

wohlerwogen ſ. wohlbedacht.

Wohlerwürden *f.* (naslòv) Euer — prečastíti gospód!

wohlerzogen dobro vzrejèn.

Wohlfahrt *f.* blagínja, blagovítost.

wohlfeil cenén; *adv.* cenó, po ceni, (v) doběr kup; —er cenéjši; cenéje, bolj po ceni, (v) boljši kup; zu — precenó; — werden pocéniti se.

Wohlfeilheit *f.* nizka cena, cenóst, cenóta.

wohlgebaut, wohlgebildet lepo zrastěl, čedne postáve, lepe rastí.

wohlgeboren blagoróděn; Ew. Wohlgeboren blagoródni gospód, Vaše blagoródje.

wohlgefallen všeč biti (sem), po všeči biti, dopádati, ugájati, po godu biti.

Wohlgefallen *n.* zadovóljstvo, blagougódje; — an etwas haben biti zadovóljen s čim.

wohlgefällig dopadljiv, blagougóděn; — lächeln zadovóljno se (na)smehljáti.

Wohlgefühl *n.* prijétni —, ugódni počútki *pl.*

wohlgelaunt dobre volje, dobrovóljen.

wohlgemeint dobrohótěn.

wohlgemuth vesél, dobre volje.

Wohlgemuth *m. (Origanum)* dobra misél (-i).

wohlgenährt dobro rejèn.

wohlgeneigt blagonaklónjen.

wohlgeordnet dobro urejèn, dobro uravnán.

Wohlgeruch *m.* prijétni duh, vonjáva, blagovónje.

Wohlgeſchmack *m.* prijétni okús, blagovkúsnost, slástnost.

wohlgeſinnt dobro misléč.

wohlgeſittet blagonrávěn.

Wohlgeſtalt *f.* čedna —, lepa postáva, — rast (-í).

wohlgeſtaltet čedne —, lepe postáve, — rasti, brděk.

wohlgewogen blagonaklónjen.

Wohlgewogenheit *f.* blagonaklónjenost.

wohlhabend premóžen, imovít.

Wohlhabenheit *f.* premóžnost, imovítost.

wohlig ugóděn, prijétěn; ich fühle mich ſo wohlig tako blago, — blagóstno mi je.

Wohlklang *m.* blagozvóčnost, blagoglásje.

wohlklingend blagozvóčen, blagoglásen.

Wohllaut *m.* blagoglásje.

Wohlleben *n.* dobro —, razkóšno življénje.

wohlmeinend dobrohótěn, dobro misléč.

Wohlmeinung *f.* mnenje.

Wohlredenheit *f.* lepogovórnost, lepobesédnost, blagoréčje.

Wohlredner *m.* lepogovórnik, lepobesédnik.

wohlriechend dišéč, blagodišéč, blagovonjàv.

wohlſchmeckend okúsen, slastěn.

Wohlſchmecker *m.* sladkosnédež, dobrojédec.

Wohlſein *n.* dobro stanje, zdravje; zum —! na zdravje! (als Zuruf dem Niesenden) Bog pomágaj! auf jemandes — trinken komu na zdravje napíti (-píjem); *impf.* — napívati.

Wohlſtand *m.* blagínja, blagovítost, premóžnost.

Wohlthat *f.* dobróta, dobro délo; jemandem eine — erweiſen storíti komu dobro, dobróto izkázati (-kážem).

Wohlthäter *m.* dobrótnik, dobrodélnik; blagodéjnik; =in *f.* dobrótnica, dobrodélnica.

wohlthätig dobrótljiv, dobrótěn, dobrodélen; blagotvórěn, blagodéjen, blagodárěn.

Wohlthätigkeit *f.* dobrodélnost, dobrótljivost; **Wohlthätigkeits-** dobrodélni, dobrotvórni; =**anſtalt** *f.* dobrodélni zavod, dobrodélna napráva; =**ſinn** *m.* dobrodélnostni čut; =**verein** *m.* dobrodélno društvo; =**zweck** *m.* dobrodélni namèn.

wohlthun dobróte izkazovati, dobro délati; dobro storíti; prav ravnáti; — storíti; (angenehm ſein) dobro deti, — dejáti (dem, dénem, dejem), godíti, ugájati.

Wohlthun *n.* izkazovánje dobrót, dobrodélstvo, dobrotvórstvo.

wohlverdient dobro zaslúžen; (von Personen) velezaslúžen.

Wohlverhalten *n.* lepo —, čedno vedénje, lepo obnášanje.

Wohlverhaltungszeugnis *n.* izpričeválo o lepem vedénju.

Wohlverlei *m. n. (Arnica montana)* brdnja, kukovíčnik, sv. Antóna roža, árnika.

wohlverſtanden dobro razúmljen; *adv.* namreč, da veš (da vesta, -te), dobro razuméj (-ta, -te).

wohlverſtehen dobro razuméti; *impf.* — razumévati, — uméti.

wohlverwahrt dobro shranjen, — spravljen; — zavárovan.

wohlweislich *adv.* prav modro, z dobrim preudárkom (premíslekom).

wohlwiſſend dobro vedóč, dobro vedé.

wohlwollen dobro hotéti (hočem), dobro želéti.

Wohlwollen *n.* dobrohótnost, blagonaklónjenost, blagovóljnost.

wohlwollend dobrohótèn, blagonaklónjen, blagovóljèn.

wohlziemend spodóbèn, pristójèn.

wohnbar za stanovánje priprávèn, prebivátèn.

Wohnbarkeit *f.* priprávnost za stanovánje.

wohnen stanovati, iméti (imám) svoj stan, biti (sem) stánoma; (wohnhaft ſein) bívati, prebívati, domováti; zur Miete — gostovati. [hiša.

Wohngebäude *n.* stanováno poslópje,

wohnhaft stanujóč; prebivajóč; stánoma; — ſein prebívati; ſich — niederlaſſen nastániti se, naséliti se.

Wohnhaus *n.* hiša.

wohnlich prijétèn —, ugódèn (za stanovánje.

Wohn-ort, -platz, -ſitz *m.* bivalíšče, prebivalíšče; heimatlicher — domovalíšče; ſeinen — ändern preséliti se.

Wohnpartei *f.* stanoválna stranka; najémnik, najéměc, gostáč; (weibl.) najémnica, góstja.

Wohnſtube *f.* ſ. Wohnzimmer.

Wohnung *f.* stanovánje, stan, staníšče, stanovalíšče; — nehmen nastániti se.

Wohnungs-aufkündigung *f.* odpóved (-i) stanovánja; **-liſte** *f.* stanovávski izkàz; **-noth** *f.* pománjkanje stanovánj; **-veränderung** *f.* preselítèv.

Wohnzimmer *n.* staníca, soba, izba.

Wojwode *m.* vójvoda.

Wojwodſchaft *f.* vojvodína, vójvodstvo.

wölben v oblók zídati, oblókati; izoblókati.

Wölbung *f.* oblók, svòd.

Wolf *m.* volk; *dem.* volčič; (am Lichte) tat; (Rammblock) ovèn; (Hautentzündung vom Reiten, Gehen, Liegen) volk, sedno (sadno); einen — bekommen odígniti si kožo, osédniti se (pri ježi, hoji, ležánju), dobíti sedno, — volka.

wolfgrau siv kakor volk, po volčje siv.

Wölfin *f.* volkúlja, volčíca.

wölfiſch *adi.* volčji; *adv.* po volčje.

Wolfluchs *m.* navádni ris.

Wolfmenſch *m.* volkodlàk.

Wolfram *n.* volfram; **-erz** *n.* vólframova ruda; **-ſäure** *f.* vólframova kislína.

Wolfs- volčji; **-balg** *m.* ſ. Wolfshaut; **-bart** *m.* (Bocksbart *Tragopogon*) kozja brada; **-beere** *f.* ſ. Tollkirſche; **-brut** *f.* volčád (-i), volčje leglo; **-eiſen** *n.* skopèc za volkóve; **-farbe** *f.* volčja barva; **-gebiſs** *n.* volčji zobjé *pl.*; (für hartmäulige Pferde) trda uzda, volčja žvala; **-geheul** *n.* volčje tuljénje, — zavijanje; **-grube** *f.* volčja jama; **-haar** *n.* volčja dlaka; **-haut** *f.* volčja koža, volčji meh, volčína; **-hunger** *m.* volčji glad; **-milch** *f. (Euphorbia)* mleček; cypreſſenartige — *(E. cyparissias)* gárjavi mleček; ſonnenwendige — *(E. helioscopia)* zeléni klobúk; Garten— *(E. peplus)* pasje mleko; *(E. esula)* kolésnik, mlečni dreneк; **-milchſchwärmer** *m. (Sphinx euphorbiae)* mlečkov veščec, mlečkar; **-pelz** *m.* volčji kožuh, volčja šuba (šavba); kosmáta volčína; **-rachen** *m.* volčje žrelo; **-ſchlucht** *f.* volčji brlòg; **-tod** *m. (Aconitum vulparia)* lisják.

Wolke *f.* oblák; *dem.* obláček, oblàčič; die Sonne geht hinter die — solnce gre v zástavo; voll —n oblakovít.

wölken oblačiti; v oblák zbírati; ſich — oblačiti se; pooblačiti se.

wolkenan *adv.* k oblákom.

wolkenartig oblákast.

Wolkenbruch *m.* nalív, ploha; es iſt ein — gefallen oblák se je utŕgal, — pretŕgal.

wolkenerzeugend oblakoróděn.

wolken=frei, =leer, =los brezoblačen, vedèr, jasèn.

Wolkenhimmel *m.* obláčno nebó.

Wolkenſammler *m.* zganjávec oblákov.

Wolkenſchichte *f.* obláčna plast (-i).

wolkig obláčen.

Woll= volnén, volnast, volnat.

Wollarbeit *f.* volnárstvo.

Wollarbeiter *m.* volnár.

Wollblume *f. (Verbascum thapsus)* lučnik, divín; *(Anthyllis)* ranjak, uročnik.

Wolle *f.* volna.

wollen *adi.* volnén, volnat.

wollen *vb.* hotéti (hočem, čèm); nicht — ne hotéti (nočem, nečem); (vorhaben) naménjen biti, kániti, naméŕjati, mísliti, volja (miſèl) me je; Gott wolle! Bog dàj! Bog hotel! ich wollte lieber jaz bi rajši.

Wollen *n.* hoténje.

Wollen=färberei *f.* bárvanje volne (volnine); =kleid *n.* volnéna (vólnata) oblèka; =ware *f.*, =zeug *n.* volnína, volnéno blagó.

Wollgarn *n.* volnéna preja.

Wollgras *n. (Eriophorum)* suhopér-nik.

Wollhaar *n.* vólnasti lasjé *pl.*

wollhaarig volnolàs.

Woll=handel *m.* trgovína —, kupčíja z volno, volnárstvo; — betreiben z volno trgovati, volnáriti; =händler *m.* trgóvec —, kupčevávec z volno, volnár.

wollig volnat, vólnast.

Wollkamm *m.*, Wollkrämpel *f.* grebén za volno, gradáše *pl.*

Wollkämmer *m.* gradášavec.

Wollkraut *n.* ſ. Wollblume.

Wollmarkt *m.* volnárski semènj, — sejèm.

Wollpelz *m.* volnéno krzno, volnéna kožuhovína.

wollreich bogàt z volno, volnovít.

Wollſamt *m.* volnéni baršún (žamet).

Woll=ſchere *f.* ovčje škarje *pl.*, volnostríške škarje *pl.*; =ſcherer *m.* volnostrížec; =ſchur *f.* strižba —, stríženje volne.

Wollſpinner *m.* volnopréděc; =ei *f.* predílnica za volno, volnoprédnica; =in *f.* volnopredíca, volnopréjka.

Wolluſt *f.* (als Begierde) pohóta, pohótnost, slà; (als Genuſs) polténa nasláda, — nasládnost, — slast, polténo razkóšje, sladostrástje; (Entzücken) radost; =diener *m.* ſ. Wollüſtling.

wollüſtig pohótèn, pohotljìv, naslàdèn, razkóšèn, sladostrástèn.

Wollüſtling *m.* pohotník, hotljívec, pohotljívec, naslàdnež, naslàdnik, nečístnik, sladostrástnik.

Wolluſtſchweſter, Wolluſtdirne *f.* pohotníca, blódnica, hotljívka, pohotljívka, sladostrástnica.

Wollvieh *n.* strižne —, volnonósne živáli, strížna dróbnica.

Wollwäſche *f.* pranje volne; volnéno perílo.

Wollwäſcherei *f.* volnoprálnica.

Wollzeug *n.* volnéno blagó, volnína.

womit *interr.* s čim? *relat.* s čimer.

womöglich če (ako) mogóče.

wonach *interr.* po čem? *relat.* po čemer.

woneben *interr.* poleg česa? *relat.* poleg česar.

Wonne *f.* velíko vesélje, radost, bláženost, milína; slast (-i), razkóšje.

Wonnegefühl *n.* rádostni občútèk, — čut.

Wonnemonat *m.* ſ. Mai.

Wonnerauſch *m.* opójno razkóšje.

wonnetrunken ves razradoščèn, (od) rádosti piján.

wonnevoll, wonnig, wonniglich rádostèn, razkóšèn.

woran *interr.* na čem? po čem? *relat.* na čemer, po čemer.

worauf *interr.* na čem? na kaj? *relat.* na čemer, na kàr.

woraus *interr.* iz česa? *relat.* iz česar.

worein *interr.* v kaj? *relat.* v kàr.

Worfel *f.* vélnica, véjalnica, vejáča.

worfeln véjati, veti (vejem); izvéjati, izvéti; noch einmal — prevéjati, prevéti; der geworfelte Getreidehaufen vršáj.

Worfeln *n.* véjanje, vejátěv.

Worfler *m.* véjavěc, vejáč.

Worfschaufel *f.* ſ. Worfel.

Worftenne *f.* vejalíšče; ſ. Tenne.

worin *interr.* v čem? *relat.* v čemer.

wornach ſ. wonach.

Wort *n.* beséda; ein Mann von — mož-beséda; fremdes — tuja beséda, tujka; ein leides — žal-beséda; (Ausdruck) izráz; das große — führen iméti (imám) prvo besédo; einem das — reden zagovárjati koga; — für — od beséde do beséde; das — nehmen, — ergreifen besédo poprijéti (-prímem), — povzéti (-vzámem); nicht zu —e kommen laſſen ne dati izpregovoríti; ins — fallen besédo presékati, seči (sežem) v besédo; (das Verſprechen) obljúba, (dana) beséda; ſein — geben obljúbiti, besédo dati; nicht — halten besédo snésti (sném); —e wechſeln prepírati se; zbesédíti se; kein — ſagen ne žúgniti, ne črhniti, ne zíniti (beséde); unnütze —e verlieren prazne beséde razdírati; ein — gibt das andere beséda besédo prinése; **Wort-** besédni.

Wortabkürzung *f.* okrajšávanje beséd; kratíca.

Wortableitung *f.* izpeljáva —, izvájanje beséd.

wortarm revěn v besédah.

Wortbiegung *f.* pregíbanje beséd.

Wortbildung *f.* tvoritěv beséd, besedotvórje.

wortbrüchig besedolóměn; — ſein ne držáti dane beséde, besédo prelómiti.

Wörtchen *n.* besédica.

Wörterbuch *n.* besednják, slovár, slovnik; **-ſchreiber** *m.* slovarjepísec, slóvnikar, besednjákar.

Worterklärer *m.* razlagávěc beséd.

Worterklärung *f.* razláganje beséd, besédna razlága.

Wortfall *m.* sklòn, padež.

Wortfamilie *f.* besédna rodovína.

wortfeſt, —er Mann mož-beséda.

Wortfolge *f.* besédni red, razporédba —, razvrstítěv beséd.

Wortforſchung *f.* besedoslóvje.

Wortfügung *f.* skladnja; ſ. Syntax.

Wortführer *m.* govórnik, besedník.

Wortfülle *f.* obílica (obílnost) beséd, bogástvo v besédah.

Wortgattung *f.* besédno pleme (-éna), besédni razpol.

Wortgebrauch *m.* besédna raba.

wortgetreu pobeséděn.

Wortgezänk *n.* prazno besedíčenje, príčkanje, prekárjanje.

Wortgrübelei *f.* túhtanje o besédah, vŕtanje —, razglábanje beséd.

Wortgrübler *m.* besedovŕtěc, razglábavěc beséd.

wortkarg malobeséděn; — ſein malo govoríti.

Wortklauber *m.* besedolóvěc, cepidláka; — ſein beséde lovíti, dlako cépiti.

Wortkram *m.* prazne beséde *pl.*, besedíčenje, besedovánje.

Wortkunde *f.* besedoznánstvo.

Wortlaut *m.* besedílo, beséde *pl.*

wörtlich *adi.* dobeséděn; *adv.* do beséde, dobesédno.

wortlos brezbeséděn, nem, molčěč; ne črhnívši beséde.

Wortmacher *m.* besedokújež; **-ei** *f.* kovánje novih beséd (novínk).

Worträthſel *n.* besédna ugánka, — zastávica.

Wortregiſter *n.* besédno kazálo.

wortreich bogàt z besédami, mnogobeséděn, besédnat, besedovít.

Wortreichthum *m.* bogástvo (obílnost) v besédah, mnogobesédnost, besedovítost.

Wortſchatz *m.* besédni zaklàd.

Wortſchwall *m.* prazne beséde *pl.*, puhlo besedovánje, prazno mnogobesédje.

wortſelig zgovórěn, radogovórěn.

Wortſinn *m.* besédni pomèn, — zmíſel.

Wortſpiel *n.* igra z besédami.

Wortſtellung *f.* postávljanje beséd; ſ. Wortfolge.

Wortſtreit *m.* ſ. Wortgezänk.

Worttauſch *m.* poménkovanje.

Wortton *m.* besédni naglàs.

Wortverdreher *m.* izprevračávěc (zaviják) beséd.

Wortwechſel *m.* príčkanje, prekárjanje, prepír; in einen — gerathen zbeséditi se, sporéči se; in einem — begriffen ſein príčkati se, prekárjati se, prepírati se.

Wortwurzel *f.* besédni korén, besédna koreníka.

Wortzuſammenſetzung *f.* sestávljanje beséd, besédna sestáva.

worüber *interr.* o čem? črez kaj? *relat.* o čemer, črez kàr.

worum *interr.* o čem? zarádi česa? *rel.* o čemer, zarádi česar.

worunter *interr.* pod čim? *relat.* pod čimer.

wovon *interr.* od česa? o čem? *relat.* od česar, o čemer.

wovor *interr.* pred čim? *relat.* pred čimer.

wozu *interr.* (k) čemu? za káj? *relat.* k čemur, za kàr.

Wrack *n.* razbíta ladja, ládijske razbítine *pl.*, — razdrtíne *pl.*

Wringmaſchine *f.* ožemálni stroj.

Wucher *m.* (unerlaubte Zinſen) previsóke obrésti *pl.*; (unehrenhaftes Zinsgeſchäft) oderúštvo, odrtija, lihva; — treiben na previsóke —, oderúške obrésti posójati, s posojevánjem odírati, lihváriti.

Wucherblume *f.* (*Chrysanthemum leucanthemum*) ivánjščica, kresníca, deklíški hlapčék, volóvsko okó, vélika smrdéla; ſ. Drakelblume. [stvo.

Wucherei *f.* oderúštvo, odrtija, lihvár-

Wucherer *m.* oderúh, odrtník, lihvár.

Wuchergeſetz *n.* zakon o oderúštvu, oderúški (lihvárski) zakon.

Wucherin *f.* oderúhinja, lihvarica.

wucheriſch oderúški, lihvárski.

wuchern (Wucher treiben) z oderúštvom se pečáti, lihváriti, odírati; (in üppigem Wachsthum ſich ausbreiten) bohótno (hobótno) razráščati se, bujno rasti; hitro zaréjati se, prevèč množíti se.

Wucherpflanze *f.* bujno rastóča rastlína, hobótnica.

Wucherſucht *f.* oderúštvo, lihvárstvo.

Wucherung *f.* bohótno razráščanje; narást (-i), narástek.

Wucherzins *m.* oderúške obrésti *pl.*

Wuchs *m.* rast (-í); im vollſten —e ſtehen najbolj rasti; (Form u. Geſtalt des Leibes) rast (-í), vzrast (-í), postáva, stas; einen ſchönen — haben biti (sem) lepe rastí, — lepe postáve, — lépega stasa, — lepo vzrástel.

Wucht *f.* silna teža, velíka sila; mit voller — z vso težo, — silo.

wuchten *intr.* težíti, zeló težèk biti (sem); *tr.* s silo premíkati, — dvígati.

wuchtig silno težèk.

wühlen riti (rijem), rováti (rujem, rovljem); brbati, brskati, razgrébati; (die Gemüther aufrühren) ščuváti (-vam, -jem), šúntati, rováriti.

Wühler *m.* rovár, šuntar, ščuvávec, rogovílež, motobórež.

Wühlerei *f.* rovárstvo.

Wühlmaus *f.* poljska miš, krtíca.

Wuhne *f.* (Loch im Eis) okno, oddúška.

Wulſt *m. f.* žmula, klobása, svaljèk, svitèk; (am Dreſchflegel) gož (-í).

wulſtig žmulast; nabúhèl, nadút, napét.

Wulſtlippe *f.* napéta (debéla) ústnica.

wund ranjen; odŕt, ogúljen, ožúljen; (vom Liegen) sednast (senast), sednjav.

Wundarzneikunde *f.* ranocélstvo, kirurgíja.

wundarzneilich ranocélski.

Wundarzt *m.* ranocélnik, ranocélec, kirúrg.

wundärztlich ranocélniški, kirúrški.

Wundbalſam *m.* celílni balzam.

Wunde *f.* rana; (vom Liegen) sedno (sadno); Schind— odrtína; eine offene — odpŕta (krvavéča, živa) rana; eine vernarbte — zacéljena rana.

wundenfrei brez ran, neránjen, cel.

Wundenmal *n.* známenje rane, brazgotína.

wundenvoll poln ran, ves ranast.

Wunder *n.* čudo (*pl.* čuda, čúdesa), čudež; — wirken čúdeže délati; was —, kein — ni čudo, ni se čúditi; ein — von Schönheit čudovíta lepóta; — etwas, — wie Bog vé kaj, — kakó; welch ein — čudo, prečúdo!

wunderbar čudovít, prečúdèn, čúdežen, čúdesen, divèn.

Wunderbaum *m. (Ricinus)* klóščevěc, klóščevina.

Wunderbild *n.* čudodélna podóba, čudotvórna slika.

Wunderbrunnen *m.* čudodélni studénec.

Wundercur *f.* čúdežna ozdravítev.

Wunderding *n.* čudovíta reč (-í).

Wundergeſchichte *f.* čúdežna prigódba, — zgódba.

Wunderglaube *m.* vera v čúdeže, — čúdesa.

wundergroß čuda velik, za čudo velik, čudovíto velik.

Wunderkind *n.* čudovíto dete.

wunderklein čudovíto majhèn.

wunderlich čudèn.

wunderlieblich čudovíto ljubèk, — ljubeznìv.

Wundermäre *f.* čúdežna povést (-í); čúdesna vest (-í).

Wundermann *m.* čúdežnik, čudodélec.

wundern ſich čúditi se; začúditi se; ich kann mich nicht genug — ne morem se načúditi.

wundernehmen, es nimmt mich wunder čudim se, čudno se mi zdi.

wunderſam čudovít, čudovítèn, čúdežèn.

wunderſchön čudovíto lep, prelép, prekrásèn.

Wunderſchönheit *f.* čudovíta lepóta, prelepóta.

wunderſelten čudovíto —, silno redèk.

Wunderſpiegel *m.* čúdežno (čarodéjno) zrcálo.

Wunderſtab *m.* čudodélna pálica.

Wunderthat *f.* čúdežni čin, čudež.

Wunderthäter *m.* čudodélnik, čudodélec, čudotvórec; =in *f.* čudodélnica, čudodélka.

wunderthätig čudodélèn, čudotvórèn.

Wunderthier *n.* čudovíta živál (-i).

wundervoll čudovít, prečúdèn.

Wunderwaſſer *n.* čudodélna voda.

Wunderwelt *f.* čúdežni svet.

Wunderwerk *n.* čudež; čudovíto delo.

Wunderzeichen *n.* čúdežno známenje, čudo, čudež.

Wundfieber *n.* vročíca —, mŕzlica od rane.

wundfüßig ranjen na nogah.

wundgelegen sednast.

Wundklee *m. (Anthyllis vulneraria)* ranjak, uročník.

Wundmal *n.* ſ. Wundenmal.

Wundpflaſter *n.* oblíž za rane.

Wunſch *m.* želja; (Gratulation) voščílo; nach — po godu, po volji, povóljno, po vsèči, po želji.

Wunſchart *f.* želélni naklòn, želélnik.

wünſchbar kàr je želéti.

Wünſchelhut *m.* čarodéjni klobúk.

Wünſchelruthe *f.* čarodéjna šíbica, bájanica.

wünſchen želéti; po-, zaželéti; (gratulierend —) vóščiti; Glück — srečo vóščiti, čestítati.

wünſchenswert zaželjèn, želčèn; es iſt — želéti je.

Wunſchzettel *m.* spisèk zaželjénih rečí.

Würde *f.* čast (-í); ich halte es unter meiner — menim, da je pod mojo častjó; dostójnost, častítljivost; männliche — moštvo; ohne — brez dostójnosti; (hohe Stellung) dostojánstvo; königliche — kraljévo dostojánstvo.

Würdenträger *m.* dostojánstvenik.

würdevoll častítljiv, dostójèn; dostojánstven.

würdig vredèn; dostójèn; — ſein biti (sem) vredèn, zaslúžiti.

würdigen (wert halten) (za) vrédnega (vredno) smátrati, — iméti (imám); — spoznáti; ſie würdigte ihn nicht einmal eines Blickes še poglédala ga ni, še ozŕla se ni nanj; (Würde verleihen) častíti, povíševati; počastíti, povzdígniti; (taxieren) céniti; océniti; (den Wert anerkennen) dostójno céniti, uvaževáti; dostójno océniti, uvážiti, udostójiti.

Würdigkeit *f.* vrédnost, dostójnost.

Würdigung *f.* océna, ocenítèv; uvaževánje.

Wurf *m.* lučáj, mèt, vržèk, vržáj; einen — thun vreči (vržem), zagnáti (-žénem); in den — kommen priti (pridem) na mèt, zadéti (-dénem) na koga, namériti se nanj, naletéti nanj; ein — Erde vržáj zemlje; (bei Thieren) gnezdo, leglo, pokòt, pokotnjénje.

Wurfangel *f.* trnèk, ódica.

Wurfanker *m.* mali mačëk, malo sidro.
Würfel *m.* kocka, koběr.
Würfelbein *n.* kóckasta kost (-í), kocka.
würfelförmig *adi.* kockast; *adv.* na kocke.
würfelig kockast; kockován.
würfeln kóckati, kocke métati (-čem), v (na) kocke igráti; v kocke zrézati (-žem), kockovati.
Würfelspiel *n.* kóckanje, igra v kocke.
Würfelspieler *m.* kockar.
Wurfgarn *n.* metálna mreža.
Wurfgeschoss *n.* metálna strela, metálo.
Wurfgeschwindigkeit *f.* metna brzína.
Wurfkraft *f.* metna sila.
Wurfmaschine *f.* metálni stroj, metálnica.
Wurfschaufel *f.* ſ. Worfel.
Wurfspieß *m.* metálno kopje.
wurfweise *adv.* metáje, lučáje.
Wurfweite *f.* lučáj, domèt.
würgen dáviti; móriti; (mit Mühe schlucken) goltáti, težkó požírati; sich an etwas — dáviti se s čim.
Würgen *n.* dávljenje.
Würgengel *m.* smrtni angel.
Würgeplatz *m.* moríšče.
Würger *m.* davívec, morítelj; *(Lanius)* srakopèr.
würgerisch morílen, morívski.
Wurm *m.* črv; (im Eingeweide) glista; (im Holz) kukec, lésni črv; (am Finger) črv (na prstu); *pl.* (Schrullen) muhe *pl.*
wurmartig črvast, glistast.
Würmchen *n.* črvíč, črvíček.
wurmen peči (pečem), gristi (grizem), žgati (žgèm), črvíčiti; po glavi hóditi komu.
Wurmfarn *m. (Aspidium Filix mas)* glistna podlésnica.
Wurmfieber *n.* glístna vročica, — mrzlica.
wurmförmig ſ. wurmartig.
Wurmfortsatz *m. (anat.)* slepič.
Wurmfraß *m.* črvojédina, črvína.
wurmfräßig črvojéden, črvív.
Wurmgang *m.* (im Holz) črvotóčina.
wurmig črvív.
wurmkrank glistav.
Wurmkrankheit *f.* gliste *pl.*, glístavost; (bei Pferden) podkóžna črvívost.
Wurmkraut *n.* glístnik, glístnica.
Wurmloch *n.* piška, črvojéd (-i).
Wurmmehl *n.* črvojédina.
Wurmpulver *n.* prašek —, štupa zoper gliste.
Wurmstich *m.* črvojédina, črvína.
wurmstichig črvív, piškav, črvojéden.
Wurmsucht *f.* glístavost.
Wurst *f.* klobása; *dem.* klobásica; (Blut—) krváva klobása, krvavíca, múlica; (Leber—) jétrna klobása, jétrnica.
Wurstbügel *m.* rožič.
Würstel *n.* klobásica.
wursten, wursteln klobáse délati; (nachlässig arbeiten) krpáriti, šušmáriti.
Wurstfülle *f.* nadèv, naděva, bula; (für Blutwürste) godlja.
Wurstfüller *m.* klobásar.
Wurstlippe *f.* napéta ústnica.
Wurstspeiler *m.* špila.
Wurstsuppe *f.* juha s klobásami; (Metzelsuppe) godlja.
Würzbüchse *f.* púšica za dišáve, dišávnica.
Würze *f.* dišáva, dišéčina; začímba, zabéla, obéla; *fig.* sladílo, slajšáva, slast (-í).
Wurzel *f.* korén, korenína, koreníka; *dem.* koréncek, koreníca; *coll.* korénje, koreníje, koreníčje; *(gramm.)* korén, koreníka; *(arithm.)* korén; — fassen (treiben, schlagen) koreníne pognáti (-žénem), ukoreníniti se, prijéti (primem) se; *impf.* koreníne pogánjati; mit der — ausrotten izkoreníniti, s koreníno izdréti (izpúliti, izrváti [-rújem], iztrébiti); **Wurzel-** korénski, koreníski.
wurzelartig korénast, koreníast.
Wurzelausziehen *n. (math.)* razkorenjevánje, dobívanje koréna.
Wurzelblatt *n.* korénski list.
Wurzelexponent *m.* korénski kazávec.
Wurzelfüßer *m. pl.* korenonóžci.
Wurzelgewächs *n.* korénska rastlína; *coll.* korénje.
Wurzelgröße *f. (arithm.)* koreníta količína.
Wurzelhaar *n.* korénska kosmatína.

wurzelhaft *(gramm.)* koreníť.
wurzelig korenàt.
Wurzelknollen *m.* korénski gomòlj.
wurzellos brez koréna, brezkorénski.
Wurzelmann *m.* korenínar, koreníničar, zéliščar.
wurzeln (Wurzel faſſen) koreníne gnáti (ženem), koreníne pogánjati, koreníti se; koreníne pognáti, ukoreníniti se, ukoreníti se; (Wurzel gefaſſt haben) koreníne iméti (imám), ukorenínjen biti (sem). [rozga.
Wurzelranke *f.* korénska —, pritlésna
Wurzelrebe *f.* živíca, bilfa, okorenínjena trta, korenják.
wurzelreich korenàt.
Wurzelſilbe *f.* korénski zlòg.
wurzelſtändig obkorénski.
Wurzelſtock *m.* koreníka.
Wurzelwerk *n.* korenjé, koreníne, koreníčje.
Wurzelwort *n.* korénska beséda.
Wurzelzeichen *n.* korénsko známenje.
würzen zabéliti, začíniti, z dišávo potrésti, odišéčiti; *impf.* béliti, zabeljevati, začínjati; *fig.* sladíti, slájšati.
würzhaft, würzig dišávẽn, blagovonjàv, aromátičẽn.
Würzkrämer *m.* dišávar.
Würz-nagel *m.*, **-nelke** *f.* ſ. Gewürznelke.
Würzwein *m.* dišávno vino.
wuſchen smúkniti, šíniti.
Wuſt *m.* nesnága, smetí *pl.*; zmes (-i), šara, ropotíja, kodrčíja.
wüſt (öde, unbebaut) pust, puščóbẽn, pustótẽn, zapuščẽn; —es Land pustotína, pustína, pušča; —er Kopf pústa glava; (wild, ſittenlos) divji, razuzdán, zaníkarẽn; (häſslich) grd.
Wüſte *f.* puščáva, pustínja.
wüſten *tr.* ſ. verwüſten; *intr.* mit etwas — trátiti, razsípati (-sípljem), zaprávljati kaj.
Wüſtenei *f.* puščáva, pustínja.
Wüſtheit *f.* pustóst, pustóta, divjóst.
Wüſtling *m.* razuzdánẽc, samopášnik; (wilder Menſch) divják, podivjánẽc.
Wüſtung *f.* ſ. Wüſtenei.
Wuth *f.* bésnost; togóta, razjárjenost, divji srd; in — gerathen zbesnéti; raztogotíti se, razjáriti se, razkáčiti se; (d. Hunde) steklóst (vzteklóst), steklína.
wüthen besnéti; togotíti se, divjáti, razsájati, razgrájati, rohnéti.
wüthend besẽn; togótẽn, divji; (vom Hund) vzteklẽl, steklẽl; — machen raztogotíti, razkáčiti, razjáriti; — werden zbesnéti; raztogotíti se, razkáčiti se, razjáriti se; (vom Hund) vzteči (-téčem).
wuthentbrannt besẽn, zbesnèl, togótẽn, razkáčen, razjárjen.
Wüther *m.* besnež, divji razsajáč.
Wütherei *f.* besnénje, divjánje, besno počénjanje, — razgrájanje.
Wütherich *m.* besnik, besnják, divji razsajávẽc.
wüthig ſ. wüthend.
wuthſchäumend penẽč se —, penast od togóte.
wuthſchnaubend srd pihajòč, srd dehtẽč.
Wutzel *m.* svaljẽk.
wutzeln med prsti váljati.

X.

Xanthippe *f.* Ksantípa; (Hausdrache) huda žena.
Xenelaſie *f.* izgnánje —, iztíranje tujcev.
Xenion *n.* gostínski dar; *pl.* Xenien (Sinngedichte) ksénije.
Xyloglyptik *f.* lesodólbstvo, rézbarstvo.
Xylograph *m.* lesorézẽc.
Xylographie *f.* lesorézba; (Holzſchnitt) lesorèz.
xylographiſch lesorézẽn.

Y.

Yamswurzel *f.* *(Dioscorea sativa)* jam.
Ypſiloïde *f.* klínasti —, zaklínski šiv na črepínji, ipsiloída.
Ypſilon *n.* črka y, ipsílon.
Ysop *m.* izop.

Z.

Zacke *f.* rogělj; zob, zoběc; (Eis—) s. Eiszapfen; (am Hirschgeweih) parog, párožič.

zacken zóbčati, na zobce rezljáti; nazóbčati; gezackt nazóbčan.

Zackenzahn *m.* rogljáč.

zackig rogljàt, rogljast, zobčast.

zagen bati (bojím) se, pogúm gubíti, ne úpati si (se).

Zager *m.* bojazljívěc, strašljívěc, malosŕčnik.

zaghaft bojèč, bojazljìv, malosŕčěn.

Zaghaftigkeit *f.* bojéčnost, bojazljívost, malosŕčnost, strašljívost.

zähe žílav, vlačěn, vlečěn, zatégěl; *fig.* trděn; (geizig) skop, stisnjen.

Zäheit, Zähigkeit *f.* žílavost, vlačnost, vlečnost, zatéglost; *fig.* trdnóst; (Geiz) skopóst, stísnjenost.

Zahl *f.* števílo, čislo, bròj; **Zahl**- števílni.

Zahlamt *n.* izplačeválni —, izplačílni uràd, izplačeválnica.

Zählapparat *m.* števna pripráva.

zahlbar izpláčěn; ist — se ima (mora) pláčati.

zählbar preštévěn; ist — se more (dá) preštéti.

Zählcandidat *m.* glasoštévni kandidát.

zählebig trdožìv.

Zählebigkeit *f.* trdožívost.

zahlen pláčati, platíti; *impf.* plačevati.

zählen šteti (štejem); preštéti.

Zählen *n.* štetje, števénje, štetěv.

Zahlenlehre *f.* številoslóvje, števílstvo.

Zahlenordnung *f.*, **Zahlenturnus** *m.* števílni red, števílna vrsta.

Zahlensystem *n.* števílna sestáva.

Zahlenwert *m.* števílčna vrednost.

Zahler *m.* plačník, plačevávěc.

Zähler *m.* štévěc.

Zahlerin *f.* plačníca, plačevávka.

zahlfähig zmožěn pláčati.

Zahlfigur *f.* števílka.

Zahlfrist *f.* plačílni ròk.

Zahlkellner *m.* prvi natákar.

zahllos neštevílěn, brezštevílěn, neštét, brez števíla, nebrójěn.

Zahllosigkeit *f.* ne-, brezštevílnost.

Zahlmeister *m.* izplačevávěc; predstójnik izplačílnega uráda.

zahlreich mnogoštevílěn, množěn, mnogobrójěn, števílěn, obílěn.

Zahltag *m.* plačílni dan (dneva).

Zahlung *f.* plačílo, platež; (das Zahlen) plačevánje; eine — leisten pláčati, plačílo opráviti; die —en einstellen ustáviti plačevánje; **Zahlungs**- plačílni, plátežni.

Zählung *f.* štetje, števénje, štetěv.

Zahlungsanweisung *f.* plačílni nakàz; plačílna nakáznica.

Zahlungsaufforderung *f.* plačílni ukàz.

Zahlungsauflage *f.* plačílni nálog.

Zahlungsauftrag *m.* plačílni nálog.

Zahlungsbogen *m.* plačílna pola.

zahlungsfähig zmožěn pláčati.

Zahlungsfähigkeit *f.* zmožnost pláčati.

zahlungsflüchtig zavóljo dólžnega plačíla ubéžěn.

Zahlungsfrist *f.* plačílni ròk.

Zahlungspflicht *f.* plačílna dolžnóst.

zahlungspflichtig dolžán pláčati, v plačílo obvézan.

zahlungsunfähig nezmóžěn pláčati, ne zmagujòč plačíla.

Zahlungsunfähigkeit *f.* nezmóžnost pláčati.

Zahlungszeit *f.* čàs plačíla, plačílni čàs, plačílna doba.

Zahlwert *m.* (der Buchstaben) števílna vrednost.

Zahlwort *n.* števnik, števno imé.

Zahlzeichen *n.* števílno známenje, števílka.

Zahlzögling *m.* plačujóči gojéněc.

zahm krotěk; ukročèn, udomáčen, domàč, privájen, pitom, pítověn, pítoměn; — werden priváditi se, krotěk postáti (-stánem), podomáčiti se.

zähmbar ukrótěn, ukrotljìv.

zähmen krotíti; ukrotíti, priváditi, podomáčiti; (Leidenschaften —) krotíti, brzdáti, uzdáti.

Zähmer *m.* krotítelj, krotívěc.

Zahn *m.* zob; *dem.* zoběk, zoběc, zobček; Zähne wechſeln nove (druge) zobé dobíti; (Zähne am Rechen, an der Egge auch) napérki; *fig.* er hat lange Zähne skomína ga (— se mu), imá skomíno po čem; Zahn- zobni, zobov, zobáti, zobo-.

zahnarm redkozòb; —es Thier redkozòb, redkozóbnik.

Zahnarzt *m.* zobozdravník.

zahnärztlich zobozdravníški.

Zahnbraſſen *m. (Dentex vulgaris)* zobátec.

Zahnbürſte *f.* ščetka za zobé, zobna ščetka.

Zähneknirſchen *n.* škrípanje z zobmí.

zähneln zóbkati, zóbčati; nazóbkati, nazóbčati.

zahnen (Zähne bekommen) zobé dobívati, zobíti se.

zähnen (mit Zähnen verſehen) zobíti, zóbčati; ozobíti, nazóbčati; (Eggen, Rechen) napériti.

Zahnfäule *f.* zobna gnilóba, zobognílost.

Zahnfleiſch *n.* dlesna, dlesne *pl.*, zóbrne *pl.*, zóbrnice *pl.*, zébrne *pl.*

zahnförmig zobast.

Zahngeſchwür *n.* zazóbica, (zazóbna) skula.

Zahnhobel *m.* (stružec) brazdar.

Zahnhöhle *f.* zóbova votlína; (Alveole) zobna jámica, zobíšče.

Zahnkeim *m.* zóbova klica.

Zahnkrone *f.* zobov venec.

Zahnlaut *m.* zobnik.

Zahnlehre *f.* zoboslóvje.

zahnlos brezzòb, brez zob.

Zahnlücke *f.* zobna vrzél (-i); škrba, škrbína.

zahnlückig škrb, škrbav, škrbast, škrbozòb; redkozòb.

Zahnlückige *m.* škrbec, škrbozóbnik; *f.* škrbozóbnica.

Zahnmittel *n.* zdravílo (lek) za zobé.

Zahnnerv *m.* zobni živec, zobna čútnica.

Zahnpulver *n.* zobni prah (prašek).

Zahnrad *n.* zobáto koló (-lésa).

Zahnradbahn *f.* zobatokolésna —, zóbčasta železnica.

Zahnräderwerk *n.* zobáto kolésje.

Zahnſchmelz *m.* zobna sklenína.

Zahnſchmerz *m.* zobobòl, zobna bolečína; ich habe — zobjé me bolé.

Zahnſchnäbler *m.* zobokljùn.

Zahnſtein *m.* zobni kamen.

Zahnſtocher *m.* zobotrébec.

Zahnſubſtanz *f.* zobovína.

Zahntechniker *m.* zobni tehnik.

Zahntropfen *pl.* kápljice za zobé.

Zahnwechſel *m.* dobívanje novih (drugih) zób, izména zób.

Zahnweh *n.* ſ. Zahnſchmerz.

Zahnwurz *f. (Dentaria)* konopnica.

Zahnzange *f.* zobne klešče *pl.*

Zähre *f.* solza.

Zain *m.* pálica (železa), zlítek.

Zaineiſen *n.* železo v pálicah, — zlitkih.

Zange *f.* klešče *pl.*; *dem.* kléščice *pl.*

Zangen- kléščni.

zangenförmig kleščast.

Zangenkäfer *m.* ſ. Hirſchkäfer.

Zank *m.* prepír, kreg, príčkanje, svaja; einen — anfangen sporéči (-rečem) se, začéti (-čnèm) se prepírati, posváditi se.

Zankapfel *m.* prepírni vzròk.

zanken prepírati se, svájati se, krégati se, ujédati se, izprekárjati se; príčkati se.

Zänker *m.* prepirljívec, prepiráč, izprekárjavec, svadljívec, ujédavec.

Zänkerei *f.* prepíranje, prepír, kreg, izprekárjanje; príčkanje.

Zänkerin *f.* prepirljívka, svadljívka.

zänkiſch prepirljiv, svadljiv.

Zankſucht *f.* prepirljívost, svadljívost.

zankſüchtig ſ. zänkiſch.

Zäpfchen *n.* (im Hals) jezíček.

Zapfen *m.* čep, čepek, čepínec, pilek, zátič; (der dicke, untere Faſs—) drožnják (-ník); (einer Welle) tečáj; (an Nadelbäumen) stòrž, češárek; (Eis—) ledéna sveča, krancélj, sklénica.

zapfen tóčiti.

Zapfenbaum *m.* storžnják.

Zapfenbier *n.* podčépno pivo, podčépina.

Zapfenbohrer *m.* čepnik.

zapfenförmig čepast; storžast.

Zapfenlager *n.* (an der Welle) teč (-i), blazína, zglavje; pónvica.

Zapfenloch *n.* čepna luknja.

Zapfenſtreich *m.* mirozòv.

Zapfenwein *m.* podčépno vino, podčépina.

Zapfer *m.* točívěc, točáj.

zappeln cepetáti (-etám, -éčem), utrípati (-pam, -pljem); *fig.* v krotíce iti (grem); einen — laſſen pustíti koga v stiski, — negotóvosti.

Zappeln *n.* cepetánje, utrípanje.

Zappler *m.* cepetljívěc, cepetálo.

Zar *m.* car (-rja).

Zarge *f.* obód.

zart nežèn; —es Fleiſch mehko mesó; —e Leinwand tenkó platno; (ſchwach) slabótèn, šibèk; (klein) droběn, majčkèn; — umgehen rahlo ravnáti; —e Geſundheit rahlo —, šibko zdravje.

Zärtelkind *n.* míljenčèk, míléčk; razvájenčèk, negovánčèk, iznéženèc.

zärteln nežno ravnáti s kom, negovati.

zartfühlend nežnočútèn, rahločútèn, čutljìv.

Zartgefühl *n.* nežnočútje, rahločútnost, čutljívost.

Zartheit *f.* nežnost, rahlost, mehkóst.

zartherzig nežnosŕčèn, rahlosŕčèn.

zärtlich nežèn, nežnočútèn; —e Liebe prisŕčna ljubézèn; — thun míliti se, mílovati se komu; sŕčkati, ljúbkati koga.

Zärtlichkeit *f.* nežnost, nežnočútnost, prisŕčnost; (Zärtlichthun *n.*) míljenje, negovánje, ljúbkanje.

Zärtling *m.* mehkúžnež, mehkúžnik; ſ. a. Zärtelkind.

Zaſer *f.* ſ. Faſer.

zaſerig ſ. faſerig.

Zauber *m.* čar; začáranje; den — löſen odtvoríti, oddélati (komu); (Anmuth) milína, milóta, čaróbnost; **Zauber-** čaróvni, čarodélni, čarodéjski; bajálni; čaróbni.

Zauberbann *m.* začáranost; zaklétje, uklétje.

Zauberbuch *n.* čarodéjska knjiga.

Zauberei *f.* čáranje, čarodéjstvo, (cópрnija).

Zauberer *m.* čarovník, čarodèj, čarodéjec, bájavec, (cóprnik).

zauberhaft ſ. zauberiſch.

Zauberin *f.* čarovníca, čarodéjka, (cóprnica).

zauberiſch čaróvèn, čarovníški, bajálèn, čarodéjèn, čarodéjski; (bezaubernd) čaróbèn, očarljìv; — ſchön čarokrásèn.

Zauberkraft *f.* čarodéjna moč (-í).

Zauberkraut *n.* čarodéjno zélišče.

Zauberkreis *m.* čaróvni krog; (beim Beſchwören) ris.

Zauberkunſt *f.* čarovníštvo, čarodéjstvo; *pl.* —künſte čari.

Zauberlaterne *f.* čarodéjna svetílnica.

Zaubermittel *n.* čaróvno sredstvo, čar, bajílo.

zaubern čárati, čarovati, bájati.

Zauberſpruch *m.* čarodéjne —, bajálne beséde *pl.*, zagóvor.

Zaubertrank *m.* čaróvna pijáča.

zaubervoll čarovít.

Zauberwelt *f.* čaróbni svet.

Zauberwerk *n.* čarodéjstvo.

Zauberer *m.* obotavljávec, obotavljívec, odkládavec, odlášavec, žužnják, žužnja, žužnjálo, mečkálo.

zauderhaft obotavljìv, žúžnjast, mečkàv.

Zauderhaftigkeit *f.* obotavljívost, mečkávost; obotávljanje.

zaudern obotávljati se, omecávati, žužnjáti, mečkáti, cíncati; odlášati, odkládati.

Zaum *m.* uzda, brzda; dem Pferde den — anlegen konja obuzdáti, — obrzdáti; *fig.* im — halten uzdáti, brzdáti; strahovati, krotíti.

zäumen uzdáti, brzdáti; obuzdáti, obrzdáti, uzdo natekníti (-táknem).

Zaumgebiſs *n.* žvala, žvale *pl.*

zaumlos neobuzdán; razuzdán, razbrzdán.

Zaun *m.* plot, ográja, meja; (lebendiger —) živa meja, séč (-í), živíca; mit einem — umgeben ográditi; *fig.* vom — brechen iz trte izvíti (-vijem).

zaundürr suh kakor treskà.

zäunen gradíti; o-, zagradíti.

Zaungeflecht *n.* poplèt.

Zaungerte *f.* prot, protíka.

Zaunholz *n.* plotnína.

Zaunkirſche *f.* ſ. Heckenkirſche.

Zaunkönig *m.* palčèk, kraljič, kraljíček, strežič, strežèk (strežič, strežèk).

Zaunlücke *f.* vrzél (-i), vrzéla.
Zaunpfahl *m.* kòl, plotnica, prostica, prostič.
Zaunring *m.* rôč, trta.
Zaunrübe *f. (Bryonia)* bluščec, bilúšen.
Zaunruthe *f.* ſ. Zaungerte.
Zaunſäule *f.* veréja.
Zaunſchlüpfer *m.* ſ. Zaunkönig.
Zaunthür *f.* lesa, vrnílo, vrníla *pl.*
zauſen rváti (rujem), púliti, púkati, kosmáti; (bei den Haaren) lasáti; zlasáti.
Zebra *n.* zebra.
Zechbruder *m.* vinski bratec.
Zeche *f.* pivska družba; gostija; (im Bergwerk) rúdniška zádruga; zádružni rudnik; (Wirtshausrechnung) zapítek, zapitnína; račún.
zechen pijáčiti, popívati, popíjati.
Zecher *m.* pivec; popijávec; =in *f.* pivka; popijávka.
zechfrei jmdn. halten pláčati (plačevati) za koga.
Zechgelage *n.* pijáčenje, popívanje; gostija.
Zechine *f.* cekín, zlatník.
Zechmeiſter *m.* zádružni načélnik.
Zechſchuld *f.* na dolgu ostáli zapítek, pijáčni dolg.
Zeck *m.*, **Zecke** *f.* klôp, klôšč, kloštír, laščec (laščecà); (Schaf—) čepér.
Zecker *m.* cekér, rogóža.
Zehe *f.* pŕst (na nogi); die große — palec (na nogi).
Zehenſpitze *f.* koneč prsta; auf den —n po prstih.
Zehent *m.* (auch **Zehnt**) desetína. [ski.
zehentbar desetíni podvŕžen, desetín-
zehentberechtigt upravíčen desetíno pobírati, imajôč desetínsko pravíco.
Zehentberechtigung *f.* desetínska pravíca.
zehenten (decimieren) desétiti; (den Zehent auflegen) desetíno nalágati, — nakládati, desetíniti, desétiti, desetíno jemáti (jémljem), — pobírati; desetíni podvréči (-vŕžem); (den Zehent entrichten) desetíno dajáti, — odrajtovati (plačevati).
zehentfrei desetíne prôst, danjski; der —e Grundholde danjščak.
Zehentfrohne *f.* desetínska tlaka, — rabóta.
Zehentherr *m.* desetínar.
Zehentholde *m.* desetínski podlóžnik, desetínec.
zehentpflichtig desetíni podvŕžen, dolžen desetíno dajáti.
Zehentrecht *n.* ſ. Zehentberechtigung.
zehn *num.* desét.
Zehn *f.*, **Zehner** *m.* desétka, desetérka, desetica.
zehnerlei desetér.
zehnfach, zehnfältig desetéren, desetérnat.
Zehnguldenbanknote *f.* deseták.
zehnjährig desetlétен.
Zehnkreuzerſtück *n.* desetica.
zehnmal desétkrat.
zehnmalig desétkraten.
Zehnpfünder *m.* desetfúntnik.
zehnpfündig desetfúntен.
zehnprocentig desetodstótен.
zehntägig desetdnéven.
zehntauſend deséttisoč.
zehnte *num. ord.* deséti.
Zehntel *n.* desetína, desetínka.
zehntens desétič.
zehnthalb poldeséti.
zehren (leben) živéti, živíti se; trošíti; (mager machen) sušíti, jemáti (jémljem), pobírati.
Zehrer *m.* používavec, trošník, trošívec.
Zehrfieber *n.* sušica.
Zehrgeld *n.*, **Zehrpfennig** *m.* trošnína, hranarína, hránščina; (Reiſegeld) popótnica.
Zehrung *f.* (Unterhalt) hrana, živež; (Zehrgeld ſ. oben).
Zeichen *n.* známenje, znak; (an Bäumen) beléžen (-i); (Marke) znamka.
Zeichen- risálni, rísarski.
Zeichenbrett *n.* risálna deska.
Zeichenbuch *n.* risálna knjiga.
Zeichendeuter *m.* vedeževávec (iz znamenj), gátavec; =ei *f.* vedeževánje, gátanje, prorokovánje (iz znamenj); =in *f.* vedeževávka.
Zeichenfeder *f.* rísarsko peró (perésa).
Zeichenheft *n.* rísanka.
Zeichenkreide *f.* rísarska kreda.
Zeichenkunſt *f.* rísarstvo.

Zeichenlehre *f.* znakoslóvje.
Zeichenmeiſter *m.* učítelj rísanja.
Zeichenpapier *n.* papír za rísanje, rísarski papír.
Zeichenſchule *f.* rísarska šola, šola za rísanje.
Zeichenſprache *f.* govorjénje —, sporazumévanje z známenji.
Zeichenſtift *m.* rísarski črtnik, risálce.
Zeichentiſch *m.* risálna miza.
zeichnen rísati (rišem); ob-, narísati; (Linien) črtati; načrtati; (bezeichnen) zaznamenávati, zaznamenjeváti; zaznamenáti, zaznámenjati; *fig.* označiti; *impf.* označevati; (unterſchreiben) podpísati (-píšem); *impf.* podpisovati.
Zeichnen *n.* rísanje.
Zeichner *m.* rísar; **=in** *f.* rísarica.
Zeichnung *f.* rísanje, narís, narísek, risba; podpisovánje.
Zeichnungsſaal *m.* risálna dvorána, risálnica.
Zeidelmeiſter *m.* čebelár.
Zeidelmeſſer *n.* podrezílnik.
zeideln podrézati (-rézem); *impf.* podrezovati.
Zeidelweide *f.* čebélna paša.
Zeidelzins *m.* čebelarína.
Zeidler *m.* ſ. Zeidelmeiſter.
Zeigefinger *m.* kazávec.
zeigen kázati (kažem); pokázati.
Zeiger *m.* kazávec, pokazávec; (an der Uhr) kazálnik, kazálo, kazálce.
zeihen dolžíti, krivíti (koga česa), očítati (komu kaj); obdolžíti, okrivíti.
Zeile *f.* vrsta; *dem.* vrstica; (Reihe) red (-í).
zeilenweiſe po vrstah, vŕstoma.
Zeilenweiſer *m.* vrstni kazálnik.
Zeiſel *f.* ſ. Zieſelmaus.
Zeiſig *m.* čížek; *fig.* ein lockerer — malopŕidnež.
Zeit *f.* čàs; (Zeitraum, Periode) doba; um welche —? obkoréj? um dieſe — osoréj, obsoréj; von welcher — an? odkléj? von dieſer — an odsléj; bis zu welcher —? dokléj? bis zu dieſer — dosléj, dosoréj; vor langer — davno, zdavnaj; vor der — preráno, prezgódaj, prehítro, prevréd; eine — lang nekaj —, nekóliko časa; von — zu — (zuzeiten) včasi, včasih, tedàj pa tedàj; zu gleicher — hkrati, obénem; ich habe keine — ne utégnem; Zeit- časovni.
Zeitabſchnitt *m.* doba, razdóbje.
Zeitalter *n.* doba, vek.
Zeitdauer *f.* trájanje, čàs.
Zeiterſparnis *f.* prihranítev časa.
Zeitfolge *f.* ſ. Chronologie.
Zeitgeiſt *m.* duh časa.
zeitgemäß času primérn.
Zeitgenoſſe *m.* (so)vrstník.
Zeitgenoſſin *f.* (so)vrstnica.
Zeitgeſchichte *f.* sočásna zgodovína.
zeither ſ. ſeither.
zeitig *adi.* časèn; —e Strafe časna kazèn; (früh) zgoděn, ran; (reif) zrèl, dozórel, góděn; *adv.* zgodaj, rano, zarána; za časa.
zeitigen *tr.* zoríti; dozoríti; *intr.* zoréti, dozorévati; dozoréti.
Zeitigung *f.* zorítev, dozorévanje.
Zeitkunde *f.* časoslóvje.
Zeitlauf *m.* časovni tek.
Zeitläufte *pl.* (auch: **Zeitläufe**) časovne okólnosti.
zeitlebens svoj živ dan, svoje žive dni *pl.*, celo življénje.
zeitlich (früh) zgoděn, ran; *adv.* zgodaj, rano; (irdiſch) časèn, posvétn, minljìv; daß Zeitliche ſegnen temu svetu slovó dati, iti s tega svetá.
Zeitlichkeit *f.* časnost; pozémeljsko življénje.
Zeitloſe *f.* *(Colchicum autumnale)* podlések (očúmec, močúnec, ušívec, ušívka).
Zeitmangel *m.* pománjkanje časa.
Zeitmaß *n.* (in der Proſodie) časomérje, mera.
Zeitmeſſer *m.* časomèr, kronométer.
Zeitperiode *f.* doba, vek.
Zeitpunkt *m.* čàs; (Moment) hip.
zeitraubend muděn, zamúděn, počásen, kesán (-snà).
Zeitraum *m.* doba, razdóbje.
Zeitrechnung *f.* časoštétje, letoštétje; ſ. Chronologie.
Zeitſchrift *f.* časopis.
Zeittafel *f.* časoslóvno kazálo.
Zeitumſtand *m.* časovna okóliščina, — okólnost.

Zeitung *f.* (Nachricht) novíca, glas, poročílo; (Blatt) časnik; **Zeitungs-** časniški; **=artikel** *m.* časniški članek; **=bureau** *n.* časniška pisárna; **=expedition** *f.* časniško odpravníštvo; **=nachricht** *f.* časniško poročílo, časniška novíca; **=redacteur** *m.* urednik; **=ſchreiber** *m.* časnikar, novínar; **=trüger** *m.* časniški raznašávec; **=weſen** *n.* časnikarstvo, novínarstvo.

Zeitverhältnis *n.* časovno razmérje, časovna razméra.

Zeitverluſt *m.* izgúba časa, izgubljéni čas, potráta časa; **ohne** — brez pomúde, brez odlášanja.

Zeitverſäumnis *f.* zamúda časa.

Zeitvertreib *m.* zabáva, kratkočásje; **zum** — za kratek čas.

zeitvertreibend kratkočásen, zabávən.

zeitweilig *adi.* začásen, nekolikočásen; *adv.* začásno, nekóliko časa.

zeitweiſe včasi, včasih, (časi, časih), tedàj pa tedàj.

Zeitwort *n.* glagol.

zeitwörtlich glágolski, glágolni, glá-

Zelle *f.* célica; sóbica, ízbica, stanica; (in der Wabe) lonček, piskrc, célica; (am Waſſerrad) koréc; (im organiſchen Körper) stanica.

zellenförmig staníčast.

Zellengewebe *n.* staníčna tkanína, sta-

Zellenpflanze *f.* brezcévna rastlína.

Zellenrad *n.* koló (-ésa) na korce.

Zellhaut *f.* staníčna mrénica.

zellig staníčnat.

Zellkern *m.* staníčno jedro.

Zellſtoff *m.* staníčnina.

Zelot *m.* goréčnež, prenapétnež, zelót.

Zelotismus *m.* prenapéta goréčnost, zelotízəm.

Zelt *m.* (wiegender Gang eines Reitthieres) zíbanje, pasji hòd; **das Pferd geht im** — konj se ziblje, — ima pasji hòd; ſ. **Paſsgang.**

Zelt *n.* šator (-óra); **Zelt-** šatórski.

Zelten *m.*, *dem.* Zeltlein mlinček, sladkórček, (celteljc).

Zelter *m.* ſ. **Paſsgänger**; prusèc.

Zeltflaſche *f.* šatórska steklenica.

Zeltlager *n.* šatoríšče.

Zeltwagen *m.* voz s šatórsko oprávo; pokríti voz.

Zenith *m.* nadglavíšče, zenít.

Zeolith *m.* (Sprudelſtein) zeolít, vrelčnik.

Zephyr *m.* zahódni vetěr, večérnik, zefír.

Zepter *n. m.* ſ. Scepter.

zerarbeiten izdélati; ſich — izdélati se.

zerätzen razjédati; razjésti (-jém).

zerbeißen raz-, pre-, zgrísti (-grízem), raz-, pregrízniti.

zerberſten razpóčiti (se).

zerbleuen stépsti (-tépem).

zerbrechen *tr.* lómiti; raz-, pre-, po-, zlómiti, razbíti (-bíjem), ubíti, streti (strèm, starem), raztrúpati; (mit Ungeſtüm) zlomástiti; ſich den Kopf — béliti —, lómiti si glavo; *intr.* raz-, zlómiti se, raz-, ubíti se, stréti se.

zerbrechlich razlomljìv, razlóměn, krhěk.

Zerbrechlichkeit *f.* razlomljívost, razlómnost, krhkóst.

zerbröckeln drobíti, mrvíti; raz-, zdrobíti, raz-, zmrvíti.

zerdreſchen razmlátiti.

zerdrücken mečkáti, drózgati; tláčiti; raz-, zmečkáti, zdrúzniti, zdrózgati, raztláčiti.

zerfahren raz-, izvóziti; *intr.* (vom Nebel) razkadíti se.

zerfahren *adi.* raz-, izvóžen; *fig.* neslóžen; neurejèn, razstrójen, razdeján, razmŕščen.

Zerfahrenheit *f.* neslóžnost; neurejénost, razmŕščenost.

Zerfall *m.* razpàd, razsìp.

zerfallen razpásti (-pádem), razsúti (-spèm, -súјem) se, razvalíti se, podréti (-drèm, -dérem) se, razrúšiti se; *impf.* razpádati, razsípati (-pávati) se, podírati se, rúšiti se; (in Sand) melíti se; (getheilt ſein) delíti se, lóčiti se.

Zerfallenheit *f.* razpádlost.

zerfaſern razcefráti.

zerfeilen raz-, prepíliti.

zerfetzen razdrápati, raztŕgati.

zerfleiſchen mesáriti; razmesáriti, razmrcváriti.

zerfließen topíti se; raztopíti se; in Thränen — ves biti v solzah; razjókati se.

zerfreſſen razjésti (-jém); *impf.* razjédati.

Zergliederer *m.* razdevávěc; raztelesovávěc, anatóm.

zergliedern (einen Leichnam) raztelésiti, razúditi, razpárati; *impf.* raztelesovati, párati; (einen Satz) razložíti, razbráti (-bérem); *impf.* razlágati, razbírati, razkládati.

Zergliederung *f.* (eines Leichnams) raztelésba, páranje; (eines Satzes) razláganje, razbíranje.

zerhacken, zerhauen razsékati; *impf.* razsekávati.

zerkauen žvéčiti; raz-, prežvéčiti.

zerklopfen raztólči (-tólčem); *impf.* tolči, raztolkávati.

zerklüftet razpókan, razséden, razklán.

Zerklüftung *f.* razpókanost, razsédenost.

zerknicken raz-, zlómiti.

zerknirſcht potŕt, skrúšen, skesán.

Zerknirſchung *f.* potŕtost, skrúšenost, skesánost.

zerknittern, zerknüllen z-, pomečkáti.

zerknorpeln s-, razhrústati.

zerkochen razkúhati.

zerkratzen razpráskati, razdrápati (-pam, -pljem).

zerkrauſen razkodráti.

zerlaſſen razpustíti, raztopíti; *impf.* razpúščati, raztápljati.

zerlegbar razstávěn.

zerlegen razdejáti (-dénem), razstáviti; *impf.* razdévati, razstávljati; *(chem.)* razkrájati; razkrojíti; (in Stücke zerſchneiden) razrézati (-rézem), razkosáti.

zerlumpt raztŕgan, razcapán, razdrápan; —er Menſch capín.

zermahlen raz-, semléti (-méljem), zmléti.

zermalmen stréti (-trèm, -tárem), zméti (-mánem), razdrobíti.

zernagen razglódati, zglódati.

zernichten ſ. vernichten.

zerpflücken raztŕgati.

zerplatzen razpóčiti (se).

zerquetſchen mečkáti, drózgati, mlínčiti; raz-, zmečkáti, zdrúzniti, zdrózgati, razmlínčiti; (Trauben) drémšati; zdrémšati.

zerrauſen razkuštráti, razmŕščiti, razkodráti.

zerrauft razkuštrán, razmŕščen; der Zerraufte kuštĕr; die Zerraufte kuštra.

Zerrbild *n.* nespodóba, spaka, nakáza.

zerreiben treti (tarem), meti (manem); streti, zmeti.

Zerreiche *f.* cèr; **Zerreichen-** ceróv; **-holz** *n.* cerovína; **-wald** *m.* ceróvje.

zerreißen *tr.* tŕgati, cêsati; raz-, pretŕgati, razcêsniti; *intr.* tŕgati se; raz-, pretŕgati se.

Zerreißung *f.* raztŕganje, raztŕg.

zerren vleči, vláčiti, tézati (-zam, -žem), tŕgati.

zerrinnen topíti se; raztopíti se, razpustíti se.

zerrütten razmájati, pretrésti; (die Ordnung) razrúšiti, razdréti (-dérem, -drèm); die Geſundheit — zdravje izpodkópati, — pokváriti.

Zerrüttung *f.* rúšenje, razdíranje; razrúšenost, nerèd.

zerſchellen razbíti (-bíjem) se, razkrŝiti se, raztrêščiti se.

zerſchießen razstrelíti, razstréljati.

zerſchlagen razbíti (-bíjem), raztólči (-tólčem); ſich — razbíti se; (v. Kauf, v. der Heirat ꝛc.) razdréti (-dérem, -drèm) se.

zerſchlißt *(bot.)* razrezlján.

zerſchmelzen *tr.* topíti, talíti; raztopíti, raztalíti, razpustíti; *intr.* topíti se, tájati se, talíti se; raztopíti se, raztájati se, raztalíti se.

zerſchmettern raztrêščiti, raztrúpati.

zerſchneiden raz-, prerézati (-rézem); razkrojíti.

zerſetzbar razkrójen, razkroljìv, raztvorljìv.

zerſetzen *(chem.)* razkrojíti, raztvoríti; *impf.* razkrájati, raztvárjati; ſich — razkrájati se, raztvárjati se; razkrojíti se, raztvoríti se.

Zerſetzung *f.* razkrájanje, razkrojítev, razkròj, raztvórba; razpàd.

Zerſetzungsmittel *n.* razkrojílo, raztvorílo.

Zerſetzungsproduct *n.* razkrojína, raztvorbína.

zerſpalten raz-, prekláti (-kóljem), razcépiti, razkálati; *impf.* cépiti, klati, kálati; (in zwei Theile) razplatíti.

zerſpellen ſ. zerſpalten.

zerſplittern razcépkati, razcépiti.

zerſprengen razgnáti (-ženem); razstrelíti, raznésti (-nésem); (eine Schar) razpodíti, razpršíti, razkropíti, raztírati.

zerſpringen razpóčiti (se), razletéti se.

zerſtampfen razpháti (-phám, -pšèm), raztólči; (mit Füßen) razteptáti.

zerſtäuben razprašíti, razpršíti.

Zerſtäuber *m.* razprašílnik, razpršnik.

zerſtieben razprašíti se, razkadíti se, razpršíti se, razpŕhniti (se).

zerſtörbar razrúšen, raz-, porušljìv.

zerſtören po-, razrúšiti, razvalíti, razdejáti (-dénem), razdréti (-dérem, -drèm), razsúti (-sújem, -spèm), razgradíti, podréti; *impf.* rúšiti, razdévati, raz-, podírati, razgrájati; (vernichten) pokončáti, uníčiti; *impf.* pokončevati, uničevati.

Zerſtörer *m.* raz-, podíravčec, rušívčec, rušítelj, pokončevávčec, uničevávčec.

Zerſtörung *f.* razrúšenje, razrušítêv, razdòr; podíranje, rúšenje, razdévanje, pokončávanje.

Zerſtörungswuth *f.* pokončeválnost, uničeválnost, uničeválna strast (-í).

zerſtoßen raztólči, razpháti (-phám, -pšèm).

zerſtreuen raztrésti (-trésem), raztrósiti, razsúti (-sújem, -spèm), raznésti (-nésem), razmétati (-méčem); *impf.* raztrésati, razsípati, raznášati, razmetávati; (Wolken, Beſorgniſſe) razgnáti (-ženem); (das Licht) razmétati (-méčem); (den Feind —) razkropíti, razpodíti, raztírati, razgnáti (-ženem), raztépsti (-tépem); ſich — razkropíti se, razíti (-idem) se, raztekníti (-táknem) se, razgubíti se, razpršíti se; *fig.* razmísliti se, razvedríti se, pokratkočásiti se; *impf.* razvedrovati se, kratkočásiti se.

zerſtreut razmíšljen, raztrésenih misli; (von Lichtſtrahlen) razmetán.

Zerſtreute *m.* razmíšljenec.

Zerſtreuung *f.* raztrésanje, trósenje, razsípanje; (Zerſtreutheit) razmíšljenost; (Aufheiterung) razvedrílo, zabáva, razveseljevánje; (des Lichtes) razmèt; Zerſtreuungs- razmétni, razmetálni; =linſe *f.* razmétna leča, leča razmétnica; =punkt *m.* razmetíšče; =ſpiegel *m.* razmétno zrcálo; =ſucht *f.* zabavoljúbje; =vermögen *n.* razmétnost.

zerſtückeln razkosáti, razsékati —, razrézati (-rézem) na kose, razdrobíti.

zertheilen razdelíti; *impf.* razdeljevati; (die Wolken) razgnáti (-ženem), razpíhati (-am, -píšem), razpodíti; *impf.* razgánjati; (eine Geſchwulſt) razpláhniti, razplavíti; (in zwei Hälften) razpolovíti, razpolovíčiti; ſich — razdelíti se, razkrojíti se; *impf.* delíti se, razkrájati se; (von der Geſchwulſt) spláhniti; *impf.* splahovati.

zertragen ſich spréti (sprèm) se.

zertrennbar razdélen, razlóčen, razločljìv.

zertrennen razlóčiti, razstáviti, nárazen správiti; (ein Kleid) párati; razpárati, razpráti (-pórjem).

zertreten teptáti, mendráti; po-, razteptáti, razmendráti, pohóditi, po-, razgáziti.

zertrümmern raztrúpati, razbíti (-bíjem), razdrobíti.

zerwerfen razvrêči (-vržem), razmétati (-méčem); *impf.* razmetávati, razmétati; ſich — raz-, spréti (sprèm) se, skrégati se.

zerwühlen razríti (-ríjem), razrováti (-rújem), razkópati (-kópljem); *impf.* razrívati, razkopávati.

Zerwürfnis *n.* razpòr, razdòr, razprtija, neslóžnost.

zerzanken ſich spreti (sprèm) se, skrégati se, posváditi se.

zerzauſen razkuštráti, skuštráti, zmŕščiti, razmŕščiti, razkocáti, razmíkati (-kam, -čem).

zerzupfen púkati, kosmáti, cefráti; razpúkati, razkosmáti, razcefráti.

zeter! *interj.* joj prejój! pomagájte!

Zetergeſchrei *n.* kričánje na pomagáje; vik in krik.

zetern na pomagáje kríčati (-ím); na vso moč kríčati.

Zettel *m.* list, listèk; (bei Webern) osnútèk, osnóva, snútèk.

Zettelbank *f.* asignacíjska —, bánkovčna banka.

Zettelbaum *m.* tkalsko vratílo.

Zettelchen *n.* listič.

Zettelende *n.* konci *pl.*, ábranki *pl.*, závrniki *pl.*

Zettelgarn *n.* osnóvna preja, osnóva.

zetteln snováti.

Zettelrad *n.* tkalsko motovilo, snoválo.

Zettelträger *m.* listonóšec, raznaševávec listov.

Zeug *n. (m.)* (Stoff) tvarína, snov (-í); roba, blagó; (Gewebe) tkanína; bombáževina; (Geräthe) pripráva, oródje; daß — wozu haben iméti (imám) glavo za kaj; ins — gehen lotíti se (česa); (Ding) reč (-í), stvar (-í) u. *pl.*; altes — stare reči, starína, stara šara; liederliches — druhál (-i), potepúhi *pl.*, zaníkarneži *pl.*; dummes (albernes) — neúmnosti *pl.*, neslánosti *pl.*, kvante *pl.*; dummes — reden kvásiti, čvekáti, čenčáti, tvesti (tvezem).

Zeugamt *n.* uràd za bojno priprávo.

Zeugbaum *m.* ſ. Zettelbaum.

Zeugdruck *m.* tkaninotìsk.

Zeuge *m.* priča, svedòk; falſcher — kriva priča, krivopríčnik.

Zeugefall *m. (genetivus)* rodílnik, genetív.

zeugen (erzeugen) roditi *(pf.* u. *impf.)*, plodíti; zarodíti, zaplodíti; (Zeugniß geben) príčati; svedočíti, pričevati, dokazovati; izpríčati, dokázati (-kážem), osvedočíti (osvedóčiti).

zeugen *adi.* tkanínski; bombážev, pávolnat.

Zeugenaussage *f.* izpóved (-i) svedókov, izpovédba prič.

Zeugenbeweis *m.* dokàz po pričah, — s svedóki.

Zeugeneid *m.* priséga prič, — svedókov.

zeugenfrei brez prič, na samem.

Zeugenführer *m.* dovódnik prič.

zeugenlos brez prič, — svedókov.

Zeugenſchaft *f.* pričevánje, svedóštvo.

Zeugenverhör *n.*, **Zeugenvernehmung** *f.* zaslišávanje prič, — svedókov.

Zeuger *m.* rodítelj, rodník.

Zeughaus *n.* (vojáška) oróžnica.

Zeugholz *n.* oródni les.

Zeughammer *f.* oródnica.

Zeugnis *n.* izpričeválo, svedóčba; — geben príčati, pričevati, svedočíti (svedóčiti).

Zeugrahmen *m.* omárica za oródje.

Zeugſchmied *m.* oródni kováč; orožár.

Zeugsdepot *n.* oródno skladíšče.

Zeugung *f.* rodítěv, plodítěv, zarodítěv.

Zeugungsact *m.* izvršítěv rodítve.

zeugungsfähig zmožèn rodíti.

Zeugungsglied *n.* rodílo, plodílo.

Zeugungskraft *f.* rodílna moč (-í), rodílnost.

Zeugungsorgane *pl.* rodíla *pl.*, plodíla *pl.*

Zeugungsvermögen *n.* rodílna —, plodílna zmožnost.

Zeus *m.* Zevs.

Zibetkatze *f.* cíbetovka.

Zicklfleiſch *n.* kozlétina.

Zicklein *n.* kozlè (-éta), kozlìč, kozličèk.

zickzack *adv.* križem, sèm pa tjà, siksák.

zickzackförmig kljukovít.

Zieche *f.* (Überzug) prevláka.

Ziege *f.* koza; *dem.* kozíca.

Ziegel *m.* opéka; (Dach—) strésnik, strešna opéka; Dachfalz— zarézana strešna opéka, zarézani strešnik.

Ziegelbrenner *m.* opékar.

Ziegelbrennerei *f.* opekárnica.

Ziegeldach *n.* streha z opéko krita.

Ziegelerde *f.* ílovica —, glina za opéko.

Ziegelfarbe *f.* opékasta barva.

Ziegelhütte *f.* opéčnica; ſ. Ziegelbrennerei.

Ziegelmauer *f.* opéčni zid.

Ziegelofen *m.* opékarska peč (-í).

Ziegelſtein *m.* ſ. Mauerziegel.

Ziegen= kozji.

Ziegenbart *m.* kozja brada.

ziegenbärtig kozjebràd.

Ziegenbock *m.* kozèl (prč, càp); **=fell, =fleiſch** *n.* kozlovína, kozlína.

Ziegenfell *n.* kozja koža, kozína.

Ziegenfleiſch *n.* kozje mesó, kozína.

ziegenfüßig kozonòg.

Ziegenfüßler *m.* kozonóžec.

Ziegengemecker *n.* kozje meketánje, kozji mekèt.

Ziegenhirt *m.* kozji pastír, kozár.

Ziegenhürde *f.* kozára.

Ziegenkäſe *m.* kozji sir.

Ziegenkoth *m.* kozjak, kozji bóbki *pl.*

Ziegenlamm *n.* kozlè (-éta), kozličèk.

Ziegenleder *n.* ustrójena kozlovína, — kozína.

Ziegenmelker *m.* *(Caprimulgus)* kozodòj, podhújka, legen (legéna), ležetrúdnik.

Ziegenmilch *f.* kozje mleko.

Ziegenstall *m.* kozji hlev, kozják, kozára.

Ziegenwolle *f.* kozja volna, — dlaka.

Ziegenzucht *f.* kozárstvo.

Zieger *m.* s. Ziegenkäse.

Ziegler *m.* opékar.

Ziehbrunnen *m.* vodnják na vago.

Ziehe *f.* vzréjanje, reja.

Zieheltern *pl.* redníki *pl.*

ziehen *tr.* vleči, vláčiti, potegovati, potézati; zvleči, potégniti; die Aufmerksamkeit auf sich — pozórnost náse obŕniti (*impf.* obráčati); das Schwert — mèč potégniti, — izdréti (-dérem, -drèm); vor Gericht — pred sodíšče pozváti (-zóvem), — poklícati (-klíčem), — postáviti; auf seine Seite — dobíti na svojo stran; zur Tafel — na obèd povábiti; zur Strafe — kazníti, kaznovati; in die Länge — odlášati, zavlačevati; zu Rathe — za svèt vprášati, posvétovati se s kom; Nutzen — koríst (-i) iméti (imám); keine Folgen nach sich — nobénih poslédic (naslédkov) ne iméti (imám); ins Lächerliche — na smešno stran obŕniti; *impf.* — obráčati; zur Verantwortung — na odgóvor pozváti (-zóvem); (eine Linie) potégniti; (einen Graben) izkópati; (eine Mauer) postáviti, naredíti; (halten und erziehen) redíti, gojíti; vz-, odredíti, od-, vzgojíti; *intr.* (sich fortbewegen) iti (grem); odíti (-ídem); gezogen kommen prihájati; priti; aus dem Lande — iz-, preséliti se; (v. Wolken) letéti; sich — vleči se, razprostírati se.

Ziehen *n.* vléčenje, vleka.

Zieher *m.* vlačívěc, potegovávěc; (Werkzeug) potezálnik.

Ziehgeld *n.* réjščina, odgojnína.

Ziehkind *n.* rejéněc, rejénčěk; rejénka, rejénčica.

Ziehklinge *f.* strgúlja.

Ziehklingstahl *m.* ognjílo.

Ziehkraft *f.* vlečna moč (-í), — sila.

Ziehloch *n.* s. Flugloch.

Ziehmaschine *f.* vlačílni stroj.

Ziehmutter *f.* redníca, krušna mati (mátere).

Ziehpflaster *n.* s. Zugpflaster.

Ziehseil *n.* vlačílna vrv (-í).

Ziehsohn *m.* rejéněc.

Ziehtochter *f.* rejénka.

Ziehung *f.* (das Losen) sréčkanje, žrébanje.

Ziehungsliste *f.* kazálo izžrébanih števílk.

Ziehungstag *m.* dan sréčkanja, — žrébanja.

Ziehvater *m.* redník, krušni oče (očéta).

Ziehweg *m.* vlačílna stezà, vlačílna pot (-i); vlačúgarska stezà.

Ziehwerk *n.* vlačílo, vlačílni stroj.

Ziel *n.* cilj, namèn, namémba, naméra, smótěr; (Ende) koněc; s. Zielscheibe.

zielbewusst zavéděn, zavedajòč se smotra, smotrovít.

zielen mériti; na-, poméríti; *fig.* mériti na kaj.

Zieler *m.* merívěc; ciljar.

ziellos breznamémběn; brez cilja, brez smotra, brez namére.

Zielpunkt *m.* cilj, končni namèn; smeríšče.

Zielscheibe *f.* tarča; — des Witzes predmèt dovtípov.

ziemen, sich ziemen spodóbiti se, pristáti (prístojim), prístovati.

Ziemer *m.* (Rückenstück) hrbtovína; Ochsen— volóvska žila, bíkovica; Hirsch— jelénova žila; s. Krammetsvogel.

ziemlich *adv.* precèj, še dosti, prílično; *adi.* precéjšnji, príličěn, precèj vélik, dóbršěn.

Zier *f.* s. Zierde.

Zieraffe *m.* gizdalín, gizdávěc, nalíšpaněc.

Zierat *m.* lepotíja, lepšáva, okràs, nakìt.

Zierbaum *m.* lepótno drevó (-ésa); Zierbäume *pl.* lepótno drévje.

Zierde *f.* kras, krasílo, lepotína; dika.

zierdelos brez lepotíne, brez krasíla, nenakíčen.

zieren lepotíti, krásiti, kítiti, lépšati, záljšati; okrásiti, nakítiti, olépšati, ozáljšati; ſich — (ſich ſpreizen) prisíljeno se vesti (vedem), páčiti se, prenávljati se; na videz se brániti.

Ziererei *f.* prisíljeno vedénje, páčenje, prenávljanje; navídezna skrómnost.

Ziergarten *m.* lepótni —, cvetlíčni vȓt; ſ. a. Luſtgarten.

zierlich líčen, čeden, zali.

Zierlichkeit *f.* ličnost.

Zierpflanze *f.* lepótna rastlína.

Zierpuppe *f.* gizdalín, gizdávec; (weibl.) gizdalínka, gizdávka.

Zieſelmaus *f.* suslik.

Ziffer *f.* številka.

Zifferblatt *n.* številčnica, cífrenica.

ziffermäßig poštevílčen; po številkah, s številkami, številkoma.

ziffern s številkami računiti.

Zifferſchrift *f.* številčna pisáva, številčno pismo.

Zigeuner *m.* cigàn; =in *f.* cigánka.

zigeuneriſch cigánski.

Zigeunerleben *n.* cigánsko življénje, potépanje.

zigeunern cigániti (se), potépati se.

Zigeunerſprache *f.* cigánski jezik, cigánščina.

Zigeunervolk *n.* cigáni, cigánje *pl.*

Zigeunerweib *n.* cigánka.

Zimentierungsamt *n.* cimentoválni urȁd.

Zimmer *n.* soba, izba, staníca; Zimmer- sobni, izbni; (Zimmermanns-) tesárski.

Zimmerarbeit *f.* tesársko delo.

Zimmerarreſt *m.* zapòr v sobi.

Zimmerart *f.* tesárska sekíra, bradlja, žátlaka.

Zimmerbalken *m.* greda, tram.

Zimmerdecke *f.* stròp.

Zimmereinrichtung *f.* sobna opráva, posóbje, pohíšje, pohíštvo.

Zimmergenoſſe *m.* sobni továriš.

Zimmergeſell *m.* tesárski pomagáč.

Zimmerhandwerk *n.* tesárstvo.

Zimmerherr *m.* (Zimmermieter) gostáč.

Zimmerhof *m.* tesársko toríšče, tesališče, tesárnica.

Zimmerholz *n.* tesárski les.

Zimmermaler *m.* sobni slikár.

Zimmermann *m.* tesár; Zimmermanns- tesárski; =kunſt *f.* tesárstvo; =lade *f.* tesárska skrínjica.

Zimmermeiſter *m.* tesárski mojstȓ.

zimmern tésati (tešem); obtésati, stésati.

Zimmernagel *m.* klìn, mozník.

Zimmerplatz *m.* ſ. Zimmerhof.

Zimmerputzer *m.* sobni snažítelj.

Zimmerthür *f.* sobna vrata *pl.*

Zimmerwichſer *m.* sobni leščívec, — voščívec.

Zimmet, Zimt *m.* sladka skorja, — skórjica, címet.

Zimmetbaum *m.* címetovo drevó (-ésa), címetovec.

Zimmetrinde *f.* címetova skorja.

zimperlich pretírano sramežljìv, prerahločútȅn, prenežnočútȅn.

Zimperlichkeit *f.* pretírana sramežljívost, — nežnočútnost.

Zink *n.* cink; Zink- cinkov; =blende *f.* cínkova svetlica, — slepotíca.

Zinke *f.* rogȅlj, zob.

Zinken *m.*, Zinke *f.* ukrivljéna troba, róžnica.

Zinkerz *n.* cínkova ruda, cínkovica.

zinkig rogljàt.

Zinkographie *f.* cinkografíja.

zinkographiſch cinkográfski.

Zinkplatte *f.* cínkova plošča.

Zinkweiß *n.* cínkovo belílo, cínkova belóba.

Zinn *n.* kosítȅr, cin; Zinn- kosítrni, kosítrnasti, kositréni, cínasti, cinov.

Zinnbergwerk *n.* kosítrni rudnik, kosítrnik.

Zinne *f.* vrh, krónasta vršína, kroníšče; zóbčasti nadzídȅk.

zinnen, zinnern kosítrn(ast), cinast.

Zinnerz *n.* kosítrna ruda, kosítrovec.

Zinnfolie *f.* kosítrni list.

Zinngeſchirr *n.* kosítrna —, cínasta posóda.

Zinngießer *m.* kositrár; =ei *f.* kositrárstvo; kositrárnica.

Zinngras *n.* (*Equisetum*) préslica, konjski rep.

Zinngrube *f.* ſ. Zinnbergwerk.

zinnhaltig kositrovít, cinovít.

Zinnkraut *n.* ſ. Zinngras.

Zinnober *m.* cinóbȅr.

Zinnplatte *f.* kosítrna plošča.
Zinnſtein *m.* kosítrovec.
Zinnware *f.* kosítrna roba, kositrnína.
Zins *m.* obrést (-i); (Abgabe) dača, dávščina; (Miet—) najemnína, najémščina; (Aftermiet—) podnajémščina, gostáščina; (Pacht—) zakupnína, zakúpščina; **Zins-** obréstni; najemníski; zakupníski.
zinsbar dávščini podvŕžen, zavézan v plačevánje dávščine.
Zinsbekenntnis *n.* najemnínska napóved (-i).
Zinſen *pl.* obrésti *f. pl.*
zinſen (eintragen) nesti (nesem), donášati; (entrichten) najémščino plačevati. [stih.
Zinſenausſtand *m.* zastánek na obré-
Zinſenbezug *m.* dobívanje obrésti.
Zinſenertrag *m.* obréstni dohódek.
zinſentragend obrestonósen.
Zinſeszinsrechnung *f.* obrestnoobréstni račún.
Zinsſaſſion *f.* ſ. Zinsbekenntnis.
zinsfrei neobdáčen; najémščine prost.
Zinsfuß *m.* obréstna mera.
Zinshaus *n.* najémna hiša.
Zinsherr *m.* zakupodávec; grajščák.
Zinskreuzer *m.* najemníski krajcar.
zinspflichtig davku podvŕžen.
Zinsſteuer *f.* najemníski davek, najmarína.
Zinszahl *f.* rimsko števílo, indíkcija.
Zipfel *m.* rogljič, koneč; škrlc.
zipfelig rógljičast.
Zipperlein *n.* ſ. Gicht, Podagra.
Zirbeldrüſe *f.* češaríka.
Zirbelkiefer *f.* cemprín, limba; welſche — laški cemprín, pínija.
Zirbelnuſs *f.* cemprínov —, limbov oréšek.
Zirkel *m.* (Kreis) kolobár, krog; (Werkzeug) šestílo, krožílo, (šestár); hohe — *pl.* visóki krogi *pl.*
Zirkelbogen *m.* krógasti oblók.
zirkelförmig krogast, okrógel; šestílast.
Zirkellinie *f.* ſ. Kreislinie.
zirkeln s šestílom mériti, šestíliti.
zirkelrund popólnoma okrógel.
Zirkelſchenkel *m.* šestílni krak.
Zirkelſchmied *m.* šestílar.
Zirkelſchnitt *m.* krožni urézek.
zirpen cvrčati (čŕčati) (-ím), škrléti.
Zirpen *n.* cvrčánje.
ziſcheln šepetáti (-etám, -éčem), ščebljáti, čebljáti, šušljáti.
ziſchen síkati (sikam, sičem), psíkati; (von der Schlange, dem Winde) síčati (-ím).
Ziſchen *n.* síkanje; sičánje.
Ziſcher *m.* síkavec.
Ziſchlaut *m.* sičnik, síkavec.
Ziſererbſe *f.* ſ. Kichererbſe.
Zither *f.* citre *pl.*; — ſpielen cítrati, igráti na citre; **=ſpieler**, **=ſchläger** *m.* cítravec, citráš, citrar.
Zitteraal *m.* *(Gymnotus electricus)* eléktrični ogór, eléktrična jegúlja, drhtávec.
Zitterer *m.* drgetávec, drgetálo.
Zitterеſche, **Zitterеſpe** *f.* ſ. Zitterpappel.
Zittergras *n.* *(Briza)* mígalica, solzíce Devíce Maríje.
Zittermal *n.* lišáj.
zittern trésti se, trepetáti (-ám, trepéčem), drgetáti (-ám, drgéčem).
Zittern *n.* trésenje; trésavica; trepetánje, trepèt, drgetánje, drgèt.
Zitternadel *f.* mígeljček, mígalica, tresúljica.
zitternd tresóč (se); trepetajóč, drgetajóč; (mit dem Kopfe) tresoglàv; (mit der Hand) tresorók; —es Erdreich ozíbi *pl.*, tresetína.
Zitterpappel *f.* *(Populus tremula)* trepetljíka, jesíka.
Zitterroche *m.* *(Torpedo)* eléktrični skat.
Zitterwels *m.* *(Malapterurus electricus)* eléktrični sòm, sòm zdrízavec.
Zitz *m.* (feiner bunter Kattun) cic.
Zitze *f.* (auch: **Zitz** *m.*) sesék, sesec, cízek, zízek; sesna bradavíca.
Zobel *m.* sóbolj; **Zobel-** sóboljі; **=fänger** *m.* soboljár; **=fell** *n.* sóbolja koža, soboljína; **=mütze** *f.* sóbolja čépica; **=pelz** *m.* sóbolji kožuh.
Zodiakallicht *n.* zodiakálno sijánje, zodiakálna svetlóba.
Zodiakus *m.* zverínski krog, zodíak.
Zofe *f.* hišna, sobarica.
Zögerer *m.* obotavljávec, odlášavec, odkládavec.

zögern obotávljati se, odlášati, odkládati, zatézati, zatezovati.

Zögerung *f.* obotávljanje, odlášanje, odkládanje, zatézanje.

Zögling *m.* gojénec; (weibl.) gojénka.

Zoll *m.* (Maß) palec, col; (Abgabe) carína, col; Einfuhr— uvoznína; Durchfuhr— prevoznína; Ausfuhr— izvoznína ꝛc.; Zoll= carínski, colni.

Zollamt *n.* carínski urád.

zollämtlich carinskouráden.

zollang palec dolg.

Zollanſatz *m.* carínski postávek.

Zollaufſeher *m.* carínski nadzórnik.

Zollausſchluſs *m.* carínski izjémek.

zollbar caríni podvŕžen.

Zollbeamte *m.* carínski urádnik.

Zollcentner *m.* colni cènt.

Zolleinnehmer *m.* carínar.

zollen (entrichten) dati; *impf.* dajáti; izkazovati; izkázati (-žem); Achtung — v čislih iméti (imám), číslati, spoštovati; Dank — zahváliti se; *impf.* zahvaljevati se, (za)hválo izrékati.

Zollerhöhung *f.* povíšanje caríne.

Zollermäßigung *f.* znížanje caríne.

zollfrei caríne prost, brezcarínski; *fig.* (v. Gedanken) svoboden.

Zollfreiheit *f.* oproščénje od caríne.

Zollgebiet *n.* carínsko ozémlje.

Zollgebür *f.* carínska pristojbína, carína.

Zollgeſetz *n.* carínski zákon.

Zollgewicht *n.* colna vaga.

Zollgrenze *f.* carínska meja.

Zollhaus *n.* carínarska hiša, cariníšče.

zollig palec dolg, — debel, — širok.

Zollinie *f.* carínska črta.

Zollmaß *n.* palčna mera.

Zöllner *m.* mitnínar, colnar.

Zollordnung *f.* carínski red.

Zollpächter *m.* carínski zakúpnik.

zollpflichtig caríni podvŕžen.

Zollpfund *n.* colni fùnt.

Zollſatz *m.* carínski postávek.

Zollſchranke *f.* carínska zavóra, — pregrája.

Zollſtab *m.* colno merílo, pošét.

Zollſtätte *f.* cariníšče.

Zolltarif *m.* carínska tarífa.

Zollverein *m.* carínska zveza.

Zollverfahren *n.* carínsko postópanje.

Zollvertrag *m.* carínska pogódba.

Zollverwaltung *f.* carínska uprája.

Zollvorſchrift *f.* carínski predpis.

Zollweſen *n.* carínstvo.

Zone *f.* pas; gemäßigte — zmerni pas; heiße — vroči pas; kalte — mrzli pas; Zonen= pasóvni.

Zonentarif *m.* pasóvna tarífa.

Zoographie *f.* opisovánje živáli, živalopísje.

Zoolog *m.* živaloslóvec, živaloznánec, zoológ.

Zoologie *f.* nauk o živálstvu, živaloslóvje, zoológija.

zoologiſch živaloslóvn, zoológski.

Zoophyten *pl.* živálske rastlíne, zoofíti.

Zootomie *f.* raztelesovánje živih živáli, zootomija.

Zopf *m.* kita; ſ. Pedant, Pedanterie.

zopfähnlich kítast.

Zopfband *n.* vplétek, vplétalnica.

zopfen, zöpfen v kite plesti (pletem).

Zopfhaar *n.* kitni lasjé *pl.*; lasjé za kite.

zöpfig, zopfig s kito, kítast; ſ. zöpfiſch.

zöpfiſch (altmodiſch) starokopítен; pedántski.

Zopftheil *m.* prámen, strémen (-éna).

Zorn *m.* jeza, srd, gnev; heftiger — huda jeza, togóta, ihta; in — bringen raz-, ujezíti, razsrdíti, razhudíti; in heftigen — verſetzen razkáčiti, raztogotíti, razjáriti; in — gerathen (kommen) u-, razjezíti se, razhudíti se, razsrdíti se; razljútiti se, raztogotíti se; jemandes — beſchwichtigen jezo potolážiti komu, udobríhati koga; ſein — hat ſich gelegt jeza ga je miníla, potolážil se je.

Zornblick *m.* jezni —, srdíti poglèd.

zornentbrannt, zornentflammt od jeze razvnét, razkáčen, razjárjen, raztogočen.

zornig jezen, srdít; — werden u-, razjezíti se, razsrdíti se; raztogotíti se, razljútiti se; jeza me popáde; — ſein jezen biti (sem), hud biti, jezíti se, srdíti se; togotíti se; ich bin — jeza me grabi.

zornmüthig jezav, jezljiv, togotljiv.

Zornmüthige *m.* jézavec, jezljívec, togótnež; *f.* jézavka, jezljívka, togótnica.

Zornmüthigkeit *f.* jézavost, jezljívost, togotljívost.

zornſchnaubend od jeze pihajóč, razkáčen.

Zornſinn *m.* ſ. Zornmüthigkeit.

Zornwuth *f.* razjárjenost, razkáčenost, togóta.

Zote *f.* umázana —, kosmáta —, grda —, kláfarska beséda, kvanta; —n reißen kosmáto —, kláfarsko govoríti, klafáti, kvantáti, debéle brúsiti, nespodóbno govoríti.

zoten ſ. Zoten reißen.

Zotenlied *n.* umázana —, kosmáta —, kláfarska pesẽm (-i).

Zotenreißer *m.* klafáč, kvantáč; **=ei** *f.* klafánje, kvante *pl.*, kláfarsko govorjénje; **=in** *f.* kláfasta ženska, kvantávka.

zotig kláfarski, nespodóbẽn, debel, opólzẽl, kosmàt, umázan.

Zotte *f.* kosẽm, kosmič, kodẽr; cunja; die —n *pl. (coll.)* kocínje, kosmatína, kosmína; (im Dünndarm) résica; (an Kleidern) cunja, capa, candra.

Zottelbär *m.* medved kosmatínẽc.

zottelig kocljast, kocínast.

zotteln (ſchwerfällig gehen) koracáti, capljáti, kocáti.

zottenfüßig kosmatonòg, koconòg.

zottig kocast, gunjast, kuštrav, kosmàt; (zerriſſen) raztŕgan, razdrápan, capast, razcapán; — machen razkuštráti, razkocáti.

zu *praep.* k, (vor *k* u. *g*) h; (bis zu) do; (für) za; (zur Zeit) o, ob; za; (je) po; — Fuß peš; — Pferde jezdé, na konju; — Pferde und — Fuß jež in peš; — Laibach v Ljubljani; — Hauſe domá; — Waſſer und — Lande na suhem in na morju; ihm —r Seite ob njegovi strani; — Füßen pri nogah, pred nogámi; Gaſthof —r Poſt gostílnica pri pošti; Kaffeehaus —m Elefanten kavárna pri slonu; — Mittag opóldne; — Oſtern o Velíki noči; — hunderten po sto, na stotíne; —m Beiſpiel na primèr; im Vergleich — dir proti tebi; —r Unterſtützung za (v) podpóro; — dieſem Zwecke v ta namèn; — (vor dem Infinitiv wird nicht überſetzt): er wünſcht — kommen želí priti; ich habe dir viel — ſagen imám ti velíko povédati; das — leſende Buch knjiga, ki se imá prebráti; *adv.* proti; auf mich — proti meni; (das Maß überſteigend) pre-; — groß prevélik; — klein premájhẽn; es iſt — kalt premràz je; die Thür iſt — duri so zapŕte; ſchlag — le udári; nur — lè no! le napréj! Glück — Bog dàj srečo!

zuackern zaoráti (-órjem).

zuaddieren prištéti (-štéjem); *impf.* prištévati.

Zubau *m.* prizídek, prizídje.

zubauen (hinzubauen) prizídati; *impf.* prizidávati, prizidováti; (verbauen) zazídati; *impf.* zazidováti, zazidávati.

zubeißen prigrízniti.

Zuber *m.* čebẽr.

zubereiten pripráviti, prigotovíti, pristrójiti; *impf.* priprávljati, prigotávljati.

Zubereitung *f.* pripráva, priprávljanje, prigotávljanje, pristrojítev.

zuberge ſtehen kvišku —, pokóncu stati (stojím), sršati, sršéti (-ím).

zubeſſern priboljšati.

Zubeſſerung *f.* priboljšẽk.

zubiegen zapognívši zapréti (-prèm), zapógniti.

zubinden zavézati (-vézem); *impf.* zavezovati.

zubleiben zapŕt ostáti.

zublinzeln po-, namežíkniti komu, z očmí namígniti; *impf.* po-, nameževáti, namigávati.

zubringen pri-, donésti; *impf.* prinášati, donášati; dovésti; *impf.* dovájati; die Zeit — prebíti (-bóm, -bíjem), preživéti; ſchlafend — prespáti (-spím); die Nacht — prenočíti; *impf.* nočíti, prenočevati; den Winter — prezímiti; *impf.* zimovati, prezimovati; gut die Zeit — čas dobro obŕniti; *impf.* — obráčati; einem ein Glas — napíti (-píjem); *impf.* napívati, napíjati.

Zubringer *m.* prinašávẽc, donašávẽc, (Angeber) ovadúh; (Kuppler) podvódnik; **=in** *f.* prinašávka, donašávka; ovadúhinja; podvódnica.

Zubuße *f.* doplátẽk, pri-, doplačílo; pridátẽk, dodátẽk; (Unterſtützung) podpóra.

zubüßen pri-, dopláčati; privréči (-vŕžem).

Zucht *f.* (das Aufziehen) reja, odréja; (das Aufgezogene) priréjek, priréđek; zur — za pleme; vzgájanje, vzgojítev; (die Erziehung) der Kinder vzgója —, odgója otrók; (Disciplin) red, strogorédnost, strahovánje; in — halten v redu držáti (-ím), v strahu iméti (imám), strahovati; der — entwachsen šibi odrásti; gute, schlechte — halten lepó, slabo vzgájati, lep, slàb red iméti; (Wohlgezogenheit) blagonrávje; in — und Ehren blagonrávno in pošténo; Zucht- pleménski, za pleme.

züchten redíti, odréjati; gojíti, vzgájati; vzredíti, odredíti; vzgojíti.

Züchter *m.* rejáč, vzréjavec; vzgájavec.

Zuchtgebiet *n.* pleménski okoliš.

Zuchthaus *n.* kaznílnica.

Zuchthäusler *m.* káznjenec.

Zuchthengst *m.* žrebéc za pleme, pleménski žrebéc.

züchtig sramežljìv, blagonrávèn; (keusch) čist.

züchtigen strahováti, pokoríti, kazníti, kaznovati; (mit Worten) kárati, krégati; pokárati, okrégati; (mit der Ruthe) tépsti (tepem), šéškati; natépsti, našéškati.

Züchtiger *m.* strahovávec, pokorívec, kaznovávec; =in *f.* strahovávka, pokorívka, kaznovávka.

Züchtigkeit *f.* sramežljívost, blagonrávnost; čistost.

züchtiglich ſ. züchtig.

Züchtigung *f.* strahovánje, kaznovánje; kazèn (-i), pokóra.

Zuchtkuh *f.* krava za pleme, pleménska krava.

Züchtling *m.* ſ. Zuchthäusler.

zuchtlos razuzdán, brezréđèn, brez reda; nesrámèn.

Zuchtlosigkeit *f.* razuzdánost, brezrédnost; nesrámnost.

Zuchtmeister *m.* strahovávec; kaznílnični oskrbník.

Zuchtmittel *n.* strahoválno sredstvo.

Zuchtochs *m.* ſ. Zuchtſtier.

Zuchtruthe *f.* strahoválna šiba.

Zuchtſau *f.* svinja za pleme, pleménska svinja, plemenjáča.

Zuchtſchaf *n.* pleménska ovca.

Zuchtſtier *m.* juneč za pleme, bik plemenják, pleménski bik.

Zuchtſtute *f.* kobíla za pleme, pleménska kobíla.

zuchttauglich doběr —, sposóbèn za pleme, pleménski.

Zuchtvieh *n.* živína za pleme, pleménska živina.

Zuchtwahl *f.* pleménski izbòr.

Zuchtwidder *m.* ovèn za pleme, pleménski ovèn.

Zuck *m.* trzáj, zgìb, drhtáj, utrípljaj; einen — thun zgeníti (zgánem) se, zméziti se, trgniti, trzniti, zmígniti.

zucken trzniti, zgeníti (zgánem) se, zmígniti, zméziti se, zdrzniti se, zdrgetáti; *impf.* trzati, zgíbati se, zmigávati, utrípati (-am, -trípljem), zdrzati se, zadrgetávati; (v. Blitz) švígniti; *impf.* švígati; die Achſel — z ramo zmigávati, skomízgati; z rámami (s pleči) zgeníti, — zmígniti, — skomízgniti.

zücken (das Schwert) mèč potégniti, — izdréti (iz nóžnic); mit gezücktem Schwerte z golim mečem.

Zucker *m.* cukèr, sladkór; geſponnener — vléčeni sladkór; ein Hut — gomólja —, štula cukra; Zucker- cukréni, sladkórni; cukrov, sladkórjev.

Zuckerbäcker *m.* slaščíčar, sladčíčar, sladíčar; =ei *f.* (Ort) slaščičárnica; (Gewerbe) slaščíčarstvo; (Zuckerwerk) cukrenína, slaščice, sladčice, sladice *pl.*; =in *f.* slaščíčarica.

Zuckerbirne *f.* cukrénka, medénka, medníca.

Zuckerbüchſe *f.* cukreníca, sladkórnica.

Zuckererbſe *f.* sladki (cukréni) gràh.

Zuckerfabrik *f.* cukrárna, cukrárnica.

Zuckergehalt *m.* cúkrnatost.

zuckerhaltig cúkrnat, sladkórnat.

Zuckerhandel *m.* trgovína s cukrom.

Zuckerharnruhr *f.* sladkoséčnost.

Zuckerkand *m.* ledénec, kristálnati sladkór.

Zuckermaul *n.* cukrolízec.

Zuckermelone *f.* dinja.

zuckern cúkrati, sladkóriti; pocúkrati, ocúkrati.

Zuckernaſcher *m.* ſ. Zuckermaul.
Zuckerpapier *n.* papír za cukĕr (sladkór).
Zuckerproduction *f.* pridelovánje cukra.
Zuckerraffinerie *f.* cukročístnica.
Zuckerraffineur *m.* cukročístĕc.
Zuckerrohr *n.* cukrov trst, sladkórjeva trstíka.
Zuckerruhr *f.* ſ. Zuckerharnruhr.
Zuckerſäure *f.* sladkórna kislína.
Zuckerſieder *m.* cukrovàr; cukrár; =ei *f.* cukrovárnica; cukrárna, cukrárnica.
Zuckerſtoff *m.* cukrovína.
Zuckerſtreuer *m.* sipálnik za sladkór.
zuckerſüß sladĕk kakor cukĕr.
Zuckerware *f.* cukrenína.
Zuckerwaſſer *n.* pocúkrana voda.
Zuckerwerk *n.* cukrenína, slaščíce *pl.*
Zuckerworte *pl.* sladke —, medéne beséde *pl.*
Zuckerwurzel *f.* sladki korén.
Zuckung *f.*, —en *pl.* trzanje, zgíbanje, zdrgetávanje, utrípanje.
zudämmen zajezíti, zagradíti.
zudecken zagrníti, po-, zakríti (-krí-jem), odéti (-dénem); (mit umgeſtürztem Gefäß, einem Deckel) zavézniti; *impf.* zagrínjati, po-, zakrívati, odévati; zavezovati.
zudem *adv.* vrhu tega, razen tega.
zudenken jmdm. etwas naméniti.
Zudrang *m.* pritisk, navàl.
zudrehen zasúkati (-kam, -čem); sukáje zapréti (-prèm).
zudringlich vsiljiv, nadlĕžĕn, sitĕn.
Zudringlichkeit *f.* vsiljívost, nadlĕžnost, sitnost.
Zudringling *m.* vsiljívĕc, nadlĕžnež, sitnež.
zudrücken zatísniti, pritísniti.
zueigen geben v last dati, podaríti.
zueignen, ſich etwas — lastíti si, svojíti si, prisvojevati si kaj, lastíti se česa; prilastíti si, pri-, usvojíti si kaj, polastíti se česa; (widmen, dedicieren) posvetíti; *impf.* posvečevati.
zueignend *(gramm.)* svojílĕn.
Zueignung *f.* prilastítĕv, pri-, usvojítĕv; (Widmung) posvetítĕv, posvetílo.
zuerkennen prisóditi; *impf.* prisójati, prisojevati; die Todesſtrafe — na smrt obsóditi (koga).
Zuerkenntnis *n.* prisódba.
Zuerkennung *f.* prisójanje, prisódba.
zuerſt *adv.* najprej, najprvo; ſie iſt — angekommen ona je prva prišlà; (anfangs) izprva.
zufahren *fig.* zaletéti se, zagnáti (-žénem) se, zvihráti; fahre zu! poženi! vozi!
Zufahrt *f.* dovòz; zvòz; Zufahrts- dovózni.
Zufall *m.* slučáj, nakljúčje, nakljúček, nakljúčba, primérljaj; durch — po nakljúčbi, slučájno.
zufallen pripásti (-pádem), v del priti (prídem); (v. Deckel) zaklópiti se; die Augen fallen ihm zu (vor Schläfrigkeit) oči mu skupaj lézejo.
zufällig *adi.* slučájĕn.
zufällig, zufälligerweiſe *adv.* po nakljúčbi, slučájno.
Zufälligkeit *f.* slučájnost.
zufertigen posláti (pošljem), odpráviti; *impf.* pošíljati, odprávljati.
zufliegen letéti —, létati proti komu, — h komu.
zufließen do-, pritékati; teči (tečem) proti čemu.
Zuflucht *f.* pribèg, pribéga; (Zufluchtsort) pribežálišče, zatočíšče, zavétje; — nehmen pribéžati (-ím), zatéči (-téčem) se h komu, ískati zavétja pri kom.
Zufluchtsort *m.*, **Zufluchtsſtätte** *f.* ſ. Zuflucht.
Zufluß *m.* pritòk, dotòk; (an Mitteln) dohájanje, dohódek.
zuflüſtern pošepetáti (-etám, -éčem), pošépniti, prišepetáti.
Zuflüſterung *f.* pošepèt.
zufolge *praep.* po, vslèd.
zufrieden zadovóljĕn, dovóljĕn; — ſtellen zadovóljiti koga; —ſtellend zadovoljìv; ſich — geben zadovoléti, zadovóljiti se.
Zufriedene *m.* zadovóljnež.
Zufriedenheit *f.* zadovóljnost, zadovóljstvo.
zufrieren zamŕzniti; *impf.* zamrzovati.
zufügen prizadéti (-dénem), provzročíti, storíti, učíniti, narediti; *impf.*

prizadévati, provzročevati, délati; jemandem Schlimmes — nahudíti.

Zufuhr *f.* privòz, dovòz, privóžnja, dovóžnja, privážanje, dovážanje; die — abſchneiden dovòz zapréti, dovážanje prepréčiti, — uſtáviti; **Zufuhr**dovózni.

zuführen pripéljati (-péljem), do-, privésti (-védem); *impf.* pri-, dovážati, péljati —, vóditi h komu kaj.

Zuführer *m.* dovóznik, privóznik, dovážavec; dovódnik.

Zuführſchiff *n.* dovózna ladja.

Zuführung *f.* dovážanje; dovájanje.

zufüllen zapólniti; (e. Graben) zasúti (-sújem, -spèm); (dazugießen) dopólniti; *impf.* dopolnjevati.

Zug *m.* vlak, potèg, vláčenje, potézanje; (v. Zugvieh = Geſpann) zaprége, vprega, plùg, jarèm; (beim Trinken) zwei Züge thun dvakrat potégniti; in einem — auštrinken na en dušèk izpíti; (Luft—) prepíh; hier iſt ein ſtarker — tukaj zeló vleče, tukaj je močèn prepíh; (Athemzug) dih, dihljaj, sopljaj; in den letzten Zügen liegen biti v zadnjih díhljajih, umírati; Züge läuten klénkati mrlíču, z navčkom zvoníti; (eines Heeres) pohòd; (ziehende Menge: v. Menſchen) izprevòd; (v. Vögeln) kita, vlak, rajda; (Wagen—) vlak, vozovlàk; *(mil.)* četa, vòd ($^1/_4$ stotníje); (mit der Feder) potèz, potéza, potégljaj; (Geſichts—) potéza, obrázna črta; Züge *pl.* obràz; *fig.* in flüchtigen Zügen s površnimi potézi; (des Charakters) značílna lastnóst, — potéza; im —e ſein v delu biti (sem), teči (tečem), obravnávati se; (Heber) natéga; (Winde) vitèl, vlak; (im Gewehre) žleb, ris.

Zugabe *f.* pridàv, pridávek, privŕžek, pri-, naméček; dodátek; (zum Gehalt) prikląd, dokláda; (Zuwage) prikláda.

Zugameiſe *f.* mravlja debeloglávka.

Zugang *m.* dohòd; **Zugangs**dohódni.

zugänglich pristópen.

Zugarm *m.* (der Winde) motoróga.

Zugbalken *m.* vez (-í), vezni tram.

Zugbrücke *f.* zapádni —, vzdížni most.

zugeben pridáti, dodáti, pridejáti (-dénem), privréči (-vržem), pri-, namekníti (-máknem); *impf.* do-, pridájati, pridévati, na-, primíkati; (zugeſtehen) pripustíti, dopustíti, do-, privóliti, vdáti se; priznávati; priznáti; zugegeben, daſs denímo —, recímo —, vzemímo, da.

Zugebrän *n.* privárek.

zugefroren zamŕzel.

zugegen pričujóč, navzóč, vpríčo, poleg, zraven.

zugehen (auf etw.) iti (idem, grem) —, prihájati proti čemu; (ſich ſchließen laſſen) zapírati se; die Thür geht nicht zu vrata se ne dajo zapréti, — se ne zapírajo; (geſchehen) godíti se, biti (sem); es gieng ſehr hitzig zu hud bòj je bil, hudó so se dajáli; es geht luſtig zu vse je vesélo, dobre volje so; es gieng nicht natürlich zu ni bilo samo na sebi; wie gieng dies zu? kako se je to vršílo?

Zugehör *n.* priteklína, pripadnína; pripadajóče potrébščine; das Haus ſammt allem — hiša z vsem, kàr k njej spada.

zugehören spádati k čemu; pripádati, pristáti (prístojim); biti (sem) čigávo; ſ. gehören.

zugehörig pripadajóč, spadajóč (k čemu); (zuſtändig) pristójen; ſ. gehörig.

Zugehörigkeit *f.* pripádnost; pristójnost.

zugekehrt obŕnjen k čemu; priséběn.

Zügel *m.* vajet; die Zügel *pl.* vájeti, vaje *pl.*

zügellos razuzdán, razbrzdán, samopášen.

Zügelloſigkeit *f.* razuzdánost, razbrzdánost, samopášnost.

zügeln z vájeti ravnáti, — krotíti; *fig.* krotíti, uzdáti, brzdáti, zadrževati; ſ. zücht en.

Zugemüſe *n.* prikúha.

Zügenglocke *f.* navček, mrtváški zvon.

zugeſellen pridrúžiti; *impf.* pridruževati.

zugeſpitzt pri-, zaostrèn, zašíljen, rtast, špičast.

Zugeſtändnis *n.* privoljénje, privolítěv, privolílo, dopustítěv, dopustílo.

zugeſtehen privóliti v kaj, do-, pripustíti kaj; *impf.* privoljevati, do-,

pripúščati; priznávati; priznáti; zugeſtanden, daſs denímo —, recímo —, vzemímo, da.

zugethan vdán, privŕžen, naklónjen.

zugewähren *(mont.)* pripísati (-píšem) komu; *impf.* pripisovati.

zugfeſt trdèn za vlak, trgopórèn.

Zugfeſtigkeit *f.* trdnóst za vlak, trgopórnost.

Zugfiſch *m.* riba selka, — selívka.

Zugführer *m.* načélnik vóda, četovódja; (bei der Eiſenbahn) vlakovódja; (Führer der Locomotive) strojevódja.

Zuggarn *n.* vlak.

Zuggraben *m.* ſ. Abzugsgraben.

Zughenſchrecke *f.* kobílica selka.

zugießen (hinzugießen) prilíti (-líjem), dolíti; *impf.* do-, prilívati; (gießend verſchließen) zalíti, zatopíti; (träufelnd) zakápati.

Zugkraft *f.* vlačna —, vlečna moč, — sila.

zugkräftig privláčno moč imajóč, občínstvo vabèč.

zugleich *adv.* obénem, zaéno, hkrati, naénkrat.

zugleichen zaravnáti, zagláditi.

Zugleine *f.* potégalica.

Zugloch *n.* oddúšek, oddušník.

Zugluft *f.* prepíh, prehlíd.

Zugnetz *n.* ſ. Zuggarn.

Zugochs *m.* vprézni vól, vozni vol, vól za vožnjo.

Zugperſonal *n.* vlákovno osébje, osébje pri vlaku.

Zugpferd *n.* vprézni —, vozni kónj, kónj za vožnjo.

Zugpflaſter *n.* mehúrnik, priščílo, omúšičnik, vlečník.

zugraben zagrébsti (-grébem); zakópati (-kópljem); *impf* zagrébati, zakopávati.

Zugraupe *f.* (Proceſſionsſpinner) izprevódni prelèc.

zugreifen poprijéti (-prímem) za kaj, poprijéti se —, lotíti se česa; *impf.* poprijémati (se).

zugrunde geben koneč vzeti (vzamem), po zlu iti (grem), na nič priti (pridem), pogíniti, pogubíti se; — richten uničíti, pogubíti, ugonobíti; *impf.* uničevati, pogúbljati, ugonábljati.

Zugrunderichten *n.* uničevánje, pogúbljanje.

Zugſchließe *f.* potézna vez (-í).

Zugſchnur *f.* zádrga, zadrgúlja, zadrgúza.

Zugſchranke *f.* potézna zapórnica.

Zugſeil *n.* potézna vrv (-í), potézni konópec.

Zugſtänder *m.* potézni podstávek.

Zugſtange *f.*ójnica.

Zugſtiefelette *f.* škornjèc z elástičnima stranícama.

Zugthier *n.* vprézna živál (-i), vozno živínče; vozèc, vozíca.

zugürten pas (komu) zapéti (-pnèm).

zugute halten ne za zlo vzeti (vzamem), ne zamériti, izpreglédati.

Zugverſpätung *f.* zamúda —, zakesnénje vlaka.

Zugvieh *n.* vprézna —, vozna živína.

Zugvogel *m.* ptica selka, — selívka.

zugweiſe *adv.* trúmoma, v tropih, v četah, četoma.

Zugwind *m.* ſ. Zugluft.

Zugwinde *f.* vitèl, vítlo.

zuhaben, zuhalten zapŕto iméti (imám), zapŕto tíščati (-ščím); die Augen — mežáti (-ím); die Hand — pest tíščati; ſein Verſprechen zuhalten mož-beséda biti (sem).

zuhacken, zuhauen obsékati, prisékati, obtésati (-tésem); *impf.* pri-, obsekovati, obtesávati.

zuhaken, zuhäkeln zapéti (-pnèm), zapentljáti, zakopčáti; zakváčiti.

Zuhälter *m.* zvodník.

zuhängen zavésiti, zastréti (-strèm); *impf.* zastírati.

zuhauen auf jmdn. tepsti (tepem) koga; haue zu! udri! (hauend zurichten) priklésati (-šem), prisékati.

zuhauf *adv.* na kupe, kúpoma.

zuheften ſ. zuhaken.

zuheilen *tr.* zacéliti, izcéliti; *intr.* zacéliti se, zaceléti; *impf.* céliti se, celéti.

Zuheirat *f.* (des Mannes) prižení tèv.

zuheiraten (v. Manne) prižéniti se; (v. d. Frau) primožíti se.

zuherzen nehmen gnati (ženem) —, vzeti (vzamem) si kaj k srcu, vznemíriti se zarádi česa; *impf.* jemáti

(jemljem) si k srcu, vznemírjati se; — gehen do srca ségati; — seči (sežem).

Zuhilfenahme *f.* mit — s pomočjó, privzémši (kaj).

zuhinterſt čisto vzadi; najzádnji, najposlédnji.

zuhöchſt najvíše.

zuhorchen na ušésa vleči, ušésa nastávljati, poslúšati, posluškovati, poslúške vtépati, — vtepávati.

zuhören poslúšati.

Zuhörer *m.* poslušávec, slušátelj; =in *f.* poslušávka, slušáteljica.

Zuhörerſchaft *f.* poslušávci *pl.*, slušáteljstvo.

zuhüllen zakríti (-krijem), zagŕniti; (zudecken) odéti (-dénem).

zujauchzen úkati komu (naspróti); zaúkati —.

zukaufen prikúpiti, dokúpiti; *impf.* prikupovati, dokupovati.

zukehren (zuwenden) obŕniti (kaj proti komu); *impf.* obráčati.

zukeilen zagozdíti, s klinom zabíti (-bíjem), zaklíniti.

zukitten zaklejíti, zalepíti.

zuklappen zaklópiti; *intr.* zaklópiti se, zaklópniti.

zuklatſchen plóskati, tléskati (komu).

zukleben, zukleiſtern zalepíti, zaklejíti.

zuknöpfen zapéti (-pnèm); *impf.* zapénjati.

zuknüpfen zavézati (-vézem) (z vozlom).

zukommen priti (pridem); *impf.* pri-, dohájati komu; — laſſen naklóniti, poslàti (pošljem); es kommt mir zu moja stvar je, moj poseł je, moja dolžnóst je; es kommt dir nicht zu ni tvoja stvar, ni tvoj poseł, nimaš pravíce, tebi ne prístoji; was mir zukommt kar mi gre.

zukommend pristójčn, pripadajóč.

zukorken zamašíti (s probkovíno).

Zukoſt *f.* prijéd (-i), prikúha.

Zukunft *f.* prihódnost, bodóčnost; in — v prihódnje, zanapréj, odsléj, prihódnjič.

zukünftig *adi.* prihódnji, bodóč; *adv.* ſ. in Zukunft.

Zukunftsſtaat *m.* država bodóčnosti.

zulächeln smehljáti se komu; nasmehljáti se.

Zulage *f.* (zum Gehalt) prikląd, dokláda; (Zuwage) prikláda, pri-, naméček, privŕžek.

zulangen seči (sežem), poséči; *impf.* ségati po čem; (hinreichen) dosti biti (sem), zadostovati; (darreichen) podájati; podáti.

zulänglich *adi.* zadóstčn, dovóljčn; *adv.* dosti, zadósti, dovólj.

Zulänglichkeit *f.* zadóstnost, dovóljnost.

Zulaſs *m.* nach — des Geſetzes kólikor zakon dopúšča.

zulaſſen pripustíti, dopustíti, dovóliti; *impf.* do-, pripúščati, dovoljevati, ne brániti; (verſchloſſen laſſen) zaprto pustíti, ne odpírati.

zuläſſig dopústčn; dopušččn, dovóljen.

Zuläſſigkeit *f.* dopústnost; dopuščénost, dovóljenost.

Zulaſſung *f.* pri-, dopustítčv, pri-, dopúščanje.

Zulaſſungsſchein *m.* pripústnica.

Zulauf *m.* navàl, pritisk; es entſtand ein großer — von Leuten velíko ljudi je privrélo, velíka mnóžica se je stekla.

zulaufen teči (proti komu); pritéči; špitig — zašíljen —, koníčast —, priostrčn biti (sem).

zulegen priložíti, pridejáti (-dénem), privréči (-vŕžem), primekníti (-máknem), pridodáti; *impf.* prilágati, prikládati, pridévati, primíkati, pridodájati.

zulehnen prislóniti; *impf.* prislánjati; die Thür — pripréti (-prèm); *impf.* pripírati.

zuleide na krivíco, nakljúbu; etwas — thun kaj žálega prizadéti (-dénem), krivíco storíti, razžáliti.

Zuleitungsgraben *m.* vodotòk, vodotôč.

zuletzt *adv.* nazádnje, napósled, končno; zadnjič, poslédnjič.

zuliebe naljúbo, za ljubáv, na vesélje, zavóljo.

zulöthen spojíti, zvaríti; *impf.* spájati, zvárjati.

Zulp *m.* sesúlja, cúcčlj, cucálo.

zum = zu dem ſ. zu.

zumachen (die Thür) zapréti (-prèm), zatvoríti; *impf.* zapírati; (den Brief) zložíti; *impf.* zlágati; (den Rock) zapéti (-pnèm); *impf.* zapénjati; (die Augen) zamežáti (-ím), zaklópiti; (ein Loch) zadélati, zamašíti, zakríti (-krijem).

zumal *adv.* posébno, sosébno, zlasti, osobíto.

Zumaß *n.* domérek, pridávek, priméček.

zumauern zazídati; *impf.* zazidávati.

zumeiſt *adv.* nàjbolj, nàjveč, ponàjveč, véčjidel, zlasti, osobíto.

zumengen primésiti, primêšati.

zumeſſen odmériti, namériti (komu kaj); (beimeſſen) pripísati (-píšem); *impf.* pripisovati.

zumindeſt *adv.* nàjmanj, vsàj, bar.

zumiſchen ſ. zumengen.

zumitteln vročíti, izročíti, predáti; *impf.* vročevati, predájati.

zumuthe ſein pri srcu biti (sem).

zumuthen prisóditi, priméniti; *impf.* prisójati; pričakovati (od koga); mísliti kaj o kom, komu kaj pripisovati; (Übles) podtíkati; podtekníti (-táknem).

Zumuthung *f.* prisójanje; pričakovánje; podtíkanje.

zunächſt *adv.* najbliže; (chronolog.) nàjprej, nàjpoprej, najprvo.

zunähen zašíti (-šíjem), sešíti; *impf.* zašívati.

Zunahme *f.* pribítek, prirástek; naráščanje; raz-, pomnožítev, razplodítev.

Zuname *m.* priímek, pridévek; Peter mit dem —n der Große Peter imenován —, nazván Véliki.

Zünd= vžigálni, netílni.

zündbar vnemljìv, vnetljìv, zapaljìv, vžigljìv.

Zündbarkeit *f.* vnemljívost, vnetljívost, vžigljívost.

zünden *tr.* vnéti (vnámem), v-, zažgáti (-žgèm), zapáliti, zanétiti, vz-, razplameníti; *impf.* v-, zažígati, nétiti, vnémati; *intr.* vneti se, vžgáti se; *impf.* vnémati se, vžígati se.

Zunder *m.* netílo, podnétek; (Feuerſchwamm) trod, žvag; *fig.* podžígljaj.

Zünder *m* zažigávec, vžigávec, zažigáč; (Werkzeug) za-, vžigálo, vžigálnik.

Zunderſchwamm *m.* kresílna goba, trod, žvag.

Zündfaden *m.* netílna nìt (-i), nit prižigálnica.

Zündhölzchen *n.* vžígalica, vžigálnica, vžigálni klinček; žveplénka, bíglica, žígica, šíbica.

Zündhütchen *n.* strelna kápica.

Zündkraft *f.* netílnost.

Zündkraut *n.* ſ. Zündpulver.

Zündloch *n.* vžigálna luknja, zažigálnica; próžnica.

Zündmaſchine *f.* samovžìg, netílnica.

Zündmaterie *f.* ſ. Zündſtoff.

Zündmittel *n.* ſ. Zünder.

Zündnadelgewehr *n.* puška igleníca, puška na iglo.

Zündpfanne *f.* prašníca, pónvica.

Zündpulver *n.* strelni prah, smodník; podprášljaj.

Zündpunkt *m.* netíšče, zapalíšče.

Zündruthe *f.* zažigálnik.

Zündſchwamm *m.* ſ. Zunderſchwamm.

Zündſtoff *m.* netívo, netílo, vžigálo.

Zündware *f.* vžigálno blagó, netílno blagó.

Zündzeug *n.* kresílo, ognjílo.

zunehmen rasti, naráščati, véčati se; narásti, povéčati se; (an Zahl) množíti se; pomnožíti se; (an Kraft) jáčiti se, krepčáti se, močnéti (močnéjem); ojáčiti se, okrepíti se, okrepčáti se, opomóči (-mórem) si; (an Länge) dáljšati se; podáljšati se; (an Dicke) debelíti se; odebelíti se; (an Breite) šíriti se; razšíriti se; (ſich vermehren) plodíti se, množíti se; razplodíti se, razmnožíti se; (fetter werden) rediti se; obredíti se; (beim Stricken) pribráti (-bérem), prinabráti; *impf.* pribírati, prinabírati; (von der Krankheit) hújšati se, huje pritískati; an Alter — stárati se; postárati se; bei —den Jahren pod starost.

zuneigen nágniti, naklóniti; *impf.* nagíbati (-gíbam, -bljem), naklánjati.

Zuneigung *f.* naklónjenost, nágnjenje, prijázen (-i).

Zunft *f.* ceh, ceha; brátovščina; Zunft= céhovni.

Zunftälteſte *m.* céhovni starejšína.
Zunftaufnahme *f.* sprejèm v ceh, sprejétje v brátovščino.
zunftgemäß céhověn, po cehu.
Zunftgenoſs *m.* céhovnik, céhověc.
zünftig céhověn.
Zunftlade *f.* céhovna skládnica.
Zünftler *m.* ſ. Zunftgenoſs.
Zunftmeiſter *m.* céhmeštěr, céhovni starejšína.
Zunftrecht *n.* céhovno pravo.
Zunftverfaſſung *f.* céhovna urédba.
Zunftvermögen *n.* céhovna imovína.
zunftweiſe *adv.* po cehih.
Zunftweſen *n.* céhovstvo.
zunftwidrig céhovnim postávam nasprótěn.
Zunge *f.* jezik; *dem.* jezíček; (in der Pfeife) lopática, jezíček.
Züngelblatt *n.* jezíčkova plóščica.
Züngelchen, Zünglein *n.* jezíček; (am Gewehre) trnèk.
züngeln z jezíkom gíbati (-bam, -bljem), jezljáti.
Zungen- jezíkov, jezíčni.
Zungenbein *n.* podjezíčna kost (-í).
Zungenblüte *f.* jezíčasti venèc.
Zungenblütler *pl.* jezíčnice *pl.*
Zungendreſcher *m.* jezíčnik, jezíkavěc, čeljustáč; **-in** *f.* jezíčnica, jezikúlja, klepetúlja.
zungenfertig jezíčěn, zgovorljìv, rečljìv, úrnega jezíka, spretěn v govorjénju.
Zungenfertigkeit *f.* jezíčnost, zgovorljívost, rečljívost, spretnost v govorjénju.
zungenförmig jezíkast, jezíku podóběn.
zungengewandt ſ. zungenfertig.
Zungenheld *m.* jezíkavěc, baháč, širokoústnež.
Zungenkrebs *m.* ràk na jezíku.
Zungenlaut *m.* jezíkovec, jezíčni soglásnik.
Zungenpfeife *f.* piščál (-i) z jezíkom.
Zungenſchaber *m.* strgúlja za jezik.
Zungenſchnalzen *n.* dleskánje, mlàskanje z jezíkom; mlàsk, dlèsk.
Zungenſpitze *f.* konèc jezíka.
Zungenwarze *f.* jezíčna bradavíca.
Züngler *m.* oblizáč, oblíznik, sladkosnédež; jezíčnik.
zunichte *adv.* v (na) nìč; — machen uníčiti, porúšiti, razbíti (-bijem); — werden razbíti se, propásti (-padem), na nìč priti (pridem).
zunicken kímniti, pokímniti, po-, prikímati (-mam, -mljem).
zunieten zakováti (-kújem), zanétati.
zunutze, ſich etwas — machen v prid —, na korìst obŕniti si kaj, okorístiti se s čim, v svoj prid porábiti.
zuoberſt *adv.* zgoraj, najvíše, pràv na vrhu.
zuordnen ſ. zuweiſen.
zupfeifen zažvížgati, zabrlízgati komu.
zupfen púkati (-am, -čem), skubsti (skubem), kosmáti, pípati, púliti; oskúbsti, o-, popúliti; (bei den Haaren) vleči, (cúkati); potégniti, (pocúkniti).
Zupfer *m.* skuběc, púkavěc, pulívěc.
zupflügen zaoráti (-órjem), podoráti.
Zupfſeide *f.* púkana —, púljena svila.
zupichen zasmolíti.
zurathe halten dobro gospodáriti, skrbljívo páziti na kaj.
Zurathehaltung *f.* dobro gospodárjenje, umno postópanje.
zurathen nasvétovati; prigovárjati.
zuraunen pošépniti na uho, prišepetáti, potájno pošepetáti.
zurechenbar prištévěn.
Zurechenbarkeit *f.* prištévnost.
zurechnen prištéti (-štejem), priračúniti; *impf.* prištévati; (imputieren) pripísati (-píšem), zamériti, za zlo vzeti (vzamem); *impf.* za zlo jemáti (jémljem), v krivíco šteti.
Zurechnung *f.* prištévanje, prištétev; (Imputierung) pripisovánje v zlo, zaméra.
zurechnungsfähig prištevít, pripísěn; zmožèn preudárka, zavéstěn.
Zurechnungsfähigkeit *f.* prištevítost, pripísnost; zmožnost preudárka, zavéstnost.
zurecht *adv.* pràv, na pravem mestu; —legen, —ſtellen na pravo mesto postáviti, uravnáti, v red správiti, uredíti; *impf.* uravnovati, v red správljati, uréjati; —kommen pràv —, o pravem času priti (pridem); —machen priprávíti, priredíti, prigotovíti; *impf.* pri-, naprávljati, priréjati, prigotáv-

ljati; —weiſen pravo pot pokázati (-kážem), na pravo pot napótiti, — pripéljati (-péljem); zavŕniti; (belehren) učíti, svaríti; poučíti, posvaríti, pokárati; ſich —finden iznájti (-najdem) se v čem, izvédeti (-vém) se, stvar razuméti.

Zurechtweiſung *f.* zavrnítev, zavráčanje; opomín, posvarílo, posvarítev.

Zureden *f.* prigovárjanje, nagovárjanje; izpodbúda; (Tröſtung) tolážba.

zureden pri-, nagovárjati; izpodbújati; (tröſten) tolážiti, na srce govoríti.

zureichen *tr.* podáti, pomolíti; *impf.* podájati, molíti; *intr.* zadóstěn biti (sem), zadostovati.

zureichend (hinlänglich) zadóstěn, dovóljěn.

zureiten jézditi proti komu; prijézditi; (ein Pferd) v ježi izúriti.

Zürgelbaum *m.* koprívěc, koprívověc, koprívnica.

zurichten obŕniti —, namériti proti komu (čemu); pripráviti, prirediti, prigotovíti, pristrójiti; *impf.* pripráv-ljati, prirějati, prigotávljati; übel — grdo udélati, — izdélati, strašno pobíti (-bijem).

Zurichtung *f.* prípráva, prirédba.

zuriegeln zapehníti (-páhnem), s pahom zapréti (-prèm); *impf.* zapehovati.

zürnen jezíti se, srdíti se, jezěn biti (sem), togotíti se, gnévati se; anfangen zu — u-, razjezíti se, razsrdíti se.

zürnend jezěn, togótěn, srdít, ljut.

zurück *adv.* nazáj.

zurückbegeben ſich vŕniti se, povŕniti se; *impf.* vráčati se.

zurückbegehren nazáj térjati, nazáj zahtévati, nazáj hotéti (hóčem).

zurückbehalten pridržati (-ím), zadržati; *impf.* pri-, zadrževati.

Zurückbehaltung *f.* pridrževánje, pridŕžba.

zurückbekommen nazáj dobíti; *impf.* nazáj dobívati.

zurückberufen nazáj poklícati (-klíčem), nazáj pozváti (-zóvem), opozváti.

zurückbezahlen vŕniti, povŕniti, odpláčati; *impf.* vráčati.

zurückbiegen zavíhati, zapógniti.

zurückbleiben zaostáti (-stánem); *impf.* zaostájati.

zurückblicken ozréti se, oglédati se; *impf.* ozírati se.

zurückbringen nazáj prinésti, nazáj pripráviti, vŕniti; *impf.* nazáj prinášati, vráčati.

zurückdenken pomísliti na pretéklo, spómniti se česa; *impf.* spomínjati se.

zurückdrängen nazáj tíščati (-ím), nazáj pritískati, nazáj ríniti; odbíjati, odgánjati, odvráčati; nazáj potísniti; odbíti (-bíjem), odgnáti (-žénem), odvŕniti.

zurückdrehen odvíti (-víjem), odsúkati (-súkam, -súčem), odmotáti; *impf.* odvíjati, odsukávati, odmotávati.

zurücken *tr.* primekníti (-máknem); *impf.* primíkati; *intr.* primekníti se; *impf.* primíkati se.

zurückerhalten nazáj dobíti, zopet dobíti; *impf.* nazáj dobívati.

Zurückerlag *m.* zavračílo tožbe.

zurückerobern zopet —, na novo prisvojíti, zopet pribojevati.

zurückerſtatten vrníti; *impf.* vráčati.

Zurückerſtattung *f.* vračílo, vrnítev.

zurückfahren nazáj se péljati, nazáj se vóziti, vráčati se z vozom; (vor Schrecken) od straha zgeníti (zgánem) se, odskóčiti.

zurückfallen nazáj pasti (padem); (rücklings) vznak pasti; (von Strahlen) odsévati.

zurückfordern ſ. zurückbegehren.

zurückführen nazáj péljati; nazáj pripéljati, nazáj privésti (-védem); (reducieren) preobŕniti.

zurückführend (reflexiv) povrátěn, povračálěn.

Zurückgabe *f.* vračílo, povračílo, povrnítev.

Zurückgang *m.* vrnítev, vráčanje.

zurückgeben nazáj dati (dam), vŕniti, povŕniti; *impf.* nazáj dajáti, vráčati, vračevati.

zurückgehen nazáj iti (idem, grem), vráčati se; (weichen) umíkati se; umekníti (-máknem) se; (rückgängig werden) razdréti (-dérem, drèm) se, razbíti (-bíjem) se, razvréči (-vŕžem) se, po-

kazíti se; (ſchlechter werden) rákovo pot iti, pod zlo iti, pésati, hírati; opésati; (geringer werden) mánjšati se, nížati se; zmánjšati se, znížati se.

zurückgezogen samótěn, osámljen, sam zase, odljúden.

Zurückgezogenheit *f.* osámljenost, samotovánje, samovánje, odljúdnost, svetobéžnost.

zurückglänzen odsvítati, odsévati.

zurückgrüßen odzdráviti, pozdràv vrniti; *impf.* odzdrávljati, pozdráve vráčati.

zurückhallen odmévati; odjékniti.

zurückhalten zadŕžati (-ím), pridŕžati, ustáviti, ovréti; zadrževati, ustávljati, ovírati; (mit den Gedanken) udrževati (kaj), skrívati, tajíti; udŕžati, ne povédati (-vém), ne pustíti v javnost; (im Zaume) krotíti, vládati; ſich — zdŕžati se; *impf.* zdrževati se, zatajevati se.

zurückhaltend zadrŕžljiv, zadrževálen; udrŕžljiv, zamolčljiv, prevíden, oprézen, skrit; (mäßig) zdržén.

Zurückhaltung *f.* zadrŕžba, zadrževánje; udrŕžljivost, udrŕžba, zamolčljívost, skritost, oprézност; (Mäßigkeit) zdržnost; ohne — ſprechen govoríti na vsa usta.

Zurückkehr *f.* vrnítěv, povràt.

zurückkehren vrníti se, povrníti se; *impf.* (po)vráčati se; zur Vernunft — spámetovati se.

zurückkehrend povračálen, povrátən.

zurückkommen nazáj priti (pridem), vrníti se; *impf.* nazáj prihájati, vráčati se; von ſeiner Meinung — svoje mnenje premeníti, premísliti se; (ſich verſchlechtern) opéšati, poslábšati se.

Zurückkunft *f.* ſ. Zurückkehr.

zurücklaſſen ostáviti, zaostáviti, po-, zapustíti; *impf.* ostávljati, zapúščati.

zurücklegen odložíti, na stran dejáti (dénem); *impf.* odlágati, odkládati, na stran dévati; (aufheben) shrániti, prihrániti, priščéditi, privárovati; (hinter ſich laſſen): *a.* (eine Strecke) prehóditi, prevóziti, (zu Pferde) prejézditi, (ſchwimmend) preplávati ꝛc. durch Zuſammenſetzung mit pre-; *b.* (einen Zeitraum) preživéti, dopólniti, izpólniti, dovršíti, zvršíti; (eine Befugnis) odréči (-réčem) se, odpovédati se, odložíti.

Zurücklegung *f.* odložítěv, odlózba; odpóved (-i); dovršítěv.

Zurücknahme *f.* (das Wiedernehmen) vzvrátna vzétěv; (Widerruf) preklic, oporéka.

zurücknehmen nazáj vzeti (vzamem); *impf.* nazáj jemáti (jémljem); (widerrufen) preklícati (-klícem), oporéči (-réčem); (ſein Verſprechen —) skújati se, skesáti se, ne ostáti (ostánem) možbeséda, svojo besédo snesti (snem), besédo nazáj vzeti.

zurückpeitſchen z bičem nazáj zapodíti.

zurückprallen odskóčiti, odletéti, odbíti (-bíjem) se; *impf.* odskakovati, odletovati, odbíjati se.

zurückrechnen nazáj računíti.

zurückreiſen nazáj potovati, vráčati se.

zurückrufen nazáj poklícati (-kličem), nazáj pozváti (-zóvem); ins Leben — zopet oživíti.

zurückſchallen odmévati; odjékniti.

zurückſchaudern z grozo —, s trepétom odskóčiti.

zurückſchauen ozréti se, oglédati se; *impf.* ozírati se, ogledovati se.

zurückſcheinen odsévati, odsvítati.

zurückſcheuchen odstrášiti, odplášiti.

zurückſchicken nazáj posláti (pošljem), vrníti; *impf.* nazáj pošíljati.

zurückſchieben nazáj potísniti, odríniti, odpehníti (-páhnem); einen Eid — priségo zavrníti.

Zurückſchiebung *f.* odrívanje; zavrnítěv.

zurückſchlagen *tr.* (zurücktreiben) odbíti (-bíjem), odpodíti, odgnáti (-žénem); (die Kleidung) zavíhati, podvíti (-víjem); *intr.* nazáj udáriti, nazáj stópiti.

zurückſchrauben odvíti (-víjem).

zurückſchrecken *tr.* odstrášiti, odplášiti; *intr.* s strahom se odvrníti; prestrášiti se česa, zgrozíti se.

zurückſchreiben odpísati (-píšem), pisméno odgovoríti; *impf.* odpisovati, pisméno odgovárjati.

zurückſehen ſ. zurückſchauen.

zurückſein odzádaj biti (sem); zaostati (-stánem); vrníti se; er iſt noch zurück odzádaj je; zaostàl je; nemárjen je; er iſt ſchon zurück vrnil se je.

zurückſenden ſ. zurückſchicken.

zurückſetzen nazáj postáviti, zapostáviti; *impf.* nazáj postávljati, zapostávljati; *fig.* mànj céniti, prezírati, vnemar púščati, nazáj dévati (devljem, devam), zaničevati, zapostávljati.

Zurückſetzung *f.* postavítěv na prejšnje mesto, — v prejšnji stan; zapostávljanje; *fig.* prezíranje, zanemárjanje, zaničevánje.

zurückſinken nazáj pasti (padem), omáhniti, zgrúditi se nazáj.

zurückſpringen odskóčiti.

zurückſtellen ſ. zurückgeben, zurückſetzen.

Zurückſtellung *f.* vrnítěv, vračevánje; zapostávljanje.

zurückſtoßen nazáj pehníti (páhnem), nazáj súniti, odríniti, odbíti (-bijem).

zurücktreiben nazáj zapodíti, odgnáti (-žénem), odpodíti.

zurücktreten odstópiti, umekníti (-máknem) se, odjénjati; *impf.* odstópati, umíkati se, odjenjevati; (vom Waſſer) upásti (-pádem), utéči (-tečem) se; *impf.* upádati, utékati se.

zurückweichen umekníti (-máknem) se; *impf.* umíkati (-kam, -čem) se.

zurückweiſen zavŕniti, odpráviti; *impf.* zavrášati, odprávljati; (eine Bitte) odréči (-réčem), odbíti (-bíjem); auf etwas — opozoríti.

Zurückweiſung *f.* zavrnítěv; odvrášanje, odbíjanje.

zurückwerfen nazáj vreči (vržem); odbíti (-bijem), od-, zapodíti, zadrevíti v beg.

zurückwirken nazáj ségati, nazáj vplívati, odbójno dejstvovati; —be Kraft haben za minúlo dobo veljáti, za preteklost veljáti.

Zurückwirkung *f.* ſ. Rückwirkung.

zurückzahlen pláčati, poplačati, povrníti; *impf.* plačevati, povrášati; zurückzuzahlend povrátěn.

zurückziehen *tr.* nazáj potégniti; nazáj vzéti (vzámem); *impf.* nazáj vleči (vlečem); nazaj jemáti (jémljem); einen Antrag — odstópiti od predlóga, umekníti (-máknem) predlòg; ſich — umekníti se, odíti (-ídem); *impf.* umíkati (-kam, -čem) se; ſeine Hand von etwas — odtégniti svojo pomóč, odréči (-réčem) svojo podpóro, zapustíti, na cedílu pustíti; *intr.* nazáj se séliti, vrášati se; nazáj se preséliti, povŕniti se.

zurückzwingen nazáj síliti; nazáj prisíliti, — primórati.

Zuruf *m.* zaklìc, poklìc, zazív, dozív.

zurufen za-, poklícati (-klíčem), dovíkniti, zazváti (-zóvem); *impf.* klícati, zazívati (-vam, -vljem).

zurunden (ein Holz) na okróglo obrézati (-rézem), zaróbiti, pri-, začéliti, zaóbliti, zaokroglíti; (arrondieren) zaokróžiti, zložíti.

zurüſten pripráviti, prirediti, prigotovíti; *impf.* priprávljati, priréjati, prigotávljati.

Zurüſtung *f.* pripráva, prirédba, priprávljanje, priréjanje.

Zuſage *f.* obljúba, obèt, obétanje, (dana) beséda.

zuſagen (verſprechen) obljúbiti, besédo dati, obéčati; *impf.* obétati; (zuträglich ſein) príjati, godíti, ugájati, prístovati, dobro deti (dem, denem), po gódu biti (sem), po volji biti; (von Speiſen) tékniti, v slast iti (idem, grem).

zuſagend prijétěn, ugóděn.

zuſammen skùp, vkùp, skupaj; v družbi, v drúščini; (in Zuſammenſetzungen) s-, z-.

zuſammenballen képiti; sképiti; grúčiti; zgrúčiti.

zuſammenbeben zgeníti (zgánem) se, zdŕzniti se, zdrgetáti (-tám, -gétem), zgrozíti se, strepetáti (-tám, -pétem).

zuſammenberufen sklícati (sklíčem), pozváti (-zóvem); *impf.* sklicevati, pozívati (-am, -vljem).

zuſammenbetteln naprósiti, sprósiti, na-, priberáčiti.

zuſammenbiegen zgeníti (zgánem), zapógniti, zvíhati; *impf.* zgíbati (-bam, -bljem).

zuſammenbinden (vkùp) zvézati (-vežem), povézati; *impf.* povezovati.

zuſammenbleiben vkùp ostáti (ostánem).

zuſammenbrechen *tr.* polómiti, zlómiti, streti (starem), podréti (-dérem); *impf.* podírati, lómiti, treti; *intr.* podréti se, zlómiti se, po-, zrúšiti se, na kùp pasti (padem); *impf.* podírati se, rúšiti se.

zuſammenbringen znósiti, nanósiti, skupaj správiti, zgŕniti, zbrati (-berem), skupíti; *impf.* znášati, skupaj správljati, skúpljati, zbírati; kleinweiſe — skavkljáti, nakavkljáti.

zuſammendrehen zviti (zvijem), sesváljkati; ſich — zvíjati se, krotíčiti —, krotovíčiti se; zvíti se, skrotovíčiti se.

zuſammendrückbar stisljìv, stisĕn.

Zuſammendrückbarkeit *f.* stisljívost, stisnost.

zuſammendrücken stísniti, stláčiti, zdrúzniti; *impf.* stískati.

zuſammenfahren *tr.* navóziti, zvóziti, spéljati, napéljati; *intr.* (vor Schrecken) zgeníti (zgánem) se, zdŕzniti se, zgrozíti se, lékniti (se), zdrgetáti.

zuſammenfallen na kùp pasti (padem), zrúšiti se, podréti (-dérem) se, sesúti (-sújem, -spèm) se, sesésti (-sédem) se; *impf.* podírati se, rúšiti se, sesédati se, na kup lesti (lezem); (von Anſchwellungen) upásti, spláhniti; *impf.* upádati, splahovati, sesédati se; (ſich vereinigen) zedíniti se, stŕniti se, sovpásti (-pádem); *impf.* zedínjati se, strínjati se, sovpádati.

zuſammenfalten zgeníti (zgánem), zložíti; zgíbati (-bam, -bljem), zlágati; gubáti; nagubáti, zgúbiti, zgrbánciti, nabráti (-bérem); die Hände — roke skléniti; *impf.* — sklépati.

zuſammenfaſſen vkùp vzeti (vzamem), povzéti, posnéti (-snámem), obséči (-sézem), poprijéti (-prímem); kurz — na kratko povzéti, — posnéti (-snámem) in ponovíti.

Zuſammenfaſſung *f.* povzétĕk; ponovílo.

zuſammenfinden ſich sniti (snidem) se; *impf.* shájati se.

zuſammenfließen steči (stečem) se; *impf.* stékati se.

Zuſammenfluß *m.* stòk, stočíšče, stočje, sovóděn (-i); (v. Menſchen) shòd, natòk, stèk.

zuſammenfügen stekníti (stáknem), spehníti (spáhnem), sklópiti, zložíti, spojíti; *impf.* stíkati, spehovati, sklápljati, zlágati, spájati.

zuſammengeben vkùp dejáti (dénem), skupaj dati; ein Brautpaar — poročíti, skléniti; *impf.* poróčati.

zuſammengehen skupaj iti (grem), skupaj hóditi; (ſich zuſammenfügen laſſen) skléniti se, zapréti se; skládati se, ujémati se; (kleiner werden) uskóčiti se, skŕčiti se, zmánjšati se, usésti (-sedem) se, upásti (-pádem); (v. Backen) upéči (-péčem) se; (v. Kochen) ukúhati se; (beim Trocknen) usušíti se.

zuſammengehören skupaj spádati, skupaj iti (grem), biti (sem) par.

zuſammengehörig skupaj spadajòč, sovísĕn.

Zuſammengehörigkeit *f.* sovísnost; nerazdrúžnost. [skopáriti.

zuſammengeizen seskopáriti, pri-, na-

zuſammengerathen skupaj zadéti (-dénem), spreti se; hart — hudo udáriti se, ostro spreti se, hudo spoprijéti (-prímem) se s kom.

zuſammenhaben skupaj iméti (imám), nabráno iméti.

zuſammenhacken sesékati.

zuſammenhalten *tr.* vkùp držáti (-ím), vzdržávati; (vergleichen) prispodábljati, primérjati; *intr.* skupaj držáti se; (einig ſein) skùp držáti, složĕn —, edín biti (sem), skládati se.

Zuſammenhalten *n.* složnost, vzajémnost, soglásnost; primérjanje.

Zuſammenhang *m.* zveza, zveznost, sklád, stik; ohne — neskládĕn, brez zveze; — haben biti (sem) v zvezi, vézati (vežem) se; skládati se, stíkati se, ujémati se.

zuſammenhangen v zvezi biti (sem), vkùp držáti (-ím) se, tesno zvezan biti; ujémati se, skládati se.

zuſammenhängend sovísĕn, zvezan, skladĕn; *adv.* nepretŕgoma, zdržema, stíkoma, venomér.

zuſammenhauen sesékati, zbiti (-bijem); posékati, pobíti.

zuſammenhäufen kopíčiti, na kupe správljati; nakopíčiti, nagŕniti, zgŕniti, na kùp správiti.

zuſammenheften sešíti (-šíjem), speti (spnèm).

zuſammenhetzen nadrážiti énega na drúgega, skùp naščúvati (-ščúvam, -ščújem), seščúvati.

zuſammenjagen segnáti (-žénem), zgnáti; *impf.* segánjati, zgánjati.

zuſammenkaufen nakúpiti, pokúpiti; *impf.* nakupovati, skupljevati.

zuſammenketten zverížiti.

zuſammenkleben *tr.* zlepíti, sklejíti; *intr.* sprijéti (sprímem) se; *impf.* sprijémati se, skùp lepéti, skupaj držati (-ím) se.

zuſammenklingen skùp —, soglásno zvenéti; m. d. Gläſern — trčiti s kozárci.

zuſammenknüpfen speti (spnèm), skopčáti, zvézati (zvézem).

zuſammenkommen sniti (snidem) se, sestáti (-stánem) se; *impf.* shájati se, sestájati se, zbírati se; (von Geldſummen) nabráti (-bérem) se, nanáditi se.

zuſammenkriţeln sčečkáti.

Zuſammenkunft *f.* sestánèk, shòd, snídenje.

Zuſammenkunftsort *m.* shajalíšče, zbirálíšče, sčakovalíšče.

zuſammenlaſſen pustíti vkùp; (Thiere zur Begattung) pripustíti; *impf.* pripúščati.

Zuſammenlauf *m.* stékanje, vreva, navàl, stéčina.

zuſammenlaufen steči (stečem) se; *impf.* stékati se; (von Volksmengen) vreti (vrèm) skupaj, zbírati se; privréti, natépsti se, nabráti se.

zuſammenläuten vkùp zvoníti.

zuſammenleben družno (v zádrugi) —, skupno živéti.

Zuſammenleben *n.* družno življénje, skupno —, obče žítje.

zuſammenlegen zložíti; *impf.* zlágati, skládati; (das Heu) zdeti (zdenem); *impf.* zdévati.

Zuſammenlegung *f.* zláganje, skládanje, zdévanje; Zuſammenlegungs- zlagálni.

zuſammenlöthen zvaríti; spojíti.

zuſammennageln zbiti (-bijem) z žreblji.

zuſammennähen sešíti (-šíjem).

zuſammennehmen vkùp vzéti (vzámem), povzéti, posnéti (-snamem); *impf.* vkùp jemáti (jémljem), povzémati; (die Kräfte) zbrati (zberem); ein Kleid — pojéti (-jámem), všíti (-šíjem); ſich — vse moči zbrati (zberem), vse žíle napéti (-pnèm), potrúditi se.

zuſammenpacken zložíti; *impf.* zlágati, skládati.

zuſammenpaſſen ujémati se, prilégati se, skládati se.

zuſammenpfuſchen spálčiti, zmašíti, spleteníčiti.

zuſammenpreſſen stísniti; *impf.* stískati; zuſammengepreßt zažét.

zuſammenraffen pobráti (-bérem), pográbiti, zgŕniti; ſich — vse močí povzéti (-vzámem), síle zbrati.

zuſammenrechnen seštéti (-štéjem), zračúniti, zbrójiti; *impf.* seštévati.

Zuſammenrechnung *f.* seštévanje, seštétba.

zuſammenreiben streti (starem), zmeti (zmanem), zmleti (zmeljem).

zuſammenrollen zviti (zvijem), zmotáti, svitèk naredíti; *impf.* zvíjati, zmotávati.

zuſammenrotten ſich zbrati (zberem) se v tropo, skupíti se; spúntati se; *impf.* zbírati se v tropè, skúpljati se; púntati se.

Zuſammenrottung *f.* skúpljanje.

Zuſammenruf *m.* sklìc, sklícanje.

zuſammenrufen sklícati (-kličem), sezváti (-zóvem); *impf.* sklicevati, sezívati.

zuſammenſchaffen správiti skupaj; *impf.* správljati skupaj.

zuſammenſcharren zgréniti, zgrebsti (-grebem), zgŕniti, zdŕgniti —, nadŕgniti skupaj, nagrábiti; *impf.* vkùp gréniti, — grebsti, — gŕniti, zgrébati, vkùp grábiti, vkùp dŕgniti.

zuſammenſchießen razstrelíti, razrúšiti —, razvalíti s strelom; (Geld) zložíti, v skùpno dati, skùpno napráviti; *impf.* skládati, v skùpno dajáti (dájem).

zuſammenſchlagen zbiti (zbijem); *impf.* zbíjati; (zerſchlagen) razbíti, streti (starem), raztrúpati; *impf.* razbíjati; die Hände — skléniti, prekrížati, križem dejáti (dénem); *impf.* sklépati.

zuſammenſchleppen zvleči, navléči skupaj, navláčiti, nanósiti; *impf.* skùp nanášati, — navlékati.

zuſammenſchmelzen *tr.* stopíti, raztopíti, stalíti; scvreti; *impf.* topíti, talíti, cvreti, raztápljati; *intr.* raz-, stopíti se, raz-, stájati se, raztalíti se; *impf.* topíti se, tájati se, talíti se; (v. Schnee) kopnéti; skopnéti; (kleiner werden) zmánjšati se, skŕčiti se.

zuſammenſchmieden zvaríti.

zuſammenſchmieren zmázati (zmažem), sčečkáti, zverížiti.

zuſammenſchneiden zrézati (zrézem), sesékati.

zuſammenſchnüren zatégniti, zadŕgniti, tesno zvézati (zvežem).

zuſammenſchrecken, zuſammenſchaudern strepetáti (-tám, -éčem), zgrozíti se, prestrášiti se.

zuſammenſchreiben spísati (-píšem); *impf.* spísovati.

zuſammenſchrumpfen skŕkniti, skŕčiti se, zgŕbiti se, zgrbánciti se, stúliti se.

zuſammenſchürzen zatégniti; *impf.* zatézati.

Zuſammenſchuſs *m.* sklád, skladež.

zuſammenſchütten skùp nasúti (-spèm, -sújem), sesúti; zliti (-lijem); *impf.* skùp sípati (-pam, -pljem); zlívati.

zuſammenſchweißen zvaríti.

zuſammenſetzbar sestavljìv.

zuſammenſetzen sestáviti, zložíti; *impf.* sestávljati, skládati, zlágati; zuſammengeſetztes Wort zloženа —, sestávljena beséda, zloženka, sestávljenka.

Zuſammenſetzung *f.* sestáva, sestávljanje; sklád, zláganje.

zuſammenſinken zrúšiti se, zgrúditi se, sesésti (-sédem) se; *impf.* sesédati se.

zuſammenſparen prihrániti, pri-, naščéditi.

zuſammenſtecken *tr.* stekníti (stáknem); *impf.* stíkati; *intr.* skupaj tíčati (-ím).

zuſammenſtellen sestáviti; *impf.* sestávljati.

Zuſammenſteller *m.* sestavítelj.

Zuſammenſtellung *f.* sestáva; sestávljanje.

zuſammenſteuern zložíti, sklád napráviti, v sklád dati.

zuſammenſtimmen *intr.* skládati se, ujémati se, zlágati se, biti (sem) v soglásju; *tr.* ubráti (-bérem); *impf.* ubírati.

zuſammenſtimmend soglásen, skladen.

zuſammenſtopfen stláčiti, zmašíti, zgátiti.

zuſammenſtoppeln páberkovati; iz raznih pobírkov sestáviti, skŕpati.

Zuſammenſtoß *m.* trčenje, udár stvarí ob stvar, spòr; (feindliches Zuſammentreffen) spopàd, sprijèm; der — erfolgte spopádli so se, spoprijéli so se, udárili so se.

zuſammenſtoßen *tr.* stolči; (eins ins andere) vkùp poríniti, spehníti (spáhnem); (mit den Gläſern) trčíti; *intr.* dotíkati se, zadévati se; (aneinander grenzen) mejíti, mejášiti, vézati (vežem) se, dŕžati (-ím) se skupaj; (zuſammentreffen) zadéti (-dénem) se, udáriti skùp, bútiti skùp, trčíti skùp; sréčati se, stŕniti se; *impf.* srečevati se, strínjati se.

zuſammenſtrömen steči se; *impf.* stékati se; zgŕniti se; *impf.* zgrínjati se.

zuſammenſtückeln iz koscev zložíti, sestáviti, skŕpati; *impf.* iz koscev skládati, — zlágati, sestávljati, kŕpati.

zuſammenſtümpern ſ. zuſammenpfuſchen.

zuſammenſtürzen podréti (-dérem) se, razsúti (-sújem, -spèm) se, sesúti se, razvalíti se, izvŕniti se na kùp, raz-, porúšiti se; *impf.* podírati se, rúšiti se, razpádati; (von lebenden Weſen) zgrúditi se, pasti (padem) na koléna, — na tlà.

zuſammenſuchen skupaj poískati (poíščem).

zuſammentragen znesti (-nesem), nanésti, z-, nanósiti; *impf.* znášati, nanášati.

zuſammentreffen sniti (snidem) se, sestáti (-stánem) se; skupaj zadéti

(-dénem), naletéti na koga, slučájno naméríti se na koga, srečáti se; *impf.* shájati se, srečávati se; (zuſammenfallen) sovpásti (-pádem), stŕniti se; *impf.* sovpádati, strínjati se; (übereinſtimmen) stŕniti se, priti (pridem) v sklàd; *impf.* strínjati se, ujémati se, skládati se, zlágati se.

Zuſammentreffen *n.* sestánek, srečanje; sovpádanje, strínjanje; (von Umſtänden) slučáj, nakljúčje.

zuſammentreiben segnáti (-žénem), zgnati, vkùp nadrevíti, vkùp zapodíti; *impf.* segánjati, vkùp nagánjati, vkùp zgánjati; (Geld) vkùp správiti, skupíti, nabráti (-bérem); *impf.* vkùp správljati, skúpljati, nabírati.

zuſammentreten *tr.* pohóditi, pomendráti, poteptáti; *intr.* vkup stópiti, sniti (snidem) se, zbrati (zberem) se, sestáti (-stánem) se.

Zuſammentritt *m.* shòd, zbòr, sestánek.

zuſammentrommeln zbóbnati, z bobnom sklícati (-kličem); *impf.* z bobnom sklicevati, skùp bóbnati.

zuſammentropfen nakápati (-pam, -pljem) se.

zuſammenwachſen zrasti se; *impf.* zráščati se.

zuſammenweben stkati (-tkám, -tčem).

zuſammenwehen na kùp (vkùp) spíhati, skùp zvéjati (-vejem).

zuſammenwerfen vkùp vreči (vržem), zmétati (-méčem); *impf.* vkùp métati, na kùp lúčati; (durcheinander) pre-, razvréči, razmétati, podréti (-dérem); *impf.* razmetávati, podírati.

zuſammenwickeln zviti (-vijem), zmotáti; *impf.* zvíjati, vkùp motáti.

zuſammenwirken skupno delovati, — učinkovati, vzajémno delovati, sodelovati.

zuſammenwürfeln iz raznih koscev sestáviti, skŕpati.

zuſammenzählen seštéti (-štejem), *impf.* seštévati.

zuſammenziehbar krčljiv, skrčljiv.

zuſammenziehen vkùp potégniti, zvleči; *impf.* vkùp vleči; (Truppen) zbrati (zberem), skupíti, zdrúžiti; *impf.* zbírati, skúpljati, združevati; (d. Schlinge) zadŕgniti, zatégniti; die Stirne — čelo na-, zgrbánciti, zgubánciti; (kürzer machen) o-, skrájšati, skŕčiti; ſich — (einſchrumpfen) gŕbiti se, stískati se, grbáncíti se, gubáncíti se; zgŕbiti se, zgrbáncíti se, nagubáncíti se, stísniti se; (krampfhaft) krčiti se; skŕčiti se; (von den Wolken) zbírati se, kopíčiti se; nakopíčiti se.

zuſammenziehend vkùp vlekòč; zagóltən.

Zuſatz *m.* pristávek, dostávek, dodátek, dolóžek, privŕžek, pridávek, prilívek; (Regierung) primés (-i), primések; **Zuſatz-** dodátni; **=frage** *f.* dodátno vprašánje.

zuſchanden werden v sramóto priti (pridem), na sramóti ostáti (ostánem), osramotíti se.

zuſchanzen jmd. etw. naklóniti komu kaj.

zuſchärfen poostríti, priostríti.

zuſcharren zagrébsti (-grebem), zasúti (-sújem, -spèm), zakópati (-kópljem); *impf.* zagrébati (-bam, -bljem), zasípati (-pam, -pljem), zakopávati.

zuſchauen glédati.

Zuſchauer *m.* gledávec; **=in** *f.* gledávka.

Zuſchauerraum *m.* prostor za gledávce, gledalíšče.

zuſchaufeln zagrébsti (-grebem), zakídati.

zuſchicken posláti (pošljem), doposláti; *impf.* pošíljati, dopošíljati.

zuſchieben potísniti, primekníti (-máknem), poríniti; den Riegel — zapehníti (-páhnem); den Eid — síliti koga na priségo, gnati (ženem) ga na priségo.

zuſchießen priložiti, privréči (-vržem), do-, pridáti; *impf.* prilágati, dodájati, pridávati.

Zuſchlag *m.* (im Hüttenbau) primés (-i), primések; (beim Deichbau) dosíp; (bei der Feilbietung) domík, pritŕk; (zur Steuer) dokláda.

zuſchlagen nabíjati, udríhati, pretépati, mlátiti, tolči; (die Thüre) zalópniti, zaklópiti, zalopútniti; (ein Faſs) sod zabíti (-bijem), začépiti; (ein Buch) zapréti; (einen Deich) zajezíti, zamašíti; (bei einer Feilbietung) domekníti (-máknem), pritŕkniti; (im

Hüttenbau) primésiti; (Bretter) pribíti; *impf.* pribíjati; (beim Verkauf) podražíti, s ceno poskóčiti.

zuſchleppen privléči, navléči, navláčiti.

zuſchließen zapréti, zakléniti, zaklјúčiti; *impf.* zapírati, zaklépati.

zuſchmieren zamázati (-mážem).

zuſchnallen zapéti (-pnèm); *impf.* zapénjati.

zuſchnappen (m. aufgeſperrtem Mund) šávsniti, hlástniti; *impf.* hlastáti; (v. Deckel) zaklópiti se, zahlópniti, zadlésknіti; (zuſpringen) zaskóčiti.

zuſchneiden krojíti, u-, prirezovati; u-, prikrojíti, pri-, urézati (-rézem); glatt — gladko prirézati, pri-, začéliti.

Zuſchneider *m.* prikrajáč, prirezovávec.

zuſchneien zapásti (-padem), zamésti (-métem).

Zuſchnitt *m.* krój, prikrój, prikrójek, osnóva; die Sache iſt ſchon im — verdorben stvar je že v spočétku (v osnóvi) izkažéna.

zuſchnüren zadŕgniti, zatégniti; *impf.* zadŕgati.

zuſchrauben zavíti (-vijem), privíti.

zuſchreiben pripísati (-pišem); *impf.* pripisovati.

Zuſchreibung *f.* pripís, pripisovánje.

Zuſchrift *f.* dopís, pismo, pisánje.

Zuſchuß *m.* dodátek, dopláček, priplačílo, pridátek, privŕžek, priméček.

zuſchütten (hinzu—) prisúti (-sújem, -spèm); *impf.* prisípati (-sípam, -sípljem); pri-, dolíti (-líjem); *impf.* prilívati, dolívati; (verſchütten) zasúti; *impf.* zasípati.

zuſchwären zagnojíti se, z gnojem zalepíti se.

zuſehen glédati; ſieh zu! glej! pazi! varúj se! (beim Kartenſpiel) komáriti.

zuſehends *adv.* vidno, očivídno, očítno, vídoma.

Zuſeher *m.* gledávec.

zuſehr *adv.* prevéč, črezmérno.

zuſein zaprt biti (sem).

zuſenden ſ. zuſchicken.

Zuſender *m.* pošiljátelj, pošiljávec, poslátelj.

zuſetzen pristáviti; *impf.* pristávljati; (zuthun) pri-, dodáti (-dám), pridodáti, pridejáti (-dénem); *impf.* dodájati (-jam, -jem), pridévati (-am, -ljem); (Geld) dolágati, dokládati, doplačevati; (bedrängen) pritískati, stískati, nadlegovati, pestíti, privíjati, napádati, trdo prijémati koga.

zuſichern trdno obljúbiti, obéčati, zagotovíti; *impf.* zagotávljati, obétati.

Zuſicherung *f.* zagotovílo, obljúba.

zuſiegeln zapečátiti.

Zuſpeiſe *f.* prijéd (-i), prigrízek, prikúha.

zuſperren zapréti; *impf.* zapírati.

zuſpitzen priostríti, zašíliti.

Zuſprache *f.* nagovarjánje, prigovarjánje; tolážba.

zuſprechen prigovárjati, nagovárjati, na srce govoríti; Muth — srčnóst dajáti, osrčevati, hrabríti, bodríti, pogúm délati; Troſt — tolážiti, téšiti; (zuerkennen) prisóditi; *impf.* prisójati; *intr.* (anreden) na-, ogovoríti; *impf.* na-, ogovárjati; bei jemd. — obískati (-íščem) —, posétiti koga, oglásiti se pri kom; nastániti se pri kom; *impf.* obiskovati, oglášati se, poséčati; der Flaſche — povábiti se k vinu; rad sŕkati vino, biti (sem) vinski bratec.

zuſprengen zakadíti se, zaprašíti se (proti komu, — čemu), spustíti se v dir, pridírjati (proti čemu).

zuſpringen priskóčiti, prihitéti; (zuſchnappen) zaskóčiti (se).

Zuſpruch *m.* prigovárjanje, tolážba; (gerichtl.) prisódba; (Beſuch) obísk, posèt, pohòd; er hat vielen — zelo zahájajo k njemu, dosti obiskovávcev ima.

zuſpünden z veho zabíti (-bíjem), začépiti.

Zuſtand *m.* stan, stanje; im —e der Trunkenheit v pijánosti, pijàn; im —e der Nüchternheit v tréznosti, trézen; im —e der Bewuſſtloſigkeit v nezavésti, nezavéstèn; öffentliche Zuſtände javne razmére.

zuſtande bringen izvršíti, dokončáti, izvésti (-védem), narediti, učíniti, uresníčiti; — kommen narediti se, uresníčiti se, po-, nastáti (-stánem), ustanovíti se, doséči (-sézem) se.

Zuſtandebringung *f.* izvŕšba, izvédba, izpolnítev.

Zuſtandekommen *n.* uresníčenje, uresníčba; ustanovítěv.

zuſtändig pristójen; (vorgeſetzt) nadstójen; — ſein pristojati (pristojim), pripádati, spádati; der Zuſtändige pristójnik.

Zuſtändigkeit *f.* pristójnost, oblást (-i).

Zuſtändigkeitsbehörde *f.* pristójno oblástvo, pristójna gospóska.

zuſtändlich, —es Zeitwort neprehóden —, neprehajálen glagol.

zuſtatten kommen prav —, ugódno priti (pridem), v prid —, v prospéh priti, priléči (-lézem) se, prikládno —, ugódno ponésti se.

zuſtecken zatekníti (-táknem), zapéti (-pnèm); (heimlich zukommen laſſen) skrivàj v roko stísniti, potájno pritekníti (-táknem), pod roko dati.

zuſtehen (gebüren) prístojati (-ím), iti (grem), spodóbiti se; (obliegen) dolžnóst je, spodóbi se; es ſteht mir zu imám pravíco; (gehören) pripádati, spádati (pod koga).

zuſtellbar vročljiv, dostavljìv.

zuſtellen dostáviti, vročiti; *impf.* vróčati, vročevati, dostávljati.

Zuſteller *m.* vročník, vročevávec, dostavljávec.

Zuſtellung *f.* vróčba, vročevánje, vročítěv, dostáva; **Zuſtellungs-** vročílni, vročeválni, dostávni; **-bogen** *m.* vročílna —, vročeválna pola; **-buch** *n.* vročílna knjiga; **-gebür** *f.* vročnína, dostavnína, vročbarína; **-nachweis** *m.* vročílni izkàz; **-ſchein** *m.* vročílni list, vročílnica, dostávnica.

zuſtimmen pritŕditi; pri-, dovóliti; *impf.* pritrjevati; do-, privoljevati.

Zuſtimmung *f.* pritrdítěv, pritrdílo; privolítěv, privolílo; odobrílo; — einholen zadobíti privolílo, — potrdílo.

zuſtopfen mašíti, gátiti; zamašíti, začépiti, zagátiti, zadélati.

zuſtoßen poríniti, potísniti, súniti; (widerfahren) pripetíti se, primériti se, prigodíti se, nakljúčiti se, zadéti (-dénem) koga; es iſt ihm ein Unglück zugeſtoßen nesréča ga je zadéla.

zuſtrömen pri-, dotékati.

zuſtutzen prirézati (-rézem), prisékati, pristríči (-strížem); okléstiti; (aufputzen) olíkati, olépšati, nagízdati.

zutage treten na dan priti (pridem), pojáviti se, pokázati (-kážem) se, v javnost priti.

zuthal *adv.* navzdól, navdól.

Zuthat *f.* primés (-i), priméšek, pridátek; (bei Speiſen) začímba; ſ. a. Zugehör.

zuthätig prikupljìv, prikúpen; ugodljìv, prizadévèn, postrežljìv.

zutheil werden na del priti (pridem), kot delež pripásti (-pádem), doletéti, zadéti (-dénem).

zutheilen pridelíti, oddelíti, odkázati (-kažem), pridáti; odmériti, odlóčiti, priznáti, prisóditi.

Zutheilung *f.* pridelítěv, odkàz.

zuthulich ſ. zuthätig.

Zuthulichkeit *f.* prikúpnost, udvórnost, ugodljívost, prizadévnost, postrežljívost.

zuthun pridejáti (-dénem), priložíti; *impf.* pridévati, prilágati; (zumachen) zapréti; *impf.* zapírati; die Augen — očí zatísniti, zamežáti (-ím); pripomágati, sodelovati; ſich jmdm. — prikupovati se, dobríkati se, postrežljìv biti (sem).

Zuthun *n.* pripomáganje, sodelovánje, pripomóč (-i); ohne mein — brez mene.

zuthunlich ſ. zuthätig.

zutragen donésti (-nésem), prinésti; *impf.* donášati; ſich — primériti se, pri-, do-, zgodíti se, nakljúčiti se, pripetíti se.

Zuträger *m.* donašávec, donosník; (Angeber) tožník, ovadúh.

zuträglich prikláden, korístèn, dobrodéjen, v prid; der Geſundheit — zdràv, zdravílen; — ſein príjati, godíti, dobro deti (dem, denem); pridovati.

Zuträglichkeit *f.* korístnost.

zutrauen nádejati se česa od koga, mísliti si kaj o kom, pričakovati kaj od koga; das hätte ich dir nicht zugetraut tega bi ne bil mislil o tebi.

Zutrauen *n.* zaúpanje, zanášanje; das — hegen úpati, nádejati se; im — zanašajòč se, nadejajòč se.

zutraulich zaúpen, zaupljìv.

Zutraulichkeit *f.* zaúpnost, zaupljívost.

zutreffen (geſchehen) prigodíti se, primériti se, pripetíti se; (ſtimmen) zlágati se, skládati se, újemati se.

zutreten pristópiti; *impf.* pristópati.

zutrinken napíti (-píjem), nazdráviti; *impf.* napívati, nazdrávljati.

Zutrinkformel *f.* napítnica, zdravíca.

Zutritt *m.* pristòp, dostòp; freien — haben smeti h komu, iméti (imám) odpŕta vrata; den — geſtatten pustíti koga k sebi, — predse; den — verweigern pristòp zabrániti.

zuverläſſig zanesljìv, gotòv, nedvómen; (treu) zvest, vestèn.

Zuverläſſigkeit *f.* zanesljívost, gotóvost; (Treue) vestnost, vernost, zvestóba.

Zuverſicht *f.* zaúpanje, zanášanje, trdna nada; der — leben trdno se nádejati, popólnoma zanášati se.

zuverſichtlich *adi.* poln zaúpanja, zaupljìv; —e Hoffnung trdno —, živo úpanje; *adv.* zanesljívo, gotóvo, nedvómno.

zuviel *adv.* prevèč, črezmérno, črez mero, odvèč; etwas wird mir — navelíčal sem se česa, preséda mi.

zuvor *adv.* prej, popréj.

zuvörderſt *adv.* najpopréj, najpréj, pred vsem drugim, v prvi vrsti.

zuvorkommen prehitéti, prestréči (-strežem), pretéči, prekosíti.

Zuvorkommen *n.* prehitènje, prehitévanje, prestréga.

zuvorkommend uslúžen, poslúžen, postréžen, postrežljìv, ugodljìv.

Zuvorkommenheit *f.* uslúžnost, poslúžnost, postréžnost, postrežljívost, ugodljívost.

zuvorthun pretéči (-tečem), prekosíti, nadkríliti, premágati, užúgati, prehitéti.

Zuwachs *m.* prirástek, priraščáj, prirást; (Vermehrung) umnožítev, umnóžek, pomnóžek; (an Vieh) priréja, priréjek.

zuwachſen prirásti, umnožíti se; *impf.* prirášcati; (v. Wunden) zarásti se, zacéliti se; *impf.* zarášcati se.

Zuwage *f.* privága, prikláda, navŕžek, privŕžek.

zuwägen odvágati, odmériti; privágati.

zuwälzen pri-, na-, zavalíti (pred —, na kaj); jmdm. die Schuld — krivdo zvalíti —, izvŕniti (*impf.* izvrácati) na koga.

zuwarten čákati; počákati.

Zuwartung *f.* počák, počakovánje.

zuwege bringen izvésti (-védem), dovršíti, storíti, učíniti.

zuwehen píhati (proti komu), naspróti pihljáti; (v. Schnee = verwehen) zamésti (-métem), zasúti (-sújem, -spèm); *impf.* zamétati, zasípati.

zuweilen *adv.* (v)časi, (v)časih.

zuweiſen odkázati (-kážem), pridelíti, naložíti.

Zuweiſung *f.* odkàz, odkazovánje, pridelítev, pridélba, naláganje.

zuweit *adv.* predáleč.

zuwenden obŕniti; *impf.* obráčati; (zutheil werden laſſen) naklóniti, pridobíti; *impf.* naklánjati, pridobívati.

zuwerfen vreči (vržem); dovréči, navréči; *impf.* métati (mečem), lúčati; dovrgávati; Blíče — pogledovati koga; Küſſe — poljúbce pošíljati; die Thüre vrata zalopútniti; eine Grube — jamo zasúti (-sújem, -spèm).

zuwerke gehen ravnáti, postópati, počénjati.

zuwickeln zavíti (-vijem), zamotáti.

zuwider *adv.* naspróti; *praep.* zoper, proti; *adi.* nasprótèn, zoprn, odúrèn, mrzèk, prinaskútèn; — handeln nasprótno ravnáti, — postópati; — laufen nasprotovati, nasprótèn biti (sem); — werden priskútiti se; *impf.* presédati.

zuwinken na-, pomígniti, pokímati; *impf.* namigávati.

zuzahlen dopláčati, pripláčati.

zuzählen prištéti (-štéjem); *impf.* prištévati; (ſtückweiſe herzählen) od-, naštéti; *impf.* naštévati.

zuziehen zatégniti, zadŕgniti; privléči; (jmd. zu etw.) privzéti (-vzámem), poklícati (-kličem), povábiti; *impf.* privzémati; (aufladen) navléči, nakópati (-kópljem), naklóniti; ſich eine Krankheit — nakópati si bolézèn, bolézèn iztekníti (-táknem); ſich einen Verweis — dobíti ukòr, izkúpiti jo.

Zuziehung *f.* privzétje, privzétba, privzétěk; unter —, mit — s pomočjó, privzémši; ohne jemands — brez koga, brez čigáve pomóči.

Zuzucht *f.* priréja, priréjek.

Zuzug *m.* prihòd; pomóčna četa, vojáška pomóč (-i).

Zwackeisen *n.* ščipálne klešče *pl.*, ščipálo.

zwacken ščípati (ščipljem); uščípniti, uščéniti.

Zwang *m.* sila, síljenje, móranje; aus — po sili, síloma, prisíljen; sich — anthun síliti se; Stuhl— zapéka; Urin— zapíranje vodé; opárnost.

zwängen síliti, s silo délati; prisíliti; stískati; stísniti; s silo zabíti (-bíjem), s silo správiti.

Zwängling *m.* prisíljenec.

zwanglos brez sile, neprisíljen; pròst, svobóden.

Zwangs- prisílni, posílni.

Zwangsanlehen *n.*, **Zwangsanleihe** *f.* posílni zajém, prisílno posojílo.

Zwangsarbeitshaus *n.* prisílna délavnica, — delárnica.

Zwangscurs *m.* prisílni kurz.

Zwangshaus *n.* prisílnica, kaznílnica.

Zwangsjacke *f.* prisílni jopič, ovírnica.

Zwangslage *f.* stiska.

Zwangsmaßregel *f.* prisílna narédba.

Zwangsmittel *n.* sila, prisílno sredstvo.

Zwangspaſs *m.* prisílni potni list.

Zwangſtellung *f.* posílni ustòp.

zwangsweiſe *adv.* po sili, síloma, s silo, posílno.

zwanzig *num.* dvajset; dvajsetéro.

Zwanziger *m.* (Zahl) dvájsetka; (Münze) dvajsetíca.

zwanzigerlei dvajsetér.

zwanzigfach, zwanzigfältig dvajsetérən, dvajsetérnat.

zwanzigjährig dvajsetlétən.

zwanzigmal dvájsetkrat.

zwanzigpfündig dvajsetfúntən.

zwanzigſte *num. ord.* dvájseti.

Zwanzigſtel *n.* dvajsetína, dvajsetínka.

zwanzigſtens *adv.* dvájsetič, v dvájseto.

zwanzigtägig dvajsetdnévən.

zwanzigtauſend dvájsettisoč.

zwar *adv.* sicèr, res da, zarés; und — in pa, namreč, in to.

Zweck *m.* svrha, smotər, namèn, namémba, namíšel (-i); zum —e v svŕho, v namèn, zarádi; (Nagel) žrebèlj, klin, cvèk; *dem.* žrebljíček, klinček.

zweckdienlich naménu primérən, — prikládən, korístən, ugóden.

zwecklos *adi.* brez naména, brezkorístən, neprimérən; *adv.* zastónj, odvéč.

zweckmäßig smotren, primérən, ugóden, korístən.

Zweckmäßigkeit *f.* smótrenost, primérnost, ugódnost, korístnost.

zweckwidrig naménu naspróten, neprimérən, neprikládən, neugóden.

Zweckwidrigkeit *f.* neprimérnost, neugódnost, neprikládnost.

zwei *num.* dva, dve; dvoje; je — po dva, dva in dva; um — Uhr ob dveh; (Paar) dvojíca; zwei- dvo-.

zweiarmig dvorámən; dvokràk; (zweihändig) dvoròk.

zweiäugig dvoòk.

zweibeinig dvonòg.

Zweiblatt *n.* múhovnik *(bot.)*.

zweiblätterig dvolístən.

zweiclaſſig dvorazrédən.

zweideutig dvoúmən, dvolíčən; negotòv, dvomljiv.

Zweideutigkeit *f.* dvoúmnost, dvoúmje; negotóvost.

zweidrähtig dvožícən; v dva streména, v dva prámena.

Zweier *m.* dvojka; (Münze) dvojàk; dvojáča.

zweierlei dvoj, dvojən, dvovŕstən.

zweifach, zweifältig dvojən, dvojnat, dvostròk, dvogùb.

zweifädig dvonítən, v dve niti, v dva streména, v dva prámena.

Zweifel *m.* dvòm, dvomba, dvojba; ohne — brez dvoma, brez dvojbe, nedvómno; im — ſein dvómiti, dvojíti; in — ziehen dvómiti (dvojíti) o čem; podvómiti; (argwöhnen) súmiti, sumnjáti; allen — benehmen vse dvome razgnáti (-ženem).

zweifelhaft dvoměn, dvomljiv, dvojljiv.

Zweifelhaftigkeit *f.* dvomnost, dvomljívost, dvojljívost.

zweifellos brez dvoma, nedvómən; za gotóvo, za trdno.

zweifeln dvómiti, dvojíti; sumnjáti.
zweifelsohne *adv.* brez dvombe, nedvómno, nedvójbno.
Zweifelſucht *f.* dvomnost, dvomljívost, omahljívost.
zweiflächig dvoplòsk.
Zweifler *m.* dvomívěc, dvojívěc, dvomljívěc, omahljívěc.
zweiflügelig dvokrílěn, dvoperótěn.
Zweiflügler *m.* dvokríléc, dvoperótnik.
zweiförmig dvolíčen, dvoobrázen.
zweifüßig dvonòg, dvonóžen.
Zweifüßler *m.* dvonóžec.
Zweig *m.* veja, véjica, grana, mladíka, mladíca, odráslek, brstíka; (der Rebe) rozga; (d. Berges) pánoga, razrástek; (Dienſtfach) stroka držávne službe, oddélek; — der Bahn krilo želézne ceste; abgeriſſener — češúlja, češúljek; einjähriger — omláděk, omlàd; (eines Vereines) podrúžnica; auf keinen grünen — kommen ne opomóči (-mórem) si, ne izkópati (-kópljem) se.
Zweigbahn *f.* postránska —, krilna železnica.
Zweigeſang *m.* (Duett) dvospèv.
Zweigeſpann *n.* dvovprége, dvojád (-i).
zweigig vejnat, vejàt, košàt.
zweigipfelig dvovrh.
Zweiglein *n.* véjica, véjičica, mladíčica.
zweigliederig dvočlèn.
Zweigrohr *n.* rázsošna cev (-í), pošévni žleb.
Zweigroſchenſtück *n.* šesták, šestíca, dvojáča.
Zweiguldenſtück *n.* dvoforíntnik.
Zweihänder *m.* dvoróčec.
zweihändig dvoròk, dvoróčen.
zweihängig dvostràn, na dve straní viséč; potoglàv, vegast.
zweihäuptig dvoglàv, dvoglávěn.
zweihäufig dvodómen.
Zweiheit *f.* dvojína, dvojnost.
Zweihellerſtück *n.* dvojàk.
zweihenkelig dvoróčen, dvoùh.
zweihörnig dvoròg.
Zweihufer *m.* dvopárkljar.
zweihufig dvokopíten, dvopárkljat.
zweihundert *num.* dvesto.
zweihundertjährig dvestolétěn.
zweihundertmal dvéstokrat.
zweihundertmalig dvéstokratěn.
zweihundertſte *num. ord.* dvestóti, dvestótni.
Zweihundertſtel *n.* dvestotnína, dvestotínka.
zweijährig dvolétěn; predlánski.
Zweikampf *m.* dvobòj.
Zweikämpfer *m.* dvobójnik.
zweikeimblätterig, —e Pflanze *f.* dvokalíčnica *(bot.)*.
zweiköpfig dvoglàv, dvoglávěn.
Zweilaut *m.* dvoglásnik.
zweilippig dvoústen *(bot.)*.
zweimächtig dvomóčen *(bot.)*.
zweimal dvakrat, dva pota.
zweimalig dvákratěn.
Zweimaſter *m.* dvojádrnica.
zweimonatlich dvoměsečen.
Zweipfünder *m.* dvofúntnik.
zweipfündig dvofúntèn.
zweiräderig dvokolésen, na dve kolési; —er Wagen dvokólnica, dvokolésnica.
zweireihig dvoréden, dvovŕstèn.
zweiruderig dvovéseln.
zweiſchichtig dvoplástèn.
Zweiſchlitz *m.* dvocèp.
zweiſchlitzig dvocépen.
zweiſchneidig dvorézen, na dve straní ostěr.
zweiſeitig dvostràn, na dve straní.
zweiſilbig dvozlóžen.
zweiſinnig dvoúmen.
zweiſitzig dvoséden, z dvema sédežema.
Zweiſpänner *m.* dvovpréžnik.
zweiſpännig dvovprézen.
zweiſpitzig dvoŕtast, dvozòb.
zweiſprachig dvojezíčen.
Zweiſprachigkeit *f.* dvojezíčnost.
zweiſtimmig dvoglásen.
zweiſtöckig v (na) dve nadstrópji, z dvema nadstrópjema, dvonadstrópen.
zweiſtündig dveúren, dve uri trajajòč.
zweitägig dvodnéven.
zweitauſend *num.* dvétisoč.
zweite *num. ord.* drugi; drugěc.
zweitens *adv.* drugič, v drugo.
zweitgeboren drugorójen.
Zweitgeborene *m.* drugorojénec, drugěc; *f.* drugorojénka.

zweitheilig dvodélěn.
Zweiweg *m.* razpótje.
Zweiweiberei *f.* dvoženstvo, bigamija.
zweizackig dvorogljàt, dvozòb.
Zweizahl *f.* dvojína.
Zweizahn *m. (Bidens)* dvozóbnica.
zweizeilig dvovŕstěn, dvoréděn; —e Gerſte ploščec.
zweizifferig dvoštevílěn.
zweizüngig dvojezíčěn, dvolíčěn; neodkritosrčěn.
Zweizüngigkeit *f.* dvojezíčnost.
Zweizüngler *m.* dvojezíčnik, dvolíčnik.
zwerch *adv.* vprék, povprék, počréz.
Zwerchfell *n.* prepóna, prečna mrena; jmd. das — erſchüttern správiti koga v močěn smeh.
Zwerchſack *m.* bisága, prekrámnica.
Zwerg *m.* pritlíkavěc, patoglávěc, páglavěc, krŽljávěc, patúš; (Däumling) palček; Zwerg- pritlíkavi, pritlíčni.
Zwergbaum *m.* pritlíčno drevó (-ésa), pritlíkověc.
Zwergbirke *f.* pritlíčna breza.
zwerghaft pritlíkast, pritlíkav, patoglàv, paglav, patoglávast, pritlíčěn.
Zwergin *f.* pritlíkavka, patoglávka, páglavka.
Zwergkiefer *f.* rušje, košútje, gorski [bor.
Zwergpalme *f.* pritlíčna palma.
Zwergſpitzmaus *f.* hrčíca, mala rovka.
Zwetſche, Zwetſchke *f.* češplja; sliva; Zwetſchken- češpljev, slivov; =baum *m.* češplja, sliva, céšpljevo drevó (-ésa); =brantwein *m.* slívověc, slívovica, slívovka; =garten *m.* češpljev vŕt, slivnik, slivnjak; =mus *n.* céšpljevěc, céšpljeva čežána.
Zwick *m.* uščìp, uščípljaj.
Zwickel *m.* zaklínek; (im Kleide) kozíca, golóběc, srček.
zwicken ščípati (ščípljem); uščípniti, uščéniti; es zwickt mich im Leibe ščíplje —, zavíja —, grize —, kolje —, bode —, črvíči —, ujéda me po trebúhu; (Karten ſpielen) cvíkati, cvik igráti.
Zwicker *m.* ščipávěc, ščipec; (Werkzeug) ščipálo, ščipálnica; (Augenglas) ščipálnik; =in *f.* ščipávka.
Zwickmühle *f.* špana, cigalica.
Zwickzange *f.* ščipálne klešče *pl.*, ščipálnice *pl.*, ščipálo.
Zwieback *m.* prepečéněc, suhár, sušéněc.
Zwiebel *f.* čebúla, čebul, lùk; Zwiebel- čebúlov, čebúlni, lukov.
zwiebelartig čebúlast.
Zwiebelbau *m.* čebúlarstvo, pridelovánje čebúle.
Zwiebelbauer *m.* čebúlar, lukar, pridelovávec čebúle.
Zwiebelgewächs *n.* čebúlnica.
Zwiebelhändler *m.* čebúlar.
zwiebeln čebúliti, s čebúlo začínjati; začebúliti, s čebúlo začíniti; *fig.* pestíti koga.
Zwiebelwurzel *f.* gomòlj, gomólja, gomóljica.
Zwiebrache *f.* drugo oránje, praha, druga kop (-í).
zwiebrachen v drugo oráti (órjem), prášiti, za praho oráti.
zwiefach dvojěn, dvojnat.
Zwiegeſpräch *n.* dvogóvor.
Zwielicht *n.* sómrak, mrak.
Zwieſel *m. f.* rázsoha, rogovíla, gača, kobálja.
Zwieſelarm *m.* tràb, trabje.
zwieſelig rázsohast, rogovílast, gačast, rogúljast, precépljen, kobáljast.
zwieſeln precépiti, razcépiti, razsóšiti.
Zwieſpalt *m.*, Zwietracht *f.* razpòr, razdòr, razprtija, razprtje, svada, svaja, razkòl, razdvojénost.
Zwietrachtgeiſt *m.* razpórnost, prepirljívost, svadljívost, neslóžnost.
zwieträchtig razpórěn, prepirljiv, svadljìv, razdórěn, neslóžěn.
Zwietrachtſame *m.* seme razpóra, — neslóge.
Zwilch, Zwillich *m.* dvonítnik, dvojnik.
zwilchen dvonítničen, iz dvonítnika.
Zwillichweber *m.* tkalěc dvonítnika.
Zwilling *m.* dvojček, dvojčič, bliznják, dvojče (-eta).
Zwillingsapfel *m.* zrastli (zráščeni) jábolki *(dual.)*, zraslek.
Zwillingsbruder *m.* ſ. Zwilling.
Zwillingsgeſtirn *n.* ozvézdje dvojčkov.
Zwillingskind *n.* dvojček, dvojče (-eta).
Zwillingsſchweſter *f.* dvojka, dvójčica.
Zwillingsſtrom *m.* sotóčnica, sovódnica.
Zwingburg *f.* utrjeni grad, utrdba.

Ljubljana

Zwinge *f.* (Schrauben—) spona; (Stock—) okòv, kovanjé.

zwingen síliti, mórati, núditi; pri-, nagánjati; pri-, posíliti, primórati, prinúditi; privíti (-víjem), nagnáti (-žénem).

Zwinger *m.* ográda, ográja, obòr; pesják, pasji obòr; (Perſon) silnik, samosílnik.

Zwingherr *m.* nasílnik, samosílnik, trínog.

Zwirbel *m.* vrtáča.

Zwirl *m.* vrtélj, vrtéljčc; vreténo.

Zwirlbohrer *m.* vrtéljčni svedèr.

Zwirn *m.* súkaneč, koneč, nit (-i); Näh— súkaneč za šívanje; Maſchinen— strojni súkaneč; Spitzen— súkaneč za čípkanje; Strick— súkaneč za pleténje, pletílni súkaneč; Spulen— súkaneč na vitlu, — na vreténcih.

zwirnen *adi.* súkančev, končnat, končén, nitèn; *verb.* súkati (sučem); po-, sesúkati; (von der Katze) presti (predem), drómljati.

Zwirnfaden *m.* súkančeva nit (-i), koneč.

Zwirnknäuel *m.* klobčič súkanca.

Zwirnrad *n.* sukálnik, kolóvrat za súkaneč.

Zwirnſeide *f.* súkana svila.

Zwirnſtrumpf *m.* končéna nogavíca, nogavíca iz súkanca.

Zwirnwickel *m.* navítek.

Zwirnwinde *f.* motovílo za súkaneč.

zwiſchen *praep.* mèd; *adv.* vmes; (in Zuſammenſetzungen) med-, vmésni.

Zwiſchenact *m.* prestánek —, preslédek med dvema dejánjema.

Zwiſchenband *n.* srednja vez (-í).

Zwiſchenbau *m.* medzídek; vmésna stavba.

Zwiſchenbehörde *f.* vmésno oblástvo, vmésni uràd.

Zwiſchenbühne *f.* medodríšče.

Zwiſchendeck *n.* podpálubje.

Zwiſchenereignis *n.*, **Zwiſchenfall** *m.* vmésni dogódek, — prigódek.

Zwiſchenfrage *f.* vmésno vprašánje.

Zwiſchengeſang *m.* vmésno petje, medspèv.

Zwiſchenhandel *m.* prekupovánje, posredoválna trgovína.

Zwiſchenhändler *m.* prekúpec, posrédnik, posredoválni trgóvec.

Zwiſchenknochen *m.* vmésna kost (-í).

Zwiſchenmauer *f.* medzídje, vmésni zid, pretín, prestének.

Zwiſchenmuskel *m.* medkóstna míšica.

Zwiſchenort *m.* vmésni kràj, vmésje; (zwiſchen den Bergen) medgórje.

Zwiſchenpunkt *m.* vmésna točka.

Zwiſchenraum *m.* vmésni prostor, razstòp; preslédek; (v. d. Zeit) medčásje; ein leerer — praznóta, praznína, prazno; ein lichter — izpreúmljaj, osvéstljaj, jasna doba, vedèr trenótek.

Zwiſchenrede *f.* medgóvor, vmésni govor; séganje v besédo, presekávanje góvora.

zwiſchenreden vmes govoríti, v besédo ségati, govor presekávati, v govor se méšati; v besédo seči (sežem), vméšati se.

Zwiſchenregent *m.* medvladár, začásni vladár.

Zwiſchenregierung *f.* medvládje, začásna vlada.

Zwiſchenruf *m.* medklíc.

Zwiſchenſatz *m.* medstávek, vmésni stavèk, vmétek.

Zwiſchenſchwung *m.* medkoléb *(turn.)*.

Zwiſchenſpiel *n.* medígra, vmésna igra.

Zwiſchenſtück *n.* srednji kos, vlóžek, vkládek.

Zwiſchenſtunde *f.* vmésna ura; medúrje, preslédek med úrama; odmòr.

Zwiſchenträger *m.* posredovátelj; donašáč.

Zwiſchenverkehr *m.* meddežélni promèt, vzajémni promèt.

Zwiſchenwand *f.* medsténje, pretín, pregrádna stena, pregráda.

Zwiſchenweite *f.* razdálja, razstòj.

Zwiſchenwort *n.* vmétek, medmèt.

Zwiſchenzaun *m.* pregrádni plot.

Zwiſchenzeile *f.* vmésna vrsta.

Zwiſchenzeit *f.* medčásje; in der — ta čas, med tèm (časom).

Zwiſchenzellenſtoff *m.* medstaničnína.

Zwiſchenzoll *m.* meddežélna carína; **=linie** *f.* meddežélna carínska meja.

Zwiſt *m.* razpòr, svaja, razprtíja, razprtje, zdraha, zdražba, razdòr; in —

gerathen spreti se, sváditi se, navzkríž priti (pridem) s kom; *impf.* svájati se; — ſtiften zdražbe délati, zdrahe délati, razprtíje naprávljati.

zwiſten prepírati se, klati (koljem) se, v razpóru biti (sem), biti navzkríž s kom.

zwiſtig razpórẽn, sporẽn; svadljìv, zdražljìv, prepirljìv.

Zwiſtigkeit *f.* razpòr, spòr, razprtíja; svadljívost, prepirljívost.

zwitſchern cvrčati (-ím), čvrkljáti, ščrléti, žvrgoléti, gostoléti, ščegljáti, droboléti, gostožíliti; zagostoléti, zažvrgoléti; (v. Grillen) čiriti, ščŕkati, škrípati (škripljem); wie die Alten ſungen, ſo — die Jungen takísto mladíči ščrlé, kakor jih starci učé.

Zwitter *m.* dvospólnik, obójẽc, oboják, hermafrodít; polutàn.

Zwitterblume *f.* dvospólna cvetlíca, dvospólnica.

Zwitterblüte *f.* dvospólni cvet.

Zwitterding *n.* obójče (-eta).

Zwitterefel *m.* mèzg (mezgà).

Zwittergrundſatz *m.* dvostráno vodilo, — načélo.

zwitterhaft dvospólẽn, dvojáčẽn, obojáčẽn, dvostràn.

Zwitterweſen *n.* dvospólnost, obojákost; omahljívost.

zwölf *num.* dvanájst, dvanajstéro; — Perſonen dvanajstérica; um — Uhr ob dvanájstih.

Zwölfeck *n.* dvanajsterokótnik, dvanajsterokótje.

zwölfeckig dvanajsterokótẽn.

Zwölfer *m.* dvanajsták; (die Zwölf) dvanajstíca, dvanájstka.

zwölferlei dvanajstér.

zwölffach, zwölffältig dvanajstérẽn, dvanajstérnat, dvanajsterostròk, dvanajsterogúbẽn.

Zwölffingerdarm *m.* dvanájstnik.

zwölffüßig dvanajsteronòg, dvanajsteronózẽn.

zwölfjährig dvanajstlétẽn.

zwölfmal dvanájstkrat.

zwölfmalig dvanájstkratẽn.

zwölfpfündig dvanajstfúntẽn.

zwölfſeitig dvanajsterostràn.

zwölftägig dvanajstdnévẽn.

zwölfte *num. ord.* dvanájsti; in der —en Stunde v poslédnjem trenótku.

Zwölftel *n.* dvanajstína, dvanajstínka.

zwölftens dvanájstič.

zwölftheilig dvanajstdélẽn.

Zwölfzahl *f.* dvanajstíca, dvanajstérka.

Zyma *f.* kvas (-a, -ú).

Zythos *m.* pívo; ol (-a, -ú).

Zythotechnik *f.* pivovárska umételnost, olárska izvédenost.

Verzeichnis einiger geographischer Namen.

Abbazia Opatíja.
Abessynien Abesínija.
Achen Ahën, Cahe *pl.*
Adelsberg Postójna.
Adria Ádrija; Adriatisches Meer Jadránsko —, Adrijánsko morje.
Adrianopel Drenópolje (Drinópolje).
Affriach Jávorje *pl.*
Afrika Áfrika; Afrikaner Afrikánec, Afričan; =in Afrikánka, Afričánka; afrikanisch áfriški, afrikánski.
Ägäisches Meer Egéjsko morje.
Agram Zágreb; Agramer Zágrebčan; =in Zágrebčanka; *adi.* zágrebški.
Ägypten Egípet; Ägypter Egipčan; =in Egipčánka; ägyptisch egíptovski.
Aich Dob.
Albanien Albánija, Arnávtsko; Albanese Albánec, Arnávt, Arbanàs; Albaneserin Albánka, Arnávtka; albanesisch albánski, arnávtski.
Albona Labín.
Alexandrien Aleksándrija; alexandrinisch aleksandríjski.
Algier Algérija, Alžír.
Alpen Planína.
Altenburg Stari grad.
Altlack Stara Loka.
Altstadt Staro mesto.
Altvater Véliki Pradèd.
Amerika Amérika; Amerikaner Amerikánec, Američan; =in Amerikánka, Američánka; amerikanisch amériški, amerikánski.
Amselfeld Kósovo (polje).
Anatolien Anatólija, Mala Ázija.
Ancona Jakín.
Andalusien Andalúzija.
Antignano Tinján.
Antivari Bar.
Aquilea Ogléj.
Araber Arábec; Arabien Arábija.
Arbe Rab.
Arch Raka.
Archipel Arhipélag.
Armenien Arménija, Arménsko; Armenier Arméněc; =in Arménka; armenisch arménski.
Arndorf Varpa vas.
Arnfels Arvež.
Arnoldstein Podklóšter.
Asien Ázija; Asiate Aziječ; asiatisch ázijski, azijátski.
Asowsches Meer Azóvsko morje.
Asp Zásëp (v Zaspih, iz Záspega).
Aßling Jeseníce *pl.*
Athen Aténe *pl.*
Athos Sveta gora.
Atlantischer Ocean Atlántsko morje.
Ätna Etna.
Auen Loška vas; Log.
Auersperg Turják.
Augsdorf (Kr.) Júgova vas; (Krnt.) Loga vas.
Auschwitz Osvétim.
Auspitz Gostopéč.
Außig Ustje (nad Labo).
Austerlitz Slavkov.
Australien Avstrálija.

Babylon Bábilon.
Bachergebirge Póhorje.
Baden Bádensko.
Baier Bavár, Bavarec; Baiern Bavársko; bairisch bavárski.
Baireuth Barut.
Banat Banát.
Bärenthal Závrh.
Bautzen Búdišin.
Belgien Bélgija.
Belgrad Belgrad.
Beringstraße Béringov prelív.
Berlin Berolín, Berlín.
Bersetz Beršec.
Beska Baška.
Billichgraz Polhov gradec; Billichgrazer- *adi.* polhográjski.
Birkendorf Podbrézje.
Birnbaumer Wald Hrúšica.
Bischoflack Škofja Loka.

Bleiburg Pliberk.
Bocche di Cattaro Boka Kótorska.
Bodenbach Podmókli *pl.*
Bogliuno Boljún.
Böhmen Češko.
Böhmerwald Šúmava, Češki les.
Böhmisch-Leipa Češka Lipa.
Bologna Bolónja.
Bordeaux Bordó.
Bosnien Bosna; Bosnier Bošnják; *adi.* bósenski.
Bozen Bolcán.
Brandenburg Bránibor.
Braunau Brunov.
Braunschweig Brunšvik.
Brazza Brač.
Breisach Breze *pl.*
Breisgau Brízgava.
Breitenau Zálog.
Breslau Vrátislav, Vrátislava.
Bretagne Bretánjsko.
Britannien Británija, Británsko.
Brody Brodi *pl.*
Brückl Zamóstěc.
Bründl Studéněc.
Brünn Brno.
Brunndorf Studéněc.
Brüssel Bruselj.
Brüx Most.
Buccari Bakěr.
Budapest, Budimpest Budim-Pešta.
Budweis Budéjevice *pl.*
Bukarest Búkurešt, Bukreš.
Bulgarien Bolgárija, Bolgársko.
Bunzlau Bóleslav (-i).

Capland Kaplándija.
Capodistria Kopěr.
Carlopago Bag.
Carthager Kartažàn, Kartáginěc; Carthago Kartágina.
Castelnuovo Novi grad.
Castua Kastva.
Cattaro Kotor.
Chersano Kršan.
Cherso Cres.
China Kitáj, Kitájsko; Chinese Kitájěc; chinesisch kitájski.
Chrudim Hrudim.
Cilli Celje; Cillier Celjàn; *adi.* celjski.
Cisleithanien Cislajtánija, Predlítavsko.
Cividale Čedád, Staro mesto.
Comersee Komsko jézero.
Cooksstraße Kukov prelív.
Corfu Krf.
Corgnale Lokva.
Cormons Kormín.
Curzola Kórčula.
Cypern Cipěr.
Czaslau Čáslava.
Czernowitz Črnovice *pl.*

Dalmatien Dalmácija; Dalmatiner Dalmatínec; *adi.* dalmatínski.
Däne Danec; Dänemark Dansko.
Danzig Gdánsko.
Dessau Desov.
Deutschau Nemška Loka.
Deutschdorf Nemška vas.
Deutschland Nemčija, Nemško.
Deutschlandsberg Lonč.
Deutschrut Nemške Rovte *pl.*
Diakovar Djákovo.
Dnieper Dnepěr.
Dniester Dnestěr.
Döbernig Dóbrniče *pl.*
Donatiberg Rogáška gora.
Donau Dónava, Dunav.
Dornegg Trnóvo.
Dorpat Derpět.
Drachenburg Kozje.
Drau Drava.
Dresden Draždáni *pl.*
Duino Devín.
Dulcigno Odsinj.
Düna Zapádna Dvina.
Dupplach Duplje *pl.*
Durazzo Drač.
Dürnbach Suha vas.
Dwina Séverna Dvina.

Ebenthal (Kr.) Polòm; (Krnt.) Žreléc.
Eberndorf Dóbrla vas.
Eberstein Svinec.
Ebro Ebër.
Eger (St.) Heb; (Fl.) Ogra.
Egg Brdo.
Ehrenhausen Arnož.
Eibenschitz Ívančice *pl.*
Eibiswald Ívnica.
Einöd Sotéska.
Eisack Izaka.
Eisenhof Železnica.

Eisnern Železniki *pl.*
Elbe Laba.
Elsaß Alzácija.
Emmersdorf Šmrče *pl.*
England Ánglija, Angléško; Engländer Angléž; *adi.* angléški.
Enns Aníža.
Eperies Prešov.
Ephesus Efez.
Erlachstein Jélšane *pl.*, Jélševec.
Erlau Jagĕr, Jegĕr.
Erzgebirge Krušne gore *pl.*
Essek Osék.
Etsch Adíža.
Europa Evrópa; Europäer Evrópec, Evropljan, Evropéjec; *adi.* evrópski, evropéjski.

Faak Blače *pl.*
Fautsch Buče *pl.*
Feichting Bítinje *pl.*
Feistritz Bístrica.
Feldkirchen Trg.
Ferlach Boróvlje *pl.*
Fernigg Bernik.
Feßnitz Bésnica.
Feuerland Ognjéna zemlja.
Fianona Plomín.
Fichtelgebirge Smréčnice *pl.*, Smréčine *pl.*
Finne Čuhónec; finnisch čuhónski; Finnische Halbinsel Finski —, Čuhónski poluotòk.
Fiume Reka.
Flattach Blata *pl.*
Flednig Smlednik.
Flitsch Bovec, Bolec.
Florenz Florénca.
Franken Frankónija.
Frankfurt Frankobród, Frankfurt.
Frankreich Francija, Francósko.
Franz Vránsko.
Franzdorf Borovnica.
Freiburg Frajburg, Pribor.
Freienthurn Podbrézje.
Fresach Breze *pl.*
Fresen Brezje.
Freudenthal Bistra.
Friaul Furlánsko, Furlanija.
Friedau Ormož.
Friesach Breže *pl.*
Frohnleiten Kétina.
Fünfkirchen Pečúh.
Fürnitz Brnca.
Furth Brod.

Gail Zila.
Galatz Galac.
Galizien Galícija.
Gallenfells Golnik.
Gallenstein Podpeč.
Gallien Gálija.
Gamling Gámeljni *pl.*
Gardasee Gardsko jézero.
Garonne Garóna.
Gemona Glemona.
Genf Genéva (Dženéva).
Genua Génova (Dženova).
Gereut Rovte *pl.*
Gerlachstein Kólovec.
Gironde (Fl.) Žirónda.
Glan Glina.
Glanfurt Glínica.
Glatz Kladsko.
Glogau Glógova.
Glognitz Glógnica.
Gmünd Sovódenj.
Gnesen Gnezno.
Gonobitz Konjice *pl.*
Göriach Gorje *pl.*
Görlitz Zgorélec.
Görtschach Goríčane *pl.* [ríški.
Görz Gorica; Görzer Goričan; *adi.* go-
Gottesthal Skóčidol.
Gottschee Kočévje.
Gradatz Metlíški Graděc.
Gradiska Gradíška, Gradíšče.
Grafenbrunn Knežák.
Grafenstein Grábštanj.
Gran (St.) Ostrogòn; (Fl.) Gron.
Gravosa Gruž.
Graz Graděc; Grazer Gradčan; *adi.* graški.
Greulach Škrljévo.
Griechenland Grško, Grécija.
Griffen Grebínj.
Grönland Grenlándija.
Großgallenberg Šmarna gora.
Großglockner Véliki Klek.
Großwardein Véliki Váradin.
Güns Kisek.
Gurk Krka; Gurkfeld Krško.
Gurnitz Podkrnos.
Gutenwert Hrváški brod.

Haimburg Vovbre *pl.*
Hallerſtein Kočja vas.
Haſelbach (U.-Kr.) Leskóvěc; (O.-Kr.) Leskóvica.
Havel (Fl.) Havola.
Heidenſchaft Ájdovščina.
Heilenſtein Polzéla.
Hellas Hélada.
Hermagor Št. Mohor.
Hermannſtadt Sibinj.
Herrenhut Ohranov.
Heſſen Hésensko, Heska.
Hilzeneck Lésno brdo.
Hinter-Indien Zadnja Índija.
Hirtenberg Topólovo.
Hochenegg Vojnik.
Höflein Predvòr.
Holland Holándija, Holándsko.
Holſtein Holštin, Hólštinsko.
Hönigſtein Mirna peč.
Hopfenbach Hmeljník.
Hörberg Podsréda.
Hornbühl Rog.
Hörtendorf Trdnja vas.
Hradiſch Gradíšče.
Hühnerdorf Kurja vas.
Hülben Voklo.
Hundsdorf Podsínja vas.

Idria Ídrija.
Iggdorf Iška vas.
Iglau Íglava.
Illyrien Ilírija, Ilírsko.
Ilmenſee Ílmensko jézero.
Innerkrain Notranjsko.
Innsbruck Ínomost.
Irland Irsko, Irlándija.
Island Izlándija, Izlándsko.
Iſonzo Soča.
Iſtrien Istra.
Italien Itálija, Laško, Italijánsko; Italiener Italiján, Làh; =in Italijánka, Láhinja; italieniſch italijánski, laški.

Jägerndorf Krnov.
Jahring Jarenína.
Japan Japónsko; Japaneſe Japónec.
Jaſſy Jaš.
Jauchen Ihán.
Jaunthal Podjúnska dolína.
Jeruſalem Jerúzalem.
Jitſchin Jičin.
Joachimsthal Jáhimov.
Joſefſtadt Jóžefov.
Judäa Judéja.
Jütland Jutlándija.

Kaier Kovor (*gen.* -órja).
Kaltenbrunn Fužíne *pl.*
Kaltenfeld Studéno; Mrzlo polje.
Kanizsa Kaníža.
Kanker Kokra.
Kapos Kapušane *pl.*
Karavanken Karavánke, Grintavci *pl.*
Karfreit Koboríd.
Karlowitz Kárlovci *pl.*
Karlsbad Kárlovi vari *pl.*
Karlſtadt Kárlovec.
Karnervellach Koróška Bela.
Karniſche Alpen Kárnske planíne.
Kärnten Koróško, Korotán; Kärntner Koróšec; =in Korošica; *adi.* koróški.
Karpathen Karpáti *pl.*
Karſt Kras; *adi.* kraški; Karſtbewohner Kráševec.
Kaſan Kazánj (-i).
Kaſchau Kóšice *pl.*
Kaſpiſches Meer Káspijsko —, Hvalínsko morje.
Kerndorf Mlaka.
Kerſchbach Crêšnjevec.
Kerſchdorf, Kerſchſtetten Crêšnjice *pl.*
Keutſchach Hódiše *pl.*
Kirchheim Cerkno; *adi.* cerkljánski.
Klagenfurt Celóvec; Klagenfurter Celóvčan; *adi.* celóvški.
Klattau Klatov.
Klauſenburg Kološ.
Kleinaſien Mala Ázija, Anatólija.
Kleinlack Mala Loka.
Kolin Kolín.
Köln Kolónija.
Kolos Háloze *pl.*
Komorn Komárno.
Komotau Hómutov.
Königgrätz Kraljíčin (Kraljev) Graděc.
Königinhof Kraljíčin —, Kraljev dvòr; *adi.* kraljedvórski.
Königsberg Králjevec.
Konſtantinopel Cárigrad.
Konſtanz Kóstnica.
Kopenhagen Kodánj.
Kopreinig Koprívnik.
Kopreinitz Koprívnica.

Koralpe Gólověc.
Kötſch Hoče *pl.*
Kragujewatz Kragújevěc.
Krain Kranjsko; Krainer Kranjěc; =in Kranjíca; *adi.* kranjski.
Krainburg Kranj.
Krakau Krakov.
Kranichsfeld Račje.
Krapffeld Gróbniško polje.
Kraren Krašnja.
Kremnitz Krémnica.
Kremſier Krómeriž.
Kreuz Kríževci *pl.*
Krim Krim *m.*, Krimski poluotòk.
Kroate Hrvàt; Kroatien Hrvátska, Hrváško; *adi.* hrvátski.
Kroiſeneck Rákovnik.
Kronau Kranjska gora.
Kronſtadt (Siebenb.) Bráševo; (Ruſsland) Kronštat.
Kropp Kropa.
Krumau Krumlov.
Küllenberg Kílovče *pl.*
Kulmberg Holm.
Kulpa Kolpa.
Kurland Kurlándija.
Küſtenland Primórje, Primórsko.
Kuttenberg Kutna gora; *adi.* kutnogórski.

Laas Lož.
Lacedämonien Lacedemónija.
Lack Loka.
Ladoga-See Ladóško jézero.
Lago Maggiore Véliko jézero.
Lahn (Fl.) Lana.
Laibach (St.) Ljubljána; (Fl.) Ljubljánica; Laibacher Ljubljáničan; =in Ljubljáničanka; *adi.* ljubljánski.
Landſtraß Kostánjevica.
Lappland Lapónija, Lapónsko; Lappländer Lapónec.
Laſerbach Loški potok.
Lateiner Latínec.
Latſchach Loče *pl.*
Laufen Ljubno.
Lauſanne Lozána.
Lauſitz Lúžice *pl.*
Lavant Labód.
Lavantthal Labódska dolína.
Lech Lik, Liha.
Lees Lesce *pl.*
Leibnitz Lípnica.
Leipzig Lipsko.
Leitha Lítava.
Leitmeritz Litomérice *pl.*, (Ljutomériči).
Leitomiſchel Litomíšel.
Lemberg Lvov (Levóv).
Lengenfeld Dovje.
Leoben Ljubno.
Leſina Hvar.
Leutſchach Luče *pl.*
Leutſchau Levóča.
Lichtenwald Sévnica.
Liegnitz Légnica.
Limbach Léndava.
Linz Linc.
Liſignano Lužnjan.
Liſſa Vis.
Liſſabon Lizbóna.
Lithauen Litva, Litvánsko.
Litorale Primórje.
Littai Litija.
Livland Livónija.
Lodomerien Vladimírija, Vladimírsko.
Loibl Ljubèlj.
Loire Loára.
Loitſch Logátěc.
Lombardei Lombardija, Lombárdsko.
Lomnitzer Spitze Lómniški ščit.
Lothringen Lotaríngija.
Lübeck Ljubek, Búkověc.
Luegg Predjáma.
Lurnfeld Turje.
Luſcharienberg Sv. Višárje (Lušárje) *pl.*
Luſſin grande Véliki Lošínj.
Luſtthal Dol.
Luttenberg Ljútomer.
Lützen Lužin.

Maas Moza.
Madeira Madejra.
Magdeburg Devín.
Maglern Medgórje.
Magyar Madžar.
Mähren Morávsko.
Mährenfels Lípoglav.
Maichau Mihóvo.
Mailand Milán.
Main Men, Majna, Mogan.
Mainz Mogúncija.
Malborget Malborét, Naborjét.
Malgern Mala gora.

Mannsburg Méngéš.
Mantua Mántova.
Marburg Máribor.
March Mórava.
Maria Elend Podgórje *pl.*, Podgorjáni *pl.*
Maria Gail Sv. Marija na Zíli.
Maria Saal Gospa Sveta.
Maria Stift Sv. Marija na Gori.
Maria-Theresiopel Sóbotica.
Maria Wörth Otok, Sv. Marija na Otóku.
Maria Zell Marijino Celje.
Marmara-Meer Mármarsko morje.
Marseille Marséja, Marsílija.
Masern Grčarice *pl.*
Matschach Mače *pl.*
Mautersdorf Maténja vas.
Mauthdorf Muta.
Marau Mákole *pl.*
Mecca Meka.
Meißen Mišénj.
Meleta Mlet.
Merseburg Mézibor.
Meriko Méhika.
Michelstetten Velésovo (Velésalo).
Militärgrenze Vojáška krájina.
Minkendorf Mekíne *pl.*
Mitrowitz Mítrovica.
Mittelländisches Meer Sredozémsko morje.
Mitterburg Pazin.
Mohacz Mohač.
Moldau Vltava, Vóltava; (Land) Multánsko.
Monfalcone Tržič (primórski).
Monte maggiore Učka gora.
Montenegro Črna gora, Črnogórsko; Montenegriner Črnogórec.
Montpreis Planína.
Moosburg Blátograd.
Moräutsch Morávče *pl.*
Mosel Mozéla.
Moskau Moskva.
Möttling Metlíka.
Möttnig Motník.
München Monákovo.
Münster Monastír.
Mur Mura.
Murecк Cmurek.
Murinsel Medjímurje.
Mürz Múrica.
Nabresina Nabrežína.
Naklas Naklo.
Narenta Narétva.
Nassenfeld Mokro polje.
Nassenfuß Mokrónog.
Neapel Neápolj.
Neiring Mirna.
Neograd Novi grad.
Nesselthal Koprívnik.
Neudegg Mirna.
Neudorf Zavŕh.
Neuhaus Dóbrna.
Neukirchen Nova cerkêv.
Neul Nevlje *pl.*
Neumarktl Tržič.
Neusatz Novi sad.
Neu-Seeland Nova Zelándija.
Neusiedler-See Nézidersko jézero.
Neusohl Banjska Bístrica.
Neustadt Wiener Dúnajsko Novo mesto.
Neustadtl ſ. Rudolfswert.
Neuthal Špitálič.
Neutra Nitra.
Newyork Novi Jork, (Njujork).
Niederdorf Dolénja vas.
Niederlande Nizozémsko.
Niederösterreich Nižje Avstrijsko; *adi.* nižeavstrijski.
Nikolsburg Míkulov.
Nikopolis Nikópolje.
Nordsee Séverno —, Nemško morje.
Norwegen Norvéško, Norvégija.
Nürnberg Nórimberk.
Nussdorf Oréhek; Oréhovica.

Oberburg Gornji grad.
Oberfeld Vŕhpolje.
Oberkrain Gorénjsko.
Oberlaibach Vŕhnika.
Oberösterreich Gornje Avstrijsko; *adi.* gornjeavstrijski.
Obervellach Gorénji Beljáni *pl.*
Oblak Bloke *pl.*
Ochotskisches Meer Ohótsko morje.
Ödenburg Sópronj.
Ödengradez Pusti Graděc.
Oder Odra.
Ofen-Pest ſ. Budapeſt.
Olmütz Ólomuc.
Onega-See Onéško jézero.
Oppa Opava.

Oppeln Ópolje.
Orleans Órlean.
Orſowa Óršava, Ŕšava.
Oſſiach Osóje *pl.*
Oſterberg Sostro.
Öſterreich Ávstrija, Avstríjsko; Öſterreicher Avstríjec, Avstrijàn, Avstrijáneč; =in Avstrijánka; *adi.* avstríjski, avstrijánski.
Oſterwitz Óstrovica.
Oſtſee Báltiško morje.
Ottmanach Otmánje *pl.*

Padua Pádova.
Paläſtina Palestína.
Pardubitz Párdubice *pl.*
Parenzo Poréč; *adi.* poréški.
Paris Paríz; Pariſer Parižàn; *adi.* pariški.
Paſſarowitz Požárevec.
Paſſau Pasov.
Pavia Pavíja.
Pedena Pičàn (Pičèn).
Peipus-See Čudsko jézero.
Perſer Perz, Perzijàn; Perſien Pérzija.
Peru Peruánsko.
Petersburg Peterbúrg, (Petrograd).
Peterwardein Petrov Váradin.
Pettau Ptuj.
Pfalz Palatinát, (Pfálcija, Palácija).
Philippopel Plovdiv.
Phönizien Fenícija; Phönizier Feničàn; *adi.* feníški.
Piacenza Piačénca.
Piautzbühel Pijáva gorica.
Piave Plava.
Piemont Piemont.
Pilſen Plzènj (-i), (Polzènj).
Pinguente Buzét.
Pirano Pirán.
Piſino ſ. Mitterburg.
Plattenſee Blatno —, Blátensko jézero.
Po Pad.
Poggersdorf (Kr.) Popča vas; (Krnt.) Pókrče *pl.*
Poik Pivka.
Pola Pulj.
Pole Poljàk; Polen Poljsko.
Pölland Poljáne *pl.*
Pölling Polnik.
Polſtrau Sredíšče.
Pöltſchach Poličáne *pl.*
Pommern Pomorjánsko.
Ponigl Pónikva, Poníkve *pl.*
Pörtſchach Póreče *pl.*
Portugal Portugálsko.
Poſen Poznánj, Poznánjsko.
Prag Praga; Prager Pražàn; *adi.* praški.
Prasberg Mozírje.
Prävali Preválje.
Predil Predél.
Preißeck Presek.
Preſsburg Požún.
Preuße Prus; Preußen Prúsija, Prusko.
Prewald Razdŕto.
Proßnitz Prostéjev.
Przemyſl Prémišel.
Pulsgau Polskáva.
Puſſarnitz Požárnica.
Puſterthal Pústriška dolína.
Pyrenäen Pirenéje *pl.*, Pirenéjsko pogórje.

Quarnero Kvarnérski zalív.
Quiesca Kumsko.
Quieto Mirno.

Raab (Fl.) Raba; (St.) Rab, Djur.
Radkersburg Rádgona.
Radmannsdorf Radóvljica.
Raguſa Dúbrovnik.
Rakonitz Rákovnik.
Rann Brézice *pl.* (Brežci *pl.*).
Ratſchach (O.-Kr.) Ráteče *pl.*; (U.-K.) Rádeče *pl.*
Raudnitz Róvdnica.
Regen Rezna.
Regensburg Rezno, Ratisbóna.
Reichenberg Líberec.
Reifnitz Ríbnica.
Reppnach Repnje *pl.*
Reſia Rézija.
Rhein Ren.
Rhone Rodan.
Rieg Kočévska Reka.
Rieſengebirge Krkonóši *pl.*, Krkonóške gore.
Riſano (Fl.) Rižána; (St.) Rizán.
Rodokendorf Rádohova vas.
Rohitſch Rogátec; *adi.* rogáški.
Rom Rim; Römer Rimljàn; =in Rimljánka; *adi.* rimski.
Roſegg Rožék.

Rosenthal Rožna dolína.
Rothenthurm-Pass Červena veža.
Rothwein Rádovna.
Rottenbühel Črnélo.
Roveredo Roveréd.
Rovigno Rovínj.
Rudolfswert Rúdolfovo, Novo mesto; =er *m.* Novomeščan; *adi.* novoméški.
Rügen Rujána.
Rumänien Rumúnsko.
Rumelien Rumélija.
Ruprechtshof Rúperči vrh.
Russe Rus; Russland Rusíja, Rusko.

Saale Zala.
Saatz Žatec.
Sabatberg Sveta Sobóta, Bukov vrh.
Sachsen Saksónsko, Saksónija, Sasko.
Sachsenfeld Žaléc.
Safnitz Žábnica (Kr.).
Sagor Zagórje.
Saidschitz Záječice *pl.*
Saifnitz Žábnice *pl.* (Krnt.).
Sairach Žiri *pl.*
Saldenhofen Vuzenica.
Salloch Zálog.
Salona Solín.
Salonichi Solún.
Salzach Zálica.
Salzburg Salcburg, Solnograd.
Sann Savínja.
Sardinien Sardínija.
Sattnitz Sotéska; Osójnica (Krnt.).
Sauritsch Závrče *pl.*
Save Sava; Saveanwohner Posávec; Savenstein Boštánj; Savethal Posávje.
Savoyarde Savójec; Savoyen Savójsko.
Scardona Skradín.
Scharding Šárnica.
Scharfenberg Svibno.
Schelde Skalda.
Schemnitz Ščávnica.
Scheraunitz Žirovnica.
Scherendorf Črnéča vas.
Scheuern Širje *pl.*
Schlackau Slavkov.
Schleinitz Slívnica.
Schlesien Sleško, Šlézija; Schlesier Sležan; *adi.* sleški, šlézijski.
Schneeberg Snežník.
Schneekoppe Snežka.
Schönberg Žumberk.
Schönstein Šoštanj.
Schottland Škotsko, Škócija.
Schumla Šumen.
Schütt Podrtje; Šuta.
Schüttinsel Žitni otok, Čálokez.
Schwaben Švabsko.
Schwarzenbach Črni potok; Črna.
Schwarzenberg Črni vrh.
Schwarzwald Črni les.
Schweden Švedsko.
Schweiz Švica, Švícarsko.
Schwerz Zvirče *pl.*
Scuttari Skadér.
Sebenico Šíbenik.
Seebach Zápoge *pl.*; Jezérnica.
Seedorf Jézero.
Seine Sena.
Seisenberg Žúžemberk.
Seitzdorf Žiče *pl.*
Sekauer Diözese Sékovska škofija.
Selzach Selce *pl.*
Semendria Smederévo.
Semlin Zemún.
Semmering Sémernik.
Senosetsch Senožéče *pl.*
Serbien Srbija, Srbsko.
Servola Škedénj.
Sesana Sežána.
Sevilla Sevílja.
Sibirien Sibírija, Sibírsko, Sibír (-i).
Sichelburg Žumberk.
Sicheldorf Žetínci *pl.* [ško.
Siebenbürgen Erdéljsko, Sedmográ-
Siegersdorf Zíganja vas.
Silistria Silístra, Drista.
Sissek Siseк.
Sistiana Sestlján.
Sistova Svištov.
Sittersdorf Žitárja vas.
Sittich Zatíčina (Stíčina).
Sizilien Sicílija.
Skalis Škale *pl.*
Skalitz Skálica.
Skandinavien Skandinávija.
Slavonien Slavónija, Slavónsko.
Sluin Slunj.
Smyrna Smirna.
Sophia Sredec, Sofija.
Spalato Split.
Spanien Španija, Španско.
Speier Spira.
Spree Spreva.

Spuzza Spuž.
Stadelhofen Gumno.
St. Ägyd Šent Il.
Stainz Ščávnica.
St. Barthelmä Šent Jernej.
St. Daniel Štanjel.
Steiermark Štájersko (Štirsko); Steirer Štájerec; *adi.* štájerski.
Stein Kamnik.
Steinamanger Sobotíšče (Sobótica).
Steinbrück Zídani most.
Steinbühel Kamna gorica; (bei Stein) Záperce.
Steiner Alpen Kámniške planíne.
Stephansdorf Štépanja vas.
Steyr (St., Fl.) Štira.
St. Georgen Šenčúr.
St. Kanzian Škocjan.
St. Marein Šmarje.
Stockendorf Stojánski vrh; Planína.
St. Peter Šempétěr.
St. Pölten Sv. Hípolit.
Stuhlweißenburg Stolni Belgrad.
St. Veit Šent Vid.
Suchen Draga.
Suetschach Sveče *pl.*
Sulzbach Solčáva, Žolcpah.
Süßenberg Sladka Gora.
Süßenheim Žusem.
Syrakus Sirakúze *pl.*
Syrmien Srem.
Szalatna Slátina.
Szegedin Ségedin.
Szekler Síkuléc.

Tagliamento Taljmént.
Tainach Tinje *pl.*
Tajo Taho.
Tarvis Trebíž, Trbíž.
Tauern, hohe — Visóke Ture *pl.*
Taurus Tavěr.
Temes Tamíš.
Temesvar Témešvar.
Terfain Terzín.
Teschen Tešín.
Tetschen Dečín.
Thaja Dija.
Theiß Tisa.
Themse Temza.
Thereſienſtadt Terézin.
Thermopylä Termopíle *pl.*
Thorn Torun.
Thrazien Trácija.
Thüringen Turíngija.
Tiber Tíbera.
Ticino Tičín.
Tiefenthal Vrbóvec; Globodól.
Tigris Tígrida.
Tirol Tirólsko, Tiróle *pl.*; *adi.* tirólski.
Tolmein Tolmín.
Töplitz Toplíce *pl.*
Toulouſe Tulúza.
Transalpiniſch zaplaníski, transalpínski.
Transleithanien Translajtánija, Zalítavsko.
Trapezunt Trebizónd.
Trau Trogír.
Trautenau Trutnov.
Treffen Trebnje (*gen.* -ega).
Trentſchin Trenčín.
Treviſo Trevíž.
Triebau Tríbova.
Trient Tridént.
Trier Trévir.
Trieſt Trst; Trieſtiner Tržáčan, (Tržan); *adi.* tržáški.
Trifail Trbóvlje *pl.*
Triglau Triglav.
Tripoli Tripolj.
Troppau Opava, Trópava.
Tſchakathurn Čákovec.
Tſchaplach Čeplje *pl.*
Tſchernembl Črnómelj.
Tſchernutſch Črnúče *pl.*
Tſchitſche Čič.
Tſchubar Čaběr.
Tübingen Túbinga.
Tuchein Tuhínj.
Tüffer Laško, Laški trg.
Türke Turek; Türkei Turčija, Turško; *adi.* turški.
Tyrnau Tŕnava.
Tyrus Tír.

Udine Viděm.
Ukraine Ukrájina.
Ulrichsberg Šentúrška gora.
Ungarn Ógrsko; Ungar Ogěr; *adi.* ógrski.
Unterbergen Pódgora.
Unterdeutſchau Nemška Loka.
Unterkrain Dolénjsko.

Unterwarmberg Topla reber.
Unz Uněc.
Uskokengebirge Gorjánci *pl.*

Veglia Krk.
Veitsberg Šentvíška gora.
Velden Vrba.
Veldes Bled.
Vellach Bela.
Venedig Benétke *pl.*
Vereinigte Staaten Zedínjene države *pl.*
Veröze Virovítica.
Vesuv Vezúv.
Vicenza Vičénca.
Vigaun Bégunje *pl.*
Viktring Vetrínj, Viktrinj.
Villach Beljak.
Villacheralpe Dobráč.
Vinkovze Vínkovci *pl.*
Visignano Vižinján.
Völkermarkt Velikóvec, Vélkovec.
Volosko Volóvsko.
Vorarlberg Predárelsko.
Vorau Bórova.
Vorder-Indien Prédnja Índija.

Waag Vag.
Wagram Ogrunj.
Waitsch Vič.
Waizen Vacov.
Wallachei Valahíja, Valáško.
Waltendorf Vavta vas.
Warasdin Varaždín.
Warschau Varšáva.
Weichsel Visla.
Weichselburg Višnja gora.
Weichselstein Novi dvòr.
Weinbühel Vinja gorica.
Weinitz Vínica.
Weißenfels Bela peč.
Weißenstein Zagráděc.
Weißkirchen Bela cerkév.
Weitenstein Vítanje.
Wernsee Veržéje *pl.*
Werschetz Veršec.
Weser Vezra.
West-Indien Zahódna Índija.
Westphalen Vestfálsko.
Wielitzka Velička.
Wien Dunaj, Beč; Wiener Dúnajčan; =in Dúnajčanka; *adj.* dúnajski.
Wiener Neustadt ſ. Neustadt.
Wieselburg Mošonj.
Wildenegk Bilnik.
Windischbühel Slovénske gorice *pl.*
Windischfeistritz Slovénska Bistrica.
Windischgraz Slovénj (Slovénji) Gradec.
Windischlandsberg Podčetrtek.
Wippach Vipáva.
Witschein Svečina.
Wittingau Trebonj.
Wochein Bóhinj.
Wolfsberg Volšberk, Vošperg.
Wolfsbühel Volčji potok.
Wolhynien Volínj, Volínjsko.
Wöllan Velénje.
Woltschach Volče *pl.*
Wördl Otóčič.
Wörther-See Vrbsko —, Celóvško jézero.
Wrußnitz Brusníce *pl.*
Wuchern Vuhred.
Würtemberg Virtemberško.
Wurzen Podkóren.

Zara Zadèr.
Zarskoe Selo Carsko selo.
Zarz Sórica.
Zauchen Suha.
Zedlitzdorf Sédlice *pl.*
Zeier Sora.
Zell Sele *pl.*
Zellnitz Sélnica.
Zellting Cájnkovci.
Zemplin Zemno.
Zengg Senj.
Zips Spiš, Sipuš.
Zirklach Cerklje *pl.*
Zirknitz Cérknica.
Zittau Žítava.
Zloczow Zločov.
Znaim Znojèm, Znojmo.
Zoll Podvélb.
Zollfeld Gosposvétsko polje.
Zombor Sombor.
Zoptenberg Sobótka.
Zürich Curih.
Zweinitz Svínica.
Zwickau Cvikov.
Zwischenwässern Medvóde *pl.*
Zwittau Svítava.

Verzeichnis einiger Personennamen.

Adalbert *m.* Ádalbert, Vojteh (čech.).
Adelheid *f.* Adelájda, Adéla, Dela; *dem.* Délica.
Adolf *m.* Adolf; (familiär) Dolfe.
Agathe *f.* Ágata.
Agnes *f.* Neža; *dem.* Nežika, Nežica.
Ägydius *m.* Egídij, Ilěn, Tilěn.
Alexander *m.* Aleksándĕr.
Alexius *m.* Alèš, Aléksij.
Alois *m.* Alójzij; Vekoslav; (fam.) Lojze; *dem.* Lojzĕk.
Aloisia *f.* Alójzija; Vekosláva; (fam.) Lojza; *dem.* Lójzika.
Amalia *f.* Amálija, Ljúbica; (fam.) Málika, Málica.
Ambrosius *m.* Ambróž, Ambrózij.
Andreas *m.* Andréj; Hrabroslav; *dem.* Andréjče, Andréjček. [čika.
Anna *f.* Ana; *dem.* Ánica, Anka, Án-
Anton *m.* Anton; (fam.) Tone; *dem.* Tonče, Tončĕk.
Antonie *f.* Antónija; (fam.) Tona; *dem.* Tónica, Tóncika.
Apollonia *f.* Apolónija; (fam.) Polóna; *dem.* Polónica, Polónka.
Augustin *m.* Ávguštin; (fam.) Gustelj.

Barbara *f.* Bárbara; (fam.) Barba, Bara; *dem.* Barbka (Bárbika), Bárica.
Bartholomäus *m.* Jernej; *dem.* Jernéjče, Jernéjček, Nejčĕk.
Bernhard *m.* Bernárd.
Blasius *m.* Blaž; *dem.* Blaže, Blažĕk.

Cäcilie *f.* Cecílija; (fam.) Cila; *dem.* Caspar *m.* Gašper. [Cílika.
Charlotte *f.* Karolína; *dem.* Karolínka.
Christine *f.* Kristína; *dem.* Kristínka.
Christoph *m.* Krištof.
Chrysostomus *m.* Krizóstom, Zlatoùst.
Clara *f.* Klara; *dem.* Klárica.
Clemens *m.* Klemen.
Cyrill *m.* Ciríl; *dem.* Cirílček.

Daniel *m.* Daniel, Danílo.
Demetrius *m.* Démetĕr.
Dorothea *f.* Dorotéja, Dora; (fam.) Rotíja; *dem.* Dórica, Dorka, Rotíjica.

Eduard *m.* Edvard; (Slavoljùb, Slavomìl kroat.).
Elisabeth *f.* Elizabéta; (fam.) Ošpéta, Špela, Liza; *dem.* Špélica, Lízika.
Emil *m.* Milan, Emil.
Emilie *f.* Emílija; *dem.* Mílica, Milka.
Erasmus *m.* Erázĕm.

Felix *m.* Feliks, Srečko.
Ferdinand *m.* Férdinand, Ferdo; (fam.) Nande; *dem.* Nandĕk.
Francisca *f.* Frančíška, Franja; (fam.) Fránica; *dem.* Fráncika.
Franciscus, Franz *m.* Frančíšek, Franjo, Fran; (fam.) France; *dem.* Franček.
Friedrich *m.* Fríderik, Míroslav.

Georg *m.* Juri; *dem.* Jurče, Jurčĕk.
Gertrud *f.* Jedert; (fam.) Jera; *dem.* Jérica.
Gottfried *m.* Bógomir.
Gottlieb *m.* Bógomil.
Gregor *m.* Gregor, Gregórij; (fam.) Grega, Groga; *dem.* Gregĕc, Grogĕc.

Hans *m.* Ivan, Janez.
Heinrich *m.* Henrik, Hinko.
Helene *f.* Heléna; (fam.) Lena, Lenka, Alénka; *dem.* Lénica, Alénčica, Jélica, Jélika.
Hermagoras *m.* Mohor.
Hieronymus *m.* Hieronim; (fam.) Jerónim.

Ignaz *m.* Ignácij, (Ógnjeslav, Vátroslav kroat.); (fam.) Nace; *dem.* Naček.
Irenäus *m.* Irenéj; Jernej (vgl. Bartholomäus).

Jakob *m.* Jakob; Radoslav; (fam.) Jaka; *dem.* Jakĕc.
Jesus *m.* Jezus.
Jobst *m.* Jošt.
Johann *m.* Janez, Ivan, Janko; (fam.) Anže; *dem.* Ívanĕk, Ívančĕk, Jánezĕk.
Johanna *f.* Ivána, Jována; *dem.* Ivánka, Ivka.

Josef *m.* Jožef, Josip; (fam.) Jože, Pepe; *dem.* Jožek, Joško, Pepček.
Josefa, Josefine *f.* Jozéfa, Josipína; (fam.) Zefa, Pepa; *dem.* Zefka, Pépica.
Julie *f.* Júlija; *dem.* Júlika.

Karl *m.* Karel, Karol, (Drágotin).
Karoline *f.* Karolína, (Dragojíla); (fam.) Lina; *dem.* Línica.
Katharina *f.* Katarína; (fam.) Katra; *dem.* **Käthchen** *n.* Kátrica, Katínka, Tínica.
Kosmas *m.* Kozma.

Ladislaus *m.* Ládislav, Lacko.
Lazarus *m.* Lazar.
Leo *m.* Leon.
Leonhard *m.* Léonard; (fam.) Lenart.
Leopold *m.* Léopold, (Lávoslav); (fam.) Polde; *dem.* Polděk.
Leopoldine *f.* Leopoldína, (Lávoslava); (fam.) Polda; *dem.* Poldka (Póldika).
Lorenz *m.* Lavréncij, Lovro, Lorenc; (fam.) Lovre.
Lucia *f.* Lucija; (fam. auch) Luca.
Ludwig *m.* Lúdovik, Ljúdevit.
Lukas *m.* Lukež; (fam.) Luka; (Svítoslav).

Magdalena *f.* Magdaléna.
Marcus *m.* Marko.
Margarete *f.* Margaréta, Marjéta; (fam.) Meta; *dem.* Marjética, Marjétka, Metka.
Maria *f.* Marija; (fam.) Mica, Mina; *(triv.)* Marúša; *dem.* Maríca; Micka (Mícika), Mínica, Minka; Marúšica.
Martha *f.* Marta.
Martin *m.* Martin, (Dávorin).
Mathilde *f.* Matílda; *dem.* Tílka.
Matthäus *m.* Matévž, Matéj.
Matthias *m.* Matíja; (fam.) Matíc, Mate, Mato; *dem.* Matíče, Matíček.
Methodius *m.* Metódij, Metód.
Michael *m.* Mihael; (fam.) Miha; *dem.* Miheč; Mihájlo, Mijo, Miško (croat.).
Moses *m.* Mojzes.

Natalie *f.* Natálija; Bóžena (croat.).
Nikolaus *m.* Nikoláj; (fam.) Miklávž; Niko, Níkica (croat.).

Olga *f.* Olga.
Otilie *f.* Otílija.
Otto *m.* Oton.
Ottokar *m.* Ótokar.

Paul *m.* Pavěl; (fam.) Pavle; *dem.* Pávelček.
Peter *m.* Petěr.
Philipp *m.* Filip; (fam.) Lipe.

Raimund *m.* Rajmund, Rajko.
Richard *m.* Rihard.
Rochus *m.* Rok.
Rosalie *f.* Rozálija; (fam.) Rozála; *dem.* Zálika.
Rudolf *m.* Rudolf; (fam.) Dolfe.

Sebastian *m.* Sebástijan; (fam.) Boštjan.
Sigismund *m.* Žiga, Šigismund.
Simon *m.* Šiměn, Šimón.
Sophie *f.* Zofíja; *dem.* Zofka (Zófika).
Stanislaus *m.* Stánislav; (fam.) Stanko.
Stephan *m.* Štefan; *dem.* Štefek, Štéfanček.
Stephanie *f.* Štefanía.

Theodor *m.* Téodor, (Bóžidar).
Theophilus *m.* Bógomil.
Theresia *f.* Terézija; (fam.) Reza; *dem.* Rézika.
Thomas *m.* Tomáž, Tomo; *dem.* Tomážek.

Ulrich *m.* Ulrik; (fam.) Urh.
Urban *m.* Urban; (fam.) Vrban.
Ursula *f.* Úršula; (fam.) Urša; *dem.* Úrška.

Valentin *m.* Válentin; (fam.) Tine, Bálant; *dem.* Tinče, Tinček.
Veit *m.* Vid.
Victor *m.* Viktor, (Zmágoslav).
Vincenz *m.* Vincéncij, Vinko; (fam.) Cene.

Wenzel *m.* Vénceslav.
Wilhelm *m.* Vilhelm, Viljem.
Wladimir *m.* Vládimir, Vladko.
Wolfgang *m.* Volbenk.

Xaver *m.* Ksavérij.

Zacharias *m.* Caharíja.

Verbesserungen und Zusätze.

Abart *f.* Zuſ.: razlíčica, razlíčje.
Abdrücker *m.* (am Gewehr) sprožník.
Abenteuer *n.* Zuſ.: dožítěk, dožívljaj.
abhaaren golíti se, mísiti se.
abhangen Zuſ.: daß hängt von mir ab na meni je.
abmühen, abrackern ſich vbádati se ſt. ubádati se.
Abrechnung *f.* Zuſ.: obštèv.
abreiſen Zuſ.: odpotovati.
Abſchied *m.* Zuſ.: odslòv; **Abſchieds-** slovésni, poslovílni, odslóvni; **-brief** *m.* poslovílno —, odslóvno pismo.
Abſender *m.* Zuſ.: pošiljátelj, poslátelj.
abtreiben Zuſ.: (in der Küche) umẽšati.
Achtung *f.* Zuſ.: (Achtung auf etwas) pozòr!
adaptieren Zuſ.: prilagodíti.
Adaptierung *f.* Zuſ.: prilagódba.
After *m.* Zuſ.: mrda.
ähnlich ſein nalikovati.
Aichamt *n.* Zuſ.: merosódni urád.
Aichmeiſter *m.* Zuſ.: merosódec.
Aichung *f.* meroizkúsba, preméra, premerítěv.
Amortiſation *f.* Zuſ.: razdolžílo; **Amortiſations-** razdolžílni.
anerkennend *adv.* priználno.
Angabe *f.* Zuſ.: navédba.
angebunden kurz odséčen.
Anmeldeſtelle *f.* priglaševalíšče.
Anmeldungsſchein *m.* priglásnica.
anrempeln nahrúliti.
Anſchauung *f.* Zuſ.: naglèd.
anthun, anzaubern storíti, zastoríti, narediti, uróčiti, začíniti; *impf.* délati.
Arbeitshaus *n.* délavnica, delálnica ſt. délalnica.
Aſpik *m.* mesna hladétina.
Auditorium *n.* Zuſ.: poslušálnica; slušáteljstvo.
Auffaſſung *f.* Zuſ.: dojmljívost.
Aufgeregtheit, Aufregung *f.* razbúrjenost.
aufregend Zuſ.: razburljìv.
aufrichten ſich Zuſ.: vzravnáti se.
aufrütteln Zuſ.: zdŕmati, zmekástiti.
aufſchieben Zuſ.: odgodíti.
aufſchließen odkléniti ſt. odkleníti.
aufſchreien Zuſ.: zavíkniti.
Aufſchub *m.* Zuſ.: odgóda.
Aufſeher *m.* Zuſ.: nadzorovátelj, nadzirátelj.
Auftakt *m.* podvìg, namàh ſt. dvig, dvigljaj.
Aufzugsvorrichtung *f.* vzdížnica, vzpenjáča.
augenfällig Zuſ.: navzóčẽn.
aus Zuſ.: aus den Augen izprèd očí.
Ausführung *f.* Zuſ.: izvájanje.
Ausgedinger, Auszügler *m.* Zuſ.: preužítkar.
ausgleiten izpoddŕkniti, izpoddŕsniti; izpoddŕkati, izpoddŕsati ſt. izpodŕkniti u. ſ. w.
aushalten Zuſ.: strpéti, zdržati (-ím).
Auskoch *m.* ſ. Garküche.
ausſondern Zuſ.: (Schleim) izkŕgati.

Befangen Zuſ.: prevzét.
Befangenheit *f.* prevzétost.
befinden ſich čútiti se ſt. počútiti se.
befindlich bivajòč, nahajajòč se ſt. bivajóč, nahajajóč se.
befriedigen zadóščati ſt. zadostovati.
Begründer *m.* Zuſ.: osnovátelj.
Begünſtigte *m.* ugódnik.
beileid bezeigen ſt. bezeugen.
beizen Zuſ.: kvásiti.
beleuchten raz-, pojasníti ſt. razjásniti.
bepflaſtern Zuſ.: (po)tlakovati.
Berauſchung *f.* Zuſ.: opójnost.
Bereich *m.* Zuſ.: sežáj.
berichten Zuſ.: izvestíti.
Berichterſtatter *m.* Zuſ.: izvestítelj.
beſchäftigt zapóslen; **das Beſchäftigt-ſein** zapóslenost.
Beſieger *m.* zmagálec ſt. zmagávec.
Beſteck *n.* (Futteral) Zuſ.: obódek.
betreffen Zuſ.: dostájati (-am, -em) se česa.
Betrieb *m.* Zuſ.: vrša.
Betriebsſtätte *f.* obratovalíšče.

Bettgeher *m.* Zuſ.: postelják.
Bettvorleger *m.* Zuſ.: predpósteljnik.
Beutel *m.* Zuſ.: mešič.
Bewerber *m.* Zuſ.: iskátelj, prosítelj, prisvajátelj.
bieſen bezljáti.
Bitterklee *m.* mŕzličnik.
Bittwoche *f.* Križev teděn ſt. križev t.
Blaſebalgtreter *m.* meháč.
Blauſtift *m.* víšnjevi črtnik.
Blitzſchlag *m.* strela, udár strele, trèsk.
Block *m.* Zuſ.: skląd, skládnica.
Bogen *m.* Zuſ.: (Mehlſpeiſe) zapógnjenci.
Borte *f.* Zuſ.: zaróbi *pl.*
Brand *m.* Zuſ.: (Krankheit) snet.
Braunſtein *m.* rjavi mangánovčc ſt. magnezija, mangan.
Brautmutter *f.* posnehálja, posnášnica.
Breſche *f.* vrzél (-i) ſt. vrzèl.
Briefpapier *n.* písemski papír.
Bubenſtreich *m.* Zuſ.: pobalínski nagódek.
büffeln Zuſ.: gúliti se, piliti se.
Bundſchuh *m.* mestva, podvézni črevélj.
Buſſard *m.* míšar ſt. mišár.

Centraliſation, Concentration *f.* Zuſ.: usrédba.
Charade *f.* Zuſ.: zlógovnica.
Chocolade ſt. Chocolate.
confrontieren navzóčiti.
conſtatieren Zuſ.: pribíti, pribíjati.
Convertierung *f.* zaména, preobrát.
Curgaſt *m.* zdravilíščnik, zdravilíški gost.
Curhaus *n.* zdravilíški dom.

Dachgiebel *m.* strešni opáž ſt. sleme.
Dachſtuhl *m.* Zuſ.: ostrégje.
dehnbar Zuſ.: vleččn, vlečán.
Deichſelnagel *m.* Zuſ.: iglica.
Deut *m.* Zuſ.: bòr.
Dienſtmann *m.* Zuſ.: postréščik.
diesmal takràt ſt. tákrat; takrátčn ſt. tákratčn.
Diſciplin *f.* Zuſ.: strogorédnost.
Dispoſitionsfonds *m.* razpolóžni zaklàd.
Drittelbauer *m.* Zuſ.: podrúžnik (podrúžnik).
duften Zuſ.: diti (dijem).
dünſten dušíti ſt. prážiti.
Dunſtobſt *n.* v sopáru kúhano sadje.
durchſtreifen, durchziehen Zuſ.: obrésti (-brédem).
Düte *f.* Zuſ.: zaklópčc.

Edelſtein *m.* Zuſ.: dragulj.
Ehehälfte *f.* Zuſ.: zakónčc; **Ehepaar** *n.* zakónca; **Eheleute** *pl.* zakónci.
Einbrecher *m.* vlomítelj.
eindringen Zuſ.: poníkniti.
eingerührte Eier jajčni podmèt.
einheimſen zvózíti ſt. zvozíti.
Einmachſuppe *f.* obárna juha.
einniſten ſich Zuſ.: ukériti se.
Einſchleicher *m.* tihoplázčc.
einſickern Zuſ.: *impf.* ponícati, ponicevati.
eintreten Zuſ.: vníti (-ídem).
Einvernehmen *n.* dorazúmčk; ſich ins — ſetzen dorazuméti se.
einwirken Zuſ.: dejstvovati.
Eisbrecher *m.* Zuſ.: ledokòl, ledorèz.
Entdecker *m.* Zuſ.: odkrítelj.
Entgegenkommen *n.* sosretljívost.
entgleiſen Zuſ.: iztíriti se.
Entgleiſung *f.* zdŕknjenje iz tira, zdrkljaj iz tira.
enthalten Zuſ.: vsebovati.
Erdepfel *m.* Zuſ.: popónčc.
Erfinder *m.* Zuſ.: iznajdítelj.
Erkrankung *f.* Zuſ.: obolélost.
erſehnen zaželéti.
erwünſcht, erſehnt zaželjèn ſt. zaželèn.

Fahrwegſervitut *f.* ſt. *n.*
Fall *m.* Zuſ.: primèr, priméra, primérčk.
fallen Zuſ.: lópniti.
Faſſung *f.* Zuſ.: prijèm.
Federzeichnung *f.* Zuſ.: perorís.
feenhaft Zuſ.: vilínski.
Felge *f.* Zuſ.: kolobár *(turn.).*
Felſenſchlucht *f.* skalna globél (-i), — grapa.
Fernſicht *f.* Zuſ.: vidik.
Feuerſteingewehr *n.* puška na krès.
Fiaker *m.* Zuſ.: izvóščik.
Fiſtel *f.* Zuſ.: tulčk.
Fiſtelkraut *n.* škrobótčc (lunež, lošèc) ſt. ušívčc.
Flechtſchuh *m.* copáta.

Floß *n.* Zuſ.: splàv; Flößer *m.* splaváč, splavár.
Flügelhorn *n.* kriloróg.
Frauentag *m.* Šmarni dan ſt. Smarni d.
Frivolität *f.* ničevnost ſt. ničévnost.
Fuhrmann *m.* Zuſ. vozátaj.

Garnieren Zuſ.: obložíti.
Gebärerin *f.* porodnica ſt. poródnica.
Gebärmuttervorfall *m.* trod; damit behaftet troděn, trodnat.
Geberde *f.* kretnja ſt. pokrèt.
Gefallen *n.* und *m.*; einen Gefallen erweiſen ſt. ein G. erw.
Gehirn *n.* (Mark) mozg ſt. mozég.
gehören Zuſ.: pristáti (prístojim).
Gelegenheitsgedicht *n.* prigódna peséм (-i).
Gemahl *m.* Zuſ.: zaročník; =in *f.* zaročnica.
Gemüthszuſtand *m.* Zuſ.: občútje.
Germſpeiſe *f.* kvášeno —, shájano testó.
Gerſtel *n.* jéšprenjček; geriebenes — nastŕgana kaša, nastŕganka.
Gewehr *n.* Zuſ.: staníčje *(bot.)*.
Gottesgebärerin *f.* Zuſ.: bogorodnica.
grau machen posiviti.
greifen ineinander ubírati se, ujémati se.
Grießmehl *n.* Zuſ.: zdròb.
Gürtel *m.* Zuſ.: (aus Metall) sklepáněc.
Guſsform *f.* Zuſ.: zlivék.

Haarſträubend lasojéžen.
Hackbrett *n.* deskà za sekljánje.
Hackmaſchine *f.* sekálni stroj.
Hahn *m.* (am Gewehr) Zuſ.: sprožník, sprožnica.
Handkorb *m.* Zuſ.: košára.
Hängematte *f.* Zuſ.: nihálka.
Hartleibigkeit *f.* Zuſ.: zapéka.
Haufenwolke *f.* kópasti oblák.
heimlich Zuſ.: potájen.
Heißſporn *m.* vročeglávec.
hernehmen jemanden hart ſt. har.
Herold *m.* Zuſ.: prezóvič.
herumkriechen okóli pláziti se ſt. pláziti.
herumlümmeln povérati se, telebániti.
hoffnungserweckend nadobúden.
Holzhammer *m.* betič, leséno kládivo.
Honigbrot *n.* medéni krùh.
hübſch zali ſt. zal.
hudeln Zuſ.: savtáti.
Hundertſtel *n.* stotnína ſt. stotína.

Imbiſs *m.* Zuſ.: zakúsek.
inwohnen Zuſ.: gostovati.
Irrlicht *n.* Zuſ.: čadni —, divji ogénj.

Jugendſtreich *m.* Zuſ.: mladéniški nagódek, mladóstni prevràt, — kozólec; Jugendſtreiche aufführen kozólce prevráčati.

Kaffeebrennerei *f.* kavožgálnica.
Kaffeeröſterei *f.* pražárna za kavo.
Kalbscotelett *n.* teléčje zarébrje.
keck Zuſ.: opókel.
Kippe *f.* Zuſ.: prevésica.
klein mali ſt. mal.
Kleingeld *n.* Zuſ.: bòr.
Kraut-blatt *n.* zelno peró ſt. zélnato pero; =haupt *n.* zelna glava ſt. zélnata glava; =pflanze *f.* zelna sajénka ſt. zélnata sajénka; =raupe *f.* zelna gosénica ſt. zélnata gosénica.
Krieg führen Zuſ.: vojevati (se); zavojevati (se).
Krücke *f.* Zuſ.: hodáljka.
Kürze *f.* kratčína.

Landſchaftsmaler *m.* Zuſ.: pokrajínar.
lauern Zuſ.: oprézovati.
Lehrbefähigungsprüfung *f.* Zuſ.: usposóbljenostna preizkúšnja.
Leichenrede *f.* ſ. Leichenpredigt.
Liebesbote *m.* ljubávni vestnik.

Meldeſchiff *n.* znanílna ladja, ladja naznanjávka.
Moment *m.* Zuſ.: hipéc.
Mündel *m.* várovanec; *f.* várovanka ſt. varovánec; varovánka.

Nachleſe halten répkati v vinógradu ſt. vinográdu.
nachträglich Zuſ.: naknáden.
Nähzwirn *m.* Zuſ.: súkanec za šivánje.
Neujahr *n.* Novo leto ſt. novo leto.

Papierfabriksarbeiter *m.* papírniški délavec.
pfeilſchnell strelovít.
Plenipotenz *f.* neomejéna moč ſt. neomejena moč.
Puffer *m.* buháč ſt. puháč.

Quaſte *f.* Zuſ.: trakélj.

Röſtanſtalt *f.* pražárna.
Rundbogengewölbe *n.* krožni svòd ſt. kožni sv.
runden Zuſ.: krózíti; zaokrózíti.

Sämiſches Leder Zuſ.: z maščóbo ustrójeno usnje.
Sattelgurt *m.* podpŕsnica ſt. pcdpŕsnica.
Schichtenwolke *f.* plástasti oblák.
Schnürſchuh *m.* Zuſ.: črevljič na trakóve.
Seidenzwirn *m.* súkana svila.
Staatsſtreich *m.* Zuſ.: državno nasílje.
ſtattlich zali ſt. zal.
ſtechen Erde prst rézati (rézem).
Strangfalzziegel *m.* zarézana strešna opéka, zarézani strešnik.
Strich *m.* Zuſ.: raza.

Treten nahe žáliti ſt. žalíti.
Tripper *m.* Zuſ.: kanka.
trotzdem *adv.* véndarle, navzlíc temu, pri vsèm tèm.

Übereinſtimmen Zuſ.: soglášati.
überraſchen Zuſ.: iznenájati.

Ventilator *m.* Zuſ.: oddušník.
verwerten Zuſ.: unóvčiti; *impf.* unovčevati.
Verjärtelte *m.* iznéženec, raznéženec.
Verzeichnis *n.* Zuſ.: seznámek.

NARODNA IN UNIVERZITETNA KNJIŽNICA LJUBLJANA

Abkürzungen.

adi. = Adjectiv.
adv. = Adverbium.
anat. = anatomisch.
arith., arithm. = arithmetisch.
astr. = astronomisch.
bot. = botanisch.
c. gen. = mit dem Genetiv.
chem. = chemisch.
coll. = Collectivum.
comp. = Comparativ.
coni. = Conjunction.
dem. = Deminutiv.
dram. = dramatisch.
elektr. = Elektricität.
f. = Femininum.
fig. = figürlich.
Fl. = Fluss.
gen. = Genetiv.
geol. = geologisch.
geom. = geometrisch.
gramm. = grammatisch.
hist. = historisch.
impers. = impersonal.
impf. = imperfectiv.
indecl. = indeclinabel.
interi. = Interjection.
interr. = interrogativ.
intr. = intransitiv.
iter. = iterativ.
iur. = juridisch.
Kr. = Krain.
Krnt. = Kärnten.
m. = Masculinum.
math. = mathematisch.
mech. = mechanisch.
med. = medicinisch.
mil. = militärisch.
min. = mineralogisch.
mont. = montanistisch.
mus. = musikalisch.
n. = Neutrum.
num. = Numerale, Zahlwort; *num. ord.* = Ordnungszahlwort; *num. ind. (indef.)* = unbestimmtes Zahlwort.
opp. = oppositionell.
pf., prf. = perfectiv.
phil. = philosophisch.
photogr. = photographisch.
phys. = physikalisch.
pl. = Plural.
praep. = Präposition.
pron. = Pronomen.
refl. = reflexiv.
rel., relat. = relativ.
s. = siehe.
s. a. = siehe auch.
sc. = scilicet, nämlich.
st. = statt.
St. = Stadt.
s. u. = siehe unter.
subst. = Substantiv.
temp. = temporal.
theol. = theologisch.
tr. = transitiv.
triv. = trivial.
turn. = Turnen.
u. s. w., 2c. = und so weiter.
v., vb. = Verb.
zool. = zoologisch.
Zus. = Zusatz.
; weist nach vorausgehenden imperfectiven Zeitwörtern auf nachfolgende perfective; dasselbe Zeichen dient zur Trennung slovenischer, zu demselben deutschen Schlagworte gehörender Ausdrücke, die in verschiedener Beziehung gebraucht werden und demnach verschiedene Bedeutung haben.

Im Verlage der

= Buchdruckerei der St. Hermagoras-Bruderschaft in Klagenfurt =

sind folgende Bücher zu haben:

A. Janežič-Ant. Bartel, **Deutsch-sloven. Hand-Wörterbuch.** 4. Auflage. 1905. Broschiert K 6·—.

A. Janežič-Fr. Hubad, **Slovensko-nemški slovar.** 3. natis. 1893. Broschiert K 6·—.

In **Halbleder gebunden** jeder Teil zu **K 7·20** (per Post 30 h mehr).

A. Janežič-Sket, **Slovenska slovnica.** 9. natis. 1906. In Leinen gebunden K 3·—.

Dr. J. Sket, **Slovenisches Sprach- und Übungsbuch.** Nebst Chrestomathie und Wörterverzeichnis. 6. Auflage. 1903. In Leinen gebunden K 3·—.

Komel pl. Sočebran, **Kurzgefaßte praktische Grammatik der slovenischen Sprache.** Mit sloven.-deutschem und deutsch-slovenischem Wörterverzeichnis. 2. Aufl. 1887. In Leinen gebunden K 3·—.

Dr. J. Sket, **Grundriß der slovenischen Grammatik** mit Übungsbeispielen, Gesprächen und deutsch-slovenischem Wörterverzeichnis. 2. Auflage. 1904. In Leinen gebunden K 2·20.

— **Slovenska čitanka I.** 3. natis. 1904. In Leinen gebunden K 2·—.

— **Slovenska čitanka II.** 2. natis. 1901. In Leinen gebunden K 2·—.

— **Slovenska čitanka III.** 2. natis. 1906. In Leinen gebunden K 2·—.

— **Slovenska čitanka IV.** 1893. In Leinen gebunden K 2·—.

— **Slovenska čitanka V. in VI.** 3. natis. 1904. In Leinen gebunden K 3·60.

Ant. Kržič, **Zgodovina sv. katoliške cerkve za srednje šole.** 1904. Potrjena kot učna knjiga. In Leinen gebunden K 1·80.

Al. Stroj, **Kratka zgodovina katoliške cerkve za šole.** S podobami. 1904. Potrjena za ljudske, meščanske, nadaljevalne in višje dekliške ter za obrtne nadaljevalne šole. In Leinen gebunden K 1·40.

26. VI. 1946

